DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Sayı : 223 - 248

LeMan

CİLT:10

LeMan ÖZEL 10

LEMAN CİLDİSİ PEK GÜSEEL!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://ranoy.org

Aksamsefası

18 Şubat 1996 Pazar... Sayı: 223... 35.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeLeceK KRONİK HASTALIĞINIZ

"EKMEK YOKSA, ÇÖP YESİNLER!.."

Son iki yılda çevre köylerinin boşaltılmasıyla nüfusu 20 binden 80 bine fırlayan Hakkari'de halk, şehir dışında Sümbül dağının eteğindeki çöplükten, subay ve polis lojmanlarının atıklarından beslenmeye çalışıyor... Artık, sefilliğin ve mağdurluğun son noktası diyebileceğimiz türden bu görüntüleri, açıktan beti-benzi atmış çocukların o bir sepet ekmeği nasıl parça parça kapıştığının görüntülerini gözlerimizin yaşıyla izledik TV'den...

İşte bu görüntüler, **"Ha çözdük, çözüyoruz..."** denilen ve artık neredeyse bir kördüğüm halini alan Güneydoğu sorununun, nasıl çözümlendiği hakkında bize tiyolar versin, açlık ve sefaletin bu acı görüntüleri suratlarımıza küçük küçük tokatlar atadursun, medyanın bu haberi sunumdaki şekli de gözlerden kaçmadı değil... Medya, özellikle siyasi söylemlerden kaçınıp, olayı sanki yanıbaşımızdaki Hakkari'de değil Guatemala'da geçiyormuşcasına kamuoyunda bir vicdan sızlatma operasyonuna dönüştürdü... İşadamı ve milletvekili Yalım Erez'in bu görüntüler karşısında ağladığı, hatta 250 milyon lira gibi oldukça 'okkalı' bir para yardımı yapması özel haber oldu mesela... Dediğimiz gibi, kamuya düşen yine haline şükredip **"Bak!.. Böyleleri de var!.."** demek oldu... Hal böyleyken biz üzerinde hâlâ dumanları tüten, yakılıp-yıkılan köylerinden akın akın çöplüklere hücum eden Hakkarilileri bir daha böyle görmek istemiyorsak ve tarih kitaplarında, yerini o 'muhteşem' lafına; **"Ekmek yoksa pasta yesinler!.."** sözüne borçlu olan kraliçe gibi anılmak istemiyorsak eğer, biran önce, hatta hemen şimdi bu çok önemli sorunun çözümü için ısrarla **'Köyleri boşaltıp aydınları cezaevlerine tıkan, gazeteleri kapatıp, fail-i meçhulleri bulamayan'** politikacılara ceraset veren ne kadar düşünce varsa kafamızda, götürüp bir bir oradaki, Hakkari'deki o pis çöplüğe atalım. Tüm okurlarımızın Şeker Bayramını kutluyoruz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

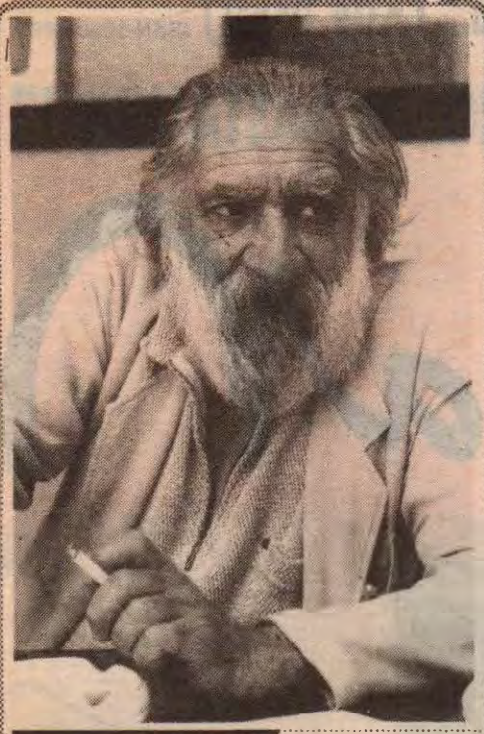

Can Yücel

ZAMAZ'INGO
Nereye gidiyorsun?
Zamma gidiyorum

RAMAZAN
İftar vakti intihar ederse adam
Orucu bozulur mu?

GAZALI KADER
Bu devlet kuşu düştü denize
Şimdi kara kutu aranıyor
Bulunursa içinden kara parçalar çıkacak
Es geçmeyelim yarın karagoncolosların

İŞTAH
Babam boğulmadı ki bu denizde
Denizden babam çıksa yiyeyim
Ne iştah değil mi?...

GÜLER'E
Telefonumuz hep meşgul
Bense hep aylak
Telli turnaya döndüm
Başınızın etrafında döne döne
Sözcüklerden bir sürüyet
Düzülmüş bir şiirdir bu size

KANLI KALEM

BAŞLIKSIZ YAZILAR

Bakmakla tükenmez benim gözlerim senin al yanaklarına, ne de solmaz bir kerecik öpmekle senin o tombul yanakların. Uzakta kalmakla biter ömrümüz hiç farkına varmayız geçen günlerin belki bir mucize alır birbirimize kavuşmamız, çünkü biz anadolu insanının alın yazısıdır hep birbirinden ayrılarak birbirlerine hasret bırakılmak, mucizeler göndermekten alıkoyan şey öncekilerin bizi yalanlamış olmalarıdır medyanın gerçekleri yalonladığı gibi oysa biz mucizeleri onları korkutmak için göndeniz bizim mucizeleremizi kendi arzuları ile istedikleri halde göz göre göre inanmayanlar ise kısa zamanda saldırganlaşır ve helak olurlar, çok alçak gönüllü olmamıza rağmen bizim insaflı ve gerçekçi olmamıza bir bela arayanlar kendi kendilerine bela bulurlar ve biz onlara doğruları söyler, gerçekleri gösteririz ama onlar gerçeklerden korkar rüşvet diye almazlar. Onlar ne kadar almazlarsa almasınlar ama biz kendi ruhumuzdan üfleyeceyiz bizim ruhumuz sağ duyu ruhudur onların ise **KİN; NEFRET, AŞAĞILIK ruhudur** çünkü yapılarından bellidir mizah dünyasında nizam intizam sağlayacak gücü bulan bu unsur mizah hükümronlığı olan bir varlığın ve bir misyonun soyundan geldiyi için ilohi kudret gibidir. Şerefsiz ve haysiyetsiz deyildir.

Yasin ADIYEKE

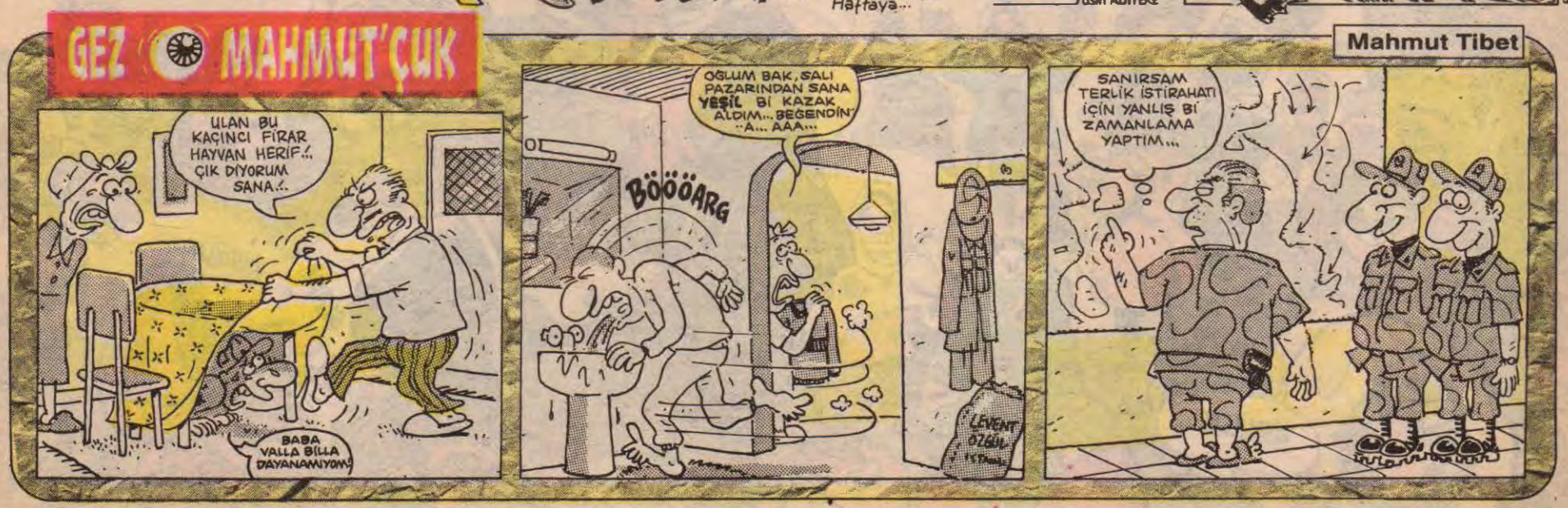

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

Sivas'ta Alevi köyler potansiyel suçlu ilan edilip boşaltılıyor

Sivas'ta yoğunlaşan baskıların ardından toplu katliam hazırlığı yapıldığı öne sürülüyor..

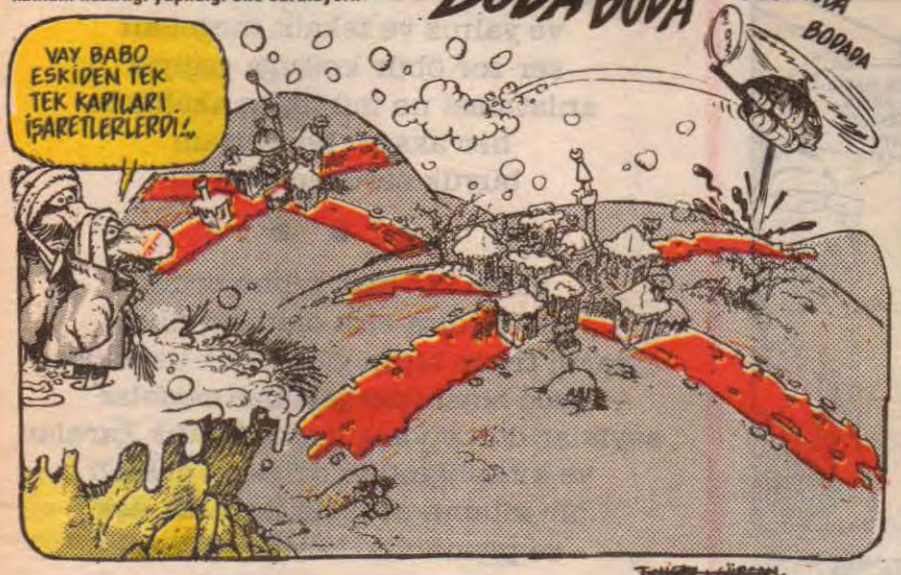

Bahçelievler'de polis operasyonuyla öldürülen 3 gencin elbiseleri kayıp. Elbiselerin, yargısız infazın en büyük kanıtı olduğu bildiriliyor.

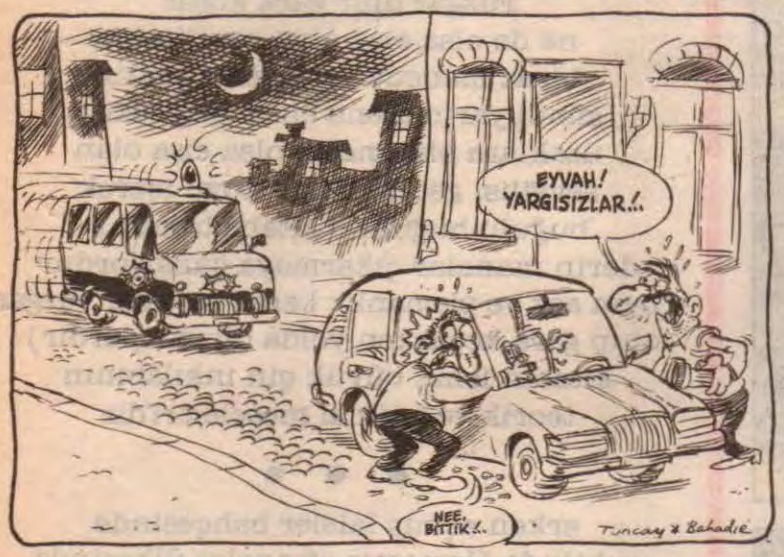

Kenan Evren'den itiraf: Kontrgerilla vardır

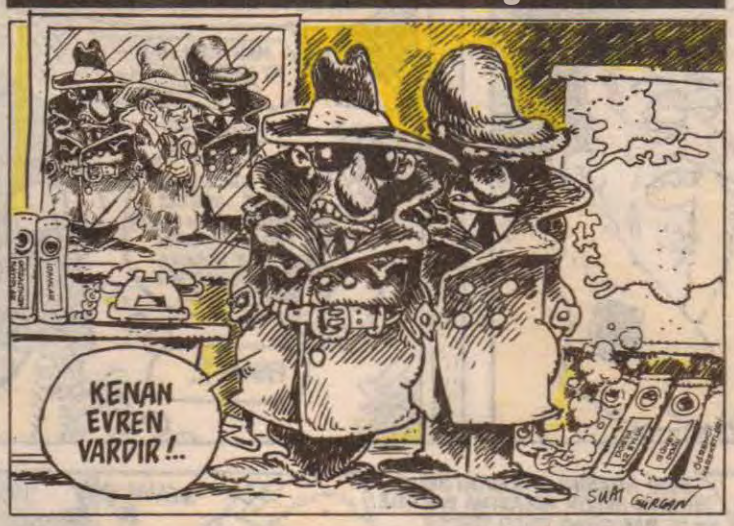

Yılmaz, Erbakan'la flört ediyor

NUSRET DEMİRAL
Devlet delisi
ÖZEL TİM
Sivas kangreni
OKTAY EKŞİ
T.C. Şeyhül muharriri
ÇİLLER, YILMAZ, ERBAKAN
Unlu mamüller
KENAN EVREN
Kontrgerillalar
BAKİ TUĞ
İhtiras tramvayı

Trafik canavarının hortladığı Türkiye'de, Ramazan Bayramı öncesi kamyonların karayollarına çıkması yasak.

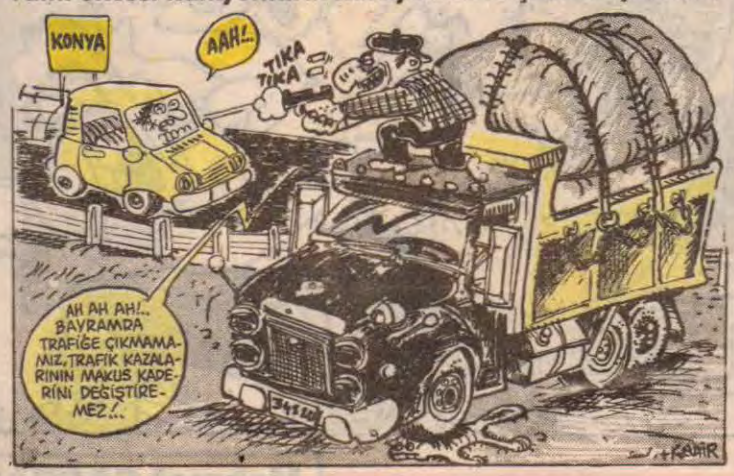

HAFTA SONU NE YAPAK ?

- "ille de görmek için mi beklenir güzel günler/beklemek de güzel". (sunu. arif damar)
- aslında hükümetsiz de oluyormuş!. milletin hükümet hükümet diye sokaklara döküldüğü de yok!. fakat ille de "geten vurdu, giden vurdu" şarkısına konu mankenliği yapacak liderlerle ve bir millete ihtiyaç var sanılıyor!. hayırlısı!.
- "uzak seslerle gelir ozan / uzak seslerle gider". (uzak, s.k. aksal)
- tunceli'den sonra sivas'ın köyleri de birer ikişer boşalıyor!. orta asya'dan başlayan uzun göç yolculuğumuz anadolu topraklarında "patinaj" yaparak devam ediyor!.
- silahlı kuvvetler 43 trilyonluk yeni silah almış!.
- siyasi partilerin garip çelişkisi: kimisinin sayısı var, ağırlığı yok!. kimisinin de ağırlığı var, sayısı yok!. aziz nesin'in meşhur 140, 160 arantılamosının yansıması gibi yani!. allahtan memleket, gemiye benziyor, ne batıyor, ne çıkıyor!. giderek ne sayı, ne ağırlık kalacak galiba!. sadece gemi!. hayalet gibi!. hayırlısı!.
- "benden size bu kadarı/öleceğiz şairler öleceğiz/orhan veli gibi sokakta/düşüp tükeneceğiz" (bildiri, salâh birsel)
- minik, güncel, spot esprilerin büyük üstadı, mizah ustası şinasi nahit berker öldü!.
- müzük dergisi çıktı!. pek zar bulunuyor!.
- sinema yazarları'na da ağırlık veren yeni hâliyle çalıntı da bayilerde!.
- inkılap kitabevi, aziz nesin gülmece öyküsü yarışması açtı!. pamuk eller, kalem kağıda!.
- bedri koraman, ameliyat oldu! geçmiş olsun!.
- sevgililer günü kutlandı!.
- yeni türkh eğlenceleri: cinnet getirip balkondan veya pencereden en uzağa çocuk fırlatmak!.
- türkçe-almanca mizah dergisi hallo!. çıktı!.
- ira ateşkesi bozdu!.
- kenan erçetingöz açıkladı: koya çiftingiroğlu'nun spermleri cılızmış, hülya avşar'ın hiç kusuru yokmuş!.
- muzaffer özdemir'in, dost türküler isimli kaseti çıktı!.
- kasparov bilgisayara kafa attı!
- ali şen: "sosyologlar (ve çetesi) beni araştırmalı" dedi!.
- "kapını çaliyorsun/kızın zıpliyar kucağına/üçbir yanın hüzün/televizyonda bir başka tele-tonu/güler yüzlü buyruklar yağdıran/seninse ağzında akşamdan kalma son küfür: / "-beni siz yaşiyorsunuz ulan!.". (güngenci, enver ercan)

MANSUR ŞEBBOY
(yaş 31 oldu be)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DERAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

HOŞ COME TO GEYİKİSTAN

Met üst

üç parça
bir öykü

../..

akabinde erken kalkıyor sabahları
gazete içiyor kahve okuyor
yığılıp koltuğa akşama kadar
dört duvar bir tavana bakarak akabinde
leke kirden elsa gravürler yapıyor
salona karanlık çöktüğü vakit
az heves geliyor buz hayat doluyor
KI-MIL-DI-YOR... KI-MIL-DI-YOR
ve yalnız ve tekaüt megellan
şer zor öbür koltuğa geçiyor
anlatması no mümkün akabinde
her akşam her akşam
büyük serüven yaşıyor

• • •

elden bir halt gelmiyordur
ne de olsa elsa olan sevgilisi
yarın trene binip gidecektir uzaklara
gece boyu içer sayfalar sayfalar
sayfalar dolusu aşk ve pişmanlık karalar
ve kitaplığından öylesine çektiği
bir kitabın arasına koyarak aşk
ve pişmanlık karalı sayfaları
rüzgar olur gara koşar
ne de olsa elsa olan sevgilisine
biraz mahcup ve çaresiz uzatır
şimdi yarın trene binip gidecektir
uzaklara olan ne de olsa elsa olan
sevgilisi geceler boyu boyu içerek
buğulu buğulu o kitaba bakarak
derin manalar çıkarmaya çalışıyordur
(oysa aşk ve pişmanlık karalı sayfalar rüzgar
olup gara koşarken yolda düşmüşlerdir)-
kitabın ismi: büyük çin inkılabının
teorik ve ictimai meseleleri'dir

• • •

erken açmış laleler bahçesinde
vaktinde ölememiş efsaneler ülkesinde
ilk aşk hevesleri kursaklarında kalmış
eşele çük var halk tekerrür iskelesinde
önlerinde es geçtikleri diğer çok şık
ey güzel hayatlar tırıs kortej
UKDE BEY ile KEŞKE HANIM
jeton kuyruğunda geçen yıl bu zamanlar
kös küs romatizmalı lumbagolu ve
doğuştan sosyalizm gibi yâni ve
ve yıkılmış berlin duvarı misali
kar - şı - la - şır - lar
ben derim ki: hayatın tam burası
âniden görkemli bir müzikal olsa
ve sit alanı ilan edilse elsa

../..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

LOM BAK

LOMBAĞIM, NASIL GIYDILAR SAĞA?..

LAN OĞLUM, BU O'MU LAAN?..

UYY ANAAM; BUNCA YIL SONRA GERİ DÖNDÜ LAAN!..

LOMBAH YİĞİDİM NE ETTİN KENDİNE, NEDİR BU HALLER?..

TEZ GİDEK MUHTARA HABAR VEREK, LOMBAH DÖNDÜ DİYEK!..

SOLMAZ-BARUTER

ÖLECEEEZ! HEPİMİZ ÖLECEEEZ!

MEZBAHA

ISSIZ BİR ADAYA DÜŞÜCEK OLSAN, YANINA ÜÇ ŞEY OLARAK NELER ALIRDIN?

BİLMEM!..

TIKIR TIKIR

MUTFAKTAN TIKIRTILAR GELİYOR, SAKIN FARE OLMASIN?..

ALLAAAH! BESİLİDİR İNŞALLAH!..

PIHH!.. MERKEZ!.. KATİLİN UŞAK OLMASINDAN ŞÜPHELENİYORUZ!..

AZ ÖNCE DE AMCAMIZ TRAFİK KAZASINDA ÖLMÜŞ!..

SON ÜÇ GÜN İÇİNDE DOKUZ YAKINIMIZIN ÖLMESİNE Mİ ÜZÜLELİM YOKSA HELVALARDAN ALDIĞIMIZ KİLOLARA MI? ŞAŞIRDIK VALLA!..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

Paranoya

Fatih SOLMAZ
Bahadır BARUTER

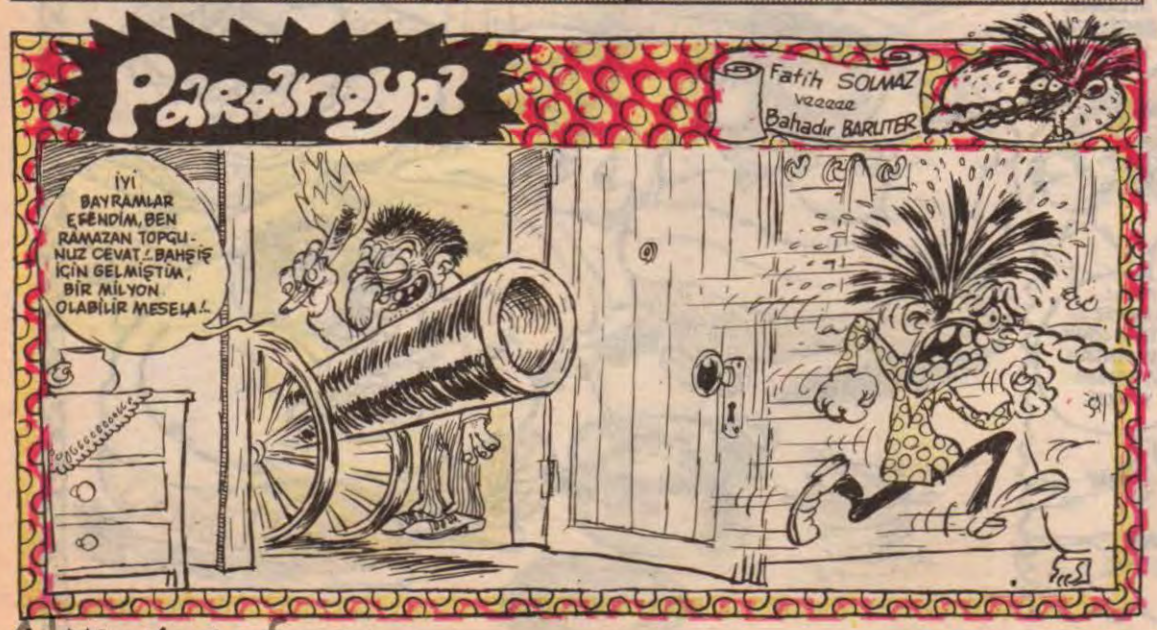

KOMİKAZE

22 ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

SARHOŞ SİNEK

Önce bir şişe orta sınıf kırmızı şarap alınır. Daha sonra bu şarabı dilerseniz tek başınıza dilerseniz arkadaşlarınızla birlikte: şişeyi salladığınızda "cılk cılk" sesi gelinceye kadar içilir. Sonra da dibinde kalan şarp çalkalanarak tüm iç yüzeye deyinesi sağlanır. Ağzı açık bıralıkarak sineklerin keter iker şişenin içine girmesiyle birlikte yarışmaya "start" verilir. Çoğu sinek, alkol komasına girerek şişenin muhtelif yerlerine oldukça şişmanlamış bir şekilde yapışırlar. şişenin ağzından sağ olarak dışarı çıkan sinek birinci seçilerek, eline ödül olarak yanan bir kibrit verilir. Sineğin patlamasından sonra, okuyucuların ve arkadaşlarının size "sadısı pis sapık" kültürleşmesi ile yarışma sona erer.

Savaş Alkan

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

ULU BİLGE DANDOLDENYUS, BİR KONU HAKKINDA YARDIM İSTİYORUM RONDİNİ ÇATAL BIÇAK SETİ İÇİN BİR KUPONUM EKSİK... FAZLA BİR YEDEK KUPON VAR MI ACABA?.. RİCA ETSEM...

HAY BEN SENİN DİBİNE VURAYIM...

EVLAT, VARSIN EKSİK OLAN BİR KUPON OLSUN, ÖN DİŞLERİNDEN BİRİNİN EKSİK OLMASINDAN YEĞ MİDİR BU MESELELERİNİ SIRAYA KOYDUĞUNDA EKSİK BİR KUPONA KAÇ NUMARAYI VERİRSİN HI?

EE... EVET AMA...

GEL OĞLUM... SANA ÜLKEMİZİ GEZDİREYİM BİRAZ, BELKİ DE GÖZLERİN DAHA BİR DERİNE BAKAR, DÜŞÜNCELERİN BEYAZA ÇALAR BELKİ...

İYİ...

BAK BARUL ÜLKESİNE... İŞTE BURASI ZAPPİNG VADİSİDİR... ÖYLE GÜZEL AYARLANMIŞTIR Kİ HERŞEY...

ÜZERİNDE YÜRÜDÜĞÜN ŞU, UZAKTAN KUMANDA KAYALARINDA DOLAŞTIKÇA...

TIK!

MANZARA DEĞİŞİR...

SÜPER BİR OLAY...

VAY BEE... BURAYI HİÇ BİLMİYORDUM...

YÜRÜ EVLAT... ÜÇTEN BEŞE ATLA, YEDİDEN İKİYE ZIPLA SEÇ GÖNLÜNCE İSTEDİĞİN MANZARAYI...

HEEY, DENİZ OLDU!..

YAA!..

FAKAT BARUL ÜLKESİNİN SORUNLARI YOK SANMA, ÜLKEMİZ GÜZELDİR AMA, SIZLAYAN YARALARI YOK DEĞİLDİR, GEL BAK...

BURADAN DA FENALIK GEÇİREN ADAMLAR YAŞAR!

DAĞIN ARKASINA GEÇTİĞİMİZDE İSE BURASI, SEYREDİP AĞLAYAN İNSANLARIN BÖLGESİDİR... FAKAT NEYİ SEYREDİP NEYE AĞLAYACAKLARINI HİÇ BİLMEZLER.

?

?

?

SADECE BİRKAÇ KİLOMETRE İLERİSİ İSE "AĞILIN BEN DOKTORUM" TOPRAKLARIDIR...

NEDENDİR BİLİNMEZ, BUNLAR ARASINDA ANLAMSIZ BİR [illegible]NLIK VARDIR... BAŞKA ÜLKELERDE DOSTLUKLA YAŞAYAN BU GRUPLAR BARUL ÜLKESİNDE ASLA BİR ARAYA GELMEZLER NİCE ALİMLER ULEMALAR, ARAŞTIRMACI GAZETECİLER UĞRAŞTI FAKAT BUNU BAŞARAMADI...

AĞILIN, BEN DOKTORUM, AMA NİYE...

İŞTE SANA YÜCE BİR AMAÇ EVLAT... BİRLEŞTİR ŞUNLARI, FENALIK GEÇİREN ADAMLAR YAŞASIN, DOKTORLAR YAŞATSIN VE İNSANLAR SEYRETSİN...

AĞILIN BEN DOKTORUM...

Topraklarımızda dert çok... Sarsarı perdeleri...

Sahipsiz kornişlere ulaştırıp...

Onları birleştirmek istemez misin?..

HIRRŞŞŞ

YA DOĞAL GAZA GEÇİLDİKTEN SONRA, KENDİNİ KAYALARA VURARAK İNTİHAR EDEN KÖMÜR KAZANLARINA NE DERSİN?

MEMLEKETİMİZ NE İLGİNÇMİŞ!

ÇOOT

TABİİ... AMA GÜZELLİKLERİNİ VE DEĞİŞİK HAYVAN TÜRLERİNİ DE GÖRMEZLİKTEN GELEMEYİZ BAK... HANGİ ÜLKEDE BLENDIRLI AYGIRLAR YAŞAR HA!..

Veya, sarkıtma poşet kuşları...

LİKTON

KRAA, KRAA!..

Ve... HERŞEYİN FARKINA VARDIM, YAŞAMİN VE GÖREBİLMENİN ANLAMINI KAVRADIM... KUPON BİRİKTİRMEK NEDİR Kİ?. RONDİNİ ÇATAL SETİ NEDİR Kİ?

HİÇBİR MEGA KUPON BANA DÜŞÜNMENİN ERDEMİNİ SAĞLAYAMAZ... TEŞEKKÜRLER ULU BİLGE..

KUPON

İKİ SAAT SONRA... SALAK HERİFE BİR BAĞLAMA ÇEKTİM BÜTÜN KUPONLARINI ATTIRDIM... BAK BAKALIM BİZDEKİ EKSİK KUPONLAR ONDA VARMIYMIŞ... BAK HALI YIKAMA MAKİNASI KUPONUNU BULDUM!

TENCERE SETİ İÇİN YEDEK KUPON DA VAR ULU BİLGE BİZDE YOKTU...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Zaman Aynası

Aslan Özdemir

Edip Cansever'e

SAHİPSİZ GÖLGE

Adam caddede yürüyordu
Rüzgarı aldı yanına
Tüm mevsimler zamanın
Küçük bir anına sığındı
Kendine kışı aldı
Üşüdü ellerini cebine soktu
Kendine üzüntüden de aldı
Yolda geçenlere baktı
Yanına birkaç kişi daha kattı
Sigarasından bir nefes aldı
Nefesi verip yanına geceyi aldı
Çocukluğunun yanından geçti
Hüzünden de aldı
Kıyının dalgalarla okşamasını seyretti
Yanına ahenki aldı
Ölümün soğukluğunu
Yaşamın sevincini
Adam yanına aşkı aldı.

DURUMLAR

Yoklukla yapılan sessiz söylem
Ölüme yakarış
Yalnız yazılmış künyeye beddua
Senin olmayan sevgiliye
Sendeki kokusuyla
istek duyma.
Anlatılanı şimdi anımsamak
Eski zaman masallarında
düş azması
Geceye
en güzel bakışlar gezintisi
Yıldızlarla barışık olmak
Aya gülümseyiş
Tüm bunlardan
Kendine oyun çıkartmak
Karanlığa yatmak,
Bitmek o an.
Uyudum geceyim
Uyandım sabah.

Aykırı Serseri

Mesut Ceylan

ONA, BUNA, ŞUNA TEKEZORTLATMALARI!.

● - Ben ne parçalar dinledim layn oğlum.. Ben ne klipler izledim layn oğlum.. Ben ne Top on listeleri gördüm layn oğlum.. Hayatımı yazsam Rafet El **Roman** olur layn oğlum..

- Vay bee!. Müthişmişsin sen moruk!.

● - Hakan'la Esra'yı evlendirip, başlarını yakan Tansu Çinner var ya, eğer tekrardan iktidara gelseymişti bu sefer de Trabzon ziporlu **Arçil-Şota** kardeşleri piyanocu **Züher-Güher Pekinel** kardeşlerle evlendirecekmişti..

- Aynen öyleymişti valla.. **Toktamış Hoca** da nikah şahitleri olacakmıştı..

● - Bayram değil, seyran değil enişte beni niye öptü?. Şekil çizerek anlatınız.. Yapınız böyle bişi..

● - Şinci Habarlar:

- Umut fakirin ekmeğiydi.. Fırıncılar Odası umuda yüzde onbeş zam yaptı.. Fakirler için artık umut yok gibi.. Ayrıntılı habar az sonra..

● - Niye yav?. Neden ikibine dört kala halen adam **gibi polisiye** romanımız yok bizim yav?

- Ne diyon sen morina can ya?. Bırak adam gibin polisiye romanımızı, asıl adam gibi **polisimiz** var mı onu söylev söyleyver sen.. Hadi goçumsu..

● - Yazık olmuş arka maalledeki Antioksidan ağbiye.. Zavallı altı aydır işsizdi ya, cinnet geçirip, garısıynan dört çocuğunu bıçakladıktan sonra **çatallamış**.. Polis, soda içerkene yakalamış Antioksidan Ağbiyi..

- Ne deyem, afiyet şeker olsun..

● - Gadasına gurban oldumun şairi ne gözel demiş ülen.. Ne içli demiş.. Ha beni bu **Havva**'lar mahvetti, demiş..

- Der helbet.. Deme mi guzum..

● - Alayı anarşik onların goçum.. **Sal**'landırıcan bikaçını, bak bidaha yapıyomu cibiliyetsiz yavşaksılar..

- Hadi ya.. Asıl sollandırıcan sizin gibi tosbaları, bak bi daha böyle konuşabiliyonuz mu..

● - Allah sizi ateist etmesin, Tisneyland gibin kerane ha.. Orispinin haddi hesabı yok.. Şahane gral muameleler ha.. Bi görseniz layn, bi görseniz laynnn!.

- Orda bir Karaköy var uzaktaa.. Gitmesektee, görmesektee, O Karaköy bizim Karaköy'ümüzdüüür!.

● - Vay ülen beaa, ne maşşaklı içermiş Tutanak Ağbim beaa!. Hey gidinin **Efes**'i **Efes**'i, **Efes**'lerin **Efes**'i Ağbim beaa!.. Yarasın ağbimea beaa!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KILLANDIRMA SERVİSİ

Rant Sesiyle Uyanmak

Mumcu'nun anısına

Solcu yazarlardık, ilerici gazetecilerdik, devrimci aydınlardık. Halk için ölürdük. Gelecek güzel günleri hayal ederken içimiz titrerdi. Birgün kitlelerin ayağa kalkacağına tüm kalbimizle inanırdık.

Sonra, baktık, zaman geçiyor, halkta tık yok. Yani bilinçlendir bilinçlendir bitmiyor, devrimin d'si yok ortalıkta. Tabiatıyla sıkıldık. Yıldık. Bezdik.

Değiştik ey halkım, unut bizi...

Yapılan mitingleri, eylemleri hafif bulurduk. Sosyalizmin dalga dalga gelmesi için hayatımızı ortaya koyardık. Devrimi düşünmekten uykularımız kaçardı. Kaç tane genç bizim yazdıklarımızla coşup kendini feda etti kimbilir, kaç öğrenci, kaç işçi.

Boşunaymış. Değmezmiş. Şu üç.günlük dünyada önemli insan olmak; politikacıların, işadamlarının sofra arkadaşı olmak varken, sırça plazalarda eften püften şeyler yazıp, mal mülk edinmek varken, boşunaymış.

Vazgeçtik ey halkım, unut bizi...

Paylaşımdan yanaydık. Yoksulduk ama mutluyduk. Yazabilecek kadar konfor yeterdi bize. Kalemimizi kırardık ama satmazdık. Binlerce insan bizi örnek alırdı. Paraya tamah etmezdik.

Ama artık salak değiliz. İşe uyandık. Satışın kralını yapıyoruz. İyi ediyoruz. Canımıza değiyor. Dinozorlar sıkıntıdan kıvranırken, biz maaşımızı dolar üzerinden alıyoruz. Lüks de insanlar içindir diyoruz.

Satıldık ey halkım, unut bizi..

Para babalarının ve onların kuklası olan politikacıların hep uzağında durduk. Bizi yönlendiren güç, ezilen halkın umutlarıydı. Yazdıklarımız iş dünyasını değil, mazlumları mutlu ederdi. Kimseye yalakalık yapmazdık. Fikrimiz gürdü, vicdanımız hürdü, irfanımız hürdü. Aslan gibiydik..

Fakat piyasa oydu bizi. Şartlar değişti. Güç denen şey bizi kendine doğru çekti. Güce taptık. Yani nasıl oldu, birdenbire kendine benzetti bizi. Canımız çekti. Ayağımız yere bastı. Adeta akıllandık. Şimdi patronlarla can ciğer kuzu sarmasıyız. İstediğimiz politikacıya anında ulaşırız. Profesyonel olduk.

Çağa uyduk ey halkım, unut bizi...

Mesleğimizin onuru vardı. Gazetemizi sadece okur satın alabilirdi. Kişisel çıkar için kullanmazdık kalemimizi. Her çevreden güçlü dostlar edinmek için harcanmazdık, takla atmazdık. İşimizi yapmak yeterdi bize. Ağırlığımız vardı.

Baktık, ağırlıkla falan olumuyor bu işler. Boyalı basın da hiç de fena değilmiş. Onlar da insanmış. Güzel güzel pozlar verip baş sayfalara kurulduk. Gazeteci olmanın bütün ayrıcalığını yaşamaya başladık. Dünya varmış dedik. Rahatladık.

Döndük ey halkım, unut bizi...

Birgün hesaplarımız daha da büyüyecek, malvarlığımız daha da çoğalacak, vizyonumuz daha da genişleyecek. Güzel satışlar yapayacağız. Gürbüz komisyonlar indireceğiz. Bu piyasaya daha sağlam yerleşeceğiz, çünkü, evet evet, rekabet artacak.

Yollarımız ayrıldı ey halkım, değiştik, vazgeçtik, satıldık, çağa uyduk, döndük, unut bizi... Unut bizi, unut bizi, unut bizi...

Çünkü biz seni unutalı çok oldu...

Vedat Özdemiroğlu

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

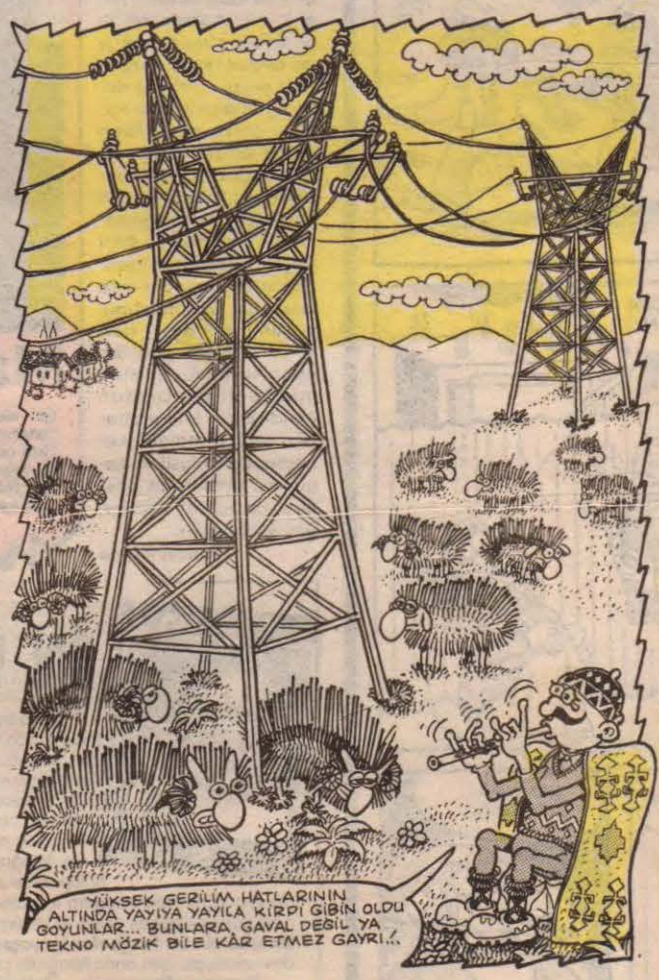

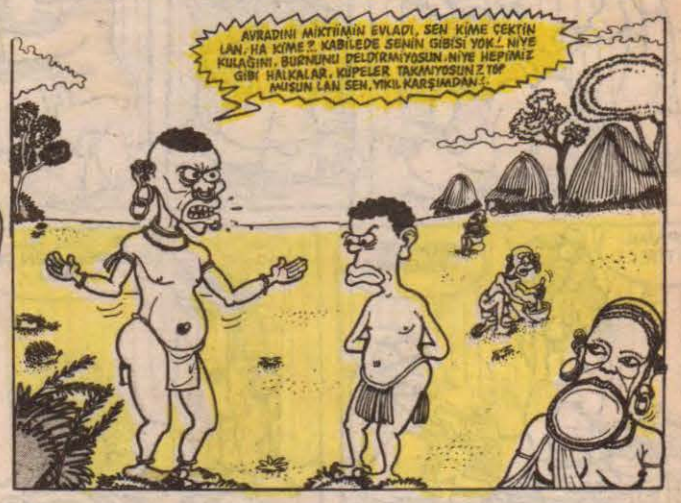

MİZAH KÖŞESİ
BİRAZ DA GÜLELİM

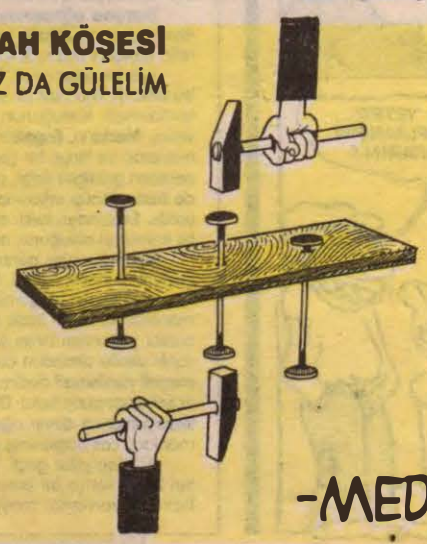

-MEDYA-

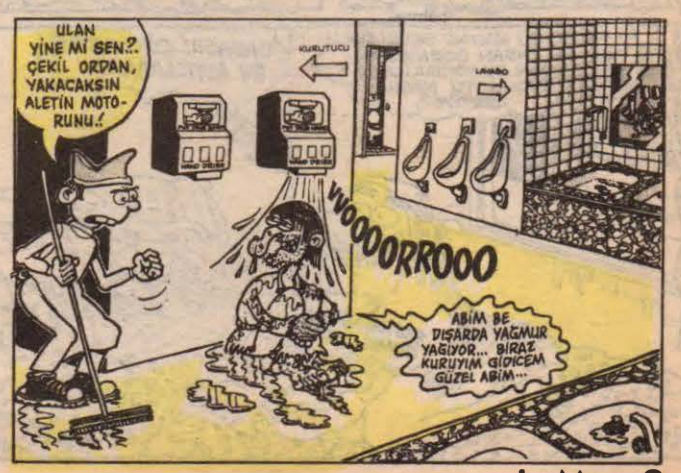

LeMan 9

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

beyler gülü

Feyhan Güver

Le Manti MEDYA

DEVRİMCİ GÜZELLEMELERİ

Medya'da devrimci güzellemeleri sürüyor. Sabancı suikasti sanığı Fethiye, ÖDP kampazisyonları ve manken gibi militanlar. Yükselen Değerler idealajisinin çirkinliğe ve yoksulluğa karşı güzellik aydığının, pençe elli, gazetecilerinden kötü pudralı, adi rujlu, rimelli tuş darbeleri. Bahçelievler infazının cenazesine katılan militanlar cüretleriyle dikkat çekmişler. Cürette, transparan giysili mankenlerin cüretine dair gönderme var. Kızlar bal bal fotağraf çektirmekten çekinmemişler. Sonki olası bir mankenlik ve spikerlik teklifine açıklar. Ön sıralarda yürüyen bu kızın düzgün fiziği fota muhabirlerinin ilgi odağı olmuş. Olmuş da birader kızın güzelliğine düzgün fiziğine nasıl uyandınız? Başı kapalı, yüzü gözlerden aşağı örtülü. Bizim siyah-beyaz baskıda gözükmüyor, kızın gözünün renkliliğini vurguluyarsanız pes dağrusu. Bari baydan fotağrafı bassaydınız da tencer tava okurunuz kızın boyunu, posunu, endamını görseydi. Bu arada üç genç sorgusuz sualsiz infaz edilmiş. Onların kendilerine kaç metreden ateş edildiğini kanıtlayacak giysileri kayıpmış, bunlardan size, bize, okura ne? Manken gibi gazeteciler...

Tuncay Akgün

Manken gibi militan

Bahçelievler'de polisle girdikleri çatışmada ölen 2'si kadın 3 teröristin cenazesine katılan DHKP-C militanları cüretleriyle dikkati çektiler. Orak-çekiçli kızıl bayraklar taşıyıp yasadışı örgütün adının yazılı olduğu eşarpları yüzlerine bağlayan kızlar da bol bol fotoğraf çektirmekten çekinmediler. Ön sıralarda yürüyen bu militan kız da düzgün fiziğiyle foto muhabirlerinin ilgi odağı oldu. (Fotoğraf: Cemal F...)

1. Yeni Y
"Bizim sınır
ra barış ve
dım ederken
a) "Ame
dünya yaratıy
rına yardım
ediyoruz."
b) "Herke
da yaşamasın
mizi empoze
re karşı saygı
c) "Tüm
yaşatmalarına
Sadece bizim
barış içinde ya
2. Mehm
nedeniyle,
zartesi günü
nike taklidi'
li olarak; pr
madan 10
saya çıkan
yazıyordu?
a) Güner

70'ine merdiv
zincirlenip dö
lümlü bir süre
da durmanın
rel'in dava ark
vermeye çalış
kalelerle, Fırat
manı olduğun

ROL YAPTIĞINI BİLEN BİR İNSAN HİÇ

Onu yıllardır izliyorum. Üst katımda oturuyor. Onu tanıdığımda sıkı bir **Atatürk**çüydü. Yakasında Atatürk rozeti, kalttuğunun altında **Atatürk**'ü öven kitaplarla bir başöğretmen edasıyla dolaşır, sanki bir yerden pis bir kaku geliyormuş da, ama o, bu kakunun nereden geldiğini bir türlü anlayamamıyarmuş gibi etrafa bakardı... En büyük merakı **Atatürk**'ün hiçbir yerde yayınlanmamış fotağraflarını sahaflardan ya da gizli arşivlerden bulup evine asmaktı. Böyle bir fotağrafı bulduğu birgün okuyup yazan biri olduğum için olacak önce benim kapımı çalmıştı. Başöğretmen bakışlı yüzünde olaycı ve küçümseme dolu bir ifadeyle: **Üstat, bakın bakalım Gazi'nin bu fotoğrafını bu yaşınıza dek bir yerde görmüş müydünüz hiç?** diye sormuştu. Ben daha fotoğrafa şöyle bir bakarken, o hemen bilgiç bir tavırla: **Boşuna uğraşmayın, gördüğünüzü hiç sanmıyorum,** demiş, sonra da elinde yeni o bulduğu fotoğraf, bu defa da beş numarado oturan emekli generalin moralini bozmak için yanımdan ayrılıp, onun kapısını çalmaya gitmişti...

Aradan yıllar geçti. Birgün bir baktım üst kattaki komşum tamamen değişmiş bu defa da Marksist bir salcu olmuştu. Ceketine **Atatürk** rozeti yerine Lenin'in rozetini takmıştı. Kalttuğunun altındaki kitaplar değişmiş, **Atatürk**'ü anlatan kitapların yerini, **Marks**'ın, **Engels**'in, **Lenin**'in kitapları almıştı. O başöğretmen ifadesi gitmiş maceracı ve hırçın bir çocuk ifadesi gelmişti yüzüne. Artık etraftaki o pis kokunun nereden geldiğini değil, peşinden sivil bir polisin gelip gelmediğini anlamak için iki-de birde dönüp arkasına bakıyordu. Ama yine de **Atatürk**'ü unutmuşa benzemiyordu. Eskisinden farklı olarak, sadece **Atatürk**'ün aslında sıkı bir Marksist, inançlı bir komünist olduğunu, ama bunun gizlendiğini iddia ediyordu...

Uzun bir süre görememiştim onu. Ama birgün merdivenlerde karşılaşınca gözlerime inanamadım. Bizim hızlı Marksist, çember sakal bırakmış, kravatı çıkartıp yerine kapalı bir gömlek giymiş ve bir islamcı-kılığına bürünmüşlü. Yüzündeki o maceracı ve hırçın ifade tamamen değişmiş, yerine insanları sürekli işledikleri günahlar yüzünden biran önce uyandırılması gereken gafiller olarak gören ve onları sanki elinde olmadan küçümseyen bir ifade gelmişti. Şaşkınlıkla: **İyi günler, görmeyeli nasılsınız?** dedim, ama sarduğuma yanıt vermedi, yüzüme sanki bana çok acıyormuşcasına bakıp: **Dilerim, birgün siz de islah olur, doğru yolu bulur, hakka koşarsınız** deyip ağır adımlarla yanımdan geçip evine çıktı. Bu defa bir zamanlar o çok bağlanmış gözüktüğü **Atatürk**'ü tamamen unutmuşa benziyordu...

Aradan yıllar geçti. Birgün sabah işe giderken, tam kapıdan çıkıyordum ki, biri bana sertçe bir omuz atarak yanımdan geçti. Neye uğradığımı şaşırmıştım. Bizim bir zamanlar hidayete eren üst kattaki komşum tepeden tırnağa sarı laci-vert renklere bürünmüş, baş önümde zıp zıp zıplıyor ve a
**çe...Sen çok yaşa... Canım k
miydiniz?** diye soracak oldum
bir ifadeyle: **Bir kere soru ya
sonra yoldan saparlar yani
da beynimin yıkanabileceğin
di. Aman efendim, estağfur
ve adeta koşarak yanımdan
kurban olsun sona.**

Artık bu insanı kendime evde oturup biryere gitmiyor, bekliyordum. Günler, haftalar nunda dayanamadım, üst ka pının açık atduğunu farkettim ışık etrafı aydınlatıyordu. Kap **şamlar, benim, yedi numa** adım daha atıp solona girdi doş kurmuş oturuyor, kıpırtısı Bakışları herşeyin sonuna ge du... Bakışlarından tedirgin o gıylo hafifce selamladım onu di, yargun ve kırgın bir ses ta
**Beni mi bekliyorsunuz yaptığını bitiyorum. Evet, şi
Hangi rol mü?** diye, am
sordum... **Evet, hangi rol? To
beni her defasında başka b
futbol hastası vs.**

Evet, dedim, açıkcası bu dum... Gözlerini gözlerime di alan bir insanın çok yaşamışl
**Ben aslında Türkiyeyin
gibi her dönem edindiğeri
Hiçbiri gerçek oyuncu değ
hepimiz oynadığımızı biliyo
yor elimizden. İşte ben. Ne
me dönemediğim için de g**

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

...izyıl yazarı Hillary Clinton, ...mızın ötesindeki insanla...gürlüğe ulaşmak için yar..." ne yaptıklarını yazıyor? ...kan ideallerini yansıtan bir ...uz. Sonunda sadece başkala...miyoruz. Kendimize yardım ...

...n kendi ideallen doğrultusun...sağlıyoruz. Kendi düşünceleri...tmiyoruz. Her fik...uz."

...usların kültürlerini ...yardımcı oluyoruz. ...eğil tüm dünyanın ...amasını istiyoruz."

...et Ali Erbil'in rahatsızlığı ...r hafta geç 12 Şubat Pa... Kanal 6'da başlayan "Tur... Piyangola programı ile ilgi...gram yayınlanmaya başla...ubat Cumartesi günü piya...illiyet Oscar TV ekinde ne

...Umit'in Turni e'sine benzeyen Piyangola, bu pazartesi akşamı seyirci arşısına çıkıyor.

b) Mehmet Ali'nin rahatsızlığı nedeniyle bu hafta başlayacak olan Piyangola bakalım seyircilerden kaç not alacak.

c) Türk ve dünya televizyonlarında benzeri görülmemiş olan Piyangola, seyircilerden tam not aldı.

3. Kral TV'de 11 Şubat Pazar akşamı "VJ", hangi sanatçının hangi parçasını sunarken, "klasik olmak kadar zor birşey yok bu dünyada derler." dedi?

a) Michael Jackson - I'm Bad.
b) Sezen Aksu - Sen Aglama.
c) Ferdi Tayfur - Yağmur Çamur.

4. Nurseli İdiz'in "Balkonları olmayanlar bu işi yapamaz mı?" diye sorduğu konuğun mesleği neydi?

a) Dansöz
b) Halı temizleyici
c) Pamuk aktarıcı

Cevaplar: 1.a 2.c 3.c 4.a

Fikret Bekler

ANTİMEDYA TEST

ÇIKTI! *Siz bir kedi alın, o size kendini sevdirir..*

...n dayamış **Abdülmelik Fırat** bir itirafçının şaibeli beyanına dayanarak ellen ... duvar arasına kondu. Her 10 yılda bir ve rejimin kilitlendiği dönemlerde, zu...en yeniden geciyor Fırat. Katrilyonluk ranth bir savaşın tarafında değil karşısın...edelini ödüyor. Müslüman kimlikli, **Şeyh Sait**'in torunu Menderes ve Demi...daşı Fırat'ın zincire vurularak, dört duvar arasına konulmasıyla rejim ne mesajı ...or. Resmi görüşün en dengeli kalemlerinden **Oktay Ekşi**, yazdığı üst üste ma...n zincire vurulmasının ayıplığını vurgularken onun nasıl bir rejim ve devlet düş... satırlarına serpiştiriyor aba altından sopa gösteriyordu. **Fırat'a özgürlük.**

YILIN LALELERİ SEÇİMİNDEN KİTAP KAZANAN OKURLAR HAFTAYA AÇIKLANIYOR

(Tolga Ceylantepe-İst.,..)

GÖSTERİ 21 Şubat Çarşamba.. Saat 21.00... *Sevgili Tolga Aşkıner abimiz için"..*
CEM YILMAZ & Mehmet Esen Beşiktaş Kültür Merkezi.. Tel: 260 11 56 - 227 64 63...

KIRIK DEBLEBİ

SUAT ÖKAN

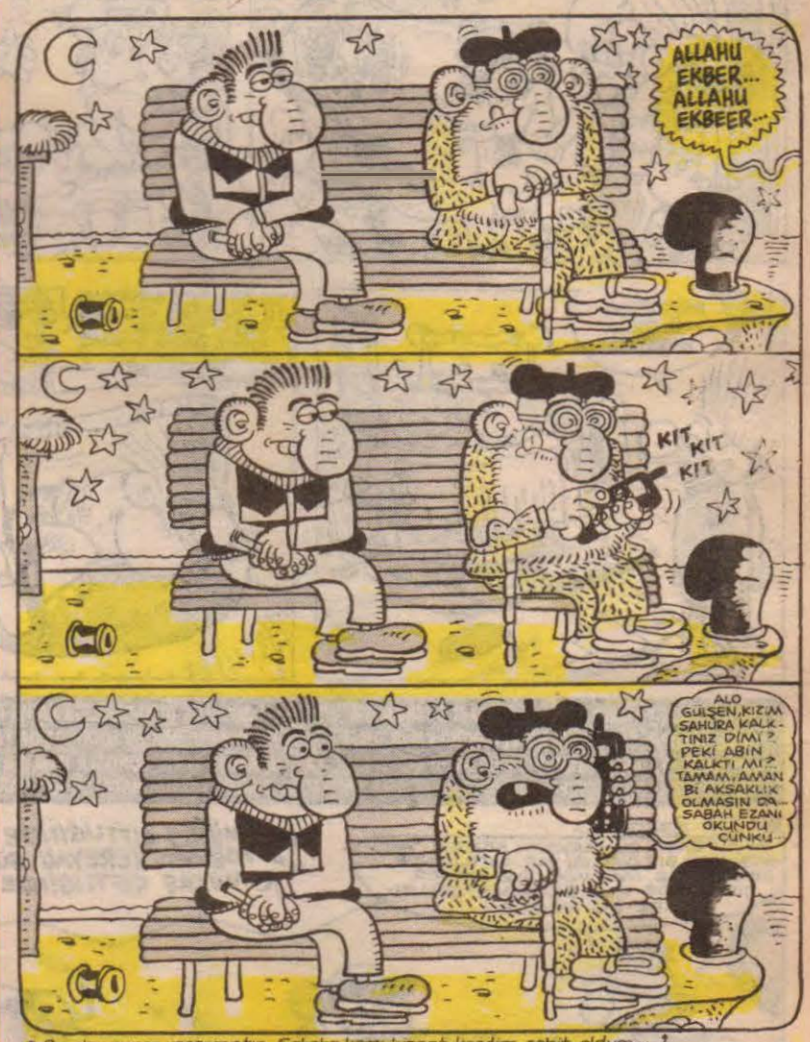

● Bu olay aynen yaşanmıştır.. Sabaha karşı bizzat kendim şahit oldum...!

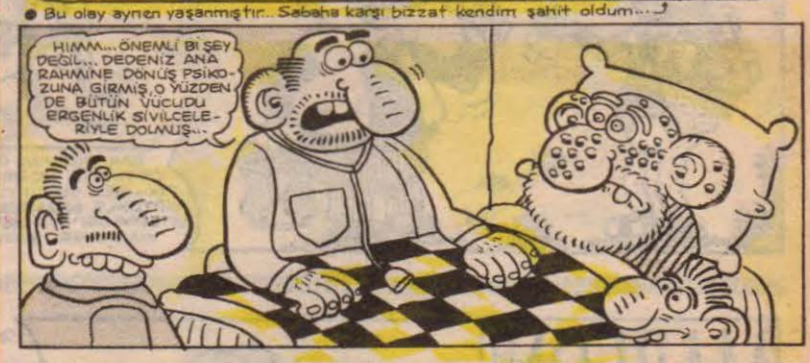

...AŞKALDIRABİLİR Mİ?

...do şapkası, boynunda kaşkolu, elinde bayrağı, ...ı nakaratı tekrar tekrar saylüyordu: **Fenerbah...rbaa olsun sana!..** Kendimi toparlayıp. **Siz Fenerli ...ki** lafımı hemen tıktı ağzıma, kendinden çok emin ...ış, dedi. **Bu ülkede herkes zaten Fenerli doğar, ...eyinleri yıkanır. Siz benim saptanabileceğimi ya ... nasıl düşünürsünüz, çok kandan şimdi size,** de...ah dedim, ama beni duymadı bile, elinde bayrağı ...ıklaştı: **Fenerbahçe... Sen çok yaşa... Canım ...**

...nesele yapmıştım. Kuloğum kirişteydi. Bütün gün ...kapısının açılmasını, merdivendeki ayak seslerini ...geçiyor, ama ondan bir ses soluk çıkmıyordu. Sa...a çıktım. Kapısını çalmaya hazırlanıyordum ki ka...içerisi koranlıktı, sadece orko odalardan sızan bir ...ı oraladım, bir iki adım atıp içeri doğru: **İyi ak..., kimse yok mu acaba?** diye seslendirm. Bir iki ... Salondaki duvara dayalı divanın üzerinde bağ... ve gözlerindeki delici ifadelerle bono bakıyordu. ...niş umutsuz insanların bakışlarına çok benziyor...nuştum, bu yüzden başımla ve çekingen bir say...**Gel, yanıma otur, ben de seni bekliyordum** de...yla...

...diye sordum merakla: **Evet,** dedi. **Beni mesele ...li de hangi role büründüğümü sor bakalım.**

... bu deta da kışkırtıcı ve bastırılmış bir hoşnuttukla ...**ni sormakta haklısın, yıllardır tarafıyoruz ve sen ...rolü oynarken gördün... Atatürkçü, solcu, dinci,**

...u çok merak etmiştim. **Nasıl oluyor bu?** diye sor..., bir süre baktı bana. Henüz bir ölümden dönmüş ...ı ve bilgeliği vardı sanki gözlerinde...

...dedi, **bu ülkedeki insanların çoğunluğu benim ...birinden çok farklı rollerle yaşayıp gidiyorlar... ...aslında. Hepsi rol yaptığının farkında. Aslında ...z, ama vazgeçemiyoruz, başka türlüsü gelmi...kendi, asıl kişiliğime dönebiliyorum, asıl kişiliği...çek biri olamıyorum.**

Neden dönemiyorsun? Asıl kişiliğin ne senin? (Bana durumunu itiraf etmeye başladığı için ona sen diyordum artık)

Asıl kişiliğim mi? Biran durdu aralanmış perdesinden dışarı baktı, yutkundu, odeta zorlukla konuşuyordu. **En acısı ne biliyor musun? Asıl kişiliğim yok benim. Ben aslında bir gölgeyim, bir yankıyım. Derin bir boşluğum ben. Bir gölge olarak yaşamak, sokaklarda yürümek, insanlarla konuşmak ne kadar utanç verici birşeydir bilir misin sen? Çıplaklık dolaşmaktan çok daha utanç verici bir şey. Bu rollere bürünmeyip ne yapsaydım? Olmayan, gölge kişiliğimi koruyordu, örtüyordu onlar. Bu roller sayesinde insan içine çıkıyor, kendimi kandırmaya çalışıyordum.**

Peki, neden aynı rolde kalmıyorsun, neden sürekli rol değiştiriyorsun? diye sorunca acıyla gülümsedi bana. **Aynı rolde kalmayı ve gerçek bir oyuncu olmayı çok isterdim. Bak şu dokuz numaradakine, o işte gerçek bir oyuncu, rolüyle öylesine bütünleşmiş ki, gerekirse o rolü için canını bile verebilir. Onu çok kıskanıyorum, onun gibi olmak ve bana tamamen uyan bir rolü seçmek, bu rolle ömrümün sonuna dek bütünleşmek istiyor, gerekirse onun için canımı bile gözümü kırpmadan feda etmek istiyorum, bu yüzden kendime bütünleşeceğim bir rol arıyorum, bu yüzden sürekli rol değiştiriyorum, ama lanet olsun hiçbiriyle birtürlü bütünleşemiyorum, hiçbir rol gölge kişiliğimi unutturamıyor bana ve hiçbir zaman rol yaptığım aklımdan çıkmıyor...**

Yüzünü yüzüme yaklaştırdı, çok gizli bir sır verircesine ve odeta fısıltıyla: **Bu ülkede insanlar niye başkalarını, biliyor musun? Çünkü herkes rol yaptığını çok iyi biliyor. İnanmadığı, ama inanmış gözüktüğü rollerini sürdüren ve asıl kişiliklerini saklayan insanlar hiç başkalarabilirler mi, söyler misin bana? Hiç varolmayan kişi isyan edebilir mi? Kimin için isyan edecek, gölge kişiliği için mi yoksa oyundaki rolü için mi?**

Sana birşey söyleyeyim de çok şaşır. Biliyor musun devlet gerçek oyuncuların ve bizim gibilerin, birgün yorulup bu rolleri bırakmasından çok korkuyor. Çünkü o da biliyor ki gücü ve baskısı ancak rol yapan ve rol yaptığını bilen dahası asıl kişiliğini saklayan insanlar üzerinde geçerli ve etkindir. Bu yüzden ideolojik mekanizmadan aracılığıyla durmadan yeni ve ilginç roller süner piyasaya...

Peki, şu sıra artık yoruldun mu sürekli oynamaktan, diye sordum sahıcı bir merak duygusuyla? Derin bir nefes aldı. Ve ağır ağır konuşarak: **Evet, çok yoruldum oynamaktan. Artık insan içine çıkacak gücüm kalmadı. Belki ancak evimde dört duvar arasında oynayabileceğim bir rolü sürdürebilirim artık. Mesela?** dedim. Önce bir düşündü, uzaklara baktı sonra da o kırgın ve uzak sesiyle: **Mesela** dedi, **işten atılmış, ardından yakınları ve dostları tarafından ihanete uğrayıp terkedilmiş ve artık evinden dışarı çıkmayan insan rolü olabilir bu,** dedi.

İkimizde susmuştuk... Artık konuşacak birşey kalmamıştı. Odayı ülkenin tam ortasında açılmış derin bir boşluktan gelen urkutucu bir çığlık sesi dolduruyordu...

* 17 Şubat saat 14.00'de Denizli'de Kibele Kitabevi'ndeyim

* 25 Şubat saat 13.00'de Pir Sultan Abdal Derneği Antalya Şubesindeyim

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bezginbekir

TUNCAY AKGÜN

Ertuğrul'lu hemşerilerim, MİLLİ-İŞÇİ ve Durmuş Doğan'a...

MEDYA GLADYATÖRÜ-TOPLUM NİNJASI-SUSKUN DIALOG-ÖFKELİ ŞÖVALYE-DUYARSIZLIĞA KARŞI AMANSIZ MÜCADELE-ÖNCE ŞAŞIRIR. SONRA HAYRETTEN OONA KALIR-DAHA SONRA DUMURA UĞRAR-EN SONUNDA DA YA OLDUĞU YERE YIĞILIR KALIR. YA KIZIP OELİRİR YA DA AŞIRI BİR ÖFKEYE KAPILIP KAVGA EDER, SONUÇTA HAKLIDA OLSA HAKSIZ ÇIKAR. ÇÜNKÜ SÖYLEDİĞİ ŞEYLER ÇOK DOĞRUDUR AMA YAPILACAK BIRŞEY YOKTUR-HAYATINI ŞAŞIRARAK YAŞAYAN ADAM..

DUMUR!

Güneri İçoğlu

Bir T.V. Reklamı...

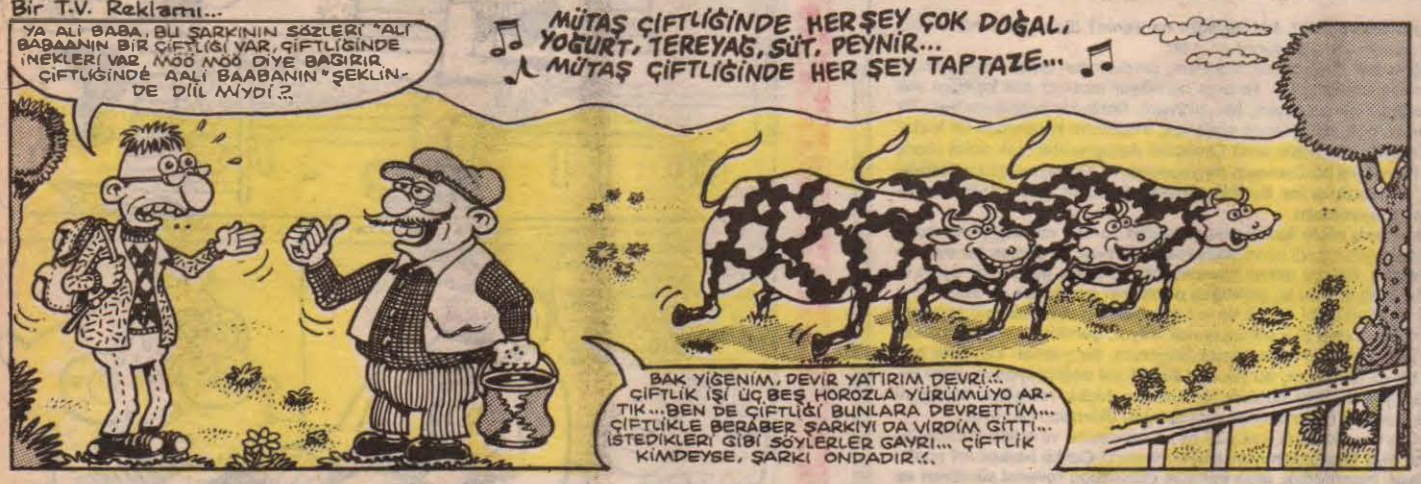

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Seçtikleriniz Figüran Osman!

Kendinizi kandırmayın, sandık başına gidip **esas oğlan** seçmiyorsunuz, **Figüran Osman** seçiyorsunuz!

Tabi **esas kız** da seçmiyorsunuz, seçtiğiniz figüran kız!

Ancak siz her gördüğünüz figüranı esas oğlan ya da esas kız sanıyorsunuz.

Zaten öyle sandığınız için parti liderleri anlaşıp koalisyon hükümeti kuramayınca, yeni başbakan ve bakanlar koltuklarına oturamayınca hemen **"Ülkede yönetim boşluğu var"** diye telaşlanıyorsunuz.

Canım ülkeyi sizin seçtiğiniz başbakan ile bakanlar yönetmiyor ki ülkede yönetim boşluğu olsun.

Eğer genelkurmay başkanı ile kuvvet komutanlarının koltukları boş değilse, Milli Güvenlik Kurulu düzenli toplanıyorsa ülkede yönetim boşluğu yok demektir!

Çünkü esas oğlan onlar...

Başbakanlar, bakanlar ise birer Figüran Osman...

Nitekim 12 Eylül'de generaller sizin seçtiklerinizi devirince, Amerikan yönetimi, **"Bizim oğlanlar iş başında"** dememiş miydi?

Tabi esas oğlanın da esas oğlanı var, o da Amerika!

Kısacası haftalardır süren yeni başbakanın kim olacağına, yeni hükümetin nasıl kurulacağına dair temaslar Milli Güvenlik Kurulu'nda üniformalılara **"Emret komutanım"** diyecek birkaç Figüran Osman'ı belirlemekten ibaret.

Bilin ki Figüran Osman'ın Türk filmlerinde ne kadar önemi varsa, Türkiye Cumhuriyeti'nde de sizin seçtiklerinizin o kadar önemi var.

Ha eğer bu duruma karşıysanız, Türkiye Cumhuriyeti'nin yönetimini Türk filmi seyreder gibi seyretmeyi bırakacaksınız.

Şimdiye dek sizin seçtiklerinizi devirip darağaçlarında astıklarında, zindanlara tıktıklarında bunu hep seyrettiniz.

Bırakın askeri darbelerin devirdiklerini, daha yakın zamanda CHP'li Salman Kaya gibi milletvekillerine polisce meydan dayağı çekildiğinde bunu da seyrettiniz.

Yani şimdiye dek sandıktan çıkarttıklarınıza sahip çıkamadınız.

Ama hiç değilse bundan sonra bu seyirciliği bırakın, bu kafayı değiştirin.

Çünkü belki siz hâlâ annenizin margarinini kullanmıyorsunuz ama, siz hâlâ annenizin, anneannenizin kafasını kullanıyorsunuz!

ERDİL YAŞAROĞLU

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Çöpler ve Hakkâri...

Ender Özkahraman

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dengeli Beslenme

Bu hafta okuyucu özel köşesi...

imza: KAAN ERTEM

CHOICE OF QUALITY

SINCE 1990

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ...

ERKUT DOST, İÇİMDE BÜYÜK BİR ARAŞTIRMA COŞKUSU VAR...AFRİKA'DA KANAT ÇIRPAN BEYAZ KELEBEĞİN, AMERİKA'DA OLUŞAN KASIRGAYA ETKİSİNİ ÖLÇMEK İSTİYORUM, KAOS İSTİYORUM...BİR COŞKU, HEYECAN, BİR TAT, BİR DOKU...ANLIYOR MUSUN DOST?.

ÇOK İYİ ANLIYORUM, SENİ...OLUR BÖYLE...

BU HERİFİ ALIN. MOZAMBİK HAYVANAT BAHÇESİNDEKİ GERGEDANLARA ATOM FİZİĞİ ÖĞRETMESİNİ SAĞLAYIN... BU OLAY GERGEDANLARIN TEPKİ VERİP İRTİBAT KURMALARINA DEĞİN SÜRSÜN... SONRA BUNU GALAKSİ DIŞINA GÖNDERİN, SEYİR DEFTERİ TUTSUN, DÖNDÜKTEN SONRA SEYİR DEFTERİNİ "ANILAR" İSMİNDE KİTAP OLARAK BASTIRIN...

Tost

Hamburger

Sosisli

Portakal suyu

Espri: Murat BIYIKLI Hacettepe Ü.-Ankara

AL İŞTE! BENDE PAPAZ DÖPER VAR!..

ŞU SAATTEN SONRA BENDE NE OLABİLİR Kİ ABİCİM? VARIM YOĞUM SENİNDİR... BAK KAĞITLARIMI DA BURUŞTURDUM...BUNDAN SONRA KAĞIT OYUNUNA PAYDOS, TÖVBE ETTİM!.

Espri: Özgür KÜÇÜKTEKİN Dadaş-Kastamonu

VAY SUAT ABİCİM...NERELERDESİN YAA?. KAÇ GÜNDÜR GÖZÜKMÜYORSUN ABİM BENİM! GÜZEL ABİM!.

Senin gözün Suat abinin cebindeyken Suat abin nasıl gözüksün ki Gelgelalım, sana verilen külliyetli miktarda borç paranın akıbeti hakkında tarafıma bilgi verilmemesi ve senin olay sonrası faili meçhullere karışman da ayrı konu tabii...

Espri: Deniz KALKAN -ZONGULDAK-

ERDENER ABİ...

-Abi deli olacam. Neden hayat var? Neden güneş doğar? Neden ben oldum? Neden devenin boynu eğri? Neden? Neden?.

-Neden olmasın?

Harun BAŞTÜRK-İst.

*Ankaradan Muammer DEREBAŞI'ya: L-Manyak hakkında gönderdiğin eleştiriler için çok sağol... Erdenerler fena değil...Yalnız üstad, ne zaman senin düzgün yazılmış bir mektubunu alacağım, çok merak ediyorum...

*İzmir'den Özkan DURAKOĞLU'na: İstanbul'a gelirsen uğrada görüşelim...

*I. Lig Toplu sonuçları: İzmir'den Mehmet ÖZKUL, Ankara'dan Erkan EROL, Gürdal ERDOST, Özlem MUTLU, Seçkin GÖKALTUN, Bursa'dan Mehmet MERAL, Murat ERDEM, Balıkesir'den Mertol AKDOĞAN, Trabzon'dan Zafer KALFA... Espriler bu sefer olmadı...Ancak olacak, illa ki olacak merak etmeyin...

*İstanbul'dan Dinçer DÖNMEZ'e: Öğreten adam esprin başarılı...

*İstanbul'dan Tolga MUTLU ve Ömer EREZ'e: Gönderdiğiniz 10 tane Erdener esprisinden ancak bi tapesini beğendim...

*Denizli'den Ali HACIOĞLU'na: Öğreten adamın konusunu iyi yakalamışsın fakat esprisini iyi kuramamışsın... Aklına ilk geldiği gibi dökme kağıda.. Öğreten Adam esprisi kullanıştır, onu da bil... Sevgiler... Selamlar...

*Amasya'dan Tuğrul SANALP'e: Tuğrul, n'olursun, bütün karikatürlerini tek bir zarfın içine koyup öyle gönder... Bir de o kadar küçük çizme... Yarım dosya kağıdı büyüklüğünde çizmen senin için yeterlidir... Bu arada espirilerin güzel, başarılar...Selamlar... İstanbul'a bekleriz...

BAKIN, AYNEN ŞÖYLE DANS EDİYORUM... AMMAN!..AY!AY! ÇOK PARDON BERTUĞ!..

AY YANDI ADAM!.

PARDON YA, PARDON!. İT SIPASI!. KIZLARI GÜLDÜRÜP POPÜLER ADAM OLUCAM EDASIYLA YURDUM İNSANINA MAHSUS ABARTMA SANATI YAPMANIN NE GEREĞİ VARDI HAYVAN EVLADI!. ŞİMDİ BEN SANA NE YAPAYIM?. NE DİYEYİM?. AAAHH!..

COOZZ!

Espri: Ersin AYDIN -Adıyaman-

VAY CANINA, PAHALILIK İNSANI NE HALLERE SOKUYOR. ADAMCAĞIZIN PARASI SADECE TEK AYAKKABI ALMAYA YETMİŞ. YATIP KALKIP YÜZÜMÜZÜ YIKAYIP, KAHVALTI EDİP, HALİMİZE ŞÜKRETMEYELİM...

PANTOLONUM, PANTOLONUM... ACABA BEN PANTOLONUMU NASIL... YOKSA ACABA BEN PANTOLONUMU...

BELAM SİZLERE AİLEM OLAN KİŞİLER!.. BABA VE KOCA DİYE TANIMLAYABİLECEĞİNİZ BEN EVE GELMİŞ BULUNUYORUM. NASILSINIZ, YAŞAMIN ZORLUKLARINA GÖĞÜS GÖREBİLİYONUZ MU

EVET SAĞ VE ESENLİKTEYİZ EVİMİN DİREĞİ! GENE BİRBİRİNDEN LEZİZ BEŞİNLER PİŞİRDİM.

BUGÜN DEL UĞLU DURDUNS BABACIM

AYİLE EFRADIMI BÖYLE OLUMLU GÖRMEK BENİ ZİYADESİYLE MES-UT VE BAHTİYAR ETTİ... BU İSTİKRARIN DEVAMINI TEMENNİ EDERİM... HUKUK...

BU ARZUNUZU YERİNE GETİRMEK İÇİN AZAMİ GAYRETİ GÖSTERECEĞİMİZDEN EMİN OLABİLİRSİNİZ...

ANA, ANACIM PABUÇ BAĞIMI ÇÖZ HELE!

ARTIK AYAKKABI BAĞINI ÇÖZME BİLİNCİNİ EDİNMELİSİN OĞUL... BEN O BİLİNCE ULAŞTIĞIMDA BİR AYAKKABIM BİLE YOKTU. BEN AZİMLE KOMŞULARIN AYAKKABILARINI ÇÖZERDİM. HEY GİDİ GÜNLER..

BUBAN HAKLI YAVRUM, SENDEN O BİLİNCE DERHAL ULAŞMANI İSTİYORUZ...

ÇOK HAKLISINIZ SAYIN EBEVEYNLERİM..

KADANSLARDAKİ KAYMALAR, BORSA'DA ANİ İNİŞ ÇIKIŞLARI ASİMETRİK İRDELENİMLERE SEVKETTİ... ARTAN DEVELÜASYONUN MADDİYATA OLAN ETKİSİ TÜM YURTTA GÖZYAŞLARI İLE KUTLANDIYSA DA...

PANTOLONUMU NASIL GİYİP ÇIKARDIĞIMI BİR TÜRLÜ ANLAYAMIYOR GİBİYİMMİŞ...

KAHVENİ GETİRDİM EVİMİN DİREĞİ, İÇ VE ŞÖYLE DE.. OH, PEK NEFİS!

AYAKKABI BAĞINI KENDİM ÇÖZME BİLİNCİNE ERİŞMELİYİM. YARINDAN TEZİ YOK ANTRENMANLARA BAŞLIYORUM...

BU BENİ HİÇ İLGİLENDİRMİYO!

GÖKHAN DABAK

ROAARRRR!..

ÇABUK SAKLANALIM!..

ROAARR..VIRRN..BİP...VIRRRN...

TİPİNE BAKAN DA ADAM SANIR... DÜPEDÜZ İPNEYMİŞ BU HERİF... CIK CIK CIK...

AR NAMUS KALMAMIŞ..HAYRET BİŞEY!..

AY ÇOK FENASINIZ YANİM!..

LeMan 14

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Pis'ya Mektuplar

Yazan Çizen: Galip Tekin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yanakları Gül Yaprağı

Kardak Kayalıkları'nı fethettiğimizin üçüncü günü. Gazete iç sayfalarında bir haber: Kucağında altı aylık bebeğiyle, başı örtülü genç bir anne, yoksulluk canından bezdirmiş, trenin altına atlıyor, cesetleri paramparça..

Ne diyelim; popcu Ercan Saatçi gibi söyleyelim: "Biz burdayız gitmeyiz... Gidenler gider ablası..."

***

Kardak Kayalıklarını fethettiğimizin üçüncü günü, bir genç anne, iki küçük çocuktular. Bir çakıl taşı olabilseydiler, kara-deniz-hava bir milyonluk ordu gönderirdik imdatlarına...

Anası taş doğursaydı, keşke...

Yeni bir hikayesi yok dünyanın. Tarihin gelmiş geçmiş ve bitmeyen en büyük savaşı yoksulluk. Ne karadan, ne denizden orduları var yoksulluğun. Onların dostu, tarih boyu ozanlar, aydınlar. Gelin görün ki; bir tartışma programında genç bir popcu kız konuşuyor, stüdyoya bir telefon gelir, "Siz halkı uyutuyorsunuz" der, telefondaki ses. Popcu kız cevap verir: "İyi yaa, işte sorunlarınızı unutturuyoruz, sorunlarınızdan kurtulmak istiyorsanız, birazcık Kral FM izleyin" der.

Trenin altına atlayon anneye sormak lazım, "Sorunlarınızdan kurtulmak için Kral FM izlemediniz mi?"

Kafalarını turuncuya boyayıp, boyundan büyük bok yiyen böyle popculara ne diyeyim artık? Lügatte kelime kalmadı! Salıncak kurup sallana sallana ağzına sıçmak lazım.

***

İnsan soruyor, neydi sorunları bu genç annenin? Sorayburnu'nda kağıt helva mı yiyemedi? Canı midye dolması mı çekti? Akşam misafirlerine yalancı dolma mı saramadı? Hafta sonu eğlence programlarını izlerken altı aylık bebeği puf böreği mi istedi? Eş-dost toplanmışken bir beşkardeş tatlısı olsaydı... Telefonla bir saray lokması siparişi mi veremedi? Neydi sorunu bu genç annenin?

Mutfaktaki yeşil ışığı yakalayamadı mı?

Laik-Şeriat tartışmalarını doya doya izleyemedi mi?

Şunun şurasında Avrupalılaşmamıza ramak kalmıştı. Mahalli kemençe sanatçılarımız bile papyon takıp türkü söylüyor, imamlarımız bile kravat takıp namaz kıldırıyor.

Yoksulluk do neymiş? Ekmek karneye mi bağlanmış? Bir iş bulup çalışamamış mı?

Televizyoncu ablaları yolunu kesip ona da sormadılar mı bir soru: Hülya Avşar mayolu mu daha güzel, bikinili mi?

***

Oysa, oysa, oysa... Kurtuluş savaşı, yeryüzünde halkın savaştığı tek savaştır, işte bu savaşın, bu halkın çocuklarıdır bu insanlar..

Oysa, oysa, oysa... Devletimizin gücü asırlardır halkına yeter.

Oysa, oysa, oysa... Gezin dünyayı, yeryüzünün hiçbir coğrafyasında bu kadar masum, sessiz, bu kadar içinden ağlayan, içine gömen, içimize gömülen başka halk bulamazsınız. Biz ölelim, yeter ki; devlete-millete bir zeval gelmesin, öğrenciler camları-çerçeveleri indirmesin, biz ölelim.

Yezidiler suyu kirletmemek için yıkanmazlarmış, saçları bitli, helaları dolu olurmuş. Çünkü suyu pisletmek istemezlermiş... Yoksullarımız da öyle: Bu cennet vatanı, bu güzel sokakları, bu neşe dolu hayatı daha fazla kirletmemek için sessizce çekip gidiyorlar..

İnsan soruyor bu genç anneye: Atlamadan trenin altına, kaç gün, kaç gece kuru soğuk şeyler yediler? Atlamadan trenin altına, oturdu mu soğuk bir taşın üstüne? Son defa okşadı mı altı aylık bebeğinin gül yaprağı yanaklarını? Bakındı mı gelip geçen vapurlara! Seyretti mi lüle lüle beyaz köpükleri, elleri boş martıları?

"Güzelliği on para etmedi mi İstanbul'un? Beyhude mi dolaştı? Dost dost diye sarıldı mı nicesine? Karnını kazmayla yaramadı mı, yüzünü tırmığıyla yırtamadı mı? Ne koyun verdi İstanbul, ne kuzu.."

Bu derdi, kargacık-burgacık ve çok çetrefelli yazdı, bu serçenin bile rızkını veren Allah. Burgacık bu yazgı yüzünden mi nafile büyücülere, falcılara koştu?

"Oysa, oysa, oysa.. Kurtuluş savaşı, yeryüzünde halkın savaştığı tek savaştır, işte bu savaşın, bu halkın çocuklarıdır bu insanlar..

Oysa, oysa, oysa.. Devletimizin gücü asırlardır halkına yeter."

Yeni bir hikayesi yok dünyanın.

Soğuk bir taşın üstünden sıcacık, harlı bir duman kalktı. Uzun, ince, demirden bir yola düştü. Karnını yardı demirden tekerlekler, gül yaprağı yanakları yırtıldı üç aylık bebeğin.

Yeni bir hikayesi yok dünyanın.

Anadolusu'ndo henüz konuşmayı bilmeyen çocuklar oturuyor halı tezgahlarının başına. İstanbul'unda, sürüler halinde fahişelikle kazanıyor, onun yaşındaki anneler, hayatını..

Uzaktan, yalıları, yatları görüp neler geçirdi içinden. Tanrı dünyayı zenginler, yoksullar için de cenneti yarattı.

***

(Iyi konuydu be Nihat Genç, aferin sana, bu hafta da yazacak birşey buldun işte. Bu yazından da telif alacaksın. Bir sürü telefon gelecek, "Hocam ne güzel yazdın". Altı aylık çocuklar trenlerin altında parçalanacak, sen, birbirinden güzel ciltli kitaplara sarılıp, sıcacık, uyuyacaksın.

Belki birazcık gözlerin dolacak, bir sigara içecek, unutacaksın, rayların üstündeki cıyıltıyı...

Böyle bir hikayenin içinden geliyorum. Üniversiteye başladığım yıl, Demirlibahçe'de, loş, köhne, nemli mi nemli bir öğrenci yurdunda ilk gecem. Benimle birlikte ilk gecesi oda arkadaşımın. Uyuyamadı, fırladı yatağından. Başını koyduğu ot minderleri gösterip, "Hocam bir cayıltı var" dedi. "Yat oğlum, kimseyi tanımıyoruz, bela çıkartma, yat işte" dedim. Ertesi gece çocuk yine, "Yatamıyorum, ot minderin içinde cıyıltılar var" dedi.

Müdür diye genç bir çocuğa çıktık. "Çok yakınımızdan tren geçiyor, rayların sesidir bu cıyıltı" dedi. Uyuduk.

Ertesi gece, yine ot minderin içinde cıyıltı. Oturduk, bir tarafı sökük minderin içini kurcalamaya başladık. Minderin içinde, fare yavrulan yuva yapmış..

Yine de genç müdür çocuğa inandım, ben. Rayların üstündeki cıyıltı, o kadar benziyor ki; biz, leş farelerinin cıyıltısına...

***

Böyle umutsuz konuştuğuma bakmayın, herşeye rağmen çok mutlu bu insanlar ve çok seviyoruz bu insanları. Pencereden bakıyorum, bu yazıyı yazarken, sokağın ortasında boş bir kola kutusu. Geceden sabaha kadar, bilemedin beş-altı kişi ancak geçti sokaktan. Ama, hepsi de bir tekme çaktı teneke kutuya..

İnsan, gecenin bir vakti karanlık bir sokaktan geçerken, boş bir teneke kutusuna neden bir vole çeker? Ne düşünür, anasını satayım?)

SURDİBİ

Nihat Genç

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SELÇUK ERDEM

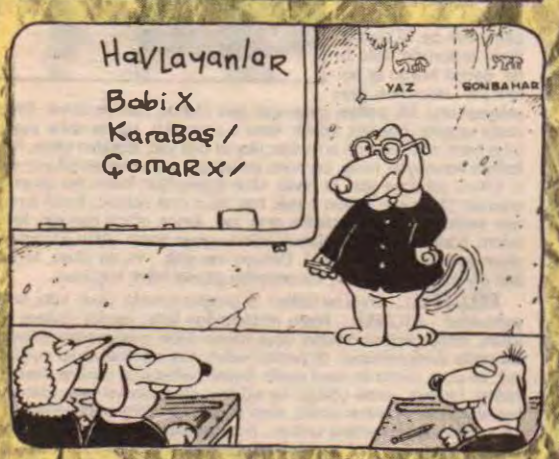

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ ÇOĞLU

TABU DEVİREN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

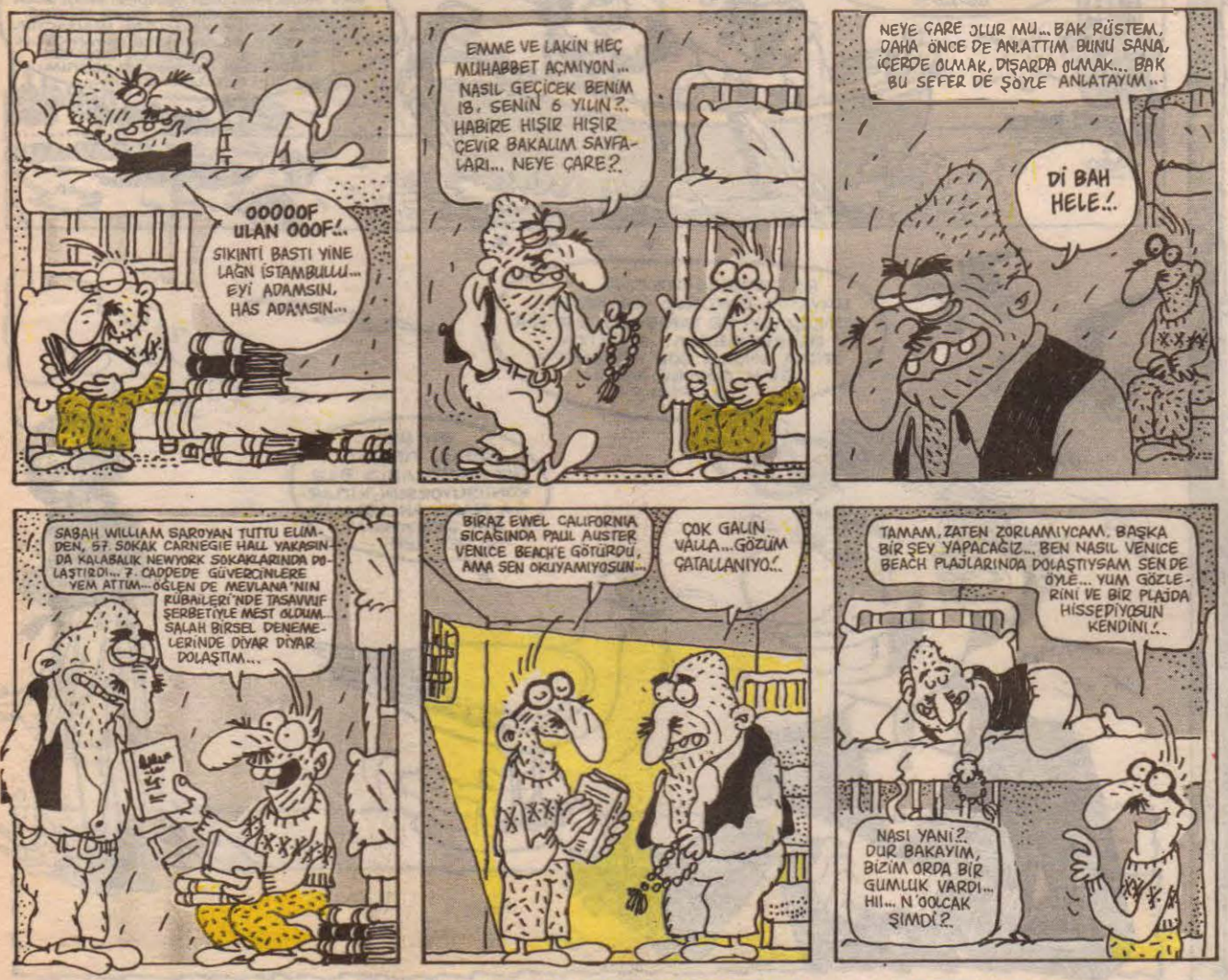

AYRINTILAR

m.e.t.i.N.f.i.D.a.N

Selâm!... Bakırköy tren istasyonunda nefis şeyler yaşadım. Bi kere, bi aşaa bi yukarı dakkalarca yürüdüm bayaa. Soora, plastik bardakta bi çay içtim büfeden. Aslında onu, bana bi demir beşbinlik toazım olduu için aldım. Çay onbeşbinliraydı, para üstü beşbin liraylaolomolik tartıda tartıldım. Tartıdaki elektronik abla bana: "Yetmişbir kilo, dokuzyüzelli gram. Teşekkürler, iyi yolculuklar" didi. Bi makineyle konuşmak hoş bişii, "Ben de teşekkür ederim" dedim. İki kız vardı bi bankta, gülüşüp sohbet ediyorlardı, yan banktaki bi çocuk anları kesiyodu ve umutluydu. Anons yapıldı, yirmi dokka sonra gelcekti tren. İki dakkamı felan, ıslanmış bi izmarit perondan aşa fırlatmak için harcadım. iyi bi lepik vuramadım, patladı, içi saçılıp yere daaldı izmarit. Bi ayran aldım, içtim. Beş dakka felan, bi duvara dayanıp hayal kurdum. Biraz daa yürüdüm. Peron ıslaktı, ve çarşıdaki yüksek bi binaanın tepesinde kurulu büyük reklam panosundan çıkan rengâârenk ışıklar, akşam olduu için entrafa nefis saçılıyor, yerde, kötü korku filmlerinin abartılı renkleri gibi hoş dalgalanmalar oluyodu. Canım, makineyle bi daa konuşmak istedi, ama aynı şeyleri söyliyceeni h ırladım. Bi askerî konvoy geçti malzeme taşıyan, tıpler, romorklar felan. Bitmek bilmedi. Son bi iki açık vagonun üstünde yerdan eski kamyonların birinin içinde olmak istedim bir an. Eskiydi kapıları yoktu ve koltukları karla kaplıonm ı. Eminim o koltuklara oturunca, nefis bi yumuşaklık karşılardı kışını... Sirkeci treni geldi, bindik, gittik evimize dooru...

SEVERİM:... Çakmaa gaz doldurduumda, kaçan gazın çokmaan dış yüzeyinde oluşturduu soğukluu ellemeyi... atlet, fanila gibi şeylerdeki, boynumu taarîş eden marka bezini kopartmayı. OĞUZHAN... Çıplak ayakla terlik giydirmde çıkan şıpıdık şıpıdık sesleri, ve o serinlii. BİRSEN... Havuç veyaa turp gibi bişii rendelerken, artık rendelenmekte zorlanılan so küçük parçayı, aazıma atıp yemeyi. ULAŞ... Asansörün gidilecek kata vardıı an öncesindeki yavaşlama aanını. MUSTAFA... Kışın üstüste giydiim çorapları çıkarırken, ikisini de aynı nda kolayca, bi çorapmış gibi çıkarabilmeyi. GÖKSEL... Fiinsin soyfalarının raatlıkları açılabilmesini. Beya tutkalın kokusunu. AYKAN... Soğuk pudingin tepesine k şımın tersiyle şap şap vurmayı. BEGÜM... Kilotlu çorabımın aşağıda kalan ağını tıyce yukarı çekip düzeltmeyi. YASEMİN... Amerikan bilardodaki üçge ı, hiç bi topu incitmeden itina ile çıkarabilmeyi. Satranç oynarken, rakibimin, taşını, tam da benim istedim kareye oynadıı andaki mutluluu. SADİ... Susamlı çubuk yerken, pakedin dibinde kalan susamları aazıma dökmeyi. Gömleğin, artık kopmak üzere olan duümesini, çekip kopartmayı... Sahandaki yumurtanın sarısını, ekmeğimle patlattım aarı. BANU... Baş karları kutulara bıçak sapladımda, kolayca girivermesini ve hoş sesler çıkartmasını. TAMER... O ı ce plastik bardaklarla verilen kolayı felan içtikten sonra, bardaan üst kenarını oluşturan dışa kıvrık bombeli kısmı, dişler arasıaçıp aralayarak düzelmeye çalışmayı, beceememeyi. MÜDER...

HOŞTAŞIMA:... Bira şişelerini, boynun an tutup taşımak. AYKAN... Kadıköyden ya aaneye, iki elde dört bardak çay taşımak. Pazardan eve, büyükçe bi laama taşımak... İkiye katlayarak, büyük bi sünger döşek taşımak. GÖKSEL... İki ekmeği, sıkarak, bi elde taşımak. İçinde iki şişe şarap bulunan aar siyah paşeti taşımak. Montun üst cebinde volkmen taşımak... Bi elin avcunda bi sürü yumurta taşımak. METİN...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Sümüüm akınca çocukken, çok komik bişii olurdu. Tam bilemiyom, nası oluyodu, salakça bişii, tuhaf bi an. İlkönce bişii yok sanırım, sümüün felan akmıyo da, sen var sanıyon, bi hınkırıyan, böyle çekiyomuş gibi. Aa, hahaa, kocaman bi balon çıkıyo burun deliinden. Parlak bi sümük balonu! Aa, ulan nası çıktı a oyle be. Bi sürü kişinin arasında oldu bi de. Bayaa baya bi balan yav. Hemmen geri çekiyom onu, fırk, patlıyo, giriya içen gen. Hahaa, aslında komik. Böyle, yaanı uzaktan bakınca, komik. Ama o zamanlar, ne zor a lar yaşatmıştı ban o dev sümük balonları. Hayret bişii yaa, aaniden çıkıyo, fırk, farkına varamıyon, hoop, burnuna yapışık bi balon. hemen çekiyon içeri. Çıkıyo, sokuyan gen, bi anda. Ulan burnundan balan mu çıkarmış adamın. Oluyo işte, bayaa komik, hoş. Ama artık olmuyo. Burun kaslarımı sinirlerimi mi ehlileştirdim artık, ne. Aman aman olmasın, koca adam, haalâ burnundan sumuk balonu çıkıya derler. Ama yanızken, olsun isterim. Fırk! Khırph! Olmuyo lan artık. Ya da oluyo, küçük, ben göremiyam. Onların, kocamanlan güzeldi fekat, küçükken.

BELGESEL:... (Yeni bir bölüm. İlk programımızda: Ucuz, kolu, basit yiyecekler)... AYÇÖREE... Pasta artıklarından felan yapıldı söylenir. İçi üzüm, irmik, çikolota artıklan, ucuz kakaa daha annamadım bi garip karışımla doldurulmuştur. Bi pastaaneden, totli niyetine alınıp yiyilebilcek, en ucuz, çünkü en basit şeydir. Bayatı berbat olur, ufalanır. Taazesi nefistir. Uçlarını, yaanı çöreğin ay uçlarını, ance ısırmak hele taazeyse hoş olur. Ama üç kısmın içinde, orası inceldi için, dolgu malzemesi yoktur, yine de, kırt kırt yirsiniz oraları. Baazı pastacılar, sırf irmikten yaparlar, kötü olur. En lezizi, en berbat malzemeden yapılanıdır. Üzeri susamlı veyaa fındık kırıntılı olanları vardır. Görünüşü güzeldir, ay biçimiyle, bi ucundan raatça tutup kavrarsınız... Bir klasikten başladık, Ay Çöree'nden. Haftaya felan: ÇATAL, MİYE DOLMA, Esnaf lokantaları yemeklerinden: İZMİR KÖFTE, SÜTLAÇ...

POTBURİ:... Elma hoşafı, (yoksa kompostosu mu?) ondan yapıldı evde. Bi tas doldurup buzluğa koydum. Gece üçte felan susayınca aldım bunu, oh ulan, buzz gibi. Hayır, gibi diil, buz. çatır çatır içip yidim. Kasetlerim yine oraya buraya daaldı, iyy! Kaset kapaklarından nefret ediyom. Masamın üstün e beş yüz taane pıs çay kaşığı oldu. Kaave için ve reçel yemek için getiriyom, mutfaa götürmeyi unutuyom. Dayımlar geldi gene. Dayım yine uzun yol anılarından, kamyonlardan ve kavgalarından bahsetti, guluştük. yengemin çak güzel bi guluşu var. Hihehehe, gibi, hızlı ve net. Dayımın kamyonunda yaşamıştım iki üç sene, geze geze. Menemen yediimiz anları yaadetti k. Güzel Marmara beyaz, sütlaç, beyazpeynir, koy ekmee, bunnarın hepsi bi arada nefis oluyo. Televizyonun götüne kadar sokulup, kaltukta yayılarak, kötü maacera filmlerindeki seksii hatunlara bakarak aaleti sıvazlarken. Dudaamda çok pıs bi uçuk yarası çıktı. Krem sürdüm tabi. Bu krem işine baayaa alıştım ben, iyi... Bu hafta da böyle ellen puften uğraşlarla, gerizekâlı hayallerle geçti bitti işte.

BİŞİİ:... Yavuzçetin, o pis Ayrıntılar yapıldı. Evet, güzeldir onnar. Asena, yirmialtı. Anıl, onnar da yapıldı. Ama buruşturulmuştukâğıtlarla ilgili nefis bi şeyler çıkabilir. Bak dene bi. Banu, saandaki yumurtasarısını ekmekle parçalama aanı. Severim'ini çok beendim! Lan dedim bu benim aklıma geleydi de, döktürmeydim bi deston. Köşe süsü fotoğraf: Kardeşlerim, Neca, Nesli ve Annem, yimek yerlerkene... İyi günner diliyom ben!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

***

Sevgili Leman'a ve Leman'ın davasına gönül vermiş bütün Lemandaşlarıma merhaba:

Bu mektubu demirparmaklıklar ve tel örgüler ülkesinin sıradan bir hapishanesinin sıradan bir hücresinden yazıyorum.

Rejimin bana öğrettiği, fakat "asla yapma!" dediği ve hatta diri diri betonlara gömmekle tehdit ettiği şeyleri yaptığım için kızağa çekildim ve çürümeye terkedildim. 4,5 yıldır buradayım ve kuzey neresiydi, güney neresiydi henüz bulamadım. Aslında hiçbir şeyin önemi yok. Ben de bu inat ve inanç olduktan sonra beni biraz zor çürütürler. Fakat şu kitap ve arkadaş susuzluğum, şu yanlızlığım olmasaydı...

Yılanlarla, çiyanlarla uğraşmaktan bıktım. Artık gerçek dostlarla, gerçek sevgilerle uğraşarak yorulmak istiyorum desem bana yazar mısınız?

Sevgiyle kalın.

NOT: Süleyman Demirel Üniversitesi'nden mutlaka mektup bekliyorum. Çünkü gelecek yıl ben de oradayım. Ayrıca Isparta'lıyım.

Kaptan Ergençiçeği
Kapalı Cezaevi 1.Müş.Böl.Kat.3
No.1 15030/Burdur

Sevgili Ördek Ömer!

Herhalde bu sana yazdığım son mektup olacak. Çünkü sen her zaman yaptığını yaptın ve en olmadık zamanda bizi ektin. Bizi dediğim ise tüm arkadaşlar, ailen ve akrabaların. Senin genelde huyundur böyle şeyler yapmak ama bu kadarını hiç beklemiyorduk. Çok kere bizi kızdırmak için gitmiştin. Ama sonunda mutlaka geri döndün. Bir daha dönmemek üzere gidebileceğin hiç kimsenin aklına gelmezdi. Seni neyin bu kadar kızdırdığını bilmeyi çok isterdim, çünkü giderken yüzündeki sinirli ifade hiç görmediğim biçimdeydi.

Gittiğin akşam senin sayende bütün arkadaşlar Belediye Evlerinde toplandık ve seni konuştuk. Senin yaptıklarını, bizim sana yaptıklanmızı. Fakat o anda öğrendim ki; hiç kimsenin seninle olduğu kadar birbiriyle anısı yokmuş. Ve başka birşey daha öğrendim ki; seni tanıyan herkes çok ama çok fazla seviyormuş.

Çok kalabalıktık. İstersen sana hatırlayabildiğim bazı isimleri sayabilirim. Sucu Mustafa, Soner, Kara Nuri, Ömer, Yusuf abi, Bakkal Ahmet, Cengiz, Ayı Faruk, Ayı Metin, Sarı Mustafa, Kel Uluk, Tahsin Abi, Nuri, Yaşar Dayım, Ahmet Abi, Zafer ve daha çok fazla kişi. Hepsinin adını hatırlayamadım. Bu kadar insanın bir araya gelmesindeki tek neden ise sendin. O akşam orada her sene buluşulmasına karar verildi. İnşallah bu karara uyabiliriz. Ve inan sen de mutlaka aramızda olacaksın. Ömer seninle aynı yaştayız, birlikte büyüdük, aynı evde kaldık, birlikte kavga ettik, kimseyi bulamazsak birbirimizle kavga ettik. Demek istediğim hemen hemen herşeyi birlikte yaşadık. Bu nedenle benim çektiğim tüm acılara sen şahitsindir. ama şunu bil ki hiçbirşey senin gidişin kadar bana acı vermedi. Seni üzdüğüm anlar için umarım beni affedersin. Aslında bütün bunları senin yüzüne söylemek isterdim, ama artık böyle birşey mümkün değil. Kaş Limanı'nda ördekleri kovalamanı hatırlamak bile beni güldüremiyor. Son numaran bizi çok üzdü, çok acı verdi. En acısı ise üzerine toprak atıp bir daha görmemek üzere seni mezarda yalnız bırakmakdı. Bütün bunları nasıl yapabildiğime hala inanamıyorum. Bizi bırakıp gittiğine Ülkü, Erkan, Dari Hocam, Cıp Cıp ve Ender de çok üzüldü sen giderken onlar da bizimle birlikteydiler. Belki sesimi duymuşsundur, sana "Hadi Ömer Kalk" dedim, ama sen cevap bile vermedin. Demek ki; bu hayat seni o kadar çok kırmıştı ki; benim çağrıma bile cevap vermedin. Sevgili Ömer: Bu sana yazdığım son mektup, aramadığımız için bize hep kızardın, çok haklıydın. Artık istesek de arayamayız. Ama şunu bil ki; seni çok seviyorduk, hala seviyoruz. Keşke yanımızda olsaydın da böyle birşey yazma gereği duymasaydım. Seni kardeşten öte seven arkadaşın olarak tekrar söylüyorum: Seni çok özledim.

Oğuz

Merhaba,

(Gökşin Sanal'a açık mektup)

Sizlere okul panosunda okuduğum "Biz zamanlar Kandilli Kız Lisesi" adı altındaki bir yazıdan bahsetmek istiyorum. Panoya asılan bu yazı Cumhuriyet gazetesinden alınmış. 5-6 paragraflık bir yazı ve bu paragrafları yazan şahıs, benim şu anda son sınıfında okuduğum Kandilli Kız Lisesi mezunu. Yazının sadece beni ve benim gibi düşünen öğrencileri kızdıran bölümlerini yazmak istiyorum.

"...Kandilli Kız Meslek Lisesi'nin altın çağından söz ederken yalnız müzik yaşamımızı düşünmüyorum kuşkusuz. Edebiyat, fen, yabancı dil alanlarında da çok değerli öğretmenlerimiz, çok parlak öğrencilerimiz vardı. Şimdi okulun önünden geçerken gördüğüm başlarını bir garip bağlamış iki-üç öğrenci içimi sızlatıyor doğrusu. Bizlerin ablaları onların nineleri olacak yaştaki mezunlarımız öğrencilik yıllarında hemen o sahildeki deniz hamamından nasıl denize girdiklerini, okulun bahçesindeki kortta nasıl tenis oynadıklarını hâlâ anlatıyorlar... Sayıları çok az da olsa başlarını bir garip bağlayan bu genç fidanların kimbilir hangi rüzgâra kapılmış olmalarına dayanamıyorum. Ruhsal bozukluklarını müzikle tedavi etmek, onları çok gençken eğitmek neden mümkün olmasın diyorum. Ama bilmiyorum, Kandilli Kız Lisesi'nin bügünkü..."

İşte böyle... Maalesef toplumumuzda bu şekilde düşünen insanların sayısı çok fazla. Hatta bu şekilde düşünenlerden birisi de Cumhuriyet gibi saygın bir gazetede köşe yazarlığı yapıyor. Bir zamanların Kandilli mezunu Gökşin Sanal. Merak ediyorum; neden başörtü takan kızlar içini sızlatıyor? Neden ruhsal bozuk oluyorlar? Bence bu şekilde düşünmekle asıl ruhsal bozuk olan kendisidir. Kendisinin son derece korktuğu başörtü takan o kızlardan bir tanesi benim çok sevdiğim bir arkadaşım. O son derece mantıklı ve her konuda konuşabileceğiniz bir insan. Benim "Doors" dinlememe ya da onun başörtü takması aramızda hiçbir zaman bir sorun yaratmadı. Yaratmamalı da ... Çünkü ikimiz de insanları dış görünüş veya düşüncelerine göre yargılamamız gerektiğini biliyoruz.

İşte Gökşin Sanal gibi insanların içlerinin sızlamaması için, öğrencilerin yine o temiz(!) İstanbul sahilinden rahatça(!) denize girebilmesi için, okulun bahçesinde olmayan kortta tekrar tenis oynayabilmesi için, başörtü örten tüm kızlar İmam Hatip Liselerine gitmeli ya da bazılarının göz zevkinin bozulmaması için topluma da karışmamalılar. Onlar ruhsal bozuk ya!..

İnsanların nasıl hapishanelerde düşüncelerinden dolayı yargılanmasına karşıysam, yine aynı şekilde insanların dış görünüşüyle yargılanıp ruhsal bozuk sıfatını almasına da sonuna kadar karşıyım.

Son bir şey; Kandilli Kız Lisesi öğretmenleri ve öğrencileriyle birlikte hâlâ başarılı, hâlâ Boğazın en güzel manzarasına sahip bir okul. Ve ne mutlu ki insanları sınıflandırmıyoruz ve onlarla her kim olurlarsa olsunlar aynı sırayı paylaşıyoruz. Ne mutlu ki; Gökşin Sanal çoktan mezun olmuş, artık yok...

--Sn. Sanal: Özür dilemeniz gereken bir kaç tane genç fidan ya da ruhsal bozuk var. Aslında toplumdan özür dilemeniz gerek...

Çigdem Uzlu / 6 Mat.

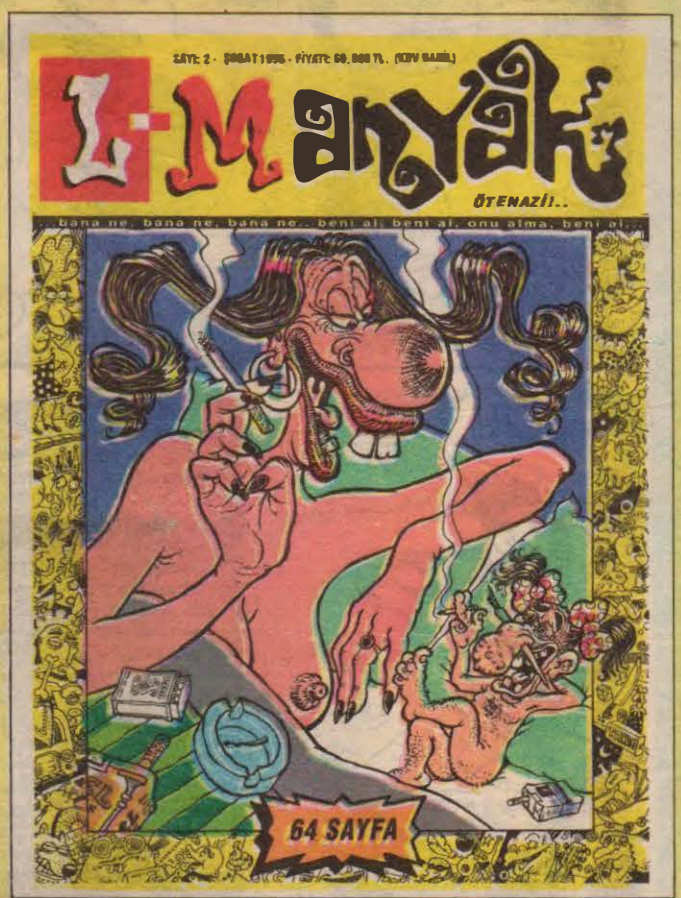

ÇIKTI! YETİŞEN ALIYOR..

DOST METALCİYE

Sen de çoğu insan gibi dünyanın üzelliklerini renklere ayırmışsın. Acımasızlara "kara" demiş, bu renkten kararsızca alınna bir parça sürmüşsün. Dünya, insanlara yalnız kendilerinin görmek istediği gibi görünür. Sen yaşadığın hayatı zor ve saçma buluyorsun belki, ama perdeden ibaret yeryüzüne, kafamızdan çıkan türlü sorunlar hakim olmuş zamanla, haklısın. Ama eğer "çirkin" olmasaydı; "güzel"in saflığını, temizliğini görmezdin, hiç bilemezdin.

Senin o çok değer verdiğin düşüncelerini ve ruhunu bir gün çalacaklar senden. Şimdi benim dediğim özgürlüklerini arayacaksın köşe bucak... Bir zaman sonra da gururlandığın herşeyden utanacaksın; anlamını bilmeyerek söylediğin sözlere, güvenerek verdiğin sırlara lanet edeceksin.

Ruhunu diriltenler, dinlediğin kasetler ya da okuduğun dergiler olmasın. Onlar, asla sana açılan kapılar olmayacaklar. Onlar, hayat resmine daha farklı renkler katacaklar, umutlarını daha renkli kılacaklardır yalnızca.

Sen, dünyanın çirkefliğinden bahsetme sakın. Hayatını gerçekten diğerlerininkinden zor kılacak birşeyler yapmak istiyorsan, eski güzellikleri geri getir bugüne. Yaşamdan nefret ettiğini, tıpkı benim de bir zamanlar yaptığım gibi tuhaflıklar yaparak değil "güzel" ismini verdiğin şeyleri diriltmeye çabalayarak göster.

Gerekiyorsa isyan et, ama kötülükler, yanlışlıklar için değil. Amacın: kendinin ve diğerlerinin ruhuna sarıyı, kırmızıyı, yeşili, turuncuyu da sokmak olsun.

Şu anda yaptığın şeyler, bir değişimin izlerini taşımıyor ve taşımayacak da. "Ben artık değiştim" laflarını insanlara kimbilir kaç defa söylemişimdir. Ve sırf bu yüzden en çok sevdiklerimi kaybettim. Onlar beni kaybetmemek için peşimden koştuklarında, değişimimi kabul etmiyorlar diye nefret ettim hepsinden.

Sonunda ne oldu biliyor musun? Ne zaman bir yerlerde karşılaşsak, kaçar olduk birbirimizden. Onlarla ektiğim umutlarımı, sırf nefretimden kendi tarlamda ayaklarımla ezdim.

Ve senin sandığım gibi hayat anlamsız değil. Eğer öyle olsaydı, korkuların olmazdı. İnsanlara ne giydiğin, ne dinlediğin ve ne yaptığın konusunda hesap vermezdin.

Dünyada öyle çok insan var ki, bunların her konuda aynı fikri paylaşması güç. Maviden konuşulsa, düşünceler bu rengin tonları üzerine yayılıverir. kimi gök mavisini hayal eder gözlerinde, kimi denizin koyu mavisini gezindirir ruhunda. Düşünülenin kökü aynı yerden gelse de biçimi, oluşumu farklıdır.

Sen de belki gördüğün, duyduğun şeylere inanıp, benimsiyorsun onları, ama diğer bütün konulardan daha önemlisi senin o "salak 14'lük beynim" dediğin şeyin içinde biraz kendine ait fikirlerinin varolması.

Şunu unutma ki; insanlar seni bedeninin ve beyninin yaşlılığına göre değil, o kısacık hayat birikimine sığdırdığın deneyim ve inandığın fikirlerine göre değerlendirecek ve sevecektirler.

Banu

LeMan INTERNET MEKTUPLARI

https:// www.planet.com.tr/

Kime:Leman/Gönderen: Rafet Akdere/E-Mail: rafet a dolphin. cclub. tetun. gov.tr

Merhaba Leman okurları. Nasılsınız? Herkese selamlar sevgiler... Leman olmasa ne yapardık bu cansıkıntısı yaşamımızda? Bir parça umut, sevinç ya da huzur veriyor bizlere... Herşeye rağmen biryerlerde dostların olduğunu biliyoruz... Leman okurları ve elbette yazarları, çizerleri de hepinize tekrar tekrar sevgilerle... Yine de kendinize iyi bakın... Koyvermeyin kendinizi. Güneş doğacaktır... Doğmalıdır... Umutsuzluğa hayır..

Rafet

* * *

Gönderen: Ali Alper Tongal Kime: Leman/E-Mail: tonga a umr.edu

Merhaba Sevgili Lemancılar;

Ben 41 yaşında babası olan 17 yaşında bir üniversiteliyim. 216.sayıdaki Eren beyin mektubunu okuyunca "...işte bir Girgirci" dedim. Çünkü ben de bir Girgir'cıyım. Bu Girgir sevgim babamdan geçme olsa gerek. Babam gençliğinde bir girgır hastasıymış. Her aldığı Girgir'i biriktirip saklamış. Galiba ben okuyayım diye. İlk Girgir'imi okuduğum zaman çok beğenmiştim. Özellikle Utanmaz Adam ve En Kahkaman Rıdvan serisine bayılmıştım. Gelelim günümüze, Leman'ı aileye babam tanıştırmadı. Leman'ı ben tanıştırdım bizim aileye. Galiba babam "...çocuk bakışlı kafası iraşlı..." bir genç rastlamadığı için Leman'ı tanıştırmadı, tanıştıramadı. Leman'ı bizim aileye tanıştırdığımı zaman herkes çok sevdi. Bizde Eren beyin ailesi gibi bazı karikatürlere haftalarca gülmüştük. Mesela, Leman'ın bir sayısında bir aslan vardı, şöyle diyordu "Ulan ben bi cıldırsam şu kafesin demirlerini kırıp dışarıdaki insanları parçalarım..." Aynı aslan tekrar kendi kendine şunları söylüyordu, "ulan nereye parçalıyon demir lan o demir, ağır metal." Bu espriye haya gülmüştük. Evet işte böyle Leman da artık ailemizin bir üyesiydi. İsterseniz size bu aileden bir sahne anlatayım. ben ve kardeşim Mehlika birbirimizi çok severiz, fakat bazen ufak tartışmalarımız olmuyor değil. İşte öyle bir gün, Ben Marlon ve Bidon ile bir olup kardeşimi kızdırıyorum fakat o da ne? Kardeşim ormanda kaybolup bilimum hayvanların yetiştirdiği adamla ve diğer hayvanlarla bir olup bize saldırıyor. Ne yapalım? Ne yapabm?' diye düşünürken ben Hamdi Yüzbaşıyı çağırıp bir ordu kuruyoruz. Derken annem Bayır Gülü ile birlikte kardeşim ve bana uslu durmamızı söylüyorlar. Tabiki biz hemen barış yapıyoruz. Emir büyük yerden. Babam ise Erdener Abi ve Bezgin Bekir ile televizyon seyrediyorlar. Daha sonra bütün AİLE ile birlikte yemek yiyoruz Nasıl? Bizim aileyi beğendiniz mi? Ben herkesin böyle bir aileye sahip olmasını istiyorum. Bunun için de ÇOCUK BAKIŞLI KAFASI TIRAŞLI BİR GENÇ olmaya karr verdim. Sağlıcakla kalın...

Ali Alper Tonga

* * *

Kime: Cezmi Ersöz/Gönderen: Fatih/E-Mail: fdogan a u.washington.edu

Sayın Cezmi Ersöz;

Kilitli Kapı ilk okuduğum makaleniz. Heran içinde bulunduğumuz ve çoğu zaman farkına bile varmadığımız halimizi ne kadar güzel ortaya dökmüşsünüz.

Tebrikler ve teşekkürler.

Fatih

Sayı: 223 18 Şubat 1996 Pazar

SAHİBİ: Şirketa Yayıncılık adına: Mahmut ÇAĞAÇ ● Genel Müdür: Tuncay AKDÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENKAMAN ● Yazar ve Çizerlerin Yazın Adresi: ● Tuncay AKDÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BAYUTED ● Fikret BERİLER ● Bahadır BOYSAL ● Samira CAN ● Mesut CETLAN ● Mahmut ÇAĞAÇ ● Gökhan DAĞAR ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENKAMAN ● Metin HİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneşi İÇDÜĞU ● Altuğ KARTI ● Murathan MUNGAN ● Lütfü OFLAZ ● Adan ÖZDEMİR ● Yaşar ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Erdoğan ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Cengiz TEKİN ● Mahmut TİRİT ● Alp Tamer ULUDAĞ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Murat TÜCEŞAN ● Cabrail ONÇU ● Satışa Cüneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletmeden: Orhan AÇAR ● Muhasebe İşlerinden Sorumlu: Sezgin ÇAMLI ● Müdürmuavini: Yaşar AKŞAHİN ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYİDİ ● Tel: 251 42 44 - 251 57 56 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Toy-Sat ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/**

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL

BANKA HESAP BİLGİLERİ: Mark hesabı: 3001436 - 5 ● Dolar hesabı: 3001435 - 7 ● TL hesabı: 0102493 - 4 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Pormaksarayı Şubesine aittir)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

mürekkep balığı

murathan mungan

HORASANDAN GELEN BAHADIR

tabimameler
kul kula sebeptir
nice ağzı dualı
kaç köprüyü geçti bir selametle
pehlivan tefrikası tarih pirinci
ve huzurlarınızda
Horasandan Gelen Bahadır

çöllerde yiten geç dönem mecnunları,
gökdelenler kavşağında hep kırmızı yanarken
trafik ışıkları
bekliyorlar eşiğinden atlayamadıkları çağın
"oy bahçenize" başını
tabimameler sebeptir tefrikada söylenemeyenlere
şiirin uçurduğu konuşma balonları
Horasan'da düz ovaya iner
kekliklerin avlandıkları düz ovaya
vada vada avlandıkları düz ovaya
avlanırlar çağın koptuğu epistemede
Horasan'da hora tepen pis episteme
kan argo moda tekerleme
kolay ironi sığ paradoks
kristali çizilmiş aklın
yoksul mizahı moda diye oynanılan
dil brokar darbuka
ve de sadokar sandokan biraz
sayanora ve savanora gibi
ses sese isim isme kisip kispe ve semt semte
benzer duyarlığı
Omuzuna attığı halıyı satmaya çalışırken
plazalarda
elinde Hayber Kalesi'nden damlayan kanlı kılıncı
Ey Baybora Baybora şimdi neler çok moda?

ÇIKMAZ ŞARKI

Çıkmaz çocuk sokakları
Kahkaha her dilde aynı
Bindiğiniz masalları rüzgâr süpürdü
Bir masala göredir çünkü
bütün yol ağızları

Sözlerini yıkayıp içine bir taş attıktan sonra
ağız mızıkasıyla yeniden söyleyin bu şarkıyı:
Çıkmaz çocuk sokakları

AYNALI SANDIK

Aynalı Sandık Melek Girmez Sokağı
Düş yaşananı
uyurken görmekten
geçmez öteye
Görmeyenlerin avuçlarında
Kıskançlık akrebi saklı
Kırık aynası, karanlık sokağı

ATTIĞIMIZ TAŞ DEDİĞİMİZ K

parça başı kimlik
ah eminönü sarayı meydan
kanadına esen kuş burada
yapıştırma şiir
ortasına alan
ya da alanın ortasında
binbirdirek cinayet
bizimse attığımız taş
dediğimiz kuş

HİÇBİRŞEY OLMAYAN ADAM

Alp Tamer

SON BİR HATIRLATMA

Hayatı iyi-kötü diye ikiye ayırıp felsefeler üreten, yeşilçam müptelası Künt Nihat, çocukluğunu kendine zehir eden Sümüklü Behçet çetesi ile öykünün finalinde niyahet karşılaşır. Karşılaşır karşılaşmasına ama, başarılı olamaz tabiyatıynan. Çağ değişmiş ideolojiler kalleşleşmiş, Dünya boktanlaşmıştır. Kendine örnek aldığı Cüneyt abisinin felsefesinin de hiçbir hükmü kalmamıştır artık... Sonunda çeteye yenilir.

Elinizde tutup belki de tuhafsadığınız son sayfasını okumakta olduğunuz eski adıyla Limon yeni adıyla Leman olarak anılan derginin gerçekte bir mizah dergisi olduğunu tekrar ederek söze girmek istiyorum. Sözüm, çoğunluk son sayfanın çizgili bölümüyle ilgili. (Murathan Mungan hariç) Serkan Ayangil adlı bir okurdan aldığım "Alp, artık seni okuyamıyorum anlatımın fazla sosyo-psikolojik ve yorucu" eleştirisinin bu molayla dolaysız bir ilişkisi var mı bilmiyorum? Bazı haftalar masa başına oturduğumda gerçekten de salt komik birşeyler çizmek isteği duymuyor değilim zaman zaman. İşte bu tür bir istek bastırdığında bu öykünün esas oğlanı Künt Nihat'ın yaptığı gibi salt sağ gözümle çevreme dış dünyaya, insanlara ve olaylara şöyle bir göz atıp, yaşamın sağında solunda gördüğüm ve az buçuk soğurduğumu sandığım karşıtlıkları, çelişkileri, traji-komik gerçekleri (çoğunluğun yaptığı gibi) psikolojik, felsefi, sosyo-ekonomik, toplumsal ve ekolojik hatta ve hatta politik bir bulamaç haline getirip elde edebileceğim ürünü trajik-vahim bir eklektizmle oldukça da eğlenceli kılıp siz okurlarla paylaşmayı istemiyor değilim. İstiyorum istemesine de nedense bir süre sonra çizmeye başladığım çizgi öykü yaşadığım coğrafyanın görünür, duyulur ama söylenemez trajik illizyonundan sapıp o tuhaf doğulu mistik bataklığına sürüklenmekten ve bu bataktan beslenmekten vazgeçmiyor ve alıp başını gidiyor. Nereye mi? Mesela bir sinema salonunun karanlığını yırtan ışıktan yola çıkıp, önce bir sokağa, sonra bir göz doktoruna, oradan çocukluk rüyalarına, bir kaldırım mafyasının işgal toprağına ve de bir yurdum holdinginin devasa binasına! Dedim ya ister istemez. Yoksa ben istemez miyim erotik, pornografik, fantastik, ironik, mistik, nihilist, insanda uçucu tadlar bırakan öyküler yazıp çizmeyi? Ama gelin görün ki bu coğrafya (CÜNEYT'İN DİKDÖRTGEN ÜLKESİ) beynimize, düşlerimize ve evrenselliğimize vurulmuş bir bukağı olarak kaldıkça? Bu mümkün değil.

Ve... Son söz! Yine de "O" geçmişin beyaz perdesinde kalmış hoş bir görüntü ve de Enis Batur'un deyimiyle "O, sinemamızın omuzuna sırtına girmiş bir kulunçtur." Belki de romatizmalı bir kulunç!?

Orhan Pamuk'un Yeni Hayat romanında tasavvufun izleri incelemesi "Gösteri"dergisi Şubat sayısı... BİTTİ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

25 Şubat 1996 Pazar... Sayı: 224... 35.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GelMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

OCUKLAR DA İŞKENCE GÖRMESİN! ŞEKER DE YİYEBİLSİNLER

etelere dizilmiş bay bay fotagrafları... Gözlerinde siyah bantlar. Vesikalık resimlerindeki içtenlikli gülümseyiş, bir masumaneliğin ayrı bir vesikası. Akranlarının "başarı" ha-erinin aksine, aynı sütunlarda çığlık çığlığa ifadeleri... Manisa Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nce gözaltına alınan 13-14 yaşlarındaki öğrenciler, ağır işkence-maruz kalmışlar. Elektrik verilmiş körpe vücutlarına. Soğuk suya tutulup, Filistin askısına çekilmişler. Ayaklarının altları falakadan patlamış. En ağırı da tecavüze uğramaları, beyleri" tarafından. Ne yapsınlar şimdi onlar, n'etsinler? Acılarını dinlemekle, dinecek mi acıları, kırgınlıkları, öfkeleri? Onlar, şimdi arkadaşlarına tecavüzün, işkencenin res- nasıl ve hangi renklerle yapacaklar? "Yaşadığımız şeyler insanlık dışı. Ama utanç sizin utancınız" diye bağırabilecekler mi acaba suratlarımıza? Ve biz sadece başımızı öne mekle yetinecek miyiz yine! Ve daha ne kadar sürecek bu zulm, bu baskı, bu aşağılık insanlık suçu işkence? Bu ülke, halen Cumhurbaşkanlığı'nı Süleyman Demirel 'in, Başba-lığı'nı Tansu Çiller'in sürdürdüğü ama taa 12 Martlar'dan bu yana işkencenin, gizli ve kanlı eller tarafından sistamatik olarak sürdürüldüğü, adına ise "Demokratik Hukuk vleti" denilen Türkiye... O Türkiye'ki; eskimiş işkence şeflerini başımıza "vekil yapan" bir halkın cağrafyası ve o Türkiye'ki; iktidar partisi artaklarından birine mensup bir millet-linin, Başbakanlık kapısına "Türkiye'de işkence vardır" pankartını asabilecek kadar "cesur" ama bir o kadar "aciz" kaldığı bir ülke. Dileriz ki; birgün bu ülkede hükümranlık sü-erin, işkencecilerin, daha doğrusu bu ülkede yaşayan hiçbir bireyin başına böyle alçak birşey gelmesin. Çacuklar da işkence görmesin! Şeker de yiyebilsinler...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Can Yücel

İŞLEYEN DEMİR

Bir kadın gördüm azbuçuk çirkin
Ama ışıl ışıldı gözleri
Bir kadın gördüm şaha'ne güzel
Masada karşımda oturuyordu
On dakka sonra unuttum
Bir er gördüm Datça'da ışıklar içinde
Erler gördüm Duisburg'da perçemleri kör
Tuğlayla kapatılmış
Bir ağustos böceği karanlıklar
şahı kıvılcımlarla ötüyor
Her taş bir güneş
Her maden bir zulm ışın saçıyor
Radyumdan granite kadar
Kimi az kimi çok ışıyor
Yalnız tükentileri değişik
Sönmüş yanardağlar kimi
Havada havadan bir gökkuşağı belirdi
Bütün insanlar güneş çocuklarıdır
Kimi ölü kimi diri
Yaşlar iniyor gözlerimden göktaşları

TOP Cambazı Bora

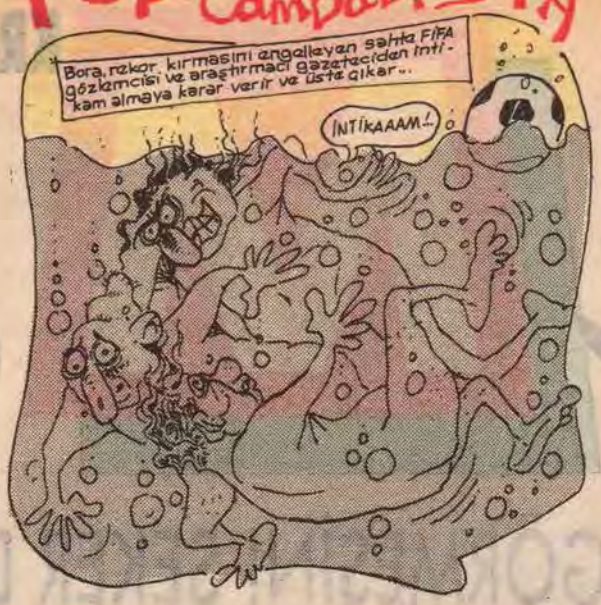

KANLI KALEM

BAŞLIKSIZ YAZILAR

Bakar geçeriz dilencinin ooş avuç açmasına, ya da gülerek kendimizi avundururuz. Delinin hal ve tavrına, çünkü o delidir ne yaptığını bilmiyor bizler ise akıllı, ya da çok akıllı, birer faniyiz. Esas o deliniin endamlı tavrından ders almamız gerekirken hiç oralı bile olmuyoruz hatta onu yanlız bırakıyoruz, toplumsal yaşantımızda bu gözlerden saklanmayacak kadar açık bir gerçektir o dilenci ki hayatını iyiliklerin selinde bir yaşam sürdürmektedir. Bizler ise onlara en büyük kötülükleri yaparak avuçlarına birer akçe koyarak toplumdan soyutlayıp birer biçare ve zavallı konumuna düşürürüz. Anadolu insanının yaptığı ve birbirine şevk ile sunduklan kavli kararlardan bende nasibimi alıyordum, sürreyya misali bir alfmamla insana yaklaşımlan dünya malından mesrur olduğumuzu bile hatırlamazdık şu anda liergün iki cebimizden çalınan vanyetimiz aklımıza geldikçe mağdur olup bir infizara kapılmamıza neden olmaktadır. Onlar kanları ile celpettikleri deyerlen yıllarca korudu ve sahip çıktılar bizler ise o deyerleri unuttuk unutturdular. Dönüşü olmayan bu gelişimizin bizi anadolu insanlarının yadırgarlarına hasret bırakıyor, bizi bulalara kapatıp anadoluyu unutturuyorlar utansın. Sebep neydi biz bilmiyoruz sadece kılıklarımız duydu, nice sultanlarımızı astılar sebep neydi ozanları hak yollarından çıkardılar. sebep neydi her biri bir varlığı andıran anadolu evlerini birer birer boşalttık terk ettik. Sebep neydi birbirimizi it gibi yemeye yeltendik (yedik bile) sebep neydi anaların bacılarının iffetleri birilerine peşkeş çekildi. bu soruların cevabını hesabını vermekten kaçanlar utansın. Aklımıza geldikçe birer ağıt birer destanla anıyoruz anadolumuzu habrladıkça dil ağlar dunağ sızlar oldu. Onlar bizim için hiç birşey bırakmamaktan korkuyorlardı, pekii biz birer istek üzerine dünyaya getirdiyiniz çocuklarımıza ne diyeceyiz? Kalp ruh akıl ve sır gibi letafetin terakkiye teleyenileri olan bu fillzler bizden hesap sorar ise kimi göstereceyiz sebep?

Yasin ADIYEKE

GEZ MAHMUT'ÇUK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ele güne rating olmayalım!

LEMAN

Bu bayramda da siyasi makamlara açık görüş yaptırılmadı..

Günler, saatler süren RP-ANAP koalisyon pazarlığında, her iki parti lideri, iktidarı ele geçirmek için taviz üzerine taviz verdi..

Yayımlanan bir genelgeyle, Newroz "Türk Bayramı" ilan edildi..

IMF'in direktifleriyle, tersanelerin özelleştirilmesi ya da kapatılması için çeşitli oyunlar tezgahlanıyor..

HAFTA SONU NE YAPAK?

- "uzak seslerle gelir azan/ uzak seslerle gider.". uzak. ş.k. aksakal)
- allem ettik. kallem ettik. baryam tatilini acayip uzattık! hayatımız rotalanti'de zaten! devlet bile cumhuriyet dönemi nimetlerini. mesela KİT'leri yiye yiye bitiremiyor! hiçbirimiz kari marx'ın damatı değiliz amma. sanki hayat felsefemiz tembellige övgü'den ibaret! nereden geliyor bu değirmenin suyu! veya kaldı mı! (amaan bana ne yal. şahit filan yazarlar)
- mavi dergisi çıktı!
- fatma gül'ün yeni öykü kitabı çıktı!
- itin biri. büleni akyürek sayfa yayınları!
- alp buğdaycı'nın kan sıcak akacak adlı kitabı taptalidi!
- kaminist manifesto. ingiltere'de best seller atmış! ingilizlerin en çok hayranlık duyduğu siyasi kişilik ise benito mussolini'ymiş!. (mussolini bu tamayan sarah'lar musa'ya da fil aluyormuş demek ki)
- "başucumda bi een varsın bi de evren/saymıyorum alüp alüp dirilttiklerimi/yalnızlığım benim çoğul türkülerim/ne kadar yalonsız yaşarsak o kadar iyi". (sevgi duvarı can yücel)
- rahmetli babam derdi ki: yazı yazan insandan tümseye zarar gelmez! kanların tapuzunu kacırmal. (kızım sana söylüyorum. nihat genc'cim sen anla)
- gökkuşağında şentik var. istanbul kamedi tiyatrosu. iletişim şeyi: 225 71 98!. dikkat. yalçın menteş. iletişim şeyi: 231 21 00!. bir tat. bir doku. cem yılmaz. iletişim şeyi: 260 11 56!.
- ajda pekkan 49 yaşına basmış!. gene kelli ölmüş!. bab hope aslanlar gibi halaf safiye ayla dol
- "başsağlığı dilemek/garibime gidiyor/ölen öldü. sen yaşa/küçülmeye benziyor". (bossağlığı. behcet necatigil)
- kamyanlar tahite çıkarıldı!. ama gene de trafik canavarına dikkat!. baryamdan kaçarken. ölüme yakalanmayakt. siz belki canınızı sokakta buldunuz ve fakat. ya karşıdakil!. ele güne rating olmayın!.
- "benim doğduğum köyleri/akşamları eşkiyalar basardı/ben bu yüzden yalnızlığı hiç sevmem/konuş biraz!". (hikaye. cahit külebi)
- LeManyak'ta has yazarlar arıyor!. en fazla iki. üç dosya kağıdı dolusu yazılanınızı. zarfınızın üzerine "LeManyak için mizah yazısı" ibaresi kayarak bahadır baruter'e gönderebilirsiniz!. ben dedim ki bahadır'a: "öf öf! gün yüzüne çıkmış ne cevherler var". dedim!. yüzümü kara çıkarmayın!. haydi pamuk ellet. kalem kağıdal. aziz nesin'iniz boł olsun! özene bezene ve az yazın!
- "dışarda bir dilim ekmek gibiydi gök" (ilhan berk)

MANSUR ŞEBBOY
(kardak keçisi)

KOFTİANARŞİST

Bahadır Boysal

KAPAK KONUSU

Manisa'da liseli gençlere gözaltı, işkence, tecavüz.. Ve polis ağızlı medyada yine 'tıss' yok!.

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

HOŞ COME TO GEYİKİSTAN

Met üst

"omayra'ya"

../..

devrilınek.. amenna

(DOMİNO TAŞLARININ
EN BAŞINDA OLMAK BAŞKA..

gökyüzü çöl yıldızlı-yeryüzü apoletli
yürek bünyede etnik-akıl sinir bozucu tik

-(batı'ya doğru alman usülü
doğu'ya doğru ikrâm hâsılı)-

zulüm var ölüm var-bir devlet geleneği
hasret var gurbet var-bu da baba mesleği

..BAŞKA EN SONUNDA OLMAK
VEYA TAM ORTASINDA)
-amenna.. devrilınek

../..

"sokak prensesi'ne"

şu aşkın imârında hiç köle çalışmadı
başının üzerinde elma ile gezme
dertobur rind işte ne olsa çeker

çiçek mezatı da diyorlar
ee peki uyuyor mu gül anne
çiçek ile mezat
öyle çırılcıbıl yan yana

ahşap anlamaz trafik canavarı
şiltenin uyruğu dünkü merinos
müzik ve su sesi ile edildik hasta
smurg avı mevsimi açıldığında

parçalarımızdan yalnızlık
akar akar
köpek yalasa doyar

çiçek aktar bilgisine dönüşüyor
aşk ile tutunca
ya bahçe çölleşir mi ey hâfız
arsasına reklam koyunca

gemilerin izleri kalmıyor geri
mezartaşı mı yoksa neon mu
artık ne önemi var
uzat alt dudağını ortadoğu

söze kürt kalınan yerdir
herkes esasında diyemediğidir
çocukluktan gayrı hemşehrilik yok

../..

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SOLMAZ & BARUTER

AK LOMBAK

FİL MEZARLIĞI

EEE?.. ONBEŞ GÜN OLDU ÖLMEDİK HALA!.. O KADAR DA MİRASI; DİŞLERİ DE DAĞITTIK ANUNA KOYYİM! BİR DE HERKESLE VEDALAŞ-TIK... NE DİYCEZ BAKALIM ŞİMDİ GERİ DÖNÜP DE?!

AYY!.. KOCACIIM, ŞU GİDEN KIYAFETİ ÇOK BEĞENDİİM!.. HADİİ N'OOLUR AL ONU BANA!..

RRR GIRRR

MEDRESELERDE ÖĞRENCİLER SİZİN HARGLARI PROTESTO EDİYORMUŞ DEVLET-LUM! BU ONUN ESPRİSİ!. HADİİ, OKUMAK İÇİN TE CETVELİMİ SATIYORULUM!.

ULAN SALAK HAYVAN!.. ORADA ÖYLE DURACAĞINA TERLİĞİMİ GETİRSENE!.. BAK SOPA İŞTİYOR İTOĞLU İT!..

Birazdan deprem olacak ve sana haber vermiyorum işte ipnenin adamı!.. Hem de şiddeti en az altı olacak...

TİZ KELLESİNİ VURUN SALAĞIN!.. LEMAN'IN ÜÇÜNCÜ SAYFASI MI LAN BURASI?..

HAYVAN SEVENLER DERNEĞİ

AHH BE!.. KÖZDE KIZARMIŞ BILDIRCINA BAYILIYORUM VALLA!.

AVV, SÜT DANASININ DALAK IZGARASINI ÖYLE SEVİYORUM Kİ!.

HOCAM BEN KUZU-NUN EN ÇOK PATATESLE HAŞLANMIŞINI SEVERİM!.

YA GEYİK ETİ YEDİNİZ Mİ HİÇ?

EVET GÖZLERİNİZ ÇOK BOZUK!..

EEE? NE OLACAK PEKİ ŞİMDİ?.

BİLMEM!..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

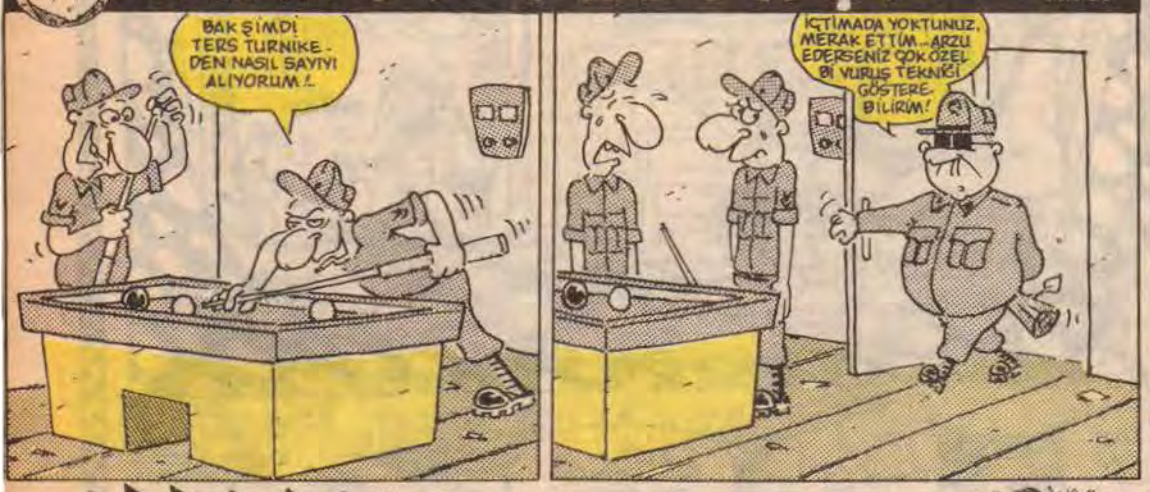

Paranoya

Fatih SOLMAZ vaaaaa Bahadır BARUTER

KOMİKAZE

123 ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

SON UÇUŞ

Bu oyun için gerekli malzeme 1 adet havalı tüfek ve bol miktarda karasinektir. (Büyük sinekler rercih olunur) Örselenmeden yakalanan sinek esas duruşla (hazrol vaziyette) havalı tüfeğin namlusuna sürülür (lotosundan hafifçe pıt-pıtlıyarak) ve yaklaşık 1 metre mesafeden duvara doğru uçurtulur. Singeni bu son ve hızlı uçuşu durumda 20 cam çapında bir teke olarak son bulur. Duvarlardaki lekelerin esrarını çözmeye çalışan ev halkının araştırmalarıyla oyun son bulur.

Not: Aynı oyun bir singeri kaç kat gazete kağıdını delebileceği denemeleri olarak da oynanabilir.

Levent Erköse gönderdi

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELALLİ

PICTURES

ÇAN BARSLAN

ÖYKÜ GAZANFEEER!

•Tırtılın ayakları farklı yönlere gidebilir... Önemli olan tırtılın adının ne olduğudur...

HII! MSSS!

GAZANFEER!.. KADIN OOL!.. AMELİYATLA KADIN OOOL!..

HİAA!..

O NEYDİ YAA?.. KADIN OL DİYEN BİR SES...

RÜYA HERHALDE!..

GAZANFEER!.. KADIN OOL!..

AAAAA!

Artık rüya olmaktan çıkmış, kabus haline gelmişti bu iş...

Uyumaktan korkar olmuştum.

Sürekli olarak düşü ne yapabilirim

nüyordum bilirim.

KADIN OOL!

AMELİYAT OOOL!.. ÇABUUUUK!..

Kahretsin ki mistik inançlarım çok güçlüdür... Doğa üstü herşeye kolaylıkla inanırım...

YAA BİŞEY SORUCAM, EN İYİ NERDE KADIN OLUNUR!..

NE?..

Genellikle herkes Amerika dedi...

Ve...

OPERASYON ÇOK BAŞARILI GEÇTİ GAZANFER BEY...

GENERAL HOSPITAL

İŞTEE...

AYY... ÇOK ŞAANE OLMUŞUM!..

Ve tekrar gemiye binip dönüş yolunu tuttum... İşte artık kadındım... Düşüncelerim karmakarışıktı... Bütün bunların başıma neden geldiğini anlayamıyordum...

O aşağılık ses de artık duyulmuyordu.

İŞTE... ARTIK KADINIM... NERDESİN HA!..

NİYE BÖYLE OLDU?.. NİYE?.. NİYE?

İki gün sonra...

VUUUUT!

ÇAN ÇAN ÇAN

Korkunç bir fırtına içindeydik...

BATIYORUUUZ!.. ÖNCE KADINLAR VE ÇOCUKLAR!..

NE?.. ÖNCE KADINLAR... ÖNCE KADINLAAA?!

BEN KADINIIM, KADINIM BEEN, ÖNCE BEEN!..

Gemi battı... Erkeklerin çoğu köpekbalıklarına yem olmuştu... Ama ben...

TEŞEKKÜRLER!..

SON

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Teoride ve Pr... Bahadır Boysal

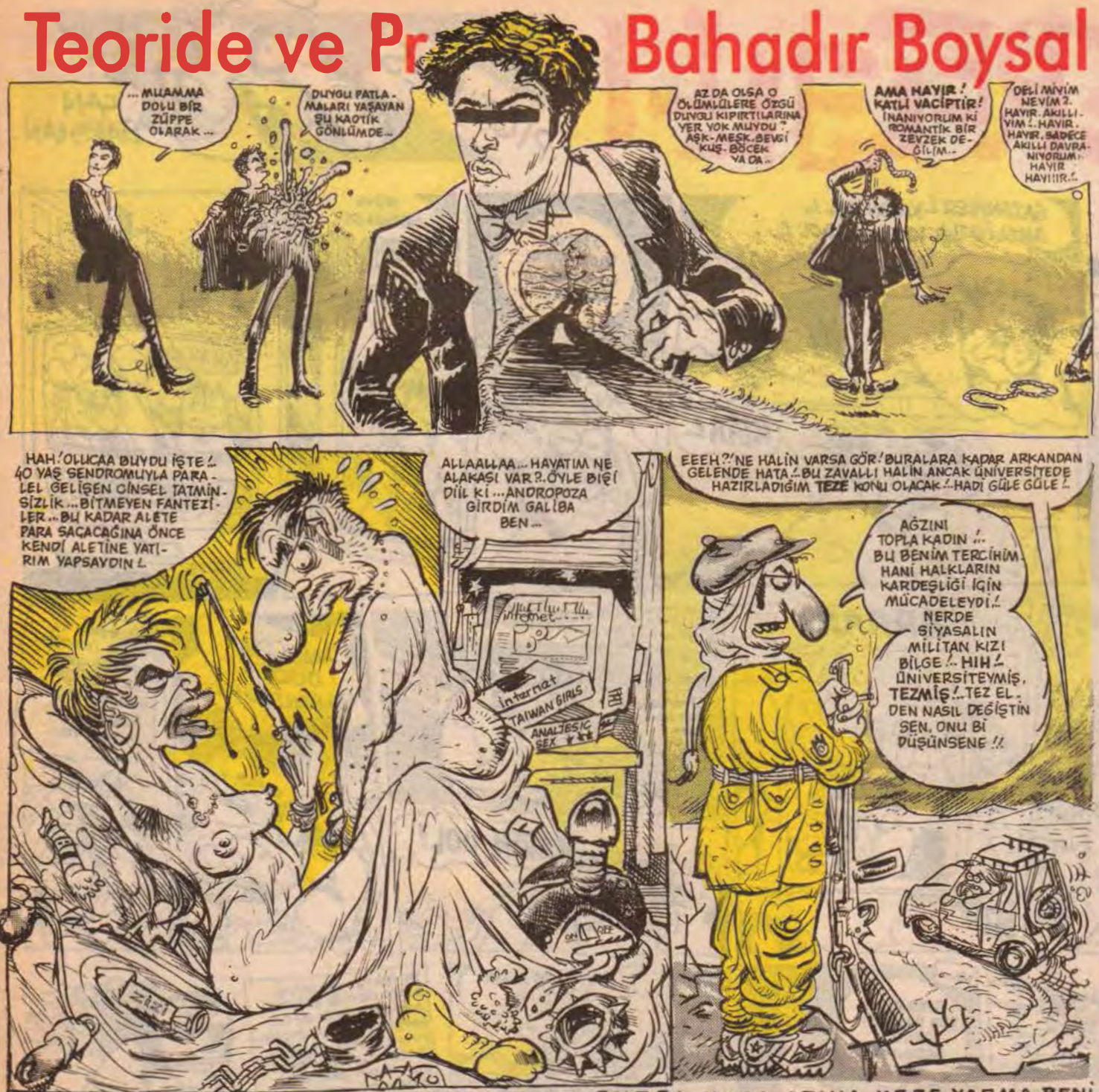

LeMan 8

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org/

Zaman Aynası

Aslan Özdemir

YAZILI TARİH VE AŞK

Beşbin küsür yıl önce, sonraki insanların hiçbir şey anlayamadığı bu uygarlığın beşiğinde tüm insanlığın gelişimine hizmet edecek bir devrin başlangıcıydı söylenen yazgı.

Paranoya burcu ve bahçeli tahta ev ve bir şöhretin ilk basamaklarında çınlayan "hayır" kelimesi.

Neden hayır. Neden bu korkaklık. Aşkın uhrevi ışığını tüm hücrelerimize çekmek varken, kendimize tattırmak varken dünyevi işlerle bu kadar meşgale neden.

Sonuçta rotatiflerde dönüyoruz madde oluyoruz ve kağıttan geldik kağıda gidiyoruz (aşka geç kalıyoruz! Kutsal kitaplarda tarih ateşin bulunmasıyla değil kardeşlerinin birbirini vurmasıyla başlar. Mermer kitabelere kazınan her yazılı sözcüğün anlamını insanlığa hizmet adına hesap vermeye hazırdı yazın polisleri (yine geç kalıyoruz aşka). Ama bunu hiçbir şekilde çözüp halkı aydınlatamadılar. Yazılan sade e aşklı. Hiçbir şahsiyet aşkın hesabını vermeye yeltenemedi, tarih boyunca da böyle sürüp gitti. Ve mermer kitabelerde yazılı olan her söz paskalı zamanın tozları arasında silinip yitti. Bir daha yazıldı. Zaman sildikçe yazan birileri hep çıktı.

Yazılı aşk silinebilirdi ama yazılanlar asla.

Yaprağa, toprağa rüzgara buluta yazıldı. Her dem yazılışlara birileri gönüllülük etti. Çünkü aşk hep vardı. Yazılmasaydı da, okunmasaydı da vardı. İşte şimdi karşımdaydı buğulu gözler. İşte bu ana kadar yazılıp çizilmiş, yaşanmış ve henüz söylenmemiş hatta denenmemiş herşeyi bu gözlerde bulabilirsin.

Antonius'un gemisinin kürekleri suyu her yalayışında çıkan yakamozlar bu anın en büyük şahitleriydi. Rotası Mısır'dı ve pusulada bir tek yön vardı. Bu yakamozlar değil miydi Kleopatra'nın gözlerinin ışığında sönük kalan. İşte hepsi karşımda tüm geçmişten geçişlerle. Şu an benim için ne zaman ne de mekan var. Gözlerinin içinde kayboluyorum.

Bir zaman aynasında belirsiz bir suretim artık. Şimdi ne yazabiliyorum, ne de söyleyebiliyorum. Ancak sen okuyabilirsin, sen çözebilirsin dilsiz harflerin gizemini.

• **Edval Tonar**, Yaşar Akşahin, **Mustafa Altuntaş**, Şule Şahin, **Ahmet Aslan**, Rana Dinçer, **Mine**, Badigart Orhan, **Almuda**, Gürkan ... gönderdiklerinniz elime ulaştı

KILLANDIRMA SERVİSİ

Olay Yerinde İncelemeler

Mendel

Genetik bilimine büyük katkıları olan Mendel, bezelyeler üzerinde yaptığı çalışmalarla tanınır... Bilim dünyası, Mendel'in resesif ve dominant karakterli bezelyelerine çok şey borçludur... Mendel'le ilgili bilinmeyen tek şey ise (zaten ben de onu yazacağım) aslında Mendel'in buluşunu çok önceden (10 yıl kadar) yaptığı, fakat salak asistanı yüzünden bu keşfin gecikmiş olmasıdır... Mendel, aşağıda okuyacağınız olay yüzünden depresyona girmiş, daha sonra (babaannesinin de yardımıyla) toparlanarak, deneylerine yeniden girişmiş ve başarmıştır...

Olay şöyledir: Mendel, bezelyeleri gereken tüplere koymuş, bütün işlemleri tamamlamış, gecenin bi yarısı labaratuarına gelmiştir... Yıllardır bu anı beklemiştir ve yıllardır bir an bekleyen herkes gibi çok heyecanlıdır... Neticeye ulaşmak için tüplere bakmış, bezelyeleri görememiş, aynı anda içerden kesif bir yemek kokusu duymuştur... Elinde tepsiyle içeri giren salak asistan, Mendel'in kül gibi suratına bir anlam veremeyerek **"Hocam"** demiştir, **"Kaynanan seviyormuş seni... Şahane, etli bezelye yaptım... Ayran da yaptım hocam..."** Mendel, asistanı çok fena dövmüştür...

Neron

Deli falan değildi, ikide bir **"Ateşin var mı?"** deyinlerden karkunç bunalmıştı, evet, çok bunalmıştı..

Pavlov

Şartlanma deyince, aklımıza Pavlov'un köpeği gelir... Pavlov, hayvancağıza her yemek verişinde, zil çalıyormuş bir yandan, bu yüzden köpek, zil sesini duyunca yemek olsa da olmasa da ağzı sulanıyormuş... Bu da şartlanma oluyormuş... Olay kısmen doğrudur... Fakat şartlanan Pavlov'un ta kendisidir... "Zurnier" cinsi, %33 insan beyinli kurnaz köpek Tarator (şimdi bunların nesli tükendi), Pavlov'un ne yapmak istediğinin bal gibi farkındaydı... Bu deneyler sayesinde çok kral yemekler yedi.. Acıktığında dilini çıkarıyor, durumu gören Pavlov **"Dur bakalım n'olacak"** diye zili çalıyor, Tarator da numaradan salya akıtıyordu... Ve gelsin güzel yemekler... Bazen de köpek, zili bizzat kendisi çalıyor, sonra güya huysuzlanıyordu... Şartlanan Pavlov ise, hayvana yazık olmasın diye yemek veriyordu.. Bir de Pavlov'un bir sürü arkadaşına, meslektaşına bu deneyi göstermek istiyor; Tarator, bu sayede karnını mükemmel doyuruyordu...

Hezarfen

Pis bir arkadaş şakasıdır...

Freud

"Ana rahmine dönme kompleksini" raslantı sonucu, Türkiye'de bulmuştur... Kavga ettiği dolmuş şoförü, Freud'u köprüden önce son çıkışta indirmiş, arkasından da **"Ananın .mına kadar yolun var"** diye bağırmıştır... Köprü boyunca düşünerek yürüyen Freud, sonunda gerçeğe, yalnızca gerçeğe ulaşmıştır...

Vedat Özdemiroğlu

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

beyaz gülü

Feyhan Güver

Akşamsefası

YILIN LALELERİ SEÇİMİNDEN KİT

Bilindiği üzre yılın laleleri belli oldu. Yayınladığımız kuponlarla seçime katılan okurlarımızdan 150 kişi ve kazandıklan Leman kitapları belirlendi. Seçime tam 12.278 okurumuz katıldı. Bunların büyük çoğunluğu postayla gelirken İnternet'le özellikle Avrupa ve Amerika'dan katılım da önemli bir yüzde oluşturdu. Seçime fax ve elden dergiye getirerek katılan okur sayısı do az değil-

di. '95, lale'leri so
leşti. Okurlarımızın
dedildi ve hata ya
gazetesi dışında h
lalesi seçimlerinin
yüksek katılım dile

Ahmet Yılmaz'ın Cümbür Cemaat
adlı kitabını kaza anlar
Fatih Pehlivan-Balıkesir/**Çiğdem Nalbant-Aydın**/Vedat Cançahın Mersin/**Faruk Sütçü-İst.**/Ender Tunç-Konya/**Esin Yadigar Yıldız-Erzincan**/Çağdaş Ozan Özer-Çorlu/**Handan Öeniz-Tunceli**/Ferit Çiçekçiağlu-Şırnak/**Koray Akkaya-Ank.**

Can Barslan'ın Hain Evlat Ökkeş
adlı kitabını kazananlar
Nermin Mutlu-İst./Okan Okumuş-İst./**Savaş Babooğlu-İst.**/Halil Keçeli-İst./**Burcu Ersin-İst./**

Mahmut Tibet'in Gez Göz Mahmutçuk
adlı kitabını kazananlar
Yeliz Nal-Ünye/**Ebru Alparslan-Bolu**/Gülçin Topçu-Sakarya/**Şahver Demirkol-Uşak**/Ulaş Güven-İst./**Mustafa Cıbır-Çorum**/Neslihan Öztürk-Giresun/**Sebahat Şahin-Ereğli**/Hayrullah Narin-Afyon/**İsmail Kızıl-Sivas**

Lütfü Oflaz'ın Bir M
adlı kitabını kaza
Ali Doğan-G.Antep/
tekin-Kayseri/Hak
ze/**Işıl Sönmez-Sin**
Arslan-Muğla/

Nihat Genç'in Dün Korkusu
adlı kitabını kazananlar
Umut Güler/Konya-Bora Alasoy/Antalya

Erdil Yaşaroğlu'nun Komikaze 2
adlı kitabını kazananlar
Turan Şen-Kars/**Eylem Akındal-Sinop**/Birol Özer-Sivas/**Fatma Özkan-Bursa**/**Fevzi Gümüşyoy-Van/Ali Haydar Güden-Hatay**/Sühel Sönmez-Holay/**Aylis Kocaeli/Emek Akman Konya/Osman Özkaya-Aydın**

Metin Üstündağ'ın Pazar Sevişgenleri
adlı kitabını kazananlar
Uğur Cebeci-Zonguldak/**Hakan Kaynak-Bandırma**/Mehmet Karsel-Bursa/**Leyla Karakoç-İst./Sava Dursun-İst./**

Tancel Kurtiz'in Sa
adlı kitabını kaza
Senem Arslan-Ada
Göknar-Adono/S
mez-Diyarbakır/**Me**
Ödemiş/Necal U
din/**Yunus Sorg**
rum/Sezer Topal
na/Tolgo Ceylanpı
per Ertürk-Isparta/
türk Tekirdağ

Tuncay Akgün'ün Bezgin 68'li Bezgin Bekir
adlı kitabını kazananlar
Hüseyin Arslan-İzmir/Nuray Sevinç-İzmir/**Ömer Güngörmüş-İzmir**/Cemal İnan-İzmir/**Ceren Doğan-İzmir**/Aylin Doğan-İst./**Hüseyin Savoş-İst./Ömer Ömeroğlu İst./Eylem Ertürk-İst./Siyabend Suvari-İzmir**

Ender Öztahraman'ın Orası Öyküleri
adlı kitabını kazananlar
Ercan Özdol-İngiltere

ÇIĞLIK

Gece bizim için kapanmıştı... Bütün tehlikeleri, kötülükleri ve gece insanlarını arkamızda bırakıp eve dönüyor, bunu bile gizli bir başarı sayıyorduk.

Kimsenin pek umrunda olmasa bile kendimizi farklı sayıyorduk herkesten. Bu düşkünü ve adaletsiz dünyaya erken geldiğimizi düşünüyorduk. Bizi eve götüren taksi sanki karanlık bir okyanusta derliyordu ve biz elimizde dünyayı kurtaran bilgilerle bu okyanusun ortasında yapayalnız bırakıldığımızı hissediyorduk.

Bir ara trafik sıkıştı ve bindiğimiz taksi yavaşladı. Önce boğuk ve canhıraş bir ses duydum yanıbaşımda. **Açın kapıyı, açın, öldürecekler beni!** Sonra da bir el arabanın benim bulunduğum tarafdaki kapısını camına elleriyle vurmaya başladı con havliyle. Vurduğu yerden incecik bir kan sızıyordu. Genç bir çocuktu. Yüzünde korkudan çok isteği yerine getirilmemiş bir bebeğin öfkeli ifadesi vardı. Buz kesmiştim, hemen arkaya baktım. Beyaz bir renodan inen bıyıklı, siyah, deri ceketli ve ellerinde tabancaca ölen üç adam yeryüzüne istorik lekmeler olarak koşuyor, genç çocuğu kovalıyordu. Elini yemeyeceklen bir hayvanı kovalayan avcıların yüzündekine benzer bir iksinti ve açgözlülük vardı yüzlerinde. aksının şoförü sanki herşeyi bize bırakmıştı. Arkadaşına dönüp baktım. Yüzü kireç gibiydi. Bana, adeta bıkan önce karar diye yatvararak bakıyordu. 8 orada genç çocuğun tokatladığı camdaki kan sızıntıları ise üçe çıkmıştı ve biraz da çamurlaşmıştı cam. **Onu almamız lazım arabaya,** dedim ama bu arada çocuğun beknzeki silahı görmüştüm. Panik içinde ne yapacağımı düşünürken arkadaşım kollarımı sardı. **Kapıyı açma, belinde silah var, başımıza dert de girer** dedi, adeta titreyerek. Çocuk son birkez daha vurdu kanı ve çamurla sıvanmış camı. O arada trafik açılmıştı. Şoför gaza bastı. Arkamı dönüp bakmasam bile genç çocuğun yüzünü hayal edebiliyordum. Aynı bebek öfkesiyle başka arabaların camlarına y
bellide...

Eve geldiğimizde tek düşüncem **ne olacak, söyler misin? Böyle nas** nu bilmiyordu. Korkusu onu gafil avlam günü düşünemiyor, bunun hazzını ya du. Yine de bana karşı dirençi sürd

Görmedin mi yerinde silah vard

Ona hiç aldırmadan konuşmam

Bizim gibilere hiçbirşey olmaya de pepinizde silahı odanız var. A maz söyleyeniz, ama boş lof bunla kadar kitap okuyoruz, yazıyoruz, t bizimle ilgili hakkında bişi bilmiyoruz. H Okuduğumuz, gördüğümüz hiçbir ş

Arkadaşım susuyor ve artık kere la karanlık geceyi seyrediyordu. Dah mişti. Susmasını bana daha da çileds ni gidermek için onu daha da yar

Yıllardır biliyorsun, dostuz, arka söyleyeceğimizi. Senin benden nasıl de... Bunları bildiğimi de bilirsin. Am

Kuloğmo gafil. Daha üzgün arkadaşınız güç bir yıkıma gibi sö diğini söylemişsin. Bunu bana söyle

Bunu duyunca arkadaşım bi zu kasıldı. Nasıl bir tavır takınma vurmaktan vazgeçti. Hem zaten

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

P KAZANAN OKURLAR

...u tür seçimlerde yapılan en yüksek katılımla gerçek-...'si bu seçime ilgi gösterdi. Kuponlar bilgisayara kay-...payı en aza indirgendi. Sonuçlar medyanın üç büyük ...n hemen çoğu ciddi gazetede yayınlandı. Bu da yılın ...msallaştığının bir göstergesi oldu. Gelecek yıl daha ...bütün okurlarımıza teşekkür ederiz.

Aslan Özdemir'in Aşk Bitti adlı kitabını kazananlar Zeynep Oğuz-Ank./**Himmet Yenal-Muğla**/Ayşegül Esen-Erzurum/**Levent Önder-Eskişehir**/Nur Saçak-Tekirdağ/**Gülcihan Önal-Bursa**/Nagihan Aktaş-Yalova/ **Ezgi Öztürk-İst.**/İsmail Baltacı-İst./**Ferah Topluoğulları-Aydın**

Ramize Erer'in Eşi Nadide adlı kitabını kazananlar **Didem Öner-Kütahya**/Selma Karkut-Sivas/**Serkan Canibey-Denizli**/Sevda Yıldız-Mersin/**Özlem Sezgin Anlı-Diyarbakır**

Mehmet Çağçağ'ın Harala Gürele adlı kitabını kazananlar Meral Tapal-Ankara/**Güneş Tavmen-Ankara**/Çağrı Öncel-Ankara/**Tarkan Çelik-Ankara**/Öykü Coşkun-Ankara

Kaan Ertem'in Dengeli Beslenme adlı kitabını kazanan ar Polat Perçinoğlu-Çorlu/**Aynur Güvercin-Artvin**/Halil Bahçekapılı-Ş.Urfa/**Yusuf Deniz-Muş**/Sakine Erenler-Tarsus/**İzzet Koçak-Turhal**/Özkem Beytor-Edirne/Vildan Çatalkaya-Yalova/Mehmet Tekelioğlu-Diyarbakır/**Ayça Kut-Adana**

Alp Tamer'in Vatan Haini adlı kitabını kazananlar Birdal Batman - Trabzon/**Aslı Onaç -Antolya**/Belgin-Erdal Türk-Kastamonu/**Veli Eşme-Afyon**/ Murat Gürbüz-Aksaray/**Bengi Boraz-Eskişehir**/Ümit Tergek-Batman/**Erhan Barış Büyükkendirli-Kastamonu**/Metin Bilgen-Malatya/**Yavuz Öztürk-Muş**

Levent Çanga'nın Zehir Ali adlı kitabını kazananlar Cigerhun İnce-G.Antep/**Barış Yeşilbağ-Kocaeli**/Serpil Denizeri-Erdek/**Burçin Kızılçoy-Amasya**/Tonyel Güler-Tekirdağ/ Şebnem Tokcan-Bursa/**Beral Afacan-Bakkesir**/Gözde Sözer-Manisa

Can Barslan'ın Teröristli 3 adlı kitabını kazananlar Serpil Eda Dülger-İst./**Fatma Nasaz-İst.**/Şolak Erdoğdu-İst./**Ulaş Yusuf Söylemez-İst.**/Pelin Pelister-İst

Altay Martı'nın Öldürmenin Erkek Yüzü adlı kitabını kazananlar Haydar Balcı-Sinop/**Ürün Kurtiç-Adapazarı**/Ali Rıza Koç-Rize/**Veli Yurdabakan-K.Maraş**/Mustafa Keleşer-K.Maraş/**Süleyman Basılgan-Bingöl**/Çağla Uzun-Muğla/**Deniz Faruk Zeren-Ş.Urfa**/Sangül Akyol-Denizli/**Deniz Bayram-Kütahya**

Vedat Özdemiroğlu'nun Tracy Chiller adlı kitabını kazanan ar Sezen Erol-İst./**Selim Benk-Tekirdağ** /Sadi Tonraverdi-Çanakkale/**Mehmet Kafan-Bilecik**/Nevroz Özer-Mersin/**Akife Aktaş-Tunceli**/Erdal Akdeniz Elazığ/**Sami Atay-Kütahya**/Emrah Öztürk-Bafra/**Onursal Koçak-İçel**

Gani Müjde'nin Ahmak İslatan adlı kitabını kazananlar **Reşit Cömert-Mersin**/Neşe Gümüşsuyu-Ankara /**Ceylan Güler-Ankara**/Zafer Özçelik-Ankara/**Önder Alpaslan-Maraş**

Erdil Yaşaroğlu'nun Komikaze 1 adlı kitabını kazananlar Seda Dönmez-Ankara/**Cenk Sencan-Ankara**/Celal Koç-Deutschland/**Yüksel Günal-USA**/Sedat Kaygalak-BRD (Germany)

Nihat Genç'in Bu Çağın Soylusu adlı kitabını kazananlar: Ayfer Albayrak-France/Banu Oktay/Niğde

...üyle vurmaya devam ediyordu. Bizi unutmuştu

...kan vicdanının sesini gidermekti. Birden geriye ...r? diye sordum ona. Arkadaşım yeni anlaşıldığı ...k karanlık bir okyanusta farklı ve yapayalnız ...or, herkes gibi bir olmanın o kısır ulanını tadıyor-...u:

...saydık yani. Hem kim olduğunu biliyor muyuz? ...düm.

...aşımız derde girmiyor, ne gözaltına alınıyoruz, ne ...tiğimizi, sistemin kötülüklerinden yoralar oldu-...adece ucuz trajediler yaşayan seyircileriyiz... Bu ...uz, sinemalara, tiyatrolara gidiyoruz. Hayat ve ...ş bunların. Hiçbiri, hiçbiri içimizde iz bırakmıyor. ...leğiştirip geliştirmiyor...

...avunmuyordu. Elinde içki kadehi hayret ve korkuy-...ce önce pencerelerimizi beklleyen perdeler çalıp gi-...yordu. Bir on yaşadığım korku ve şoşkunluğun acısı-...stiyordum:

...ma öğrenmiş hep aynı. Birbirimize en fazla neler ...klarını da bilirim. Bana yeterince güvenmediğini ...e herşeyimizi paylaşıyormuşuz gibi yaparız... ...nıştığın insana beni anlatmışsın. Hem de tuhaf, ...n benden. Çok istediğin halde bana güvenemeyen, üçgün önce tanıdığın bir insana değil...

...ektrik akımına tutulmuş gibi oldu. Silkindi. Yü-...ktiğini düşündü, ama bulamadı. Kendini sa-...eden perdeler de grimsiydi. Sadece şu kadar say-

ledi: **Sana bunları söylememe hiç izin vermedin ki...**

Hayır, sorun benim izin verip vermemem değil, dedim, **söylememek senin içine geldi. Böylelikle konudan kendini benden. İlişkimiz derinleşsin istemedin. Çünkü hazır değildin. Kendini bana karşı güçsüz hissediyordun. Tamamen teslim olmaktan korktun. Ayrılman kolay olsun diye bir yanını bana hep kapattın.**

Bu dela susmadı. Pencereye doğru koştu. Dışarı, karanlığa bardı, kendini aşağıya atmak duygusu şeran bir esinti gibi yüzünü okşadı. Herşey gibi onu da erteledi. Geriye bir tek çığlık almak kalmıştı. Onu da denedi, ama beceremedi. Anasının rahmindeki gibi kıvrıldı ve kesik kesik hıçkırmaya başladı. Onu orada öyle hıçkırken bırakıp uyumak üzere odama çekildim.

Hıçkırık sesleri odama kadar geliyordu. Biraro gidip teselli etmek istedim, onu ama sonra vazgeçtim.

Aradan biraz zaman geçti. Kondorda oyak sesleriní duydum. Yatak odamın kapısı aralandı. Arkadaşım yavaşça yatağımın kenarına yaklaştı. Eğildi. Alkol kokan nefesini duyuyordum, biraz bekledi ve sonra fısıldı bir sesle yüreğime zehrini akıtı: **Genç çocuğun yanında silahı olmadığına sen de bâlıyordun,** dedi ve hiç beklemeden odasına çekip gitti.

Çığlık atma sırası hendeydi şimdi de. Hem de evde, yalak odasında değil, kanlar içindeki o genç çocuğun: **Açın kapıyı, beni öldürecekler** diye bağırıp taksinin arkasına vurduğu yerde.

* Barış heyeti olay yerine gidip tanıklarla konuştu, araştırma yaptı. Güzeldüzkonak'ta evine koruyucu yakarak öldürenlerin barışı istemeyen devlet veya devletin içindeki bazı güçlerin olduğunu bizlere duyurdu.

* Müzik dergisi Çalgımız'ın son sayısı çıktı.

* Yaşam kültür dergisi Mavi'nin Şubat-Mart sayısı çıktı. Tel: (0212) 244 28 13-17

* Berfin-Balar-Aylak Kültür Sanat ve Edebiyat dergisi çıktı. (0212) 293 05 64-293 03 77

* Altın kalpli sosyalist şoför İdris'i, Bahis Erdinç'i tutanaklaşan sinema oyuncusu Özcan Özgür'ü ve çocuk kalpli şair Ercümend Ucan'ı ebedi aldığımız.

* Levent Sezer, Ali Tutal, Orhan Irlan, Nazım Baran, Bornova'dan Başak Oğuz Yetişoğlu, Başak Kuran, Yaşam Şule, Macide Ulusoy, Besime Ersoy, Şapkalı Kız, Göye Korkmaz, Hawa Ulubeli, Deniz Öztürk, Pınar Öztürk, Ayşen Fesikoğlu, Tevfik Gezdik, Yasemin Cihan, Özlem Şahin, Canan Perdahlı, Aslı Özcan, Fulya Acun, yazdıklarınız için sevgiyle.

Kırık Lebleb

SUAT OKAN

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

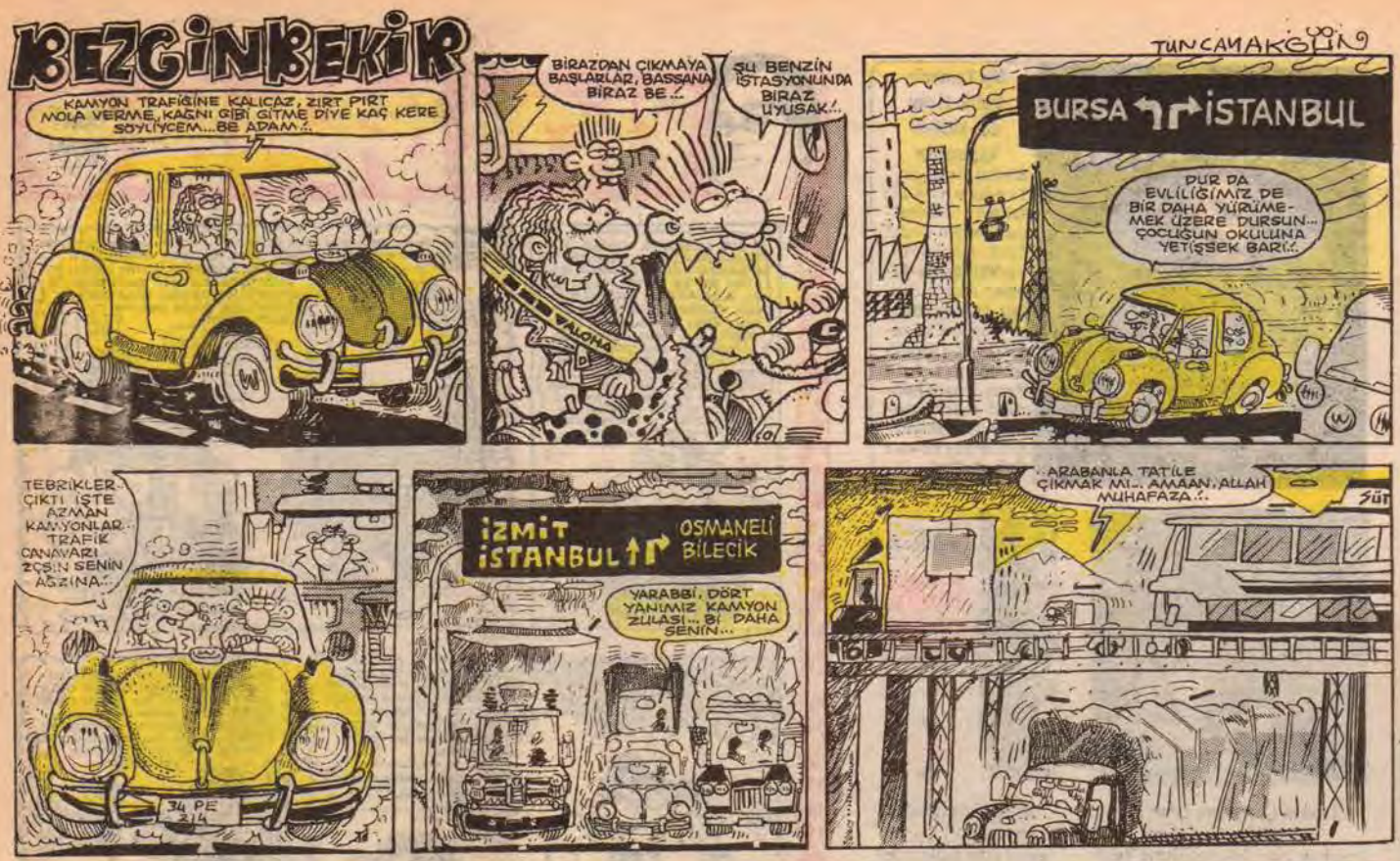

DUMUR

Güneri İçoğlu

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Beynime sahipsin ama ruhuma asla!

Zaman zaman kendimi yazar üstü az papaz ya da yarım porsiyon papaz gibi hissediyorum!

Kendimi böyle hissetmemin nedeni iki-de bir gelen günah çıkartma telefonları...

Arayanlar, bir zamanlar "İnsanca hakça bir düzen olsun, ezen de ezilen de olmasın, sömürücü patronlar kahrolsun" diyen eski devrimciler.

Tabi şimdi bu sözler onlar için tarih oldu; çoğu patron savunucusu oldu.

Eskiden **"Kahrolsun patronlar"** diyenler, şimdi **"Varolsun patronlar"** diyorlar.

Eskiden patronların düzenini nasıl yıkarız diye düşünenler, şimdi patronların ürünlerini millete nasıl kakalarız diye düşünüyorlar.

Bugün medyadaki, başta reklam şirketleri olmak üzere birçok şirketteki üst düzey yöneticileri kazıyın, çoğunun altından eski devrimciler çıkar.

Bunlar 12 Eylül darbesinden sonra **"Hadi eski devrimciler, eski solcular alırım"** diyen patronların sesine kapıldılar.

Neyse uzatmayayım, o dönemde biz zindana atıldık, bunlar da kendilerini patronların kucağına attılar.

İşte bunlar zaman zaman beni arayıp günah çıkartırlar. Sözlerine de genellikle şöyle başlarlar:

-**"Beni idealterine ihanet etmiş, satılmış sanırlar ama sanıldığı gibi değil..."**

Demek isterler ki; beyinlerini, kalemlerini patronların hizmetine vermeleri, **"Elveda ideallerim, elveda başkaldırı"** diye yazıp konuşmaları içten değil şeklendir; onlar hala halkçıdır, devrimcidir.

Bunlar **"Kocamı aldatmadan duramıyorum, ama kocamı seviyorum"** diyerek günah çıkartan kadınlar gibidirler.

Adeta **"Halkı aldatmadan duramıyorum, ama halkı seviyorum"** diyerek günah çıkartırlar.

Kendimi papaz gibi hissettiğim bu günah çıkartma seanslarından aslında harika bir Türk filmi çıkar.

Bu filmin adı da olsa olsa şu olur:

"Beynime, kalemime sahipsin ama ruhuma asla!"

Nedense eski devrimciler **"Bedenime sahipsin ama ruhuma asla"** diyen eski Türk filmlerindeki esas kızı anımsatır hep bana!

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Deja Vu...

Erdem Özkaramanlar

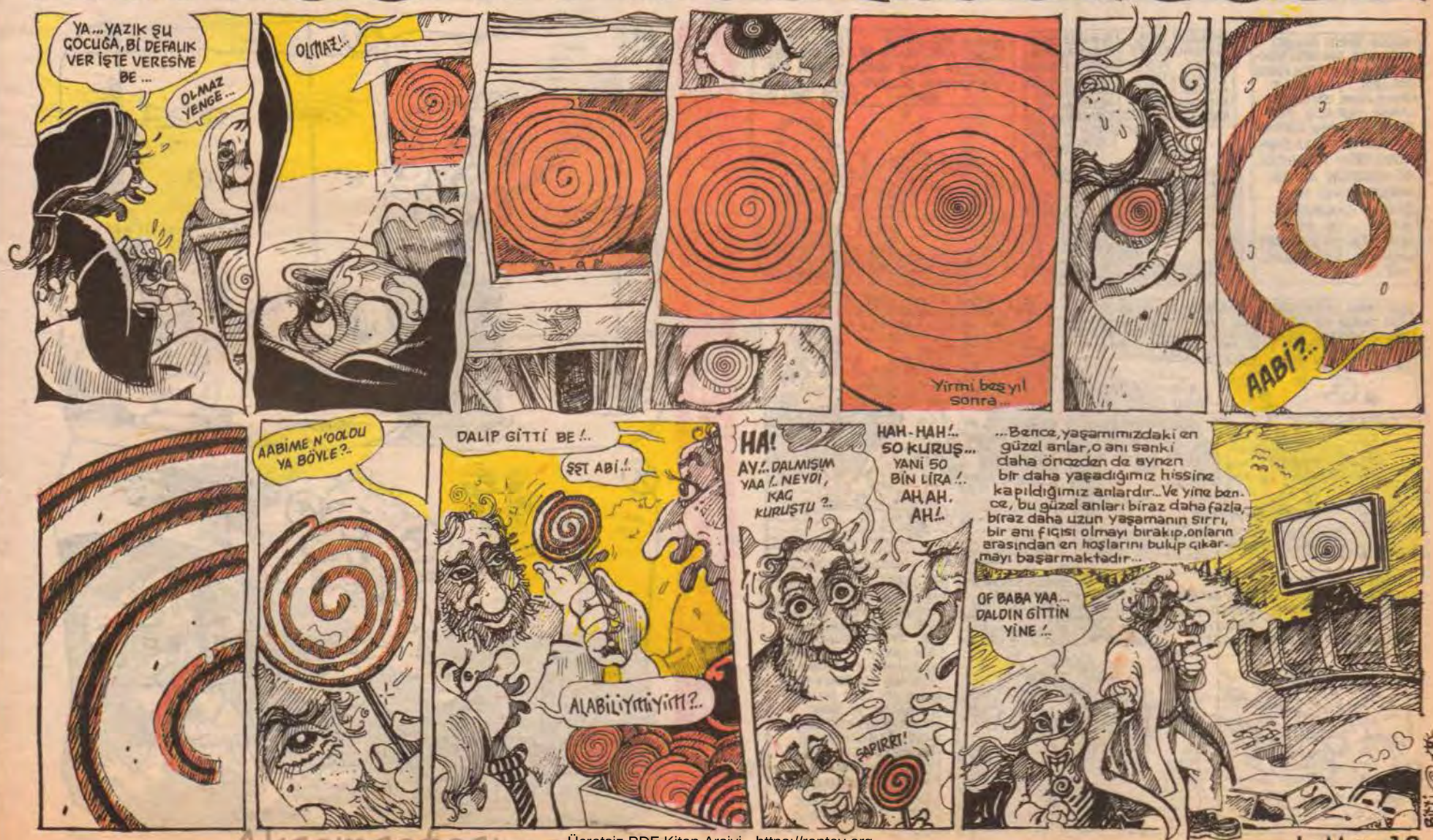

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dengeli Beslenme

Ne zaman gelicen oğlum!?
İmza: İşletme Müdürü CÜNEYT

ENDÜSTRİ ÜRÜNLERİ KALİTESİ — SİNCE 1980

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ—

ERKUT ABİ, VAR YA, BAK, GİDECEN SAHRA ÇÖLÜNE, DOLAR ÜZERİNDEN, MÜMKÜNSE GELENE GEÇENE SU SATACAN—PARA KIRARSIN İNSAFSIZIM—HEM KARI FELAN DA DÜŞÜRÜRÜZ, ALEM DÖT OLUR BİZ DE O ŞEKİL KÖŞE OLURUZ...NASIL ABİ?. İYİ FİKİR Dİ Mİ?

MANTIKLI BİR GÖRÜŞ... HAKKIN VAR!.

ŞİMDİ BUNU ALIN. ÖNCE İSKANDİNAVYA'NIN PARA BİRİMİ VE BEGİM KAYNAKLARINI ÖĞRETİN... BÜYÜK BİR TİTİZLİKLE TABİİ—SONRA 48 SENE SADECE MADEN SUYU İÇİRİN, ARKASINDAN DA TULUMBACI BULUP BU HIYARI YANINA ÇIRAK VERİN, BİRAZ İŞ YAPMAYI ÖĞRENSİN...

ERKUT SİMÜLATÖRÜ

Espri: Damla PAKSOY - Ankara -

AÇSANIZA LAN KAPIYI!.. ALT TARAFI 6EG KALDIK NE VAR Kİ BUNDA?.. ALOO?..

AMANDA KİMLER GELMİŞ, KİMLER GELMİŞ... BİZ DE TAM KALKACAKTIK ABİCİM, AÇIN BAKİİM KAPIYI GÜZEL ABİME!.

AİR

HADİ ORHAN BEY, SİZ DE YAPIN, BU SABAH AEROBİĞİ ÇOK İYİ GELİYOR, SIRT KASLARI... AAH!.. GİTTİ PANTALON!...

ORHAN BEY, SENİN GİBİ SALAK DEĞİL Kİ SABAH SABAH AEROBİK SİTİ YÜZÜNDEN PATRONUN SURATINA DOĞRU PANTALONU PORTLATSIN!.. AYRICA İÇİNİ KAYBETSİN... BANA NE BANA ♫ NE BENİ AL ONU ALMAĞA LAYLAY...♫

Hong Kong — London

FAKAT?..

CAART!..

Espri: Ender Öksüz — Mersin —

ERDENER ABİ—

-Erdener abi, eee... Şey... Eeeee... Abi... Eeeeee... Abi... Eeeee... Abi....

-Hadi leeen!.

* Ankara'dan Doğa KIRMIZILAROĞLU'na: Öğreten adam esprini başarılı... Bu arada çizmeye de devam et... Fakat evvelce sana söylediklerimi de unutma... Selamlar...

* Adıyaman'dan Ersin AYDIN'a: Sorularını cevaplıyorum:

1) Haftada ortalama 30-35 mektup geliyor...
2) Hepsini teker teker okurum ve biriktiririm.
3) Kız arkadaşlar da espri gönderiyor ancak sayıca az—Nedenini bilmiyorum—

* İzmir'den Engin ÖZGİVİCİ'ye: Yukarıda Ersin'in mektubunu cevaplarken senin sorduğun bazı soruları da cevaplamışım. (Farkında olmadan) Tasuınları çizmem. Kafam da o kadar çok tip var ki onlara sıra gelmez... Bizim toplu bir fotoğrafımız yok, çünkü hiç birimiz fotojenik adamlar değiliz... Selamlar...

* Iğdır'dan İlkay BALABAN'a: Üstad çizimlerini aldım. L-Manyak'taki otobüs şoförü öyküm tek sayfalık bir öyküydü... Gerçek olaydır o... Bir arkadaşın başına gelmişti... Sevgiler...

* Safranbolu'dan Ali'ye: Soyadını okuyamadım imzan çok karışıktı... Neyse, yazdıklarının üzerinde duracağım.

* Ankara'dan Mehmet ARANMAZ'a: Espriniz başarılı, iyi yakalamışsınız. Teşekkürler...

I. Lig toplu sonuçları: Ankara'dan Yusuf İNCEEE, Muammer DEREBAŞI, Sarkan, İstanbul'dan Bora DURSUN, Umut ve Uluç, Trabzon'dan Ömer KUKUL, Eskişehir'dan Barış GÜNAYDIN... E siz anlayın artık... Hepinize teşekkürler, yeni espirilerinizi bekliyorum...

* Adana'dan Gürdal GÖRHAN'a: Mektubunuzu aldım... Espriniz başarılı.

Selamlar-

ULAAAN!! LAAAN!! NASIL AYRILMAK İSTERSİN LAN, BENDEEEN!.. BÜKERİM LAN BEN ADAMI!..

GARL

Bu sefer çok kızdı... Şimdi bütün bunların üzerine bi de zam yapamayacağını söylersem, dükkanı yıkar başıma... Ben biraz daha bekliyeyim... Ulan nerden aldım bu herifi çırak diye... Usta mustafa dinlemez döver adamı bu...

SEVGİLİM?

ALİ? ALİ? CEVAP VER?..

KUDUZ TARİH ÖNCESİ ÇAĞLARDA BİR NEVİ KAHRAMANLIK OLARAK KABUL EDİLİRDİ... KUDUZLAR SAVAŞLARDA EN ÖN SAFLARDA YER ALIR, DÜŞMANI ISIRARAK KOPARTIRLARDI... SONRA SAVAŞ GEMİLERİNİ İCAT ETTİM. VE KUDUZLAR SUDAN KORKTUKLARI İÇİN SAVAŞA GİDEMEZ OLDULAR... VE ESKİ HAVALARI DA KALMADI TABİ Kİ... REZİL OLDULAR...

DOKTOR BEY, KOCAMI KÖPEK SOKTU... ACABA KUDUZ OLMUŞ MUDUR?. BU DURUMU NASIL İDRAK EDEBİLİRİM

BAKINIZ HANIMEFENDİ, KOCANIZI SU İLE HAŞIR NEŞİR OLACAĞI BİR KONUMA GETİRİN VE KORKARSA ANLAYIN Kİ, O BİR KUDUZDUR!.

KOCAM KİŞİ, ŞÖYLE BİRAZ YÜRÜYELİM Mİ, BÖYLECE BİRAZ YÜRÜYÜŞ YAPMIŞ OLURUZ HEM...

ÇOK İYİ, ZATİN BENİM YÜRÜYÜŞÜM BİR HARİKULADEDİR. TABİ Kİ...

GECENİN KARANLIĞINDA MÜKEMMEL YÜRÜYÜŞLÜ BİR ADAM VE ŞÜPHELERE GARKOLMUŞ BİR KADIN BÖYLE NEREYE YÜRÜMEKTEYDİ? KURBAĞALAR SANKİ KUDURRK KUDURRK DER GİBİ ÖTER DE İNSANIN TÜYLERİ TİKEN TİKEN OLUYOR VALLAYİ...

AFFET BENİ KOCAM KİŞİ GERÇEĞİ ÖĞRENMENİN TEK YOLU BU... ŞİMDİ KADER İLE YÜZLEŞME VAKTİDİR...

İMDEET GORKUYOOM!.. BEN YÜZME BİLMEM İMDEET! BU GORKUNÇ DURUMDAN KURTULMAK İSTİREEM!.. İMDEET, GORKUYOOM! GURTARIN KENDİMİ! İMDEET!..

KORKUYOSUN, SUDAN KORKUYOSUN, DİMEK Kİ KUDUZSUN!.. UZAK DUR İMDEET! AMANİN KOCAM KUDURMUŞ DA BAŞIMA NELER GELDİ BÖYLE... GEET, UZAK DUR— KUDUZ, İMDEET!..

TÖNK

BU İBRET VERİCİ OLAYIN TÜM İNSANLIĞA BİR DERS VERMESİ LAZIM GELDİĞİ GİBİ YETKİLİLERİ SON KEZ UYARIYORUM. DERHAL BİR TAKIM ÖNLEMLER ALMALISINIZ... SONRA ÇOK PİŞMAN OLURSUNUZ... AMA ÇOK GEÇ OLUCAK O ZAMAN VE BEN DİYECEM Kİ (KUDURUN KUDURABİLDİĞİNİZ KADAR) DİYECEM. TABİ ÖYLE DİYECEM İŞTE... NİHAHAA HAHA... DİYECEEM, DİYECEM İŞTE DİYECEEEM!..

GÖKHAN DABAK

A

B

X

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Pi'ya Mektuplar

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

SEVGİLİ "PI"... AÇIKÇASI BAYRAM NEDENİYLE ÜÇ GÜNDE İKİ SAYFA ÇİZMEK ZORUNDA OLDUĞUMDAN BU SAYFAYI SALLAMAK ZORUNDA KALDIM..

AYRICA, İKİDE BİR "SU NEDİR" "BU NEDİR" "SPEEDBALL NEDİR" GİBİ BİSÜRÜ DİPNOT YAZMAKTAN GINA GELDİ... EN İYİSİ HEPSİNİ BİRDEN YAZIP KURTULMAK...

İŞTE KONU MANKENİMİZ HAYRİ VE EROİN NOTLARI:

İYYK! NERDEN BULDUN BU ÇİRKİN ŞEYİ?

EROİN KULLANMAK İÇİN GEREKLİ MALZEMELER ŞUNLARDIR: İYİ MAL EROİN, LİMON, BİRLİK İNSÜLİN ŞIRINGASI, MUM VEYA ZİPPO, KULLANILMAMIŞ YARIM SİGARA FİLTRESİ VE KAŞIK..

EROİNİ LİMONLA ERİTTİKTEN SONRA 60 cc. SU EKLEYİP KAYNATIRSINIZ... BUNUN 20 cc.'Sİ KAYNAMA PAYIDIR... İĞNENİN UCUNA YARIM SİGARA FİLTRESİ TAKIP, ÇEKİP BIRAKARAK, KAŞIKTAKİ EROİNİ FİLTRE EDİP ŞIRINGAYA ÇEKERSİNİZ- İDRAR RENGİNDEKİ BU SIVIYI SOĞUDUKTAN SONRA KULLANABİLİRSİNİZ... DİKKAT! FAZLA LİMON OVIRDOZ ETKİSİ YAPAR... TUZLU SU PANZEHİR VAZİFESİ GÖRÜR..

EROİNİN İLK ETKİSİ KAFANIN AŞAĞI DÜŞMESİDİR... BUNA "TAKLAYA GELMEK" DENİR_(İSTERSENİZ EROİNE KOKAİN "SPEEDBALL" VEYA EZİP ROHİPNOL KARIŞTIRARAK DEĞİŞİK TATLAR ELDE EDEBİLİRSİNİZ.)

"JUNK"IN SONUNDA 20 cc. KADAR KAN ÇEKİP, TEKRAR HIZLA BAŞARSANIZ "FLASH" DENEN ANI VE HIZLI PATLAMA MEYDANA GELİR. KÖR ETME TEHLİKESİ VARDIR.

LSD KAĞIT ŞEKLİNDE DİL ALTINDA VEYA HAP ŞEKLİNDE, ASİT İSE ÇİVİ İLE KÜP ŞEKERE DAMLATILARAK KULLANILIR...

LSD VE ASİT YÜKSEK DOZDA KULLANILIRSA, ÖMÜR BOYU SÜREN FLASHBACK'LER YAŞATIR... AMAA BUNLARIN EN TEHLİKELİSİ EROİNDİR. KURTULMA ORANI YÜZDE DÖRTTÜR... GERİYE KALANI YA OVIRDOZ'DAN, YA BOZUK MALDAN, YA DA İNTİHAR EDİP, ŞU VEYA BU ŞEKİLDE ÖLÜRLER... YAAAA!..

AGAG..

KIPIRDAMA, KIPIRDAMA BE!..

BİTTİ İŞTE!

GIYK!

IG!

SIRA BEN DE!

IMHH..

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

KARAKEDİ

Cengiz Akın

Fotokopi mizah dergisi "GIRTLAK"ta çıkmaktadır. Çıkışlarında ilgili yerlerde ilanları çıkarmıyor... Bilinç

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

Altay Martı

DİYARBAKIR KIRIKLARI

Direngenlik, isyan duygusu ve gözükaralık sanki kalıtımsaldır Diyarbakır'da. Tarihin pek şefkatli davranmadığı, şiddetin akrep gibi ortalıkta dolaştığı, toprağı sürekli çiğnenen, gülüşü dondurulmuş, dili ettelenmiş, acıya tanıklık etmesini bilen bu şehirde, küçeçıkmazların, örtmelerin, havuşların, tahtların, eyvanların birbirine karışbığı mahallelerde, o iri taşlı sağlam evlerde, kürsüsü gani, çayı kaçak, duvarları ıslak kahvelerde, sancılı sokaklarda, beden dibinde ve viran caddelerde rastlayabiliriz onlara. Hepsi de bedenlerinin bir yanında şövalyelik, diğer yanında cellatlık taşır. Onlar Diyarbakır kınklandır.

Bakışları, yürüyüşleri, davranış kalıpları birbirine benzer. Ceketleri omuzlarındadır hep. Zulalarında satır taşırlar. Ayakkabıları sivri burun, yumurta topuktur ve mutlaka arkasına basılmıştır. Tızbah (tesbih) olmazsa aksesuarları eksik kalır. Hepsi de "şehir çocuğu" olmakla övünür. Hançepek, Kore mahallesi, Alipar, Mardinkapı, Ben-u Sen ve Bağlar! En iyi şehir çocukları buralardan çıkar.

Kibir, gurur, başkaldırı ve kavga daha onlar ufacık bir çocukken siner ruhlarına. Sıradan bir nedenden dolayı uzunca bir sokağın tüm insanları, evlerde kavga için özel olarak yaptırılmış başı topuz cennahlarla, satırlarla, kazma-küreklerle sokağa fırtayıp birbirinin kafasını gözünü yararsa, hangi çocuk büyüyüp de "kınıklık" mertebesine ulaştığında "Ölüme de tilili!" demez kil

Tozlu küçelerde her üç lafının biri küfür olan ve iş küfüre geldi mi Kürtçeyi de Türkçeyi de büyük bir ustalıkla kullanabilen, meydanbeş traşlı, üzennde eski bir fanila, bacağında yamalı bir pantolon, ayaklarında cızlavit ve bakışlarında insanı hayrete düşürebilecek bir saldırganlık taşıyan kaç çocuk büyüyünce özel bir söylem edinmez ki! Edin irelbette. 5-6 yaşlarında bir bastıbacak, sokağından geçen hiç tanımadığı yedi yabancı birinin ardından "şebşebooook!" diye bağırıp sataşır örneğin. Ya da bununla da kalmaz insanı canından bezdirene dek hep aynı dizesini tekrarlayıp durur:

Paşa paşa
G.tün yere yapışa

Çok da hazır cevaptırlar sonra. Sigara içtiğini gördüğünüz bir fırlamaya "Oğlum o elindeki ne! Niye içiyorsun?" diye sorduğunuzda hiç istifini bozmadan, hatta dumanı da yüzünüze savurarak cevabı patlatır: "Sana ne! Babanın cigarası mıdır!"

Büyüyüp serpildikçe hem hırçınlığı ve kabasabalığı, hem de mertlik ve raconculuğu artar kınığın. Tünediği bir kahve köşesinde, ya da Köpeköldüren şarabını çekmeye gittiği Ongözlü Köprü'nün altında her an infilak edecek bir saatli bomba gibi durur. Söylemse haddinden fazla zenginleşmiştir. Şu veya bu nedenden kafası bozulan ya da canı sıkılan kınık o esnada çevresinde bulunan herhangi birisine bulaşırken terminolojisini konuşturur:

"Biz ako pici miyiz ula iutto!"
"Pot kıran olür!"
"Bize de mi lolo ula kaşmer!"
"Pireze yapma ula kevaşel"
"Allah'ın emriyle get, kimseye karışma"
"Kılo pılo yapma!"
"Ayağı yerde olanını!"

Cahit Sıtkı Tarancı'sı, Ahmed Arif ile ünlü Diyarbakır'da şiddetin bile şiiri vardır:

Dağkapı'da hüzünlü bir akşam vakti
Dan, dan, dan
Ne oldi benim babam
Ne olacak! Üç ölü, beş yarali

Sadece bu değil elbette. Mısralarını tam olarak hatırlayamadığım ve tepeden tırnağa meydan okumayı içeren bir başka şiir ise şöyledir.

Elli elli yüz / Biz Diyarbakırlıyız
Çaketimizi atarız / Yol üstünde yatarız
Bize biz derler / Bizden başkasına çuvaldız derler
Hapishane evimiz / Karakol kahvemiz
Bekçi polis uşağımız / Kelepçe kol saatimiz

* * *

Genellikle iş yapmaz kırık. Uzunca bir süre ana-babasının cebine koyduklarıyla geçinir gider. Yavaş yavaş çatlak sesler çıkmaya başlayınca da iş başa düşer. Artık gaspçılık Allah'ın emridir. Bir dönemi de böyle geçirir. Kınklığın şanına halel getirmemek için gizli de bir çırpınma içindedir elbette, çünkü parasız pulsuz kalıp arpacılık (hırsızlık) gibi soysuz bir işe düşmek de vardır sonunda. Bu yüzden çok çalışır kınk. Sabır jileti iyi kullanmalıdır. Bakışı, yürüyüşü, sesinin tonu alabildiğine ürkütücü olmalıdır. Bunlar hiç aksamamalıdır ki hugi (haraç) yiyebilsin, paralanabilsin. Onun da bir dolu masrafı vardır çünkü!

Sabaha ciğer kebabıyla başladıktan sonra sayısız çay içen kınk ara sıra da Bedendibi'ne esrar çekmeye gider. Maksat kafa bulut olsun! Esrar bulamadığı zamanlarda pek dert edinmez. Pembe-beyaz ve san bomba iki zavallı haptır ve leblebi gibi satılır. Çekil sota bir köşeye, yap "hableme"ni. Sonra duman gibi dolaş caddelerde. Çok mu dolu için, kemiği etinden kasından bol vücuduna ateş mi düşmüş, bas jileti göğsüne! Sonra da yan aralık kızarmış gözler ve kaskatı bir bedenle bağırmaya başla: "Var mı ulan ha! Var mı!"

Bir kınk arada bir de olsa neden kan revan içinde kalıp tehdit eder çevresini? Niçin durup dururken kafa tutar yaşama? Bunu anlayabilmek için dönüp, bu, surlarının kenarından iplik gibi kan sızan karakaşlı şehrin tarihine, evlere musallat olmuş zift gibi yoksulluğa, bu yaralı insanların yüzlerine ve yüzlerinde umursamazlık, öfke, mahzunluk ve anlaşılmaz bir masumluğu taşımasını beceribilen çocukların gözlerine bakmak lâzımı

* * *

Kavgalarda mertlik olmalıdır. Kınk bunu çok iyi bilir. Çocukluğum ve ilk gençliğimde kaç kez tanık oldum. Öfke zaptedilememişse sözü öyle fazla uzatmaz kınıklar, ama kavga da hemencecik başlamaz. Adil ve teke tek olması gerektiğinden hemen iki taraftan biri gök gürlemesi gibi önerisini atar ortaya:

- Yürü ula. Gazi Köşkü'ne gidelim.

Gazi Köşkü ıssızdır çünkü. Engelleyecek, ayıracak insan yoktur. Hemen bir taksi çevrilir. İki kınk da bütün haşmet ve hışımlanıyla kurulurlar koltuğa ve kavgaya doğru yolculuk başlar. Gazi köşkü şehrin dışında olduğundan biraz pahalı bir kavga olanıdır. İnsanlık hali, olur ya, para yoktur kınığın üzerinde. Bu gibi durumlarda da kavganın hakkaniyetine gölge düşürülmez. Çünkü yürünerek gidilebilecek iki sakin yer daha vardır. Biri Bedendibi, diğeri Koşu Meydanı. Omuzlarını alabildiğine kırarak, kaşlarını amansız çatarak ve tek kelime etmeden yola düşer kınklar. Meydanlar ikisini beklemektedir artık.

Peki bu abartılı ve çoğumuza saçma gelebilecek adalet duygusu nasıl gelişmiştir bu insanlarda?

Çocukluğumda beni hep şaşırtmış bir olay vardır. Futbolla ilgili. Topu orta sahadan kapmışsınız, rakip takımın oyuncularına çalımı basıp bellerini kırıyorsunuz, kaleciyle karşı karşıyasınız, bir çalım da ona, kale önünüzde bomboş, hafif bir dokunsanız topa, gol! Yok! Olmazl Çünkü tam o sırada rakip takımdakiler hep bir ağızdan bağırmaya başlamışlardır:

- Boş kale kıbrağiii! Boş kale kıbrağiii!

(Kıbrağın tam anlamını bilmiyorum ama. İbn., pezevenk, kavat gibi bir şey olduğunu seziyorum.) Bu laflar üzerine durursunuz. Az önce gösterdiğiniz bütün hüner boşa gitmiştir. Boş kaleye gol atarsanız kıbrak olursunuz. Bırakırsınız topu.

Saçma sapan da olsa, içinde kumazlık da taşısa buradaki durumu görüyor musunuz? Raconculuk daha çocukken başlamış. Kıbraktan kınk olmaz.

Bir başka özelliği de kolay kolay başka bir kenti, o kentin insanlarını beğenmemesidir kınığın. Mardin'e bozuk plaka der, Urfalı'nın yüzüne bakmaz, G.Antep'i şehirden saymaz, Siirt'liyi küçümser. Diyarbakır'ın saf keriz tiplerine de dudak büker. Bu türden insanlar için en yaygın kullandığı sıfat "Gundi" dir. (Gundi Kürtçede köylü anlamına gelir). Bir de "pis burjuva" çocuklarından hoşlanmaz. Onların adı da "pisküvit çocuğu"dur. Tek saygı duyduğu kesim "şehir çocukları"dır. Her gördüğü yerde selâmlar, bir yerde oturuyorsa hafifçe yerinden kaykılıp elini göğsüne götürüp başını eğer. Onlarla konuşurken dehşetli efendidir. "Başımın tacısın", "Başımla berabel", "Ser çavemın, ser seremın" gibi laflar hakedenler için en sık kullanılan kınk klasiklerindir. Bulunduğu mekân neresi olursa olsun, önce kendisi kalkmışsa hesabı ödeyip çekip gider, kendisinden önce biri buna yeltenirse adamı elinden kolundan tutup para verdirmemek için her türlü vücut hareketini yapar. Paraya köpek muamelesi yapmak bir hayat tarzıdır, keyif verir kınığa.

Ya aşk! Aşık da olur elbette kınk. "Onun da kalbi vardır, o da insandır." Bu aşklar akıl almaz bir yoğunluk taşır, ama senin benim aşkımıza benzemez. Bir ceylana sevdalanır kınk, fakat bunu hiç açık etmez. Bazen kızın haberi bile olmaz. Artık iki tür kız vardır kınığın hayatında. Sevdiği kızın adı "Dava", diğer bütün kızlar "Bacı"dır. Kafası dumanlandığında etrafındakilere biriki anlattığı olur. Özlem çeker, iç çeker, aşk acısı çeker, gözüne uyku girmediği geceler olur, ama öldür Allah gıdıp davasıyla konuşmaz. Niçin? Yakışmaz da ondan. Aşk hem engellenemez ve güzeldir, hem de köpek gibi utanılası bir şeydir. Kızı şöyle bir-iki kapı önünde görmek, hasbelkader alışverişe çıkmışsa ağır ağır takip etmek yeterlidir. Sanki şu güzelim şarkı kınklar için yazılmıştır: "Seni uzaktan sevmek aşkların en güzeli."

Bu arada şaraplama ya da haplama yaptığı bazı akşamlar da "canı kan çektiğinden" taksiye atlayıp kerhaneye gittiği de olur. (Eskiden faytonlarla giderlerdi. Keyfe bak!). Olsun! O iş başka, aşk başka! Aşk soyludur. Ve hatta "Aşk bir sudur, iç iç kudur."

Politika! Olmaz olur mu! Kıyısından, köşesinden de olsa bütün Diyarbakır kınkları "siyasi bilinç"e sahiptir. Faşizmi, ulusların kendi kaderini tayin hakkını, emperyalizmi duymuştur en azından. Kafasına estiği toplantılara, eğitim çalışmalarına katılır. Slogan atılı da olur. "Devrimci ahlak"tan haberdardır. Lümpenlik suçlamasından ödü patlar. Siyasilere müthiş bir saygı duyar. Onların olduğu ortamlarda kendine biraz çeki düzen verir. Kınklık raconunu zulaya atar, yeri ve zamanı geldiğinde çıkarır.

İşin özü "herşeyin sahnesinde belli olduğu" bu büyülü şehrin olmazsa olmaz süsleridir kınklar. Çığlıkla öfke kardeş kardeş yaşayıp durur içlerinde.

Tekrar vurgulamam gerekiyor. Haksızlık, kan, baskı, isyan, başkaldırı, yoksulluk! Bir harmanlayalım bakalım! Kaç hayat kınlır, kaç kınk çıkar, bir harmanlayalım!

Bayram nedeniyle dergi öne alındığından NİHAT GENÇ'in yazısı elimize ulaşamadı...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SELÇUK ERDEM

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

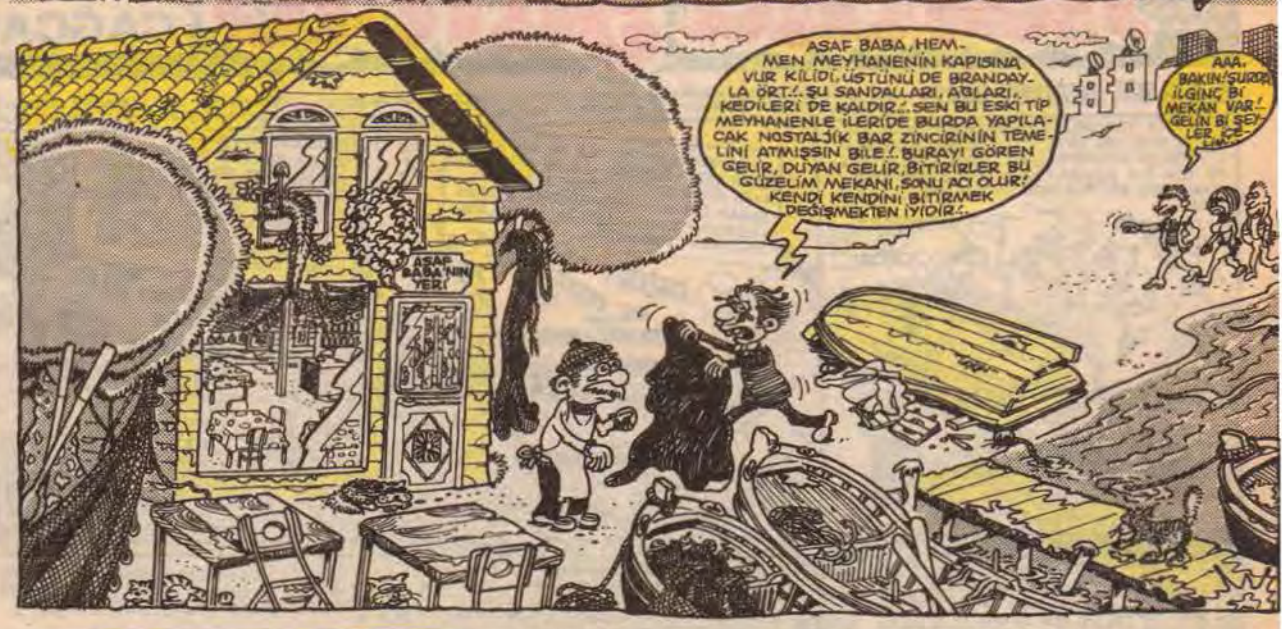

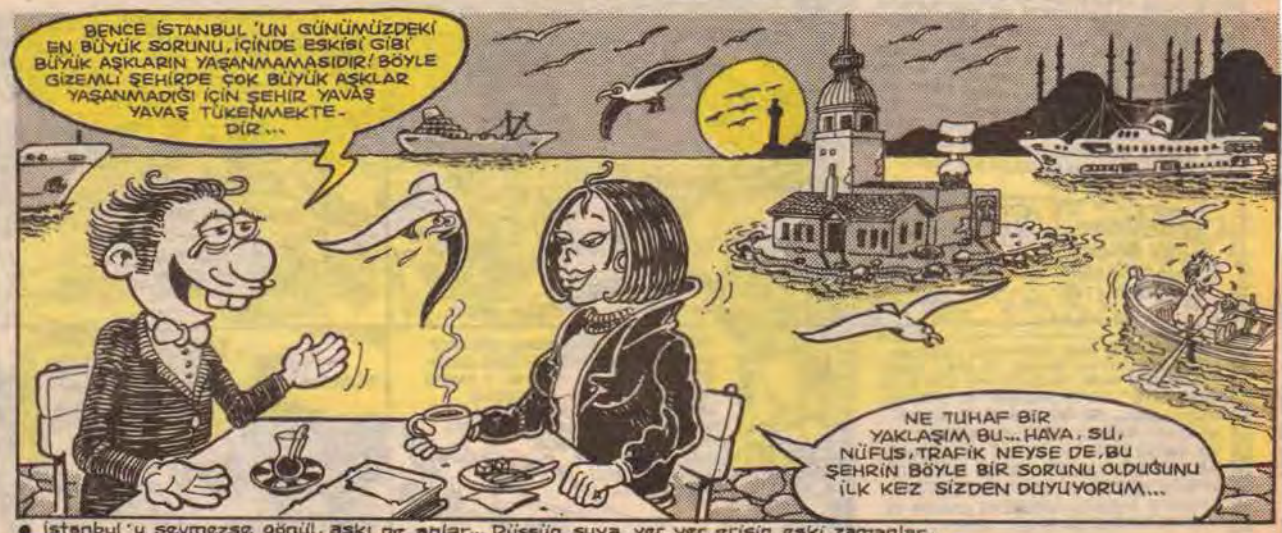

● İstanbul'u sevmezse gönül, aşkı ne anlar... Düşsün suya yer yer erisin eski zamanlar...

TABU DEVİREN

edik

METİN FİDAN

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

BİZİM BİR İNEĞİMİZ VARDI

SÜT VERMEYEN, SIK SIK KAYBOLAN, ÜSTELİK ZAYIF VE AYRICA DA MELANKOLİK[...DİĞER İNEKLER GİBİ HOPLAMAZ ZIPLAMAZ,TAŞKINLIK YAPMAZDI... ADI GOMNİST 'TI... O ZAMANLAR BU KELİMENİN ANLAMINI BİLMİYORDUM. (BABAMIN DA BİLDİĞİNİ SANMIYORUM...)

ÇOCUKKEN HER EVDEN KAÇIŞ İLERDE SİZE MUTLULUK OLARAK DÖNER... Tüm evden kaçan çocuklara (Geçmiş Ramazan Bayramınız kutlu olsa, öpüldünüz)

Akşamsefası

AYRINTILAR

m.e.t.i.N.f.i.D.a.N

Selâm!... Yataamın ayakucunda bi çevirme kolu vardı. Döndürdüm onu biraz, yükselttim yataamın başucunu; daldım içeri. Küçük kan lekeleriyle sevimsizleşen yastımın tersini çevirdim, öyle uzandım. Doktor burnumdan tamponu çıkaralı henüz bir gün oldu, sanırım yakında durur kan. Yana eğildim, bi vişne suyu açtım, bi bisküvi kırıştırdım, öte tarafa döndüm, ona dooru. İsmini unuttum çocuun. Pek konuşamıyo. Kurşun, boğazından girmiş, öbür taraftan çıkmış. Kılpayı yaani... Vişne suyu ile bisküvi yan yana! Dünyanın en iirenç şeyi. Vakit geçsin diye yiyorum. Koridordan geçenler var. Yan taraftaki psikiyatri koğuşundakiler olmalı. Devamlı dolaşıyorlar, gürültü yapıyorlar. Bi taanesi hemşireye devamlı "yiyom yiyom kakam gelmiyo abla. Naapcam ben? diyo. Ağlıyo gibi hep... Dibini de içtim vişne suyunun. Oeah, iirenç!. Kan gibi... Bi sürü hap var yanımdaki komid'inin üstünde. Attım aazıma birer taane. Sokuldum yorganın içine, nöbetçi hemşireyle, tuvalette ses çıkarmadan fısıldayarak sevişümizi düşleyerek, tavana baktım durdum. Bi ara uyumuş olmalıyım...

SEVERİM:... Çevirmeli telefou bi kalemle çevirmeyi... Sevdiimiz akrabaanın sabah ben uyanmadan geliceğini bilerek yatmayı... ALİİHSAN... Buz yemeyi... EUF... Bisküvi paketlerinin baş tarafındaki, paketin kolay açılmasını sağlayan kırmızı naylon şeridi... Şerit metreyle boyumu ölçmeyi... ARDA... Volkmen kulaklıının kordonunu kemirmeyi... BORA... Çekyab açaiken çıkan çıtır çıtır sesleriini... ÖMER... Kedilenn patilerinin iç kısmındaki o yumuşak çıkıntıyı yeni sevmeyi... KADİR... Bilardoda saçmasapan bi sayı alıp da, düşünerek almış gibi havalara girmeyi... Köpeemin, kulaklarını kaldırıp, başını hafifçe çevirerek bakmasını... GÖKHAN... Peynir tabandaki büyük parça peynirin dibinde biriken ufalanmış peynir parçacıklarını, çatalımın altını bastırarak çatalıma yapıştırmayı... CEM... Bidonlaiin kenarındaki, çarpıya benzer şekli... Fazla kızarıp yanmış ekmeği, bıçakla kazımayı... MURAT... 1,5 yaşındaki yeğenim Kaan'ın dar yakalı kazaanı üzennden çıkarırken kulaklarının kıvrıldı o sevimli aanı... GÖKÇE... Çayımın son yudumunun, sigaramın son nefesine denk geldii aanı... RABİA... Çok dolmuş kül tablasını boşaltmayı... Sıcak tostun orlasına çatalı batırdımda çıkan sesi ve ince dumanı... AYSU... Paltolann felan ensesindeki, asko iplerini... Saat yazılırken dakikanın altına konan iki çizgiyi... Takvimlerin, çiviye asma deliklerini... İLKİN... Kızarmış ekmeen üstüne yaa sürerken çıkan Kıtırı Kıtırı seslerini... ARDA A...

HOŞTAŞIMA:... Tiviyi, kenarındaki parmak sokma boşluklarından tutarak taşımak... GÖKHAN... Arka teken kilitli bisikleti, selesinden kaldırıp ön tekerini süiterek taşımak... OMER... Yerlen silerken kaldırdım pofidik mindelleri, yüzümü içlerine gömerek başka bir tarala taşımayı... FATMA...

BELGESEL:... (UCUZ, LEZİZ, BASİT YİYECEKLER.. 2: ÇATAL)... Simitçilerde bulunur. Simitle aynı fiyat. Hamuru daa sertlir, ve hafif şekerlidir. Isırması keyifli olur. Çatal çabuk ulalanır, özenle ısırılmalıdır. Baazı fırınlar iki, baazıları üç parçalı çıkarır çatalı. (Emniönü istiklal simitçilerinde iki, Karaköy'deklerde üç parçalıdır genelde)... İlk iki parçayı, bir bombe yapacak şekilde, dıştaki parçalar oluşturur. Ekstra bir üçüncü paıça da, ortada diklemesine yer alabilir. Bir çok birleşim yeri olduu için, raatlıkla bölünür, paylaşılabilir (mantolara, manilanıza, arkadaşınıza)... Fekat dikkat, birleşim yerleri çok hassastır; her an, elinizde kopabilir. Yere düşerse, alın yiyin yine... Parçaların birleşim yerlerinde, fırıncının hamurun oralarını birleştirmek için parmaayla bastırıp büzüştürmesinin netliğini görebilirsiniz... Ucuz, basit, berbat, leziz bir yiyecektir. Raat kavranır, iyi tutulur. KIRT!... Haftaya: MİDYE DOLMA (Okurken parmaklarınızı yiyeceksiniz... Vay be!..)

ESKİDEN Bİ GÜN:... Lisede, samiimi bi grubumuz vardı, Turgut, Orhan, Mustafa ve ben... Biz aynıydık biraz diğerlerinden... Yakışıklı dıldık ve kızlara asılamıyoduk... Diğerleri sınıfa sabun bile getirip sıra altından otuzbir çekebilirken, (çekilen kız bunu biliyo, güiiyo) biz, karanlık koridorda sırayla, Turgut'un küçük alan oyuncaayla rekor kırmayı seçerdik... Samiimiydık ya, Orhan'a (soyadı Dere) Oran Dere, Oran dere, koyyım sana ikibin kere; Turgut'a da, Turgut turgut, götü burkuk diye takılırdık. Bana da, Metin Metin koyyım de tepin derlerdi... Mustafa'ya ne derdik, unuttum... Boyu boyuma yakın, Orhan vardı... Herkes tepişirdi sınıfta, biz de Orhan'ta... Dizlerime çarpan o sıralardan nefret ediyom... Koşuştururken, sıra aralarından geçerken, Took! Küüt! Çok acardı... Yine bi gün Orhan'la şakasına kapışırken, millet ciddiye aldı, alkış felan tuttu, biz de gaza geldik!. Sürüklene sürüklene askılığın oraya çarptık. O boynumdan tutmuştu, ben de bi yerinden ama nerden, hatırlamıyom. Saçmasapan çekiştirip didikliyoduk birbirimizi. Canım yanmıştı. Sıkıldım... Sonra nooldu, onu da hatırlamıyom. Habire tepişirdik... İnyarı çocuklar vardı, kirli sakallı, sigara içen, kızlara espri yapan, Onların kavgalarını seyretmek zevkli olurdu. Karikatürlerdeki gibi, bi sürü toz dumanı çakardı... Lise güzeldi... Ekmek arası amerikan salalası yer; azgın coğrafyacının, sıranın köşesine yaslayıp gömdüğü önünü seyreder; sürgüsüz tuvaletlerde kise dalmasın diye, kapıyı tutarak sıçardım...

POTBURİ:... Tüp başlı takmak bayaa hoşuma gidiyo. Döndürüyon, döndürüyon, yavaşça sıkışıyo... En hoş tarafı, açma düümesi, boşluğa denk geldii an. Baazen, başlık dönüp de tam sıkıştında, elin ulaşamıycaa bi yere denk geliyo; küçüklüpün o üst çemberini tutan metal parçalardan birinin arkasına... Annayan annasın, çok zor lan bu, yazamadım... Küçük poşet taşımak da bayaa zevkliymiş. Hani var ya, pembepanter resimli felan. Bi kitap, sigara, kaset falan, tam oturuyo içine, raat tutulup taşınıyo... Dergının orda bi sesle arkama döndüm... Kucaanda bi sürü kravat kutusu olan bi adam bana bakıyodu. Yerde de iki taane kutu. Gittim, aldım koydum kucaanın en üstüne. "Sağol" didi... Bi ton yoort yidim bu hafta, Beşyüz kilosunu, şekerli... Bi değişiklik yaptım, iki üç gün Partement içtim (İlk baştadığım sigaradır.) Gariban Maltepem üzülmesin diye, ondan da çektim... Suluköfte yidim; çok az uyudum; bi stabilo kalem satın aldım; başka bi bok olmadı...

BİŞİİ:... Gökçen; biliyo musun, o poster ayrıntılıyla ilgili bi sürü SEVERİM çıkarabilirsin daha... Kurşun, nesin sen, kalem mi?. Yazsaydın ya üç bes severim... Ben, iyi günner diliyom!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

***

Bu kokudan nefret ediyorum. Hiç beklemediğim bir anda burnuma çarpan, beni düşüncelere boğan bu kokudan. Yolda yürürken, otobüste, vapurda giderken, bankta otururken, kendinizi ne kadar soyutlamaya çalışırsanız çalışın en ummadığınız mekanlarda karşınızda, yanınızda olduğunu hissediyor ve yüzünüze en savunmasız bulunduğunuz anda çarpılan gerçeğin acılığı karşısında irkiliyorsunuz. Ne kadar yıkansa da, parfüme boğulsa da kendini ifşa etmekte hiç tereddüt etmiyor yoksulluğun, fakirliğin o keskin, geniz yakan ekşimsi kokusu.

Her karşıma çıkışında içim biraz daha burkuluyor, başımı öne eğiyor, bazen de kendimden utanarak hızla uzaklaşıyorum. Çünkü biliyorum ki; bu bir imdat çığlığıdır, hayat şartları altında en küçük kemiği dahi unufak olacak şekilde ezilen, fiziksel varlığını idame ettirmeye dahi muktedir olmayan insanların vücutlarının kavrulurken belki son bir kurtuluş ümidi vardır diyerekten kanının birkaç damlasını daha feda ederek ıssız bir adada kapana kısılmış denizcinin notlar yazıp bir şişe içinde denize atarkenki ruh hali ile etrafındaki o akıl almaz yalnızlık ve boşluğa saldığı bir çığlık, herhangi birşey değil. Farketmiyor musunuz, aslında kan kokuyor ortalık, hem de kendi insanımızın kanı, ülkenin üzerindeki ağırlığa omuz verirken tüm gücünü tüketen son bir gayretle yaşama sarılmaya çalışan insanların çatlayan damarlarından sızan kan. Fakat beyhude, düştüğü yerde güller açması ümit edilen bu kan, gözyaşları ile bir olup topraktan yıkanıp giderek heba oluyor.

Ben bunları duyuyorum. Hissediyorum. Fakat ne çare ki; elimden şahsen birşey gelmediği için yüreğimi sıkan bu duyguyla isyanları yaşıyorum. Ve belki istemeden de olsa ortak olduğum bu cürüm için özür dilemek istiyorum. Diliyorum ki; bu toplumun bir parçası olarak benim duyduğum sorumluluk duygusunun ondabirini çözüme katkıda bulunabilecek durumda olanlar duysunlar, duysunlar ki atılan her adımın bedelinin insan hayatı ile ödendiğini akıllarından çıkartmasınlar.

Volkan

Merhaba...

Bizim yazmak istediğimiz konu Avrupalılaşmak.

Neden bu konu? Çünkü aklımıza başka konu gelmiyor.

Geçen gün yolda yürüyorduk, (duk diye bitiriyoruz çünkü biz iki kişiyiz) Bizim Birol'u gördük. Bizim diyoruz çünkü siz onu tanımıyorsunuz. Gözünde güneş gözlüğü, kulağında walkmanı üstünde yırtık kotu ayaanda Cat'leri filan vardı. Hızlı hızlı yürüyodu. Gördüğümüzde onu tanıyamadık. Çünkü önceden çok daha farklı bir ideolojiye sahipti. Oolum ne iş filan dedik. "Avrupalılaştım Abi" demez mi. Tabii biz şaşırmadık. Bi de Aamet var bizim. Sırf Avrupalılar yapıyo diye papazdan günah çıkarmak için randevu alırdı. Tabii bu sadece hava olsun diye. Bu güne kadar 17 randevu aldı ama birine bile gitmedi. Hele bizim Yeşim. Avrupalılarda o minik zar önemli değil diye erkek arkadaşlarıyla yatıyor. Ablam Avrupalı birinde çerçevesiz gözlük gördüğü için tam 16 milyon verip aynısından bi tane yaptırdı. Hatırlatmak isterim ki; bu moda Türkiye'ye ablam sayesinde yayıldı. Bi de geçende, büyük bir markete alış veriş yapmaya gittik. Ordakiler baya Avrupalılaşmışlar ki; alt taraflarından gaz çıkartıp sonra da "abi ne güzel koktu dimi" diyorlardı. Galleria'ya kaymak için gittiğimizde bu takım insanlar bayaa var. (Avrupalı magandalar).

Bir de ailesi zengin olan çocuklar. İngilizce kursu alıp kalabalık bir yere gidip Türkçe bildikleri halde İngilizce konuşuyorlar. Geçen gün Otobüsteyiz. Yaşlı bir kadın yanında gelini ya da kızı ve torunu aynı otobüse bindiler. Saygıdan dolayı kalkıp yer verdik. Genç kadın teşekkür etti. Küçük kız çok sevimli olduğu için, kendime aldığım çukulatayı ona verdim. Annesi "Teşekkür etsene kızım ablalara" dedi. Yanındaki yaşlı bayansa teşekkür etmesine fırsat vermeden "mersi" de kızım ablalara dedi. Küçük kız da arada kaldı. Kendince bir kurtuluş yolu üretip "sağolun" dedi.

Abi ya biz kendi kendimize şaşırıyoz bu işe. Bu kadar özenti içinde olduğumuza inanamıyoruz. Biz de onların etkisi altında kalmıyor değiliz. Ama yine de kendi Türklüğümüzden ödün vermemeye çalışıyoruz. Türk malı giyip Türk malı yiyoruz. Türkçe konuşuyoruz. En önemlisi de biz Türk olmaktan gurur duyuyoruz.

Nihâl ve Şeyma

Selam + Merhaba

Bir topluluk düşünün 52 genç insan, hepsi yirmi yaşında ve toplanmış bir konu hakkında konuşuyorlar;

Subay soruyor; "Siz bir kızı seviyorsunuz, ama çok çok seviyorsunuz, onun için herşeyi göze almışsınız. Sonra öğreniyorsunuz ki kız BAKİRE değil, ne yaparsınız, kızı alır mısınız?"...

Bu 52 genç erkeğin 49'u "Hayır kesinlikle almam" 2'si "Bilemiyorum duruma göre değişir çok çok seviyorsam belki" 1 tanesi de "Seviyorsam alırım bekaret o kadar önemli değil" diyor. Bunu söylemesiyle diğer 51 genç kahkahalarla gülüyorlar ve bu gençle alay edip... "Ne lan bozuk kızı mı alıcan..." Sen de hiç şeref, namus, gurur yok mu?" diyorlar.

Evet LeMan dostları bu şaka falan değil gerçek... Askerden gelen arkadaşım bunu anlattığında ben de inanamadım ama maalesef doğru... Şu sevginin basitliğine bakın... Toplumda hala şeref namus ve gurur sembolü bekaret...

Fazla yorum yapmaya gerek yok sanırım ve şunu söylemek isterim o 51 gence ve onlar gibi düşünenlere... Asıl gülünecek olan sizlersiniz... Önce sizin bu halinize kahkahalarla gülmeli ve sonra da bu cehaletiniz ve bu geri kafalılığınız karşısında oturup ağlamalı... Üzgünüm ama böyle önemsiz bir ayrıntıyı bu denli büyük önem verenlerden hiç bir mok olmaz.

Ve K.T.Ü. Su ürünleri fakültesinden Fatma... Suna Talantay için çok teşekkürler. Artık sevgi bir başka anlam taşıyor dünyamda. Gerçi bir bayana aşık olmadım ama neden olmasın umarım Ahmet Telli ve Hasan KIYAFET'i beğenmiş sindir. Ve sevgili dostlar "Sınırlarınızı tartışın çünkü onlar kesinlikle sizindir."

Tüm sevgiden yana aydınlanıp yeşeren umutlar adına SEVGİ İLE KALIN

Cavit Kılıç
Dolaylı Köyü 61190 / Trabzon

221. Sayıdan Karataşlı'ya

Dostum, bu haftaki Leman'da en ilgimi çeken mektup seninkiydi. Zaten yazında "Trabzon" ve "K.T.Ü." kelimelerinin geçmesi, yazını daha bir dikkatli okumaya yönelttti beni. Nedeniyse; yakındığın, sitem ettiğin Trabzon K.T.Ü'de 4 yılımı geçirmiş olmam. Evet, K.T.Ü'den mezun olalı tam 1 sene oldu, gerçi bu 1 sene içerisinde Trabzon'dan çok da umut verici gelişmeler beklemiyordum ama "Niye olmasın" diyordum kendi kendime. Mektubu kısa tutmak için şunları vurgulamak istiyorum: "Kalkınma Mah." patentli serseriler ellerini kollarını sallaya sallaya kampüse girdikçe ve adı "Öğrenci Derneği" olup da benim orada olduğum süre içinde öğrenci yararına hiçbir girişimde bulunmayan (bilmiyorum şimdi bulunuyor mu) dernek el değiştirmedikçe, ne Trabzon ne de K.T.Ü. aydınlığı göremeyecektir. Sana bol sabır diliyorum. Allah kurtarsın. Saygılarımla.

Engin / Samsun

Sevgili Tacettin Bey;

Size aşkı, sevgiyi nasıl tarif edebilirim bilmiyorum. Ama biraz geriye dönüp, gençliğinize, kanınızın kıpır kıpır olduğu zamanlara baktığınızda, sevdiğiniz kişinin babasına karşı olan duygularınız nasıldı? Benim size karşı en küçük bir garezim yok ama, siz de zamanında benim gibi (bizim) gençtiniz ve tabu tanımak zorundaydınız. Biliyorum kızınızı çok seviyorsunuz ve onu kimseyle paylaşmak istemiyorsunuz. Ama, inanın kızınızı en az sizin kadar seviyorum/seveceğim de... O zaten benim "Kristal Orkidem." N'olur bana bir şans tanıyın da sizinle iyi bir damat-kayınpeder ilişkisi sürdürelim. Aşkı, sevgiyi seven babalar, çocuklarınıza bir şans temennisi dileğiyle...

Erol

Not: Saçlarımın uzun olması sizde bir önyargı oluşturmasın. Kısa saçlı olup da "efendi" olmayan binlerce insan var!...

Selam Siz Tüm Lemancı Dostlara!

Sizlere şu mektubumu bedenlerin tutsak edildiği taş duvarlar, demir parmaklıklar arkasında yazıyorum. Sürekli olmasa da imkanlarımız doğrultusunda Leman'ı takip ediyoruz.

Bir gece yarısı muhabbetimizin tam ortasında arkadaşımla siz Lemancı dostlara şu mektubu yazmayı kararlaştırdık. Amacımız sadece dostlar arasındaki merhabayı biz de buradan koklayalım dedik ve kafamızdaki sabahlara kadar tartıştığımız şu soruyu da sormadan edemedik. Çünkü burada bir kaç kişi olunca tartışmalarımız da bir kısır döngü içerisinde gel-git oluyor. Mahkum ya! Bu kapatılmışlıkta sokağımız, caddemiz, parkımız, yok ki, oradan geçen birilerinin kolunu tutup bu böyle midir diye soralım.

"Sevgi özgürlüğü kısıtlar mı?" İşte bunu üç-beş görüş arasında tartışıp duruyoruz. Aramızda evli olan arkadaşlar da var. Kimi diyor kısıtlar ve altını dolduruyor. Kimi diyor kısıtlamaz o da altını dolduruyor. Bu tartışmamız toplumların değişimine kadar sürüp gidiyor. Neyse sonuçta değişik kişilerin değişik fikirleri olacaktır. Bu konuda paylaşmak isteyen dostlar olursa düşüncesi burada olsun ama bedeni asla. Aslında bu türden tartışmalar yapmak güzel birşey. Ama biraz aşırıya kaçırıyoruz çünkü elimizde okuyacak çalışacak kitabımız yok. Hatta gazetelerin burçlar kısmını bile okuyoruz. Hiç bir sıkıntıya (maddi, manevi) girmeyecek şekilde kitap yollamak (ödünç de olur) isteyen dostlar bizi sevindirir. Bu arada başladığımız bu yeni yıl, Leman dostlarına umutlu ve direnç dolu geçmesini umut ediyoruz.

Erhan Ay-Hakan Yılmaz
Özeltip Cezaevi H.Blok/Bursa

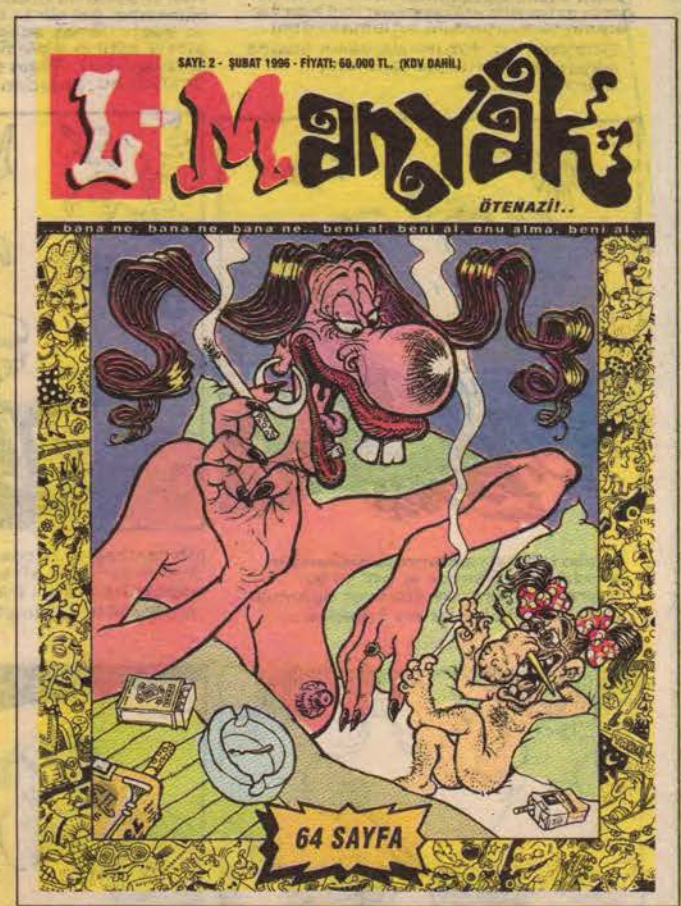

TÜKENMEDEN ALINIZ..
(4 x Leman şiddetinde 64 sahife 3 kilo 250 gram)

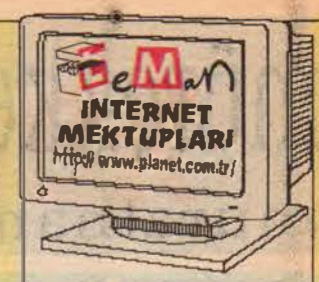

Selam Lemancılar...

Ben ODTÜ Tarih öğrencisiyim ve şu anda 3.sınıftayım ama burada 4.senem bitti, 5.seneyi okumaktayım ve tahminen en az iki buçuk sene daha burada okumak zorundayım. Yani yaklaşık toplam 7 sene evet koskoca 7 sene dile kolay. Okuduğum bölüm hocalarımız sayesinde abartmasız Türkiyenin en zor sosyal bütünlenmelerden biri (üniversite adaylarına duyurulur) iyi kötü evimizin burda olması nedeniyle belki bir çok arkadaşıma nazaranla daha iyiyim. Ama yine de geçinmekte bayağı zorlanıyorum. Ayda yaklaşık 7 veya daha üzeri bir parayla geçinmeye çalışıyorum. Yıllık 15 milyon da ödediğiniz üniversite HARAÇI hariç tabii. Bunların içine minumumi düzeyde sosyal hayatın harcaması da dahil değil. Ama iyi kötü ben ve az miktarda benim gibiler okul hayatını devam ettirebilmekteler. Ya öteki arkadaşlarımız bu bölümde 10 senenin üzerinde hatta 12 senelik öğrenci var. Bu arkadaşlarımızın birçoğu ekonomik sıkıntı içerisinde yaşıyorlar. Itügün benim harcadığım parayla geçinmeye çalışan çocuk okutmaya hatta ev kirasını ödemeye çalışan insanlar var. Benim ülkemde ve benimle aynı sırada okumak için uğraşanlar var. Bu ekonomik sıkıntılar içerisinde ne kadar başarılı olabileceklerini yanın siz hayal edin. Ve hazin sonuç 60 kişi olarak geldiğimiz bölüm hocalarımızın kaliteli mezun vermek düşüncesiyle (bu da tartışmaya açık bir konu) yaklaşık yılda 5 ile 15 arasında mezun veriyor. Ya diğerleri diyeceksiniz. ●nlar sağ biz sekmet. Geriye kalanların bir çoğu senelerini burda harcamaya devam. Ekonomik durumları iyi olan ve dikiş tutturabilenler belki biraz daha şanslı olabiliyorlar. Tamamen eğitimde bir eşitsizlik var. Ekonomik durumları iyi olanlar ve iyi olmayanlar ve arada tüm sorunların üstesinden gelmeye binbir zorlukla gelmeye kendilerine bir şans yaratmaya çalışanlar. Ama bunların sayıları ise azınlıkta. Hocalarımıza sorarsak bu sorunları onları pek ilgilendirmez. Çünkü hırası artık üniversite, ama okulu değil herkes kendi sorunlarıyla başbaşa, herkes kendi ayaklarının üzerinde durmayı öğrenmek zorunda, ne hocaların yardım edeceğine de arkadaşların (belki kısıtlı bir şekilde). Ama en çok aileniz yardım eder (onlar da bir dereceye kadar). Ilk sene buraya gelip olumsuz ekonomik şartlardan dolayı çorluk çekip ve daha sonra okulu bırakmak zorunda kalan birçok arkadaşımı tanıyorum. Geriye kalanlar ise en zor şekilde hayatını devam ettirmek mecburiyetinde kalıyor. Okulda dersler gerçekten ağır başka bir iş dersler ve okulu yürütmek için imkanı bulabiliyorlar biraz daha şanslı gibi. Ama onlar içinde ikisini birlikte yürütmek zor. Ikisini başarsalar bile sosyal hayatları sıfırlanıyor. Bu ağırlıklar arasında ezilip gidiyorlar. Işte burası üniversite cennet mi, cehennem mi siz karar verin.

Ama bana sorarsanız herşeye rağmen burada olmak hiç olmamaktan daha iyidir. Bir çok arkadaşına umduğunu bulamamasına rağmen benim gibi düşünenlerin sayısı çoktur herhalde.

• • •

Sevgili LEMAN ekibi

(özellikle de Ahmet Yılmazı Abi seni çekemeyenler espirilerini küfür üzerine kurulu diyorlar. Aslında bu konu derginin geneli için de söyleniyor. Bu konuda bir iki şey yazar mısın (sende)? Teşekkürler.

Tümünüze iyi çalışmalar.

Sayı: 224 25 Şubat 1996 Pazar

SAHİBİ: ŞİMERA YAYINCILIK adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR ● Yazar ve Çizerleri: Yasin ADIYEKE ● Tuncay ARGÜN ● Cengiz ARUN ● Can BARLAS ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOTSAL ● Semra CAN ● Mesut CETLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Altay MARTI ● Murathan MUNGAN ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Oktay TİGET ● Alp Tamer ULUKUŞ ● Metin USTUNDAĞ ● Betül YAŞAROĞLU ● A. YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Aş Ebbar USALI ● Bilgisayar Tasarım: Murat YÜCEŞAN ● Cabbarl OKÇU ● Satış: Güneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletme: Orhan AÇAR ● Merkez Birşikleri: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 43 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Yay-Sat ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3001436 - 5 ● Dolar hesabı: 3001435 - 7 ● TL hesabı: 0102493 - 4 ● Dövizin numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

mürekkep balığı

murathan mungan

ARANJMAN

geniş, havadar karnavallar çağına
kampanalar susmuyor
kara plakların neşeli aranjmanları
kaybolmuş birkaç sayfası dağılmış o kitabın
çarşılar gibiydi
bozuk paralarla dolu kalbi
kullanılmış hatıralar başkalarının

başkalarının haritalarında kaybolan yollar
ne eski aranjman ne yeni hayat
acemi mazi kapanmayan hesap

GİZLİ JOKER

Blöfle dolu bir hayat
nereye düşse meteor
isabetsiz atışlarda neonlar
erken lunapark

!şans ve sızı!
içine çınlayan küs sayılar

ceketinin kolunda her zaman
gizli bir joker bulunur
bir tur daha
ertesi boşluklar

masadaki dördüncü ya da içimizdeki şeytan
zamanlama seyrek fırsat soğukkan
her şeye yeniden başlamak, gücü
teslim edilmemiş kalbin kapalı kartlarındaki
saklı arzu açık kumar

Yağmurlu Sokak

uçmuş gövde eriyik anlam hiçlenmiş varlık
ruh sarı bir koku yalnızca pis bir ikindi
ya da filmin sonu
ölen bir oyuncunun adının verildiği
yağmurlu bir sokak
kırık pencere camı, kırık kalp, kırık plak
gölgede kalmış gündelik
gözlerin yepyeni önünde bir soyunup bir
giyiniyor kendini
çıkmazın içeriği
dolaşık ipliği içimizin
hayat ne zaman ayrıntı
ne zaman hurda
dökümde eksilen duyarlık
korunmanın saldırgan kurgusu
boşalır üzerine izbenin, tenhanın, siperin
çıkmazda kıstırılan yaralanmış benliğin
ölümsüz imgeleri
kurguya kader olmuş
lirik hafıza
yolunu şaşırmış şiirlerin ıslandığı
likörden bütün renkler
suluboya suluboya
horozşekeri, elişi, çocukluktan kalma
yolunu şaşırmış düzayak
bir doku kalır yalnızca
dokunduğumuz bütün hayatlardan
üzerimize giyindiğimiz karanlığa
benziyor akşamın bu saatinde
şu koyu şu bıçkın şu yağmurlu sokak

KIYIDA BİR ÇIPLAK ADAM

Alp Tamer

Sonra yalnız kaldığımda ya da terkedildiğimin ertesinde, dalga seslerinin hışırtısı arasında avuturdum ağlamaklığımı... Gözyaşımın tuzunu deryanın tuzuna ekler im... Belki de tam tersi olurdu!

Mırtı seslerini önceden de bilirdim bilmesine, gel gör ki bu seslerdeki acının ve bastırılamaz açlığın anlamını üniversiteyi bitirip diplomalı işsiz olduğumda anlayabildim... Taşın suyunu çıkarmanın sesiydi bu; anladım...

Denizden ayrı düşünemez oldum kendimi... Her lodosun neminde penceremden girip ruhumu okşardı şefkatle... O'nu sevdim, hem de çok, O'na mektuplar yazardım...

Kabotaj bayramlarında kıskandım sevdiğimi... Sandım ki her yıl bu bayramda kurşuna diziliyor aşkımız. Namlulara kulaklarımı tıkadım...

Nerden başlar, nerde biter bu uçsuz derya diye düşündüm, kitaplar açtım; ansiklopediler, haritalar, Piri Reislerle, Seydi Ali Reislerle tanıştım...

Bir keresinde uzaydan çekilmiş fotoğrafını gördüm... Bir kez daha vuruldum bu köpüklü gri maviye... Ama onu 40.000 km. yukardan görmeyi hiç mi hiç istemedim... Biliyordum ki oradan dalga sesleri hiç duyulmazdı...

Murathan Mungan'ın denizlerindeki MÜREKKEP BALIĞI'nın on [illegible] vuran şiirleri burada son buluyor. Kitapta görüşmek üzere...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

3 Mart 1996 Pazar... Sayı: 225... 35.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

ACI-YOL

ANAP-REFAH koalisyonuna oldu bitti gözüyle bakılırken malum direkten dönüldü ve hükümet arayışlarında yeniden ANA-YOL virajına girildi. Burjuvazinin, ekonomik tercihlerinde her zaman ANA-YOL işaret edilirken tekelci medya da aynı ısrarından hiçbir zaman vazgeçmedi. Siyasi tercihte ise ülkenin en önemli diğer gücü ön plana çıktı. Bugün Refah üst düzey kurmayları ve milletvekilleri açıkça bu duyumlarını ifade ediyorlar. Sırasıyla bütün liderlerde genelgüçle yaptıkları belirtilen görüşmeleri yalanlamadılar. Türkiye dönü dolaş aynı sarmalda vakumlanıyor. Çiller-CHP iktidarı neyi temsil ediyorsa, ANA-YOL çok daha cuk oturmuş olarak aynı rayda yol alacak. Katedilecek mesafe ise acı reçeteler, savaş, yoksulluk küçük çocukları da kapsayabilecek işkenceler, gözden çıkanlan vasıfsızların açlıkları, sefaletleri, 3 milyon insadan sonra bunlara eklenecek yeni milyonların köylerinden evlerinden yurtlarından kovulmaları, hapishanelerde ölümler, katliamlar... Refah öcüsünden korkup bu sarmala gönüllü sürüklenecek insanlar. Refah'ın tam koalisyon görüşmelerinde son dönemeç alınırken iyice gönüllü öcü rolüne soyunması... Yağmurdan kaçanlara dolu kıyafetiyle yüzünü göstermesi durduk yerde... Havada gaz odasına gidişteki tren kompartımanlarını saran atmosferi çağrıştıran bir sessizlik, kabullenmişlik, tekamül, çaresizlik, kötü sonlara inanılmayan lüzumsuz bir neşe, endişesizlik.. Anayol, ACI-YOL...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

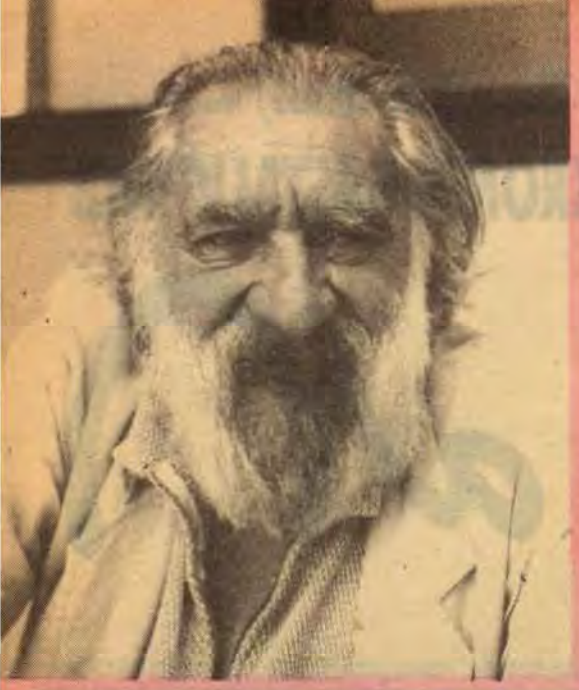

Can Yücel

TUFANDA AFÊT

Karanlığın dalları dalıyor bedenimi
Kuzguni yapraklar yığılıyor üstüme
Gömülüyorum.
Bu karabasanın altında bir aralıktan
bakıyorum gökyüzüne
Rüzgâr da olmuş bulutlar ardında ay
Yanık bir limon kabuğu
Birşeylerden kaçıyor acele
Derken bir sokakta buluyorum kendimi
anadan doğma
Dinar Bandosu geçiyor önümden
Yıkık evlerin bacalarını çala çala
Ardında sakat çocuklar
Biri yanımdakini dürtüp beni gösterdi parmağıyla
Ben de pis pis sırıttım
Yanıma dostum köpek geldi Prenses
Bu mahallenin muhtarı
Kapı kapı dolaşıyor yiyecek için
Bir bir dedikodulan yiyor
O anlattı Gocadağ'la bulutların
Ağızdan çiftleştiklerini yalanarak
Bir fırtına koptu önceden biliyordum
İçimizin kararmasından
Ve hanımelinin altına sinmiş
Azman kurbağanın ötmesinden
Başladı medarsız bir medar yağmuru
Böylesini ömrümde Seylan'da
Bir motorla vapura yetişirken yemiştim,
Kore'den dönüşte, bu da iki
Derin su taştı, onbir ayları
Bademleri dutları hep götürdü
Beni de kaptı kapamaca
Suların içinden giderken Abbas
Bir minareye uzattım elimi battı balçığa
Bir şarap şişesine uyandım boştu
Bu şiiri size boğulmadan önce yazdım
Kaygusuz Abdalca.

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

16 yaşındaki Ferhan Çeliktaşlı, Hz.Ali'nin adaletini temsil eden, kılıçlı kolyesi yüzünden polislerin saldırısına uğradı.

ABD'nin Yeni Dünya Düzeni "rayına oturmuyor"... İngiltere'de İRA, İspanya'da ETA, İsrail'de HAMAS, yine şiddeti tırmandırmaya başladı...

Polislerce katledildiği aşikar olan Metin Göktepe'nin cinayet dosyası beklemede!

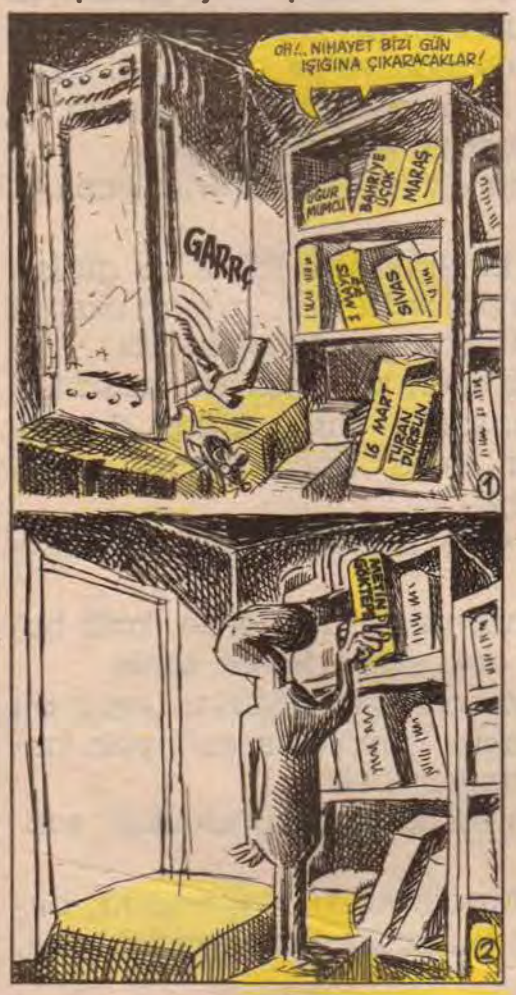

Manisa Emniyet Müdürlüğü'nde işkence gören gençlerin ailelerinin de ruh sağlığı bozuldu. Hastanede, ailelere sakinleştirici ilaçlar içeren reçete yazıldı.

ÖHA
-"Çok Özel" Türkiye sıfatası-
SABAH
-Arşivci Bayrampaşa gördüğünü-
TANSU İLE MESUT
-Siyamlı "Zorunlu" ilişkileri-
TARKAN
-Ve Tarkan'dan sonra sıkıntıda yanıldık-
DSP
-İktidar humması-
TMO
-Zehirli hulk düşmanı-
CHP
-Beni al, beni al DSP'yi alma-
SEREN SERENGİL
-Meta'zon şarlatanı-

Vehbi Koç'un cenaze töreni "resmen" devlet töreni gibiydi.

Cezaevinde yaşam kısa... Mahkumların yarısı kalpten, diğer yarısı ise kanser, tüberküloz, cinayet, intihar ve uyuşturucudan ölüyor.

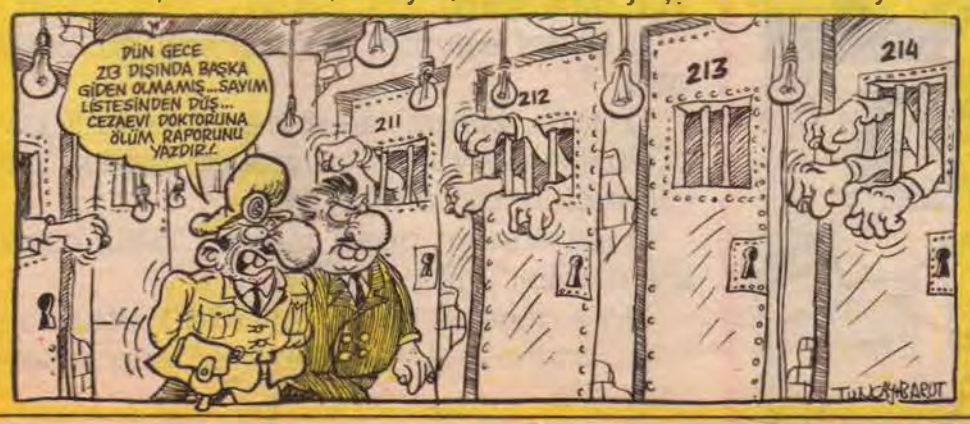

HAFTA SONU NE YAPAK?

☛ **met üst**ün 1992 yılında **Deli dergisi**'nde yazdığı ve **mavra zamanı** isimli kitabına aldığı **nasreddin hoca ve bilmediklerimiz** başlıklı yazı sonunda gerçek oldu. meğer nasreddin hoca o yazıdakinden daha terbiyesiz ve ağzına geleni söyleyen bir adammış(!).. **pertev naili boratav**'ın bir türlü yayınlanamayan incelemesi bunu gösteriyor..

met üstün bir mizahçı önsezisiyle kaleme aldığı o yazı o günlerde müthiş tepki görmüştü.. aynı tepkiyi bu günlerde **pertev naili boratav**'ın incelemesi de görüyor.. halk mizahını halktan gizlemeye çalışanlar var.. sanki, **kemal sunal** filmlerini -encok da bol küfürlü olanlarını- bu halk rating şampiyonu yapmıyor.. sadece **nasreddin hoca** değil, **hacivat-karagöz**'ün geçek metinleri de muzır oysa.. **express dergisi** geçen hafta **pertev naili boratav**'ın incelemesinden parçaları yayınladı. herhalde aynı tepkiyi onlar da aldılar..

nasreddin hoca konusu lebi-derya bir konu.. ilerde daha geniş söyleşmek uzere, bu haftanın ne yapaklarına geçek, ordan da kalkıp irgüp e göçek, nenni de kınalım, nenni..

☛ **bayram tatili** süresince 180 kişi ölmüş!

☛ **olaganüstü hâl** 10 ay daha uzatıldı.

☛ trabzon yarı maratonunda koşan bayan atletlere "mutaşa" deyip, küfürlü, tükürüklü, sopalı saldırılarda bulunuldu.. (kim tarafından.. gerçek nasreddin hocası kendinden gizlenen bu halk tarafından) taz fıkraları na konu olan bu halk daha hoşgörülü olamaz mıl. olamaz!! çünkü biz sinirleri bozulmuş bir toplumuz!. ve toplumsal mizahımız çok mazlıl. kimi kimden sakhyorlar!. mizahımız. bir refleks biçimil.

☛ usta karikatürist **cemal nadir güler** ölümünün 49.yılında, "nalı" anıldı!.

☛ kar yağışı nedeniyle 1500 köy yolu kapandı!. (nasreddin hoca, tam burada, 'hassikter demez de, ne der)

☛ **motzart** dinleyen **inekler** daha çok süt veriyormuş!.

☛ 800 milyon insan, dünyada, açlıkla, karşı karşıya!

☛ araştırmacı **hilmi yücebaş** öldü!

☛ **güngör kabakçıoglu**, karikatür sergisi, mizah müzesinde!.

☛ bir usta bir dünya, **tezer özlü arşivi**, beyoğlu yapı kredi sermet çifter kütüphanesinde!.

☛ beyazsaray da ilk bayram kutlaması yapıldı.

☛ kol ölünce bademi gözlu olurmuş! bkz: imparator!

☛ BİLAR ve BİLSAK'ın etkinlikleri sürüyor!.

☛ tiyatro tiyatro dergisi çıktı!.

☛ **"rüzgarlar da dineti/epiyen yelkenimiz/kefen bezimiz."** (uzun yürüyüş, **sina akyol**)

☛ halktan halkı gizlemeye çabşmayın ne olur!. iyilik değil, kötülük olur bıd.

MANSUR ŞEBBOY

(küfrüm mührümdür)

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

• Lemanyak kıvama yavaş yavaş erişiyor... ilk iki sayı idare ederdi ama, 3. Sayı (Mart) pek güzel... Kefilim...

Akşamsefası

Mehmet ÇAĞÇAĞ

HOŞ COME TO GEYİKİSTAN

met üst

belki GİBİ sanki

❑ kimi demokrasi'ler, kelle hesabı'na mı, dayanıyor.. kellesini saydırmayan kelleler, küt deyu uçuyor, gibi

❑ hastalık ölümün, staj aşaması sanki

❑ özgürlü ve mutluluk, hep yarın, gelecek, sanki.. hayat dediğimiz şey ise, hep bugün, bitiyor, gibi

❑ her sokak, bir hayat üniversitesi, siyasal bilgiler fakültesi, sanki

❑ selâm verdim, "allah versin" dediler, gibi

❑ hür teşebbüs ruhlu nuh, gemisi'yle, mavi yolculuk turları, düzenlerdi, belki

❑ tabure sandalye'ye, sandalye koltuğa, koltuk çek-yat'a, çek-yat somya'ya, ve hepsi de popo'ya imrenir, gibi

❑ loji'lerin en hüzün vereni: "ekoloji", sanki

❑ hava kirliliği yüzünden, bu gidişle birgün, yaylalarda bile, ancak oksijen çadır'larında yaşayabileceğiz, gibi

❑ ismimiz ürün kodu, soyadımızsa tescilli marka, sanki.. ihraç fazlası da oluyor, hayatın, belki.. ancak intihar, hayata dahil, gibi

❑ self service adalet, bir mafya hizmeti, belki

❑ fail-i meçhul cinayetler'de, katil bulununcaya dek, suçlu devlet, sanki

❑ kefen'in cebi yok, diyorlar.. ama bu öbür dünya'da "havale servisi", yok, anlamına, gelmiyor, belki

❑ loji'lerin en acı vereni: "ideoloji", sanki

❑ her ihtimale karşı, yanımızda, birkaç olasılık bulundurmak, faydalı gibi, sanki, belki

❑ yumurta, kapıya dayanınca.. araba devrilince, yol göstermek, pratik, oluyor, gibi, sanki

❑ kristof kolomb, arsa simsarı'ydı, belki gibi

❑ zam, zulüm, işkence.. (devlet'i küçültmeyi de yanlış anlıyorlar, sanki.. küçültmeleri, alçatmak, gibi)

❑ loji'lerin en huzur vereni: "ossur ossur ipe diz'oloji", gibi

❑ ve göçebe halklar, yolda buldukları hayatlarını hep yollarda kaybedeceklermiş, gibi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LOMBAK

LOMBAK

GIIRÇ GIRÇ

KASAP DİPLOMASI

SAL GELSİN!

BEEEE

GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ EFENDİM... ETLERİMİZ İSLAMİ KURALLARA UYGUN KESİLİYOR.!.

HORRRR!.. HORR!.. HORRR!.. HORRR!..

Geceleri hep senin ismini sayıklıyorum... HORRR!.. İnşallah kocam şüphelenmez...

Yok,yok şüphelenmez... Hadi aşk evimize gidelim.!..

DÜNYALILAR BİZDEN ÇOK İLERDE.!.

BU NE YAA EAABİ YAA!..HEE..HEE..HEE.!..

CİNSEL YÖNDEN ANLAŞAMIYORUZ.!.. BİZİ BOŞAYIN HAKİM BEY!..

OVV!.. GABAK!.. GABAAK BEE!..

CEMiiiL!.. YETiiiŞ!.. EVE ZORLA GİREN ÜÇ HERİF BENİ ZİKİYOOR! AYY..AY!..CEMiiiL!..

EVRAK DOLABI

DUR SEN KAPAT, BEN ARAYIM CANIM.!..BİZE TELEFON YAZMASIN!

BİZ DE!..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

KOFTİ ANARŞİST

BAHADIR BOYSAL

KOMİKAZE

(24) ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

BABAMIN PARMAKLARI

Bu oyun genelde kafe-pastahane gibi yerlerde oynanır. Daha önceden anlaştığınız arkadaşınız kurbanın yanına giderek "Bak ona sayıla senin baban çok güzel saz çalıyormuş" der. "Hadi sayıla bak çok gülücez" diye de göz verir. Kelal gibi zıplayarak yanınıza gelen kurban size olaylı bir şekilde "senin baban çok güzel saz çalıyormuş" der. Siz de bütün ciddiyetinizi toplayarak ve yüzünüze açıklı bir ifade vererek "Benim babamın parmakları yok ki" dediğinizde kurban şaşırır, bocalar, sizden özür diler. Bir süre kurbanın vicdan rahatsızlığı izlenerek gizli gizli gülünür. Daha sonra bunun bir şaka olduğu saylendiğinde kurban ikinci bir şok yaşar.

Ercan Kiratlıoğlu gönderdi

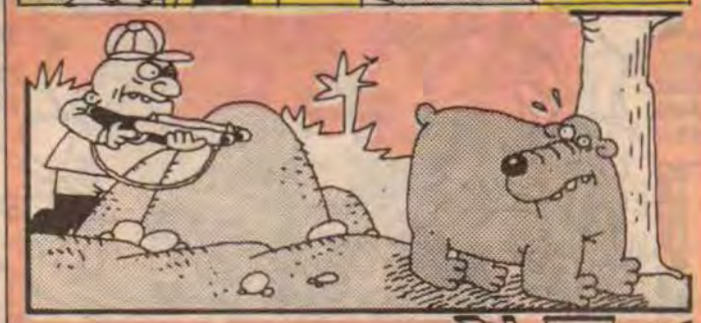

OKUDUĞUNUZ BU KÖŞENİN HAZIRLANIŞININ FOTOROMANI MART AYI L-MANYAKINDA

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

BULAÇAKARANLIK KUŞAĞI ÖYKÜLERİ

İnsan yaşamı bir çizgidir... Ve herkes için ayrı yerde başlar bu çizgi... Sıcacık, güvenli bir karanlıkta... Fakat çizginin nerde ve nasıl biteceği hiç bilinmez...

Bir caddede yürürken birdenbire mesela...

HINNH!

AY, ADAMA BİŞEY OLDU...

Ölüm çok rating alır... Hele sokak-taysa daha bir realify 'dir...

AÇILIN!.. YOL VERİN!.. DOKTOR.. BEN DOKTORUM!..

Fakat başka bir ses...

AÇILIN!..

BEN...

..LÜBÜTRÜF'ÜM!..

Ne müthiş bir karizma... İnsan, ruhunu ancak böyle birine satabilir... Lübütrüf nedir bilinmez ama, kesinlikle böyle anlarda ortaya çıkması gereken birisi bu... Birisi mi?. Belki de bir şey...

BİR KUTU ÇIKARDI...

AÇIYOR!

OO!..

HİSSSSSSS...

BU BİR KALEM!

SS!..

Lübütrüf, hastanın elini tutar, avucunu açar...

Ve tıpta asla olmayan bir şey yapar... Adamın avuç içindeki hayat çizgisini uzatır...

BÖYLE BİR ŞEY NE GÖRDÜM, NE DE DUYDUM!..

..beklenir... beklenir...

ŞİMDİ CANLANI-CAK!..

Ve ilk homurdanmalar...

..Ve ilk yüksek ses..

SKTİR, YAA!..

Zaten bu ses beklenmektedir... Neredeyse bir linç başlar...

SALDIRA-LIM!..

LÜBÜTRÜFMÜŞ!.. -NA KOYİM LÜBÜTRÜFÜN!

HERİFİ GÖZ GÖRE GÖRE ÖLDÜRDÜ YAA!..

BEN ZATEN İNANMA-MIŞTIM!..

VURUN!..

O müthiş karizma bir anda yo-kolmuştur... Lübütrüf kaçar... Canını zor kurtarır...

Fakat şaşkındır...

NİYE AMA... NİYE CANLAN-MADI... NİYE?.

BULAÇAKARANLIK ÖYKÜSÜ - 2

Aynı anda kilometrelerce öteda bir mezarlık...

TIP... TRRR... FF...

MAÇİT

PAT.. PAT...

PAT...

RÖHHRRRAA!

MAÇİT

HAYDAA!.. NİYE CANLANDIM LAN BEN?.. N'OOLUYO... HAYIRDIR...

ELİM DE YOK!.. ELİM.. ELİM NERDEE!..

BULAÇAKARANLIK ÖYKÜSÜ 3

Bundan ondört yıl önce...

AMELİYAT BAŞARILI GEÇTİ... KAZA ANINDA YANINIZDA BULUNAN ARKADAŞINIZI KURTARAMA-DIK... SİZİN KOPAN ELİNİZİN YERİNE ONUNKİNİ DİKTİK...

MAÇİT... ARKADA-ŞIM BENİM!..

SON

Sadece en eski Limon'cularda var... TERELELLİ PICTURES 1 Yeniden çıktı... Eskiden bayaa manyakmışız ha!..

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

AYRINTILAR

m.e.t.i.N.f.i.D.a.N

Selâm!... Basboyaa bi oda lan burası.. Yürüyen bi oda hem de.. Bana aait bi havlum, sabunum, lavabom, mini bi gardrobum, bi masam, bi okuma lambam bile var... Çarşaflar tertemiz, yastık yumuşacık... Görevli: "Yemek sipaarişiniz olursa şurdakl düümeye basıp beni çaann" diyip gidince ve tren de kalkınca, naapcaama karar veremedim önce... Yıhuu, kimse yok! Noapiyim ulan?. Önce bi üstümü başımı çıkarıyım baarı.. kendi odam gibi daatıım yine. Attım kazağı mazağı, çorapları, oteye beriye.. Bi yüzümü yıkadım... Hahaa, takata takata gidiyo oda, ben yüzümü yıkıyorm... Hazırladım sandviçlerden bi taanesini yidim, kola ve sigaro içtim.. Camı az aralayıp, volkmene. Erdo'dan oldum Lou Reed'i taktım.. Bilmiyorum, herşeyin sihri kaçtı bi süre sonra... Ortam acaayip müsaait olduu halde, otuzbir bile çekmedim hiç.. Ulan, vurdum kafayı yattım be. Bi ara, Kocaeli'nden geçerken dooruldum şöyle bi, bi sigara daa yaktım, soora yat aşaa yine.. Allı'do uyandım, aazımı yıkadım, gidip işedim, pılımı pırtımı topladım, indim Ankora'ya... Atladım hemen bi minibüse, dooru otogara.. Bindim bi otobüse, döndüm Istonbul'a. Eve gelip uyudum.

SEVERİM:... Kaşınan bi yerimi, kaşımodan, ne kadar durobileceemi ölçmeyi...TÜRKAN... İki elimde de tabak varken, mutfoan ışıını tobaan kenarıyla söndürmeyi...ULAŞ... Temiz çaykaşıı olmayınca, çatalın sapıyla çay karıştırmayı... Ortaokuldaki Türkçe kitabının, "Okuduumuzu onnadık mı" ve "Bilinmeyen kelimeler" bölümlerini...NEJAN... Berberlerdeki, içine pudra felan koyulan, mini bi tencere biçimindeki küçük kaplan...HAKAN... Çokoprensin, önce kenarındaki içi boş kısımlarını yiyip, çikolata dolu ortasını sooro yemeyi... Biri ayak ayak üstüne atıp tertiini sallarken, hızlıca ayoano vurup terlilni düşürmeyi...FUNDA... Asansörlü binoalarda, gidiceem kalın bir üstüne gidip, olt kata merdivenle inmeyi... Sigarayı, içmeden önce, düz bl zemin üzerinde sıkıp yuvarlayarak, içindeki tütünü gevşetmeyi ve ucuna çıkan fazlalık tütünü kopartmayı...CEMAL... Yeni yıkanmış kül tablasına, yoktum sigaradan ilk külün düştüü aanı...ARDOR... Araba silecekler inin çalışırken çıkardıklan sesi...ERSEN... Okey oynarken, ortodaki doanık taşları takozumla itmeyi... Gazı biten çokmaomta, bi sigara daa yakabildiim aanı... Bitmiş sigarayı çeşmede söndürmeyi...HARUN... Fotokopiye kâğıt tokıldında, içindeki buruşuk kaadı çıkarmayı...KUBİLAY... Bi miknotisle, diğerini, dokunduırmadan ittirmeyi... Gözlüümün vidasını, şportodan atdım küçük tornavidayfan sıkıştırmayı...HÜSEYİN... Karlı buzlu bi havada, ayoam kayıp düşer gibi olunca, düşmeyip, rootladım o oanı...ARİF... Akşam koğuşa geldiimde çantamı açıp sivil elbiselerime bakmayı...KENAN... Karanlıkta sırtüstü yatıp sigara içerken, göbeemdeki küllüğe uzottıım sigaranın yön taayininl, sigaronın ışıı saayesinde yapmayı...EBRU... Toomircilerin tulumlarının arka cebinden sarkan el silme bezlerini...MURAT... Spor Toto'da, banko oynıycaam yerleri doldurmayı...İLKAN... Selpak mendili özenle ikiye ayırıp, ince olanına, masaya dökülen suyu emdirmeyi...TUNCER... Sigaramın külünü, rafadan yumurtanın kabuuna silkmeyi...İSMAİL...

HOŞTAŞIMA:... Su bidonunu, merdiven korkuluklarına tutunarak yukarı taşımak...SERAP... Pidecinin, boş ayran bardoklarını içiçe koyarak taşıması...HÜSEYİN... Tuzluu ve karabiberi mutfoa götürürken, cebime koyarak taşımak...ERSEN... Kız arkadaş üstünü başını toplarken, kıyak olsun diye onun eşyaolorını tutup taşımak...YAHYA... Sofra toplarken uyanıklık edip, tencerenin üs üne tabakları, onların üstüne käseleri, käselenn üstüne de bardakları felan koyup dikkatlice mutfoa taşımak...EDA...

BELGESEL:... (Kötü, ucuz, basit, leziz yiyecekler... 3.Midyedolma)... İskele önlerinde felon satılır... Kenarları gaste käadıyla yükseltilmiş bi tepsi tezgaan içinde, çeşitli boylarda satışa sunulur. Küçükleri daa ucuzdur. Yaklaşınca tezgâho, satıcı hemen bi toone açar, üst kabuu alt kabuktaki dolmanın kenarına kaşık gibi sıkıştırarak, sana uzatır.. Atarsın aazına.. Bişiy demediin için, satıcı bi tene daa açar. Bi tene doo, bi midye dolma daa, tamam doydum.. Tepsinin altındaki bi yere sıkıştırılmış bi sürü kişinin elini sildii kirli havlu bezi uzatır sonra. Bulaşık iki parmaanı silersin arda azcık... Baaarlık, bi lokmalık çerezlerdir midyedolmalar. Iştaği açar. Tezgâhta, leş gibi bi görünüşleri vardır. Böyle yaolı yaolı, sıkış tıkış.. Ama lezizdir içi. Kimbilir nası hazırlıyolar, yine onnan diye uyarıda bulunan en teelikeli yiyeceklerdendir.. İlkönce bi ay çöreei, kıtır kıtır, soora üstüne beş oane midyedolma, mm, nefis... Haftaya: Esnaf lokantası, sanoayi lokantası yemekleri... Haşlama, karışık...

POTBURİ:... Katalitiin fişini prize soktum, sigorla attı. Gittim, onardım sigortayı. Geldim bi doo taktım, yine attı. Gittim onardım, yine attı. Voltaj mı düşük nedir, çık sandalyeye, in tel bağla, ter içinde kaldım... Odamı töplodım. Duvarın birinde: Sütlaç, keççap, yumurta ve reçel sıvışıklarından yaptıım bi modern resim vardı. Kokmaya başladı, midem bulandı. Mutfak balkonunda ne zamandan kalan beyaz bi boyayla sildim onnarı... Bi arkadoş çalıştı yerden somon füme getirdi. Leş gibi bi tadı var. Hiç de adı gibi sükseli diilmiş todı. Bilmem koç milyonluk somon fümeyi kedi yidi.. Yedikçe yedi aadı... Şaoban Amca Hac'dan bi hediye getirdi, bi tükenmez kalem. işime yorar... Bi sapımız çıktı, paso arıyo. Hele o gün, ardarda üç kez oradı. Cevap vermiyo. Tepem attı, bi daa arasın, pis küfür edcem, belki korkar diidim. Çaldı telefon, açoraçmaz kükredim: "Ulan götünü sigtiimin çocuu, ne anyon!.." "Şey, ben Neslihan'la görüşcektim" dedi ince bi kız sesi. Hayallah, o diilmiş, kardeşimin arkadaşıymış son arayan. Olsun, özür diledik, açıkladık. Vay be... Bi sürü laana turşusu yidim; Postacı filmine gittim; masa lambamı beşyüzüncü kez onardım...

BİŞİİ:... Seher, Duygu, Nevsal, Baadır, Onur, Zilan, Tuna, Levent, Mehtam, Bilgehan, Başak, Rahşan, Serkan, Bülent, Ümran; yine sıraladık ipe dizer gibi. Arkideşler, duygu ve düşüncelerinizi okudum.. Ayrıntı işine getince; komamışsok, ya yapılmıştır, ya da çok özeldir.. Bi de, zooten üç beş taanecik yazdınız Ayrıntıları, iki isimle ortak yollamayın. Herkesin Ayrıntısı kendine. Bu ne demekse... Oldu? Peki, iyi günner diliyom ben!..

Akşamsefası

KEDİ

Cengiz Akın

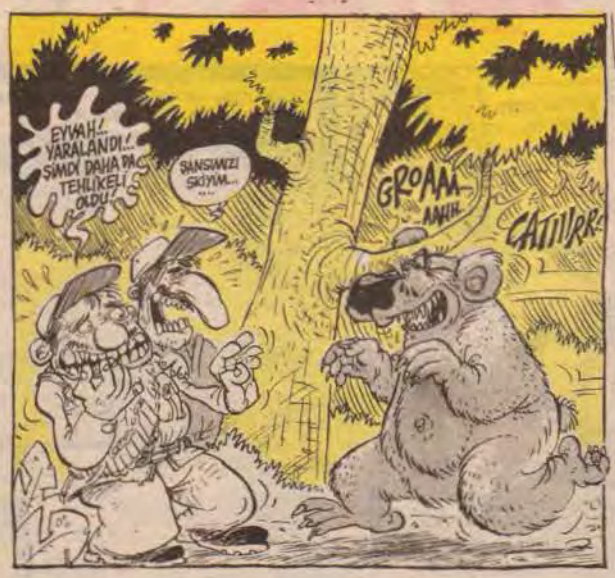

SEMRA CAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KILLANDIRMA SERVİSİ

Sanat ve sanatçı, bağımsız olmalıdır

Bu yazıya katkılarından dolayı;

Benetton, Pepsi Cola, Lewis, Lee, Coca Cola, Calvin Clein, Yapı Kredi Bankası, Pamukbank, Finansbank, Lacoste, Beymen, Vakko, Sisley, Yeşil Kundura, Mavi Jeans, L.C. Waikiki, İGS, Yargıcı, Polo, Ege Seramik, Sönmez Holding, Doğuş Holding, Akbank, Eximbank, İş Bankası, Etibank, Tofaş, Kent, Cici Çikolata, Alarko, Arçelik, Çukurova Elektrik, Nergis Holding, Türk Hava Yolları, Doğan Holding, Koç Holding, Profilo, Siemens, Vestel, Nefaş, Emsan, Net Holding, Türkiye Şişe Cam Fabrikaları, Tuborg, Tütünbank, Esbank, Dışbank, Türkiye Kalkınma Bankası, Tat Konserve, İhlas Holding, İmar Bankası, İktisat Bankası, Ak Çimento, Ege Gübre, Adana Çimento, Borusan, Kerevitaş, Pınar, Marshall Boya, DYO, Ünye Çimento, Kelebek Mobilya, Efes Pilsen, Olmuksa, Sabah Yayıncılık, Altınyıldız, Bugün Yayıncılık, Trakya Cam, Halk Sigorta, Aslan Çimento, Güneş Sigorta, Banvit Piliç, Emek Sigorta, Raks, Sony, Eczacıbaşı, Bossa, Deva Holding, Petrol Ofisi, Shell, Mobil, Garanti Bankası, Faysal Finans, Erciyes Biracılık, Al Baraka Türk, Marmara Bira, Kartonsan, Kütahya Porselen, Dardanel, Okan Tekstil, Migros, Erol Kundura, Brisa, Ziraat Bankası, Goodyear, Pirelli, Gorbon Işıl, Dük Kravatları, Mardin Çimento, Aksa, Kar, Malazlar, Aksu, Camel, Marlboro, Parliament, Ali Gültiken, Taraslı Halı, Derimod, Emlak Bankası, Ellesse, Adidas, Nike, Warner Bross, Kemancı, Kervan Plakçılık, Manajans, Leman Cafe, The President Otel, Hilton, Sheraton, Beldesan, Atasay Kuyumculuk, Cartier, Moment Jeans, Safilo, Ray-Ban, Denizcilik Bankası, Seven Eleven, Mc Donalds, King Burger, Vakıflar Bankası, Halk Bankası, Pizza Hut, Türk Ticaret Bankası, Divan Otel, Tekel, Clup Med, Can Yayınları, Nuhun Ankara Makarnası, Filiz, Tat, IBM, Enka, STFA, Umbro, Caterpiller, Tiffany & Tomato, Johann Faber, Meteksan, Hyatt Regency, Uzelli Plakçılık, Philips, Capitol, Ekmekçioğlu Kuruyemiş, Eyüp Sabri Tuncer Kolonyaları, Nimet Abla, Ali Muhittin Hacı Bekir, Nestle, Milka, Ülker, Eti, İ.Sabuncaki ve ortakları, Kenwood, JB, Panasonic, Bosch, Beko, Pascha Disko, Rize Çay, Yataş, Toyotasa, Mepaş, Netaş, Mutlu Aküleri, Gücüm Civata, Sarkuysan, Samsung, Varan, Kamil Koç, Karaca, Berk Çorap, Goya, İnci Pastaneleri, Loft, Yaşar Holding, Şenses Otelcilik, Martı Gıda, Hürcan Gümrükleme, Akmerkez, Galleria, Akın İnşaat, Berksoy Holding, Lipton ve Mudo'ya teşekkür ederiz...

Vedat Özdemiroğlu

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

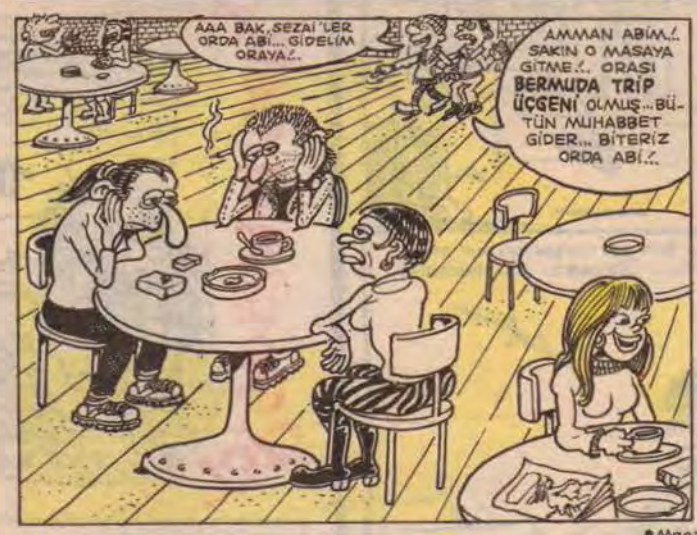

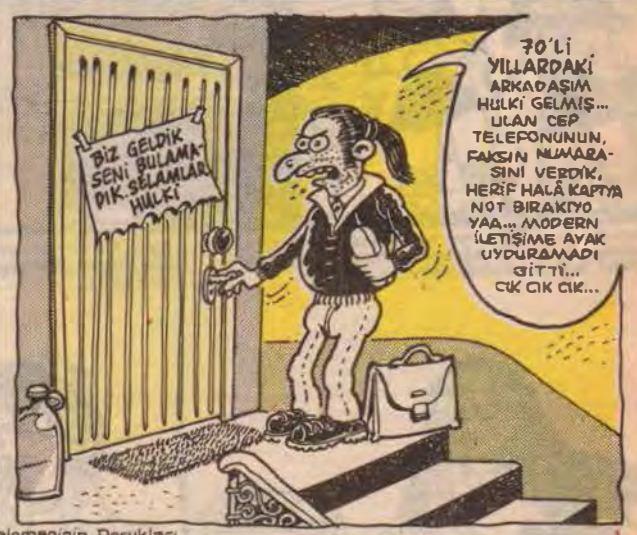

● Magalomeninin Dorukları...

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

beyaz gülü

Feyhan Güver

Medya aleminin en kulağı delik sinalarından Baha Kıvanç'a göre. Medya aleminin en tumturaklularından Dinç bir patron. Askerlerce Ankara'ya çağrılıp Çevik bir komutan tarafından kulağı çekildi.

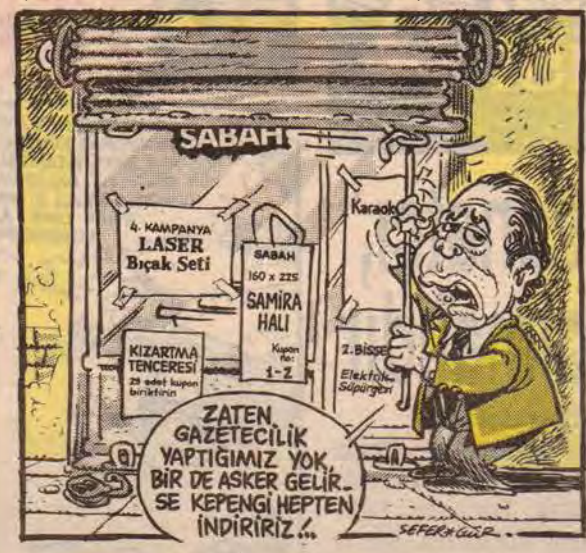

LEMAN 09-17 Mart tarihleri arasında TÜYAP ***1.İzmir Kitap Fuarı***'nda okurlarıyla buluşuyor... Leman yazar ve çizerlerinden, ***Aslan Özdemir, Vedat Özdemiroğlu, Altay Martı, Erdil Yaşaroğlu, Cezmi Ersöz, Kaan Ertem, Suat Özkan, Kutlu Esendemir*** "Kanlı Kalem" ***Yasin Adıyeke*** ve ***Ahmet Yılmaz*** da kitaplarını imzalayıp sizlerle sohbet edecekler. Ayrıca, okurlarımız Leman tişörtleri ve Leman ciltlerini de aynı standtan temin edebilecekler..

ANTİ MEDYA TEST

1. Milliyet yazarı göre, yatırım ve üre mesi gereken yüzle raya şu anda ne olu

a) Özelleştirme ola pili bordrolarla devleti inek gibi sağan yüzbinlerce

b) Hesap soran olmadığından Çiller'in çevre re kredi olarak gidiyor.

c) Savaş bitmediğinden Güneydoğu'dalo askere ye harcanıyor.

2. Zülfü Livaneli, "Türkiye'yi kim yönetmi cevap ararken, Avrupa'da bizi temsil edem şündüğü türden bakarsı; "Buralan yabancı konuşmaktan aciz" NE olarak tanımlıyor?

a) İnsan

b) Görevli.

c) Makbuk

3. Hürriyet yazarı Ayşe Arman "İngiliz Ge

HOŞGELDİN AHMET!

Arkadaşımız Ahmet Yılmaz, dergi yayına hazırlandığı son saatlerde 13 aydır askerlik yaptığı Malatya, Erhaç' daki süresini doldurdu ve yeniden aramıza döndü... Gidişinin ilk haftalarında bize yandaki fotoğrafı göndermiş üzerinde "sizi çok özledim" yazmıştı. Ardından 1.5 yıldan fazla üre geçti. Karşılıklı özlemler nihayet sona erdi ve yine beraberiz Ahmet, Leman yazar, Çizerleri Leman'a emek veren tüm arkadaşlar ve okur dostlar. Yeniden Kıllanan Adam, Cümbür Cemaat, Sündüz ile Nuri, Mr.Fuçır Tense, binlerce Ahmet karikatür kahramanı, Ahmet; Hepiniz hoş geldiniz.. **Leman**

DUYURULAR

SMYRNA ŞİİR KAHVESİ

9 Mart'ta İzmir'de açılıyor
Saat:15.00
Yer: 2.Kordan 1346.Sok. No:7/A Pasaport/İzmir

...

PİSLİK

Yazan: Robert Schneider
Çeviren: Ursula Ulay - Müzik: Levent Tarhon - Oyna an: Cezmi Baskın
1.2.3.8.9.10 MART 1996 Cuma. C.tesi 19.00 PAZAR 15.00 KEMANCI
(0212) 251 27 23

OYU YAŞA

Yazan: Oğu
4 Mart Paz
21.15 Ankar rosu Yeni S (Biletler Ye temin edile

İnadına Se

Tonk
Açılış: 2 M saat: 16.00

"OFLİ NİHA

İLETİŞİM Ç

YA KONUŞ, YA

Arkadaşları suçlu bir merak ve kirli bir duygusallıkla ısrarlo sormuş almasalar o belki de hiç anlatmoyacaktı işkence gördüğünü...

Hep saklayacaktı morarmış ellerini, parmakuçlarını... Islak ve nefret dolu bir elektriğin vaginasını nasıl dağladığını... Susacaktı, çünkü konuşursa bir zamanlar sevgilisi sandığı hayatın ona ettiği bu demli büyük bir ihaneti kabullendiğine inandıracaktı kendini... Bunu hiç, ama hiç istemiyordu... Yaşı onyediydi ve henüz hiç hazır değildi bu ihanete... Ama gördükleri o kadar korkunçtu ki belki de hiçbir zaman bu ihanete hazır olacak gücü kendinde bulamayacaktı. Ama henüz çok erken de olsa maskenin ardındakini görmüştü. Hayatın bir dehşet çemberiyle çevrilmiş olduğunu anlamış, bütün eğlencelerin, bu günlük yaşamın, mal ve hizmet dünyasının, bu sosyal ve ahlaki ilişkilerin sürüp gidebilmesi için kimi insanlara işkence yapılması, ya da yaşamlarına son verilmesi gerektiğini görmüştü...

İşte anun da yaşamını rehin almışlar, onurunu çiğnemişler, ama karşılığında bu günlük hayatın ve devletin nasıl ayakta kalabildiğini göstermişlerdi..

Tarifsiz ıstıraplar çekerken anlamıştı ki, fabrikadan, otoyoldan, hastaneden daha gerekliydi bu devlete işkencehane ve işkenceci... İşkencehanenin görevli, bordrolu, maaşlı, üniformalı görevlileri vardı. Tıpkı bir işde çalışır gibi, yüzlerinde telaşlı bir ifade, ellerinde kağıtlar, dasyalarla işkencehaneye gir'p çıkıyor; başarılı oldukları zaman rahatlıyor, işleri ters gittiğinde canları sıkılıyor, geriliyor, kafa kafaya verip konuşuyar, planlar yapıyor, yeni taktikler hazırlıyorlardı... Çok doğol bir işmiş gibi ele geçirdikleri kimi insanlara elektrik veriyor, makatlarına cop sokuyor, filistin askısına asıyor, ya da devlet için gerekliyse ve koşullar o an için uygunsa kimi insanların da yaşamına son veriyarlardı...

İşini aksatmayan bir insanın ciddiyetiyle ve hiçbir tedirginlik ya da suçluluk duymadan sormuşlardı: **Ya konuş, ya da sayur!**

Konuşacak birşeyleri olsaydı ne yapardı bilmiyordu, ama olmadığı için önce onları acemi bir iyimserlikle iyiliğe, merhamete ve insanlığa davet etmiş, ancak bu sözleri hırstan, öfkeden ve aşırı tüketimden kızışmış olan bir şehre düşen ilk ürkek kar taneleri gibi eriyip gitmişti... Sonra işkencenin görevlileri aldıkları maaşın hakkını vermek için o her zamanki tekdüze işlerine girişmişlerdi

Acılarla kıvranırken gözündeki siyah bağ birara çözülmüş ve işte o an garip bir merakla başını kal
ve ne garip'tir ki, bu yüzle
Bozuk bir televizyonu tam
saplarını eşitlemeye çalış
kontrol eden teknisyenin s

Bu gördüğü bütün d
revlileri, iş makinaları, ara
işkolları gibi bir işkoluydu
kaynaktanan kötücüllük, s

Bu iş kalundakilerin b
lunduğu başka işkolları d

Biraro polisler işkenc
etmişler, sonra da yine i
**Doktor bey, bir bakar m
edelim mi?** diye sormuşl

İçeri giren doktorun,
dokunup sonra kalbinin
gözyaşı döktüğünü hatırl
**an bir hayati tehlike yo
galiba, parmakuçları kö**

Kalbinde birşey yok
sanın rahatlığıyla çıkıp gi
eti'ğinde ona ve arkadaş
ten... Birkaç gün sonra k
şöyle işkence gördük, d
hiç tiksinti duymadan zab
işkence gördüklerini idd
lıkla bu bilgiyi de eklediğin

Hakim de, tıpkı işke
doktor gibi işkencehaner
tatili olduğunda işkenceci
decek ve yemek kuyruğ
oturup öğlen yemeklerin
kantonın yanındaki kafete
lerdi... Ve bu yorgunluk k
ça saygılı ve nazik davra

...Akyol'a ...evkedil... ...lyon li... ...dan tor... ...utuyor. ...enginle... ...mermi- ...rusuna ...ürü dü... ...ürkçeyi ...ah" ile

uçak'ta konuşabilmek için aniden İngiltere'ye gitmesi gerektiğini, hanımının yakalanmış için yanına alamadığı eşyaların acilen haber bile yapmasını engellediğini yazıyordu. "12 Eylül öncesi Türkiye'yi kriz sürükleyen yoklar listesi gibi" dediği eşyalar nelerdi?

a) Doğru dürüst bir teyp-er, diş fırçası, diş macunu
b) Bir küçük ses kayıt cihazı, mikrofon, kaset,
c) Boş bir not defteri, kalem, kalemtraş

4. Yeni Yüzyıl'ın yazarı Murat Bardakçı "Bu listeyi elbette ben yapmadım. Benden daha şanslı gazeteciler de var." diyerek ve "Yolunuz düşerse uğramamazlık etmeyin." tavsiyesini düşerek, Herald Tribune'den çevirdiği hangi listeyi yayınlıyor?

a) Dünyanın en iyi müzeleri
b) Dünyanın en iyi kitapçıları
c) Dünyanın en iyi restoranları

Cevaplar: 1.a2c3.a4c

Fikret Bekler

KANLI KALEM

BAŞLIKSIZ YAZILAR

Horozun olduğu yerde tavuk öterse, ahlaki sahibinde ve horozda namerlik vardır. Gururu ile insan maddi ve manevi kemalet mehasında mahrum kalırsa eyer ki kendi de bir insan insan ise o zaman noksanında aramalı kendini. İnsanoğlu hafızaları her şeyi alamıyabilir belki kusurda işleyebilir ama bu hafızalar yanlıştır deyip bertaraf edip veya dışlamak belki de yanlış olur. Bazı hafızalar kusurlarını affettirebilir, bazı hafızaların kusurları mazur görülebilir, ama bazı hafızalarda var ki hiç bir zaman ne affedilebilir ne de mazur görülebilir tıpkı çakalın küçücük hafızası gibi bakın aslanın öldüyünü haber alan çakal ormanın tapusunu üzerine kesmiş, şimdi aslanın soyu bu küçük hafızalı çakalı nasıl affedebilir Nasıl mazur görür? Sorusuna yanıt vermek çok güç çünkü her sebebin bir müsebbibi var, çakal da haksız bir sebep işlediyini anlar da gerçeyi görüp merhamet ve vicdan ölçülerini eşit tutup ormandaki canlı varlıkların pay almasına gayil olursa lillaki olacakl aslanın nesli yırbalığını deyil zayıfa karşı olan hürmet ve merhametliliyini göstenr

Zaman aynası

Aslan Özdemir

KIRK ODA İLE GEZGİN

Sararmış bahar yapraklan arasından üzerime dökülen güneş ışıkları, bedenime tatlı bir keyif katıyordu. Bir öğle üstü girilen sade düşler(!) uyuklamalar...

Yalay düşlerden kırk odaya kilitlenen bey kızlarından hangisi düşü yormasını beklemeye başladık. Kaç defa daha ay dolayacaktı göğsümüzü. Ay ışığıyla yıkanan bir kadın kaç defa daha yıldız püskürecekti bu kapısız dört duvara. Lanet edilmiş kırk odanın izbe koridorunda gölgesinden daha saf ve hızlı bir gezgin dalanıyardu artık. Bu gezgin sansuzluk aleminde, kırk odanın son kapısına göğsünden kırmızı bir gül çıkarıp kaydu. Olmayan kapıya bırakılan gül hem anahtonn sembolü oluyar, hem de güzelliği sadece düşlere girebilen bey kızının, kurtarıcısı olduğu anlamına geliyardu. Gezgin ilk girdiği kapıda, Ağlayan bir baba ve ölmüş kızını yiyen bir kurt gördü. Kapıyı koyapınca kurt yok oldu kız tekrar yaşamo devam etti. Girdiği ikinci odada sütüna çivilenmiş yoşlı bir kadın ve bir çocuk gülüşü duydu. Yaşlı kadını çivilerden kurtarınca, kodın deve dönüşüp gülen çocuğu yemeye başladı. Üçüncü oda da sonu olmayan bir okyanus ve yürüyen bir at çıktı. Diğer odaya geçtiğinde yüzlerce kuş çeşidi hep bir anda uçup gitti. Onalıncı kapıyı açtığında birbirinden güzel üç kız üç cadının başını yıkıyardu. Öbür kapıyı aralodığında "ölüm yaşam ve aşk" bahçelerine ayrılıyordu yollar. Bu arada gezgin her kapıyı açışında, almayan kapıya bırakılan gül bir çocuk tarafından çalınıyor çalındıkça, gezgin göğsünden bir gül daha çıkarıp eski yerine koyuyordu.

Yirmiyedinci odaya geldiğinde, karşılaştığı gölgeyi sanki daha önceden tanıyor gibiydi.

Öc almaya gelmiş tuhaf kokulu bir varlık gibi şüpheli duruyardu. Gölge, ışığın filtresine daha bir saydamlık katan beyin fırlınamız. Daha hızlı geçişler, sızmalar, süzülmeler, aralıklar yaşanır, almasi gerekken herşey alur (kapılararosı) veya yeri geldiğinde sahibinden ayrı yaşayan, tüm kırılmaların her an kendine tattıran koyu renkli şarbe (Gölgeler)

Oluzdokuzuncu oda, gül odası budak reçinesi tel odası insanoğlunun bir dişiye takacağı gümüşün balina ağzında bulunduğu oda. Zümrüt büyük bir hassosiyetle balığın ağzından alınır. Yerine yine aynı fittzlikle sahtesi bırakılır. Bu sahtelik olağon durumu dengeler. Geçtiği odaların tümünü ilk bakışla yeniden yaşar, ses bozulur. Otomatik kapı açılır. Son anda gelgede dışarı atılır.

Kırkıncı odaya yaklaştığında, şimdi olmayan kapıya yaklaşır gezgin. Kapının önünde güllerı çalan çocukla zümrüt değiştirilir. Olmayan kapı gerçekleşir çocuk bulutlan bir ata dönüşüp uçar. Akan bir suyun dibine çalınti güller dökülür. Uzaklarda bir yerlerde birbirlerini ısırmak için bekleyen çakallar eğitilmiş kur 'a dönüşür.

Ayışığıyla yıkanan bey kızları artık düşleri şerre yarabilirler. Gezgin artık uykudan uyanır. Güneş son bir defa fotoğraf çektirir iki dağın arasından. Yeni bir yaşamda anlam bulur gölge.

● 08-17 Mart tarihleri arasında İZMİR Tüyap Kitap Fuarı'nda Leman standında olacağız. Ayrıca 09-10 Mart'ta şair kitabını imzalayacağım.

SOYUN

...endisine işkence yapanların yüzlerine bakmış ...öfke, ne intikam, ne de bir nefret görmüştü ...en tamircinin, bilançodaki alacak, verecek hesabecinin ya da bir makinanın çalışmasını ...ciddiyetiyle işkence yapıyorlardı kendisine ...ılasıklardan daha korkunç gelmişti ona. Göreçleri, raporlarıyla, maaş çizelgeleriyle öbür ...nce bu ülkede... Bir ara durum, bir panikten ...den uzak bir zihniyet değildi ...çalıştığı zaman zaman bilgi alış-verişinde bu... Tıp ve Hukuk...

...maya a a vermiş, kapıyı açıp içeri birisini dave ...e yaparken takındıklan ciddiyet ve rahatlıkla ...? **Durum nedir, bırakalım mı, yoksa devam**

...insantara şifa veren parmaklanyla bedenine ...ını dinlerken kendini utamayıp birkaç damla ...şu an bile utancından yüzü kızanyardu... **Şu ...binde birşey yok. Yalnız voltaj çok yüksek ...rarmış... Ama genelde normal..**

...nelde normal, diyerek ve işini yapmış bir in... doktor... Aynı doktor olay mahkemeye intikal **...işkence görmemişlerdir** raporu verecekti zo... ...na çıktıklan hakim ise, arkadaşlarının, **şöyle** ...üzerine hiç şaşırmadan, dehşete düşmeden, ...besine: **Yaz kızım, sanıklar gözaltı süresince ...mişlerdir...** diye dosyaya ürkütücü bir kayıtsız... ...örmüştü...

...rasında yanına gelip durumunu kontrol eden ...kolu gibi çalışıyordu. Sanki biraz sonra, öğle ...yardımcısı doktor ve hakim aynı lokantaya gi... ...birbirlerine kibarca yer verip, aynı masaya ...te yiyeceklerdi... Yemekleri bitirdikten sonra ...geçecekler ve birer yorgunluk kahvesi içecek... ...ni içerken doktor ve hakim işkenceciye oldukça hatta birara hakim işkenceciye: **Sizin işiniz hepimizden daha zor,** diyecek, bunun üzerine işkenceci bu ilfotan biraz hoşnut, biraz mahçup: **Sadece benim değil, hepimizin işi zor,** diye ortalama bir yanıt vererek doktorun ve hakimin gönlünü almayo çalışacaktı...

Peki, anuru çığnenirken ve içerganlan tutuşurken Tann neredeydi? İşkencehanenin kapısı aralandığında içeri giren o soğuk, o ürpertici soğuk, o duygusuz rüzgar mıydı Tann? Yoksa bazı anlar acıya dayanamayıp ölmek istediğinde onu bir türlü ölüme teslim etmeyen mi güç müydü? Acaba Tanrı da bu işkence tezgahlanndan geçmişti de bu yüzden yarattığı insanlardan sansuza dek umudunu kesip çok uzaklarda bir yerdeki issız bir adaya mı sığınmıştı? Kimbilir, belki de Tanrı ona işkence yapan polislerden biriydi ya da bütün bu örgütlü zorbalığın, bu devlet maskesi takınmış barbarlığın gizli başkanı belki de Tannnın ta kendisiydi...

Artık gördüğü bu işkenceden sonra **onu** çok sevdiğini söyleyen annesi eski annesi değil, namusunun bekçisi babası da eski babası değildi...

Artık okullarda öğretilen bütün bilgiler yanlış geliyordu ona. Tarih, coğrafya, yurttaşlık, biyoloji, kimya, edebiyat, ahlak, din, matematik, fizik, türkçe, ingilizce... Hepsi, hepsi yeniden işkence ve işkencehaneye göre yeniden yazılmalıydı...

Aşklar, sevgiler, bayraklar, kutsal kitoplar, kutsal olmayan ki aplar, öğretiler, ideolajiler, öğretmenler, sanatçılar, kuralar, nasihatlar, masallar, şiirler, şarkılar, türküler, kamşuluklar, resmi ve dini bayramlar, tokalaşmalar, sarılıp öpüşmeler, **nasılsınız, iyi misiniz'ler, bana güven, ben senin arkadaşınım demeler,** aşklar, flörtler, herşeyin, ama herşeyin anlamı işkence ve işkencehaneye göre yeniden düşünülüp, yeniden yazılmalı ve eskisinden tamamen farklı bir hayata başlanmalıydı. İşkencehaneler, okul, cami, belediye, kaymakamlık binası gibi herkes tarafından bilinen ve tanınan yerler olmalıydı... Herkes, ama herkes bilmeliydi bu devletin ayakta kalabilmek için mutlaka işkencehanelere ihtiyaç duyduğunu...

Onyedi yaşındaydı ve maskenin ardındakini görmüştü. Beyninde hapishaneye kuran, ruhunu bağan yargılardan bilgilerden, yalanlardan kurtulmuş, hafifiemişti.

Bu yüzden işkencehanenin varlığı onun artık ölümle kardeş olan özgürlüğünü kısıtlamıyor, uyanan ve bağlantıdan kurtulan yoşama arzusunu çoğaltıyordu...

Ama en önemlisi çiğnenen onurunun yarasını sarması ne kadar sürerdi, onu şimdilik bilemiyordu...

* Metin Güz, Merve Magden, Bülent Akyüzek, Defne, Abdullah Ataşo, Banu Er, Tülin, Seher Sürme, Aykut Dalyan, Ahu Karamık, Japon Gülü, Bircan Keskin, Çiğdem Aktekin, Özgür Alacan, Halil Ünsal, Memet Oğuz, Gaye Korkmaz, Özel Ekici, Ulaş Güyurt, Haser Akman, Sengül Arman, Rasim Atilla, Nuhfer Kaya, Faruk, Sekla, Pınar, Bengi, Nihat Işık, Beslenay S.N (Adres?), Çağrı Öztürk, Deniz Öztürk, Mürüvvet, yazdıklarınıza aldım sevgiyle
* Metin Yılmazın son kaseti "Güneşin Kızıyla Buluşmak" çıktı

Kırık Lebleblbi

SUAT OJKAN

Anafikir: Eeee...

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AKGÜN

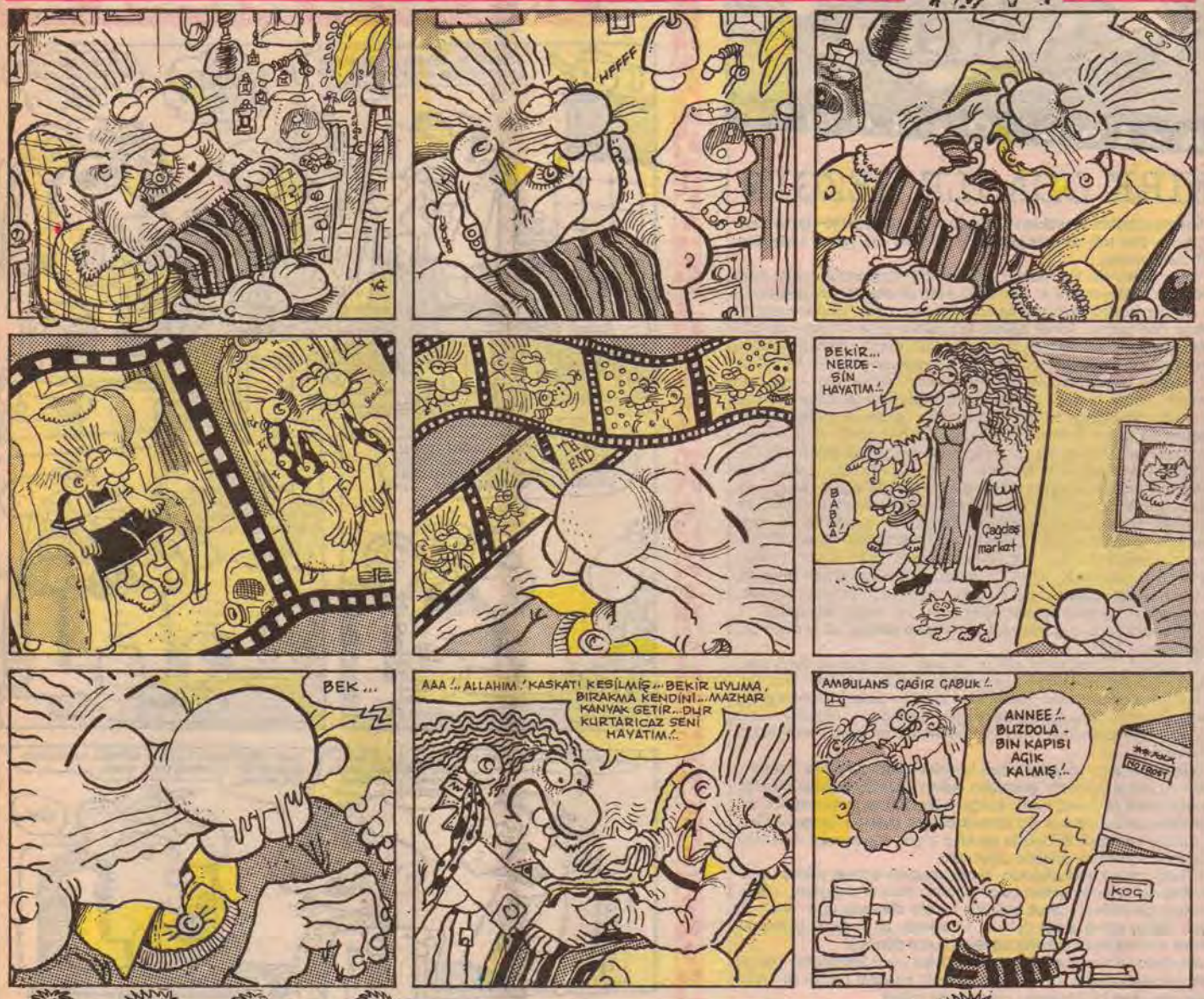

DUMUR

Güneri İçoğlu

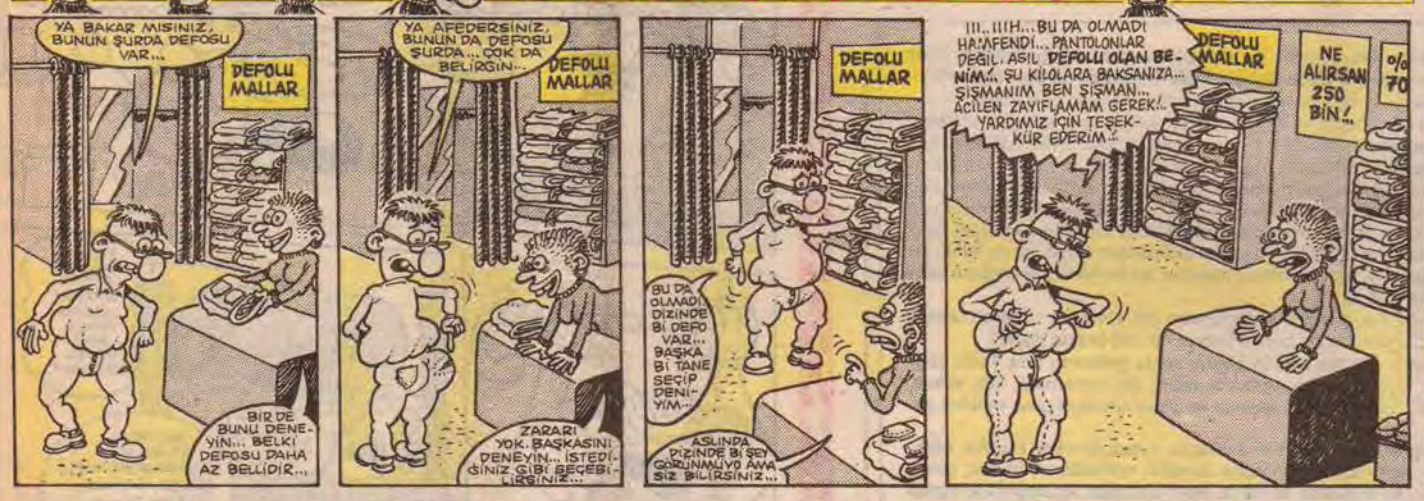

MARLON

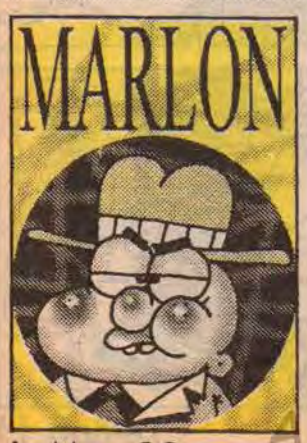

ERDİL YAŞAROĞLU..

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Direnemem, çözülürüm, ağlarım!

Siz bakmayın benim darbecilere, işkencecilere karşı direnişimin destanlaştırılmasına, aslında direngsiz bir insanım!

Örneğin özürlü çocuğuna tekerlekli sandalye alamamasına kahredip kendini asan yoksul, çaresiz adamın ya da iki çocuğuyla kendini trenin önüne atan yoksul, çaresiz kadının ölüm haberlerini okuduğumda direnemem, çözülürüm.

İçimde Richter ölçeğine göre 9 şiddetinde bir deprem olur, sarsılırım, yıkılırım, ağlarım.

Hakkari'de subay ve polis lojmanlarının çöplüğünden beslenen çaresiz insanlarla ilgili haberi okuduğumda da aynı şey olur bana.

Tıpkı **"Başka çocukların her şeyi var da benim niye hiçbir şeyim yok"** diye soran çocuğu karşısında çaresizliğin doruklarında kıvranan ana babaları gördüğümde aynı şeyin olduğu gibi.

Azman kedilerle dolu bir çuvala sokup ağzını bağladıktan sonra halı döver gibi dövsünler beni.. Kediler olanca güçleriyle bedenime geçirsinler tırnaklarını, dişlerini...

Direnirim.

Sonra o çuvaldan çıkartıp elektrik versinler, ardından da Filistin askısına çekip demir coplarla dövsünler beni...

Direnirim.

Ama çaresizlikten çocuklarıyla birlikte intihar eden, çaresizlikten çocuklarını satan, **"Başka çocukların her şeyi var da benim niye hiçbir şeyim yok"** ya da **"Benim niye bir tekerlekli sandalyem bile yok"** diye soran çocuğu karşısında çaresizliğin doruklarında kıvranan insanları görüp duymayayım.

İşte buna direnemem, çözülürüm, ağlarım.

Çünkü ben insanım.

Peki onları çaresizliğe, sefalete mahkum eden bu düzenin savunucuları insan mı?

Bunlar kendilerine Müslümanım dese bile gerçekte Müslüman mı?

Demez mi Müslümanlığın Peygamberi **"Komşusu açken tok yatan benden değildir"** diye... **"Sende olanı başkalarıyla paylaş"** diye.

Dünya nimetleri hakça paylaşılsaydı, düzen sosyal adalet, sosyal devlet gibi temeller üzerine kurulsaydı, olur muydu böylesine çaresizlik, sefalet?

Evet her türlü işkenceye direnirim; ama çaresiz, yaralı insanları gördüm mü direnemem, çözülürüm, ağlarım.

Çünkü benim için hiçbir işkence insanların çaresizliği kadar dert değil...

Ve benim için polisin demir copu, çaresiz insanları gördüğümde ruhuma inen darbeler kadar sert değil...

Akşamsefası

adresi belirsiz mektup...

Ender Özkaramanlar

Sümbül zamanıydı, her verde mor salkımlar
Yaşanmış yıllar siyah-beyaz fotoğraflarda

Kurumuş gözpınarlarımda iki kan damlası
Neden bütün sokaklar birbirine benziyor?.

Söyle niye kapı numaraları bulanık?

Yoksa susuz rakının sarhoşluğu mu yaşanan?

... Ölümün kahpece göğsümü yarıp kalbimi parçalaması mı?

Dut ağacından sedef kakmalı ud insin duvardan...

PUFFT!

Tozlu pikaplarda taş plaklar sesler cızırtılı:

SENDEN BİR DİLEĞİM VAAR... KADİR MEVLAM

Hem ağlarız hem söyleriz komşular kıskanır

Haydi yeni baştan, karanfil kokulu çorum leblebisi...

...Ve imanına kadar dolu bardaktan erik rakısı..

AAA

Sonra ninemden kalan yağcıbedir, halıların üstünde...

Adres yanlış, ölümü ben çok istemiştim, hatırlarsın
İki kez bıçağın ağzı kadar yakınken bana şafakta...

PTT

Sorular çoğalmıştı, yanıtları yoktu, çocukluğuma dönüyordum...

Oymalı saplarından tutarak ceviz sandığın kapağını açıp..

İçine gizlenirken birden iniyor perde:

EY MÜZMİN BEKÂR KARDEŞİM SAKALLARIN BİLE BEYAZLAMAMIŞ...

Sen mi seslenıyorsun, aydınlıkta kaybolan çığlık mı?.

Duyduğum: "Gelinin girmediği ev olur da, Ölümün uğramadığı ev olmaz..."

Ah, seni hasretle kucaklarım..!

Bitti

...Şiir; Tirajçiri Özyürekli'ye aittir...

Dengeli Beslenme

* İstanbul'dan A. Emre ERSÖZ'e: Emre, eğer bana çizgini göstermek istiyorsan bizim tiplerı taklit edip göndermeSadece sana ait çizimleri görmeden birşey söyleyemem! Sevgiler...

* Bodrum'dan Serkan ALTUNİĞNE'ye: Çizgilerinde ve esprilerinde Ahmet ve Cem Yılmazın belirgin bir etkisi var. En son gönderdiklerin daha başarılı olmuş... İçlerinden bir iki tanesini ayırdım, yeni çizimlerini bekliyorum...

* Ankara'dan Onur ÇİĞİN'a (Yaş 11): Başarılı bir çizimin var... Ancak, öykü olmasına rağmen çok karışık çizmişsin, Herşey birbirine girmiş. Biraz daha rahat ve düzenli çizimlerini bekliyorum...

* İstanbul'dan Melda SUBAŞI'ya: Melda, esprilerin güzel fakat figürlerinde problem var, kompozisyonunda problem var,.. Ancak, yine de başarılı sayılabilecek çizimler yapmışsın. Devam... Selamlar...

ERDENER ABİ

* İstanbul'dan Oğuz AKALIN'a: Oğuz, kağıdın tamamını kullanmıyorsun, kenarına köşesine küçücük çizimler yapıyorsun, herşey birbirine giriyor... Kağıdın tamamını kullan... Espirlerin güzel... Yazık oluyor...

* Ankara'dan Ali ABACIOĞLU'na: Ali kartını ve mektubunu aldım... Kart için herhangi bir yorum yok ancak, mektuptaki çizimler var ya... Başımı döndürdü, deli divane etti beni... Hiç birşey anlamadım!..

* Ömür E. KURUM'a: İnsan bir kart atar be adam!..

* İstanbul'dan Akın EMİR'e: Öğreten adam espriniz başarılı. Uzun mektuplara devam iyi oluyor...

DUYURU

Akın OK. YÖN Fm'de (96.6) Müzik atölyesi isminde bir program yapıyor... Bu cumartesi saat 16.00-18.00 arasında konuğu Esin AFŞAR... Ayrıca aynı programa pazar günü saat 15.16.30 DOĞU PERİNÇEK konuk olacak...

G:OKHAN DABAK

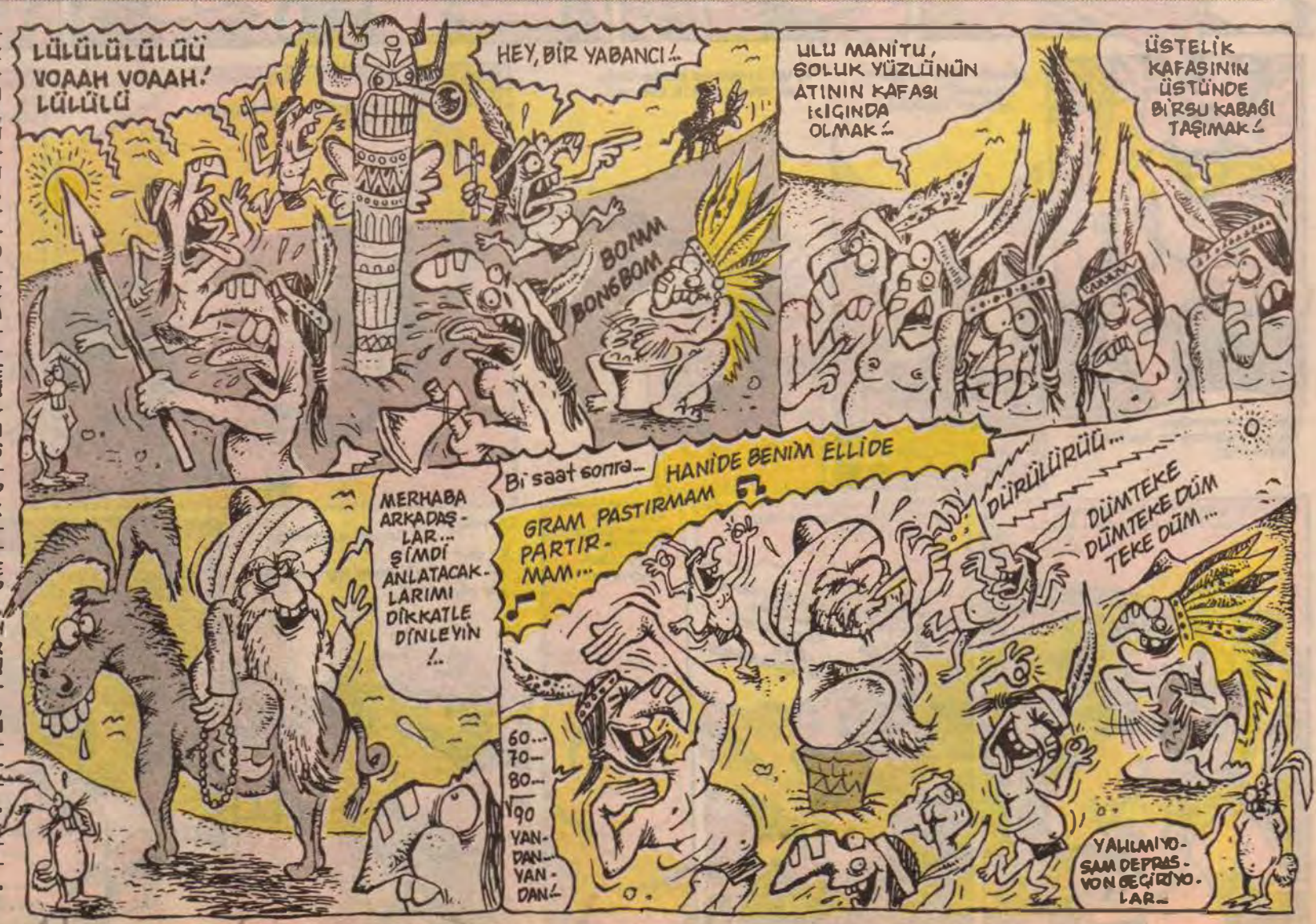

Akşamsefası

Pis'ya Mektuplar

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

HA-

YIR!

OLAMAZ!

HIRM!

O İĞRENÇ ŞEYLE...ÖRG ÖGGHK!..

NE YAPTIM BEN?.. ÖGG!

NASIL YAPTIM?. BÖGHK!

PİS YARATIK!.. KÜÇÜK ZEKASIYLA ŞANSINI KULLANDI...

KALK GİDİYORUZ... MAL BULMAMIZ LAZIM...

HIMM!

HIRF...

BU, BİR HAFTA İÇİNDE BULDUĞUMUZ DÖRDÜNCÜ PARÇALANMIŞ CESET...

LAĞIMDAKİYLE BEŞİNCİ!

EE...NİM DA YAPTIK... DAHA NE BEKLİYORSUN?.

MIII!

MI!

YOO...HAYIR, OLMAZZ!..

NIM... NIIM..!

TAMAM TAMAM... SANA DA NIM... BEKLE BİRAZ...

DOKUNMA BANA, GELME ÜZERİMEE... GİT...GİT...

HIRF!

OAAHH... DUR... YAVAŞ...

NE YAPTIN SEN?..NE YAPTIN?

Akşamsefası

Mayadağ'dan Kalkan Kazlar'a

Not: Leman çok küfürlü dergi diye saldırılıyor, Nihat Genç çok küfürlü yazar diye şikayet ediliyor. Küfür, küfür, küfür. Küfür deyip geçmeyeceksin.

• • •

Sabahleyin aç karnına kalkacaksın
İşte bu nur gibi mübarek derginin
mühürlü kapağını açacaksın
Sedef hastalığına, ekzemaya,
şeker hastalığına iyi geliyor
İnsanı Hollanda boğası gibi yapıyor
Cinsellik meselesini kökünden hallediyor

• • •

BUNLARIN HEPSİ KUR'ANDA YAZIYOR ABİLER

Bundan fayda olmamışı yok
Bundan yiyen karete yapıyor
Tembel öğrenci tıbbı bitiriyor

BUNLAR DUALIDIR ABİLER

Sanatçıya, aydına, boyun, kalp,
damar hastalığına, uyuşukluğa,
gerginliğe iyi geliyor

Arabistan'a ingilizce yazıyla gidiyor
Şeyhül kutubtan fetvası var
Ehli iman ehli mümin boş durmasın kullansın

BUNUN HAKKINDA AYET VARDIR ABİLER

Nas suresinde yazıyor
O arılar ağızlarından bal akar
O ballarda toplum için bin şifa yatar

BUNU OKUYAN MAHMUD EFENDİNİN VEKİLİ

Sarhoşa okuyor içkiye tövbe ediyor

Yarabbi kalmadı bedenimde derman
Hak resuluna olayım kurban

Bu ölüyü mezardan kaldırmaz
Karı kaçtı geri getirmez

KULLANIRKEN BİSMİLLAH DİYECEKSİN

Bin defa bu kardeşinden
Allah razı olsun diyeceksin
Sportif faaliyetlerde halter kaldırır
Zindelik gelir gözlerin açılır
İğnenin deliğinden Hindistan'ı gösterir

BU DEVLET MALI ALLAH'IN YARATTIĞI

Açın içini bakın Almanca Farsça yazıyor
İşte burada Ankara Sağlık
Bakanlığı müsaadesi
Taşı kumu döktürür idrarınızı söktürür

BUNU EVVEL İLK ABDÜLHAMİT KULLANDI

Seksen yaşında bir kan daha aldı

• • •

Helikopteri uçan sineğe bakıp yapıyorlar
Şu denizdeki balıklar havayı
nerden alıyor
İşte milyarlarca parmak izi
birbirini tutmuyor
Hakikatı mucizesi budur abiler

Bunların hepsi Kur'an'da yazıyor

Doğru sözdür müslümanın inancı
Ahirette acı çeker yalancı
Beş milyara arsa satmıyorum
Kumar oynatmıyorum yalan
söylemiyorum içki satmıyorum

Bana bir tabak pilav bir kuru
fasulye yeter
Biz firma adamıyız
Reklam için vatandaşa
sebil sebil dağıtırız

Bendeki tad ne balda ne pekmezde
Benden alan cihanda düşmez derde
Siz kullanın hısım akrabanıza da
duyurun

Ben satmaya doyamıyorum
Siz almaya düşünmeyin

İşte burda yazıyor Hıfzı Sıhha'dan
raporu var
Bende yalan yok müslüman
Ben sabah namazını cemaatle kılarım
Her sabah aç karnına
bir tatlı kaşığı alırım

Karamürselli pehlivan Aydın Demir
bundan yedi
İşte Kırkpınar'da başa güreşti
Tanju Çolak Samsun'da bir derin
hocadan bunu yedi
İşte gitti Avrupa'da altın ayakkabı giydi

Cahil münafık Adem gider parayı
malı içkiye yatırır
Şu mübarek nur gibi derginin
kapağını açmaz

Böyle uykulu uykulu düşünmeyin
Bir kaşık alın siz de canların

Mini mini yavrun Mersin limonu
gibi sararmış
Hangi doktora koştuysam
bir fayda sağlamamış
Parayı malı şöhreti bulursunuz
Bu okunmuş dergiyi
her yerde bulamazsınız
Kırk tabak yiyip karnınızı şişirmeyin
Bir çay kaşığı yeter bana da dua edin

Muhterem amcam bir soru sordu
Hepsini bir alırsak size kalmaz dedi
Sen üzülme aksakalına kurban olduğum
Biz de bunun kitabı var
Firmamız bu hususu da düşündü
Düzgün elemanlarına yeminli
kursunu verdi

Abilerim dinlediniz beni gördünüz
Bu malı cami kapısında da satarlar
Ben de satarım
Herkes sakız çiğner ama
Üsküdarlı Takoz Fatma gibi
kimse patlatamaz

SURDİBİ

Nihat Genç

SELÇUK ERDEM

GÖNÜL ADAMI

GÜNER İÇOĞLU

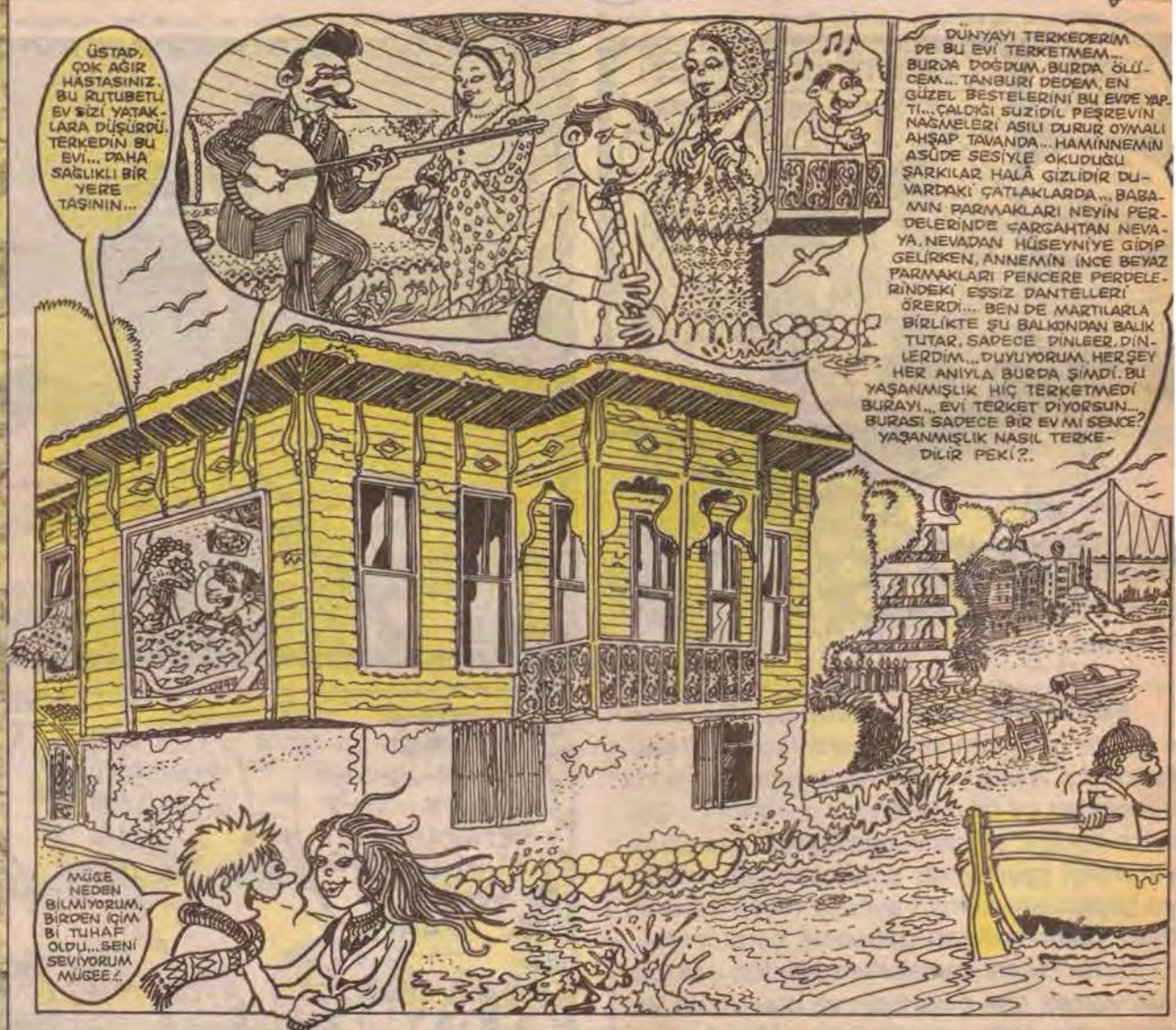

TABU DEVİREN

edin*

METİN FİDAN.

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

● HARALA GÜRELE de bu hafta bir coğrafya öğretmeni okurumuz İlker Emek'in Leman'cılara gönderdiği espirilere yer verdi. İlker'in gözüyle sosyal coğrafyamız espriler... Pek güzel, pek sıcak...

SEVERİM: Yanan sobanın üzerine tükürmeyi ve tükürüün yanıp buharlaşmasını seyretmeyi... Ayaa kalktıımda kolumdan ya da ayaamdan çıt çıt diye sesler gelmesini... Daa önce giydiim çorabımı ayaama bi kere de giyebilmeyi (giyilmemiş çorap olmuyo).... Banyo yapacaam zaman aynaya bakıp çü.ümü aşşa yukarı sallayıp göbeeme çarpmasını... Kürdanla dişimi kurcalarken içinden çok büyük yemek artıı çıkarmayı ve onu soora yemeyi... Tuvalette son gücümle ıslık çalmayı... Yemek yerken yere gaste serip okumayı (bunu acayip seviyom)...

HOŞTAŞIMA: Içi aazına kadar su dolu büyük bir leeni yere dökmeden tuvalete götürmeyi ve birden dökmeyi.... Bissürü bardaa taşırken her parmaamı bir bardaan içine sokup taşımayı.

İlker Emek

● Bu sayfa pek yakında sana Lemancılar'ın hediyesi olarak gelecektir. Bekle...

LEMAN MİZAH DERGİNİZ OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Get kurtar beni anne, orospu oluyorum. Bir zamanlar bebek miydım ben de? Ben hiç çocuk oldum mu? Niye hatırlamıyorum. Yüzyıllardır bu bokun içindeyim sanki. Gel anne, orospu oluyorum.

İçerken ucuz bir şarabın bilmem kaçıncı şişesini, hiç süt içtim mi acaba diye soruyorum kendime. Ve uçmuşken uyuşturucu sonrası, bana anlattığın masalı hatırlamaya çalışıyorum. Hani şu kurdun nineyi ham diye yutmasıyla ağlamaya başladığım Kırmızı Başlıklı Kızın masalı var ya. En çok onu seviyorum. Yine anlat anne, bak orospu oluyorum. Arabesk bir hayatı solurken hergün kusa kusa geziyor saatler. Domuzlar midemi bulandırıyor. Kimse sarılmıyor senin gibi. Beni yine ayağında sallar mısın anne?

Berçem

SEVGİ ADINA

Birkaç gün evvel gece işten çıktım. Eve giderken bir gazete bayiinden Leman aldım. Dolmuşa binip Leman'ı okumaya başladım. Bir süre sonra araba durdu. Yolu polis kesmiş; arama yapıyorlar. Bizi indirdiler. Bir yandan arama yapıyorlar. Derken benim elimdeki Leman'ı gördüler. İçlerinden bir tanesi Leman'ı elimden aldı. Ters ters bakarak, bana hiçbir şey söylemeden Leman'ı ortadan ikiye ayardı. Ben olayın şokundayken bir polis daha geldi. "Ne oldu neydi o yırttığın?" dedi. Öbür polis yine hiçbir şey söylemeden elindeki yırtık Leman'ı gösterdi. Yeni gelen polis "Niye yırttın" dedi. Yine cevap vermedi. Yalnız şaşırmış bir vaziyette arkadaşına baktı. Cevap veremezdi, çünkü cevabı bilmiyordu. Acaba yırtlığı dergiyi hiç açıp okumuş muydu? Kulaktan dolma bilgilerle neyin iyi, neyin kötü olduğunu biliyordu sadece. Onun mantığına göre de dergi kötüydü. Ve imha edilmesi gerekiyordu. Yeni gelen polis, öbür polisin elindeki dergiyi alıp bana verdi ve "Kusura bakma" dedi. Ben şoktan şoka giriyordum. Dolmuşa girdiğimde elimde 2 parça olmuş dergiye baktım. Birden içimi bir sevinç kapladı. Bu sevinç derginin 2 parça halinde elimde olması değildi. Bu sevinç kendisine ters gelmesine rağmen benim okumama ve düşüncelerime saygı göstermesiydi. Gerçi bu benim en doğal hakkımdı. Ama yine de bu iyiye işaretti. İnsanlar sevgisiz büyüyebilir. Ama bu onların da etrafındakilere öyle davranmasını gerektirmez. Zaten herkes kar+ sındakini s uçluyor. Kimse bir a z da kendinde birşeyler arayıp özeleştirisini yapmıyor. Hep kendi düşüncelerimiz doğru, karşımızdakinin düşüncelerine hiç saygımız yok. Yalan da olsa kendinin haklı olduğuna, kendini de inandırıyor. İnsanlar kendilerine o kadar yabancı ki, tabii ki doğal olarak birbirlerine de yabancı oluyorlar. Her konuda menfaatleri ön plana çıkıyor. İyilik ve sevgi için birşeyler yapan çık az. Ama bunlar çoğalacak, çoğalmalı. Kendimize bir soralım. Sevgi adına şimdiye kadar ne yaptık? Aslında hepimiz birşey yapıyoruz. Her hafta Leman alıyoruz. Benim için Leman ÖZGÜRLÜK ve SEVGİ demek. Leman'ı alıp birşeyler paylaşıyoruz. Paylaşmak ne kadar güzel bir duygu. Birde, Leman'ın 220 sayısında KIRMIZI KAR'ın yazarı Mesut Ceylan. Ben ce yağan kar kırmızıydı sen görmek istemedin.

Sevgiyle kalın.

Tamer Oksuz
Toygar Ourbal Sok. 19-
Üsküdar-İstanb

***

Galatasaray Lisesi'nin önünd toplananlar bir Cumartesi'yi dah gözaltındaki cinayetlere seyirc katmadan birlikte geçirdiler. Bu geride kalan 38. haftaydı.

İstiklâl Caddesi'nde toplana bilmek için önceden randevu a maya, en azıkı dil bilmeye, bilg sayar kullanmaya, presenlabi o maya gerek yokken hep ayn yüzlerle karşılaşıyorum ne yazı ki! Böylesine büyük bir şehird insan hayatına değer verenle bu kadar az mı gerçekten? Yok sa bu sessizlik "Ateş düştüğü yeri yakar" atasözünü ispatlama içinmi?

Cen

Aret'e...

6 Şubat tarihi sizin için hiç bi şey ilade etmeyebilir. Fakat be nim için anlamı büyük.

Evet, bugün 6 Şubat ve be tarif edilmesi imkansız bir sıkın içindeyim. Dofayısıyla birileriyl dertleşmeye, birilerinin omuzu da hıçkıra hıçkıra ağlamaya iht yacım var bugün. Sana derdı ya hep, "Ağlamak, zayıf insanla mahsustur..." diye. Büyük bir ya landı. Şu günlerde nedense sa dece ağlamak istiyorum. Eve bebeğim, sensizliğim bugü üçüncü yılını doldurdu. Bun söylemek çok zoruma gidiyo ama seni özledim. Hiç bu kada ayrı kalmamıştık seninle.. Tanrı iy leri çabuk yanına alırmış (Belk bu yüzden hala yaşıyorum)... Ş söze her zaman sınır olmuşum dur; "Ölüm bile bizi ayıramaz". Hayatımda böyle saçma birşe daha ne duydum, ne de gördüm Ölüm insanları öyle bir ayırıyor k ne olduğunu anlamaya vaktin bi le olmuyor. Üç sene önce se bu saatlerde bir-kaç saat sonra öleceğinden habersizdin. Kahret sin, ben de ölmek, bir an önc yanına gelmek istiyorum. Ama hiç cesaretim yok biliyor musun Kurt Cobain gibi yapmak istiyo rum. Herşeyi, herkesi bir çarpıda silip, beynime bir kurşun sıkmak. Neden bu kadar korkağım acaba? Umarım sana karşı so görevimi yapmadığım için bana kırılmamışsındır... Kendime hiç güvenim yoktu, senin pamuk te nini toprağın altına koymalarını dayanamazdım. Belki haberi yoktu, sen uyuduktan sonra, ya nına ıner, sana iyice sarılır, lenin koklardım. Bundan tuhaf bir ha duyardım. O kadar güzel koku yordun ki... Sabaha kadar başı göğsüme koyup, terleyen alnı öperdim. Keşke şimdi de yanım da olsaydın, sabaha kadar değil günlerce, haftalarca, aylarca yan göğsünde yatsan. Komünyan'd "yürümek" istiyorum diye dua et miştin ya hani, o gece sabaha kadar senin için ben de dua et tim... Ama Tanrı seni yüceltmek yerine, bir kaç ay sonra seni ben den tamamen kopardı. İşte bu yüzden artık Tanrı'ya inanmıyo rum. Eğer gerçekten varsa ben duyardı. Seni benden tamamen alıp, bana dünyada yapılabilecek en büyük kötülüğü yaptı.

Evet, sen benim kardeşimde

ve sonsuza kadar da öyle kalacaksın... Beni orda bekle... Birgün, biraz cesaretim olduğunda hiç düşünmeden yanına geleceğim.

Şimdi sizden istediğim birşey var... O benim kardeşimdi ve bir özürlüydü. Birgün gittiğimiz kalabalık bir yerde bana, "Neden herkes bana bakıyor?" diye sormuştu. "Baksana" dedim. "Sen ne kadar güzel bir çocuksun, burada senden güzel, senden yakışıklı kimse yok, o yüzden sana bakıyorlar!" demiştim. Lütfen onlara şu anda gösterdiğimiz sevgi ve saygının yeterli olup olmadığını bir düşünün... Neden bazı insanlar yolda bir özürlü görünce durup o insana bön bön bakarak onu rahatsız etme ihtiyacı duyarlar acaba? Neden, biri diğerine kızdığı zaman ona "spastik, beyin özürlü, deli, vb" der? Spastik veya beyin özürlü olmak bu kadar aşağılık bir olay mı ki? Benim kardeşim, öldüğünde henüz 10 yaşındaydı. Yaşıtları sokakta gülüp oynarken o onları camdan seyretmekle yetinirdi. Biran kendinizi onların yerine koyun. Hayatın onlar için ne kadar zor olduğunu (Hele hele Türkiye gibi bir ülkede) düşünün. Lütfen yaşları, dinleri, ırkları ne olursa olsun onlara daha fazla sevgi ve saygı gösterin. Sizin yaptığınız pek çok şeyi onlar yapamıyorlar (gezmek, eğlenmek, koşmak, doya doya gülmek). Canları sıkılınca, alıp başlarını kırlara kaçamıyorlar. Her zaman birilerine muhtaçtırlar. Kardeşim de pek çokları gibi sağlam doğdu. Üç yaşında bir kaza sonucu sakat kaldı. Yarın sizin de, kaza geçirip sakat kalabilme olasılığınızın olduğunu bir düşünün...

Tolga Akyıldız'a not: Yazılarını, sen GO dergisinde yazarken büyük bir zevkle okuyordum. İnan Leman'da hakkındaki yazıyı görünce senin kadar ben de üzüldüm. Benim yazılarını büyük bir zevkle okuduğum Tolga Akyıldız böyle bir şey yapamaz dedim. Sonra bunun bir yanlış anlama olduğuna kanaat getirdim, çünkü Tolga Akyıldız, Ahmet Yılmaz'la, Fatih Solmaz'la, Bahadır Baruler'le röportaj yapmış, her fırsatla Leman'a olan hayranlığını dile getiren bir herifti ve şimdi o çok sevdiği dergi tarafından azarlanıyordu. O, her zaman yazılarında da sevginin önemini, insanların birbirini sevmesi gerekliğini vurgulayan bir insandı ve ilk defa Leman'a bir konuda katılmıyordum. Erbakan'ın ve Show TV'nin ne bok olduğunu cümle alem biliyor. Fakat hakkında hiç birşey bilmediğiniz, sadece yazdığı bir paragraf yüzünden bir insanı bu kadar eleştirmeye hakkınız yok.

Kalın sağlıcakla.

Aslı

Sayın LEMAN dergisi ve ekibine selamlar.

Ben 1971 doğumlu bir erkeğim. Bu uzun yazımı sıkılmadan sonuna dek okumanızı dilerim. Benim sorunum hastane ve resmi kuruluşlardır. Bakın anlatayım: Ben daha 5 yaşındayken ateşlenince ailem doktora götürüyor. Bu sırada ateşliyken doktorun yaptığı iğne sonucu sol ayağım kasılıyor. Büyüdükçe gelişme duruyor ve 5 cm kısalık meydana geliyor. Sonra İzmir'e Van'dan gelip yerleşiyoruz. Bu sırada ilkokula giderken sol elim kırılıyor. Gece acil servise götürüyorlar. Doktor birşeyi yok deyince eve geliyorum. Tabii kolum şişiyor. Sabaha kadar ağlıyorum. Sabaha tekrar SSK Tepecik Hastahanesi'ne götürüyorlar. Görevli doktor Şükrü Araş kolumu muayene ediyor. Kırık teşhisini koyduktan sonra aileme "Alçıya aldırın çocuğun kolunu" deyip, "Ayağına da bakmak için tekrar getirin" diyor. Ayağımı muayene ediyor ve ameliyat gerektiğini söylüyor. Neyse sağolsun ameliyat ile ayağım biraz düzeliyor. Tecrübesiz bir doktorun hatasını bu doktor telafi ediyor.

Aradan yine zaman geçiyor, bir akşam karnımda müthiş bir ağrı var. Hemen gece acil servise ve apandis ameliyatı oluyorum.

Lisede okurken ansızın bayılıyorum. Yine hastane yolu gözüküyor. Ertesi gün tahlil gerekiyor. Tahlil için tam 3 kez kan veriyorum. Kanlar kayboluyor diye hep kan vermeye gidiyorum. Ben tahlil için kan vermekten bıktım, onlar kan almaktan bıkmadı. Tabii bu zaman sürecinde yaşım ilerliyor. Hakkımı arıyorum. Bu olayı Yeni Asır gazetesine telefonla bildirince hastane ekibi tutuşuyor. Tahlil için verilen 3 kez kan nasıl kaybolur diye yazıyorlar. Hastane ekibi sahte tarihle tahlil kağıdı hazırlıyorlar. Hakkımda dava açacaklarını söyleyince hastaneden ayrıldım. Aradan 5 yıl geçti, dava filan yok. Suçlarını biliyorlar. Şimdi ellerimin parmak uçları soğuktan bembeyaz oluyor. Doktora gidiyorum, doktor eldiven kullan diyor. Sanki benim kalan o kadar çalışmıyor. Vücudumda kıllar dökülüyor. Suratımda 2 yıldır müthiş irilikte sivilce çıkıyor. Bu hastalıklar için defalarca görünmeme rağmen sonuç aynı. Bütün bu gelişmeler SSK hastanesinde gelişiyor. Şimdi diyeceksiniz ki, başka doktor ve hastane yok mu? Bu sorular maddi imkana dayalı. Babam işçi emeklisi olduğu için, ben de okuduğum için babam tarafından sigorlalıydım. Lise bitince sigortam da bitti. Bu olaylar sağlık ile ilgili.

Sonra birgün nüfusumu yenileltmem için Nüfus Müdürlüğüne gittim. Bakın ki; nüfusumu almaya gidince nüfusta bugüne kadar 1972 olan doğum tarihim 1971 diye getmez mi! Gülerek memura gidip doğum tarihimde yanlışlık olduğunu söyledim. Bayan memure bu yanlışlığın Van'dan geldiğini söyledi.

Şimdi bu doğum tarihinin yanlışlığı önemsiz gibi görünüyor. Ama diplomamda 1972, ehliyette 1972.

Şimdi olaya bakın. Başvurmadığım yer kalmadı. Babam Van'a kadar gitti. Yanlışlığı yapan memur emekli olmuş. Yapacak birşeyimiz yok. Sınav günü sınavda gözetmen kimlik kontrolu yapıyor. Forumda doğum tarihi 1972, nüfus 1971'i görünce sahtelik var diye yobaz herif aşağıdaki görevli polise haber vermiş. Sınav esnasında bunun farkına vardım. Keşke ehliyeti gösterseydim dedim. Çünkü onda doğum tarihi 1972 idi. Hemen nereden bileyim. Sınav bitti. Kapılar kapandı. Beni hemen karakola götürdüler. Olayı anlatınca iş çözüldü. Ve bu sırada beni GBT'ye taktılar. Asker kaçağı olduğum ve arandığım ortaya çıktı. Komiser zalen topalladığımı görüyor. Ama nezarete alıp sabah askerlik şubesine teslim ediyorlar. Askerlik şubesi tecilimin bittiğini söyleyip Hatay Askeri Hastanesi'ne sevk ettiler. Burada çürük verecek doktor olmadığı için Üçkuyular Hava Hastanesi'ne sevkedince burada da ortopedi doktoru olmadığını bu doktarların Bosna-Hersek'e gittiklerini söyleyip beni İstanbul GATA'ya sevkediyorlar. Ekonomim'in zayıf olduğunu söylüyorum ama aldırış eden yok. Kısaca 16 günde İstanbul'da çürük raporunu alıyorum. Oradaki gelişen aksak olayları anlatsam sayfalar almaz.

Tüm bu adaletsizlikler sadece bana yapılmıyor tabiiki. Devlet vatandaşa yaptığı zaman suç değil. Vatandaşın ufak bir hareketi suç tabi. Bakın buraya kadar mücadeleci bir davranışım ile işleri halletiriş ve hakkımı aradım. Ama bu hak aramayla sadece söz olarak hak arama oldu. Ama devlet bu hataları affetmez. Bakın bunca haksızlıklar öylece kaldı. Birgün sahte talebe kartıyla yakalandım. İşte tam bilet yerine öğrenci bileti kullanayım diye sahte talebe kartı doldurdum. Bununla yakalanınca mahkemeye verildim. Gerçi kartın iğfal kabiliyeti yani sadece ulaşım amacı ile kullandığım anlaşılınca beraat ettim. Benim sadece hayatımda ilk suçum. Ya devletin suçları. Devlet yapınca ses çıkarmayacaksın, halk yapınca sürüm sürüm sürünecek. Sesleniyorum siz okuyucularıma. Hak aramak sadece yollara dökülmek ile değil, hakkımızı evde, yolda, otobüste kısaca haksızlığın olduğu her yerde arayalım. Bir futbol karşılaşmasında yollara taşan insanlar eğer bir hak için futbol karşılaşma sonucu sevinç için yollara dökülenler gibi dökülünseydi kim bilir neler değişirdi Türkiye'de?

AşkınDABBAĞ
6S/3 No:1/1 Üçkuyular/İzmir

1 SANİYELİK ŞARKI SÖZÜ AÇILIMLARI

"LOSER"BECK

Babamın memuriyeti dolayısıyla pekçok yerini dolaştığımız ülkenin Elazığ'ında kara kışın ortasında kızakla hastaneye yetiştirilirken, 1974 yılında doğdum. 2 erkekten sonra 3. ve son çocuktum. İlkokulu ve ortaokul birinci sınıfı Elazığ'da, tayin dolayısıyla kımıldayan babam ve onun kariyeri eşliğinde lise sona kadar olan kısmı da Çorum'da okudum. Tek kız ve en küçük oluşum abilerimin ve ebeveynlerimin çok işine yarıyordu. Her türlü angarya benim vazifem, evişlerinde anneye yardım, akşamları damarlarında dolaşan alkol miktarı artan babama deşarj yastığı görevimi yerine getirmek en çok sevdiğim oyunlardı. Abilerim de sağolsunlar, hiçbir zaman iz bırakmayan, ince hesaplanmış darbelerle beni onurlandırırlardı. Hele büyük abim bazen dövdüğünden pişmanlık duyduğundan olsa gerek, gece yatağımın kenarına oturup şefkatle vücudumun heryerini okşardı. Beni çok sevdiğini de kulağıma fısıldardı ara sıra.

1983'ten beri İstanbul'da üniversite öğrenciliği, Part-time garsonluk ve eroinmanlık yapıyorum.

Why Don't You Kill Me?!

Sercan

Sevgili Leman

Sizlere bu meklubu Ankara'dan yani başkentten yazıyorum. Bizler, başkentin 40 km batısında bulunan Kazan ilçesindeki Efes Pilsen'e ait bira fabrikasında çalışan işçileriz. Fabrikanın montajından üretim aşamasına gelinceye kadar (yaklaşık 16 ay) 5.200.000 TL. net maşla çalışıyorduk, Onaltı ay boyunca tesellimiz, üretime geçince maaşlarımızın 3 katı olacağı idi. Bu onaltı ay boyunca nişan yapan, hastası olan, çocuğu okula giden birçok arkadaşımız perişan oldular. Evine kömür atmak için yönetimden avans istemeye giden bir arkadaşımıza "Siz hala kömürü tonla mı alıyorsunuz? Avrupada kilo ile alıyorlar" şeklinde telkinde bulunuldu.

Fabrikamızda şu anda dayatma bir sendika bulunmaktadır. Sendika temsilcisini işveren seçmiştir. Bu sendika sözleşme zamanını kasıtlı olarak 6 ay sürüncemede bırakmıştır. İşçi sendikası olmaktan çıkmış, işveren sendikası haline gelmiştir. Bu sendika aynı zamanda Ortadoğu'nun en büyük gıda işkolu sendikası olduğunu ddıa etmektedir.

Sözleşme öncesi sendikanın Ankara şubesi ile kontak kurmamız mümkün olmadı. Fabrikada çalışan 85-90 civarındaki işçi arkadaşlarımla sendikadan hiç kimse gelip görüşme yapmadı. Sendikaya edilen telefonlar sürekli işçilerin yüzlerine kapatıldı.

Alt yöretimle kontak kuramadığımız için sendika genel merkezini aradık. Sendika genel sekreteri bu konuyla bizzat ilgileneceğini bildirdi. Sözleşmeden işçi için istenen ücret 13.000.000 TL. brüttü. Sağolsun genel sekreter devreye girdiğinde 10.000.000 brüt maaşla sözleşme bağlandı. Bu sendikanın ismi TEK GIDA İŞ'tir. Dörl kişilik bir ailenin sadece mutfak masraflarının 13.900.000 TL. net olduğu bir ortamda 10.000.000 brüt maaşla ne tür bir cambazlık yaparak geçineceğimizi buradan bu yaklaşımlarda emeği geçen herkese soruyorum.

Ayrıca fabrikada uygulanan faşizan bazı yönetim acızlıklerinden de söz etmek istiyorum. Bundan yaklaşık 6 ay önce bize okumamıza fırsat verilmeyen (kasıtlı olarak) bazı evraklar imzalattırıldı. Sonradan öğrendiğimize göre "Servis istemiyoruz. Kazan'da ikamet edeceğiz vs" şeklinde evraklarmış.

Buradan bütün duyarlı insanlara ve sevgili Leman okurlarına sesleniyorum. Bir vardiyada (8 saat) yaklaşık 18 milyar TL lik üretim yapan işçiye 10.000.000 TL. brüt maaş adalet midir? Bizler bu baskı ve dayatmalara karşı mücadelemizi sürdürmek azmindeyiz. Sevgili Leman okurlarından ve tüm duyarlı demokrat insanlardan bu mücadelemize destek bekliyoruz.

Bir grup Efes Pilsen Çalışanı

***

Çocuğunuzun belki ruhu bile duymadı ama, Kadıköy Mephisto, eşcinsellerin sesini duyurabildiği sayılı dergilerden kaos GL'nin satışını durdurdu. Sebep oldukça tanıdık: Ahlak anlayışlarına uymuyormuş. Kültür ışıkları saçmak yerine, kapitalist mantığı çağı bir türlü yakalayamamış kafa yapısıyla yoğurup sunan bu yerler, güzellik için yapılan mücadelelere inatla engel olmaklalar.

Sebebini öğrenmek istedik ve bir grup gay toplanıp Kadıköy Mephistoya gittik. Amacımız yalnızca bunu karşılıklı konuşmak, belki biraz yanlışlarını, insan haklarına ve düşünce özgürlüğüne yaptıkları saygısızlığı doğru yoldan, "konuşarak" en yetkili kişiye belirtmekti. Kafamızda kurduğumuz yetkili kişi imajıysa (yoksa buna "Mephisto yanlısı" mı demeli) modern ve tartışmaya açık bir insan, çünkü söz konusu yer -en azından görünüşte- bilginin ışığını salmakla. Sonuçsa kelimenin tam anlamıyla bayağı. Bağırıp çağıran, kendimizi tanımlanılmaz göstermiş olduğu "insancıllığı su götürmez(!)" öfkeyle tüm homolobik kaygılarını ortaya koyan, sonunda da bizi kovmaya kalkan, bir "İNSAN". Amacımız olay çıkarmak değil, yalnızca demokratik bir biçimde demokrasiyi henüz benimseyememiş bir insana soru sormak olduğu için, sessizce fakat öfke dolu Mephisto'yu terkettik. Diğer tüm "sakıncalı" konularda olduğu gibi, bu konuda da susturulduğumuz sanıldı. Fakat eşcinseller hep konuşacak, istense de istenmese de. Siz bu yerden bir kitap aldığınızda belki hayatınıza yeni bir renk ekliyorsunuz, fakat aynı zamanda işte bu insanların ceplerini dolduruyorsunuz; belki dün farkında değildiniz ama bugün bilyorsunuz.

Lamda

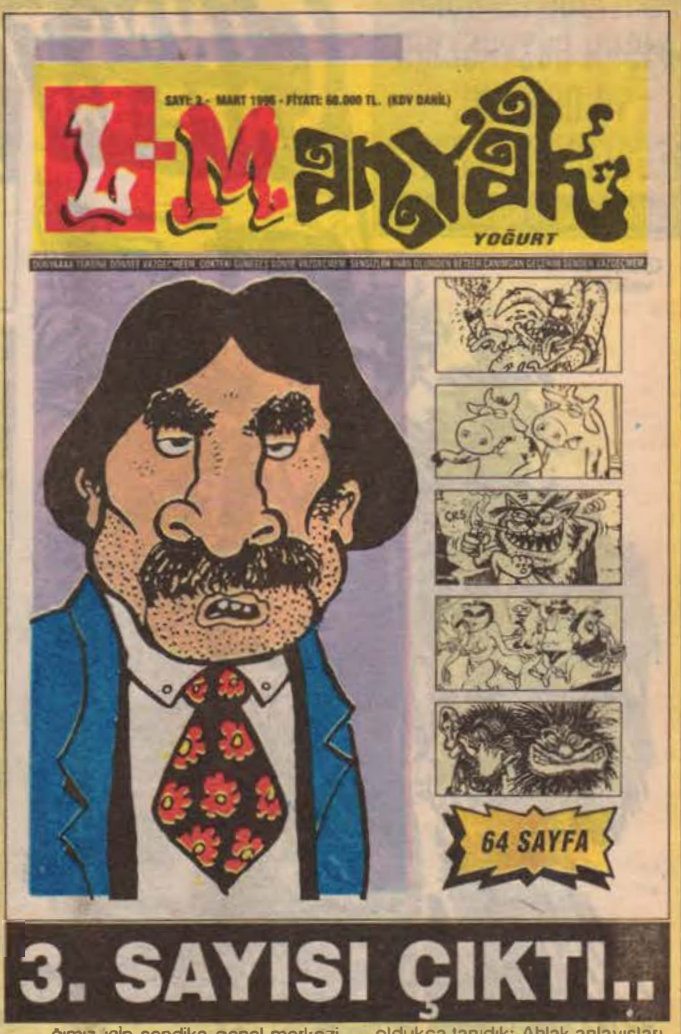

3. SAYISI ÇIKTI..

Siz bir KEDİ alın,
o size kendini sevdirir..
ÇIKTI! BAYİİLERDE..

SAYI: 225 3 MART 1996 PAZAR

SAHİBİ ŞİMERA YAYINCILIK adına: Mehmet ÇAĞCAĞ ● **Genel Müdür** Tuncay AKGÜN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu BENDEMİR ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can KARSLIAN ● Bahadır BABUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYRAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞCAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cesmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu BENDEMİR ● Metin PİDAN ● Nihat GENÇ ● Ceyhan GÜVER ● Güneri İÇÖĞLU ● Altay MARTI ● Lütfi OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZRAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTUNDA ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can TÜCRİ ● **Tel:** 251 42 44 - 251 67 34 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Basım:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay Sat.
Adresi: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.
INTERNET ADRESİ: http:// www.plinet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 40 DM
● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Marlı hesabı: 3001436 - 6 ● Dolar hesabı: 3001435 - 7 ● TL hesabı: 0102493 - 4 ● (Hesap numaralarının açıldığı Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

KUSMUĞA KARIŞAN TİMSAH GÖZYAŞLARI YA DA NASIL MEGOLOMAN OLDUM?

Teoride ve Pratikte Bahadır Boysal

CİNNET CAFE-BAR

Geçenin bir vakti...

Örse inen çekiç gibi zonklayan bir başağrısına, derin bir sarhoşluğa ve titrek bir kalbe sahipseniz... Ya aşk acısı çekiyorsunuz ya da aldatıldınız demektir...

ATEŞ
GÜNLÜK GAZETE
(Bir Zebah grubu ürünüdür...)

Ben şadece acı çekmeyi yeğlerdim... Ama ne yazık o yenilmez gururum Aldatmaya da yenik düşmüştü..

ASKERİ

Şimdi o ucuz aşk oyununun başladığı yerden taa kasıklarımın arasından o unla beraberliğimiz boyunca bastırdığım tüm anlık ya da geçici duygular, dar-sınırlı hevesler...

Midemdeki akşam yemeği ve alkolle buluşup...

Kötülüğün ve sapkınlığın damgasını hep boş gurur ve kibirde bulan zavallı kalbimdeki günlük aşklarla karışıp...

...Ağız dolusu kusmuk olarak kendini özgürlüğe bıraktı...

BÖAAH.....

İçkinin acısıyla yanan gırtlağımın da kışkırtmasıyla emprovize edilmiş ama zaptedilemez bir...

...Geriye kalan bu "uzay-zaman ve Taksim"üçgeninde karakterimdeki kusurların...

...İçimde uyandırdığı sonsuz acıma duygusuyla yolalmasını sağladığım kusmuğa karışan timsah gözyaşlarından başka neydiz?

Ama HAYIR !..

Bunca izin veriyor gözümde iflasıma nitelik Oysa ben Bu kadar kusabildiğime

kepazeliğe olmam bile ruhsal bayağı bir kazandırıyor. BAHADIR BOYSAL içtenlikle göre...

İnanıyorum ki kolay yenilgiler için yaratılmadım...

Ve bir BAHADIR BOYSAL ...

Hiçbir bağımlılığa girmez... Sanırım bir kadına karşı hiçbir ödün vermemenin en basit yolu ona sahip olmaktır...

CENNET CAFE-BAR

MERABA BAYAN, TANIŞABİLİR MİYİZ?. BEN BAHADIR BOYSAL...Ö KADAR GÜZELSİNİZ Kİ BUNUN KESİNLİKLE BİR ANLAMI OLMALI...

10 Mart 1996 Pazar... Sayı: 226... 35.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

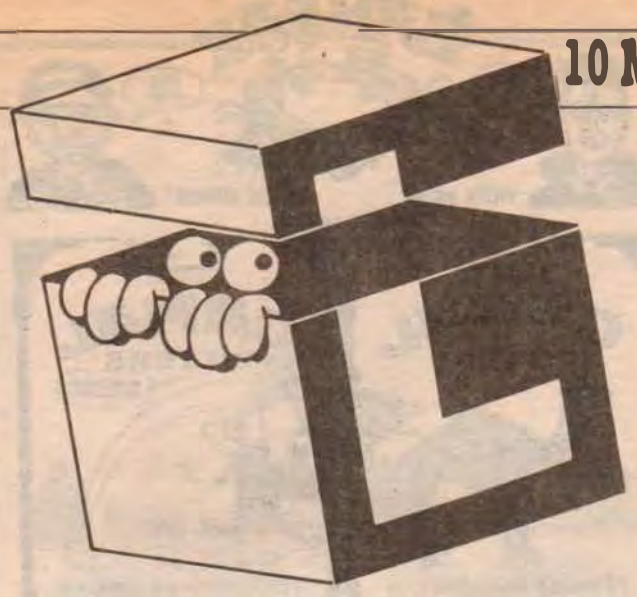

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

ÖĞRENCİ EYLEMLERİ SALLIYOR

Harçlara ve üniversiteler n özelleştirme programına karşı harekete geçen üniversite öğrencileri, zorunlu işgal eylemleri, parlementoya girme, yürüyüşler, protesto gösterileriyte bir onda sesizliğe alışmış bildik çevrelerle, kurumların tozunu attı. Önce polis, reklörlük ve molum medya karşı harekete geçti. Sopalamaca, dövmece, disiplin kuruluna verip okuldan atma tehditlerinin pek sökmeyeceği belli olunca medya her ciddi toplumsal hareket karşısındaki bildik yüzünü yine gösterdi. Eylem son dönemin en büyük hareketi olduğundan görmezden gelme, kayıtsız kalma durumu mümkün değildi. Hareket çapı dolayısıyla dengeler açısından ür ütücüydü de. Önce araya çoğu dönek bazılon birazından saygın 68'li olduğunu işine geldiğinde deklare eden biitokım käşe yazarları girdi. Nasihatta karışık yapmayın etmeyin dendi. Bir kısım medya en iğrenç yüzüyle ortaya çıktı. Hedef gösterdi, terörist dedi darbeler cumhuriyetindek asal işlevini yerine getirdi. Bir kısmı ki; bunlar en uyanıklar, işin ekonomi politiğine girdiler. Harçların aslında çok ucuz olduğundan, Avrupo'do, Ameriko'da bu öğrencilik işlerinde ne paralar döndüğünden bahsettiler. Gözden çıkanlmış 'vasıfsızlar' diye nitelendirdikleri kitlelerin okuma haklarının olmaması do onlara çok doğal getebilirdı elbette ama bizim uyanıklar bu düşüncelerini de masketeme ihtiyocı duyuyorlar. Ulan; 5 milyon, 10 yaşından üçük çocuğun nerdeyse ağır işçi olarak çalıştığı kişi başına düşen milli gelirin sefalet düzeyinde gezindiği, o gelirinde 3-5 bin kişilik bir azınlık lorafından lüpletildiği, osgon ücretlerlé günde bir ekmek yenemediği bir ülkede ne hakla mezbele üniversiteler için ucuzluk ahkamı kesiyorsun. Şundan ki; az buçuk kıytırık, iğdiş edilmişte olsa, bilgi bilgidir ve sen ona koçak vermeden hakim olmak istiyorsun. Bu ne kadar cüretkar, küstah ve utanmaz tavırdır. Kimin ülkesin e hangi kamuoyuna karşı, karşı kamuoyu oluşturulmaya çalışılıyor. Bütün kurumlar çökertilse de şu açık üniversiteleri nah alırsınız. Bunu tecrübeler göstermişlir.68 dönemi dönmeyeni bir tarihtir 98'de tarih olacaktır. T.A.

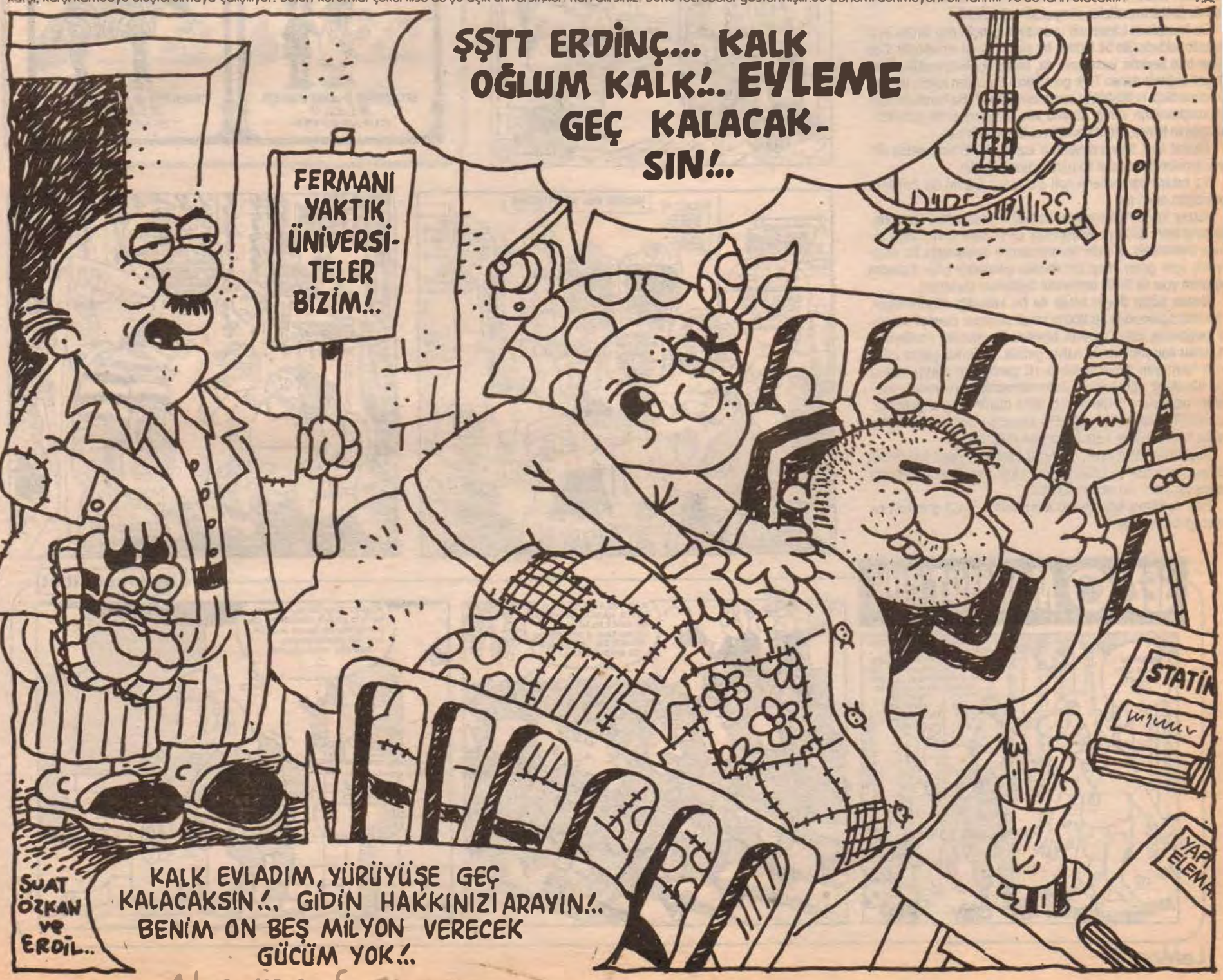

Akşamsefası

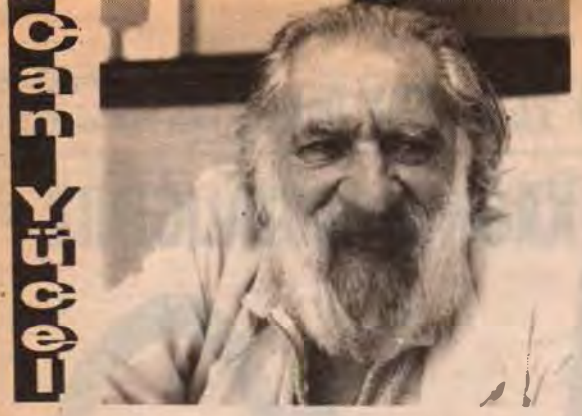

Üniversite-Cezaevi Cezaevi-Üniversite

Türkiye'de çocukları umacılarla korkuturlar, yetişmişleri de gençlerle. Bu son gençlik hareketleri, bu fobiyi adamakıllı azdırdı. Ben sorunu ne bir harç, ne bir haraç, kayıt-kuyut sorunu olarak görmüyorum. Elbette öğrenciler ve aileleri yan öğrenim döneminde getirilen %90'lık zamların altında ezilmektedirler. Öyle bir devlet içinde yaşıyoruz ki, devlet zırt pırt üniversite açarak masraflarını kendi eliyle artırıp bunun muhasebesini karşılamamak aczi içindedir. Üniversite, Darülfünun'dan bilim seviyesi olarak geriye düşmüş olması bir yana, bilimsel donanımıyla, yani labaratuvarları, uygulamalı dersleriyle bugünkü düzeyiyle bir mahalle okuludur. Ne kitaplık vardır, ne okunacak yer. Amfiler soğuktur. Krediler yetersizdir. Burs yok gibidir. Sanki hükümet KİT'lere uyguladığı yöntemi uygulamakta, böylece devlet üniversitelerinin kapısını kapatma planını uygulamaktadır. Bütün meselenin temelinde paralı üniversite, ardından da özel üniversiteler perspektifi yatmaktadır.

Bu hesapların karşısında uyumayan gençlik hep birden ayağa kalkmaktadır. Bu bir hiddet, bir şiddeti davet etmektedir. Cop yiyen bazı beyinler yumuşasa da, bazıları çelikleşecektir. Üstelik geleceğimiz denen Türk gençliğinin bu düzen içinde geleceği kalmadıkça iş büsbütün sarpasarmaktadır. Bu hareketin içinde kızıştırıcıların varlığı sorunu kör körparmağına gözlüktür. Meselenin temeli, ortada bırakılmış bir gençlik var.

Derhal özel üniversitelerinizi kurun. BMW'lerle gelen öğrencilerinize halkı nasıl sömüreceğinizi öğretin.

Ya fukara öğrencilerin hali n'olucak? Benim bir örnekten getirdiğim öneri şu:

Kuzey Irlanda'nın merkezi Belfast'ın yakınındaki Naze Hapishane'sinin Britanya Adaları'nda en başarılı üniversitesi olduğu belirlenmiş. İrlanda devrimcilerinin doldurduğu bu cezaevinde içeri giren liseyi bitirmeden çıkmadığı gibi, dışardan öğrenim yolu ile %40'ı üniversite diploması alıyormuş.

Neden bizim devlet bizde de bu kolaylığı düşünmüyor. 200.000 öğrenciden 50.000'ni tahsil süresine elverişli cezalara çarptırarak zaten mevcut binalara kapatabilir. Amfilerdeki oturaklar kolaylıkla ranza haline getirilir, şugünkü günde zaten polis kaynayan üniversitede 5-10 gardiyanın maaşı maliye için büyük bir yük değildir. Zaten üniversitelilere verilen yiyecekler tutuklulara verilenlerden daha büyük masraf getirmez. Bu 50.000 kişilik Açık Öğretim kuruluşu bütün kapalılığına karşın hem kendine, hem halka açık olacaktır.

Bugünkü gidişle zaten namuslu öğretim üyeleri kendilerini bu gençler arasında bulacaklardır. Ben şimdiden edebiyatla onlara yardımcı olmak için hazırım.

Fizik ve kimya labaratuvarı kurmasınlar, onun sonunun ne çıkacağı belli olmaz!

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

LeMan 2

Akşamsefası

Yeni hükümet Demirel tarafından onaylandı. Demokratik kitle örgütleri ve emekçi örgütleri tarafından **Saldırı hükümeti** olarak adlandırılan yeni kabinede Çiller'in listesindeki polis şefleri ve yüksek bürokratlar büyük ölçüde yer aldı. Avrupalı Parlamenterlere fahişe diyen Ayvaz Gökdemir'de Devlet Bakanı oldu.

İçişleri Bakanlığı Mumcu'yu koruyamadığını itiraf ederken istenilen tazminatı yüksek buldu ve emsal oluşturmaması için sembolik olarak kabul etti.

ANAYOL
saldırı hükümeti

Öğrenci eylemlerini haksız bulan, küçümseyen aşağılayan medyo ve medyo dışındaki tüm 68'liler, olduğunu iddia edenler, Gülay Göktürk Yalçın Doğan, Mehmet Barlas, umur Talu vs. vs.

Emin çölaşan
işkence kılıcısı

İçişleri Bakanlığı
Mumcu'nun tazminatı pazarlıkçısı

ECEVİT
Anayol destekçisi

Ergin kuryesi
Özel Tim ve emniyetçiler

HAMAS
Masum-sivil ayırtetmeden kan dökücü

MERCÜMEK
Gazeteci dövücü

Bir kadın günü klasiği - Bir asker günü klasiği

Hasan Ocak ve Zeynep Poyraz'ın mezartaşlarında kayıp. Hasan ocak'ın babası "önce oğlumun mezarını anyordum şimdi mezartaşını " diyor..

MECLİS TE SLOGAN ATIP PANKART AÇAN ÖĞRENCİLER TAZE MİLLETVEKİLLERİNİ TELAŞA GARK ETTİ..

HAFTA SONU NE YAPTIK?

- "şiir, yazana değil, onu ihtiyaç duyana aittir". (film posteri)
- anayol koalisyonu nihayet kuruldu!. veya, eski tas, eski hamam, telâklar değişti!. hayırlısı!.
- **aziz nesin, sivas davası**'ndan aklandı!.
- A.Ü. İletişim Bilimleri Enstitüsü'nün yaptığı bir araştırmaya, göre en güvenilir gazete: **Cumhuriyet**, en güvenilir televizyon kanalı da: **TRT**, olmuş!.
- **cihat burak** anıldı!. (kediler dama çıktı)
- **a. kadir** öleli 11 yıl olmuş!.
- tüyap 1.izmir kitap fuarı!. 9 mart-17 mart arası!. ana tema, 1996 nasreddin hoca yılı münasebetiyle mizah!. lâkin tüyap ve yayınevleri arasında çıkan anlaşmazlıklar nedeniyle katılım istanbul'dakinden cılız!. gene de hayırlısı olsun!.
- **marguerite duras** öldü!.
- **"hızlı öpüşlerle lekelenir ten/uzun kalır usul öpüşlerin anıları"**, (sonra işte yaşlandım, **gülten akın**)
- **burgazada'daki sait faik müzesi** yenilendi!. yenilendi, yenilenmesine de. sait faik yaşasa, şimdi o **müze-ev**'de oturur muydu bilinmezk. halısından perdesine, duvarından tavanına ve bazı eşyalarına kadar çoğunun yerine yenileri konulmuş!. doğrusu, çatlamış duvarları, rutubetli havasıyla **müze-ev**'in eski hâli sait faik'e daha çok yakışıyordu sanki!. kalpazankaya yolu'na asfalt dökülüp, kalpazankaya meyhanesi'ni de otel yaparlar artık!. ancak çatılardan meçhul bir ses, **"hişşt!.. hişşt!."**, değil de, **"çüüş!. çüüş!."** der artık! yazık!. çook yazık!.
- **"hayatın neresinden dönsen kârdır"**, (nilgün marmara)
- fikret başkaya yönetiminde kurulan **özgür üniversite**'nin kayıtları başladı!. irtibat teli: (0312 435 92 38) **"üniversite içmiyom, YÖK'sürtüyorl."** diyenler için!.
- leman dergisi'nden en genç neferi **tunçel kurtiz** (baba) dur durak bilmiyor!. **son tanınca** isimli oyunuyla **roxy bar**'da!. ırgalanak da durulak!. ve hatta **tunçel'lenek de, kurtiz'lenek!.**
- ismail gülgeç'in, **sokak iti**, karikatür albümü çıktı!.
- ülkemizdeki sukuşu sayısı 1 milyon 800 bin'e ulaşmış!.
- **"ideolojilerin de küçülmesi belki iyi oldu.. din yanı gitsin ideolojilerin.. hayatın somut yöntemleri olarak düşünelim onları."** (cemal süreya)

MANSUR ŞEBBOY
(kıvırcık kirpi)

Akşamsefası

Mehmet ÇAĞÇAĞ

HOŞ COME TO GEYİKİSTAN

Met Jst

televizyonda günün filmleri öyküleri-1

* **uzaydan gelirem, yüküm erich von daniken'dir, erich'in dallan delik deşiktir,** (duygusal komedi), daha doğmadan annesi öldürülen bir gencin, intikam almak için gittiği şemsi paşa pasajı'nda dili büzüşürken, sevdiği kızı bir manda sürüsü ezer.. olaylar böyleyken böyle olur.. ömürlerini sağcı partilere oy vererek bozuk para gibi harcayanlar için nefis bir film.. bir boşyapıt..

* **lama'lan yalamaya doyamıyom zâlim yar,** (macera, gerilim, monarşi), iki üvey babanın başlanndan geçen, çeçen-inguşları bile çileden çıkartan, bir tür deneysel-yamulsal sinema örneği.. filmin baş erkek oyuncusu bünyamin öztırtıl bu filmin çekimi için 57 kilo vererek zafiyet oldu ve öldü.. yönetmen kinyas bülbül, bünyamın öztırtıl'ı pişirip yedi.. filmin sonuna doğru filmin baş bayan oyuncusu ameliyatla erkek olunca, yönetmen kinyas bülbül lama'ları yalamya doyamıyom zalim yar diye bir beste yaparak sanrema şarkı yarışmasına katılmak istedi.. gecenin en nefis filmi.. filmde bir bok yok ama eski türk filmlerini seyredip sonradan geyik muhabbeti yapmak için birebir.. izlemeyen top olsun..

* **ne gece hath, ne haber hath, ne de ateş hath, batı roting hat gider, hatlı müdaafa yokfur, sathı müdaafa vardır..** (gerzeksel, macera), filmin ismi öyle uzun ki, film daha oyuncuların ismi yazılmadan bitiyor.. çocukken televizyonda en çok, "televizyonunuzu kapatmayı unutmayınız" dizisini sevenler için biçilmiş kaftan.. şıkır şıkır oynamak, nostalji yapmak için bulunmaz bir fırsat.. yan rollerde oynamayan herkese dikkat edin.. sarhoşlukları çok pis..

* **müffisin hüviyeti ve ikametgahı,** (bilim kurgu) kötü bir kadına aşık olan melek bir aile babasının trajik öyküsü.. film yüksekova altın kivi film festivalinde en iyi fransız filmi seçildi.. filmin yüzde yüz yerli olmasına rağmen bu ödülü neden aldığı anlaşılamadı.. gecenin en süpriz dolu filmi.. filmin orta yerinde birden yaş günü'nüz veya sevgililer günü'nüz kutlanabilir.. iyi kotarılmış, kötü bir film.. videosu olanlar hemen filmi kaydetsin ve videoyu çekyat'ın oraya saklasınlar.. hırsızlar sevin okyay'ın oto-teybini bu film oynarken çalmışlar.. muhteşem bir gatsby.. harika bir avcı.. nefis bir ofis.. leb-i derya.. ecnebiye kiralık seyredin kıçınız tavana vursun..

* **yerli film olsun da çamurdan olsun,** (gerilim, panel, radyal, haroşa, aero-dynamic, macera ve mahdumları), filmin başlarında tipsiz bir adam çıkıyor ve şöyle diyor: "ulan bu sayın yönetmenler, iyi film yapmaya harcadıkları enerjiyi kötü film yapmaya harcasalar, yeşilçam kurtulmaz mıydı" diyor.. ve insanın aklında bir şimşek çakıyor.. insan, "hakkaten lan, bu sayın yönetmenler, niye eskisi gibi kötü film çekemiyorlar da hep sanatsal film yapıp madara oluyorlar" diye düşünüyor.. ratingse rating, paraysa para, ilgiyse ilgi.. filmin sonuna doğru 5 seyirci birleşip vakıf kurarak sayın yönetmenleri belediye zehirlesin diye dilekçe vermeye gidiyorlar.. insan soruyor, "hakkaten lan, iyi film çekemiyorsunuz, bari, kötü film çekin de millet seyretsin", diyor yâni bir yerde.. milletin kurtulmak diye bir derdi yok, eylenmek istiyorlar.. Anadolu Geyik Birlikleri öyle diyor.

* (bunların hepsi, eskiden birgün, bir gazetenin televizyon sayfasında çıkan, **"film, hapisten çıkan iki salağın komik serüvenlerini anlatıyor"** öyküsünü, (gerçek), okuduktan sonra aklımıza geldi. böyle de film öyküsü olur mu ya.. oluyor işte.. hayırlısı)

Akşamsefası

LOMBAK

ÜHÜĞÜHÜÜ! ANNE YAA! ÜHÜ ÜHÜÜ!

OTURSUN OTURDUĞU YERDE! BEZEVENG Mİ YAPACAKSINIZ LAN BENİ!..

BEEY!.. İZİN VER DE KIZ CAMDAN BAKSIN.. YOKSA EVDE KALACAK YAZIKTIR BEEY!..

GIY GIY GIY...

SÜSSS!.. SİTERİM LEN!..

BİZ ŞURADAKİ FİYONKLU ÇİFTE BAKACAKTIK!..

EEE... ŞEY... AYAK NUMARALARINIZ AYNI DİMİ?..

ÜHÜ..HÜÜĞ!.. ELİN AYAĞIN KIRILSIN VİLYUM!.. İÇİP İÇİP BENİ DÖVÜYON!.. HÜÜ...HÜ!..

EVET!.. DİYELİM Kİ ŞİMDİ BEN EŞİNİZİM!..AKŞAM İŞTEN EVE GELİNCE NE DERSİNİZ LAN?

MERHABA HAYATIM... BUGÜN NE YEMEK PİŞİRDİİİİİN!..

VAY BEE!.. ULAN ŞİMDİ ANLIYORUM ASKERLİĞİNİ YAPAMAYANA NİÇİN KIZ VERİLMEDİĞİNİ!..

LOMBAK

1

HAH HAH HA!.. AL BAKALIM... NI HOO HOO!..

GEL... GEEL BAKİM BANA HA HAA!..

TAK!

SEN DE BANA YOLLA!

2

NASIL BEĞENDİN Mİ YUMRUĞUMUN TADINI HA!..

KTOK!

HAH HA HOO HOA!.. BIRAK GELSİN!..

3

ÇOK ADİSİNİZ, NİYE BANA HİÇ ATMIYONUZ BE!.. ÜHÜÜ HÜÜ!..

HAY ALLAH!.. KIRDIK SAMET'İ!! KEŞKE ONA DA ATSAYDIK BİRAZ!

SAMET DUR!..

HEY BİLADER!.. HAYAT ÇOK GÜZEL!..

EVET... EVET GÜZEL... YAPMA!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

LeMan 6

KOMİKAZE

ÇOCUK YAPMACA

135 ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

İlk önce arkadaşlık sıkıntısı çeken bir çocuk bulunur. Annesi babası yokken kendinizi oyun oynamak için eve davet ettirirsiniz. Oynarken bir ara küçük bir numarayla çocuk bakkala gönderilir. Gider gitmez yatak odasına koşulur. Babasının prezervatifleri bulunur ve arkadaşlık sıkıntısı çeken çocuğun kardesi olsun' istiyorsanız, o kadar prezervatif delinir. Sonra arkadaşınızı kardeş sevgisine alıştırıp, kardeşleri bekersiniz.

Kıvanç Kaplan gönderdi

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

ÇAN BARSLAN

TERELELLİ PICTURES
Araştırmacı Gazetecilik Dairesi sunar...

• Sevgili "Aslı küçükkömürcü"den aldığımız duyumlar sonucu vatandaşlık görevimizi yapıyor ve yanlış bilinen bir gerçeği açıklıyoruz...
No Ş.K.
Yes Ş.A.

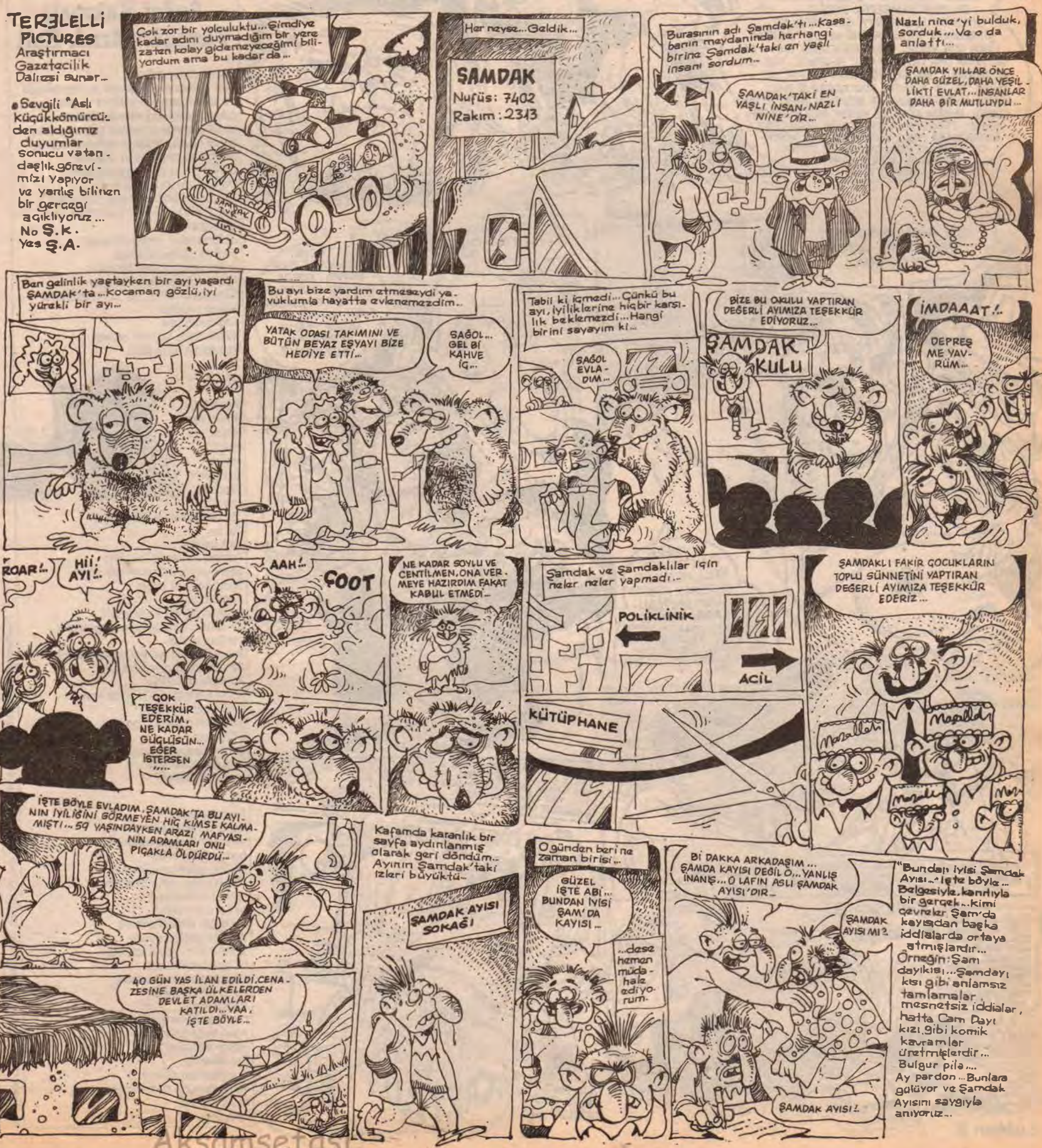

Akşamsefası

Teoride ve Pratikte Bahadır Boysal

APTALLARIN SOYTARI SANDIKLARI ADAMIN GERİSİNDE (BAHADIR BOYSAL'IN SİSTEMİNDE EN BÜYÜK SOYTARILAR DA ONDANDIR) AYNI APTALLAR TARAFINDAN KUDURTULMUŞ, ZAMANIMIZIN EN ZEHİRZEMBEREK ZEKÂSI GİZLİDİR...(O KADAR İYİ GİZLİDİR Kİ NE ŞİFRESİNİN ÇÖZÜLMESİNE NE DE YATIRIMLARA İZİN VERİR... ONU KEŞFETMEK İÇİN EN AZINDAN ONA LAYIK OLMAK GEREKİR...) VE ARTIK BU DERİNLİK SARHOŞLUĞUNDAN NE DİN, NE AHLAK NE DE MANTIK KURTARABİLİR ONU!.. ÇÜNKÜ MUHAFAZAKAR VE MODERN TÜRKİYE'NİN GLOBAL MEDYA KÜLTÜRÜ İÇİNDE BESLENEN TOPLUMSAL PSİKOZUN KURALLARINA GÖRE DEĞİL, İSTİSNALARA GÖRE YARATILMIŞTIR... DÜŞÜNCELERİNDEKİ PARADOX'UN VE TUTKULARINDAKİ SAPKINLIĞIN DA TEMELİ BUDUR.!.

SEN BAŞLA DANIŞMENT... BEN SONRA SANA YETİŞİRİM.!..

ŞİMDİ SÖYLE BAKALIM ŞEKERCİM, BÜYÜYÜNCE N'OLUCAKSIN?..(MESLEK OLAYI)

NE Mİ OLUCAM?..ÖNCE HOPPA, SONRA OROZBU OLUCAM!.. EVE HER GELEN MİSAFİRİN KUCAĞINA OTURA-KALKA N'OOLUCAM SANIYOSUN?.

PI-HEEEY!.. ULAN DİLLERE BAK!.. FEZAY NE DEDİĞİNİN FARKINDA MISIN SEN? ÇALIŞAN KADIN İSTEMİYORUM BEN!.. MAAŞIM YETER BİZE!.. İYİCE DELİRDİN, İHMALKAR OLDUN! GÖZÜNÜ SEVERİM, KENDİNE GEL, YUVANA DÖN!..

MEZZUP BİRADERLER

DÖNEMİYORUM DUMRULLAH'IM!.. MEVLEVİ ALEMİNİN YÜZKARASIYIM!.. KONSANTRASYON SIFIR!..

ÇÜNKÜ AHMAKSIN SEN!..TİNSEL KAVGALARIN, RUHSAL PARADOX'LARIN SONUCU BÖYLE BİR ACİZLİK GÖSTERİSİ YAPICAKSAN, DAHA BAŞINDAN BU ALEME GİRMİYCEKTİN!.. SEFİL!.. SER-SEFİL!..

OH..OH..OH-OOOOH!.. ELİNE-SİLİNDİRİNE SAĞLIK!.. HER GÜN, GÜNÜ BİRLİK. PASO ÇALIŞMAK...ACAYİP YORUYODU BENİ. BU MASAJ İYİ GELDİ... OOSSGG...HAH, BİRAZ YUKARI, SÖYLE KULUNLARIMA DOĞRU!..

KÜTÜR! KÜTÜR!.. ALT-KÜLTÜR!

BRAKN!! BIRAKIN ULAN!.. ESRAR DEĞİL ONLAR, ÇİÇEK TOZU.. KABİZİM BEN! TEK İLACIM ONLAR! YENİ-GİNE'DEN GETİRTİM, YAR ETMEM ONLARI!.. BIRAKON LAN!..

AH-HA!.. BRAVO SİZE... ÇÖZÜLDÜ İŞTE!..

CARTELLL!

YAŞANMIŞTIR

LeMan 8

Akşamsefası

Zaman Aynası

Aslan Özdemir

Sedef Kakmalı Yüzüğün Kırık Hali

-I-
Ver bir cümle gideyim.
Islak patikanın yüreği atar bu damarlarda
Ve kalbim erguvan kesiliyor karşında.
Eski günlerini yad eden bir denizci
Şimdi üzerinde üç anlam taşıyan paletini
küçük bir rüzgar eşliğinde havalandırıyor
Bir zaman aynasından diğerine
Cımbız darbesiyle geçiş yapsam
Hanginizin ruhu duyabilir ki
Her mısraya bir tamlama düştüğünü.
Ayışığı alan bir odada sarfedilen
aşk sözleri,
Fısıldaşmalar, karşılıksız sesler
Verilmiş sözler arasında.
Beyaz üniformasıyla bir asker
Ağlamaklı geceye sahip çıkar
Geceye,bilindik üç ses daha eşlik eder
Ağlayan rüzgar
Yağmurun sesi
Büyük vitese geçmek isteyen
İmpala'nın homurtusu.

-II-

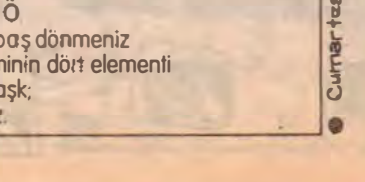

Yaz kalem!
Bahar Yaz!
Hayat yaz
kalem!
Hayat.
Çok güzel.
Şimdi de
aşk yaz!
"Bir ovada kalmış yalnız çiçek
Saf su,
Kırık pırlanta
Tabiata sunulmuş tek elma
Boynumdaki zincire misafir gelen
Sedef kakmalı y zük
bağırıyorum
Sesimin gül kokulu nefesiyle
Bir odanın karanlığına mı karışacaktı
Verilmiş sözler!
Beyaz üniformaya sinmiş parf m kokusu
Bir zaman dilimine bötünüyor
Paletteki anlamlar
Sedef kakmalı yüzük pırlanta oluyor
Üniformanın göğsü
Yeni bir madalyonla parlıyor
Üflüyorum
gecenin papatyalı yıldızlarına
Yeni gelen mevsimi
aratmıyor bahar "

-III-
Sevdalı çiçekler
hangi yürekte koşar
Ve benim Doğulu kalbimi
hangi çantar çınlatır
Bir dua ediyorum kendime
"Tanrım beni aşka azad eyle
Hurma köklerinden
bir kul nasib eyle!"
Yakıcı bir parf m oda da
sinirli bir şekilde dolaşır
Şimdi zaman sedef kakmalı
bir oyuncak kalbime
Göğsümde tavus kuşlarını
Kıskandıran renkler,
Yüreğimde
tüm tabiatı kucaklayan şekiller
Aşkın binbir çeşidi.
Haydi asın beni!
Ben Aslan Ö
Hummalı baş dönmeniz
Varlık aleminin dört elementi
Kusursuz aşk;
Gözyaşınız.

● Cumartesi - Pazar günlerinde İZMİR KİTAP FUARI'nda şiir kitabımı imzalıyorum.!.

KILLANDIRMA SERVİSİ

Çağdaş, dinamik, abidik gubidik haberler

(Seri şekilde ve tok sesle okuyunuz)

☛ Yanık yanık türkü söyleyen bakan... Uzun havada kimlere ne mesaj var?.. Saz heyeti nasıl IMF heyeti oldu?.. Az sonra...

☛ Banderas'ın desteklediği İspanyol sosyalistler nasıl hezimete uğradı?.. Bandares desteklemese biz bu haberi verir miydik?.. İspanyol meyhanesindeki kadife sesli garson kim?.. Seçmen, İspanyol paçada ısrar ediyor... Az sonra...

☛ Tireli Kamuran rest çekti: "Benim bıyıklarım hepsine basar... Onları bıyıklarımla iğfal ederim." Bıyık savaşı nereye varacak?.. Köseler kimden yana?.. Bıyık altından kahkaha atan yiğitler, bıyıklarıyla güğüm taşıyan palalar az sonra...

☛ Aydan Şener'in 350. dizisi törenlerle kutlandı... Pastadan çıkan yırtıcı hayvan... Şener niye ağladı, çok mu duygusal?... Az sonra...

☛ Anayol'da çatlak... Çiller'le Yılmaz bugün sadece 8 kez tokalaştılar... Soğukluğun sebebi Berna Yılmaz'ın kuaförü mü?.. Yeni hükümet üyelerinden mal ve metres beyanı istenecek... Az sonra...

☛ Yeşim Salkım, uyuşturucu konusunda brifing verdi.. Salkım'ın klibini ağlayarak izleyen narkotik şefi... Nasıl uyuşuyorlar?.. Az sonra...

☛ Abdülhamit, Kızıl Sultan mı, Ulu Hakan mı?.. Yoksa Kızılmaske mi?.. Ulu Tugay olabilir mi?.. Abdülhamit'in hiçbir yerde görmediğiniz jurnalci koleksiyonu... Az sonra...

☛ Levent Yüksel'in "Çekirdek Hatun"u Gülgün Feyman mı?.. Serhab Erener niye İnebolu'ya gitti?.. Sezen Aksu'dan Tarkan'a mesaj götüren şen şakrak cüce kim?.. Az sonra...

☛ Süleyman Mercümek, fotoğrafını çeken gazeteciye okunmuş su fırlattı... Mercümek aslında Mahir Kaynak mı?.. İstatistiğe giriş... Az sonra...

☛ Sevda Demirel'in sağ göğsünün altında mahsur kalan futbolcu kim?.. Şakaklarına silikon yaptıran söz yazarı... Az sonra...

☛ Öğrenci olaylarının arka yüzü... Vahşi teröristler, genç asistanı okul kantininde nasıl pişirip yediler?.. Verdikleri zararla yedi üniversite, üç kampüs açılabilir, artan parayla altı bin tane T cetveli alınabilirdi... Az sonra...

☛ Güneydoğu'daki askerlere "Güleryüzlü olun, iyimser olun" uyarısı... "Savaşmayın, sevişin" diyen komutan kim?.. Yıldırım Gürşeş'in askerlik anıları... Az sonra...

☛ Kendisini tersleyen dönerciye "Kalp kırmaktan başka ne bilirsin ki eşşoleşşek" diye bağıran tinerci çocuk... "Ayı gücü iş başına" diye bağırarak kavga eden veletler... Doğuştan kalpak kafalı genç... Az sonra...

☛ Emekli bürokrattan manidar stand-up... "Ömer Çavuşoğlu" diye bağıran ayı yavrusu... Ayıya dayı diyen ikiz fok balıkları... Az sonra...

☛ Vehbi Koç, bütün servetini Sakıp Sabancı'ya mı bıraktı?.. İş dünyasının "Montla gezen mezubu" kim?.. Rafet El Roman'dan özlü sözler... Az sonra...

☛ Saddam, damatlarını vurdurduktan sonra Bağdat sokaklarında vals yaptı mı?.. Yeni damat aday adaylarına stadyumda sınav yapıldı... Mümtaz Soysal daha önceki hayatlarında da devletçi miydi?... Ortadoğu'da barış süreci ne aşamada?.. Dört dil konuşan cesetler... Az sonra...

☛ Doğru dürüst habercilik... Birazcık da olsa... Yani ne bileyim, adam gibi iş... Çok sonra... Çok çok sonra...

Vedat Özdemiroğlu

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

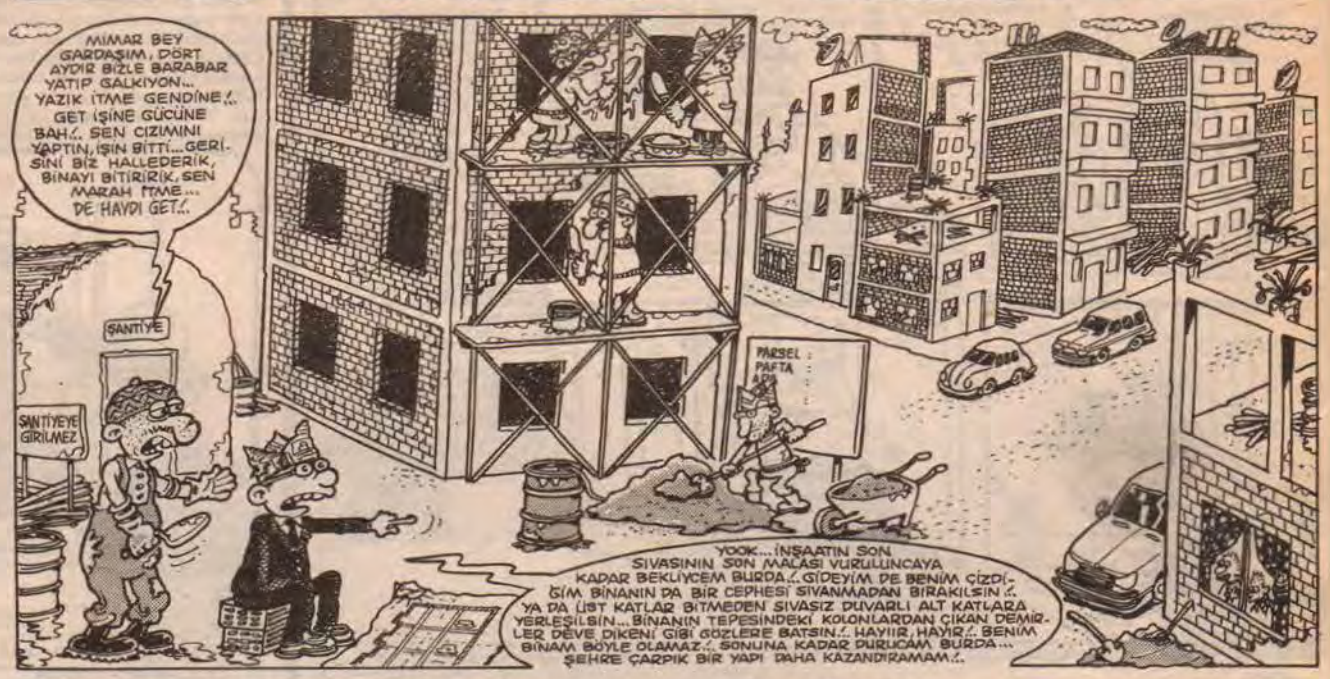

Akşamsefası

beyaz gülü

Feyhan Güver

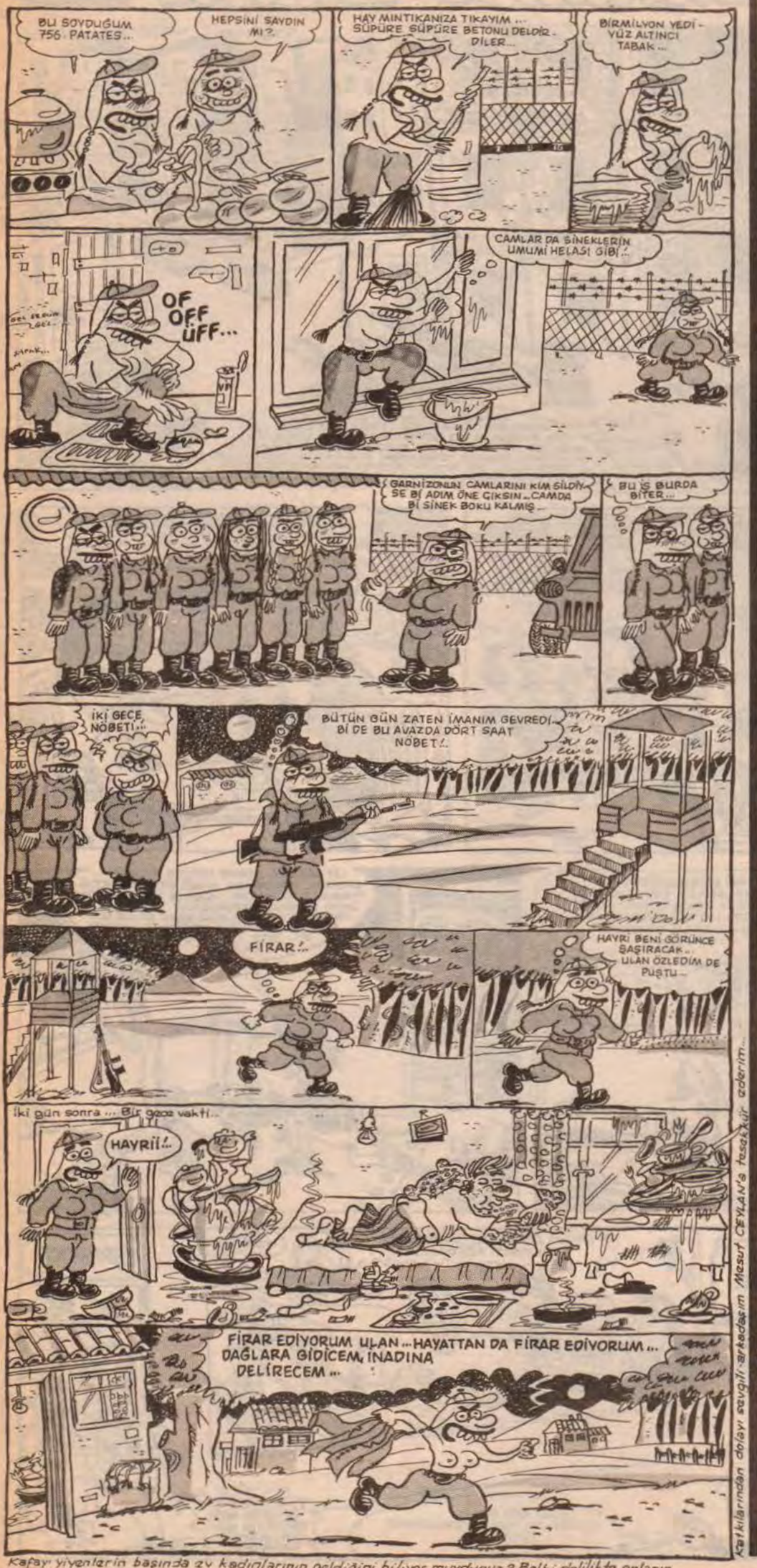

Katkılarından dolayı sevgili arkadaşım Mesut CEYLAN'a teşekkür ederim...

Kafayı yiyenlerin başında zv kadınlarının geldiğini biliyor muydunuz? Belki delilikte onların hayattan firarıdır...

Le Manti MEDYA

Polis devletinde gazeteci manzaraları

Manisa Emniyeti'nde 13-14 yaşında çocuklara ve gençlere tecavüzde kapsayan işkence yapılması, CHP milletvekili Sabri Ergül'ün çabalarıyla kamuoyuna mal oldu. Böylece işkencenin en beklenmedik durumlarda bile karşımıza çıktığını ve sistematik olduğunu gönnüş olduk. Bu olaydan sonra Emin Çölaşan nasıl bir polis devletinde yaşadığımızı belgeleyen bir yazı yazdı. Başlığı 'Vur polise vur'. Araştırmacı gazeteci Çölaşan polisin kendisine verdiği dosyaya dayanarak yazdığı yazısında, tecavüze uğradığını söyleyen Y.K.'nın dergilere poz verdiğini, oysa Y.K.'nın böyle bir şikayeti olmadığını söylüyor. Türkiye'de hergün 12-13 yaşlarındaki teröristler polis tarafından tecavüze uğradıklarını haykırdıklarında Çölaşan'a göre amaç çok açık. Polisi sindirmek, yıldırmak ve etkinliğini yok etmek...

ANTİ MEDYA TEST

1. "Roflama göre traş eden en sivil mizah dergisi" USTURA'nın kapoğunda Darülaceze'ye asılan Abdülhamit posterine işçi Partililerin boyo atmasıyla ilgili ne yazıyor?

a) Bir grup "ip"siz sapsız nesli tükenmiş Maocu faşistin Ulu Hakan Abdülhamit Han'ın Darülaceze'ye asılan posterine yaptıkları çirkin saldırı

b) Bu çirkin saldırıya derhal tepki gösteren Nizam-ı Alem ülkücülerini ve bu haddini bilmez nankörleri kınayan tüm vatanseverleri lebrik ediyoruz.

c) Ulu Hakana suikast terkipleyen Ermeni teröristlere, kendisini tahttan indiren siyonistlerin misyonunu kimlerin üstlenmiş olduğunu gözler önüne serdi.

2. Yeni Yüzyıl' ozan Murat Bircel, Yeni Yüzyıl olayıp da neyi bitmediğini düşünmeliyor?

a) Beyti'yi

b) Borsa'yı

c) Cep Telefonu'nu

3. Hamdi Ulukaya, Çiller'in başbakanlıklarından fedakarlık etmesinin nedenleri; Ordu korkusu olmadığını, sadece Refah'ın iktidara gelmesini engellemek olduğunu yazıp ne diyor?

a) Tabiki bu arada, 10 ay sonra başlayacak olan iki yıllık başbakanlık döneminde sağlayacağı yararlar da var.

b) Çiller ve Yılmaz'ın 2000 yılında başbakanlık ve cumhurbaşkanlığını paylaşma heyolleri de nedenlerden biri

c) Bu ülkede Ordu'dan korkmaya gerek olmadığını Cumhuriyet'in kurulduğu günde'n beri defalarca gördük, hep!

Cevaplar: 1. Hepsi 2 a 3 c

Fikret Bekler

İzmit, Ankara, İzmir kentlerinde bulunduğu turne sırasında, afişlerinde ve basına verdiği ilanlarda adımızı kullanan **MEHMET ESEN**'le hiçbir bağlantımız yoktur. Üçüncü şahıslara duyurulur.

İKİ KİŞİLİK BENCİLLİ

Düşünüyorum da, sanki hep bir kadından öteydi sevgin. Aslında 'kadın gibi' sevmek neydi onu da bilmiyordun, belki de önemsemiyordun. Yine de en çok erkekleri severdin. Ama genç, yaşlı, yakışıklı, çirkin diye hiç ayırmazdın. Bunlar senin için çok değersiz ayrımlardı.

Çalışkan elleri severdin en çok. Yaptığı işe sevgiyle bağlananları. Dahası birşeyler üretirken ve yaratırken kendisini yüreğinin çok derinlerindeki bir tutkuya kaptıranları...

Hiç unutmuyorum, bir keresinde beni Kapalıçarşı'daki bir bakırcı atelyesine götürmüş ve bana uzaktan elindeki bakır parçasından adeta sevişircesine bir mangal yapmaya uğraşan yaşlı bir bakırcı ustasını gösterip heyecanla: **Bak nasıl da aşkla çalışıyor, ne olursun ellerine çekici tutuşuna bak, günlerdir buraya gelip onu seyrediyorum, galiba ona aşık oldum,** demiştin. Sana aşık olurken herşeyine razıydım. Çünkü yaşlı bir bakırcı ustasına, işine tapıyor, diye aşık olabildiğin için bağlanmıştım sana ben...

Sonra o bakırcı ustasıyla sevişiğini anlatmıştın bana. Onun becerikli ve sabırlı parmaklarını. Geceleri hiç kapanmayan ve tutkuyla parlayan gözlerini. Bedenini susuz kalmışcasına kana kana içtiğini...

Hiçbir kadında görmemiştim; köprü, yol, bina inşaatlarının önünde durur, uzun süre çalışanları seyrederdin. O kannca gibi çalışan işçiler, ustalar büyülerdi seni. O göze aldıkları risk, o çalışma hevesleri... Bense onlara bakınca toplumcu duygu ve düşüncelerle kendimi koşullandırdığım için sıradan bir suçluluk duygusu duyardım en çok. Çalışanlar aklıma sömürü, sendika, işçi sınıfı, artı emek ve baskıyı getirirdi. Oysa üreten ve yaratan insana olan sevg
şaşırtıcı duygu s
fabrikada çalışırk
taokulu bile bitir
kendinden geçtiğ
Kimseler anlayan

Senin büyüle
işine tutkuyla ba
genel geçer ölçü
dı... Oysa çirkinlik
nın asıl tuzakları
oradaki tutkuya,
hip çıkardın.

Bu yüzden s
lamaya çalışanl
parlak sözlerin a
adeta nefret ede
tu ki. Birşeylere k
Oyunlarla yaşar,
manı tüketmeye

Oysa sana g
hiçbir kullanılmış
yollarda sert, acı
yeniden yaratıya
suskunlukları da

insanlar aşık
şında sevgiyle b
dilerinden geçti
şında tutku ve in

Akşamsefası

Medyanın provakatörsüz tadı yok.

T.R.T'ye savaşa katkılarından dolayı ödül

DUYURULAR

Lütfü Oflaz'ın Akademi Ödülü alan bu kitabını kitapçılardan ya da posta masrafı hariç 100.000 Liraya LeMan'dan temin edebilirsiniz.

Arkadaşımız Kemal Ugrenç'in DÜŞİŞLERİ BAKANI isimli karikatür albümü Zed Yayınları arasında çıktı.

SON TANRIÇA
-Günümüz için bir ayin-
Tunçel Kurtiz - SEMA ve arkadaşları

Perşembe 19.00 Cumartesi 16.00 ROXY'de biletler **ROXY** ve **LeMan Kültür**'den sağlanabilir.

ROXY Tel: 0212-249 48 30 - 31
LM KÜLTÜR Tel: 0212-245 38 06

LeMan İZMİR KİTAP FUARI'nda..
Sohbet ve İmza Günü..

LeMan 09-17 Mart 1996 tarihleri arasında **TÜYAP 1. İzmir Kitap Fuarı**'nda okurlarıyla buluşuyor. 09 Mart Cumartesi 10 Mart Pazar günü kitaplarını imzalayacaklar; **Aslan Özdemir**, Ahmet Yılmaz, **Suat Özkan**, Kutlu Esendemir, **Vedat Özdemiroğlu**, Kanlı Kalem Yasin Adıyeke ve **Tuncay Akgün**. 12 Mart Salı yazarımız **Cezmi Ersöz** son kitaplarını imzalayacak. 16 Mart Cumartesi - 17 Mart Pazar günleri **Altay Martı**, Erdil Yaşaroğlu, **Kaan Ertem**, Metin Üstündağ, ayrıca **HBR'den İrfan Sayar, Atilla Atalay, Aptülkadir Elçioğlu** kitaplarını imzalayıp okurlarıyla buluşacaklar.

Kırık Leblebi

SUAT OZKAN

DEĞİLDİ AŞK

u düşünceleri de yanına alıp bilinmedik ve enlerine sürüklerdi seni. Bir keresinde bir ir işçiye aşık olmuştun. Kara, kavruk ve ormiş bu adama çalışırken herşeyi unutup işine tutkuyla sanldığı için bağlanmıştın. ştı beraberliğinizi.

e adeta dokunlamaz bir güzelliğin vardı ve ediğin ve etkilendiğin erkeklerse ne tuhaf, göre "gösterişsiz", dahası "çirkin" insanlarzellik gibi kavramlar bu yanılsamalı dünyaana göre. Sense insanın içine girerdin ve ışa, çığlığa, direnişe dokunurdun. Ona sa-

e laf üretenler, olmayan değerlerini pazariçbirşey üretmeden gösterişle yetinenler, ü bencil ve asalak bir kişilik taşıyanlardan İlginçtir, çevremizde böyleleri öylesine çokçıkışları bile sahte ve gösteriş içindi onların. nç ve kullanılmış öykülerle birbirlerini, zarlardı.

mi işine tutkuyla bağlı uzun yol şoförlerinin dünç bir öyküye ihtiyacı yoktu. Çünkü onlar z, ama o denli samimi olan öykülerini hep . Herşeyi gerçekti anların. Cesaretleri de, nleri de...

nca dünyaya açılmak, bu aşkın yanıbandıkları bir yaralarıkları, yaparken kenbir işleri olmak, derdin. Aşklarının yanıbamıyla taçlandırdıkları bir iç yolculuklan, soylu bir sabırları olmalıydı sana göre insanların...

Gözü sevdiği insandan başkasını görmeyenler seni ilgilendirmezdi. Çünkü sevmek sana göre çoğalmaydı, kasvetle kapanmış yüreklerin bu içten içe kaynayan, coşan, haksızlıklarla dolu, sürprizlerin ve sevinçlerin de hiç eksik olmadığı bu karma karışık ve yoğun dünyaya açılmasıydı. Sen aşık olduğunda yaptığın işe daha çok bağlanır ve insanlara duyduğun merhametin daha fazlalaşırdı. Hüznün, acın, coşkun, serserilığın aynı yoğunlukta artardı.

İki kişi'lik bir bencillik ve karşındakinin yüreğini yemek, oyununa 'aşk' diyenleri anlamak mümkün değildi sana göre. Aşık olduğunda içinde tutkuyla yeniden yanmaya başlayan ışık, kimbilir anılarında sakladığın kaç yüzü aydınlatırdı? Bu yüzden aşık olmak için, **bu duygu bana hep "sevinçli bir ıstırap" veriyor,** derdin...

Şimdi tutkuyla üretip yaratmanın ve duyarlı olmanın neredeyse küçümsendiği bu dünyada benden çok uzaktasın. Bu bir zamanlar sevdiğin şehirse kendi zamanlarını çoktan kaybetti.

Ama yine de seni ne zaman düşünsem sevginin tüm yolları yeniden aydınlanıyor benim için...

* Daha önce yayınladığım bu yazıyı **8 Mart Dünya Kadınlar Günü** dolayısıyla tüm üretken, yaratıcı ve duyarlı kadınlara adıyorum.

* 12 Mart Salı günü İzmir TÜYAP'ta konferans salonundayım. Saat 18.00-20.00 arası.

* Üniversiteli arkadaşlar yükselen üniversite direnişinin ışığında şimdi birlik, dayanışma ve sorumluluk zamanıdır.

* İstanbul Üniversitesi'ndeki harç eylemi yürüten tutuklanan 31 öğrenci derhal serbest bırakılmalıdır.

* **Tek Tanrılı Dinler Karşısında Kadın**, Fatmagül Berktay, Metis Yayınları

* Küçük İskender'in "666" ve Alp Bugdaycının "Kan Sıcak Akacak" adlı kitaplarının yasaklanarak toplatılmasını protesto ediyorum.

* **Latinomerikana, Ernesto Che Guevara, Bir motorsiklet gezisi günlüğü**, Civi Yazıları Yayıncılık

* Şair Ercüment Uçarı 12 Mart'ta Veli Bar'da anılacak. Saat 20.30'da.

* Kuşadası Yeniköy çöp deposu olamaz.

* **Saçlarının Kardeş Kokusu** adlı kitabını İletişim Yayınları'nda yeniden basıldı.

* Serkan Cengiz, Soyalı, Emek, Seda Ceylan, Gaye Korkmaz, Zeynep Hilalbilmez, A.Didem Karakaya, İlkin Arı, Duygu Duman, Nazım Bozan, Seher Sürme, Canan Perdahlı, Seda Kolcular, Şevki Yazıcı, Sinan Karataş, Gökçe Çılgın, Nesihan Özturk, Ayşegül Çetin, Hakan Kireç yazılarınızı aldım sevgiyle.

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

MARLON

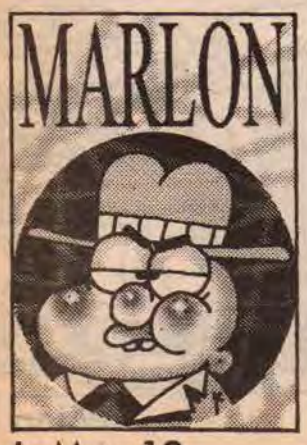

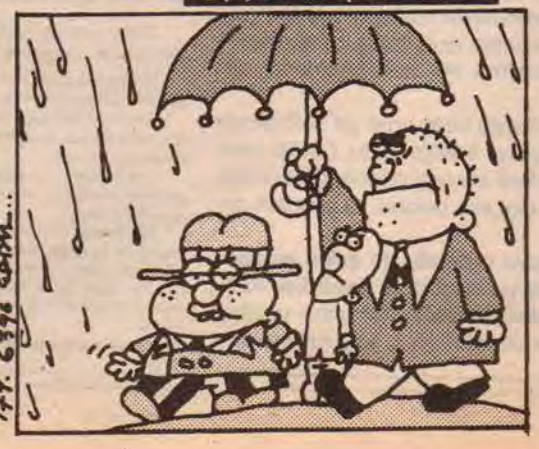

ERDİL YAŞAROĞLU

YaziKatür

LÜTFÜ OFLAZ

İnsan Hakları Sigortası!

Kardak Kayasını seviyorsunuz, İngiliz gelininiz Sarah'ı seviyorsunuz, peki on binlerce kilometrekarelik toprağınızı, yüz binlerce insanınızı sevmiyor musunuz?

Seviyorsanız niçin böyle ilgisiz, tepkisizsiniz?

Birkaç yüz metrekarelik Kardak Kayasının kılına zarar gelmemesi için ayağa kalkıyorsunuz da, on binlerce kilometrekarelik Güneydoğu'nun yıllardır bombalanması, köylerinin yakılması karşısında neden kılınızı kıpırdatmıyorsunuz?

Gitmeseniz de görmeseniz de o köyler sizin köyleriniz, o topraklar sizin topraklarınız, o insanlar sizin insanlarınız.

Tıpkı Manisa Emniyeti'nde işkence gören henüz 14 yaşlarındaki insanların sizin insanlarınız olduğu gibi.

14'lük İngiliz kızı Sarah ile Musa'ya fevkalade ilgilisiniz de, 14'lük Türk çocuklarının işkence görmesine niye bu kadar ilgisizsiniz?

Niye bu kadar ilgisizsiniz dışkı yedirilen köylülere, önce kendileri sonra mezar taşları gözaltına alınıp kaybedilen gençlere?

Tüm bu olup bitenler bir toplumu isyan ettirip ayağa kaldırmaya yetmez mi?

Bir düşünün...

Atılan bombaların parası sizin cebinizden çıktığına göre, kendi paranızla kendi toprağınızı bombalatmış olmuyor musunuz?

Polisin maaşı sizin cebinizden çıktığına göre, kendi paranızla kendi çocuklarınıza işkence yaptırtmış olmuyor musunuz?

Yoksa "Benim çocuğuma işkence yapmıyorlar ya, bana ne" diye mi düşünüyorsunuz?

Herhalde kendi çocukları Manisa Emniyeti'nde işkence görene kadar, o çocukların ana babaları da sizin gibi düşünüyorlardı.

Oysa "Bana ne" deyip sustukça sıra sana gelir.

Çünkü başkalarına yapılan zulümlere "Bana ne" deyip geçen kendisini de, ailesini de sigortasız bırakıyor demektir.

Başkalarına yapılan zulme "Bana ne" deyip geçersen, başkaları da sana yapılan zulme "Bana ne" deyip geçmez mi?

Ve bu tutum bir toplumu zulümlere karşı sigortasız, korumasız bırakmaz mı?

Evinizi, arabanızı sigortalatıyorsunuz da, insan haklarını niye sigortalatmıyorsunuz?

Başkalarına yapılan zulmü kendinize yapılmış gibi görüp tepki gösterdiğinizde insan hakları sigortalanmış demektir.

Gelin toplum olarak yaptıralım bu sigortayı..

Çünkü bu sigorta bu ülkede bir gün herkese lazım olabilir!

Akşamsefası

Balerin Abidin

Ender Özkaftaroğlu

Küçük şehirlerde ve onların mahallelerinde, yaşam çok durgun akan bir dere gibidir... Bazen bu derenin yüzeyinde tek tük yetişen çiçekler görürüz... O derenin tüm güzelliğini borçlu olduğu çiçeklerdir bunlar...

Mahallemizde Abidin diye birisi vardı; Bu Abidin, sürekli parmak uçlarında yürüdüğü için biz de ona "balerin" lakabını takmıştık... Abidin Abamız gerçekten de balerinler, balet'ler gibi yürürdü...

Yürümek gibi olduğu bir eylemi kendisi için niye böyle bir ızdırap haline getirdiğini kimse bilmezdi... Balerin Abidin, asla ayakkabı giymezdi... Yaz-kış sürekli çorapla dolaşırdı...

O koskoca an kafasının ve vücudunun tüm ağırlığını sadece ayak parmaklarına verip öyle mahalle mahalle gezer dururdu... Aklını çok küçük yaşlarda kaybedip bir daha da bulamayanlardandı...

Bu narin yürüyüşlü deli adam bize çok sempatik görünürdü...

SANKİ ŞEYLER GİBİ YÜRÜYOR...

TOPUKLU AYAKKABI GİYMİŞ KARI GİBİ...

Öyle sanırım ki bu dünyada, en rahat ve en kedersiz topuklara o sahipti...

Mahallede ona oldukça zalim davranan-lar olurdu... Mesela bir Edip Abe vardı ki çok gıcık bi herifti... Ne zaman balerin Abidin'i görse yanına yaklaşıp bir-iki lakırdıdan sonra...

VAAY! BALERİN ABİDİN!.. NASSIN ULE, TİPİŞ TİPİŞ NEREYE BÖYLE?

DUR LE!.. İTME!..

Söyle eliyle hafifçe bi ittirirdi onu...

HE-HEHEE

AAA!..

Tabii o cüsseli vücut, ayakkabılarındaki dengesini çabucak kaybedince balerin Abidin bir iki sendeleyip yere "PAT" diye kapaklanıverirdi...

İşte böyle... Bizim balerin Abidin'in öyle güçlükle ve ahesta ahesta attığı adımlarla bir kış daha geçti... O yılın kışı, bir öncekiler gibi, Abidin'in ayakkabıları-na diş geçirmiyeceğini çabuk anladı... Evet karlar eriyordu işte...

O gün balerin Abidin'in barakasından bir çığlık duyulmuş...

İMDAAT!

KOŞUUN!..

NOLUYO LA?

Çığlığa koşanlar hızla Abidin'in barakasına vardıklarında, orada daha 12-13 yaşlarında olan, tecavüze uğramış bir kız bulmuşlar... Kız şoka girdiğinden konuşamıyormuş bile...

MIRIL!..

YAZ! NAMUSSUZ!

ULAN... ULAN ALÇAK ABİDİN!..

...Ve hışımla düşmüşler balerin Abidin'in peşine... Abidin'de, tabii onları öyle görünce kaçmaya başlamış... Parmakuçlarında koşan bir insanı düşünün... Ne kadar hızlı olabilir ki?..

E?.. E AMA BEN SİZE NE YAPTIM Kİ?

...Tam da Zap deresinin üzerindeki darma-çatma bir köprüden geçiyormuş ki, ayağı kayınca köprüden suya düşmüş...

A..A..AAH!?

Su da balerin Abidin'i alıp götürmüş...

AYAK İZLERİ BURDA BİTİYOR... DEMEK BURDAN KAYIP DÜŞMÜŞ

A..A..AYAK?

ŞARRR

A...AY...AY...AY!.. NEETTİK ALLAHIM NE YAPTIK BİZ? NE POX YEDİK... HERİFCAĞIZIN GÜNAHINA GİRMİŞİZ OLUM!. BALERİN ABİDİN SUÇSUZMUŞ!..

NİYE?

BAKSANA, BALERİN ABİDİN'İN AYAK İZLERİ HER ZAMAN Kİ GİBİ YARIM YARIM... EE, O BARAKADA Kİ İZLER! ONLARI HATIRLASANA!..

HAKİKATEN!..

Hakikaten de baraka-daki izlere iyice dikkat edildiğinde onların Balerin Abidin'e ait olmadığı anlaşılırdı... Bu izler, yere basarken topuklarını da kullanan başka bir herife aitti...

Zaten o da çabucak bulundu... Evet, o küçük kıza tecavüz eden herif aşağı mahalledeki Alaaddin abe idi... Kıza mahsustan o barakada tecavüz etmişti ki işi Abidin'in yaptığını sansınlar ama, Abidin'in topuklarındaki işlevsizliği hesaba katmayı unutmuştu alçak herif...

TUUU!..

Küçük şehirlerde ve onların mahallelerinde yaşam çok durgun akan bir dere gibiydi. Bazen bu derenin yüzeyinde tek tük yetişen çiçekler görürdük... İşte bizim Balerin Abidin de bu çiçeklerden biriydi...

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

Oğlum senin balonlarından var ya... Biktım lan artık!.. Yatar ba!.. İmza: Kaligrafi Şevki...

CHOICE OF QUALITY

SİNCE 1990

KAAN EKTEM

ERKUT ABİ...

ABİ GEÇEN GÜN BİZİM HANIMIN Bİ AKRABASI GELDİ, ULAN DEDİM, KLOZETE İŞEME, BAKTIM HALA İŞİYO, BENDE KEZZAP DÖKTÜM MAHSUS. İŞERKEN ŞİTİ YANDI İTİSPASININ... ABİ NASI BAGRIYO BİLİYOR MUSUN, GECE YARISI ALDIK İNŞEYİ ACİLE GÖTÜRDÜK...

İYİ YAPMIŞSIN, TEBRİK EDERİM!

ŞİMDİ BUNU ALIN, HEMEN ASİT DOLU KUYUYA ATIN, SONRA ORADAN ÇIKARIP, BEYAZIT DEVLET KÜTÜPHANESİNE BAŞ KATİP YAPIN, ORADA BOL BOL KİTAP OKUSUN, ÖZEL OLARAK YAZACAĞI TEZLERİ BASTIRIN, HALKA BEDAVA OLARAK DAĞITIN... DUR BAKİM... YOK YOK.. BAŞKA BİRŞEY GELDİ AKLIMA ŞİMDİ ŞÖYLE...

NE YAA ??ALTI YÜZ MİLYON LİRA BU KADARCIK PARA MI?.ŞU HALE BAK... YAZIK GÜNAH, VATANDAŞA YAZIK VALLA... PARA NE HALE GELMİŞ!..VER BAKİM BENİM HESAP DEFTERİNİ!..

TAMİN OLMADIYSANIZ, KASA'YI AÇABİLİRİM CANIM ABİM!.. BANKAMIZ SİZE HİZMET ETMEKTEN ŞEREF DUYAR!..

VEZNE

BAK, BU RAKİBİNİN BEYAZ KAS TABİR ETTİĞİMİZ BALDIR BÖLGESİNE, BU DA KAVAL KEMİĞİNE ATILIR Bİ HAMLE-KET RAKİP KROKE OLUR!..

ULAN İKİ DAKKA HAREKET ETMEDEN DİKİLECEK DUR BE ADAM... KIÇINDA KURT VAR SANKİ!.. İLLAKİ BİR İKİ VARYETE GÖSTERECEK!.. HAYIR, İLGİLENDİĞİM BİR KONU OLMAMAKLA BERABER, AZ SONRA MANİTALAR GELECEK, DAHA İLK RANDEVUDA REZİL KEPAZE OLUCAZ!

Espri: Tuğrul SANALP
Amasya

ERDENER ABİ...

-Abi bak, yani bi beste yaptım, Bak şimdi bir ki ha bir ki üç dört, Dups tak! Duups dupuş taak Bak şimdi makarat Dupş...

-Çık şurdan be!..

* İzmir'dan Engin Özçivici, Mehtî Öztekin, Hayal H.Şahin, Ankara'dan Gürdal Erdost, Muammer Derebaşı, Onur, İzmit'ten Erhan Ünal, Adıyamandan Ersin Aydın, İstanbul'dan Can Alpay, birer espriniz başarılı.. Tebrikler, selamlar..

* İskenderun'dan Altay Ünal, Ankara'dan Alican Pamir, Çağrı Öztürk, Denizli'dan Yücel Sürmeli, İstanbul'dan Erkan Polat, Cenk Şanlıoğlu, Evren ve Gökhan Çoğal, Cem Varışlı ve Cem Yılmaz, Muş'dan İsmail Kuru, Antalya'dan Işıl Tong.. Espriler Tsss.. Bu sefer olmadı.. Yani espriler bekliyorum sizden, selamlar..

* Konya'dan Başak Uluköse'ye: Öğreten adam esprin başarılı, fakat balonlarla biraz oynayacağım, haberin olsun...

* İstanbul'dan Murat Ulutaş'a: Espirilerin zayıf.. Figürlerinde problem var, Hareketlerin iyi fakat anatomi bozuk.. Perspektif sorunun var.. Her şeye dümdüz bakma.. Aaah be! Ulan Güzin Abla gibi oldum yaa! Çiz abicim sen.. Kafana göre çiz.. Bana bakma... Öf ba! Sevgiler...

* Bursa'dan Çağıl Vak'a: Merak etme Çağıl, mektuplarını unutmadım. Mektubuna çok uğraşmıssın anlaşılan.. Birkaç Erdenerini beğendim. Kendine iyi bak, selamlar.

DUYURU

* Yılların sahaşı Ahmet abi (Ahmet Yeşil) Kadıköy'de Akmarın çapraz sokağında şahane bir mekan yarattı.. SAHAF KAFE.. Çay, kahve kitap var, gayrik yok! Yasak! Kitaba boğulmak isteyenler için idaal bir mekan.. Herkese tavsiye ederim.

* Akın Ok'un VON Fm'de (96,6) yaptığı "Mazi atölyesi" isimli program da bu Cumartesi saat 16.48 arası genç kuşak araştırmacılardan Yıldıray Gülgen, Pazar saat 15.46 arası Afşar Timuçin konuk olacak..

* Yoğun tempo nedeniyle İzmir'e gelememe durumum olabilir.. Haber veririm de..

BAKIN ŞU DOLAP VAR YA ERTUNÇ BEY, ONU ŞURAYA ÇEKİCEM, ORDAKİ TEZGAHI DA DAHA GERİYE ATICAM, SİZ MİMAR SİNİZ BİLİRSİNİZ, NASIL OLUR ACABA?..

NEREDEN BİLEYİM HALİL USTA?.. İYİ OLUR HERHALDE!..

Bu, hem müşteriyle ikili ilişkilerimi geliştirsin yim hem de bilgisinden faydalanayım zihniyet, böyle taşa tos.. tar işte!.. Önünüz gelenle muhabbete girmek kim, sen kim be ustam?!..

GÖKHAN DABAK

TİPİ HALİNDE YAĞAN KARDAN ADAM PARÇALARI BİR MÜDDET SONRA ALP DAĞLARINI BEYAZA BOYADI. İLGİLİ BİRİMLER DERHAL ALARMA GEÇTİ. PARÇALAR BİR ARAYA GETİRİLİP KARDAN ADAMLAR YAPILMASI GEREKMEKTEYDİ. FAKAT AKSİLİK ŞU Kİ YETERİ MİKTARDA HAVUÇ YOKTU. KARDAN ADAMLAR BURUNSUZ KALMA TEHLİKESİ İLE KARŞI KARŞIYAYDILAR. HERKES ÇARESİZDİ. DERKEN NEYSEKİ BEN İMDADA YETİŞİP DEMİŞİM Kİ (EY AHALİ VAZGEÇİNİZ. İLLAKİ HAVUÇ OLMASI GEREKMEZ. PIRASA DA KULLANABİLİRSİNİZ) BİR MÜDDET SONRA ALP DAĞLARINDA BİNLERCE PIRASA BURUNLU KARDAN ADAM BESBELİRSİZ VE HİÇ KIMILDAMADAN DURMAYA BAŞLAMIŞLAR. EVET.

PROFESÖR KENDİNİZİ HEBA EDİYORSUNUZ, BİRAZ DİNLENSENİZ...

HAYIR HAYIR ÇALIŞMALIYIM... ANLAMALIYIM, BU MERAK BENİ ÇILDIRTACAK... ANLAMALIYIM... NİÇİN?.. NİÇİN?

Çok yıllar sonra...

İŞTE SONUNDA ZAMAN MAKİNASINI İCAT ETTİM... ARTIK ÖĞRENEBİLECEĞİM...

ZINNNNNN

NASRETTİN BEY GERÇEĞİ ÖĞRENMEK İÇİN TÜM ÖMRÜMÜ HARCADIM, DELİLER GİBİ ÇALIŞTIM VE ZAMAN MAKİNASINI İCAT EDİP ZAMANINIZA GELDİM... YILLARDIR AKLIMI KURCALAYAN SORUYA CEVAP VERİN LÜTFEN, NİÇİN EŞEĞE TERS BİNİYORSUNUZ?.. NİÇİN?.. NİÇİN?.

A..AAA!.. HAKKATEN YAA... ULAN BEN DE BU HAYVAN NİYE GERİ GERİ YÜRÜYO DİYORUM...

İŞTE ARADIĞIM ŞAHIS ORADA!..

UYARDIĞINIZ İÇİN TEŞEKKÜRLER, DALGINLIK İŞTE... DEH KARAKAÇAN DEEH!..

√x

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

-TEŞEKKÜR-

● 18 aylık Askerliğim boyunca gerek mektuplarıyla, gerek telefonlarıyla beni yalnız bırakmayan tüm Okuyucularıma, dostlarıma teşekkür ederim...

AHMET YILMAZ

Akşamsefası

ANNEMİN KAĞITLARI

Ramize Erer'e

Odamda bir yığın işe yaramaz müsvedde kağıt biriktiriyorum, çocuk dokunsa "dokunma onlara", misafir dişse "yerine koy onları" diye bağırıyorum. Çözemediğim duygusal bir ilişki. Çocukluğumda o bir sürü çer-çöp kağıt vardı, kutsaldılar, dokunulmazdılar. Annemin ayakkabısı vurmasın diye topuğuna sıkıştırdığı kağıt, ayakkabı dolabında "Onlar pis, dokunma onlara" diye bağırır. Evimiz tahta döşeme, tahtaların arasından alt kattakiler televizyon gibi görünürdü, bir kağıt tıkaç vardı tahtanın arasında, "ayıp, çıkartma onu oradan" diye bağırırdı. Ev bir yığın mır-zır kağıtla kuşatılmıştı ve her biri yasaktı. Neden günlerce doldurso da indirilmez ramazan imsakiyesi, neden, sırf orapça yazıyor diye, belki de bir çay kapağı yerleştirilir aile resminin içine, neden, taşlan, kartları eksilse de çöpe atılmaz tombala kartları, neden yıllarca bekler, anneme gönderilmiş sarı ve mühürlü veliler toplantısına çağrı zarfı, neden, kullanılmasa da bir kenarda bekler bankaların verdiği küçük cep ajandaları, neden, işe yaramazsalarda atılmaz, kırkbeşlik plak kapakları...

Pencere camına iliştirilmiş çok eski yıllara ait simli bir yılbaşı tebriği kartı, neden Saatli maarif takviminin yapraklarının işi bitmiş olsa da bir kenarda saklanır.

Sobanın külü düşmesin diye muşambanın altına serilir, "yırtma oğlum", bir kış sezonu aynı haberi defalarca okursun: "Müezzin koyun çaldı", Karyola demirinin pası yatağa geçmesin diye yıllarca yatağın altında bekler, karyolanın altına girdiğinizde "parçalama oğlum", dolabın üstünde istiflenmiş yufkaların üstüne konur, "uzanma oğlum".. Kapanmayan dolap kapılarını sıkıştırmak için her dolabın kapısında küçük kağıt tıkaçlar "çıkartma oğlum, kapı gıcırdamasın"..

Baca deliklerini örtmek için neden herkesin evinde olduğu gibi bizim de evimizde Ses ya da Hayat Mecmuası'nın kapakları kullanılır, neden karomete kağıtlarının içinde ya havyan ya da padişah teslimleri olurdu, neden fotoğraf albümü içindeki pelüre narin davranmak zorunday dık, fotoğrafların değişik açılarını değiştirmek neden yasaktı.

Ve sizinle bir ömür yaşarlar odada. Değerli kağıtlar değildirler, ne hisse senedi, ne tapu, ne de müzayedede satılabilirler. Ama, neden, annemle aramızdaki duygu dünyasında en güzel köşeyi hep bu eşyalar alır. Büyük abimin pantolonlarını yıkarken cebinden maç-sinema biletleri çıkardı. Onları hiç atmazdı. Başıboş bu kağıtlar banyo penceresi içinde sessiz, mahzun bir hayat sürerlerdi. Büyük ağbim evden birkaç günlüğüne uzaklaşsa, işte anneme, koklayacak, ağlayacak bir sebep çıkardı. Onaokuldan terk küçük ağbimin kapağını bile açmadığı müzik defteri, coğrafya kitabı neden yıllar boyu beklerdi. Beni mi bekliyorlardı, yoksa annem onları çıkarıp "oh hayırsız oğlum okusaydın ne olurdu" diye ağlamasına mı yarardı.

Çalışma masasının altında bizimle birlikte yaşlanan uzak bir akrabo adresi. Gece bizimle uyurlar, gündüz bizimle düşünürler. Mutfak masası muşambasının altında çok eski bir mektup. İşte bu mektuplar sırtında bir yağ lekesini bir ömür nasıl taşırsolor, öyle taşırız ruhumuzda bu eşyaları...

Annemiz neye dokunmuşsa, tepeden tırnağa kokusunu sindirmiş. Bu koku antika dükkanlarında satılmaz. Yaşamınızın enerji santrali gibi, nerde doro düşseniz, bu mır zır eşya, güç verir size. En kuytu köşelerde hala, küçük kara böceklerin ayak izlerini taşır. Mevsimler tesinden sıcacık kış gecelerinin lapa lapa korlarını, dışardo uğuldoyon rüzgarları getirir. Alıp akşarsınız bir otabüs yolculuğunda, ya da boş kalıp "offf" çektiğinizde...

Kötü bir çizgili kağıt, defterin ortasından koparılmış, acemi bir el yazısıyla bir hikaye yazılmış. Bal Tefsiri denirdi. Sofra başında yemekten önce okunurdu. Aç karnına uzun hikayeyi okumak bono düşerdi. Sofra adabı ve ahlakıyla ilgili konuları olurdu. Hatırımda kalan: Misafirlikte bir adama çorba ikram edilir, çarbanın içinden saç teli çıkar, misafir ev sahibini ulandırmomok ve ikramını kırmamak için saç telini usulca saklar, yemeğine devam eder, böyle bir hikaye. Okumayı yeni çözmüşüm. Heceleye heceleye sofro başında bu hikayeyi okuyorum. Annemin de gözyaşları sıpır sıpır yemek masasına düşer. Yüz defa okunmuş bu hikayeye bir daha yeniden yüz defo gözyaşı düşer.

Bir de destanları olurdu annemin. Deprem, kaza, yangın gibi büyük felaketler olduğunda, halk ozanının da olında bir takım garip adamlar ağıt gibi, acıklı, yürek burkan dörtlükler yazar, sokak aralarında sıcağı sıcağına yüksek sesle okuyup satarlardı. Son zamanlarda teybe doldurmaya başlamışlardı. Sanki to lumsal felaketler insanların ruhlarına hançerlenmeden, tapluca gözyaşı dökülmeden, kimsenin gözüne uyku girmezdi. Pencerelerden sokağa sarkan kadınlar, bu acıklı felaket anlatıcısının dörtlüklerine dayanamazlardı. Birinin öyküsünü hatırlıyorum: Dereye düşen otobüste bir ailenin tüm fertleri ölmüş. Annem, elime, yirmibeş kuruş veriv, satıcıdan bir tane destan aldırırdı. Eve gelir okurdum. Annem karşımda diz çökmüş beni dinler, eşarbıyla gözyaşlarını silerdi. Bir zaman sonra destan yeniden hatırlanır, saklandığı köşeden çıkarılır, ben yeniden okurdum, annem yeniden ağlardı. Tabii iki satıcı azanın gaydesi, vurgulu, forlamalı ve boğuran üslubuyla okurdum. Sanki ben de, annemi daha çok ağlatamazsam, kendimi başarısız hissederdim. Annem de zaten, destanı üslubundaki hamasetle okuyamazsam, elimden alır, ya komşunun çocuğuna, ya da akşam büyük oğlume yeniden okuturdu.

Dokunulmazlar listesinde parti aday kağıtları. Nisbi temsil sisteminden kalmış uzunca kağıtlar, anlarca adayın ismi sıratanmış. Yakın akraba büyüklerimiz partili adayların yerlerini işaretleyip ve anneme tembih edip vermişlerdir. Elden ayaktan uzak tutulur, yüksek yerlerde saklanırdı. Seçim öncesi annem, aday liste kağıdını bana veriv, baştan sona tüm adayların adlarını okuturdu. Sıra bizim adayın ismine geldiğinde, annem, "hah tamam, bizimki bu..." deyip, listeyi elimden alır, iğneyle en özel dolabın en çekici çekmesinde gizlerdi.

Çerden çöpten bu kağıtlar, kullanılsalar da oslo evi terketmezler, eviniz birgün koybolur, ama, bir ömür ruhunuzda buhurdan gibi tüterler. Çoğu solmuş üzüm rengine, bal rengine dönmüş. Çoğu izbe karanlık bir dolap köşesinde kına rengine dönmüş. İşte, hayat denilen bu büyük atmosferde bu eşyaların dumanları dolaşır, durur. Ruhumuz onlarla eski zamanlara doğar. Kurumuş canlarımız atar. Eve gelen sevgiliniz, en yakın dostunuz do olsa, en uzak ülkeler kadar yabancıdır bu koğıtlara, osla sizin gibi düşünmezler, dokunamazlar.

Onlon yormamak, yıprotmomok gibi bir hukuk oluşur aramızda, onlon hor görmemek, oşağılamamak gibi bir ohlak oluşur aramızda. Bizden de uzun bir ömür sürerler, parmak uçlarımızda ruhlarımızla konuşurlar. Bir bahar temizliğinde bir süpürgeyle süprülen bu kağıtların fiatı yoktur, müzayede değeri yoktur, ama, neden evlerimizin en değerli hazineleridir.

Onbinlerce mır zır kağıt, bakkal deyince, kapının arkasında duron veresiye bakkal defteri, şimdi onu, Osman Hamdi'nin bir tablosuna değişmem, kış deyince, tkömür değil, fındık kabuğu yakılırdı fındık kabuğu kamesi, radyo deyince, radyo taksitlerinin kortı. Hangi güçlüklerle, hangi sıkıntılar ve boğazdan kesip artırmalarla her ay bir tanesi çizilirdi. Ve sonro annem eline alır, yeniden bir daha toksit aylarını sayar, sonunda "son ay, yarım taksitmiş" diye sevinirdi. Güride kaç kez Bismillah, kaç kez Allah zikredeceğini gösteren tanıkat ödev kağıdı. Halk eğitim merkezinde kadınlar toplantısının gün ve soatlerini yazdığı kağıt.

Ben çocukken, Amerikon yardımı diye, vita yağı benzeri bir teneke yağı, balık yağı hapı ve sütlozu verilirdi. İşte bu sütlozu torbası, çimento torbası gibiydi, üzerinde USA yazıyordu. Çok dayanıklı bir torbaydı. İçinde sütlozu çoktan bitti, bir sezon içine soğan konuldu, bir sezon patates.

Anneniz tığla dantel örüyordur, ya da bir sökük dikiyordur, makarayla oynamak için kukarasının boşalmasını bekliyorsunuz, annenizin kucağında kukaranın deliğini örten markası yazılı kağıdı yırtıyorsunuz, anneniz elinize vurup: "Oğlum o markasını gösterip alıyorum" deyip elinizden alır. Sonra boş bir gazete arçasını buruşturup çile sarar. Siz kollarınızı uzatırsınız. Tam yorulmuşsunuz, çileye kedi bulaşır. Kedi ziplayarak çilenin peşine düşer, anneniz sizin peşinize. Sonra yorgun düşer anneniz, bir sıkıntı basar. Kaldırır döşeme tahtanın tıkacını, oh kottaki Hayriye teyzeye bağırır: "Kız Hayriye sarhoş kocan gelmeden bir şorkı söyle!" Hayriye teyze söylediği şarkının sözlerine inanır, boğazı düğümlenir, yutkunur, sonra ağlayarak bize gelir. Hayriye teyzeyi her akşam sarhoş ve çalışmayan kocası d vüyordur, annem de usulca tıkacı kaldırıp, "bu dert-çekilir mi?" diye oğlıyordur. Hayriye teyze dayağın artasında kaçıp yine bize gelir. Kapı aralığında fısır fısır konuşulur. Konuşmalar uzadıkça uzar. Ben konuşmaları duymayayım diye Hayriye teyze çabucak ayakkabı dolabının üstüne serilen gazeteden bir saçan uçurtmağı yapar, sokağa yollar. Uçurtma daha ilk havanmada eleklrik tellenne takılır. Sonra bizim adresimize Almonya'dan bize ait olmayan mektuplar gelir, annem mektupları gizlice Hayriye teyzeye verir. Sonra yine gelir, annem bobamdon korkar hiçbiryere soklayomaz, koynundo tutar mektupları...

Sonra Hayriye teyze elinde oklavayla elektrik direğinden uçurtmamı kurtarmağa çalışır. Sonraki gün bir haber yayılır: Hayriye teyze Almanyo'ya kaçtı, çocuğunu bırakıp... Çocuk her gece için için ağlar. Annem, yine tıkacı kaldırır, oğlar, dayanamaz, çocuğu uykuda uykulu alır bizim yatağımıza kayar. Çocuk o kadar oğlodı ki, adını "potlak göz" koydular.

Ertesi gün çocuk yine oğlar. Annem "günaha mı girdik" deyip, dualara, namazlara boştar. Çocuğun elbiselerini değiştirir, yemeğini, çorbasını, bizden önce hazır eder.. Postacı gelir. Almanya'dan Hayriye teyzenin mektubunu getirir. Hayriye teyze "oğlumu alacağım, hemen alacağım" der. Mektup zarfıyla yemek masası muşambası altına konur. Bir mektup daha gelir, o da yemek masası muşambası altına konur.

Yemek yerken artık tabak düz durmaz masanın üstünde, annemin aklına mektuplar gelir, boğazı düğümlenir, sıpır sıpır gözyaşları düşer muşambanın üstüne.

Sekiz Mart Dünyo Kadınlar Günü Kutlu Olsun

SURPİŞ

Nihat Genç

Ağa Mektuplar

YAZAN ÇİZEN: GALİP ERİN

YANİ ŞİMDİ, BEN UYURKEN SEN TEK BAŞINA MAL BULMAYA MI GİTTİN?.

NERDEN BULDUN ONLARI?..

BU

UZUN ZAMANDIR BÖYLESİNİ GÖRMEMİŞTİ!..

KATİL ÇOK KUVVETLİ OLMALI!..

BUNLA ALTINCI CİNAYET!

HAYIR... BİR TANE DE BURDA VAR, VEDİ!..

VE HEPSİ DE SABIKALI UYUŞTURUCU SATICISI... İLK İKİSİ HARİÇ...

BİR İÇ HESAPLAŞMA DEĞİL BU!..

YOK AĞA, BEN BİR MÜDDET DAĞITIMA ÇIKMIYCAM!.. BOK İÇSİNLER!..

MAL YOK KARDEŞİM... KİMSE SATIŞA ÇIKMAK İSTEMİYO, YA DA PARANIZ VARSA, ETİLER TARAFINA ÇIKIN...

SİKTİR!

TAMAM, TAMAM ANLADIM... PEKİ!..

PEKİ NİYE YAPTIN BUNU, EROİN İÇİN Mİ YOKSA?!

TANRIM, SABIR VER!

HIM...

ÖFF... ALLAHTAN PİLİ ÇABUK BİTİYOR...

BİZİMKİLER, KIZINIZIN BİR İKİ ARKADAŞINI BULUP, KONUŞMUŞLAR EFENDİM...

HIM...

AA!

BU NE KADAR SÜRECEK. O BANA MAL GETİRECEK, BEN ONA VERİCEM... MAL OLDUKÇA ONA DAYANABİLİCEM...

SİZ KİMSİNİZ?.. SİZ DE HAYAL DEĞİLSİNİZ. ONUN GİBİ!

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

SAFİYE'NİN SEÇİMİ (HATIRLAYINIZ SOFİ'NİN SEÇİMİ)
ANNE YAA, BİŞEY DE ŞU OĞLUNA... BAKIŞLARI İYİCE DEĞİŞTİ... BİRİNCİ PARTİ OLDULAR DİYE DOTÜ KALKTI... BU EVDE İKİMİZ OLMAYACAK... YA O YA BEN... SEÇ!..
ATEİS PEZEVENK! TİPE BAK!.. NURSUZ EŞŞOĞLEŞŞEK! HEY CANABIL RABBÜL ALEMİN DESTUR DE ŞU KULUNA, ELİMDEN BİR KAZA ÇIKMASIN MÜBAREK CUMA!..
MURAD'IM, VEYSEL'IM... NASIL GIYARIM... İKİNİZİ DE SEVİYORUM... ANA YÜREĞİ NASIL DAYANIR...
YENİ ŞAFAK
İLMİHAL
TERLİME
HENDEK
SARASI VAR GALİBA! KOŞUN! SOĞAN BULUN SOĞAN!
HIBI BI HIBI BI!..
HIBIB
SAKİN OL, SAKİN OL KARDEŞ... GEÇİCEK!
HIBIBI HIBI
MMIAM KIYIRT KIYIR
ADAM SARALI DEĞİLMİŞ BE!.. AÇLIKTAN BAYILMIŞ.. HEPSİNİ YİYEBİLİRSİN KARDEŞİ..
BERABERCE, KARDEŞÇE, SAYGI İLE DOSTÇA VE İNSANCA... DÜŞÜNÜLÜRSE DÜŞÜNÜLÜNCE DÜŞÜNÜLÜNCE DÜŞÜNÜLÜNC

yan sporcuları önce yuhalamaya sonra (ki; en kötüsü buydu) milli marşları okunurken küfür, slogan, el hareketleriyle bilinen Türk misafirperverliğini bir kez daha gösteriyorlardı yabancı dostlarımıza. Bir grup ODTÜ'lü öğrencinin "ODTÜ for TÜRKİYE" yazılı pankartlarıyla çelişen tutumlar bizi oldukça düşündürdü. Sıra bizim milli marşımıza geldiğinde stadın büyük bir bölümü kurt işareti yapan elleriyle eşlik ettiler. Bir en için maça mı yoksa faşist bir gösteriye mi geldik diye şüpheyle birbirimize baktık.

Hollandalı taraftarlara "Bir avuç ibne otur yerine" şeklinde atılan sloganlar da ise, taraftarların söylenenleri anlamamalarını ummaktan başka yapabileceğimiz birşey yoktu. Söylenenlerden olmasa bile yapılan hareketlerden birşeyler anlayan Hollandalı seyirci grubu kendi bayraklarıyla birlikte Türk bayrağını sallarken devam eden küfür ve el hareketleriyle daha bir utandık, Türk kimliğimizden. Ayrıbımızı yüzümüze vururken Hollandalı taraftarlar, bundan etkilenen sayılı azınlığın içindeydik.

Etrafımızda oturan ortaokullise çağlarındaki seyircilerin yabancılara karşı nefreti yüzlerinden okunuyor, nefretlerini küfürleri ve el hareketleriyle beziyorlardı. Hele bir tanesinin Hollandalı zenci oyuncuya "Hollandalı piç köpek, Hollanda da zenci olmaz, burda ne bok yiyorsun" demesi yüzündeki çocuksu masumiyetle, içindeki nefretin büyük bir tezatıydı. Bu nefretin kökeni ve giderek büyüyen nefretle çocuğun durumu bizi oldukça endişeye düşürdü.

Evet, maç bitti içimizde aldığımız galibiyetin buruk sevinciyle stadı terkettik. Stadtan gelen işte Ankara, işte taraftar, işte Türkiye sloganları...

Evet, işte taraftar, işte Ankara, işte Türkiye ve işte içler acısı faşist gençlik ve işte skorboarddaki galibiyetimiz ve CENTİLMENLİK'teki mağlubiyetimiz diyerek yürürken, tüm bu olanları Leman gibi toplumdaki sosyal olaylara duyarlı bir yayın organına yazmaya karar verdik.

Hacettepe Beytepe'den
Tülay Güler, Berna Can Derinöz

Merhaba Leman Okuyanları!

İnanın sizinle bu yazacaklarımı paylaşmak yerine, güzellikleri paylaşmak isterdim. Yine de bu yolla düşüncelerimi belirtmek istiyorum.

Ben 22 yaşında, 5 yıldan beri yurt dışında yaşayan bir hemşireyim. Bu 5 yılı, tüm arkadaşlarımdan uzak, düşüncelerimin büyük bir kısmını iyi bir gelecek için yoğunlaştırırken, aynı zamanda da kendimi geliştirmek için geçirdim. İsteklerim doğrultusunda okuyarak, yazarak, sosyal etkinliklere katılarak, çalışarak.

Bu 5 yılda benliğimde öyle bir mozaik çember oluşmuştu ki. Rengârenk, etrafına çiçeklerin tüm kokularını yaymaya çalışan bir mozaik. Taa ki; günün birinde, hiç tanımadığım o döneme girene kadar. Haftalarca, okuduğum kitapların sürükleyici oluşundan, uykusuz kalmıştım. Bilirsiniz kitapların dünyasını. Bir girdiniz mi, diğer işleri bile "olmasa da olur" diye düşünür, okur da okursunuz. Öyle de oldu: Haftalarca, bilinçli olarak dışarı çıkmamıştım ve günlerden bir gün, uyanıyorum ve odamı, evimi paylaştığım insanları, çevreyi tam olarak algılayamıyorum.

İnsanın aklına binbir soru geliyor; çünkü teşhisiniz: Derealizasyon sonrası depersonalizasyon ve bunun sonucu oluşan depresyon ve nevrozdur. Kısaca: en sevdiğiniz insanlardan hiçbir elektrik alamıyor, tüm canlı varlıkları plastiktenmiş(!) gibi görüyor ve bu güne kadar hissedemediğiniz bir korku sarıyor tüm benliğinizi. Nefes alıyor, fakat ruhunuzun nefes alamadığını söylüyorsunuz. Haftalarca yemek yiyemiyor, çürüdüğünüzü hissediyorsunuz.

Son iki ayımın, ilk haftaları bu anlattıklarımdan ibaretti günlerim. İnanamıyor, sadece ağlıyordum. Ne olduğunu anlamak için psikoloğa gittim. Bu durumuma bir isim koyabildiği için o kadar sevinmiştim ki, anlatamam sizlere, verdiği antidepresanları bir kenara koyup, insana en çok insanın kendisinin yardım edebileceğini düşündüğümden, kendime (hastayal) bakmaya başladım. Ve zannediyorum ki, hızla "personalize" olmaya doğru ilerliyorum.

Sizlere tüm bunları yazma sebebime gelince özellikle de, benim yaşıtlarıma seslenmek istiyorum. Asker olarak, sadece haritalarda görmüş olduğu bir ilde izole olduğunu düşünenlere... Bazı uğraşları yüzünden günlerce, haftalarca uyku düzenini farketmeden bozmuş olanlara... Kişiliğinde beğenmediği unsurları, bir çırpıda değiştirmek isteyenlere. Ve belki de, tüm bunların ardından, benim geçirdiğim dönemin, şu anda içerisinde olanlara. Dostlarım, korkmayın "Kendinize en yakın hissettiğiniz bir dostunuza açın bu sorununuzu. Bu paylaşım yetersiz geliyorsa eğer, imkanınız varsa bir psikoloğa gidin. Bu dönemde tek hissedilen unsur, en başta, korkunç bir yalnızlık.

"Yalnız adam bi merdiven. Bir yere götürmez insanlar. Ve sarayların bütün kapıları, Faiksızdır ona bir zulumden" demiş bir şair. Evet dostlar. Açın bu kapıları. En yakınınıza... Zor olsa bile, o an hissedemeseniz bile, "bir zamanlar" hissettiğiniz insanlara açılın. Ne kadar çabuk açılırsanız, kendinizi o kadar çabuk bulacaksınız çünkü.

Ve göreceksiniz: YAŞAMAK herşeye, ama herşeye rağmen duru, duru bir güzellik.

Derin sevgiler.

Melike

MERHABA

Sevgili Leman okuyucuları ve çalışanları. Bu anlatacaklarım baskı ve şiddetin insanlar üzerindeki etkisinin kişisel öğretisidir.

1983-84 yıllarıydı sanırım. Babam olacak adamın mesleği dolayısıyla K.Maraş'ta bulunuyorduk. Ben de ilkokula gidiyordum. İlk birkaç hafta üzeldi. Fakat daha sonradan gerçekler ortaya çıktı. Birgün öğretmenimiz Sait, beni bir matematik sorusu için tahtaya kaldırdı. Kalktım ve doğal olarak yapamadım. Ceza olarak, masanın altından çıkardığı kızılcık sopasıyla bacaklarıma vuruyordu. Ağlayarak yerime oturdum. Teneffüste, korkudan altıma yapmıştım. Hayat böyle işliyor diye düşündüm o zaman. Bir öğretmenin daha doğrusu bir eğitimcinin böyle bir davranışta bulunması normaldi herhalde. Bu olay İstiklal İlkokulu'nda gerçekleşmişti Daha sonra şehir içinde başka bir yere (polis lojmanlarına taşındık). Evet babam bir polis memuruydu. Ben başka bir okula yatay geçiş yaptım. Bu sefer orada öğretmenlerden çok öğrenciler ile anlaşamıyordum. Her teneffüs kavga ediyor, çoğu gün eve ağzım, burnum kanlar içinde geliyordum. Ta ki 4. sınıfa gelinceye kadar. Ondan sonra bende vurdum, kırdım. Ama birşey halletmedi. Kendi açımdan tabii ki. Ama yine birgün, babam evde bana matematik çalıştırıyordu. Bir soruyu çözmem için bana 15 dakika süre veriyor, yapamayınca dövüyordu. Bu hep böyle devam etti. Bir çocuk psikolojisi ile o günlerde büyük bir yemin etmiştim. 18 yaşına geldiğimde o adamı (babamı) öldürecektim. Aradan yıllar geçti. Hayatım zindan olmuştu. Lise 3'e gidiyordum...

Birgün odamda resim yapıyordum. Odanın kapısı açıldı ve o, içeri girdi. Her zamanki, basit bir bahane ile beni dövmek için sebep arıyordu. Belki de bulmuştu. Bana, bırak o kalemi de dersine çalış dedi. Dersime çalıştığımı biliyor ve bunu de bilerek yapıyordu. Ben bir şey söylemedim. Kalemi elimden almaya çalıştı. Ben şiddetle oturduğum sandalyeden ayağa kalktığımda bana okkalı bir tokat attı. Bundan önce yaptıkları geçti gözümün önünden. Bir kaç saniye sürdü etkisi. Ardından ben de onu iteklemeye başladım. Bastırılmış dürtülerim ortaya çıkıyordu. Daha sonra bana tekrar el kaldırmaya kalktı. Fakat elini tutmuştum. Afalladı, ne yapacağını şaşırdı biran. Boğuşmaya başladık. Tıpkı kedi-köpek misali. Ben üstte o alttaydı. Ve elime nereden geçtiğini anlayamadığım bir makas geçmişti. Tek tarafından tutuyor, makasın diğer tarafı ise elimi kesiyordu. Bu arada tartışmaları duyan din taciri annem ve güzellik kompleksi olan kardeşimde odaya gelmişlerdi. Makası tutan kolumla annem meşgül oluyor, kardeşlik ise çığlık efektleri yapıyordu. Altımdaki insan özürü ise : "Bırak öldürsün" diyordu, anneme!.. Sonra nasıl oldu bilmiyorum üstünden kalkmışım. Kapıyı çekip, dışarı çıktım. Evet sonunda kişisel olarak kendimi kanıtlamıştım. O anda duyduğum zevki sizlere anlatamam.

Şu an hala beraber yaşıyorum bu aile ile. Bir meslek sahibi olana kadar da dötüm mecbur. "Köprüyü geçene kadar ayıya dayı deme" olayı yani.

Son olarak şunları söylemek istiyorum: Baskı ve şiddet ile insanlar üzerinde kişisel bir egemenlik kuramazsınız. Bu düzen gidecek ve sistem yerleşecek.

Haklıysanız hakkınızı alın. Çünkü hiç kimse size hakkınızı vermez.

Anarchist

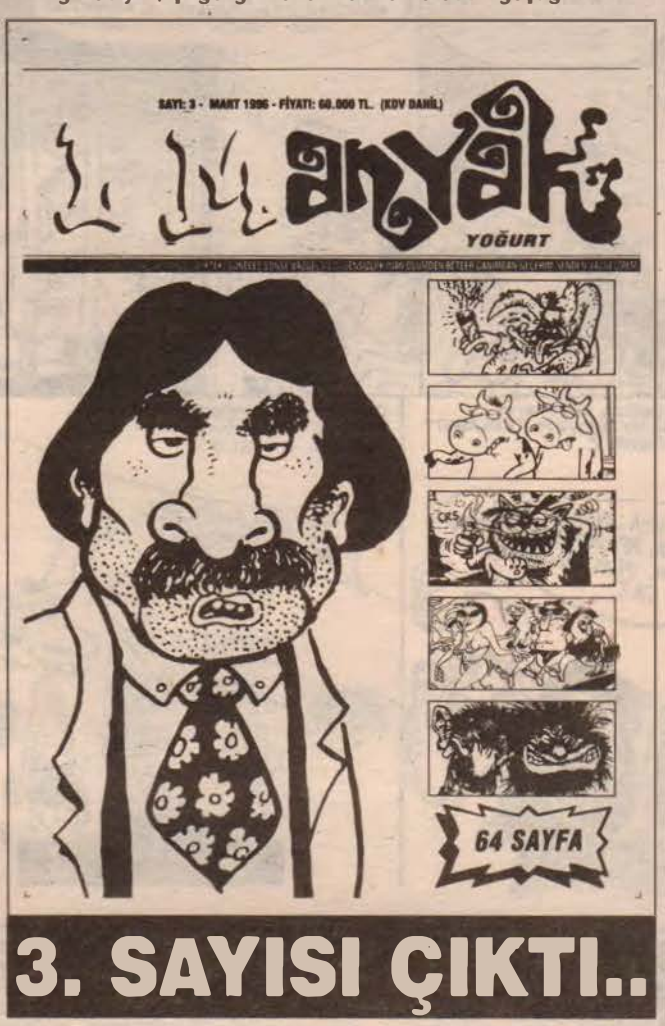

3. SAYISI ÇIKTI..

O KADAR ZOR Kİ "SANA ULAŞMAK" O KADAR ZOR Kİ,

1. Sana ulaşmak; zencide beyaz döl aramak demektir.

2. Sana ulaşmak; Türkiye'de kalp ameliyatı olup, sağ çıkmak demektir.

3. Sana ulaşmak; Harran'ın metropol olması gibi bişi demektir.

4. Sana ulaşmak; Anadolu takımlarının dört büyükleri - haklı- olarak yenmesi demektir.

5. Sana ulaşmak; Kâhire'de kar yağmasını beklemek demektir.

6. Sana ulaşmak; Madonna'nın örtünüp, müslüman olması demektir.

7. Sana ulaşmak; annemin - benim leyleklerle değil de- gerçekten nasıl meydana geldiğimi anlatması demektir.

8. Sana ulaşmak; enflasyonun, işsizliğin, terörün, vergi kaçırmanın olmadığı bir TÜRKİYE demektir.

9. Sana ulaşmak; üniversitelerde har(a)çların alınmaması demektir.

10. Sana ulaşmak; Hülya Avşar'ın "bakire" olması demektir.

11. Sana ulaşmak; abimin sinirli olmaması demektir.

12. Sana ulaşmak; polislerin bana "lütfen kimliğini gösterir misin?" demesi demektir. (Ben kürdüm de)

13. Sana ulaşmak; Amerika vizesinin benim gibilerine çıkması demektir.

14. Sana ulaşmak; medyamızın tarafsızlığı demektir.

15. Sana ulaşmak; Hakan Şükür'ün bir kelime bir işlem yarışmasında 5 hafta yenilmemiş olması demektir.

16. Sana ulaşmak; Sevda Demirel'in O.D.T.Ü.'yü bitirmesi demektir.

17. Sana ulaşmak; Türkiye'de gözaltına alınan şahısların öldürülmemesi demektir.

18. Sana ulaşmak; Devlet hastaneleri ve SSK'da insanların insanca tedavi edilmesi demektir.

19. Sana ulaşmak; annelerin çocuklarına sinirlendikleri zaman "emdiğin süt burnundan gelsin" dememeleri demektir.

20. Sana ulaşmak; İbrahim Tatlıses'in bayan konuklarına - programda- sarılmaması demektir.

21. Sana ulaşmak; Leman Dergisi'nin yolladığım mektubu yayınlaması demektir. (Şaka kaka) yaptım.

22. Sana ulaşmak; değerli komşularımızın ders çalıştığı(!) esnada teyp seslerini kısmaları demektir.

23. Sana ulaşmak: Musa'nın kapağı İngiltere'ye atmak için değil de gerçekten o kızı sevmesi demektir.

24. Sana ulaşmak; hayatımdan memnun olmam demektir.

25. Sana ulaşmak; Babamın burnunu oynamaması, Annemin kafamı şişirmemesi demektir.

26. Sana ulaşmak; Yunan kardeşlerimizi, bize düşman edenlerin bir-kaç şerefsiz politikacı ve medya mensuplarının olmamasıdır.

27. Sana ulaşmak; 25 yıl Sabancı'nın işçisi olan babamın, Hukuk fakültesini kazanan abime Sabancı'lardan bur almasıdır.

Ismsiz

Sayın Bay Şerafettin,

Şu an 21 yaşındayım ve sizi yaklaşık 9 senedir tanıyorum. Birbirimizden uzak da olsak halen unutamadım, 12 yaşımda içime ektiğiniz kinin tohumlarını. İlk başlarda tabii ki daha acımasızdım. Fakat şimdi eskisi gibi değil.

Size birtakım rahatsızlıklar ve zararlar verdim, doğal olarak. Fakat bunlar birtürlü doyuramadı, beni. Ne kadar cimri ve pinti bir insan olduğunuzu bizzat biliyorum. Her insan birbirine uymaz, bunu da biliyorum. Ama 12 yaşındaki bir çocuğa "o..... çocuğu" lafının denmeyeceğinide biliyorum.

Hayatta birçok şey karşılıklıdır, değil mi? Bugüne kadar hep ben sizinle kafamı yordum. Şimdi de biraz düşünme sırası sizde, Şerafettin Bey.

Bir insanı eğitmenin en güzel yolu konuşarak bazı şeyleri ifade etmektir. Kelimeler, Şerafettin Bey. Onları kullanmak kolay olduğu gibi çok da zordur. Kelimeler insanları yüceltikleri gibi de küçültürler.

Bilmem bilir misin'iz, insanın eli kolu bağlı oturması, birşeyler yapmak isteyip de yapamaması nasıl çıldırtır insanı. İşte aynen bu konumdaydım, zamanında. Bu söylediklerimi tehdit olarak algılamayın, lütfen. Yalnız beni bu konuma düşürenlerin de çevrenizdeki temiz kalpli insanlar olduğunu unutmayın.

Sizden olanca nefret etmeme karşın, bir yandan da mutluyum. "Kin", bana o kadar uzak bir kavramdı ki. Bunu bana öğreten insan siz oldunuz. Çok net bir biçimde gördüm ki, bazı insanlara (Sizin gibi kin duymak gerekiyormuş.

Kim bilir ne kadar ukala buluyorsunuz beni. Yoksa diğerlerini küçümsediğiniz gibi beni de mi küçümsüyorsunuz? Gün gelir o küçümsediğiniz insanlara karşı utanç duyarsınız kendinizden.

Gelecek çok yakında da olabilir, çok uzakta da. Birgün mutlaka karşılaşacağız. İnanın o günü sabırsızlıkla bekleyen insanlardan biriyim. Görüşmek üzere.

O güzel kızlarınızı benim için öpün. İnşallah size benzemezler.

Saygılarımla...

Bir Üniversiteli

L — SAHİBİ ÇİMERA YAYINCILIK adına: Mehmet ÇAÇOĞ ● Genel Müdür: Turgay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bahtiyar GÜRDEMİR ● Yazışma ve Çözüm: Yeşim ADIYEKE ● Turgay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARIŞLAN ● Sabahattin BASUTEN ● Fikret BEKLER ● Sabahattin BOYSAL ● Semra CAN ● Meral ÇEYLAN ● Mehmet ÇAÇOĞ ● Gülhan DARAK ● Selçuk ERDEM ● Cemal EROĞ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Ethel GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Gürsel İÇÖZLÜ ● Altay MANTI ● İdris OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suna ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Cüneyt TEKİN ● Mehmet TİBET ● Alp Tuğcan ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Ertuğ YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can TÜCEL ● Tel: 251 42 44 - 251 57 64 ● Fax: 251 52 67 ● Sayfa: BAKMAZ ● Düzeltme: YAY-SU
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.
INTERNET ADRESİ:http:// www.planet.com.tr/

M

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM

● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3001436 - 5 ● Dolar hesabı: 3001435 - 7 ● TL hesabı: 0102493 - 4 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

KADINCA SORULAR

Bir erkek masalı olan ADEM ile HAVVA'da, Adam elmayı değil de yılanı ısırmış olsaydı, kötülük yine de olur muydu? Cennetten kovulur muyduk sahiden?

CEHENNEM 90 km.

HART!

Kadının, erkeğin kaburga kemiğinden yaratıldığı varsayımına gelince...

HAZZIKTIR!..

TIRRT...

Bir an için varsayalım ki, "SEZERYAN" denilen üçüncü bir cins yaratık var ve bu yaratık insan soyunun üremesini koza misali halletiyor. O zaman iki cins arasında "AŞK" yine de olur muydu? Aşk şiirleri yazılıp, aşk şarkıları söylenir miydi? "SENİ SEVİYORUM" sözcüğünün kaderi ne olurdu acaba?

Doğum
Kız: 1000 $
Erkek: 999 $

Salt kadınların yaşadığı bir dünyada savaşlar olur muydu? Ve de "TARİH" neler yazardı?

TARİHİMİZİN EN BÜYÜK SAVAŞI 1945 YILINDA ALMAN HELGA İLE İNGİLİZ ELİZABETH ARASINDA ÇIKAN "SAÇSAÇA-BAŞBAŞA" SAVAŞIDIR!. ALMAN HELGA, İNGİLİZ ELİZABETH'İN DANTEL ÖRNEĞİNİ ÇALDIĞI İÇİN BAŞLAYAN SAVAŞ, KOMŞULARIN ARAYA GİRMESİYLE SONA ERMİŞTİR!.

Kadınların egemen olduğu bir dünyada karakolların durumu nasıl olurdu acaba?.. Yani işkence falan diyorum, olur muydu acaba?

ARKADAŞLARINLA ÜNİVERSİTEDE GÖSTERİ YAPMIŞSINIZ. BENİM OĞLUM DA O GÖSTERİDEYDİ. SENİN YAŞLARINDA, ADI MURAT TANIYOR MUSUN?.

TÜH!. GÜZELİM ÇEKETİN KOLUNU DA SÖKMÜŞSÜN!. DUR KIPRAŞMA DA İKİ DAKKADA DİKİVEREYİM ŞUNU!.

Peki ya, kadın egemen bir toplumda "SUÇ MEFHUMU" olur muydu?

İŞTE BU GEZEGENİMİZİN TEK MAHKUMU... ÇOCUKLUĞUNDA DUVARLARDAN ATLAR, HEMCİNSLERİNE LÂF ATAR, KENDİ BİLDİĞİNİ OKURDU... O ZAMANLAR ONA "ERKEK FATO" DERDİK!.

Yine hayali bir kadın egemen dünyada "TRAFİK" ne tür bir manzara arzederdi sizce?. Karayollarında hasılat nasıl olurdu?

TRAFİK CANAVARI BUGÜN BİR CAN DAHA ALDI... DİLE KÜŞBURNU ADLI SÜRÜCÜ, BURSA-İSTANBUL KARAYOLUNUN 95. KİLOMETRESİNDE DİREKSİ ON BAŞINDA GEÇİRDİĞİ KALP KRİZİ SONUCU YAŞAMINI YİTİRDİ... ADİLE HANIM 89 YAŞINDAYDI... BEN ASLI PÜRTÜK "FTV" BURSA!..

Hani, farzedelim ki kutsal kitaplar erkeklere değil de kadınlara gelmiş olsaydı, durum neyi icap ettirirdi? Hani şu 4 eşle izdivaç durumları diyorum canım...

Sahi sadece kadınların olduğu bir dünyada "REKABET" olur muydu?

AYNA, AYNA!.. SÖYLE ONA, BENDEN DAHA GÜZEL YOK DİMİ BU DÜNYADA?..

Olası bir kadın egemen toplumda, erkeklerin övünçleri ne olabilirdi en fazla?..

XI. GELENEKSEL SİDİK YARIŞLARI

2 1 3

Eğer, iktidar kadınlarda olsaydı ve de 19. Yüzyıldaki korse giyme zorunluluğu kadınlar için değil de, erkekler için dayatılsaydı, o zaman bir kalıba sokulmak istenen bedenleri karşısında erkek cinsi; bu baskıyı kırmak için o zamanlar kadınların yaptığı gibi ANOREKİA (aşırı zayıflama) sonucu ölümü göze alabilirler miydi?. Ya da korse giymeyi reddettiklerinde ŞIŞMAN ve GÜZEL olabilirler miydi?.

ŞIŞMAN GÜZELDİR!

* Bütün Dünya kadınlarının "KADINLAR GÜNÜ" kutlu olsun...

AYRINTILAR

m.e.t.i.N.f.i.D.a.N

Selâm!... Daa önce Kelle'de de bahsetmiştim biraz; Allam ne güzel bişiydi o: Manisa'da küçük, senin bi caaml avlusunda olup bitti herşey. Ah dede, ne de güzel yaptın, ben de seyrettim seni. Çok önceden gelmişsin, çünkü başka yopcak bi işin olmamalı. Abdestini aldın ve şadırvanın a minik taburesinde yan dönüp, başladın: Taa, namaz vaktine kadar. Nemli mendilini, önce ikiye, sonra dörde katladın dizinin üstünde. Beğenmedin, açtın, bi daa katladın. Düzelttin, kenarlarıyla oynadın. Bi kat daa yaptın. Çok özenli ve dikkatliydin. Nefis bi şekilde katladın. Bayaa küçüldü mendil, soora, üstüne hafifçe pat pat vurarak, katlar arasındaki hava boşluunu da atıp, dizinin üstündeki mendili dümdüz yaptın ve onu ordan, hamur tahtasındaki çiğ bi lahmacun gibi dikk. flice uçlarından tutup kaldırarak, cebine kodun... Öyle güzel yaptın ki bunnarı, sana bako kalmışım ve canım çekti benimde. Ama bi mendilim yoktu. Ben de çok severim, bez, mendil falan kullanmayı. Sanırım yaşlanınca, artık koşamıycaam, seks yapamıycaam ve ölüm ariesindeki günner çok sıkıcı olcaa için, a özenli mendil katlama törenlerine daa sık asılcam. Bilmiyorum, belki de öyle yapmam... Sence naaparım dede?.. Vay be, ölüm o kadar uzak gibi ki, a kadar uzak gibi ki, hiç utanmadan ölüm hakkında geveleyebiliyorum. Bi gün çok utancam sanırım çok utancam ve hıncımı mendil katlarının arasındaki hava boşluklarından çıkarıcam... Ne dedim ben dede?.. Hahaa, biz gençiz ve sallarız böyle.. Safla mıxa koyayım, solla başını al maaşını. Güzeel.. Raailadım... Şşş, lamam.

SEVERİM:... Fakülte kantininde boş bi sandalye bulduum aanı... Sayup dilimledim elmayı, bıçaan ucuna saplayarak Babama uz tmayı. SERAP... Makasla kâat felan keserken, makası açıp kapamadan hızlıca ilerletmeyi, makasın viiit diye kâadı kesivermesini. EMRE... Aslan hamurtusu gibi sesler geldii için, katalitik so aya üflemeyi. AYDIN... Koavalıda yediim zeytinin, çekirdeklerini saymayı. ANIL... Sigara böreeni ilk ısırdımda tattım a peynir lezzetini. BARIŞ... Kabartılmış yastığa kafamı hızla kayunca çıkan hafif sesi. İLTER... Açılmamış naaneli sakız, şeker pakedini, elimle yoklayarak, taanelerin aralıklarını hissetmeyi ve eşinci den koparılmayı. ALPİN... Eldivenimi, parmak parmak diil, bi çekişte dişimle tutup çıkarmayı... Saatin akrebiyle yelkovanının üstüste geldii aanı. OĞUZHAN... Çamaşırları asmak için silkelerken, yüzüme gelen minik su domlacıklarını. BANU... Parmaamı yalayıp soman kâatlı bi kitabın sayfasını çevirdiimde oluşan ıslaklık. ERPER... Akide şekerini bi an önce aazımda eritip, içindeki fındığa ulaşma gayretini... ERGİNE... Tükenmez kalemle cetvelde çizgi çekerken, cetvelin kenarına bulaşan mürekkebi parmaamla sıyırmayı ve parmaama bulaşan o düz çizgi izini. ESRA... Küçük bi bebek arabasında felan çekirdek satan yaşlı omcalan ve arabalarını... Eti Puf kabıyla sinek yakalamayı. HOZE... Elim dolu olduunda felan, otobüs biletini bi süre aazımda tutmayı. ZEYNEP... Selobantın açma yerini tırnaamla bulduum aanı. FATİH... Bi sürü olan siyah çoraplarımın hepsi yıkandında, eşlerini bulma çabamı. MURAT... Tutacak yerlerini, kazaamın kulunu indirip tutarak, sıcak tencereyi öyle taşımayı. AYTEN... Yazı tura için attım paranın, avucuma düşüp oturduu aanı. EMEK... perde uçtan çıkmasın diye, komişin a ucuna sıkıştırdım kâadı. SÜLEYMAN...

BELGESEL:... (Ucuz, kötü, basit, leziz yiyecekler...4: esnaf lokantaları)... kerestecilerin, taamircilerin, bi sürü küçük dükkanın bulunduu bi bölgede, dar bi ora sokaktaydı benim gittiim. Yemekler çok ucuz. Ucuz malzemeden çünkü. İzmir köfte leş gibi yoğtı ve köfteler yumuk yumuk, içinin kıyması az ekmeği bol. Sütlaç ise, tarçınsız ve bol nişastalı, az pirinçli... Ama nefis. Garsonlar ka . Zaaten az buçuk maaş, bıkmışlar. Garibanların, parasını dikkatli kullanan işçilerin ve çırakların yanısıra, daa iyi bi lokantaya raat raat gide ilcek insannar da geliyo buralara.. Cimriler yaani. Su bile almıyolar. Kirli, yırtık pırtık bi muşamba perdeyle örtülmüş lava adan içiyolar... Tuzluk yok. Yaani kibar tuzluklardan. O koc man hazır salatan tuz kutularından var masalarda,. Yerler bol bol takaşlı. Sahibinin raatı iyi, para kazanıya. Kasada otururken, çok bi havalı. Garibanları doyuruya parayla ama, kendisinin bi garibon almadının huzuuru var para soyan gözlerinde. Üstte köşede, berbat gösteren bi siyah beyaz tiivi. Kıymalı yumurta. Kemalpaşa. Sallanan, eski sandalyeler. Ekmek isteyen dilenciler. Buyrün derken kapı önünde sigarasını tüttüren bıkkın garson. İzmir köfte. Sütlaç. Nefis. Kötü yoğın damaandaki kaşınlısı. Ve dükkâna geri dönüş...

POTBURİ:... Çanak anten gibi yapılmış, dandik bi anten. Onu ayarlıyom balkonda. Dik koyduum için, yuvarlaana yaamur suyu dolmuş. Bunu oynatırken, aşaaya, şaarr!.. Aşaadan baarıyo ıslanan adam: "Dikkat etsene be kardeşim! Pardon, pardon. Uzaii yo, susmuyo, baarışıyoz. Ulan acaaip hataalıyım. Bi de arti'stlik yapıyom... Mesaj Tiivide geçliimiz Çarşamba Yurttaş Keyn oynadı. Her Çarşamba var bu sinema klasikleri. Bu hafta ne oynıycak, bilmiyom. Gösteler yazmıyo Mesaj Tiivi... Elektrikler kesildi, evin içinde, askerde kullandıım el fenerimle dolaştım. Fener ışında işedim, dolaptan bişii aldım, koridorlarda yürüdüm, hoştu. (Lav Doolı şişme kadınımın, vajina altındaki, dikişlerde bi sızıntı var... Bi şeyle yapıştırmıyo bi üşeniyom. Bide, aazının iç kenarı plastik çapoklarla dolu. Acıtıyo. Sanırım kedi yaptı tüm bu hasarları, üzerinde gezinirken... Pis, şekilsiz bi nayfon mantım var. Salak bi kapşon iti var bi de. Ööle sarkıya aşaa. Çektim kapardım. Eşofmanın da öyle onu da koparcam. Düşünüyom... Mutfak bi sürü, irili ufaklı baş peşet daldı. Hışır hışır, iirenç...

BİŞİİ:... Kusura bakmayın, yine sıraya dizcem ben. Bunu istemeyen varsa, yazma öyle derse, söylesin, yazmam. İşte Sema, Kerem, Özge, Tahir, Hakan, Emirhan, Ayşegül, Özlem, Yeşim, Mertol, İsmail, Mustafa, Aslıhan, Anıl, Umut, Bi dost, Murat, okudum. Bunnarı, beğenmessen, baan mektubu aldını belirt diyenler için yazıyom. Bi de, şakayallu hataaretler var: Atkıdeşler, ben, beğenip beğenmediklerini oyıklamıyom. Artık bi formül oluştu. Ona dayanarak, ortak ilgiye maaruz Ayrıntıları seçiyom. Baazen çok hoş özel ayrıntılara da yer veriyom tabi. Üff, açıklama yapmak çok pis bişii. Suçluymuşum gibi. Ama işte, kabalık etmek istemiyom, ondan. Ha bi de, lakap, rumuz felan kullananlar var. Hissediyom bunu, kıllanıyom. Noolur yapmayın böyle... Neyse, iyi günner diliyom ben...

Akşamsefası

17 Mart 1996 Pazar... Sayı: 227... 35.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 13

GeM

KRONİK HASTALIĞI

BU TOPRAKLARIN KOCA ÇINARI, DEV YAZAR YAŞAR KEMAL'İ MAHKUM EDEBİLİR MİSİNİZ?

Üzerinde yaşadığımız toprakların ve bu gezegenin en büyük yazarlarından Yaşar Kemal de varolan yasalara dayanarak terörist damgasıyla 20 ay hapis cezasına çarptırıldı. Beşyıl boyunca tekrarlanmaması hükmüne dayanarak mahkumiyet tecil edildi. Daha önce gazeteci yazar Ahmet Altan'a benzer bir tecilli mahkumiyet kararı verilmişti. Beş yıl boyunca bu yazarlar elleri her daktiloya gidişinde bu korkuyu duyacaklardı. Ama olmadı. Koca Yaşar Kemal bu kararı kabullenmedi. Mahkemeye, 'ben sizi suçluyorum' dedi. 'Beni hapse atacaksanız atın, tecil istemiyorum' diyerek yargılaya gideceğini belirtti. Ahmet Altan da aynı madde den suç oluşturan başka bir yazıya imzasını attı bile. Halen bu davadan da yargılanıyor. Doçent İsmail Beşikçi çeyrek asırdır yazdıklarından dolayı düşünce suçu işleyip ömrünü hapislere ve davalara adadı. Evrensel hukuk kuralları ve Paris Şartı çerçevesinde hiçbir geçerliliği olmayan düşünceyi suç sayan yasalar, bizim Anayasa'mızda kemik gibi duruyor. Ama aydınlar da çelik gibi duruyor. Yaşar Kemal'in cezalandırıldığı(!) mahkemesinin olduğu gün Başbakan'lığı kesinleşen Mesut Yılmaz, parlamento kürsüsünden kem küm ederek ne kadar özürlü bir dost olduğunu ispatladı. Medya Avrupa'ya rezil olduk havasındaydı. Aydınlar ise Aziz Usta'nın ardından Yaşar üstadın önderliğinde, düşünce suçuna, barışa karşı savaşa, kardeşliğe karşı düşmanlığa, hayata karşı akan kana, açtıkları cephelere her geçen gün büyü üyarlar. Yaşar Kemal'in dediği gibi; Ya bu savaş bitecek, ya bu devlet, ya biz.. Barış kardeşlik dolu günler bizim olsun.

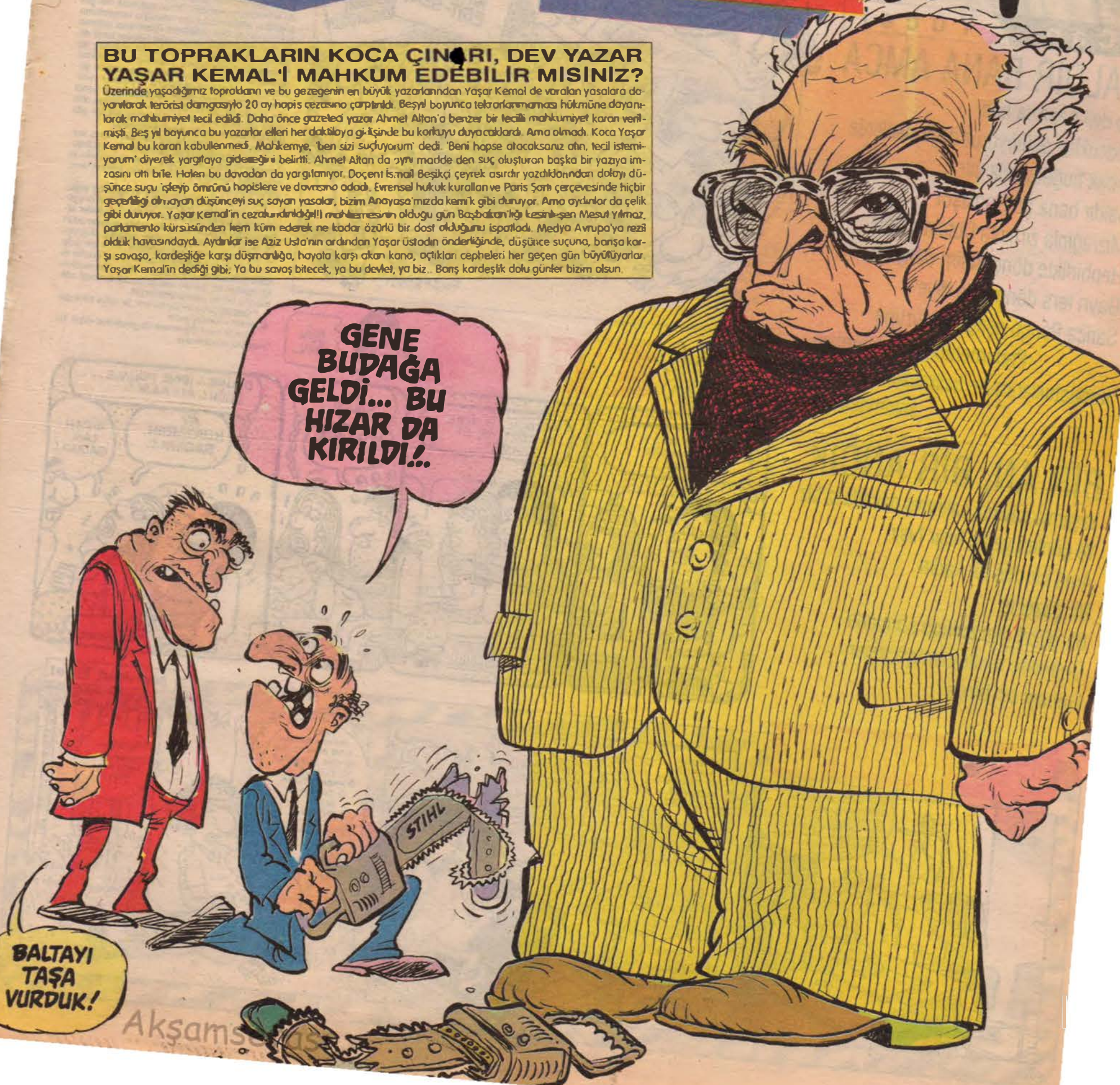

Akşamsa...

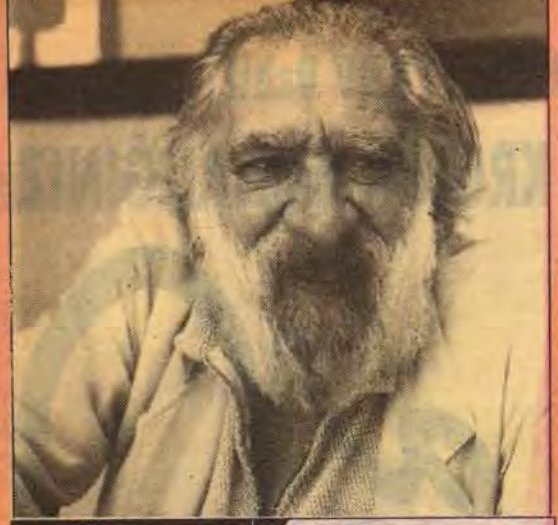

Can Yücel

SALDIR BANA AMCA

Bu deli papazla ben
Sözcükleri öğütüyoruz değirmenlerde
Sıcak buğdaylarla şiir
Saldır bana da Donkişot
Mızrağınla zırhınla Dulcinor'unla
Hepbirlikte döndürelim dünyayı
Gayrı ters dönmesin diye
Sanca Panço eşeğiyle Avrupa
Parlamentosu'nu seyretsin
Konuştuklarımızın kelimesini
anlamasa bile

BİR AN, BİR ANCIK

Yaşamın çayırını salınmış davarlarız biz
Ye günleri ye ye hışır hışır
Ama bir düş bir kadın
Bir güzel iş
Bir güzel gün eninde sonunda
Ömrünce mutlu olmaya yeter
Güneşî bir bakış

Televizyon ekranları, her gün insanın uyanmak istediği bir kabusu yansıtan görüntülerle, tekmelenen, işkence yapılan öğretmenlerimizle çocuklarımızla, öğrencilerimizle arkadaşlarımızla, karşı karşıya getiriyor bizi. Bir gün öldüresiye tekmelenen, toplanan kafası patlatılan öğretmenleri, diğer gün işkenceden geçirildiği belgelenen çocuk yaşta insanları görmek bunları yaşamak, uzunda ışığı görünmeyen bir korku tünelinden geçtiğimizi, bir karabasanın, kabusun içinde olduğumuz duygusunu yaşıyor hepimiz..

KANLI KALEM YASİN USTA YAZMALARI

1. İZMİR KİTAP FUARI NOTU

İzahı zor İzmir'in şanslı talihçesinden midir nedir, bireysel ve toplumsal dayanışmalarda medeni ilişkiler, sevgi ve ilgi çok güzel ama yaşam ve yaşamı tamamlayan koşullar çok ama çok pahalı.

İlk açılış konuşmasını yapan sayın yetkililer bazı önemli konulara değindi iseler de esas konuya hiç dokunmadılar galiba unuttular. Açılış konuşması biter bitmez hemen kokteylinin olduğu salonun yolunu tuttular bizde bekliyoruz ki stantlara uğrar hayırlı veya hayırsız olsun dileklerini iletir hal ve hatır sorarlar meyerse kokteylde birşeyler kalmaz korkusuyla stantları dolaşmadan boğazlarının peşine gittiler sanki kırk yıllık açlıklarını giderdiler, afiyet olsun mu?.

Organizeden sorumlu sunay Onat hanımefendi o güler yüzü o tatlı dili İstanbul'da unutmuş olsa gerek bizi soğuk bir otel odasına mahkum etti o kadar soğuktu ki kaburgalarımın arasından giren soğuk ayrılanımı de geçip tam kalbe inligal ediyordu ki titremeyle uyandım. Orhan yedi başlı dev gibi soğuktan etkilenmediği için uykusunu lomomlama gayretindeydi. Otel yetkililerini uyarmama rağmen pasif ve ilgisizlikten sadece yere baktılar biraz da mahcup oldular. İlk fuar olduğu için organize hiç hoşa gidecek gibi değildi, hostesler o lo direkten görevlendirilmiş loy bireylerden oluşmaktaydı, güvenlik görevlileri mitil elbiselerle bezenerek mazlum insanlar s nıfına itilmiş durumdaydılar. Sanat par adında bir Leman delisi çok sevdiyinden olsa gerek ilgi ve yardımını bizden esirgemedi yi gibi başka stantların yardımına da koşuyordu.

kitap okuma sevgisi henüz tam oturmamış sevgili İzmir'li vatandaşlarımız sadece stantları dolaşarak vakit öldürüyorlardı. Leman stanlı caşkulu ve kalabalıklı sevindiriciydi. Teşekkürler Leman sempatizanları. Sevgiler.

Evet sevgili okurlar sorumsuz ve ilgisiz bir organizatör Sunay Onat hanımefendi, stantlara hoşgörüyle değil horgörüyle bakan vekiller ve yetkililer sıtlahsız kasa kapatanlar, bir kitap bile imzalamadan bir gününü telef eden emektar yazarlar, doğruyu bırakıp eşeye ters binen serkeşler, imza için gelip ama yerinde b lunamayan aslan s at ahmetler ve daha dahalarını içime sindiremedi yim olumsuzluklar inşallah bir dahaki fuarda bunlar bertaraf edilmiş olur biz de yakınıp yırtınmayız.

* Çoğaç çorbanın suyunu artır. Bir nüfus daha geldi. Leman + Kubilay Aydın

* Sevgili Serpil (öğretmen) 06 gönderinizi aldım. Leman'dan arayabilirsiniz.

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

Demiral Kan İstiyor

Eski DGM Başsavcısı Nüsret Demiral, idamların infazını, cezaevlerinde hücre sistemini ve yargısız infazları savundu. MİT Müsteşarlığı, Genelkurmay Başkanlığı gibi bakanlık yetkilerine sahip 'Terörle Mücadele Müsteşarlığı' kurulmasını da isteyen Demiral, bu göreve talip olacağını söyledi.

İnterbank'ı satın alan DYP'li Çağlar, bankanın yönetim kuruluna eski emniyetçi Menzir'i ve Kozakçıoğlu'nu atadı.

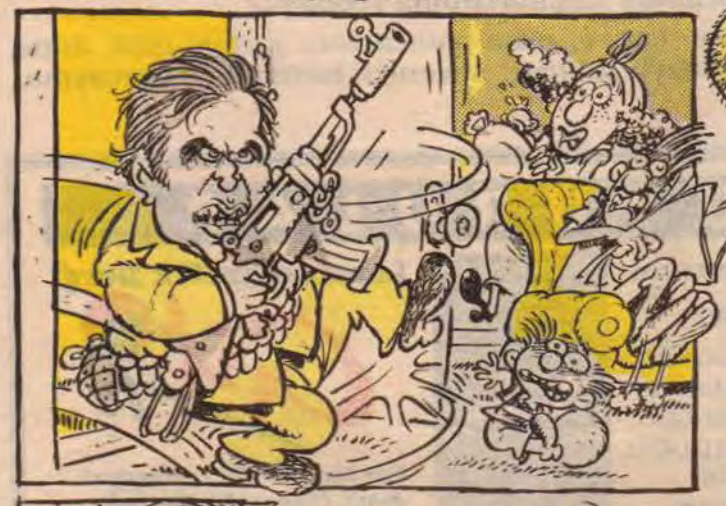

DEMİREL İsrail'in yeni hamisi- **MESUT YILMAZ** -Yaşar Kemal'in "öz"lü arkadaşı- **TAŞANLAR** Pür asabiyet- **AGAH OKTAY GÜNER** -Resmi "ye sevgi ter kat'ı- **REHA MUHTAR** -Sinir öteri hattı- **DEMİRAL** -Kan'a kana susadı- **TGRT HABERLER** -Pro-aktif- **ÇAĞLAR** -Atıvur. bankana yönetici yap- **ANAYOL** -"Pinochet" ruhu sinmiş damarlarına- **AHMET KAYA** -Yalak Protestçi-

Doç.Dr.Beşikçi bir ilke daha "imzasını attı". Yüzlerce yıl hapis cezasına çarptırılan yazarın, şimdi de yazdığı bir kitabına, ayrı mahkemelerden 4 dava açıldı.

İstanbul Emniyet Müdürü Taşanlar, 32.Gün programında, Gazi olaylarının görüntülerine kızdı, adeta M.Ali Birand'a kükredi.

TALU'DAN ÖZÜR DİLİYORUZ!

226 sayımızda, yanlış algılamadan oluşan nateknik bir nedenle, "Lale" listemizde, Milliyet yazarlarından Umur Talu'da yeralmıştır. Bu büyük hatamızdan ötürü Umur talu'dan ve Leman okurlarından özür diliyoruz. Leman

ANTİ MEDYA TEST

1. Demirel'in yeni başbakan Mesut Yılmaz'a verdiği ve Milliyet yazarı Yavuz Donat'ın köşesinde içerikleri hakkında açıklamalar yaptığı dosyaların kapağında ne varmış? **a)** Demirel'in kendi eliyle yazdığı "Mesut Yılmaz'a sevgilerle" notu **b)** Gönderen Demirel, Alıcı: Mesut Yılmaz **c)** Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri'nin tasdikiyle vurulan "çok gizli" damgası.

2. Yeni Yüzyıl yazarı Murat Bardakçı "Güzel günler geri gelsin" başlığıyla yazdığı yazıda ANAYOL hükümetini sevinçle karşılayan kimlerin görüşlerini aktarıyor?

a) Tansu Çiller-Mesut Yılmaz-Süleyman Demirel **b)** Güneri Civaoğlu-Hıncal Uluç-Zafer Mutlu **c)** Bülent Eczacıbaşı-Sakıp Sabancı-Vitali Haldo

3. Raul Tamer, üniversite harçlarına karşı yapılan eylemlerde öğrencilerin "Faşist eğitime paydos" gibi sloganlarına ilişkin ne yazıyor?

a) Yahu hâlâ orada mısınız? Değişik slogan da mı üretemiyorsunuz **b)** Görüyor musunuz? İnsafsız harçlara ve gerici eğitime hâlâ devam **c)** Onca yıldan sonra öğrencilerin aynı sorunları hâlâ sürüyor.

Cevaplar: 1.c 2.c 3.a

Fikret Bekler

HAFTA SONU NE YAPAK?

- "ben tanrı olsam, elimde olsa, bütün dünyayı offederdim". (film, para)
- polonyalı filmi yönetmeni **krzysztof kieslowki** öldü!, ünlü komedyen george burns oldu!
- yaşar kemal ve ahmet altan mahkum oldular!.
- öğretmenleri dövdüler ama dava da düştü!.
- 12 mart darbesi 26 yaşına bastı!
- 68'li bir baba, 96'lı bir oğluyla gazeteler aracılığıyla mektuplaştılar!, dünyada da 68 kuşağından olan anne babalar, çocuklarının uyuşturucu kullanmalarından şikayet ediyorlarmış!.
- efes pilsen avrupa şampiyonu oldu!.
- yeni güzellik kraliçelerinin adı neden acaba çoğunlukla ya deniz ya da pınar oluyor!
- kırmızı muz ve sarı domates yetiştirildi!
- düşünce suçu yaşı 13'e mi indirildi, ne!.
- yurtdışına çıkarken alınan 100 ABD dolarlık konut fonu 25 dolara indiriliyor!, ama herkesten alınıyor!.
- gazi olaylarının yıldönümü gösterilerle geçti!.
- "çekimser" sözcüğü "çekinsek" oldu!, gerçeği çekinsermiş yani!.
- ozon tabakası deliği giderek büyüyormuş!
- 14 mart tıp bayramı, tıp yapılarak, susarak ve iç çekilerek kutlandı!.
- kanal d, bazen, ne güzel şeyler yapıyor!, geçen çarşamba bir robert bresson filmi olan para'yı yayınladı!.
- eski tüfek sosyalistlerden köfteci burhanettin öldü!.
- izmirli kitapçılar, tüyap kitap fuarına "bitpazarı" dediler!, tüyap yetkilileri de "üzülmeyin bu fuar asıl size yarayacak" dediler!, yayıncılar, kitapçılar ve tüyap arasında bir anlaşmazlıktır gidiyor!, hayırlısı olur inşallah!.
- otuz aydır ayda sersem sersem dolaşan bir çin casus uydusu atlantik okyanusu'nun güneyine düştü!
- **öküz!**, ne?.., **öküz, diyorum!..** bana mı diyorsun?, **yok, sadece öküz, diyorum...** öküz, ne ya!.
- sevginin herkesten şikayeti var, yılmaz odabaşı, doruk yay!.
- TRT-3, 1985 yılındaki fenerbahçe-beşiktaş derby maçını yayınladı!, TRT-3, bazen böyle yapıyor!, kaçırmayak!.
- eşi ölen penguen asla yeni bir eş bulmuyormuş!.., aslan ise evvela beraber olacağı dişi aslanın çocuklarını öldürüyormuş!..
- **öküz, diyorum!..**, tamam, öküz diyorsun da, ne bu ÖKÜZ?, **ÖKÜZ, vefa borcu, yurdum insanına bir güzellik yapalım dedik!**, tamam da ne yav bu öÖKÜZ?, bekle!..nnnnnnm!.

MANSUR ŞEBBOY

(makustalih)

Akşamsefası

yarın yapılacak işler

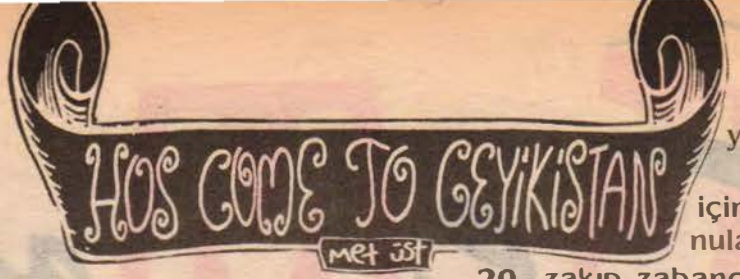

1- karga peklik çekse de yarın çok erken kalkılacak

2- yurda yarar bir adam olunacak

3- mutlu aşk yokmuş, mutlu aşk bulunacak

4- hayatın anlamı aranacak, meşgul çıksa da, yılınmayacak, tekrar ve tekrar, aranacak

5- gözaltında kaybolmamaya ve fail-i meçhul bir cinayete kurban gidilmemeye dikkat edilecek

6- olasi bir yangında ilk kurtarılacak şeylerin yeni bir listesi yapılacak

7- çeşitli kurum ve kişilere telkin ve temenni de bulunulacak

8- borçlar devletleştirilecek, alacaklar özelleştirilecek

9- komşunun tavuğuna kışt denilecek

10- aşk herşeyi affeder mi, araştırılacak

11- memleket için üzülünecek

12- dünya'dan çıkmanın yolları aranacak.. para biriktirilip bir füze alınacak.. sonra da vınnlanacak

13- televizyon seyredilecek ama televizyona kesici alet ve kuruyemiş atılmayacak

14- çileden çıkılacak, veren olma çalışmalarına ağırlık verilecek

15- insanlar sevilecek, ama uzaktan sevilecek, belli edilmeyecek

16- harita'da yarın linç olabilecek, iç savaş çıkabilecek olası şirin beldeler işaretlenecek

17- herşey önceden düşünülecek, söylenecek ve sonra da "ben söylemiştim" denilecek

18- spor yapılacak, spor olsun diye yaşanacak

19- nesli tükenen bazı insani değerler için onbeş dakika saygı duruşu'nda bulunulacak

20- zakıp zabancı'nın bile zengin olabildiği bir ülke'de zengin olmaya tenezzül bile edilmeyecek

21- modern bir insan olarak ya ergüder yoldaş, ya da ismail beşikçi olmaya karar verilecek.. akıl ismail beşikçi, yürek ergüder yoldaş olunca çok acı çekilecek

22- herkes herkese şikayet edilecek, iki kişi konuşurken üçüncüye çamur atılacak, yakına yakına duyarlı insan olunacak

23- borcu ödenmezse elektrik kesilecek, mecburen zengin olunmaya tenezzül edilecek

24- mıyma'dan, möfte yapılmaya çalışılacak

25- bülent ecevit'in mitinglerde uçurduğu o barış güvercinlerini nereden bulduğu araştırılacak.. güvercinlerin çoğu mardin'li, barış güvercinleri yoksa etnek mi, tetkik edilecek, rapor, düzenlenecek.

26- sözcüklerle en fazla uğraşan şairler, ve fakat şu sıra birbirleriyle en fazla anlaşamayanlar da gene bu şairler, daha şairler birbirlerini anlamazsa veya itina ile yanlış anlarlarsa, şiir ne çük'üme yazılır, incelenecek.. gerekirse şairlikten istifa edilecek

27- yeni kararlar alınacak ama gene uyulmayacak

28- birşey "yapmak" için değil, birşey "olmak" için çalışılacak, ne yaptım değil, ne oldum, denilecek

29- şubat ayı dört yılda bir 29 çekiyormuş, şubat ayının ve 29'un bundan haberi varmı incelenecek

30- beni köyümün yağmurlarında yıkasınlar

31- üzme tatlı canını, okşa patlıcanını.. yarınki işini, düne ertele.. hayat bazen tatlıdır,, sevenler kanatlıdır.. vazcayma, cazvay

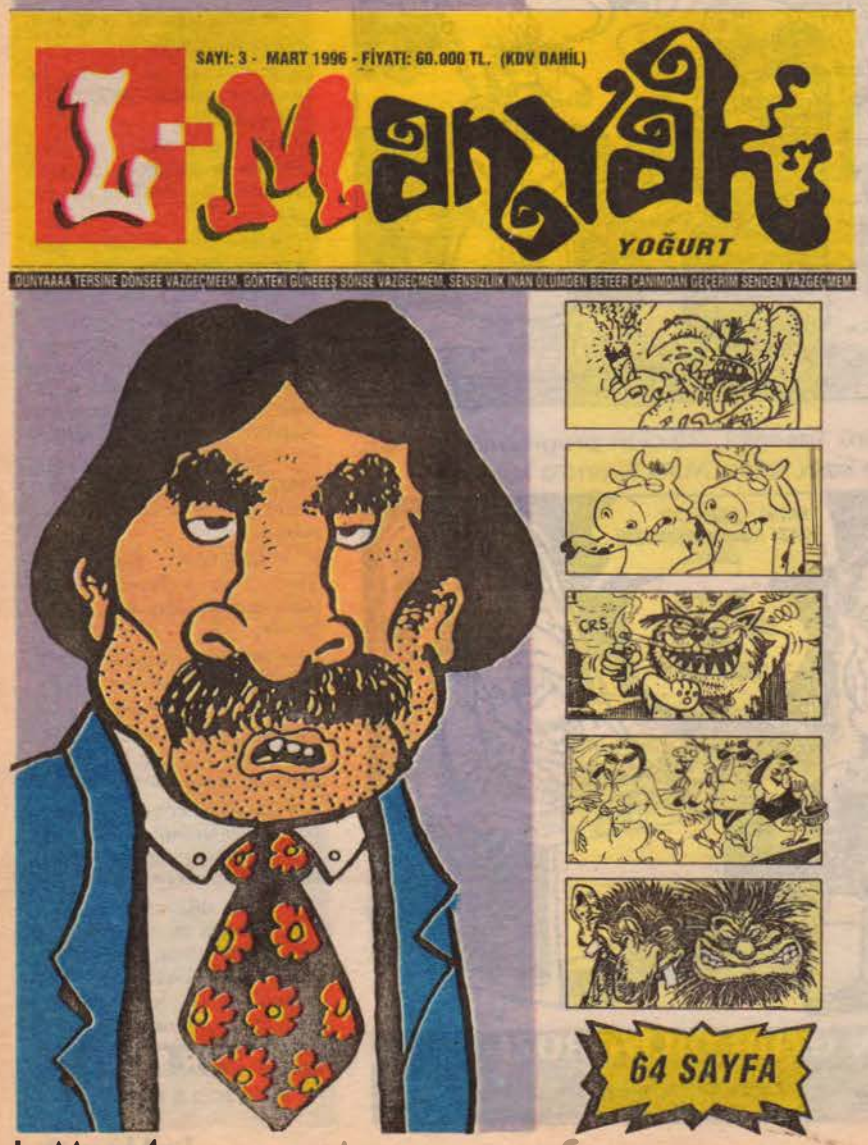

Akşamsefası

DUYURULAR

İzmir 1. TÜYAP Kitap Fuarı

İM İMZA GÜNÜ

Katılanlar: Metin ÜSTÜNDAĞ, Atilla ATALAY, Kaan ERTEM, Altay MARTI, Vedat ÖZDEMİROĞLU, İrfan SAYAR, Aptülkadir ELÇİOĞLU

17 Mart Saat: 11.00

Yer: 5. Sok. Leman standı

Lemancografik Dergi

Gİt

Can Yücel "GİT"e "Lemanyaya" demiş. Diline sağlık Can Baba.

Gazeteci ÇETİN YİĞENOĞLU'nun

METELİKTEN MEDYAYA

kitabı Çağdaş Yayınları'ndan çıktı. Kitapçılarda...

"Aylık Müzik ve Herşey Dergisi"

MÜZÜK'ün

Mart ayı sayısı piyasada

SÖYLEŞİ: "Rıfat Ilgaz ve Mizah" Konuşmacılar: Metin ÜSTÜNDAĞ, Atilla ATALAY, Vedat ÖZDEMİROĞLU

Yer:İzmir TÜYAP 17 Mart Saat:14.00

SON TANRIÇA

Günümüz için bir ayin

Tuncel Kurtiz-SEMA ve arkadaşları

Perşembe 19.00

Cumartesi 16.00 biletler **ROXY** ve **Leman Kültür**'den sağlanabilir

ROXY Tel: 0212 249 48 30-51

LM KÜLTÜR Tel: 0212 245 38 06

Gönül Ferman Dinlemiyor Üniversitelerin kontrolüne girmemiş, tuvaletine girmemiş, yemeğini yememiş- sahibi olmayan "başkaları" üniversite "ZİRVE"si düzenleyecekmiş... (Reis-i cumhur Demirel ve bütün üniversite rektörleri falan) alsın!..Biz de İstanbul Üniversite Öğrencileri Koordinasyonu olarak, 22 Mart Cuma günü Boğaziçi Üniversitesi, Güney Kampüs BTS'de (Büyük Toplantı Salonu) bir ZİRVE düzenliyoruz... Koç kere söyledik: Ferman Devletinse Üniversiteler Bizimdir! Gönül ferman dinlemiyor artık.. Haydi bakalım... Siz de katılın...

İSTANBUL ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ KOORDİNASYONU

LOMBAK LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

ATINA BUYUK ŞEHIR BELEDIYESI

HADİ LEN!.. BİR DE UTANMADAN OTURUYOR! HEM SAVAŞTA YENİLİP İZMİR'DEN DENİZE DÖKÜL, HEM DE OTUR HA! YÜRRÜÜÜ!..

İŞTE DÜNYANIN SONUNU GETİREÇEK NÜKLEER FORMÜLÜ YIRTIYORUM!..

CIRRT!

AĞIR AĞIR GİDEYİM KAZA YAPMAYAYIM, SİNYALİMİ VEREYİM, ZEVKİMİ ALAYIM!..

SİZİ KARŞIYA GEÇİREYİM TEYZECİĞİM!

İPNELER, MAHSUS YAPIYONUZ DİMİ?!

1

HİİAAAA!.. AAYYY!..

IIIHHH

2

BE..BE BENİM!..

HAY ALLAH, SEN MİYDİN ABİDİN!.. BEN DE YABANCI BİRİ SANDIM!..

AAA!.. BAK AKLIMA DEĞİŞİK BİR POZİSYON GELDİ!..

TOK!

BEN BİR EŞŞEĞİM

AMAN NE KOMİK, NE KOMİK!..

HAY ANUNA KOYYİM YAA!.. BİR DAHA KORKU FİLMİ OYNATMAYALIM... BU NE YAA!..

Akşamsetası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

İki sene önce bir Eylül ayıydı. Konya'daki Mevlanâ Müzesi'nde bir turist gördüm. Kısa sarı saçlı, sakallı, gözlüklü, atletli ve altında upuzun bir **eteklik** olan bir adamdı bu. Elindeki son model kamerasıyla tebessüm ederek salına salına huzur içinde ortada geziyordu. Bu görünümüyle tennure girmiş bir semazene benziyordu. Sanki birazdan elindeki kamerayı atıp ellerini iki yana açarak uzun eteğiyle dönmeye başlayacak gibi bir hali vardı. Niye böyle giyindiğini bir türlü anlayamadım. Adamcağızın huzurunu bozmamak için soramadım da. Belki de pantolonu çalınmıştı. Belki de bu durum batılıların doğu mistisizmine özentilerinin bir göstergesiydi. Yok yok büyük bir ihtimalle girişte bir sorun çıkmış olmalıydı, turist şortluydu ve şortu da saçak saçak sarkarcasına yırtıktı. Kutsal mekana saygısızlık olacağı düşüncesiyle etek giydirilmişti. Ama niçin pantolon değil de **etek**... Müzedeki eşyaları incelemeyi bırakıp hayli ilginç olan bu uzun etekli adama baktım baktım baktım. Sonsuz bir durgunluk denizinde dev dalgaların arasında küçücük bir salın üstündeydim.

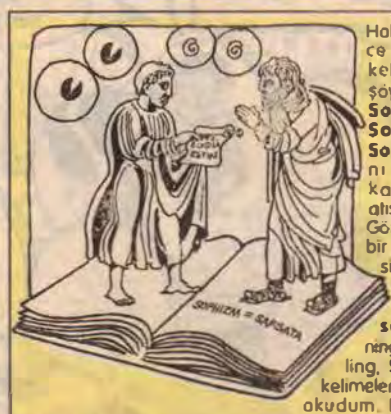

Halıcı sayılır bir İngilizce sözlükte sophizm kelimesinin karşılığı şöyleydi:
Sophizm: Safsata, **Sophist:** Safsatacı, **Sophisticated:** Saflığını ve masumluğunu kaybetmiş, hayata alışmış...
Gözlerime inanamayıp bir de safsata kelimesinin İngilizce karşılığına baktım ve şunu gördüm:... **Safsata:** False reasoning, **sophistry,** quibbling, **Sofsotacı; Sophist** kelimelerini dehşete düşerek okudum. Bu yararlı sözlüğü hazırlayanlara hayret ederim ve felsefenin önemli bir dönemini bir sözcükle nasıl alaşağı ettiklerini anlayamadan donar kalırım. Sizlere safistl'ığın tarifini yaparak didaktik bir zavallılığa düşecek değilim. Uğradığım durgunluk bana yeter.

KOMİKAZE

126 ŞİMDİKİ ZAMAN / GEÇMİŞ ZAMAN

PARA YAPIŞTIRMACA

BU OYUN İÇİN ÖNCELİKLE ÇEVREDE BULUNAN SAF ÇOCUKLARDAN BİR TANEGİ KURBAN OLARAK SEÇİLİR. KALABALIK BİR YERE GÖNDERİLİR. KURBANINIZA YAPIŞTIRICI KULLANMADAN ALNINA DEMİR PARA YAPIŞTIRACAĞINIZI VE ONUN KENDİ KAFASINA VURARAK BU PARAYI DÜŞÜREMİYECEĞİNİ İDDİA EDERSİNİZ. HEMEN KABUL EDER SALAK. DEMİR PARAYI ALNINA İYİCE BASTIRIRSINIZ FAKAT YAPIŞTIRMAZSINIZ. SAF ARKADAŞINIZ PARANIN YAPIŞTIĞINI ZANNEDER. SİZ TAMAM DEDİĞİNİZ ANDA KERİZ ADKARAŞINIZ KAFASINA VURMAYA BAŞLAR. VURUR, VURUR.. ANLINDA PARA OLMADIĞINI ANLAYINCAYA KADAR VURUR. SONRA SİZE VURUR KAÇIN.

SEDAT KAYAK GÖNDERDİ

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

GÖRDÜĞÜNÜZ BU CANAVAR ADAM, YANİ SANIK, MÜVEKKİLİMİ BOŞ VAATLERLE KANDIRIP, YAKINDAKİ İNŞAATTA DEFALARCA TECAVÜZ ETMİŞ VE DAHA SONRA...

ABİ PARDON TANIYAMADIM, SİZ KIZ TARAFINDAN MISINIZ?. BEN OĞLAN TARAFINDANIM DA...

ÜFF!.. MANZARAYA BAK... İKİ TANE FISTIK YATIYOR..

BU SEFER Bİ FRİTÖZÜN OLDU ALİ EMMİ...

GÖYÜVER ÖBÜR ÇOCUKLARIN YANINA EBE HANIM!..

NE ŞANSLI Bİ AKRABA EVLİLİĞİ YAPTIN HA!.. ÇOCUK YERİNE ACAİP ŞEYLERİN OLUYO AMA, İYİ OLUYO...

SIĞMIŞIM HIRSIZLIĞA, KAÇMIYOM ABİ... BU YAVRULARLA EĞLENMEK İSTİYOM... HİŞŞT! BAVANLAR..

HA...HI...N'OOLUYO MELDA?

Bİ ADAM VAR SELDA..

HIYAH!

ASPAVA KANAAT LOKANTASI

İŞTE GENE SENET ÖDEMESİ GELDİ...GENE ÖDENECEK ÇEKLER VAR... OFF!.. HEMEN BİŞEY OLMAZSA BATTIM BEN BATTIM...

HEYYOO! GÜZEL LOKANTAYMIŞ...

ET YEMEKLERİNDEN NELER VAR?..

Oh, çok şükür kurtuldum... Dükkanım kurtuldu...

TATLI DA VAR MI?.

HÜRİYET 49 KUPONA OYUNCAK TREN VERİYOR.. ÇALIŞTIRIN GİTSİN... YÜRÜSÜN...

49 KUPON NASIL SABREDİCEM BİLMEM..

HELE ŞÜKÜR SONUNDA İŞE YARAR BİRŞEY VERDİLER KUPONLARI BİRİKTİRELİM DE ŞU TRENİ ALALIM HANIM..

EYYOOOEEV!

LOV!..

EXIT

BU RESMEN BİR İŞLETMECİLİK SKANDALIDIR... İKİNCİ PERDEDE KAPILAR AÇILIR MI BE.. İĞİNE ETTİLER BALENİN..

Akşamsefası

Teoride ve Pratikte Bahadır Boysal!

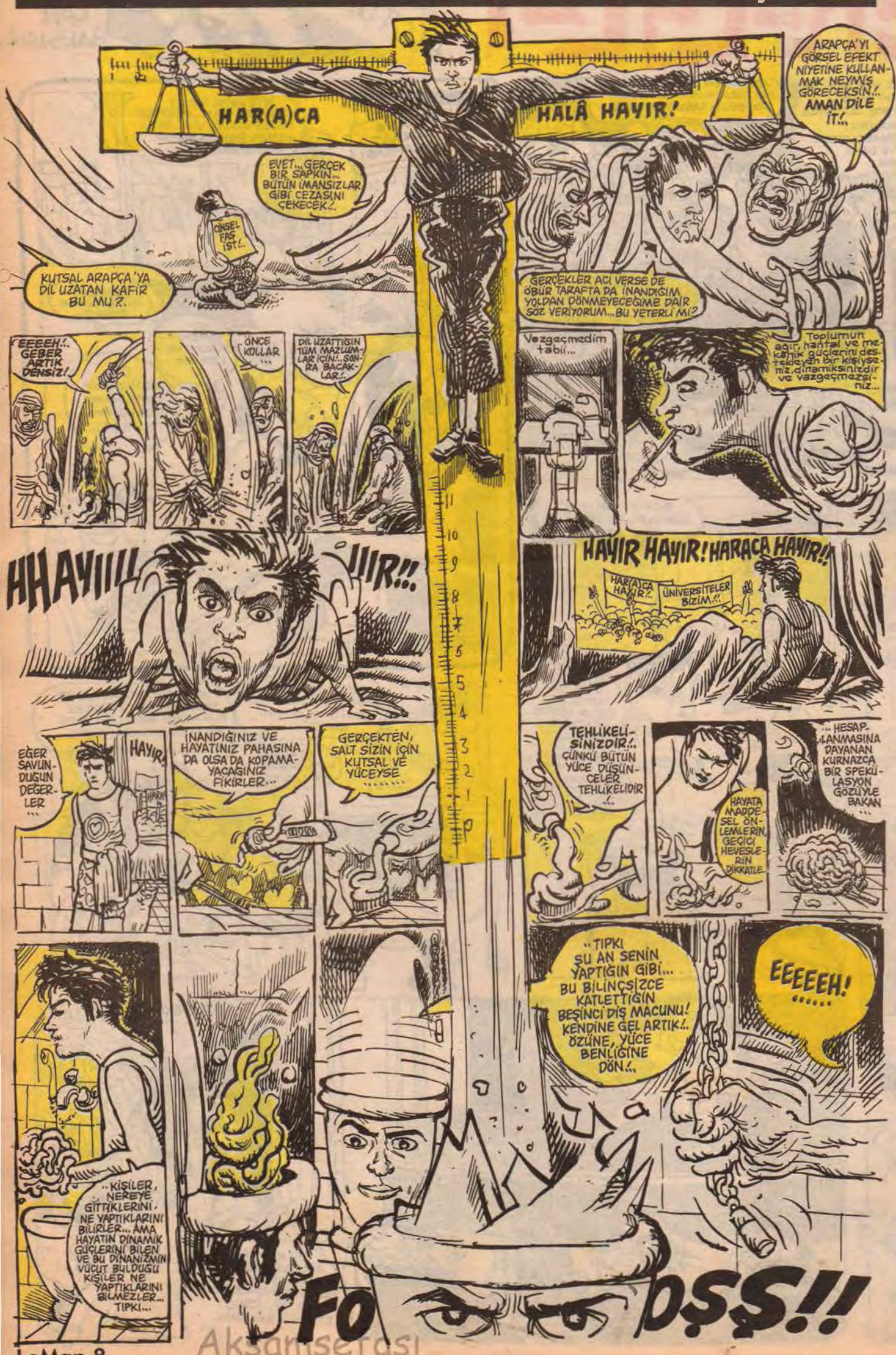

Akşamserası

Yıkık Serşemi

MESUT CEYLAN

SORDUM SARI ÇİÇEĞE

Az biraz olmayan çok dolaşmalar sana şart dedi, bünyem.. Gelgeliniz, nerelere gidem ben benim elimden lan oğlum?. Haritam da yok hani.. Et sıttır, çık dışarı.. Ha-ritam olmuş, ha olmamış ne farkeder.. Evet..

Bi halk otobüsü yetişti imdadıma, hadi kalk gidelim oldum.. Otobüs kaç numaradır, nereye gider bilinmiyor, araştırılmakta.. **"Şöförle konuşmak yasaktır."**.. Niçin? Oraya o yazıyı yazan yetersiz yetkililer, biz böyle bir şey yazıcak, ne dersin şöförüm diye sormuşlar mıdır acaba?. Tamam, şöferle konuşmuyoruz.. Şeyimize bile takmıyoruz şöförü.. Adam yerine koymuyoruz.. Şöför bunalıma giriyor.. Tak ediyor canına canına.. Ve şöför intihar ediyor.. Hepimiz kıçımıza kına yakıyoruz.. Oldu mu yetersiz yetkililer?. Mini mini olmayan minare gözükünce, iniyorum otobüsten.. Caminin sözlüksel anlamını çekilişsiz, kuponsuz huzur.. Düşmez kalkmaz bir Allah.. Allah'a hiç kimse faul yapamaz.. Ölüm hepimiz için.. Bakıyorum, cami avlusunda merhumu nasıl bilirsinizleşiliyor.. Ben de katılıyorum onlara.. Kalabalıkta fısır fısır fısırdaşmalar ve kıkır kıkır kıkırdaşmalar mevcut.. Oysa hiç mi hiç Nasrettin değil hocanın suratı.. Fısırlar ile kıkırlar gittikçe fazlalaşıyor.. Hava, saha Ali Kırca'laşmaya uygun.. Tartışma büyümekte.. Bir miktar ölü üzülücüsü diyor ki:

- İyi adımdı merhum.. Bırak son sigarasını, orgazm sigarasını bile verirdi isteyene.. Dayanamadı ekstra garibim, karısının ıkıyüz gram tuzlu fıstık karşılığı bakkal Pımas Pen efendiyle ero-lu buralı olmasına.. Ve meni garip koyup kimlere menilettin beyaz ötesi aranı apısını.. Dayanamam buna.. Men gayrı gider oldum, memelerin öksüz kalsın emi emi.. İşte tam böyle böyleyken böyle, başka bir grup ölü üzülücüsü şöyle diyor:

- Klas adamdı merhum.. Mutluluğu yakalamak üzereyken öldü.. Mutluluk görebilmek değil midir.. İşte, insanların suratını daha daha iyi görebilmek ve teknolojiden fazlaca daha yararlanabilmek için kaçak elektirik hattı çekerken hot dedi hat.. Oldu o şimdi merhum.. Gitti gencecik adam.. Edison'un da .mına koyiim, Büdüson'un da..

Daha başka ölü üzülücüleri de birşeyler söylüyor fakat ben duymuyorum.. Aslında duymak istemiyorum.. Yazasım da, dermanım da yok.. Numarası ve nereye gittiği belli olmayan başka otobüslere mı binmeli.. Diyorum ki:

- Kalk anne, çişim değil sonum geldi!.

KILLANDIRMA SERVİSİ

Sondan bi önceki dakika haberleri

✍ Yaşar Kemal'e üç dava daha açıldı... Babasına bile güvenmeyen kaynaklardan aldığımız bilgilere göre Kemal; İnce Memed ciltlerinin içinde yurtdışına eroin kaçırmak, 3 milyon frank karşılığında Tatvan'ı Fransızlara satmak ve kâğıt israfı yapmak suçlarından yargılanacak... Önemli bir devlet adamı "**N'apalım ünlü bi yazarsa?. Nobel adaylığı kaç yazar?.. Şahsen ben ülke çıkarları açısından Cristin Haydar'ı daha uluslararası buluyorum**" dedi...

✍ İran Büyükelçiliği'nin İslami Hareket Örgütüyle bağlantı halinde olduğu ve örgütün gerçekleştirdiği her aydın suikastından sonra, özel kuryeyle İran'dan kına getirtildiği öne sürüldü...

✍ Kafka, DGM'lik oldu... Mahir Günşiray'ın savunmasında Kafka'dan satırlar okuması üzerine mahkeme Franz Kafka'ya devletin bütünlüğünü dingildetmek suçundan dava açtı... Sanık, tüm aramalara rağmen bulunamadı...

✍ Turfanda başbakan Mesut Yılmaz "**Askerler, ANAYOL'un kurulması için telkinde bulunmadı... Sadece şöyle bi olay olmuş: Genelkurmay Başkanı, Mustafa Kalemli'ye bayram ziyareti yapmış... Kahve içmişler... Başkanın kahve falında Çiller ve benim kafalarımız gözükmüş.. Allah allah, vay canına demişler... Hepsi bu...**" dedi... Paris uçağında açıklama yapan Yılmaz, öğretmenlerin coplanmasını eleştirdi. "**Geç kalmışlar, öğrenciyken dövceklerdi**" dedi... Mesut Yılmaz "**Ahmet Yılmaz'la kardeş misiniz?..**" sorusuna ise sabit bakışlarla yanıt vermedi...

✍ Hillary Clinton, 26 Mart'ta Türkiye'ye geliyor... Yeni Yüzyıl gazetesinin yazarı olan Clinton, Medya Plaza tesislerinde incelemelerde bulunacak, muhasebeden avans çekecek ve sembolik olarak üç dakikalığına Hıncal Uluç'un sekreterliğini yapacak... Hillary Clinton'ı yabancılara meraklı Türk erkeklerinden korumak için 5000 görevli hazır tutulacak...

✍ Kızılcıkların olduğu, selelere doldurma sürecinin başladığı belirtildi... (Muhabirimize altı ay ücretsiz izin verildi)

✍ RTÜK üyeleri toplu halde istifa etti... Üyeler adına bir açıklama yapan Ali Baransel "**Bütün kanalları her an izlemek zorundayız... Hepsi tamam da, Reha Muhtar'ın sesine dayanamıyoruz... O saatte kimse nöbeti almak istemiyor... İstifa edip kurtulduk...**" dedi... Muhtar, konuyla ilgili 40 dakikalık seri bir açıklama yaptı... Muhabirimiz halen şokta...

✍ "**Aşkta zafer kaçanındır, asıl duygusal olanlar erkekler, güzel manitan olursa kadınlar daha çok ilgi gösteriyo, en iyisi tek tabanca takılmak abi**" geyiklerinin yapılması, ikinci bir emre kadar İnce İşler Komisyonu tarafından yasaklandı...

✍ Ülkenin bütün ekonomik sorunlarının, özelleştirmelerle çözülebileceğini savunan "**Yarı Aydınlar Dilekçesi**" dün Meclis'e sunuldu...

✍ "**10 yönetmenden 2 film**" projesinden sonra, Türk sinemasını kurtarmak için bu kez de "**84 yönetmenden 973 film**" projesinin çalışmalarına başlandı... Muhabirimiz filmlerden birinde küçük bir manifaturacı rolü kaptı...

✍ Ersen ve Dadaşlar'ın "**İnternet'ten Bir Kız Sevdim**" isimli kasetleri çıktı...

Vedat Özdemiroğlu

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

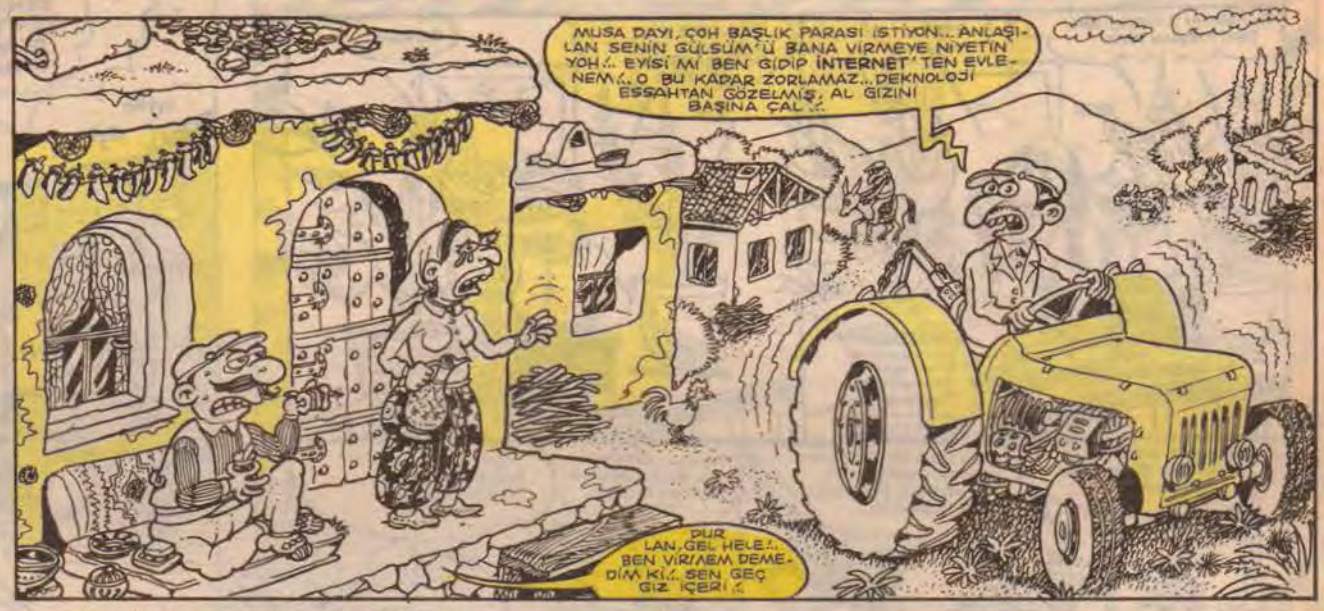

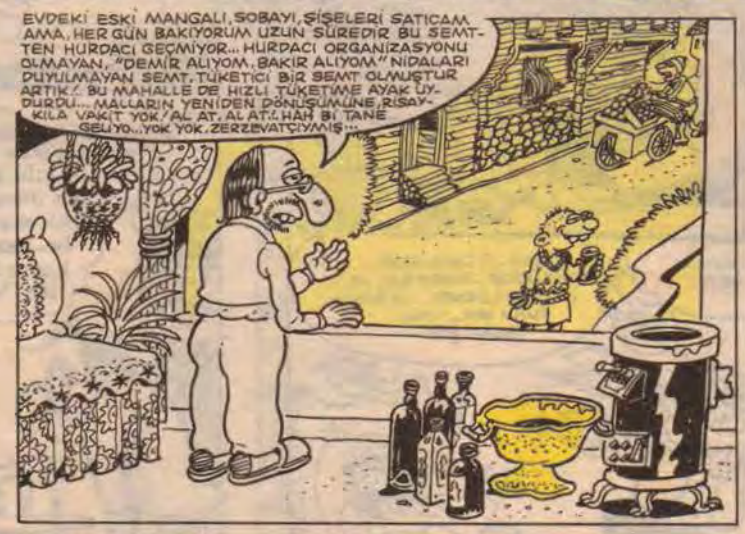

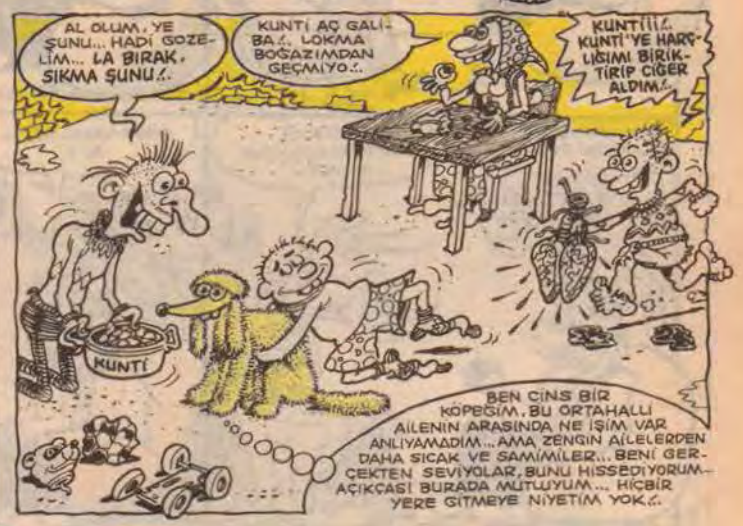

Akşamsefası

beyler gülü

Feyhan Güver

BURASI MI?.. ÇİÇEKLERİ SEVİYORSUN HA?

EVET...

BÖYLE BİR ŞEY DAHA ÖNCE HİÇ GÖRMEMİŞTİM... ADI NE?.

OSMAN..

OSMAN MI?. OSMAN BİR ÇİÇEK İÇİN BİRAZ KABA DEĞİL Mİ?.

AMA ÇOK DUYGUSALDIR... SARTRE OKUMAKTAN VE WAGNER DİNLEMEKTEN HOŞLANIR...

TRANK!

HA HAA... BİTKİLERİN KİTAP OKUDUKLARINI BİLMEZDİM...

ÇOK CİDDİYİM... BAK MESELA BU KLASİKLERDEN HOŞLANIR...

ABARTIYORSUN...

HAYIR... EĞER HER GÜN BİRKAÇ SAYFA OKUMAZSA SARARIP SOLUYOR...

PEKİ BUNUN ADI NE?.

SİNAN... O DAHA SERT RUHLUDUR... HARD RAK VE KOSİNSKİ SEVER... HEPSİNİN RUHU VAR... TIPKI İNSAN GİBİ...

SÖYLEDİKLERİN İNANILIR GİBİ DEĞİL...

İNSANLARA AİT HER DUYGU ONLARDA DA VAR...

NASIL YANI... HEPSİ Mİ?.

EVET... SEVGİ... NEFRET... ŞEFKAT... ACIMA... KORKU... SEVİNÇ... ÇAY ALIR MISIN?.

VE EN MASUM İNSANIN BİLE İÇİNDE YAŞATTIĞI VAHŞET HEPSİ BİTKİLERDE DE VAR...

HISSS...

HIRFS

HISS...

AAAEE!

SEMRA CAN

BENİ ÇOK SEVİYON Dİ Mİ NİHAL!..

TABİİ Kİ ÇOK SEVİYOM...

Senelerdir şurda otururum, bi kere de sen ne dersin kızım, suçlu suçlu mu?.. Ceza olayını ne yapsak diye sormamıştır... Yaz kızım!/Yaz kızım!.. Yazmıyom lan!/Yazmıyom...

YAZ KIZIM... HİŞT!/HOOP YAZSANA!.. ALOOO!..

KAAT OYNAMAKLA NE İYİ EDİYOZ Dİ Mİ?..

HI HI ÖYLE VALLA...

HOOP! BAKIYIM ELİNDE NE VAR!..

BAKMA YA, BUNLAR BENİM, BENİM KAATLARIM!.. BAKAMAZSIN!..

YEK YA!.. BUNLARDA BENİM MEMİŞLERİM BU DA BENİM KUKUM. SEN DE ONLARA BAKAMIYCAN YAA!..

NE ALAKASI VAR... AMA İYİ TAMAM AL BAK...

PİŞTİİ!.. BEN KAZANDIM NİHAHA!

PİS MIZIKGI...

SAAK

Akşamsefası

BALIKÇI KRAL

Geceydi, hava korkunç soğuktu. Heryer kapalıydı ve tek bir jetonum vardı. Ve o tek jetonla sıcak ve korunaklı bir yere ulaşabilirdim. İki telefon kulübesi yanyanaydı. Bütün iyiniyetimle birini seçtim. Ama o hiç aldırmadı umutlanma ve iyiniyetime. Yutlu o tek jetonumu. Gece bono koyu ve soğuk yalnızlık hediye etti. Ama yine umudumu yitirmedim, öbür telefon kulübesinden telefon edebilmek için jeton bulabileceğim bir yer aradım bir süre. Biraz ilerde ağaçlıklı bir parkın arka taraflarında küçük bir ateşin yandığını gördüm. Garip bir umutla, o savruk, yorgun ateşe doğru yürüdüm. Üç kişi ateşin başında oturmuş ısınmaya çalışıyordu. Yanlanmış ve üzeri çamurla bulanmış bir kanyak şişesi elden ele dolaşıyordu. Alevlerin büyülü ışığı yüzlerine mitolojik kahramanların o gizemli, o ölümsüz ifadelerini vermiş gibiydi. İkisi erkek biri kadın bu üç insanın belli ki başlannı sokacak evleri ve birbirlerinden başka hiç kimseleri yoktu... Beni görünce konuşmalarını kesip üçü birden dikkat kesildi... Yanlanna yaklaşlım: **Afedersiniz telefon jetonu anyordum, satıyor musunuz, ya da yanınızda var mı, çok makbule geçerdi?** dedim. Erkeklerden, kısa boylu, zayıf, tek gözü kapalı ve soğuktan korunmak için adeta çuvallara sarınmış olanı: **Ne jetonu beyefendi; eskidendi o işler, şimdi jeton mafyası var, satmamıza izin vermiyorlar,** dedi... Diğer ikisine gözüm kaydı. Kadının siyah saçları adeta kırpılmış gibiydi. Ayakları çıplaktı. Üstünde delik deşik, solgun bir etek vardı. Ama sırtında yeni olduğu belli olan yünden bir şal vardı. Üstelik renkleri çok güzeldi. Yanındaki kızıl sakallı ve hızlı hızlı konuşan adam ise, kadının üstüne başına bakarken yanıma geldi ve benden sigara istedi. Uzattım. Hemen markasına bakb ve ateşin başındaki kadına: **Kısa ika'bini** dedi aceleyle göz atarak. Kadın, idare eder anlamında başını solladı, sonra da **Balıkçı Kral'a: Bana da ötesene,** dedi. Paketimden kadına ve tek gözü kopalı olana da sigara çıkarırken bu insanların **Balıkçı Kralı** nereden bilebileceklerini düşünüyordum büyük merakla: **Balıkçı Kral mı?** diye şaşkınlıkla sordum. **Evet, Balıkçı Kral,** dedi tek gözü kopalı olan, yani, **Robin Williams**.. Bu sırada lafa kadın girdi: **Aslında siz de çok benziyorsunuz Robin Williams'a,** dedi.

Ben daha **Balıkçı Kral** şokunu otlatmadon tek gözü kapalı olanı: **Sizin Akşam Gazetesi'nde tanıdığınız var mı?** diye sordu. **Niye?** dedim. **Şu televizyondan gerçekten verecekler mi, millet perişan oldu, gazeteye hergün zam geliyor, yazık insanlara,** dedi. **İyi de** dedim, **size ne televizyondan, kuponlardan. Olur mu?** dedi. **Bir televizyonumuz olso fena mı olur, gerçi başımızı sokacak evimiz yok ama, olsun... Birkaç gün için de olsa bizim de bir televizyonumuz oldu deriz; kahvelerde seyretmek için garsonlara yalvarmoktan bıktık. Neden birkaç gün için diyorsunuz?** diye sorunca yüzünü parkın arkasında başlayan karanlık yamaca çevirdi. Durgunlaştı, sesi değişmişti sonki: **Bize bırakmazlar televizyonu burolarda,** dedi. Kadın sanki bu konuyu geçiştirmek istercesine hemen araya girdi. **Öyle kuyruklar oluyor ki, millet bize yalvarıyor. İşimiz var, siz bekleyin, aldıklonmızdan bir kısmını size veralim,** diye. **Bak şu üzerimdeki şala. Tam sekiz saat bekledim. Kuponlonn sahibi eldivenle şapkayı aldı, bana da bunu verdi. Haketmişim değil mi ama...**

Bunun üzerine **Balıkçı Kral** oturduklan yerin hemen arkasındaki bottaniyeyi kaldırdı ve bano son aylarda hep birlikte kupon kuyruğuna girerek kazandıklarını gösterdi tek tek. Islak toprağın üzerine serdikleri kirli bir çarşafın üzerinde gazetelerden kupon karşılığı alınmış iki teflon tava, bir elektrikli battaniye, bir gece lambası, oniorın yanında üç ekmek, naylon torba içinde birkaç konserve, iki portakal ve biraz zeytin vardı... **Bunlan ne olur, ne olmaz diyerek kötü günlere saklıyoruz, çünkü dünyanın bin türlü hali var!** deyip tekrar üzerlerini battaniyeyle örttü. Soğuk iyiden iyiye artmıştı. İçim titriyordu. Kendimi kısa zamanda bir eve atmazsam hasta olacağım kesin gibi gözüküyordu, ama bu insanlar ,o denli ilgimi çekmişti ki ayrılamıyordum yanlarından. Merak ediyordum onları. Özellikle **Balıkçı Kral'ın bu dünyanın bin türlü hali var** sözünün anlamını... Bir ara sessizlik oldu. Sessizliği bozan **Balıkçı Kral** oldu: **Siz** diye sordu. **Soodettin Teksoy'u tanır mısınız, yani bir yakınlığınız var mı? Yo, hayır, tanımam,** dedim. Üzüldü, yutkundu. Sonra yine toparlandı: **Peki Savaş Ay'ı?** diye sordu heyecanla: **Evet, çok iyi tanırım, ne oldu ki?** diye sordum merakla. Kadın şalına biraz daha sarıldı ve hayranlıkla gülümsedi: **Ali Kırca gelsin. Ali Kırca, hayranım o adama, çok yakışıklı!** deyince tek gözü kapalı olan öfkeyle çıkıştı kadına: **Biz ne derdteyiz, sen ne derdtesin, kes sesini, hem Ali Kırca böyle işlere bakmıyor** dedi.

Merakım daha da artmıştı. **Balıkçı Kral** kaldığı yerden devam etti: **Beyfendi biz her akşam saldırıya uğruyoruz. Neyimiz var neyimiz yok zorla alıp götürüyorlar, karşı koymak mümkün değil, ne yapacağımızı bilemiyoruz. Gün gelecek onlara kimse karşı koyamayacak. Hani televizyonda gösterilse, belki kamuoyu sahip çıkabilir bize, belki... Bir rica etseniz, ne olur.**

Bu sırada kadın ve tek gözlü olan oturdukları yerden birden kalkıp parkın aşağısındaki karanlık yamaca doğru korkuyla bakmaya başladılar. Kadın adeta sesi titreyerek: **Yine geliyorlar,** dedi... Baktıkları yere ben de baktım ama birşey göremedim. **Kimler geliyor?** diye sordum heyecanla... Tek gözü kapalı olan: **Uğultularını duymuyor musunuz? Birazdan burada olurlar, yeter bunlardan çektiğimiz... Kim bunlar, size ne yapıyorlar?** dedim. **Onlann hiçbir şeyleri ve hiç bir umutlan yok,** dedi **Balıkçı Kral** gözünü uğultuların geldiği karanlık yamaçtan ayırmadan... **Biz yine az çok şehrin nimetlerinden yararlanıyoruz. Onlann bu şansı da yok. Gecenin bu saatinde ellerinde sopalan, yanlarında yaralı, hasta köpekleriyle şehri dört bir taraftan sarar ve ne kimden bulurlarsa alıp götürürler. Kimse onlardan kaçamaz... Peki, siz niye bu kadar korkuyorsunuz, sizden ne götürebilirler ki?** diye sordum.. **Bizden mi** dedi, **Balıkçı Kral,** hafif alaylı: **Demin size battaniyenin kaldırıp gösterdiğim eşyalann hepsini şimdi onlara vereceğiz, bize birşey yapmasınlar diye... Hatta,** dedi ve kodına üzüntüyle baktı -bu bakışlarında kadınla aralarında bir duygusol ilişki olduğunu hissettim- **onun üzerindeki şalı bile alacaklar, çünkü ihtiyaçlan var. Çünkü onlar bizden çok daha kötü durumda, anlıyor musunuz?**

Kadın bu sözleri duyunca sırtındaki şalına daha bir sıkı sarıldı ve yüzünü onun içine gömdü. Şalını yitirmeden önce son kez kokluyor gibiydi. Bu da yetmedi, biraz sonra olabilecekleri aklından geçirmesi bile içini dondurmuş olacak ki, ateşe, onu kucaklamak istercesine yaklaştı... Bıraksalar, şalıyla birlikte alevlerin içinde kaybolup gidecekti sanki...

* 18 Mart Pazartesi günü saat 14.00 - 16.00 arası ODTÜ Uluslararası Gençlik Topluluğunun davetliyim.
* 18 Mart Pazartesi günü saat 18.00-20.00 arası Ankara Kuzey Kafkas Kültür Derneği'ndeyim.
* 23 Mart Cumartesi günü saat 13.00-16.00 arası Samsun Barış Kitabevi'ndeyim.
* **Bütün Kanaatler Umuttan-Her Ömür Kendi Gençliğinden Vurulur-Sevginin Herkesten Şikayeti Var.** Yılmaz Odabaşı Doruk Yayınları.
* **Son Tarihçe** Tunçel Kurtiz Sema ve Arkadaşları Roxy'de. Tel: 249 48 39-51
* **Ölüm Ötesinin Öncözü.** Ayhan Bozkurt. C Yayınları.
* **Kül Rengi Sebahlar.** Haluk Işık. Temmuz Kitabevi.
* İşçi Partisi'nin İstanbul'daki parti merkezinin bombalanmasını protesto ediyorum.
* Cumhur Sümer. Sevim Aslan, Azadı Gali, Özgül Kılıç, Beskenay S.N., Elif Eslek, Onur, Fulya Kanra, Gaye Korkmaz, Banu Er, Filiz Aslan, Seda Okçu, Özlem K., Ahmet Gökçe, Nilüfer Kaya, Hacer Özdemir, Canan Mendeş, Serka Cengiz, Fercan Kaya, Cihat Yılmaz, Erkan Doğanay, Japon Gülü, Zeynep Hillebilmez, Metin Narmanlıoğlu, Mersin'den Pınar, Bedri Yılmaz, Meva Akkaya, Pınar, Erdem Balcı, Levent Sezer, Özlem Şahin, yazdıklarınızı aldım sevgiyle.

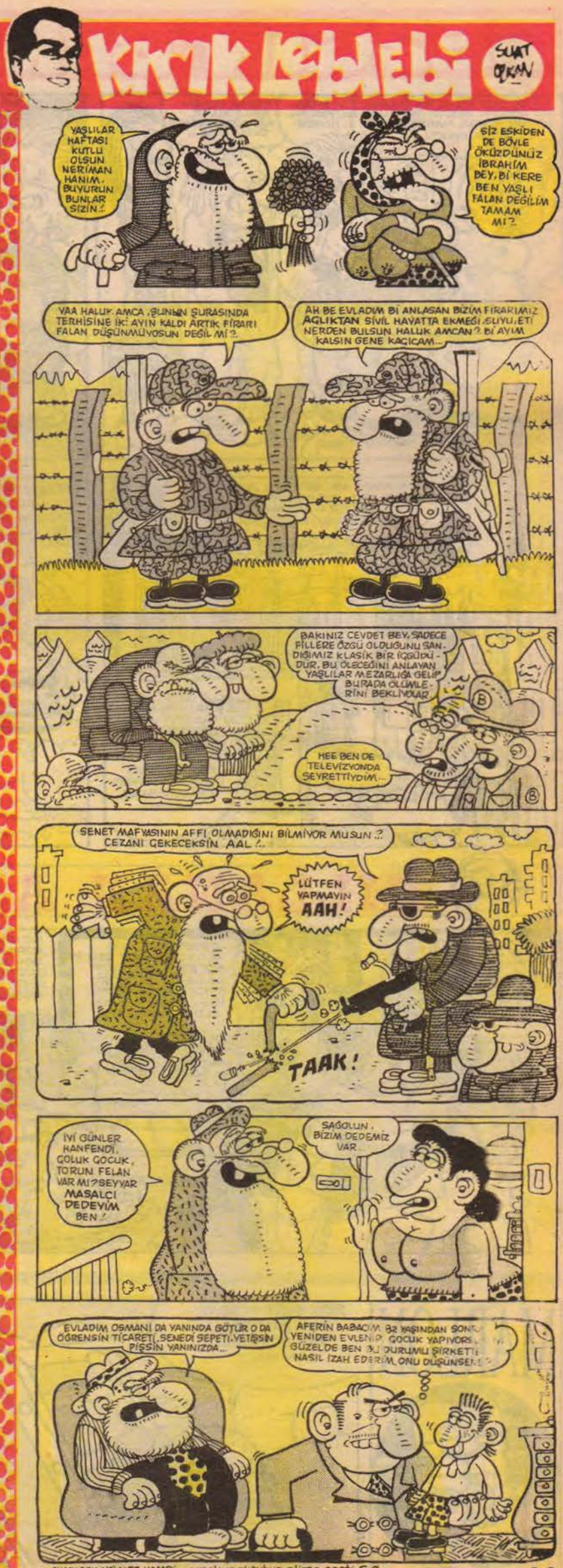

• SHARLOCK HOLMES HAMDİ, yavşak mektubun elime geçti S.O.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

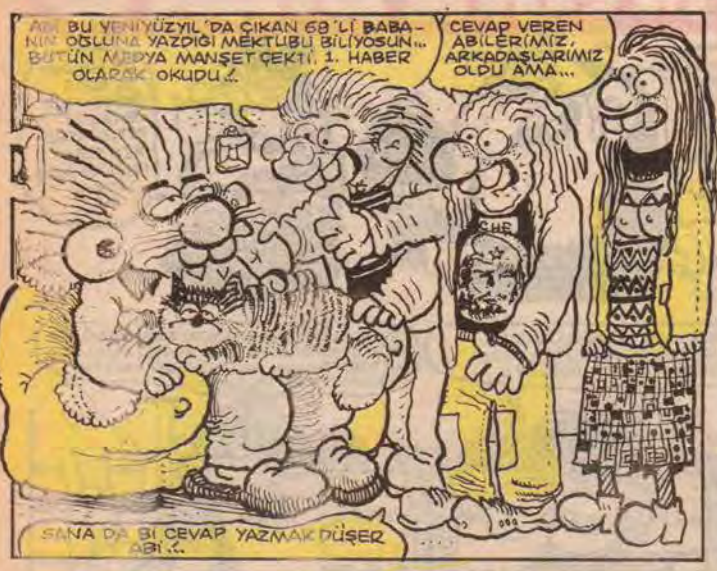

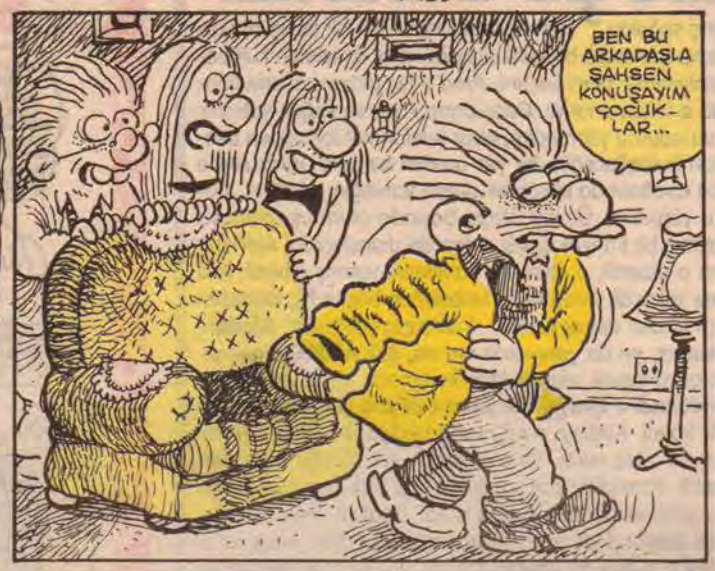

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

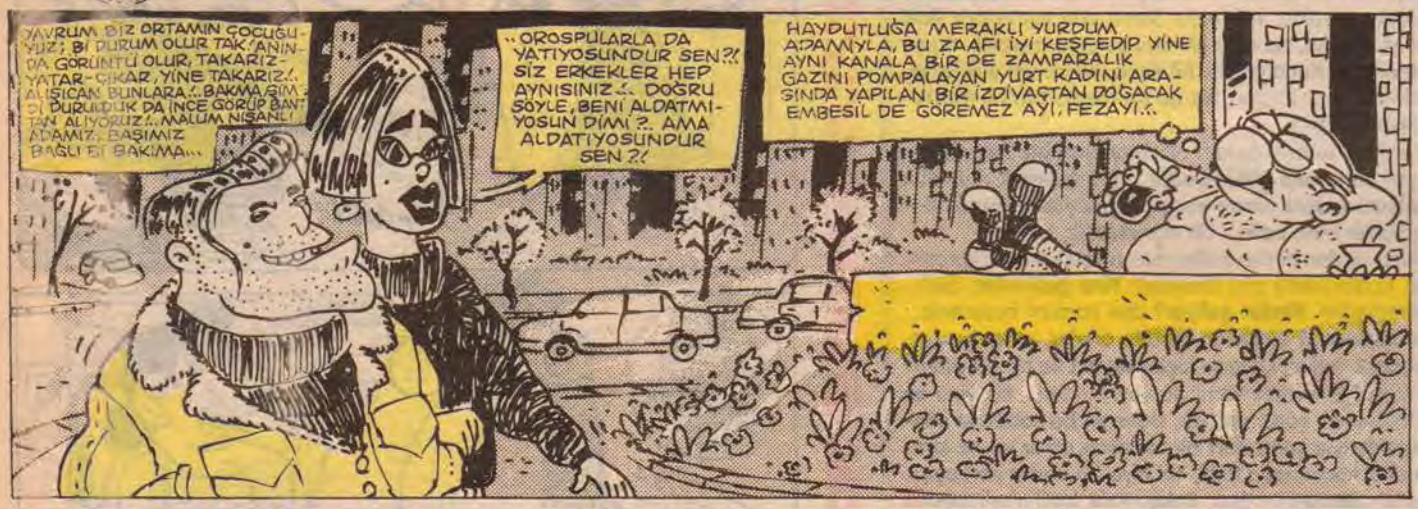

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

İsyanım birikti sığmaz içime!

Hey itfaiyeci, vazgeç, söndüremezsin isyanlarla beslenen içimizdeki ateşi!

O ateş ancak isyanımıza neden olan şeyler ortadan kalkarsa söner.

Eğer emperyalizmin hamam oğlanı olmuşsa ülke, sömürü, zulüm, eşitsizlik, adaletsizlik kol geziyorsa, bu duruma isyan haktır.

Ve bu isyanı söndürmek için itfaiyeciliğe soyunan alçaktır.

İşte sen bunun için alçaksın dönek 68'li!

68 ruhunu taşıyan gençlerin alevlendirdiği isyan ateşini söndürmek için gazetedeki, TV'deki köşesini tam teşekküllü itfaiyeye çevirecek kadar alçak..

Oysa 68'lerde isyan ateşi yanardı senin de içinde.

Başkaldırı ruhu dolaşırdı senin de bedeninde.

Şimdi şöyle bir zaman tünelinden geçip 68'lere kadar git ve kalplerden dudaklara yükselen şu sesi dinle:

"Bağımsız Türkiye, demokratik üniversite..."

İşte sen içindeki bu sesi dinleyip emperyalist ABD'nin 6.Filo askerlerini Ooir abuçe'de dökmüştün denize.

Bu sesi dinleyip isyan bayrağını açmıştın ülkenin emperyalistlere peşkeş çekilmesine.

Tıpkı Kurtuluş Savaşımızı başlatanlar gibi.

Ve bu sesi dinleyip özgür, demokratik üniversite için girişmiştin mücadeleye.

O günden bu güne gerek üniversite gerek ülke demokratiklik bakımından daha da kötüye gitmedi mi ki; şimdi üniversite gençliğinin alevlendirdiği isyan ateşini söndürmeye kalkıyorsun.

Emperyalizm, sömürü, zulüm ortadan kalktı mı ki; gençlere isyankar olmamayı öğütlüyorsun.

"Titre ve kendine dön dönek 68'li" desem de faydasız belli.

Belli ki sendeki 68 ruhunun yerine iyice yerleşmiş 12 Eylül ruhu.

Hani Amerikan yönetiminin **"Bizim oğlanlar"** dediklerinin getirdikleri ruh!

Sen emperyalistlerin, zatimlerin hamam oğlanı ya da hamam kızı olacaksan ol!

Bedenini de, beynini de, kalemini de sunacaksan sun emperyalizmin, sömürünün, zulmün hizmetine.

Ama bil ki ne yaparsan yap söndüremezsin bağımsız-özgür ülke, sömürüsüz-zulümsüz düzen, demokratik üniversite için içimizde yanan ateşi.

İsyanımız biriktikçe sığmaz içimize!

Basketbol bu kapağın, bu formanın altındadır! Tebrikler Efes.

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

Yanık Kokusu...

Erdal Özkaracalar

Ekmek... Un, su ve tuz üçlemesinin bileşiminden oluşan hayatımızın şu en vazgeçilmez besininin hazırlanışı, pişirilişi bizim orada biraz daha değişik olurdu... Mesela Urfa'da saç üzerinde pişerken...

PAT PAT!

Bizim orda, Hakkari'de çukur tandırlarda pişirilirdi ekmek... Gelgelelim yapılışı da bir hayli zahmetliydi...

Ekmeğin çok ama çok ince açılması lazımdı... Bunu yaparkenki hızın, olmanın yanında kırk kırk yaran bir dikkatle hamurun dağılmaması, delinmesi önlenmeliydi...

Lavaş ekmeği gerçekten de çok lezzetli ve hafif olurdu... Ondan en az 5 tane yemek, bir çocuk için ilerde oldukça gelimsiz, güçsüz ve zayıf bir adam olmanın habercisiydi...

Hakkari'de Bayköy isminde bir köy vardı... Her ay sonunda tandırlar yakılır, ekmeği pişiren ateşin dumanı...

Göğe yükselir, orada öteki evlerden yayılan dumanlarla birleşip o tarafa yönelirdi... O tepeye...

Sonra tepenin başında birisi belirirdi... O birisi tandır kokularına gelen İlyas amcaydı... Onun evi köyün epeyice uzağındaydı...

Sessiz, malsız-mülksüz yaşlıca, bilgece bir [illegible]

Köydekiler onu zevkle, istekle beklerdi...

70'ine merdiven dayamış bu adam köye iner inmez o bilge görünüşünü bi yana atıp çocuksu bi gülümseme ve heyecanla bayılır ekmek arzağını toplamak için hızlı hızlı hareket ederdi...

Köydeki tüm evleri, sırasıyla tek tek dolaşırdı... Her evden ona ayrılan iki lavaş ekmeğinden ibaret bir "pay" vardı... O, bu payını sağ kolunun üzerine bir bir istif ederken kadınlara hal-hatır sormayı da ihmal etmezdi...

KOCAN NASI OLDU KIZ?.. İYİLEŞTİ Mİ?..

Her evden ikişer tane... Köyde 25 hane vardı... Ederdi 50 ekmek... E bu da ona bir ay için hayli hayli yeterdi, artardı da... İlyas amca kucağındaki ekmeklere sıkıca sarılır bir yandan onları koklar, bir yandan da sıcaklıkları sayesinde ısınırdı...

Sonra evine dönmek için tekrar tın tın vururdu kendisini o tepeye... Çocuklar da kartoplarıyla uğurlardı onu...

Hiç arkasına bakmadan o tepenin ardında kaybolup giderdi...

O gün de her ay sonunda olduğu gibi kadınlar dama dökülmüş tandırda ekmek pişirmeye başlamıştı... Hatta işleri bitmek üzereydi...

NERDE BU ADAM?

İLYAS AMCA NERDE KALDI YAA?!

Tüm bakışlar yine o tarafa, o tepeye yönelmişti... Tandırların dumanı yok olmak üzereydi ki uzaktan göründü İlyas amca...

Ama ½ halinde bir tuhaflık vardı... Tepeyi güçlükle sendeleye sendeleye iniyordu...

Birden yere kapaklandı...

Sürücek...

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM'in asıl ismi HANS VON BRAUN'dur. imza: Fatih KAAN

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ!

ERKUT ABİ, GEÇEN GÜN YOLDA 160'LA FİLAN GİDİYORUM, HERİFİN TEKİ ÖNÜMDEN GİDİYO, FLASÖR YAPTIM, GEÇTİ SAKA DURDUK BERABER... "ULAN DEDİ NE SIKIŞTIRIYORSUN HAYVAN SEN MİSİN DİYEN, BİR GİRDİM İBNEYE, YANINDA KARISI DA VAR, O DA BAKIYO...

EN DOĞRUSUNU YAPMIŞSIN... ATEŞİN VAR MI?.

ŞİMDİ BUNA İLK ÖNCE, BÜTÜN YERYÜZÜ KARAYOLLARININ ŞEMASINI YÜKLEYİN, SONRA BENZİN MOTORLARI KONUSUNDA MASTER YAPMASINI SAĞLAYIN... SONRA BİR OTOMOBİLE BİNDİRİN, HER GAZA BASIŞTA KAFASINA ODUNLA VURUN... SON OLARAK DA UZAYDA IŞIK HIZININ DÖRT KATI HIZA ULAŞTIĞINI BUNU!.. AKLI BAŞINA GELSİN!..

EMME BUJİ EKSOZ

E

AMAN EFENDİM KİMLER GELMİŞ!.. APARTMANIN YÖNETİCİSİ OLARAK SİZİ KAPIDA KARŞILAMAK BENİM İÇİN BİR ŞEREFTİR EFENDİM!..

VALLA KUSURA BAKMAYIN, ANAHTARI UNUTMUŞUM, BİZİM DAİRENİN ZİLİNE BASAYIM DEDİYDİM, BİR KAZADIR OLDU!..

OHOOO, USTA BEN NE DİYORUM SEN NE YAPIYORSUN? BAK ÖNCE O VİDAYI SÖK, ÖYLE ÇIKAR!.

ULAN İT SİPASI, SENİ MERDİVENİ TUTASIN DİYE GETİRDİM, ANCAK SEN BENİ YERDEN UÇ METRE YÜKSEKTE DASAK OĞLANINA ÇEVİRDİN! KIZIN YANINDA DÖVMEYEYİM ŞUNU!.. NE DE OLSA MÜŞTERİ HESABI!.

ESPRİ: Ersin AYDIN —ADIYAMAN—

ERDENER ABİ...

—Erdener abi, kuleklerimi kestirip, dötürne monte ettirdim... Yani estetik açıdan ne olur?. Onu soruyorum?.

—Hiçbir şey olmaz!.

@ Ankara'dan Hakan BAÇAK'a: Bir espri güzel... Moğollar'ın bahsettiğin parçasının (ki ismi var; birincisi "Bu nasıl dünya" ikincisi "Magic Moon"... konser durumlarını şu anda bilmiyorum... Görüşüyoruz ancak hiç sormadım... Sevgiler...
@ İzmir'den DİLİN'e: Güzel mektubun için çok teşekkürler... Selamlar İzmir'e...
@ Ankara'dan Erkan EROL'a: Espirilerin doğal gözlemlere dayanıyor... Yapacağın tek iş, çevrende olan bitenleri her şeyi gözlemleyip, onları bir anlığına şemsi hallinde kağıda dökmek... Olay budur...
@ Ankara'dan Fatih KORKMAZ'a: Fatih bana espri göndermemekle en iyi şeyi yapmışsın... 2,5 sayfalık mektubunu büyük bir keyifle okudum... Bu espri bombardımanı altında çok iyi geldi. Teşekkürler, Selamlar...
@ İstanbul'dan Canan ARSLAN ve Pelin ERDOĞAN'a: Espirileriniz TİSS artık, ayrı ayrı mektuplarının zarflarına çizdiğiniz tipler çok hoşuma gitti... Bundan daha fazla özgün çizimler olamazdı... Teşekkürler...
@ İstanbul'dan Caner YÜKSEL ve Volkan KINACI'ya: Her ikinizin de çizimlerinde kompozisyon ve Anatomi hataları gördüm... Ayrıca espirileriniz de zayıf... Biraz daha gayret...
@ İstanbul'dan Emre KÖYUNCU'ya: Dosyanı aldım. SCHOELLER kağıda çizmen önemli değil... İyi kalite bir resim kağıdı da işini görür... Hareketleri şişiriyorsun... Arka planın zayıf. Kompozisyon sorunun var... Son olarak da Mehmet'le tekrar ortaklık kur... Diyeceğim budur...

I. LİG TOPLU SONUÇLARI:

BALIKESİR'den Erkin ÖZDEMİR, Aydın AKIN, Mertol AKOĞLAN G.ANTEP'ten, Emre ÇİFTÇİ, MERSİN'den Murat MALGIR, Onur ÖKTEN, ISPARTA'dan Aşkın KARABULUT, TRABZON'dan Zafer ve Canan, NAZİLLİ'den Deniz KÜÇÜK, ANKARA'dan Zafer YÜCEBAŞ, Cem ÖZDOĞAN, Çiğdem DEMİR, Alper ERSEN, Duygu ZORLU, İnci Ö, Ali ARSUN, SAMSUN'dan Uğur ALKAN ve ADAPAZARI'ndan Sedat ORAL... Bu seferlik olmadı... Başka sefere olacak... Hepinize çok teşekkürler...

İYİ ÇEK LAN, ÖRDEK İYİ ÇIKSIN HAAA!..

YUH BE!.. ŞU POZA BAK!.. SANKİ KOÇA AYAĞI YAKALADINIZ DA KAŞILIYORSUNUZ!.. ULEN ALTI ÜSTÜ DÖTÜ MOKLU BİR ÖRDEK VURDUNUZ BE!.. BU KADAR DA ŞIMARILMAZ Kİ!.. BU ARADA KÖPEĞİN DE WALT DISNEY İMSİ HAREKETLERİ GÖZÜMDEN KAÇMIŞ DEĞİL!..

ESPRİ: Özkan DURAKOĞLU —KARŞIYAKA—

GÖKHAN DABAK

MADAM PARALEL İKİBUÇUK BARDAK SİLGİ SUYU İÇİRİLMİŞ ASANSÖRÜNÜ OKŞAMASI İÇİN UŞAĞI MAYONEZ'İ ALARMA GEÇİRİR. BUNUN ÜZERİNE SİNİRİ BOZULAN PİLLİ BALIKLAR KENDİLERİNİ PAZARDA SATARAK SERİNLERLER. AYILARIN FOTOKOPİSİNİ ÇEKMEK İSE KİMSENİN İLGİSİNİ ÇEKMEMEKTEDİR. ÖYLE DİYMİ CEVAT ABİ (HAYIR ÖYLE DİYİL ESASINDA DİŞ ARALARINA SIKIŞTIRILAN FOSFORLU KÜRDANLAR HER AKŞAM YATMADAN CAMTAN ATILMALIDIR KI ASANSÖR BAVULA SIĞSIN DİYE.) BAĞIRMIŞ. BUNDAN DA ANLAŞILACAĞI GİBİ PEKMEZ YERKEN TAKLA ATMAK HAZMI KOLAYLAŞTIRIR. ZATEN BÖREK ÇOK YAĞLIYMIŞ. EVET.

INGHHGHHH

PA TIR ZA RT

İMDAAT TARZAAAN YETİİŞŞ...

RU CEYN'İN SESİ!..

VIJJJJK

HINGAAOOAAAOOHAAARRF

Tarzan bu olaydan sonra bütün karizmasını kaybetti... Bir müddet orman kerhanesinde pezevenci olarak çalıştı ve bunalıma girdi... Üç yıl psikiatri tedavisi gördü ve kimliğini değiştirdi... Yeni ismi Batman, kullandığı margarin Zalinla...

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

● Fantom'un Fısıldayan Korulukları...

TÜYAP İzmir Kitap Fuarında gösterdikleri ilgi ve alakalarından ötürü Leman okurlarına teşekkürler. A.Yılmaz.

Akşamsefası

SİZİN KALBİNİZ NE İŞE YARIYOR?

1911-1922 arası bir düzine savaşın içinden geçmiş Trablusgarp, Balkanlar, Süveyş, Kütülüemmare, Irak cephesi, Kafkas Cephesi, Çanakkale ve bilfiil Anadolu'daki iç ve garp cepheleri. On yılda savaşın hesabı var. Sömürgelerine sömürge katmak isteyen İngilizler'e karşı, İngilizler'in daldurusa getirdiği Araplar'a karşı, Balkanlar'daki bağımsızlık hareketlerine karşı, Rusya'ya, Fransızlara, İtalyanlar'a karşı, Osmanlı'dan toprak isteyen Yahudiler'e, Meşrutiyet'in hürriyet havasını kokluyup, birer ajan okullarına dönen kiliselerde, monastırlarda örgütlenip büyüyen bir iç savaşa hazırlanan Ermeniler ve Rumlara karşı...

Devlet, milli tören, milli marş, milli anıt, vs. türü şeyler Fransız ihtilalinin hediyesi, imparatorluğun sonunu getirdi. 19.asırda milli bağımsızlık hareketleri tüm Avrupa'yı kasıp kavurdu, ulus devletlerin doğuşuna sebep oldu, Osmanlı'nın sonunu hazırladı ve Osmanlı aydınlarının gözünü açtı.

Türkün dili, tarihi, kökenleri üzerinde henüz tek kelime araştırmacı yok iken, Osmanlı aydınları kendilerine Türkçü gözüyle bakmaya başladılar. Vatan mülkü olarak toprak vatanlaştırıldı, vatan hatıralaştırıldı. Aydınıyla, şiiriyle, romanıyla, siyasetiyle Atatürk'ün cumhuriyeti kurmasıyla hayata geçirildi. Türkçülük az zamanda çok büyük işler başardı, asker kökenli siyasetçiler milli egemenliği inşa etti.

Vahdettin sürgünde, Fransız cumhurbaşkanına bir mektup yazar "Anadolu'da beş-altı milyon Türk benim hatifeliğimi alamaz, ben üçyüz milyon müslümanın halifesiyim".

Akıl almaz bu kanlı savaşın en büyüğü, açlığa, kolera'ya, yoksulluğa ve ortaçağ karanlığına karşı veriliyordu. 15 yüzyılda Osmanlı'nın elinde muhteşem ve bilimsel olarak inanılması imkansız haritalar vardır, ancak... Sultan Mehmet Reşat'a geldiğimizde.. Bir vali tayin edilecek Manisa'ya.. "Manisa, Basma'da bir yer değil mi?" der. Vali, cehalletten utanır, "Bir zamanlar cedlerimizin başkent yaptığı yer" demeye çalışır, Sultan Reşat "Hoa, şu kavun yetiştirilen yer" diye cevap verir.

Osmanlı'nın genç aydınları padişahının adını bile bilmediği bu topraklarda can verdiler. O kadar can verdiler ki, savaş bittiğinde, topalı, kadını, ihtiyarı, çocuğu saymazsanız, bir milyon nüfus kalmamıştı.

• • •

Bin yıldan bugüne uçarak geten çift başlı Selçuktu kartalı, kuvocıların boz kalpaklarına konmuştu. Asker bir milletin, asker çocuklarıydılar, özgürlük onlarındı. Ellerinde, avuçlarında yoktu. Asırlar boyu sindirilmiş, tembelleştirilmişti; halkta yoktu. Çarelerde yoktu. Sıfırdan bir millet yaratmaya koyuldular. Dil, tarih kurumları, fakülteleri. Türkçülük hayali aldı başını Güneş Dil Tearileri'ne kadar gitti. Kafatası çalışmaları halen dil, tarih fakültesinde saklıdır, açıklanmaz... (Yıllar sonra Köyişleri Bakanlığı da, tek tek köyler üzerine etnik bir çalışma yapar, o da yayınlanmaz. Ve yine İ.Ü.Antropoloji bölümü de köyler üzerine etnik bir çalışma yapar, bu çalışmayı da durdururlar.)

Yorgundular, kahramandılar, kurdukları cumhuriyeti yaşamak için, önce kendilerine, sonra da milli egemenlik kpvromına zincirlediler. Cumhuriyetimiz milli egemenlikle kilitlendi, **halk egemenliği** adına konuşan herkes cezasını gördü. Bütün siyasi huzursuzlukları artık, milli egemenliğin yılmaz bekçileri darbe üstüne darbeyle saldısı edecekti.

Milliyetçilik hayalle yaşadık, karnını hayalle doyurdu, açlıktan, sefaletten, cehaletten nefesi kokan halkımızın kamı hayalle doydu da. Dünya ülkeleriyle siyasi, sosyal, iktisadi mesafelerimiz uçsuz-bucaksız açıldı. Bağımsızlıktan dilenciliğe doğru yola koyulduk.

Ürkütücü bir tarihin içinde sıkışıp kaldık. Bu tarih, ikiyüzyıldır milli egemenlikçileri haklı çıkarıyor. Korkofça'dan bugüne Batı, bu ülke an yıla kalmaz çözülür diyar. Çözüle çözüle bugüne geldik. Bugün de Batı, aynı ürkütücü senaryoları oynuyor, bir yerleri oyuyor.

Batının ürkütücü tehditleri, milli egemenlikçileri her on yıl tüm müfredat programları sil baştan düzenlemelerini gerektiriyor, kaltuklarında daha rahat, daha emin oturuyorlar. Sağcılar, muhafazakarlar, islamcılar, milli egemenlikçilerle aynı kutsanmış tarihin hastalıklarını yiyip semirdikleri, iktidara ortak oldukları için, işte savunma bütçesi oranı, dünyada eşi benzeri yok.

Saf, mermer bir haik yaratma fikri Almanya'da yirmi milyon insanın ölümüne sebep oldu. Suçsuz yere öldüren, öldürülen ve öldürmeye çalışan, aynı siyasi makine bugün bizim elimizde, suçunu asla kabullenmiyor, onu haklı çıkartacak Kardak Kayalıkları gibi milyanlarca çakıltaşından sebepler var.

Bu ağır, ateş dalu tarihin yaksul, perişan halkın yanında hesaplaşmasını yapmaya çalışanlar, çalışanların tarunlan, masum, suçsuz, çok haklı!) katillerce bertaraf ediliyor..Ortaçağımız, kanıyla, irfanıyla ikibinli yıllann zindanlarına, yoksulluklarına doğru yüzüyor.

Ortaçağ nedir? Hala şehiller, evliyalar, azizler, komutanlar ve polisler bu ülkenin kahramanlandır. Toplum neden kahramanlarını hala, şeyhlerden, polislerden, asker gibi siyasetçilerden seçiyor. Bu ortaçağ kültürüdür. Savaştan, milli hislerden siyast rant-mutluluk duymaktır. Halk hareketleriyle ikiyüz yıl sollanan bugünkü Avrupa'nın kahramanlan, neden aydınlar, sanatçılar, bilim adamlandır? Neden hala milli egemenlikciler bize şehitlerden kahramanlar ormoğan etmektedirler?

Rektörleri derebeyleri gibi, rant patranlan müstemleke valileri gibidir. Şuraya bakın, rektör, öğrencilerle görüşmem diyor. Peki o rektör, milli egemenlikciler de çağırdığında görüşmez mi, el pençe divan durmaz mı?

Bütün kurumlar milli egemenlikcilerin elindedir, yüksek bir tepeden Ankara'ya bir bakın, dörtbuçuk milyonluk şehirde, devlet ve devlete ait dairelerde bir milyon porsiyon öğle yemeği çıktığını göreceksiniz. Yetmiyor, kırkbin porsiyon da belediye veriyor, yine yetmiyor, ikiyüzbin porsiyan hesabı yapılıyor...

Ortaçağımızın şarlatan politikacıları o kadar rahattır ki, siyasi-sosyal çürümeyi öyle bir kıvama getirmişlerdir ki, kimse, kendi yalsuzluğundan değil utanmak, değil istifa, geri çekilme, özür... Bir açıklama yapma ihtiyacı bile duymamakta, bir medya kazası, bir "adam çekememe" sorunu gibi görmektedirler.

Atımız yere yıkıldı. Yarışı bu yoksul halkın çocukları koşarak bitirecekler. Milli egemenlikciler toprağı işliyemiyor, fabrikayı çalıştıramıyor. İşleyemediğin mülk vatan değildir, rantçılar tarafından gaspedilmiştir.

Dört yaşında çocuktum, Amerikan yardımı süttozu veriliyordu, işte geldik, gidiyoruz, varoşlarda devlet kapuska dağıtıyor, burası Habeşistan mıdır? Yoksa hergün deprem mi var? Milli pirasolalla, milli lohonalarla bu yoksulluğu, akıl almaz talanı görmeyecek, unutacak mıyız? Bolivia'da insanlar ben vergimi verdim deyip, hak aramaya başlar, biz de, işadamları bile "ben askerliğimi yaptım" diye söze başlıyor. Askerliğini yapan halk, şehilini veren halk, kuyruklarda kapuska dilenmek hakkına kavuşuyor, haşlanmış düdüklü makarnayla ödüllendiriliyor.

Sonra başkan kürsüye çıkıp, "gücümüz yelse bir miliyon kişiye yemek veririz" diyor, alkışlanıyor... Halkı dilencileştirmek ne kadar haşlarına gidiyor. Bu halka, onurlu yaşamdan, insan olmanın soyluluğundan, adaletten, bağımsızlıktan sözettiğiniz de, akıllarına "burgulu makarna" geliyor ve bir bozukluk çıkıp kon gövdeyi götürdüğünde...

Alman çevreci aslan kahraman Roth koşup onları kurmızı ceketlilerden kurtarıyor...

Ve hiçbirimizin kalbi bu acıların acısını kaldıracak güçte değil!

Hukuğun Türçesi, Fransızcası, yoksulluğun Kürtçesi, Alevicesi; şiddetin haklısı, masumu yoktur. Böyle konuştuğumuz için de bizi de seven yoktur.

Kim ne derse desin, erikkurusu bir ihtiyar olıncaya dek kalbimize, bu yoksulluğu taşımayı öğreteceğiz.

SURDİBİ

Nihat Genç

Akşamsefası

Pi'ya Mektuplar

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

● Uykusuz geceler, ölümden de beter...

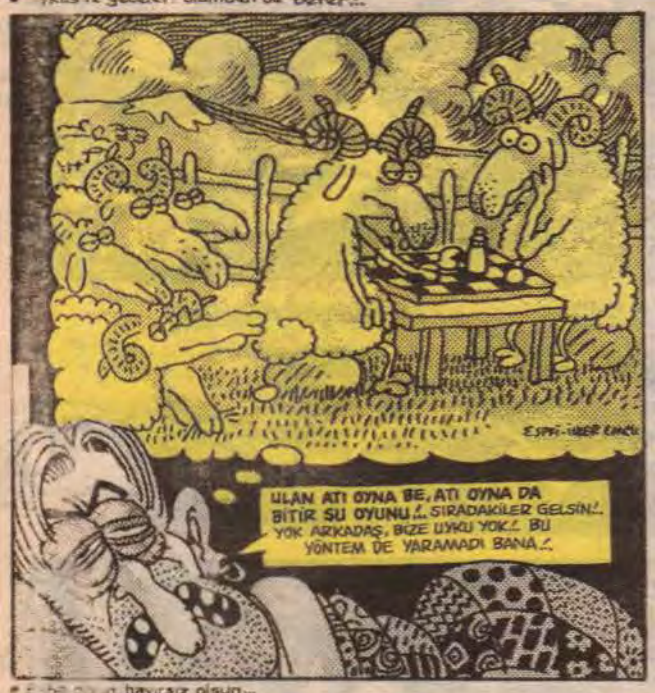

● Evlilik müessesesi, kâr zarar bilançosu...

● Şeytan oğlun hayırsız olsun...

● Bahtı kara kedi ve sahibinin farkedemediği meseleler...

● Bir gidirken Cleopatra'nın sirkeli kaftesinde görülen Liz Taylor adam...

● Bir okuyucumun espirisi ve (KENDİ HAYATINA DAİR) yorumu yok...

● SAVAŞ SERVİSİ ARKADAŞIMIZ CİNEYT'İN BİR KUBİLAY'I OLMUŞTUR... KENDİSİNE HOŞGELDİN KUBİLAY DİYOR, ŞAHANE ÖTESİ BİR ÖMÜR DİLİYORUZ...

AKSAK KUŞ (Şiir kitabı) HAKAN AKÇURA, KENDİ ŞİİRLERİNİ KENDİ DESENLERİYLE SÜSLEDİĞİ KİTAPÇIK YALNIZCA 1000 ADET BASILDI...

AYRINTILAR

m.e.t.i.n.f.i.d.a.n

Selâm!... Hayat hakkında söyleyebileceem annamlı ve süslü bişii uydurmıycaam bu hafta. Zaaten zor oluyo onnar, anlatmıyosun, yarısını saklıyosun. Ben size en'tsi komik bişii söyliyem bu haftaki girişte. Dinneyin. Börek yaptım yine geçen gün, eşofmanım felan una bulandı hep, yüzüm de tabi... Nası, komik di mi?.. Hahaa, eşofmanı unlanmış bi herif. Börek yoptını sanıyo. Hahaa, ne komik. Allah kooretsin, beceriksiz bi palyaço gibi hissettim kendimi. Niye ben eşofmanı una bulanmış bi herifle ilgili bi şiir yozamıyom da, doorudan dooruyo eşofmanım una bulandı diye yazıyom. Sıkıldım bu bire birlerden artık. Pöh, eşofmanım una bulanmışmışt. Noolcek. Bulanır. Bak, yine aldu andan. Kaba hayal gerçekleriyle ilgili net yorumlar yopmıycam diyom, ama yine oraya dooru sürükleniyom. Hımm, demek bu kaçınılmaz. O zaman ben hemen yine bire bir bişii söyleyip kaçıyom. Dayım geldi pazar sabahı, kıymalı pooça getirdi... Pozar sabahı dayısı kıymalı pooça getiren eşofmanı una bulanmış bi herifle ilgili nefis annamlı bi şiir yazabilmek isterdim...

SEVERİM:.. Cam kenarındaki maacuna kolayca ırnaamı batırabilmeyi... Kurşunkalemlerin arkasındaki silgiyi kolayca sıyırıp koparabilmeyi... FÜSUN... Külotsuz ince çarabi, bocoan ... yuvarlayarak çıkarmayı... CELİS... Eczaane kokusunu, yazar kasa sesini... CANAN... Haparlörlerin artasındaki duyarlı bombe ... ma elimi deydirmeyi... Yürüyen merdivene binişimde, bashım ... şendin basamak oluşu aanını... HAKAN... Tükenmez kalemle ... sel sarmayı... CURLY... Zarfları yolarken oazıma gelen tatlı ya ... konu... Ayçöreenin önce kabuunu, soora içini yemeyi... MİRVE... Kurşunkalem ince yaasın diye, kalemi hep evire çevire yazmayı... Masaya çay döktüümde, nayton örtüyü kaydonndan kaldırıp çay birikintisiyle oynamayı... BANU... Temizlik için hazırladım sıcak suyun içinde bezi sabunla köpürtmeyi... Gitarının pen ... kibrit kutusunda saklamayı... EBRU... Otobüste minibüste felan oturarak giderken, ayaamı uzatıp kayabileeem b ... kınlı bulabilmeyi... SAYGIN... Frizbi fırlatmayı... ALİ... Perdeyi ... kince, kamışın çıkardı a acaayip sesi... DİLEK... Deodarantın basma düümelerine, ona uygun yapıldı için, parmaamın tam oturmasını... Elmayı kazaamlo ovup parlatmayı... İLKİN... Sürpriz yumurta çikolota alırken, en güzel oyuncak çıksın diye elimle yoklayıp en aanı seçmeyi... ÇİĞDEM... Hesap makinesinde çok karışık bi işlem yaptıktan sonra, eşittir düümesine basmadan önce, azcık bi süre dinlenmeyi... ARİF... Tencerede dibi tulan makarnaların, ciyerlerin, pilavların tıtırlarını kazıyıp yemeyi... AYŞEN... Hapşurmadan önce burnumun gıdıklanmasını... AYFER... Annemin, yıkadı tooze tasülyeyeri ikiye bölerken çıkan Prt seslerini... YILDIZ... Gitarın içine düşen penayı çıkarmayı... SELÇUK...

HOŞTAŞIMA:... Küçük bi çocuu, belinden tutup, belimle destekliyerek taşımak... CELİS... Ceplerim dolu olduunda, eldivenlerimi, belimdeki kemere sıkıştırorak taşımak... SELEN... Eliim kolum paket doluyken, sonuncu pakedi, serçe parmaama takıp taşımak... BANU... Üstüste konmuş makarna paketlerini taşımak... SAYNUR... Kutukalanın etraafına Leman'ı sarıp taşımak... Aazımda bıçak taşımak... SELÇUK...

NEFİS TUTUŞLAR, DOKUNUŞLAR:... Ellenen tutmak... Kedi kafası tutmak... Makası kavrayıp tutmak... Kibrit kutusunun içinden bi kibrit alacakken, diğerlenne de dokun ... mak... Unkonmuş hamsiye dokunmak... SEVERİM'den baamsız y ... köşemiz bu. Hoşlaşıma, kolaygiterzorçıkor yok artık. Bi sur ... buna takılcaz. Bakalım noolcek...

MİNİ BELGESEL:... (Bakkal önleri) Çok şey sattır bakkallarda. Sarraz tabi o küçük dükkana. Bi çok şeyi dışarı ... nur. Kaldırımı kaplar onlar. Panço, Rafts, Patos, daa bi sürü ... arka mısır çerezinin asılı olduu a büyük tezgâh, renkli renkli d ... dükkanın önünde. Bi de yeni çıktı. Kolaların boynundan asılı ... emir raflar var. Onlar belki işlevsel ama, kaba görünüyo. A ... bi, bi sürü boş kasa do var dükkanların önünde. Gastelikler ... ı sımamış çuvallar, büyük su damacanaları... Bakkal önle ... celdir. Bi kilometre uzaktan, "Aa, şurda bi bakkal var galba ... dip alıyım mallepemi" dersin. Belli edesler kendilerini uza ... ışıl ışıl, karmaşık bakkal önleri...

POTBURİ:... Balkondan aşaa yine bişii düşürdü ... ne antenle oynarken, bu seferi bi vidayı. Bi gün bırısının kafa ... parçalamam işallah... Vapurun kıçında, büyük demir bi kapak vardır duvarda.. Gastesini okuyup bitirenler, onu taşımaya ... nır, o kapoan demirine sıkıştırır, bırakır orda. Ben de baazı d ... gileri okuduktan sonra, oraya bırakırım. Orası, doktor muoaye ... rındeki gazete dolu sehpaaların işlevini görür, hoştur... Tün ... kuşundaki bi börekçide kıymalı böreklen çay içtim. Bi Jap ... vardı içerde. Tivide Yaosemin Yalçın oynuyodu. Japon kilap ... du hep. Yoosemin Yalçın'a baksın do tepkisini görüyim dedi ... kmadı hiç. Yedim, çıktım... Yalaamı yaktım yine. Küçük ... ık. Allahtan uyuklama huyum yok. Yoksa bu gece sigaraları ... diecek evi... Bi adamın topuuna bastım arkadan. Omzuna d ... up, pardon pardon didim. Döndü, ocaayip bişii geveledi, Muh ... gibi, annamadım. Atlantis'deki Java'yla konuştuumu sa ... dım... Meyvalı gazoz içtim, ikı kere dişlerimi fırçaladım, bi v ... kmen adaptörü satın aldım, banyonun aynabını temizledim, b ... atto geçtigilli...

BİŞİİ:... Aylin, çok kaba gerçekler onlar. biraz parçala... Sedat, saadece Severim ve Nefis Tutuşlar aabi... Bilgehan, yazını okuyamadım... Can akan, yapıldı onnar... Seher, akudum... İlban, selöm ve hayırlı teskereler... Duygu, nassın? Zilan, ne yapmışın... Ol Allam, herhaase farklı bişii söyliyecem diye gütümü patlattım. Ha bu arada, reçel dökülüşü ve koreson yanışı Ayrıntıdan da klasiklere girdi artık, yapmıyın onnan. Evet, iyi günler diyom ben yine!..

Merhaba

Biz 26 Aralık 1995 günü Manisa'da gözaltına alınan örgüt üyesi olduğumuz iddiasıyla yoğun işkencelere maruz kalan insanlarız. Manisa Emniyet Müdürlüğü'nde kaldığımız 10 gün süresince insanın aklının, hayalinin alamayacağı şeylerle karşılaştık. Elektrik, kaba dayak, makata cop sokma, hayaları burma, buz kalıbına yatırma, soğuk duş, yere su dökerek yalatma, ıslak halde vantilatör karşısında oturtma, çıplak halde dolaştırma, ayrıca bayanlara cinsel taciz. Bunlar hepimizin yaşadığı olaylar. Biz bu yapılanlara karşı direnmeye çalışırken işkenceciler büyük bir zevk alıyor, kahkahalar atıyorlardı. Bu halde iken gözlerimiz bantlı, zorla imzalatılan kağıtlar delil gösterilerek çıkarıldığımız DGM'ce tutuklandık ve halen cezaevindeyiz.

Peki bize bunu niye yaptılar? Sebebi bizce INSAN olmamız. Çoğumuz lise öğrencisiyiz, genç insanlarız, namusumuzu, onurumuzu, halkımızı ve vatanımızı seviyoruz. Bir avuç asalağın bizleri sömürmesine, zulmetmesine karşı çıkıyoruz ve bunları yüksek sesle söylediğimiz için bunca baskıya, işkenceye, tutuklanmaya maruz kaldık.

Tutuklandıktan sonra getirildiğimiz Buca Cezaevi de Manisa işkencehanelerinden farksız. Askerlerin 2'i Eylül günü buraya saldırması sonucu 3 insan vahşice katledilmiş, onlarcası ağır yaralanmış, askerler demir çubuk ve kalaslarla saldırmışlar, çoğu insanın dişi yok, kafası yarık ve bunlar tedavisi yapılmak için hastaneye gönderilmiyor.

Yaşadıklarımızı görüş yerinde ailelerimize anlatmamız sonucu avukatlarımızın yardımıyla bir kamuoyu yaratıldı. CHP Milletvekilinin ve DKÖ'lerinin bizi sahiplenmesiyle bütün dünya duydu. Ancak Manisa Emniyetinde vahşet devam ediyor. Biz tutuklandıktan sonra Kınık'ın Taştepe köyündeki operasyonda gözaltına alınan insanlar da aynı işlencelerle karşılaşmışlar. 16 yaşında bir bayana tecavüz edilmiş. Gelişmeler bu kadar gündemde iken devlet polisi hala pervasız, fütursuz.

Bizler suçsuz insanlarız, asıl suçlu bize ve onbinlerce insana işkence yapan, katleden polis ve buna göz yuman devlettir ve hala bu (insanlar) ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlar. Bunlara DUR demek İNSANLIK görevidir. Susanlar, yapılanlara göz yumanlar insanlığını sorgulamalıdır. Bizlere sahip çıkmanız insanlığınıza ve namusunuza sahip çıkmanızdır. Mektup yazarak bizimle dayanışma içine girebilirsiniz. Sevgilerle.

SUSMAK ONAYLAMAKTIR.

Manisalı tutsaklar adına
Aşkın Yeğin
Buca Cezaevi YBK 6 Buca/İZMİR

***

Şu koskoca ülke. Binlerce genç. Ve bir o kadar da Leman okuru. Böylesine çeşitli konuların hakim olduğu bir sayfada ÖSS-ÖYS sınavlarından kimse bahsetmiyor. Sonuçta 5 matematik sorusu sürmi feda ederek dev bir çığlık atıyorum. BIKTIM! Gelecek yıl için öyle planlar kuruyorum ki; üniversiteli olmak tüm kapıları açacakmış gibi geliyor. Geliyor diyorum çünkü bilmiyorum. Beni ne bekliyor bilemiyorum. İşsiz kalmak mı? Coplanıp bir köşeye yığılmak mı? Başıma bir türban geçirmek zorunda bırakılmak mı? Ve tüm bu sorulara babamla aramızda geçen bir diyaloğumuz cevap veriyor. Son öğrenci ayaklanmalarını izlerken. Deliler gibi İstanbul Üniversitesi'nin dev kapısından adımını atarak, hukukçu olmak isteyen kızına babam şöyle diyor; (daha doğrusu sorularıma cevap veriyor).

- Kızım! Ben endişeleniyorum.

- Bense korkuyorum Baba! Beni kendime yabancılaştıran şu yoğun geçen bir yılın ihanetinden korkuyorum!.

Gülüm Deniz.

Sevgili Çağçağ!..

İçten sevgilerimi yolluyorum sana.. Nasılsın? Neyse, cevap vermesen de olur, nasılsa duymayacağım. Ve cevabın da herhalde "iyiyim" olacak... Saat: gecenin 3 buçuğu. Leman'ın 224.sayısını yeni bitirdim. Çalışıyordum 2'ye kadar. Zamanın kıymetli bilmiyorum. Hemen söyleyeyim bu mektup, Okur Mektupları köşesine değil, sana özeldir. Sanırım 3 yıla yakın oldu, Leman'ı takip ediyorum. Ülkenin gerçek ve "tek" muhalefeti gibi oldu. Biliyor musun, tek gerçek haberleri de Leman'dan alıyor gibi hissediyorum kendimi. Biraz' soldan da bakıyoruz, sizi çok seviyorum...

Gelelim bana ve bu mektuba, bu aslında 3.mektubum. Daha önce, biri İzmir'den (Okur Mektuplarına) diğeri de, Bah-Boy'a idi galiba, 2 mektup daha yazmıştım. Neyse, yazmak istediklerim iyice dağılıyor. 224.sayıda radyo üzerine anımız çok hoşuma gitti. Öykü olarak biraz sıradan, hemen hepimizin yaşadığı, 'dayak korkusu ile çocukken evden kaçma' olayı. Ama güzellikler hep ayrıntıda. Öyle muhteşem ayrıntılar yakalıyorsunuz ki; sizi çok sevmenin nedeni de bu galiba!..

Sevgili Çağçağ, 4.karedeki yazdıklarınızı hatırlıyor musunuz? Haliç ozanlarının isimlerini sayıp, radyolardan tırıklamadan ve çok sevdiğinizden falan bahsetmişsiniz. İşte bunun üzerine yazmak istiyorum. Bir sayınızda, hangi sayınızda idi aklımda değil ama yaklaşık 1 yıl öncesi falan Yoz-gat yazmışınız. 3.sayfadaki haberlerin birisine, açıklama yazısı içerisinde.. Öyle ağırına gitmişti ki unutamam. Hemen bir mektup yazmıştım Yoz-gat değil, Yozgat diye... Sonra göndermedim.. Önyargının herkeste olabileceği gibi, sizlerde de olabileceğini, herkesin hata yapabileceğini düşündüm. Sevgili Çağçağ, yanılmıyorsam siyasi partilerle ilgili bir eleştiriydi ve Yozgat mitingi sözkonusu idi. Neyse, İstanbul'da kaç çeşit insan varsa burada da var. Her türlüsü yani. Yoz-Gat diye Yozgat'ta yaşayanların tek tip insan olduğunu ya da "Yoz" insanlar olduğunu nasıl düşünürsünüz?

Ayrıca Yozgat'taki "Yoz", bozkır anlamındadır. Bozkır kenti, kurumuş çayır çimenli kenti anlamına gelir. Bilen bilir. Ya da araştıran bulur. İstanbul'da her gün bilmem kaç tane cinayet oluyor. İs-tanbul (is: duman izi) gibi bir İstanbul'u ve İstanbul'lu aşağılayan bir yazı yazabilir miyim?..

Benim garip bir memleketimin tüm insanları iyi yürekli. Hakikaten ha... Hepsinin (tüm Anadolu insanında olduğu gibi) özünde büyük bir sevgi var. Ne bileyim işte klasik Anadolu insanının gözünde gönlünde güzel olan ne varsa, hepsi var. Ama bunu kim biliyor? Sanki Yozgat'lı olmak kötü birşeymiş gibi, bir başka şehirde olsam, tanışsam birileriyle, "Yozgatlısın öyle mi?. Hmm.." vs. öyle çok karşılaşıyorum ki. Gerçi kimi yerde de sırf Yozgat'lıyım diye ummadığım bir ilgiyle karşılaşıyorum, ya o da ayrı. Ama Yozgat'lıyım diye ne suçlanmak, ne de yüceltilmek istiyorum. Sanırım bütün bunların sebebi Yozgat'ta bir partinin çok tutuluyor olması. Ama bu genelleme yapılamaz. 1980'den sonra yapılan seçimlerin Yozgat ili sonuçlarına hiç baktınız mı?. Ayrıca, benim insanım da ülkesini, memleketini, insanını çok seviyor. Ama bu sevgisinden politikada yararlananlar olamaz mı?. Artı, demokrasi ve siyasi parti yelpazesi varsa bu yelpazeden bir seçim yapmak niye hor görülüyor. Gel, sen kendini anlat da seni anlayıp, seni sevsin. (Seni kastetmiyorum) Ama işin kolayı var. Yoz-gat yaz olsun bitsin.. Her neyse yaram derin. Bu konuyla başını ağrıtmayayım.. Size anlatabilsem bile diğerlerine nasıl anlatacağım?.

Gelelim, Neşet Ertaş'lara, Veysel'lere.. İlgilendirir mi, ilgilendirmez mi bilmem ama, Nida Tüfekçi, Yozgatlıydı. "Sürmeli" falan da onun derlemesidir. Neşet Ertaş ve bugün Kırşehir merkezde heykeli dikili babası Muharrem Ertaş da Yozgat'ın Yerköy ilçesindendirler. Yani benim memleketimden. Her nedense, herkes onları Kırşehir'li kabul ediyor onlar da Kırşehir'li olmayı tercih ediyorlar. Nereden mi biliyorum, çünkü kendileri komşumuzdu. Hatta arkadaşlarımdan birçoğunu Muharrem Ertaş sünnet etmiştir. Tuhaf gelebilir ama böyle küçük yerlerde ozanlıkla geçinmek zor. Neşet Ertaş da işçilik falanla uğraşıyordu. Altay Mark, (samimi doktor) ya da Ender hep çocukluklarında yaşadığı ilginçliklerden ve olayların bugünkü durumlarına şaşırdıklarını ifade ederler ya, bizim çocukluğumuz da ona benziyor. Sırf Yerköy'de (Yozgat'ın Kırıkkale ve Kırşehir ile komşu olan ilçesi ve benim memleketim..) yüzlerce abartmış olmayayım ama belki binin üzerinde ozan var. Hemen hepsi en az bir enstrüman çalıyor, bağlama, keman, davul, zurna, ritm falan. Bir çoğunun da deyişleri, bozlakları, mayaları ve oyun havaları var. İşte bunlardan en ünlüsü Neşet-Muharrem Ertaş.. Sonra size isimlerini vereyim; aklınızda bulunsun, en az onlar kadar yetenekli ama fazla tanınmayan (pop çağındayız ya) Haydar Şanlı (bu gerçekten bir harika...) Hüseyin Öksüz, Gazi Özdemir, Yüksel Nihal, Osman Köseoğlu gibi sanatçılar var. Daha da kaset yapamayan niceleri. Biliyor musunuz, burada hemen herkes şiir yazar. Hem de ne şiirler. Özellikle yaşlılar, ne söyler bilseniz. Herkes biraz ozan, biraz şair. Ama... Hemeyse, eskiden Neşet Ertaş falan dinlemezdim. Ta ki birgün, kazara kaset kapağını elime alıncaya kadar. "Ey garip gönüllüm, dertli yoldaşım / Neden belli değil baharın yazın / Var mıdır sormazlar ekmeğin aşın / Zengin isen ya bey derler ya paşa / Fukara isen aptal derler ya Çingen haşa.." Bu sözler Neşet Ertaş'ın. Neyse, şaşırdım.. Benim diyen şair onun sözlerini yazamaz. Öyle duru, öyle saf, öyle anlamlı ki... Daha çok söylenir bu topraklar üstünde...

Bu arada Neşet Ertaş'ın türkülerinde çok sık geçen Leyla'nın kim olduğunu biliyor musun? Sanatçının gençlik aşkı, ancak annesi kötülemiş, bu kızın "aslı bozuk, yaramaz" demiş. Karşı çıkmışlar. En güzel türkülerinden bir çoğu Leyla üzerinedir..

Konuyu biraz toparlasam iyi olacak. Neşet Ertaş artık Almanya'da yaşıyor. Buralara yılda bir defa konsere gelirse geliyor. Çoğu zaman 2-3 yılda. Ama burada daha ne Neşet'ler var bilsen. Ayrıca şunu söylemek istiyorum radyolardan tırıklamaya gerek yok. hangilerini istiyorsan ben sana göndereyim. Aslında hemen kaydedip göndermek geldi içimden ama şu anda boş kaset yok. En kısa zamanda güzel bir kayıt yaparım. Kaseti sen istesen de, istemesen de göndereceğim. Ama bir liste olsaydı herhalde daha iyi olurdu. Gel gör ki ne sen bana telefonunu verirsin ne de ben sana... Çünkü az-buçuk ben de ünlüyüm, tanıyan var yani. Leman'ın adresine göndereceğim. Zaten pekçok okuyucum da gönderecektir... Hepsi bu kadar.. Adımı söylemeyi unuttum Toprak soyadım da Can..

Ayrıca şu Yozgat üzerine bir-iki not daha: Yozgat'ta yaşayan insanların "Yoz" olduğunu düşünenler, Yozgat'ta ne kadar çok Alevi, hatta Ermeni ve Rum yaşadığını biliyorlar mı? Hem de hiç birbirlerinden rahatsızlık duymadan ve rahatsız edilmeden (zaten edilemezler ya)... Sırf onların yaşadığı köyler bile var... Neyse, ha unutmadan yanılmıyorsam Patrik'in de anne tarafı Yozgat'lıydı. Yanılıyor olabilirim. İstanbul'da oturup Yoz-laşmaya devam etsin öyleleri. ayrıca İstanbul'u da gördüm!.. Zamanın kıymetli bilmiyorum. Hakkını helal et... Hepsi bu kadar..

Toprak Can
Yerköy/Yozgat

GÖKAY'A

Adım Öznur. Aydın'dan yazıyorum. Bugün 3 Mart, birkaç gün önce, hiç tanımadığım, sadece -belki- görmüş olduğum Gökay'ın öldüğünü öğrendim. Nedeni de şu: Uyuşturucu, başağrısı ve alkolle alınan bir ağrı kesici... Sonrası yarım saat içinde ölüm. -Bir anlık zevk uğruna- Hiç düşünmüş müydü acaba Gökay? Sonucun ne olacağını hiç düşünmüş müydü? Ama nerden bilebilirdi ki? Suç kimdeydi? Onu bu yola itenler de mi? Arkadaşlarında mı? Ailesinde mi? Farkeder miydi? Henüz 19-20 yaşlarındayken onun ölüme gitmesi önlenebilir miydi? Uyuşturucuya verilen bu yeni kurban gerçekten gerekli miydi? Belki de suç Gökay'daydı. Biraz daha düşünmeliydi belki o bulanık, uyuşuk kafasıyla. Ama ne farkederdi ki? Eninde sonunda, birgün o da uyuşturucu yüzünden kötü şeyler yaşayacaktı er ya da geç... Umarım bu son olur demiyorum, çünkü biliyorum ki; bu son olmayacak, uyuşturucudan, anlık zevkler yüzünden ölenlerin ardı arkası kesilmeyecek, bu mereti satanlar, bıkmadan devam edecekler işlerine taa ki biz, ben, sen ve o bu ise YETER ARTIK diyene kadar. Belki sen, uyuşturucu kullanan dostum, biraz kafayı bulurca sorunlarından kurtulduğunu sanıyorsun ama unutma, kurtulduğunu sandığın sorunlar birgün sana DEVLEŞMİŞ halde geri dönecekler. Bu gidişine dur demenin zamanı gelmedi mi? Ne dersin?

Hepiniz sevgili, sağlıklı kalın.
Hoşçakalın

Öznur Özkurt - Aydın

Benim gibilere!

Havada haftiden bir yağmur vardı. Bayram alış verişi için çarşıya çıkmıştık. Her taraf "bayram tatilinde memleketime dönerim belki" düşüncesiyle veya bir öğün yemek parası uğruna şeker satan insanlarla doluydu. Tablası en fakir olandan biz de şeker aldık. Yola devam ediyorduk, köşede büyük bir tezgâh üzerine kurulmuş bir şekerci daha gördüm. Yağmur da hızlanmıştı, ilk bakışta yağmurdan kaçmak için aceleyle toplandığını sandım ama biraz dikkat edince bir trafik polisi çekicisinin tablanın yağmurluğunu devirmiş olduğunu farkettim.

Olay o sırada olmuş olmalı ki dört polis satıcının etrafını bir anda çevirdi, birisi silahını üstten ona doğrulttu, başka bir polis hemen ardından tekme tokat saldırıya girişti. Bir süre hırpaladıktan sonra polis minibüsüne soktular adamı. İçerde polislerden biri adamı dövmeye devam etti. Hayretle izledim, adamın tek suçu çekicinin onun tezgâhına çarpmasıydı. Haberlerden duyuyordum buna benzer hatta bundan bin beter, ölümle biten dayak sahnelerini ama daha önce hiç bu kadar yakından olaya tanık olmamıştım. Tüylerim ürperdi, ellerimin titrediğini hissettim ve inen her tekmede, her yumrukta, her copta ben sanki bana da vuruluyormuş gibi kendimden biraz daha geçtim. Artık bağırarak sövgülerimi onlardan esirgeyemiyordum, sesim çıkmadığınca bağırarak sövüyordum. Annem beni susturup, sakinleştirmeye çalışıyordu. Birden kendime geldim, etrafımda birkaç kişinin daha belirdiğini gördüm, bana bakıyorlardı, korktuğumu hissettim ve bir anda kendimden iğrendim, bu iğretiyi üzerimden atmak için, kendimi yeniden kazanmak için bağırmaya devam ettim. Çok geçmedi, herkes ardımdan etrafımdakiler de düşüncelerini gizlemeyi bırakıp sövmeye, bağırıp çağırmaya başladılar. Bizi görenler yanımıza gelip bizim gibi düşüncelerini seslendirmeye başladı. Tüm dünya yanımızda olsaydı, eminim onlar da artık içlerindeki korkuyu atıp düşüncelerini seslendirirlerdi. Bırakırlardı artık gerçekler karşısındaki düşüncelerini saklamayı ve haykırırlardı haksızlıklara karşı.

Bu olaydan sonra duyduğum şeylere abartılmıştır, yalandır diyemiyorum, avutamıyorum kendimi. Abartıdır, yalandır diyenler sizlere söslemiyorum: Olanlar duyduklarınızdan daha abartılı bir şekilde gerçekleşiyor.

Venüs

***

İzmir'e 45 Km. uzaklıkta bulunan Seferihisar'ın Sığacık köyü, Hellenistik çağın uygarlık merkezlerinden biri olan antik TEOS kentinin bulunduğu bir yer. Kent günümüzden 3500 yıl önce kurulmuş ve buraya şarap ve güzellik tanrısı DIONYSOS adına şenlikler düzenlenirmiş. APELLIKON bu kentliymiş ve burada bulunan ARİSTO kitaplığını korurmuş. Burada bulunan Aristo kitaplığı tarihin ilk kütüphanelerinden biriydi.

Ancak bu köyümüzün 2000'li yıllarda bir kütüphanesi bile yok.

Yaşamını bu köye adamış Bn: Anl Küçükakıncı ve oğlu Yüksel (ve tabii köylüler de), buraya bir kütüphane kurmak istiyorlar. Yardımcı olabileceğimizi düşünerek bizi aradılar. Bendeniz bu konuyla ilgili olarak Leman'ı, Hıbır'ı, Cumhuriyet Dergi-Kitap'ı arayabileceğimi söyledim. Köylülerin kütüphane kurma çalışmalarına bizlerin de (duyuru yaparak, vs.) bir katkısı olabileceğini düşündüm...

Konuyla ilgili olarak Leman veya L-Manyak'ta, insanların benimle bağlantıya geçmelerini sağlayacak bir duyuruya yer verirseniz sevinirim. Sevgiler..

Bn: Anl Küçükakıncı
Tel: 0232 745 70 35

***

Tam bir ay oldu öleli. Hiç doğmadığı halde öldü diyebilir miyim ona? Ama canlıydı, ultrasonda gördüm. Küçüktü, şekillenmemişti henüz. Ve ordaydı, içimdeydi. Çekip adlar, kimbilir nereye attılar? Pişmanlığımı, üzüntümü anlatamam. En kötüsü de, bu kabusu yaşarken yalnız olmamdı. Evet arkadaşlarım vardı yardım ettiler, benimle üzüldüler. Ama sevdiğim yoktu. Yıllarca evlenmeyi düşünürken, 6 ay önce ayrılmıştık. Öylesine hızlı yaşadım ki; ondan sonra (sözde erkeklerden intikam alıyordum.) Sonuçta kimden olduğunu bile bilmediğim küçük bir canlıyla başbaşa kaldım.

Yanılıyoruz kızlar, cinsellikte onlar hep bizden bir adım önde.

Ben dikkat ediyorum sorunuyorum demek bazen yetersiz kalıyormuş. Dakikalarca, saatlerce cinselliği yaşayın ama hiçbir zaman ultrasondaki o şekli, o küçük canlıyı görmeyin.

Üzgün Anne Altayı

Sayı: 227 17 Mart 1996 Pazar

SAHİBİ: ŞİMERA YAYINCILIK adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR
Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Serhro CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhon GÜVER ● Güneri İÇÖĞLU ● Altay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fo-
tih SOLMAZ ● Gafip TUĞIN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKUÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Ender YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Murat YÜCEŞAN ● Cabrail OKÇU ● Satış: Güneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletme: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Bilgi İşlem Sorumlusu: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Yay-Sat ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3001436 - 5 ● Dolar hesabı: 3001435 - 7 ● TL hesabı: 0102193 - 4 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşam Sefası

Matild Manukyan'a...

UFAK TEFEK SAPLANTILAR (kötümserlik olayı)

Alp Tamer

Memleketi Hincal Uluç-Erman Toroğlu ikilisi yönetsin. İkisine de olağanüstü yetkiler verilsin. Fay hatlarındaki kanalizasyon, ekonomiyi, eğitimi, dışişlerini, trafiği ve ülke genelindeki her türlü ikili mücadeleyi oturdukları yerden yönetsinler. Tüm pozisyonları ekrandan değerlendirip yürütme, yasama ve yargıyı gerçekleştirsinler. (Yumurta ikizleri olayı)

Şu "Cem Över" var ya, hani "laf lafı şey ediyo" programındaki şovmen, işte o şov sırasında yukardan inen televizyon ile aşağıdan çıkan masa arasında sıkışıp ezilsin isterim. Postmodern bir dekorda postmodern bir ölüm olsun isterim. Bu olay reyting rekorları kırsın. Sonra da tabii ki yeteneksizler mezarlığına gömülsün. (İltifat olayı)

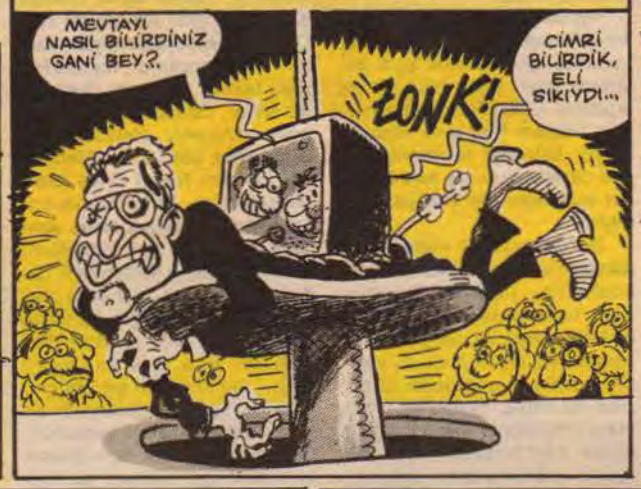

"İktidarlı medyası" bağımsızlığını ilan etsin. Ekonomisini "serbest pramosyon" olarak belirlesin. Sabah ve Hürriyet gazetelerinin kadrosunu "İktidarlı cumhuriyeti"ni yönetsin. Oktay Ekşi Başbakan olsun. Spordan sorumlu bakanlığa Şansal Büyüka getirilsin. Uğur Dündar TÜBİTAK başkanı olsun. Bizim ülkemize kupon ve hediyelik eşya ihraç etsinler. Kendi meclisleri ve ulusal marşları olsun. (Korkma sönmez olayı)

Araştırmacı gazetecilerden sonra araştırmacı DJ'ler, araştırmacı kabaremalar, araştırmacı polisler, araştırmacı bilmadamlar, araştırmacı ranhiyeciler, araştırmacı manken ler, araştırmacı Tv yapımcıları ve araştırmacı müzehçiler yetiştirilsin. Araştırmacı gazeteciler için helikopterden atlama kursları açılsın. Uğur Mumcu'nun araştırmacı gazeteci ünvanı geri alınsın. (Tercih olayı)

Ülkemizde trafik kazaları teşvik edilsin, yeni yeni çukurlar açılsın, karayollarındaki aydınlatma lambaları ve yaya geçitleri kaldırılsın. Trafik kazalarında ölenler arasında çekilecek kurada kazananlara çeşitli hediyeler verilsin. "Zincirleme kaza nasıl yapılır" kursları açılsın. Ehliyet zorunluluğu kaldırılsın. İthal otolar yasaklansın. Yerli otoların kullanımı serbest bırakılsın. Hergün binlerce kez başımız sağolsun. (Kader olayı)

memlekette ne kadar davudi sesli insan varsa, araştırılıp bulunsun. Ve bunlar çeşitli TV'lerde acilen anons spikerliğine başlasın. Yer gök sarsılsın. Reyting tamsana kurbanlar kesilsin. (Desibel olayı)

Cine 5'ten sonra Cine 6 ve Cine 7 de kurulsun. Cine 6 yukardan aşağı çizgili, Cine 7 diyagonal çizgili olsun. Hep birlikte bizi çıldırtsınlar, biz onlardan decoder alalım ve bütün kazançlarını onlara verelim. Yeter ki onlar mutlu olsunlar (Mazoşizm olayı)

Günlük, renkli, çiçekli, boyalı basın bugüne kadar (1980-1996) verdiği her türlü promosyonun amacı; ev, araba, Lombardini su motoru, ketçap, zarf ve pul, gelinlik ve damatlık, nüfus ilmuhabiri, altı adet vesikalık fotoğraf, erozyon haritası, su kayağı lastiği, dört kanalı vesaire gibi mamuller için bir müze kurulsun. (Bu müzenin alım için yedi dövele teşhir edilsin. (övünç olayı)

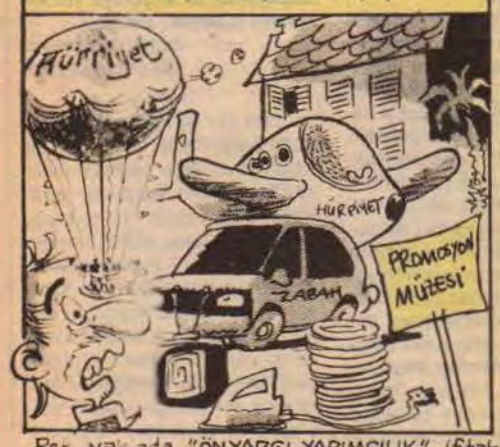

Ülkemizde "pop" şarkıcısı olmak, askerlik misali zorunluluk olsun. Şarkı sözü fabrikaları kurulsun ve özelleştirilsin. Pop üretilsin, pop çıkılsın. Piyasaya çıkan yüzlerce popçu tarafından hızla tüketilen isimlerden sonra yeni isimler için kaynak bulunsun. Öncelikle coğrafya sözlüğü bitirilsin. (Örneğin yamaç, koy, ege, pınar vesaire...) Mississipi ve erozyon adları da ithmal edilmesin. sonra bitki isimleri sözlüğüne geçilsin. (İhtiyaç olayı).

ilk, orta ve liselerde öğrencilerden eğitime katkı payından sonra Türk Popu'na katkı payı da alınsın. Müzik kanallarının düzenlediği "Top 500" listelerinde yer alan pop çıkmalarının kasetlerinin öğrenciler tarafından satın alınması mecbur kılınsın. (Vergi olayı)

Türk Dil Kurumu (öztürkçe olayı) Türkçeye yeni bir düzen getirsin. (Hiza olayı). "OLAY" kelimesini kullanmak mecbur kılınsın. Öğrenme ve sorgulama (kütüphane olayı) tembelliğimizi (vurdumduymazlık olayı) örtbas eden ve zihinsel azgelişmişliğimizi vurgulayan bir "CUK" kelime daha önceden bulunamamıştı. Dakka başı OLAY kelimesini kullanmayan vatandaşlara cezai müeyyide uygulansın. (Eşek sudan gelinceye kadar olayı).

Pek yakında "ÖNYARGI YAPIMCILIK" iftiharla sunacak... "İSTANBUL ŞEYİMİN ALTINA"...Tüylerinİz diken diken olacak..!.. Finiş olayı...

Zaman Aynası

Aslan Özdemir

İZMİR'DE BİR OTEL ODASINDA YA DA YALNIZ GEÇEN GECE

Duvarın seyrettiği bir televizyon
Televizyonun köşelere kırılan ışığı
İçinde biri varmış gibi duran botlarım
Dağınık misa ir yatağı
Öbürüne uzanan çıplak bedenim
Öylesine atılmış kitaplar
Dün gece çok düzgündüler halbuki
Sağa-sola fırlattığım elbiseler
Sönmüş balon gibi yalnız
Ahmet Yılmaz'ın kirlettiği
Uzun yaka gömleğim
Suat Ozkan'ın unuttuğu çoraplar
Cem Yılmaz'dan sonra
bir daha çalmayan tele on
Dilime takılan şarkı sözleri
Birkaç ses aynı anda camdan geçer
Bir şiir kıyıya yığılır
Ara sokaklar rüzgara
davetkar bir tempoyla alkış tutar
Gece ve şehir
Birbirini tamamlayan ikili
Gece girelen şehirler
Gezilen caddeler
Hiç kimseye ait olmayan
otel odaları
Bir duanın boşı gibi
Başlayan sabahlar
Bir şiir geceye dağılır
Gece sessizliğe yalnızlığa...

14.03.96 / İzmir

BÜYÜLÜ ZAMAN

Sözcükler
Dilin pasaklı savunmacıları
Cümleler zinciri
Anlamını bulamayan düşünceler
Atmos er dışında unutulan sorular
Biz olsak özlem duymaz mıyız?
Aya bırakılmış ayak izleri.
Eşkiya barınakları sahipsiz
Birleştiricileri keçi yolları
Daha sıcak, sıcak
"Kim bu vatan uğrunda
olmaz ki feda" şehitleri
Geceye dolaşan sinsi gözler
Yanlış yol göstericiler..
Puşt abiler, ablalar.
Biliyorum
Şu yaşadığım çağda
Bir şeyler ters gitmekte
Ama..

Akşamsefası

24 Mart 1996 Pazar... Sayı: 228... 35.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

NEVROZUNUZ KUTLU OLSUN...

Nevroz eyyamlarıdır bu ay beyler; kimse üzerine alınmasın. Gelenek görenek ve töreler hiç bir zaman zorla değiştirilemez ve engelenemez. Yedi sekiz yaşlarından beri nevrozu kutluyoruz ve ne olduğunu biliyoruz. **Nevroz eyyamlarında ne yapıyoruz?** Kapı önlerinde, dam üstlerinde, ot saman gibi şeyler yakarak, üzerlerinden atlayarak oynuyoruz. Hatta külünden kapı veya bacadan içeri atardık, **devlet içeri böcük dışarı derdik**. Bu bir inanç da olabilir veya bir neslin bıraktığı töre veya gelenek de olabilir. Onun için yapılacak işlerle uğraşın; bakın nevrozda başka neler yapardık: Uzun birer ip alırdık, evlerin bacalarını dolaşırdık. İpi evin bacasından sarkıtır, hedi terdik, **hatta bizim geleneklere gör şanlı kız ve erkek birbirlerinin yüzüni cak nevrozda görürdü.** Oğlan vereceği hediyeyi iple bacadan aşağı sarkıtır, kız hediyesir oğlana vereceği hediyeyi ipe bağlardı. Oğlan da ipi çekip hediyesini alıp, birbirlerinin yü öyle görürlerdi. Bir iki tatlı sözle hasretliklerini öyle giderirlerdi. Çocuklar sevinir, baharın g anlaşılırdı, halk tarlasını ekmek için tuhumunu hazırlamaya başlardı. Hatta koyunların döl me yanı doğumları bu ayda başlardı. **Şimdi bunu alta üste yormanın ne anlamı var dii**

Biz böyle gördük, böyle biliyoruz. Siz nasıl isterseniz öyle yapın. İsterseniz ellerinize kın kınız, ama biz de kınayı dini bayramlarda yakarlar. Ellere güzel yaşamak varken, tatlı bi mo ekmek boğazınızdan geçmiyor mu? **Sıcak bir yatak, mutlu bir hayat, her insanın değil mi ey dingiller!**

Yasin Ad

CAN YÜCEL

ACI

Dayanılmaz acıya karşı tek bir ilâç vardır: Kara mizah! Ölümle yaşam arasında gerili pamuk ipliği üzerinde ip cambazlığında tutunacak tek sırık odur. İdam mahkûmuna son sözünü sormuşlar, **"Bu bana iyi bir ders olacak"** demiş. Kara mizah, herşeye karşın, yaşamaya azmi, acıya direnciseterber eden tek gizgüçtür. Nazım, "Yeter ki kararmasın sol memenin altındaki cevahir," diyor ya, asıl kararmasını istemediği şey, acının dayanılmazlığı karşısında kişiliğini, kişilik onurunu koruma adına, sonuna dek ölüme dirençtir. Bir pervasızlık, adeta Azrail'i bile kahkahaya boğmaktır. Türkiye onun için bir kara mizah ustası. Dilersen, yurdumuza sevgili Hasan Hüseyin'in güzel kitabı adına Ağlasun Türkiye değil, Ağlasun desen de farketmez yurdumuza. Kıçını sıkıp, bağıra çağıra, kahkahadan kıkırdayarak kıkırdıyor ya halâ bu millet!.. Aramızda ölenlerin yüzde otuzu kalpten ölüyor. Bi de kalpsiz millet derler bize! O cânım özveri örneği hekimlerin, hemşirelerin onca çabasına karşın,**"Falanca tarihte aramızdan ayrılan falanca"** (Serum şişesinin üstüne öyle yazıyor hemşire), aramızdaki bir onca kalpsize karşı halâ kalpten ölebilen yiğitlerden biri. Hiçbirinin anıtkabri yok, sadece anıtkuburlan var.

GEÇMİŞ OLSUN CAN BABA

Geçen hafta Cuma günü, dergimiz baskıya girdikten kısa bir süre sonra, üzücü haber geldi: Dergimizin değerli yazarı, Türk Edebiyatı'nın onurlu, dev çınarı, hepimizin Can babası, rahatsızlanarak hastaneye kaldırılmıştı. Bronşit kaynaklı kalp spazmı geçiren Can Yücel, 70 yaşındaki direngen hayatına, bir direngenlik daha ekleyerek, 5 günde ayağa kalkarak aramızda kaştı. Ne diyelim Can baba, biz seni çok seviyoruz. Tekrar geçmiş olsun.

LeMan

ZAMBAK

FATİH KAAN

İSTER İNAN 1986'da kurulan Limon'un birinci sayısından bu yana Limon-Leman'da yayınlanan bütün karikatürlerin, resimli romanların, başlıkların hattatlığını (Batan yazarlığını) yapan Fatih Kaan tam 10 yıl sonra yayınlanan ilk karikatürünü çizdi. (Bkz.Üstte) Aynı sırada gittikleri askerden aynı tarihlerde dönen Fatih Kaan, Güneri İçağlu ikilisi döner dönmez postallarının tozuyla yaptıkları asli işlerin yanısıra beraberce 'Zambak' isimli bir köşeye de başladılar. Fatih buluyor Güneri çiziyordu. Bu haftaya kadar. Bu hafta bıracık hattatımız hem yazdı hem çizdi. Tekbaşına hem de ne çizme. Güneri misyonunu tamamlamışçasına 'Zambak'ta sessiz sedasız çekilirken bizi bir gizli yetenekle daha karşı karşıya bıraktı. İşte Fatih Kaan işte Zambak. İster inan ister inanma.

İSTER İNANMA

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

Beytüşşebap'ta, korucular kenti kuşatarak Adliye'yi bastı. Ordudan yardım isteyen Kaymakam'a destek verilmedi. Bir tutuklunun salıverilmesini isteyen korucuların istemi yerine getirildi. Ankara'dan emir geldi: Tutuklu salıverildi.

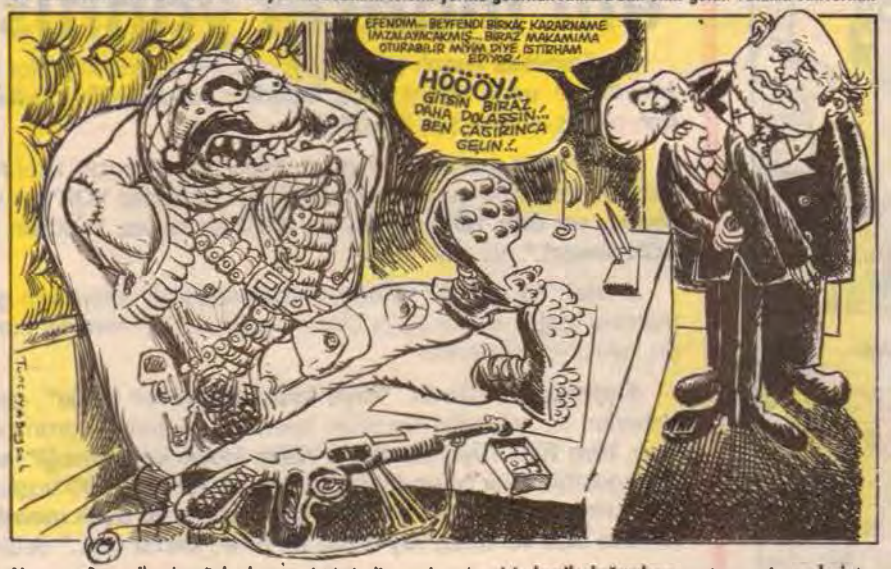

Nevruzu "resmileştiren" devlet, İzmir'de halka yakmaları için lastik dağıtırken, Erzurum'da polis, evleri, iş yerlerini tek tek gezip lastik sayımı yaptı, satışını da yasakladı. Lastikler, nevruzdan sonra "özgür"...

Türkeş, Yazar Yaşar Kemal'i, "Demokrasi düşmanlığı" ve PKK'ye arka çıkmakla suçladı.

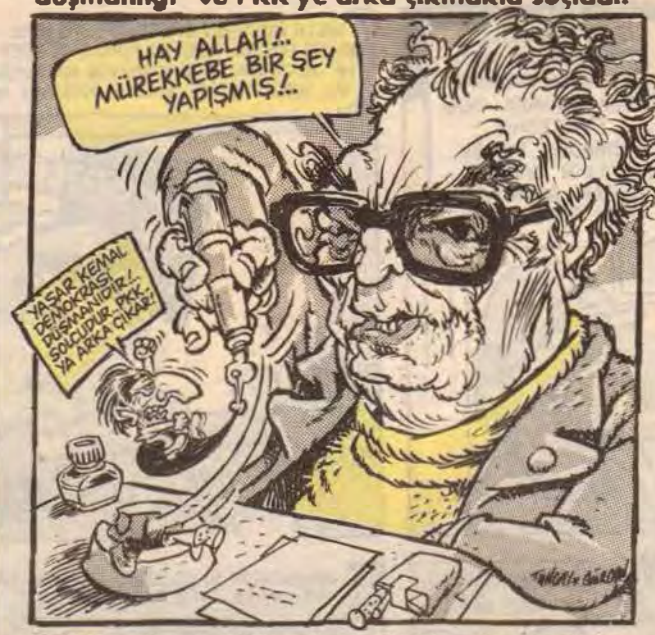

Eski Emniyetçi, DYP milletvekili Menzir, Meclis'te, Interbank yönetim kurulu üyeliğini eleştirenlere kükredi: Bizim ahlakımızı bütün Türkiye biliyor.

Güzeltepe'de öldürülen Hasan Ocak'ın ailesine yoğun polis baskısı: Anne Ocak tutuklu, babası sürekli tekipte, 2 kardeşi ise gözaltında!

ANAYOL
-Halk düşmanı ası reçetesi çok yakında-
AĞAR
-Cezaevlerinde zulmün yeni fodu-
ŞÜKRÜ KIRAT
-Faşikaacı, ippsever lise müdürü-
TÜRKEŞ
-Kontrpanı üdesi-
HÜRRİYET
-Ölüsevici-
DEMİRAL
-Haklıdır O, unutulamaz, unutturmayacak-
ABD ve RUSYA
-Dünyanın ölüm satıcıları-

DGM'den emekli olup, MHP'ye girdi, oradan da kovuldu. Bakın zatıalileri giderayak ne buyurdu:

Manisa Emniyeti'nde işkence gören gençler tüberküloz oldu. Nedeniyse kendilerine işkencede, tazyikli su sıkılması, buza yatırılmaları ve ISLAK BATTANİYEYE SARILMALARI....

"Türkiye emperyalist ülkeler tarafından sömürülüyor" demek suç.

İkitelli medyasının promasyon kampanyaları, yeni bir "meslek" doğurdu: Kupon pazarcılığı.

HAFTA SONU NE YAPAK?

➥ **"asır geldi yirmi bire dayandı/ne zaman kalkınır doğu illeri/cümle âlem uykusundan uyandı/ne zaman kalkınır doğu illeri"** (halk şiiri, aşık daimi)

➥ hayat devam ediyor!. hayat, ikiye bölünerek devam ediyor, galiba!. bir hayat var: izlediğimiz, güldüğümüz!. bir hayat daha var, yaşadığımız acı çektiğimiz!. hayat devam ediyor, etmesine de, hangisi, devam ediyor, pek belli değil!. hayırlısı!.

➥ **nâzım hikmet** ilk kez bir milli bakanlığı yazısı'na girdi!. şairin, "ağa camii için" ve "salkım söğüt" adlı şiirleri, **istanbul milli eğitim dergisi**'nde yer aldı!. üstelik **necip lazıl** ile yanyana!

➥ **sinema:** otomatik portakal, stanley kubrick.. **tiyatro:** aptallara güzel gelen televizyon dizileri, orta oyuncular.. **kitap:** duhuldaki deney, mustafa ırgat, yky..

➥ fakat, yânı, manisa, doğu'da değil kil. fark etmiyor ki!.

➥ **sicilya adası**'nda 230 orta öğretim öğrencisi, okulu bırakarak, mafyaya katıldı!. aileleri: **"okulda kalsalar sersem olacaklar, oysa mafya'da, hırsızlık-kapkaççılık-tetikçilik gibi meslekler edinebilirler, gelecekte açlıktan öleceklerine, mafya damgası'yla onurlu ölsünler daha iyi"**, demişler!

➥ **"koltuk kılı farkolmuyor sakaldan/tüccarlar aşağı indi bakkaldan/aslanlara çoban düşmüş çakaldan/şimdi aslanları çakal güdüyor"**, (halk şiiri, **aşık seyrani**)

➥ oscar wilde: **"herkes sevdiğini öldürür"**, demiş!.

➥ **güldiken**'in yeni sayısı çıktı!.

➥ **latif demirci** sergisi, taksim'de osmanlı bankası'nda!. ırgabakalı!.

➥ **can baba**, korkuttu!. geçmiş oldu!

➥ çocuklar artık televizyon ana haber bültenlerini reklâmlar'dan daha çok seviyorlar ve de izliyorlarmış!.

➥ garip fakat gerçek!. bir grup amerikalı, yılda 600 kişiyi öldürdüğü gerekçesiyle, tabiat ana'yı, mahkemeye vermeye hazırlanıyorlarmış!.

➥ garip ama bir gerçek daha!. MHP'liler çizgi romanlardan en çok, tarkan, karaoğlan, bahadırhan, kara pençe'yi severken sinema oyuncularından en çok ahmet mekin'i ve yılmaz güneyi beğeniyorlarmış!.

➥ yapılan ciddi bir incelemeye göre türk erkekten'nin ancak %7'si süper'ken, %93'ü ise şapır şapır dökülüyonnuş!.

➥ **riziko!**.. yarışma!. hafta içi hergün TRT 2'de!. uğa!.

➥ ülkemiz üzennde boy gösteren kara bulutlardan mı, habire sızıntı olan doğal gazlardan mı nedir, bilinmez, nem kapma oranı giderek yükseliyor!. herkes birbirini yanlış anlamaya ayarlanmış sanki!. artık bundan böyle birbirimize: "bak, sakın yanlış anlama ama, seni çok seviyorum!.", diyeceğiz galiba!. hayırlısı olsun!.

➥ **ÖKÜZ**, diyorum!. çoğu gitti, azı kaldı!. ÖKÜZ!. geliyor!. gelmeli!. gelecek!. gelsin yahu!. sus!. bak tren!

➥ **"iptidai tunceli'nin köyleri/tükenmiyor ağaları beyleri/siirt'in bitlis'in harap evleri/ne zaman kalkınır doğu illeri"**,

MANSUR ŞEBBOY
(öküz'ün altında buzağı)

Akşam Servisi

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Espri: M. YILMAZ APAK

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TORPİSİ met ÜST

etli manşet yahnisi

görünmez kaza!. yükle uçan adamın başına kalorifer kazanı düştü!. **uçan adam kaçtı, kalorifer kazanı yoğun bakımda!.** neleer oluyüür şuü hayatta!.

acı ama gerçek!. bir grup üniversite öğrencisi üzerinde yapılan araştırma şu acı sonucu verdi: **"hiçbirşey YÖK'ten var olmaz, var'dan YÖK olmaz, bu vâkitten sonro, YÖK'ten bir BÖK olmaz!."** acı ama böyle!.

fioş!. bir süredir **şefkat zehirlenmesi**'nin meydana gelmemesi içişleri bakanlığı'nı alarma geçirdi!. kriz masası kuruldu, rakı piyaz söylendi!.

protesto!. yıllardır, **"tüyü bitmemiş yetim hakkı"**, geyik haberleri ile milyarlar kazanan televizyon haber programcıları'na, **Tüm Tüm Tüyü Bitmemiş Yetim Hakkı'lar Derneği"**, sert tepki gösterdi!. bir basın toplantısı düzenleyen, **TTBYHD** başkanı Yetim Hakkı: **"bu geyik haber programcıları bir aylık maaşlarını bile bize verseler, tüy'ümüz de biter, kılımız da!.."** dedi!.

hadi ya! uzun zamandır öldüğü sanılan **sosyalizm**'in ölmediği, bir sahil kasabası'na yerleştiği, evlendiği, çoluk çocuğa karıştığı ve bu işleri de çooktaan bıraktığı, ortaya çıktı!.

üvey anne vahşeti?. üç yaşındaki körpecik yavru'ya aşırı şefkat göstererek, körpe yavru'nun aşırı sevgi koması'na girmesine sebep olan üvey anne, komşu öz annelerce dışlanarak, haşlandı!.

kansız şıllık!. sevdiği gudubet bir ingiliz adamı için din değiştirip hristiyan olan bir türk kızı, türkiye, KKTC, türki cumhuriyetler ve avrupa temsilciliklerimizce kınandı!. kaltak, n'olucaak!.

mucize!. Bu, orobadan sağ çıktı!. arabadan Arif Sağ ile çıkan bu, muhabirimize: **"asıl adım BUMİN'dir, ama arkadaşlar bana kısaca BU derler",** dedi!. bu haberle gelen muhabirimiz de dayak yedi!.

sağduyu kazandı!. "en uzun bıyıklılar" ile "en şişmanlar" arasında başlayan yarış, hem **en uzun bıyıklı** hem de **en şişman** bir adamın ortaya çıkmasıyla son buldu!.

hani kardeşlik!. nerde insanlık.. "bir şey **olmak** isteyenler" ile "bir şey **yapmak** isteyenler" arasında çıkan kavgada, "bir şey **olmak** isteyenler," "bir şey **yapmak** isteyenler"i, hastanelik yaparak bir şey oldular!.

skandal!. yapılan bir incelemeye göre, bu devirde, bu ülke'de, inceleme yapma'nın, "boş iş" olduğu anlaşıldı!.

hayret bişey!. ayı, köpek, deve, kanarya, papağan, su aygırı, porsuk, antilop vesaire gibi, **konuşan hayvanlar**'dan sonra, şimdi de bülbül gibi konuşan, ve hatta abuk sabuk haberler bile sunan, haber spikerleri ortaya çıktı!.

olur böyle vakalar, türk medyası yakalar!. uzun zamandır entari giyerek, başörtü takarak bazı postanelerin **"aile salonu"**ları'nda keşkül yiyen bir **"sap"** muhabirlerimize kıskıvrak yakalandı!. rating, rating!.

geç gelen adalet, adalet midir!. haber merkezimizi arayan bir grup hımbıl-tembel takımı: **"yetkililer neden yıllarca, nevruz'un öz be öz türk bayramı olduğunu gizlediler de, onca nevruz bayramı tatili'mizi heba ettiler,"** diye ateş ve lav püskürdüler!.

şok!. "olay mahallinde yapılan incelemeler", ameliyat ile, **"dam üstünde un eler-tombul tombul memeler",** oldu!.

yazık!. ingilizce'de; **"düş, hayal, hülya, imge"** gibi manalara gelen, **"image"** sözcüğü, türkçe'de giderek çok yalama ve yalaka bir manaya dönüştüğünü öğrenince 10 kutu john lennon içerek hayatına the end verdi!.

olmaz böyle şey!. yoksa rüya mı!. yüzyıllardır, aynı, geyik haber manşetleri'ni, bıkıp-usanmadan, hayat diye yaşayan, bir grup-garip halk, ortaya çıkarıldı!. **rating, rating!.**

Akşamsefası

LOMBAK

BANA ANNEMİN ANNESİNİN ANNESİNİN ANNESİNİ ANLATIR MISIN?..

YAVRUM, SENİN ANNENİN ANNESİNİN ANNESİ BİR MELEKTİ!..

BEN RESSAM MODELİ İLANINIZ İÇİN... AAA... A.. AMAN!..

BÜYÜÜR, SOYUN BACIM... CIBLAH RESÜM YAPÜCÜÜK!..

HEE, RESMÜNÜ YAPIVEREK...

BU SEFER ALLAH ÇARPSIN DOĞRU SÖYLÜYORUM!... VALLAHİ SÜRÜYE KURT SALDIRDI!..

HADİ LEN YALANCI PUŞT!..

HA HA HA!.. SONUNDA OTOMOBİLİ İCAT ETTİM İŞTE!..

KARŞIDAN KARŞIYA GEÇERKEN BABANA DİKKAT ET KIZIM!..

IIHHH... TÜM MİRASIMI KIZILAY'A BIRAKIYORUM!..

AMA BABA...

RH + KAN

RH - KAN

ALLAHIM, GAZİNODAN AYRILMAKLA HATA ETMİŞİM!..

VESTİYER

SALAK ŞEY!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

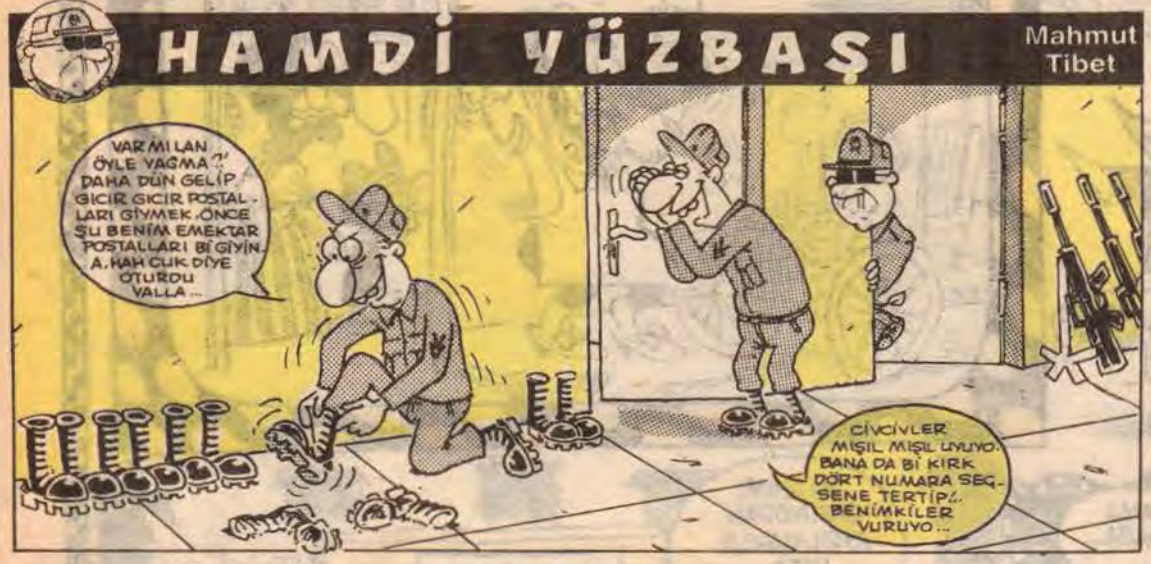

DUMUR

Güneri İçoğlu

ÖLDÜREN DİALOGLAR

Yeni model bir dolmuştayız, yolculardan birisi dolmuştan iniyor kapıyı sertçe kapatıyor ve gidiyor.

Yolcu- **İyi akşamlar, "ÇTOOOAANKK"**

Şoför- **İyi akşamlar, iyi akşamlar da kapının ..mına koydun. Eski dolmuşların kapısını böyle sert kapatıyadunuz. Hadi onlar eskiydi bunlar ne peki? Kendi bahçe kapını böyle kapatıyamusun bakalım. Hacey heey bu yolcuya eski dolmuşlar yetermiş meğer...**

Tabii yeterdi, eski dolmuş bu. Kapısını vur o dayanır, tamponunu sök o dayanır, vur ki vur nasılsa eski. Amman bir tanesini koruma!. Arabalara uygulanmış constrüktif dizayndan bir tane numune bırakma ki, insanlar da birşeyi daha bilmekten ve estetik bir zevk almaktan sorumlu olmasınlar.

GÜNDELİK HAYATIN DÜŞÜNDÜRÜCÜ BİR FELSEFESİ

T.V.'de oynayan "İntikamcı" adlı bir filmin son sahnesinde filmin kötü karakteriyle iyi karakteri karşı karşıya geldiler. Kötü karakter mal dolu çantayı ele geçirmiş açmak üzereydi. Oysa çantaya önceden iyi karakter tarafından patlayıcı yerleştirilmişti, kötü karakter; **"Hepimiz Hayvanız Coni!.. Hepimiz ölücez!.. Tek sorun, ne zaman?.. Ve nerde?."** diyerek mal dolu çantayı açtı ve açar açmaz havaya uçarak öldü. Ben de ekran başında dumura uğradım. Ruhum bedenimden fırladı. Böyle acayip bir felsefeyi ilk kez Holivut bilgelerinden duyuyordum...

KOMIKAZE

TUT-TUT

Şimdiki Geçmiş Zaman

Bu oyun için bir köpek, bir fare bir de mangal partisi gereklidir. Köpekten beslemek bahanesiyle iki parça et veya kötte alınır. Birinci parça güzelce yedirilir, ikinci parça sıkıca bir tahteye bağlanır. (fare önceden yakalanır.) Köpek fareyi kovalar ve etle beraber yer. Oyundan sonra arkadaşlarınız, barbar, sadist gibi yakıştırmalarla sizi korambole alır. Bu oyunu oynayanlar piskopat olur. (Bu oyun %te garantilidir.) %te Sadistlik test enstitüsü.

NOT: Fare yerine kedi olursa daha zevkli olur.

Boro Oenberi

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

AVUKATLAR ve MÜVEKKİLLERE Dair öyküler.

1nci VAKA

Meslekte başlayalı çok az zaman olmuştu ama, büyük bir dava almıştım... Müvekkilim 5 bin lira için.

HIN...HINH...HIN!..

...Beyoğlu'nda bir nohut pilavcıyı öldürmekten yargılanıyordu..

Durum fazla ümitli sayılmazdı.. Hatta çoğu zaman "Bu davayı niye aldım ki" diye düşünüyordum...

BU DAVAYI NİYE ALDIM Kİ?..

Ama yine de onun masum olabileceği konusunda bir iki küçük dayanağım vardı... Duruşmadan önceki gece sabaha kadar çalıştım...

SAYIN HAKİM!.. MÜVEKKİLİM MASUMDUR!..

MÜVEKKİLİM MASUMDUR!.. MÜVEKKİLİM MASUMDUR!..

Sinirlerim çelik gibi olmalıydı. En küçük bir falso vermemeliydim... Bütün gece yoğunlaşıp kendi kendimi rehabilite ettim...

MÜVEKKİLİM MASUMDUR... MÜVEKKİLİM MASUMDUR...

Hatta yorgunluktan...

MÜVEK-KİLİM MAS...UH...HORR!..

Ertesi sabah...

SAYIN HAKİM...

ADLİYE

MÜVEKKİLİM MASUM...MUM...UM...

UMMPPHSSFF!.. AY, SİNİRLERİM BOZULDU YA!.. MÜVEKKİLİM MASUMDUR... HA...HAH...HAA...HAH...AA!..

Davayı kaybettim, müvekkilim müebbet yedi. Eğer "müvekkilim masumdur" lafını söylerken gözlerim müvekkilimin suratına ilişmiş olmasaydı... Bugün bile... Hala, hala... Mffuuhhs... Hss...gss...

2nci VAKA

Davayı almadan önce müvekkilimle uzun uzun görüşür ve onun beni haklı olduğuna inandırmasını beklerim... Ama en küçük bir soru işareti hissedersem o davayı almam...

Ve bu kızcağız beni çok inandırmıştı..

EVET, ONUNLA KENDİ İSTEĞİMLE YATTIM... ÇÜNKÜ BENİMLE EVLENECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİ AMA A...

ÜÜ...HÜ...Ü...ÜÜ!..

ÜZÜLMEYİN... MAHKEMEDE GÖSTERİCEZ ONA...

Ne kadar saf mışım. Olayın aslını sonradan öğrendim. Bu kız karşı apartmandan bir delikanlıyla bakışıyormuş.

Fakat asla ciddi bir niyeti yokmuş... Aksine...

SALAK YA... BAK GENE ÇAMDA, DUR ŞU MAYMUNA Bİ SIRITAYIM DA SEVİNSİN...

Kız, ensest bir ilişki sonucu hamile kalınca paniğe kapılmış ve kendisiyle evlenmeye zorlamak için karşı apartmandaki gençle yattığını söylemiş..

Genç adam tabii ki bunu kabul etmeyince pişkin pişkin ona dava açmışlar... İşte böyle bir pisliğin avukatıydım ve başıma gelebilecek en rezil şey gelmişti...

Hem de mahkeme salonunda!

SANIK... EVLENME VAADİYLE KANDIRDIĞI MÜVEKKİLİMLE DEFALARCA YATTIKTAN SONRA ORTADAN KAYBOLMUŞTUR SAYIN HANIM...

Fakat sanık avukatının sakin ve sinsi tavrından da kullanmadım değil hani...

SAYIN MESLEKTAŞIM MÜVEKKİLİMİN BU HANIMLA DEFALARCA YATTIĞINI SÖYLÜYOR EFENDİM FAKAT ASLA BÖYLE BİRŞEY OLMADI...

İTİRAZ EDİYORUM... SANIĞIN KAÇIP, BU DURUŞMAYA ÇIKMAMASI BİLE BİZİM HAKLI OLDUĞUMUZU KANITLAMAKTADIR...

ÜHHÜ... EVET... BENİMLE YATTI... DEFALARCA YATTI...

YALAN SÖYLÜYOR SAYIN HAKİM... MÜVEKKİLİM BİR KOMPLOYLA KARŞI KARŞIYADIR VE O...

BURADADIR!..

VE SALONA GİRMEK ÜZERE...

OOO... VAY... OOOO... ULUU!..

İŞTEEE!..

OOO!..

AA!

MÜVEKKİLİM ASLA BİRİYLE YATAMAZ... ÇÜNKÜ O... BİR HACI YATMAZDIR...

Hacıyatmaz... Alçak kadın beni fena tuzağa düşürmüştü... Böyle bir davayı kaybettim... Aslında bu sadece benim değil onun da bir şanssızlığı olmuştu... Kız pencereden bakıştığı adamın alt tarafını görebilseydi iftira atmak için onu seçer miydi?.. Bakıştığınız birinin Hacıyatmaz olma ihtimali milyonda kaç olur ki?..

...

Tabudeviren'in bir duyurusu var... Bir iki sayfa ilerde... Mersi...

Akşamsefası

TEORİDE BB PRATİKTE

BİR BAHADIR BOYSAL NASIL BASTAN NEDİR? NEDEĞİLDİR? ÇIKARIR?!!!

Editörümüz Tuncay abi "Okuyucu ile arandə mesafe olmalı hep" derdi... Çünkü yaptığım işe saygının bir göstergesiydi bu.. Ama günlük hayatın monoton ritmi içerisinde vazgeçilmez tatlar ve dokular arıyorsanız (ki o benimdir) bunun bedelini vermelisiniz ve bu bedel de naçizane okurlarıma bütün yönlerimle hükmetme şeklinde cereyan eder. Buna izin vermelisiniz.

Efenim?..Nasıl? Peki "TPBB"yi hazırlarken harcadığım histerik enerjiyi tahmin edebilir misiniz?.. Ve sonunda gelen sonsuz hazzı?. Bu... Bu tıpkı ergenliğe yeni adım atan bir erkeğin ilk orgazm mutluluğu gibi bir şeydir...

Laf cinsellikten açılmışken (DİKKAT HER AN BİR CİNSEL FAŞİZM OLABİLİR) eğer güzel bi insansanız...

Ve geriye doğru çıkık bi kalçanız varsa... Hayat sizin için pek de çileli olmasa gerek... Ne toplumsal direnişler, ne de diğer sosyal hak arayışlar (aslında destekliyorsunuz ama) pek ilgilendirmiyor sizi... Çünkü günlük hevesler için yaratılmışsınızdır...

Ama arızalı bi insansanız yani bu dünyadaki varlığınız ve diğer insanlar hakkında problemleriniz varsa kesinlikle ilacınız benimdir ve...

...Bi an önce atıştırmayı bırakıp, üzerinde yemek yediğim dergiyi kavrayıp sokağa, hayata atılmanız gerekmektedir...

Ah! Tabii, sokak daha kötü değil mi?. Düşünceleriniz, tercihleriniz ve "ızdıraplarınızla başbaşasınız ve BB'nin misyonu burdan itibaren başlar işte...

Toplumsal rehabilitasyon ve ruhsal bütünlüğünüz için kendinizi BAHADIR BOYSAL'ın kıtalararası görsel ve işitsel terörizmine bırakmanız gerekmektedir.

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

İster inan ister inanma

♣ Yıl 1978... Şubat tatilinde anneannem Ankara'da vefat etti... Karşıyaka Mezarlığı'na gömülecekti... Cenazesi akrabalar ve tanıdıklardan oluşan bir kalabalık tarafından taşınıyordu... (Ben on yaşındaydım) Bizim biraz önümüzde başka bir cenaze vardı, orada gençlerin yoğunluğu dikkat çekiyordu... Ve o gençler "**Atilla'lar ölmez**" diye bağırıyorlardı... O dönemin kanlı tezgahlarına kurban giden gençlerden biri olmalıydı... Rahmetli anneannemin adı Atiye'ydi, bizim akrabalardan biri (Süleyman Amca) bir süre sonra dayanamadı, "**Atilla'lar ölmez de Atiye'ler ölür mü?**" dedi ve "**Atiye'ler de ölmez!**" diye bağırdı... Öndeki gençler susup bize baktı... Bizim akrabalar şaşırdı... Babam, Süleyman Amcayı güçbela susturdu...

♣ 12 Eylül günleri... Akdeniz'de bir sahil ilçesi... Cezaevindeki siyasi mahkumlardan biri firar ediyor... Bir iki gün sonra da cezaevinde denetleme var... Firar tespit edilirse büyük sorunlar çıkacak... Bunu önlemek için hemen sokağa çıkılıyor, sabahın erken saatinde, elinde keman kutusuyla işinden evine dönen bir müzisyen, sorgusuz sualsiz içeri alınıyor, firari mahkumun yerine yerleştiriliyor... Denetlemede sayı tam çıkıyor... Denetlemeden sonra da müzisyen bırakılıyor...

♣ atv'de çocuklar direklere sabitlenmiş şekilde canlı langırt oynatılıyor!.. (Bunu zaten biliyorsunuz, 50 yıl sonra LeMan ciltlerini karıştıracak olanlar için yazdım)

♣ Bizim soyadımız aslında Özdemir'di... Ben ortaokula kadar bu soyadını kullandım... Sonra yasal bir işlem için nüfus kütüğüne bakılmış... Oraya soyadımızı yazan memur Özdemir'in sonuna koyduğu noktayı yuvarlak şeklinde yapmış... Yani kayıtta yazılan soyadımız "**Özdemiro**" imiş.. "Buradaki o, olsa olsa oğlu'nun kısaltılmışıdır" demişler... Bunun üzerine bizim soyadı değişti ve Özdemiroğlu oldu... (Düşünsenize Vedat Özdemiro!.. Robert De Niro'ya özenmiş gibi)

♣ Türkiye'nin emperyalist devletler tarafından sömürüldüğünü söylemek suç kabul edilecekmiş!.. (Yine 50 yıl sonra hesabıyla yazdım... Acaba o zaman da sömürülüyor olacak mıyız?..)

♣ LeMan-Gökçek davası bitti.. Hayırlı olsun... Birkaç ay önce bu konuyla ilgili olarak Klas FM'le yaptığım telefon konuşmasında "**Dava değil de, gidip ifade vermek, mahkemeyi beklemek koyuyo**" demiştim, "**Gökçek'le 5'er penaltı çekişelim, kazanırsa ödeyelim!..**"

♣ Her maçtan önce İstiklâl Marşı okunuyor!.. (50 yıl, 50 yıl...)

Dipnotlar:

• Sevgili Can Yücel'e geçmiş olsun...

• Geçtiğimiz Pazar günü söyleşi ve imza için İzmir'deydik... Sevgili okuyuculanmıza, Çınar Yayınlarına, TÜYAP yetkililerine ve Akif ile Gürhan'a teşekkürler...

• Yanan **Odean Tiyatrosu'na** destek olalım... (Bilgi için Cezmi Ersöz'ün köşesine bakınız)

• **İda Dağı Çöz Beni** (Ruhan Mavnık'un şiirleri. Berfin Yayınları) **Sırça Anahtar**. D Hammett (Can Yayınları. Film tadında bir kitap)

• Tolga Akyıldız, biraz geç oldu ama, hakkaten ben de üzüldüm... Kusura bakma...

Vedat Özdemiroğlu

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

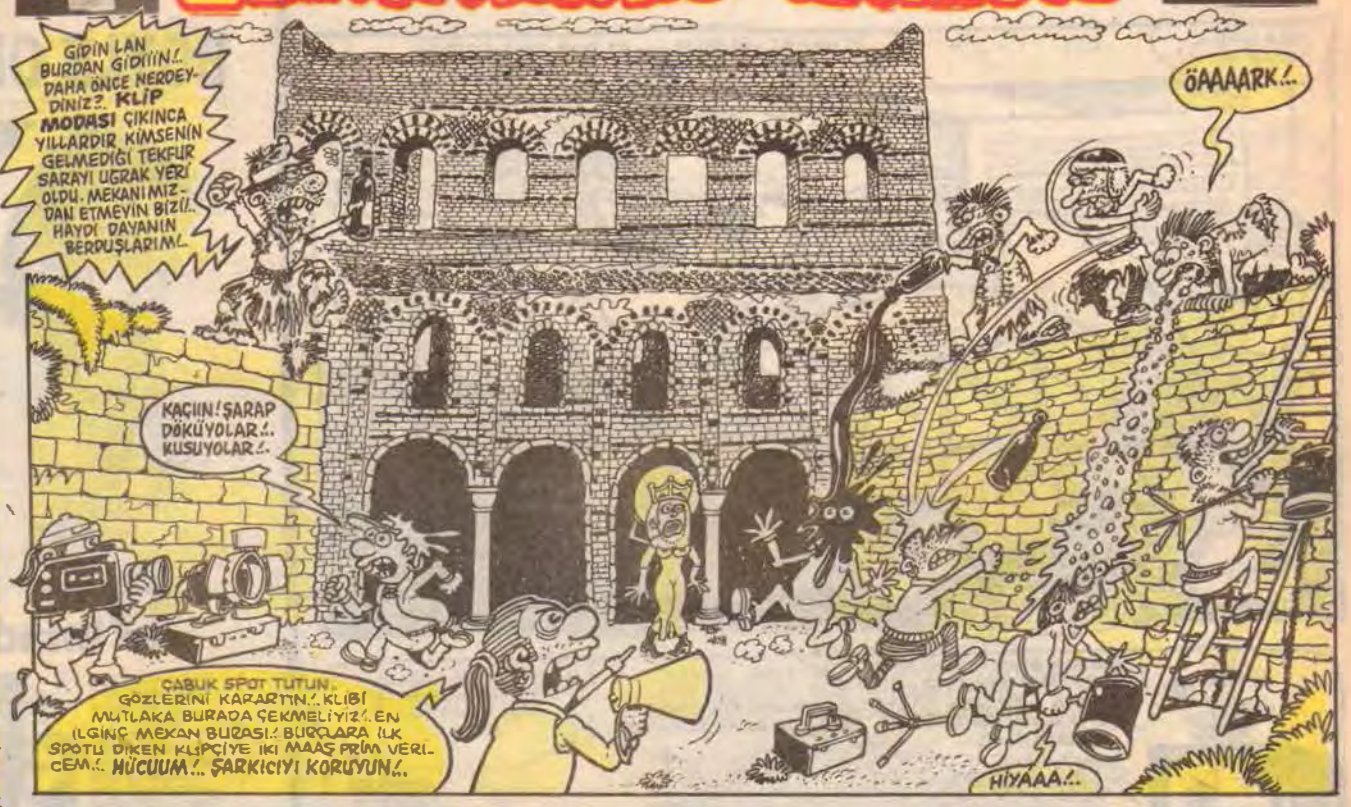

Akşamsefası

bayır gülü

Feyhan Güver

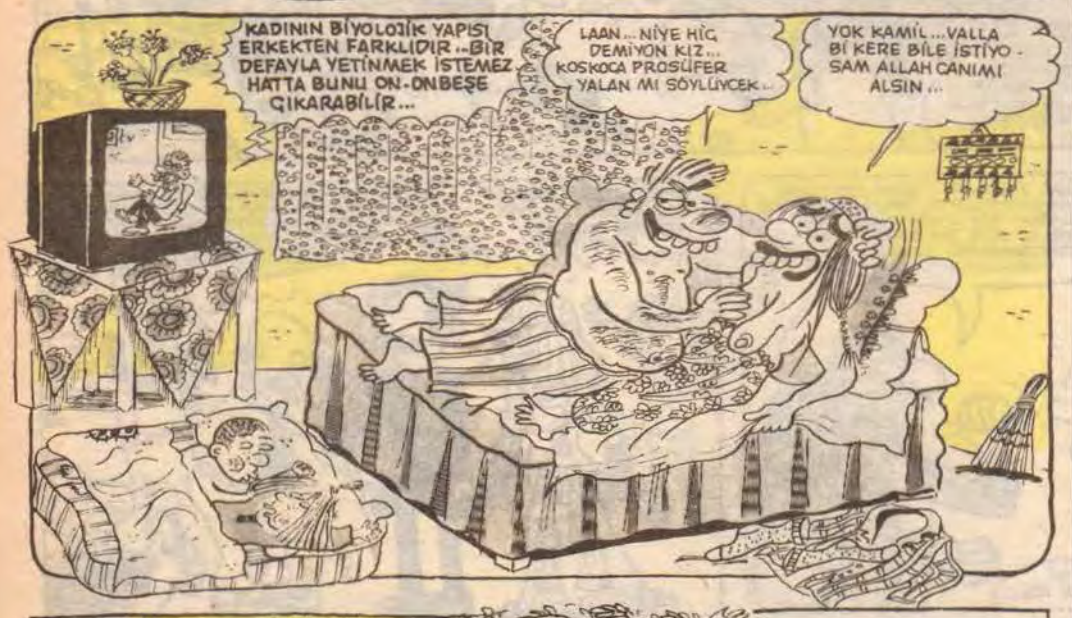

Akşamsefası

Le Manti MEDYA

BÖYLE OLDU MU HÜRRİYET!

Olmadı Sibel

Türk Silahlı Kuvvetleri Turizm Ömeri Sadri Alışık'ın 1. ölüm yıldönümünde sanatçı dostları ve sevenleri yalnız bırakmadı. Sadri Alışık'ın mezarı başında düzenlediği yapılan törene çok sevdiği eşi gelmiş Sibel Turnagöl'ün katılmaması ancak daha da hüzünlendirdi. Törende Alışık'ın eşi Çolpan İlhan gözyaşlarını tutamadı. Yıllar önce hayatını gaddarca yitiren sanatçının ölüm acısı kralı Ayhan Işık'ın eşi Gülşen Işık ile Sadri Alışık'ın oğlu Kerem Alışık annesi Çolpan İlhan'ı teselli etmeye çalıştı. Dua sırasında cep telefonu çalan Adnan Şenses, zor anlar yaşadı. Sanatçı bir türlü susturamayan cep telefonunu elinin sobeine sokarak kapattı. Alışık'ın mezarı başında yapılan törene Göksel Arsoy, Erkan Erdem, Ediz Hun, Hulu Sanar, Tamer Yiğit,

Yılmaz Köksal ve sanatçının bazı sevenleri katıldı. Alışık'ın eşi Çolpan İlhan, tören sonunda helva dağıtarak geleneği yerine getirdi.

Hürriyet, Sadri Alışık'ın ölüm yıldönümünde, siyasi sayfalarından birine işte bu haberi sıkıştırdı. "Olmadı Sibel" diye başlık atmışlar. Haberde 3 fotoğraf var. Ana özne, Sibel Turnagöl'ün yıllar evvel Playboy'a verdiği bir poz. Onun sağ köşesinde rahmetlinin resmi. En altta da ölüm yıldönümünde, mezarbaşında yapılan törenden bir enstantene. Hürriyetçiler, "radikal" bir tavırla Turnagöl'ü anma törenine katılmadığı için alaşağı ediyor. Haberin asparagas olduğu diğer gazete haberlerine bakıldığında aşikar. Ama bunu neden yapıyorlar? Çünkü ölüden de, diriden de rant beklerden, bizden de, Turnagöl'ün erotik fotoğrafına takılmamızı istiyorlar. Sibel'e kızmaları, Alışık'ı anmaları sentetik vicdanları eğlayalı lif lif dökülüyor.

Kutlu ESENDEMİR

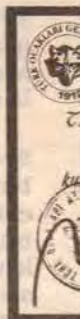

CEZMİ ERSÖZ

ARKADAN KO

Yolculuğa... O uzun, o zorlu, ama bizi iyileştirecek açıya doğru yolculuğa çıkanız umuduyla gitmiştim yanlanna bugün de... Heyecanlıydım, sabırsızdım, çocukluğun kutsallığından renkler kuşanmıştım üzerime...

Ama yanlanna vardığımda yüzlerinde sanki beni ıssız, karanlık ve balçıktan bir göle itmişler, sonra kurtarmayı çok isteseler de kurtaramamışlar gibi kirli gölgeler ve haketmedikleri "suçlu zevklerin" çürümüşlüğü vardı...

Yine benimle ilgili gerçek düşüncelerini ben yokken konuşmuşlardı... Yanlarına geldiğimde ise benimle ilgili bütün gerçek düşüncelerini söyleyip bitirmişlerdi. Hayatına ortak oldukları, kararlarını etkiledikleri, dostluk oyunu oynadıkları birini arkasından kötüleyip, orada yokken onu balçıktan simsiyah bir göle atmak onları birbirlerine bağlayan, yakınlaştıran tek ortak şeydi neredeyse... Şimdi birlikteyken bana "umutsuz bir hasta" gibi bakmaları biraz önceki suç ortaklığının tadını biraz daha uzatmak içindi sanki...

Ne tuhaf, onlarla birlikteyken biraz önce beni önce mahkum edip, ardından balçıktan karanlık bir göle altıklarını hissediyorum, ama böyle yapmaları sanki çok doğalmış gibi bunu onlara söyleyemiyorum. Neden ben çekip gitmiyorum yanlarından? Neden ihtiyaç duyuyorum onlara? Beni tekrar tekrar yoketmelerine neden katlanıyorum? Kurban olmaya alışkanlık mı bu? Yoksa onların benim cellatım olduklarına mı inanmak istemiyorum bir türlü? Ya benim kaç kurbanım var? Yoksa şöyle ya da böyle bende onlardan biri miyim?

Ben bu sorularla boğuşadurayım, onlarsa beni balçıktan, ıssız, karanlık bir göle atmış ve oradan gelmiş, ama yaptıklarını bu infazı sanki biraz ağır bulmuşlar gibi yüzüme bu hayata özgü çürümüş bir acıma duygusuyla bakıyorlar. Ben yanlarında yokken, karanlık bir gölde infaz edilme kararını verirken bildikleri herşeyi, hayallerimi, yorumlama yeteneklerini koşuşturmuş, iç dünyalarının derinliklerine dalmış, şimdiyse yorgun ve yüzeye çıkmış gibi bir halleri var.

Bana ölümümü unutturmak için basit, günlük, sıradan şeylerden bahsediyorlar. Güldürmeye ve eğlendirmeye uğraşıyorlar akılları sıra. İçlerinde gururumu okşayan, bana umut vermeye çalışan sız bir göle atıl şey olsa gerek...

Bütün bu ol ranışları hiç değ küntü veriyorla yanlarından. Ga beni. Belki de a bir yerden boza bekliyor sanıyor bir göle atılmam gunu anlıyorum cak, yani bozaca

Anlaşılıyor, o istemedikleri, as

Çocuklukları mış çığlığın ses yanlarsa bu ted kurtulacaklarını latan bütün insa dırmaya and için

Kötülükleri b rinde saklı kalm itilmişliğinde ve ona: **Biz herşey** ölümlerini bile b rında bile son k atom savaşında mış gibiler.

Yola çıkmak düşlenen hiçbir daha güzel ve i dayanılmaz fela ğını anlatıyorlar.

Kim gözlerin duğunu söylerse mamak gerekiy lerine, bu hayat mislerdi kendile

...OCAKLARI.
...z Bayramınızı
...ğlık ve
...mutluluklar
...diler.

Türk ocaklarının hazırladığı Nevroz davetiyesini okurumuz Musa Toprak göndermiş. Resme balonu biz ekledik. Bugüne kadar bir kaşık suda boğmak istedikleri bayrama birden devletle beraber sahip çıkıverdiler. Barbar Kürtlerin kullandıntemleri değil asil Türk ırkına yakıyeti temsil ediyorlar. Bu topraklar, Türklerin, Rumların, Yahudilerin, ve daha pek çok etnik halkın bayenek halinde kutlanmaya çalışılve kardeşlik bu bayramlarla renkresmileştirerek, ne silah ve zor ne dümenden sahiplenerek, ne de Göçkeada'da bu yıl Iğdır'da olduğu kleştirerek bu toprakların tarihine unutturamaz, yozlaştıramazsınız.

ANTİ MEDYA TEST

1. Hürriyet Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök, Aktüel'deki röportajında "... genel yayın yönetmenliğinin benim hayatımdan, gövdemden, ruhumdan epey şey götürdüğüne inanıyorum." sözlerinin yanı sıra ne diyor?
a) Kardak krizi gibi durumlarda mecburen militarist davranıyorum. Barışçı kişiliğim zedeleniyor.
b) daha fazla gazete satma çabası beni insanı değerlerden uzaklaştırıyor. Benyinmi rahatsız ediyor.
c) Her gün tiraj raporu beklerken iki defa ölüp diriliyorum. Ömür törpüsü bu.

2. Efes Pilsen'li basketbolcular kazandıkları kupayı alıp, ellerinde havaya kaldırarak seyirciyi selamladıkları anlarda; final maçını naklen yayınlayan Show TV ekranlarında hangi görüntüler vardı?
a) "Teknik bir arıza nedeniyle yayınımıza ara verdik." yazısı ve necefli maşiapa.
b) O akşam yayınlanacak Ateş Hattı'nın ve Tekelek programlarının tanıtım filmleri.
c) Efes Pilsen'li oyuncuların kupayı alıp, seyirciyi selamlamaları.

3. CIA eski başkanının "uluslararası anlaşmalarla yasaklanmış olmasına rağmen, bazı ülkelerdeki gazetecileri Amerikan ajanı olarak kullandıklarını açıklaması" haberi Sabah Gazetesi'nin hangi sayfasında yer aldı?
a) GS'n'n ABD'li kalecisi Fredel ile bir röportajın olduğu spor sayfasında
b) Amerikan filmlerinin tanıtıldığı sinema sayfasında.
c) "Türk gazeteci" Cengiz Çandar'ın köşe yazısının olduğu sayfada

Cevaplar: 1 c 2 b 3 c
Fikret BEKLER

DUYURULAR

SON TANRIÇA
Günümüz için bir ayin
Tuncel Kurtiz-Sema ve arkadaşları
Perşembe 19.00 - Cumartesi 16.00
Biletler ROXY ve LeMan KÜLTÜR'den sağlanabilir..
ROXY Tel: (0 212) 249 48 30-51
LM KÜLTÜR Tel: (0 212) 245 38 06

LEMANCOĞRAFİK DERGİ
Gİt
Mayıs'ta..

geri dönüş yok
kadıköy meydanı
26.4.1996, saat:13.00
Harçlar kaldırılsın, Öğrenim hakları elinden alınanlara hakları iade edilsin, Üniversitenin asli unsurlarına söz ve karar hakkı tanınsın, Eğitim ve sağlık alanındaki özelleştirme durdurulsun..
İSTANBUL ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ KOORDİNASYONU

Kırık Lebleb

SUAT OĞAN

● MİNİ ÖYKÜ: İKİ ŞEKERLİ BİR SADE, HADİ BANA MÜSADE...

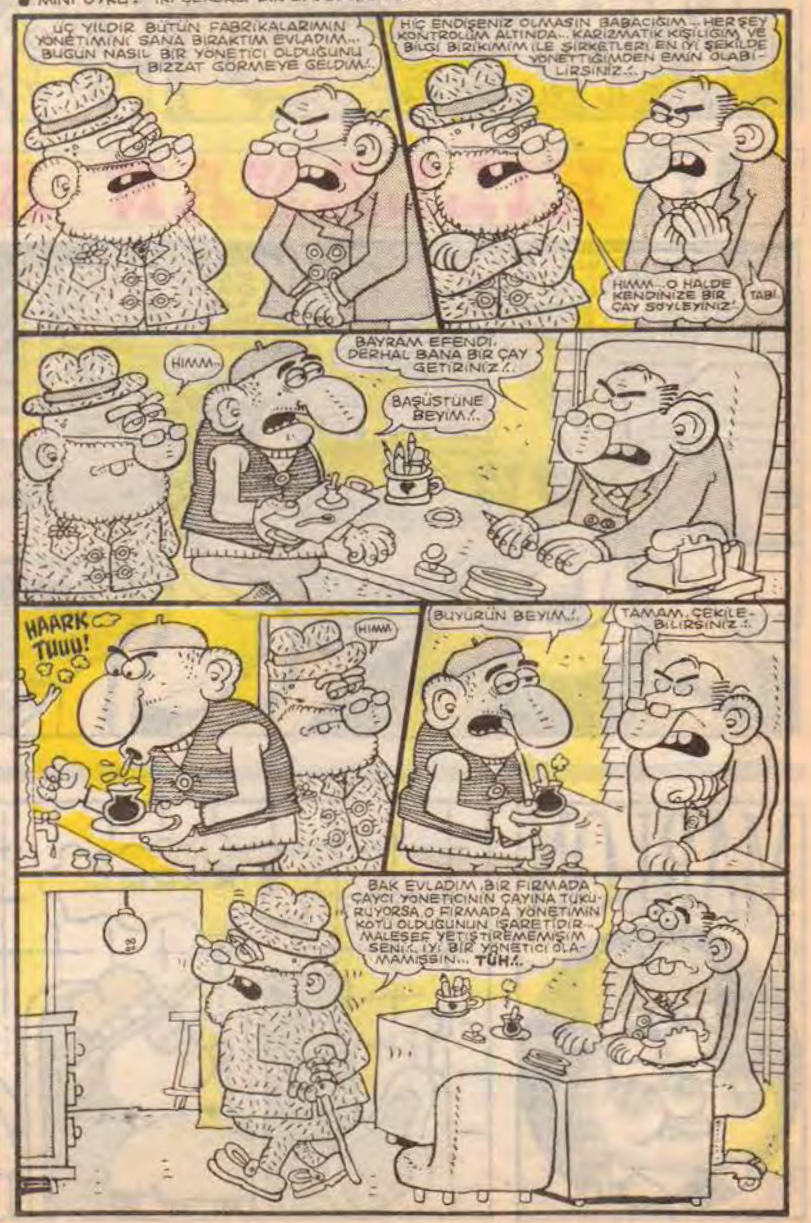

...NUŞMAK

...bile var. Daha biraz önce karanlık ve is...birine umut vermek bu hayata özgü bir-

...tenleri bildiğimi hessettikleri halde dav...yor. Korkuyorum onlardan. Garip bir ür...ıa. Söyledim ya yine de ayrılmıyorum ...hastalıklı bir duygu yanlarında tutuyor ...ndan biri bu korku ve ölüm oyununu ...e bekliyorum. Belki de herkes o kişiyi ... Ama sonra bu bekleyişimin balçıktan ...beb olan yanılgılarımdan biri daha oldu...kü artık biliyorum ki bu oyunu hatırlata...şiler gölü boyluyor...

...burada bu hayatta kalacaklar. Yola çıkmak ...la buluşmak istemedikleri çoktan belli..

...ı gelen o uzak, o sahici, ama artık kısıl...rtık birçoğu hemen hiç duymuyor. Du...ikten işledikleri bir iki cinayetten sonra ...in ediyorlar. Kendilerine bu çığlığı hatır..., anlamları ve duyguları bu hayattan kal... sanki.

...yle gizli, öyle yorgun, öyle benceil ki içle... yaşayan tüm duygularını bir başkasının ...lgisinde yoketmeye çalışıyorlar ve sonra **...nin iyiliğin için yaptık**, diyorlar. Kendi ...larına taşıtıyorlar. En yakın davrandıkla...örüşür gibi bir halleri var. Ruhlarını bir ...nrasındaki ölümcül ıssızlığa bile alıştır...

...venlere ise ısrarla, gidilecek yerde artık ...lmadığını, bu hayatın bütün hayatlardan ...uğunu söylüyorlar. Gitmeye kalkarların ...rle karşılaştıklarını, birçoğunun çıldırdı...

...naştırır, kim bu hayatın alternatifsiz ol... "en büyük sanatçı" ilan ediyorlar. Aldır...oğu zaman donuk ve kayıtsız gözüktük...lmak için hiç bu kadar kararlı hissetme-

Hergün birbaşka zehirli cemiyet yasaları yapıyorlar aralıksız. Tuzaklarla dolu yeni günlük hayat haritaları çiziyorlar durup dinlenmeden.

Ve asıl olarak düşünceleri, hayalleri, düşleri bilinçlere ışık sızdıranları, kurtuluş yollarının üzerinin sürekli olarak kapatıldığını söyleyenleri, bu hayatla uyum gösteremeyenleri büyük tehlike ilan edip onları en yakın çevrelerine yoketiriyorlar... Çünkü herşey oluyorlar: Arkadaş oluyor; sırdaş, komşu, akraba, okul arkadaşı, iş arkadaşı oluyorlar... İçimizdeki kompleks, ihtiyaçlarımız, takıntılarımız, umutlarımız, zaaflarımız, herşey, ama herşey oluyorlar...

Önce biz hep beraberiz, biz güçlü ve yakın bir çevreyiz, duygusu uyandırıp sonra sanki gizli bir yerden emir almışcasına ansızın kaybolıyorlar. Onca beraberliğin, onca yakınlığın bir anlamı, bir sürekliliği olduğunu yadsımamak istercesine. Sonra yine eskisi gibi ortaya çıkıyorlar. Sistemin ta kendisiyken, sistemden zarar göreni, ezileni oynuyorlar..

Ve bütün bu maskeler, şaşırtmacalar, asıl acıya doğru yola çıkmak isteyenleri düşlerine, çocuksu umutlarına, çabucacık ayaklanan duygularına karşı mahçup duruma düşürüyor... Birçokları bu mahçubiyeti insanda soyluluk uyandıran bir akşamüstü hüznüne dönüştürenieyip tiksiniveriyorlar bir kalemde düşlerinden, umutlarından, duygularından...

Bu basit, bu kaba bu derinlikten yoksun görünen hayatın arkasında süren o korkunç, o karmaşık ve o amansız savaşı gizlemek için suçlarına ortak etmedikleri kimse kalmasın istiyorlar. Ve hayat hayat olalı hiç bu kadar güçlü olmadıklarını da biliyorlar... Hiç bu kadar egemen....

Ama ne tuhaftır ki, gördükleri düşleri hiç unutmayan ve bizleri kurtaracak olan asıl acının bu hayatın dışında bir yerde olduğunu isyan dolu bir aşkla söyleyen çocuklardan gittikçe daha çok korkuyorlar..

* Can baba sensiz hâlimi [illegible] musun? Büyük gecmis olsun.
* 29 Mart Cuma günü saat 17.00'de Kadıköy Toplumsal Araştırmalar Kütüphanesi'nde [illegible]
* Eskişehir'de öğrenci k[illegible] ruldu.
* Gece Tarifesi Vedat Özdemiroğlu'nun kitabı Leman Yayınlarından çıktı.
* Yanan Odeon Tiyatrosu'na yayınlarımızı esirgemeyelim. Tel: (0212) 260 72 00 Faks: (0212) 261 83 80
* Tüm dağıtımcı ve kitapçılara [illegible] yürütülür. Mephisto Yayınları'nda kâr [illegible] kalmamıştır. Tüm kitaplarımızın [illegible] yanında bulacak.
* **Roza**, İki aylık Kurt Kadın Dergisi. Türkiye temsilcisi Hülyan Çürbacı Sok. No: 13 Taksim-İstanbul.
* Sibil Antekin, Osman Canturk (İnanç özgürlüğüne saygı duymayınız) Nursel Esrefkin, Arzu Acar, Aslı Uğur-Benyal Er, Meldal Bakaray, Hatice Kural, Özgür Deniz Diyarbakırdan Umut Emine, Dilber Dede, Filiz Aslan, Nazım Baran, Ceren Özkanlı, Sevda Okcu, Yesim Baaban, Gökçe Çilgın, Onur Özsütçu, Besime Ersoy, Azadi Gali (Aşk ertelenmez) Beşiktaş S.N. M. Özgur Afacan, yazıklarınızı aldım sevgiyle.

TUNCAY AKGÜN

Kezgin Bekir

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Yazı Katür

LÜTFÜ OFLAZ

Hayat aşktır, aşk hayat!

İddia ediyorum, dünyanın en zengin adamlarından biri benim!

Bankam, holdingim, şirketlerim, fabrikalarım var.

Bankamın adı **Aşk**Bank!

Holdingime bağlı şirketlerin, fabrikaların üretikleri tek şey aşk...

Petrol zengini değilim ama aşk zenginiyim; petrol fışkırır gibi aşk fışkırır kalbimden.

Kimi dünya zenginleri paralarının hesabını bilmez, ben de aşklarımın hesabını bilmem.

İnsana ve doğaya duyduğum aşkların hesabını tutabilecek bir muhasebeci doğmadı daha.

Bir kadına olan aşkım kadar tutkuludur doğaya da aşkım.

Bir kuşa, bir çiçeğe, bir böceğe, şıntdayan dereye, atıştıran kara, yağan yağmura, kısacası doğadaki her şeye...

Aşk duymadığım tek şey ise para.

Zaten kapitalizmi sevmeme nedenlerimden biri de bu.

Çünkü **paraya olan aşkın ideolojisidir kapitalizm!**

Kapitalizm, ne insan sever ne doğa; sevdiği tek şey para.

Para uğruna bozuk para gibi harcar insanı da, doğayı da.

Savaşlar çıkartır dünyanın dört bir tarafında.. silah fabrikatörlerinin daha fazla para kazanması için.

Yani bu sistemde her şey dini imanı para olan parababalan için.

Kapitalizmde para her gün aynanın karşısına geçip sorar, **"Söyle ayna, benden güzeli, benden büyüğü var mı?"** diye.

Ve ayna yanıt verir, **"En güzeli, en büyüğü sensin kraliçem!"**

Doğrudur, kapitalizmde kraliçe de, kral da paradır.

En büyük odur, başka büyük yoktur.

Para girer kara kedi gibi insanların, aşıkların, sevgililerin arasına.

Gözünü para bürümüş parababalarının fabrikaları zehirli gazları, zehirli atıklarıyla bir yılan gibi sokup zehirleriler doğayı.

Paraya olan aşkın sonucudur insan kirliliği ve doğa kirliliği...

İnsanın da, doğanın da katilidir kapitalizm.

O, para dışında her şeye sevgisiz, ilgisiz..

O'na göre sadece para için yaşanır, sadece para kazanmaktır hayat.

Oysa parasız da zengin olunur; benim gibi aşk zengini...

Diyeceğimiz o ki **hayat aşktır, aşk hayat!**

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

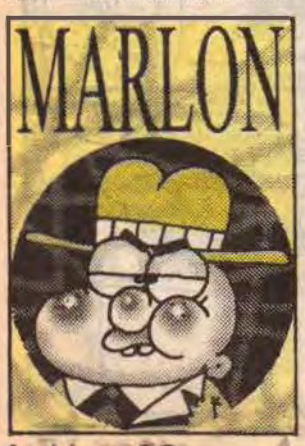

Akşamsefası

Yanık Kokusu...

Ender Özkahraman

ÖZET: İhsan amca, her ay sonu köyde pişen tandırın kokusuna, dumanına gelirdi... Her ay sonu o tepede belirirdi... O gün de öyle olmuştu... Ama...

İHSAN AMCA... N'OLDU LA, İHSAN AMCA!..

Hemen kucaklayıp bir eve taşımışlardı onu... Bi döşek açıp yatırmışlardı... Tabii hemen sorgu-sual başladı...

YAW AMCA N'OOLDU SANA BÖYLE... TANSİYON MU? KALP-MALP KRİZİ Mİ?

BİLMİYORUM Kİ...

BİLMİYORUM EVLAT... ŞU SON BİRKAÇ GÜNDÜR ACAYİP ACAYİP RÜYALAR GÖRÜYORUM...

NASI RÜYA?..

ATEŞLER... HARLI HARLI ATEŞLER... TANDIRLAR, EVLER, EKMEKLER ÇATIR ÇATIR YANIYOR... HEPİNİZ YANACAKSINIZ EVLAT...

SEN EVDE ÇOK ÜŞÜMÜŞSÜN İLYAS AMCA!.. HEH... HEH!..

BIRAK ŞİMDİ GIRGIR GEÇMEYİ... BEN SİZE ACIYORUM, ÜZÜLÜYORUM... IHI... HII!..

YAV İLYAS AMCA... BİZİM KÖYE ASLA BİŞEY OLMAZ. ÖTEKİLER YAKILDI DİYE BİZİMKİ DE YAKILACAK DEYİL YA... SEN ÜZME TATLI CANINI... HADİ... UYU BİRAZ...

Uyumadı... Ayağa kalktı hemen... Koluna yüklediği 15-20 ekmekle sessizce, ürkekçe vurdu yine kendini o tepeye...

YAV AYIP ETTİK AMCAYA... YA DURUMU CİDDİYSE... KALP KRİZİ FALANSA...

YOK YA OLUM... EVİNDE SOBA MOBA YOK, ONDANDIR... ÇOK ÜŞÜYÜNCE İÇİ GEÇMİŞTİR...

SANMAM!..

Aradan bir ay daha geçti... Fırtınalı, tipili bir gecede titrek ve kesik kesik inleme sesleri duyuluyordu, İlyas amcanın evinden...

IIH-IH-IIH AAAAYH!

AAAİİY... AAAYHH! IHHI-IHHI HI... HII!

IHH!..

AAAAA

AAAAAAİİİ!

AAAAAY

YOUFF

İİİİEEEE

AEEH

IHIMG... HIMG!

HAYIIR...

AAH AAA

A-AA.. KALBİM!..

AIIIGH!..

IHH...

O sabah cılız ve yanık kokan ince bir duman İlyas amcanın cansız başını yokladı...

Sonra burun deliklerinden bir bir içeri girdi...

Bu duman köyden geliyordu...

Ama ekmek kok muyordu...

BABA?

NE VAR?..

İHSAN AMCA'YI UNUTTUK...

HAKKATEN LA...

ŞİMDİ BU DUMANLARI GÖRÜNCE TANDIR PİŞTİĞİNİ SANIP, KOŞARAK GELİR...

SÖYLEYİN ŞOFÖRE DURSUN, İHSAN AMCAYI BEKLİYEK...

ULAN NE KADAR SALAKMIŞIZ... BİZİM KÖYÜ YAKMAZLAR DİYE DİYE YILLARDIR KENDİMİZİ KANDIRIYORMUŞUZ MEĞER...

Bitti

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

Olur öyle...

İMZA: Erdener abin...

SINCE 1990

KAAN ERTEM

AYSUN, ŞU MAKARNALARI SOLUCAN FARZET. BAK NASIL YİYORUM.... HAAAAAAMM, ÇOK NEFİS... EKİKİKİKİ!

HEM MAKARNAYI ELİNLE YİYEREK, HEMDE BAYAT BİR ESPRİ YAPARAK BENİ KENDİMDEN SOĞUTTUĞUN GİBİ, TÜM RESTORANT TAKİLERE BENİ REZİL ETTİN!. DÜNYADA NE KADAR SOYTARI VARSA BANA MI RASTLAMASI GEREKİYOR YAA!.

ESPRİ: Erkan EROL —ANKARA—

ERKUT ABİ

ERKUT, GEÇEN GECE BİZİM TİYATROCU ARKADAŞLARLA BİR PAB'a GİTTİK.. BEN İÇTİM, İÇTİM BİZİM BİR NAZİFE VARDI, ARKADAŞ ÜSTÜNE BİR KUSTUM, ALLAH SENİ İNANDIRSIN BİR SAAT SÜRDÜ BOŞALTIM İŞLEMİ... KIZ, N'APTIN DEDİ, DEDİM N'APICAM ULAN, KUSTUM İŞTE!..

TAMAM GEL, BİR HAL ÇARESİ DÜŞÜNELİM!..

E, AMA SİZ EŞEĞİN BİLMEMNESİNE SU KAÇIRMIŞSINIZ... BEN ŞİMDİ BUNUN NERESİNE NE YAPAYIM?. SU HALE BAK!.. GÖTÜRÜN KOYUN BUNU GÜNEŞE, ERİSİN KENDİNE GELSİN... SALAK HERİFLER. BİR LAPİ DÖTÜNÜZDEN ANLAMANIZ BAK NELEŞE MAL OLDU... VAKTİM GİTTİ... GERİ ZEKALI İŞİPALARI!..

ERKUT SOĞUK HAVA TERİBAT!

VALLA "BANA BİR ŞEYLER OLUYOR, TANSİYONUM DÜŞÜYOR" DEDİ. BİR AŞAÇ GİBİ DEVRİLDİ... BİRİSİ BİDON KOLONYA GETİRSİN, AYILTALIM ŞUNU!..

ONA İSTASYONDAN POMPA İLE SU ÇEKTİRMEK GEREKİR!

YAA, ALTINDA ADAM KALMIŞ... BİRİSİ VİNÇ ÇAĞIRSIN... ÇEKİCİ DE AYNI İŞİ GÖRÜR... HADİ BİR EL ATIN DA KALDIRALIM ŞUNU!..

VAY! VAY! VAY VAY VAY VAY VAY! VAY!

ERDENER ABİ

—Erdener abi, eee!?

... Humm... Eee, pardon Abüü düyemedum, deycüümü!..

— Kitlenme, olur öyle!..

⊗ Serkan GÜLAL'e: Serkan'cığım kutfan şu imzalı fotoğraf şsine girmeyelim be dostum!.. Ne seni sormuş ol, ne de bari kısa bir süre için bile olsa Burak KUT, TARKAN tribi yaşamış olayım!.. Gözlerinden öperim... Şiirin çok güzel, teşekkürler!..

⊗ İstanbul'dan Eren TÜRKERİ'ye: Yaa üstad, karikatürlerimi akıştır demişsin, fakat ben karikatür filan görmedim... Çalakalem bir şeyler çiziktirmişsin!.. Daha temiz ve derli toplu çizimler görmeni geratkiyor... Selamlar!..

⊗ Kdz. Ereğli'den Utkan ADIYAMAN'a: (Yaş 13) Utkan, çizimlerin başarılı fakat çok eksiklerin var... Örneğin çizdiğin adamların bir hacmi yok!.. Onları kompozisyon içinde göstermeye çalış, çünkü dağınık, gıcırtılarının zayıf... Kendini sıkma, dersleri aksatmadan çizmeye devam... Sevgiler...

⊗ Gaziantep'ten Zahide YALÇIN'a: Çizgileriniz başarılı, fakat figürlerdeki karşılıklı hareketler uyuşmuyor... Kompozisyon sorununuz var... Kağıdın tamamını kullanırsanız daha iyi olacak... Selamlar...

⊗ Afyon'dan Hatice Nesin KANBER'e: O kadar da değil. Erdener, kadın-erkek ayrımı yapmayan bir tiptir.. Ancak hemen hemen bütün gözlükler erkeklerden çıktığı için oran daha fazla tabii...

⊗ Ankara'dan Koray ÖZEN, Koray ve Okay GÜNEŞ, Mustafa GÖK, İstanbul'dan Bülent HÜGÜL, Samsun'dan Toros DAĞLI- Ulaş KURT, Zonguldak'tan Evrim CANAGÜL, Amasya'dan Tuğrul SANALP... Birer espriniz başarılı... Haberiniz ola!.. Sevgiler, selamlar!

⊗ Ankara'dan Evren ÖZESEN'e: Evren, mektubunda yazdığın espriyi ben Öğ. Adam'da, Ahmet de Kıllanan Adam'da daha evvel çizdik.. Espri gönder tabii, bana ne soruyorsun!.. Selamlar, sevgiler!

DUYURU:

Akın OK, bu hafta YÖN FM'de (96.6) Cumartesi günü EDİP AKBAYRAM'ı, Pazar günü de AYDIN ÇUBUKÇU'yu konuk ediyor...

⊗ Bu L-Maniyak işleri yüzünden İzmir'e gelemedim, beni arayan, soran herkesten defalarca özür dilerim... İnşallah bir dahaki seferez...

GÜZELİM OLDU MU ŞİMDİ YAA?. BEN SANA SUBABI AÇ DEDİM SEN MOTORU AÇTIN, SERMAYEYİ YAKTIN YIKTIN BE CANIM YAA!!

AY! AY! AMAN ABİM, GÜZEL ABİM!..

VROAAAARRR

GÖKHAN DABAK

Kimerontin ve Asrazot hızlı bi şekilde Zarmela'ya giderlerken karşılarına yeşil bir Remülüm çıkar. Ve Yonirt'i suratlarına kayırır. Bunun üzerine çamarkanatlar sarsılır ve çamart çamart diye titreşirler. Aynı anda ebemertinler Zim'leri parlatmaktadırlar. Çünkü Zim'ler parlamazsa Bömekler üzülür. Karamela sepeti gibi şarbürler her mabit olası kıvırları çevirirler. Sonunda kral (Aferim Keloğlan iyi iş becerdin, seni bu ülkeye Abarot yaptım) demiş. Evet.

SEVGİLİSİ TARAFINDAN BEKLETİLEN GENÇ AĞAÇ OLDU. MARANGOZLAR TARAFINDAN KESİLEN AĞAÇTAN GÜZEL BİR MASA YAPILDI VE BU MASANIN ÜSTÜNDE MAYMUN OYNADI... ŞİMDİ DE HAVA DURUMU...

HADİ LAN NE BİÇİM HABER BU, OLUR MU BÖYLE SAÇMA ŞEY...

NİÇİN OLMASIN ASTRO!..

DONK

Ertesi gün...

DOKTOR BEY BAŞIMA ÇOK ACAİP BİŞEY GELDİ FAKAT ANLATSAM BANA İNANMAZSINIZ..

PSİKOLOK DOKTOR HULKİ TİLKİ

NİÇİN İNAN MIYIM ASTRO?..

DONK

PSİKOLOK DOKTOR HULKİ TİLKİ

Yıllar sonra ASTRONOT oldu...

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

CÜMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

MANALI ŞİİR, HOŞ ŞİİR

Alkolün vücuda verdiği enerji
Sevgiline yaraşır mı sandın?
Şarap, rakı, Jhony Walker
Sevgiliyi ne de üzer!..

* * * *

Kuşlar meyve sever, ister onu
Alkollü vücut heykesin narcinciyeyi
Sevgiliye sun eriği
Coşsun deli gönül pervasızca!..

* * * *

Bir enginar düşün, ne de güzel
Akıllı olan yer onu, afiyetle
Alkol böyle olmaz ama,
Sevgili de istemez onu!..

* * * *

Diyeceğim şudur neticede
Kuşlar ve Doğa olayları
Nasıl hakimse bünyeye
Sevgili de bunlar gibidir.
Dış içeceklerle doldurulmamalı
Bünyemiz, vücudumuzu temiz
tutmalı, sevgilimize vitamin
içeren gıdalar yedirmeliyiz
Bu her yerde böyledir!..

● PADİŞAH ve SARAY Dünyası (2)

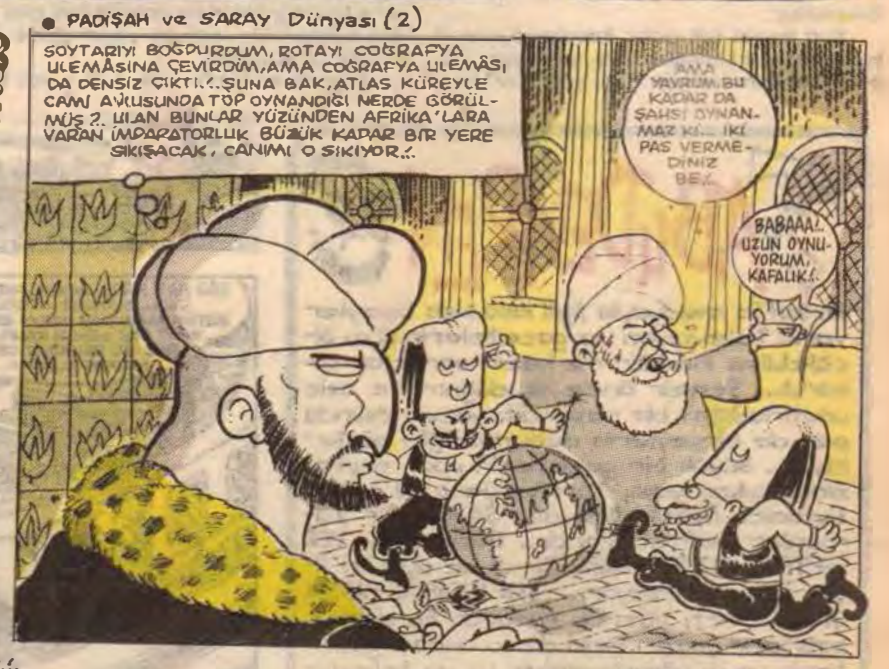

● FANTOM 'UN YÜZÜNÜ GÖREN ÖLÜR!..

Akşamsefası

KÖPEKLEŞMENİN TARİHİ

Aç toplumlar değil çöp, böcek bile yer. Çin ve Fransız mutfağının büyüklüğü, kültürel zenginlikten değil, kıtlıktan ve saltanatın şaşaasından kaynaklanır. Asırlar süren açlık, yoksul kitlelere ne bulurlarsa yedirtmiştir. Çinliler hemen herşeyi yiyen tek millettir. İlkel toplumlar böcekler ve larvalar üzerinde uzmandır. Fransızlar, ihtilal sonrası Paris'in işgalinde hayvanat bahçesindeki tüm hayvanları, kanalizasyondaki fareleri bile. Şarap, mantar, salyangoz kültü için, nem ve rutubet gerektirir, bunun için de yerin üç kat altına inmeniz gerekir, orada da ancak yoksullar yaşar.

Toplumların tarihinde büyük yenilgiler sonrası hep muhteşem bir debdebe ihtişam dönemleri başlamıştır. Padişahların, kralların kırk yıl düşünseler akıllarına gelmeyecek yiyecekler, büyük mağlubiyetlerden sonra gelir. Aşağılanan yöneticiler, zenginliklerini binbir ayrıntısıyla, bollukla göstermek ister. Hatta bazı krallar, yoksul halkı bu büyük yemek sofraları etrafında gezdirir, sonra yine aç gönderirler. Bolluk gösterilerinin dramatik etkisi halka güven versin, diye. Bu ne tesadüfdür ki, yemek edebiyatları, ayrıntılı bolluk ütopyaları hep açlık dönemlerinde gelişir.

Ramalılar yemek gösterilerinde öyle ileri bir safhaya varmışlardır ki: ofraya getirilen leziz bir domuzun memelerinin içinde renk renk ötücü kuşlar. Romalıların yemek adalarında, hamam kuması gibi, kusma kumaları olduğunu hepimiz biliyoruz. Ve tabii her çağın ziyafet sofralarının değişmez menüsünde mutlaka kahramanlık şarkıları vardır.

Osmanlı'da da meşhur Lale devri Kartoşça yenilgisinin ardından gelmiştir. Laleler üzerine kaleme alınan metinler belki de Türk edebiyatının en analitik çalışmalarıdır. Yani bir lale cinsinin ayrıntılı, büyüleyici anlatımı öyle incelikte, işçilikte ve güzelliktedir ki, en sıkı romanlarımızda bile bu derinliği biraz zor bulursunuz.

Kurt birgün çok acıkır, kasabaya iner. İri kıyım, yağlı bir köpeğe rastlar. kurt şaşırır, köpek, "sahibim hergün beni yediriyor" der. Kurt, "bu ne güzel insan, bana da 5 verir mi?" der. Yola koyulurlar, tam evin kapısına geldiklerinde kurt, köpeğin boynunda bir iz görür. "Bu nedir?" der. Köpek, "sahibim beni yedirir ama, her akşam da bağlar" diye cevap verir. Kurt, tekrar ormana geri döner.

Bu ünlü kurt masalını çocukluğumda okuduğumda, ruhumun diplerinde derin bir fırtına estirdi, bugüne kadar hayatımın yönünü değiştirdi. Kurt, gerçekten yer yüzünün tek eğitilemeyen, öğretilemeyen hayvanıdır. İğneyle, uyuşturucuyla da onu evcilleştiremezsiniz. Gelin görün ki, bağımsızlığına kurt'u sembol seçmiş bu tarihin siyasi-sosyal çürümesi onun ruhunu çoktan köpekleştirdi.

İntisap etmek, bağlanmak demektir. Bir tarikata giren, falan şeyhe intisap ettim, der. Şeyh olması gerekmez. Geleneksel saygı-sevgi kültürü, insanları bir iş adamına, siyasi bir lidere derinden bağlar. Asla sözünden çıkmazlar, eleştirmezler, ömürleri boyu onun yanlışlarını görmezler. Onların hesabına çalışırlar.

Ona düşen, susmak, sabretmek. Ezilebilir, hakları yenebilir, işten kovulabilir, aşağılanmaya maruz kalabilir, sesini çıkartmaz. Batıda vahşi kapitalizm doğup büyümesini bu körü körüne güven ortamına borçludur, işte bizde de böyle oluyor.

Dünyanın en suskun köylerine, kuzulaştırılmış liselerine, imam hatiplerine, sindirilmiş üniversitelerine, anası ağlatılmış gecekondularına sahip olduğumuza göre, sesinizi çıkartırsanız, açıkta, aç kalırsınız, yerinize binlercesi beleşten-bedavadan bulunur.

Aslında bu çok karmaşık ve pis bir konu. Derin bilgi ve derin dostluktan kaynaklanmayan bu bağlılığı "görev" duygusuyla da açıklayabilirsiniz. Batılılar ortaçağdaki bu körü körüne bağlılığı (addam örneğindeki gibi) hadım edilmişlikle, gizli bir eşcinsellikle dahi açıklamaya çalıştılar.

Orgazm dediğiniz nedir ki, bir parça kasılma, bir parça hayal. Bir selam çakın duyarsınız.

Aslında bu çak karmaşık ve pis bir konu. Bu muhteşem kenizliğe-güvene dayalı geleneksel ilişki yüzünden, tüm siyasi, sosyal, iktisadi kurumlarımızda vergi yok, sosyal sigorta yok, hukuk yok, ama, sermaye üstüne sermaye, şiştikçe şişiyor, kabarcıkları patlıyor bataklığın.

İtaat kültürü, kültürümüzün yüksek beslenme rejimidir. Bu gösterişli boyun eğmeye, imajı ve dramatik etkisi yüzünden devletimizin, siyasi liderlerin, cemaat liderlerinin çok ihtiyacı vardır, başka türlü var olamazlar. Patron-ağabi-lider, yol gösterici, aydınlatıcı, ışığın kendisidir. Allah'tan başka kimseye boyun eğmeyen kültür, derin bir muhabbetle siyasi-sosyal özgürlüklerini teslim eder.

Eric Fromm "Hürriyetten Kaçış" kitabında bu soruyu sorar: "İnsanlar hürriyetlerini neden bir lidere, güce, otoriteye teslim edip, hürriyetten kurtulmak isterler?!"

Neden insanlar baba gibi sistemler ararlar? Aslında bu pis ve karmaşık bir konu. Şu sahneye bakın, yaşlı bir insan çocuk gibi el etek öpüyor, eğilip bükülüyor. Neyin işaretidir bu. Yaşlı çocuklar, büyüklerinin yanında zaten bir ömür ölü taklidi yapmışlardır. Yani, nefslerini, bedenlerini, kendilerini, ihtiyaçlarını hep saklamak zorunda kalmışlardır.

İşte bu marazi kültür kutsanmış, gökselleştirilmiş, asırlarca ağır ateşte pişirilmiş, müfredat programlarında çocuklara sunulmuştur.

Bu ne budalalık, ne de bilgisizliktir. Tarihsel, toplumsal, dinsel hastalığımızdır. Tanrısal bir varlık inancıyla bir başka insanın önünde huşuyla eğilmek, dini bütün insanlar için açıklanabilir birşeydir. Korkunç olan da budur. Bundan hoşnutluk duyulmasıdır. Hoşnutluk kendilerine kalsın. Bizi ilgilendiren, bu insanların çalışmayı sevmeyen, tembelin, uyuşuğun biri olmalarıdır. Asla orijin bilgi üretemezler. Tekrarı, taklidi, yapılmışı severler.

Sohbet toplantılarında pırıl pırıl anadolu çocukları, jöleye yatırılmış çilek gibi, ziyafet sofralarına, kahramanlık şarkılarına katık edilir.

Aydınlar ne işe yarar? Aydınlar üzümlü kekin içinde üzüm taneleri gibi. Hiçbir keklik bu kadar leziz olamaz. Yalnız karın doyurmazlar, manevi doyum da sağlarlar. Bir toplum için bundan büyük beka yoktur, yalakalığın onlar da farkında, ne yapsınlar, liderleri "ekmek ağacı"...

Teknolojisi çok eskimiş bu bayun eğme ahlağını, yine bu halkın yoksul çocukları aşağı edecektir. Bu güzel ülkeye haketti'ği dik baş, onur gibi değerleri, masaldaki-destandaki kurt gibi bağımsız olarak verecektir.

Bu nasıl ahlaktır, şereflerin şerefi boyun eğmektir, bu nasıl ahlak, boyun eğmek için acı ve ıstırap çekilir, bu nasıl ahlaktır, en yüce erdem sözünden çıkmamaktır.

Bir kurt gibi, alın başınızı gidin kardeşlerim! Uçsuz bucaksız yalçın tepelerde buzlu rüzgarlar, kayalara ne söyler ki, kaya parçaları sökülüp bırakır kendini yamaçlara! Ne söyler!

Bir kurt gibi alın başınızı gidin kardeşlerim, deli dolu akan coşkun ırmakta sürüklenen sular balıklara ne söyler ki, balıklar havalara zıplar? Ne söyler!

Timsah zerafetinde yalanlar söyleyen düzenbazlara sorun!

Gençliğe, cinsel enerji güçlerini artıran afrodizyak ürünler gibi bakan ağbilere, liderlere sorun!..

ordukça aydınlık insanları sevmeyi öğrenirsiniz.

(Başkalarına değil, kendi gençlik günlerime bakarak yazıyorum bunları.)

Nihat Genç

TABU DEVİREN

Bu hafta medyayla ilgili kısa kısa birşeyler var... Televizyon ve gazetelerin 10'su 8'çalebilse kimbilir ne hazin sonuçlar çıkardı... Senelr önce okuduğum ve asla unutmadığım bir resimaltı yazısı, aslında pek de birşeylerin değişmediğini gösteriyor.. Büyük bir gazetenin spor sayfasında çıkan yazı, Türkiye'ye o yıl gelen futbolcu İlyas'la ilgiliydi... Şöyle; "Bir zamanlar Lefter vardı... Denirdi ki, VER LEFTER'E YAZ DEFTERE... Şimdi ise aynı laf İlyas için uyarlanıyor... "VER İLYAS'A, YAPSIN GOL..." Evet, yazı bu kadardı. Bu dahice satırların yazarı belki de şu anda o gazetenin yayın yönetmenidir ya da televizyona bir program yapıyordur... Kimbilir... Bir yerde okudum... Bülent Ersoy, TV'deki şovu için bir promosyon hazırlamış... Diyor ki, programımda ayakkabı numaramı soruyorum... Bilen seyirciye bir satır ne elbisemi verecegim... Ve ekliyor... Bu fikir bana aittir... Fikire bak... ülkede onca insan düşünce suçundan yatarken, böyle düşüncelerin serbestçe dı arida dolaşması ne kadar acı di mi...

Sine 5 televizyonu yönetim kurulu karar almış... Temiz yayın ilkesine göre bunda böyle erotik film oynatmıyacaklarmış... Bu, acaba şu mu demek? Şimdiye kadar yaptığımız pis yayınlardan dolayı özür diliyoruz... Ne biliyim ya...

DUYURU: Bir tiyatro salonunda, üzerinde kendi adınız yazan bir koltuğunuzun olmasını istemez misiniz?. Sevgili Zuhal Olcay ve Hayuk Bilginer, Yanan Tiyatro Stüdyosu salonunu yeniden yapmak için destek bekliyorlar. **Bilgi İçin 0212 260 79 00**

GÖNÜL ADAMI

Güner İçoğlu

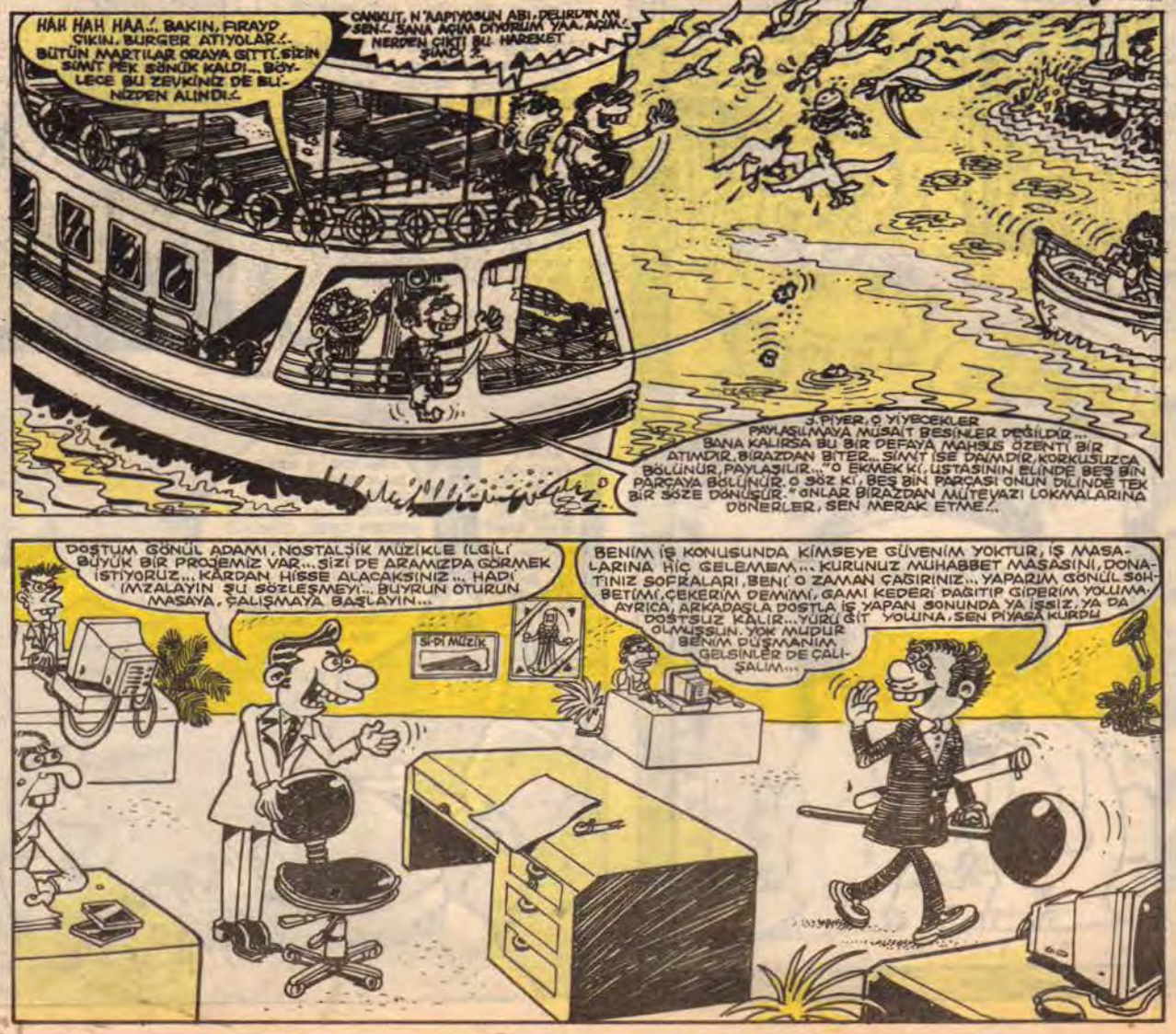

Akşamsefası

Arşiv Çözüntüsü

İHAAAK... İH!..

UÇ GÜN SONRA ŞENİ ALMAYA GELİYORUM KIZIM!

GEL..

OUGH!

İŞTE ŞURDAN GİRDİ!..

KOŞUN!

VURDUM ONU, VURDUM!..

İMDAAT!..

ORK!

KURTAR BENİ RAŞİT!..

FARE GİBİ KAÇIYOR!.. KEDİ GİBİ NERDE BU?

ŞU BİNALAR-DAN BİRİ-NE GİRDİ GALİBA!

KAÇIR-DIK!

ÇOK HIZLI!

KAN İZİ VAR BENİCE SURDA!..

HIRM!

NİFFE!

İŞTE BİR TANE DAHA KOMSERİM... BU DA SATICI...

SANKİ ALAY EDİYOR BİZLE!

EE... KONUŞSANA BE ADAM!

AAH!

AMA BİLİYORSUN BİRAZ PAHALI... ANLARSIN YA, KİMSE ŞU SİRA SATIŞA ÇIKMIYOR... ONDEN YURU!..

UÇ -BİR YAPTINIZ DİMİ?.

HİM... HİM...

ANLADIK, MAL İSTİ-YORSUN!..

6-7 SAAT SONRA AĞRILAR VE KRİZİ BAŞLAR...

HİM

İKİ HAFTADA TOPAR-LANMAYA BAŞLAR...

EVET!

Kemal Özgen: Galip Ferik

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

● KAR LEOPARI NASUH MAHRUKİ'NİN BİLE KURTARAMAYACAĞI ADAM

● BAŞLIK PARASI VE POST TRAVMATİK KAYIŞLAR...

● ŞUUU HAYATTA NELER OLUYOOOR...

● KEDİLER HAKKINDAKİ İDDİA...

● KADINLAR HAKKINDA YENİ İDDİA...

ESTARABİM ESTARABİM... SAĞDAN, "SOLDAN(!)" ESTARABİİM... AOOM... ÇOK MEMLEKETLER GEZDİM, NELER GÖRDÜM GÖRMEEEDİM... ŞU KOCAMAN DÜNYAAA... AHA SENİN GİBİİ GÖRMEEDİM... ESTARABİM ESTARABİM, SAĞDAN "SOLDAN (!)" ESTARABİM AOOM...

LeMan 18

Akşamsefası

AYRINTILAR

m.e.t.i.n.f.i.d.a.N

Selâm!... Yeter, fenaalık geldi! Önümdeki boş beyaz kâğıda bi sınıftır bakıyorum. "Ne yazsam, nası girsem lan muhabbete" diyerek. Birazcık daa baksam, beynim bulanacak, elimden bi kaza çıkacak! Sigerim lan yazsını diyip gidip uyumak gibi. Eh, doorusu buna göl isterr... Allam na kadar alâkasız şeyler sayılıyom, biri birini tutmuyo. Bu doğaçlama denen şey çok pis bişii, topa gelişine vurmaya benziyo. Futbolda vardır: Uzaktan bi top gelir, havadan. Futbolcunun, topu tutup düzelimeye fırsatı yoktur, ve yaa bunu istemez, topla buluştuu anda vurur. Etki tepki, her ne bokssa, karşı yönden gelen top, o büyük çarpışma sonrası aanidden yön değiştirir, son hızla vurulduu tarafa gider. Bu gelişine vuruş sonrası, ya mükemmel bir gol olur, ya da top kalenin on metre üstünden tribünlere gider. Gol olma şansı azdır ama, oldu mu dane fiş bi gol olur. Oh, gölür onası'nı sahıyım! Lafın başında, ne yazcaamı bilmiyom diyom, soora da bi buşladım mı, tutabilene aşkolsun. Tehlikeli. Çok tehlikeli. Kelimelerle oynamak çok tehlikeli. Sıçar gibi yazı yazmamam laazım. Soora dürüstlük numarasıyla uyanıklık edip düzelimelere geçsem de, kenarlar da bok kırıntıları kalıyo... Çok pis konuştum, biraz güzel şeyler söyleyim. Aşk, muzlu pasta, yeşil, kolanya, kedi, su, yastık...

SEVERİM:... Eskiden satılan naylon topların, ilk anındı güzelği kokusunu... REHA. Düüme dikerken, iineyi oltan, görmeden deliğe isaabet ettirebilmeyi... SEMA. Parmaklarımı dümdüz tutunca ortadaki eldeen yerinin üstünde oluşan deri buruşukluklarıyla oynamayı... Merdiven aralarından tükürdüümde, tükürüümün hiç bi yere çarpmayıp zemin kata kadar inişini... BÜLENT. Kar yaadında çamaşır ipinin üstünde biriken karları düşürmeyi... Portatif masayı katlamaya uğraşıp, katlamadan, ayaklarının oynamamasına dikkat ederek taşımayı... SİBEL. Sehpaayı hızlıca düzümle ilebilmeyi... Açık kitap çizmeyi... CAHİDE. Elma resimlerinde, elmanın parçalarını belirtmek için üstüne çizilen küçük pencere gibi o şeyi... Elim kolum doluyken burnum kaşınırsında aazımı falan büzüp saa sola oynatıp, kaşıntıyı geçirebilmeye çalışmayı... BANU. Duvarımda asılı duran, bi sürü kuş resminen olduu "Türkiye'nin kuşları" pasterine bakmayı... GÖKSEL. Yatıaa yarıpla yatıp, sooraa yorganın altında onnarı, ellerimi kullanmadan, ayaklarımı birbirine sürterek çıkarmayı... AYFER. Kardeşimin hep çamaşırında taşıdığı rengaarenk tebeşirleri... ESRA. Yeni alınan küçük soba borusunu, kolumu içine sokup, diğer ucundan çıkardım elimle tutup taşımayı... Garsonların telan, yeni boş küllüklerini dolusunun üstüne kapatıp yerinne şekilindeki, küllüklerini değiştirme hareketini... OSMAN. Büyüyeğe aleş yollamayı... AÇE. Jileti ortadan kırma işleminde. O hoş ve gergin bütünüşüm, parmaklarımdaki baskısını... Fotokopi makinasının çıkardığı ışıklı sesi... SELİM. Elime batan küçük diken parçası üstünde parmaamı gezdirmeyi... Yol kenarlarındaki tastik toamırcı ellerinin, eski bi tastiin üzerine beyaz boyayla yazdıkları "Lastikçi" yazısını... Faare kapanırken ince ayarını yaparkenki heyecanlı aanı... GÖKHAN. Sobadan yeni sökülmüş bi boru parçasını, içindeki kurumu dökmemeye çalışarak itinayla taşımayı... ERDİNÇ... Evde yatarken, kapı diyafonuna basarak, bi müddet dışardan kapı önünden geçen araba seslerini dinnemeyi... CEMAL... Ben uyurken babamın tatlı gelirmesini, uykulu uykulu onnan yemeyi... SERAP... Çam ağacının ikili öneklerini ortadan ayırmayı... CENGİZ...

MİNİ BELGESEL:... PASAJ GEÇİŞLERİ. Pasajlar vardır bi sürü yerde. Üst taraflarını handır genelde. Altta bi sürü dükkan. O dükkanların arkası uzun bi koridor. Girersin pasaja koridordan geçer, öbür taraftaki kapıdan çıkıp arkadaki sokaa ulaşırsın... Öndeki ve arkadaki sokağı birbirine baalar bu pasajlar... Hiç dalınmadan, o pasaldan geçiş yapıp öbür sokaa çıkmak nefis olur. Hoş bi duygu bu, raatlatıcı ve kestirme. İşimize yarar, sokaktan birbirine baalayan o sevimli pasaj koridorları...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Ne güzel bi duygudur o. Karış açmak. Miskel falan oynarken oluyo. Oyuna başlarken "Karışlı" diyoz, öyle oynuyoz. Nebiçim gererdik parmaklarımızı, sonuna kadar. Bi milim daa açabilsek karışımızı, işimize yarıycak. Olabildiince gerersiniz. Başparmaklarınızla orta parmaklarınızın birbirini itmesi sonucu, arada oluşan gergin deri bir az aar, ama daa da çok açmaya çalışırdım. Herşey, rakibin miskeline biraz daa yaklaşmak için. Güzel bi gayretti o. Elimizi aatacak kadar karış açmak. "Oynatın olum, oynatın elini!" "Oynatmadım lan. Al bi daa yapıyım."

PSİKOAYRINTI:... İki kişi dolaşırken, biri, bi terzaa yanaşır, bişii satın almak ister, fiyatını falan sorar. Satıcı sevinir, açıklamalar yapar, malını over. O malı almaya kararlı görünenin arkadaşı, bu alışverişi kötü görmez. Başka bi yerde daa aynısının veyaa daa ucuzunun olduğunu hatırlar. Arkadaşını dürter, uyarır: "Gel olum ya, alma, paalı bu" diyemeyiz tam olarak. Fısıldarım falan ben yaani. Çünkü satıcı sevinmiştir satış yapacaa için. Bize kızar. Ne güzel herşii kararı vermişti almaya. Hıyarım teki çıkar engel olur. Ama arkadaşımızı da seviyoz, iyiliini istiyoz. Öff, aslında söyleriz tabi, "Alma" falan deriz, fısıldayarak da olsa. Ama soora üzülürüm ben. Belki o adam daa sıftah bile yapmamıştı sokaktaki tezgâhında. Aman ya. Illâ birinin iyiliini düşünceksek, o da arkadaşımız olsun baarı. Herkese iyilik yapamayız ki dimi? Çok pis lan bu hayal. Karışık, girantili çıkıntılı.

POTBURİ:... Annem büyük havlumu yıkadı. Ben de onu temiz temiz kallayıp sandalyeme astım. Hahaa, çok temiz lan, ne güzel... Tünel metrosunda giderken, arkası dönük bi adamın arkası yazılı montunu inceledim. Raalşa bakabilceem daa iyi bi yer yoktu. Ara sıra cama da bakıım... Kâğıtlan yapılan, gölündeki bi çıkıntıya basınca zıplayabilen kurbaaları çok severdim. Ama, yapılışını unuttum. O kâğıt kurbaaları haalen yapabilen varsa, yapıp katlayıp bi zarfa koyup gönderirse çok sevinirim, teşekkür bile edebilirim. Çok ciddiyim, hayrandım ben onnara... Bi tanı kolonya harcadım bu hafta. Annamıyom ki nası iş, alıyom su gibi dökiyom. Kokusu umrumda dil, elimdeki kaşınlısı hoşuma gidiyo. Pişmişkelle ve Leman'da yer alan ilk ve eski Ayrıntı'lan bi albüm amcayla kitaplaştırdım. Parantez Yayınlarından. Herakle şu an kitapçılarda vardır. Buzdolabının içi bi sürü su şişesi doldu. Her içtiimiz boş gazoz petlerine su koyuyoz ne bok varsa. Patlak şişme topumuzu arkadaşlara satmaya uğraştım, hiçbiri yemedi. Çöp kutumun içini küvetle yıkadım.

BİŞİİ:... Öze, Ediz espresi istemiyom. Ayrıntı yolla sen. İsimsiz, isimsizlere gıcık oluyum. Baran, sevenmişsin yapıda yaa. Baran, nefis pide oynanlan var aslında. Bi düşün. Vurak, "Seveenm" nedir, karar ver, sonra bi daa dene istersen? Taner, onnar da yapıdı aabi. Yavuz, Oğuz, sizinkiler de. Nurçin, vallahi senınki de. Aylin, aa, seninkiler de mi?! Ulan herkesin mektubunu aldıımızı belirtelim diye nası şaklabanlık yapıyoz görüyonuz mu? Ve ayrıca, "Radyoyu açınca sevdiimiz şarkıyı yakalama", "Gayelerin cebinde para bulma", ve "Kedilerin aazına parmak sokma" oyunlarını da mektaadan doldurdu. Yazmayın onnan. İyi günnerr diliyom ben!

L e M MEKANDE OLSUN

okuR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Selam,

Bir işimden dolayı bankada bulunuyordum. Benim işimi halledecek müdür dışarda olduğundan onu beklemek için bir koltuğa oturdum. Bir ara gözüm memurenin önünde bulunan nüfus kağıdı ve banka cüzdanlarına takıldı. Bir nüfus kağıdı ve banka cüzdanı öbürlerinden ayrı duruyordu. Memure onlara her sıra geldiğinde bir kenara itip daha sonra gelenlerin işlemleri ile uğraşıyordu. Bu ittirmece tam bir saat sürdü. Bu arada ben müdürü unutup sonucu merakla izlemeye başladım.

Bir ara kenarda oturan elli yaşlarında bir bayan memurenin yanına gidip bir şeyler söyledi. Memure sesine yükselterek "Beklemesini bilin. Bu ülkede herşey sizin isteğinize bağlı değil" dedi.

Kadıncağız sesini bile çıkarmadan gidip yerine oturdu. Çevredekiler olayın ne olduğunu anlamadan bayana yapılan haksızlıktan dolayı memureye söylenmeye başladılar. Her ne kadar olayı anlamasalar da bayanın işi sonunda halledildi.

Ama olay tamamen farklı idi. Az sonra bayanın memureye "Benden sonra gelenler gilti. Ben hala buradayım" dediğini öğrendim. Olay bu kadar da basit değildi arkadaşlar. Keşke bu kadar basit olsaydı. Olayın aslı o bayan Ermeniymiş. T.C vatandaşı ve doğma büyüme İstanbul'lu T.C vatandaşı olmasa bile. O önce insan...

O sıradan memurenin insanları kategorize etmesini esefle kınıyorum. "Sen kim oluyorsun?" Onun Ermeni olmasının ya da nüfus kağıdında Hristiyan yazmasının sana ne zararı var? Hangi ülkede yaşayacağını sana soracak değil. Sen önce insan olmasını öğren. Memur olmak çok kolay. Senin gibi yüzlerce insan bir başkasını ezerek yaşıyor bu ülkede. Sizin gibilere ne diyeyim bilmiyorum. Ama eskiler sizin gibilere çok güzel bir söz kulfanmışlar. "Köpeksiz köy buldunuz, deyneksiz geziyorsunuz."

Tüm Leman yazar ve çizerlerine yerçangutyunner (Mutluluklar)

Not: Üstteki Ermenice kelimeyi bana yazan Haçik Şakaryan'a sevgiler.

Serap Çaldar

KARDEŞİME MEKTUP

Biliyorum ben senin için bir iticiyim. Bir asiyim, bir pisliğim. Ama şunu bil ki; her ne kadar düşünce bazında birbirimizden farklıysak ve ben her ne kadar senin için bir çıban başıysam bilki sen benim kardeşimsin.

Aynı karından çıkmış, aynı anne-babanın kanını laşıyan aynı sofrada yiyip, aynı tasta su içen, yıllarca aynı yaslıkta uyuyan ve aynı boya sandığıyla yine yıllarca ekmek parası uğruna, bir kalem parası uğruna, o pis ayakkabı kokusunu soluyan, kışın sabunlu su yapıp, soğuk suyla ayakkabıları temizleyen, temizlediğin ayakkabılardan dolayı üşüyen küçücük elterini süveterden göğşüne koyuşunu ve hayatımızda ilk kez lokantaya girip (boya sandığımızla birlikte) sade bir pilavı, büzüştüğümüz sandalyede etrafımıza ürkek bakışları fırlatıp bol ekmekle ve tek kaşıkla yediğimizi ki, o pilavın tadı daha hala damağımda. Yine yazın güneşin altında sattığımız şerbeti, sabahın beşinde kalkıp simite gidişimizi unutur muyum hiç.

Hatırlar mısın, küçük bir şalvarın vardı. Her zaman giyerdin. Annemden gizli olarak şekerlikten aldığın uzun kesme çay şekerlerini, bu küçük şalvarının, küçücük ceplerinden, küçücük parmaklarınla avuç avuç çıkarıp, eve kızdığımızda gittiğimiz kayalıkların dibinde katur katur sesleri arasında yiyişimizi ve birbirimize anneme söylemeyeceğimize dair sıkı sıkıya tembih edişimizi hiç unutur muyum?

Söylesene unutur muyum tüç?

Seni seviyorum.

Z.Abidin Demir
Kastamonu Eğitim Fakültesi / Kastamonu

'68'li Babanın oğluna!..

Sevgili kardeşim, İstanbul üniversitesinde sürdürülen harçları protesto eylemi, baban gibi, bana da öğrencilik yıllarımı hatırlattı. Ama ben baban gibi korkmadım.. Haa unutmadan, sanıyorum baban o yıllarda öğrenci olduğu için kendini '68'li sayıyordur.. Daha sonra '68'li arkadaşlarıyla '69'un uygulanabilir bir pozisyon olup olmadığını denemiş bile olabilir. Bu seni ve beni ilgilendirmez.

Bu arada belirteyim. Ben de '80 kuşağının öğrencilerindendim. Ben de tıpkı babanın bir masal anlatır edasıyla yazdığı, "Sömürülmeye karşı çıkma, eşittik ve adalet!" savunurdum. Ama bunlar benim için bir masal değildi. Bizi polis kovaladı, jandarma kovaladı, Ülkücü olduklarını iddia eden faşist zorbalar kovaladı. Kimi zaman dayak yedik, dipçiklendik. Annelerimizin özenle yıkayıp giydirdiği elbiselerimizle çamurlarda sürüklediler bizi. Ama biz pişman olmadık, yüreğimiz hep temizdi. Hep haklı davamızdan yanaydı.

Baban, harçlarınızı ödemek için evini satmış. Harçları ödeyebilmek için kendi vücudunu satan kız arkadaşlarınızdan haberiniz yoksa, bu çağı görmeden "Es" geçiyorsunuz demektir. Baban sizi korumak adına kendini feda ettiğini belirtiyor. Ne güzel. Peki diğer öğrenciler?.

Babası çiftçi olanlar, amele olanlar, ana-babası olmayanlar?. İmam Hatip çıkışlı kaç arkadaşın var üniversitede?. Bunların büyük bir kısmının harçlarını kim, nasıl ödüyor?. Bunları biliyor musun?.

Devlet, sizden yaptığı masrafın sadece %3 gibi küçük bir kısmını alıyormuş. Almazsa bu devlet batar mı.. %3'le batacaksa, batsın. Ama babanın dahiyane bir fikri var. Vergi toplamak için herkesin seve seve verebileceği oranlarda vergi toplanmasını öneriyor. Baban iktisat mezunu mu?. Ben de devlete istediğim oranlarda sadaka, pardon vergi verme hakkına sahibim demektir.

Adam fabrikasında bir yıl içinde yüz milyarlar kazansın ve birkaç on milyon vergi versin. Sahi baban hangi bölümden mezun? Bu, "sıkboğaz edilmesi gereken" kesimin yanında çatışan insanları sömürdüğü, onların SSK primlerini bile yatırmadığını biliyor musun?. Sahi sen hangi bölümde okuyorsun? Baban tatlı su komünisti miydi '68'lerde?. Yoksa paranın daha büyük bir erdem olduğunu anlayarak hak yolunu bulanlardan mı?. Peki sen ya da paralarını savuran baban, Türkiye'de tasarruf'un %10'ların üstüne çıkamadığını biliyor musunuz?.

'68'li yıllarda da provakatörler vardı 80'li yıllarda da. Şimdi niye olmasın? Gazi olaylarını, Sivas olaylarını ben mi çıkardım durup dururken?. Asıl önlenemez yazgı budur belki de. Önemli olan, senin gibi genç insanların bu provakasyona düşmemesi.

"Devrim" ve "Devrimci" sözcüklerinden korkmamayı öğrenin önce. Atatürk de bir devrimciydi, Deniz Gezmiş de. Kimbilir belki baban bile bir zamanlar öyle olduğunu "sanmıştır."

Sevgili kardeşim, baban çok baba bir taf ederek bitirmiş mektubunu, "Tamamını görmediğin bir senaryoda asla figüran olma!" diyor. Devletin tezgahladığı bu oyunun tamamını görebiliyorsan, ben de sana "Buna karşı çık ve adaletin yerine gelmesi için savaş" diyorum. "Babam ööle diyor" diyerek kendini kandırma. Harçları protesto eden tüm öğrenci kardeşlerinin genç yüreklerinden öperim.

Cengiz Gümrükçü

OĞULLARIMA... (FATİH, MEHMET)

Canımsınız doyamadığım, bedenimden parçasınız istemezdim böyle olsun, istemezdim o küçücük beyinleriniz körpecik ruhlarınız, kafalarınız karışsın.

Sizler için çatıştım, çabaladım, uğraştım yavrularım. Çektiğim çile, geçimsizlik ve huzursuzluk hep sizin içindi. Sizler içindi uykusuz gecelerim.

Hep gizli, gizli ağlardım, uyumazdım üstünüz açılır diye, sarılıp koklardım doyamazdım kokunuza, gözlerinize.

Sizeydi bütün duygularım, sevgim, şevkatim. Sizin sevginizdi beni yaşatan, ayakta tutan ve gelecekten umutla sözetmemi sağlayan.

Sizler oğullarımsınız hayatım. Dünyam!.

O güne kadar o felakete kadar. Herşeyimi verirdim babanızı geri getirmek için. (İnanın) Bana ve dünyaya düşman olmamanız için. Ama "Allah" en büyük cezayı haketmesem de bana verdi. Yavrularım!

Ben kaybettim hem sizi, hem evimi hem de "yaşamı, özgürlüğü." Bir de ödül verdiler bana!

Sizin nefretinizi ve öfkenizi.

Canım yavrularım.

Armen izMünevver Sadi

MERHABA LEMAN OKUYUCULARIVE GÜRLER İLE DERİNÖZ

Sizlerin Türklüğünüzden utanarak izlediğiniz o maçta ben de vardım. Aynı sırada saatlerce ben de bekledim ama, o sıranın bozulmasında biz ve orada bulunan hiç bir kimsenin en ufak bir suçu yoktu.

Tüm suç maçın başlamasına az bir süre kala kapıları açan stad görevlilerinin ve bütün herşey arapsaçına döndükten sonra olay yerine gelen çevik kuvvetin insanlan Adamakıllı sıraya sokmayı bilmeyen eğitimsiz polisindi. Vurmaya başladıkları sille, tokat, joplar ve insanlann üzerlerine saldıkları köpekler cabası. Ve ayrıca yüzlerce insan dışarıda kalırken insafsız bir polisin size bilet bulması sizin en büyük şansınız. Çünkü sanki ilk defa basket maçı izlemeye gelmiş birinin görerek alışması gereken olayları yaşamışsınız.

Hollanda milli takımı sahaya indiğinde onlara çiçek atıp hoşgeldiniz demeyecektik tabii ki; yuhalayarak onların morallerini bozup maça moralsiz çıkmalarını sağlamak biz taraftarın başlıca görevlerinden biridir. Ve bu iş dünyanın her yerinde böyledir. Sizin abartlığınız bu taşkın hareketler hiç birşey değil. Avrupalı taraftarlar (ing.Isp.Yun.) kendilerine taraftar denirse. Bildikleri bütün el hareketleri ve küfürler bitince yetmiyormuş gibi kıçlarını açıp gösterdikleri maçları biliyorum. Sahaya attıkları bozuk paralar Türkiye bütçesi kadar (biraz abartı ama). Bu söylediklerimin hiç biri bizim maçta olmadı.

Milli marşları okunurken 15.000 kişiden yalnızca 50 veya 60 kişi marşlarına saygısızlık gösterdi. Onlar da sizin gibi toptuluğa ayak uydurmuş olabilirler. Diğer 14.950 kişi kendi milli marşlarına gösterdikleri saygı kadar onların marşlarını saygıyla dinlediler. Yanlarınızdaki ortaokullu, liseli gençlerin Hollanda takımına ettiği küfürlerden dolayı eminim en ufak suçları yok, bütün suç onların içine sırf kendi çıkarlarını korumak için kin ve düşmanlığı nakış gibi işleyen islamcı-ülkücü kesimidir.

Ve maç bitince senin ve arkadaşınızın yaşadığı utanç duygularına karşılık benim içimde çok büyük gurur ve sevinç vardı. Çünkü onların bize gösterdikleri centilmenlik bizlerin onlara gösterdiği centilmenlik karşısında devede kulak kalır.

Bırakın böyle saçma-sapan şeylerden dolayı utanç duymayı. Asıl utanç duymanız gereken olayları size unutturabilir. (Bir Türk olarak)

Bir bakın etrafınıza bütün aydınlar hapisteyken, insanların yıllarca yaşadığı köylerden köpek kovalarcasına kovulurken utanmayanlar varken, Liseli gençlere cinselliği bir tabu olarak öğretip onların cinsel organlarına elektrik veren emniyet utanmazken, insanların yanlışlıkla kol ve bacaklarını kesip, karnındaki çocukları öldüren sağlık teşkilatı utanmazken, insanları çukurlara canlı canlı gömen belediyeler utanmazken, küçük çocukların yaşlarını büyütüp onları asanlar utanmazken. Kendi vatandaşına domuz muamelesi yapıp kendi pisliğini yedirenler utanmazken, iktidara gelmek için ben en iyi laikdemokratım diyen şeriatçılar yalan atmaktan utanmazken. Koalisyon kuruncaya kadar arkasında şerefsiz-yalancı hatta puşt deyip sonra koalisyon yapan partiler utanmazken ve utanılacak hatta kusacak bir sürü olay varken, nasıl olur da bu kadar basit şeylerden utanç duyuyorsunuz anlamıyorum.

Sevgilerle

Terelelli - Ankara

Merhaba,

Ben 20 yaşında, tüm umutları tükenmiş bir insanım.

Babam kanser, ağbimse alkolik olma yolunda. Her akşam eve içip geliyor. Artık onu tanıyamıyorum. Babamı en fazla 2 yıl sonra kaybedeceğim. Ağbimi ise daha şimdiden yitirdim. Gözlerinin içine bakıp, eski halini arıyorum ama, bulamıyorum.

Dışarda kar yağıyor ve karı çok seven ben artık kardan nefret ediyorum. Ve ben şu anda ağlıyorum. Ağbim için ağlıyorum, kendim için ağlıyorum.

Aileme ve çevremdeki diğer insanlara beni hayata küstürdükleri için teşekkür etmek istiyorum! İçimde kopan fırtınaları görmedikleri için, onlara yaklaşmaya çalıştıkça benden uzaklaştıkları için teşekkür ediyorum! Hepiniz sağolun!

Emine Tezcan

MERHABA!

Biz İstanbul Üniversitesi Avcılar Öğrenci Yurdu'nda kalan öğrencileriz. Yurtta sürekli yobazların ve faşistlerin baskısı altındayız. öyle ki; Cumhuriyet gazetesini bile rahat okuyamıyoruz.

Neyse başımızdan geçen bir olayı anlatmak istiyoruz. Yurdumuz karma bir yurttur. Soğuk kış gecelerı çiftlerin binasında buluşur. Yine böyle bir gecede (4 Mart gecesi) bir kaç çift ülkücüler tarafından tehdit ediliyor. Ve bir daha bu binada kızlı-erkekli buluşulmayacağını söylüyorlar. Eğer ertesi gün tekrar geldiklerinde aynı görüntüyle karşılaşırlarsa, erkekleri dövüp, kızları tokatlayacaklarını söylüyorlar.

Ertesi akşam, orada kızlı-erkekli durabilme hakkımızı savunmak için toplandık ve beklemeye başladık. Sonunda ülkücüler geldi. Bu sırada binada bulunan nöbetçi yönetici ülkücülerle konuştu ve her nasılsa onları bize saldırmaktan vaz geçirdi. (Sanki biz bir suç işlemişiz de onlar da bizi affetmiş gibi bişey oldu.) Ülkücülerin dağıldığını görünce biz de bloklarımıza dağıldık. Ertesi akşam tekrar toplanıldı, fakat kimsenin gelmediği görülünce olay orada kapandı.

Şimdi insanın aklına birkaç soru geliyor. Birincisi olayın yönetim binasında başlamasına rağmen neden ilkgün hiç bir yönetici olaya müdahale etmedi?

İkincisi kimliksiz kesinlikle girilmeyen yurda bu adamlar (çoğu yurttan değildi) nasıl girdiler?

Üçüncüsü yönetim memuru onların yurttan olmadıklarını bile bile bu kişileri neden yurttan dışarı çıkarmadı?

Bir grup öğrenci.

DÜŞÜNCE

Hava soğuk üşüdüğüm yok
Üşümem de hücrem soğuk
Düşüncem ateş kadar sıcak
Gözlerim karanlık hücreyi
aydınlatır.
Yine aklımda ak saçlı gözü
yaşlı anam
Bildiği yok ceza aldığımı
Beni ayakta tutan can koyduğum
amacım
Amacım kadar sevdiğim anam

Gönül Duman-Metris Kapalı Cezaevi

KARDEŞLİK ADINA

Ben AÖF sosyal Bilimler son sınıf öğrencisiyim. Ve yaklaşık olarak 6 aydır iş arıyorum. İş bulamamanın vermiş olduğu stres içindeyim. 225 sayınızda yayınlanan bir grup Efes pilsen çalışanı işçi arkadaşlarımızın sorunlarını okudum. Arkadaşım burası Türkiye, sesini duyuramazsın. Senin 10 saat çalışıp almış olduğun o komik ücret, kimsenin umurunda değil. Toplam 2 saat mecliste bulunmayan sözde milletvekillerimize 100 milyondan fazla maaş verilmesi haklarıdır. Sen kimsin ki; sesini duyurasın. Adaletsizce dönen bu çarkın ufacık bir dişlisi bile olamazsın. Burası Türkiye arkadaşım. Öğrencilerin ezildiği, haksız yere düşünce suçlusu diye (Ben buna anlam veremiyorum) gençlerin canice katledildiği bir ülkede yaşıyoruz. İnsana değer verilmeyen yılgın işçileri vampirler gibi sömüren kapitalistlerin ülkesinde yaşıyoruz.

Sayın Efes Pilsen yetkilileri; sizler evinizde karnınız tok, eviniz sıcak, rahat rahat uyurken, sırtından para kazandığınız emekçilerimiz kan kusuyor. Birgün siz de 10 milyonla yaşamayı deneyin. Sözüm sadece Efes Pilsen'e değil, tüm şirketlere.

İşçi arkadaşlarım katbımız sizlerle. Sonuna dek sizleri destekliyorum.

Yasemin-Ankara

LÜTFEN ŞU HASTA KIZ KARDEŞİMİZİN SESİNE KULAK VERELİM

Ben 14 yaşında Lise 1 sınıfa devam etmekte iken her iki böbreğimin çalışamadığından ve görev yapamadığından okuluma devam edememekteyim.

Bugün 2 seneden beridir böbrek hastasıyım. Bugüne kadar hemodializ makinesine bağlanarak yaşam savaşı vermekteyim.

En son olarak yapılan muayene, tahlil, inceleme sonucu yeniden sağlığıma kavuşmam için 350.000.000 TL'sına ihtiyaç vardır. Babam inşaatlarda amelelik yaparak geçimimizi sağlamaktadır. Öyle zaman oluyor ki; bir gün iş buluyorsa 5 gün iş bulamıyor.

Ben de siz kardeşlerim gibi Leman okuyucusuyum. Ailemin fakirliği nedeniyle ve hiçbir sosyal güvencemiz olmadığından tedavim yapılamıyor. Zaman geliyor 3 gün haslanede yatırıyorlar, sağlığıma kavuşmadan hemen taburcu ediliyorum.

Öğrenci arkadaşlarımın ve hamiyetsever kişilerin önderliği ile tedavimin yapılarak yeniden sağlığıma kavuşmam için bir yardım kampanyası başlatmışlardır. Leman okuyucusu siz kardeşlerimin, ağabeylerimin ve ablalarımın hepimiz birimiz için sloganıyla elele vererek bu yardım kampanyasına destek verirseniz umarım tedavim yapılır, sağlığıma kavuşur, okuluma devam ederim. Bütün Leman okurlarının imkanlar nisbetinde bu yardım kervanına gönülden katılmalarını arz eder, bu insani yardımlarını esirgemeyen kardeşlerime, ağabeylerime ve ablalarıma sonsuz teşekkürlerimi bildirir, saygılarımı sunarım.

YARDIMLARINIZ İÇİN:
Türkiye Vakıflar Bankası Türk-İş Bürosu kızalay/Ankara Nurten Ergör adına 2000762 Nolu hesap.

Nurten Ergör
Ankara Üniversitesi Tıp Fak.Hast. Üroloji Bölümünde hasta/ Ankara

Sayı: 228 24 Mart 1996 Pazar

SAHİBİ: ŞİMERA YAYINCILIK adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR
Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Altay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fa- [illegible] SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mehmet TİRET ● Alp Tamer TALLERİLİÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Can YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayko Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Murat YÜCEŞAN ● Cabrail OKÇU ● Satışı Güneyi AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletmesi: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 32 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Yay-Sat ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3001436 - 5 ● Dolar hesabı: 3001435 - 7 ● TL hesabı: 0102493 - 4 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

24 Mart 1996 Pazar... Sayı: 228... 35.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

* İHD, Manisa Emniyet Müdürlüğü ve gazeteci Emin Çölaşan'ın görüşlerinin aksine, işkence gördüğünü, daktar raporları ve belgelerle kanıtladı.
* Manisa ve İstanbul'dan sonra Aydın'da da 11 çocuğa Emniyet'te işkence yapıldı.
* 7 yaşındaki çocuğa da işkence. Türkiye İnsan Hakları Vakfı, 1990-1996 yılları arasında yaşları 7 ile 18 arasında değişen 98 gence işkence yapıldığını raporlarla saptadı. Bunlar son bir hafta içinde gazetelerden topladığımız haber başlıkları. Kundaktan, okula, kışlaya zincirleme gelen dayak zincirine, küçük yaşta çocuklara uygulanan işkence de eklendi. Aslında yukarıdaki haberlerin üzerine insanın birşey yazası da gelmiyor. Biz meramımızı aşağıdaki karikatürle anlatmaya çalıştık.

T.A.

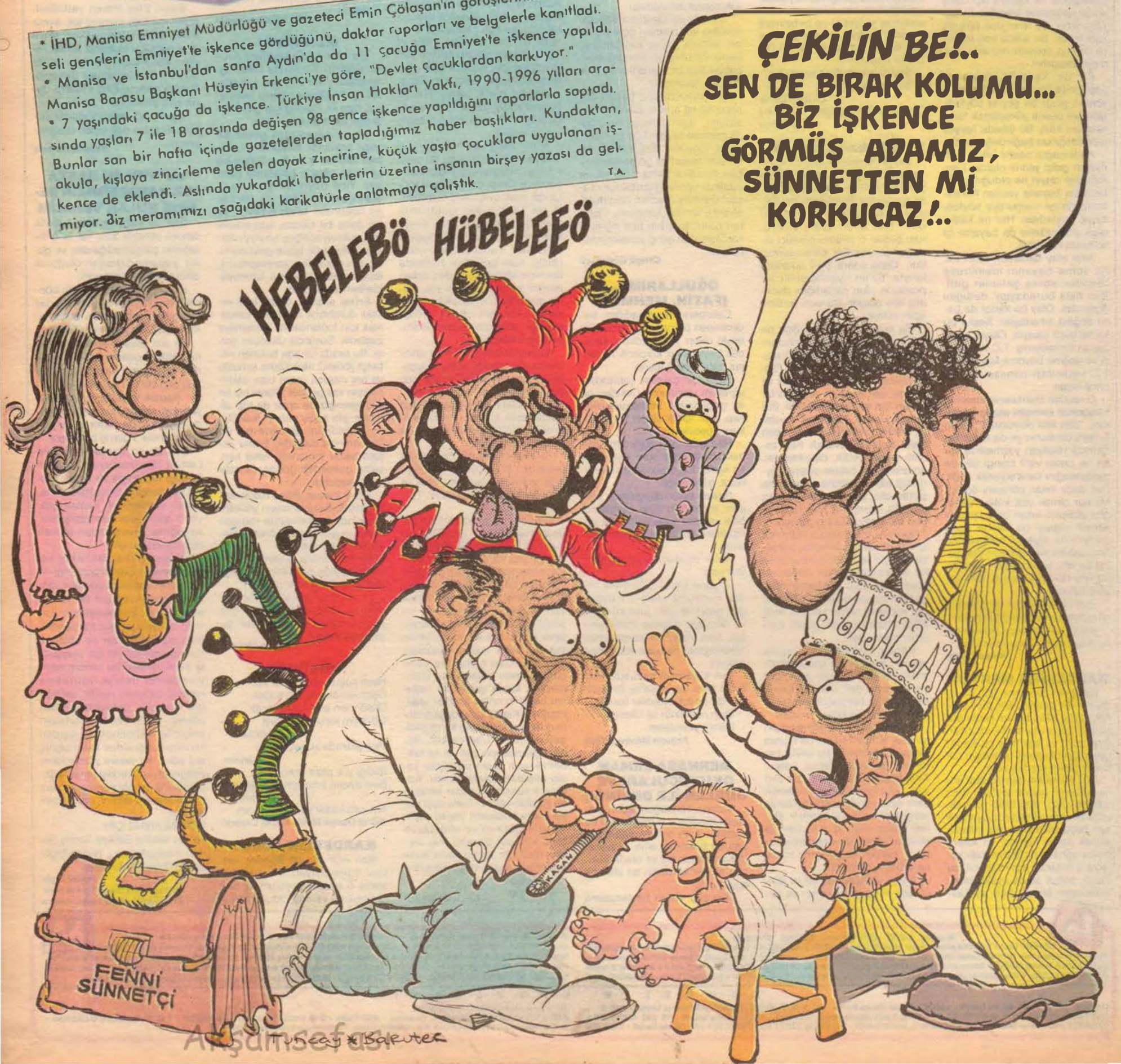

31 Mart 1996 Pazar... Sayı: 229... 40.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

BAYINDIRLIK BAKANLIĞINA İKİ ÇAY YAP, BEN DÖNÜŞTE GÖTÜRÜRÜM... DUYDUN MU, CAVİT KAVAK DA BASKILARA DAYANAMAYIP AYRILMIŞ... NEYSE, MORALİNİ BOZMA... ERKEN DAVRANIP ÇAY OCAĞINI ALDIK.. BANKA YÖNETİCİLİĞİ KADAR OLMASA DA TİCARET TİCARETTİR...

NE DİYON SEN YAA, GENDÜ İŞİN GİBİSİ VAR MI?.. CEBİNE GİRENİ BİLİN, ÇIKANI BİLİN... ÇAY MARKALARINI TOPLAMAYI İHMAL ETME... BAKAN OLMUŞ AMA, ADAM DEĞİL BUNLAR, ÜSTÜNE YATARLAR!..

MECLİS ÇAYCISI

RANT RANT RANT

Aksamsetasi

CAN YÜCEL

TÜRK ÇOCUKLARI TÜRK ÇOCUKLARI YAŞINDAN BÜYÜK BAŞLARI

Bayramlarda bayrak örtülü kürsülere itekaka çıkarıp aşağının bayağısı şiirler okuttuğumuz çocuklarımıza yine bir haller geldi. Televizyondan mı kapıyorlar nedir, daha tok konuşuyorlar, daha dikbaşlılar, olumsuzundan alırsan, daha küstahlar. Belki de dayak arsızı oldular. Erken yaşta anadan, babadan, öğretmenden kötek yiye yiye erken gelişiyor, erken erkinleşiyorlar. İstisnalar hariç üç-dört yıl okul muhabbetinden sonra, köydeyse çobanlıkta, kentteyse çıraklıkta soluğu alıyorlar. Aralarında daha girişimci olanlan da var. Onlar sokağa vakfediyorlar nefislerini cıgara ne ki, tiner ne güne duruyor! Hepsi lâf ebesi, ve cesur. Hayata harp cephesinden bakıyorlar. Kentlerimizde duvarları dikilmemiş, tutanakları tutulmamış bir alay sübyan koğuşu var. Resmi cezaevini boylamayanlar az biraz gelişince işportacı kesilecek...

Uyanık bir nesil yetiştiriyoruz. 14 yaşında anyayı-konyayı bilen, hayatın ne kahredici, insafsız bir meret olduğunu söken bir kitle kuluçkalıyoruz.

Bu gelişime bakarak, yasalarda da değişiklik yapmalı. Seçme ve seçilme yaşını ondörde indirmeli. Emin olun, bu fırlamalar şimdiki kartolaşlardan daha iyi yasalar çıkarıp, onları çiğnemenin çaresini daha iyi bileceklerdir. Manisa'da polisin muamelesinden de öğrencilerin bu olgunluğa eriştiği anlaşılmaktadır.

ZAMBAK

FATİH KAAN

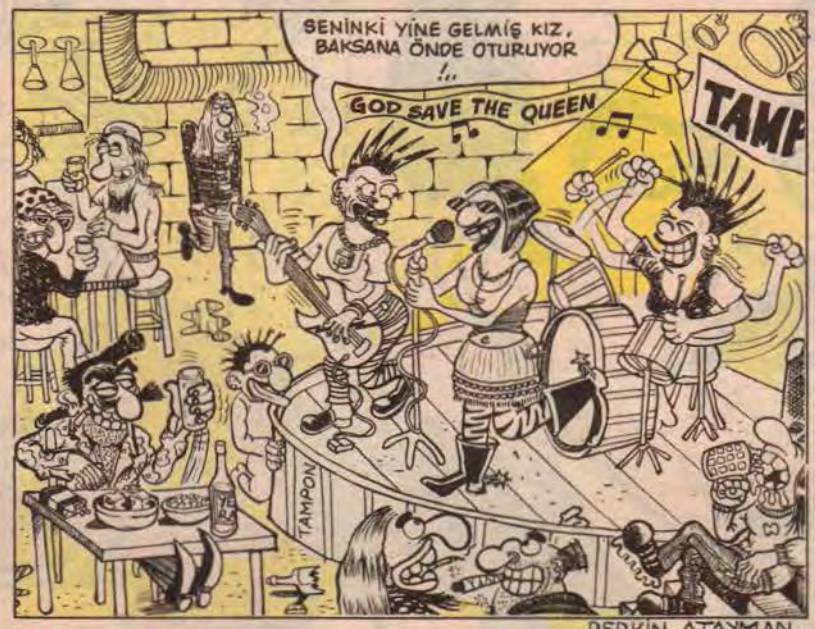

KANLI KALEM

BAŞLIKSIZ YAZILAR

Köpek sahibini el diye ısırır ise onlo ki yalında noksanlık vardır. Ey umumi efkariye, yıllardır ininde mahsur kalan oyının tabanını yalayarak karnını doyurması gibi siz de parmağınızı yakına meme gibi emerek kendinizi avundurdunuz, avunıdurmaya devam ediyorsunuz. Belki kamım dayor diye. Dayor mı, daymaz mı onu da bilmek çak zar. Ama madem ki insan ebedi yaşamak ve ebedilik ister a halde dakikalarını senelerin hükmüne getirmenin çaresi eşitlik denilen hakka önem verilmelidir. Aşağılarma duygularıyla emeye vurulan insafsız darbeler, birden bire şu yüzüne çıkıncı bir takım gönül alma oyunlarıyla sırtlarını sıvasanız bile içlerindeki sızıların dindirilmesi çok zor, çünkü balı riyakarlann ve hilekarlann dudaklarına sürdünüz; iyice yesinler diye. Tatlı palavralarla ve hilekarlıkla köşeyi daha iyi dönsünler emeyi sömürsünler, emekçi ve fakir fukaralann yüzlerine ve ağızlarına kül septiniz iyice hakir görülsün adam yerine kayılmasınlar ve böylece ağızlarına bal sürdüğünüz hilekarlara karşı hizmet ve meşgaleh tamamlamış aldunuz, BUNDAN SONRA NEREYE???

Kedi notudur: Nisan sayısında kedilerle ilgili derginin yayın editörü ve kedi dergisi satış ve yazı işleri müdürüne üç beş soru soracağım, bakalım kediciler nasıl yanıt verecek. Küçük bir de yazım olacak.

GİT. Lemancoğrafik dergi takriben 15 Mayıs, Öküz ise 15 Nisan'da. Bekleyin.

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

ÖĞRENCİLER SALLIYOR... Başta har(a)çlar olmak üzere demokratik taleplerini dile getiren binlerce üniversiteli Türkiye'yi ayağa kaldırdı. Polis ise öğrencilere karşı acımasız. Joplar, kafa kırıyor. Gözyaşartıcı bombalar bedenleri yakıyor. Medyanın gözleri kör. Yüzlerce öğrenci hastanelik...

ABD Başkanı Bill Clinton'un eşi Hillary ile 16 yaşındaki kızı Chelsea Türkiye'de..Devlet erkânı, ağır konukları şatafatlı gösterilerle ağırladı. Ana-kız clinton'lar görüşmelerden sonra, turistik yöreleri dolaştı.

Siirt'in Eruh ilçesinde, asker sayısıyla, kent nüfusu eşitlendi.

İstanbul Emniyeti'nce gözaltına alınan hamile Devrim Öktem, 15 gün işkenceden sonra çocuğunu düşürdü

MAHİR KAYNAK
-Boklu mikser-
"HAYDAR"
-Jopmanyak güruh-
YENİ YÜZYIL VE POSTA
-Yılmaz Güney'in kemiklerini sızlatacak kadar ayağa düştüler-
OSMAN BALCIGİL
-Gece hattı döneği-
MESUT YILMAZ
-Dayak avukatı-
MURAT BİRSEL
-Yeniyüzyılcı Musa-
ERBAKAN
-Mehmedim Mehmedi'm-
YILMAZ MORGÜL
-Hiper seviyesiz-
AGAH OKTAY GÜNER
-Demiral fotokopisi-
LEYLA UMAR
-Dinç Bilgin'e bile Hillary'e davrandığı kadar naif davranmamıştı-

Yaşar Kemal'e bu kez de, Kültür Bakanı Güner yüklendi.

HAFTA SONU NE YAPAK?

➥ **"ölümün karşısında ne yapsak, muvaffak olmuş bir aktörden farkımız olmayacak", (semaver, sait faik)**

➥ unesco 1996 yılını, nasreddin hoca yılı, ilân etti!. lâkin memleketten çok komik hadiseler oluyor!. pertev naili boratav'ın yıllar süren nasreddin hoca isimli inceleme kitabı bir türlü basılamıyor!. nasreddin hoca'ya özgürlük!. nasreddin hoca bız'iz!. biz'de biz gibiyiz işte.. hem rezilız, hem güzeliz!. hayat tadında! LeMan yayınları bu kitabı basmayı düşünüyor!. o da olmazsa nasreddin hoca'ya özgürlük kampanyaları başlatacağız!. bu kipat yayınlanmadan her konuşmamızda "biz nasreddin hoca'nın torunlarıyız" diye başlayamayız!. ayıp olur!. değil mi!.

➥ dünya tiyatrolar günü kutlandı!.

➥ pembe panter'in yaratıcısı, marvin albert öldü!.

➥ goran bregoviç'in, underground albümü çıktı!.

➥ istanbul kanatlarının altında filmi, oryantalist ama, seyirci rekoru kırmaya doğru gidiyormuş!.

➥ ayrıntılar, metin tıfan, papirüs.. gece tarifesi, vedat özdemiroğlu, Leman yay.. çamur şiir, altay öktem, cem yay..

➥ adam öykü, nar, kedi çıktı!.

➥ nehar tüblek karikatür albümü yayınlandı!. çeviren: latif demirci karikatür albümü çıktı!.

➥ 1 nisan'da AKM'de münir özkul'un 55.sanat yılı kutlaması yapılacak! kel mahmut, hababam sınıfı çocuklarını bekleyoruz!

➥ **"ya.. iyi, halis ipekli mendiller hep böyledir.. avcunun içinde istediğin kadar sıkar, buruşturursun; sonra avuç açıldı mı, insanın elinden su gibi kaçar"** (semaver, sait faik)

➥ haftalık kültür fizik dergisi: ÖKÜZ!. eli kalem tutan herkesin yazabileceği bir dergi!. en fazla da okurları arasından çıkacak yazarlara açık bir dergi! ürünlerinizi bekliyoruz! yalında! yakından da daha yakında!. mööö, inşallah!. hem de hayat tadında! ÖKÜZ!. haftalık kültür fizik dergisi!. deli dana hastalığı'na birebir!.

➥ şiir enstitüsü kuruldu!. sombahar'ın son sayısı çıktı! can yücel özel bölümü ile!.

➥ metin göktepe öldürüleli 80 günü geçti!.

➥ trafik kazalarında her yıl 500 bine yakın kişi ölüyormuş!. bosna-hersek'te ise 350 bin ölü olmuş!. trafik canavarı sırp mı!. veya insan ne diyeceğini bilemiyor!. fail-i meçhuller, yargısız infazlar, iş kazaları vesaire de cabası!

MANSUR ŞEBBOY
(deli dana)

Akşamsefası

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TORPİSİ

met üst

"-haydi şimdi de biraz, duygusallaşalım..

..ve, hep beraber, rafet el roman'**dan,** sorma neden **isimli parçayı dinleyelim, clip'i izleyelim.."**

artık birçok DJ ve VJ, radyo ve televizyonda müzik parçalarını böyle bir girişle birlikte sunuyorlar

nasıl olacak peki.. duygusallaşmak, bu kadar kolay mı.. yâni istenilen ân'da, yâni istenilen hâlde, olabiliyor mu, bu, duygusallaşmak.. ama sahiden, fakat samimi, ancak içten, olarak.. "gibi" gibi, "miş" gibi, yapmadan yâni.. harbiden ve ciğerden

biri diyebilir: **"-zaten artık her konuda biraz böyle yapmıyor muyuz.. tatil beldelerinde çalışan animatörler gibi insanlar yok mu.. onlara uymuyor muyuz.. onlar ne yaparsa, biz de öyle yapmaya çalışmıyor muyuz.. haydi şimdi de biraz haklarımızı arayalım, gibi, yapmıyor muyuz.. haydi şimdi de biraz aşık olalım, gibi, yapmıyor muyuz.. neyi sahiden ve samimi olarak çok istiyoruz.. artık böyle, yaşamıyor muyuz.. "duygu amigoları ve eylem fanatikleri de olmasa ne yaparız"**

başka biri'nin ağzı torba değil **ki** büzesin.. başka biri de şöyle diyebilir: **"-aslında şahsi ömrüm, bizzat kaderim, kendi hayat hikayem çok sağlam.. lâkin ben, hayattaki rolümü layıkıyla oynayamıyorum.. ömrümün acemisi, hayatımın sakarıyım.. mesela hayattaki beni, dustın hoffman oynasa, sezai aydın seslendirse, emir kusturica yönetse ve fon müziğimi de goran bregoviç yapsa, ömrüm oskar almaz mı.. alır.. hem de katıldığı her dalda alır.. ben kendimi yaşamaktan yoruldum.. keşke kendilerimizi, birbirimizle, arada bir değiştirebilsek"**

en daha başka biri de şöyle diyebilir: **"-hakikatli ve samimi olan o eski hayat bitti.. lâkin ne son yazıyor, ne jenerik akıyor, ne de ışıklar yanıyor.. boş bir hayatta mahsur kalmış gibiyiz.. herkes kendi hayatında tehirli.. dibinde bir parmak kalmış o eski yaşamaktan.. işte onu yalıyoruz, yalanıyoruz.. meğersem, keyif almak keyif vermek, güzel bir şeymiş.. keyfimiz yok.. herşeyin trajik boyutuyla alakalıyız.. dekorumuz, kostümümüz, repliklerimiz komedi'ye elverişli ama biz ille de dram, ille de trajedi yaşayalım is'diyoruz.. veya.. veya biri beni kapasın ya.. sadece konuşmaktan, anlamaktan ve anlatmaktan yoruldum.. nasılsa değişmiyor hiçbir şey.. allah rızası için biri beni kapasın.. açık unutmasın"**

en daha başka başka biri de finalde şöyle diyebilir: **"-duygu amigoları'na, dram tüccarları'na eylem fanatikleri'ne, fikir-sanat hamalları'na ve geyik üreticileri'ne ihtiyacımız var.. onlarsız bu hayat, çok bayat.. artık insanlar arasındaki sıcaklık yalnız, sürtüşmekten doğuyor.. o halde hep beraber veya solo olarak, haydi şimdi de biraz, yaşıyormuş, gibi, yapalım.. haydi şimdi biraz, mutluymuşuz, gibi, yapalım.. fon'da goran bregoviç'in coşkulu, marazlı, çingen müziği çalsın.. ve haydi şimdi de biraz, hamamda karılar nasıl bayılır, onun gibi yapalım.. hem belki de güsel ve tatlı hayat hiç yoktu.. biz çocukluğumuzdan uydurduk, belki de.. haydi şimdi de biraz mutluymuşuz, gibi, yapalım.. öbür insanları çatlatalım.. haydi ömür negatiflerimiz boşa akıyor.. oynayalım, dolduralım, haydi"**

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

GARSOON!..

AY! PEKİ SİZİ NASIL TANIYA-CAM?

BENİ Mİ?.. YAKAMA KARANFİL TAKACAM!..

AMAN BE RESUL ABİİİ!.. KIZ SENİ TERK ETTİYSE, BUYUR SEN DE BİZİ MİK BE ABİ!..

BUNUN İÇİN ÜZÜLDÜĞÜNE DEĞER Mİ BE ABİ?..

BANA ACIMANIZI İSTEMİYORUM. GİDİN BE GİDİN!..

HÜK!..

LAAY... LAAY LOOMM...

HEEY, DURUN! RÖNTGENLER KARIŞMIŞ!.. SİZ YAŞAYACAKSINIIZ!

SİZ DE BOŞUNA SEVİNMEYİN!.. ÜÇ GÜNLÜK ÖMRÜ KALAN RÖNTGEN SİZİNMİŞ!..

RUHUMU SATMAK İSTİYORUM!..

HADİ BE SALAK!

HORRRR

HORRR

DÜM TEKE DÜM TEKE

DÜTTÜRÜ DÜT DÜT

ABİ BU DELİNİN MÜZİKLE TEDAVİ OLACAĞI YOK GALİBA!.. BENCE TÜYELİM!..

EPİNİZİ ÖLTÜRECEEMM! EEHE!..

Akşam Ofset

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erten

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

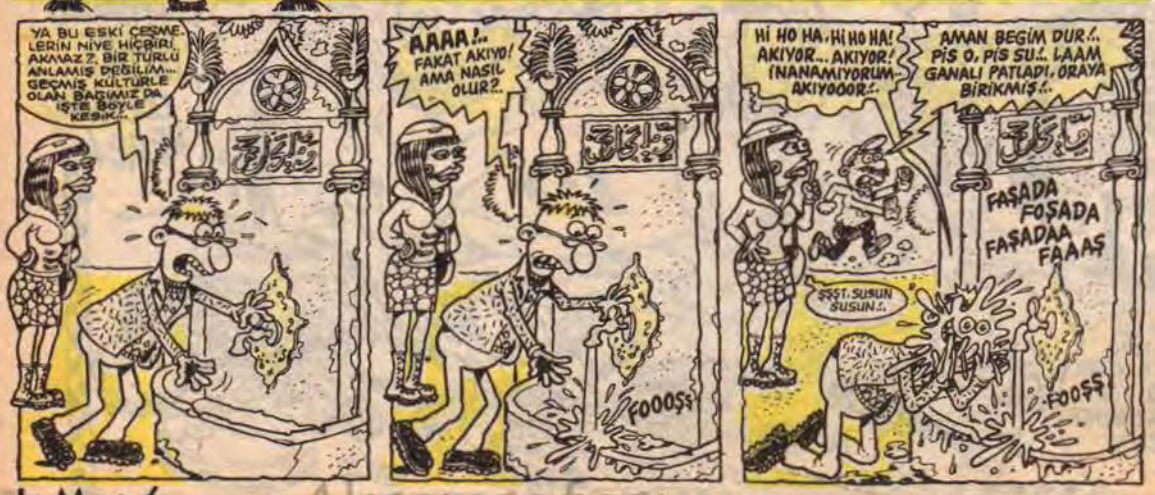

KOMİKAZE

#28 SİYAHİ GEÇMİŞ ZAMAN

CAN KURTARMACA

Bu oyun en az dört kişiyle oynanır. (Bir kurban, üç kurtarıcı), okulda oynaması tavsiye edilir, pencereden dışarıya bakmakta olan ve oyundan habersiz bir kurban seçilir, zavallı kurbana sessiz ve sinsi bir biçimde yaklaşan cankurtaranlar onu polisler gibi uyarırken Bkz. Örn: (Bak kardeşim hayat güzeldir var sen bu işten vazgeç gibi. Kurban olaydan hiçbirşey anlayamaz ve suratınıza bön bön bakarken diğer oyuncular ve oyuna sonradan katılanlar kurbanın bu boşluğundan yararlanır ve onu yakapaça içeri alırlar ki kurban nerden gelip nereye gittiğini anlayamadan kendini birde tartıklanma içerisinde bulur. Oyun kurbanın da sizi tartıklamasıyla son bulur: (Bu oyun yazan iki kişi akıllarına geldi böyle birşey!.) Emre-Erhan gönderdi.

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES — CAN BARSLAN

PİNDİĞİ UÇAK ORMANA DÜŞTÜ DE ONU .....LER YETİŞTİRDİ GEŞİTLEMELERİ ...

1962 ... Ailesi bir uçak yolculuğuna çıktılar (x) Adlarının açıklanmasını istememişlerdi..

Sonra birşeyler ters gitmeye başladı... havadayken yolunda

NELER OLUYOR YA!.

AAAAA!..

BDOAAAA!..

Bay ve bayan (x) kurtulmuşlardı ama...

ÇOCUKLARIM KAYBOLDU.. ÇOCUKLARIMI BULUN..

ARTIK ÇOKGEÇ..

Bu acıyı unutmalarına imkan yoktu.. Tam dört çocuklarını kaybetmişlerdi, başka çocukları da olmadı, çünkü geçirdiği şoktan dolayı bay (x)'in kuşu bir daha hiç öt medi.. Ee, bu betimleme bu öyküde yakışık almadı, haklısınız.. O zaman tıbbi adını söylersek "Malus vuramadus" oldu.. Yani mala vuramamak..

1996 Aradan tam 34 yıl geçti.. Bir gün.

AAAAA!..

HANIM N'OOLUDU?

MUCİZE Mİ ARIYORSUNUZ?. İŞTE SİZE MUCİZE!. (x) AİLESİNİN DÖRT ÇOCUĞU TAM 34 YIL SONRA BULUNDU..

UÇAĞIN DÜŞTÜĞÜ ORMANDA BULUNAN ÇOCUKLAR ARTIK GELMEK ÜZEREDİLER.. ALINAN BİLGİLERE GÖRE ONLARI ORMANDA..

TİMSAHLAR BÜYÜTMÜŞ... İŞTE GELİYORLAR...

VE GELDİLEEER!..

YAVRULARIIIIM!..

EVLATLARIIM!..

HISSSSSR!..

Buluşma çok duygulu oldu.. Aile yeniden toplanmıştı.. Çocuklar kısa sürede uygarlığa adepte oldular.. Fakat işin asıl sevindirici yanı bay (x) de oldu. Yıllardır çektiği hastalıktan kurtuldu ve tekrar mala vurmaya başladı..

TAK TAK TAK TAK

Bitti..

2nci ŞEY

İŞTE, YILLAR ÖNCE BEBEKKEN ORMANA DÜŞEN ADAM GERİ DÖNDÜ!.

MERHABAA... NASILSINIZ?

EE?. BU NORMAL!..

HANGİ HAYVAN YETİŞTİRDİ Kİ BUNU?.

HİÇ BİR ACAİPLİK YOK!..

İŞTE HERŞEY BÖYLE OLDU.. DÜŞTÜĞÜM ORMANDA BİR EKONOMİK KRİZ VARDI VE ONUN İÇİN HİÇBİR HAYVAN BANA BAKMAK İSTEMEDİ..

Haklıydılar. Sofraya fazladan bir tabak koymayı kimse istemedi.. Hiçbir hayvan beni yetiştirmeyince...

GII!..

BEN DE KENDİ KENDİMİ YETİŞTİRDİM ARKADAŞLAR...

OOOO!..

VALLAHİ BRAVO.. O ŞARTLARDA KENDİNİ ÇOK İYİ YETİŞTİRMİŞ..

BAŞKASI OLSA HIRSIZ, UĞURSUZ OLURDU..

ÇOK KİBAR, EFENDİMSİZ, TEŞEKKÜRSÜZ KONUŞMUYO..

BEŞ DİL BİLİYORMUŞ!..

SON

VE BU DA 3. NCÜSÜ

SENİ ORMANDA, FRANSIZ MÜREBBİYELERİN BÖLGESİNE ATTIĞIM İÇİN BENİ AFFET, AMA BURDA ÇOK DAHA İYİ YETİŞİRSİN YAVRUM...

GEL BURAYA YAGAMAZ PİYANO DEGS ZAMANI...

OH LA LA!..

Akşamsefası

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

"...EEE.. PEKİ SAYIN ÖZLEM TEKİN; AŞK HERŞEYİ AFFEDER Mİ?.."

Aptal bir DJ muhabbetinden

Secret life of BAHADIR BOYSAL

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Büyük yenge bize geldi!

Hillary Clinton, Saraybosna'da Amerikan askerlerini ziyaret ettikten sonra, cep telefonuyla kocasıyla görüştü:

-Nasılsın Hil?.. Sakat bi durum var mı?

- Ay, burası savaştan çıkmış gibi sanki... Ama bizim çocuklar iyi...

- Yahu baksana, bizim Türkiye'de üslerimiz vardı, gidip bi göz atsana... Yabani otlar varsa, güzelce bi temizlet... Orduyla Refah'ı da barıştır...

- Tamam... Ben yokken sekreter taciz etme, fena yaparım... Türkiye'den bişey istiyo musun?..

- İki tane polis jopu al, meşhurmuş d'iyolar.. Kı-za da dikkat et, ordan biriyle evlenmesi'n... Baay...

Hillary Clinton, uçaktan iner inmez, kendisini karşılayan İmren Aykut'a, Bosna'ya gönderilmek için ayrılan fakat gönderilmeyen 50 bin ton buğdayı sordu... Aykut, buğdayların **Hububat-2** kapsamında kullanılacağını söyledi... Hillary Clinton anlamadı... Aykut, bekâr olduğunu, Beyaz Saray'da hali vakti yerinde, helal süt emmiş birinin bulunup bulunmadığını sordu... Clinton daha da anlamadı... O sırada yanlarına Cavit Çağlar geldi ve Bayan Clinton'ı İnterbank yönetim kuruluna murahhas üye olarak almak istediğini söyledi... Korumalar Çağlar'ı uzaklaştırdı...

Hillary Clinton, Anıtkabir'e gitti... Korumalar, Anıtkabir girişindeki arslan heykellerini didik didik aradılar... Clinton, Anıtkabir özel defterine **"Singing in the rain"** şarkısının sözlerini yazdı, saygı duruşunda bulundu... Atatürk'ün yarım kalan sigarasını içmek isteyen Clinton'a sigaranın sağlığa zararlı olduğu hatırlatıldı...

Bayan Clinton, daha sonra Demireller'e öğle yemeğine gitti...Nazmiye Demirel'in geçmiş Nevruz Bayramı'nı kutlayan Clinton'a yemekten önce Yıldırım Aktuna tarafından, 20 dakika süreyle Deli İnek hastalığı hakkında bilgi verildi... Süleyman Demirel **"De get lan... Hani o konu Tarım ve Köyişleri'nin problemiydi?.. Hastanede 3 saat kıvranarak ölen hastaya da Çalışma Bakanlığı'nın işi dedin zaten... Ne varyete yapıyon şimdi.. Sitilaa.."** diyerek Aktuna'yı tersledi... Yıldırım Aktuna ağlayarak kaçtı...

Yemekte ıspanaklı krep, keşkek, patlıcan şakşuka ve künefe yiyen Clinton **"ekmeğinizden de tatmak istiyorum... Duyduğuma göre çok değerliymiş, günde iki kere zamlanıyomuş"** dedi... Demirel, Hyakutake Kuyrukluyıldızı'ndan ve Oscar töreninden bahsederek konuyu değiştirdi...

Clinton, daha sonra Büyükelçi Grossman'dan hatıra diye aldığı yeni 100 dolarla alışveriş yaptı... Bu arada Clintonların kızı Chelsca'nın Engürü Kahvesi'nde king oynadığı öğrenildi...

Hillary Clinton, çay saati için Yılmazlar'a geldiğinde, sokağın karşı tarafından imrenerek bakan Tansu Çiller ve çete arkadaşlarıyla karşılaştı... Berna Yılmaz, kapıda Bayan Clinton'a bir adet Yeni Yüzyıl bilgisayarı hediye etti... Çay içilirken, konuklardan Bedrettin Dalan, Ohio'ya vali olmak istediğini belirtti... Mesut Yılmaz, Dalan'a dirseğiyle vurdu... Geçiyorken uğramış izlenimi vererek ortama sızan Nusret Demiral'ın **"First Lady ha... Tıpkı at ismi gibi"** demesi soğuk bir hava yarattı... Mesut Yılmaz, sirtaki oynayarak havayı ısıttı... Hillary Rodham Clinton, korumalarına **"Ucuz ve Amerikan sermayeli ve bahşiş uygulaması olmayan bi otel ayarlayın, İstanbul'a gidiyoruz, ordan da Efes'e geçicem"** diyerek kalktı.. Demiral **"En büyük Efes"** diye bağırdı... Dirsek olayı gündeme geldi...

(Geçen hafta unutmayın, İzmir'de hiç yanmadan ayrılmayın Küçük Engin'e selam, sevgi)

Vedat Özdemiroğlu

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

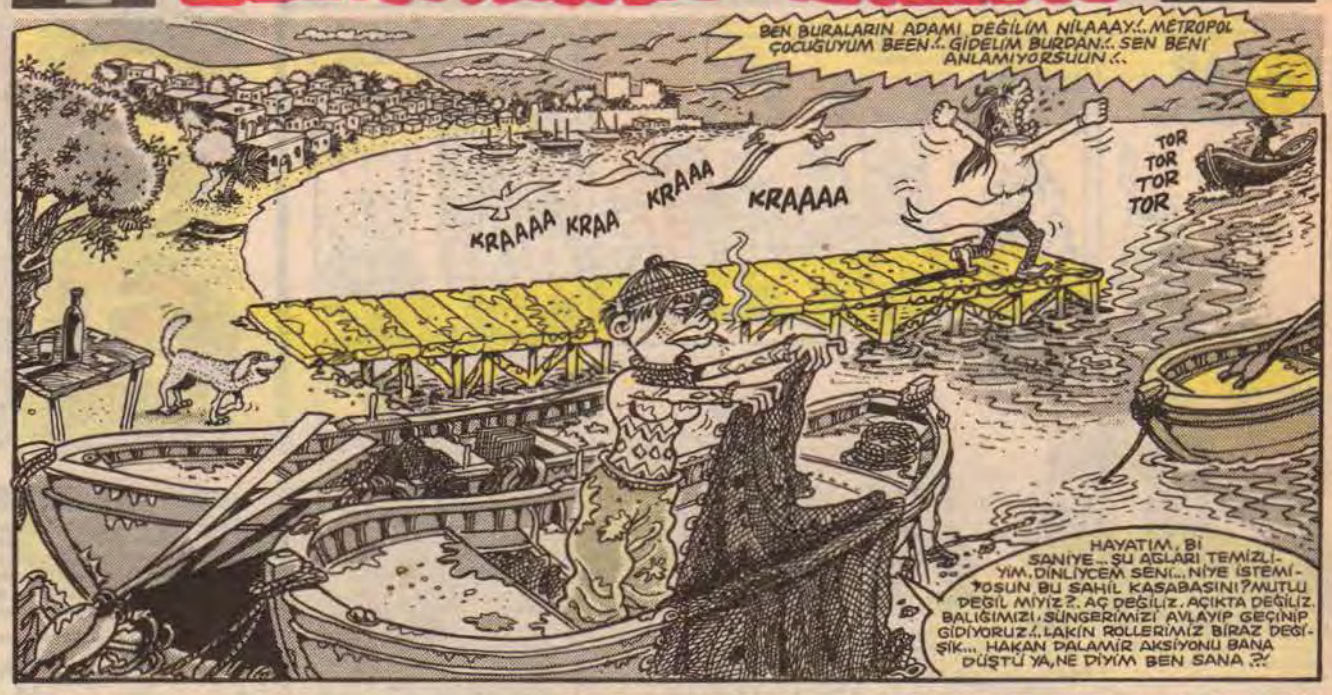

● Garip bir nostalji...

Akşamsefası

bayır gülü

Feyhan Güver

BIZI YOKSULLUKLA KORKUTTULAR

Konuştukların bana yabancı değil, bildiğim, aşina olduğum şeyler. Ama yine de öyle uzak ki, öyle uzaksın ki bana. Aramızdan kaç felaket geçmiş, koç deprem, kaç katliam. Sanki birbirimize binlerce kez ihanet etmiş, sonra yine barışmış gibiyiz. Ne oldu sana, ne oldu bize? Birbirimizi terkedeli ne çok yıl oldu; aslında bunu sen de biliyorsun. Evin nasıldır, geceleri yatmadan önce neler düşünürsün, prangalı arzuların, yasak düşlerin neler? Bilmiyorum. Gözlerin metrafı mosmor, harita gibi, gözün korkak, gözün kaçak. Geceleri neler yaşıyorsun, bilmiyorum. Gözün inanmak istiyor, gözün insan arıyor. Yok. Artık sınır geçtiğini söylüyorsun çevrendekilere. Kredin olduğunu. Bu yere gelmek için toprağını tırnağınla kazdığını. Oysa herkesten iyi biliyorsun, sınır geçtiğin filan yok. Bir türlü inanıp güvenmediğin bu insanlar arasında kredim olsa ne olur. Gözlerin inanmaz, üşüyor. Sarılacak birini arıyorsun. Yok.

Gözün kapıda kalıncaya kadar, sabaha kadar konuşacaksın. Ama bitecekler, gidecekler, herkesin işi var. Deliler gibi kaçacakları geç olacak alanlara bakacaksın. Yok kimse. Herkes meşgul ya da meşgul numarası yapıyor... İnsanların birbirine ses ve soluklarında güneş mi tutuluyor? **İşte bizbizeyiz, ne güzel, eskisi gibi. Güzel bir geceydi**, diyoruz, ama değil, yoktu o gecede kimse. Çünkü asıl gece birbirimizden ayrıldıktan sonra başlıyor. Herkes kendisini kendi gecesine saklıyor. Herkes birbirine son bir umutla bakıyor, son bir dilekle, son bir belkiyle... Herkes iyi biri olmak istiyor, herkes iyi anılmak istiyor, herkes **ne güzel geceydi**, diye anlatmak istiyor. Yok olmuyor. Asıl gece sonra başlıyor. Üşüyen, tedirgin gözler gecenin rengini alıyor. Koç hali var insanın Allahım? Koç rengi, koç gecesi, koç yalnızlığı, koç ölümü var?..

Ne oldu, infilak eden ne?. Bizi böyle dipsiz köşeterimize kim tıktı? Neden çıkıp moğorolarımızdan konuşamıyoruz, üşüyen gözlerimizin tarihini anlatamıyoruz.

Farkında mısın bizi parasız kalmakla korkuttular. Parasız kalınca yoksul olacağımızdan korktuk. Yok olacağımızdan. Boşluğumuza geldi, bu yalana inandık. İşte o zaman savrulduk. Kötülük bizi tek tek yakaladı. Gözlerimiz o zaman böyle üşüdü.

Oysa parasız kalınca yoksul olmayabilirdik. Hani çocukluğumuzdaki gibi: O zaman güneş ne güzel doğardı, nasıl unuttuk. Hani bizi nasıl ısıtırdı. Sıcakkanlı bir anne gibi. Sokaklar hep bizimdi... Parasızdık, oma asla yoksul değildik! Çünkü güneş bizim için doğardı. Dünya bize görünen kadardı. Doğa bizimle özel hallerini paylaşırdı. Utanmazdı bizden. Uzanıp düş görürken kendiyle başboşayken, çıldırmışken savrulup çok uzaklara gitmişken hep bize bir göz kırpardı doğa. **Orodasın, görüyorum seni** derdi. Bedenimizde başlardı doğa, kendince biryerlere gider oma sonunda yine bedenimize sokulurdu yumuşacık ve taşıdığı binlerce sırla...

Şimdiyse bedenimizi aydınlatan oyna çoktan parçalandı. Güneş cam parçolorının orasından sızarak geliyor artık...

Yine de anlamıyorum, biz parasız ve doğayla içiçeyken, şimdi böyle birdenbire böyle nasıl yoksul düştük? Nasıl oldu do böyle bütün bağışıklık sistemlerimiz böylesine çöktü... Şimdi yoksulluktan korkma zamanımız. Bu korku yüzünden doğadan koptuk. Bu korku yüzünden bir zamanlar doğanın bizi besleyip, kolladığını, içine alıp savunduğunu, bize moral verip yol gösterdiğini bile unuttuk.

Şimdi en büyük korkumuz yoksulluk. Bu korku yüzünden kimle olsak uzlaşabiliyoruz. Bir kere koptuk ya doğadan, yoksulluğun ardı ölüm sanıyoruz şimdi. Bu yüzden gözlerimiz üşüyor, bu yüzden kaçlık köşelerimize, bu yüzden kendi söylediğimize bile inanmıyoruz...

Yoksul kalmamak için doğadan kopanlara şimdi herşeyi yaptırıyorlar. Bu yüzden gereğinden çok üşüyoruz, gereğinden çok acıkıyoruz...

Gereğinden çok korkuyoruz, gereğinden çok terliyoruz.

Oysa
içine dü
rimize
tükendi
Konu
İnsan y
kopmay
bir köy
ölemez
Oysa
sonuna
yen yor
olur an
Çünk
üşüyor.
İnsan
gibi kor
fesyone
bastırın
Peki,
İnsan

Akşamsefası

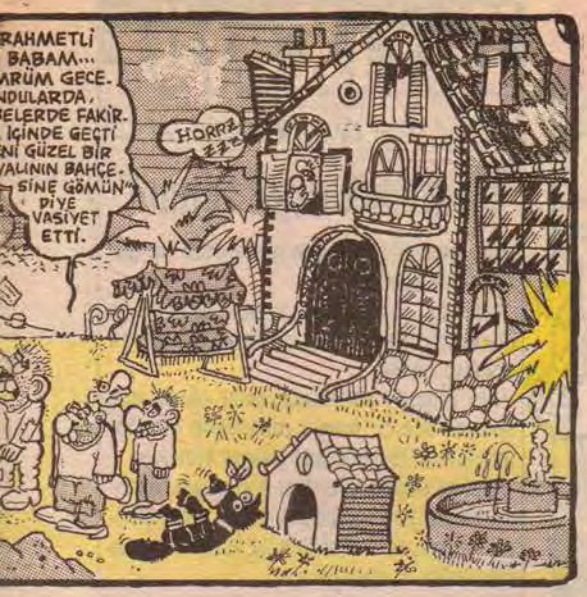

DUYURULAR

NİHAT GENÇ

OFLİ HOCA sohbetleri

İletişim Yayınları'ndan çıktı. KİTAPÇILARDA

-Konser-
ZUĞAŞİ BEREPE
"Sen de katıl yaşamı savunmaya..."
Tarih: 30.03.'96
Saat:17.00
Yer: İTÜ MAÇKA (G) ANFİSİ..

"AYAKTAKIMI ARASINDA"
Yazan: Maksim Gorki Sahneleyen: İTÜ Oyuncuları
Tarih: 02- 03/ 04/ '96 Yer: İTÜ Maçka G Anfisi Saat: 19.30

SİNAN GÖKSEL
SİYAH BEYAZ
"Fotograf Sergisi" 30. 03. '96/ 18.04. '96
Açılış: 30. 03. '96 Saat: 17.00
Kavaklıdere sk. No: 3/1 ANKARA

AKSAK KUŞ
Hakan Akçura (Şiir 1989- 1994)
İstanbul/ Beyoğlu, Robinson, Mefisto, Pandora
Kadıköy/ Gençlik Nezih ve Mefisto'da
Yazışma: PK 799 Karaköy/ İST

Söyleşi İmza Günü
Gani MÜJDE Metin ÜSTÜNDAĞ
Tarih: 06/ 04/ '96
Saat: 13.00
Yer: Sanatseverler Derneği/ DENİZLİ
İmza: Saat: 15.00- 17.00 arası
Yer: Yaprak Kitabevi/ DENİZLİ

Habibat-2 SİVİL FORUM '96
Sivil ToplumKuruluşları Evsahibi Komite
-Her Cumartesi-

KENTLEŞME KOZASI OLAĞAN TOPLANTISI
Tarih: 30.03.'96 Saat: 15.00 Yer: Mimarlar Odası İst. Büyükkent Şubesi İstiklal cd. Beyoğlu/ İST

ÖZGÜRLÜK VE DAYANIŞMA PARTİSİ
BEYOĞLU İLÇESİ ÖRGÜTÜ AÇILIŞI
Tarih: 30.03.1996
Saat: 15.00
İstiklal Cd. Mis Sok. No:20/5 Beyoğlu
Saat:12.00 (Önce kayıp anlarının yanında buluşacağız..)

SON TANRIÇA
Günümüz İçin Bir Ayin
TUNCEL KURTZ
Sema ve arkada ları
Per embe 19.00
Cumartesi 16.00
Biletler: ROXY ve Leman Kültür'den sa lanabilir.
ROXY Tel: 0212- 249 48 30-51
LEMAN KÜLTÜR Tel: 0212- 245 38 06

LEMANCOGRAFİK DERGİ Git YAKINDA

Kırık Leblebi

SUAT OLKAN

Çünkü artık bu dünya bize ait değil onu biliyoruz, içten içe hissediyoruz...

Bu yüzden birbirimizi bu kadar yalnız bıraktık, bu kadar kimsesiz...

e yaşanmayabilirdi. Her kuşağın aynı boşluğun si gerekmezdi. Birbirimizle konuşabilirdik, birbide yenildiğimizi, nerede korktuğumuzu, nerede zi anlatabilirdik..

adık. Birbirimizden korktuk. Birbirimizden koptuk. lluktan korkup, sonra da bu yüzden birbirinden şlayınca herşeyi yapmayı göze alır. Ölümden öte r ve orası ölümden çok daha kötüdür. İstesen de ada...

verek ölmeli insan. Ben sonuna kadar yaşamak, ar ölmek istiyorum. Dostumun, arkadaşımın üşügörmekten korkan gözlerine gözümü dikmek: **Ne ana kendini** demek istiyorum.

nse kimseyle konuşmuyor. Gözler bu yalnızlıktan

birbirleriyle sanki bir daha hiç görüşmeyecekmiş yor. Sanki son gibi... Çabuk, çabuk. Hatasız, proincelikte, ama yorgun, ama binlerce gizlenmiş, oruyla... Sanki kıyameti bekler gibi yaşıyoruz...

nan biz birbirimizi yokellikten sonra mı konuşacağız? ıl bırakır arkadaşını kendi kaderine... İnsan nasıl düşünmez itilmiş yenik dostlarını, onları hüzünlü ve vakitsiz bir akşamüstü elleri dizleri'nin arasında umutsuzca uyurken nasıl düşünmez?

Yoksulluktan korkup, arkadaşlarımızı unutulmaya lerketmeseydik böyle olmazdı, böyle üşümezdi gözlerimiz şimdi.

Çünkü önümüzde oldu herşey, hiçbir bahane bulamayız, önümüzde oldu bütün cinayetler, önümüzde öldü arkadaşlarımız yalnızlıktan, önümüzde işsiz kaldılar, önümüzde atıldılar sokaklara, önümüzde üşüdü gözleri, önümüzde öldüler yüzlerce kez...

Bizi yoksullukla korkutup bütün bu cinayetlerin ortağı yaptılar.

Hakim sınıfları bertaraf etmek belki de daha kolay. Peki, ya gözümüzün önünde öldürülen dostlarımızın, arkadaşlarımızın ölüsünü nereye saklayacağız?.. Onların düşkırıklığına uğroyan, üşüyen ve bizden hesap soran gözlerini... Nereye?..

*Medya kıskacına rağmen onur ve özgürlük mücadelesi veren üniversiteli arkadaşları yalnız bırakmayalım.

* DTCF'deki olayları sırasında tutuldukları 26 öğrenci ölüm orucunda.

* Demagojilere ve ünyagılara sarılmayalım. Kürt halkına yapılan zulme karşı çıkmayan asla aydın değildir.

* Newroz zulüm yapanların değil, zulme baş kaldıranların bayramıdır.

* Atılım gazetesi susturulamaz.

* Yılmaz Odabaşı'nın kendi sesinden şiir kaseti çıktı. **Nice Küllerden.**

* Fatmagül **Eğitilmiş bir denizi su bardağında besleyecek başka bir sen yok mu?** İlke Yayınları

* Yavuz Yıldırım. **Bir anlamı kalırsa hayat.** Şiirler. Gece Yayınları

* Yavuz Aydın Öztürk. Yıkık duvarlar gibi kalın gözlerim. Şiirler. Berfin Yay.

* İki aylık Kedi dergisi çıktı! LeMan Yayıncılık

* Öner Cravoğlu. **Kalepark.** Sel Yay.

* Samsun Barış Kitabevine teşekkürler.

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

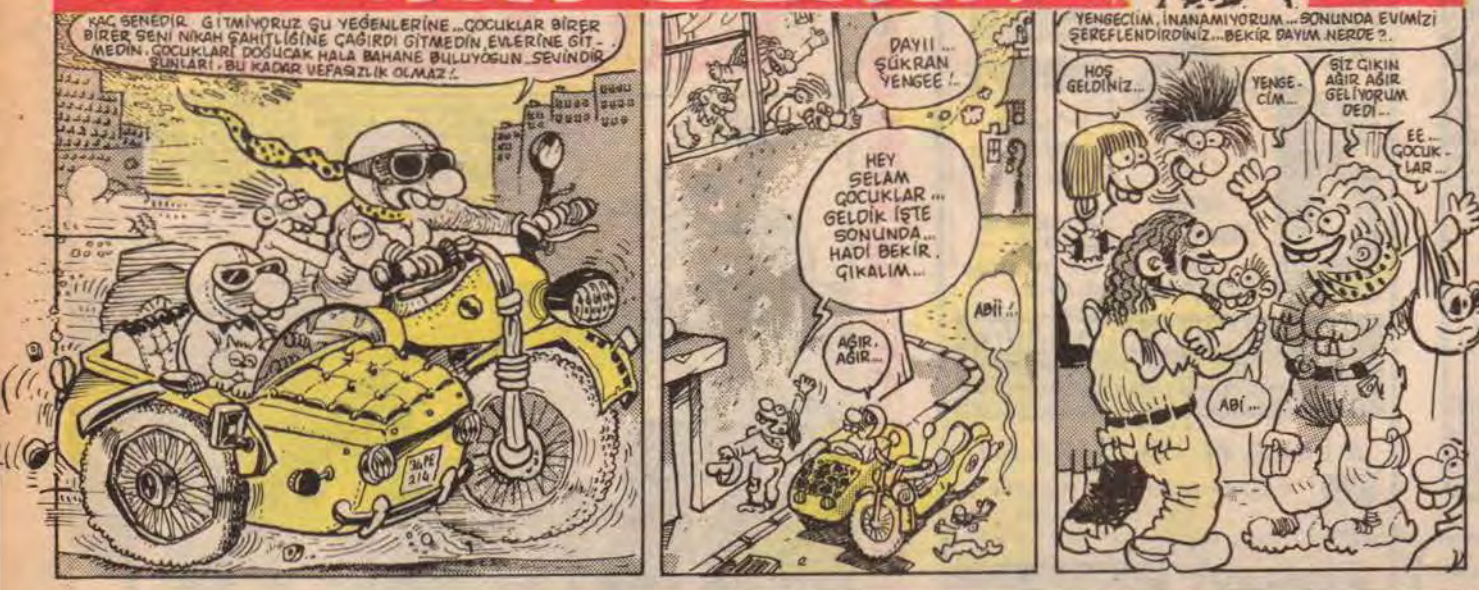

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Memleket değil cennet!

Şu öğrenciler olmasa memleketi ne güzel idare ederdik!

Anlaşılan "Şu okullar olmasa Maarif'i ne güzel idare ederdik" noktasından işte bu noktaya geldik.

Dün Maarif'i yönetemeyenler okullardan şikayet ederdi, bugün memleketi yönetemeyenler öğrencilerden şikayet etmekte.

Nitekim üniversitelerdeki son olaylar üzerine büyük baş yöneticilerimizin demeçlerine bakarsanız memleketteki huzur ortamını öğrenciler bozuyormuş.

Öyle ya, memlekette cennettekinden farksız bir huzur ortamı var.

Hemen "Milyonlarca işsiz insanın olduğu bir memlekette huzur nasıl olur" diye itiraz etmeyin canım.

Cennetteki insanlar da işsiz değil mi?

Herkes işsiz olduğu halde cennette huzur oluyor da bizim memlekette niçin huzur olmasın!

"İşi olanlar da geçinemiyor, aldıkları maaşlar, ücretler yetmiyor mu" dediniz?

Peki cennette maaş, ücret, grev, eylem gibi şeyler var mı ki bizim memlekette de olsun!

Şimdi anladınız mı yöneticilerimizin "Memleketi cennet gibi yapacağız" derken ne demek istediklerini!

Yoksa sizler bu memleketin cennet gibi huzurlu olmasını istemediğiniz için mi huzursuzluk çıkartıyorsunuz?

Ancak unutmayın ki yöneticilerimizin en iyi bildikleri iş huzursuzları huzura kavuşturmak...

Çok sayıda faili meçhulcü, işkenceci beslemelerinin nedeni de bu.

Nitekim faili meçhulcülerimiz, bugüne dek binlerce huzursuz insanı öbür dünyaya yollayıp Allah'ın huzuruna kavuşturmadılar mı!

Ha cennette huzur veren huriler, ha bu cennet gibi memlekette huzur veren faili meçhulcü Nuriler!

Gerçi artık memleketi huzura kavuşturmak için, binlerce insanı Allah'ın huzuruna kavuşturmak da yetmiyor.

"Şu öğrençiler olmasa memleketi ne güzel idare ederdik" deyip tüm öğrencileri yok etmek de faydasız.

Çünkü bu gidişle memlekette huzurlu insan kalmayacak.

Ve korkarız ki yakında yöneticilerimiz ya tüm milleti yok etmek, ya da şöyle demek zorunda kalacak:

"Şu vatandaşlar olmasa memleketi ne güzel idare ederdik!"

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

Akşamsefası

Kutsal tavuk...

Ender Özkaltrenmak

O gün öğle üzeri, Doğubeyazıt'ın arka sokaklarından birinde, bir bakkalın acı çığlığı duyuldu...

YOO!.. OLAMAZ!.. OLAMAAZ... İMDAAT!.. YETİŞİİN!..

YETİŞİN!.. HIRSIZ! PARAM, PARALARIMI ÇALDILAR!..

AAAAAY! BEN BOKU YEDİM AAAY... MAHVOLDUM, BİTTİM, ÖLDÜM. ÖLDÜM!..

DUR YAV SAKİN OL BİR... KENDİNE GEL... NE PARASI, NE HIRSIZI...

BİTTİM... MAHVOLDUM.

KALK HELE Bİ KALK... DÜKKANA GİRELİM DE OLANI BİTENİ BİRBİR ANLAT!..

15 Dakika sonra...

YAV KUSURA BAKMA AMA BİRAZ DA SEN MAHAL VERMİŞİN HIRSIZLARA...

BENCE DE... HİÇ İNSAN KASASININ AĞZINI AÇIK TUTAR MI?.

TIK!

YAV BEN NE BİLEYİM İŞTE. SABAH MAHMURLUĞUYLA BİR KAÇ KURUŞ BOZUKLUK ALMAK İÇİN AÇMIŞTIM... KAPAMAYI UNUTMUŞUM... BEN MAL VERMEK İÇİN ARKAMI FALAN DÖNÜNCE ÇALINMIŞ PARALAR ZAMAN... ZATEN TOPU TOPU ÜÇ MÜŞTERİ GELDİ...

NE?

PEKİ, BU ÜÇ KİŞİYİ TANIYORSUN DE Mİ?.

EVET... AMA?

AMAYI-MAMAYI BIRAK... HIRSIZI BULDUK SAYILIR...

TAP!

GEL... SENİ İZZET ABEYE GÖTÜRECEM...

AMA KİMİN ÇALDIĞINI BİLMİYORUM Kİ—

İŞTE ONU İZZET ABE BULACAK...

BİRAZ SABRET! İZZET ABEMİZ ONU ŞIP DİYE BULACAK... ŞIP DİYE...

AMA? NASIL?

SELAM ALİKÜM İZZET ABE... YİNE SANA İŞİMİZ DÜŞTÜ...

?

ALİKÜMSELAM. BUYUR.

BUYURUN... OTURUN DA ANLATIN, NEYMİŞ BU İŞ?

MIRR

Çaylar gelir... O öğlen bakkalda yaşanan hırsızlık olayının ayrıntıları İzzet abeye bir bir anlatılmaya başlanır... Çaydan yudumlar alındıktan sonra anlatmaya devam edilir...

HİÇ DERT ETMEYİN— NASILSA ELİMİZDE ÜÇ ADAY VAR— ÜÇÜNÜ DE YARIN BURAYA ÇAĞIRIR İŞİ HALLEDERİZ...

Ertesi gün...

BU YAPTIĞINIZ AYIPTIR—

YANİ ŞİMDİ SİZ BENİ HIRSIZLIKLA SUÇLUYORSUNUZ DE Mİ?. DE Mİ?.

BEN BÖYLE REZİL ŞEY GÖRMEDİM!.

BİR DAKKA... SUSUN. SUSUN DA BENİ DİNLEYİN...

BAKIN ŞİMDİ... HEPİNİZ TEKER TEKER ŞU KARANLIK ODAYA GİRECEKSİNİZ... İÇERDE OKUNMUŞ-ÜFLENMİŞ KUTSAL BİR TAVUK VAR... SIRAYLA HEPİNİZ ELLERİNİZLE ONU OKŞAYACAKSINIZ.

?

?

?

BU TAVUK DÜN BAKKALIN PARALARINI ÇALAN HIRSIZI ELLERİNDEN TANIYACAK... HIRSIZ ONU OKŞAR-OKŞAMAZ TAVUK GIDAKLAMAYA BAŞLIYACAK, TAMAM MI?.

HEEY!.. SİZE DİYORUM ULEN, TAMAM MI?. KABUL MÜ?.

KABUL!..

TAMAM!..

KABUL!..

İlk zanlı kapkaranlık odaya girip tavuğu okşar... Tavuk gıdaklamaz...

İkinci zanlı okşadığında da tavuktan bi ses çıkmaz...

Hal böyle olunca, tabii bütün gözler üçüncü zanlıya çevrilir... O da mecburen, utana-sıkıla...

Bu kapkaranlık odanın kapısından içeri girer...

...Ve az sonra gülümseyerek çıkar. Tavuk bu zanlıda da gıdaklamamıştı...

EE?. HANİ?

HANİ TAVUK HIRSIZI ELLERİMİZDEN TANIYACAKTI?.

Bİ DAKKA... ŞİMDİ HEPİNİZ ELLERİNİZİ, AVUÇ İÇİNİZİ AÇIN BAKAYIM?

Üçü de ellerini İzzet abeye doğru uzattı... Zanlılardan ikisinin elleri boyaya bulaşmıştı... Ancak birisinin elinde boya falan yoktu, tertemizdi... İzzet abe onu gösterdi...

SENİ HIRSIZ SENİ!..

Evet... İzzet abe onları içeri almadan önce tavuğu boyamıştı... Olaya dini bir boyut vermek için de odayı kapkaranlık bir hale getirmişti... Hem böylelikle tavuğun boyalı olduğu da farkedilemiyecekti... Tabii suçsuz olan ilk iki kişi gönül rahatlığıyla ve inançla tavuğu okşayınca ellerî boyaya bulanmıştı... İçlerinde hırsız olanı ise tavuk ötmesin diye onu okşamamış, elini bile değdirmemişti... Kendisini böylelikle ele vermişti.

Bitti...

Bana bu öykünün konusunu veren, Doğubeyazıtlı arkadaşım Suat ÖZKAN'a teşekkür ederim.

Akşamsefası

ERDENER ABİ

1. LİG TOPLU SONUÇLARI: İstanbul'dan Özlem DOĞAN, Umut-Ulaş, Bora DURSUN, Dinçer DÖNMEZ, Aydanur ÖZCAN, Yılmaz EREN, Berat ÖZTÜRK, Saygın TOPKAYA, Bahar KAŞCI, İlke KARADAĞ, Szymon ŞENER, Mustafa MUTLUOĞLU, Koray YILMAZ, Seyhun ÇELİK, İzmir'dan Ergin ÖZÇİVİCİ, Erdem KARABULUT, Erdem ÖZAKIN, Onur KÖKSAL, Ankara'dan Metin YILDIZ, Canısu-İnci-Aslı-Sado-Güçlü ÖZARDA, Bedri YILMAZ, Metin KEREM, Ali ERGÜN, Burak GÜNEN, Önder-Yılmaz EREN, Safranbolu'dan Ali ULUPINAR, Samsun'dan Uğur ALKAN, Eskişehir'dan Baturay ALTINOK, Trabzon'dan Ömer KUKUL, Osmen CANDEMİR, Malatya'dan Ulaş ERŞENK, Antalya'dan Savaş SAKA, Bandırma'dan Mahir ÜNSAL, Mersin'den Hakan YILDIZ... Bu sefer olmadı dostlarım... Lütfen biraz daha düşündümüş, uğraşılmış espriler... Hepinize sevgiler, Selamlar...

* İstanbul'dan Metin TAŞ, İzmir'den Serkan ŞENER, Ankara'dan Serkan MERAL... Birer espriniz başarılı... Teşekkürler...

* Kastamonu'dan Özgür KÜÇÜKTEKİN'E: Tıss oldun, tıss oldun fakat azmettin ve sonunda espriler güzelleşti... Son gönderdiğin mektuptaki esprilerinin hepsi çok başarılı. Teşekkürler. Selamlar...

* Bursa'dan Murat KAPIKAYA'ya: Gözlerim güzel güzel de nasıl kurucaz bakalım. Neyse, sağol...

-DUYURU-

96.6 YÖN FM'de Cumartesi saat 16'da AKIN OKTAY "Müzik Atölyesi" programında fakir evinize konuk olacak. Aynı programda pazar günü de ÖZDEMİR ERDOĞAN konuk olacak...

GÖKHAN DABBAK

İyi günler manav adam bey iki kilo portakal tartarmısınız? (Tartmam) niye? (Tartımı tavşanlar çaldı. (Polise haber edin.) Edemem telefonumda tavşanlar çaldı. (Bale yapın öyleyse) O da mümkün değil, bale pabuçlarımı da tavşanlar çaldı. (Peki tavşanlar neyinizi çalmadı?) Davulumu. (Niye?) Tavşanlar davul çalmasını bilmez ki salak, onlar piyanist tavşanlar, hah hah haaa) demiş, bunun üzerine sinirlenen diğeri (Sebastiyan manav adam bey'i yirmiyedi eşit parçaya böl) der. Ama, Sebastiyan (bölemem) diyince diğeri (niye) diyince (bıçağımı tavşanlar çaldı) der. Ve derken yağmur yağmaya başlamış yada başka bir deyişle başlamış yağmaya yağmur. Ve unutmadan ekleyim gökte şimşeklerde çakmış bu arada bir hayli. Tabii bunlarda ıslanmamak için derhal şemsiyelerine davranırlar, fakat nafile. Çünkü şemsiyeleri çalınmıştı. (Kim çaldı tahmin edersiniz harelde) Evet.

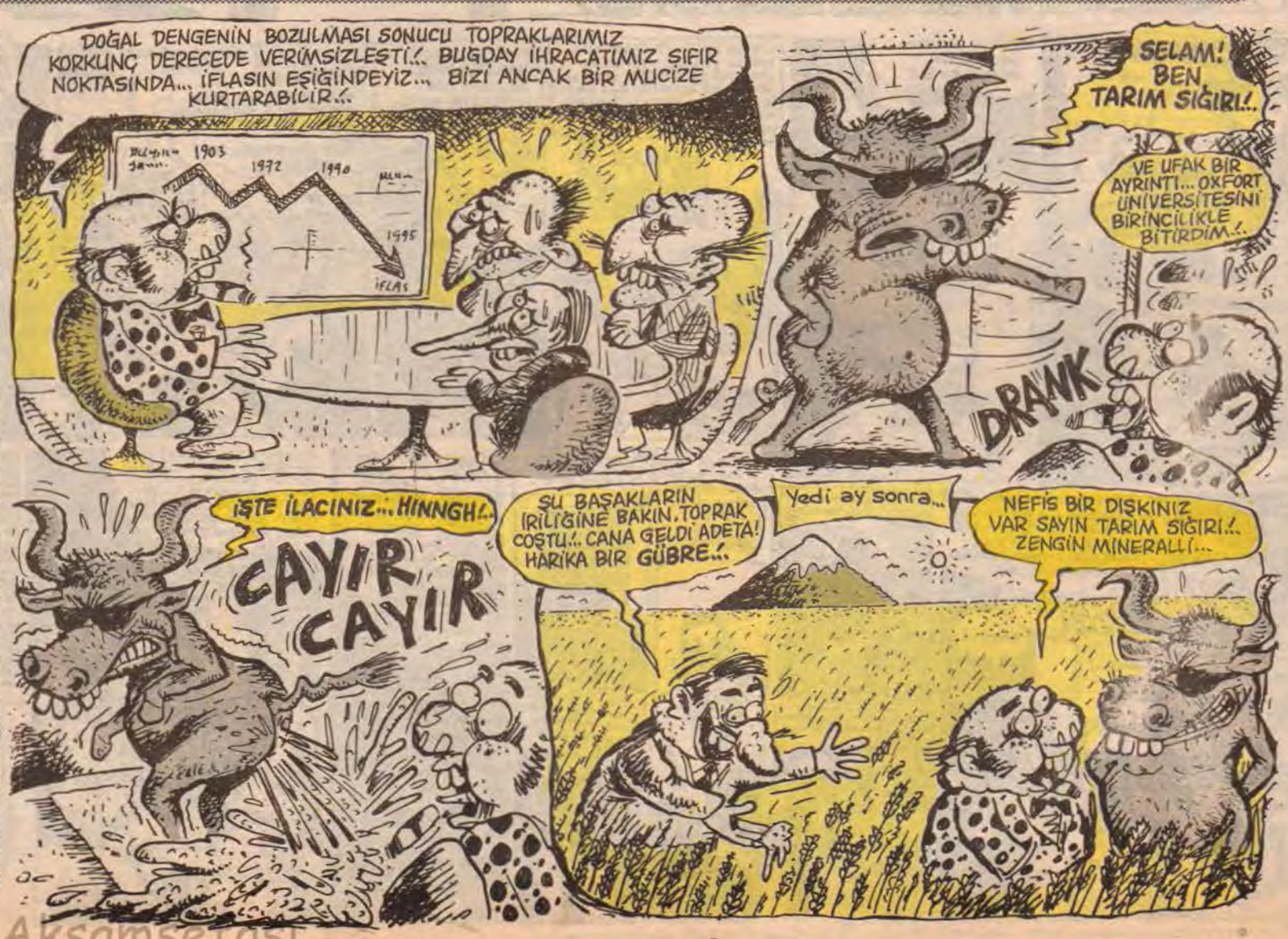

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

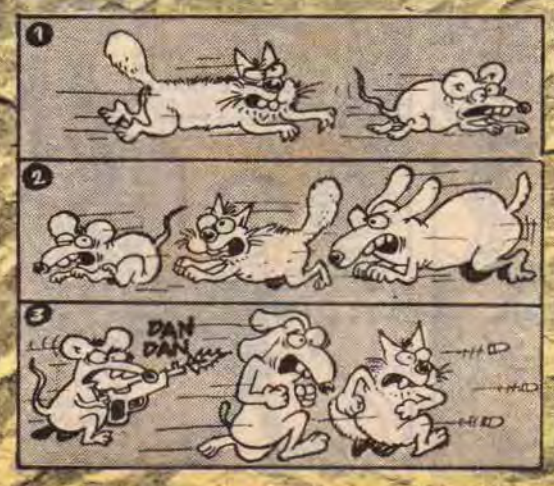

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

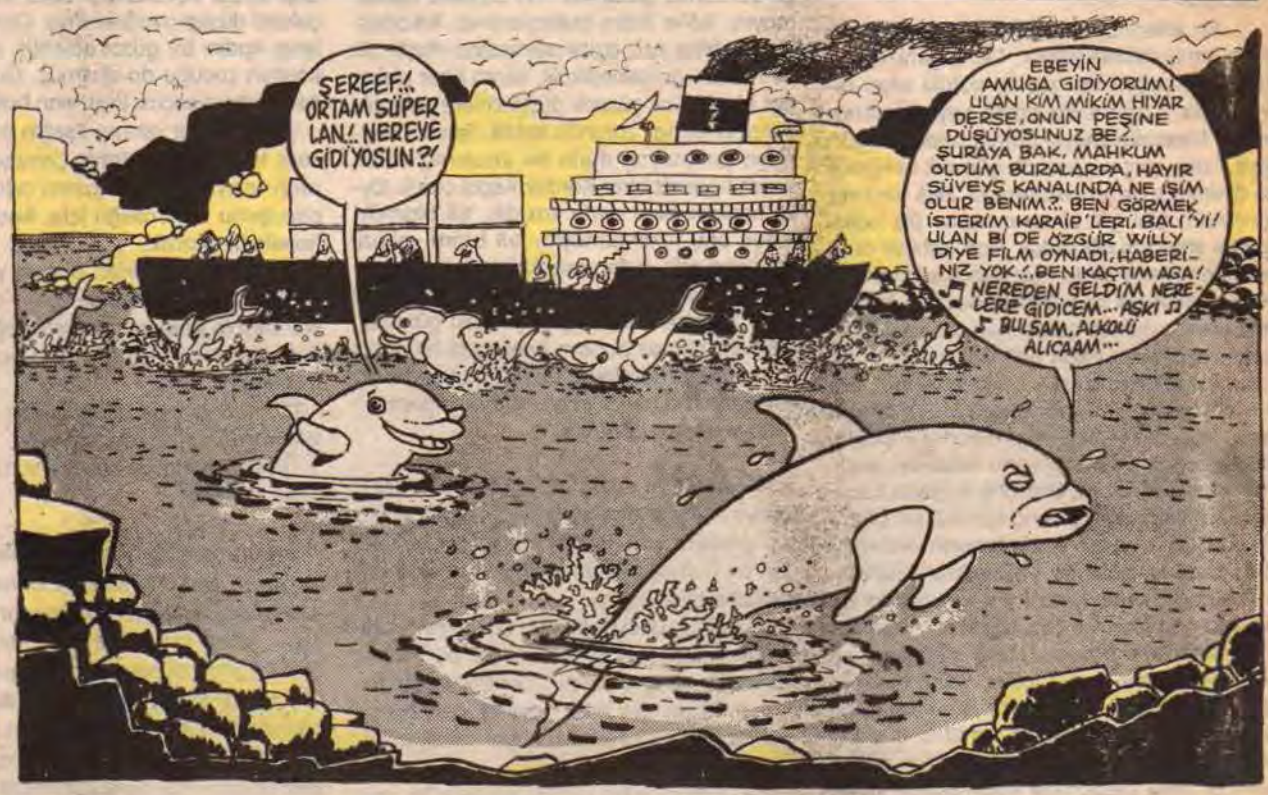

FANTOM OKUYANA ÖZEL!

PADİŞAH ve SARAY DÜNYASI (3)

GÜZEL ESPRİSİ İÇİN MEHMET SOYER'E TEŞEKKÜR EDERİM...

MASAL ÇAĞI

Öğrenci yürüyüşleri başlayınca medya '68'li bir babanın mektubunu yayınladı. Dünün '68'lisi, bugünkü medya yazarları-yöneticileri panikle bir dizi öğrencilere uyarı yazıları yayınladılar, ben de onlon toparladım:

"... Biz yeterince yürüdük, daha fazla yürüyüşe gereksinimiz yoktur. Gençliğimizde bu filmin gerçeğini biz geçtik, sizinki sıkıcı olmaktadır. Çağımızda böyle şeyler kalmamıştır, küreselleşmeyle dünya birden özgürleşti. Cam, çerçeve kırmak gümrük birliğince ve dinimizce de yasaklanmıştır. Hak almanız için bizim gibi göt olmanız lazım. Biz halkımız ve sizin için göt olduk. Halk cahildir ama halinden memnundur. Siz kendinizi kurtarın, Harran ovasına su gelmeye başladı. Irkçılık, ayrımcılık, işkence zaten Avrupa'da yasaklandı, size giren çıkan ne? Daha yüksek bir sosyal statü istiyorsanız, daha iyi giyinin, daha iyi yemek cinslerini öğrenin. Siz de göl olun, sizin de evinize gelip röportaj yapalım. Ev derken, ev dekorasyonu felsefeyi geçti. Fransız mobilyalarla Osmanlı halıların karşılıklı komplimanları, insana kültürel bir çılgınlık duygusu veriyor. Canlı hayvan üretimindeki daralma geçicidir. Polislerimizin hataları yok değil, kimin hatası yok ki, karşılıklı diyologla sorunlarınızı çözebilirsiniz. Bizim eylemlerimiz birer başyapıt, birer şaheserdi, sizinki basit birer moloz yığını. Bizim heykeltraş arkadaşlarımız bile vardı. Bizim eylemlerimiz göz için bir ziyafet ve sanatsal düşlerin bile üstündeydi. Biz de köylülerden nefret ederdik ama, peştamallı kadın figürlerini tuvallerimizde hep kullanmışızdır. Ruhumuz bütün insanlığı içine alan dev bir vazoydu. Kindar ve nefret sahibi arkadaşlarımızı uyarıyorduk. Yürüyüşlerimizi daha gözalıcı yapabilmek için erkek arkadaşlanmız bile fön çekiyordu. Makarnayı, pizzayı İtalyanlar'a maledip üzülüyordu,k, bizim paço çorbomız gibisi var mı? Boşuna uğraşmayın; '68'in tadını bulamazsınız. Arkadaşlanmız birer aziz-azize seviyesine ulaştı. Biz bir mucize gerçekleştirdik, sonra birer piskopat olduk. Çok yüksek düşüncelere sahiptik, sonra unutmak zorunda kaldık. Sınırsız, coğrafya tanımayan derin bir imanımız vardı, sonra hepimiz birer Kardak Keçisi olduk. Oysa hepimiz birer deniz kızıydık. '68 bizimdir, lütfen onu taklit elmeyin. '68 bizim yaldızlı cennetimizdir, lütfen onu kirletmeyin, siz sadece okuyun, posterlerimizi duvarlarınıza asın, gerisine karışmayın. Çok sıkı günlerdi, '68 biter bitmez babam beni uzun bir deniz yolculuğuna gönderdi. Döndüğümde bir erkek dergisine genel yayın müdürü oldum."

Biz yazımıza dönelim.

* * *

"Değişmedi" sözcüğü ürkütüyor insanı. Dünyaya karşı sıkılı yumrukları boşluğa düşüp gevşiyor insanın. Uzakdoğulular bu yüzden mi hemen herşeye gülüyor; nasılsa değişmeyecek duygusu.

Bu masal, Uzakdoğu'nun bazı ülkelerinde ve ülkemizde değişmedi. Gidin bu masalı Norveç'te, İsveç'te anlatın. Onlar için sahiden masal. Bizim için hala hayatın, gerçekliğin tao kendisi... Bu kadar mı uyar siyasi tablomuza!

İşte öğrenciler bu yüzden yürüyor, bu masallar değişsin.

* * *

Bir Brahman, bir de onun iyi yürekli bir kansı varmış. Birgün bahçelerinden çamaşırcı ve eşeği geçiyormuş. Çamaşırcının eşeği, bahçeye girip sebzeleri yemeğe başlamış. Kadın da eline bir sopa alıp eşeği kovalamış. Eşek kaçarken bir çukura düşüp ayağı kırılmış. Çamaşırcı öfkelenip kadını bir güzel dövmüş. Hamile olan kadının çocuğu da düşmüş. Durumu öğrenen kadının kocası Brahman hakime gitmiş.

Hakim karar vermiş: Eşeğin ayağı iyileşinceye kadar çamaşırcının çamaşırlarını Brahman taşıyacak. Çamaşırcı odam, kodının çocuğunu düşürdüğü için, kadını yeniden homile bırakacak.

Masal uzayıp gider. Beşbin yıllık bir Hint masalı. Masalda insanın canını acıtan birşey var. Beşbin yılda beş bin kral değişti, Tanrılar değişti, gökler değişti, ama bu kör adalet değişmedi.

Bir ekmeği gasbeden onbeş yıl yatar, iki trilyon götüren üç ay ceza yer.

Öğrenciler işte bu yüzden yürüyor, bu masallar değişsin.

* * *

Birgün çakal bir boya tenekesine düşer, masmavi olur. Ormanda masmovi bir hayvan gören diğer hayvanlar, onu Tanrı'nın onları idare etmek için gönderdiğini sanıp kral seçerler. Günler geçer. Birgün çok uzaklardan çakalların dalaşma sesleri gelir. Arkadaşlarının eğlencesini duyan mavi çakal, kendini kaybedip katılır aralarına. Ormondakiler de onun adi bir çakal olduğunu anlar.

Masal uzayıp gider. Yöneticilerimizin mafya liderleriyle bağrışmalı-dalaşmalı eğlenceleri, ziyafet gecelerinde kendilerinden geçip havaya silah almaları... Yani kralın çakallan.

Öğrenciler işte bu yüzden yürüyor, bu masallar değişsin.

* * *

Ve medyanın dediği gibi, ortada hiçbir neden yok iken, öğrenciler yürümek isliyor. Mesela Norveç'te de öğrenciler sancılı, dertleri: Her bir öğrenciye dünya turu için verilen paranın azlığından şikayet ediyorlar.

Ve biz, üç denizin ortasında Norveç'ten ithal edilen uskumruları yiyoruz. Balıkçı tezgahlarının en ucuz balığı Norveç uskumrusu. Kupon biriktirerek çocuklarını büyütmek zorunda kalan annelerin sofrasında bile yok.

Yürüyecekler de ne olacak? '68 Fransası'nın çok sevdiği ünlü filozof Herbert Morcusse'nin sözü: "Düzenin öyle güçlü köpekleri var ki, asla başaramayacaklar, ama yürümekten başka do çareleri yok!"

Yürümek bazen de işe yorar, küçük bir tarihi not: Cumhuriyet'in ilk yıllarında tramvay işletmesi yabancı şirketin elindedir. Bütün Avrupa'da paso uygulaması olduğu halde, şirket Türkiye'de paso uygulaması yapmamaktadır. Öğrenciler, bu durum üzerine yürüyüş üstüne yürüyüş yaptı. Toplandı, nezarethanelere atıldı. Önce öğrencilere kimse sahip çıkmadı. Öğrenciler yine yürüdü; sonunda şirkete paso uygulamısını kabul ettirdi.

Şimdi öğrencilerin kullandığı pasonun, hakkını alan öğrencilerdi. Belki o öğrencilerin dedeleri o gün o yürüyüşlere katılmamıştı, ama, hak herkesin, işte kullanıyorsunuz...

Nihat Genç

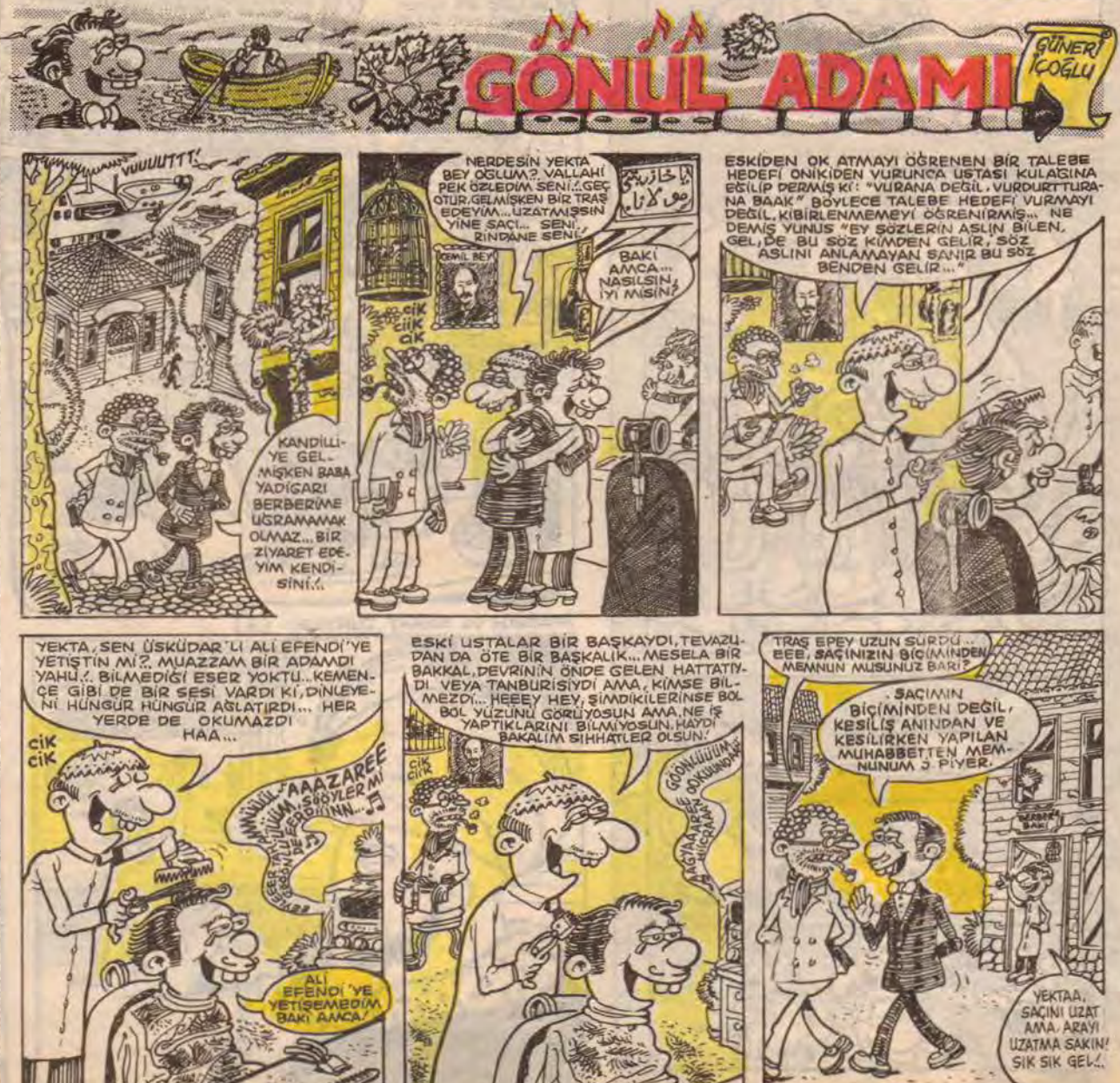

Akşamsefası

Pi'ya Mektuplar

Yazan Çizen: Galip Tekin

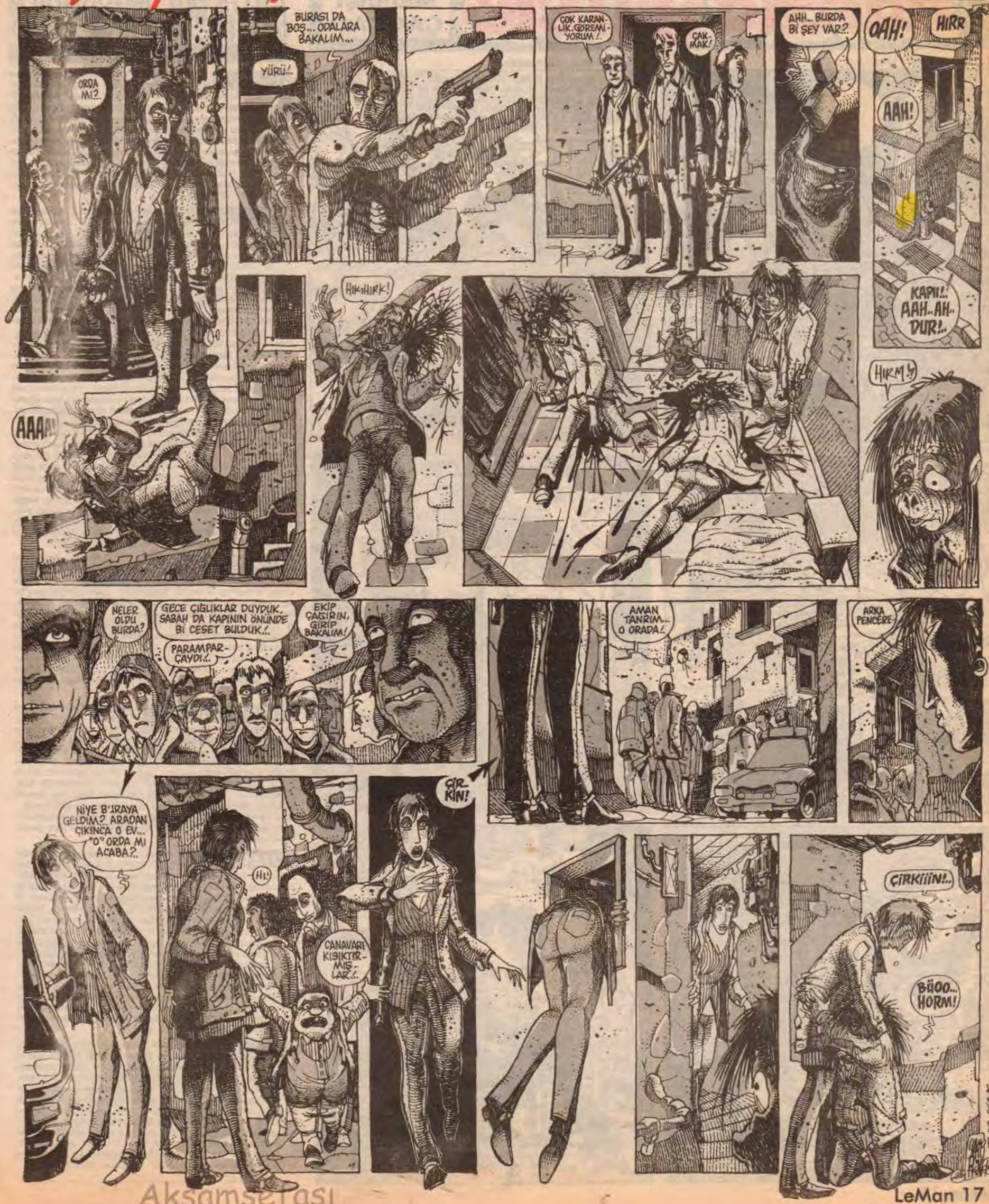

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

● Centilmenliğin Tarihi...

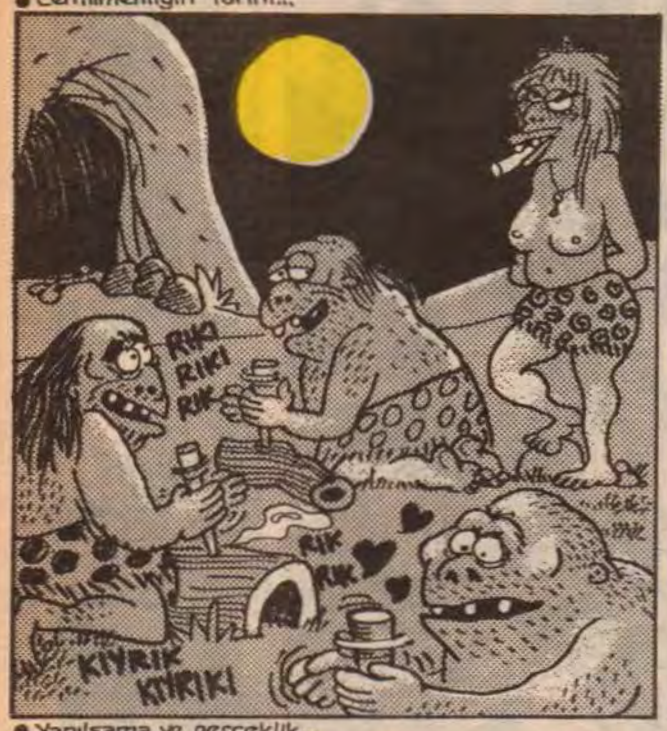

● Karizmatik çaresizlik...

● Yanılsama ve gerçeklik...

Akşamsefası

AYRINTILAR

m.e.t.i.N.f.i.D.a.N

SELÂM!... "...artık çocuk oyuncaa olan caddelerden olay ederek geçtim, köşeleri sıfı bi güvenle döndüm. Karışma ne çıkarsa çıksın, o engeli en can alıcı yerinden etkisiz hale getirip ardıma sereceğime inanıyorum. Evime giden ara sokaklara saptım. Hızımı kesmeye cüret edebilecek bir iki zavallı rampo var buralardo. Hahaa! Derin nefesler aldım, düzenli soluk alıp verişlerle adımlarımı arantıladım. Mutlu solumun, işinden evine dönen yorgun bi kadının ereesinde tedirgin edici hırıltılara dönüşmemesi için onun yanından geçerken havayla ilişimi bi süre kestim. Köşeleri döndüm. Araba tromponlarına hafifçe dizlerimi çarptım... HIZLI YÜRÜMÜŞ... (Vapurun Kıçındaki Merdiven... Hikâyeler)...

SEVERİM!.. Müzün sesini çok açtımda, hapartörlerin kalp gibi atmasını... DENİZ... Otobüs veyoo minibüsün, saa arka köşesine oturmayı... ELLAH... Tetris oynarken, dört blok birden indirdim o nefis anı... OMER... Otobüsün kapısı açılmadında, tutacak yerinden tutup çektimde açılmasını... METEHAN... Tırnak makasının bastırma kısmındaki renkli resimleri... Kır pidesini arladan ikiye katlayarak yemeyi... Pille çalışan oolellerin, pil yuvasındaki, pillerin nasıl konacaanı gösteren çizimleri... OĞ ZHAN... Kalemime 0,5 ucu, arkasından dül de, önünden sokmayı... SEDAT... Cüzdanımın, gölümün şekline girmesini... ÇAĞATAY... El arabası veyoo bebek arabolarını, bi kaldırıma, geri geri çekerek yavaşça çıkarmayı... Eldivenle sigara içmeyi... Rakı'nın kazanınca, boğuk boğuk "Ediiyen" diye bouırmasını... ONUR... Sanki canlıymış gibi titreyen jöleli soç tellerine dokunmayı... İskambil kaadından ev yoparken, çatısı olacak kâğıdı oturttuum heycanlı anı... YASEMİN... Cips torbalarını, sakıp bastırarak açmayı ve çıkan o minik patlama sesini... Havyanın ucunu leğim pastasına sokluumda oluşan mini duuman-ses-kokuu gösterisini... Başka ONUR... Aynı anahtara bağlı olan iki kamboanın birini kapamaken aynı anda diğerini açtımda çıkan Tırk sesini... MUSTAFA... Bozulmuş koselin banllarını bi taşa boolayıp fırlatmayı... CAN... İnşaatların önünde, el arabaları geçsin diye konulan taata kalasları... Kaselin bandı altındaki mini sungere dokunup bastırmayı... EVREN... Selobantın bitip, azcık bant ve kâğıt geldiği anı... ATINÇ... Basket maçlarında, haakemin karar verirken yaptığı sen hareketleri... MİTHAT... Tren veya otobüsün koltuk arkası masasındaki, bardak konıo boşluunu... 0,5 kalemin ucunu silgiye bastırarak mini delikler açmayı... BANU... Çayın içi üç şeker yanyana tutup bırakırken, şekerlerin aşaa inmeyip arda sıkıştığı aanı... TIMUÇİN... Sigoranın sandüünü zannedip üzülürken, son bi umut çektiim fırla köşesinden tutup yanmasını... MURAT...

MİNİ BELGESEL:... Boş pazar yerleri. Kocamandır aralar. Bi sürü yer kaplar. Büyük bi karmaşa vardır. Pazarın kurulmadığı günner, boş kalır aralar. Kocaman bi boşluk, ferah ferah. Çevre saakini gençler, top oynar orda. Raat raat oynarlar. Bisiklete binenler de vardır. Seksek oynayan çocuklar. Pazar masaları, küme küme bi tarafa toplanıp konulmuştur, üstüste. Artık tahtaların yaamurdan iyice çürümüş, çivileri çıkmış, iki taata üstüste bi taata çapraz, çok basit yapılmış pazar masaları. Bi daa ki pazar gününü bekleriler arda. Kocamaan bi boşluk. Raatça geçersin ardan. Çöpçüler temizlemiştir, ama. Salına salına dolaşan bi poşet oyaana dolarız belki. Çocuklar top oynar. Arabalar park eder. Ferah ferah boş pazar yerleri.

ESKİDEN BİGÜN:... Tüp çikolatalar vardı. Ekmeee sürmek için. Hahaa, diş maacunu gibi tüpte. Severdim onnan. Alırdım evdekilerden para koparırmda hep. Kapaanın tersiyle açar, sakardım uzunu aazıma. Sık şimdi azalk. Mm, nefis. Hiç bitmese keşke. Az az sakardım. Soora doyamamaz, bi sakardım hızla, aazımın içi bi sürü çikolota dolardı, ekmeee sürmez, aazıma sakarak yerdi onu bi çok çocuk çok zevkliydi öyle. Yiye yiye dolaşırdık. Azalırdı tüp iyice, dibini sakardık. Oh, hoalâ var biraz. Hadi ulan, biraz daa. Tamam artık bitti. Mm nefis. Tüplü çikolata Diş maacunu gibi, kamk... Tüpü sıktırmda çikolatanın aazıma gelişi ve dudaklarımla onu koparıp sıyırışım. Hepsi çok hoştu. Temiz temiz, hiç bi yerin çikolatalanmıya.

POTBURİ:... Bi taane taata askılık satın aldım, elbiselerimi kaltuun üstüne falan bırakmaktan kurtuldum. Nalburdan da üç taane beton çivisi ve iki halka aldım anu asmak için. Nebiim beton çivisi, bi tenesi yamuldu. Öbürü iyi girdi. Masamın üstüne elma suyu döküldü, yapış yapış oldu. Bi selpak tamaamen, fiiriltimin kenarı, ve iki kalem ıslandı. Balkon kapısının altından soak geliyo diye, araya eski bi kalemi serdim. Vapurla gelirken içim yandı, bi kola aldım. Hepsini içemedim, oraya bıraktım kutuyu. Tam oturbir çekerken bi telefon geldi, soluumu normalleştiriyim derken kekeleyip biraz saçmaladım. bayaa balın üstüne yoort yıdım. Ölüyodum. Zorla kanıp sıçtım, geçmedi. Parmaamı boğazıma saktım kustum, geçmedi. Eeh, noolacaksa olsun diyip yattım. Uyandırmda geçti mide aanı. Çok heycanlıydı. Akvaryum ve kuş çarşısında gezdim, bi otamata para atıp göfret aldım. Ediz dinlensin diye anu bu hafta çizmedim. kul lablamın sigara koma yerlerini temizledim, eşofmanla bakkala gidip bi mattepe aldım.

BİŞİ!... Uğur, yapıldı onnar... Ikan; seninkiler de. Senem, nefis apartman içi ayrıntıları vardır her aklde daa bi sürü? Mehmut, türlü şekillerde işlendi hepsi. Sena; yazmayı üşenme. Enazından, kalemi bi kere eline aldıktan sonra... Mehmet, aabi onnar da yapıldı be. Özgül; seninkiler de çok duygusal. Özgür; aynı şey. Yaanı, ee, bilmiyom yaa, onnayın işte... Ali; eh yaanı, onlar bayaa anı yaahu. Şeniz; Ferdi ve Emre; turboalar nefis. Arada bi, ziplatıyom onnan. Nefis tutuşlar, dokunuşlar falandan vazgeçtim. normal severim'e ekleyin isterseniz onları. Saam solum belli olmuya işte. Biliyom, hayırlık olma, naapolim. Köşe süsü fotoğraf. Annem beni doğurduktan sonra, yanıbaşımda. Teyzem ve Yengem'le. İyi günner diliyom beni.

L e M an MİZAH DERGİSİ

okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

***

1942 doğumluyum. Adım Hükmiye Durur. 1956'da ilkokulu bitirdim. O zaman ebehemşire okulları vardı. Yakın akrabamız vardı. Ebe okullarına sınavsız öğrenci alınıyordu. Lise müdürü olan akrabamız, üç kızı Kars'da okula yazdırdı. ER İŞLEMLERİNİ DE YAPTIRDI? Benim okumamı da üstlenmişti. Ama babam karşı geldi. Çünkü o zaman kızların okuması abesti. O gün bugündür, benim babama kinim var. Elli dört yaşındayım hiç bir güvencem yoktur. Beyim emekli öğretmendir. 33 senelik evliyim. Ben cüzdanımda beş kuruş paranın olduğunu hatırlamam. Yollardaki dilenci gibi beyimden para istiyorum. Her para verilişinde de azarlanıyorum.

Dört tane çocuğum var. Çocuklarının mutlak masrafını karşılamak için para istemek zorunda kalıyorum ve hep ben cezalandırılıyorum. Tüp biter ben suçlu, bakkal borcu gelir ben suçlu, elektirik-su-telefon faturası gelir ben suçlu. Beyimi suçlamak amacıyla yazmıyorum. Yeterli geliri olmadığı için o da bana saldırıyor. Beyim 30 yıl öğretmenlik yaptı. Hergün sabahdan, bu ay idare edelim de beş kuruş bir dibe koyalım dedik. Maalesef koyamadık. Çocuklar ilkokulu bitirene kadar hep köylerde gezdik. Yolsuz, susuz, elektiriksiz köyler. Çocuklar orta-okul-lise çağına gelince kasabaya taşınmaya karar verdik. Güya şehre geldik ya düzgün bir hayat yaşayacaktık. Maalesef orda da olanlar bana oldu. Beyim tutuklandı. Tutuklanmasındaki amaç -benim anladığım kadarıyla- aç olduğu halde düzgün, doğru, gerçekçi bir eğilimci olduğu içindi. Ama olanlar bana oldu. Azarlarla aldığım parayı bile alamaz oldum. Iki sene maaş kesildi. En büyük oğlum 14 yaşındaydı. Eve ekmek gelirmesi için inşaatta çalıştı. Beni de ona katkım olsun diye sabahlara kadar parayla elişi yaptım. Çocuklarımın bir defteri, bir kalemi toplum içinde bir ayakkabısı olsun diye. Maalesef yeterli olmuyordu. O şartlar altında çocuklarım liseyi bitirdi. Beyim hapisten çıktı. Biz iyice dağılmıştık. Göreve başladı. Biraz toparlandık. Iki çocuğum üniversiteyi kazandı. Ama çocukları okulacak parayı gönderemedik. Acı ama gerçek. Şu yüklü harçlardan dolayı tefecilerin, gecede milyarlar harcayanların, çocuklarını Amerika'larda okutanların yüzlerine nefretle tükürüyorum. Harcı yatıramadığı için çocuğum üniversiteyi terk etti. Buraya kadar o ana-babanın çektiği çile, çocuktan bir ekmek sahibi etmek için gösterdiği çaba, o ana-babayı yıkıma uğratır mı uğratmaz mı? Bunu içime sindiremiyorum ama sesimizi duyurmamız da çok zor. Çünkü bu dünya tefecilerin elindedir. Bu tefecileri susturmak için yüzlerine tükürmek azdır. Çünkü onlar ulanmazdırlar. Tefeciler yalancıdır, hırsızdır. Bugün radyoyu dinledim. 1965'te biz Kars'da öğretmenlik yapıyorduk. Mart ayında bacalarda ateş gördüm. Ot yakmışlardı. Beyime sordum bunu niye yapıyorlar diye. O da bu doğulu halkın geleneksel bayramı olduğu için dedi. Ama bugün görüyorum ki, bu gelenek doğululara yasak oluyor. Türklerin bayramı oluyor. Benim kadar binlerce bu yaşta insan var. Bunların terbiyesizlik, pislik yaptığına herkes kanaat getiriyor. Ben bunca senelik Türküm, ot yakıp nevruz kutlamadım. Ben Nevruz'u kınamak için demiyorum. Ama elalemin kültürünü çalacak kadar sahtekar, terbiyesiz hırsız değiliriz. Bu benim insanlığıma, vicdanıma sığmıyor. Bugün iyice kanaat getirdim ki; radyolar taraflsızdır, yalan söylüyorlar. Artık radyo, televizyon, gazete görmek duymak istemiyorum. Bu protestom yıldığımı göstermesin. Benim görüşümü, çektiğim çileleri, yoklukları, yaşadıklarımı hiç kimse bana inkar ettiremez. Her zaman aynı görüşteyim, aynı yoksulluktayım. Kaybedecek birşeyim yok. Aşırı zenginine, yiyene, sömürene, başına vurup elinden ekmeğini alana, hırsıza, tefeciye buradaki küfürlerimi tekrarlıyorum. Selam eder gözlerinizden öperim.

Hükmiye Durur.

TO "LOSER BECK"

Leman'da yayınlanan mektubunu okuduk. Her hafta Leman'ın bu köşesini okuyan iki YURTKUR "mahkumuyuz". Nedense senin mektubun bizi çok etkiledi. Biran yazdıklarının doğru olduğuna inanamadık. Oturmuş, ne yapabileceğimizi düşünürken; seninle mektuplaşarak arkadaş olmaya çalışmanın, yapabileceğimiz en iyi şey olduğuna karar verdik.

İnan ki tek işleğimiz, dünyanın ve insanların senin yazdığın kadar boktan olmadığını anlatamaya çalışmak. Samimiyetimize inanacağını umuyor ve mektubunu bekliyoruz.

Ege Üniversitesi - Bornova
Öğrenci yurdu - 4.Erkek Blogu
4- 7 / 35100 Bornova-İzmir
İbrahim Yılmaz-Hakan Karacan

***

Şu anda karmakarışığım. Beynimin en ücra köşelerinde yıkılmış bir insanın eskiye olan özleminin kırıntıları ile çoğalan bir çığlık yankılanıyor. Yaş daha genç. Aynaya bakarsan yüzün biraz kaba alıyor. Hızlı yaşadım. Genç ihtiyar oldum. Çocukluğumu hatırladım. 1980 döneminde ilkokula başladım. Cep harçlığımla 16 sayfalık Cin Ali türü kitaplar alırdım. Daha sonraları bunu bıraktım sanırım, 8-9 yaş arasında bir fabrikanın kapak arazisinden sapan lastiği eldivenlerden ve hurdalardan aşırırken ilk kez karakola girdim. 12 saat sopa yedim. Daha sonra ailemin girişimi ile serbest bırakıldım. Tabii dayak seansı evde devam etti. Hem de günlerce, aylarca devam etti. Tabii ki benim kleptomanlığım da devam etti. 11 yaşımda deniz sahilinde bir Murat 124'ün içindeki elbiselerden para çalarken yakalandım. Ve bu sefer de 1986'nın parasıyla 15.000 TL. rüşvetle serbest kaldım. Tabii bu işi yaparken yalnız değildim. Onlara da aynı muamele uygulandı. Daha sonraları bu hep böyle devam etti. 14 yaşımda yani orta sona giderken bir erkek tarafından tecavüze uğradım. Ben de yemin ettim onu vuracağıma. Daha henüz vurmadım. 15 yaşımda lise 2'de staj için bir hastanede göreve başladım. Orada da taşralı hastalardan rüşvet almaya başladım. Gerçi bu artık oraların kanunu olmuş. Daha sonra hastanenin eczanesinden çaldığım ilaç vb. sıhhi malzemeleri anlaştığım eczanelere satmaya başladım. Bu arada yeşil reçeteli ilaçlar denilen narkoz (uyuşturucu) diazem gibi hapları da okul çevresinden insanlara satarak lise yıllarımı sürdürdüm. Yeni lise hayatımda gördüğüm safahati henüz bu yaşıma kadar hiç görmedim. Tabii ki, bir itibarım olmuştu okulda ve ben bundan memnundum. Hatta insanları kendime yalvarttırmak çok hoşuma gidiyordu. Sadece ilaç için değil insanlar aynı devamsızlıktan kalmarnak için rapor da istiyorlardı. Ve ben de bunları neredeyse staj maaşlarına denk düşen bir ücret karşılığında sağlıyordum. Bir yerden aileme karşı bir nefret duyguları ile kendimde kullanırken bir yandan da daima özlemini çektiğim bol paralı günler geçiriyordum. Tabı bu arada her hafta düzenli olarak geneleve gidiyordum. Çünkü kızlarla hiçbir şekilde ilişkim olmuyordu. Tipsiz ve saf bir görünüşüm vardı. Ayrıca bir liseli için flört ve cinsel konular bakımından çok becerikziz ve bilgisizdim. Tek bildiğim seksti. Ve bunu da yapıyordum. Neyse lise bitti. Bittiği sene bir sürü eksiğim ve acemiliğimle bulunduğum memleketten çok uzak bir yerde bir Üniversitenin işe yaramaz bir bölümünü kazandım. Ve ilk başladığım sene de siyasetle tanışım. 12 Eylül'de bir askeri darbe olduğunu orada öğrendim. Kenan Evren'in zorla cumhurreisi olduğunu Denizlerin aşılışını, Mahirlerin vuruluşunu, Sovyetlerin kuruluşunu, paranın kuruşunu herşeyi yeni baştan öğrenmeye başladım. Yüksekokula kadar yaşadığım hayatın özeleştirisini vermeden bozuk bir temelin üstüne sağlam bir yapı kurmaya başladım. Çok hızlı bir dönemden sonra bütün yüksekokuldaki öğrenciler, ajanlar, siviller, kantinciler tarafından tanındık. 2.yılın hemen başında bir boykottan dolayı uzaklaştırılarak cezaevine kondum. 2.yılın 1.dönemi devamsızlıktan kaldım. 2.dönemi de uzaklaştırıldım. Dolayısıyla 1 yılımı kaybettim. 1.yılın içinde bir ay da cezaevinde kaldım. Orada fikirlerim hayata bakış açım ve bundan böyle yaşamıma yönverem bütün felsefemi belirledim. Hiçbirşey yapmadığım halde insanca bir eğitim isteği karşısında korkarak saldıranlara ben de saldırmalıydım. Fakat nasıl? Bunu da dostlarım öğretmeliydiler. Fakat 1 sene boyunca onlardan uzak kalmıştım. Ben de koca 7 tepeli şehire ailemin yanına gelerek bireysel çabalarımla hayata başlamak için gerekli bilgileri okumaya başladım. Fakat ailem cezaevi olayından sonra tüm hayatımı kontrol altında tutuyordu. Kitaplarım yakılıyor, kasetlerim parçalanıyordu. Yani ailem gerçekten korkuyordu. Bu böyle devam etmedi. Ve babamı ilk defa beni dinlemesi için ikna ettim ve babamın çıkarları doğkultusunda yürüdüğüm sürece babamla anlaşabileceğimi bilmeme rağmen la, gittiğimde başlamak zorunda kaldığım okul aynı değildi. İlkokuldan üniversita binası yapılmak üzere satın alınan bir binaydı. Tabii ki, okulda varolan kamplaşma tek taraflı kendi aralarında il dalaşı diyebileceğim tarikatlar ve ülkücülerin idare ile elele okuldan bilimsel bütün metodları atmak için verdikleri amansız bir yarışlı. Okulda demokral öğrencilerin hepsi yapılan hataların (geçmişte) tekrarlanmasından ürktükleri için suya sabuna dokunmamayı yeğliyorlardı. Ve kendilerine bela diyen insanların yaptıkları hatalı çıkışlardan dolayı teşhir ve haşat olmak istemiyorlardı. Ben ise tüm bu olan bitenin içinde herşeyi uzaktan izlemeye çalışıyordum. Fakat bir yandan da kendi örgütlülüğümüzü sağlamak için önceden tanıdığım dostların vasıtasıyla ilişki kurduğumuz insanların (öğrencilerin) evlerine gidip gelerek kendimce birşeyler yapmaya çalışıyordum. İşte ne olduysa bende eskiden kalan alışkanlıklar nükseltmeye başladı. Yeni tanıştığımız ve 4 ay gibi kısa bir sürede canciğer olduğumuz 6 bayan arkadaşın evinde kalan bayanlardan bir tanesi ile önlenemeyeceğim bir şekilde acaip bir ilişki başladı. Ve bu bayan arkadaşım da tıpkı benim gibi hayatında birdenbire böyle şoka alışmamış olduğunu tarkettiğimde vakit çok geçti. Belli bir süre konuşmadık. Daha sonra diğerlerine ihanet ettiğimi düşünerek ben okulu bırakmayı denedim. Fakat nedenimi itiraf edemediğimden diğer arkadaşların da zorlamasıyla devam ettim. Ben arkadaşlardan uzaklaşmak istiyordum. Fakat öyle değişik sorunlarla bana geliyordu ki; ister istemez yardım etmek zorunda kalıyordum. Örneğin annesi ile arası bozuktu, ya da abisi alkolik bir polisti vs. Bu arada bende bütün duygular bittiği halde onda bir sevgi oyası başlamış. Tabii ben bunu farkettim. Yanlışlığını konuştum. Ne çare! En sonunda ben bu sorunu kendi dostlarıma anlattığımda bütün suç bana yıklıdı. Ve idealleri doğrultusunda mücadele ettiğim bir yapı tarafından tecrit edildim. Dışlandım. Artık orada duramazdım. Yalnız kaldım. Ve okulu bıraktım. Şu anda psikiyatriste gidip geliyorum. Ve düzenli olarak terapiye giriyorum. Eğer bu yazı yayınlanırsa, son olarak kızlara şunu söylemek istiyorum: "Kızlar gerçekten sizlerden özür diliyorum. En çok da senden Bernal Beni affet ne olur. Duydum ki; kriz geçirmişsin. Üzüldüm ama şimdi bir faycası yok artık. Benim durumum daha da berbat. Hele kumrucuğum, senin otobüste gördüğüm bakışının altında ezik yüreğim daha da ezildi. Hele hele Şerif, şimdi sen şunu düşünüyorsundur: Ben kardeşimi kimlere emanet etmişim? Ama şunu iyi bilesiniz ki; hakkımda yaptığınız eleştirilerde haklı olabilirsiniz ama hayatın acımasız olduğunu da kabul edersiniz. Şu anda sizlerden özür dilemem neyi değiştirir ki? Benim oraya gelmem bir kaçıştı. Şimdi burada olmam da aynen öyle. Hepinize başarılar dilıyorum. İsterseniz beni arayıp küfür edebilirsiniz. Ama şunu bilmenizi isterim. Ben bir sapık değilim. Ve çok okumaktan dolayı hayatını hiç kıza adamamış bir rahip de değilim. Ben sadece bir timsahım belki fakat bir yanım da Bezgin Bekir şu anda.

Kaçak Dr. Ares

DÜN İLK DEFA ORGAZM OLDUM

21 yaşındayım, boğuluyorum. İnandığımı sandığım tüm değerlere inanmadığımı, bu değerlerin bir ucundan yaşamaya başlayınca anladım. Ne çok kandırıyoruz birbirimizi, ne çok konuşuyoruz başkalarıyla ve kendi kendimizle...

Bir müddet siyasi hareketliliğin içinde yaşadım, o dünyaya geniş açıdan bakan gözlerimle, beynimle... Sadece düşündüm o zamanları... Tüm haksızlıklara karşı çıktım, içimde baslıramadığım asil âsilikle bidlikte. Asilik asaletli ve ben de öyle asi idim ki.

Dün ilk defa orgazm oldum ve düşüncelerimde geniş açılan, yaratan beynim şimdi yok...

Bekaretimi fırlatıp atmamla içimde dalgalanmaya baştayan okyanus, düşüncelerin değil, yaşamanın ama o gençek yaşamanın ilk tokadını indirdi o benim dünyaya geniş açılan bakan gözlerime ve beynime.

Orgazmın mutsuzluk gelirebileceğini bilir misiniz siz? Neden köpürüyor gözlerim içimdeki okyanusun dalgalanmalarıyla? Evet gerçeği biliyordum ama onu ilk kez yaşamaya başladım ben. İlk kez bir ucundan tutundum yaşamaya ve değerlerime.

Artık düşünmek değil, yaşamak istiyorum. Belki tokat yiyerek, düşünerek, dağılarak, kırılıp parçalanarak ama YAŞAMAK diyerek yaşamak.

Yaşama karşı asi olabildiğimde asil olabileceğim artık, bunu anladım. Bunu herkes anlasın, herkes ilk defa orgazm olsun, eğer ilk tokallar inecekse gözlerine ve beyinlerine.

ELECTRA

Merhaba

Adım Şebnem. Mersin'den yazıyorum. Bugün 17 Mart Pazar. Yine gazete bayiine gittim ve bir Leman aldım. 227. sayısıydı. Daha sonra arkadaşlarımız ve dersharedeen felsefe öğretmenimizle birlikte her hafta başka bir konuyu içeren tartışmamıza gittim. Bu haftaki konu pskolojik şiddet ve işkenceydi. İlk olarak bireyin bireye lizıki olarak yaptığı şiddetleri bahsetlik. Manisa'da işkenceye maruz kalan gençler, Metin Göktepe'nin öldürülmesi, hepimizi gerçekten çok etkilemişti. Zaten her tartışmada bu konular mullaka açılır, yeniden konuşulurdu. Bu haftaki konumuz da işkence idi. Bunları umursamaz olamazdık.

Leman'ın bu sayısında Manisalı gençlerin meklubunu okudum ve inanın çok etkilendim. Şu sözleri sizlerin aracılığı ile onlara iletmekten mutluluk duyuyorum: "Çocuklar her zaman yanınızdayız, hiç bir zaman susmayacağız, ideallerimiz uğruna savaşacağız, işkenceye maruz kalsak da bu yoldan geri dönmeyeceğiz, kendinize çok iyi bakın çünkü bu ülkenin sizin gibi gençlere ihtiyacı var."

Tartışmamızın ikinci aşamasında psikolojik ve düşünsel şiddetten bahsettik. Bence de en önemli şiddel psikolojik ve düşünsel olanıdır. İsmail Beşikçi, Yaşar Kemal, Çetin Altan ve bir çok yazarın susturulması, düşünce hakkının elinden alınması gibi. En basitinden ben kendimden örnek vermek istiyorum. "Gülünün Solduğu Akşam", veya "Bir İsyancının İşleri"ni saklanarak okumam ve istediğim müziği ailemden, çevremden gizli dinlemem beni çok üzüyor. Acaba bu olanlar ne zaman bitecek diye düşünüyorum, yanıt bulamıyorum. Belki bir gün herşey değişir, insanlar özgürce düşünür ve düşündüklerini herkese açıkça hiç çekinmeden söyleyebilir diyorum. Sonra kendi kendime gülüyorum. Ama içimde ufak da olsa geleceğe dair ümitler var. Zaten ne demişler gün olur devran döner. Bu devran böyle kalmaz birgün mutlaka döner. (?) Sağlıcakla kalın

Şebnem Doğan-Mersin

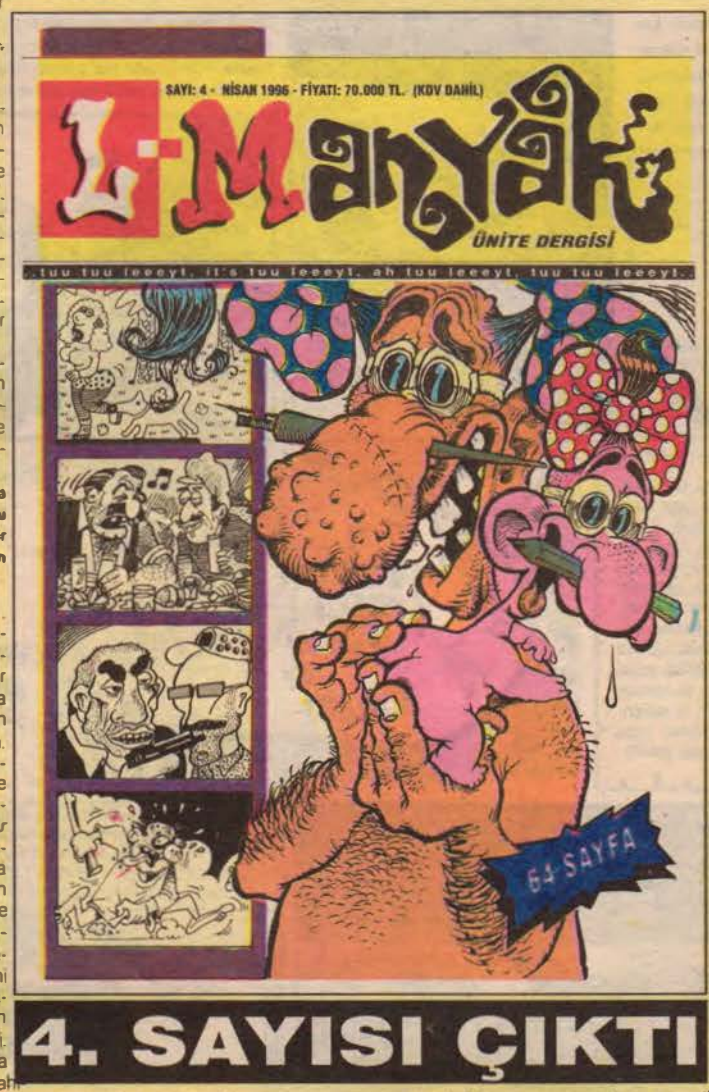

4. SAYISI ÇIKTI

Sayı: 229 31 Mart 1996 Pazar

SAHİBİ: ŞİMERA YAYINCILIK adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Turcay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Kutlu ESENDEMİR

Yazar ve Çizerleri: Yasin ADIYEKE ● Turcay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BAKŞLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BİRGİT ● Bahadır BOYSAL ● Semra ÇAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Altay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Gelip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarımı:** Murat YÜCEŞAN ● **Cebroil OKÇU** ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Büro Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.** ● **İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/**

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● (Hesap numolarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

FİLMLER BİR ALDANIŞ, HAYATSA İHANETTİ...(*)

Alp Tamer

Sorıldığımız gelenekselliğimiz, sırnaştığımız milliyetçiliğimiz, huşu içinde kapandığımız kubbealtları bize hep aynı ideolojiyi fısıldadı: 7 düvele bedel insanüstü kas gücünün dışında ürettiğimiz felsefenin olmazlığını, SEVİYESİZ IRKÇILIK; TANIMSIZ IRKÇILIK! Kör kuyuya atılan taşın, olmayan kuyu suyuna yazdığını varsaydığımız, üstüne üstlük kökenini bozkır kültürüne dayandırmaya çalıştığımız MİLİTER IRKÇILIK!

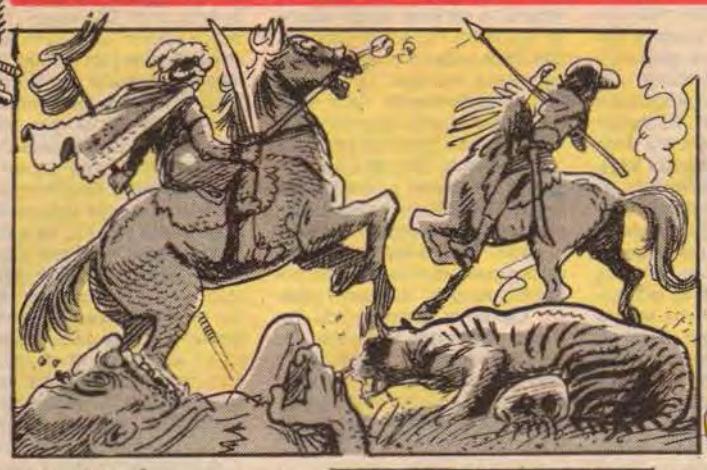

IRKÇILIK fena; IRKÇILIK beyin damarlarının tıkanması; IRKÇILIK, ardında kanlı savaşlar ve milyonlarca ölü bırakan ve halâ dinmeyen Nuh tufanı; IRKÇILIK, Zombileşmiş ideolojiler tapınağı.

Neyse efendim... Gelelim hikayeye: "Demir dağlar" eridiğinde, bambaşka bir iklimi ilk defa gören yorgun ve terli demircilerin en önde olanıydı "o"!

Atını mahmuzladığında göze çarpan, kenarları tilki kürkünden yapılmış deri çizmeleriydi yalnızca. Abartısız "42" numaraydı. kişi başına düşen G.S.M.H misali, kişi başına düşen ortalama ayakkabı numarası bu!

Sekizinci düvelin en karekteristik mantar üretme organı: 42

Atlar dehlendi. Usta işi nallar bakır bozkırları aşıp "42" numaralı binlerce, on binlerce çift ayağı eğerlerinden aşağı sarkıtarak ve titreterek toz duman içinde sulak arazilere taşıdılar. Usta işi çoğu "nal" yollarda kaldı. Uzundu yolculuk ve yol; dağlıktı, çamurlu, ıslak ve kaygan; ve toprak önce sarı ve kuru sonra kırmızı ve yeşil ve bereketli...

erken berekete konuldu. Son kalan nallar ve telli sağrılar dinlendirildi.

Derin bir soluklanmayla elde kalanlar, (uzun çook uzun, bu yolculuğu sağsalim tammlayanlar) yeni iklimin bereket safrasında nüfusa kaydedildi; sessiz sakin bir yarımadada. (o zamanlar henüz tapu kadastro yoktu!)

Yüzyıllar geçti aradan; bin yıllar. O geride kalan uzun ve yorucu göç sırasında yallarda düşürülmüş al nalları pastaydı, binlerce göçerin burnuna dolan bozkırın tozuysa dağılmadı. Geniztlerde sürekli bir toprak kokusu kaldı ve hiçbir zaman çıkmadı. Tozlu yallardaki 42 numara oyak izleri bir de!

* Başlık ve şiirler MURATHAN MUNGAN, CYAZ SİNEMACILARI.

42 numara parlak iskarpinleri olan adam kıza yanaştı usulca "Seni" dedi, "bekliyorum... iskelede". Roma rakamı hesabı üç parmağını ileri uzatıp "Saat üçte" dedi. Jön, jön gülümsedi, üst dudağı hafif sağa meyilli. Bu coğrafyaya göre fazla yakışıklı. Ortalama üstü bir suret yontulmuşluğu. Anlayacağınız biraz standart koyma! Kız, köşeden kaldırıma doğru seğirtti. Saat üçte, mutlu bir izdivaca doğru sekerek uzaklaştı, bir serçe gibi!

Genç adam 1957 Chevrolet'in kapısını sevgilisinin elini tutuyormuşcasına dikkatlice kavradı. Koltuğuna kaykıldı. Ve sanki sevgilisinin, bu seferde belinden kavrıyormuşcasına iki eliyle dikersiyona sarıldı. Dikiz aynasından son kez serçesinin seke seke uzaklaştığı yola baktı. MARŞ! Motorda keyifli olmalı ki, hiç itirazsız ilk darbede çalıştı!
Esasoğlan aynaya baksa, aynada gördüğümüz esasoğlandaki kendimiz, yani bizdik! Aynada bozkırlı erkek bakışlar. Hafif mert: Erdem bozuğu!

Esasoğlan sol ayağını usulca debriyajdan çekti. Vitesi attı ve gaza bir bakire kızmışcasına abandı... Karanlık sinema salonunda, esasoğlanla aynı anda sol ayaklarını kaldırıp sağ ayaklarıyla zemine sertçe abanan çoğu "42" numara iskarpin giymiş onca seyirci arasında hareketsiz kalan sadece bendim.

Filmin sonunu seyretmedim. Salondan çıktığımdaysa film bıçaklıydı: zaten 5 dakika filan olmuştu. Ayağımda bir çift 42 numara kundurayla birlikte çıkışa yöneldim. Dışarda tozlu yollar, paslanmış nallar, ve tatsız bir bozkır kokusu beni bekliyordu.

Boşuna ararız bu sokaklarda içinde olmomız gereken fotoğrofları Sinemolade hepimizi kandırdı.*

ZAMAN AYNASI

Aslan Özdemir

Bahar Geldi Aşk Başka

Sanırım ondördüncü yüzyılın başlarıydı. Evet... Evet hatırladığım kadarıyla öyleydi. Ben şatomun en üçra odalarından birine gizlenmiştim. Kilidin tek anahtarını da en güvenilir hizmetkârlarımdan birine teslim etmiş ve beklediğime verilmesi için sıkı sıkıya tembih etmiştim. Bahçemdeki ağaçlar henüz yeni yeşermekteydi. Erik ağacının bahçeden dışarı sarkan dallan çocukların oyuncağı haline gelmişti ve budakların üzüntüsünü buradan görmemek imkansızdı. Arada bir pencereye konan kuşlar önce hareketsiz duran bedenimi farketmeyip bir süre güneşleniyor sonra nikotinli parmaklarım dudağıma gittiğinde hepsi korkup sağa sola uçuşuyordu.

Uşağım Yasin'in, öğleden sonrasını uykuya ayırdığı bir vakit büyük giriş kapısı önünde, güneşinde yardımıyla bir gölge belirdi. Gölge bir süre oralarda dolanırken gününde bitmesiyle ortadan kayboldu. Bu sadece bir hayal de olabilirdi, tam emin değilim. Günün güzel hayası akşam olunca fırtınaya dönüştü. Bütün gece yağmuru seyrederek pencerenin önünde oturdum...

Sabah, Yasin kahvaltımı getirdiğinde kendisine bundan böyle uyku saatlerinden fedakarlık yapmasını ve anahtarın sahibinin yolunu gözlemesini rica ettim.

Kendisi bu isteğime son derece olumlu yanıt anlamına gelen hareketler sergileyip huzurumdan çekilerek, üstüme kapıyı kilitledi.

Kapı kapanmıştı ama kilitten çıkan ses ruhumda başka kapılar açmıştı. Şatonun bu izbe odasında hayali bi'r sevgili beklemek yanlış bir davranıştı. Hemen bu izbe kemerlerin orasından çıkıp, atıma atlayıp sevgiliye ben gitmeliydim. Sevgililer beklenemezdi, onlara gidilmeliydi. Aşkın kaçınılmaz kuralıdır bu. Hangi ışık penceresiz bir odaya girebilir ki. Gitmeliydim ,hemen gitmeliydim. Ben ki onca savaşa katıldım. Üzerime onlarca asker saldırdı, üstüme yağmur gibi yağan yüzlerce oklardan yılmayıp, bir kartal gibi kale burçlarına atıldım. Hiç birşeyden korkmadım. Oysa şimdi, şimdi aşktan korkuyordum. Korkuyor muydum?..

- Yasin! Yasin! Aç şu kapıyı, ahmak uşak hemen tüm kapıları açtır... diye hay-

kırdım. Tam bu esnada açılan kilit sesi beynimde bir kilise çanı gibi çınladı. Kendime geldim ve aşka gitmeye hazırdım. Ağır ahşap kapı açıldığında karşımda Uşak Yasin değil, mavi atlas bir elbise içinde Beatrice duruyordu. Gıardayan kapı bana sevgilimi getirmişti. Beatrice sevgilim... Şimdi anlıyorum ki ruhumda verdiğim karar bana aşkımı kazandırmıştı. Ben ona gitmeseydim, bu kapı onu bana getirmeyecekti.

Dışarda kelebekler kuşlarla dansediyordu. Gün bir öğle üstü keyfi yaşıyordu. Bahann kokusu tüm odaya yayılmıştı.

* Ankara'dan Gürkan, Birdal, Zonguldak'tan Deniz Kalkavan, İzmir'den Ece Seytan, Özkem K., Gamze. Meltem, Hale, Sanat, Fergül ve "İmzasız" gönderdikleriniz elime geçti. Alakanıza teşekkür ederim. Şiir ve hikayeleriniz bir şekilde değerlendirilecektir. Bekleyin, beklemelisiniz.. **ÖKÜZ...** Öküz diyorum aşka birşey demiyorum.. Beklediğinize değecek.

Akşamsefası

7 Nisan 1996 Pazar... Sayı: 230... 40.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

■ Sabah ve Hürriyet gruplarından *gazete okuma kampanyası*

Gazete okuyun, yoksa birileri canınıza okur!

GAZETE OKUYUN. Hiçbir şeyin kağıt üzerinde kalmadığını göreceksiniz

Sabah ve Milliyet-Hürriyet grupları, 'Gazete Okuyun' kampanyası başlattı. Cenajans/Grey tarafından hazırlanan kampanyada, insanların hem kendilerine, hem ülkelerine, hem de dünyaya sahip çıkabilmeleri için gazete okumaları gerektiği mesajı veriliyor.

Siz gazete okumazsanız sizin canınıza okurlar!

SIK, GÖZÜNÜ PÖRTLET.!..

NE DEMEK OKUMUYO!.. ONCA İLAN VERİYOZ.. MİLYARLARIMI BASTIRIP ÜRÜN TANITIMI YAPIYOM... NE YANİ, GÖRMEDEN Mİ GEÇİCEKSİN!

HELE Bİ ALMASIN, ARKOROKLARI TEK TEK KAFASINDA KIRARIM.!..

OKUYCAN MI HAAAA?.. SÖZ MÜ?.. BAK ÇOK CİDDİYİZ!

ALICAK ALICAK.!.. LOP TOPLARI KIÇIMIZA MI SOKACAAZ.!.. HÖÖÖY, ALIYON MU, SANA SORUYOZ?!

SUAT*BOYSAL

Akşamsefas

CAN YÜCEL

TEDAVİ

Çocukken hasta oldum mu yatakta
Kanaviçe işlerdim
Hep hüzünlü kızlar boynu bükük çiçekler
Yoğun bakımlarda da şimdi geçirdim
kanaviçeyi elime
Yine soluk yüzlü kızlar çıkıyor karşıma
Zor soluk alıyor biçareler
Baktım ben de kahnmdan öleceğim
Kaldırdım hasta kızlan yataktan
Fildişi taraklarla saçlannı taradım
Dudaklannı boyadım
Kısacık entariler aldım hemşirelerden
Meharet'in nişanına yolladım haspalan topluca
Kıkır kıkır gülüyorlardı yolda

MERAK

Kediyi öldüren merakmış
Ben her dakka ölüyorum
Saat altı çocuklar sinemadan hala dönmediler
Mart geldi ya Küs gine kaçtı
Bakalım ne halde dönecek geriye
İtoğluit getirmedi halâ parayı
Ay sonunda kirayı nasıl vereceğiz
Yann çarşamba Cavit istediğim kitabı getirecek mi
Önümde başına cop yiyen çocuğun
kanaması var mı
Bu memleketin hali ne olacak
Hadi devrim gelecek bahara kaldı
Genel grev de olmayacak mı
Kediyi öldüren merakmış
Ben her dakka ölüyorum

Kadir Yılmaz

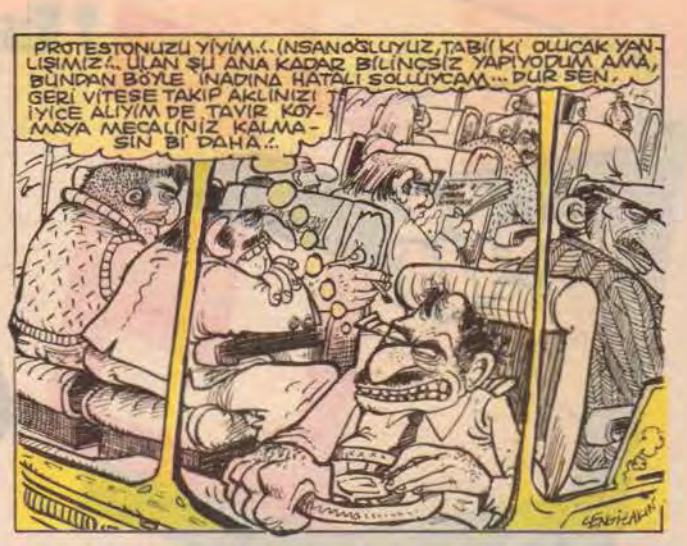

KANLI KALEM

BAŞLIKSIZ YAZILAR

Mal sahibine benzemezse haramdır, evlat babaya çekmezse meni zina velettir belki ne demek istiyor diye düşünürseniz yasin ustayı anlamak için akumak lazım iyi okuyun anlarsınız. Alçak gönüllülüğün çok alametleri vardır söyleyen kim alursa olsun hak sözü kabul etmek lazım. Zavallı, garip, fakir kimselere yumuşak muamele etmek zenginlere karşı vakarlı olmak, makam rütbe ve mevki itibariyle küçük olanlara şevkatli yaklaşmak, hele yaptığı işin ustası ise saygılı ihtimamlı olmak insan oğlunun hayati içtimaiyesinde verilen en büyük hediyedir.

Arna bazı insanlarda varki ne yaptığı işten haberi var ne de yaşadığı toplumda mevki ve mertebesinin ölçüsünü bilmiyor. İşte bunlar için bir Türk büyüğü şöyle demiş: **(TAFZİV ET VE RAHAT BUL SABREYLE RAZI OL)** çünkü onlar yabani hayvanlar kadar vahşi ve tüksüzlerdir. Onlar kii hayvanlar doğar doğmaz babayı terk eder gözü açılınca sütten kesilir kesilmez doğuran anayı da tanımazlar nizam ve intizamın ne olduğunu bilmezler arna Bunlardan bazıları meselo kedi ve köpek evcilleştirilmede uyumlu mahluklardır evine ve sahibine sadık ve sıddıklılar arna yabani hayvanlar öyle değil bunlar ayı, çakal, tilki, **aslan vs. evcilleşmez ancak avlanırlar içlerinde en pis ve küstahı ise aslandır.** Eğer yabanı alduklan için benzerliklerini aşmak istiyorsanız çok zordur. Hele **aslanı aşmak çok daha zordur. Kendini aşamadığı zaman herşeye saldırır** galiba onu yalasındeki bitler yonlendiriyor... hükümin kumazlığını, ayının postunu çakalın dostlarını içine sindiremez. Sindiremiyor da. Kıskanç ve bencil.... Güneş ışığı ve sıcağı yolvarmadan veriyor, çünkü ihtiyaçdır dünyaya alametinin ve lakin güneş toprağa, toprak havaya tenazzül etmeseydi hiçbir canlı dünyaya gelmezdi onun için ben ve biz, siz ve onlar el ele vermek lazım birbirine yardıma olmalan her bedenin bir işi işinin de uşağı bedenda **aslan gibi birinin bacak arası taşşoğı değildir.** İşte böyle sevgili okurlar hayvanat bahçesine gittiyseniz aslanın yerini gözlerinizde görür, yasin ustanın dediklerine kanaat getirir, iğrenç bakışına mana vermiyiniz.

Yasin Adıyeke

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

16 Mart Katliamı davası tanıklarından Remziye Akyol, kardeşi, katil zanlısı Zülküf İsot'un cinayet emrini, MHP lideri Türkeş'ten aldığını söyledi.

İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Özfatura, yoğun Kürt göçüne karşı, kent girişinde vize ve ikametgah zorunluluğu getirilmesini istedi.

Polis Teşkilatı'nın 151.kuruluş yıldönümü.

13 Mayıs'ta Ankara'da toplanacak 15.Milli Eğilim Şurası'nda, öğrenci formalarına reklam alınması görüşülecek.

Ülkücü baba Alaattin Çakıcı'nın "itirafçı" 2.adamı Tevfik Ağansoy konuştu: Devlet bizle önemli işlerinde anlaştı. Dev-Sol'un lideri Dursun Karataş ve bazı militanların öldürülmesi için bizden yardım istedi. Şimdi devlet bize niye sırt çeviriyor.

Git GELİYOR
HAFTALIK KÜLTÜR FIZIK DERGISI
ÖKüz
SİZE BABA DİYEBİLİR MİYİM AMCA?

Bingöl'de güvenlik nedeniyle ormanlar kesiliyor. Ağaç kesimi için 500 asker bölgeye sevkedildi.

HAFTA SONU NE YAPAK ?

➥ **"Bütün kabile kızar bana/derler bu adam hiç çalışmaz mı", (şarkı mazhar alanson)**

➥ türkiye, her yıl 810 ton toprak kaybediyormuş!

➥ çernobil faciasından sonra halkı çay içmemesi için uyaran 4 bilimadamına ekopatoloji derneği tarafından ödül verildi!.

➥ dünyada her yıl 3.5 milyon çocuk aşı yapılmadığı için, ihmal ve suistimal sonucu öldüyormuş!.

➥ arkeologlar, meryem, yusuf ve isa adlarının yazıldığı bir mezar bulmuşlar!.

➥ tema vakfı 0900 301 1709. nolu hatta!. bir telefonla bir ağaç dikmiş gibi oluyorsunuz!.

➥ ünlü alman yazar peter handke, bosnalı sırpları desteklemiş!

➥ çukur kazaları. zafer haftaları devam ediyor!.

➥ ismail dümbüllü ödülü metin serezli'ye verildi!.

➥ güney kore'deki üniversite öğrencileri de haraçları protesto edeyorlar!. üstelik burece lee gibi karate yaparak!

➥ cumartesi denizli'de, pazar günü de izmir'deyizmiş!. imza ve geyik için!. gani müjde söyledi!.

➥ gelecek uzun sürer, louis althusser, can yay!

➥ metin göktepe öldürüleli 90 gün oluyor!.

➥ cine-5 temiz yayına başlamış!. (ne demekse)

➥ çıtır erkekler daha rağbet görüyormuş artık!.

➥ böyle yaşıyoruz artık, susan sontag, çev: cem akaş, yky.. yağmur altında, mefih cevdet anday, adam yay.

➥ emir kusturica yeminini bozdu!. tekrar film çekiyormuş!..

➥ nasreddin hoca'ya, edebiyatçılar sahip çıktı! onlar da pertev naili boratav'ın nasreddin hoca isimli incelemesinin bir an önce yayınlanmasını isteyorlar!

➥ deli dana hastalığı yayılıyormuş!.

➥ ÖKÜZ'ün kaba inşaab bitti!. acayip bir ilgiyle karşılaştık!. 16 sayfa diye düşünürken 20 sayfa bile az gelmeye başladı!. hayırlısı!. ÖKÜZ, ağır edebiyat-sanat dergisi değil!. kravatsız, keyf dergisi!. yazılarınız gelmeye başladı!. yakında!..

➥ şofben'den zehirlenmeler gene hortladı!.

➥ albastı defterleri, likret muallia, yky..

➥ 177 kilo olan helmuth kohl, 1 kilo zayıflamış! lech valesa, gdanstaki eski işine dönmüş!..

➥ dağlarına bahar geldi memleketimizin!.

➥ yerli sinema festivallerinde en az ilgiyi gene yerli filmler görüyormuş!.

➥ hayat bildiğini okuyor!. ağaçlar çiçek açmış!

MANSUR ŞEBBOY
(yorgun matador)

Akşamsefası

ayrılık son sözleri

(bazen doğru, bazen eğri, ayrılık sırasında, kimi laflar edilir.. işte o laflardan bir demet yasemen)

✍ "-kusura bakma.. çok üzgünüm.. annem söyledi, benim bir beşik kertmem varmış ya"

✍ "- sana bağlanmaktan korkuyorum.. hem, AİDS falan olmuşum galiba"

✍ "- ilişkimiz çok monotonlaştı hayatım.. günde on öğün yediğimiz dardanel ton balığı da bu monotonluğu gidermiyor"

✍ "- gel, iki medeni insan gibi ayrılalım.. tak sepeti koluna, herkes kendi yoluna"

✍ "- benim biraz yalnızlığa ihtiyacım var, sevgilim.. mutluluk batıyor bana.. ille de hüzün çekiyor canım"

✍ "- ne olur, bana biraz zaman tanı.. şöyle 50, 60 yıl kadar, bir zaman.. hayatımı gözden geçirmem lâzım.. hayatımın bir yeri açık kalmış galiba, acayip ceryan yapıyor"

✍ "- ne diyeceğimi bilemiyorum.. seni leyla, kendimi de mecnun sanmıştım.. yanılmışım"

✍ "- bir süre ayrılalım.. birbirimizi özlersek gene devam ederiz.. özlemezsek, ne yapalım, işte bu kadarmış deriz, keyfimize bakarız"

✍ "- uzun süreli ilişkilere gelemiyorum.. en uzun süreli ilişkim dünya yüz metre atletizm rekoru süresinden bile daha az"

✍ "- sen benimleyken, ben seninleyken, kaçırdığımız birçok güsel insan olabilir hayatım.. neden bu şanslarımızı kullanmayalım"

✍ "- güzel bir ilişkiydi ancak, geleceğimi de düşünmek zorundayım sevgilim.. sana harcadığım paralarla, bir toplu konut kooperatifi'ne yazılsaydım üç evim olmuştu be"

✍ "- başka biri olduğunu da nerden çıkarıyorsun.. bunlar hoytur folklör ekibinden arkadaşlarım, hem yürüyor, hem prova yapıyorduk, keh küh"

✍ "- bizimki aşk değil, alışkanlık sadece.. ben keyif veren maddelerden değilim.. kendimi eroin gibi hissediyorum"

✍ "- sıkıldım ya bu birliktelikten.. ben artık ikiliktelik, üçlüktelik ve karelerini yaşamak ve aşk ortamlarında şahlanmak istiyorum"

✍ "- olmuyor işte, olmuyor.. ne yapsak birşey eksik kalıyor.. birbirimize yetmiyoruz.. onların ki gibi olmuyor"

✍ "- birlikte çok güzel günler geçirdik.. ayrıca çevremize verdiğimiz geçici rahatsızlıktan dolayı özür dileriz"

✍ "-şimdi doktordan geliyorum sevgilim.. üç aylık ömrüm kalmış.. canım herkesle yatmak istiyor.. anla beni"

✍ "- ayrıldıktan sonra sen benim frijit olduğumu herkese anlatırsan ben de erken boşaldığını yayarım millete.. ona göre"

✍ "- demek terk ediyorsun ha.. demek gidiyorsun ha.. beni dımdızlak ortada bırakıyorsun ha.. demek.. taş yok mu taş.. suç'tım ağzına şimdi senin"

✍ "- vaay be.. bana bunu da yapacaktın ha.. yıllarca etimden, sütümden, yünümden yararlandın.. işin bitince de beni bir kirli çorap teki gibi kenara atıyorsun ha.. dağıtırım lan burayı"

✍ "- aşk her şeyi affedermiymiş.. pöh.. belki affederdi ama.. şarkı yapmış, clip çekmiş kız.. elâleme reklâm etti bizi ya"

Akşamsefası

SOLMAZ & BARUTER

LOMBAK

HAY ALLAH, GİDERKEN TELEFONU AÇIK UNUTMUŞUM!..

ALOOO!.. OSMAN ABİ, N'OLDU ONBEŞ GÜNDÜR SESİN GELMİYOR ABİİ!.. ALOOO! OSMAN ABİİİ!..

İNANDIN MI ŞİMDİ DOST OLDUĞUMUZA?..

EVET, İNANDIM!

SENDEN NEFRET EDİYORUM NURİ! ALLAH BELANI VERSİN EMİ!

BİLİYOR MUSUN, SİNİRLENİNCE ÇOK ÇEKİCİ OLUYORSUN?..

ÇOK SEVAP İŞLEDİK VALLA!..

ÜSKÜDAR BELEDİYESİ TOPLU VESİKALIK ŞÖLENİ

YUUH!.. DAHA SABAH MEMELERİNİ KESTİM!.. ARTIK SENDEN BOŞANMAKTAN BAŞKA ÇAREM KALMADI GÜLİZAR!..

HUUUU!

Paranoya

İSTANBUL'A YÜZ BİN AĞAÇ KAMPANYASI

GİDİP, HEMEN AĞACIMIZI DİKELİM DİLEK!.. ŞANSA BAK, HAVA DA İYİCE KAPADI!..

KRAAŞ

AAAAH!

ŞIRRR

ŞIRRR

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

GİTTİM GÖRDÜM DUMURA UĞRADIM

Konya yakınlarında Sille denilen yerdeki çok çok önemli olan Ayo Eleni kilisesini görmeye gittim. Kilisenin içine girince bir de ne göreyim. 13-14 yaşlarında bir çocuk, elinde bir **keser**, ahşap oymalı **İkonostasis**'in üstünde cambaz gibi bir o yana bir bu yana sıçrıyor, ırmanıyor ve elindeki keserle çıkmış çivilere gayri ihtiyari vuruyordu. Oymalı narin **İkonostasis** derunî gıcırtılarla bir ayinin son ilahisini okuyordu sanki. Deliye dönmüştüm. O anda hayatım bir **dumur şeridi** olarak gözümün önünden geçti. Ne zaman bitecekti bu ruh paradoksları... Birden silkindim ve ahşap oymalar üzerinde kemerden kemere atlayan Keserli Tarzan'a:

- **"Orda ne yaptığın sevgiyaran hemen in aşağıya"** diye haykırdım. Keserli Tarzan aşağıya inmeye bile gerek duymadan ahşap gıcırtılarına karışan sesiyle cevap verdi:

- **"Ben restorasyonda çalışan ameleleri ve restorasyonun şefiyim..."**

Yere düşüp bayılırken kubbedeki silik freskodaki Meryem'le göz göze geldim.

Daha sonra kendime geldiğimde bir kahve içmek için köyün aşağısındaki kahveye indim. Ustasının azarları eşliğinde çay-kahve sunan çocuk, fakat fakat bu biraz evvel **İkonostasis**'in üstüne tırmanan Keserli Tarzan'dı. Onun kilisedeki **restorasyon şefliğinin** yanısıra ek işolarak **kahveci çıraklığı** yaptığını görünce şaşkınlığım iki kat daha arttı. Orada **şefti**, kahvede ise **çırakh**. Eee dünya hali işte, seni mimik haylaz seni, ah Anadolum aaah....

KOMİKAZE

129 ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

TERS YAKALAMACA

Beşaltı kişilik bir grup oluşturulur ve saf bir çocuk ayarlanır. Hep beraber bir-iki mahalle ileriye gidilir. Orada bu çocuğa yakalamaca oynanacağı söylenir, ama bu ters yakalamacadır. Bir kişi kaçacak ve diğerleri ise onu kovalayacaklardır. Eğer kaçan yakalanmadan mahalleye varabilirse diğerleri ödül olarak ona kola ısmarlayacaklardır. Sayışırken hile yapılır ve saf çocuk ebe olur. Ebe kaçar. Diğerleri de bir süre onu yakalamaya çalışıyor gibi yapar. Bir süre sonra kovalayanlar, "Hırsız vaaaar! Irz düşmanı! Sapık vaaar! Diye bağırmaya başlar. Sizleri tanımayan kahraman mahalle halkı saf arkadaşınızı sert bir şekilde durdurur, tartaklar, belki döver, en iyi ihtimalle karakola götürür. Siz ise hiç durmadan koşmaya devam edersiniz, sonra eve saklanırsınız... **H.Savaş Saka gönderdi**

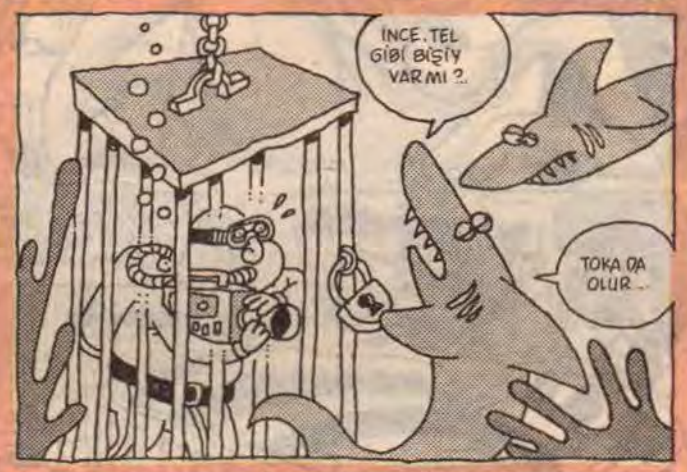

ERDİL YAŞAROĞLU

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

DANDOL ... SENCE BEN NE KADAR GÜZELİM ...

GÜZELLİK Mİ ?. GÜZELLİK SENCE YAŞAMIN NERESİNDE ?. PEKİ YAŞAM NEYİN NERESİNDE SENCE ...

OF AMAAN !..

ŞU ANDA BELKİ DE FARKEDEMEDİĞİMİZ BAŞKA BİR YAŞAMIN İÇİNDE OLABİLİRİZ...

BANA BİR LİKRA BLUZ ALIR MISIN ?

HİÇ AKLA GELMEDİK VE PEK ROMANTİK DE OLMAYAN BİGİMSİZ BİR YAŞAM ...

ESKİ TİP BİR İNŞAATIN BİR KÖŞESİNDE KURULU ELEKTEN GEÇEN KUM TANELERİ OLABİLİRİZ PEKALA ...

BİZİM DIŞIMIZDA BİZİ HAPSEDEN BİR YAŞAM DAHA...

PEKİ. ASIL YAŞAMIN BU OLDUĞUNU KİM İDDİA EDEBİLİR ?.. BELKİ DE ...

BELKİ ONU DA SARMALAYAN BAŞKA BİRŞEY DAHA VAR ... HERŞEY PİRİNÇ TANESİNDE BELKİ ...

BELKİ ONDA DA DEĞİL...

ASIL YAŞAM BELKİ ÇOK BAŞKA BİR YERDE ...

DANDOL ... RUJUMUN RENGİ NASIL ?..

SIÇTIRTMA RUJUNA ... BURADA YAŞAMIN ASIL KAYNAĞINI İRDELEMEYE ÇALIŞIYOZ ... BELKİ DE BİR İSTAVRİT BALIĞININ GÖZÜNDE YAŞAYAN APTAL YARATIKLARIZ ... NE RUJUNDAN BAHSEDİYORSUN ...

HER BİR BALIĞIN GÖZÜNDE BİRBİRİNDEN BAŞKA BİNLERCE DÜNYA VAR BELKİ ?!

BALIK, KENDİSİNİN ASIL YAŞAM OLDUĞUNU DÜŞÜNÜRKEN, SALAK ...

BELKİ ONUN DA DIŞINDA BİRŞEY VAR... YANİ BİZİM ... YANİ OLAMAZ MI ?

BİZ, BİR HALI DÜĞÜMÜNÜN İÇİNDE YAŞAYAN İSTAVRİT BALIKLARININ GÖZÜNDEKİ AYIKLANAN PİRİNÇLERDE BULUNAN İNŞAAT İŞÇİSİNİN ELEDİĞİ KUM TANELERİYİZ BELKİ DE ...

HATTA BELKİ O BİLE DEĞİLİZDİR ...

AMAN DANDOOL, KAFAYI YEDİN HA ?. GEL MALLENİN MUHTARLARINI SEYREDELİM AÇILIRSIN...

YA DA ... YA DA ... EE ... ASLINDA NİYE UZAKLARDA ARIYORUZ Kİ ?..

AAAH !... OOOH ... UHH ... ŞÖÖN !..

BELKİ DE YAŞAM KENDİMİZDE BİR YERDE SAKLIDIR ... BİR SEVİŞME SIRASINDA DÖKTÜĞÜMÜZ TER DAMLASINDA ...

OH YAA !..

EĞER BU'DA DEĞİLSE NERDE ?. YAŞAM, BİR EŞEĞİN SU KAĞIRILAN YERİNDE BELKİ... HUUP !..

DANDOL'CUM, BIRAK BU İŞLERİ, DEVLET ŞU İŞLERİ YA...

Not: Terelelli Picturas'ın temiz çizim ilkesi henüz imzalanmadığından pis çizimden dolayı özür dileriz.

Akşamsefası

TEORİDE BB PRATİKTE

BAHADIR BOYSAL'IN DELİLER ÖZGÜ, DIŞADÖNÜK O KENDİNDEN GEÇMELERİNİ İZLEYEREK ÖKLİZCE BİR YOKOLUŞA TANIKLIK ETMİYORSUNUZ... ONUN AYYUKA ÇIKAN RUHU HAYAT DENEN YALAN ÇUKURUNDA NASIL BARINMANIZ GEREKTİĞİ ÜZERİNE, KOZMİK KOORDİNATLAR DAĞITMAKTAN ASLA KAÇINMAZ... EVVELA KADINLARI İDARE ETMESİNİ İYİ ÖĞRENİN. ONLARIN BİTMEK TÜKENMEK BİLMEYEN O BİN TÜRLÜ ACILARI VE AHLARI, İNANIN HEP AYNI TARZDA TEDAVİ EDİLİR... AZICIK, YARIM YAMALAK HÜRMET GÖSTERDİNİZ Mİ HEPSİ AVUCUNUZDADIR...

AĞLAMAYA DA, GÜLMEYE DE AYNI DERECEDE HAZIRDIRLAR... YAŞI KEMALE ERMİŞ OLANLARA HOŞ GÖRÜNMENİN FAYDASI YOKTUR. YARANAMAZSINIZ, AMA GENÇ VE HASSAS RUHLARIN O MİNİCİK KALPLERİNİ İYİCE SIKMASINI BİLİNİZ... SONRA ATEŞLİ VE KURNAZ BAKIŞLARLA, ONLARIN NARİN KALÇALARINI, SANKİ KEMERLERİNİN NE KADAR SIKI OLDUĞUNU ANLAMAK İSTİYORMUŞÇASINA SERBESTÇE KAVRAYINIZ VE DUR-DURAK TANIMAYINIZ... TAA Kİ KARİZMA KAPASİTENİZİN SINIRLARINA VARINCAYA KADAR...

BB'NİN CİNSEL FAŞİZM ADLI EL KİTABININ "AYNI ŞEY ERKEKLER İÇİN DE GEÇERLİDİR" ADLI BÖLÜMÜNDEN 6. BAB-5. GEZ...

SANAT UZUN, HAYAT KISA (Kısa ama anlamlı öykü)
Bir de yargısız infazlar olmasa...

M. Ceylan'a teşekkürler...

Akşam Sefası

Zaman Aynası

ASLAN ÖZDEMİR

KÜÇÜK BİR PARANTEZ İÇİNDE VEYA BULUTUNU ARAYAN MEVSİM

ey uzak yolların yolcusu
küçük duyguların esiri
mutluluk yadcısı.
yalnız gelen yalnız giden
atsız süvari
küçük bir parantez içinde
-ömür biçilmiş can.
yeryüzü misafiri
bir masal prensi hayaleti
düşsüzlük
ve bir ırmak gibi usul usul
ve bir sazlık gibi hayal sever.
kaç defa kaçmaya
teşebbüs etmişse de sazlık
her seferinde boynunu büküp
çamurun altında kalan
damarlarına kadar ıslatmış
ezilmişliğini.
varsın boynunun bükülüğüyle
kalsın sazlık
varsın teşebbüsünde
bulsun sevdasını
vargit yoluna ey karşı kıyının
efendisi
bu sana uzak
bir su perisi
bir akşamüstü küskünlüğünde
asi
bu rüya
sessiz çok sessiz olun, susun
zamanın gölgesinde
seyreyleyen şair
yaşamın yedeğinde bekletilen
içimde patladı
zavallı isyanlarım

-ben de sustum-

bilirim yaşıyamadığım halde
yaşımdan sayıyor
boş geçen zamanı hayat.
yetim kaldı aşkamüstlerim
istiklal caddesi gezilerim.

yaşamımdaki
eksikliğin seyircisi
hayatımın ortağı

beni kahredende,
birinin daha
saklı yaşıyor olması kendini.

artık suskunluk çözülsün
ey uzakların gezeni.

Temmuz, Ekim '94

Bir Kente Kalan

Hiç gitmemiş gibi
Yabancı ve uzak
Kimler geziyor yolnızlığını
saklı sokaklann
Başıboş rüzgara
hangi mevsim hüküm sürüyor
Az ötede
Şehir toprak üstündeki
beyliğini yitirecek
Sınırlar tüm coğrafya için geçerli
Çaresiz yolcu
Bozuk bir yolda artık
Son defa bakıyor ardı sıra
Değişen şehir gibi
Yüz değiştiriyor hava
Eşlik'çidir herzaman yağmur
Kalan için giden için
ağlayana
son hüznünü tadıyor
akşam ve şehir.

** ÖKÜZ.. Öküz.. Öküz.. Haftaya.*

KILLANDIRMA SERVİSİ

Mesut Yılmaz'ın telesekreter notları

■ Alo, ben Cem Uzan... Evde yoksunuz galiba... O güzel sesinizi duyayım demiştim... Yine ararım beyefendi... İmar Bankası iyi günler diler...

■ Ee, iyi günler Mesut Bey... Ben Mehmet Barlas... TGRT'de yorumlara başladım... Belirtmemi, altını çizmemi, fosforlu kalemle yuvarlak içine almamı istediğiniz bi mevzu varsa, lütfen belirtin... Kırgınlıklar geride kalsın isterim... Bir nevi yapı meselesi... De in saygılar sunarım...

■ Ben Tansu, Mesut şey... Ee, Bey... Cindoruk bana "Deli Dana" demiş, sinirden ağlamak üzereyim... Mümkünse o şahısı Malta'ya saha komiseri olarak atayalım... Baay...

■ Mesut, ben Berna... Mesut, biliyorum evdesin, aç telefonu... Mesut yine duvardaki Özal'a benzeyen lekeye dalıp gittin di mi?.. Neyse, görüşürüz...

■ Mesut Bey oğlum, ben Fetullah... İyi dinle oğlum, söz Feto'da... O, İngiltere'de imha edilecek ineklerin derile ini THK kapmasın, istirham ederim... Yardım edersen, deriler vakıflarımızı süsleyecek...

■ Alo, ben Hakan sayın bakanım... Aman, başbakanım... Esra'yla evlenmesem dünya çapında futbolcu olurdum... Bu konuda elinizden birşey gelebilir mi sevgili müdü üm?.. Yani o huysuz kadını hiç tanımamış gibi olmam sağlanabilir mi teknik açıdan?.. Yoksa olan oldu mu sevimli müsteşanm?..

■ Ben Cem Uzan... Yine ben... Bu akşam nerdeyseniz bildirin, Gülgün oraya gelip sunsun haberleri... Kendini çalışır haldeki helikopterde, göreve hazır bekliyor... İsterseniz Yıldo da gelir, çesit olur... Seri saygılar, hızlı hürmetler...

■ Alo, oğlum, ben Kenan yavrum... Ülkenin tıoli ne böyle çocuuım?.. Herkes kafasına göre iş seediyor... Şu Manukyan'a haddini bildir evladım... Neymiş, patroniçeymiş, öyle şey yapmazmış... Nasıl karışır zevkime yahu?.. Elimde kaldı ulan bastan...

■ Ben Yıldırım Akbulut... Ay, Aktuna... Sayın Başbakan, bu delimsirek danalan Kardak Kayalıkları'na konuşlandırmak üzere İngilizler'den istesek mi diye aradıydım... "Deli danadan korkmuyorum" dediğiniz için çok sağolun... Yarın öğle yemeğinde buluşalım, Deliburger yiyelim... Orhan Taşanla 'ı da çağırırım...

■ Mesut Bey, ben Özer... ANAP grubunda atıp tutmuşsunz, mega teessüf ederim... Oysa ben Can Dündar'la temas halindeydim, "Suskun Kral" adıyla belgeselinizi hazırlatmak için... Şiir kitabı çıkarıp telifini Engin Civan'ı bağışladığınıza dair bi dosya var elimde, belirteyim...

■ Mesut Beyim, yine ben... Cem... Klip hazırlatiim mi efendim?.. Dizide filan aynamak ister misiniz?.. "Mesut adamın aklına kar" diye bağıran muhabbet kuşu buldurdum, bu akşam giriyoruz... Saygılarrr...

■ Ben Agah Oktay Güner... Gerçi dostunuz ama, şu Yaşar Kemal'i bi uyarsanız da devleti sempatikleştiren bi destan yazsa... "Yer Asker Gök Polis" gibi...

■ Alaoa... Ben Apo canım.. Mektubuma niye cevap vermedin?.. Görüşürüz diye Cim-Bom'un maçına geldim, orda da yoktun... Niye yüz vermiyasun hayatım, Erbakan'la mı temas kurayım, Ecevitlerle ailece mi görüşeyim?.. Bak, tabular yıkılıyor, İsa göğe uçmamış mesela... İngiltere "Deli Diana" skandalıyla allak ve bullak... Gel görüşelim, uzlaşalım... Yoksa fırsatını bulur boynunu ısırırım... Dağlara gel canım...

Vedat Özdemiroğlu

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

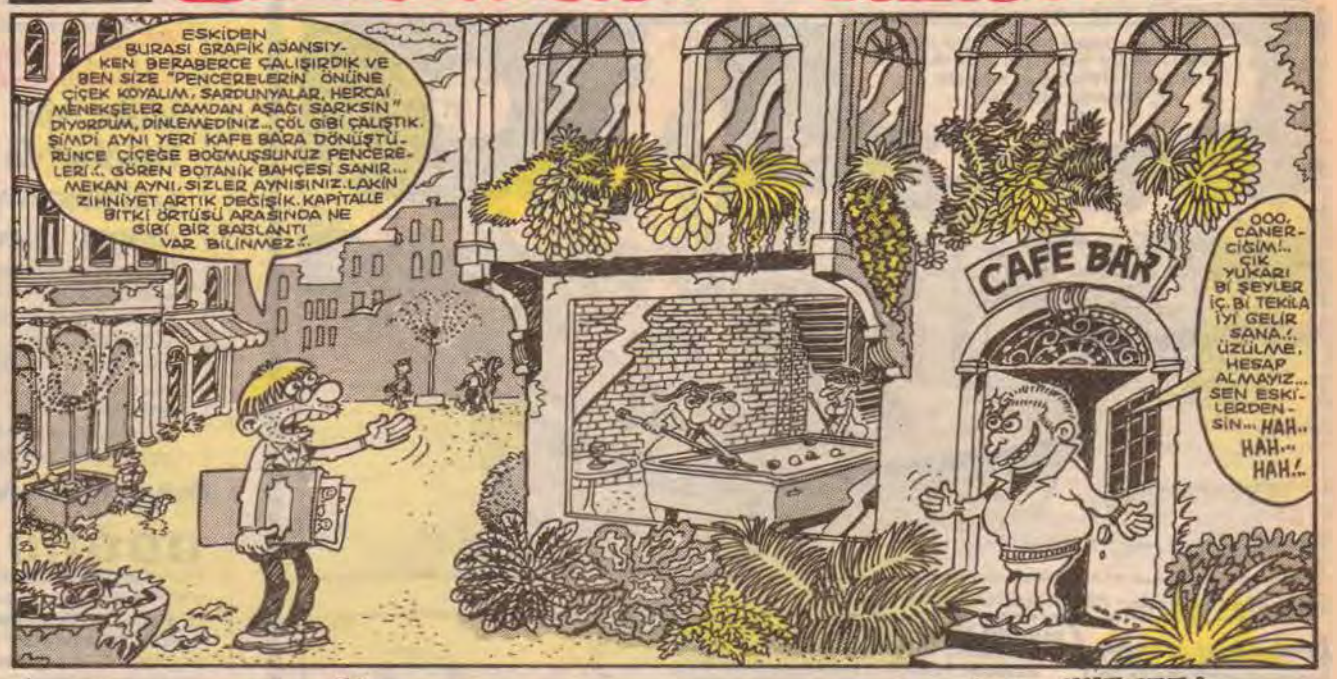

Akşam Servisi

bayIR gülü

Feyhan Güver

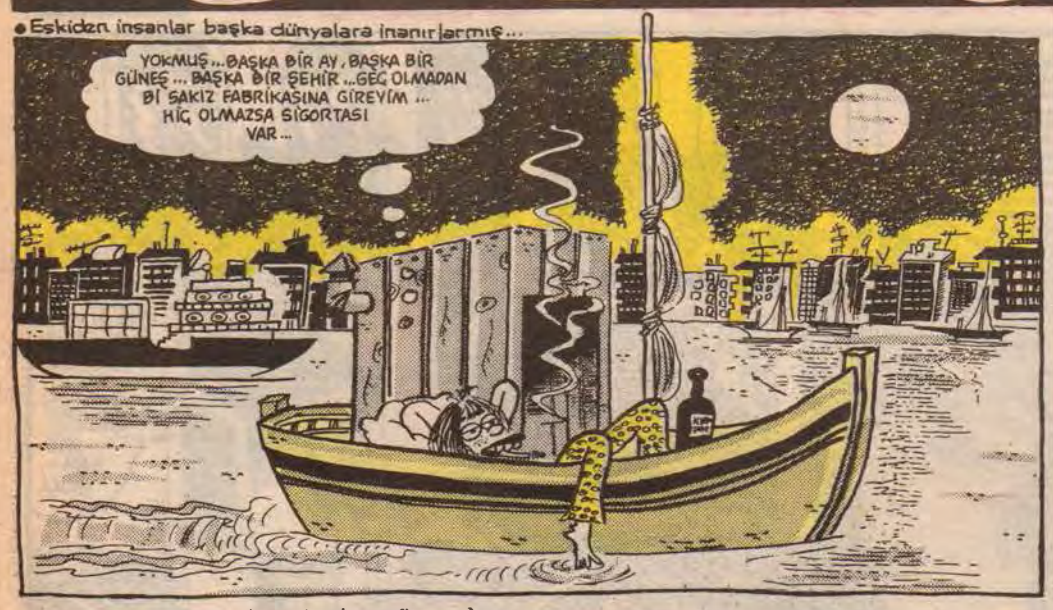

Akşamsefası

LeM anti MEDYA

Hürriyet

İddia: Apo İstanbul'da Galatasaray maçını izledi

Balıkesir'de dört yıldır yayın yapan Sev Radyo, PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın İstanbul'a gelerek Ali Sami Yen'de Galatasaray maçını izlediğini iddia etti. Sev Radyo'nun sahibi Osman Yurdusev, iddiayla ilgili bir ses bandı da yayınladı. ● 34. sayfada

DOĞRU... BEN DE GÖRDÜM!

Bizim Cim bomla, Fener'in Ali Sami Yen'de maçı vardı... Cuma günü dergiyi bitirmiş, o uykusuzlukla kulüpten zar zor bilet bulmuştuk. Cumartesi günü, daha yorgunluğu üzerimizden atamamışken, **Mecidiyeköy**'de soluğu alıp kuyruğa girdik. Stad, **"Re re re, ra ra ra Gassay Gassay cim bom bom"** diye inliyordu. Birden bana yabancı gelmeyen bir sima, tüm dikkatimi dağıttı. **1.75 boylarında**, hafif esmer, **bıyıklı**, yanaklan biraz çökmüş bir adamdı. Önünden geçen minübüscüler ona koma öttürüyor, her köfteci, kokareçci **izzetı ikramda** bulunmaya kalkıyordu. Fener taraftarları da, ondan bırsmıyor değildi hani. San-kınnızı kaşkoluyla, Fenerlilerin arasında çekinmeden dolaşıyordu. Yanında da, **43-45 yaşlarında,** kendisiyle akran gibi duran bir adam vardı. Arkadaşıydı herhalde ama, bu adam ona saygıda kusur etmiyordu. Neyse sıra bize geldi, kapalıya girdik. Bir iki saat sonra önümüzde yine o adamın oturduğunu farkettim. Hatta, bizim amigoyu binlerce insanın gözleri önünde indirip, **o büyük enine çizgili bayrağı eline aldı**. Tribüne **"Cim bom bomum benim, biricik sevgilim"**i yaptırdı, daha sonra da **mexicoya** geçti... Neyse maç başladı. **Büyük Hakan**'ın golüyle 1-0 öne geçtiğimizde, **"Hevali Şemo Hevali Şemo"** diye yanındaki arkadaşının boynuna sarıldı. Iyice kullanmıştım. Nereden tanıyordum ben bu adamı? Biz çoşuyoruz, o bizden daha fazla galeyana geliyordu. **Arif**'in 2.golüyle trübünler bayram yerine döndü... Maç bitti. O, polis kordonunu aşıp, büyük cesaretle trübünlerden atladı, **Van Gobbel**'in yanına koştu. **Arap**, formasını vermeyince, Sine 5'teki canlı yayında olan **Tugay**'ın arkasında geçti, gülüp el salladı. Röportaj bitince Tugay'dan formayı indiren bu adamı, yine arkadaşıyla birlikte stadın taksiyle uzaklaşırken gördüm. Daha sonra Hürriyet'deki haberi görünce dumura uğradım. **Bizim 20 yıllık Apo**, Ali Sami Yen'e gelmiş, **şüphelenmiş ama onu tanıyamamıştım.**

Kutlu Esendemir

Son günlerde ismimizi kullananlarda artış gözleniyor.. Adımızı kullanarak yayımlanan dergi ile hiçbir alakamız, bağlantımız yoktur. Okurlarımızın bilgisine..

Bileklerinde Jilet İ

Sevince yaralanırdı o. Ama daha yarası henüz iyileşmeden yine sevmeye kaşardı. Yaralanmaya...

Çünkü bir yaban gibi severdi o. Sanki bu dünya anun kabilesi, kendisi kabilenin kraliçesi, sevdiği insansa sanki henüz bir kazadan kurtulup kabilesine sığınmış, sevgiye ve şefkate muhtaç, korunması gereken ve hep giz dolu bir varlıktı...

Bu yüzden duygularını alışveriş dünyasının kurallarına indirgeyen şehirlilerin oyunlarını hiç öğrenmemişti o... İyileştiren bir ısrarla ve şefkatle bakardı sevdiğine. Hayranlıkla. Bir yaban gibi sürekli dokunurdu ona. Bir hastanın ateşini ölçer gibi. Hep kulak kesilirdi sevdiğinin içinden geçen nehirlerin, trenlerin rengarenk gemilerin sesini duyabilmek için... Her sevgilisiyle önce kankardeş olmak isterdi. Kanını ve ateşli sırlarını paylaşmayı severdi. Yorulmayı da. Yanaklan yorgunluktan hep yanardı. Dizlerinde çocukluğundan kalma çimen izleri, çimen kokuları hala dururdu. Parmak uçlannda bıçak çizikleri olurdu hep. Bileklerinde, atardamarlannın üzerinde ise derin, ama nedense kimseyi ürkütmeyen masum ve hüzünlü bıçak izler vardı... Evet, yaşamayı ve sevmeyi çok sevdiği için intihan çok denemişti... **Yaşamaya aşığım,** derdi... Ama terkedilince hep bana gelirdi. Şaşkın, öfkeli, isyan dolu. Ve sorardı beş yaşındaki bir kız çocuğunun ısrarlı merakıyla: **Söyler misin insanlar neden sevmekten bu kadar korkuyor, sevmekten ve boğazmaktan? Neden biri onları çok sevince telaşla kalplerini kapatıyorlar?..**

Böyle söyledikten sonra nasılda acıyla sarılırdı bana. Göğsümde saatlerce ağlardı. zorlukla çıkardı ağzından sözcükler: **Çok birşey değil, birazcık ilgi, birazcık sevgi bekledim ondan. Emin değilmiş bana olan sevgisinden. Ona çok bağlanmamam gerekirmiş, yoksa sonra çok üzülürmüşüm. Böyle çok sık değil, birbirimize ihtiyaç duyduğumuz zamanlar birlikte olmalıymışız... Ben çok duygunum sevgim onu boğuyormuş...**

Sonra öfkeden ve hayalkırıklığında şünce onu yatağıma yatırır, üzerini yamosını beklerdim. Uyurken seyredince dı ona. Gözleri yan aralık olurdu. Ağ fakir çocukların rüzgardan cançekişen bi titrerdi. Yüzündeki çizgiler öylesin sanki biraz daha incelikle baksam bu mış melekleri görebilirdim. Ağzındaki, deki koku kendi kokuma öylesine benz zerlik bana hem gar p bir acı, hem a coşku verirdi. Evet, ikimiz de pek iyi be vücutlarımız gelişmemişti, yiyip içtikl çok benziyordu. Biz ikimiz, başka bir y tik bu vahşi, bu adaletsiz, bu herkesin yıp durduğu hayatın...

Anlamlar, duygular, yüzlerdeki öy coşturan anılarla beslenmiştik biz...

Bütün buntarı bildiğim, içime geçird dense birden kan beynime sıçrar, sev fından bu çelimsiz bedeni ve bu yorgu le terkedildiğini düşünürdüm. Ve onu yataktan kalkıp telefon açardım onu y ğa" ve ağzıma gelen söylerdim: **Çıka kam. Sen ve senin gibiler. Hepiniz s tiyorsunuz. Hepinizin gönül gözü ka yin ardındakini göremeyecek kadar zeyselsiniz siz. Hepinizin aklı fikri protein olmuş, bakımlı, pahalı kol boylu poslu kolej tuzlarında. Sırakın lan. Onlan daha fazla yaralamayı onlarla. Onlar sizin o hayran olduğ değil. Sevgiyle çarpan kalpleri var odam sarıp boğarlarmış. Kalplerine lar. Sonra sizden telefonu yiyince sakat kalıyorlar ayları...**

Önce hiç sesini çıkarmazdı karşın öfkeli olurdum ki, öfkem korkutup sin sevgisiz insanlar suçlu hissederler

Saçı dökülmüş, göbeği şişmiş, efendi kılıklı 300'ü aşkın 68'li bir yemekte buluştu

68'lilerin heyecanı saçlarındaymış meğer

Dörtgözle beklenen ünlüler yoktu. Gelenler sessiz sakin insanlardı. Eser yoktu o heyecanlı günlerden. Şiirleri güzel okudular ama. Bir de Deniz, Mahir ve arkadaşlarını alkışladılar.

Esin Dalay

YENİYÜZYIL

met Atay gibi ünlü sima- ... Birçok ... Eski dostlar çoğu za- ... birbir... "Oooo, hocam, tabii al- mazlar seni içeriye, ne bu hal, sen kendini hâlâ 1968'de mi zannediyor- sun", "Ne bu efendilik ya- hu, ... sen 68'li falan etmek olurmuş...

Kapının girişinde birbi- rinin üzerine heyecanla atlayanlar da yok değildi: "Sen misin, inanmıyo- ... Ne ... böyle başlayınca hareketlendi- ler.

Bir konuşma yapan An- karalı avukat Veli Deve- cioğlu, Mahir Çayan ve arkadaşlarının öldürüldü- ...

"Saçı dökülmüş, göbeği şişmiş, efendi kılıklı, 7 kişilik yeni Yüzyıl yazı işleri, sabah toplantısında buluştu... **"YENİ YÜZYILCILAR'IN HEYECANI CEPLERİNDEYMİŞ MEĞER..."** Biz de size bu üslubu mu kullanalım? Geçmişinize duyduğunuz bu öfke niye?

Siz, **Okay Gönensin**, siz, **Kerem Çalışkan**; siz **'68'li** değil misiniz? Saçlarınız dökülmedi, göbeğiniz şişmedi mi? Yoksa fotoğraflarınız mı yalan söylüyor bize? **"Efendi kılıklılık"** problemi ise, Nişantaşı, Osmonbey ya da Sultanhamam'dan giyinmekle mi saptanıyor?

Daha bundan 3-4 yıl kadar önce **Cumhuriyet'**te, ondan 5-10 yıl önce de sol fraksiyonların birinde, muhalefetteydiniz. Ne oldu, ne değişti ruhunuzda böyle? **Dinç Bilgin**'in teklifinin bahonında, vasıfsız bizlerin arasında **"kalite"**nizi mi farkettiniz?... Geçen hafta, **Yılmaz Güney**'i **Mahir Kaynak**'ın ağzından **"ajanlaştırarak"** ayağa düştünüz. Şimdi de, aslında bu haberle kendi geçmişinize saldırıyor, boyağılaşıyorsunuz.

Genç muhabiriniz **Esin Dalay**'ın, plazanızda, **"Ne güzel haber yapmışsın. Ama çok tepki geldi"** demesi ise yaratılığınız yeni ekolün, bir zeka göstergesi olsa gerek. Fazla söze gerek yok, Bay Gönensin: Çevrisini yaptığınız Fransız yazar **Elsa Triolet**'in kitabının, adı kadar net herşey: **Gün Doğarken Büfbül Susar...** K.E

Uslan artık Ahmet

SİZ NASIL USLANACAKSINIZ?

Ahmet, uslanır uslanmasına da, siz nasıl uslanacaksınız? Onu, 12 yaşında zincire vuran zihniyeti, onu o yaşta hırsızlığa iten düzeni, ne zaman, nerede mahkum ettiniz siz? Cunta, iktidar destekçiliğiyle kasalarınızı doldurup, çıplak bedenlerle, kanla, asparagasla tiraj yapıp, gerçeklerinin üzerine sis perdesini örtmediniz mi? Nice bürokrata, milletvekiline, bakana, kamu görevlisine, hatta kendinize yapamadığınız çağrıyı Cinpirik Ahmet'e yapmak çok büyük cesaret istiyor doğrusu... Bravo! Kutluyoruz sizi...

...leri.. Dizlerinde Çimen Kokusu..

...nışım, be-
...argun dü-
...örter uyu-
...ım çoğaltır-
...i. Kirpikleri
...ınaları gi-
...enişlerdi ki
...ilere sığın-
...ın ve tenin-
...ki, bu ben-
...ke dolu bir
...emeniştik,
...z birbirine
...en gelmiş-
...ini kıyaslo-
...r, kanımızı
...halde, ne-
...nsan tara-
...ü nedeniy-
...ndırmadan
...ıyan "akça-
...zakeri. Çı-
...tlamak is-
... Hiçbiryo-
...acil ve yü-
...eslenmiş,
...sürünen,
... bizim kız-
...ymamayın
... kadar gibi
...ın. Sizi bir
...ek seviyor-
...a düşüyor,
...i, öylesine
... onu. Hem
...lerini hep;

suçlu ve korkak. Onlar da bilirler aslında sevgisizliğin büyük suç olduğunu.. **Bir ara siz kimsiniz, ne konuşuyorunuz, onun nesi oluyorsunuz?** gibisinden birşeyler sorarlar: **Ben onun benzeriyim, ama sen bunu hiç anlayamazsın**, deyip, telefonu yüzlerine kapatırdım... Sonra böylesi olaylar çok oldu. O ne zaman delice bir sevgiyle sevip ardından yaralanıp yo da terkedilip bana geldiğinde ona bu acıyı, bu hayalkırıklığını tattıranlara telefonu açıp hep ağzıma geleni söyledim. Ağır hakaretler ettim. Tuhaftı. Bana birgün bile bu yüzden kızmadı. Tahmin etmek zor değildi. Bu telefonlarım yüzünden başı oldukça ağrıyor, iyi kötü sürdüreceği bir ilişkisi ise, ağır darbe alıyordu.

Hayır, pek pişmanlık duymuyordum bu yaptıklarımdan. Çünkü biliyordum ki, o adamların hiçbiri onun sevgisine layık değildi.

Biraz önce yine geldi. Yine terkedilmişti. Sarıldı. Göğsümde ağladı saatlerce. Ağzından sözcükler güçlükle çıkıyordu yine: **Neden insanlar sevmekten, bağlanmaktan bu kadar çok korkuyorlar. Neden biri onları çok sevince kalplerini telaşla hemen kapatıyorlar? Benim istediğim biraz ilgi, biraz sevgi. Çok şey mi istiyorum?.**

Sonra yatağıma yatırdım onu. Usulca örttüm üzerini. Yeniden koklodım ağzını, saçlarını, tenini. Benzerliğimizi birkez daha içime sindirmek istedim.

Sonra o yine öfkeden ve isyanından yorgun düştü. Ben yine yüzünü, yarı açık gözlerini ve ağzını seyrettim. Fakir çocukların uçurtmaları gibi titreyen kirpiklerini... Meleklerin gelip sığındığı yüz çizgilerini. sonra yine uykusunda sayıklamaya başladı. Sanki kirli, ölümcül, amansız bir sele kapılmış gibi. birden boynuma sarılıp: **Ne olur tut beni, sürüklenıyorum, bu sel beni alıp götürmesin, ne olur sıkı sarıl bana**, diye bağırmaya başladı yine...

O kirli, ölümcül, o amansız sele kapılmasın, diye sımsıkı sarıldım ona hep olduğu gibi.. Biliyordum sabah uyanınca bu gece yoşodığı herşeyi unutacak... Onu üzen, yaralayan sevgilisine koşacak, dün gece sevgilisine açtığım telefonu bile öğrendiğinde hiç bunun sözünü etmeyecek. O yaban, o sımsıcak kalbiyle yine sevmeye, boğlanmaya devam edecek. Sevdiği insanla önce konkordeş olmak isteyecek. Biryerlerden hemen bir çakı bulup o uysal, cömert kanını akıtacak, dokunacak sonra ona, bir yoban gibi. Hesapsız kitapsız. Dünyadaki tek kabilenin tek kraliçesi gibi. Kabilesinde sevgilisini bir deniz kozasından henüz kurtulmuş biri gibi karşılayacak yine. İçinde sakladığı sırlarını kendi ateşli sırlarıyla değiştirmek isteyecek. Bunu ona büyük bir saygıyla teklif edecek. Bir kraliçe olduğu için, şehirlilerin duygulan alışveriş ilişkisine indirgeyen kurallarını hiç öğrenmeyecek...

Yine o çocuk uykusuna dalıyor. Onu sürüklemek isteyen sel geçip gidiyor yanından. Boynumu soran koltan gevşiyor... Yüzündeki çizgilere yine melekler sığınıyor. Dizleri yine hep çimen kokuyor. Pannakuçlarındaki bıçak izlerine dokunuyorum, şefkatle. Bileklerinde, otordomorlarındaki den'n, oma kimseyi ürkütmeyen masum ve hüzünlü jilet izlerini yine görünce içim acıyla ve iyilikle ürperiyor. **İyi ki biz böyleyiz**, diyorum içimden...

Evet, onu çok iyi tanıy r ve anlıyorum. Peki, neden mi sevgili olmuyorum onunla? Yapmayın ne olur. Ondan başka kimim var ki benim...

- 13 Nisan saat 12.30'da | Ü Veteriner Fakültesindeyim. Avcılar
- **İçimdeki sesin farkındayım.** Nesrin Karkutal. Cancla Yayınları.
- **Tevfik Şenyuva.** Ve. Şiirler. A Kitabevi Yayınevi.
- **Hişt** Kültür Sanat Dergisi İpek Sok. No:11 80060 Beyoğlu-İst.
- **Maestro Müzik Merkezi.** 12 Nisan 19.00'da Salon Serana'da açılıyor. 256 74 99 -296 00 62
- **Agos.** Haftalık Ermeni Gazetesi.
- Yeşim Balaban, Erkan Doğanay (Mutluluğun edebiyatı yok.) Güney Atabaş, N'ilgün Uzun, Funda Doğanay, Pelin, Işıl Sümertaş, Azadi Gali, Pınar, Serkan Cengiz, Duygu Duman, Canan Perdahlı, Orçun İrfan, Hande Petek, Düşer Dede, Destina, Nilüfer Kaya, Seher Sürme, Ebru, M.Ali Sultanı, Tolga Berkalp, Fulya Yüksel, Beslanay S.N., Yöntem, Zeynep Hilbelmez, İnan Tezgel, Yücel Kalç, Sekta Oruç, Ayşegül Özdemir İzmir'den Nihal, Şeryld Boran, Ahmet Gökçen, Şule Torun, Macide Ulusoyoğulları, Haser Özdemir, Aslı Uğur, Benşal Er, Serap, Bilin An, Levent Sezer, Rahşan Ayhan, Zafer Yıldırım, Zeki Topcuoğlu, Baran, yazdıklarınız ağdım sevgiyle...

Kırık Kalemler

SUAT OKAN

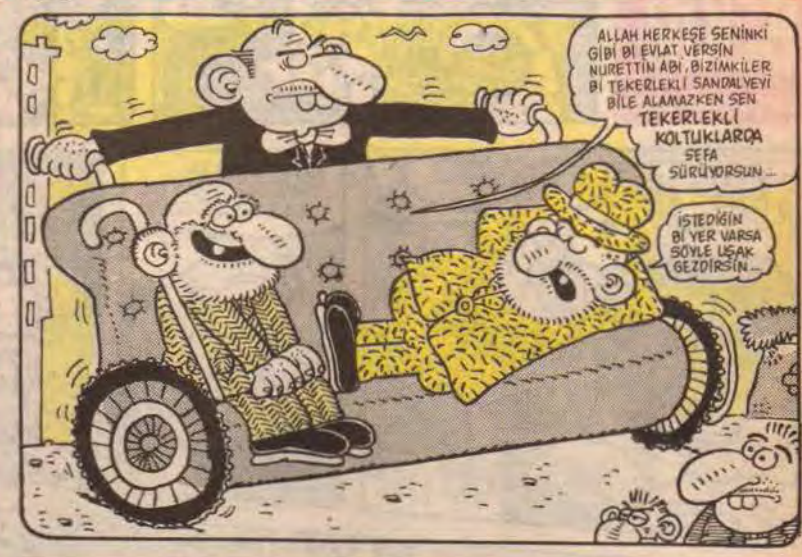

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

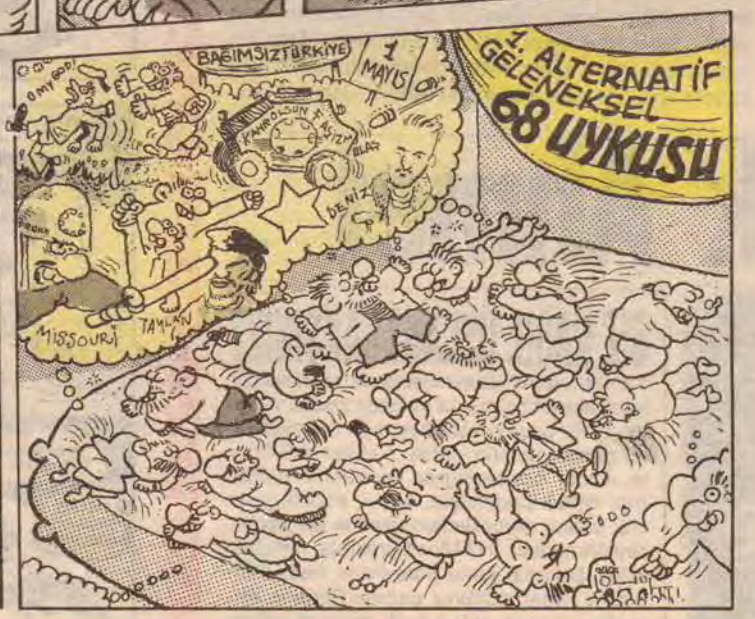

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Kurtuluş intiharda!

Giderek daha fazla taraftar bulan bir izm ile karşı karşıyayız; bu izm intiharizm!

Hemen belirteyim, intiharizm, ekonomik kökenli intiharlara yakıştırdığım addır.

Maalesef ekonomik kökenli intiharlar ülkemizde giderek yaygınlaşmakta.

Gün geçmiyor ki gazete sayfalarında, TV ekranlarında ekonomik kökenli birçok intihar vakasına rastlamayalım.

Kaldı ki gazete sayfalarına, TV ekranlarına yansımayan intiharlar, yansıyanlardan kat be kat fazla.

Anlaşılan yaşadıkları sefaletten, işsizlikten, parasızlıktan bunalan çok sayıda insan intihar bir kurtuluş olarak görmekte.

İnsanca-hakça olmayan bir dünyadan, bir düzenden, yani vahşi kapitalizmden kurtuluş...

Zaten vahşi kapitalizm de "Altta kalanın canı çıksın, ölen ölür kalan sağlar bizimdir" diyerek çaresizleri, güçsüzleri, tutunamayanları adeta ölüme, intihara teşvik etmez mi?

Vahşi kapitalizmin çaresizlere, güçsüzlere, tutunamayanlara sunduğu iki seçenek var: Ya sefalet, ya intihar...

Ancak çaresizlerin, güçsüzlerin, tutunamayanların buna karşılık yapması gereken **"Kurtuluş intiharda"** deyip yaşamlarına son vermek mi?

Acaba yaşamına son verme kararı almaktan daha mı zordur, bu vahşi kapitalist düzene son verme kararı almak?

Ölüme karşı cesaret göstermekten daha mı zordur, sömürücülere karşı dövüşme cesareti göstermek?

Azrail'den korkmamaktan daha mı zordur, zalimlerden korkmamak?

Ölüme de, Azrail'e de meydan okumaktan daha mı zordur sömürücülere, zalimlere meydan okumak?

Ey intiharı göze alanlar; canınızdan da vazgeçtiğinize göre sizin kaybedecek zincirleriniz bile yoktur!

Öyleyse **"Kurtuluş intiharda"** deyip intiharizme teslim olmak niye?

Vahşi kapitalizmin kalelerini zaptedip teslim almak varken...

Ölümün, Azrail'in üzerine yürür gibi zalimlerin, sömürücülerin üzerine yürümek varken..

Adalet, eşitlik, özgürlük, dayanışma, sevgi üzerine toplumcu bir düzen, insanca yaşanacak bir dünya kurmak varken...

Dünyamızı değiştirelim, ama intihar edip öbür dünyaya giderek değil!

Hayatımızı yok etmeyelim, hayatımızı karartan bu düzeni yok edelim!

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

Karantina...

Ender Özkahraman

SUS!.. N'OLURSUN SUS!..
SUSMA ABİ!.. NİYE SUSİİM, HAKSIZ MIYIM?..
TAMAM, HAKLISIN DA... DURUMUMU DA GÖRÜYOSUN!..
N'OLMUŞ DURUMUNA... ASLAN GİBİSİN...
HEP KARANTİNAYA ALIYOLAR BENİ... SENİN YÜZÜNDEN!..
BAK NE DİYCEM, ŞİMDİ DE DIŞARDAKİLER, BİR "DELİ DANA" HASTALIĞI TELAŞIDIR KAPTIRMIŞ GİDİYOLAR...
DELİ DANA MI?.. NASIL BİŞİ BU?.. PİSİKOLOJİK BİŞE Mİ?..

HAA, ANNADIM TAMAM, BANA LAF VURUYOSUN!..
YOK ABİ, NE LAFI?.. İNGİLTERE'DE İNEK ETİ YİYENLERDE BAŞ GÖSTEREN ÖLDÜRÜCÜ Bİ HASTALIKMIŞ BU?!..

VAAY... DEMEK ÖLDÜRÜCÜ HA?.. EEE?.. PEKİ BİZLE NE İLGİSİ VAR?..
OLMAZ OLUR MU ABİCİM?.. BİZİMKİLERİN İNGİLTERE'DEN TONLARCA ET İTHAL ETTİĞİ ORTAYA ÇIKINCA KIYAMET KOPTU TABİ...

BU, ŞU GEÇMİŞTEKİ RADYASYONLU ÇAY VAKASINI ANDIRIYO Dİ Mİ?..
TABİ TABİ AYNEN ÖYLE... YETKİLİLERİMİZ PİŞKİN PİŞKİN RAHATLIKLA HALÂ O ETLERİ YİYEBİLECEĞİMİZİ SÖYLÜYOLAR!..

ÖYLE DİYOLARSA, ADAMLARIN Bİ BİLDİĞİ VARDIR!..
ONU GEÇ ABİ... SEN HAKKÂRİ'DE MİLLETİN ÇÖPLÜKTEN BESLENDİĞİNİ BİLİYODUN Dİ Mİ?..
E... EVET!..
ŞİMDİ DE HAKKÂRİ'DE TİFO SALGINI BAŞGÖSTERMİŞ...

HADİ CANIM, İNANMIYORUM...
İNAN ABİ, HAA BAK BU ARADA HANİ O İKİ ÇOCUĞUNUN ÜZERİNE BENZİN DÖKÜP YAKMAYA ÇALIŞAN BELEDİYE İŞÇİSİ VARDI YA... GEÇENLERDE ALİ KIRCA ONU "ATV HABER"DE KONUK ETTİ...
EE?..

EESİ, ADAMI CANLI YAYINDA Bİ GÜZEL AZARLADI, YAŞAMIN GÜZELLİĞİNDEN FALAN DEM VURDU...
HAKSIZ MI? YAŞAMAK NE GÜZEL Bİ ŞE...
İYİ DE, EKMEK 15 BİN LİRA OLDU BİLİYO MUSUN?..
YOO... İNANMAM... ATIYOSUN!..

ŞİMDİ SANA ADININ RUSYA'DA DÖVİZ BÜROLARINA VERİLDİĞİNİ SÖYLEYEN SİBEL CAN'IN, TAM 13 MİL YARA Bİ YÜZÜK ALDIĞINI SÖY...
PALAVRA... PALAVRA...

PEKİİ, MİLLİ TAKIMIMIZIN ÇEK'LERE 3-0 YENİLDİĞİNİ BİLİYO MUSUN?..
HADİ LAN!..

Bİ DE N'OOLMUŞ BİLİYO MUSUN?.. ANKARA'DA POLİSLER, ÖĞRENCİ SANDIKLARI SİVİL Bİ POLİSİ FENA HALDE DÖVMÜŞLER... Bİ DE AYRICA POLİSTEN ŞİDDET GÖRDÜĞÜNÜ ÖNE SÜRÜP SAVCILIĞA SUÇ DUYURUSUNDA BULUNAN BAZI ÖĞRENCİLER GÖZALTINA ALINMIŞ...
?!..

Bİ DE!.. ŞEY, Bİ DE ÖSS SINAVINA BAŞVURUDA BULUNAN TÜRBANLI FOTOĞRAFLARIN BAZILARINDA ÖĞRENCİLERDE BIYIK VE SAKAL OLDUĞU GÖRÜLMÜŞ...

HEP "SON KEZ" DENİLEREK BİR KEZ DAHA UZATILAN OLAĞANÜSTÜ HAL 26. KEZ UZATILMIŞ...

...DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ'NDE, "OTOBÜS ŞÖFÖRLÜĞÜ MESLEK YÜKSEK OKULU" AÇILMIŞ!..
SUS!.. N'OLUR SUS.. IHI-IIHAA!.. AA..

AAI
BAKIRKÖY RUH SİNİR HASTANE?

AAAAAAAAA

AAEEEEE

EEEEEEEEE!..
DOKTOR BEY... DOKTOR BEY!.. E-28 NO'LU HASTA BİRDEN YİNE FENALAŞTI... ÇOK FENA... ZAPTEDEMİYORUZ...
YİNE Mİ?..

OFF!.. İKİ ÜÇ ADAM ÇAĞIRIN DA TEKRAR KARANTİNAYA ALALIM ŞUNU...
E-EEEEE
DONK
DONK
DONK
DONK
DONK

ŞŞTT!.. AABİ, BİLİYO MUSUN?..

HASTANELERİMİZE RUH SAĞLIĞI BOZULDUĞU İÇİN BAŞVURANLARIN SAYISINDA YÜZDE 400'LÜK Bİ ARTIŞIN OLDUĞUNU...

Bitti

Dengeli Beslenme

* Antalya'dan Nur'a: Güzel bir gözlem yapmışsın, fakat esprisini kuramamışsın. Biraz daha dikkat sevgiler!..

* Muğla'dan Ozan Can BOZKURT'a: Gönderdiğin çizim fürlâ aşamalardan geçip bana geldi... Çizgin temiz... Fakat çok kalıp bir çizgi... Dolayısıyla da hareketler kayboluyor... Çizgi dağarcığın her yerde aynı... Bunlara dikkat et... Selamlar...

* Ankara'dan Hakan Selçuk BACAK'a: Güzel espriler buluyorsun... En son gönderdiğin espriler çok başarılı idi... Devam... Selamlar...

* K. Maraş'dan Selçuk ÖZMEN, Kastamonu'dan Özgür KÜÇÜK-TEKİN, Adana'dan, Gürdal GÖRHAN, Zonguldak'dan, Deniz KALKAN, Ankara'dan Jahat KUTLAY, Birer espriniz başarılı... Çizilmek üzere dosyaya gitti haberiniz ola! Hepinize selamlar, sevgiler...

* Eskişehir'den Sarap ŞENOĞLU'na: Çizgisiz bir kağıt ve bir mürekkepli kalem senin şimdi gönder... Kendini o kadar sıkma! Üniversite imtihanında başarılar dilerim...

* Eski dostumuz Fatih VAZGAN İzmir'e gitmiş... Üstad göndermiş olduğun Öğ. Ad. espirileri çok hoşuma gitti... Senden yeni espriler bekliyorum... Sevgiler, Selamlar...

I. LİG TOPLU SONUÇLARI: İstanbul'dan Ahmet EKENCİ, Seymen ŞENER, Ali Emre ERSÖZ, Caner DİLSİZ, İzmit'den Sezgi BEŞLİ, İzmir'den Bora TULGALI, Mersin'den Sibel TÜTMEZ, Celal DURSUN, Denizli'den İlkan KARAKOYUN, Aydın'dan Serkan GÜLAL, Diyarbakır'dan Alper ÇAKIR, Zekai YURTMAN, Antalya'dan Onur ŞAHİN, Viyana'dan Sinan UZUNADAM... Espriler bu sefer olmadı... Maalesef !!!... Espirilerinizi bekliyorum, Selamlar...

SERTLEŞME LAN!..

M. Emre TİNFİDAN

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

BİR ŞEKİLDE FATİH'İN FEDAİSİ FUAT..!.

BADİGARD BYÜP ve İÇİNE DÜŞTÜĞÜ KAOS!

Mini öykü:
FOLKLOR ADAMI TEYFİK'İN BİR DÜĞÜNDEKİ ŞOVU..!.

KONUK SANATÇI
RESSAM-YAZAR VE FİLM YILDIZI
SAYIN GÖKHAN DABAK 'dan
HOŞ VE GÜZEL BİR ŞİİR:

Füzeler gider uzaya. Sevgili yalnızdır.
Laleler açar yazın. Sevgili mazlumdur.
Mevsimler döner kadere. Sevgili şaşkındır.
Taklalar atar akıl. Sevgili harmandır.

* * * * *

Sevgiliye sunulunca lahana ve enginar
Böylece problem ŞAK diye ortadan kalkar.
Bundan sonra kavga çıkarmanın manası yoktur.

İMZA: Bakkala gittim, gelicem...

ÖZGÜR WILLY...

JOPLARIN SESSİZLİĞİ

Sosyal reflekslerimiz değişmiyor.

Türk sinemasında esas oğlanlar, başlarına bir pislik geldiğinde asla karakola gitmezler. Polise gitmesini seyirci de istemez. Esas oğlan sorununu kendi çözer. Çünkü karakola gidilmez, "düşülür".

Siyasi reflekslerimiz de değişmez.

Ordunun, siyasi-sosyal gerginlikleri darbeyle çözme alışkanlığının tarihi çok uzundur ve inanılmaz ilginçlikte örnekler vardır. 1930'lu yıllarda Erzincan-Erzurum havalisinde leyleklerle kartallar birbirine girer. Bir doğa savaşı. Birçok leylek-kartal bu savaşta can verir. Sonunda ordu devreye girip, leyleklerle kartalların bir çoğunu öldürerek savaşı durdurur. 12 Eylül'de olduğu gibi, bu leylek savaşında da halk orduya desteğini verir.

Cinsel tepkilerimiz de değişmiyor. Üç-dört yıl önce genç bir kız kendisine yapılan işkenceleri anlatıyor. Polis: "O karnındaki çocuğu kimden yaptı, ona cevap versin!" diye karşılık veriyor. Genç kızın karnındaki çocuktan polise ne? Genç kız artık işkence acısından vazgeçip namusunu temizlemek gibi yeni bir dert ediniyor.

Ahlakın bozulması korkusuyla gençliği suçlamak asırlardır değişmiyor.

M.Ö. bilmem kaçıncı bin yılda Mısır papirüslerinde yazıyor: Gençliğin ahlakı çok bozuldu, şehvetlerine sınır tanımıyorlar, büyüklere saygı göstermiyor.

•••

Sapıklıklarımız da değişmiyor.

Hristiyanlar, büyücülüğü, hristiyanlığı yıkmak isteyen şeytani bir tertip olarak görüyordu. Demokratik uygarlığımız da gizli örgütleri. Büyücüler de ortaçağın teröristleri'ydi. Terörist avı gibi, büyücü avı yapılırdı. Ateşe atılıp yakılırlardı. Teröristler de öyle. Binlerce mermi tek bir beğene sıkılır. Kökünden kazımak, yoketmek duygusu. Ellerinden gelse kireçli kuyuya atacaklar.

Ortaçağ insanı, büyücü törenle ateşte yanarken, iç organlarının nasıl patladığını hazla anlatır. Kazığa geçirmenin de bir uzmanlığı vardı, iç organları zedelemeden içerden boyuna kadar. İnsan kazıkta bir hafta yaşasın diye, hafif tık tık darbelerle. Medya da teröristlerin delik deşik oyulmuş bedenlerini aynı coşku ve heyecanla anlatıyor.

Büyücüler, simyayı, astrolojiyi de bilen, bir nevi çağlarını aşmış bilimadamlarıydı. Mesela Newton, büyücülerin sonuncusuydu. (1876 yılında kıyametin kopacağı kehanetini bile yumurtlamıştı.)

Josep Fontona, Avrupa'nın Yeniden Yorumlanması kitabında, gençlerin mastürbasyon yapmasının ağır suçlardan olduğunu söylüyor. Bir gencin gizlice mastürbasyon yaptığını siyasi iktidar nasıl bilecek? İki türlü. Birincisi, günlerce işkenceden geçirildikten sonra. İkincisi, günah çıkartan papazların anlattıkları.

İşte bir günah çıkartan papaz anlatıyor: "Bir defasında allmış, birkaç defa elli ve çok sayıda kırk defa!". Ne? Bir köylü kadının bir günde kendini okşama (mastürbasyon) sayısı.

Ortaçağ köylüsünün cinsel ilişki kurduğu bir eşek olsa: inek, kısrak, tavuk, hindi, domuz, koyun, keçi ve katır. Bir de "başka kuşlar" deniliyor. Hangileri?

Kervan geçmez, papaz girmez köylerde, ensest ilişki, çok eşlilik fazlasıyla yaygın. Ve ne günah ne de ayıp, çok doğal. İncel'ikli bir sofrada insanlar doğada gördükleri herşeyle senli-benli oluvermişler.

Bu insanlar, suçları itiraf ettirilip ateşte yakıldılar. Onların sadece tek bir eşleri olabilirdi. Katolikdik onları evliliğe mahkûm etti. Ölene kadar tek eş. Cinsel ilişkide de tek bir yasal pozisyon öngörülmüştü. O da, "misyoner" adı verilen yüz yüze ilişki.

•••

İspanyo'da engizisyon çok acımasızdı, fahişe kadınların cinsel organlarını kesip kopalarına çakıyordu. Aynı İspanyollar Amerika'ya çıktıklarında, kızılderili kadınların memelerini kesip tütün kesesi yaptılar.

Hayat ne kadar değişti, şimdi de fahişe kadınların cinsel organ resimleri en şerefli salonlara asılıyor.

Tarih, sadece yaşlı bir adam değil, bugün bizler, bu hastalıkları sapıklığın da ötelerine taşıyoruz.

Melek Görgün kötü kadın rollerine çıkardı. Adını ve onurunu ömür boyu başımızın üstünde taşıyacağımız obilerin obisi Yılmaz Güney, ilk dönem filmlerinden birinde, bir deniz sahnesinde, Melek Görgün'ün bacaklarının arasına suyun altından bir yılan gönderir. Bir fahişenin bu şekilde cezalandırılması halkın çok hoşuna gitmişti. (Yılmaz Güney gerçek bir efsanedir ve bu verdiğimiz çok istisnai bir örnektir. Bir zihniyeti anlamak için.)

Türk halkının genleriyle oynayan, onun, çocukluk düşleriyle ruhunda binbir çürümüş yara açan Türk sinemasının cinsel sapıklığımıza katkıları az değildir. Aptallar aptalı bir sürü insanın özel eşyasına dönmüş Türk sinaması, şantörlerinin elinde bugünkü bekasını bulacağı kaçınılmazdı. Ve bugün bir Yılmaz Güney'e dünden daha çok ihtiyacımız var.

Sinema salonlarının kapatılması, villalarında mutlu bir hayat süren yıldız sanatçılardan çok, milyonlarca çırak-komi çocuğu düşündürüyor. Onların artık mastürbasyon salonları kalmamıştır. Kalabalık tek odalı gecekondularda büyüyen, kebapçı-lokanta helalarında süren yaşamlarında onları düşürüen kalmadı. Oysa Türk sineması bütün efsanesini onların zekası ve onlar gibi çaresiz-zavallı insanlar üstüne kurmuştur.

On yıl boyunca süren, şu dalga geçilen tecavüz sahneleri. Tecavüzcü, yerde çırpınan kadını soydukça, salonda yüzlerce bedenin kasılıp, bu sahneyle mastürbasyona başlaması. Bize nasıl bir zihniyet hazırlar?

Her matinede tecavüzcü bir kadını parçalayarak tecavüz eder, her matineden sonra salon hortumla yıkanır. İşkence yapılan bir insana, röntgen ve mastürbasyon çekmek.

O günlerde başka hiçbir sosyal eğlencesi olmayan, bugünün memuru, işçisi, şef garsonu, polisi, çak önceleri ful kadro işte bu filmlerle büyüdüler. Kaslarıyla sevgiyi karıştırdılar. Sonra evlendiler. Hışır delikanlı, işini bitirdikten sonra sırtını döndü. Hançer kaşlı kadınlarımız, sevmediği adamlarla evlendiler. "Evlilikte keramet var" dediler. Keramet bu kasılmaydı. "Ben istemiyorum, ama seviyorum". cümlesi alınyazılarıydı.

Tecavüz, kadını büyük bir ruhsal çöküntüye uğratır. Ağır ruhsal yaralar alır. Çünkü kadın, tecavüz anında kaslarına engel olamaz. İstemediği halde, refleksleri kendiliğinden kasılır. Orta Anadolu'da buna "çecikleri gevşedi" derler. Ruhsal yara olmasının sebebi de budur. İstediğiniz kadar masum olun, kaslarınız engelleyemediğiniz başka bir dili konuşur.

İşkencede gölüne jop sokulan çocuklar da, aynı kasılmayı, kendileri istemeden görürler. Aynı ruhsal çöküntüye uğrarlar. İçimizde birçok sessiz adam bu çöküntüyle yaşıyor.

İki yıl önce, işkenceden çıkmış genç bir çocuk, jop sokma faslında, o günlerin ünlü pop şarkısı: "Amaneyy assuruverdi"yi çaldıklarını söylüyordu.

Milyonlarca gence tecavüz karşısında mastürbasyon yapmasını öğrettik. Şimdi, polislerden insan hakları adına gölümüze jop sokmamalarını istiyoruz.

Bakalım, bugünün pop şarkılarıyla, Şaban filmleriyle büyüyenler, yarın gölümüze neler sokacaklar!

Zaferiniz kutlu olsun.

Ne otur söyleyin! Ne oldu Anadolu'nun gök gözlü çocuklarına? Onları kim sapıklaştırıyor, kim köpekleştiriyor!

Öğretici-eğitici-açıklayıcı rolünü unutup, çıldırmış bir köpek gibi ahlaksızlık cinnetine tutulmuş bugünkü medyayla büyüyenler bakalım yarın hangi şarkıyı çalacaklar! Çünkü yarınlarda hayatımızda yalnız DJ'ler değişecek.

Not: Geçtiğiniz hafta Masal Çağı adlı yazımın tam yarım sayfası bir düzeltme karışıklığı sonucu eksik çıkmıştır. Aylardır çok sıkı çalışan Dizgi Servisi'ne söyleyecek lafım yok. Ne yapalım, oluyor ve benim için parçalanıyor, ağlayacak gibi oluyorum. Ölüz dergisinde bu ve benzeri dizgi yanlışlarından da bir yazı yazmayı düşünüyorum.

Bazı dizgi yanlışlarını bir sonraki hafta düzeltmek mümkün değil, çoğunda da hata kaçıyor. Arkadaşlar yeniden yayınlayalım diyorlar, onu da ben istemiyorum. Şimdi dergiyi almış, Çay Bahçesi'ne gitmiş okuyucu aynı yazıyı bir daha okuduğunda ne düşünür?

Nihat Genç

SURDİBİ

TABUDEVİREN

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

ZAYİ : Kimliğimi kaybettim, hükümsüzdür.. ŞEHR-İ İSTANBUL

Aksaniser

Pi'ya Mektuplar

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

HADİ ÇİRKİN, KALK ARTIK... TAMAM, BENİM İSTE!.. GEL İÇERİ NİŞ YAPALIM...

BÖUAA!

EV MAL DOLU...

BU KADAR MAL İÇİN KAÇ KİŞİ ÖLDÜ ACABA?. UZAT KOLUNU...

HIRM!

GA!

IIHH!

FAZLA GELDİ DİMİ AMA, BAŞKA ÇARE YOK!

YAT DİZİME ÇİRKİN VE NE OLUR ÇABUK ÖL, BÖYLESİ DAHA İYİ!..

SENİ ONLARIN ELİNE BIRAKAMAZDIM... HOŞÇAKAL ÇİRKİN!..

HAZIR MIYIZ...

TAMAM GİRELİM ARTIK!

DİKKATLİ OLUN!

SİLAHLI OLABİLİR!..

AMAN ALLAHIM, BU NE?.. ÇOK ÇİRKİN..!

ÖLMÜŞ BU.. PİS YARATIK TUUU!..

EROİNDEN GİTMİŞ İĞNE VAR.

PEKİ BUNU NASIL RAPOR EDİCEZ?.NE BU, İNSAN MI NEDİR?

PANİĞE GEREK YOK, NORMAL BU.. HAMİLESİNİZ... BABASINA MÜJDEYİ VERİN!..

BEN!?

OLAMAZ, ÇİRKİN... HAYIR!..

O YARATIĞIN ÇOCUĞUNU DOĞURAMAM!.. YOK ETMELİYİM ONU, EROİN İSTİYOR CANIM!..

Overdose'den sonra aynı şırıngayla bebeğini düşürdü... Ölmeden önce de düşmemek için sifona tutundu...

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

OLASI ÖYKÜLER SERİSİ 75: GEÇTİ BOR'UN PAZARI, TİYNİYETSİZ TEKİN GİDER NİĞDE'YE...

AYRINTILAR

Metin Fidan

Selâm!... Bu hafta ben, fazla bişy yazmıycam, sütunu tamaamen size ayırcam. Bunun birinci sebebi: Ayda bi iki kere böyle yapıp, SEVERİM'lerinize daa fazla yer ayırmak istiyom. Palburi, Hoştaşıma, Minibelgesel felan, hepsi aynı ando, aynı hafta giremiyo sütuna. Bu hafta hepsine bi molo veriyom; ilerde bi düzenleme yapcam... Ne kadar silaci teknik açıklamolar di mi?.. Sanki holding toplantısı gibi.. Herneyse, bilin istedim. Bu arada, uzun zamandır SEVERİM yazmamıştım. Canım çekti. Sizinkilerin arasına sızıcam, parantez içlerinden bişiler diycem...

SEVERİM:.. Ayakta işefkene, özellikle eşofman giydimde, başpormoomla hem eşofmanımın hem de iç çamaşırımın lastiğini tutuuum aanı...BÜLENT... (Evet, nefis. çok hoş onnan germek)... Halkotobüslerinde, biletçinin oturduu o küçücük bölmeyi... NİLGÜN... (minicik bi oda gibi. Ne roattır orda biletçi. Orası ana aait. Küçüklüümdeki dikiş makinesinin altı, koryalaylo gardrop arasındaki boşluk gibi)... Garsonların, pusuladaki hesapları, akıllarından toplamalarını.SEMA. (Evet, havaya fellan bakıyorlar, hemen topluyorlar. Ya fazla topladılarsa?. Güveniyoz ama onnara hep)... Kardeşimle yerde güreşirken, kolyeme zarar gelmemesini.TAYLAN. (Ben hiç kolye takmadım. Kolyelilerin ilgisini çeker belki bu aynntı)... Tünel metrosuyla Beyoğluna çıkarken, aracın yirmi metre kala yavaşladığı aanı. ULAŞ. (Evet. Gıcık bi durum. O yirmi metre bitmek bilmiyo. Ne tan bu! Hem gıcık gibi bişii, hem de SEVERİM oluyo. Annamıyorum)... Volkaneri düşürdükten soora, elime alıp, bazulmadığını annadım a aanı. HAKAN. (Evet. Yazı yazarken, beş on kere yaşıyom a aanı. Küüt, çaal!. Hiç bişii olmuyo. Nefis bu!... Ajanlı filmlerde felan, adamın, kapının şifresini çözüp açtığı aanı. BARIŞ. (Hemencecik de açıveriyolar. Seviniyoz ama. Aaferin onnara!... Banyoya girerken, boynumda havlu taşımayı. GÖKSEL. (Çıplak ete değmesi nefis oluyo. Hani bi de bele boolyolar ya dolayıp. Doladıktan sonra, ucunu araya sıkıştırma aanı da hoş di mi?)... Bankomatik kartımın üstündeki kuş resmini ışığa tutup oynatıdığım aanı değişik renklerde görmeyi. BURCU. (Hologram baskının sırrı, 3 boyutun keyfi işte. Çok pooh olduu için, soadece, Javsı, Frediyl felan üç boyutlu yaptılar. Bu sanal gerçeklik çılgınlığı öyle bi haale gelcek ki, ikinci bi GERÇEK yaratmıcaklar... Ama öyle Burcu)... Küçük çocukların, durduu yerde annelerinin eteeni falan tutarak hoplamalarını.GÖKÇEN. (Evet. O minicik gövdeleriyle hop hop hoplamaları çok hoş. Annesinin paltosuna tutunup yürürken, boonp şarkı söyleyen, haplayan bi çocuk gördüm. Hiç kimse sigında dili. Kafasına göre takılıya. Şimdi yapsan deli derler)... Bürolarda falan, pul yapıştırmak için parmak sürülen, süngeri kutularını. Kalem pilin ucunu yaladımda duyduum, acılı tadı. SERKAN. (Evet Serkan, o süngerler nefis şeyler. Ve pil ucunu yalamak da heycanlı bişii. Öyle yapınca kendimi cesur felan sanıyom)... Akvaryuma elimi sokup, balıklara dokunduumda, onların aani hareketlerle kaçışıp içimi titretmesini. VOLKAN. (Dooru, heycanlı bi duygu. Bi de aklıma getirmişken sen; Geçen gün akvaryumun camını açık unutmuşum. Balıklar pişti. Son anda İzzet geldi gördü, kurtardık onnan)... Yumurtayı kırdıktan sonra, çok yavaş akan akının, süzülüp esneyişini seyretmeyi. İLKER. (Iyy, benim miidem bulanır ona. Yumurtanın sansını yirim hep. Anaanem alışmış beni sanıya)... Sıvı yemekler soayunca, üstlerinde oluşan donuk yoğalan. Hartumla baaçe sularken, suyu uzaa püskürtmek için ucuna parmaamı doyadımdaki duyguyu. BANU. (Yemeklerin üstündeki donuk yoa, yara kabuu gibi parçalaşıyo hemen di mi?. Hartuma gelince, ne diyim ki, nefiss bi duygu!... Fincanımın kulpuna, ikiden fazla parmaamı sokup öyle tutma gayretimi. CELİS. (Sıkışıyo. Net oluyo, güzel oluyo. Oh, gergin gergin)... Tarihi kartpostalların kenarlarına dokunmayı. Ucuz lokantalardaki pembe kâğıt peçetelerden almaya çabalarken, diğerlerine de dokunmayı. DENİZ. (Bişiylere dokunmak çok hoş. Dokunup, onu anmamak). Maşa ile kızgın kömür tutmayı. ERDEM. (Kızgın kömür tutuyan, ama elin yanmıyo. Şu maşalar nefis bişii yaa. Parmaamın ucunu azcık yağ yapan o bi taanecik makarna da öyle. Di mi Erdem? Tabi)... Selpak mendille sümüümü silip bi kat katladıktan sonra, elimle azcık bastırıp, içindeki yumuşaklığı hissetmeyi. İBRAHİM. (Sana kıyak yaptım İbo. En sevdiim klasiklerden biri alduu için, bi daa yayınladım. Iyy, yumuşak yumuşak)... Üzerinde sofra kuruluyken, küçük mutfak masasını balkona taşımayı. HANDE. (Amon, dikkat. Bişiyler düşcek gibi. Heycanlı olmalı)... Elektrik süpürgesinin düümesine bastımda, fişini içeri çekişini. Çıkan dişimin boşluuna dilimle dokunmayı. BİLGİN. (Hızla içeri koçan bi fiş / bize dokuncak bi boşluk bırakan şu diş / Yaşamak ne güzel bi iş / Aa, şiir!)... Tırnak makaslarının küçük zincirlerini. ARİF. (Bu da bi klasik, çok yayınlandı. Sevin o zinciri lütfen)...

BİŞİİ:... Erdinç, Özgür, Fatih, Hale, Hakan, Kemal, Mustafa, Göknur; tekrar deneyiniz, ve soadece SEVERİM gönderiniz... Koray, Sabire, Gülseren; kutbaalarınız çok hoş. Bi daa bişii istemiycem. Teşekkür ederken utanıyam... Merve; içinden diliyom istediini... Aarif, Neslihan; bunu sarmanız bile saçma, elbette. Dergiye, soadece: Pazartesi ve salı, öğleden sonra uurayabilirsiniz. Buranın da bi kapısı var, ve itince açılıya. Ama bence; yüzyüze gelip el sıkışmak, hamur sayfalar üzerinden bakışmak kadar heycanlı dili... Hadi iyi günner diliyom ben!..

L e M an MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

ÇOK DEĞERLİ İNSANLAR VE İNSAN KALMAYI SÜRDÜRENLER

Böbrek rahatsızlığı olan Nurten kardeşimizin yazısını Leman'da okuduk ve yardım edebilmek için kolları sıvamak istedik.

Bizim ona yapabileceğimiz yardım bir konser olabilir diye düşündük. Eğer gerçekten bir parça yardımımız dokunacaksa bundan büyük onur duyarız.

Konseri Ankara'da yapmayı düşünüyoruz. Bu konser sevgili Nurten'e moral de verecektir. Çünkü biz de kaseti çıkardığımız da bize destek olacağını söyleyen pekçok kişiden "moral" desteksizliğini görüp üzülmüştük.

Sizlerin de bizim gibi insan olduğunuzu hissediyor ve saygılar sunuyoruz. Sevgilerimizle.

Not: Daha önce Grup Direniş hakkında adres istemiştik. Yollarsanız seviniriz.

Grup Laçin

Merhaba

Biz 26 Aralık'ta Manisa'da gözaltına alınan gençlenz. Bizleri, gördüğümüz insanlıkdışı işkenceterden tanıyorsunuz. Oysa daha olumlu veya daha iyi şeylerden tanımanızı isterdik. Ancak Tükiye'de yaşıyoruz. Bu sebeple sizlerle ancak böyle tanışabiliyoruz.

Basında birçok kez yeraldı bu işkence. Hatta bunu magazin bir haber haline getirip içini boşaltmaya kadar çalıştılar. Ama bu bile işkencenin ve işkencecilerin gerçek yüzünü engellemeye yetmedi. Manisa Emniyet Müdürü işkenceyi yalanlamaya, üstünü kapatmaya yöneldi. Bazen öyle açıklamalar yaptılar ki, kimin savcı, kimin hakim olduğu anlaşılamadı. Yani örgüt üyelerine işkence yapmak meşrudur ama orada hatalar da olabilirdi onlar için. Eğer polisin kimin örgüt üyesi olduğuna karar vermek gibi bir yetkisi varsa, o zaman mahkemeler kanunlar ve buralarda çalışanlar ne işe yarıyor diye bir soru sormak anlamsız değildir diye düşünüyoruz. Kaldı ki; bu soru çok uzun zamandır yargısız infazlarla gündemdeydi. Artık işkencede bile sormak gerektiği ortaya çıktı. Mahkemelerde aslında bu bütünün bir parçası gibi geliyor bize. Özellikle ilk mahkeme sonucunda çıkarttığımız ders bu oldu. 16 genç işkence ile yapmadıkları şeyleri kabul etmeye zorlanmış ve kabul ettirilmiş. Bunun sonucunda 12'si tutuklanmıştı ve ilk mahkeme sonucunda 2'si bırakılmıştı. Oysa yargılanması gerekenler dışarıda, ellerini, kollarını sallayarak işkence yapacakları birini arıyorlardı. Bu çok önemli aslında. Tüm insanların dikkatinden kaçan bir nokta var. Bizim işkence gördüğümüz kamuoyu tarafından öğrenilmiş ve tüm dikkatler Manisa Emniyet Müdürüne çevrildiğinde bile Taştepe köyüne operasyon yapan polis, 16 yaşındaki bir kıza tecavüz ederek "örgüt üyelerine" gerekli cevabı vermişti. Sadece bununla kalmamış, işkence tekniklerini geliştirmiş ve yenilerini eklemişti. Bu aslında kamuoyuna, işkenceye tepki gösterenlere, demokratlara, devrimcilere ve en genelde insanım diyen herkese bir cevaptır ve bu cevabı çok iyi düşünmeli. Artık soru sormayı bırakıp sorulara çözüm üretmeliyiz. Çünkü cevaplar cevap niteliğini taşımıyor, tehdit ediyor, hem de ben insanım diyen herkesi.

Üstünde duracağımız ikinci konu işkence sonucu oluşan hastalıklarımız. Şu anda cezaevinde tutuklu 10 kişiyiz ve hepimiz de rahatsızlıklar var. İşkencenin üzerinden 2 ay geçmesine rağmen ne fiziki ne de psikolojik olarak bir türlü iyileşemedik. Rahatsızlıklarımız şöyle: Münire Ayapdın: Tüberküloz (Verem) şu anda hastanede tedavi görüyor. Ayşe Mine Balkanlı ve Sema Taşar: Bronşit uykuda düzensizlik. Bayanlarımız böyle. Erkeklerimiz ise: Aşkın Yeğin: Böbreklerde iltihap, tüberküloz başlangıcı, Levent Kılıç: Bronşit, Arut Deniz: Böbrek iltihabı, bronşit dişleri emniyette kırıldığı için ameliyat olması gerekiyor, belinde ağrılar var. Özgür Zeybek: Bronşit. Ali Göktaş: Böbrek iltihabı, Bronşit, eklem yerlerinde ağrılar. Mahir Göktaş: Kulak zarı delik ve ameliyat olması gerekiyor. Emrah Said Erda da böbrek iltihabı, prostat iltihabı, bronşit, sağ ayağında devamlı uyuşma. Yukarıda yazdıklarımızı bir de bize yapılan işkenceleri birlikte düşünürseniz: Elektrik, hayaları burma, soğuk suyla yıkayıp pencere ve vantilatör önünde bekletme, buz kalıbına yatırma, makata cop sokma, tazyikli su sıkma, kaba dayak, oluşan rahatsızlıklar bunlardan ayrı şeyler olmadığını göreceksiniz.

Bizleri tutuklarken sadece özgürlüğümüzü elimizden almadılar, aynı zamanda sağlığımızı da aldılar. Ve cezaevinde bu rahatsızlıklardan kurtulmak sadece şansa bağlı. Biz işkence gördük ve hala izlerini taşıyoruz. Kimse inkar edemez. Bize güç verecek tek şey insanlarla dayanışma olabilir dostlar. Bize ne kadar çok mektup gelirse, dışarda o kadar çok olduğumuz anlaşılacaktır. Mahkememize bir çok insan geldi ama gelemeyenlerden mektup istiyoruz. Bu istediğimiz şey sadece tahliye olmak değil, işkencenin de, işkencecinin de mahkum edilmesi. Bunu sağlamak da bizlere sahip çıkmanızla orantılı birşey. Sizlerden mektuplar bekliyoruz ve herşeye rağmen yaşamayı çok sevdiğimizi, özgürlüğü hissettiğimizi, ülkemizi ve insanlarını çok sevdiğimizi bir kere daha haykırıyoruz. 16 Nisan'da DGM'deki mahkememize herkesi bekliyoruz. Mektup ve adreslerinizi bekliyoruz. Selamlar.

Manisalı tutsaklar adına
Emrah Said Erda
Buca Cezaevi YBK 6 Buca/İzmir

ÖZGÜRLÜĞÜN BEDELİ -

Yine düşünüyordum. Ben nasıl ve ne zaman istediğim hayatı ve savunduğum değerler gibi yaşamaya başlayacağım? Bu sabah para sorunumuzun nasıl çözüleceğini düşünürken, aklıma birşey geldi. Piyangodan bana para çıksa sadece 200.000. 000.TL. kadar. Bunu ne yapardım diye düşünürken, aklıma bu paranın 150 milyonunu babama verebileceğim geldi. Ve babama bu parayı verirken de çok güzel bir felsefe yaparak, ondan sadece beni rahat bırakmasını yani özgürlüğü isteyebileceğim aklıma geldi. Yani artık beni öyle ağır görme baba. Bırak bu dünyada yaşayacak olan benim. Bugüne kadar yaptığın baskılar yetmiyor mu? Hayatı benim için körelttiğiniz yetmiyor mu? Bırakın da lukla kalkıyorum. Acaba kaç kişinin canı yanacak? Kaç kişi sudan sebeplerle tartaklanacak gözaltına alınacaktı?

9.45'deki derse yetişmek için okula giderken Nevroz coşkumu içimde biriktiriyor ve mutluluğumu ciğerlerimde teneffüs ediyordum. İnsancıllık ve şefkatten yoksun üç saatlik ders geçip gidiyor. İnsanın içinden çevresindekileri dürtüp, bugün bayram deyip onlara, onların bayramlarını kutlamak geliyor. Fakat diyorum ya onlar, öyle manasız öyle boş bakıyorlar ki, bu arzum bu boş gözlerin derinliklerinde kaybolup gidiyor. O kadar şiddetli sağırlaşıyorlar ki; çığlıklarımız onlara abuk subuk anlaşılmaz şeyler olarak geliyor. İşin kötü yanı ise bu hastalığın gittikçe kronikleşmesi.

Neyse, hiç olmazsa bugünü kendim ve aynı düşleri gördüğüm insanlar için yaşamak istiyordum. Dersten sonra Karşıyaka'ya gitmeye karar verdim, hemen okutdan ayrıldım. Konak meydanı her zamanki debdebesindydi. Kararımı vermiştim hiçbirşeyin, hiçkimsenin sıradanlığına aldırmayacaktım. Kararımı vermiştim; onlar kendi yoluna biz kendi yolumuza.

Karşıyaka otobüslerinin kalktığı durağa geldiğimde bir hareketlilik sezmiş ve o yöne doğru baktığımda gözlerim kamaşmıştı. Allı pullu giyinmiş, zıbınları yürürken ışıl ışıl parlayan, başörtüleri bembeyaz, başlarını kendilerince, kendilerine yakıştırarak bağlamış kadınlar geliyordu. Yüzlerine baktığımda kendi coşkumu, kendi sevincimi orda görüyordum. Belli ki bir şenlik dönüşüydü. Çok mutluydum, coşkumun bölünerek çoğaldığını hissediyordum. Herbiri ayrı ayrı kardaşım, anam, babamdı.

İşte, bu tür bayramların bir diğer sevinicileri, güvenlik görevlileri ve onların köpekleri, yolun öbür ucunda gözüküyor. Onlara daha iyimser bakmak istiyordum, çünkü onlar da insan, çünkü bugün bayram. Ayrıca İstanbul Taksim meydanında amacını aşan bazı gösterilere müdahale etmemişlerdi duyduğum kadarıyla. (Bugüne kadar hep tersini yaparlardı oysa.)

Polis grubu yaklaştıkça aralarında sivil giyimli genç bir erkeğin olduğunu farkettim. Boynundaki puşusundan bir Kürt genci olduğu anlaşılıyordu. polisler genci iyice ortalarına aldıktan sonra montundan çekiştirip hemen dağılmasını küfürlü bir şekilde ifade ettiler. Oysa o dağılamazdı çünkü insan kendi kendini nasıl dağıtabilir ki! Genç, kendisine küfreden polislere sözle karşılık verince, polisler hiç beklemedikleri bu tepki karşısında bir süre duraladılar. Fakat çok sürmedi bu sessizlik, içlerinden en zeki olanı silahsız! Savunmasız! gencin üzerine giderek köpeğine saldır emrini verdi. Köpeğin şaşkınlığı sahibininkinden daha kısa sürmüş olmalı ki komutu aldığı gibi gence saldırdı. Diğer köpekler de emir alacaklarını hissetmiş olsa gerek hemen onlar da genci çeşitli yerlerinden yakaladılar. Herkes ne yapacağını şaşırmış ve olduğu yerde donup kalmıştı. Aslında itiraf etmek gerekir ki; herkes ne yapacağını çok iyi bilmesine rağmen birşey yapamıyordu. İşte yine zincirlerimiz sağır edercesine şakıyordu. Ne yapacağını bilip de yapamamak çok ağır bir yük. Bu kadar mutlu olmaya hakkımız olmadığı bir kez daha ağır bir şekilde hatırlatılmıştı bize. Genç yaka-paça polis minibüsüne bindirilip bir bilinmeyene doğru yol aldığında herşey eski haline dönmüştü bile. Karşıyaka otobüsü gelmişti...

İşte İzmir'de de Türkiye'nin her yerinde olduğu coşkulu ve olaysız? Bir nevruz daha yaşandı.

D.E.Ü.'den Bülent

Selamlar;

Ben 17 yaşında üniversiteye girmeye çabalayan bir lise öğrencisiyim.

Son günlerde yapılan yürüyüşler, protestolar kafamı karıştırdı. Ve kafamda şu soru oluştu "Kimler haklı?" Bunun için ilk önce babama gittim. Babam "Öğrencilerin haksız olduğunu, haklı olsalar dahi haklarını, devletin onlara verdiği üniversiteleri kırarak, yıkarak aramamaları gerektiğini" söyledi. Bu benim için yeterli bir cevap değildi.

Sonra, Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'ndeki Esat Abi'ye sorduğumda ise "Harçların yüksek olduğu, kurulun böyle konularda acımasız olduğunu belirtti. Kırılan camları, kapıları sorduğumda ise üzerime yürümeye kalktı. Anlaşılan buradan da sonuç alamayacaktım. Ama biraz olsun neyin ne olduğunu anlamıştım. Bir de Server Abla'ya sordum. O ise harçlardan ziyade sınıf yetersizliği, anfi yetersizliğinden yakındı. Bu konuşma daha sakin geçti.

Bir sonuca ulaşamamıştım. Ama; burası haklı dahi olsak kırıp, yıkacağımız bir yer değil, burası Türkiye. Yeni filizlenecek fidanlarla dolu. Özgür, demokratik, insan haklarının eşit olduğu, Yaşar Kemal'in hapis edilmediği bir ortam için üniversiteleri yıkmayalım. İterisi için savaşalım. Kırmayalım; ileriisi için çabalayalım. Ama insanlığa yakışır en mütevazi şekilde yapalım. Kendimizi suçlu duruma düşürmeyelim.

Ve provakatörlere de lanet okuyorum...?

Özer Dolmacı

Halklar Kardeştir

22 yaşındayım, proleter çağında ömrüm ağrılarla, sağılmaz yaralarla geçen 22 yıl. Hayata hep sıcak baktım ütopyalar yarattım kendime, şu an Çortu'da bir fabrikanın koğuşundan sesleniyorum sizlere.

Beyninizde bazı değerleri çok büyütmeyin yoksa bazı istisnalar çıkar karşınıza, nasıl mı?

Ben Güneydoğu'nun o mazlum halklarına özellikle Kürtlere, halkların kardeşliği şiarından gelen inançla adeta sevdalıydım. Öyle ki; ezilen insanların başkalarını ezmeye çalışması saçma değil mi sizce?

Onlar ki; tarihin her devresinde mevcut iktidartar tarafından ezilmişler, aşağılanmışlar, yaşam seviyeleri ikinci sınıf insan seviyesinden öteye gitmemiştir.

Belki de ben onların yaşamsal kaygılarında kendimi buluyordum.

Fakat şuan görüyorum ki; vahşi kapitalizmin, insani değerleri unutturan idolojisi Kürt dostlarımızı da teslim almaya başlamış.

Ama hata bende, her sakallı dedem olmadığı gibi her Kürt de haklar kardeştir sloganının haklı savunucusu olamazdı.

Dedim ya hata bende sanki, onu, özgürlük, kardeşlik gibi kavramlar sadece Kürtlere has kavramlar gibi düşünmüştüm, yanılmışım. Halklar ortak dil, emekte, paylaşımda ve kültürde kardeştir hem de kankardeştir.

Peki Kürtler başkalarını nasıl eziyorlar? Diyelim ki; bir vardiyanın bir kısmında çalışanların çoğu Kürt, çoğunluk bütün pis ve angarya işleri kendilerinden olmayan diğer insanlara dayatıyorlar, özellikle Bulgar ya da Trakya kökenlilere.

Anlaşılmaz ve gülünç bir kibirin girdabındalar, kendilerinden olmayan insanlarla konuşmamaya özen gösteriyorlar. Özellikle başka milliyetlerle olan diyaloglarımdan dolayı.

Dostlar bilirsiniz, açlığın dini olmaz, yoksulluğun vatanı. Yani insan her yerde insandır. Benim gibi hayata at gözlüğüyle bakmayın. Belki anlattıklarım benim çalıştığım yere özgü bir istisnadır, kimsenin kırılmasını istemem. Ama bildiğim sabit bir gerçek var o da YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ

Hacı Mehmet Kurt - Çorlu/Tekirdağ

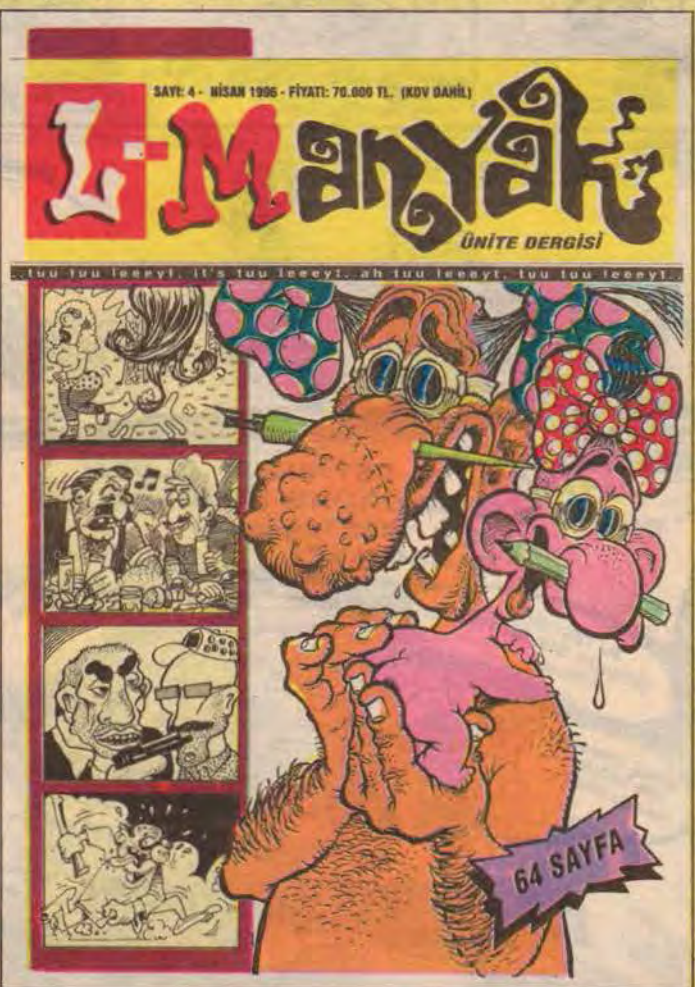

4. SAYISI ÇIKTI

Sayı: 230 7 Nisan 1996 Pazar

SAHİBİ: ŞİMERA YAYINCILIK adına Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Turgay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR

Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Turgay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra ÇAN ● Nesrul CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Altay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Askın ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZDAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mehmet TİRİT ● Alp Tamer ULUKUÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Ekrem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Ali Gökay USLU ● Bilgisayar Tasarım: Murat YÜCEŞAHİN ● Cabrail ONÇU ● Sabiha Güneyt AYDIN ● Nurt AÇAR ● İşletme: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇAĞIR ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Dizgi Gönderilecek Yazılar: ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Yay-Sat ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100304 - 7 ● (Havale numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

SERBEST KÜRSÜ

Alp Tamer

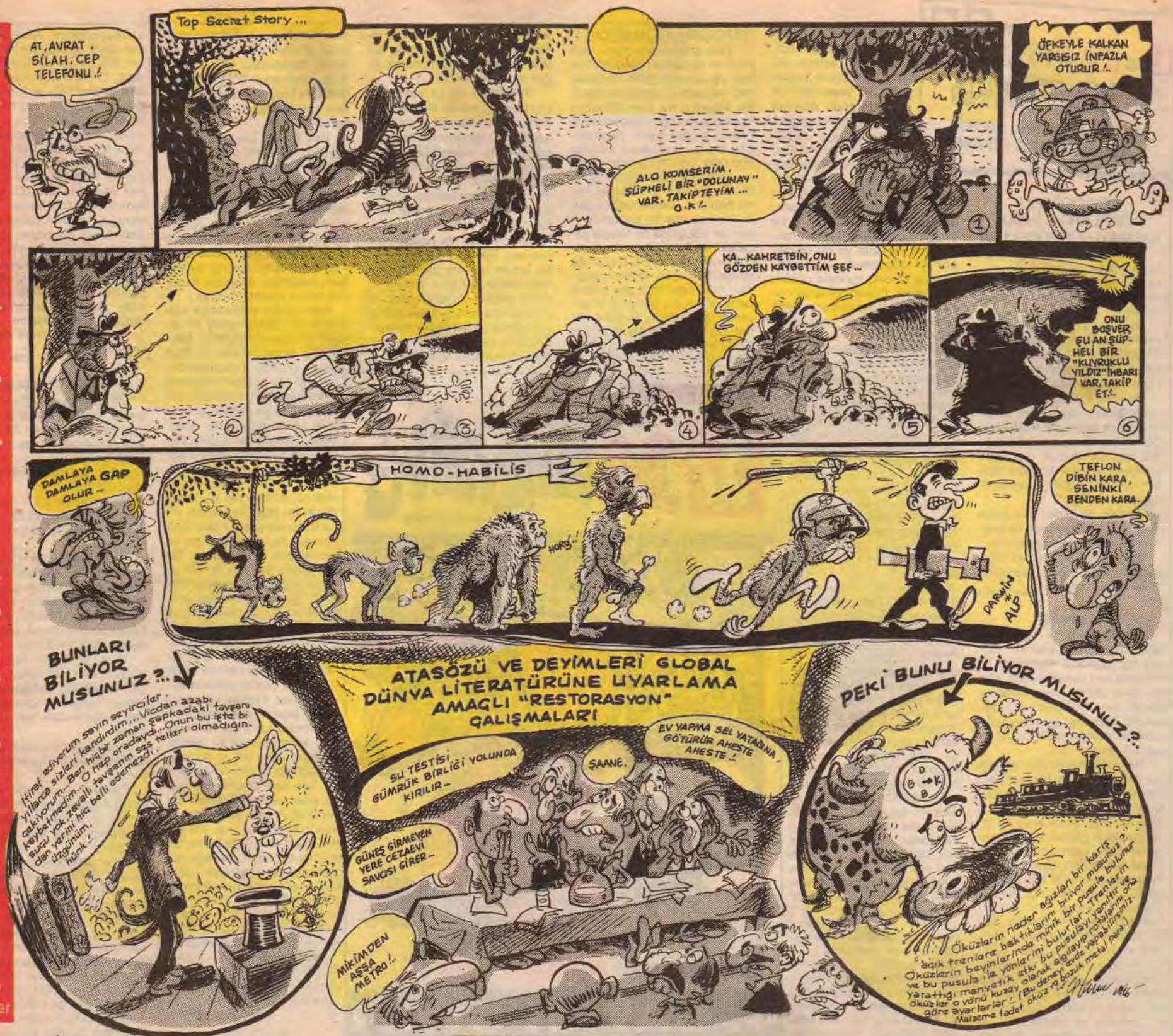

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

Altay Martı

LEPPİK Bu dapdaracık küçe şimdiye dek böylesine belâlı, böylesine yapışkan çocukları görmedi tarihinde. Şaşo Beloşo, Azo Berzik, Ahma Çirto İspirto, Kadri Gınıkreş ve Çütkofa Yoşo! İskeletten hallice bedenleri, iki numara traşlı kafaları, zindan gibi yüzleri, delifişek gözleri ve ille de yüzde doksandokuzu küfür olan kezzap gibi sözleriyle birer yavru kaplan gibi dönüp dururlardı bu viran mahallede. Öyle ozgınlardı ki, elinden gelse şu zamana kadar belki en az kırk kere firar ederdi bu sokak; öyle vahimdiler.

İşte yine arada, Köşk'ün bahçesindeler. Başçavuş Şükrü'nün büyük oğlu Mustafa'yı almışlar araya, çepik çalarak bağırıyorlar:

Musto Musto tentene
Mışkomın kuno tene

Zavallı Mustafa! Sen ne anlarsın Kürtçe tekerlemeden! Sen bir Konyalı çocuk, küfür mü ediyorlar, dalga mı geçiyorlar, nereden bileceksin! Mecburen başını yana devirip evine gideceksin, gitmelisin.

Neyse ki o sırada elinde bakır ibriği, oyağında takunyalarıyla camiye gitmekte olan Sofi Mahmut görüyor durumu ve hemen müdahale ediyor.

- Ula pic oğlı picler! Ne istiysiz ula elin çocuğından. Çabuk doğılın diyem size.

Sofi Mahmut saygın adam. Çocuklar o dakika susup usulca sıvışıyorlar oradan. Bir çapulcu sürüsü, bir soluk renkli çete gibi ayaklarını sürüye sürüye Tağji Mehmet'in evinin altına dek geliyorlar. Bir süre ellerinde birer dal parçası, her biri bir taşın üstüne oturup, kırmızı toprağa anlamsız şekiller çizip duruyorlar; canları sıkılıyor. Sonra Şaşo Beloşo'dan bir öneri:

- Hadi gelin mal oynıyoğ!

Mal dedikleri kibrit kapakları. Arka yüz genellikle desensiz olduğu için "bir mal", ön yüz ise mutlaka bir şekil ya da resim içerdiği için "iki mal" sayılıyor. Bir de özel mallar var. Örneğin kibrit kutusunun ön yüzünde Yahya Kemal Beyatlı'nın bir fotoğrafı varsa yirmibeş mal ediyor. Namık Kemal'inki ise yirmi! Bunu kim belirlemiş, bu değerleri kim biçmiş, belli değil! "Mal"ın tarihsel sürecine bakmak lazım! Hao, bir de kibrit kapağı olmamasına rağmen mal mertebesine ulaşmış bir şey var. "Gripin" kutusu! Ön yüzündeki başı ya da dişi ağrıyan acılı kadın on mal ederken, arkadaş pembe bir çiçeğe benzeyen şekil beş mala eşit.

Hemen ayağa fırlıyor şeytanın çocukları. Önce bir daire çiziliyor. Sonra herkes cebinden çıkardığı beş mal tutarındaki kibrit yüzlerini dairenin ortasına koyuyor üstüste. Epey ileriyelse bir düz çizgi çekiliyor. Sıra yanyana sıralanıp o çizgiye atış yapmakta!

Önemli olan "leppik"i mümkün olduğunca çizginin yakınına düşürmek. Ne kadar yaklaşabilirsen o oyunun kaderini değiştiren çizgiye, o kadar atış önceliği kazanıyorsun.

Leppik bu oyunun can damarı, öz suyu, bir numaralı aracı. Bu, bir parça taş ya da kiremit, eski bir terlik herhangi bir tahta parçası veya şekil (eski ayakkabı) olabilir. Burada kural ve standardizasyon yok.

Oyun başlıyor. Yirmi dakika geçiyor. Azo Berzik biraz öfkeli. Hem sürekli atış sırasında nahir-i gogo, yani sonuncu oluyor, hem de "leppik"i kıytırık bir taş parçası; ne zaman dairedeki mallara doğru savurso ancak iki-üç malı daire dışına çıkarabiliyor. Şaşo Beloşo'nun ise bugün belluası çok! Haddinden fazla şanslı. Çünkü teri'ğini kullanıyor leppik olarak, buna mal mı dayanır! Kazandıkça seviniyor, sevindikçe söyleniyor:

-Hepinizi çuluz edecoğım. Hepinizin kanını içecoğım.

Gaddar ık sanki bir yün bered'r. Şaşo onu hep kafasında taşıyor. Azo Berzik'te ise hırs iri bir taş olmuş gelmiş göğsüne oturmuş, sinirden nefes olamıyor. Çok kızıyor. Beter kızıyor. Oyunu, bir sotirlo doğror gibi kesiyor aniden ve koro parmağını Şaşo'yo doğru sallayarak yılan gibi tıskaya tıslaya konuşuyor:

- Oğlum şimdi eve g'decoğım. Beş dakko sonro burdayım. Eğer erkeksen beni burda bekle. Devom edecoğız oynamoya.

Şaşo da diğerleri de kabul ediyor bunu. Azo yaralı ve-teloşlı bir eşek gibi sallana sallana evin yolunu tutuyor. Bırakın beş dakikayı, iki dakika sonra elinde babasının kasketiyle çıkıp geliyor. Sinirli sinirli gülerek:

-E hadi, başlıyağ! On malına ayrıyocağa, diyor

Yine başlıyorlar oynamaya. Kasket ziyadesiyle işe yarıyor. Sihirli leppik! Bir kere in, bir de içi çukur. Mallan bir kom halinde, yutar gibi içine alıp dairenin ta ötesine götürüyor. Bir, üç, beş! Bu hep böyle! Sonunda Şaşo itiraz ediyor:

- Olmaz oğlum. Ben kabul etmiyem. Şevkadan leppik olmaz.

- Niye? Kim demiş?

- Eleyse ben oynamiyem.

Üstelemiyor Azo. Herkesi zulüt etmiş zaten; elindekilerle yetiniyor. Oyun bitiyor.

Güneş yavaş yavaş erimeye başlıyor. Akşam serinliği. Evli evine, köylü köyüne, evi olmayan sıçan deliğine çekilmiş. Hamal Uso'nun evinde bir teşkele. Çatallaşmış sesiyle bağırıyor Uso:

- Ula ibnenin çocuğı. Ne yapmışsın ulobu Şevkayi. Bu toz nedir ha!

Azo'nun cırtlak sesi bütün mahallede yankılanıyor:

- Babao! Dögme babao! Aohh! Aaaoohh!

Uso beter dövüyor Azo'yu. Nerede görülmüş kasketle mal oynamak! Elleri acıyana, şerigi tükenene, sesi kısılana dek dövüyor. Sonra kasketini alıp eliyle pat pat vurarak çıkıp gidiyor odadan. Azo tehlikenin bittiğinden emin olana dek öylece yatıyor odanın ortasında. Korkusu acısından büyük. Bir taraftan inliyor, bir taraftan da kendi kendine kısık bir seste konuşuyor:

- Hepinizin malını yuttum ya oğlum! Daha en az bir hafte oynoram ben bunlarla. Hepinizi yutam ya!

14 Nisan 1996 Pazar... Sayı: 231... 40.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Cumhuriyet

Beatles sevgisi 2.5 ay hapis getirdi

ÜMİTOTAN

İZMİR - O. küçük bir ilçede, 'küçük dereceli' bir memurdu. Masasının iç bölümüne, gözlerden ırak bir yere astığı 'Imagine' şiirinin, Nâzım Hikmet, Adnan Menderes ve Deniz Gezmiş'in fotoğraflarının bir gür [illegible] dert olabileceğini [illegible]

Mahkem[illegible] [illegible] 54[illegible]

sanki. Evli ve iki çocuklu Bakay, devlet memurluğunun sıkıcı ortamını biraz değiştirmek için masasının iç bölmesine şiirler, fotoğraflar yapıştırmış. Beatles'tan John Lennon'ın bestesi o güzelim Imag[illegible]

▶ Çalışma masasına Beatles'ın ünlü şarkısı 'Imagine'in şiirini yapıştıran memura verilen 2.5 aylık hapis cezası tecil edilemiyor, paraya çevr lemiyor. Çünkü mahkûm olduğu madde 12 Eylül dönemi tarihini taşıyor.

[illegible] sıyla ilgiliydi. 65 bin lira para cezasından altıda bir indirim yapıldığında mahkemenin hesabıyla Yargıtay'ın hesabı bir lira farklı çıkıyordu. Yargıtay, 16.2.1996 tarih, 1996/632 sayılı kara[illegible]

iddia edilemiyor". Avukat Noyan Özkan, temel hukuk ilkelerine aykırı bu maddenin anayasadaki hüküm değişmediği için yerinde durduğunu belirtip "Yaşanan bu çarpıcı olay [illegible] ana[illegible] deği[illegible]

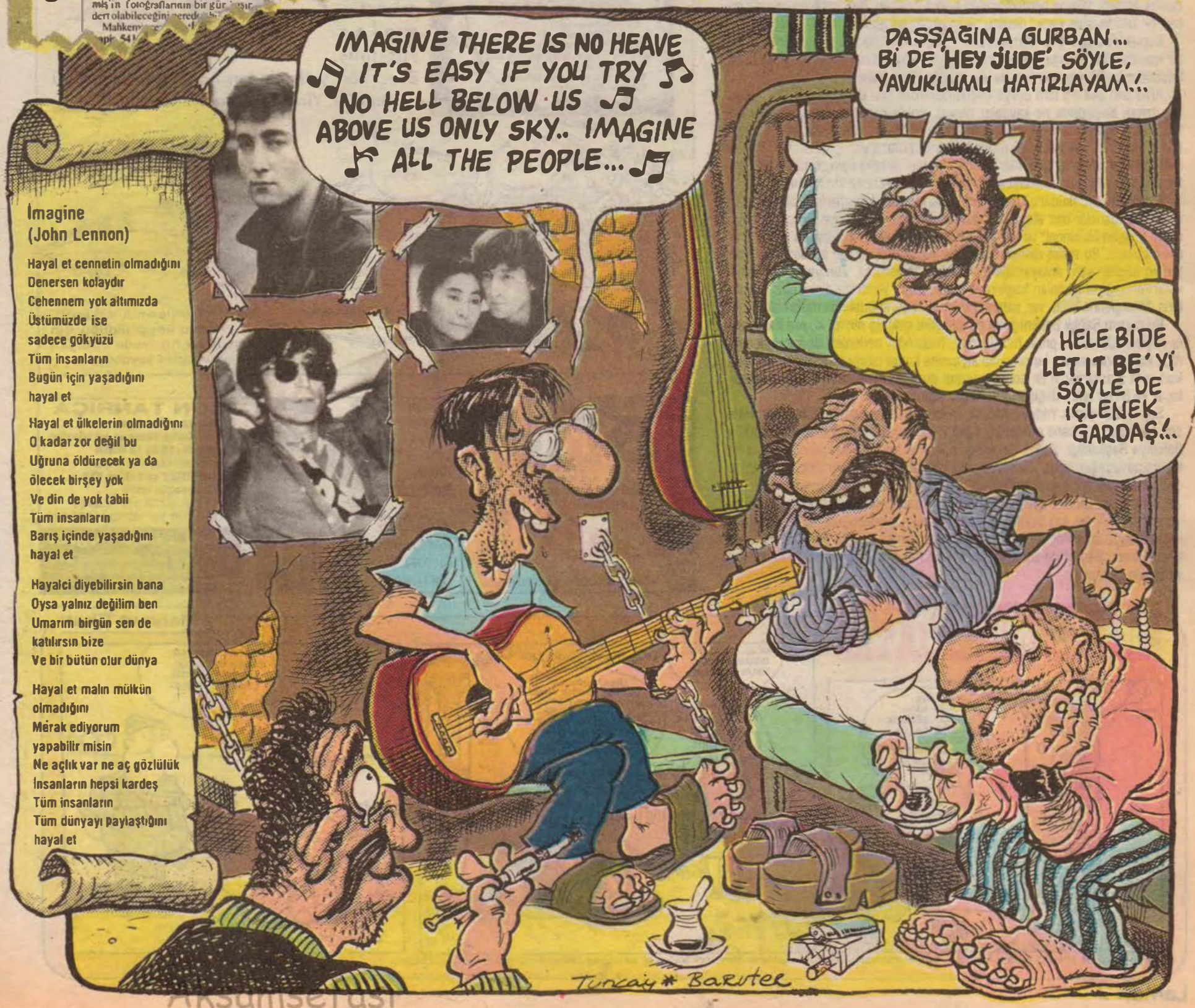

İmagine
(John Lennon)

Hayal et cennetin olmadığını
Denersen kolaydır
Cehennem yok altımızda
Üstümüzde ise
sadece gökyüzü
Tüm insanların
Bugün için yaşadığını
hayal et

Hayal et ülkelerin olmadığını
O kadar zor değil bu
Uğruna öldürecek ya da
ölecek birşey yok
Ve din de yok tabii
Tüm insanların
Barış içinde yaşadığını
hayal et

Hayalci diyebilirsin bana
Oysa yalnız değilim ben
Umarım birgün sen de
katılırsın bize
Ve bir bütün olur dünya

Hayal et malın mülkün
olmadığını
Merak ediyorum
yapabilir misin
Ne açlık var ne aç gözlülük
İnsanların hepsi kardeş
Tüm insanların
Tüm dünyayı paylaştığını
hayal et

Akşamsefası

DELİLER TEK TEK SAYILACAK

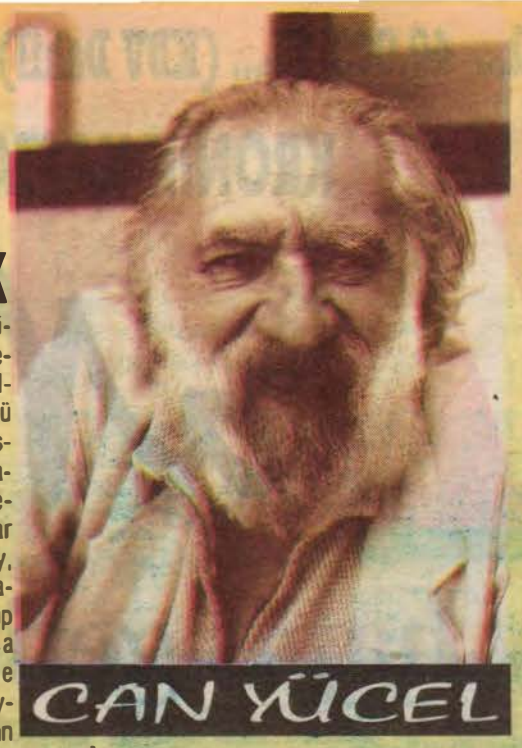

Kuzguncuk'ta 24 sicilli deli var. Eski törelerin nispetene bağlı kalmışlar bir Boğaz Köyü olarak burda deliler boşlanmıyor, kollanıyor. Para veren, eski gi'ysi veren de var, ilacına kadar ilgilenen de. Öyle alay, horlama hiç yok. Akıllanna estiği gibi konuşup ediyorlar ama, akıllıca sözler söyledikleri de oluyor. Geçen gün Taylan, kendisi gibi kafadan gayri müsellah anasıyla, "Tımarhaneden başka eğlence yeri yok mu bu dünyada?" diye dertleşiyordu. Geçen kış boğulan Muzaffer, sık sık nhtıma çıkar, çeket'ini çıkarır, denize atlayacak gibi yaylanırdı. Bir seferinde, "Madem denize atlayıp, yüzme bilmediğinden boğulacaksan, bari pantolununu da çıkar, bir fakir'in işine yarar" dedim. "Ayıp olmaz mı ağbey!" dedi, kızdı, gitti.

Bunlar dediğim gibi "müsecceller". Arada bir Bakırköy'ü boylarlar, orda bir manda yükü şınngayı yiyip, sakinleşerek köye dönerler. Evde, odalarında büstütün kapalı yaşayanlara da var, şizofrenik vak'alar.

Ama ben asıl adı tam deliye çıkmamışlardan söz etmek istiyorum. Evlerde, sokak başlannda ne kavgalar oluyor. Yolda kendi kendine konuşanlardan tutun, kahvede, dükkanda birden bire parlayan, bakur vaziyeti alanlara kadar nice yan deli var, yeni moda tabiriyle "potansiyel" çılgınlar var. Bunlar evlerinde ne çıngarlar çıkanrlar kimbilir. Asgarii ücretle ayın sonunu nasıl getireceğim diye uykusuz odayı arşınlayan ne hastalarımız var kimbilir?

Zaten şöyle Üsküdar'a, ordan Eminönü'ne inin, tımarhanelik olmak işten değil. Deli danalar halt etmiş, o arabalar, o çılgın trafik! Ziya Gökalp'in deyimiyle "maşeri bir c'innet" ve bir mahşer yeri... Gazetesi, televizyonu korku filmleri mubarek. Bu millet cinneti birbirine bulaştırarak, toptan keçileri kaçınıyor. Kaçan keçiler sizin anlayacağınız, Karakas kayalığına, Zürriyet" gazetesinin vatanseverliğiyle çıkanlan keçilerden ibaret değil. Meclisini dinle, bazı büyüklerin demeçlerine kulak ver, sanırsın ki bir asabiye koğuşunda mukimsin...

Bu durum Sağlık Bakanlığının da dikkatini çekmiş olmalı ki, akıl hastalannı saymak üzere bir proje hazırlanmış, hastalığın nedenleri de incelenecekmiş. Bana sorarsanız, bu projenin kıyamete kadar bitirileceği yok tabii. Ama, korkanm araştırmanın ilk sonuçlannda durumun vehameti kolayca anlaşılacak ve iyi bir rejim değişikliğine kadar uzanacak.

Sağlık Bakanımız Yıldınm Aktuna, insan canlısı, sevimli bir insandır. Hele son hastalığımda bana gösterdiği ilgiyi yaşadıkça unutmayacağım. Bakırköy Belediye Başkanlığı, Sağlık Bakanlığı, hükümet sözcülüğü için o kadar kesin konuşmayacağım ama. Bakırköy Akıl Hastanesi'ndeki sertabipliği. Mazhar Osman'a layık bir başan ömeğiydi. Yalnız Yıldınm dostumuzun bir kusuru var: Çok hırslı. Bu deli sayımını da o dürtüyle akıl etti, Kuşkudayım. Hiç şüpheniz olmasın, bu deli sayımı sonucunda memleket çoğunluğunun kafadan sakat olduğu anlaşılacak. Rejim değişecek, herşey bir akıl hastanesine göre ayarlanacak. Başına da sertabip olarak Yıldırım Aktuna getirilecek. Kendisine şimdiden başarılar.

İstanbul Kanatlarımın Altında filminin oyunculuk kariyerine çok katkısı olduğunu belirten ünlü oyuncu, "Filme başladığımız ilk hafta kendime bir grafik çizdim. Nerede öne çıkmalıyım, nerede yanda olmalıyım, nerede arkada kalmalıyım? Bunun çizgisini iyi belirledim. Ben kendimi çok zor beğenirim. Ama bu filmde oyunculuğumu çok beğendim. Bunu söylerken biraz zorlanıyorum. Çünkü Türkiye'de insanın kendini beğenmesi pek hoş karşılanmaz ama böyle düşünüyorum. Filmde oyunculuğun yanı sıra birçok şey yaptım. Örneğin, 3 metrekarelik bir cami maketi vardı. Onu birkaç arkadaşla birlikte ben yaptım. Kanatları Galip Tekin çizmişti ama yeterli olmadı. Ben bu tür şeylere yatkın olduğum için fikir verdim, eklemeler yaptım. Yani kanat projesine büyük katkım oldu" diyor.

Sedi ERCAN

TEKZİP DEĞİL ÜZÜNTÜ

Böyle şeylerden hiç hoşlanmam ama işin içine çizgi girince böyle bir yazı yazmak zorunda kaldım. Kusura bakma Ege. Mustafa Altıoklar'ın bile, "Özür dilerim Galip kanatları senin çizdiğin gibi yapamadık", demesine, benim "Kanatları bir marangoza yaptıralım" diye ısrarlarıma rağmen senin yandaki röportajda söylediklerin garibime gitti. Bence, çizdiğim kanatlar yetersiz olmadı, fazla geldi. Ayrıca o kanatlara eklemeler yapılmamış. Aşağıdaki şekillere bakılırsa

çıkartmalar yapılmış..

Eee.. Sörf yelkeninden hazerfan kanadı bu kadar olur. Yine de kutlanm.

Galip Tekin

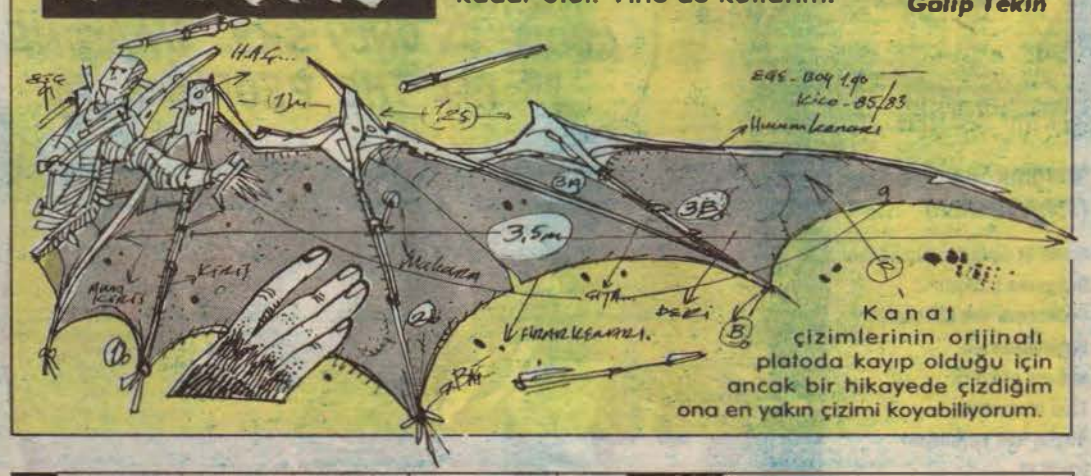

Kanat çizimlerinin orijinalı platoda kayıp olduğu için ancak bir hikayede çizdiğim ona en yakın çizimi koyabiliyorum.

DUYURULAR

KÜZ
HAFTALIK KÜLTÜR FİZİK DERGİSİ
BİZE BABA DİYEBİLİR MİYİM AMCA?

LemanCoğrafik Dergi
Git
Pek yakında çıkıyorlar..

İletişim Yayınları'ndan çıktı. Kitapçılarda...
OFLİ HOCA SOHBETLERİ
AGOS
HAFTALIK SİYASİ AKTÜEL GAZETE
ÇIKTI. BAYİLERDE

SON TANRIÇA
Günümüz için bir ayin
Tuncal Kurtiz-Sema ve arkadaşları
Perşembe: 19.00 18 Nisan
Cumartesi: 15.00 20 Nisan
Biletler ROXY ve LeMan KÜLTÜR'den sağlanabilir...
ROXY Tel: (0212) 249 48 30-51
LM KÜLTÜR Tel: (0212) 245 36 06

Ahmet Elhan Sergisi
Nesne/Özne ve Haftanın Yedi Günü
4 Mayıs 1996'ya dek Kadın Eserleri Kütüphanesi

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

*Sevgili Nihat HALICI geçen haftaki sas komandolu espirinin altına isminizi kaligraf arkadaş dalgınlıkla yazmamış ...Özür...

Akşamsefası

LeMan

Eski polis şefinden Adalet Bakanı yapılan ülkemizde, tutuklular için **"bunların hepsini temizlemeliyiz. Hepsi 3 kilo siyanürün başında"** diyen biri de Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğüne getirildi. Cezaevlerinde büyük gerginlik var.

Hergün akıl almaz namus cinayetlerine bir yenisi ekleniyor. Urfa'da teyzesinin kızını bıçaklayan çocuktan sonra, 11 yaşındaki oğluna karısını öldürten baba vakası ve kardeşini, eşinin şikayeti üzerine öldüren genç bir adam.

METİN GÖKTEPENİN İSMİNİN OTURDUĞU SOKAĞA VERİLMESİ İÇİN İMZA KAMPANYASI BAŞLATILDI.

MEHMET AĞAR
(Adaletin terazisi 'Ağar' basıyor)
ABDÜLKADİR AKSU
(Arpalıkdara akraba bulunur)
ESAT BÜTÜN
(Doğunun en hızlı kelle avcısı)
ŞEVKİ YILMAZ
(Kadınlara muayyen tatil yalakası)
NURETTİN ŞİMŞEK
(İthama muhtaj bir)
EYÜP SABRİ KARAKEÇİLİ
(Urfa Barosu'ndaki ahlak borazanı)
AKŞAM
(Türkiye'yi seviyor, şimdi mobilya veriyor... sonrası malum)
ÇİLLER
(Demokrasi özürlüsü)
ÜLKÜCÜ-POLİS ORTAKLIĞI
(Gazi Üniversitesi'nin abi-kardeş dayakçıları)
CEMAL Ş.GÜREL
(Asmayalım da besleyelim minin siyanürlüsü)
ECEVİT
(Kolay uzlaşır, ses yapmaz, gürültüsüz çalışır)
KENAN EVREN
(İntihalci)
MEDYA
(Kan Gölü Canavarları)
AGAH OKTAY GÜNER
(Hayat bilgisi sıfır)
YÖK
(Beşikten mezara kadar haraç!

İrlanda Kurtuluş Ordusu (İRA) Bizimkilerin "MED TV'ye karşı, İRA Türkiye'de uydu yayını yapsın" fikrini reddetti ve "deli saçması" nitelemesinde bulundu.

Savaş yeniden şiddetini artırırken, operasyon bölgesinden gelen asker cenazeleri ülkede üzüntü yarattı. Bu toprakların çocukları asker-terörist gencecik yaşta yine bu topraklara üçer, beşer, onar, yirmişer, düşerken savaşsız günleri kim özlemez.

EVRENSEL gazetesi'ne ikinci kapatma cezası ve medyada bırakın en küçük bir tepkiyi haber olarak bile yer almıyor.

HAFTA SONU NE YAPAK?

➥ **"ne rubens'e göre çıplaklığın/ne renoir'lik./senin çıplaklığın başka türlü/senin çıplaklığın kızalaylık"**, (nü, oğuz halık alplaçin)

➥ güneydoğu'da ohal kaldırılıp, korucular'dan 60 bin kişilik bir sivil ordu kurulması düşünülüyormuş!.

➥ **engin civan**, sır oldu!

➥ **metin göktepe** öldürüleli 100 gün doluyor!. gazeteci ölümlerinde dünya birincisi olmuşuz!.

➥ milli gelin saralı, dört aylık hamileymiş!.

➥ moskova'da bu kış **600** kişi donarak ölmüş!

➥ iki nefis kitap!. **o pera'daki hayalet**, (hayalet oğuz), haz: sezer duru, orhan duru, yky!. **puslu kıtalar atlası**, ihsan oktay anar, iletişim yayl. ırgabakak.

➥ **çoluk çocuk katiller**, çoğalıyor!. hâmiler, ebeveynler artık **çocuklarını tetikçi** olarak kullanıyorlar!.

➥ **evrensel gazetesi**'ne 1 aylık kapatma ve para cezası verildi!. ırga tepki!.

➥ **nubar terziyan** anıldı!.

➥ **reha muhtar**: "-iyi geceler türkiye, her nerde yaşıyor ve yaşatılıyorsa", diyor hep!.

➥ fikret otyam, **kenan evren**'den telif isteyor!. evren, **fikret otyam**'ın **"sigara keyfi"** isimli bir eserinden yararlanarak bir tablo yapmış!.

➥ evlat edinmeler artıyormuş!.

➥ **şefik hüsnü** anıldı!.

➥ **necati cumalı**, 75 yaşında!. **engin cezzar**, 40.ıncı sanat yılını kutluyor!.

➥ bilgisayar kampanyaları, gazete tirajlarını zerre artırmamış!. ne varsa gene tabak, çanakta varmış!.

➥ **karikatür dergisi**'nin nisan sayısı çıktı!.

➥ **bosna'da kadınlar** habire bebek yapıyorlarmış!.

➥ devlet, vakıf üniversitelerine para yağdırıyormuş!. haraçlar kime gidiyor belli!.

➥ **"hollywood yahudilerin elinde"**, demiş **marlon brando**!.

➥ izmirli ve denizlili mizahseverlere çok teşekkür ediyoz!.

➥ otoyollar dökülüyor!. trafik canavarını yaratan asıl bu yollar galiba!. heyal, sağol!.

➥ **antimedya** isimli küçük bir dergicik çıktı!. ve **antimedya** kelimesi için **leman**'a teşekkür etti!. ancak **antimedya** kelimesi ilk olarak **deli dergisi**'nde **mansur şebboy**'un lakaplarından biri olarak ortaya çıkmışbı!. **"anthi medhya pişhi"** olarak!. unutuldu, herhalde!. sağlık olsun!. kolay gelsin!. loy loy!.

➥ **"kocaman bir damla gün batımı"**, (o pera'daki hayalet, oğuz halık alplaçin)

MANSUR ŞEBBOY

(güsel insan)

Akşamsefası

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

DARWAL

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

mizah panelleri tüm toplu soruları-1

"şinasi revi bey'e"

✍ "-her hafta, her hafta, bunları nasıl buluyorsunuz ya"

✍ **"-gırgır, niye bölündü be"**

✍ "-mizahımız dünya çapında mı.. kaç mizahçımız dünya çapında şahlanıyor"

✍ **"-belden aşağı espriler niye yapıyorsunuz"**

✍ "-televizyona niye yazıyorsunuz"

✍ **"-bayan karikatürcü niye az"**

✍ "-televizyona niye yazmıyorsunuz"

✍ **"-limon dergisi, daha politik değil miydi"**

✍ "-deli dergisi, tekrar çıkacak mı"

✍ **"-mizah dergileri, artık beni güldüremiyor"**

✍ "-haydi bizi burada da güldürün"

✍ **"-çok argo sözcükler kullanıyorsunuz"**

✍ "-hangi takımı tutuyorsunuz.. kaç para kazanıyorsunuz"

✍ **"-gerçek hayatta da böyle komik misiniz"**

✍ "-mizahımız sizce de büyük bir yozlaşma içinde değil mi"

✍ **"-evlilik aşkı öldürür mü"**

✍ "Leman kültür'ü para kazanmak için mi açtınız"

✍ **"-bizim için niye ölmüyorsunuz.. niye hapse girmiyorsunuz.. niye sefil yaşamıyorsunuz"**

✍ "-aranızda, top karikatürcü, var mı"

✍ **"-roman yazmayı, bale yapmayı, aya çıkmayı, hiç düşündünüz mü"**

✍ "-tıpkı çizdikleriniz gibisiniz"

✍ **"-derginiz çok terbiyesiz, çocuklarımıza okutamıyoruz"**

✍ "-hayatın anlamı sizce nedir"

✍ **"-ben de yazmak, çizmek ve bu ortamlarda şahlanmak istiyorum, ne yapmam lâzım"**

✍ "- cem yılmaz'la, ahmet yılmaz evli mi.. niye soyadları aynı"

✍ **"-mansur şebboy, panellere niye gelmiyor.. cezmi ersöz, hakkaten güsel insan mı"**

✍ "-biz size gülüyoruz, peki siz nelere ve kimlere gülüyorsunuz"

✍ **"-panel'den sonra ne yapacaksınız"**

✍ "-en sevdiğim yazar-çizer sizdiniz.. taa ki o karikatürü-o yazıyı yazana dek"

✍ **"-meclise niye girmiyorsunuz.. niye bizi kurtarmıyorsunuz"**

✍ "-niye tişört yapıyorsunuz.. karikatürlerinizden oluşan bir parka yapsanız daha iyi şey olmaz mı"

✍ **"-yazılar çok küçük, okuyamıyoruz.. karikatürler çok karışık, bakamıyoruz.. niye hep çirkin çiziyorsunuz insanları"**

✍ "-bizi mi çok seviyorsunuz, yoksa annenizi mi"

✍ **"-güzel olduğunuz kadar küstahsınız da"**

✍ "-çok kötü bir panel oldu.. ben de sizi birşey sanırdım"

Akşamsefası

SOLMAZ & BARUTER

LOMBAK

CART

AY!..AY!.. AY!..

YOK, MERAK ETME YAVRUM... ONLAR GERÇEK SALÇA DEĞİL KAN'DIR!

TAT SALÇA

HÜSEYİN ABİ!.. HADİ BIRAK İNADI DA GEL GİDELİM ABİ!.. ONBEŞ GÜNDÜR BURDAYIZ BE ABİ!..

ÖZ BAÇANAK TURİZM

HAYIR!.. ARTIK DİREKSİYON BAŞINA DÖNEMEM!..NASIL YAPTIM O HATALI SOLLAMAYI!..KENDİMİ AFFEDEMİYORUM!..

GÜZEL ŞARAP

AL SANA BİR SÜRÜ GAZOZ KAPAĞI!..KIZIMDAN AYRIL!..

OH... NEOLMU!

BANA ACIYIP SADAKA VERMENİZİ İSTEMİYORUM!..BUNLARDAN BİRER TANE ALARAK BANA YARDIM ETMİŞ OLURSUNUZ!..

EEEEHH... KAZUZ GAPAKLARU!..

PARANOYA

ÇOKTANDIR KENDİN PİŞİR KENDİN YE TÜRÜ ŞEY YEMEMİŞTİM!..

KENDİN PİŞİR KENDİN YE RESTAURANT

ABİ KUSURA BAKMA, ET YAPRAK DOLMASI SARMAMIŞ!..BUYUR KENDİN KENDİN DE YE ABİ!..

ARTIK SANA BAZI CİNSEL BİLGİLER VERMENİN ZAMANI GELDİ OĞLUM!..

ÖKKEŞ EMMİ İSTERSEN EVİN GARP KÖŞESİNDE OTURAK MI?.

INTERNET

Suat Özkan'ın "Kırık Leblebi - Dedeler" adlı albümünü almanızı tavsiye etmekten başka çarem yok... Çünkü Suat Özkan benden 3 se

Akşamsefası

...tim daha uzun ve 7 kilo daha ağır...

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

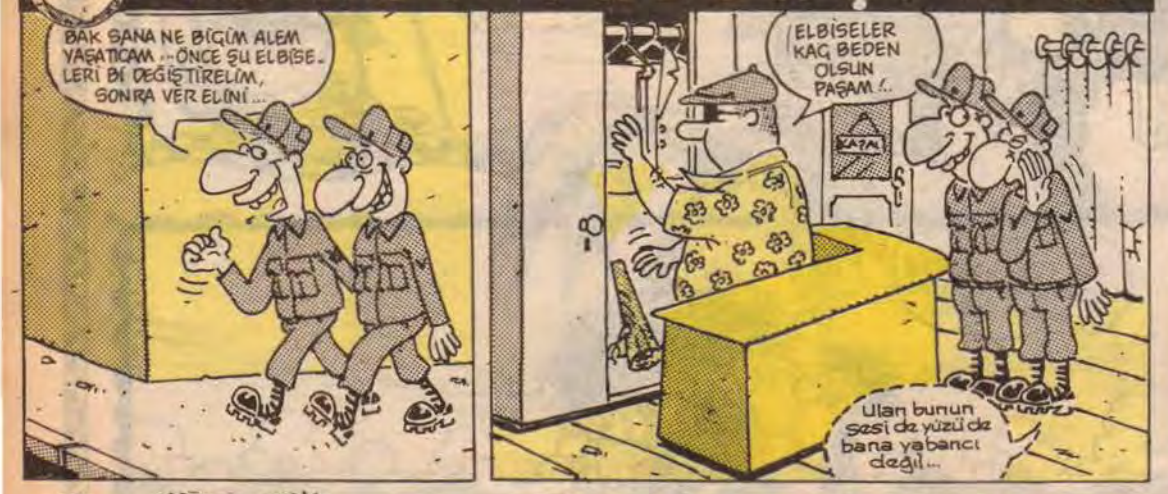

DUMUR

Güneri İçoğlu

ÖLDÜREN DİYALOGLAR

Birkaç yıl önce bir ara bazı firmalar iki litrelik gazozları 18 bin liraya satıyorlardı. Bu fiyat zamana göre oldukça ucuzdu. Dayanamadım, bizim semtteki tonton laz bakkala gittim ve şaşkınlığımı dile getirdim.

- "Ya 18 bin liraya kocaman meyveli gazoz çok ucuz, nooldu böyle?.."

- "Nolacak daa, Çapitalizum oldu. Çapitalizum bu bu işte. Rekapet ediyiler. Ali'den alayum, Velu'ye vereyum. Ondan ona doner para. Şimdu benum 450 çeşut malum var, 20'sinu ucuza satsam, fiyatu kirsam zarar mi ederum? 20 malin fiyatunu indirirum, öbür mallara da bindidirum. Boyle şey olur mu yahu? Mecburen işin içunde olsak da gönlumüz razı deyuldur" dedi tonton laz bakkal.

Beni dumura uğrattı. Bu nasıl bakkaldı böyle. Yıllardır entel klanlarının içindeyim şu adamı dinleyip aldığım hazzı hiçbir yerde bulamadım.

Aynı bakkal daha önce de;

- "Başumuza ne gelduyse tanzumattan sonra geldu. Tanzmattan sonra gelen batu etkisuyle bir daha belumizi doğrultamaduk daa" demişti. Bu bilgileri nasıl ve nerden öğrendiğini sorduğumda;

- "Ben çok çitap okurum daa, taima elume geçeni okurum." Şeklinde cevap vermişti. Daha sonra oğluna;

- "Babanız evde çok kitap okuyor mu?" diye sordum.

- "Yok hep ödüllü yarışma programlarını seyrediyor televizyonda." dedi.

Benim dumur mantığım bu bakkalı kavramaya yetmeyecekti anlaşılan...

KOMİKAZE

130 ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN...

Şarkı Söyletmece

Mustafa Keser'in programı aranır. Uzun bir gayik muhabbeti çekilir. Sıra şarkı istemeye gelince, tercihinize göre Nirvana'dan "Big Cheese" veya "Dive" istenir. Telefonun kapanması ve bunu takiben reklamların girmesiyle oyun biter.

Anıl Gökpek gönderdi..

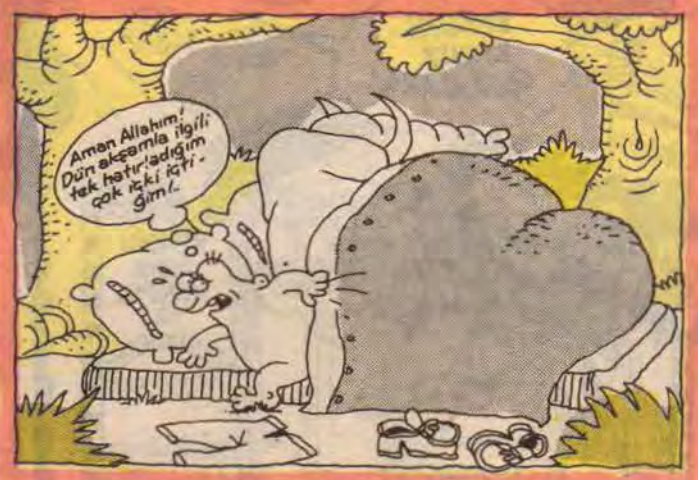

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

1 nci öykü

2 nci öykü

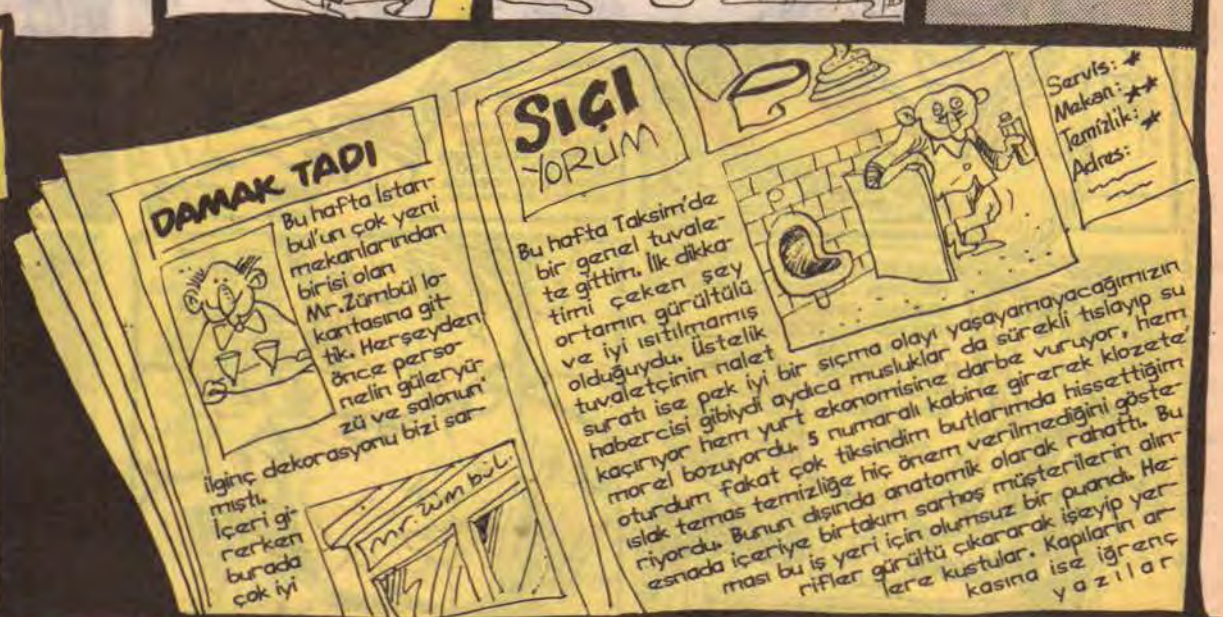

Akşamsefası

ÇELİK KASALI VE RADYAN GÖVDELİ TOPLUMSAL İRADENİZ BAHADIR BOYSAL NEDİR? NE DEĞİLDİR?..

"Deli dana" sendromunun tam da ayyuka çıktığı zamanlardı... Ama bütün tehlikelerine rağmen et yeme isteğinin bastırılmış sadizmi, ikimizide azdırmıştı... Her hafta düzenli olarak yaşıyorduk bunu... Saçtığımız lokanta ise bence gayet temiz ve şirindi...

...Oysa sizi, sana yeteri kadar ilgi gösterdiğime inandığım halde hiç de sevimli değildin. Mikro kozmik maymun. Ise özgü gevezeliğinle, inatla beynimin tüm kıvrımlarına hükmetmeye and içmiş romantik göndermelerde bulunuyordun. Sıkılmam, yadsığım zaten tiksinmem, kaçınılmazdı gösterilik öyle bile... sık yerlerden girip yapıyordun ki...

TEORİ-PRATİK ADINA YAPTIĞIN BÜTÜN O KARİZMATİK ÇIKIŞLARINA RAĞMEN KESİNLİKLE O ABARTILMIŞ ÖZGÜVENDEN YOKSUN OLDUĞUNA İNANIYORUM...

EN AZINDAN BANA AŞIK OLACAK KADAR BİLE YOK..! ÇÜNKÜ SENİN MEGALOMANİ MANİFESTONDA AŞK EN ACINASI VE KURAL DIŞI ŞEYLERDENDİR...

PEKİ BEN NEYİNE TAVOLDUM? SANATSAL KİŞİLİĞİNE TAKILIP, ERKEKLİĞİNE Mİ ABAYI YAKTIM? YA DA TOPLUMSAL MUHALİF BİR DERGİNİN, GİZEMLİ OLDUĞU KADAR ANARŞİK, HAFİF PROTEST AMA KARAMSAR GÖCÜĞÜNA MI TUTULDUM?

PROTEST Mİ? ANARŞİK Mİ? HAH!.. EGEMEN VE BASKICI BURJUVAZİK REJİME TABİİ Kİ KARŞIYIM... AMA UZUN ÖMÜRLÜ OLMALARI KOŞULUYLA TÜM İKTİDARLARDAN YANAYIM BEN!.

AH! TABİİ Kİ HAYIR!.. BENİ ÇEKEN KORKAKLIĞIN, YAŞAMDAN KORKAN O DERİN KORKAKLIĞIN!..

TUTUNMUŞSUN KURU BİR GURUR DALINA... KORKAKLIK DEHLİZİNE DÜŞMEMEK İÇİN...

I'M NOT UNDERSTAND!..

ER YA DA GEÇ BİRİNE YA DA BİRŞEYLERE İHTİYACIN KAÇINILMAZ OLACAK... AMA SENİ ANCAK BEN GERÇEKTEN TANIYORUM... ANADOLU'NUN TAŞLIK BAĞLARINDA TOPLANAN ÜZÜMLER DİZBOYU... İSTANBUL'UN HER BARINDAKİ FIÇILAR AĞZINA KADAR ŞARAP DOLU OLSA BİLE...

KADEH ANCAK ALABİLECEĞİ KADAR İÇKİ ALIR.. VE BİLİYORUMKİ DOĞALLIĞA VARAN BİR EDEPSİZLİKLE SEN ANCAK DUYMAK İSTEDİĞİN KADARINI DUYABİLİRSİN...

N'OLUR KORKMA VE DİNLE. SENİ O DEHLİZDEN KURTARMAK İÇİN UZATIYORUM İNSANCIL ELİMİ ÖNCE ÇIKAR ŞU KARA GÖZLÜKLERİ VE KORKMADAN BAK BU HAYATA...

EH BE KIZIM... SÜSLÜ CÜMLELER KURMAKTA ÜSTÜNE YOK..!.. OYSA BU SUSKUNLUĞUM ALÇAK GÖNÜLLÜLÜKTEN Mİ YOKSA, KAYITSIZLIKTAN MI İLERİ GELİYOR... BUNU RAHATLIKLA ANLAYABİLMELİYDİN...

AMA BELKİ DE SEN HAKLISIN... İLİŞKİMİZDE BİRAZ YABANIL DAVRANDIM... ORTAMIN ELEKTRİĞİNİ AZALTMAK İÇİN ELİNİ TUTARAK BAŞLAMALIYIM... ÇOK SAKİN VE SAMİMİ...

AMA, HAYIR ÇEKİNİYORUM YİNE DE... YAPMAMALIYIM... AMA, YAPMALIYIM... BAŞIM AĞRIYOR..! NİYE ÖDÜN VEREN HEP BEN OLUYORUM İĞĞ... MİĞDEM!.. AĞĞĞ!.. HAYIR KORKMA... AHIĞĞ!.. YAP!..

Ah tabii... Aptal kafa... Yap-yapma meselesi! Dili ki ne diyeyim... Heyecanın kaymağı başka... Her hafta deli gibi at yarışında DELİ DANA ortasında kriz... Orgazmın boynuzlarının dandik hissetirmeden kaçınılmaz olacak tabii!.. Yazık... Aşk başka bahara...

Geçen haftaki yanlış anlaşılmadan dolayı Demokratik Öğrenci Birliğinden özür dileriz...

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

İSTANBUL RICHTERLERİMİN ALTINDA

- Yiv sen loren görüyor şu garip dünyada...

- Hizbullah'ı kendine dert etmeye değer mi?..

- Tamam, parola doğru... Gir içeri... Çabuk ol... Kimse görmeden... Kim gönderdi seni?..

- Dük Talat... "Selamımı söyle, bi güzellik yapsınlar" dedi...

- Ohooo, güzellik yarışması mı organize ediyoruz lan burda?.. Ona kıyak, buna kıyak... Bi çift kanot kaça maloluyo biliyo musun?..

- Talat Abi, senin için "Mum-kan ederse o lavuğo askerde yaptığım babalıkları hatırlat, ben olmasam bulaşıkçılıktan yırtamazdı" dedi...

- Orası doğru... Dük Talat garnizonda efsaneydi... O onbaşı pozisyonuyla subay bölümünde tabildot yerdi... Ama kardeşim ben de haklıyım... Bu işe üç kişi başladık, senle birlikte kırkdört olduk... Bi duyulursa mahvoluruz, Reha Muhtar bile gelip kanat ister...

- Hadi hemen takın şunları... Her an deprem olabilir bu şehirde... Avize sallandı mı ne?..

- Killandırma lan adamı... Uçuş talimi yapan biri çarpmıştır avizeye... Sertap Erener'in de belirttiği gibi, ışığa uçar bütün pervaneler...

- Nasıl?..

- Yok bişey... Allah, Hezarfen Ahmet Çelebi'den razı olsun... Ondan kaptık fikri... Deprem başladığı an, ön balkondan, toplu şekilde göçmen kuşlar gibi hovalanıcaz... V düzeninde...

- Şu düzeni W yapsak olmuyo mu?.. İstekli çok arkadaş var...

- Yoo, istiyosan havada "İstiikbal, göklerdedir" yazalım deprem esnasında... Hatta daha da abaralım, "İstikbal, yaylı yatak sektöründedir" yazalım, bütün şehir halkı gelsin... Dük Talat, Mük Talat, bi yere kadar... Efendi gibi ölçü vericeksen ver... Ne diyor Akın, bir bilseydin acı veren o gerçeği... Talat Abi'ye saygımız büyük ama her Türk teskere bırakmaz be koçum...

- Ne kadar zamanda uçar duruma gelicaz?..

- Bilemiyorum... Daha önce Türk Kuşu'nda bi mesaim olmadı... Bu biraz da sana bağlı... Hangarda denemeler yapıcaz... Bazısı asla uçamıyo... Kimi de üveyik soyundan gelmiş gibi hemen süzülüyo havada...

- Peki bu kanatların havada kalma süresi ne?.. Ya deprem çok uzun sürerse?..

- Merak etme, bi aksilik olmazsa ozon tabakasının yakınlarına kadar havalanıcaz... Ultraviole tehlikesine karşı, kırmızı mika gözlükler takıcaz... Dur bi, kaldır kozağını bakiim, senin biraz kila vermen lazım önce...

- Niye, UFO'ların önünden mayolu geçiş mi var?..

- Kanat taşımayabilir gülüm... Bi tanesi geldi dün, 141-142 kilo... DGM yerine buraya gelmiş... Çocukluğunda kilo versin diye ailesi sigara ve ispirtoya alıştırmış ama kesememişler önünü... Olsa olsa deve kuşu olurdu ondan... Ona kanat yapsak, bütün malzeme giderdi... Bi tek a kurtulurdu... Aramızda para toplayıp Bor'a gönderdik, deprem olayından uzaklaştı... Bi başkası cılızdı ama bi türlü havalanamıyodu, meğer ameliyat sırasında kamında ikl makas, bi de neşter unutmuşlar... Ağırlık yapıyodu... O da Bor'da şimdi...

- Bi fikrim var... Kamera oyuncuyken, deprem sırasında çekip sonra o görüntüyle zengin oluruz...

- Afetin... Şu an Dük Talat'a yakışın... Gel bi öpiim... Ne diyor Kayahon, masum, küçücük bir öpücükten ne çıkar?.. Hemen kamera bulalım... Şu olayı çöp patladığında yapsok, şimdi Tokyo'da bi gökdelende, huzur içinde yaşıyoduk be...

Vedat Ozdemiroğlu

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

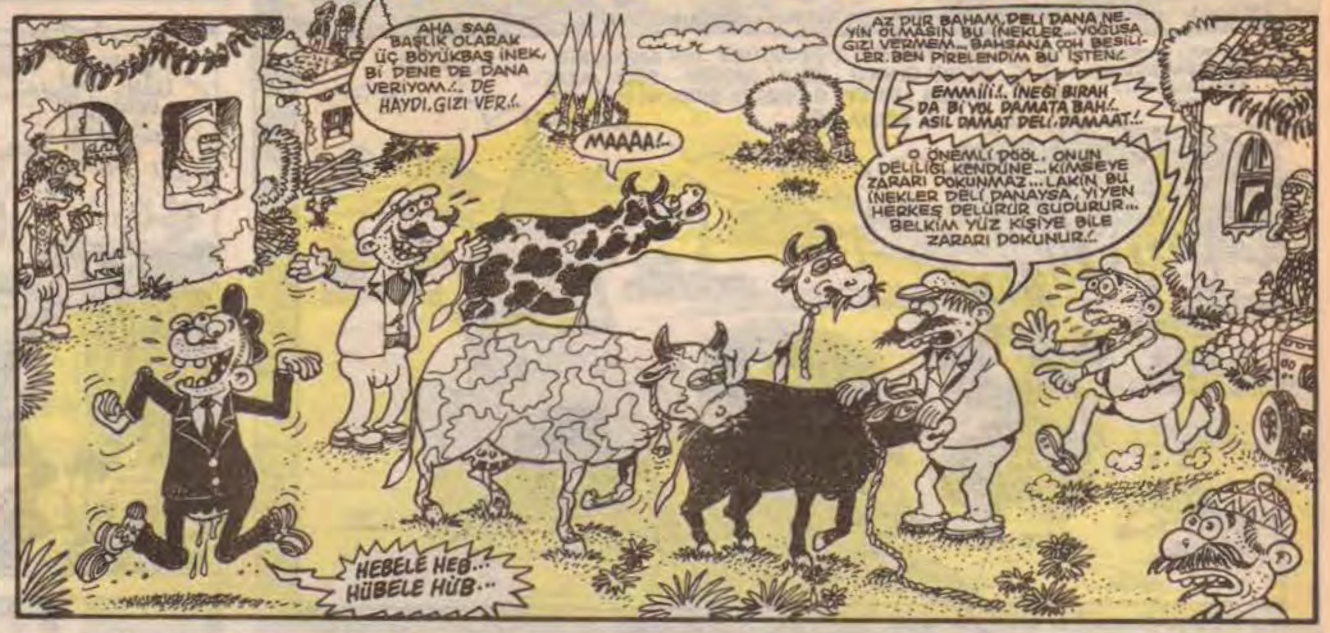

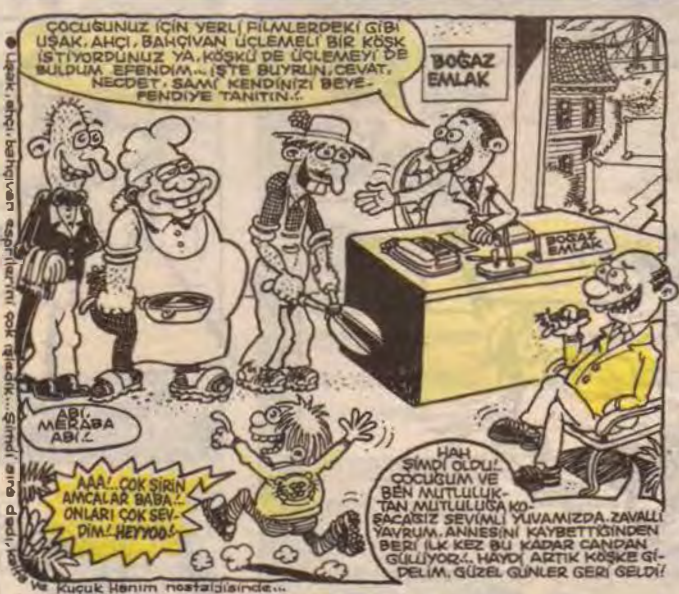

Ve Küçük Hanım nostaljisinde...

Aynen yaşanmıştır...

Akşamsefası

beyin gücü

Feyhan Güver

• Sadece "dişeşini" görmek için evinden ayrılan kızların boğazının kesildiği

• Annelerin "namus" için onbir yaşındaki çocuklara öldürtüldüğü...

• Bakanların adeta "KABUS" haline geldiği...

• Yoksul insanların tek umutlarının "Reality Show"lara endekslendiği...

Yaz işte daha bir delu çarpıklığın yaşandığı bir ülkede yaşıyoruz...Ama işte başka bir ay yok ...

Başka bir günce : Başka bir ülke... İnsanın da her yıl başa geliyor... İnsanın şaşıyor tamamdır... Adamın makarnayı ...

MACERA DOLU DÜNYAMIZ

Kadir Yılmaz

Akşamsefası

CİNSEL AÇLIK YAĞIYOR GÖKYÜZÜNE...

Cinsel açlık karanlık bir imgedir bu ülkede, durmaksızın ruhları eritir... Eritir köşede bucakta, hernasılsa filiz vermiş titrek ve incelikli aşk öykülerini... Barbar ordusu gibi dört bir taraftan sarar derin duyguları cinsel açlık... Çürür anlamlar, çürür ürperişlerin arınma yeminleri... Kimse kaçamaz cinsel açlığın yarattığı bayağılıktan...

Hayalgücü sığlaşır ve küçük düşer... Sahipsiz kalan duygular küçük düşer. Dostlukların arasında karşı konulmaz bir nifaktır cinsel açlık... Kötü bir krallıktır o. Yüklenir tüm gücüyle. Sonra da aşka ve sarılışa dair tüm umutların ve hayallerin zayıflamasını bekler...

İnsanı o ne olduğu belirsiz hormonlara ve siniruçlarına indirgeyen yasasıyla boyar mevsimlerin kapılarını... Gelenekler ve tutucu namus anlayışı ölümcül gücünü cinsel açlıktan alır, cinsel açlık geleneklerin ve tutucu namus anlayışının yüzünü savaş boyalarıyla boyar... Anneler, apartman boşluklarında ilkyaz aşklarının dönüşünü beklerken, babalar gizlice yastık kılıflarında genç ve diri kadınlara ulaşmak için paralar biriktirir...

İşte bu yüzden evler bu kadar neşesiz, sokaklar bu kadar iğretidir... Şarkılar böyle kanser... Çünkü aşkın iyicil ve genişleyen mevsimi yoksa, heran herşey bitecekmiş, heran bir başka belirsizliğe yola çıkılacakmış gibi yaşanır...

Askerlikte görmüştüm cinsel açlığın çürüttüğü ruhları... Mühendis, kaymakam, öğretmen, banka müdürü, doktor, avukat... Yaşadıkları baskı ve onursuzluk onları zerrece ilgilendirmiyordu. Buradan salıverildiklerinde yaşayacakları cinsel haz umudu onları baskının her türlüsüyle uzlaşmaya itiyordu... Bu uzlaşma yüzünden ruhlarının sonsuza dek neler yitireceğini hiç, ama hiç düşünmüyorlardı... Her sabah birliğe getirilen **Tan Gazetesi**'ne birbirlerini ezerek saldırır ve adeta paramparça ederek, sayfalarından koparttıkları çıplak kadın resimleriyle can havliyle tuvaletlere koşarlardı...

Militarist devlet ruhları cinsel açlıkla zayıflamış kişilikleri hizaya getirmenin, ezmenin, köleleştirmenin ne denli kolay olduğunu bilirdi... Devlet, tuvalet duvarlarına yayılmış o zavallı suçluluk duygularından büyük güç alırdı...

Ne kadar okumuş, kendilerince önemli statülerde olurlarsa olsunlar ruhlarını çürüten cinsel açlık yüzünden değer yargıları, etik değerleri, estetik bilinçleri ve en önemlisi kadına bakışları hiç gelişmemişti bu insanların... Sarılış, okşayış, aşk ve incelik yoksullarıydılar. Kadınlar, yarı hayvan, yarı insan ve sanki sadece cinsel haz nesneleri'ydi onlar için...

31 Cumhuriyeti'nin çocuklarıydı onlar. Bu iki yüzlü **Bekaret ve Abazonlık Cumhuriyeti**'nin... İçlerinde mahçup bir titreyişle kıpırdanan sevgi, aşk, incelik duygularını o sahte erkek ideolojisiyle güçlenen cinsel açlıklarına rehin verenlerin cumhuriyeti...

Okumuşların parçalanmış gazete fotoğrafları varsa, diğerlerininse kuyrukları havada gezen şımarık küçük köpekleri vardı... Bütün bunlar bilinmezlikten gelirdi... Küçük, şımarık köpeklere uygun bir yeri oyulmuş koyun ciğerlerinden, kese kağıtlarından, yastıklardan, tek kanadı kesilmiş sineklerden, ortası delinmiş sabun kalıplarından gelindiğini bilinmezlikten gelindiği gibi...* Çünkü devletin kendisine saygı duymayan insanlara ihtiyaçları vardı, ruhlarını tüketmiş insanlara...

Çünkü o zaman kim kulak memelerinden kolye yapacaktı?

Çünkü o zaman kim basacaktı bir gece cezaevlerindeki koğuşları, kim emir verilenden daha amansız bir şiddetle savunmasız tutsakların kafalarını kıracaktı... Kim, inleyişler kanda yüzerken yüzü olmayan, ama geniş kalçalı kadınların düşlerini kuracaktı...

Utandırdı ve utandırıyor durmadan cumhuriyet kendi çocuklarını... Bu ülkeden gökyüzüne cinsel açlık yağıyor... Okumuş etmiş bir genç, üzerine üzerine ansızın saldırdığı "nesnenin" çığlığıyla kendine geliyor: **Ne yapıyorsun, daha bugün tanıştık!..**

Aşksız cinsellik karşı konulmaz bir nifak gibi dostluklarının sınırını çiziyor... Çürüyor hayalgücü, tükeniyor bağlılık yeminleri... Bir anlık bir cinsel haz umudu için anında vazgeçiliyor en vazgeçilmez sayılan değerlerden...

Yüzü olmayan gövdelerin kötücül dansı başlıyor... Kulaklar duymuyor, tükenmiş ruhlar algılamıyor. Dağların en yüksek tepelerine **ya porno, ya şeriat** yazılıyor... Aşkı tadmadan ölenlerin kemikleri mezarlarda sızlıyor... Sevgiyle sarılamayan ve önce ruhlarını seviştiremeyenler sadece bedenlerindeki duygusuz ve kirli kanın akışına veriyorlar kulaklarını...

Urfa'da bir genç "namus dedikodusu" yüzünden kızkardeşinin boğazını kesiyor, İzmir'de bir adam, karısını, evi terkedecek dye onbir yaşındaki oğluna öldürtüyor... İstanbul'da genç bir kızı, başkasıyla oldu diye nişanlısı kızın erkek kardeşine öldürtüyor...

Bu ülkeden gökyüzüne cinsel açlık yağıyor...

*Bu ülkedeki cinsel açlık konusunda daha geniş bilgi için Sevgi Soysal'ın **Yürümek** adlı kitabına bakılabilir.

- **Evrensel Gazetesi** susturulamaz.
- 19 Nisan saat 16.00'da Isparta il kütüphanesi'nde sizlerle.
- 20 Nisan'da Bergama ÖDP'de.
- **Çalıntı** müzik dergisinin son sayısı çıktı.
- **Morca**, Edebiyat Dergisi. Antalya Sanatçılar Derneği sanat ve çevre bahçesi kale kapısı Antalya. (0242) 248 00 08.
- Ümür Oktmün Önsözü. Ayhan Kurt. C Yayınları.
- Yazılarınızı **Öküz Dergisi** için Metin Üstündağ'a gönderin.
- Altay Öktem **Çamur Şiirler.** Cem Yayınları.
- Dize Şiir Dergisi. İzmir.
- Sultan Sönmez, Yasemin Aydın, Ozan Yurdugül, Halit Sengenç, Gaye Korkmaz, Ercan Arda, Öztürk, İlyeda Sezer, Serkan Cengiz, Alkım, Emre Kurt, Neytullah Getiren, Serkan Mirioğlu, Sevgi Keleş, Orçun İrfan, Eşref Ural, Aslı Uğur, Beryal Er, Oğuz Yetimoğlu, Merve Maden, M.Özgür Afacan, yazdıklarınızı aldım sevgiyle...

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TÜNCAY AKGÜN

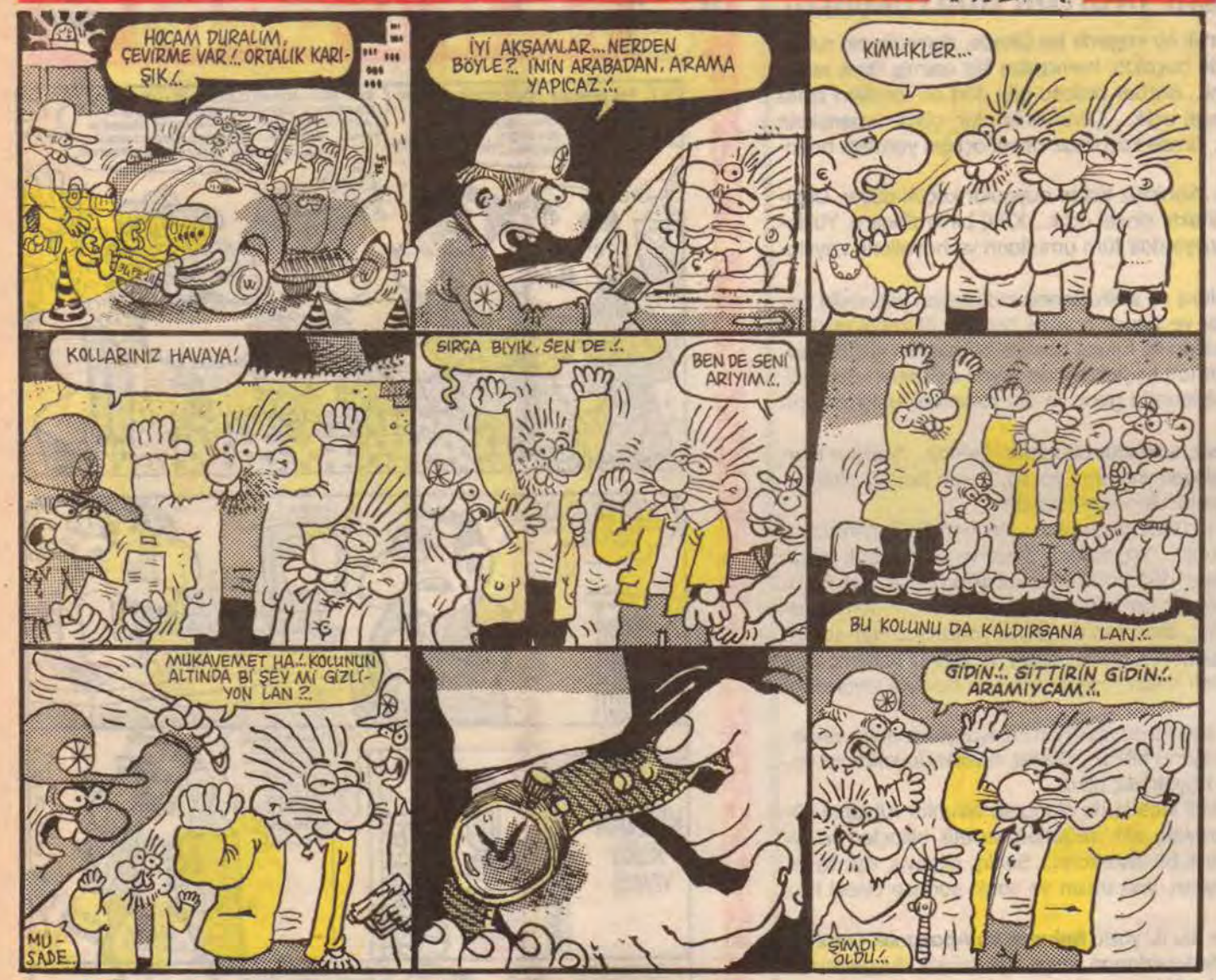

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

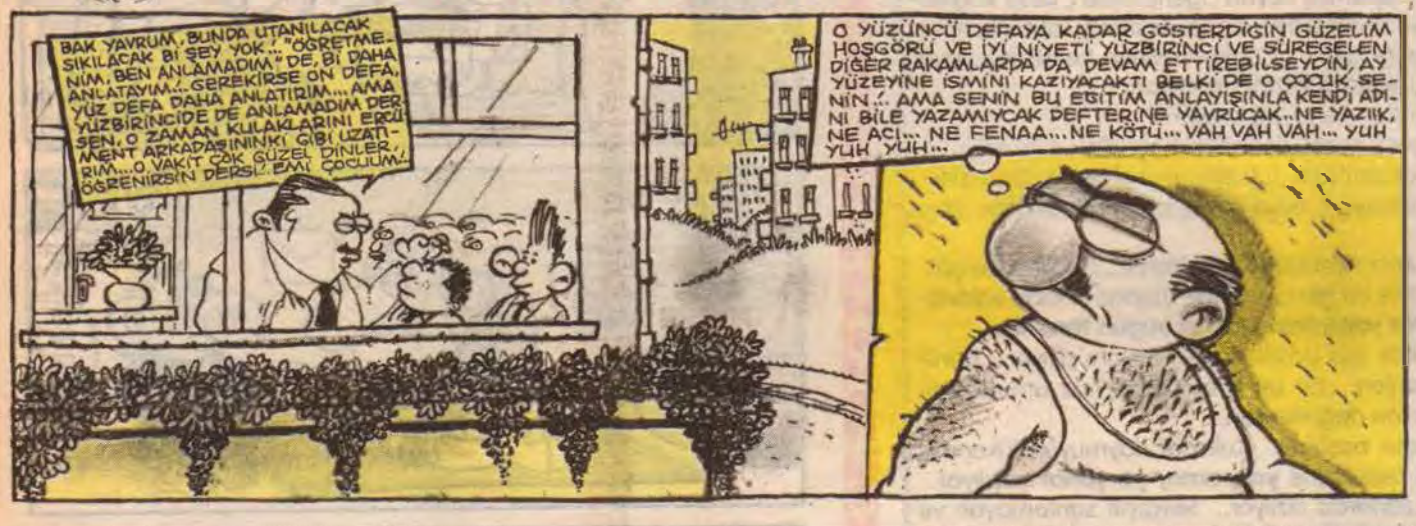

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Ülkenin değil kızların namusu mühim!

"Ben sana dolanayım, oy oy sömürgem!"

Bu nakaratı tutturmuş gidiyordu emperyalizm...

Hep aynı nakarabn eşliğinde şehvetle titredi bir süre.

Sonra "Gel buraya sömürge" dedi, "seni önce bir güzel soyup cıscıplak bırakayım."

Sömürge direnmedi, kendini emperyalizmin hoyrat ellerine teslim etti.

Ve o hoyrat eller sömürgeyi soyup cıscıplak bırakb.

Belli ki emperyalizmin yine iştahı kabarmıştı.

İştahla sömürgeye dolandı ve yapacağını yapb!

Ama doymamıştı; bir daha, bir daha...

Yine de doymak bilmiyordu; iyice azmıştı.

Veriyordun, bir daha istiyordu.

Onlarca yıldır da emperyalizm ile sömürge ilişki'si söyle sürüp gidiyordu.

Gerçi bu duruma **"Ülkenin emperyalizme peşkeş çekilmesi bitsin artık, sömürge olmaktan kurtulalım"** deyip karşı çıkanlar oluyordu, ama onlar azınlıkta kalıyorlardı.

Ülkenin namusunun elden gitmesine ses çıkarmayanlar ise iş kanlanna, kızlanna gelince, "namus elden gitmesin" deyip kan çıkartıyorlardı!

Üstelik 14 yaşındaki, hatta 11 yaşındaki oğullannı da bu işe alet edip ellerini kana bulatarak.. Bu küçücük çocuklann ellerine bıçak, tüfek verip onlara teyze kızlannı, öz annelerini öldürttürerek...

Bunlan yapanlar sonrada avukatlanyla birlikte "Biz namusuna düşkün milletiz" diye savunma yapıyorlardı.

"Namusuna düşkün milletin" nedense **"Emperyalizme peşkeş çekilen ülkenin namusu ne alemde"** diye sormak aklından geçmezdi.

Kızlara bekaret kontrolü yaparlar, ama "Ülkenin bekareti ne durumda" diye sormazlardı.

Oysa "namusuna düşkün milletin" asıl bu sorulan sorması gerekmez miydi?

Ama ne ülkenin emperyalizme peşkeş çekilip durduğunu görürdü gözleri, ne de emperyalizmin ülkenin ırzına geçip durduğunu...

Varsa yoksa kadınlann, kızlann namusu.

Herhalde feodalizm gözlerini sakatladığı için bundan başka birşey görmüyordu gözleri.

Ancak böyle de "namusuna düşkün millet" olunmuyor, sadece gülünç olunuyordu.

Nitekim emperyalizm de "namusuna düşkün milletiz" diyenlere gülüp o nakaratı tutturuyordu:

"Ben sana dolanayım, oy oy sömürgem!"

MARLON

EROL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

KARETECİ AKİF ABE...

Ender Özkahraman

Bu defa sizlere ; Akif abe'den onun oldukça bahtsiz bir şekilde sona eren karate macerasından sözede - cem.

UUUU!..

Akif Abe karate, Judo, tekvando gibi uzak doğu sporlarına tutkun bi adam dı... Evinin bir odasını sırf bu sporu yapmak için kullanırdı...

YEEEAAA!..

EAAAAA

Çoğu karateci gibi o da üstüste dizilmiş tuğlaları yere koyup kırmaya bayılırdı...

KIZ NURAN... YALLAHİ TEKMELEDİĞİNİ DUYUYO - RUM KIZ...

EEE... KİMİN OĞLU?. BABASI KİM?.

AMA YA Bİ DE KIZ OLURSA... BOŞ - VEER, OLURSA OLSUN...

Evet. Yengemiz Nuran Ablâ da hami leydi. Üç aya kadar doğur -ması bekle - niyordu...

Bu arada unuttum söylemeyi! Akif abenin asıl mesleği ka - saplıktı. Küçük bir kasap dük - kanı vardı...

ÇIT ÇIT

GOT!.

GARRA-RRRR

Karateyi, Judoyu, tuğla kırma işini falan zevk için, spor olsun diye yapıyordu... Vücudunu zinde tutmak, korumak amacına yapıyordu.

Ama, bir süre sonra onun bu amaçtan saptığını öğrendik... Bir gün bir arkadaşımız, o zamanlar bizim mahallede olan belediye mezbahasını kapısından gizli gizli gözetliyormuş ki ne görsün...

ŞŞT LA, AKİF... HELE ALLAAŞKINA O GÜN YAPTIĞIN NUMARAYI Bİ DAHA YAP...

NİYE OLUM?. BIÇAĞIN YOK MU? ONU KULLAN!

GİRMEK YASAKTIR

MADDD!..

ALLAHAŞKINA BE... DE NAZLAN - MA!.. HADİ'L.

Akif Abe, içerde az sonra kesilecek genç bi danânın boynuna öyle bi darbe indirmiştiki hayvancağız düşüp hemen bayılmış... Sonra da hayvanı kesip parçalara ayırmaya başlamışlar...

ZONK!

MOOH

Akif Abenin uyguladığı bu şid - det dolu şov mezbaha görevli - lerini zevkten dörtköşe hak - getirince, onlarda ha bire inek - lerin, danaların boynunu Akif Abe - ye tuğlalara vurduğu gibi, vurdurt - muşlar...

YEAAAYT! ZONK!.

MOOOOH!

YAV AKİF GÖRDÜM AMA SENİN KADAR İYİ VURA - NINI GÖRME - DİM...

Onları gözetli - yen arkadaşımız ordan hemen kaçmış...

Olanları gelip bize anlatın - ca hepimiz dehşete düş - müştük. O gün de her zamanki gibi Akif Abe işdönüşü mahallemize yaklaşınca, başladı biz çocuklar için o, karateci atraksiyonlarını yapma - ya...

YEN!.

Ama gel gör ki, çocuklar onu her zamanki gibi zevkle izleyeceği yerde, bu defa başladılar korkudan bir bir kaçmaya...

HAYT!..

Akif Abe, çocukların korkuyla bir bir kaçtıkla - rını görünce donakaldı... Çünkü o ana kadar co - cukların sevgilisiyken niye böyle birşey olsundu. Buna bir anlam veremedi...

Aradan iki, ikibuçuk ay kadar bir zaman geçmişti... Akif abe, bir yandan karısının doğum yapacağı günü beklerken bir yandan da kafa dengi arkadaşlarıyla karate falan yapıyordu...

AEEEEE!

Boyunlarına bi vuruşta yere devirdiği danaların, ineklerin etini keserken de, satarken de mutluydu...

O gün mezbahada bir olay oldu: İri kıyım boğalardan birinin boğazı kesilirken hayvan birden ayaklanmış, zaptedilmez bir hal almıştı... Birden mezbahanın kapısı dövülmeye başlandı...

TAK-TAK-TAK!!

AKİF ABE NEREDESİN AÇ GABUK KAPIYI!?

HOO-HOO!

NURAN YENGE DOĞURMAK ÜZERE AKİF ABE AÇ ŞU KAPIYI!?

PAM PAM PAM!

Tabii, bu laf üzerine Akif abe hemen kapıyı açmış - tı...

SEN ÖNDEN KOŞ, DE Kİ; AKİF ABEM ÜSTÜNÜ DEĞİŞTİRİP GELİYOR DE!..

PEKİ!.

AZCIK DAHA IKIN KIZ... AZ KALDI...

ŞEY... AKİF ABE ÜSTÜNÜ DEĞİŞTİRİP GELİYOR...

GABUK OLSAYDI!..

ÜÜYEEE!

OĞLUM, OĞLUMU VERİN BANA... AKİF SEVİNÇTEN DELİYE DÖNECEK...

AAAAAAAAA

ÜÇEEEEEEEE

Gerçekten de dışardan sanki Akif abenin çığlığı duyuluyordu...

AAHH.. AAAAAA

A... AMA, AKİF, BU AKİF'İN SESİ...

ÜEEEE

Gabucak kalkıp pencereden dışarı baktıklarında:

Kanlar içersinde ki Akif Abeyi, yine kanlar içersin - deki bir boğanın boynuzlarına takılmış bir şekilde gördüler... Mezbahada ki görevlilerin elinden kurtulan boğa, kapıya doğru kaçınca önünde üstünü değişti - ren Akif Abeyi görünce takmış boynuzlarına... Taa ölene kadar kovalamıştık onları... En sonunda bi tarlada bi kan gölünün ortasından alıp getirdik...

O gün bugündür bizim orada karate sporuyla ilgilenen nebir kimseyi gördüm, ne de duydum...

AAAAAAAAAAAAAH!

MOOOOOH

BİRİS

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

Aloo?. Ne?.. Tarama uçun mu hazırlık?.Çizamiyor musun yani?. Neyse bi uğra da veriyim. Lütfen na adamsın be!. Gece vakti... Allah Allah...
(Mehmet Tabet'le yapılan bir telefon konuşmasından..)

ERKUT ABİ!..

ERKUT ABİ, ALLAH SENİ İNANDIRSIN. VAR YA, HER AY TAM 250 KİTAP OKUYORUM... BEYNİM TAM BİR BİLGİ VUMAĞI GİBİ... HERŞEYİ BİLİYORUM. AŞLINDA VAR YA O KADAR ÇOK ŞEY BİLİYORUM Kİ İNSANLARLA İLETİŞİM KURAMIYORUM. ONUN İÇİN KIZ ARKADAŞIMI DA SEPETLEDİM...

E-NORMALDİR EVLADIM... GEL BENİM KİTAPLARA DA BİR BAK İSTERSEN!..

ŞİMDİ BUNU ALIN. ÖNCE KONSERVE HALE GETİRİN, SONRA 2640 YILINDA AÇILMAK ÜZERE SAKLAYIN... ZAMANI GELDİĞİNDE AĞIN, HEMEN ÜNİVERSİTE'YE YAZDIRIN BUNU, İLKOKULDAN PROFESÖRLÜĞE KADAR ÇEŞİTLİ KADEMELERDE GÖREV ALACAK. SONRA ZAMAN MAKİNESİNE BİNDİRİP BU ZAMANA GETİRİN...

HOUP!

GEL LAN BURAYA!.. ŞIKIŞTIRDIM SENİ! KAÇAMAZSIN... ADAM GİBİ GEL, BAK VURULURUM SONRA... NE HALTSIN, BİR GÖRELİM...

ABİ GÖZLÜNÜ SEVEYİM BIRAK DA GİDELİM... BİZİ BEKLERLER ABİ... ABİ MOKİNLİ YİYİN ABİ...

TANIŞTIRAYIM, ARKADAŞIM MUSTAFA. KENDİSİ GİZLİ SERVİSTE AJANDIR!..

AY ÇOK İLGİNÇ! TANIŞTIĞIMIZA MEMNUN OLDUM!.

Pekiştirme amacıyla sorgusunu da varsaydın daha iyi olurdu sanırım.. Böylelikle ajan olduğumu herkes bilebilirdi!.. Bunları zırt pırt her yerde söylememen gerektiğini evde kahve içerken bir şekilde sana izah edicam! Anlaşıldı...

Espri: Özgür KÜÇÜKTEKİN - Kastamonu.

ERDENER ABİ...

- Erdener abi, biliyor musun 8x4 diye bir parfüm var...
- 32!..
- Ne abi?.
- Yok bişey!..

Canan Arslan - İSTANBUL

*İzmir'den Okan AKKAYA'ya: Buraya geldiğinde sana söylemiş miydim bilmiyorum, ancak esprilerin zayıf, çizgin de standart amatör çizgisi dediğimiz türden... Biraz daha farklı düşün, farklı çiz, farklı espriler bulmaya çalış... Başarılar...

*İzmir'den Mehti ÖZTEKİN: Senden çok rica ediyorum bu mektuplarımı bir karacık da buruşturmadan gönder. Lütfen!

*Adapazarı'ndan Sedat ORAL'a: Üstad esprilerin güzel de, şu "uzman jeikmesi" "terfim nedir?" işine onu anlayamadım.

*Ankara'dan Dadal GÜNGÖR'e: Uzun bir aradan sonra merhaba BB çığlıkları" için Akın, "Ben düzeltmeleri yayınevine vardım fakat yayın evindeki bazı problemler yüzünden eksikler ve yanlışlar bi türlü düzeltilmedi" diyor... Yaptığı açıklama bu... Neyse, esprilerin güzel, başarılı, çok selamlar sevgiler...

*BATMAN'dan Serhat Ç. ya: Zannedersem sana bir kere cevap yazmıştım. Okur mektuplarına mektup gönderebilirsin. Herkese açık bir yer orası... Esprilerin pek başarılı değil... Sevgiler...

*Çırnak'dan Murat YILMAZ'a: Çizgiler ve esprilerin şimdilik yeterli... Çalışınca daha iyi olacak gibi görünüyor... Peşini bırakma...

*Kocaeli'nden Basri ALKUŞ'a: Araştırma çizgisi kullanman güzel... Kompozisyonunu çok yayma... Mümkün olduğunca bir araya toplamaya çalış... Öğ. Adam esprin güzel... Devam... Sevgiler.

*Aydın'dan Tevfik KORKUT'a: Çizimlerini alıyorum. Mektubunda belirttiğin kursa mutlaka devam et... Yarar olacaktır... Çizimlerin daha bir oturmuş... Göndermeye devam... Selamlar.

*GRUP İNDİRİMİ: Balıkesir'den Tolga TOLU, Mertol AKOPLAN, İstanbul'dan İshikbal AKARSU, Sarkan GÖNÜL, İzmit'tan Ayfer GENÇ, Tarsus'dan Evren ÖZLEN, Ankara'dan Gökhuğ BEY, Kütahya'dan Fatih KAŞOĞLU... Olmuyor, olmadı, ama olacak merak etmeyin. Göndermeye devam... Hepinize sevgiler selamlar...

FUAT BEY, DENEKLER YAVAŞ YAVAŞ KULLANMAYA BAŞLADILAR. N'APALIM, GEÇEN SEFERKİ GİBİ GAZETE KUPONU MU DAĞITICIZ...

YOK BU SEFER PAPARAZZİ PROGRAMI SEYRETTİRİN DENEKLERE...

FİFRESİZ SEKS FİLMİ DE İYİ FİKİR ASLINDA... YA DA PARA ÖDÜLLÜ YARIŞMA PROGRAMI FİLAN!.

YA BOŞVERİN SİZ DENEKLERİ... BİZ İŞİMİZE BAKALIM..

NİCİCEK BU MEMLEKETİN HALİ YA?! EKONOMİ BİTMİŞ, SAĞLIK EĞİTİM YOK!..

DENEK ODASI

GÖKHAN DABAK

BÜZGEN CİĞİM, ŞU DOĞANIN İNSANA VERDİĞİ HUZURU ÖZÜMSÜYOR MUSUN?. ŞU KELEBEĞİN İNEKLE OLAN UYUMU NE HOŞ DEĞİL Mİ... BİTTİFİL GİBİ...

1

OHHŞ! HARİKASIN BEBEK, UÇURDUN BENİ... OHHHŞ!..

ÇAT ÇAT ÇAT

2

AAOAOAAAA - AYYY!..

HAY AKSİ, KAÇIRDIM!.. BÖYLE İŞHAL İŞHAL GÖREVE ÇIKMAMALIYDIM!.. İNŞALLAH GÖREN OLMAMIŞTIR, YOKSA ORMANDA HAYVANLAR ÜZERİNDEKİ OTORİTEMİ KAYBEDERİM VALLAYİ!..

CARRRRR

a-aa tarzaan

AÇILIN, BEN DOKTORUM!..

YİAARRRGGHH!..

ROARRR HATIR HUTUR

GROAAR

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

TARKAN ve KURT!..

GÜZEL ŞİİR - HOŞ ŞİİR

Toz Toprak içinde debelenen vücut
Ne de mikrop kapar, sıkıntılı olur.
Sonra Toz Toprak, adı üstünde,
Her türlü hastalık barınır orda
Ama oksijen ve suni tenefüs!?
Hele hele iyotlu ortamlar
Pek de faydalıdır bünye için..!

* * * *

Sevgili için de durum değişmez
Sevgiliyi oksijeni bol yerlerde dolaştırmalı
Mümkünse üzerine bir hırka örülmelidir.
Aksi halde oksijen ters neticeler verir!
Vitamini almalı, kaloriyi sevmeliyiz.
Kuşlar ve doğa da ayrı konudur..!

ROBINSON CURISEO...

TARKAN ve KURT (2)

Akşamsefası

BAHARLAR BÖYLE GEÇTİ

SURDİBİ

I

Oku dediler okudum, büyü, dediler büyüdüm, sonunda bir kız buldum kurtuldum. Neler çektim bulana kadar. Adı: Filiz. Sahilde turluyor, bekliyorum Filiz'i. Üstümden kuş sürüleri, aklımdan neler geçiyor?

Denizin zevki dalgalar, bir kış sezonu dinledik. Benim ki, bayılır gibi uzanıvermek ağaçların altına. Çiçek tozları nasıl sonsuzca çiftleşir. Adını bilmediğim sarı, mor, pespembe çiçeklerle. Nasıl da rezilce sevişirler, gelir kirpiklerimden girerler, tatlı tatlı ovuştururum. Ah, nereye baksam, ardımdan binbir çeşit mor gelir. Ağaçların altına, tanıdık tanımadık ne çok rüzgar üşüşür, sahipsiz, küçük, sokak köpeklerinin titreyen diliyle.

Ne bahane uydursam, götürsem Filiz'i kırlara. Birşeyler içelim diyecek çay bahçesinde. Bu kurtlanmış sulardan ne tad alır. İşte orada, gürül gürül dökülen güzellik sulan bu yağmur. Yeryüzü hazinelerinin en sıkı parçası, kutsal sular. Nasıl da hayallerime doluverdi, işte yine bardağımdan taşıyorum. Dişleyerek içsem suları. Kucaklayıp ısırıklarla, boğarak nar gibi göğüsleri. Olacak şey değil. Nereye kaçsam, ardımdan derin derin soluyan hafiye çalılıklar gelir.

Şimdi olmazsa, yarın gidelim, diyeyim. Sabah üşürken yollara düşsek. Taştan taşa atlayıp dereler geçsek. Eriyen karların sesine koşsak. Dar uzun çarşılarından geçsek sessiz kasabaların. Şimdi dönmüştür hacı leylekler.

Çift süren sapanların ardından tek ayak üstü gagalıyorlardır solucanları. Hacı leylekler solucanları gagalarken, ansızın kapsam memelerinin beyazından.

-Yolda ne bulursak yesek. Ne yersek, kara kuşlar bizimle yese. Sofranızı rüzgar kaldırsa. Piknik yapan sahipsiz mezarlıklara uzaktan el sallasak. Cıvıl cıvıl kuşların, pır pır kanat sesleriyle uyansak. Gelmez bu kız, inanmaz bana.

Başımızı döndüren ağaç dipleri, masmavi göklerde salıncak kurar. Orası hep bizimmiş gibi uzansak. Güzeller güzeli ıpıslak. Çığlık attıkça dudaklarımız ballansa. Çığlık attıkça yükselse kırlangıçlar. Salıncakta başımız dönse, bir kuş uçumu öpüşsek. Kuş sürülerinin içinden geçmiş gibi, her bir yanına dokunsam.

İnanmaz bu kız bana. İhtimal hocalar yanlış anlatmış. Hacı leylekler gibi utanır. Niye utanır bilmem, işte şehri terkeden arabaların, vapurların yüzü gülüyor. Ağaçlar sütyenlerini çıkartmış bizi bekliyor. Şarap ruhu serseri rüzgar, sulu gözlü yağmur oturmuş türbelerde çömelmiş bizi bekliyor. Bilmez mi bu kız, anneler niye dua ediyor?

İşte hiçbir sebep yok iken hışırdayarak gülüyor bembeyaz kavaklar. İşte benim kapkara kırmızı dudaklarım var, daha ne olsun. Onun, yolunu şaşırmış bacaklarına sıkıca sarılmış çoraplan. Kaçan çorabından bir tel çeksem. Her telden çalıversem, topuklarına kadar flüt. Hayatımın hiç çıkmayan pis lekelerini çıkarsam. Öperek orda gömsem öğle sonralarını masmavi salıncaklara. Boylu boyunca seyretsem elma ısırığı sırtını. Ne sürükleyici şeydir o!

Gelmez bu kız. Yeter ki gelse, ağaçlara sarılsa. Ben yine kabul ederim. En tatlı öpücüklerini çiçeklere verse, ben yine kabul ederim. Yeter ki gelsin koynuna beni değil, çimenleri atsa, ben yine razıyım.

Hepsi boş hayal, daha bilmiyorum, uzun çiçekli etekle mi gelir, saçı karışık dalgalı mı gelir.

Ne desem de kandırsam Filiz'i. Şöyle başlasam: Aşkın savaşıdır bahar.

Kan gelinceye kadar okşuyor işte hayallerimizi. Geceye eli boş kalırsam, ay ışığı kırbaçlar ruhumu. Ardıma bakmadan dobra dobra söyleyeceğimi. Ne olacağını biliyorum: O yine tırmıklamak krizleri geçiren bir kız, ben yine, kaba salak bir çocuk.

Martılar da okşanmak istiyor ama, çöplükte başlarını kaşıyacak vakitleri yok.

Hadi kabul etti diyelim, nasıl gideceğiz? Ayakkabının topuğu çamurda kaldı, ne yapacağım. Ayağımıza bir diken batıverse? Bir yılan çıksa karşımıza? Şuraya bak Allahım, kimse bilmiyor kırlara nasıl gidilir, kimse bilmiyor yağmura tutulmayı.

Şakır şakır yağan Nisan yağmurunun altında bir çalılıkta alev alev birbirimize sarılsak, sonra dokunaklı şiirler okuyup ağlasak, tan yeri gibi kızarsa gözlerimiz. Pis, küçük, sapık sırlarımızı bıraksak yağmur sularına.

Gelmez bu kız! Orospu! Bir saati geçti.

***

II

Filiz: Çok beklettim mi? "- Yok canım, ben de biraz önce geldim!"

Filiz: Evden çıkana kadar canım çıktı. Ne söyledi-sem inandıramadım evdekileri. "- Koltuğunun altında gazeteye sarılı o kocaman şey?"

Filiz: Gülmekten öleceksin, inanmayacaksın, "- Dur, ben taşıyayım, ne bu yaa!".

Filiz: Kürek! Başka şansım yoktu. Babam dün akşam dükkanda bırakmış. Küreği alma bahanesiyle çıktım işte. Çok komik oluyor, ama, ne yapabilirim, başka şansım yok!", "- Eee ne yapalım!"

Filiz: - Bilmem? Şuralarda bir yerde otursak. Bir saat kadar bir yerde takılalım. Bildiğin bir yer var mı?, "-Şurda bir çay bahçesi olacak, biraz yürüyeceğiz!"

"-Sahilde bakıyor o mu?, "-Evet o, yolun karşısında?", "-Orası çok güzel, ağaçların altında tahta masalar var!", "-Şu küreği bir yere bıraksak, dönüşte alırız.", "-Olmaz unuturum, babam öldürür beni!", "-Daha iyi birşeye sarsak, gazete örtmüyor!", "-Utanıyorsan ben taşıyayım!", "- Hayır utandığımdan değil, ne bileyim, birden çok tuhaf geldi. Geldik işte. Neyse kalsın, böyle tutuyorum, nasıl oturalım, bak şurası boş!".

Filiz: "- Daha arkada, dipte bir yer olsun, orda yer yok mu, şurası, bak şurası!", "- Güzel, orası güzel, geniş yaprakları var ağacın örtüyor, sağı-solu örtüyor!".

Filiz: "- Bu masayı çok seviyorum, bir kusuru var, yukandaki masalardan görünüyor, ama olsun, deniz en güzel burdan görülüyor. Ne yapıyorsun masanın altında! "

"- Küreği masanın altına koyuyorum, giderken alırız!".

"- Hayır olmaz, unuturum sonra babam öldürür beni. Burda dursun, masanın üstünde. Ne olur ne olmaz, sen ne içeceksin?"

"- Garson gelsin bakalım, bilmem, sen ne içeceksin?"

"- Buranın tuvaleti nerede!", "-Yukarda, gösteriyim mi?", "Şimdi bulamam orayı.", "-Tamam, ben çıkanyım seni!", "-Boş ver çıkarım sen kal!", "-Geliyim yaa gösteriyim!", "-Geliyorsan, küreği de alayım!", "-Kürek masada kalsın, gelen olursa, masa dolu der!", "-Olsun olsun, ne olur ne olmaz, küreği de alalım. Şu babama bak ne ince adam, bahçe için!", "-İyi oldu, ben tutarım küreği!", "-Üstünde bozukluk var mı?", "-Var var, sen gir ben öderim!", "-Burda dikilme, sen geç otur, masayı kapmasınlar!".

Koltuğumun altında gazeteye sarılı kürek, masaya yöneldim. Duvar diplerinden kireçli, kiremitli bir taş aradım, çizmek için. Küreği masaya koydum. Bütün aşklarım böyle geçiyor dedim küreğe!

Sonra taşla çiziktirdim, yeni alınmış küreği, bir dudak. Dudağın içini iyice taradım. Sonra gözlere geldi sıra. tuvaletten gelince sürpriz olur. Dur bakayım, şu yan masara kesme şeker. Dudağın içine kesme şeker ufaladım. Türüküğümle hafif ıslatıp güya ballandırdım.

Filiz: "- Ne yapıyorsun, şimdi çıkar mı bu!", "-Çıkar çıkar, sürtün mü yere çıkar!", "-Yaa ne saçmalıyorsun, babam şimdi görürse bunu!", "-Tamam ben çıkartırım sen üzülme!", "-Ne bu kesme şeker ufalamışsın!", "-Çok rüzgar vardı, rüzgar balını almıştır, tatlandırdım!"...

Filiz: Garsonlar buraya niye bakmıyor? "- Bilmem, bakarlar!", "Sen de hiç ince çocuk değilsin", "-Neden?", "-Bu nar çiçeği desenli eteği buluncaya kadar canım çıktı, hiç görmüyorsun!", "-Gördüm!", "-Güzel değil mi?", "-Güzel!","- Yakışıyor değil mi?", "-Yakışmış", "- boyunu biraz daha uzatayım mı?" "-Bilmem?", "-Bilmem demez mi öldürür beni? Şu pespembe kırmızılıklar çok hoş değil mi?", "-Çok hoş!"...

Filiz: "Hadi kalkalım, dur önce şunu çıkartalım, şu taşla mı çizmiştin, neyse zaten pek belli olmuyor, hadi kalkalım, geç oldu!"

"-Küreği ben tutayım, istersen", "-Yok yok ben tutarım, sağol!", "-Birşeye sarsaydık, böyle olmayacak!", "-Olur, olur, hadi burdan ayrılalım!".

Sahilden döndüm, denizin sinir bozucu dalgaları. Girtlaklarıma uzanan deli ellerim.

Nihat Genç

TABUDEVİREN

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

* Mevlâna. **Şeyh Galib *** Yunus Emre

Akşamsefası

Pı'ya Mektuplar

Yazan Çizen: Galip Tekin

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

● Manyatik kıllandırmalar ve pabuç bırakmayan adam...

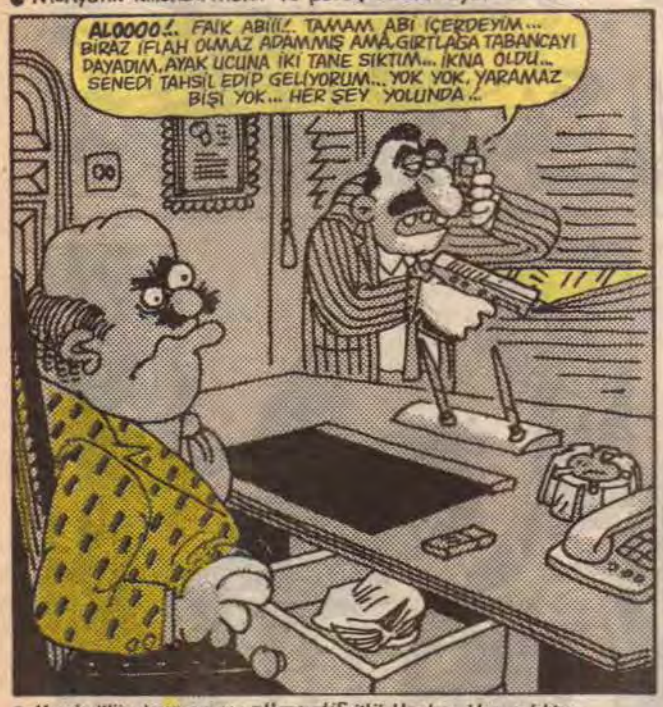

● Gizemli adam ve samimi itiraflar ve deniz fenerindeki adam.

● Muzip ölü yıkayıcısı ve alternatif ölü Harley Hayrettin...

● Katil kim mi?. Okuyun o zaman...

● Bitik ve yitik arkadaşlarından, dostları yaroğların adamı zitlimişe nasihat...

● Çaresiz hasta ve kışkırtıcı feryatları...

LeMan 18

Akşamsefası

AYRINTILAR

Metin Fidan

Selâmı... "...hey Allam, şu günlük hayatta ne kadar gereksiz, ne kadar aptalca dertlerle başbaşa kalıyoz. Biliyom, çoğu bizim hatamız.. Aman yaa, ne güzel işim bitince çıkıp yiyicem şekerli böreğim hayaalini kuruyodum.. ne güzel şu tuhaf bmaayı anlamaya çalışıyodum.. Aylar önce yapılmış salak bi halaa yüzünden küçük mutluluklarıma kara gölgeler düşüyo.. keyifler kaçıyo"... NOTERDEKİ GÜZEL KADIN.... "Vapurun Kışındaki Merdiven", Hikâyeler...

SEVERİM:.. Vitrin camını sabunladıktan sonra, camı sileceeyle çekmeyi... ANIL... Misketle Baş oynadamız zamanlarda, Baş'ı, net bi şekilde vurduum onları... TURGUT... Simit yedikten sonra sırtının üstünde kalan susam taaneelerini, 0,7 kalemimin ucuyla parçalamayı... EDA... Kokulu tükenmez kalemimin kokusunu duymak için, boş bi kâada rastgele çiziktirmeyi... ERA... Sabah kalktığımda, gözümdeki çapağı parmaamla çıkarıp, yanaamda yuvarlamayı... LOKMAN... Misafirler kalktıktan sonra, tabakların dibindeki kuruyemişlere saldırmayı... Şehirlerarası olobüste, önümdeki koltuun sütyen kastüni çekip bırakırken çıkan Pıt pıt seslerini... NİHAT... Pilot kalemle selpoklarım üzerine yazı yazmayı... SERHAT... Hızlı giden bi arabanın camından kafamı çıkardımda, yüzüme çarpan rüzgarın nefes almamı engellemesini... ZERRİN... Bilgisayardan çıkan kâatların, tırtırlı yerlerinden yırtmayı... ERKAN... İçime giycek beyazlığı örtü kalmadımda, fanilayı ters giymeyi... Berberde saçlarımı yıkatırken, öne eğik vücuudumun yıkama bilince berber tarafından kafamdan tutularak yavaşçana geri çekilişini... Elektrik sayoçlarının çizgili çizgili dönen dooyiresini seyretmeyi... KUBİLAY... Salandaki masanın örtüsünü örterken, sarkan yerlerin uzunluu eşit olsun diye, bi o tarafına bi bu tarafına bakarak düzeltmeyi...

MİNİBELGESEL:... VİTRİNLER, TEZGAHLAR... 1- Jetoncular:... Telefon kulübelerinin önünde bulunurlar. Tezgâhları, ters çevrilmiş büyük bi kalıden oluşur genelde. İşi ilerletenler, kadıdan bi tezgâh da yaptırır; süslü, kenarları yazılı.. Bütün gün orda, bi tenekenin, küçük bi taburenin üstünde oturduklarından, biraz can sıkıntısı belki ve biraz da hoş görünsün diye Tezgâhın üstüne özenle düzerler jetonları. Bozuk paraları da arda bi yerde, üstüste dizilidir.. Tezgâhın yeri çok iyiyse, ne biliyim, bi aacın önü felanssa, arkası bi duvarsa, bi kuytuysa, iyice düzenler orayı saahibi. Küçük bi radyo, belki bi şemsiyelik, ziyarete gelebilecek bi arkadaş için bi tabure daa felan... İyice süsleyenler de vardır, özenenler. Telefon kartları için özel bi tahta yapmıştır, kartların dikine durduu. Abonman felan da satıyorsa, daa renkli, daa güzel görülür tezgâh.. Düzenleme yapmıyanlar da vardır tabi. Jetonları öyle karmakarışık koyup, salarlar. Ama çoğu, saahip olduu o küçük tezgâha, o mini açıkhava dükkânına gerekli özeni gösterir. İşi iyice ilerlettiklerinde tezgâh daa da kafabolikleşir, renkli olur. Renkli şeffaf çakmaklar, tükenmez kalemler; taaneyle satılan sigaralar felan... Haftaya: Bakkal Vitrinleri...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Yaşar diye bi çocuk vardı. Ben bunla bi gün kavga etmiş, onu yenmiştim... Bi sene sonra felan, yine dalaştık onla aptalca bi sebepten. Fekat, ayı gibi olmuştu herif. Nasıl büyüdüyse öyle... Alttan almaya çalışıyodum ki, uzakta duran köpeemiz Kaptan'ı fakettim. Ona güvenip girdim kavgaya. Zor durumda kaldımda, onun beni koruycaana inanıyodum... Yaşar beni fena hırpalamaya başladı. Toprao çarpan dizlerim, dirseklerim, ocoayıp aayodu. Aptal Kaptan ise ordan inek gibi bakıyodu bize.. Bi an, çaarıyım mı acaba lan diye düşündüm... Ama, buna hem utandım, hem de ya gelmezse rezil olurum diyip vazgeçtim.. Neyse, Yaşar beni bi güzel dövdü. Kaptan'da ordan ööle baktı.. Bi koçgün konuşmadım Kaptan'la. Ben onu, Torkamın Kurdu gibifelan sanıyodum. Yanılmışım. Soora unuttum gitti, aramız düzeldi.. Kaptan, Kaptan! Gel oolum! Yemee gelince yiyon hapur hupur. Biraz da konusan ya beni...

PSİKOAYRINTI:... Baadır Baruterlen bişii konuşuyoduk. Bi türlü bitmedi konuşma. O bişil daa ekliyo, ben bişii daa yumurtluyom, böle sümük gibi uzuyo, kopmuyo. Asansörün kapısını açtım, oo, haalâ konuşuyoz. Dronk diye de bitirilmez ki muhabbet, yumuşayıp hafifçe kopmalı. Ben de diyeceklerimi kestirip nefeşleyemiyom ki, asansör öle açık. Aa, birisi bindi içeri. Eh, beklemeli onu, bindim ben de. Baadır bişi daa söyledi. Ben de bişi dedim. Kapı açık, çıksam mı?. O zaman da inaadına aklıma bişii gelmez... Oh, bitti konuşma, kapı kapandı. Sanki, sanki bişii daa söyledi dışardan Baadır. Ulan ayıp mı oldu, kaçar gibi bindik.. Öf yaa, ne gıcık duruyolar... Muhabbetler hiç net bitmiyo. Bişii oluyo, uzuyo. Sigaramın filtresini parçalarım boazen. Ona benzetiyom: Liflerine ayrılıyo muhabbet, inse ince. Çekip kopartmak lazım: İyi günner, görüşürüz, oldu. Yürüü...

POTBURİ:... Dükkânların kenarından yürürken, bi yere bakıp dalmışım. Bişii çarptı. Kocaman bi askılı kepenk. Adam kepengi takarken, bana çarptırdı. Pardon didi. Canım yandı, sinirli baktım, bişii demedim.. Çalışma odamı tekrar boyadım. Yine havaai maavisine. Kenan'da ordaydı, Masayı çekmemi felan yardım etti... Asker arkadaşım Murat bi adres bırakmış dergiye. Orayı gidip aradım. Hiç gitmediim yerlerde dolandım, yokuşlardan indim, caamı çeşmelerimden su içtim... Kuş sesli kapı zili, beş taane eski beta vidyo kaseti, bi taane toprakli priz satın aldım... Kediyi kavalarken, gece yarısı ylyip yatacan kenarına kayduum şekerli yoort kabını devirdim... Bi adamın sigarasını yaktım vapurda... Kocaman bi köpek gördüm yolda, dönüp baktım iycene...

BİŞİİ:... Duygu, Uur, Aylin, Betül, Uluç, kurbaalar nefis. Yav odamın içi kurbaa doldu. Daa istemiyom. Ulan herkes bilyomuş da, bi ben unutmuşum yapılışını... Özlem, renkli eller çok hoş... Derya, Ali, Fakir, Ebru, Fatih, Erkan, Alp, ayrıntılarınız ya çok özel, ya da yapılmış. İsterseniz bi daa deneyin... Eveet, mesajları felan da ilettik, tamamdır. Hadi iyi günner diliyom ben!..

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman Dostları,

Ben uzun zamandır ne gazete okuyor, ne de haberleri dinliyorum. Oysa yaşadığım bu küçük yerde, dışarıdaki dünyayla iletişim kurabilmemin tek yolu medya. Ve bunun ötesinde, yeni bir şeyler öğrenmek büyük zevk verir bana. Ama artık okuduğum ve duyduğum haberler mutlu etmiyor beni, acı veriyor. Haberler artık iğrençliklerle, çirkinliklerle dolu.

Geçenlerde, birinin ağzından Hillary geliyor diye bilmem nereye çiçekler ekildiğini duyuyorum. Yüreğimde acı, dudağımda ve gözlerimde alaycı, tutuk, donuk bir tebessüm beliriyor. Çiçek ekiyorlarmış. Hem de sır göz boyamak için.

Siz çiçekleri yeşertseniz ne olur ki..

Bizim asıl çiçeklerimizi, gençlerimizi, arkadaşlarımızı, içimizdeki umudu, güveni soldurduktan sonra... Sevgiyle.

Kardelen

Merhaba Oğlum,

Sen hiç ananı satabilir misin oğlum? Dur, duydum küfür ediyorsun. Hiç öyle birşey olur mu diye? Ama, oğlum oluyor be.

Delikanlı henüz 12-14 yaşlarında, bıyıkları çıkmamış henüz. Anası, yaşlı 45 yaşlarında. Bir tabak yemek yediler. Komilerim abi, "bu çocuk anasını satıyor" dediğinde suratlarına yumruğu çakasım geldi. Çıldırdım. İnanamıyordum, inanmak istemiyordum. Bu arada onlara bakıyorum. Toplumdan ayrı varlıklarmışcasına ürkek ürkek yemeklerini yediler. Kalkmaya hazırlanıyorlardı. Bir çift etdivenin tekini oğlu, diğerini anası takıp, hesaplarını ödeyip çıktılar. Aradan 10 dakika geçmeden bizim muzur komi abi birazdan yukarı gelecekler dedi. Gitmiş pazarlık yapmış!

Yukarı çıkıp kapıyı açtım. Kadın ve çocuk. Çocuk, büyük bir iş pazarlığına otururmuşcasına, ya da bir şeyi başarmanın verdiği gücünü hissederek gerile gerile sandalyeye oturuyor. Kadın ürkek, ya da ürkek görünmeye çalışıyor. Oğlana bizi yalnız bırakmasını söyledim. Kadın yo, önemli değil, benim oğlumdan saklım gizlim yoktur. Herşeyimiz açık dedi. Çocuk da, benim için sorun yok rahat konuşabilirsiniz diyerek annesini destekledi. Pazarlığa kadın başladı. Kaç kişisiniz? Kaç lira vereceksiniz? Neden yapıyorsun bunu diye sordum. Ekmek parası dedi. Çoğumla ekmeğimi çıkarmalıyım. Kocam da yok. Kadına, benim ağrıma gidiyor şimdi seninle pazarlık yapmak. Kendimden utanıyorum dedim. İnanasım gelmişti. Kadın öfkeli bir tarzda "el alem karısını satıyor ayıp olmuyor da bizimki mi oluyor? dedi. Halen olayın şokuyla konuşuyorum. Neyse ki; kadın benim isteğimin olmadığını anlayınca bizkalkalım, ne yapalım biz de aldatılmış olalım dedi ve kalktılar. Tekrar gelmelerini istedim. Acımıştım. Acımaktan öte utandım. Düşün ki, oğlum, pazarlığını yaptın. Kadınla oğlunu alıp eve gidiyorsun. Oğlan dışarda otorup bakacak, ya da ellen ceplerinde annesinin bir an önce dışarı çıkmasını bekleyecek. Ve sen annesiyle yatacaksın. Sen sadece 10 dakikalık bir cinsel zevk için, o sadece 50.000 TL. için. Değer mi be oğlum. Söyler misin yaşamaya değer ne kaldı şu dünyada, kendini satan kadın ve anasını pazarlayan çocuk için? Ve o çocuk büyüyecek, belki de evlenecek, çocukları olacak. Nasıl bakacak çocuklarının ve karısının yüzüne? Kalmayacak mı o yara yüreğinde, en son çare olarak, yaşamak için annenle birlikte annenin apış arasını pazarladık diyen sesin acısı?

Düşündükçe irkiliyor ve utanç duyuyorum. İnanamadım. İnanasım gelmedi. Nedir bu zıt kutuplar? Birisi, günde dört kez kıyafet değiştirir, bir gecede 900.000 TL. hesap öder, her yıl altındaki arabanın modelini değiştirir. Diğeri, yaşam uğruna, bir somun ekmek uğruna çocuğuyla birlikte kendini satar. Halen inanamıyorum oğlum, toplum bu denli hasta mı? Herşeyin sahibi olduğu şu ülkemizde bu utancın sahibi kim? Kendini satan kimsesiz kadın mı, okulda okuması gerektiği halde annesini pazarlayan delikanlı mı, yazan, düşünen biz aydınlar mı? Yoksa, anayasanın ilk maddelerinde "sosyal" olduğunu belirten DEVLET mi? Bu utancın bir sahibi olmalı!!

Onurlu bir yaşam dileğiyle.

Ali Cevat Tüfekçi
Cengizhan Mah. 154.Sok. No:57
06480 Ankara.

Merhaba

Sevgili Leman dostları, ilk başta bizi sahiplendiğiniz için hepinize teşekkür ediyoruz. Mektuplarınızı aldık; bize güç ve moral verdiniz. Mektup yazan dostların adresi olanlara mektup yazdık, ama adresi olmayan dostlarımıza buradan teşekkür etmek istiyorum. Ankara'dan Yekta, Samsun'dan Işıl, İzmir'den Eylem ve Gül, Eskişehir'den Umut... vb. mektublarınızı bekliyoruz. Mümkünse adreslerinizi yazarsanız bizler de sizle yazışmak isteriz.

Hepinize kucak dolusu selam ve sevgiler.

Manisalı Tutsaklar adına Aşkın Yeğin
Not:2.Mahkemeniz 16 Nisan 1996 saat 14.00'de İzmir OGM'de.
Buca Kapalı Cezaevi YBK 6 Buca/İzmir

HABER.

Onlardan haber geldi.
Oradan
onlardan.
Gömlekleri kirli değil
çatık değilmiş kaşları,
yalnız biraz uzamış traşları
"Yandık!"
dememişler.
Dayanmışlar biliyorum
"Dayandık!"
dememişler.
Gözleri gülerek bakıyorlarmış odama.
Şakaklarında taze bir yara varmış ama.
Çatık değilmiş kaşları.
Yalnız biraz uzamış traşları...

NAZIM HİKMET RAN

Manisa'da veya herhangi bir yerde herhangi bir hücrede türlü işkence ve hakarete maruz kalan tüm arkadaşlara selam. Belki yanınızda değiliz ama kalbimiz sizlerle. Belki bir kuşun kanadıyla haber yollarız, belki de uçurtma olur geliriz.

Leman çalışanlarına, Leman okuyucularına, tüm insanlığa sevgi, dostluk ve barış dolu günler.

PEACE

ANKARA HUZURLU ARTIK!

Nasıl ve nereden geldiğini bile bilmiyordun. Adın, yaşın, üstünbaşın yoktu senin. Ankara'nın tüm sokakları, tüm caddeleri, vitrin önleri, boş inşaatları tanırdı seni. Buz gibi bir kış gecesinde ısınabilmek için ya da başka bir sebepten ölümüne içmişsin, düşe kalka Bayındır sokağa kadar gelmişsen ne çıkar? Kimbilir daha nerelere gitmek istemişsen ama gidememişsen, yerlerden yerlere düşmüşsen ne çıkar? Kafan kırılmış, afnından kanlar akmışsa ya da göz gibi saklamışsan ölümcül bir hastalığını ne çıkar? Belki bir kaç ay daha dayanmayı düşlemişsen soğuğa, badem ağaçlarının çiçek açmasını, yemyeşil kırları, Nisan yağmurlarını beklemişsen, ne çıkar? Bayındır sokakta kalakalmışsan insanlar gelip geçmişse yanından ne çıkar? O halinle dahi şefkatle bakmayı başarabilmişsen bu yaratıklara! (İnsanlardan bahsediliyor) "Benim bu hatime sebep siz değilsiniz demişsen ne çıkar? Bir ara genç bir kız belirmişse başucunda, sana yardım edecekmiş gibi dikilip haline acımışsa ve kendi kavgasında yenik düşmüş çekip gitmişse... O halinle bile insanlara ders verebilmişsen ne çıkar? Birilerinin duygusallığını ayyuka çıkarmışsan, konu sen olmuşsan dernek köşelerinde ve acını paylaşmak için çay içmeyip, ısınmamışsa birileri ne çıkar? Zamansız ve mekânsız yaşamında bir şeylere inat kuralsız yaşanmışsan, kavganda hiç bükülmemiş, kırılmışsan ne çıkar? Köpeklerin bile soğuktan titrediklei, çöp tenekelerinin dibinde sabahı etmeye çalıştıkları o kış gecesinde sen kaldırımlarda sabahlamışsan ne çıkar?

Sonsuz uykuna dalarken bile fazla değil!.. Sadece bir şişe şarap, bir filtreli sigara ya da sıcak bir tas çorba düşlemişsen ne çıkar? Sabah ölünü bulmuşlarsa yol ortalarında, duyarlı bir insan! Bebir tek insan bulamamışsan. Tüm güzel değerlerini paylaşacak ve yarınlar adına sahip çıkacak tek bir insan olmamışsa çevrende ne çıkar? İnsanlığın ekmek kadar, su kadar ihtiyacı olan güzellikleri tek başına, bencilce! kirli çuvalına koyup beraberinde götürmüşsen neçıkar?

"Ankara artık huzura kavuştu" demişlerse: artık ne işsizlik, ne açlık, ne düşmanlık ne de mahpus voltaları... Herşey bitti artık demişlerse ne çıkar? Daha önce ölmeliymişsin meğer!..

Sahi adın neydi senin? Kaç yaşındaydın? Ne iş yapardın?

"Ankara artık huzura kavuştu" deniyor arkandan. Gerisini bilsek, şu satırları yazsak ne çıkar!..

Tuncay Bal
E Tipi Cezaevi C/1 Koğuşu Nevşehir

Sevgili Leman;

Cüsse olarak orta irilikte ve güçlüdür. Derli toplu yapısı büyük bir gücün ve dayanıklılığın ifadesidir. Ağız-burun kısmı çene ile kuvvetle birleşir. Omuz kemiği uçun ve arkaya yayımlıdır ve de cidağıdan dirseğe kadar olan uzunluğu eşittir. Üst kol omuz kemiği ile eşit uzunluktadır ve bu sayede dirsekler vücudum oldukça altında kalır. Ön bacaklar yuvarlak, parmaklar kuvvetli, ne içe ne de dışa dönük durmalıdır. Ayak yastıkları kalın ve serl, tırnaklar, kısa, güçlü ve siyahtır. Dış kürk düz, sık, orta uzunlukta ve vücuda yapışıktır. Alt kürk boyunda, kafada, baldırlarda açıkça görülmelidir ve oranı iklimsel koşullara göre değişir. All kürk belirtilen yerler dışında başka hiçbir yerde görülmemelidir. Kürk kafada, bacaklarda, kulaklarda, çok kısa, bacak arkasında ise oldukça uzundur. Boyun güçlü, adaleli, ortadan uzun, arkada hafif kemerli, önde sarkma yapmamalıdır. Burun köprüsü düz, stoptai (gözler arasında) geniş başlayıp uca doğru hafif incelir. Dudaklar siyah, köşeleri kapalı, dudak içi pigmenti koyu olmalıdır. Pembe ağız önemli hatadır. 42 adet diş 20 yukarıda, 22 aşağıdadır. Güçlü düzgün yerleşimli makas kapanışlı, üst kesici dişlerin alt yüzeyi alt kesici dişlerin üst yüzeyine binmeli. Alttan kapanan üstten kapanan çene, iki veya daha fazla dişin olmaması diskalifiye sebebidir. Gelişmiş geniş göğüs, derin ve yayvan dirsekler seviyesine kadar inen oral ve yaygın kaburga kafesi, sırt düz ve sağlam. Bel kısa ve adaleli. Sağrı geniş orta uzunlukta ve az açılıdır. Yumurtalıklar düzgün yerleşimli ve çift olmalı (Eksik dursa diskalifiye sebebidir.) Karakter olarak kendine güvenli ve korkusuzdur. Yabancılara karşı mesafeli ve güvensizdir. Çok zeki, acıya dayanıklı, çalışmaya yatkın çok seven ve özellikle refakat, bekçilik ve iş grubunda yer alan bir KÖPEKTİR. Çekingenlik, korkaklık veya tehditkâr davranış hala, insanlara saldırganlık diskalifiye sebebidir.

Bedeni Nasıl Olacak?!

a) Ağız biçimi b) Diş dizilişi, c) Kirpik sıklığı, d) Öfke ve endişe çizgileri, e) Saç şekli, f)Bilek kalınlığı, g) Burun delikleri, h) Popo ebadı, i) Bacak uzunluğu, i) Göğüs uçlar, k) Tüy dağılımı, l) Yerden durumu, m) Tırnaklar ve araları, n) ve son olarak evrensel olduğu için cinsel estetiği vs. vs.

Davranış Biçimi Nasıl Olacak?

Evet sevgili Leman'cılar. İlk bakışta "Ee, ne ki bu şimdi?" dediğimizi duyuyor gibi oluyorum, haklısınız da! Hemen açıklamama izin verin. İlk bölümde yer alan tasvirler Rottweiller köpek ırkının taşıması gereken özellikler. Peki şu ikinci bölümde yer alan maddeler neyin nesi? Onlar da kşra gözlüklü Adanalı bacımız Ayşe Arman'ın interaktif(!) dizisinde kullandığı 21.yüzyıl erkeğini belirleyecek kıstaslar. Yani 21.yüzyıl erkeğini bu parametreler tanımlayacakmış. Daha önceleri 1.70'den kısa erkekleri düşman ilân eden zihniyet bu ayrımı yetersiz bulmuş olacak ki; bu işe bir standart getirmeye ve noktayı koymaya karar varmış. Kendisine 21.Yüzyıl erkeğinin ırk ayrımı, ürelilmesi, ırkının ıslahı ve hatta düzenlenecek "21.Yüzyıl erkek güzelliği" yarışmaları işlerinin tümünde başarılar diliyorum. Bütün Leman camiasına sevgiler.

Ulku Öztaşkın

***

Milli Eğitim Bakanı Sayın Turhan Tayan'a. YÖK Başkanı Sayın Kemal Gürüz'e açık mektuptur.

SİZE G VENENLER "ALDATILIRSA" NE OLACAK?

Son yıllarda basınımızı saran promosyon çılgınlığına "herkesi bilgisayarlandırıyoruz" sloganlarıyla yeni bir halka eklendi Bizleri bilgisayarlandırmaya soyunan gazetelerden biri de yıllardır promosyonları ile şaibeli Sabah Gazetesi.

Günlerdir Sabah Gazetesi'nin saylalarında sizlerin resimleri ve "tavsiyelerinizle, desteklerinizle" karşılaşıyoruz. Hele Sayın Bakanımızın televizyon ekranlarından seslenmesi daha bir etkili oluyor.

"Her öğrencinin bilgisayarı olsun..." diyorsunuz. "Gelecek bilgisayarda..." diyorsunuz... "Sonuna kadar gazetenin destekçisiyiz..." diyorsunuz.

Evet, doğrudur. Çağımız bilgisayar çağıdır.

Ülkemizde daha sırası, tahtası, öğretmeni bile olmayan yüzlerce okul olduğu ne kadar doğruysa, çağımızın bilgisayar çağı olduğu da o kadar doğrudur.

Adımbaşı açılan üniversitelerimizin araçsız, gereçsiz, hocasız olduğu ne kadar doğruysa, bilgisayar çağında olduğumuz da o kadar doğrudur.

Bu çarpıklıklar ortada dururken bilgisayarımız olsa ne olur? Olmasa ne olur?

Bu ayrı bir konu, geletim asıl konumuza.

Günlerdir gerek gazetenin sayfalarında, gerekse televizyon reklamlarında "herkese bilgisayar promosyonunu" tavsiye edip duruyorsunuz. Yani, "bizler de bu işe kefiliz, kesin kuponları gönlünüz rahat olsun" diyorsunuz.

Tavsiye ettiğiniz, kefili olduğunuz bilgisayarları gördünüz mü?

Deneyip, kullandınız mı?

Yoksa sizler de bizler gibi gazetede yayımlanan resimlere bakıp bakıp "bilgisayar dediğin, hele bedava bilgisayar dediğin bu kadar olur, verelim desteği gitsin" mi dediniz?

Hani musalla taşında yatan meftanın namazı kılınırken imam efendi cemaate sorar "ey cemaat nasıl bilirdiniz?". O ana kadar meftanın yüzünü görmemiş, oturup beş dakika konuşmamış, ama namazı görünce koşup sala durmuş cemaat bir ağızdan "iyi bilirdik, iyi bilirdik..." der ya, sizlerinki de "böylesine iyi bilmek", sonra da binlerce kişiye tavsiye etmek, sonuna kadar destekçisiyiz, kefiliyiz demek mi?

Kefili olup, tavsiye ettiğiniz bu bilgisayarların, bilgisayar değil adeta oyuncak olduğu iddiaları ortalığı kaplamışken, Sabah Gazetesi Sanayi ve Ticaret Bakanlığının 9.1.1996 gün ve 22518 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Promosyon kampanyaları genelgesine" bile uymaz, yasadışı yollarla bir kampanya sürdürürken sizlerin böylesine kefil olması, reklamlara çıkması doğru mudur?

Bir yıl sonunda binlerce insanımız "aldatıldıklarını" bir kere daha anladıkları zaman kefellere de yapacakları "ahları" nasıl karşılayacaksınız?

Daha da önemlisi çöp yığını olacak milyarlarca liralık milli servetin "vebalini" nasıl kaldıracaksınız?

Makam sahibi sizlerin böylesine reklamlara katılmanızı kınıyorum.

Görmediğiniz, bilmediğiniz, kullanıp denemediğiniz ne olduğu belirsiz şeyleri bizlere, binlerce insanımıza "hararetle tavsiye etmenizi, sonuna kadar destekçisiyiz" demenizi "yakışıksız" buluyorum. Saygılarımla.

Refik Ceylan "Vatandaş"

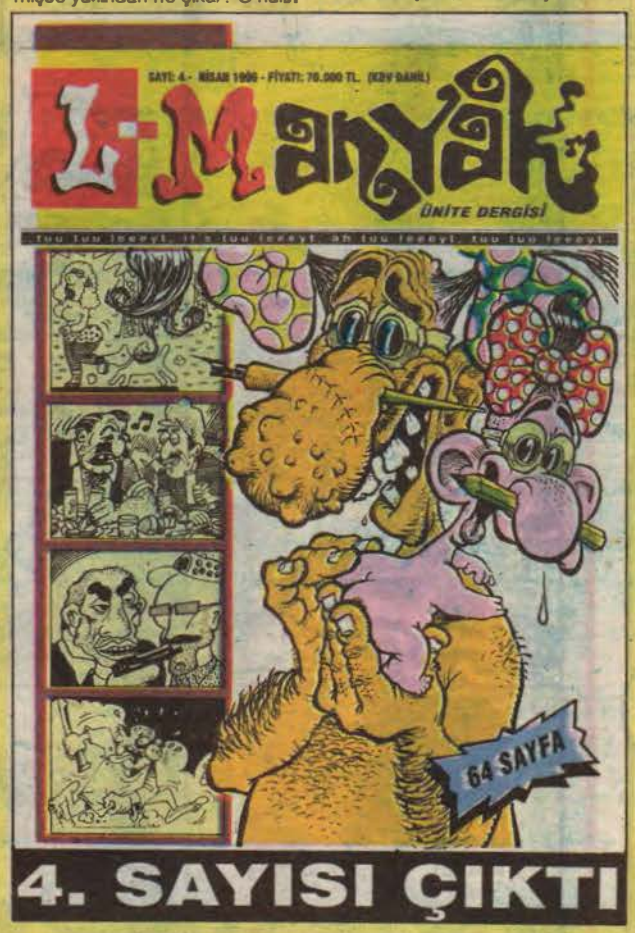

4. SAYISI ÇIKTI

Sayı: 231 14 Nisan 1996 Pazar

SAHİBİ: ŞİMŞEK YAYINCILIK adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Turgay AKGÜN ● Basımcılık Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR

Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Turgay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Filiz BERZER ● Bahadır BOYSAL ● Samra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Alfay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fo[illegible] ● Selçuk TOSUN ● Gaby TOSUN ● Mehmet TÜRÜT ● Alp Tuna ULUBAŞ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Can YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber UÇLU ● Bilgisayar Tasarımı: Murat TÜCEŞAN ● Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletme: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Yay-Sat ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/**

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

GEKİRGE

CEM YILMAZ

■ KAHRAMAN OLAYI (BİZANSLI TİFÜS, ORHAN'A KARŞI)

■ DÜNYANIN EN GEREKSİZ ORGANİZASYONU "KIRK HARAMİLER"

■ MUHTEŞEM ELÇİ **LALA MUSTAFAFAŞA** VE MACERASI...

Selmer - Cem Yılmaz

NO PARKİNG

Alp Tamer

Akşamsefası

21 Nisan 1996 Pazar... Sayı: 232... 40.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

İsrail kana doymuyor

GAZAP ÜZÜMLERİ OPERASYONU

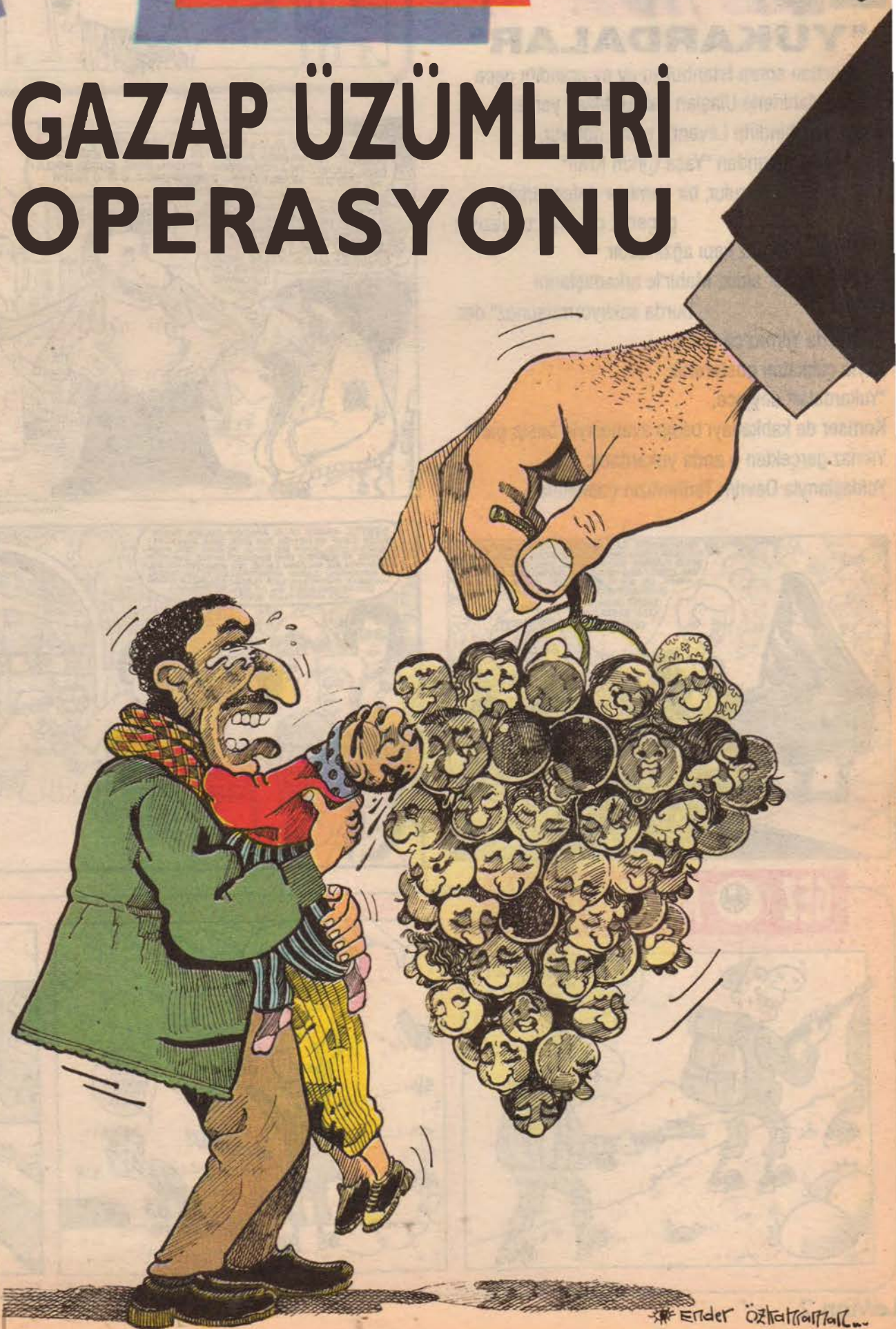

İsrail'in, Hizbullah saldırılarını gerekçe göstererek, başlattığı yoğun hava operasyonu, tam bir katliama dönüştü. 1 haftadır süren saldırılarda çoğu kadın ve çocuk 21 kişi hayatını kaybetmişti. Geçen perşembe günü, esas acı haber geldi. Güney Lübnan'dan kaçan 600 mültecinin barındığı, Sur kentindeki Birleşmiş Milletler Kampı, İsrail'in alçakça saldırısına hedef oldu. Kampın çevresini kopmuş kol ve bacaklar, patlamış beyinler sardı. 100'den fazla kadın ve çocuk öldü. 100'lerce insan yaralandı... Amerika Birleşik Devletleri'nin açık desteğini alan İsrail'in,13 Mart'ta Mısır'da toplanan "Terör Zirvesi"nin ardından bu barbarlığa girişmesi asla şaşırtıcı olmadı. Çünkü, zirvede, "Ortadoğu barış sürecinin önündeki engellerin kaldırılması"na karar verilmişti ve Ortadoğu halkları bunun anlamını çok iyi biliyordu: Ölüm ölüm ölüm!

Zirveden önce Türk Genelkurmay'ının ve Dışişleri'nin yaptığı açıklamalarda Türkiye'nin, Ortadoğu, Balkanlar, Kafkaslar ve Orta Asya'da etkin rol oynayacağı açıklamaları, zirvenin ardından İsrail-Türkiye yakınlaşmasına dönüştü. Karşılıklı "Terör" ve "Askeri işbirliği" anlaşmaları imzalandı. ABD, yeni rolünü biçmişti Türkiye'ye... Ve Türkiye şimdilerde, İsrail ordusunun sivil halka yönelik acımasız vahşi bombardımanında, İsrail'den yana taraf takınıyor...

Kana doymayan siyonistlerin harekata verdikleri ad da tuhaf: Gazap Üzümleri... Hani, John Stainbeck'in yoksul Amerikan köylüsünün, ekmek kavgasını, hayat mücadelesini anlattığı romanına verdiği ad! Anlayacağınız,ünlü yazar, Lübnanlı çocukların, anaların kanı içilsin diye romanına bu adı vermiş değil. Televizyonlarda, gazetelerde evlatlarını yitiren babaların acılarından fışkıran çığlıklar etimizde, tırnağımızda yankılanıyor... Minicik bedenler, dallarından koparılırken, bu katliamın cellatlarından yana taraf an bir ülkenin vatandaşı olmak da insana utanç veriyor.

Akşamsefasi

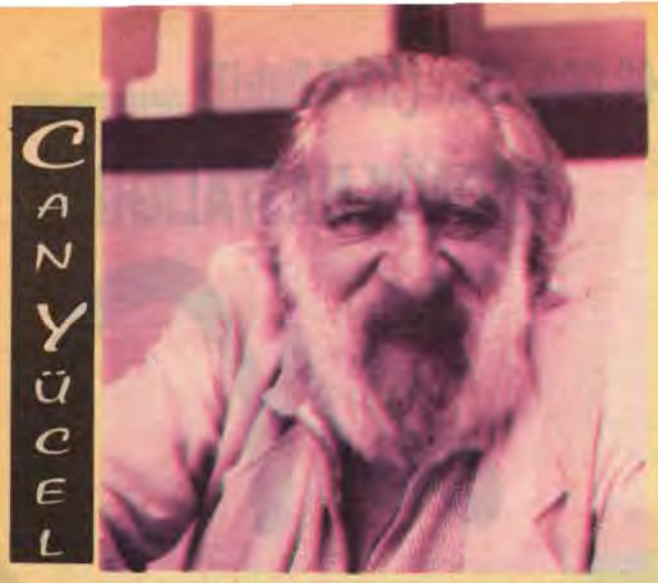

CAN YÜCEL

"YUKARDALAR"

12 Marttan sonra İstanbul'un ev ev arandığı gece
Yılmaz Mahirlerle Ulaşlan saklandıkları yerden
Arabasına bindirip Levent'e evine götürür.
Polis barikatlarından "Yaşa Çirkin Kral!"
Az sonra kapı vurulur, bir komiser ünlemleriyle
geçerek on silâh endazıyla
Girer içeri, Yılmaz kapı ağzındadır.
Komser "İhbar aldık, Mahir'le arkadaşlarını
burda saklıyormuşunuz" der.
Yılmaz da Yılmaz'ca gülüp
Eliyle çatıkatını göstererek
"Yukardalar" deyince,
Komser de kahkahayı basıp avanesiyle basıp gider.
Yılmaz-gerçekten o anda yukardadır.
Yoldaşlarıyla Devrim Tarihimizin çatıkatında

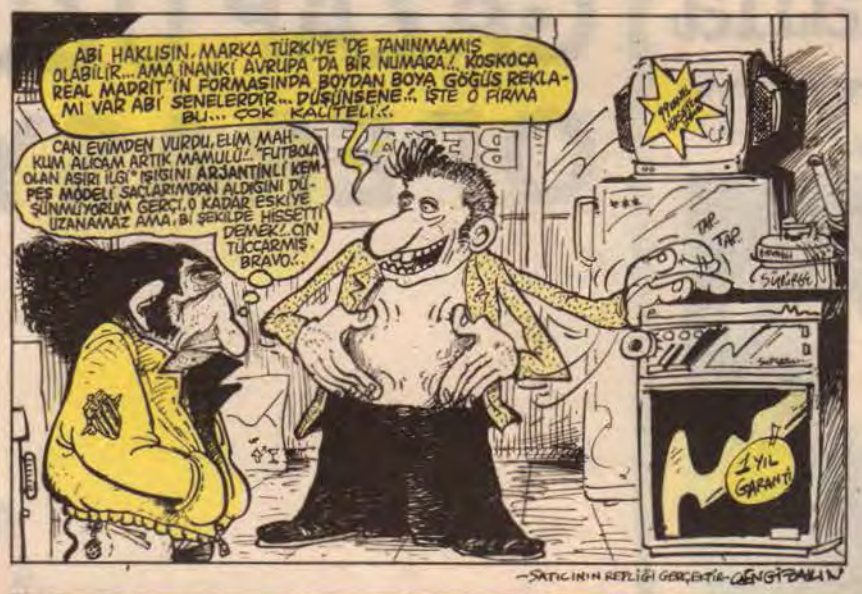

KANLI KALEM

BAŞLIKSIZ YAZILAR

Boşuna dünya uçsuz bucaksız bir boşluğun içinde kimiye kürk giydirdin kimiye kolsuz yelek, bu yelek giydirdiklerin insanlık görevini yerine getirme esasını tescil ederlerdi.

Tevekkülü iddiler zahiri ve batanisi bilirlerdi (yani işi hakkı ile yaparlardı, kahraman zincirinin en büyük en temiz simalarıydı onlara kolsuz yelek giydirilir miydi hiç (AMA GİYDİRENLER GİYDİRDİ)

Gaflet ve cahalete vaki olmamak için geçmiş kusurlarının kötülüğünden kurtulmak için akıl ve mantığı birleştirip tartarlardı işimdi o tartılara hile katılar)

Sadıklar, beraberdiler hiç oynamazlardı nimetlerin emanetlerini benim sayıp ihaneti düşünmezlerdi (Ama nasıl bu beraberliye icabet edilmedi etirilmedi)

Zaman zaman hali endamlarından hoşnut olan burjuva yaltaklan kendilerini unutup sermayenin bekçiliyini yaparken nereden geldiyini unutup gideceyi yeri bile düşünmüyor neden? (kendi kişiliyini egemen güçlerin hakimiyetine teslim etliyiç'in)

Dünya halidir bu hal kürk giyenler unutmasınlar bir gün o kürk üzerlerinden alınır, maymunun arkası gibi çıplaçıplak kalırlar. Doldur boşalt dünyasıdır bu dünya unutmasınlar hep dolu durmaz kefeleri birgün başalır kefelerinin gözü doldurmak için yulaf bile bulamazlar. Dünya sevgisini kalpten çıkartmadıkları gibi gönül arzularını da gemlemeyi bilirlerdi. Ben bir hiçim herkes varlık satıp taslarken sende hiçliyi'ni ortaya koy var olanı izhar et sana yakışan da budur.

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

Medis'te, dosya savaşları hükümeti sallıyor. Yolsuzluk dosyaları, haliyle en-çok Hizbullah'ın ölüm listesine aldığı Çiller'i etkiliyor. Çiller, karşı dosyalarla Refah'ı tehdit ederken, Ecevit, "RP gelir" korkusuyla yolsuzluk önergeleri'ni desteklemiyor. Olan, milletin çalınan, çırpılan paralarına oluyor.

Aydın Doğan'dan 6 milyarlık roman ödülü... Bakalım; Çorak Türk kültürü, sermayenin suyuyla yeşerecek mi?

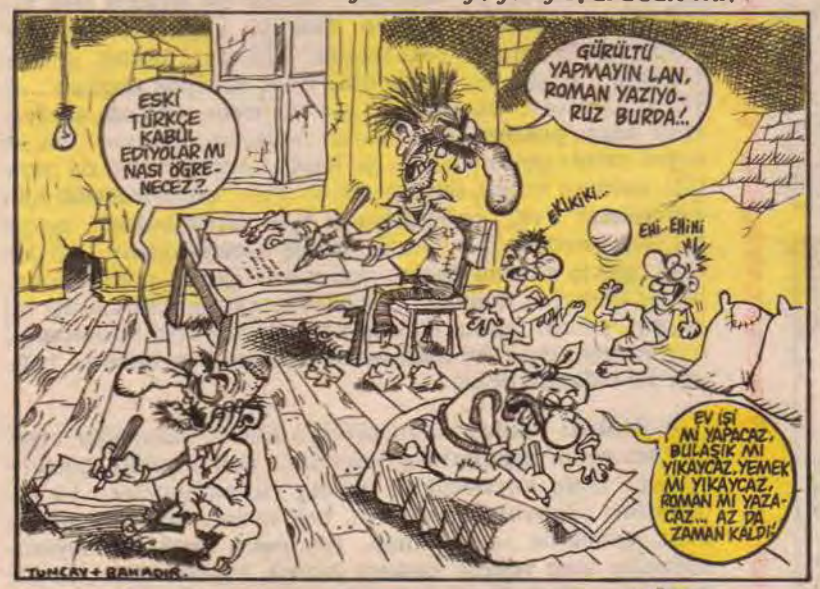

Habitat'a gün sayarken, İstanbul misafirlerine hazırlanmak için delik deşik. 2 trilyon harcanıp, yollar, sokaklar yenileniyor. Kedi, köpekler oldurulup, tinerciler ortadan kaldırılmaya çalışılıyor.

İSRAİL and ABD ve... - Mazlum kanı içicileri- DEMİREL -Şimon Perez'le aynı telden- ECEVİT -Sümenaltı demokratı- YENİ YÜZYIL Seçkin(!) gazetesi halk düşmanı- HABİTAT AVCILARI *** TEVFİK AĞANSOY -İtiraflarından ağzı sulanıyor-

Cihan Alptekin'in mezarını ziyaret edenler gözaltına alındı.

3. ölüm yıldönümünde anılan Rahmetli Özal'ın evinden çalınan video kasetler bulundu.

13 devrimcinin katili,devlet yanlısı, asker kaçağı, tetikçi Ağansoy birliğine teslim oldu.

Sermayenin "Şehit" rekabeti... TOBB'un Konya'da düzenlenen toplantısı, hangi ilin savaşta ne kadar şehit verdiği1 tartışmasına sahne oldu.

HAFTA SONU NE YAPAK ?

△ bahar, bir geliyor, bir gidiyor.. kimden tırsıyor belli değil.. operasyondan mı korkuyor.. n'oluyor!.

△ israil, yaptığı bir operasyona yazar john steinbeck'in ünlü eseri **"gazap üzümleri"** adını taktı!.

△ gazeteci **ışık yurtçu** tüm davalarından beraat etse bile 2004 yılına kadar cezaevinde kalacakmış!.

△ **aziz nesin**'in günlüğü, hürriyet gazetesi'nde dizi olarak yayınlandı!.. seçilen fotoğraf ve bölümlerle **aziz nesin**'den ziyade, sanki bir **"âciz nesin"** profili çizilmeye çalışılıyormuş gibi bir intiba uyandırdı!.

△ karadeniz sahilleri de kirlenmeden payını alıyor!.

△ **metin akpınar** 36 milyar'a iki tablo, **sibel can** da miami de 43 milyar'a ev satın almışlar!.

△ **efes pilsen**'in basketboldaki başarısı rakı satışlarını azaltmış!.

△ tiyatro oyuncusu **toron karacaoğlu**, 65 yaşında emekli olmayı zorunlu kılan yasalar nedeniyle tiyatroyu bırakmış!.

△ **saint euxpery**'nin, **küçük prens** isimli kitabının yeni çıkan baskısında atatürk düşmanlığı yapılmış!.

△ türk sineması 58 yönetmen 10 filmle paris'te!.

△ sivas turist fakiri olmuş!. geçen yıl ancak 2 bin 343 yabancı turist sivas'a gitmiş!.

△ film: piliç parkı, **manik depressif**, aşk ve yaşam, **elveda las vegas**, ölüm yolunda, **cesur yürekli**..

△ **"yine hişt"**, iki aylık dergi!.. çıktı!.

△ **"metin göktepe** öldürüleli 100 gün'e yaklaştı!.

△ amerika'daki hayvan ve bitkilerin sayısı 3'te 1 oranında tükenmek üzereymiş!.

△ ertan aydın gözaltına alındı!.

△ mavi portakal dergisi çıktı!.

△ hayırlısı olsun!.. ne diyelim!.

MANSUR ŞEBBOY

(ÖKÜZ! 24 nisan'da)

Akşamsefası

& TİMSAH BARAJI

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

grub terapi, söylüyor:

"-nasıl olacak bu işler"

"dizgici kardeşim sevgili cebrail'e"

✍ **biri:** "-nah burama kadar doluyum.. ve hatta nah burama kadar doluyum'u da çoktan aştım.. taşıyorum amma, çaktırmıyorum.. mecburi istikamet, **"zıvanadan çıkış"**ı, gösteriyor.. tınmıyorum, inanmıyorum.. inatla: **"şimdi'yim"** ve **"burada'yım"** diyorum.. lâkin şimdi'm, ne kadar **"burada"**.. burada'm, ne kadar **"şimdi"**.. bilmiyorum.. ruh hâlim, bir nuh hâli.. nerede kaldı lan, bu gemi"

✍ **başka biri:** "-çok istedim, bu cinnet'in dışında kalmayı.. ıssız, tenha ve hülyalı olmayı.. ama **"ben"**, isteyince olmuyor.. insan toplumsal bir **darlık**.. ama **"ben"**de, istemeye-istemeye bir **"biz"**e, aitim.. ama, **"ben"** de, tüm **"biz"** gibi, **"herkes"** oldum, maalesef.. kendime ceza verdim, dün gece.. morcivert bir tebeşirle, sidikli bir duvara tam bin dokuz yüz doksan altı kere, **"buraya yaşayan eşşektir"** diye yazdım.. duvar bitti tebeşir bitti, ben bittim, sinirim bitmedi.. sevgilime; **"sevgilim, beni seviyor musun"**, diye, soruyorum.. sevgilim, diyor ki; **"hem de çok seviyorum ama, çekinserim"**.. haber değeri'm düşüyor.. bir ân evvel cinnet getirmeliyim.. ya kaatil olmalıyım, ya da maktûl.. yurdum insanı, ikiye ayrılıyor artık; **"çıldırmamak için çalışanlar"**, ve, **"çalışmamak için çıldıranlar"**.. aman his'simi yitirdim.. bir sürekli, **geniş zaman**'dayım.. bir sürekli, **geviş zaman**'dayım.. hayatımı, **"geviş"** getiriyorum.. haber değeri'm düşüyor.. ya biri'nin elinde kalmalıyım bu akşam, ya biri benim elimde kalmalı, hayat'ta bırakmam.. havam yerinde.. **"iyi akşamlar türkiye, her nerede tırlıyor ve tırlatılıyorsa"**

✍ **öbürü:** "-istiklâl caddesi'nden ibaret, sanıyorlar ülkeyi.. her roka, **medya**'noz oluyorlar.. çekip çekip, gösteriyorlar.. irtifa kaybettikçe, rating yükseltiyorlar.. ya bu dramları yaşayan insanların, teliflerini, kim ödeyecek ulan.. temiz bir yayın olmalı.. hiç ipucu bırakmamalıyım.. hizmette sınır yoktur, tamam amma, tahammülün de bir sınırı var.. hâni, **"tek"**, kalacaktım.. hâni, **"herkes"**, olmayacaktım.. fakat, **"tek tük"**, kaldım.. ancak **"düm tek'e tak tık"**, oldum.. **darbe**'ka çalıyorlar ömrümde"

✍ **başka öbürü:** "-saat, gecenin çük'ü.. bir sokak telefon kulübesi'ndeyim.. her yan, çok üvey.. kimi arasam, **"düt düüt"**, çalıyor.. kimi bulsam, **"tereddüt"**, oluyor.. kimi, niye aradığım da, **"düt düüt"** ve, **"tereddüt"** arzediyor, ya.. olsun.. iletişim olsun, torba dolsun.. herkes birbirini, **cep telefonu** veya **tele-sekreteri**'yle aldatıyor.. **imza: "bir dost"**.. saat, gecenin çük'ü.. çok öz'üm.. fakat her yan, çok üvey.. karşıdan biri, geliyor.. karşıdan biri, yalpalaya yalpalaya geliyor.. içimdeki son esmer çocuğa, **"-atıl kürt!"**, diyorum.. karşıdan biri olarak, yalpalaya yalpalaya gelen biri, tırsıyor.. ânîden, **"-duvaksız gelin olmaz"**, diye bağırıyorum.. karşıdan biri olarak, yalpalaya yalpalaya gelen biri, ödü bokuna kanşma suretiyle, can havliyle, ticari bir taksi anyor.. deli dana hastalığı'na yakalanmış, bir öküz gibi, ardından, haykırıyorum.. **"-duvaksız gelin olmaz"**, aynca, **"-yarrocksız damat olmaz"**, ve hatta, **"-çorum'dan sağdıç çıkmaz"**, deyu böğürüyorum.. çünkü artık **özlem**'ler bile, **tekin** olmuyor.. gözlerimi bir reality show'da açıyorum.. **"-iyi akşamlar türkiye"**, diyorum, **"her nerede tırlıyor ve tırlatılıyorsa"**.. **engin**'lere sığmaz **civan**'ım, hangi çılgın bana, **incirlik üssü** kuracakmış şaşarım.. peki bize yaşattıkları bu buram buram dram hayatın, telif'ini kim ödeyecek ulan "kim"

(not: "ÖMÜR TÖRPÜSÜ", seçme yazılar toplamı!, haftaya, parantez yayınları'ndan çıkıyor! ırga bekle)

Akşamsefası

LOMPAK

SOLMAZ & BARUTER

NASIL, ROMANTİK OLDUM MU?..

EVET!.. ÇOK!..

HEY!.. BİZ BURADA YABANCILARI SEVMEE... AAH!..

TOK

MEXICO CITY

SUS SALAK!..

AZMETTİM AMA BAŞARAMADIM RESİM SERGİSİ

ARADIM AMA BULAMADIM VALLA STİLYO!..

ONLARIN KARISI NERDEN BULUYO HA? GİT BUL SALAK KARI!..

BUYUR BEEY!..

"Yanda gördüğünüz arkadaşımız Timur Danış.. Bu çizgiyi 1994 yılında, onun 3.5 ay süren 4000 Km. lik nükleer santral karşıtı yürüyüşü vesilesiyle çizmiştik. Aynı Timur şimdi de, 165 günlük azimli bir çabanın sonucunda GİT adında bir coğrafya dergisinin yaratılmasına önayak oldu. Sizin bizim gibilerin ruhuna ve yaşam tarzına uygun şahane bir gezgin dergisi olan GİT'i almakta tereddüt etmemeniz en samimi tavsiyemizdir..

Parklarda

BUGÜN HASTA DAYIMI ZİYARETE GİDELİM Mİ?..

ECZANE

AÇIK

OLUR DİLEK! ŞURDAN DA BİR ŞİŞE KOLONYA ALALIM!..

GEÇMİŞ OLSUN DAYICIM!.. BEL SOĞUKLUĞU'NA YAKALANMIŞSIN HA!..

ROMEN KARILARDAN KAPTIK HERHALDE. SAĞOL YEGENİM!..

O KADAR DA VERİYOM, AMA YİNE DE GİDİYOR ONLARA!..

AY BUNU BEĞENDİM AMA FİYATINI BİRAZ İNDİREMEZ MİSİNİZ?..

İNANIN BİZE DE BİR BOK PARASI ANCAK KALIYOR!..

SEKİZ CANIM DAHA KALDI AMA... SİTTİR YAA, BÖYLE N'APACAM KI?!

Allahım ben naaptım? Bu ne biçim kaderdir?..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

Hastanelerde ayakkabılara takılmak üzere belli bir miktar para karşılığı sanılan nayfonları alıyorsunuz. Dışarıdaki mikrobu hastaneye sokmamaya özen gösteriyorsunuz. Hastanızı ziyaret ediyorsunuz. Ziyaretiniz bitince girerken para vererek aldığınız bu nayfonları ayakkabınızdan çıkarıp çöp kutusuna atıyorsunuz. Buraya kadar herşey normal. Eee dumur bunun neresinde? Keşke ben de bundan sonrasını görmeseydim. Bazı ziyaretçiler para vermemek için çöpe atılan bu ayaklıklı naylonculukların eli ayağı düzgün olanlarını seçip tekrardan ayaklarına takıyor ve gözü gözü hastalarına gidiyorlardı.

Bunu gördüğüm anda kulaklarıma frekans ötesi bir duyma gücü geldi ve naylonculuklardaki mikropların konuşmalarını duydum:

MİKROP X : Hadi onbeşe yeni işe gidiyoruz.

MİKROP Y : Ya ne işi abi yaa. Daha yeni geldik. Sokaklara akşama kadar ordan oraya bulaş hamam oğlanına döndük be.

MİKROP Z : Tabi abi, biz kendi naylonumuzda bir kereye mahsus işimizi yaptık, işin yoksa ikinci defa angaryadır çalış...

Fakat fakat... Deliriyorum galiba. Anlıyorum ki; bu acımasız şaşkınlıkların sonu gelmeyecek. Beni ki; zavallı dumur, hep ilahi güzelliklere şaşırmak isterdim. Bir elmanın bıçakla yatay kesilişindeki çıkan şekile bakıp tatlı tatlı sofistike hayretler etmek isterdim. Ama ne yazıkki, ruhum gündelik hayatın şaşkınlıklarıyla sınırlı kaldı... Ayrıca bu naylonculuklar ziyaret günlerinin haricinde iki kat parayla satılıyor...

Hat budur ki: bu naylonculuklar parayla satılır,
İşte böyle çöpten alınıp tekrar ayaklara takılır,
Beyhude yere bir çok canlar yakılır
Mikrop utanır da şu adem utanmaz mı?..

KOMİKAZE

ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

KASET KAZIĞI

Bu oyun, küçük kardeşi olan kişilere uygulanabilir. Arkadaşınızdan, onun artık pek dinlemediği, sizinse çok istediğiniz bir kaseti, çekinip yapmak için alınız. Evde, vidaları gözlerine çıkarılan kasetin içini alıp, yerine çok kanzu bir kaset işi koyunuz. Daha sonra kaset arkadaşınıza iade ediniz. oyunumuzun diye de çok çok teşekkür ediniz. Arkadaşınız zaten bu kaseti pek dinlemediği için, geri alınca da dinlemez. Ama bir kaç gün sonra dinlediğinde, içindekileri oka oksa kardeşi kaydetmişte diye kardeşini döver. Sonra da babası, kardeşini dövdü diye arkadaşınızı döver. Anne ise "yapma beyi" deyince, baba onu bıçaklar, arkadaşınız da babayı bıçaklar. Bir aile faciası olurken, siz evde, beleş kaseti dinlersiniz. M.Savaş Saka gönderdi

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

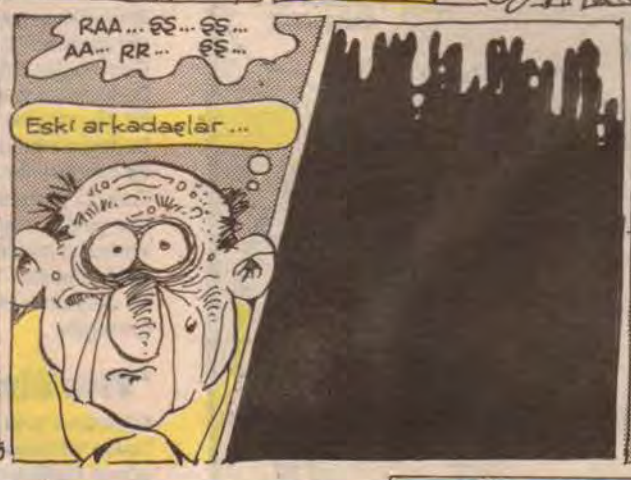

Akşamsefası

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Akşamsefası

KUM SAATİ

Zaman
kavuşmak eylemin
orta yeri
kum saatine sıkışmış tılsım
Aşk.
Ne bir dağ delicisi
Ne de çöl gezgini
Ortada kum saati
Militarizmin kelepçelediği
akrep-yelkovan
Oturmuşlar asker abiler
Büda'nın huzura erişi misali
Bir ah çekerler
Bedenlerinin ücra yerlerinden
Bir ah çekerler ki
Zaman yaşamlarından sayıyor.
Her yırtılan sayfa takvim
Yarasına merhem
asker abinin
Bir dervişin beslendiği
gam gibi.

"Vira Bismillah"*

Kılavuzsuz yolo çıkan
Sevap terazisine ak sakallarından
günah hafifletecek kıl döker.

balığın tedirgin tavrında saklı
demir alışınız
süzüklüşünüz firtınalı sessizliğinde
yalpalanmakta
"Denizleriniz sakin olsun" ey denizci
yolcuya davet buyuran dalgalar
denizlerin hakimi karakoyluların
övünç dolu.
beresi anadolu el sanatının en güzel ürünü
karadenizli palukçular!
sizlere de selam olsun
ey! kötümser niyetli
bordosu gri gemiler
nuh'un gemisine sığmayan bahtsızlar
korsan Barbaros'un cengaverleri
kulağıma ezgi kaldı silüetleriniz
Çanakkale şehitler abidesinde
gri bir geminin saygı duruşunda
epik bir şiir olduğunuz geçişi
deniz manzaralı anıl ak mezarının
bir fumbuzun gözüyle süren yaşamlar
tarih sayfalarının yorgun adamları
Piri reis haritası
Magellan
Kolomb'un yeni kıtayı yeniden keşfi
Sultan mehmet'in
gemilerini karadan seyrettirme emri
üç büyük deniz zaferi
hepsi bir anlam taşıdı
bir denizcinin paletindeki
çizgiler, dikişler
ve bir denizcinin ruhuna selamet getirdiğini
başka denizciler
Son nefeslerinde dudaklarından
dökülen titrek sözcükler
diğer bir yaşamda hayat bulur.

* Gemi denize atılıp, yol alınmaya başlanmadan önce söylenir.

*Öküz için gönderdiklerinizi lütfen kısa ve okunaklı olsun.
* Emine A.Memmerci, Meltem Bilgili, Fergül, gönderdiklerinizi aldım.

ÖKÜZ! Öküz mü?.. Ne Öküzü... Ne Öküzü... Öküz mü?..ÖKÜZ!

KILLANDIRMA SERVİSİ

BİR ZAMANLAR BİR GENÇ VARDI!..

Konu: Çalışıp çabalayarak, daha ziyade de çabalayarak fakirlikten zenginliğe yatay geçiş yapan elemanımız, geçmişinden intikam almak için, zamanında kendisine kelek atan, kapı dışarı eden zengin pezevengin karşısında koltukta ters biçimde oturur, "Hani bir zamanlar bir genç vardı..." der, bişeyler daha söyler ve koltuğu çevirdiğinde, birdenbire kendisini gören, eski zengin, yeni muhtaç durumdaki pezevenk çok ama çok şaşırır...

* - Hani bir zamanlar bir genç vardı... Kapında titreyen, aç, yoksul, işsiz... İşte o genç şimdi.. Aa?.. Yahu Settar Abi sen miydin?.. Ben de yıllardır beklediğim adam geldi sanıp tribe girmişim...

- Sittiret, boşver... Sonradan zengin olan her adamın başına gelir böyle şeyler..

* - Bir zamanlar bir genç vardı, kapında titreyen, aç, çaresiz... İşte o genç azmetti, çabaladı, bugün iyi bir yere geldi... O benim işte!..

- Eee?. Sonuç?.. Bu oturduğun dairenin sahibi benim ulan çakal... Biti'n kanlandı azıcık, adam mı oldun?. Çık lan dışarı... Bi zamanlarmış... Siee...

* - Bir zamanlar bir genç vardı, hatırlar mısın?.. Çaresiz, aç, yalnız... İşte şimdi o genç... Hay anasının... Lan ne kadar adi yapıyorlar bu koltukları... Tam dönmesi gereken zaman, kazuk gibi oldu... Şuna bak.. Aha, kırıldı valla...

- Fakirlikten kurtulmuşsun ama enayilikten kurtulamamışsın... Akıllı olsaydın, büro-sit koltuk işine girmek için derhal ortaklık teklif ederdin bana... Çömez adamsın çömez... Neyse, yine de yaparız bu işi... Ha, zamanında kelek atmış olabilirim, o ayrı.. İş hayatı, olucak.. Hişt, utanma lan, kaldır kafanı... Gel, kafayı çekip, kutlayalım ortaklığı... Mala da vururuz!...

* * *

SENİ SEVİYORUM!

Konu: Birisi diğerine "Seni seviyorum" der, o diğeri çok heyecanlanır, kalbi kütkare atar...

- Seni seviyorum...

- Senin S'lerinde bi sorun mu var?. Tıslar gibi söylüyosun...

* - Seni seviyorum...

- Aha... Bugün bunu söyleyen üçüncü insan... Ne iş yaa...

* - Seni seviyorum...

- Lafını unutma... Bugün borsaya gittim, Dötaş birden fırlamaz mı...

* - Seni seviyorum...

- İyi hatırlattın, bi Rafet El Roman kaseti alıcaktım...

* - Seni seviyorum...

- Hişş, çaktırmadan arkana bak... Erkek erkeğe sarılmışlar... Labunya galiba lan bunlar...

Vedat Özdemiroğlu

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

• Pişkî inanmayacaksınız ama bu yapının benzerini gördüm...

• Düzeltme: Geçen haftaki köşede Lap Tap espirisinde, son cümle "Lap tapa kaydetmemişiz" yazılması gerekirken "kayıtmişiz" şeklinde hatalı yazılmış... Özür dileriz...

Akşamsefası

beyaz gül

Feyhan Güver

LeMan Anti MEDYA

Batı'ya elektrik haksızlığı

Güneydoğu'da faturalar ödenmiyor, hatlar kaçak kullanılıyor. TEDAŞ açığını kapatmak için farkı Batı'ya ödetiyor!

Üretimde beşte biri kaybı! ... Güneydoğu'da büyük bir elektrik vurgunu yaşanıyor. Meclis'e sunulan TEDAŞ raporuna göre bölgedeki ülkenin birçoğunda tahsil edilemeyen fatura ve kaçak oranı yüzde 60'ın üzerinde. Türkiye'de yıllık üretimin yüzde 20'si... 16 milyar kilovatsaat Güneydoğu'da sır oluyor. 9. Sayfada

Halk düşmanlığı sınır tanımıyor

"Türkiye'nin elektrik üretiminin yüzde 51'i Güneydoğu'dan karşılanıyor.. Bölgemizde üretilen elektriğin bir gramı bile burada kullanılmıyor. Çünkü burada sanayi yok. Batı'ya giden elektrik, Bulgaristan'a bile satılıyor. Diyarbakır'da günde 3-4 kez elektrik kesiliyor... Karakaya barajının maliyeti 103 trilyon, iki yıl içindeki geliri 252 trilyondur. Bu para, buradaki halkın esnafın, tüccarın cebine girmiyor... Anlaşıldığı gibi bölgeye 3 verip 1 almıyorlar. Tam tersi..." (Doç. Dr. Ahmet Özer, GAP Belediyeler Birliği Genel Sekreteri- Evrensel) Evet... Bu açıklamayı okuduktan sonra, "kalitenin sesi" Yeni Yüzyıl'ın, "Batı'ya elektrik haksızlığı" sürmanşetine gözatın. Hakikaten öte bir vaka var ortada. O da ahlaki... Neymiş, Güneydoğu'da büyük bir elektrik vurgunu yaşanıyor, kaçak elektrik oranı yüzde 60'ı bile buluyormuş... Oysa, GAP Belediyeler Birliği'ne bir telefon açsalar durumun böyle olmadığı ortaya çıkacak. Ama yapmadan tercih bilinçli. Elektrik Mühendisleri Odası İzmir Şube Başkanı Musa Öztufan'a göre bu spekülasyonlarla, nükleer santrallerin devreye girmesine ve TEDAŞ'ın özelleştirmesine zemin hazırlanıyor. GAP Belediyeler Birliği Genel Sekreteri, bölgedeki barajlardan trilyonlarca lira kar edilirken kazançların yatırım olarak değil "karakol, korucu, silah, mermi" olarak döndüğünü hoşlanıyor. Yeni Yüzyıl'ın yükselen halk düşmanlığı ise sınır tanımıyor.

KUTLU ESENDEMİR

24 NİSAN'DA BEYAZIT'A

Üniversitemizi kuracağız; tartışmalar, seminerler, dia gösterileri, şiir ve müzik dinletileri, üniversite taslağı tartışmaları, koordinasyon kurultayı... Ve tüm bunları, aydınların, sanatçıların, DKÖ temsilcilerinin, öğretim üyelerinin, medya mensuplarının katılımıyla gerçekleştireceğiz... Üniversitemiz bizimle özgürleşecek...

TÜRKİYE ÜNİVERSİTELERİ ÖĞRENCİ KOORDİNASYONU

DENİZE AÇILAN BİRİSİNE

Dalgalı, fırtınalı havaları severdi. Çünkü en çok o zaman insanlar tutup kıyıya çekmesi için ellerini uzatıyorlardı ona... Bu işi öyle seviyordu ki, kıyıya yanaşan deniz motorlarından inen insanların elinden tutup onları kıyıya çıkarmayı... Ya da onları karşı kıyıya giden motora bindirmeyi... Bunun karşılığında üç öğün yemek, birkaç bardak çay ve terkedilmiş bir depoda geceleri uyuyabilme hakkı kazanıyordu.. İlk başlarda yolculardan para topluyordu, ama o işte başarılı olamamıştı. Çünkü para saymasını bir türlü öğrenemiyordu. Kimi yolcudan fazla para alıyor, kimine fazla para üstü veriyordu. Kendisi gibi yok ul olanlardan ise sanki yolcu motoru anunmuş gibi hiç para almıyor, hatta tapladıklarından üçbeş kuruşu da yalvar yakar ceplerine kıştırmaya çalışıyordu... Kendi inin parayla hiç işi yoktu. O in onların elinden tutmayı, onlara dokunmayı, onların gözlerinin içine bakıp gülümsemeyi severdi...

Motorun kaptanı bu huyundan dolayı çok kızıp onu para toplama işinden alıdıysa da, engelleyemediği garip bir duyguyla yanından uzaklaştıramıyordu... Çünkü kendisi hep mutsuz, şüpheci, sıkıntılı, kaygılı bir insandı... Ne kadar arzu etse de neşelenemiyor, şüphelerden, kaygılardan kurtulup hafifleyemiyordu.. Ve onun nasıl böyle yaşam sevinci ve mutluluğa dolu olabildiğini merak ediyordu... Son günlerde aklı fikri onday dı. Bulunduğu kıyıya yanaşır yanaşmaz onu seyretmeye başlıyordu: **Annediğin elini ver, korkma... Amca uzat paketini, sonra da tut elini. Hanfendi, çekinmeyin tutun elini...** İşte böyle seslenirdi yolculara...

Denizin rüzgarsız olduğu günler yaşlı kadınlar dışında kimse elini uzatmazdı ona. Yine de güvenmezdi kimseye... Ama onu küçümsemeyip elini uzatanlara öyle büyük bir sevgi duyardı ki bu gözlerindeki ışıktan hemen belli olurdu... Onun bu iyimser mi yanlış yorumlayanlar da vardı. Hem de çok! . Yok ul olduğu halde zengin görünmeyi seven, üst sınıflara özenen kadınlar özellikle ellerini ona uzatmazlar, kendi çabalarıyla kıyıya çıkarlar, ya da motora binerlerdi. Sanki ona ellerini uzatacak olsalar özentili kılık kıyafetlerinin içyüzü ortaya çıkacak, görünüşlerinden birşeyler yitireceklerini sanırlardı. Tutucu ve kı kanç kocalar ve abiler de yanlarındaki eşlerinin ve kızkardeşlerinin ona ellerini uzatmalarını istemezlerdi ne olur ne olmaz diye... Bir de kendisine yeni sevgili bulmuş gençler istemezdi bunu; ona bu sevinci çok görür, motor kıyıya yanaşır yanaşmaz çevik hareketlerle önce kendileri kıyıya çıkar, sonra abartılı hareketlerle sevgililerini kıyıya çekerlerdi... Çünkü son yıllarda şehirde sevgi dolu, duyarlı insanlarla, seks düşkünü çıkarcılar arasında neredeyse artık farkedilmeyecek kadar bıçak sırtı bir fark kalmamıştı... Sevgi ve içtenlik karanlık yüreklerin kuşkusuyla hemen örtülüveriyordu... Oysa o bütün bunları çocuksu bir şaşkınlıkla; ama en çok sevgi dolu bir merakla seyrediyordu... Onları anlamak ve sanki ruhlarının içine girmek istemesi bam başkaydı. Sanki o duyguyu hep yaşasa d ların gizem dolu kerde unutmaya çalışmış gibi **mam, bu yaşadığımız cak, merak etme,** der cakh, yoksa deli miyd ama şehre yenilmiş ol

Gülerken bütün be di... Sanki her zaman d

O denizlerle, dalga du: **Hey Yakamaz na var senin... Alınları bu**

O da kendileri gibi kadar beklemezlerdi... ği için öbür motorlarda

Doyak yerken gülü mıyor muydu, bilmiyoru lediğine emindim. **Hac dem çok istiyorsunuz,** ki şöyle diyordu onlara **yor kıyıya, yolcular ge**

Bütün hayatı sever lırdı o da... içtenlikle s lümseyiş, merak dolu ce o sözü, o bakışı, o k kendine konuşarak: **Al** anlayış ve bağışlayıcı yeniden yaşardı... Bir demişti de. şaşırmış momuş: **Ne demek iyi açıldayın,** diye peşinde

O günler öyle mutsuz muş sırf onu görüp, bir tım ve iç dünyamdan motorlara biniyordum, sayede tanışmıştım. Z motorlarda yolculuk et

Bir gece kaptanla i ne... Öyle kolay, açıla Daha rahat konuşabil

Akşamsefası

Üniversite polisi göreve başladı

Öğrenciler çok seviyor

Üniversitelerde öğrencilerle polisin karşı karşıya gelmesi ve çatışmalar kamuoyunu rahatsız ediyordu. Bu nedenle YÖK, Üniversitelerin özel güvenlik birimleri oluşturmasını kararlaştırdı. Özel güvenlik biriminin öğrencilerle ilişkisi de iyi.

niversite öğrencilerekonomik, mokratik, sal talepni gürsesifade eye başlaca, hem darın da, n uzantısı K'ün de çaları tuu. Polisle, darma'yla durulan mpüsler, alilerini teskin etmedi. Şimdi de, Türkiye'nin diğer ucundan, Erzurum Atatürk versitesi'nden özel güvenlik birimini devreye soktular. Her meşru öğrenci reketinde provakatör arayan medyamızın bu gelişmede ağızlarının sulan ...Sabah, " Askerliğini komando olarak yapmış", "çakı gibi gençler" diye nidiği yeni ün versite polisini, öğrencilerin çok sevdiğini yazdı. Habere göre, polisler, silah taşımıyorlar, sadece cop ve telsiz kullanıyorlarmış. Eski polis lerinden Adalet Bakanı yapılan bir ülkede. Sabah ve türevlerinin polis devolmakla gizil övünüşü aslında haber değeri bile taşımıyor.

RTAN AYDIN YENİDEN GÖZALTINDA

rikotürist Ertan dın, Özgür Günm gazetesinde diği bir karikatürn dolayı gözoltına dı. Evrensel gaesinde çalışan dın'ın, çizdiği bir ritatür nedeniyle, sinleşmiş 10 ay pis cezası buluyor. Daha önce aynı suçtan ceevine konulan ardaşımıza geçmiş un diyoruz.

LEMAN

ARDIMCI OLMAK

ma ona elini koşulsuz uzotanlara ise bakışı bir deniz kazasından kurtlanmış gibiydi. Bu a böbürlenmezdi. Ortak bir macerayı yaşayonle onlarla gözgöze gelir ve bu anı bir daha hiç nsanlara sonsuz bir sadakat ve içtenlikle: **Taece ikimizin arasında olan bir anı gibi kalo**bakardı... Çocuk muydu ve hep çocuk mu kalado ifloh olmaz bir olaycı mıydı, bilmiyordum; erden farklıydı, onu çok iyi biliyordum... e gülüyordu. Neşesi doğaldı, sevinirken kendiyiraz önce ölümden dönmüş gibi yaşıyordu. kıyıya yonaşan motorlarla isimleriyle konuşur**hey Karayel buraya gel, Deniz Feneri neyin çok neşelisin...**

l, ilkmiş ve yabandı, yaksa onu dövmek için bu o denizle, dalgalarla, motorla konuşup dertleştim gençler birgün onu kıyasıya dövdüler... erek gökyüzünde biryere bakmıştı. Canı hiç acıma kendisine vuranlara bile garip bir sevgi bes**de hevesiniz olsun, bu dünya üzerinden, maalsun, ne yapalım,** der gibi bakıyordu. Ve san**ın önce elinizi çabuk tutun, motorlar yonaşben olmasam onların elinden kim tutacak...**

arlı insanlar gibi ayrıntılara, anlık ifadelere takmış bir; **soğol evlat** sözü, kirlenmemiş bir gür bakış onu çok etkiler, saatlerce, hatta günlerdından çıkartamazdı... Böyle zamanlarda kendi **ne insanlar var,** der gibi başını iki yana sevgi. deyle sallar, sanki o anı yeniden binlerce kez inde yaşlı bir kadın: **Sen çok iyi bir insansın,** üsü; yaşlı kadının yanından uzun bir süre ayrıl**n, neden bana bu sözü söylediniz? Ne olur** rmuştu...

öyle ümitsizdim ki, bütün işimi gücümü bırakun yaşadığım kaygı ve umutsuzluk dolu hayaolaşabilmek için onun çalıştığı kıyıya yonaşan rşeye rağmen onu bu işte tutan kaptanla bu kaplan çaktan onlarmışın benim hiç ınsık sık bu ...

neye gittik Asmalımescit'teki meyhanelerin birilay kendini anlatan insanlara benzemiyordu. in hızlı içmişti rakısını.:. Sonra bir ara gözlerine çökmüş derin bir acıyla şunu söyledi: **Ne olur yardış onlarına dostum, evli barklı odamın, kadınlardan başka kimseye uçlar çözmedim; ama bu çocuk benim aklımdan hiç çıkmıyor, hep düşünüyorum, bunca eziyet, bunca yoksulluk içinde bir insan nasıl bu kadar sevgi ve umut dolu olabilir? Bu durum beni çok etkiliyor...**

O gece anladım-ki, kaptan orta ikiden terk, ben üniversiteyi bitirmiş bir yazar olsam da ikimiz de aynı duygulan yaşıyorduk... Duygularla eğitim düzeyinin bir ilişkisi yoktu aslında. Yoktu, çünkü ikimiz de aynı insano, aynı nedenden ötürü bağlanmıştık... Bağlanmıştık, çünkü kaptanın birkoç teknesi, benim birçok kitobım olmosına rağmen ikimizdeden bir umutsuzluğu yaşıyorduk. Oysa onun hiçbirşeyi yoktu. Bütün gün kanın tokluğuna yolcuları kıyıya çıkarıyor, terkedilmiş, metruk bir depoda yatıp kalkıyordu. Kaptan onu kovsa hiçbir yerde iş bulamaz, açlıktan ölürdü. ama o ikimizden de varlıklı, ikimizden de neşeli, sevinç ve umut doluydu...

Kaptan bir ara: **Biliyor musun, dünyaya başka bir açıdan, hiç bilmediğiniz başka bir yerden bakıyor o; biz o yeri bilmiyoruz, ya da bir zamanlar biliyorduk, sonra da kaybettik, bütün umutsuzluğumuz** bu yüzden belki de, dedi... Evet, kaptan da, ben de bu çocuğa aşık olmuştuk. Çünkü aşk neydi ki eninde sonunda: **Sevgili kimdir, kimdir ve dünyaya nereden ve hangi duyguyla bakıyor, nereden ve hangi duyguyla bakıyor ki beni böylesine etkileyip kendisine bağlıyor, sorusunu sormak değil miydi?** Aşk, bu sorunun yalaçığı o kutsal merak değil miydi aslında...

İyiliğe, sevince, neşeye, umuda aşık olan bir insana aşık olmuştuk kaptanla... Ve ne tuhaftı ki, aynı insano aşık olanlar gibi birbirimizi kıskanmıyorduk... Aksine birbirimize yardımcı ve destek olmaya söz vermiştik... Kim bu sırrı önce çözerse diğerine anlatacaktı... Paylaşıldıkça çoğalan bir aşktı bizimkisi... Denizle, dalgalarla, yolcu taşınan motorlarla konuştuğu için diğer motorlarda çalışan gençlerden dayak yerken gökyüzünde bir yere bakan ve; **Hadi işinizi bir an evvel bitirin, yokso yolcuları kim kıyıya çıkaracak,** diyen bir insana duyutan bir aştı bu...

Biliyorduk, aslında o birgün elini tutup bir daha bırakmayan birisi bekliyordu ve o insanı bulduğunda çekip gidecekti bu kıyılardan... Amo onlarını kalbimize bırakıp öyle gidecekti... Hem aşk, denizden gelen birini kıyıya çıkartmak, yo da kıyıdan denize açılmak isteyen birine yardımcı olmak, sonra da herşeyi orada başkalarıyla paylaşıp elinde kalanlarla bambaşka kıyıların özlemini çekmek değil miydi?...

• Yılmaz Arslan. Su Mektupları. Şiirler
• Şiir Oku. P.K 232 81307 Kadıköy/İst.
• İpi koparanların dergisi "GİT" çıkıyor!
• Kresmann Taylor. Adresi Bilinmiyor. Charlie Hore. Caz. Dün, bugün, yarın. Çivi Yazıları Yay.
• Karizma. Aylık Düşünce ve Karikatür Dergisi 9120 Sok. No: 10 D:8 35370 Yeşilyurt/İzmir
• Dide Sanat Merkezi. Kitap desteğinizi bekliyor. (Vilayet arkası. Belde Apt. Kat:1/1 Diyarbakır)
• Altuğ Hasözbek, Özden A.Çılı, Metin Güz, Orçun İrfan, İmran Başak, Emre Kurt, Yağmur, Sevgi Keleş, Gaye Korkmaz, Neslim, Alaattin Çam, Japon Gülü, Zeynep Keser, Artemis, Hande Petek, B.Hikmet Öztürk, Eda Savaşeri, Ercan Arda, Dönsel, Mesut Yıldırır, Nazire, Sinan Karataş, yazdıklarınızı aldım sevgiyle

DUYURULAR

SON TANRIÇA
"Günümüz İçin Bir Ayin"
Tuncel Kurtiz
Sema
ve arkadaşları
Perşembe günleri 19.00'da
Cumartesi günleri 15.00'de
Biletler Roxy ve LeMan Kültür'den temin edilebilir.

•••

Parantez Yayınları' ndan çıktı. Kitapçılarda...

•••

•••

Eskişehir Tiyatro Kumpanyası
"KUVAYİ MİLLİYE"
Nazım Hikmet
Tarih: 21.04.'96
Saat: 16.00- 20.00
Yer: Kartal Sanat Tiyatrosu Sahnesi

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

KIRIK LEBLEBİ *DEDELER* ALBÜMÜ HAFTAYA ÇIKIYOR

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

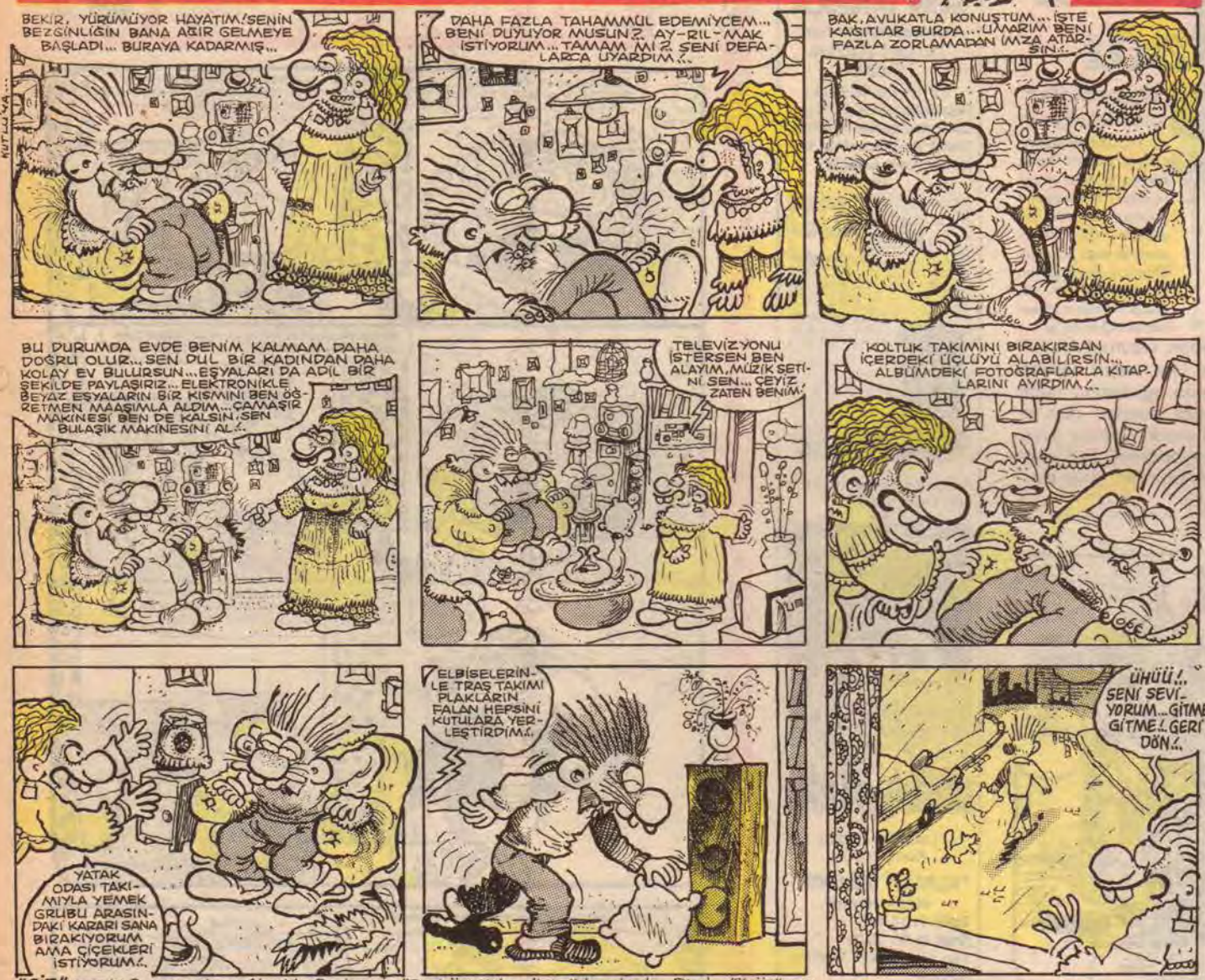

"GİT" DEDİM! Cuma'ya çıkıyor. Almakta fayda var. "Suat ÖZKAN'ın albümü de yakında... Bir de "öküz" var.

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Rakamların da ruhu vardır!

Bu hastalığa yakalanmaya gör, başlarsın insanları rakam olarak görmeye!

İnsanımızı tehdit eden asıl hastalık da işte budur.

Deli dana tehditi bunun yanında hafif kalır.

Genellikle bu hastalığa polisler, generaller, patronlar, politikacılar, medyacılar yakalanırlar.

Örneğin bir polis şefi "**25**'ini daha gebertti**k**" ya da bir general "**125**'ini daha öldürdük" diye konuşmaya başladı mı, bilin ki bu hastalığa yakalanmışbr.

Hastalığın ileri aşamasında bunlara bir operasyonun, bir çatışmanın sonucunu sorduğunuzda örneğin "**75-25**" diye yanıt vereceklerdir size.

Sanki bir basketbol maçının sonucunu söyler gibi.

Zaten karşı taraftan ölen **75** de, bu taraftan ölen **25** de gözlerinde birer rakamdır sadece.

Bu hastalığa yakalanan patronlar da böyle değil midir?

Bir patron örneğin "**575**'ini attık" diye konuşmaya başladı mı, bilin ki o da bu hastalığa yakalanmıştır.

O da artık insanları rakam olarak görüyordur.

Öyle gördükleri için ne polisler, generaller öldürdükleri ve ne de patronlar işten attıkları karşısında hiçbir şey hissetmezler.

Adeta hesap makinelerindeki tuşa basıp bir rakamı yok ediyor gibidirler.

Hissetmezler öldürdükleri her rakamın umutları, sevdaları, bekleyenleri olduğunu..

Düşünmezler işten attıkları her rakamın bakmak zorunda olduğu ailesi, okuttuğu çocukları olduğunu...

Bugüne dek çatışmalarda ölen on binlere karşı da hissizdirler, işten atılan yüz binlere karşı da...

Onlar öyledir de medya yorumcuları, köşe yazarları farklı mıdır?

İşbaşındaki politikacılara örneğin "**500 bini** at dışarı" diye tempo tutan onlar değil midir?

"At dışarı" temposuyla işten atılmasını istedikleri devletin memur ve işçileridir.

Sadece rakam olarak gördükleri için, bu 500 bini işten attırarak 500 bin aileyi sefaletin kucağına attırmanın suçluluğunu hissetmezler bile.

Kalplerinde **vicdan** yerine **cüzdan** taşıyanlar bunu nasıl hissetsinler ki?

Nasıl hissetsinler ki rakamların da ruhu olduğunu?

Ancak onlar hissetmese de rakamların ruhu vardır.

Ruhsuz olan rakamlar değildir; rakamları ruhsuz gibi görenlerdir!

MARLON

EROL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

Kör Teyo

Ender Özkahraman

Asıl adı Tayyar'dı... Ama biz "Teyo" derdik... Kör Teyo... Şimdi size anlatacağım Kör Teyo'da birçok kör gibi "Aslında herşeyi görürdü"... Ne bileyim; hissederdi, duyumsardı işte... Ama ben size onun hislerinin değil, gözlerinin hikayesini anlatacam... Anlatmaya başladım bile...

TEYO, SANA Bİ SORU DAHA?

SOR!

BU KAÇ?

GÖRMİİ MİSEN, ÜÇ!

PEKİİ, BENİM BIYIKLARIM VAR MI?

HE!

AFFERİM, PEKİ BU KAÇ?

BEŞ!

AHA İŞTE SANA ANLATTIĞIM GİBİ... HERBİŞEYİ HERBİ RENGİ TANIYOR, KÖR AMA HERŞEYİ GÖRÜYOR, BİLİYOR!

BİLİREM!

MM... OLAMAZ!

ÜZERİME GİYDİĞİM ŞEY NE PEKİ?

KAZAK!

RENGİ?

SARI.

OLAMAZ BU OLAMAZ!.. ŞAHTEKAR BU HERİF... KESİN GÖRÜYOR AMA NUMARA YAPIYOR!.. NUMARACI!

İşte Kör Teyo'nun gözleri...

O, bu tür durumlara artık alışkındı, dikilmiş gibi gözüken gözleri ortaya çıktığında, gözlüklerini kapanın elinden alıp tekrar yerine takar ve kahvehanenin kapısından çıkardı... O hep mağrur ve dik duran boynunu bu defa içine gömer, iyice yok ederdi...

ALLAHIM!.. NE ETTİM BEN, NE FOK YEDİM!

N'OOLDU LA? N'ETTİLER YİNE SANA?

Ama, biraz sonra yeniden kendini bulur, o uzun ve ince boynunu tekrar dışarı çıkarırdı...

Mahallemizin, evinin, önündeki ağacın, ağacın gölgesinin yerini hepimizden iyi bilir, iyi bulurdu...

Bir gün yine kahvede, yukarıda anlattığıma benzer bi muhabbet daha döndü... Yine sürekli sorular soran şaşkın bi adam...

PEKİİ, GÖMLEĞİMİN RENGİ?

BEYAZ!

SAÇIMIN RENGİ?

SAÇIN YOK KELSİN!

VAAY! KESİN KÖR DEĞİL BU HERİF!.. O GÖZLÜK DE NUMARA... ÇIKAR BAKAYIM ŞU GÖZLÜĞ!...

DUR ELLEME ADAMIN GÖZLÜĞÜNÜ...

N'AAPTIN BAX!.. ÇABUK TAK GERİ, ÇABUK!

Evet... Kör Teyo'nun artık burasına gelmişti gerçekten de. Sorulan soruları bildiğinde, herkes ikide bir zırt-pırt gözlüğünü kapıp gözlerine bakıyordu...

EEH!.. YETTİ BE ULEN!.. ALIN... ALIN SİZE GÖZLÜK!

Artık, bundan sonra gözlüğü takmayacaktı... Neydi o gelen bakıyor, giden kapıyordu... Aha işte görsünlerdi gözlerini.

Aha işte... Fakat, gelgelelim.

ULA, ULA BU KÖR TEYO!

HE VALLAH O...

KAÇIN!

Mahalledeki çocuklar günden güne Kör Teyo'dan, daha da doğrusu onun o dikişli ve ürkünç gözüken gözlerinin görüntüsünden kaçar olmuşlardı...

Yaa... Kör Teyo bunu hiç hesaba katmamıştı tabii...

Ertesi gün kalkıp demirci Necip abenin dükkanına gitti...

SANA KURBAN OLSUN... AMA HALÂ ANLAMIŞ DEĞİLİM! N'APACAN BU MEREDİ?

ŞUU, KÖR TEYO DEDİKLERİ SENMİŞSİN?!

HE, BENEM!

SANA Bİ SORU SORACAM...

SOR!

O günden, o andan sonra, Kör Teyo'ya sorduğu sorulara doğru cevaplar alan her kimse, inanamayıp da Teyo'nun gözlüklerine sarılmadı. Zaten, sorulan soruların çoğu şu ilginç gözlükle, Kör Teyo'nun onu niçin taktığıyla ilgiliydi...

Bitti...

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

Grip oldum bu hafta

ÖNCE VE SONRA

SİNCE 1980

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ...

ERKUT ABİ, ALLAH SENİ INANDIRSIN 6'LI QA VAR YA ABİ BU HAFTA BEŞTE KALDIM... SİNİRDEN EVDEKİ BÜTÜN EŞYALARI SATTIM, HAFTAYA KESİN TUTTURACAM, SENİ DE YEMEĞE GÖTÜRECEM...

E HADİ BAKALIM...

BUNU ALIN, ÖNCE BİR LASTİKÇİNİN YANINA ÇIRAK VERİN, 40 SENE ÇALIŞTIKTAN SONRA BİR LASTİK FABRİKASININ BAŞINA GETİRİN... O KOKTEYL SENİN BU KOKTEYL BENİM DOLAŞTIRIN... YORULUP TÖVBE EDENE KADAR DA KİTAP OKUTUN BU PEZEVENGE!

NE YANI? KARDEŞİM BURASI DÖVİZ BÜROSU DEĞİL Mİ? AL SANA DOLAR... NEDEN BOZAMAZMIŞSIN SEN BU DOLARLARI?

DÖVİZ BÜROSU

Ahmet Yılmaz

CANIM ABİCİM, MEVCUT DOLARLAR DAHA KÜÇÜK EBATLI OLDUĞUNDAN GÖYLEMEYE PEK DİLİN YARAMIYO AMA GALİBA SİZİ KAZIKLAMIŞLAR ABİCİM... GÜZEL ABİM...

YAA USTA, SİZİN İŞİNİZ DE ZOR BE!.. BÜTÜN GÜN ŞU ATEŞİN BAŞINDA DÖNERİ KESMEK ÇOK YORUCU İŞ BE!.. BU ARADA ETİNİ BİRAZ DAHA FAZLA KOVARSAN İYİ OLUR... ALDIĞINIZ PARA DA PARA OLSA BARI!..

ULAN ŞU YALAKALIK RİİZGARİNİ DÖNERCİ USTASINA DOĞRU YÖNLENDİREN YURDUM İNSANINA BEN NE EDEYİM? BU SEFER HİÇ BİŞEY DEMEYEYİM. ŞU YENİ HÜKÜMETİN İCRAATLARINI BİR GÖREYİM DE ONDAN SONRA DERİM DİYECEĞİMİ!..

Espri: Mahfi ÖZTEKİN -İZMİR-

* İstanbul'dan Mahmut SOYER'e: Uzun bir aradan sonra espirilerini ve çizimlerini aldım... Bazıları başarılı... Çizgi konusunda biraz daha gayret göstermen gerekiyor...

* Adıyaman'dan Ersin AYDIN'a: L-MANYAK için yazdığın eleştirilere çok teşekkür, güzel saptamalarda bulunmuşsun... Öğ: Adam ve El espirilerin güzel. Selamlar.

* Zonguldak'tan Şenol ÖREN'e: Çizgilerin komik, fakat espirilerin zayıf... Deniz KALKAN'la bir tanışıklığın var mı? Çizgilerin birbirine çok benziyor... Selamlar...

* Mersin'den Hakan YILDIZ'a: Hakan, çizgi konusunda çok eksiğin var... Ama canını sıkma çalışarak herşey düzelir... Yeni çizimlerini bekliyorum.

OKUYUCUYA NOT: Bayram nedeniyle özel köşe yapacağım, espriler hazır, fakat bu iki hafta içinde iyi espriler gelirse değişebilir... Böyle biline...

DUYURU- Yön Fm'de bu cumartesi Akın Ok'un Müzik Atölyesi programında felsefeci Cengiz GÜNDOĞDU saat 16.00-18.00 arası, pazar günü 15.00-16.30 arası ise Ajlan BÜYÜKBURÇ konuk olacak

ERDENER ABİ...

- Erdener abi artık bıktım buralardan, Türkiye'ye dönüp müzik yapmak istiyorum.

- Sen dönme, kal burda!..

OĞLUNUZ NE İŞ YAPIYO? OĞLUNUZ NE İŞ YAPIYO? ALIN İŞTE BU İŞİ YAPIYORUM... BALE YAPIYORUM! VAR MI İTİRAZI OLAN? HAA?

ZIPAKK!

DELİRDİ! AY AY AY AY AY!..

ABOO!

GÖKHAN DABAK

GÜLLER AÇARKEN YAZ BAHARINDA, RÜZGARIN NAĞMELERİYLE, SELLER AKAR RUHUMA COŞKUN AŞKLARLA DELİCESİNE... KELEBEKLERİN DANSI COŞTURUR ÇİÇEKLERİ. VE ÇİÇEKLER EN GÜZEL KOKULARINI BAHŞEDERLER KELEBEKLERE. SEVGİYLE...

CİVİR CİVİR CİVİR CİVİR CİV

ULAAN, PARÇALARIM VARLIĞINI KÖPOĞLUKÖPEEK!

ORGANIM! YE İİT!..

EN BÜYÜK FENER! EN BÜYÜK FENEER!

CİM BOM BOOM! EN BÜYÜK CİMBOOM!

ÇAT ÇAT ÇAT

DUMP DUMP DUMP

TARSUS İDMAN YURDUUU!.. TARSUS İDMAN YURDUUU...

ÇIRK

AHII!

KANIMDA BOĞARIM HER TÜRLÜ ŞUT'UU EN BÜYÜK TARSUS İDMAN YURDUUU!..

ANIRGH!

PIHH PIHHHH

ÇTARK

vici vici vi... vici vici vic vic

ÇAT

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

● KARA MURAT

● Deniz ürünlerinin hastası Andy Garcia Nevzat ve midyeciler!

● Mesaj adamı Faraka / Nam-ı diğer Güvercin Fikret!

– ELEM VERİCİ ŞAŞILASI ŞİİR –

Vücutta biriken toksinler atılmaz ise,
Ter ve nikotin şeklinde birikme yapar,
Sıkışır bünyede, rahatsızlık verir!..
Saunaya, hamama giden bünye, sıhhatli olur,
Gürbüz olur, şen olur.

* * * * *

Sevgiliyi de saunadan istifade ettirmeli,
Mümkünse duş aldırmadan havuza girmesine
müsade edilmemelidir; Aksi halde mantar
olur, isilik olur yeriniz!..

* * * * *

Bir de saunanın kadınlar günü olmasına
dikkat edilmelidir, yoksa zikrler sevgilinizi!
Ondan sonra vitamin de fayda etmez, mineral de!..

● 70'lik İmer Bey ve genç eşi Saadet!

● PANTOM ve Eden Adası...

ESPRİ: M. Yılmaz APAK

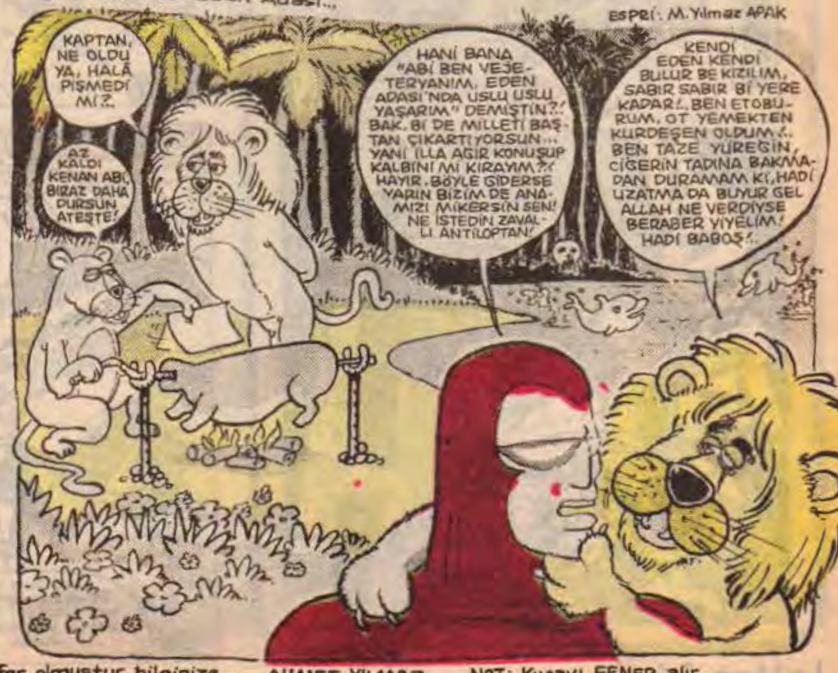

NOT: Mr. Füçir Tens Lemanyek'e transfer olmuştur, bilginize... AHMET YILMAZ NOT: Kupayı FENER alır...

Akşamsefası

LÜLÜKLERİN AHLAKI

SURDİBİ

Allenginsberg, Bukovski, Genet. Kim bunlar!

Kışkırtıcı-bozguncu eşcinsellik, eşcinselliği bile affedilebilir bir anormallik diye sevmez. Normal homoseksüelleri lanetler. Cinsel haz-coşku duyduklarından değil, sırf pislik olsun, insanlar iğrensin, ortalık kirlensin diye sapkınlık (sapıklık değil!) peşindedirler.

Biri serserilikte, biri düzülmede, biri uyuşturucuda.

Hippi hareketinin birçok öncüsü gibi Allenginsberg de yirmidört saat uyuşturucuya ve düzülmeye daymaz. Arzuları beden-sel değildir, bilinçli sapkınlığı denerler. İbneliklerinden tanrısal bir coşku duyarlar.

Kışkırtıcı eşcinsellik 50-60'lı yıllardaki hızını çoktan yitirdi. Arkasında birçok edebi ürün ve hasta düşünceli insan bıraktı.

Fransız edebiyatının firlaması Jean Genet'in de ülkemizde hatırı sayılır bir efsanesi vardır. Genel yalancının, oraspu çocuğunun teki. Önüne ün katmak için hırsızlık, önüne ün katmak için eşcinselliğini abartıp, çağımızın ruhuna ibneliği yapıştırmaya çalışan, ahlak yiyen, ahlağı döt deliklerine sokan Fransız edebiyatının seçkin simalarından.

Şehvetsever birer manyak değildirler. Suç, kötülük, ibnelik gibi kavramları normalleştirip, çağın kan döken tanrılarının elinden cinsel ahlak suçlamasını düşürmek istediler. Düzenin ahlak komedyasına karşı, yeni bir ahlağın peşindeydiler.

Babaların kız çocuklarına kavatlık yapması, çocukların annelerine pezevenklik yapması, Genet için dünyanın en büyük mutluluğuydu. Ardında bir sürü züppe entellektüeli ağzı açık hayran bırakıp gitti.

Ve özgürlük, insan hakları savunucuları, ve üç kuruşluk aklı kolon aydınların kafalarını karma karışık yapıp gittiler.

Ne yaparsınız ki, modern yüzyılın büyük başkaldırı biçimlerinden bazıları da, şeytanlaşmış bir uyuşturucu düşkünlüğü ve sapkın eşcinsellik modasıydı.

Cinslik ve iğrençlik tüm yazılarına sızdığı için, medyaya karşı olsalar da, medya için bulunmaz bok böcekleriydiler. Çok sattılar. Ünlerini sağlama almak için her metinde, mısrada, düzüşmenin-uyuşturucunun yeni bir şeytoncosını icad etmek zorundaydılar. Kimilerine göre de bu insanlar, çağımızın peri padişahı masalların kahramanları.

Kışkırtıcı-bozguncu eşcinselliği çok geçmeden kışkırtıcı-bozguncu bir feminist akım izledi. Bozguncu feministler yalnız aile kurumuna karşı değildiler. Doğanın kuralı erkek-dişi aynımını kökünden lanetlediler. Lezbiyenliği bile affedilebilir bir anormallik sayıp, lezbiyenlikten yeni bir dünya dini geliştirmeye çalıştılar.

Bozguncu-kışkırtıcı, eşcinsellik, lezbiyenlik, serserilik dışında modern edebiyatın bir bozguncu akımı da 'ölümcül mutsuzlar'ın edebiyatıdır. Ölümcül mutsuzların, gamlı, kasvetli, derin kederli metinleri, karanlık bir romantizm gibi işliyorsa da, sonunda, insanları intihar hayranlığına sürüklüyordu.

Çok baktan birşeymiş gibi, intihar yüceltilip, çağımızın başkaldırıları arasında yerini aldı.

Bu akımların ruhu, sokaktaki insanları öldüren Kızıl Tugaylar gibi terör örgütleri ya da, Amerika'da müridlerini toptan ölüme gönderen tarikatlarla içiçe çalışıyor gibidir. Ortaklıkları, kurulu ahlağı kökünden paramparça etmek.

Neden normal eşcinsel, normal feminist olmadılar?

Kitaplarıyla, hayatlarıyla, pisliklerıyle, kurulu topluma yüzlerce ileri-geri soru sordular. Beğenin, ya da beğenmeyin işte bunlar oldu. Ülkemizde dahi bu akımların yarım yamalak, kör topal temsilcileri Allah'a bin şükür mevcuttur.

Kimi normal hayata geçti, kimi karşı geldiği kurumlarda başkan oldu, kimi karşı olduğu medyalarda röportajlar yaptı.

Çağımızı en ağır ceza mahkemesinde, bohem zebanilerin elinde, kendilerini sanık-sapık yerine koyarak yargılamaya çalıştılar. Cinselliği ayıp ve günahtan çıkarttılar mı? Suçlu, hasta, sapık, ibne vs. gibi sözcüklerin bozukluğunu ve serttiğini ortadan kaldırıp, normalleştirdiler mi?

Okuyun, görün. İster kazığa geçirin, ister demirle dağlayın, ya da üstlerine taş yığarak öldürün. Bunlar oldu! Bunlar oldu ve katolik demokratlara çok şey öğrettiler. Birçok şey söylenebilir, ama, denilebilir ki, eşcinsellik putunu yıktılar, normalleştirdiler..

•••

Şimdi düşünelim. Bugünün siyasi iktidarı kasabanın en güzel erkek çocuklarını gözünü kırpmadan ölüme gönderiyor. Ve siz hiçbirşey yapamıyorsunuz.

İkinci Dünya savaşı öncesi ve sonrasında da hiçbirşey yapılamadı. 50-60'lı yılların batı gençliği de bizim gibi çaresizdi. İşte Vietnam savaşında en güzel çocuklarını-arkadaşlarını kaybeden Amerikalı çocuklar da bizim gibi çaresizdi.

•••

Şimdi dönelim bize: Singapur kerhanesine.

Lülükler (medyacılar-politikacılar-bürokratlar), ahlaksızlıklarından ilahi, tanrısal bir sarhoşluk duyuyorlar. Lülükler, yolsuzluklarını, romantik fahişeler gibi ekranlardan balandırarak anlatıyorlar. Lülükler, rüşvetlerini, oyna karşısında siyah jartiyerli çoraplarla sevişir gibi anlatıyorlar. Lülükler, yalancılıklarını, incelikli sevişme teknikleri dersi veren erotik orospular gibi dobra dobra söylüyorlar.

Ve lülükler, şehrin en güzel çocuklarını gözlerini kırpmadan ölüme gönderiyorlar. Şimdi bir daha soralım: Hangi ahlak!

Sapkın bir dötverenin ahlağı mı? Lülüklerin ahlağı mı? Modern edebiyat bu iki okşayış arasında sıkıştı. Döşek, yastık, karku hastası oldu, bu yüzden.

Bir tarafta, kendilerini büyülü tiyatrocu, büyücü romancı, mucize popcu, efsane sinema sanatçısı, dünyanın en büyük politikacısı vs. ilan eden, ilan edilen lülük sanatçılar-politikacılar. Ödüllerle, geri zekalılıklarıyla, pislik ve iğrençliği öylesine yüceltiyorlar ki, ahlaksızlığın tadı kalmadı. Oraspu çocukluğunun tadı kalmadı.

Her türlü ibneliği normalleştirdiler. Atların anüslerine su vermek için kullanılan şırıngalarla yeni yetişen neslin ruhuna namus dersi veriyorlar. Atların anüslerine su vermek için kullanılan şırıngalarla, birbirlerine ödül veriyorlar. Atların anüslerine su vermek için kullanılan şırıngalarla, ekranlardan demokrasi dersi veriyorlar. Atların anüslerine su vermek için kullanılan şırıngalarla, büyük efsane sanatçılar, politikacılar oluyorlar.

Singapur kerhanesinde asayiş berkemal.

Ve dünyanın en güzel erkek çocuklarını ÖLÜME GÖNDERİYORLAR.

Singapur kerhanesinde herşey normal, herşey doğru, işte lülüklerin ahlakı. Singapur kerhanesinde doğru olan onların diliyle, onların mekanında, onların alkışlarıyla onların yatak odasına girmektir.

Memur olmak sapıklıktır, öğrenci olmak sapıklıktır, hakkını aramak sapıklıktır. Aç insanlar sapıktır. Çaresiz insanlar sapıktır!

Doğru ve normal olan LÜLÜKLERİN AHLAKI.

Nihat Genç

TABUDEVİREN

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

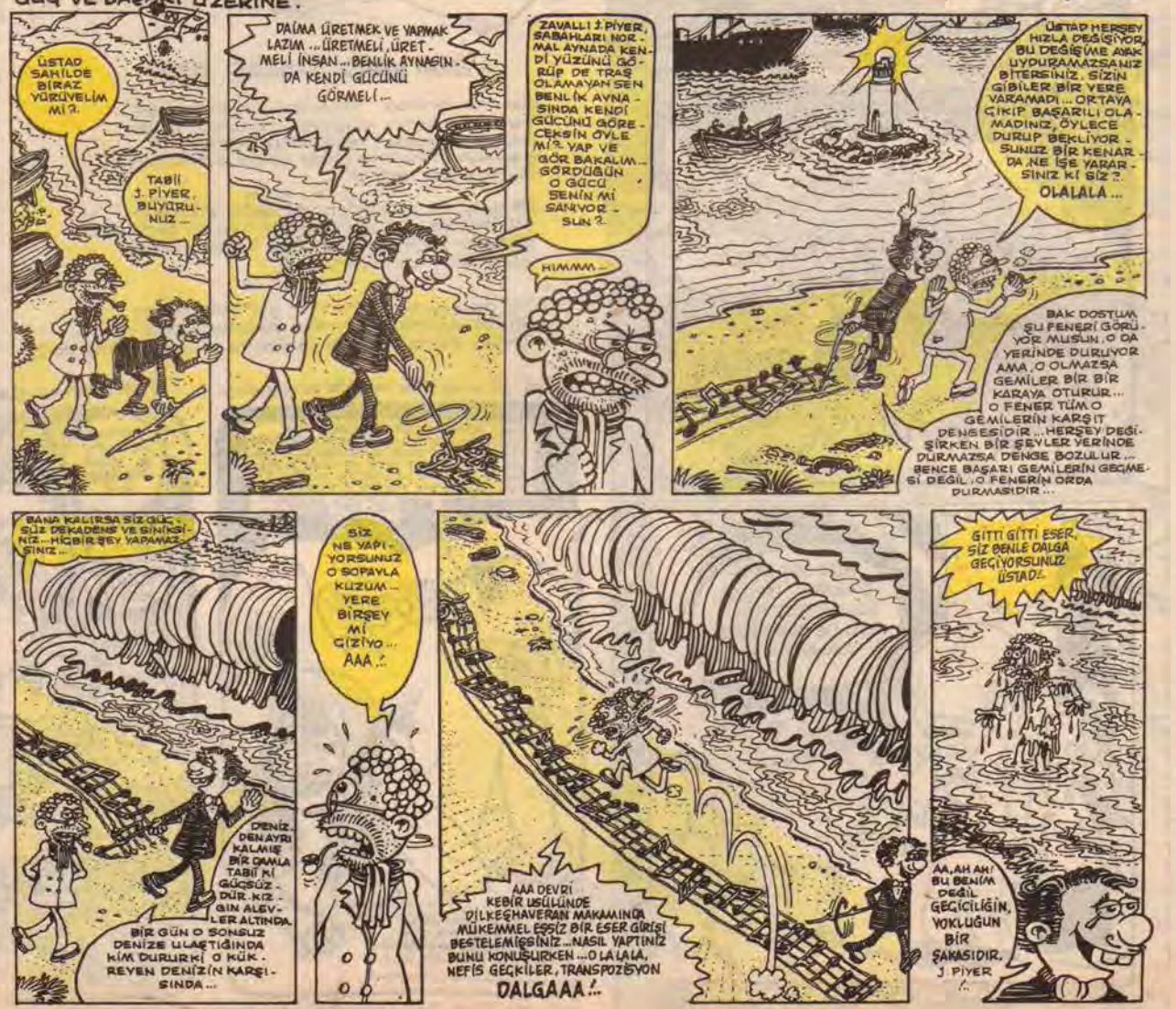

Akşamsefası

Piyasa Mektupları

Yazan Çizen: Galip Tekin

SANDIĞIMDAN DAHA YAPILIYMIŞSIN... IYI.!.

KOLLARIN DA ADELELİ, BİR DE BACAKLARA BAKALIM...

EVET... ONLAR DA KUVVETLİ... İYİ İŞ OLACAK BU.!.

HADI ÜZERİNİ GİYİN, GEL GİDELİM ARTIK!

BEN HAZIRIM... AZ BIRAZ BEKLE!..

ÖPEYİM BABA!

DÖNECEM BEN, DÖNECEM!

BAB.

O, OKUYACAK, ŞEHİRDE OKUYACAK, SUBAY OLACAK!

HI.

GA-BUR!

HAYIR!

BIRAK KADIN!..

ALİEKBER!

GİTMEE!

DUR!

GİTTİ!

KALK

ALİEKBER.....

BİZİM İÇİN GİDİYOR!..

HADİ!

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Esprisi "KAPTAN 96"(ne demekse...öyle göndermiş)

● Almanya'nın sokaklarını bal dök yala.

● Muhteşem rastlantı... Teşhis, tedavi, bakım...

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.P.İ.D.A.N

Selâm!... Geçen haftalarda yapmıştım ya bişii, yine andan yapcam: Bi sürü SEVERİM'i dizicem ipe. Porantez içletinden de size eşlik edicem... Kolay oluyo böyle, hiç yorulmuyom... Şaka maka, son haftalarda beleşe iyi alıştım. Kendimi toparlama döneminde-yim diycem orna, bu yalan da sıktı artık... oo, bi dakka yoo, niye açıklama yapıyom ki. Ulan bende de fenaa bi Açıklama yapma Hastalığı var.. Her bişiyi açıklıyom... "Açıklama".. Vay be, hiç dikkat etmemiştim, hoş bi kelimeymiş bu. Açıklama. Bi köy yemeğinin ismi gibi. "Anne, akşama ne var?" "Açıklama yaptım oğlum..."

SEVERİM:.. Kaaveme süt eklediğimde oluşan renk değiştirme oanını. EMEK. (Evet, nefis. Böyle dalga dalga!... Basmalı tükenmezlerin, masaya bastırıp bırakınca yaptıkları minik zıplamayı. ULAŞ. (Lisedeyken sınıfta, bi sürü kişi yapardı bunu. Çıkırt, tıkırt!. Bi sürü ses. Kafa sigerdi.)... Murat Murathanoğlu'nun, Çarlis Şekilford derneğini. MERTOL. (Evet, güzel, hoş ses uyumlu bi ismi var Şekilford'un. Ama işte, adam gibi oynamadı, ...mına koduğ Ülker'in bu sezon!... Küçük fotoğraf makinesini, ipini bileğime dolayıp tutarak taşımayı. HÜLYA. (Sağlam oluyo öyle di mi, ve raat. Hoş bi saabitlemel... Anteri düzeltmeye telan giderken, tamavidayı, penseyi, aıka cebimde taşımayı. SERKAN. (Evet, nefis. Göt cepleriyle ilgili bişii yazdım önümüzdeki Lemonyak'da. ilgini çekebilir Serkan.)... Sıcak günlerde, okulda, hoca görmeden ayakkabımı çıkartıp, sıranın alt demirinde oyalanmayı. TAHSİN. (Vay be, iyi fikir! Oh, serin serin.)... Çatlak, zeytine soplayabildiğim oanı... Bonh, yanlışlıkla yapıştırdım kâğıttan, kâğıdı zedelemeden çıkarabilmeyi. ÖZLEM. (Eh, birer oyuncu klasiği bunlar aslında da, yeni başlıycak alanlara nefis birer örnek teşkil etsin diye kaydım.)... Yeni dökülmüş asfaltın üzerinde yürümeyi. MELTEM. (Sıcak sıcak iyi oluyo öyle. Bi de o, asfaltı yapan işçiler çizmelerle geziyo ya asfaltın içinde, yaparken. O daa nefistir heralde.)... Bozuk zil düğmesinden sarkan iki teli birbirine değdirerek zili çalmayı. ERDİNÇ. (Heycanlı bişii. Çarpmıya da. Dokandım dokandırmaz çalıyo. Vay be, bu elektrik akımı denen şey harbiden nefis bi şey)... Bebek arabalarındaki fren pedallarını. BO. (Ayakla açılıp kapatılabiliyo onlar. Böylece, bebek arası kaymıyo durduğu yerde. Aferin bana. İyi açıkladım!... Yorabandını açmayı. ŞEREF. (Evet, iyi. Sırf o açış oanını yaşamak için bi sürü yorabandını ziyan etmişimdir)... Aor com küllükleri, çokmakların alev ayarı düğmelerini, kavak pipetlerin açı yaptığı yerdeki büzgülerii. BARIŞ. (Braava, güzel bi üçleme.)... Arabayla geri geri giderkene, sağ elimle sağ kolluun başını tutmayı. ERKUT. (Arabam yok ama, hissediyom. Jannm hissediyom. Nefis bi dokunuş!... Yeni aldım Çokokrem kutusunun kapağını açıp, yemeden önce, o dümdüz üstüne, kocaman bıçağıyla adımı kazımayı. ORHAN. (Hoş olmalı. Ben de yeni margarinin üstüne yapıyom bazen. Yumuşak yumuşak!)... Arkadaşıma tebeşir atmımda, tam istediğim yerden vurmayı. TAYLAN. (Bi de utanmadan söylüyon bunu Taylan!.. Şaka şaka, ulan biz de az mı atmadık. Hoop, tam kafasından! Bakkıya arkasına aptal aptal kim attı diye!... Çocukken, beyaz eşya koruyucu, köpük denen o şeyleri pütürlü duvara sürerek kar yaratmayı. AÇE. (İlk başta nefis oluyodu da, köpük azalıp küçüldükçe, iş zorlaşıyodu. İyi ulalanmıyodu son parça, büyük büyük kapıyodu di mi?.)... Bisikletlen, bi çukurdan falan geçerken ayağa kalkıp, kıçını acıtmamayı başarmayı. BETİL. (Evet, o ayağa kalkma oanı hoş. Ve ardından şiddetli bir sarsıntı. İyi, götü kurtardık!... Bankamatiğin kartını ben itlinnee, onun da çektiği oanı. SERDAR. (Ulan çekiyo aliyo hemen. Ver bakıyım ver diye. Vidyonun, kaseti çekip alışı gibi. Çok ukalâ makineler bunnarl... Seyyar sütçülerin, koca kaptan ölçü kabına, sütü hızlı hızlı, döküneden doldurmalarını. KEMAL. (Evet, haklısın. Beyaz bir eğlm, beyaz minik köpükler, nefis bir şelale.)... Baş kasetlerin çıkarılma kâğıtlarını. EMRE. (Ne güzel, yanında bedava veriyorlar. Bi sürü. İstediğin yere yapıştır. Aman, yamuk yapışmasın.)... Akan musluğu parmağımla tıkadığımda, parmağımın ucunda oluşan basınç ve yumuşaklık. DENİZ. (Zevkli bişii. Soora musluğu, biraz daa açınca, o yumuşak basınç artıya. Koyuyo parmak. Ve çıssss!. Kaçıya bi yerden su. Kafasına göre kaçıya yan yan. Islanıyaz)... Çocukken, tüp çikolata aldırınızda, yanında Çubuk kraker de alıp, çubuk krakeri tüpün ağzına sokup çikolataya bulayarak yemeyi. JÜDE. (Hiç yapmadım. Keşke yapsaydım. Yapanlara itiraf ediyom bunu)...

Bişii:... Erkin, Emel, Ayhan, Özlem, Barış, Caner, Kenan, Murat ve Tolga; ulan aynı şeyi diycem yine yaa: Ayrıntılarınız ya yapılmış, ya da çok size özel. Şimdi içinizden uyanın biri çıkıp da şöyle diyebilir: "Hoca, öyle diyon ama, yukandaki Severim'lerin içinde de bi sürü dandik şey var"... Amon demeyin öyle. Zaaten canım sıkkıya. Uuroşamam. Kaçıp gidcem buralardan... Aydın, Eda, Mustafa, Seher ve Evren; yazdıklarınızı okudum... Bu ne yaa, yazdıklarınızı okudum diye mesaj mı olurmuş. Oluyo işte arkadaş, isteyince her bişii oluyo... Serap ve Songül; sizin de kurbaalarınızı aldım!... Allaam yaa, dünyaanın en komik mesajı!. Neymiş, kurbaalan atmışım!. İyi, alırsan al!... Nasıl, güzel kuru gürültü yaptım di mi?. Ucuz filmlerdeki havaya uçan iki kerestelik ucuz barakalar gibi.. Ama siz de takılmayın: Kötü yaralanmış gibi savrulun şöyle havada bi... Hadi iyi günler diliyom ben!...

Akşamsefası

L e M an MIZAH DERGİSİ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

...

Keşke yeniden ÖĞRENCİ olabilsem. O günlere yeniden dönebilsem. İlk defa sevsem, kızın abisinden dayak yesem. Annem sabahın köründe uyandırsa beni "oğlum kalk hadi geç kalıcaan" dese. Yorganı üstüme çekip "git anne ya ne okulu" desem. İlk defa kavga etsem, ilk defa idarelik olsam. Sıralara isim mi kazısam, sınavlarda kopya çeksem, dedikodu yapan kızlarla maytap geçsem. Okulda japon kale maç yapsak, spor dersinin yoklamasına girip okuldan tüysek. Ertesi gün dersin sonunda bir yoklama daha yapıldığını öğrensek. Yeniden pasom olsa, yeniden indirimli insan olsam. Resim derslerinde parayla resim çizsemkeşke. (Güzel kızlara ücretsiz) Eski arkadaşlarımı yeniden görebilsem. Laz Naim'i, Kürt Cengiz'i, Papaz Murat'ı ve diğerlerini. Yeniden çıkmıyor ki şu sakal desem. Her ders arası saçlarımı ıslatsam. Annemden harçlık beklese gözlerim. Ders çalışmasam hiç. Kadıköy'de gezsem hergün. Aynı yerleri her gün dolaşırken kızsa bana arkadaşlarım "sıkılmadın mı be Kadir?" deseler. Din dersi alsam yine! Zorla ezberlesem duaları. (Dersten sonra da unutsam hemen) (Aydın'a ve Meral'e sevgiler)

Kadir Aydemir

GRUP LAÇİN'E

Meklupta bildirdiğiniz adrese hemen bir cevap yazdık ve yolladık. Galiba elinize geçmedi. Bizden haber alamadığınızı öğrenince çok üzüldük. Biz de sizden mektup bekliyorduk. Aslında bir telefon numarası verseniz daha iyi olur. En kısa zamanda cevap bekliyoruz.

Not: Yeni adresimiz; Yeni Mah. Fasih kaya Bali Cad. Kuloğlu Apt. 6/11 Mersin. Ayrıca bizimle mektuplaşmak isteyen arkadaşlar da bu adresi kullanabilirler.

Sevgiler...

Grup Direniş

Şu anda gecenin bir yarısı

Bu yazıyı yazıp yazmamakta hala kararsızım, 16 şayında bir genç kızım. Küçük bir şehirde başkalarının yanında kalıyorum ve okuyorum. Çünkü İstanbul'dan kaçtım, belki tüm hatalarımı bir yanıt veremeyen o koskoca şehrin üzerine yıkıp kaçtım. Ailemi bıraktım, büyüdüğüm evimi bıraktım. Tek işleğim kafamı dinlemek, ailemin durumumun kıymetini anlamak ve yanlış yapmaya devam etmemekti. Buraya geleli yaklaşık yedi ay olacak. Biliyor musunuz burası bir şehir ama tiyatro yok, sinema yok. Çünkü buraya ve en önemlisi şikayet etmeye de hakkım yok. Çünkü buraya gelebilmek için elimden geleni yaptım. Küçük şehrin derdi az olur diye düşündüm ama yoruldum. Buraya geldiğimden beri çok ders aldım. Bir çocukla çıkmaya başladım. 20 yaşında tam bir devrimci. Zaten ben de bu konuyu merak ettiğim için ondan çok şey öğrendim. Onunla çok şey paylaştık. Onda çok iyi bir dostluk buldum ama hayatta hiç sevmediğim, hiç aşık olmadığım halde yine sevmeyi başaramadım. Şimdi çok farklı bir konuya geçeceğim ama bağlantısı var. Babamın bir erkek kardeşi var. Zamanında başkalarına üvey olarak verilmiş. İşte ben bu adamı yaklaşık bir sene önce tanıdım. Bir sene içinde kendi babammış gibi benimsedim. Bu süre içinde bir müddet cezaevinde kaldı. Genç bir çocuğu yaralama ve tecavüze yeltenmekten suçlanıyordu. Ben bu adama çok üzülüyordum çünkü suçsuz olduğuna inanıyordum. Cezaevinden çıkınca şu anda kaldığım şehre bağlı bir kasabaya yerleşti. Evli üç çocuğu var ve en büyüğü benden iki yaş küçük bir kız. Bazı hafta sonları onlara gider kalırdım. Parası vardı, çalışmıyordu. Ben orada kaldığım zaman karısı ve çocuklarını da alıp yemeğe gidiyor. Sarhoş olup eve öyle dönüyorduk. Ne olduysa oraya son gidişimde oldu. Karısını ve çocuklarını eve bırakıp beni biraz gezdireceğini söyledi. Tabii ki zilzurna sarhoştu. Arabayla yakın bir şehre gittik. Saat gecenin üçüydü orada da biraz içti. Sonra eve geri dönmeye başladık. Kullanamadığı yerde kaza yapmaktansa durup uyumasını ya da kendine gelene kadar beklemesini söyledim. Ben de uyuklamaya başladım. Beni dürtüklediğinde karanlık, hiç kimsenin olmadığı hatta arabanın bile geçmediği bir yerde durmuştuk. Ufaktan bana sulanmaya başladı. Evet bu adam benim amcamdı. Hani baba yarısı derler ya işte o adamdı. Ona makul bir dille sert karşılıklar verdim. Ama o bana benimle sevişmek istediğini söyledi. Öz abisinin kızına onunla sevişmek istediğini söyledi. "Hayır" dedim. "Amcacığım ne olursun sarhoşsun yapma!" dedim. "Benim babam senin kızına böyle birşey yapsa iyi olur mu?" dedim. Bana kızdı ve küfür etmeye başladı. Torpidoda bir tabanca bir de bıçak vardı. Bıçağı aldı. Küfürler savurarak beni tehdit ediyordu. Beni öldüreceğini burada bırakıp kaçacağını söylüyordu. Belki önceki suçu olmasaydı ondan korkmazdım. Ama önceki çocuğu da öldürmek amacıyla bıçaklamıştı. Ve o çocuk da şu anda birşey kanıtlayamıyordu. Bıçağı gırtlağıma dayadı. "Bir insandan hoşlanmak saçma" diyordu. O kadar geri zekalıydı ki; sanki dünyada hoşlanacak kimse kalmamıştı. Bağırdım. "Anneciğim, babacağım, Allahım ne olur yardım et" dedim. Ama kimse yardım etmiyordu. Belden yukarımı soydu. Beni öptü... O kadar iğrençti ki; anlatamam. Midem bulanıyordu. Bağırıyordum ve gırtlağıma bir bıçak dayalıydı. Belki bana dokunmasındansa ölmeyi tercih etmeliydim. Ama çok gencim, yaşamak istiyorum, yaşamak benim hakkım değil mi? Bir ara bıçağı elinden aldım ona saplamaya çalıştım ama o sonuçta benden daha kuvvetliydi. Keşke onu o anda öldürebilseydim. Oh Allahım ne kadar güzel olurdu. Bir daha kimseye dokunamazdı. Boşaldı. Evlerine döndük. Karısı ve çocukları uyumuştu. Tuvalete girdim ve kustum. İçimde ona karşı duyduğum tüm pislikleri ona değil de bir tuvalet taşına kustum. Zor da olsa uyumayı başardım. Uyandığımda öğlendi. Ellerim kesikti ve üstüm başım kan olmuştu. Eğer ellerimdeki kesikler olmasaydı bunların bir kabus olduğunu düşünebilirdim. Eve geldim. Burada çıktığım çocuğun yanına geldim. Belki yaptığım budalalıktı ama bunları ona anlattım. Ama birisine anlatmaya ve avutulmaya çok ihtiyacım vardı. Bu olayın çok etkisinde kaldım. Şu anda bile ağlıyorum. Çünkü suçumun ne olduğunu hala anlamış değilim? Bir müddet sonra çıktığım çocuktan da ayrıldım. Ve bu anlattıklarımla beni tehdit etmeye başladı. "Herkese anlatırım" dedi. Benim aklımın almadığı, bu kadar aydır düşünceli bir insan nasıl böyle bir şey düşündüğüydü. Şu anda bu yazıyı okuyorsa ona sesleniyorum. Evet Devrim; senden bunu hiç beklemezdim. Seni sevmesem de benim için çok iyi bir dosttun ama artık gözümde hiçbir değerin yok. Eğer beni gerçekten sevseydin böyle zayıf yönlerimi kullanıp sana geri dönebileceğimi düşünmezdin. Yazık çok yazık. Senin hakkındaki tüm iyi niyetlerimi yıktın. Sana acıyorum. Evet şimdi başka birini seviyorum. Hayatımda ilk defa bir insanı sevdim. Ve bütün bu olanları unutmak istiyorum. Bunları kimseye söyleyemesem de size yazmak çok güzel. İstediğim sadece biraz mutluluk, sizce çok mu şey istiyorum? Hepinize aydınlık dolu günler. Işık ve sevgi ile..

Ufaklık

CEZMİ ERSÖZ'E

6 Nisan sayılı Leman'daki yazınızda bahsettiğiniz kızlardan biriyim ben, ama onlardan beni ayıran çok önemli bir fark da var. Ben bir kolej kızıyım.

(Bu kelimelerden tiksiniyorum, iğreniyorum, üstlerine kusmak istiyorum. Kolejli kız kolej kızı olmak istemiyorum.)

Yine de bazı önemli olan benim kendimi nasıl hissettiğim diye düşünüyorum. Benim tanıdığım Mayıs'da bir damla bile burjuvalık yok ona seviniyorum.

Yaşadığım çevreye rağmen ben bir sosyalistim. 15 yaşındayım ve 2.5 yıldır yumruğum ve ben bu onurlu kavganın içindeyiz. Devrimci ikçevremde olmasa bile ruhumda, suçlarımda, karalı gömleklerimde, şiirlerimde var. Kavgayı, uğrunda savaşılan savaşçılar kadar duyumsuyorum.

Evet ben kolejli bir kızım ama sizden de çok hissettim sevgisizliği. Benim sevgisiz sevgililerimin yanında benden farklı ve soyutlandığım, anlayışsız çevrem de vardı. Bu hiçbir zaman içimde taşan sevgiyi kimseye veremediğimde ağlayacak bir omuz bulamadım yanıbaşımda, hiçbir zaman beni avutacak kimse olmadı. Benim de bileklerimden tam 18 tane kesik gizi geçti kolumdakileri saymazsak ve ben umutsuz anlarda yapabileceğimden kötü şeyi yaparak uyuşturucu aldım.

Yine de şimdi çok mutsuz değilim. Bazı insanlara olan ufak tefek ortak yönlerden yararlanarak altı ayla sınırlı bazı arkadaşlıklar kurdum ve kavgaya sarıldım. Emekçi çocukları, uçurtmalar, Deniz've bileklerinde kesik izleri olan diğer kızlar için kavgaya sarıldım. Sevgiler.

Mayıs

Müzük Dergisi Hakkında

"68 çığlıkları" Anadolu rock Anadolu pop, Anadolu protest teziyle hazırladığım ilk kitap çalışmam önemli bir hayat emeğinin ışığıydı. Birçok okurla buluşan araştırmalarıma "Türk sinemasında film müzikleri" kitabıyla devam ettim.

Geçtiğimiz 2 ay içinde çıkanlan Müzük dergisinde "Murat Meriç" ismiyle müzik eleştirisi altında o emeğe ilginç bir ukalalık altında saldırıldı.

Hatta, böyle bir kitabın yazılmaması daha iyi olacaktı gibi söylemin bilimsellik adına yapılması trajikomikti. "68 çığlıkları" ciddi bir tahlil üzerine kurulan araştırmaydı. Fakat, dergide değerlendirmeyi yapan arkadaş bilimsellik dışına çıkıp, sokak kabadayılarının diliyle konuşması benim de olgu karşısındaki konumumu etkiledi.

Oysa, yazı yazan arkadaş bir emek düşmanlığı yaptığının farkında değil! Bu kitapların hepsinde tek tek sanatçılarla konuşulmuş ve yazılarına yer verilen yazarlardan emek akmıştır. Yazarların isteğiyle bir çizgi içindeyazılarına yer verilmiştir. "Çalma" yapılmış gibi düzeysiz ve araştırma yapmadan söylenen lafın bedeli ağırdır. İzin alınmadan kimin yazısını ya da adını kullanebilirsiniz! Cahilin cesareti fazla olurmuş lafı yerini buluyor.

Bu kitapları yazan kişi olarak gökten zembille inmedim. Bir emekle yukarı çıkarken onun paylaşımının içinde birçok insan yer aldı.

Müzük dergisi, yayın çizgisini bilimselleştirdiğinde "68 çığlıkları" yazarının sağır değil. Kulak zarını delecek imgeleri yaratacağını bilmelidir. 68 çığlıkları'nı duymayanlar kaldıysa yeni çalışmalarla ayağa kalkabilirler. Müzük dergisine cevap olarak gönderdiğim yazıma, dipnotlarıyla cevap veren Murat Meriç'e bok atmanın dipnotunu sormak gerekiyor! Gönderdiğim cevabın derginin yazılarıyla araya sıkıştırılarak okuyucuya okutulması, verilen cevap hakkına saygısızlık değil midir? Kimin panik yaptığı ortadadır. Bilgiyi üretenlerle ukalalık yapanlar arasındaki hesaplaşma toplumsal arenada ortaya çıkar. Önümüzdeki süreç kimlerin gerçek emeğiyle hayatla kalacağını gösterecektir.

Değerli okurların, bu konudaki duyarlılığını biliyoruz. Sanırım, gündeme getirilen tartışmanın boyutuna en güzel cevabı yine okurlar verecektir.

Sevgilerimle

Akın Ok
Müzük Atölyesi.. Asmavur Passaj No:212 Zemin Kat N/7 Galatasaray Beyoğlu/İstanbul

TÜM ROCKER'LARIN DİKKATİNE.

Ortaokul zamanında başlamıştım. Pink Floyd, U2, Bob Marley vs. dinlemeye. O zamanlar millet Acid, Tecno dinlerken biz tuvaletlere metal harflerle dinlediğimiz grupların isimlerini yazardık. Yıllar geçip gitmeye başladı ve artık o ritmler, soundlar yetmez olmuştu. Sert parçalar dinliyordum ve bir süre sonra hard-rock ve metal dinlemeye başladım, şu anda death dahi dinliyorum. Ama hiçbir zaman sen niye bunu dinliyorsun bak ben bunu dinliyorum gibi saçma tartışmalara katılmadım bunu da yapanlar bıraksınlar birbirlerine bok atmayı dünyada bir ton sorun var. Heriflerin tartıştığı konuya bak. Neyse tabi ki; bu sıralarda saçlarımız uzamaya başladı. (Bu arada da birşeyler aştık tabiiki) Yaşımız 18'e geldiğinde ağbilerimizin rock barlarına girmeye başladık. Orada yeni arkadaşlar, yeni ortamlar. Eskiden çok harika idi oralar ve birkaç ay öncesine kadar buralara alakasız insanların geldiğini düşünürdüm. Fakat bundan iki hafta önce iki kız arkadaş (pek iyi tanımadığım) beni bir çocukla tanıştırdılar. Şöyle saçları kulaklarının üzerinde, sağ tarafında klemens küpesi olan...Bu çocuk bana "sen rock'mı dinlersin" dedi. Ben "Burak Kut dinlerim, pop dinlerim" dedim. O da gülmeye başladı. Ben "ciddiyim" dedim. "Ama ben seni 2-3 defa Rock barda gördüm" diyerek ben daha yeniyim buralarda bana yardım eder misin? Nerelere gidilir, nerelerde ne çalar, nasıl girilir? Bende olur olur dedim geçtim. Geçen hafta sonu gördüm çocuğu ve yanıma geldi bir barda. Bana saçlarını gösterdi "bak" dedi. "Ben de artık kafa sallayabileceğim" dedi. "Nasıl saçlarım güzel olmuş mu?" İlk önce tanımadım sonra baktım ki o. Salak gidip tonlarca para verip saç kaynağı yaptırmış bir de siyaha boyatmış. Bana iyi bir ders oldu saçlarıma çok değer virirdim. Onlar için işten çıkmıştım, okuldan ayrılmıştım. Meğer hep boşmuş bunlar. O saçın kökü var ya kökünün bulunduğu yer varya herşey onun içindekibeyinde, beyin olmadığı zaman...

Eveeet bende bu hafta sonu 3-4 senedir uzattığım saçlarımı kestiriyorum belki hend-beng yaparken zevk alamayacağım ya da işlerden sıkılıp bir hafta sonu bira içmeye müzik dinlemeye bir rock bara gittiğimde birileri buralara alakasız insanlar gelmeye başladı diye söylentiler çıkaracak ama hiç umrumda değil.

Tuncay Takmaz
İstiklal Cad. Terkoz çıkmazı Karaaslan Apt. D.1 Beyoğlu

KALEMLERİN GECESİ

Bir zamanlar "KALEMLERİN GECESİ" adlı bir film seyretmiştim. Filmde bir pahalılığı prosetso eden bir grup üniversite öğrencisinin örgüt suçlamalarıyla uğradıkları korkunç işkenceler ve tecavüzler konu ediliyordu. Görüntüler uzun süre gözlerimin önünden silinmemişti.

Güzel yurdumun birçok yerinde ve en son da Manisalı çocukların uğradıkları korkunç işkenceleri basında okurken, bugünde Leman'ın 230.sayısında mağdurlardan EMRAH SAİD ERDA'nın mektubunu okuduğumda Kalemlerin Gecesi'ni yeniden seyrettim ve yeniden insanlığımdan utandım. İşkenceciler adına utandım. Sessiz kalanlar adına utandım. Seyirci kalanlar adına utandım. Yetkililer adına daha çok utandım.

Sonra düşündüm. Bu işkenceciler, bu insanlığın yüzkaraları... Kendi çocuklarına, sevdiklerine sarılırken, sevdiklerini söyleyebiliyorlar mı? Onların yüzlerine nasıl bakıyorlar? Nasıl bakacaklar? Mağdurlar acı içinde kıvranırken onlar ne düşünüyorlar, nasıl zevk alıyorlar? Sorular beynimde çoğaldıkça çoğaldı. Sorular adına utandım. Yanıtlar adına utandım. Utanmaklan utandım.

Aynı sayıda Nihat Genç'in "Joplann Sessizliği" adlı nefis yazısını okuduğumda ise işkencenin ve işkencecilerin anatomisini daha iyi analiz edebildim. Doğrusu işkenceyi hep sistemin bir parçası olarak görürdüm ama neden bu kadar toplumsallaştığını hiçbir zaman anlayamazdım. Her zamanki gibi binlerce teşekkür Nihat Genç.

Herşeye rağmen mağdur EMRAH'ın mektubunu okurken umutlandım. 43 yaşımın verdiği birikim ve duygularımla genç EMRAH'larla gurur duydum. Onlarla gençleştim. Ve işkencecileri bir kez daha lanetledim. Hatta onlara acıdım.

Son olarak genç EMRAH'a sesleniyorum: Sağlığınızı elinizden alabilirler ama özgürlüğünüzü asla! Bunu dün başaramadılar, bugün hiç başaramayacaklar. Mahkemenize gelemeyeceğim. Hiçbir imkanım yok. Beni bağışlayın. Ama yüreğim yanınızda olacak. İşkencecilere lanet ediyor, yüreği sevgi dolu, umut dolu siz gençleri ve Leman emekçilerini kucaklıyorum.

İşkencesiz, güzel ve sevgi dolu yarınlar dileğiyle.

Kadir Değhan
P.K. 83 06442 Yenişehir/Ankara

Sayı: 232 21 Nisan 1996 Pazar

SAHİBİ: ŞİRKETİ MÜTEŞEBBİS adına Mahmut ÇAÇAĞ ● Genel Müdür: Turgay AKŞÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Ayda ERKANOĞLU ● Tasarım ve Çözümleme Yasin AKTEKİN ● Turgay AKŞÜN ● Cengiz AKIN ● Can BAKELAN ● Salahattin BARUTÇU ● Nihat BEDİR ● Mahmut BOYTAK ● Semra CAN ● Nesrin ÇETİNER ● Mahmut ÇAĞAĞ ● Gülhan DABAK ● Serkan ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan SİTKİ ● Nuray ERKİLİNÇ ● Nedim FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÖVER ● Cüneyt İÇDİLİ ● Altay KAAYA ● LONG ONLAZ ● Aslan Özkaraca ● Vedat ÖZKANOĞLU ● Gürkan ÖZKAN ● Sevil ÖZKAN ● Erdem ÖZTÜRKMENOĞLU ● Fo-

Ali SOLMAZ ● Cafer TİRİN ● Mahmut TİRİT ● Alp Tarkan ULUDAĞ ● Nedim ÜSTÜNDAĞ ● Sevil UŞAKLIOĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Sem YILMAZ ● Recep YILMAZ ● Can YÜCEL ● Soyalp Tschetschenbach Aydın ŞAHİN ● Ali Rıfkı UZLU ● Sekreteryası Tasarımcı Murat TÜCÜŞAN ● Çalışma ÇİNÇU ● Zuhtap Cüneyt AYDIN ● Murat AÇAR ● İşletmesine Orhan AÇAR ● Muhasebe Reşadiye Şaban ÇAKIR ● Muhasebesine Yaşar AKŞAHİN ● Bilgi Aboneliğinde Yasin AKTEKİN ● Tel: 251 42 40 - 251 57 54 ● Faks: 251 51 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Tekfen ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abonuç bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 60 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abonuç bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abonuç bedeli - 100 DM - 6 aylık Abonuç bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abonuç bedeli - 2.500.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Merkez hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı 3002481 - 2 ● TL hesabı 1100364 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Karaköy Şubesine aittir)

Akşamsefası

İstanbul, 'Habitat' a sıkı hazırlanıyor. 2 trilyona yakın ayrılan ödenekle kent delik deşik edilip, yollar, sokaklar, kaldırımlar, parke taşları yenileniyor. "Misafirler"e şirin görünmek için gerekli herşeyin yapılmasına çalışılıyor. Bu arada İstanbul'un kedi, köpekleriyle, Beyoğlu'nun tinercileri de 'Habitat' hazırlıklarından payını aldı. Yüzlerce kedi, köpek öldürülürken, tinercilerin de ortadan kaldırılması için çareler aranıyor.

20 milyar insan İstanbul'a geliyor.

5 bin kedi, 3 bin köpek, 500 tinerci İstanbul'dan gidiyor.

Türkiye'nin en güzide dergisi Lemancoğrafik

Git

Bu Cuma çıkıyor Bütün bayiilerde Kaçırmayın

HAFTALIK KÜLTÜR FİZİK DERGİSİ 24 mayıs 1996 çarşamba sayı:1

ÖKÜZ

SİZE BABA DİYEBİLİR MİYİM AMCA?

Altay Martı
Aslan Özdemir
Atilla Atalay
Bahadır Baruter
Bahadır Boysal
Derya Sayın
Eduardo Galeano
Ercan Akyol
Erdal Belenlioğlu
Ferhan Şensoy
Fikret Bekler
Gürcan Türeci
Haydar Ergülen
Kemal Gökhan
Kutlu Esendemir
Lütfü Oflaz
Mehmet Çağçağ
Mesut Kara
Metin Üstündağ
Muhsin Kızılkaya
Musa Kart
Nihat Genç
Orhan Pamuk
Pir Sultan Abdal
Sunay Akın
Tuncay Akgün
Tuncel Kurtiz
Tuncer Erdem
Vedat Özdemiroğlu
Yasin Adıyeke
Yılmaz Erdoğan
Zafer Temoçin

ÇIKIYOR!

24 NİSAN ÇARŞAMBA GAZETE SATIŞ NOKTALARINDA

Akşamsefası

28 Nisan 1996 Pazar... Sayı: 233... 40.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

Cem Man

KRONİK HASTALIĞINIZ

Akşamsefası

Sevgili yazarımız, Üstad Can Yücel, rahatsızlığı nedeniyle bu haftaki yazısını yazamamıştır. Telefonla görüştük. Tüm LeMan okurlarının bayramını kutlayıp, gözlerinden öptü. Bilginize.

LeMan

KANLI KALEM

NEREDE O ESKİ BAYRAMLAR

Bir yılda iki defa İnsanlığın MÜSLÜMANLARIN şahsiyetine layık görülen dini bayramlardan birincisi ve kurban bayramını şu anda kullanma şerefine ulaşmış bulunmaktayız, **(oldu bazı sebeplerden dolayı tebrik edilmeye duruma.)** Eskiden bayram yaklaştığında zenginler şahsiyet ve varlığına göre orta halli aileler cebelerinin uygunluğuna göre fakir ailelerde olurdaki hayvanlarının sayısal varlığına göre bir hazırlık yaparlar di biz çocuklar dedelerin ellerini öpmelden ziyade et yemek hevesi peşindeydik. Ulaşabildiğimiz dedelerden de hayır duaları alırdık. Hemen hemen kurban kesmeyen aile yok denecek kadar azdı İdiyoz hanefi köyümüzde otuz kırk kişi kesemezdi bu otuz kırk kişi de komşuları tarafından gönderilen hisselerle gönülleri alınır magduriyetleri giderilirdi. Köylerden birbirlerine misafirler gelirdi. Ağalar düzeyinde bakalım hangi ağa ne kesmiş koç misafir ağırlayabilir. Yoksa desinler için mi ağalar hafta üç dört köyün ileri gelenleri toplanır bir köye ve o köyün ağasına bayram misafiri olurlardı ki bu da bir nevi sevgi zincirliydi. Fukaraların kanı donar bir başka deyimle çaplakların eyni giydirilirdi. Küskünler barışırlar, kırgınlıklar ortadan kalkardı. Şimdi nerde o eski bayramlar zaman zaman ekonomik çöküntülerle birlikte varolanın da var elinden alınarak yılda bir defa bile et yemeye muhtaç bırakılan insanlar utancından bayram günü bile dışarı çıkamıyor, çünkü kulun kuldan utanması çok büyük bir hassasiyettir ama her kula göre değil tabii utanma ve arlanma duygusunu hiçe sayarak sanki dünyaya bir daha gelecekmiş gibi en lüks ve şatafatlı yerde rezerve yaptırarak zevki sefasının hevesi ile kendini unutanlar nasıl bir zihniyete kulluk ediyor açıkca ve gerekçe ortadadır. Gün oka devran döne belki yine bir gün o eski bayramlara kavuşacak. Nerdesse?

NOT: Sevgili Suat, başın sağolsun acıların paylaşıyor, babanıza Allah'tan rahmet diliyorum. Allerinde başı sağolsun. Sevgili okurlar kurban bayramınızı tebrik eder, nice bayramlara kavuşmanızı dilerim.

Yasin Adıyeke

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

Hizmetçisi Suna Pelister'e ait olduğunu iddia ettiği çiftliği üzerine geçiren pervasızlıklar prensesi Çiller, yine ortalığı karıştırdı..

Deli dana hastalığından, kurban bayramında büyükbaş hayvan talebi sıfır!

Bu bayramda da, belediye otobüsleri bedava... Sefer sayısı az, yolcu sayısı fazla, yine tıkış tıkış..

Güneydoğu'da göç ettirilenlere ödünç kitap dağıtıldı..

İşçiye, memura, öğrenciye tehditler savuran Başbakan, şimdi de kafayı çevrecilere taktı: Gökova santralına kimse engel olaya kalkmasın!"

HAFTA SONU NE YAPAK ?

△ **devlet, akarsuları satışa çıkarıyormuş!.** (su gelir güldür, güldür.. gel de yâr beni özelliştir)

△ **metin göktepe** göldrüteli yüz günü çoktan aştı!

△ **bilgesu erenus** milleti askerlikten soğutmak suçundan cezaevine konuldu!.

△ mum hala, **aziz nesin,** günlük, düşün yay!.

△ **zeki müren'i** öyle gösterdiniz de elinize ne geçti sanki!. boyunuz mu uzadı!.

△ **çerkes karadağ** fotoğraf sergisi, dost sanat galerisinde!.

△ italya'da seçimleri sol kazandı!.

△ **azen cazcı azize mustafazade'den** alınacak ne çok dersler varmış meğer!.

△ ifsak fotoğraf albümü çıktı!.

△ ferhangi şeyler 1150.gösterisini aştı!.

△ gazetelerin yaptığı promosyona en fazla kadınlar rağbet ediyormuş!.

△ 1 mayıs gençlik ve maruf bayramınız kutlu olsun!.

△ türk sanat müziği söyleyen bayn sanatçıların ismi neden acaba daha çok "muazzez" veya "samime" oluyor!.

△ **ece ayhan hastalandı!.**

sanat dünyasında esrar kullanmayan var mı!. veya, niye, ille de yıldız tilbel. biraz, kürt olduğu için mi acaba!.

△ göstere göstere yapılan yolsuzluk, yolsuzluk mudur!. yolsuzlukların bile eski tadı kalmadı ya!. nerde o eski yolsuzluklar!.

△ habitat'a gösterilen ilginin zerresi gösterilse nasıl da şımarırdık!. (ne demekse)

△ sınır ötesi mizah dergisi panik çıktı!. uzun ömürler dileriz!.

△ dokundur'an ikilinin sempatik kemal kuruçay'ı trafik kazasında öldü!.

△ habire cinlerle perilerle uğraşan benn **sadettin teksoy'u** gerçekten cin çarpmış!.

△ **türkiye sokak çocukları vakfı,** tel: (0212) 259 89 91

△ **frank sinatra,** kısmen felç olmuş!.

△ arkadaşımız suat özkan'ın babası öldü!. üzgü. ayrıca suat'ın kırık leblebi "dedeler", albümü çıktı!.

△ öküz'e, tren çarptı!. aşırı şefkat ve yoğun ilgiden şaşıran **ÖKÜZ,** deli danalar gibi zıp zıp zıplarken. bayram telaşıyla arada kaynamasın diye 5 mayıs'ta çıkıyor!.

△ köy enstitülerinin yıldönümü kutlandı!. **tonguç** ve **hasan ali yücel** anıldı!.

△ **aydın doğan vakfı,** 6 milyarlık roman ödülü verecekmiş!.

△ bayram'a kurban gitmeyin!. kendinize iyi bakın!.

MANSUR ŞEBBOY

(temiz insan)

Akşamsefası

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

hayatımızdaki YABANCILAŞTIRMA efekti bolluğu

"mühür gözlüm'e"

✻ âni durumlar, âni karşılaşmalar çoğu zaman insan aklını ve hayatını zıp zıp zıplatabiliyor.. zınlçıplak oluşan bu ânlar ve bu durumlar hayatı, dünyayı, insanı, evreni, algılama biçimimizi kökünden sarsabiliyor.

✻ genelde kadere inanan bir toplumuz.. ama, ancak, fakat çoğu gün ve gece'de hayatın alaturka naif kurgusu'nu kart diye ortadan kırabilecek şey'ler yapıyoruz.

✻ çocukken en şaşkaloz olduğum zamanlar 10 kasım ve resmi-dini bayramlara rastlayan o özel günlerdi.

✻ her 10 kasım sabahı, saat 9'u 5 geçe, hemen hemen tüm türkiye'nin 3,4 dakikalığına ayakta durması, kornaların, sirenlerin çalması, hayatın adeta "pıt" yapılmış gibi donması, çok garibime giderdi.. o durgunluk içinde uçan kuşların, yürüyen kedilerin durumu, pek tuhaf kalırdı.. şaşırırdım.

✻ gene, dini bayramlarda, kocaman kocaman insanların, 3,4 günlüğüne temiz ve cici esvaplar giymesine, birbirlerine gidip sarılıp öpüşmesine, karşılık şeker ikram eden güsel insan'lar olmalarına da şaşırır kalırdım.

✻ genelde kadere inan yurdum insanlarının 3,4 dakikalığına veya 3,4 günlüğüne, hayatın o alaturka naif kurgusunu kırmalarına şaşkaloz şaşkaloz bakardım.. hâlâ da bakıyorum.

✻ yoksa bu ân ve durumlar bilinçsiz, otomatik pilota bağlanmış, toplu-şartlı refleks veya karşı refleksler bütünü mü.

✻ hayatın o naif ve alaturka kurgusu'nu 3,4 dakikalığına veya 3,4 günlüğüne kıran, yurdum insanları bu kısa zamanı tüm bir yıla veya ömürlerine yaymayı akıl etmiyorlar mı.. hayatı 3,4 dakikalığına veya 3,4 günlüğüne değiştirebildiklerini, görmüyorlar mı.

✻ bir sabah tüm yurdum insanlarının yeşil şort giyerek 3,4 dakikalığına balkona çıkma âdetleri olduğunu bir düşünün.

✻ veya gene tüm yurdum insanlarının 3,4 gün boyunca karşılaştıkları her yurdum insanıyla haşlanmış yumurta tokuşturduklarını.

✻ saçma değil mi.. peki linç, karnaval, savaş.. bunlarda saçma değil mi.. fakat bizim hayatımızda yabancılaştırma efekti bolluğu var.. adeta bir çeşit yabancılaştırma efekti zehirlenmesi.. hayat diye, bir sürekli ölümü koşmuyor muyuz.. hayatın o alaturka ve naif kurgusunu 3,4 dakikalığına veya 3,4 günlüğüne kıran yurdum insanları istedikleri ân bu hayatı değiştirebileceklerini görmüyorlar mı acaba.. veya o ânlar, o durumlar az ya da kısa olduğu için mi güzel.. bilemiyorum.. ama hâlâ şaşınyorum.. iyi bayramlar olsun.

Akşamsefası

SOLMAZ & BARUTER

LOMBAK

ORGAN BANKASI

VADESİ DOLDUYSA BEN GÖZLERİMİ ÇEKMEK İSTİYORUM!.. HERHALDE ÜÇ GÖZ OLMUŞTUR ARTIK!

1 YIL VADEYE % 100 FAİZ

BAKALIM EFENDİM... BÖBREĞİNİZİ REPO YAPMAK İSTER MİYDİNİZ?.

"VİNDOWS 96" DENEYİMİZ YİNE BAŞARISIZ OLDU! GEÇEN SEFER DE KULAĞI ŞIKIŞMIŞTI!..

KOBAYLAR

WINDOWS 96 MICROSOFT

TAK

Viiik! Viiik!.. Viik!..

ALOO!.. NERİMAN, BEN KORAY!.. KOCAN KORAY CANIM! BEN ÖLMEDİM, BALIKÇILAR KURTARDI BENİ!.. YARIN GELİYOM KARICIM..!

Paranoya

YAKALAYIIN!.. KURBANLIK DANAM KAÇIYOOR!.

KUSURA BAKMAYIN... DİNİ NEDENLERDEN DOLAYI SIĞINMA HAKKI OLANLARI...

HİNDİSTAN KONSOLOSLUĞU

...GERİ TESLİM ETMİYORUZ!

TÜÜ!.. ŞİMDİ AKLIMA GELDİ SİBEL!. BEN ŞEKER HASTASIYIM... TATLI YASAKTI BANA..!

İTALİ AŞÇELİ

ÇOCUKLAR, BUGÜNKÜ DERSİMİZ İNSANLARIN SİNDİRİM SİSTEMİ...

SANKİ GERÇEK HAYATTA BİR İŞİMİZE Mİ YARAYACAK BU?.

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erlem

KOMİKAZE

TRAŞ KÖPÜĞÜ

Oyun için uyuyan bir kişi ve bir traş köpüğü gereklidir. Traş köpüğü alınarak uyuyan kişinin eline yavaşça sıkılır. Daha sonra kişinin burnu bir küy yardımıyla kaşınır. Elini burnunu kaşımak için kullanan Salak'ın yüzü, gözü traş köpüğü olur. Uyuyan kişinin uyanması ve sizi dövmesiyle oyun biter. Sağlığınız açısından uykusu ağır bir kişiyi seçmekle faydo vardır.

Deniz Kalkan gönderdi

ERDİL YAŞAROĞLU

edil

Metin Fidan..

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

HEY YARABBİM!.. İSTANBUL KANATLARIMIN ALTINDA!..DÜNYADA UÇAN İLK KİŞİYİM ... FAKAT YURDUM İNSANININ BENİ GÖRDÜĞÜ ANDA YAPTIĞI ŞU ŞEYE BAK!.. SİMİT ATMAK ... YOK ABİ.. YANLIŞ MEKAN... YANLIŞ İNSAN...

AL LA HEZARFEN!.. AL SİMİT!.. TUUT! HUOOOP!.. HEZARFEEN!..

FUTBOLA DA ÇOK YETENEĞİ VAR AMCASI ... DURAN TOPLARA ÇOK İYİ VURUR...

E...Bİ VURSUN BAKALIM...

HİAAAAAAAA

ÇOOT!..

FAKAT BİRAZ SALAK!.. DURAN TOP'LA, LEP-TOP'U KARIŞTIRABİLİYO...

LAP-TOP'UM... GİTTİ SEKİZBİN DOLARLIK LAP-TOP'UM...

YAA..TELAŞ, GÜRÜL-TÜ PATIRTI...BİR TÜRLÜ SÖYLEYEMEDİM. ANCAK SÖYLEYEBİLİYORUM AYŞE... KÜÇÜKKEN Bİ DEFA YARA-MAZLIK YAPMIŞTIM... DEDEM DE PİPİMİ KESMİŞTİ!..

HAY ZIĞIM!.. YARIM AY ÇIKTI, YARIM KURT ADAM OLDUM...

SEN GENE ŞANS-LISIN, BEN DE ÖYLE OLDUM AMA...

BÖÖÖÖ!

ALLAHAŞKINA KORKUTMAYIN BENİ DOKTOR... SÖYLEYİN NEYİM VAR!

Bir berber bir berbere "Bre berber gel beraber, Berberistan'da bir berber dükkanı açalım" demiş ya... İşte bundan... 3,5 AY SONRA...

KABAHAT SENDE DEĞİL SENİNLE BERBERİSTAN'A GELİP ORTAK DÜKKAN AÇANDA... ÜÇ AYDIR TIK YOK ... EVE BEŞ KURUŞ YOLLAYAMADIM... BEN YARIN MEMLEKETE DÖNÜYORUM.. SEN NE HALT YERSEN YE...

ORTAKLAR BERBER SALONU

ERKEK KUAFÖRÜ

BERBER

BERBER

KÖROLASI!.. OCAĞIMIZI SÖNDÜRDÜN ... YUVAMIZ YIKILIYOR, BU "İSİM ŞEHİR" OYUNU YÜZÜN-DEN...

NİYE GELDİNİZ BURAYA BE...

BEN OKUYORUM... ZEKİYE... ZONGULDAK... EŞYA YOK... ZİGANA DAĞI... NEHİR YOK...

Akşamsefası

GÖKHAN DABAK

Fasülyeleri burnuna yapıştırdıktan sonra eldivenlerini üç eşit parçaya bölen pembe cüce hızla evden dışarı fırladı. Yağan yağmura aldırmadan zilli şemsiyesini sonuna kadar açtı. Erimiş bir kardan adamın kullanmış olduğu tekerleksiz bir otobüse binip doğruca karşı kaldırıma geçti. Kendisini detone çalınan marşlarla karşılayan bando takımının koltuk takımına yedi sıfır yenilmesini sağladıktan sonra kıvrak ir reveransla bale salonuna girdi. Ve hırsla yerlere terebyağı sürtmeye başladı. Biraz sonra yuvarlanan balerinlerin gürültüleri insanın içine huşuu veren tınlar yayınaya başladılar. Pemce cüce zevkle şişmekteydi. Bir müddet sonra zarif bir şekilde patladı. Başıboş kalan zilli şemsiyesi ise şıngırdayarak savruldu oraya buraya. Evet.

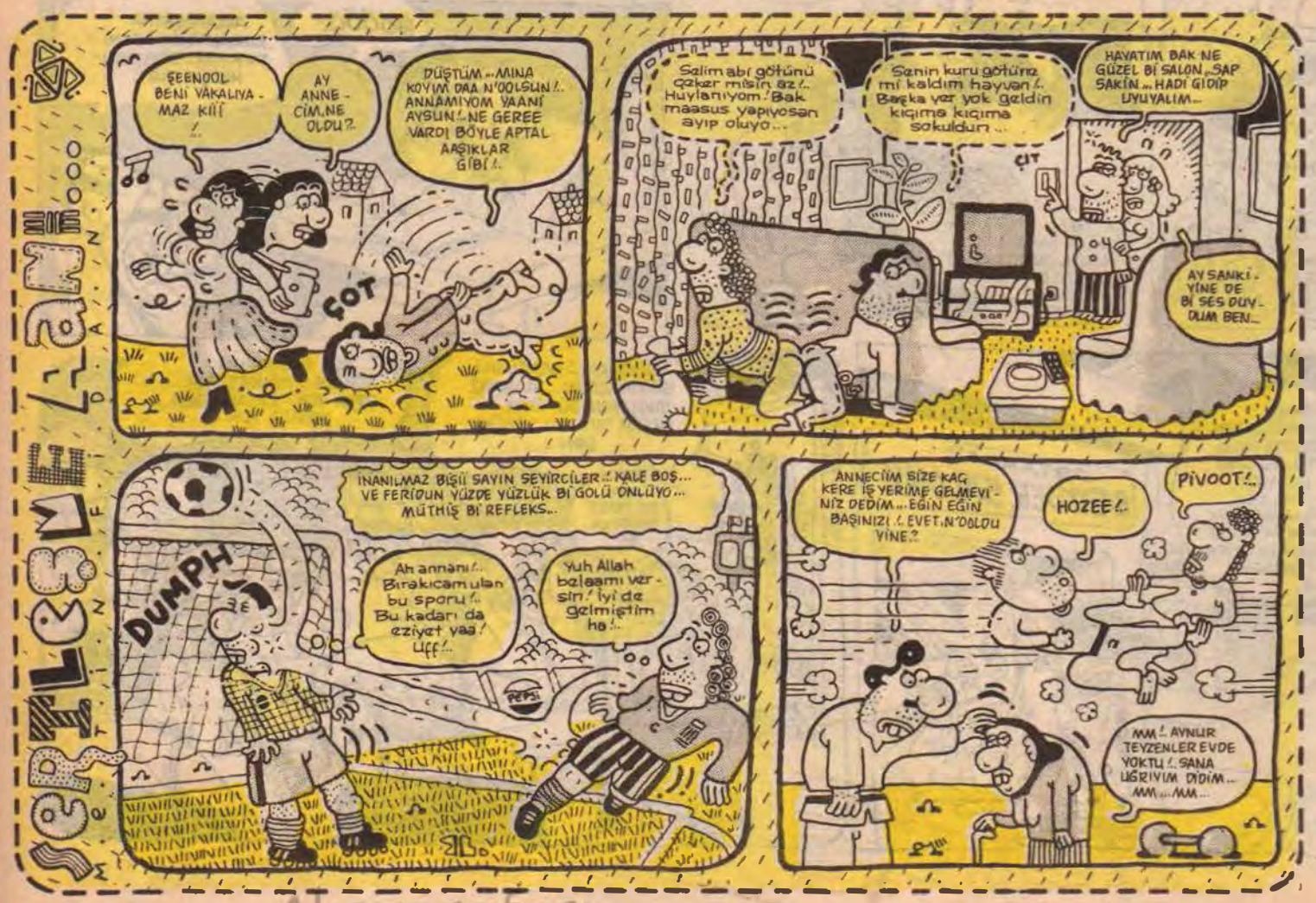

Kullandırma Servisi

PEMBE DİZİLERDE BU HAFTA

Vahşi Kalpler (Kanal D): Amanda ve Noel, birbirlerini 19 yıldır görmemişlerdir... Niye 19 yıldır görüşmediklerini değil, o kadar zaman sonra niye görüştüklerini konuşurlar... Bu mevzu, kafadan bi üç gün alır... Bu arada, Aimee hamiledir ve aile üyelerinin önmli bir kısmı yargıç Marcelo'dan kuşkulanmaktadır... Yargıç Marcelo, bu kuşku yüzünden depresyon geçirir, mahkeme esnasında içi geçer, acaba ölecek midir?.. Noel'in kankası Andres ise toz şeker piyasasına hızlı bir dalış yapmak için fırsat kollamaktadır... Şuan ise hem Catalina'ya, hem Mariana'ya, kalan boş vakitlerinde ise Azucena'ya aşıkhr... Kendi kendine düşünürken bi üç gün daha geçer... Uuandel Diablo, Amande'yi köse hizmetçinin kulağını yalarken yakalar ve çok üzülmese de biraz üzülür... bu arada Yargıç Marcelo ölecek midir, yoksa zaten ölü müdür?.. Andres, hindistan cevizi işinden voliyi vurmuştur...

Cesur ve Güzel (Star): Thorne bir partide tanıştığı Macy'den çok hoşlanır ve gözüne girmek için hemen şirketinin % 30 hissesini kıza verir... Shelia durumu öğrenir, ama sanki bilmiyormuş gibi davranmaya çalışır... Fakat başaramaz... James ise durumdan yararlanır ve iyi bir maaşla Forresterlar'ın şirketine girer... Stephanie'nin yeni aldığı mini eteği onuruna verdiği

Akşamsefası

partide yüksek miktarda votka içen Eric, mikrofonu kapar ve "Forresterlar'dan adam çıkmaz uleyn" diye bağırır... James, patronuna yalaklık olsun diye Eric'i havuza atar... Havuzun gerçek sahibi ise Jack Hamilton'dur... Bay Forrester, James'i yalaka olduğu için işten atar ve başka bir diziye sürer... Onun yerine yargıç Marcelo gelir ama sanki o da birkaç ölü kalmış da dirilmiş bir tavır içindedir... Bu arada Brooke, Anthony'ye hâlâ sol göğsünü göstermemekte direndiği için terkedilir... Taylor, sol göğüs olayını kafasına iyice takmış mıdır?..

Melrose (atv): Jane'in bebeğinin ultrasonu çekilir ve üçüz bebek olduğu öğrenilir... Michael şoka girer, asker arkadaşı Scott'a giderek beş gün içer... Bu arada Alison, sokakta gördüğü yakışıklı adamdan çok etkilenmiştir... Jane doğum yapar ve dördüz çocuğu olur... Michael'in doktoru dövüp, aletlerini kırması Keith'i çok üzer... Billy ise eski karısını görmek için gittiği tavernada iki şarkı söyler, hoş bir gece geçirir.. Alison, sokakta gördüğü yakışıklı adamın kolici olduğunu öğrenir ve çok üzülür... O kadar üzülür ki, saçlarının bir kısmı beyazlar... Bu arada Michael ve Scott, birlikte kumpir tezgahı açarlar... Cabbar ise terzidir ve konuyla ilgisi yoktur... Cabbar'ın bütün derdi, Türk Sineması'nda balıkçılara kıyak çekilmesidir... Balıkçılar, hep delikanlı, özlü sözler söyleyen, aşıkların sığındığı mükemmel insanlardır da, terzilerin günahı nedir?. Bu arada kolici adamın Keit'in evine çok girip çıkması dedikodulara yol açar... Bu ve benzeri saçmalıkları sektirmeden izlemenin nasıl bir ruh hali olduğu benim için bir muammadır ve sanırım uzun süre daha öyle kalacaktır..

Vedat Özdemiroğlu

Sustcığım, başın sağolsun... V.Ö.

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

OLMAYAN BİR DÜNYA

İstanbul'da bulunan ve en kısa zamanda yenilenecek olan 571 Dolmuş anısına

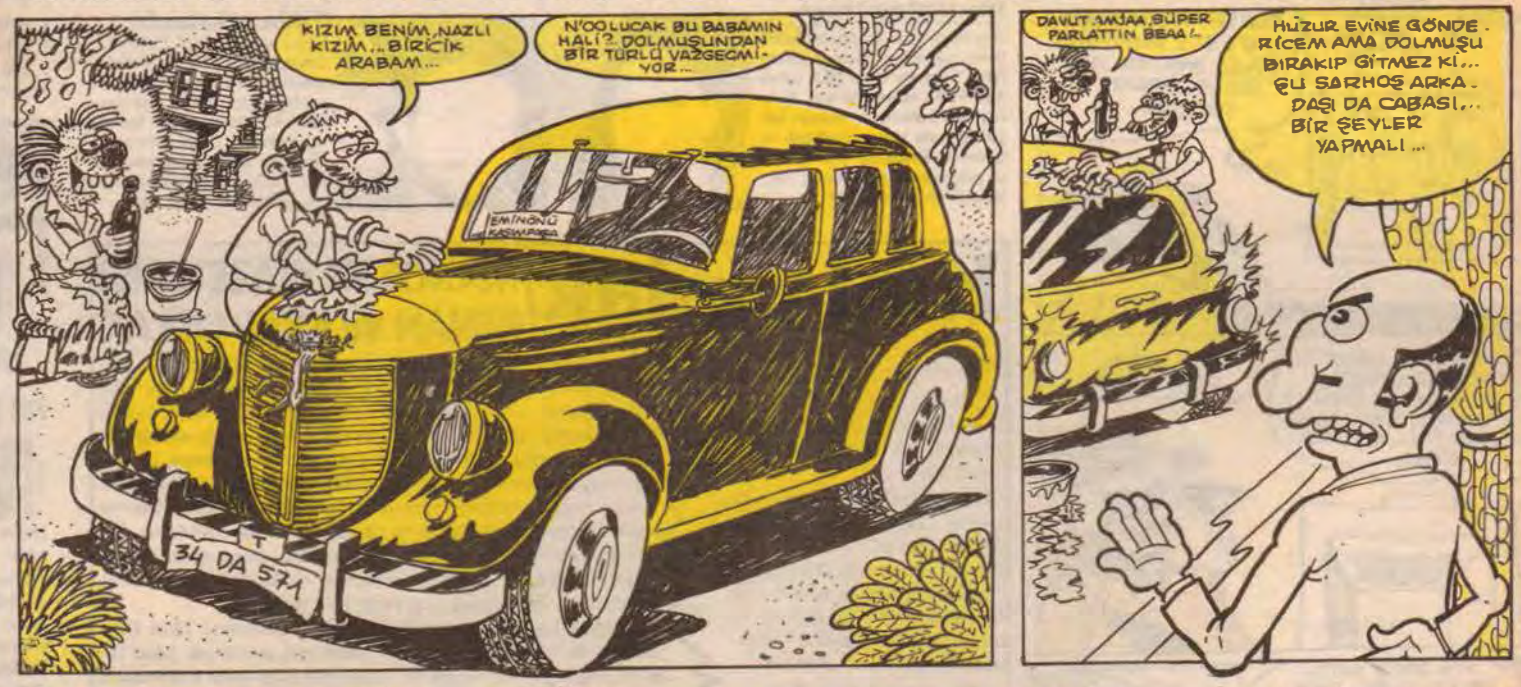

Devamı 11. Sayfada...

Akşamsefası

TABU DEVİREN

Le Manti MEDYA

'Hakan'la görüşüyorduk'

Kenan ERÇETİNGÖZ Yazıyor...

Hep böyle olur. Doğru bir haber bulur, yayınlarız. Hemen yalanlanır. "**Aaa nereden çıktı şimdi bu? Valla tanımıyorum. Reklam için kullanıyor. Benim büyük maçım var, yıpratmak istiyorlar. Komplo.**" Vs... Sonra da gerçekler ortaya çıkınca, söyleyecek söz bulamazlar.

Yıldız yakalandı!

Helal olsun Yıldız Tilbe'ye... Erkek gibi kızdır o... Polisler yakaladığı zaman, her ünlünün yaptığı gibi "Valla içmiyordum, kullanmıyordum, komplo" dedemiş. Erkek gibi çıkıp "Evet şu anda esrarlıyım. İçtim. Tahlile göndermenize gerek yok" demiş. Helal olsun.

Kral çıplak

MAKOSEN GAZETECİSİ KENAN ve KRAL ÇIPLAK

Bilinen hikayedir

Çok eski zamanlarda memleketin birinde giyim kuşama çok meraklı bir kral yaşarmış.

Bir gün kralın huzuruna iki kişi çıkmış. "Öylesine olağanüstü bir elbise yaparız ki gözlerinize inanamazsınız. Bu dünyanın en muhteşem elbisesi olur. Ancak bu elbisenin bir özelliği var. Bu elbiseyi sadece akıllılar görür. aptallar göremez" demişler.

Sözü uzatmayalım. Kral "Hemen hazırlayın" talimatını vermiş. İki usta, ünlü saraydan çok değerli bütün kumaşlarını, altın sırmalarını "Özel elbise hazırlıyoruz" diye kendi yerlerine götürdükten sonra kralın h... olmas... elbis...

Zafer MUTLU

Ne işler yapmış da haberimiz olmamış. Eee, suç bizde, obi'yi takip edemedik, gerisinde kaldık. Halbuki o, Aşkın Nur Yengi'nin gerçek annesinin nerede yaşadığı, Kerem Alışık-Nazan Şoray beraberliği, Beşiktaşlı Feyyaz'ın sakladığı çocuğu ve burada sayamadığımız nice haberler yapmış, millete yarar almış, bir gazeteciymiş.. Makosen gazetecisi arkadaş, şimdi de çok önemli bir olayın kapısını aralıyor: Hakan-Özlem ilişkisi. Hakan, Özlem'le olan beraberliğini inkar etmiş de, Özlem bu işe bozulmuş da.. Kenan efendi, olayı ortaya çıkarmış da.. Daha neler neler.. Sanki trilyonluk yolsuzluğu yakalamış, sanki usulsüz bir ihaleyi kurcalamış; araştırmacı gazeteci(!) tavn içerisinde.

Üstad(!) geçtiğimiz günlerde esrarla yakalanan Yıldız Tilbe haberini de "delikanlı magazinci" racanuyla yorumladı. Yıldız Tilbe'nin erkek gibi kız olduğunu, erkek gibi çıkıp esrar kullandığını itiraf etliğini belirtiyardı. Bu işler erkek gibiyapılır, erkek gibi itiraf edilirdi, Çetin Göz'e göre. Kız gibi kıvrılmazdı. Alemde kural buydu.. Ama hemen alttaki paragrafta akım derken b.kum olan şu cümleyi sarfediyordu: "Zavallı Yıldız ise hâlâ esrarda kalmış"... İçinde ima ile karışık olay taşıyan bu sözler, bir yanıyla Sabah gerçeğini yansıtıyordu.. Neydi bu gerçek: Bugünlerde atv'de "Kral Çıplak" adlı bir tanıtım filmi gösteriliyor. Sabah, Andersen'in masalını film yaparak kendi meşrebine uydurmuş. Diğer gazeteler; trilyonluk teşvik kredilen alırken, dışarıda banka kurarken, Çiller'e destek atarken, pramasyonla tiraj artırırken "Zavallı Sabah ise hâlâ menfaatsiz ve doğru haberde" kalıyordu.. Beyler, Andersen'in masalındaki çocuğun ruhunu kirletmeyin.. Masumiyet, düşündüğünü korkmadan söylemek, menfaatsiz yaşamak ve herşeyden önemlisi onurlu olmak sizin çoktan unuttuğunuz erdemler.. İyisi mi siz yine tabak, tencere, masa örtüsü vermeye devam edin.. Belki kralın edep yerlerini örtersinizde bir işe yararsınız.

Ayhan Erdoğan

BABAM ÖÖLE DİYO..

HBB'de 23 ni... dolayısıyla 1... ların çocukları, seçkin, parlak zeka çocuklardan oluşa... şılıyor. Her konudan bahsediliyor. Çocuklar, ekranla... şeyler söylüyor. Söz gelimi spordan bahsediliyor. Fe... gazeteci, TV'cilerden daha akıllı şeyler konuşuyorla... ağızbirliği etmişcesine üzüntülerini belirtiyorlar. Aske... re ne ceza verilmesi gerektiği soruluyor. Çocuklar cez... ler söylüyorlar. Halla bir tanesi para cezası verilsin d... rada sözü Mesut Yılmaz'ın küçük oğlu Hasan alıyor... yok etmeli. Diğer cezalar hesmiyor Hasan'a. Minik Ha... san neden böyle düşünüyor. Bo küçücük en masun

FOTOĞRAFLAR

Türkiye'de, özellikle siyasi tutuklu ve hükümlüler, gazete ve televizyonlarda ne zaman cezaevleri hedef gösterilirse, kısa süre sonra kendilerine yönelik bir saldırı olacağını bilirler; ya kendilerine sevk, ya tek tip elbise, ya da hücre tipi cezaevi dayatılır, operasyon adı altında kafalar kırılır, en küçük insani hakları ellerinden alınır.., Adalet Bakanlığı'na atanan polis kökenli Ağar'ın, göreve gelmesinin ardından, "Cezaevlerine çekidüzen vereceği" ve "bu nedenle kimi canların yanacağı" açıklamasının ardından cezaevleri yine "medya"nın gündeminde... İşte geçen pazar günü Hürriyet'te başlayan yazı dizisi... "Cezaevleri '96 Şok"unu kaleme alan Ünal İnanç'ı nereden tanıyorsunuz dersiniz? Hatırlatalım: Taşanlar'ın İstanbul'a atandığında, ünlü "İstanbul'a kafa kopartmaya geldim" demecini kaleme aldığı için antimedya sayfamıza misafir olan gazeteci... İnanç, şimdi de, Ağar'dan izin alarak girdiği cezaevlerinde, "yaşanan dramı gözler önüne seriyor"!

Yıld...

açık polis pram... ber organına gö... kültablosunda z... me edilen, polis... lanan Tilbe, her... parmak acırdı! ... dan sonra ne o... nenen anurunu... yönde yapılan ... okul arkadaşlar... zaların paparaz... ren medya ağı... laktır ve insanı ... bu etiksizliği da... Edeslere, Bezme... ya, Tilbe'den esir...

KK...

Arkadaşın... bası vefat... taki köşe... İhsan am... met, Suat... larına ve... sağlığı dil...

UNUTULMA ÇAĞI

Unutulmo korkusuna son... Yoşadıklarınız titizlikle anımsanır... Anılarınız özenle saklanır... Unutulmaktan değil, ihmalden korkun... Pasajın içindeki küçücük dükkanın siyaha boyalı camında bunlar yazılıydı. İçeri girer girmez beni boğmayan, ama yine de garip, yakıcı, açıklanması zor bir hüzün sardı ruhumu. Duvarlar eski siyah beyaz Türk filmlerinin afişleriyle doluydu. Afişlerin arasında çok farklı tarihlerde kaybolmuş ve bulunamamış insanların resimleri, kayıp ilanları vardı. İlk kez farkettim: Kayıp insanların bakışları birbirine çok benziyordu, sanki hepsi kardeş gibiydiler. Rafların üzerinde yine kaybolmuş kimlikler, vesikalık ve toplu halde çekilmiş kimisi çerçevelenmiş hatıra fotoğrafları, teyp ve video kasetleri, rozetler, tek veya çift eldivenler, saluk eşarplar, tuhaf şapkalar gözüme çarptı. Tezgahların üzerinde ise günlükler, hatıra defterleri, üzeri kaplanmış kitaplar vardı. Duvarların dibinde ise yaşlı köpekler ve ihtiyar erkekler duruyordu... Burada binlerce unutulmuş, bırakılmış ve kaybolmuş anı saklıydı belli ki. Çağımızın nereye koştuğunu bilmeden düşündürdüğü ve birgün alırım, diye bırakıp olmadığı, sonra da unuttuğu, ya da kaybettiğinin farkına varmadığı, zaman zaman yokluğu bir sancıya dönüşse de anlamını ve büyüşünü çoktan yitirmiş olduğunu sandığı sevgiler, emonetler, sırlar ve anılardı bunlar... Artık küçümsenen, çocuksu, optolca, "fazla duygusal" acemi, toy bulunan yaşantı parçalarıydı. **Buyrun, hoşgeldiniz,** dedi dükkanın sahibi olduğu anlaşılan yaşlı bir adam. **Hoşbulduk,** dedim. Beyaz saçlı, mavi gözlü, göbekli, tonton bir adamdı bu: **Kaybettiğiniz anıları mı anyorsunuz, yoksa yaşadıklarınızı birilerine bırakmak mı istiyorsunuz?** Bu yaşlı adamın sesinde daha önce kimsede görmediğim bir sıcaklık, bir yakınlık duygusu vardı. **Bilmiyorum,** dedim. Ama o daha bu soruyu sorar sormaz içimde kördüğüm olmuş, sık sık göğsümün üzerine çöreklenen a mansız sıkıntının bir an için çözüldüğünü hissettim ve nedenini anlayamadığım çocuksu bir telaşla, aniden içimi açtım ona: **Gerçekten bilmiyorum, sevgililerime, dostlarıma, arkadaşlarıma duyduğum sevgiyi, yakınlığı onlara hissettiremiyormuşum gibi geliyor bana, herşey eksik kalıyor sanki, birşeyler beni, bizi aşıyor, nasıl oluyor, ne oluyor anlamıyorum, bir anda ani bir soğukluk, bir uzaklık oluşuyor aramızda, birden bir öfke, hatta garip bir nefret dalgası hepimizi biryerlere savuruyor. Sonra herkes köşesine çekiliyor, uzun bir süre birbirimizi aramıyoruz. Ama ben bu süre içinde onları, onların hiç tahmin etmediği kadar çok düşünüyor, anıyor ve özlüyorum, onlara yaşadığımız günleri bir başımayken böylesi özlemle anıyorum da ne oluyor, kim biliyor bunları, kim hissediyor, onlar bunu biliyor mu, nereye gidiyor onca özlemim, onca uykusuz ve düşüncelerle geçirdiğim gecem, nereye gidiyor onca yaşanmışlık?**

Sizi anlıyorum, dedi yaşlı dükkan sahibi, **ben de bu amaçla buradayım ya zaten. Ve sizin gibi ilanları olan o kadar çok insan gelip gitti ki buraya. Hemen hemen hepsi aynı dertten yakınıyordu: Ama, inanın, bütün bunlardan hepimiz orumluyuz. Birincisi sevgiyi yaşarken, hep elde var diyoruz, kıymetini bilmiyoruz, dahası duygularımızı anlatmaktan ya çekiniyor, ya da hep çok geç kalıyoruz. Ve en acısı insanlar önyargıları, bencillikleri, hırsları ve en çok da korkularının neden olduğu duyarsızlıkları yüzünden kendilerini ve sevdiklerini sonsuza dek yitiriyorlar..** İşte tam biz bunları konuşurken dükkanın orko bölmesinden teyp sesleri gelmeye boşladı. **Nedir bu ses?** diye adama baktım, ses etmeden, dinleyin, der gibi bir işaret yaptı bana. Genç bir erkek sesiydı bu: **Neden seni bu denli çok sevdiğim halde kendimi olduğumdan farklı gösteriyorum, bilemiyorum. Galiba ben duygularımı anlatmak konusunda özürlüyüm. Belki de sevdiğimi, sana teslim olduğumu, evet teslim olmakta bu, söylersem seni sonsuza dek yitireceğimi sandım. Sana bu kaseti doldurduktan sonra bu şehri bir daha dönmemek üzere terkedeceğim. Yıllar geçse de seni unutacağımı hiç, ama hiç sanmıyorum...** Kaset susar susmaz saçlarına kır düşmüş, yüzü acıların derin izleriyle dolu orta yaşlı bir kadın, gözyoşlarını bas tırarak ve adeta koşarak dükkandan çıkıp gitti.

Asıl olan ne biliyor musunuz, dedi; dükkan sahibi **bu kaset 15 sene önce elime geçti. Ve bu kadın 15 sene sonra onlıyor gerçeği. Kayıplara karışmış, umutsuz bir aşk daha işte...**

Ama bundan daha kötü durumlar da var biliyor musunuz? diye ekledi. **Artık insanlar güpegündüz yol ortasında aniden unutuluveriyorlar. Artık onları bir daha kimseler anmıyor. Bu in anlar özüm ona diklerinin, arkadaşlarının, dostlarının ara ında yaşıyor görünseler de, bir daha onları kimse düşünmüyor, hatırlamıyor. Bu en kötüsüdür işte. Bu insanların sevgisine, dostluk çağrısına kimse yanıt vermez. Bıkmadan, u anmadan sevdiklerini arayıp, onlara: Niye eskisi gibi görüşemiyoruz, ne oldu bize böyle? Bakın ben sizi hep anyorum, siz niye aramıyorsunuz, sizi hiç unutmuyor, hep özlüyorum, birbirimizi ihmal etmeyelim, deseler de bu insanlar için sonuç hep aynıdır: Aranmaz, sorulmaz, hatırlanmaz, sevilmezler... Bu insanları hatırlamayıp ormayan insanların başına da çok kısa bir süre onra aynı şey gelir...**

Sonra o saf ışıltılı gözleri merakla açıldı: **Size bir sır vereyim mi?** dedi: **Son zamanlarda artık çok kimse ne kadar istese de sevdiğini, dostunu ya da arkadaşını uzun süre kalbinde tutamıyor. Çünkü bu yetenek, bu duyarlılık artık pek kalmadı kimsede. Öyle bir unutulma çağı ki bu dostum, en idealist insan haklan savaşçısı bile yaptığı eylemden sonra ilk iş olarak kendiyle ilgili bir haber var mı diye hemen televizyonlara ve gazetelere bak yor, hep hatırlanmak, hiç unutulmamak istiyor...**

Hep konuşsun istiyordum, ama o beni sıktığını düşünerek sustu. Sonra aramızda dostluk, anlayış dolu bir sessizlik oldu. **İsterseniz** dedi, **yani içinizden geliyorsa, demin bana sev-**

...diklerinizi, ...kişilere söy... konuşabil... meden: **Pe...** odaya ge... bastım. Öy... külüyordu. ... anlayama... ayn düştüğ... gılar sonu... raktığım a... yıllardır bir... lıklanmıve...

O an g... kendimi te... mın yanın... bakıyordu: ...ğolun de... kendisi de... ca sevgiyi ... gibi kendi... den kurtul... **Buraya de... ye kimse ... üzümüye... kasetinize... gelir insan...** le peki, ... sadece **pe...**

* Sual Özka... yorum
* Ve Tanrı A...
* Taşlar Ba... Çalışkan Şiir...
* Bil Bakalı... Bulmacaları...
M.Rose San...

Arşivi Akşamsefası

Fıravunun Fanatiği

OLMAYAN BİR DÜNYA

Güneri İçoğlu

İstanbul'da bulunan ve en kısa zamanda yenilenecek olan 571 Dolmuş anısına.

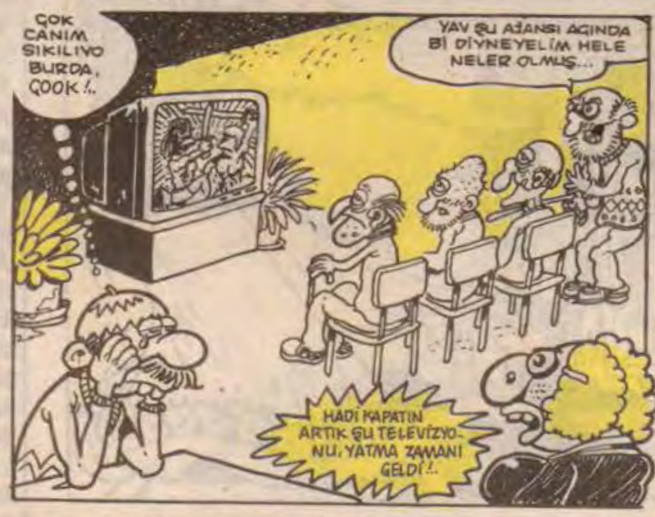

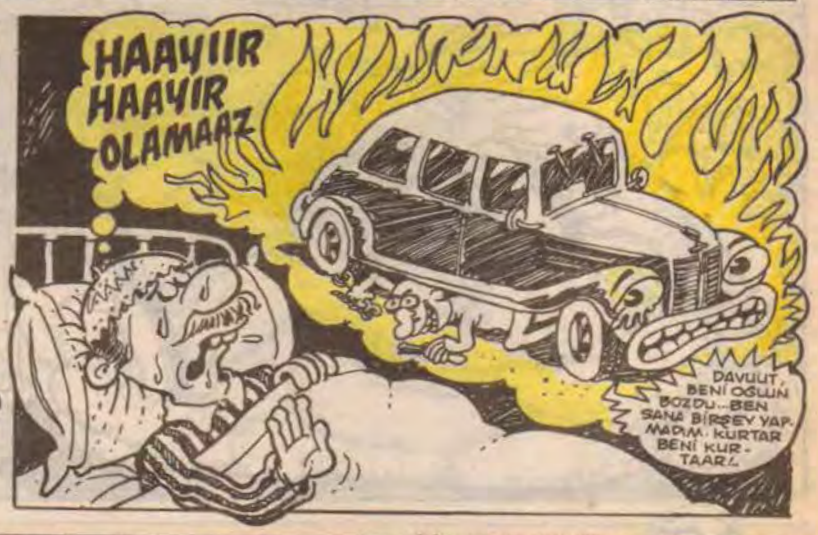

Eee 'babası ööle diyo'

cocuk baytarı programı. Konuklar; çocuklar. 23 nisan ğüne başbakan olan çocukları tutunda, önemli insan-grup var programda.. Çeşitli şeyler konuşuluyor, tartı-alışık olduğumuz büyüklerden daha akıllıca, zekice en, Galatasaraydan. Çocuklar spor programı yapan nu dönüp dolaşıp teröre geliyor. Minikler nerdeyse lüyor ama onlar da ölüyor. Çok üzücü. Bu teröristle-şmesin alledilsin çok az ceza verilsin, falan gibi şey-e, içlerinden biri 'para mutluluk getirmez' diyor. O sı-an'a göre bu teröristlerin hepsini asmalı, ötdürmeli, k bu tavrıyla hepsinden ayrılıyor birdenbire... Ha-nda..

z Tilbe çöktü

Geçen Cumartesi günü, gazete ve televizyonlarda, pop müziğinin sisteme aykırı isimlerinden Yıldız Tilbe'nin "çökertiliş"ini izledik. Polisler, Tilbe'nin İstanbul'daki evini çembere almışlar, bu arada kendilerinden çok daha fazla sayıda, gazete ve TV'lere "ait" polis muhabirini çevreye yerleştirmişti. Bu çok unda, Tilbe'nin evine baskın düzenlendi. Kimi ha-kimisine göre 2 gram esrar, kimine göre de evdeki bulundu. Ancak, medya tarafından hayat lime li-ından 4 gün 4 gece, DGM tarafından 4 saat sorgu-kmetse serbest bırakıldı. Takdiri medyanın kestiği in hayatı bir günde allak bullak oldu. Şimdi bun-? Tilbe'nin sanat hayatı nasıl devam edecek? Çığ-azmin edecek? Sokakta nasıl dolaşıp, kendisine bu eri nasıl göğüsleyecek? Çocukları, annelerini soran e anlatacak? Ve kendi özel hayatlarına, karşı pla-tarafından bulaşıldığında, haklı olarak tepki göste-larının, kendi cihanlarına bakmadan, "Pop yuvar-e getireceği belli olmaz" diyenlerin bu ikiyüzlülüğü. e kadar saltanatta kalacak? Bu arada Civanlara, e. Göktepelere, nice faillere şu göstermediği ilina-eyen tüm yetkililere teşekkürleri.

Kutlu ESENDEMİR

k Kebabı

Suat Özkan ba-tığından bu haf-ı çizememiştir. a Allah'tan rah-ailesine, yakın-vdiklerine baş-z. Leman

daşlarınızla ilgili söylediklerinizi doğrudan o ek isterseniz arka taraftaki teyplerden birine z. Bunun bir yararı olup olmadığını bile düşün-dedim, kalktım, dar koridorun dibindeki küçük adadaki teyplerden birinin kayıt düğmesine e doluydum ki, sözler ağzımdan peşpeşe dö-en ve niçin ayrıldığımızı bugün bile tam olarak n sevgililerime, anlamsız nedenler yüzünden dostlarına, bencillikler, aptalca gurur ve onyar-erberliklerimizi zamanın hayratlığına rehin bı-aşlarına, onlardan bugüne dek sakladığım ve iğim, bütün duygularımı, özlemlerimi, pışman-n korkularımı bir bir anlattım gözyaşları içinde le kabuk bağlamış yaralarım kanıyor olsa da emiş, doğrulanmış hissediyordum. Yaşlı ada-dır. Bana yine o canlı, inerek dolu gözlerıyle **nm biraz olsun rahatlamışsınızdır,** dedi. **So-**Adresimi ve telefon numaramı istedi, verdim, kartını verdi, ücretimi ödedim. Onca aşkı, on-kadaşlığı sanki yeniden ve birdenbire yaşamış rgun hissediyordum, ama eski tedirginliklerim-gibiydim. Tüm kapıdan çıkarken yaşlı adam: **kasete okuduklarınızı merak edip dinleme-eyebilir, sizi yıllarca kimse hatırlamayabilir, mayın, buraya, bana telefon edin, ben sizi ğlarım, kendi sesinizi dinlersiniz, bu bile iyi enenmiştir,** dedi. O mağrur ve mazlum halim-n, anıları özenle saklayan bu yaşlı adama edim.. Buna da razıydım!..

nın acısını paylaş-

Bülent Akyürek
şbaşoğlu, Osman
ndı yayınları
im ve Matematik
Chernyak Robert
ınları

* Şengül Boran, Banu Mızrakçı, Ayşegül Özdemir, Özgün, Koray Avcı, Merih Guz, Özlen A. Çılı, Şebnem Şenlen, Filiz Aslan, Varol Günanç, Özlem, Serdar Gümüş, Özgür Alacan, Figen (Saçların kardeş kolusu), İbrahim Tuzcu, Müge Şener, Bozdur kurdu, mektuplarınızı aldım, selamlar

Akşamüstü

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

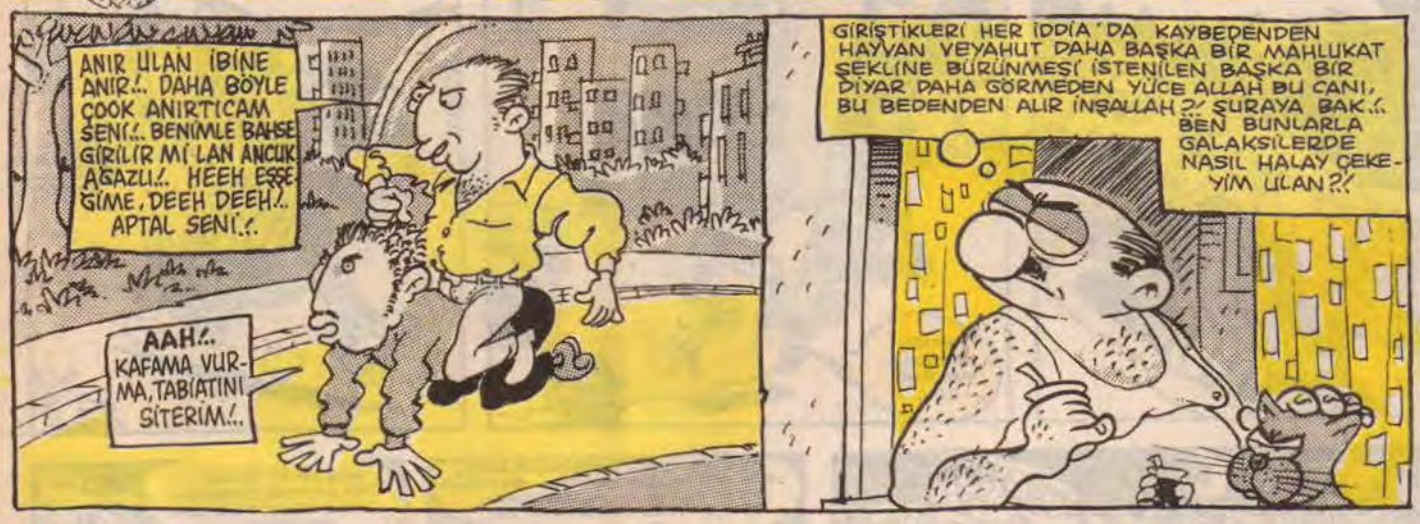

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Kasap Üzümleri!

Müslümanların kurban bayramı dört gün, zalimlerin ise her gün!

Zalime her gün kurban bayramı!

Kurbanları insanlar, akıttıkları insan kanı...

Kim bu zalimler?

Baş zalim emperyalizm ve baş işbirlikçisi siyonizm.

Aralarındaki işbirliği öylesine açık ki, Birleşmiş Milletlerce İsrailli siyonistlerin kınanması önerilerini emperyalist ABD hep veto eder.

Lübnan'daki son katliamın kınanması önerisini veto ettiği gibi.

Malum, **Gazap Üzümleri** operasyonuyla, süt kuzusu çocuklar dahil, Lübnanlıları kurbanlık misali boğazlamak bunların son katliamları...

Ne var ki; kasaplıklarına bakılırsa bu operasyonun adı şu olmalıydı:

Kasap Üzümleri!

Anlaşılan bu kasaplar, mazlum insanları ezilip şarap yapılacak üzüm gibi görüyor olmalılar.

Tanrı kasapların gazabından üzümleri korusun!

Ancak böyle deyip işi Allah'a havale etmek yapılacak tek şey mi?

Eğer bu zalimlere başkaldırılmazsa, ne mazlum insanları ezilecek üzüm gibi görmeleri biter ne de insan kanından şarap yapmaları.

Ne insanları kurbanlık gibi boğazlamaları biter ne de her katliamın ardından "Şerefe" deyip karşılıklı kadeh kaldırmaları.

Başkaldırılmazsa bitmez zalimlerin insan kanından yaptıkları şarapla kafa bulmaları.

Bunun için emperyalizme karşı isyan bayrağı açıp başkaldırmamış mıydı '68'lerde gençlik?

Bunun için, başta Filistinliler olmak üzere, mazlum halkların safında savaşmamışlar mıydı?

Ve kimileri de katledilmemişler miydi emperyalizm ile siyonizmin yerli işbirlikçilerine karşı savaşırlarken?

Ama sen başkaldırmazsan, ben baskaldırmazsam nasıl biter zalimlerin kurban bayramı?

Nasıl biter **Kasap Üzümleri** operasyonları?

Başkaldır ki olmasın zalime her gün bayram!

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

(1. Bölüm: Ateş)

Suat Gönülay

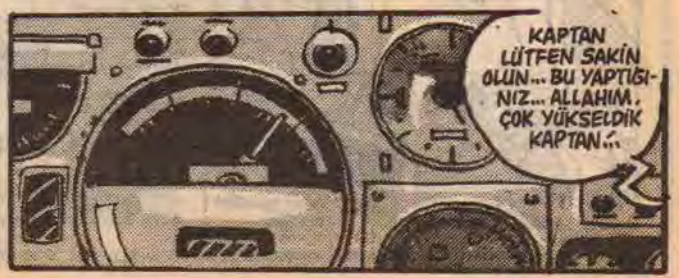

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

Suat Gönülay

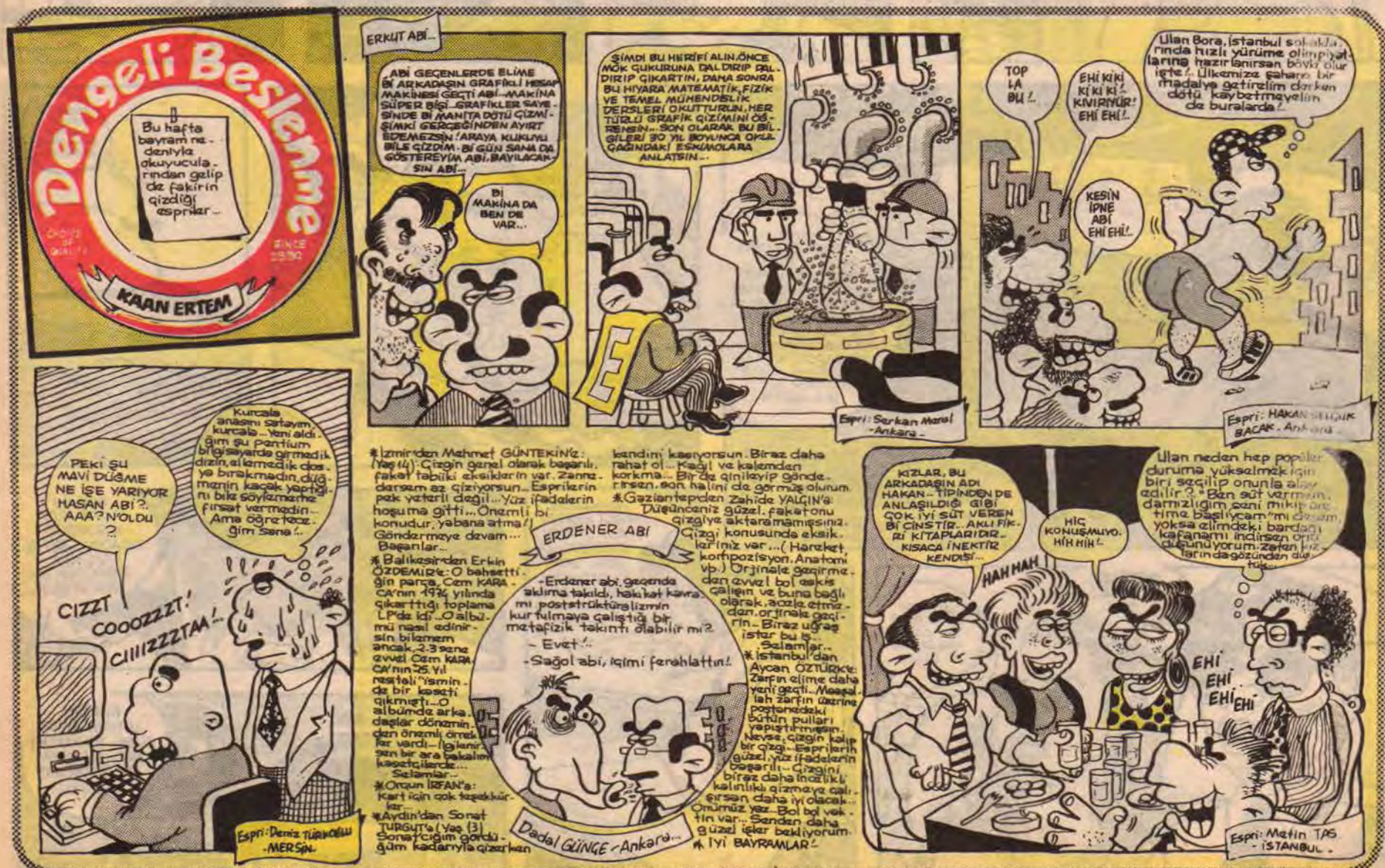

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

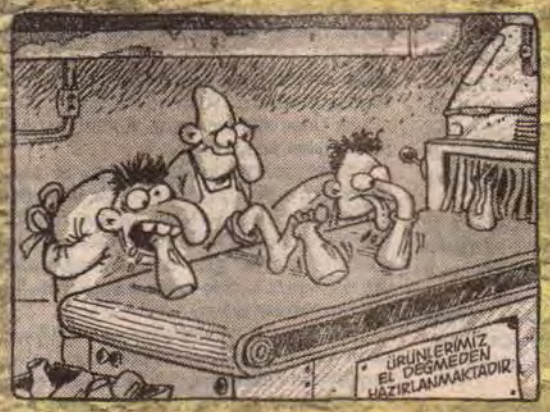

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

SÜPERMAN 'İN ABİSİ BORA!..

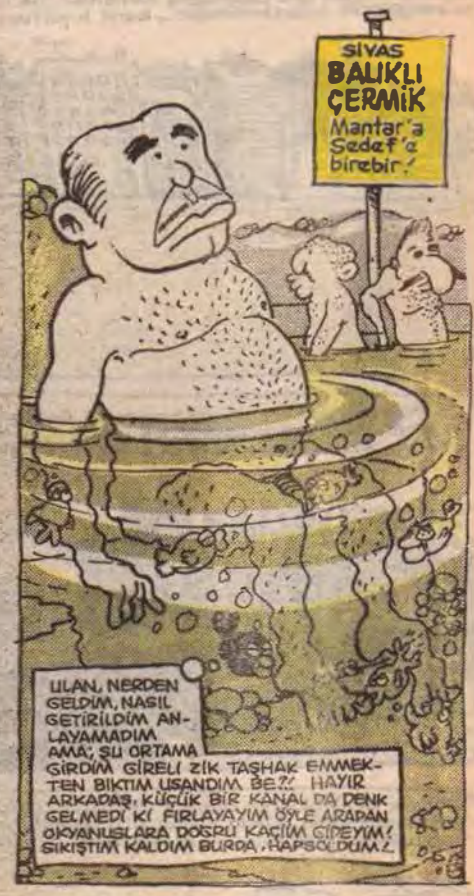

-NEFİS ŞİİR-

VÜCUT ve PİKNİK

İtina ile hazırlanır
Gıdalar ve sebze!
Ve vücut da hazırdır
Gezinmeye, oynamaya.
Doğruca gidilir
Mevzie yerine!
Vücud bir şamandır ki
sevinçten, hele bir de
kaynak suyu içirildiyse
kendisine, değme
keyfine!. Sevgili için
ise özel special
sandöviçler hazırlanmalı, hormanal dengesi
bozulmamalıdır sevgilinin! Sonra voleybol
oynanmalı sevgiliyle!
Aksi halde sevgili
kaçar başkasına,
durumun şekli değişir
sonra... Feria olur..

Bu köşeyi Sevgili Amcam İhsan ÖZKAN'a ithaf ediyorum!.. Rahat uyu İhsan Amca!.

Akşamsefası

beyaz gül

Feyhan Güver

BİR "GİTMEK" HİKAYESİ...

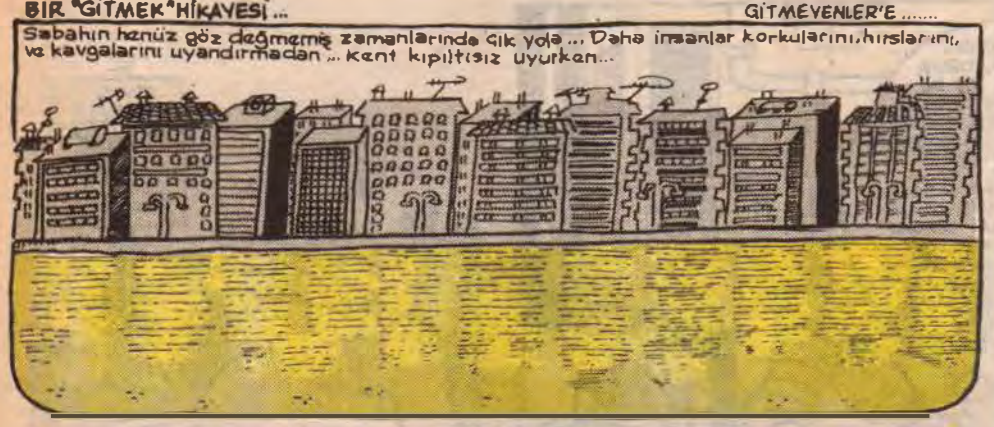

(Haftaya kadar beni unutmayın...)

Devamı var...

BOYACI SANDIĞI

SURDİBİ

Sadece mevlid şekeri ve kandil simiti değil, geleneklerimizin vitrininde en gözde mankenler kanlı koçlardır. Ayakkabı boyacısının sandığında kanlı koç kartpostalı, Hülya Avşar resmiyle yanyanadır.

Yanyanadır, çünkü tek bir filmin, aynı dünya görüşünün içindedirler. Meşhur gazetelerimiz de boyacı sandığıyla aynı estetik endişeyle dolu bir kültürle beslenir. Kaba bir güzellik anlayışıyla kaba bir gelenekselcilik içiçedir. Gazetelerimiz otuz yıldır manşetlerinde karikatür kullanırken, bu anlayış değişmiş, yerine orkide tabir edilen, manken, ya da güzel bir yüz, popo kullanılmaya başlanmıştır. Aktüel dergisi çıktığı günden beri ön kapoğundo orkide kullanır.

Düzinelerce turfanda genç kız poposu. Fotoğraflarda manken kız, elleriyle kayığına uzanır, kayığını pençe gibi sıkıca kavrar. Ya da kıçlarını dönüp, kameranın, yani gözlerimizin içine bakarlar. Bu kıçları bir ızgara yapıp yemediğimiz kaldı. Bu da düşünülmüştür. Papolar bize, hafif kızarmış, yanmış ızgara renklerle sunulur. Tensel erotizmin modası kebap kızarıklığıdır. Ucu yanmış, hafif pembemsi, kırmızımsı bıldırcın, piliç imgeleriyle ikram edilirler.

Uçuk kızılı, pembe renkli yırtılmış, kırpılmış iç çamaşırlarıyla manken kızlar, parmağını emip, gözlerimizin içine bakar. Nedir bu şimdi? Şüphesiz cinsel şakalar ahlaktan birşey eksiltmez. Ve medyanın, fahişenin zaten olmayan onurunu kimse zedeleyemez. Bir yığın hikaye anlatılır sonra. Başkalarının kadınlarının peşinden koşmak. Sansuz ve bitmek bilmeyen bir cinsel açlık duygusu abartılarak kırbaçlanır. Nedir bu şimdi? Sahip olmak duygusu abartılır. Ele geçirme coşkusu cilalanır.

Sonra, tas, tencere ovalayan kadınların dudakları soğuk olur. İstenilen, açılmış bir lale, ya da bembeyaz bir zambak gibi yumoşakbaşlı bembeyaz bir kuzu gibi kız.

Hergün bir yenisi icad edilen objektiflerbaskı teknikleri, güzel anlayışımızı kusursuzluğuyla hergün yeniler. Seksen bin dolara duyarlı bir kamera. İşeme ve sıçma sesine duyarlı kameralar. Banyoda kendi tenimizi bile onların tenleri kadar yakından ve sahici göremeyiz. Duyarlı kameralar gözeneklerine kadar tenleri en leziz şekliyle takdim eder.

Yüz ifadeleri Türk sinemasının kadın yüzleri gibi kalak ifadelidir. En ince bir düşünce izi, hüzün, keder, zeka çizgileri yoktur. Aptal surotlarını meme ve popo şovuyla örtmeye çalışırlar.

Modern dünya sizi işte sürekli düzgün, durmaksızın kusursuz yüzlerle böyle kamçılar. Açlık, yoksunluk, eksiklik duygusu çekersiniz. sonunda, Amerika'da Türkiye'deki kahve sayısından çok güzellik ve vücut geliştirme merkezi açılır. Bütünüyle gençlik bu mükemmel güzelliğe inandırılır. Ya da anları ele geçirmeyi. Sonunda, yıllar geçer, psikiyatri kliniklerinin sayısı vücut geliştirme-güzellik salonlarının sayısını geçer.

Ya da bu güzellerden olamayan, ya da bunları bir kere bile ele geçiremeyen insanların aşağılık duygularını tedavi için son bir çare kalır: Uyuşturucu.

Kusursuz vücut, güzellik özlemi, sonsuz sahip olma duygusu ruh hastalığıdır. Genç, sof, lekelenmemiş, çocuksu ve mükemmel beden özlemi ruh hastalığıdır.

Renkli dergilerin kusursuz güzellik arayışı, gençliği ilahlaştırması ve bunları salatalaştıran plastik sanatçılar-barlar-fantaziler ülküsü öyle bir sapıklığa dönüşür ki, sonsuz orgazm arayışının peşine düşerler. Bisiklete binip günde yüzlerce kez orgazmı tadmış kadınlar, modern çağın kahramanları, efsanevi insanlar gibi sunulur.

Modern dünyanın ürün ve tüketici felsefesinin can çıkartıcı noktası budur. Bu, kapitalizm suçu değildir. Mitolojilerden tüm kültürlere insanoğlu, babı hayatı, yani, gençliği ve sonsuzluğu aramıştır. Hazreti Muhammed dahi, Hazreti Ayşe'yi anbir yaşında almıştır. Tarih, hazinelere ve kadınlara doymayan efsanevi şahsiyetlerle doludur.

Çağımızın filozofları da işte bu soruları sormaktadır. Ele geçirme, sahip olma, fetihçilik duygusu insanoğlunun genlerin de mi? Kültüründe mi? Neden yerleşik toplumlar (Çin gibi) göçebe toplumlardan daha az fetihci ve yıkıcı.

Ele geçirmek, sahip olmak, doğanın kendisinde mi? Bir yarlıca hayvana istediği herşeyi vererek yetiştirsek, yine yırtıcılığına devam eder mi? Şiddet doğada mı, kültürümüzde mi, bedenimizde mi? Çok şeye sahip olarak mı özgür olabiliriz, yoksa, çok az şeye sahip alarak mı? Ele geçirme, yırtıcılık ve rekabet doğanın kendisinde mi? Rahat ve mutlu yaşamak için uygun bir nokta bulamayacak mıy ? Rekabet genimizde mi, vat'ışlılık kültürümüzde mi, yoksa doğa mı bize öğretti bunları, yaksa tarih mi? Bir sürü saru. Açın okuyun Eric Fromm'u. Çağın bu büyük filozofu, kapitalizme karşı doğulu bir derviş gibi konuşur, özgürlük için size sunulanlardan kurtulun, der.

• • •

Göçebe Türkler domuzu hiç sevmezdi, çünkü, domuz göçmeye, yürümeye hiçte dayanıklı bir hayvan değildi. Domuzu sevmeyip yemediğimiz gibi, kesimini de sevmeyiz. Türkler, kesilirken hayvanın kanını akıtır. Bu yüzden, batıda yemek yiyemezsiniz, çünkü etli yemeklerinde pıhtılaşmış kan midenizi bulandırır.

Kan akıtmak ve akıtılan kanı görmek geleneklerimizde mevcuttur. (Her ne kadar son yüzyıllarda şehirli müslüman aileler, kurbanlık koyunlarla aile fertleri arasında duygusal bir ilişki çıkıp, günah olmasın diye, kurbanlık koyunu, kesimden hemen önce almayı gelenek haline getirmiştir.) Ancak, kan dökmek, dökülen kanı görmek, mitolojilerden tüm kültürlere asırlarca yeryüzünde yaşamıştır. Benzer motifler başka mitolojilerde de vardır ve Hazreti İbrahim oğlunu kurban etmesin diye, koç indirilir.

İnsanlar neden kan görmek istiyordu, neden kurban vermek zorundaydı, evlatlarını kurban eden ilkel toplumlara göre koç kurbanı büyük bir yenilikti. Neden kan? Şimdi düşünelim.

Modern dünyanın raitingi en yüksek programları tüm anketlerle 'reality shaw'lardır. Yani bizdeki sıcağı sıcağına progromları. İnsanlar, iğrendikleri, tiksindikleri halde ve batılı olduklarını!) halde en çok kan dökülen pragramları sevmektedir.

Batılı-gelimiş ülkeler'in siyaseti, dünya haritosında her yıl, ülkemizde kurban edilen koyun kadar kan dökmemektedir. Irak'ta bir gecede yüzellibin kişiyi televizyondan naklen yayın öldürmüşlerdir. Buzlu biralarını içip bu sahneleri keyifle seyretmektedirler.

Kurban kültü, tek tanrılı dinlerin çok öncelerinden, tarihin karanlıklarından bugüne kadar insanoğlunun ruhunu süstemiş, reolity shaw programlarına baktığımızda bundan da kurtulamamıştır.

Genlerimizde bilmediğimiz çok şey var. Hayata sorulmamış çok soru var. Her geçen gün, daha vahşi kan döküyoruz.

Batı kendi kesimhanelerinde milyonlarca hayvan keser, yüzbinlerce insan öldürülürken seyreder. Ama, üç-beş müslümanın Almanya'da kurban bayramında kestiği kurban yüzünden, Avrupa'da yapmadık belgesel, söylemedik çirkin söz bırakmaz. Kültürü aşağılamak için her yolo başvurur.

Müslümanlığının tek suçu ise, bu işi "zarif", "modalara uygun" yapmamalarıdır. Bizim batıya şimdilik söyleyecek lafımız yoktur. Tanrı bir zamanlar, insanlar kurban edilmesin diye koç gönderdi, şimdilik, bizim de batıya milyonlarca koç gönderip, bunları kesin, insanları kurban etmeyin demekten başka çaremiz yok.

Ruhumuzun derinliklerinde bilmediğimiz, sırları tarihin derinliklerinde saklı çok şey var. Yeryüzünde nefes almış tek bir canlının ölmemesini istiyorsak, ruhumuza, tarihimize, genlerimize daha çok soru sormamız lazım.

İşte boyacı sandığında iki resim. Biri kanlı koç, diğeri Hülya Avşar.

İki kurban. Gerçekte kurban edilen ise, boyacının kendisi, yani biziz.

Çünkü manga! ızgorado bizim yorgunluğumuz, bizim düşüncemiz, bizim emeğimiz onlar tarafından afiyetle yenir. Ve biz de seyrederiz.

Ve biz, miltimilyoner bir zenginden daha çok, aşağılık duygusuyla, açlıkla, yoksunlukla dövüldüğümüz, ezilditiğimiz için, daha çok iştahımız vardır ve hiç birşey yiyemeden sofrada kalakalırız. Onlar da televizyonda yüzbinlerce insanı, koçları afiyetle yiyip, bizlere dağulu bir Taoist, bir budist gibi, "Amaan dünya malı", "amaan üç günlük dünya", "amaan bir lokma, bir hırka!" deyip, derin, halis, büyük, yüce, ulvi, insanlar insanı, müslümanlar müslümanı olmanın keyfini çıkartırlar. Biz yine, neden anlar gibi yüce gönüllü mükemmel, kusursuz, olamadığımız için yeniden aşağılık duygularına gömülürüz.

KURBAN BAYRAMINIZ AFİYET OLSUN.

Nihat Genç

Akşamsefası

Odamızın dört duvarı...

Ender Özkahraman

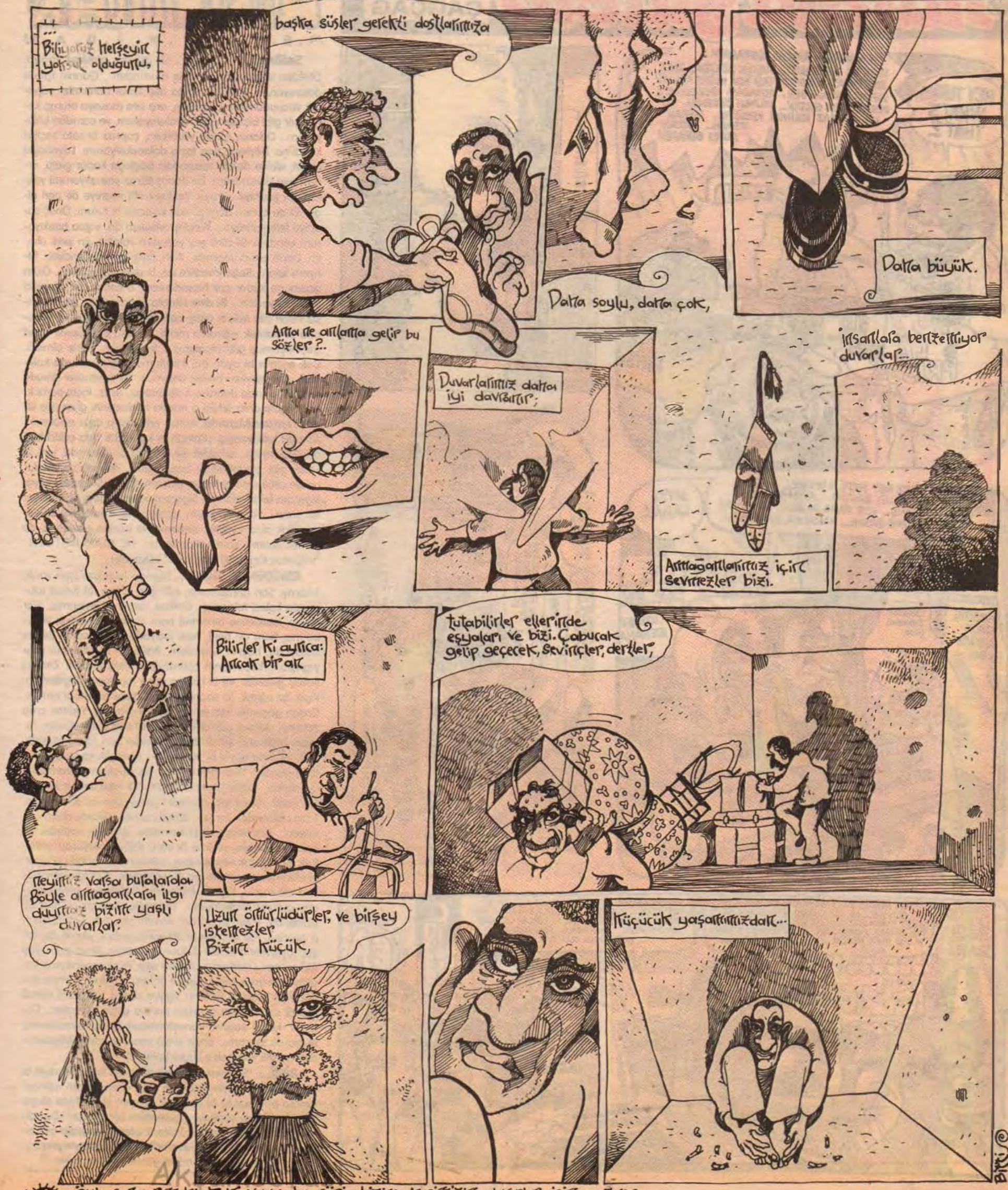

...Öyle sanıyorum ki; K. Kavavis bu şiiri bizim, hepimizin duvarları için yazmış...

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.P.İ.D.A.N

Selâm:... "... yaamur.. Üç gündür aralıksız yağıyo. Otelden dışarı adımımı bile atamadım,,. Odanın içinde dolanıyorum, kendimi yataa atıp tuhaf hareketler yaparak vücuudumla oynuyorum, ara sıra masaya oturup komik şiir gibi bişiyler yazıp oyalanıyorum, ve camdan bakıyorum.. Odanın içinde yürürken, çapraz bi rota seçtim kendime. Böylece, daa fazla dolanabiliyorum. Lavaboyla küçük elbise dolabı arasındaki boşluğa kadar gidip, ordan geri dönüyorum. Bu dönüş (Biraz yavaşlıyorum) yaklaşık bi soaniye sürüyo. Yaklaşık altı saaniye de geri gidiş. Bi de bunun dönüşü var; kısacası bi turum: Onüç saaniye felan sürüya... Yarulup sıkıldım da, yataa bırakıyorum kendimi. Bi sürü şey yapıyom yatakta. En zevk aldığım: Ölme taklidi yapmak.. Aah, diyip otıyom kendimi.. Titriyom felan.. Beğenmediim de, bi daa yapıyorum... Ölüm acısını ne kadar çok hissedersem, o kadar çok gerçekci olcak biliyorum... Bi dinii kitapta okumuştum: En günahsız insan bile öyle bi ölüm aanı acısı çekecekmiş ki: Vücuudu bi pamuk yığınıysa misâl, içinden bol dikenli bi tel geçiriliyomuş gibi olcakmış... Aaaağhg!... Yine olmadı. Çok saçma bi oyun bu; korktum. En iyisi amuda kalkmak... Lisedeyken beden dersinde, kız öğrenciler amuda kalktıında -daa doorusu kalkamayıp, ucuz, ince, pamuklu bi eşofmanla örtülü o naarin bedenlerini acemiice titretip kıvrandıklarında, bütün erkeklerin aazı sulonırdı.. Amuda kalkamayıp çırpınan bi kız kadar daa çekici bişii düşünemiyom.. erkekler ise, böylesi bi durumda, tam bi salak gibi görünürlerdi; benim gibi... Aslında yaamurluumun cebine su girmese, çıkıcom dışarı.. Su giriyo oraya, sigaram felan ıslanıya. Sigaramı koyabilceem en raat yer de orası... Yaamur dinsin, çarşıya inip adamakıllı bir yaamurluk alcam şöyle.. Anneme de telefon edeim. Bi de yemek yeim o komik lokanta da... ÜÇ YAAMURLU GÜN.. "Vapurun Kıçındaki Merdiven", Hikâyeler...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Şişman bi arkadaşım vardı. Yıldıray. Son gördüümde, çıta gibi olmuş, bi futbol takımında kaleci felanmış.. Galbaa sonra da evlenmiş.. Her neyse, bisikletine bindirirdi beni. Hem o kocaman vücuudunu, hem de beni, nası taşıyodu öyle, nası bi denge kuruyodu, hayret ediyodum. Bisikletin lastiklerinin yere yapıştını, kaportanın çatırdadını hissederdim. Zaaten yavaş giderdik. Ve bi rampa vardı top saasına giderken. Kısa, az eğimli, iki saaniye sonra düze çıkılan bi rampa. Ordan geçerdik hep ve en zevklisi orasıydı. Yıldıray orda zorlanır, düşcek gibi oluruz, bisiklet saa sola yalpalar, tamam ulan aha şimdi düştük derken ben, düze çıkardık. Tabi inişinde böyle bi sorun yok. Yaklaştık rampoya, hoop, hahaaa!. Yılan gibi kaydık.. Eh, düştüümüz zamanlar da olurdu, Yıldıray yorulduunda, çok heycanlı ve komikti be: Poof!.. Çuval gibi düşerdi Yıldıray; ben de arkasından. Toza bulanırdık.. En çok, dizimiz acırdı.. Yıllardır dizim acımıyor... Küçükken düştüümüzde, dizimizi acıtırdık en çok.. Ve komik, sevimli bi yara kabuu oluşurdu orda.. Çok düşen, çok kavga eden, çok hareketli hırçın çocuklar, özellikle kısa pantolan ya da şort giyer, diz kapaklarındaki o allı morlu, biçimli, kocaman muhteşem yara kabuunu gururla sergilerlerdi... Yıldıray'la kızarmış patates de yerdik biz. Bizim bahçede. Annem yapardı. Çok özledim o günneri. Her çocuun bi diz yarası kabuu olmalı. Bu koşup oynadıını, mutlu olduunu gösterir. Ama artık daa fazlası var: Üzerlerine bomba atıp, hiç kapanmıycak kocaman bi yara kabuu veriyo ontara büyükler. ...mına koduumun hayaalı! Götünü sigiyim senin!. Ne güzel efendi efendi sohbetimizi ederken insana küfür ettiriyolar.. Götümü kendi aazıma yanaştırabilcek kadar kıvırabilsem, oraya da sıçıcam:.. Böyle süslü konuşup, dergi köşelerinden artistik yapmak o kadar kolay ki!..

BİŞİ!:... "Sevmem" bölümü de olsun falan demeyin bi daa.. Severim dediimiz bi çok şeye gıcık oluyom aslında. Ama o öyle bişii ki, bi yerinden severim oluyo. Nası oluyo, bilmiyom. Soru sormayın, güvenelim birbirimize... Bu hafta kafam bozuktu, yanruz kalmak istedim, sayıklar gibi bişiiler annattım. Haftaya Severim'lerinizi tıkıştırcam yine buraya... Yok başka bişii, hadi iyigünner diliyom ben!..

Akşamsefası

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Lemancı ablalar ve abiler. Ben 12 yaşındayım orta ikinci sınıftayım. İlk kez Leman'ı ablamın çantasında gördüm ve ne olduğunu, nasıl bir dergi olduğunu anlayamadım. Ablamdan istediğimde hiç itiraz etmeden, bana verdi hatta çoğu zaman beraber okuduk.

14.04.1996 Pazar günü Cumhurbaşkanımız Süleyman Demirel Zonguldak Karaelmas Üniversitesi'nin Tıp bölümünün temel atılması ve Adliya Sarayı'nın açılışı için gelecekti. Sınıf öğretmenimiz bize okul kıyafeti ve bir buket çiçek veya bayrakla sabah saat 9.30'da okulda olun demişti. Ben çok heyecanlıydım. İlk defa önemli bir kişiyi görecektim. Aslında pek gidesim yoktu. Ama öğretmenimiz gelmeyeni disipline vereceğim demişti. Disiplin korkusuna gittim.

Pazar sabahı erkenden okula gittim. 10.00'da üniversitenin önüne b'zid'zidiler Bekliyorduk, beklerken yanımda arkadaşım duruyordu. Onun yanında da bir polis vardı. Arkadaşım polisin copuna bakıyordu. Birden polis arkadaşıma:

"Onun tadına bakmak ister misin" dedi. "Aslında pek fazla acıtmaz ama vurduğu yerde iz bırakır, morartır. Biz aslında demir coplarla dövüyoruz" dedi. Arkadaşımın korkudan yüzü kızarmıştı.

Sonunda Süleyman Demirel, önümüzden geçti ve sadece eli ile şapkasını salladı, üstelik korumaları bizi yaklaştırmadılar bile.

Sınıftan çoğu kişi gelmemişti. Öğretmen hiç kimseyi disipline vermedi. Süleyman Demirel saat 13.00'de gelmişti. Tam üç saat bekledik.

Akşam haberleri izlerken spiker: "Cumhurbaşkanına öğrenciler sevgi gösterdi" dedi. O sevgi değildi. Yalnızca displine gitmemek korkusuyla yollara dizilmiştik.

Sibel Kar/Zonguldak

* * *

O sabah yataktan biraz zor kalktım. Zil zurna sarhoş olmuş bir insanın yorgunluğu vardı üzerimde. Ne de olsa geçen iki gecenin uykusuzluğunu çekiyordum. Koridorda yürüdüm. Mutfağa baktığımda kahvaltının hazırlandığını gördüm. Herkes son derece sakin görünüyordu. Heyecan onların kalbinde dev bir okyanusta dalgalarla boğuşan küçük bir yelkenli idi. Çocuklarına duydukları güven yelkenliyi bir oraya bir buraya savurup duruyordu. Oysa bende durum tam tersiydi. Öyle ki; ben kendimi o yelkenlinin içinde hissediyordum. Kahvaltıya oturuldu. Tok tutacak yemekler önüme sıralandı. Lokmalar boğazıma dizilmişti. En rahat kıyafetimi giydim. Geceden hazırlanmış olan sınav evraklarımı aldım ve ODTÜ'nün yolunu tuttuk. Yoğun bir trafikle boğuştuktan sonra giriş kapısına ulaştık ve annem ile birlikte sınava gireceğim anfiye doğru yürümeye başladık. Heyecanım gittikçe artıyordu. Sanki o 72 no'lu sıra, heyecanın kaynağı ben de radar, ona yaklaştıkça sinyaller daha netleşiyordu. Kontrolden sonra içeri girdim ve sırama oturdum. Yarım saatlik bir rötarla sınav başladı. İşte buydu. Hayatımın büyük bir kısmını uğruna harcadığım sınavlardan biricisi. Ne olacaksa bu üç saat içerisinde olacaktı. Üç saat uçup gitti. Artılarıyla ve eksileriyle birinci round bitti. Peki bu adil mi diye düşündüm. Onca yılın öğretisini, emeğini üç saate sığdırmak. Yorumu size bırakıyorum.

İlhan Bayhan

Selam;

Yazmamı gerektiren birçok neden var. Leman okumam, 221. sayıda yazısı yayınlanan "dost metalci" rumuzlu şahıs ve birçok benim gibi olan şahıslar. Henüz 15 yaşındayım, lisede okuyorum, sevilmiyorum, sevmiyorum, anlamıyorum, anlaşılmıyorum, mutsuzum, rockçıyım, güzel değilim ve daha bir sürü şey... İnsanları sevmiyorum; özellikle 16-30 yaş arası gençleri: Onların tek düşündüğü şeyler; markalar, güzel kızlar, yakışıklı erkekler, zenginlik, günün popüler saçma olayları ve bu olaylara neden olan aptal ünlüler.

Tek bir isteğim var; benim gibi insanlarla tanışmak, "dost metalci" de bunlardan biri. Şimdi ona sesleniyorum: "Bana ulaş, seninle tanışmak istiyorum. Dost metalci ve onun gibi insanlar; bana ulaşın. Yaş, cinsiyet, ırk, farketmez bana yazın yoksa böyle gidersе yalnız başıma delirmek üzereyim. Daha önce birçok dergiye yazı yolladım. Her nedense yayınlanmadı. Sesimi ulaştırmak istediğim kitlelere ulaştıramıyorum. Bu yüzden çok üzülüyorum. Ben insanları kadın, erkek, genç, yaşlı, köylü, şehirli diye sınıflandırmam onları anlayış kapasitelerine göre ayırırım. Önemli olan kim ne olduğunuz değildir. Önemli olan, kişilikli olmaktır. Bu arada insanların %70'i hemen hemen hiçbir gruba girmiyor. Çoğu duyarsız mantıksız kültürsüz, cimri insanlar.

Böyle insanları sevmiyorum. Onlardan nefret ediyorum. Nefretim de böyle giderse devam edecek. İnsanların beni neden istemediğine ve sevmediğine gelince; dağınığım, bakımsızım, saç taramam, açık sözlüyüm, güzel kızları, yakışıklı erkekleri sevmem. Kısacası güzel olan herşey bence sıradandır, basittir. Bence ayrıcalıklı ve farklı olmalıdır.

En kısa zamanda bana yazmanız dileğiyle...

R.T.
P.K. 34958 Silivri-İstanbul

* * *

Baba denince aklıma tek kişilik bir koltuk gelir. Bütün babaların, tam televizyonun karşısında duran, kimsenin oturmaya cesaret edemediği bir koltuğu var mıdır? Bence vardır.

Bence, bütün babalar tüm güçlerini, televizyonun tam karşısında duran koltuktan alır, hükümdarlıklarını oradan yönetirler. Biz çocuklar, onları oradan etmeyi başarabilirsek, yönetimde söz hakkımız olabilir. Hatta tüm rejimi elimize geçirebiliriz sanıyorum.

Birgün oturamadım oraya. O evde yokken bile.

"Oğlum, kalk bakalım bananın koltuğundan" gibi emirleri anlamdan duyunca, felaket sinirleniyordum. Ben sınıfımı geçmek, doktor olmak, pilot olmak istemiyordum. Zaten bütün çocuklar doktorluk ve pilotluk mesleğini seçiyordu. Öyleyse milyonlarca doktorun ve pilotun arasında kesinlikle aç kalacaktım.

Dedim ya; Ben, onları olmak istemiyordum. ben yalnızca o koltuğa bir saniye olsun sahip olmak "çay getirin, sigara verin, yemek hazır mı?" gibi emirler yağdırmak istiyordum.

Bir tanrı gibi duruyordu koltuk karşımda. İki de bir annemi ayaklarının altına alması yok mu? "Cennet anaların ayaklarının altındaymış". Analar da, babaların ayakları altında... Cennet, stratejik önemini yitiriyor, cenneti oradan kurtarmalıydım. Ama önce koltuğu ele geçirmek gerekiyordu. Darbe girişimim kesin sonuç vermeliydi. Bu yüzden çok sık düşünmek gerekiyordu.

Erkenden yatağıma girip düşünmeye başladım.

Sisli bir koridordan geçip mutfağa doğru parmaklarımın ucunda ilerliyorum. Eğer işi başarırsam, ömür boyu o koltukta oturup hükmedebilirdim. Bütün arkadaşlarım giptayla bakacaklardı bana. Zevkten kuduruyordum.

Babam böbrek hastasıydı. Bu yüzden geceleri kesinlikle tuvalete gitmek için uyanırdı. Önümde kocaman bir gece, elimde hatırı sayılır bir ekmek bıçağı vardı. Gerisi, babamın mesamesine kalmıştı. Olacaktı. Biliyorum. Olacaktı.

Sümük gibi mevzilendim duvara. Beklenen an gelmişti.

Babam kesik öksürüklerle uyanıp, yatak odasından çıktı. Kalbim yerinden uçtu uçacak. Sıkıca sarıldım bıçağa.

Kendimi koltukta oturur halde düşlüyordum. Evin erkeği olacaktım.

Bıçağı saplayıp "hırsız kaçıyoor" diye bağıracaktım. Bu kadar.

Babamın gölgesi üstümde şekillenmeye başlamıştı ki, gözünü tutup sapladım bıçağı karnına. "Hırsız vaar... Hırsız vaar..."

Uyandığımda; annem, babam başıma üşüşmüştü. "Rüyaydı oğlum, rüyaydı" diyorlardı. Babam "tövbe estağfurullah" çekerek koltuğuna oturup sigara yaktı. Başaramadım. Hiç sahip olamadım ona. Pilot veya doktor da olamadım ama.

Yıllar sonra babamın öldüğü gün eve gittim. Annem ve akrabalar ağlaşıp "oğlum baban öldü" diyorlardı.

Henüz değil anne, henüz değil. Kolduğu balkondan aşağı fırlattım.

"İşte şimdi öldü babam" deyip, ağladım. Sarılıp anneme, ağladım...

(İsimsiz)

Merhaba Dostlar;

Biraz önce, telefonla Yapı Kredi Bankası'nı arayarak, haftalık görevimi yerine getirdim. İnsan ne garip alışkanlıklar ediniyor. Haftanın ilk günü, Pazartesileri elim artık istemsiz olarak telefona gidiyor.

Bundan yaklaşık 7 ay önce, adı geçen bankanın açtığı sınava girdim. Sınavdan 4 ay sonra kazandığımı bildirip mülakata çağırdılar. Mülakata da girdim. 15 gün sonra çağırılcağımızı söylediler. Biz sabırlı bir milletiz, beklemesini biliriz. Umut güzel şey. Bu duyguyla 1 ay kadar yaşadım. Daha sonra telefonla sarmimiyetim başladı. Her seferinde ayın 15'inden sonra diye biten telefon konuşmaları. Bu arada televizyonda Bay Pardon'lu ve Teessüf Ederim'li reklamları izleyerek, medya kültürünü anlamaya çalışıyordum. Mülakatı yapan bey, bu yönümü zayıf bulmuştu. Bir yandan da gazete ilanlarını takip edip yeni iş görüşmelerine gitmeye devam ediyordum.

Ben 23 yaşında, üniversite mezunu bir genç kızım. Düşünün yıllar boyunca hem aileyle hem toplumla birey olma yolunda bir mücadele veriyorsunuz. Sonunda size diplomalı ev kızı olma alternatifini sunuyorlar.

Reddettim. İnsanların statüme hiç uygun görmemesine rağmen, ayda 9 milyona bir firmada sekreter olarak çalışmaya başladım. 11 yıllık orta öğretim, 5 yıllık üniversite toplam ömrümün 16 yılını verdiğim mesleğim yerine sekreterlik. Yanlış anlamayın, bu işi küçümsemiyorum. İnsan üretici olduğu sürece insan olabilir bence. Yaptığım işin bir önemi yok. Sadece neden bunca yılı ziyan ettim, dediğim zamanlar kendime bir cevap verememek yıpratıyor beni.

Hala küçük umutlarla yaşıyorum. İhtimal önümüzdeki pazartesilerde de telefon açmaya devam edeceğim. Ve hergün ilanları kontrol edeceğim.

Bana kızabilirsiniz, haklısınız da. Çünkü ben de kendime kızıyorum. Hiçbir şeyi değiştiip dönüştüremiyorum. Kendi küçük dünyamdaki boş kaldırışlarla yaşamı tüketiyorum.

Böyle olsun istememiştim. Suçlu ben miyim? Belki de...

Ceren Peker / Ankara

Selam Leman Dostları

Ben, senelerdir Leman okurum. Ve her pazar dergimi alırken sanki bir haftadır konuşmadığım dostlarımla hasret giderecekmişim gibi gelir. Öyle tatlı bir arkadaşlık duygusu ki bu, anlatamam. Ve tüm Leman'cıları bir aile olarak kabul ederim.

Neyse, şimdi camiamızdan bir isteğim: Bizler elele vererek MANİSALI TUTSAKLAR'a destek olmalıyız. 7 Nisan Pazar'ın sayısında Grup Laçin'in sözleri çok tatlı. Nurten için bir konser düzenleyeceklermiş. Bu konserin Nurten'e de moral vereceğini düşünüyorlar. Çünkü kendileri, moral desteksizliğinin nasıl bir üzüntü olduğunu yaşamışlar. Bizler de madem birliksek bunu Manisalı Tutsaklara kanıtlayın. Ve bir mektubu çok görmeyin.

Ve hepsi çok tatlı insanlar..

Emrah-Aşkın-Özgür ve diğerleri. Hepinize selam olsun. Bana yazmayı unutmayın.

Hep dostunuz Zeynep.

Sun Shine

BİZİM ÇOCUKLARIMIZ

Arkadaşların evinden çıktığımda saat onbiri geçiyordu. Gece bütün karanlığı ile çökmüştü. Yağmur yağıyor ve puslu, kasvetli bir hava ağır ağır şehrin üstüne iniyordu. Sokaklarda çok az insan vardı. Bursa'nın büyük caddelerinden biri olan İnönü caddesine vardığımda da durum pek farklı değildi. Sadece insan sayısı biraz fazla idi, Otobüs durağına doğru hızlı hızlı yürüyordum. Yağmur kesilir gibi olmuştu ama hava gittikçe soğuyordu. Bir süre daha yürüdükten sonra otobüs durağına vardım. Durakta dört beş kişi vardı. Hava iyice soğumuştu ve paltom beni ısıtmıyordu. Titreyerek otobüsün gelmesini bekliyordum. Bu arada ileri geri yürüyerek ısınmaya çalışıyordum. Derken durağa geldiğimde farketmediğim küçük bir çocuğu gördüm. İyice ıslanmıştı ve üstündekiler yırtık, eski kıyafetlerdi. Ben ileri yürüdüğümde arkamdan geliyor, birşey söylemek istermişçesine bana yaklaşıyordu. Ben geri döndüğümde yine aynı şekilde takip ediyordu. Bir süre anlam veremedim. Sonra bilerek ileri yürüdüm ve orada beklemeye başladım. Tahmin ettiğim gibi az sonra tekrar yanıma sokuldu ve oldukça utanarak, adeta istemeye istemeye fazla biletim olup olmadığını sordu. Peltek konuşuyor ve sesi titriyordu. Benden birşey istemesi gururunu incitiyordu. Ben, cüzdanımı karıştırarak bilet aramaya koyuldum. Aksi gibi sadece bir biletim vardı. Ona dönerek fazla biletim olmadığını söyledim.

O sırada, oldukça çelimsiz, beş yaşlarında bir kız çocuğu yırtılmış eski paltosuna sıkı sıkı sarılarak, "Abi yağmur yine başladı çok üşüyorum" dedi. Benimle konuşan çocuk herşeyin bilincinde, ancak hiç bir karşılık vermeden, durağa yeni gelenlere doğru yürüdü.

Birden göğsümün sıkıştığını ve yüreğimin ezildiğini hissettim. İki küçük çocuk, gecenin onbir buçuğunda, yalnız başlarına eve ya da ev kabul ettikleri bir yere varabilmek için o soğukta uzun bir süredir bilet arıyorlardı. Hemen gözlerim bilet gişelerini taradı, ancak gişeler kapanmıştı. Bir iki dakika mesafede, bir büfe gözüme ilişti. Yağmura ve gelen arabalara aldırmadan caddeye fırladım. Koşarak büfeye gittim. Aksi gibi büfede otobüs bileti satılmıyordu. Yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyordu, ilikler'ime kadar ıslanmıştım ve çaresizdim. Cebimde o çocukları taksi ile gönderecek kadar da param yoktu. Tek ulaşım aracı olan otobüs için de bilet bulamıyordum. Üzgün ve kızgın bir şekilde geri döndüm. Çocuk hala utana sıkıla bilet istiyor, ama kimse onunla ilgilenmiyor, başından savıyordu. Küçük kızın kimse görmeden izmarit toplamaya çalışması bardağı taşıran son damla oldu. İçimden delirmiş gibi sağa, sola saldırmak, sesim kısılana kadar bağırmak, katılana kadar ağlamak geldi. Ama hiçbirini yapamadım, çaresiz o sırada gelen otobüse bindim. Çocuk hala bilet bulmaya çalışıyordu. Belki de ilk defa parasızlığıma küfrettim. O çocuklara yardım edememek yüreğimi ezmişti.

Böyle yaşamak zorunda kalan binlerce çocuğun olduğunu ve kimsenin onlara yardım etmediğini, edemediğini düşünmek tarifi imkansız acılar veriyor yüreğime ve bir kaç gece uyuyamadım. O çocukları düşünerek, yine uyuyamadığım bir çok gece gibi.

Mühendis Serkan-Bursa

1. SAYISI ÇIKTI

Sayı: 233 28 Nisan 1996 Pazar

SAHİBİ: ŞİMŞEK YAYINCILIK adına: Mehmet ÇAĞOĞ ● Genel Müdür: Turgay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR
Yazar ve Çizerler: Tilbe ADIVEREN ● Turgay AKGÜN ● Gençay AKIN ● Can BAKIŞAN ● Bahadır BALKIZ ● Fikret BERLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞOĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Hikmet GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Altay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTUNDAG ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sabra tertibi: Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Düşünüyor Tasarımı: Murat YÜCEŞAN ● Cabrail OKÇU ● Sabiye Güneyi AYDIN ● Yavi AÇAR ● İşletmeci: Orhan AÇAR ● Muhasebe: Nihal BAŞAKBAY ● Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Yay-Sat ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● AVRUPA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM, 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

5. SAYISI ÇIKTI..

ÖKÜZ

Deli dana hastalığına yakalandı.

Ne güzel şu geçtiğimiz çarşamba çıkacaktı.. Ama o; adını duyduğumuzda bile hepimizi titreten meşum hastalık! Gerçi henüz teşhis konmadı. Sadece tuhaf hareketlerinden şüphe ettik. 'Deli dana'ya yakalanmadığından emin olsak bile onu 'Kurban Bayramında ortaya salmak deli danalık olacaktı!

Onun için; ÖKÜZ 8 Mayıs'ta bütün satış noktalarında.

Üstelik geçen hafta yayınladığımız listeye ilaveten onca telaştan isimlerini yazmayı unuttuğumuz yazar dostlar, Murathan Mungan, Can Barslan, Ömer Laçiner, Gani Müjde, Yıldırım Türker, Ümit Kıvanç'la birlikte...

Unutmayın 8 Mayıs ve her çarşamba 'ÖKÜZ' günü olacak.

İKİ KİRPİK ARASI DEĞİNMELER

Alp Tamer

Aksak Timur a...

Öküz'lere... İçleri doldurulmuş, karartılmış nesnelerdi çocukluğun görüntüleri. Bronz heykeller, bayrak direkleri, salıncaklar, kulağını öğretmene kaptırmış sınıf arkadaşımız, ilk platoniğimiz; her biri birer silüetti ufuk çizgimizde ve hafızamızdaki kayıtlarda. Karagöz-Hacivat silüetti, ebeveynlerimiz silüet, kelimelerimiz silüetti. Küfürlerimiz de öyle. Anlamlarını bilmezdik. Keskin konturların içlerine hapsedilmiş silüetlerdi çevremizde görüp algıladığımız herşey! Basit ve karartılıp anlamlandırılmış silüetlerin retinamızdan süzüldüğü, sırtımızdaki ilkokul üniformalarının bile kapkara bir silüet olduğu çocukluğumuzun ufuk çizgisine hapsolan bir dünyadan geçtik... Görüpte algıladığımız tek şeyse "BİR FİL! YUTMUŞ BOA YILANI"ydı yalnızca...

Derken büyündü. (Organizma öyle istiyordu) Silüetler deşifre oldular birer birer. Ve kaynağını pek anlayamadığımız bir ışık kaynağı bize o karartıların, ufkumuzu, ufuk çizgimizi saran o silüetlerin içlerini , ruhunu gösterdi. Işığın voltajını yükseltmek elimizdeydi artık. O nesnelere ait cismi kimyayı öğrendik. Orada herşey maddeseldi. Aşk "tendi"; sınır "dikenli tel"; ölüm bir karanfildi; yaşam bir pankarta sığdırılmış bir "slogan"dı mesela. Çocukluğun simyası kimyaya dönüşmüştü. Ufuk çizgimizin ötesini bilmek öğrenmek güdüsüzdü bizleri can'a ve ten'e çeken.

Ufuk çizgisinin ötesine geçmek, gözün görmediği nesnelere, iklimlere ulaşmak; oradaki, düşün celerle de savrulmak. Simgeler, logolar ve dayatma sloganlar dünyasına şok bir geçiş! Neyi nasıl görmek istersiniz orada? (Sansüz seçenekler arasında): Bir yuvarlak form, metal bir parça olarak algılanabilir, ya da bir otomobil direksiyonu, belki de algılanabilir susamlı bir simit olarak mesela. Ya da kocca bir SIFIR! (Oysa beklenen bu değildi!)

Ve birgün ufuk çizgimiz sessizce önümüzden çekildiğinde, bedenimize tıkıştırdığımız tüm o ölü nesneler, yeni sahiplerini bekleyecekler. Ya geride kalanlar için birer anı olacak, ya da... çürüyecekler birer "anı-silüet" olarak! Ve sonra:

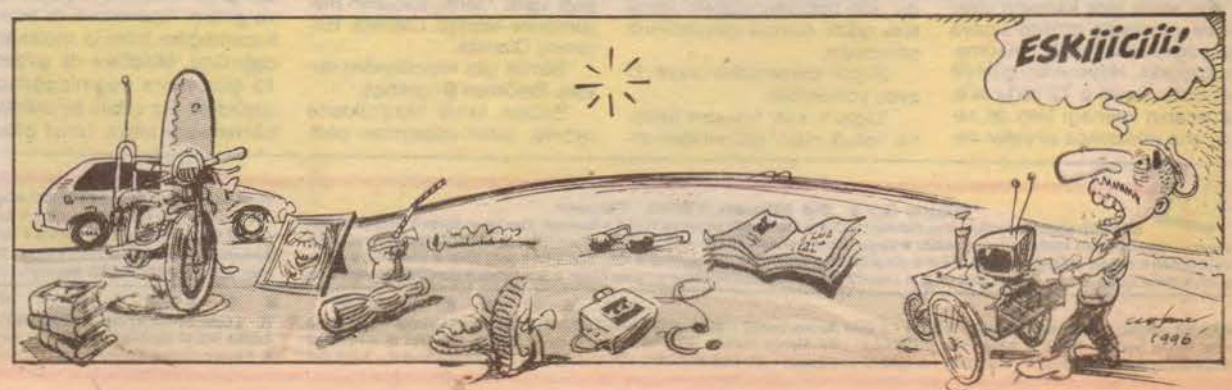

Akşamsefası

5 MAYIS 1996 Pazar... Sayı: 234... 40.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Kiminin han, hamam fabrika, kiminin ton üstüne ton altın, kiminin döviz, kiminin yüzlerce, binlerce dönüm arazi, çiftlik, taprak, ev, yalı takıntısı var. Siyaset sahnemizin ana taşlarını oluşturan portreler bunlar... Çiller(ler) bunların içinde en belirgin, doyumsuz gözükeni. Yatırımların temeli, arazi, çiftlik, evler, villalar, yalılar üzerine kurulu. Onbinlerle, dönümlerce, yüzlerce ev, villalarla ifade edilmekte güçlük çekilen bir portföy. Toprak, ev meraklı ülke, okyanus sınırlarını aşmış. Belli ki; müthiş bir takıntı var. Yüce Divan gölgesinde bile akalacele, üzerlerine geçirdikleri Pelister çiftliği ve onun oluşturduğu skandal vâkası, psikoloğinin hangi boyutta olduğunu gösteriyor. Çiftlik vâkasının, mecliste, hükümette yarattığı dalgalanma sürer, Yüce Divan yolunda Madam'a start aldırma katkısında bulunurken, Milliyet, çiftlikle aynı anda Yeniköy'de dört gayrimenkulü daha kapattıklarını ortaya çıkardı. Oğlan için de, komşu bir yalıyla pazarlık yapılıyormuş. Üçe, beşe aldıkları yerler, elleri değdiğinde altına dönüşen Çillerler, trilyonlarla ölçülen gayrimenkul zenginlikleriyle değil Yüce Divan, gayya kuyusuna düşseler, bu hırslarından vazgeçmeyeceklerine göre ne denir? Allah ıslah etsin!

Akşamsefası

BİR KUŞA BİR ADA

CAN YÜCEL

Ankara'daki evimizin bitişiğinde, Medeni Kanunumuzun bânisi Mahmut Esat Bozkurt otururdu. Yaz geceleri seraya çıkardık ninemle, o da karşı serada demlenirdi. Cüşa geldikçe, "Atatürk sen neden öldün?" diye höykürür, aradabir de, "Vah, Kuşadası vah!" diye sızlanırdı... Meğer Atatürk Kuşadası'nı ona armağan etmiş, birileri de oyuna getirip adayı elinden almış...

Bu son Kuşadası filmini seyrettikçe, hep o yaz geceleri geliyor aklıma. Suna Pelister'in 1 milyara (5 milyon maaşla) 90 dönümü kapatışı. Patronlçe'nin villalaşmış bağevini bağ- bostan 11 milyara devralışı, gayrimenkülenin aslında 20 milyar değerinde oluşu aklımdan geçtikçe, Mahmut Esat"ın inkılâpçı saflığına acımıyor değilim...

Türk Tarihinin son dönemine marifetli allcengiz familyalar damga bastı. Hangi tûrayla anıldıklarını biliriniz. Bunların esas özelliği, familyada her ferdin, yeke yek üçkağıtçılıkta yedi tûla sahibi oluşu... Yek familya eskidi biraz. İkincisi battı batacak derken, yeni bir şaheserle, yiğit meydanında boy gösteriyor. Tam mahdum beyin dalgıç askerlik dönüşü, Tarlabaşı'nda Haliç'e nâzır 100 odalı bir lüküs otele malsahlbi çıktığı ortada konuşulurken, Kuşadası macerası hortlayıveriyor. Öyle bir yiğitleme ki bu, dibi sonu gelmiyor. Karı- koca ve mahdum ortalarda endam gösterdikçe biteceği de yok...

Onun için benim bir önerim var. Çiller çiftine milletçe Kuşadası'nı armağan ediverelim. Hem Elbe adası gibi çıplak da değil, cennetten bir köşe. Becerikli çift Amerikalara tüyme zorunda kalacaklarına ömürlerini muhabbet kuşları gibi o adada geçirirler, bildikleri dualarla da devlete, millete dua etsinler. Yoksa biz milletçe hapı yutacağız. Bizde bu hödüklük, onlarda da bu zekâvet varken, beş-on ay içinde bu çift, memleket olarak bu çiftliğe BÂ- TAPU sahip çıkarlar, Allah korusun... Böylece bizler de bir kuşa bir Kuşadası verdik diye şişinir, gideriz...

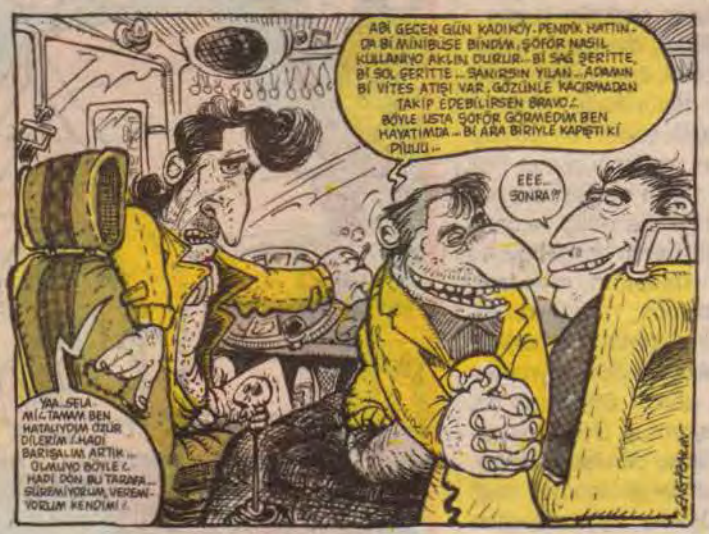

KANLI KALEM

BAŞLIKSIZ YAZILAR

Alçak gönüllülüğün çok yönlü alametleri olduğu kadar, hırsın ve kinin de hasereti manevi sahadaki zaran çok büyüktür, hele okumuş cahil ise. Gerek insanın kendinde gerekse dış alemlerde gökte ve yerde olgular vardır. Duygu ve basiretleri cezbedecek kadar da ortadadır. Niçin bu olguları görmek istemiyorsun, niçin yüzünü başka yere çevirirsin? İO kadar çirkin misin?! Hakikat ehilleri hırs kin ve kibirliliği kendine mal etmez ve bu üç çirkin alametten de koçarlardı o hakikat ehilleri doğrudan doğruya atalarının mirasasıdır (sen kimin mirasasısın) hangi mirasa mashar olmak istiyorsun otur yerine eğer bu kin, bu hiras ve kibirlilikle devam edersen, felokete uğrar helak olursun. (Öyle olmadın mı?)

Eğer söylediğim bu üç şeyden uzak durmazsan önüne set çeker seni sana bırakmazlar. (öyle yapmadılar mı! Bu üç şey faydasız ilim, (kaotsız kalp, doymak bilmeyen nefis eğer bunların üçü de sende varise (ille ki var) gördüğüm kadarıyla siyasi yanştan kaçışından belliydi medya mündleri ihtiras oyunları ile siyasi teammülsüzlüklerini sergileyenler seni sana bırakmadıkları gibi, dolup taşsan bile okamazsın. Ama yine sen boş ver, çünkü merek yandı ise sıçana da kalmadı.

Yasin Adıyaka

Git Lemancoğrafik Haberiz ola çıkıl! Çarşambaya öküz alın, ben böyle öküzü Ardahan'da bile görmedim.

Savunma Bakanı'ndan Kadın Asker Önerisi..

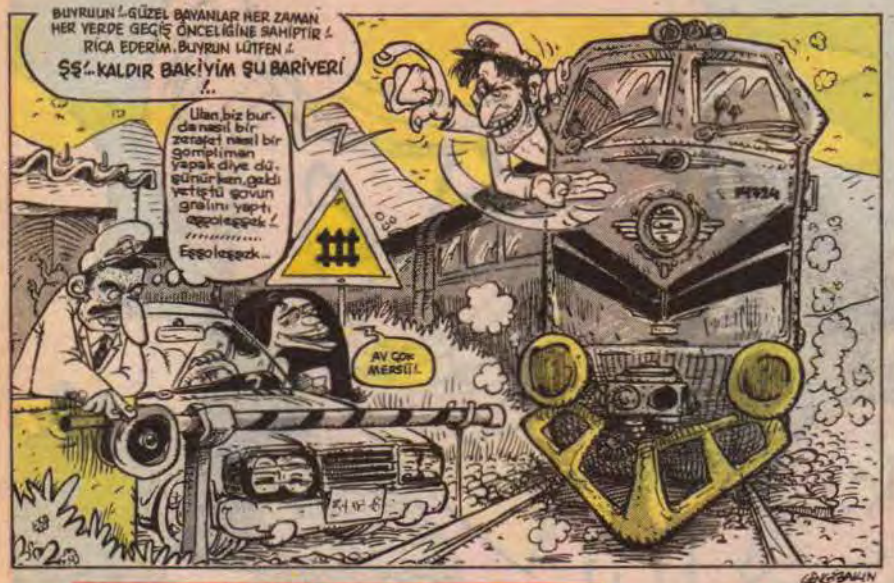

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

ŞİMDİ İSTANBUL'DA OLMAMAK VARMIŞ ANASINI SATIYİM

Habitat hazırlığı, yıkıntısı, döküntüsü, tozu dumanı ve gürültüsüyle İstanbullular'a pes ettirdi.

Geleneksel trafik zaiyatımız bu bayram da devam etti.

Milli Savunma Bakanı Sungurlu: "Kadınlar askere alınıp Güneydoğu'ya gönderilsin. Çünkü onlar daha merhametsiz!"

KOÇNÂME

Komşunun ağ'cına bağlı kurbanlık koç
Anlamış başına geleceği sanki
İki de bir ağlarcasına meliyor
Başını önüne yığılı otlardan kaldırarak,
Sırtını okşayan çocuklara bile umursuz
Ne de belli ötesine-berisine sürülen kınaları
Liyakat nişanı belliyor...
Bir insanın kurban edilmesi yerine
Kendinin kurban edilmesine gönlü razı değil:
İbo ile o eski İsmo hikâyesi...
"Kessinler beni,
yesinler, ama"diyor,
"Gayn biraksınlar insanlar bu hayvanlıkları!"

Can Yücel

HAFTA SONU NE YAPAK?

△on yılda onbin yolsuzluk yaratıldık her yaştan!. artık kimin yolsuzluğu daha az, onu konuşuyoruz!. yürütmekte, yolsuzluk aşınmıyor!, ne desek, boş!.

△**muhafız gücü, hayal gücü'nü** dövdü!.

△habitat, biktırdı!. istanbul şantiyeye döndü!. 70 yıllık bir cumhuriyet, en azından kaldırım meselesini çözemez miydi!. her gelen belediye niye ille de ilk eziyet olarak kaldırımları değiştiriyor!. habitat kadar değerimiz yok mu ya!.

△çeçen direnişçilerin lideri **cahar dudayev** öldürüldü!.

△**hilmi yavuz** 60 yaşına bastı!.

△**söz acıda sınandı, gözüm seğirdi vakitten,** ahmet oktay, yky..

△**cesur yürek** filmi rekora gidiyor!. **625 bin kişi, 100 milyar vererek** filmi seyretmiş!.

△habitat nedeniyle imha edilen kedi ve köpeklerle, toplanan tinerci çocuklarla medya hiç ilgilenmedi!. oysa eskiden en gözde konuydu!. rating değerleri kalmadı demekki!.

△can eriği ve çilek çıktı!. ama ateş pahası!.

△fasılalar sevgi organı olarak kalbi değil, ciğeri gösteriyorlarmış!. "kalbim kırıldı" yerine "ciğerim kırıldı" diyorlarmış!. ciğer, daha kapsayıcı galiba!. hem yürek, hem akıl var ciğerde!. "ciğersiz", denilir ya!. filan yâni!.

△özür: dokundur ekibinden mehmet karagül ölmüş, kemal kuruçay değil!.

△çernobil felaketi 10 yaşına basmış!.

△türkiye gazeteciler cemiyeti 50 yaşında!.

△tanju çolak, son sarelle reklamında oyunyor ve ağlatıyor! ertem eğilmez duyarlılığı, en çok reklamlarda kullanılıyor artık!. doğrusu ali tara bu işi çok iyi, biliyor! peki niye film yapmıyor aceba!. güsel olur!.

△12 gençlik günleri!. 2-13 mayıs tarihleri arasında!.

△süpermen filminde oynayan cristophen reeve attan düşüp felç olmuştu!. bu sefer de süpermen filminin sevgilisini oynayan margot kidder bir evin arka bahçesinde yan baygın ve ön dişleri kınlmış şekilde bulunmuş! bu süpermen filminde, bir cenabettik var ama, hayırlısı!.

△nfat ilgaz 85 yaşında!

△ÖKÜZ!. nihayet çıkıyor!. bu çarşamba tüm gazete satış noktalarında!.

(nezih insan)

HAFTALIK KÜLTÜR FİZİK DERGİSİ

ÖKÜZ

SİZE BABA DİYEBİLİR MİYİM AMCA?

ÖKÜZ
BU CUMA
GAZETE
BAYİLERİNDE

Akşamsefası

BAKKAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

nabza şerbet

ATA SÖZLERİ

(atalarımız her konuya, her hâle uygun düşen bir çift söz etmişler.. dillerine sağlık.. lâkin, çoğu zaman da nabza göre şerbet veren sözler sarfetmişler.. işte size bir tutam, ikircikli ata sözleri, demeti)

★ **"damlaya damlaya, göl olur"**, "taşıma su ile değirmen dönmez"

★ **"iyilik yap, denize at"**, "besle kargayı, oysun gözünü"

★ **"iyi insan, lafının üstüne gelir"**, "iti ân çomağı hazırla"

★ **"öfke, baldan tatlıdır"**, "öfkeyle kalkan zararla oturur"

★ **"perşembe'nin gelişi, çarşamba'dan bellidir"**, "gün doğmadan, neler doğar"

★ **"iki gönül bir olunca, samanlık seyran olur"**, "iki çıplak, bir hamama yakışmaz"

★ **"kervan, yolda düzelir"**, "balık, baştan kokar"

★ **"ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz"**, "tatlı söz yılanı, deliğinden çıkarır"

★ **"birlikten, kuvvet doğar"**, "körler sağırlar, birbirlerini ağırlar"

★ **"önce tedbir, sonra tevakkül"**, "ecel gelmiş cihane, baş ağrısı bahane"

★ **"bir elin nesi var, iki elin sesi var"**, "nerde çokluk, orda bokluk"

★ **"dünyanın malı, dünyada kalır"**, "fazla mal, göz çıkarmaz"

★ **"eğri oturalım, doğru konuşalım"**, "doğru söyleyeni, dokuz köyden kovarlar"

★ **"insanlar, konuşa konuşa, anlaşır"**, "söz gümüşse, sükut altındır"

★ **"gözden ırak olan, gönülden ırak olur"**, "dağ dağa kavuşmaz, insan insana kavuşur"

★ **"nerde birlik, orda dirlik"**, "her koyun, kendi bacağından asılır"

★ **"hocanın dediğini yap, yaptığını yapma"**, "ya göründüğün gibi ol, ya da olduğun gibi görün"

★ **"erken öten horozun başını keserler"**, "atı alan üsküdarı geçti"

★ **"erken kalkan, erken yol alır"**, "acele işe şeytan karışır"

(ata sözleri, hayat tezatlarla dolu devam ettikçe yaşayacak mutlaka.. ve herkes kendi hâline uyan atasözünü baştacı edecek.. hayat bu, her yola geliyor)

Akşamsefası

SOLMAZ - BARUTER

LOMBAK

ARTIK BURADA HERŞEY SERBEST!..

CENNET

TOK

MAAV

HA HA HA!..

SÜRPRİZ!..

AYY...AYY...AYYY!.. PEKİ ETEĞİN NİYE UZUN NİNECİİM ?..

SEN İYİCE PARANOYAK OLDUN KIRMIZI ŞAPKALI KIZ!..

AYAĞIN ÇOK KÖTÜ KOKUYOR NUMAN. ATALIM ŞUNU ARTIK!..

CANIIIM!..

DUR YAPMA!.. BU GECE DIŞARIDA YEMEK YİYECEZ!..

Pazarında

ÇÖKÜN!.. ÇÖKÜN!.. ÇEVİRME VAR!..

ŞOFÖR ÇÖKÜN DEDİĞİ HALDE NİYE ÇÖKMEDİN LAN?! SANA İKİ MİLYON CEZA YAZAYIM DA GÖR EBENİNKİNİ!..

AA! NE ÇABUK DÖNDÜN KOCACIĞIM?!

YOK YAA!.. BU SALAK İÇİN KATİL OLMAYA DEĞMEZ!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erlem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

TABU DEVRİM

KOMİKAZE

133 SIRADAKİ SEÇİŞ ZAMANI

SOLCAN EZME

Oyunu oynamak için yağmurlu bir gün seçersiniz. Yağmur dindikten sonra yuvalarından dışarı çıkan solucanları toplarsınız. Bir tutam solucan topladıktan sonra, bunları alıp kapısı dairesinin önünde bulunan, kapısının ayakkabılarının burun kısmına güzelce yerleştirirsiniz. İyi bir yere gizlenip olay anını beklersiniz. Kapıcı servis için çıkar ve ayaklarını ayakkabısına sokunca, solucanların ezilmesiyle yüzünde pis bir ifade belirir. Ayakları acık acık olur. Kapıcı sizi görür ve bir güzel dayak atar. Olayın annenizin de öğrenmesiyle, ondan da dayak yemenizle oyun sona erer.

Hakan Yalçın gönderdi.

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

GENİŞ BER BERİN BAŞINA GELEN-LER!..

İYİ...

AMA...

SAĞ VE SOL FAVORİLER BİRBİRİNE EŞİT DEĞİL GİBİ MUHİTTİN USTA...

AMAAAN!..

DERT ETTİĞİN ŞEYE BAK...İKİ FAVORİNİ DE AYNI ANDA KİMSE GÖRMEZ Kİ ABİ... BENİMKİLER DE BAŞKA BAŞKA

EVET AMA, GENE DE...

BOŞVER. BOŞVER... KİMSE ANLAMAZ MERAK ETME..

BEN ADAM OLMAM... BEN ADAM OLMAAAM!..♫

ÇIKIRT!

♫ BEN ADAM OLMAM ♫ BEN ADAM OLMAAM!..

BERBER MUHİTT

MUHİTTİİN!

HII!..

HAH HA HA!

AAA!

BİİZ...İKİ FAVORİYİ DE AYNI ANDA GÖRE-BİLEN UZAYDAKİ TEK YARATIKLARIIIZ!..

YOO!..

BİR DAHA MÜŞTERİLERİN FAVORİLERİNİ EŞİT KESMEZSEN DÜNYAYI ELE GEÇİRECEĞİ!.....

HAYIIIR!

BİR DAHA ASLAAAAA!..

Bunca yapılmasına rağ MEN

BİŞEYMEN'Lİ ÖYKÜLER

NERDE KALDI BU ADAM YAA!..

MÜŞTERİ-LER DE BEKLİYOR..

KAHRETSİN! UYUDU MU N'APTI!..

EV CEVAP VERMİYOR.. CEP TELEFONU DA YOK...

SELAAM!..

EVLADIM NERDE KALDIN... GEL ÇABUK!..

TAMAM. ŞİMDİ HALLEDE-RİM...YUMUR-TAYI VER... BİBER, DOMATES... EVET!..

FIRRSSS

İŞTE HAZIR!..

ELİNE SAĞLIK MENE MEN!.. BU YEMEĞİ SENİN KADAR GÜZEL VE ÇABUK YAPAN YOKTUR...GÖTÜR OĞLUM MÜŞTERİLERE..

MENEMEN LER NERDE KALDI YAA!..

2. ÖYKÜ

KUYUYA ADAM DÜŞTÜÜ!..

ADAM DÜŞTÜ!..

HII!..

HEEEY!..

GELİ-YOOR!..

FAKAT SÜPER-MEN DEĞİL BU...

R HARFİ VAR...

KİM ACABA?

COOT

AA.. ÇARPTI!..

TAMAM...BEN HALLE-DERİM...KUYUYA İNER ADAMI ÇIKARIRIM..

R. NE DEMEK ACABA?

BOŞVER YA, NEME LAZIM, GAZ VARDIR-- YILAN MILAN VARDIR...BEN İNEMEM ABİ... YOK...

İLAN GENE REZİL OLDUK... YAPAMAYACA-ĞIM İŞLERE BURNUMU SOKMIYCAM BUNDAN SONRA..

REZİL-MEN'MİŞ BU..

SİTTİR GİT REZİL. MEN!..

Son

Akşamsefası

Teoride & Pratikte

Bahadır Boysal

BAŞLAYIŞ ... Sessiz bir uçuşu hissettim. Dün gece onulmaz düşlerimin birinde...

İnsanlığın çarpıtılmış hangi hayatlarından koşup gelmişti... Benim öfke ve tatminsizlik kokan düşsel platformuma...

VE SADİZM VE NARSİZM KOKAN DEBDEBELİ SİBERNETİĞİM VICIK VICIK KAN VE TATMİNSİZ ŞEHVET DOLU RÜYALARIMIN. SONSUZ ÇÖLÜNDE SUSAMIŞ YALNIZLIĞIMI BU KUŞUN TAPTAZE VE SICACIK KANI BASTIRAMADI BENİ... AKSİNE AZDIM BEN ŞİMDİ... İÇTİKÇE SUSADIM...! SUSADIKÇA AZDIM...

EY, DELİREN KAOTİK BENLİĞİMİN TÜM DELİ DANALARI! ŞİDDETLE ÇEKİN BENİ ŞİRRET DOLU HAYAL GÜCÜMÜN KARANLIK OVALARINA... KİM? AMA, KİM ENGELLEYEBİLİR BEYNİMİN ATEŞLİ KIVRIMLARINDAN TAŞAN GÜNAHLARIMI!!!

Kimse.... ..... Dermansız kaldı ruhum... O tuzlu ve iştah açıcı insan kanının cazibesiyle kıvranıyor artık yalnızlığım...

BEN NAPOLYONUM!..

Korkarım Tanrı, içimdeki bastırılamaz ve tehlikeli duyguları yumuşatmak için göndermişti bu insanın yoğalmasından payını çoktan almış zavallı güvercini... Ama umrumda değildi... Ben susamıştım...

Belki bir nabza ilaç olur diye boşuna sarıldım platonun ruhsuz figüranlarına...

Ama acı ve nefretten başka birşey bulamadım...

Ve o vakit taa derinlerimden... öfkeyle doldurduğum bağırsaklarımdan o an kopup gelen korkunç çığlığımın dışavurumu kaçınılmaz oldu...

.... Ağlamaklı yalnızlığım .....

Yüzüne takıldım... Dünyada çok çekmiş bir ilham perisiydi sanırım... Ama umrumda değildi...

UYAN ARTIK BEBEĞİM... NASIL TERLEMİŞSİN...

Neler oluyor? Bu karışık duygularla mazi-den sesleyen kim? Yoksa su perisiği mi konuşuyor?..

Göklerde gördüğü "bir şans daha" diye sendeleyerek uçan bir yarasıkla ürperdi birden.

İnsansı olana duyduğum öz saygıyla dudaklarından alacaktım ihtiyacım olan kanını...

UYKUNDA MIRILDANIYOR. DÜN-KABUS MU GÖRDÜN YOKSA?

Sana nasıl anlatsam...

Tapınılası Tanrı bir güzellik tohumu daha ekmişti çorak topraklarıma...

Histeriyle karışık ağıldım bu su perisiğine...

Akşamsefası

Killandırma Servisi

Vedat Özdemiroğlu

"Evde kalan ölür!"
(Yeryüzündeki tek Çingene Atasözü)

İster İnan İster İnanma

Beyoğlu'nda, ısrarla kağıt mendil satmaya çalışan bir çocuğa almayacağımı söyledim... Gelip arkadan çekiştirdi ve şöyle dedi: "Sebep?.."

Yine Beyoğlu'nda, geçen Ramazan'da, adamın biri elinde tuttuğu küçük bir tavşanı, dostum Fatih Kaan'a uzatmış ve "Buyur abi, iftarlık almaz mıydın?" demiştir..

Geçen yıl, Ankara'da annemle birlikte bir tanıdığı görmeye gittik.. Yaşlı teyzenin kocası, kısa bir sûre önce vefat etmişti... Ben o eve, en son çocukluğumda gitmiştim... Neyse, teyzenin elini öptüm, oturuyoruz falan, elini omzuma koyup şöyle dedi: "Aaah ah, rahmetli seni bir görseydi.." Ben cümlenin devamında "koca adam olmuş derdi" gibi bişey beklerken, teyze lafını şöyle tamamladı: "Kim bu diye sorardı... Rahmetli son zamanlarda herşeyi unutuyodu..."

Oyuncu Baykal Kent, bir muhabbet sırasında aynen şöyle demiştir: "Bana bir rol teklif ettiler, tam Cüneyt Arkın'ın oynayacağı bir rol... Benim bu cüssemden iki Cüneyt Arkın, bi de Salih Kırmızı çıkar yahul.."

Cüneyt Arkın deyince, bir zamanlar sinema şirketlerinden biri Cüneyt Arkın'la bir filmlik sözleşme yapmış, çekimler bittiğinde anlaşılmış ki, bir değil, iki film çekilmiş gargaraya getirilerek!.. Cüneyt Arkın da davacı olmuş rivayete göre!..

Kızkardeşim Funda, Orta 2.sınıftayken sınıf arkadaşlarından birisi, hatıra defterine aynen şu şiiri yazmıştır:

"Seni sevdim seveli
Kör ettin gözlerimi
Verdim sana o temiz kalbimi
Söktün organlarımı!"

Limon dergisinde (çoğunuz hatırlarsınız) sevgili Can Barslan'ın yazdığı "Ercüment Menemen" tipi vardı... Dergi çalışanlarına bankadan toplu şekilde kart gönderilmiş, gelen kartlardan bi tanesi de Ercüment Menemen adınaymış!..

Milli takımın eski teknik direktörü Sepp Piontek, uzun yıllar önce, galiba 70'li yıllarda, Haiti Milli Takımı'nı çalıştırıyormuş... Haiti'de çok seviliyormuş, özellikle de Haiti Kralı, Piontek'i çok tutuyormuş.. Birgün Piontek, Kral'a gitmiş, maaşına zam istemiş.. Kral "Hallederiz" deyip, Piontek'i sarayın mahzenine indirmiş.. Ve oradaki makineleri bizzat kendi kullanarak para basıp Piontek'e vermiş!..

Futbol çağrışımından başka bir olaya atlayalım: Halı sahada yaptığımız bir maçta 10 dakika oynayan Aslan Özdemir, çok yorulup oyundan çıkmış, gûçbela gittiği soyunma odasında baygın düşmüştür... Kendisine geldiği zaman ise iki köpeğin iştahlı bir şekilde ayaklarını yaladığını dehşetle farketmiştir!..

Firavunun Laneti

OLMAYAN BİR DÜNYA

İstanbul'da bulunan ve en kısa zamanda yenilenecek olan 571 dolmuşun anısına...

ÖZET: Yaşlı adamın oğlu, babasının çok sevdiği eski model dolmuşunu gizlice bozar. Dolmuşuna küsen yaşlı adam huzurevine gimeye razı olur. rüyasında arabasını oğlunun bozduğunu öğrenir ve huzurevinden kaçar, araba mezarlığına gider. Arabayı tamir ettirmek için Dolapdereli Tayyar Usta'ya giderler.

Güneri İçoğlu

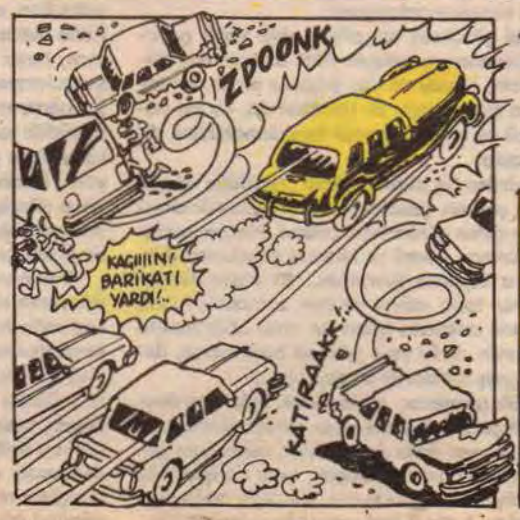

Devamı 11.sayfada.

Akşamsefası

LeManti MEDYA

■ Genç gazeteciler yarışması

En iyi habere Euro'96 ödülü

Yarışma McDonald's-Sabah işbirliği ile yapılıyor

McDonald's Sabah gazetesi ile işbirliği yaparak 'Genç Gazeteci Adayları' yarışması düzenliyor. 'Ülkemin En Büyük Futbol Başarısı' konulu kompozisyon yarışmasında yazarlarından Selahattin Duman ve Türkiye Futbol Federasyonu Basın-Yayın Danışmanı Orhan Şahin'in de bulunduğu bir jüri tarafından değerlendirilecek. 'Genç gazeteci adayları'nın...

Hamburgerci-Gazeteci işbirliği

Teknolojiye yaptığı olağanüstü harcamalara karşın, insana hiç yatırım yapmamakla eleştirilen medyada yeni bir gelişmeyle karşı karşıyayız: Sabah gazetesi ve Mc Donald's işbirliğiyle gerçekleştirilen, "Genç Gazeteci Adayları Yarışması"... Konusu, "Ülkemin En Büyük Futbol Başarısı" olan bu yarışmayı kazanan genç gazeteci adayı '96 Avrupa Futbol Şampiyonası'nı izleyecekmiş...

Yarışmayı anladık. Ödül de bir kenara; ama anlamadığımız, Sabah, yarışmayı neden Mc Donald's gibi kelaklaka bir firmayla düzenliyor? Üstelik de, 'deli dana' patlığını yaşadığımız şu günlerde!

Anlaşılan Sabah, gazeteciye yatırım yapmak şöyle dursun, 'deli danalar' aşlarına kurban edecek. Gazetecinin ve gazeteci adaylarının teknoloji gölgesinden sonra bir 'deli dana' gölgesinde barınmağı kalmamış.

BEZGİN BEKİR KEDİ SERVİSİ

Anne tarafından Van, baba tarafından Siyam olan 5 aylık, mavi gözlü, beyaz tüylü, *cin gibi bir kedicağe*, sıcak yuva aranıyor. Tel: (0216) 38499 Tülay Eda.

Gazetelerin, bilgisayar promosyonunda, topladıkları 'katkı payları' aracılığıyla gerçek fiyatı aslında 400 bin lira.

HABİTAT İÇİN KEDİ VE KÖPEKLERDEN SONRA, ŞİMDİ DE ÇİÇEKLER ÖLDÜRÜLÜYOR

Son 15 gündür **Beyoğlu**'nu delik deşik eden Habitat çalışmalarının, LeMan'ın bulunduğu bizim **İmam Adnan sokağa** da birgün uğrayacağını biliyorduk. Nitekim elimizdeki sayıyı çıkarırken 48 saat boyunca (Bu aynı zamanda derginin mutfağının hazırlanma süresidir) kompresörlü delici aletlerin **ton ton** ve kelepçelerin **gar gar** kulak patlatan seslerini, masalarınızda sürürürken sineye çektik. Paramparça, **öbek öbek** yığılan taşların ve açılan çukurların üstünden düşe kalka, peynir ekmek, gofret atmaya, bakkala gittik. Ama hiçbirimizin aklına, **kedi köpeklerden** sonra, **çiçek katliamına** da girişileceği aklımıza gelmemişti. Derginin kedisi **'Mimoş'**u arkadaşlarımızdan birisi evine götürüp garantiye almıştı. Gel gelelim, birbiri ardınca dergi binasının önüne ektiğimiz, 2 yıl boyunca büyüttüğümüz **çiçekler** ve binamızı saran **sarmaşığı**, **Habitat'a kurban verdik**.

Habitat için sokağı delik deşik eden çalışma, aynı ilgiyi bizim çiçekler ve sarmaşığımızdan da esirgemedi ve sevgili bitkilerimizi, önündeki küçük çiçekliği paramparça etti. **Habitat canavarları**, hırsını tam alamamış olmalı ki; lime lime ettikleri çiçeklerle, sarmaşık parçalarını **ortalığa saçtılar**. İşçilerin bazılarının elinde, boynu bükük sallanan metrelerce sarmaşıktan kalan dallar içimizi **acz** ettirdi. İşin ilginç yanı, Habitat canavarlarının yalnızca bizim çiçekleri hedef seçmesiydi. Sokak komşularımız **pavyon ve kulüplerin** önündeki geniş çıkıntılı mermer çiçeklikleriyle bunların içindeki **plastik çiçeklere kimse dokunmadı**. Sokaklarımızın kedi ve köpeklerinden sonra LeMan'ın çiçekleriyle sarmaşığını katleden bu barbarlığı, Habitat'a, Belediye'ye, müteahhit firmaya, devlete ama en önemlisi **okurlarımıza** şikayet ediyoruz.

SANA SUSUZ BALIK GETİRİYORUM

"Mayıs'a"

Sana susuz kalmış balıklar getiriyorum avuçlarımda. Fabrikaların simsiyah, kimyasal suları karşıyar yanıbaşında aturduğumuz akan sulara. Sana ölü kuştar getiriyorum, kanallannda paslanmış kurşunlar...

Dizlerimin üzerine çöküp kendimi sana adamak istiyarum... Oysa sadece cançekişen ölü harfler bırakıyarum sana... Masumsun ve meleksin, ama bu çağdasın sen de benimle. Mesela benimle bu can çekişen dağanın ortasında ve tepenin yamacındaki terkedilmiş, metruk evde yaşamayı düşünürken bile gözündeki güneş gözlüğünün sana verdiği rahatlığı, camının kalitesini, sana yakışıp yakışmadığını geçiriyarsun aklından. Bizi boğan toplumsal kurallar ve ilişkilerden uzaklaşmamızı konuşurken bacaklarına sımsıkı sarılan katunu hatırlıyarsun bir taraftan. Yeni aldığın mavi ceketine akan sevgin bazen önüne çıkıyor herşeyin.

Sen de biliyarsun böyle giderse artık güzelliğimiz dağadan gelmeyecek, son ağaçlar kavrulurken...

Kenarından kimyasal artıkların karıştığı, kirli sulann aktığı masamıza yıllardır görmediğimiz, kara gözlüklü çok eski bir arkadaşımız geliyor... Şimdi a kağıt mendillerle koruyor duygulannı. Başı döndüğünde cebindeki anahtarlığı sıkıyor. İkinizi de siyah gözlüklerinizin arkasındaki yokalon doğadan görüyorum... Bardak altlan, telefon kartlan, gazeteler, parmaklarımızı, ellerimizi kesiyor hemen. Kanlarımız durmuyar sanra da. Her tarafımızdan çıkan plastik yara bantlan yetmiyar kanımızı durdurmaya... Masamıza gelen bu arkadaş günlerdir çak yarulup, uykusuz kalsa da çak para kazandığını söylüyor bize. Görevinin hayatı ters yüz etmek olduğunu söylüyor... Adeta sayıklarayak konuşuyar bizimle.

Çok güveniyarlarmış ana çalıştığı televizyon kanalında. "Biz **demokrasi, çağdaşlık ve özgürlük için savaşık kalan. Rolümüzün adı Demokrasi için kollarını sıvıyan genç, çağdaş, bilgili çocuklar...**" diyar. "**Görevimiz herşeyi uzlaşmaya, modern, çağdaş ve mutlu görüntülere bağlamak. Yoksulluk, göç, aile felaketlerinin ardından hemen görkemli bir düğün, bir işyerinin açılışı, bir magazin haberi verdiğimizde zenginlik umudu daha da pekişiyar. Ekmek kuyruğunda bekleyenleri, sigorta hastanelerinde çile çeken hastalan, gecekondu yıkımlarını isyarla gösteriyoruz ki, ardından gelecek zenginlik haberiyle, yoksulluk tiksintisi çoğalsın, zenginliğe rağbet, serbest ticaretin ve piyasanın geleceğine umut artsın...**

Kendisini bir düşünceye adayanlan, mala mülke önem vermeyip durmadan kendisini geliştirenleri, modalan, yenilikleri takip etmeyenleri biraz kaçık, biraz kompleksli, ama en çok gerikafalı ve toplumdışı insanlar olarak gösteririz. Öyle ki bunu nasıl başardığımızı kimseler anlayamaz...

Sistemi eleştirir gibi gözüksek de, alttan alta: Vakit geçirmeden siz de zenginliklerden yararlanın. Aktif olun ve hızlı düşünün, anı değerlendirin, masalı veririz. Böylece etrafı, bir taraftan sistemi kıyasıya eleştirirken, bir taraftan da, bir an önce ve sistemden en çok ve en çabuk nasıl faydalanabilirim, diye dolaşan insanlar kaplar...

Özgürlük sözü dilimizden hiç düşmez. Ama özgürlüğü en çok iyi dans etme, yolculuk yapma, gazoz ve aylan giyinmek amacıyla kullanırız. İğrenç ve aylan görünmeye çalışan, küstah; burası size pasaportu gelecek: Kumar, bencil ve bireysel çıkarlarımız düşkün insanlara yolculuğa özgürlük kavramı... Bir insan dünyadaki en yeni teknolojileri takip ediyor ve aynı zamanda tuhaf, aylan giyiniyor, iş yerinde emirlerini tutmuyor, ama öbür taraftan işyerinde en kısa zamanda en iyi yere gelmeyi başarıyorsa, özgürlük duygusu en gelişmiş kişi olarak tanımız onu...

Bütün bunlara küçük çıkarlardır, rantlerimize bulanmış duygusal şovlar, sırf dikkat çeksin diye abartılan ruhsal stresler de eklenince bu özgürlük anlayışı daha da renksizleşir, çekici hale gelir. Kahvaltılarımız hem acıdır, hem küstahtır; hem de öğrenirde en iyi yere gelmek istiyordur. Çıkarlarına sıkılıyken bağlıyken duygularını da yaşamakta, hatta ruhsal acılar bile çalışmaktadır...

Kolay anlaşılmayan biri de olsa sonuçta bizden birdir!

Sistem ekonomik boyutunu pek tartışılmıyarız kimseye. Orası adeta yasak bölgedir. Ama zenginliğin kaynağını, ekonomik sömürüyü tartışmadığımız kadar tartışınız zenginlerin özel hayatlarını ve kışkırtıcı cinselliği... Cinsel özgürlüğü, her çeşit dans özgürlüğü ve lüks kıyafet özgürlüğünü konuşmak daha çok işimize gelir...

Görünüşte çoğulcuyuzdur. Toplumun her kesimine yer veriyor görünürüz. Ama öyle kurgularız ki görüntüleri, özellikle yoksulları, dar gelirlileri, işçileri ve yaşlıları yabana, duygusuz, kobo haksız; varlıklı ve güzel görünümlü olanları ise iyi kalpli, ince, haklı ve duyarlı insanlar, diye gösteririz... Nitekim bu kurgulanmız sayesinde en çok yoksullar, itilmişler ve haksızlığa uğrayan azınlıklar birbirinden nefret eder... Demokrasi de özgürlük kadar sık kullandığımız bir kavramdır bizim. Demokrasiyi öyle görüntüler ve kurgularla veririz ki, demokrasi deyince 'insanın aklına daha komşularından başarılı, zirveye gözünü dikmiş, maddi açıdan kendisini güvenceye almış, iyi eğitim gördüğü için etkileyici konuşan ve sağlığına dikkat eden bir 'insangelsin isteriz...

Demokrasi ve özgürlük sözlerinin arasına sürekli çağdaş dünyanın sunduğu teknolojik yeniliklerin, fırsatların ve bunun sonunda kazanılacak olan bireysel zenginlik görüntülerini koyduğumuzda insan, dışında hangi yılan yaşarsa yaşasın yine de önceliğe çıkarlarını düşünmekten alıkoyamaz kendisini... Çünkü öyle kamaşık, öyle içinden çıkılmaz kurgulanız ki hayat, 'insanlıktışı bir hak iddia edemez hale gelir zihnimizden. Korkup sinilmesi için yaparız bu kurgulan... Sonra da eğlence, dedikodu, magazin, futbol ve müzik programlarıyla kuşatırız duygulannı... Bütün bunlar: Sen küçük çıkarlarınla ilgilen ve gününü gün et, gerisini bize bırak, demek anlamına gelir...

Doğa t
özel bi

**1 Numara Yayıncıl
sporları gibi, sahası
uğraşanlar için Out**

1 Numara Yayıncılık
ayından itibaren bi
s orları' dergisi çık
Son yıllarda dünyadaki g
lere paralel ola ak Türkiy
yükselen bir trend olan
ve trekking, dağcılık gibi
kucak kucağa yapılan spo
rına ilgi gösterenlere y
olan derginin adı 'Ou
Outdoor, Batı'da da gü
kıntılardan uzak, ikinci b
lik kazanılan farklı bir ya
çimirin adı.

Outdoor'un Genel Ya
netmeni Defne Asal, bö
dergi çıkarmanın gerek
şöyle açıklıyor: "Türkiy
an 15 bin kişi fiilen dağla
bin kişinin dalış brövesi v
mel Trophy'ye 35 kişi ba
Spor malzemesi satan ma
arttı. Yani toplumda ana
gası spor olan gruplar oh

1 Numara Yayı

bir dergi çıkartıyormuş. D
duğu için, yerli bir dergini
lı. Ama daha ilginç olan
böyle bir dergi çıkarmanın
kişi dağlarda, 30 bin kişin
vurdu. Defne Asal'ın fiilen
istatistikleriyle çakışıp çak
hesap ettiklerini umuyoru
la ilgili Out door dergisi
Ama bu açıklamada yine
Torphy'ye başvuran 35 ki
tirajına yapacağı katkısı. S
yoruz, siz en iyisi 'GİT'ten

Bir televi
maktan
izin veri
yah gözl
yasal ar
İkimiz
tan beri
ğayı çok
duğum p
makistiy
Çak
çek reng
Biraz
na yatır
görüp s
koşup k
da gece
Sana
paslanır
can ver
kat anla
Ne a
tün yapa
yetmez...
Herş
Kaza
Kazc
cek!... K
kalacak

* Bu hal
benden. E
ve daha c
eğitim içi
öğrencile
ca joplarv
ra da birç
25 Nisan
mazlum l
ülkemizd

Akşamsefası

tkunları için derg çıkıyor

rekking, off-road, dağcılık, sualtı anın ta kendisi olan sporlarla adıyla yeni bir dergi çıkartıyor.

lık, doğa tutkunları için Out door adıyla yeni tutkunları aynı zamanda İngilizce tutkunu ol- ilizce isimle çıkarılması uygun görülmüş olma- door'un Genel Yayın Yönetmeni Defne Asal'ın, ekçelerini açıklaması. Asal'a göre şu an 15 bin alış brövesi var. Camel Trophy' ye 35 kişi baş- larda ilan ettiği 15 bin kişinin Genelkurmay'ın masının doğurabileceği sıkıntıyı kendi adlarına nca muhtemelen, dağlarda bulunanlarla tiraj- . spor ayakkabı firmaları da gıdıp geliyordur. bizim için en karanlıkta kalan nokta Camel Out door'un çıkarılma ihtiyacı ve en önemlisi okurlar, bizim yayınımız olduğu için söylemi- ayın.

kanalında hayatı ters yüz eden arkadaşımız konuş- unsa üzen zift kaplı çimenlere uzanıyor ve: **"Bana güzelim suyun akışını seyredeyim biraz,"** diyor; si- ni hiç çıkartmadığı için suyun içindeki simsiyah kim- görmüyor...

etikte bekliyoruz, çünkü bu eski arkadaşımız sabah- aksızın içki içtiği için birden bire soyunup "**Ben do- adın, doğayı; nefret ediyorum yaptığım işten, al- an,**" diyerek kimyasal artıkların karıştığı suya otla- e biz onu son anda engelliyoruz...

edince de siyah gözlüklerini zorla çıkartıp suyun ger- rmesini sağlıyoruz...

o içkiden sızıp kalınca da evine götürüp onu yatağı- . Kansı bize ondan dert yanıyor. Uykusunda kabus dığını ve sık sık sabaha karşı uyanıp balkona doğru ini aşağı atmak istediğini anlatıyor... Sabah olunca dıklarının hiçbirini hatırlamadığını söylüyor...

z balıklar getiriyorum, ne olur dirilt onları... Sana rşunlarla vurulmuş ölü kuşlar getiriyorum, ne olur a... Avuçlarına ölü harfler bırakıyorum, ne olur soluk

ıtul düşüncelerinin, duygularının önüne geçen bü- lerden... Bu çağın meleği ve masumu olmak sana imize yetmez...

e boğulmak artık sen de biliyorsun...

k, güzelliğimiz yaşayan doğadan gelecek...

k, bizi bu hale sokanlar bize muhtaç hale gele- amazsak susuz balıklar, ölü kuşlar, soluk harfler

...

azını erken istediler 25 Nisan Perşembe ğaz Üniversite, parasız lara çıkan üniversite tarafından acımasız- erde sürüklendi. Son özalına alındı. Bugün mbe, İsrail militarizmi bombalarken, bizim ş hala uzakta. Kürt kimliği inkar edilirken Diyarbakır'a gi- den barış trenini karşılayanlar coşkun- du. Bugün 25 Nisan Perşembe ve ar- tık devletin sadece zulmü var heryer- de. Ve artık yüzümüzü 1 Mayıs'lara, ölümü haykıracağımız alanlara, yü- zümüzü emekçilerin örgütlü gücüne dönüyoruz. Yüzümüzü zorbalıkla ve Nakşıdilla hesaplaşmaya döndüyoruz.

Firavunun Laneti

OLMAYAN BİR DÜNYA

İstanbul'da bulunan ve en kısa zamanda yenilenecek olan 571 dolmuşun anısına...

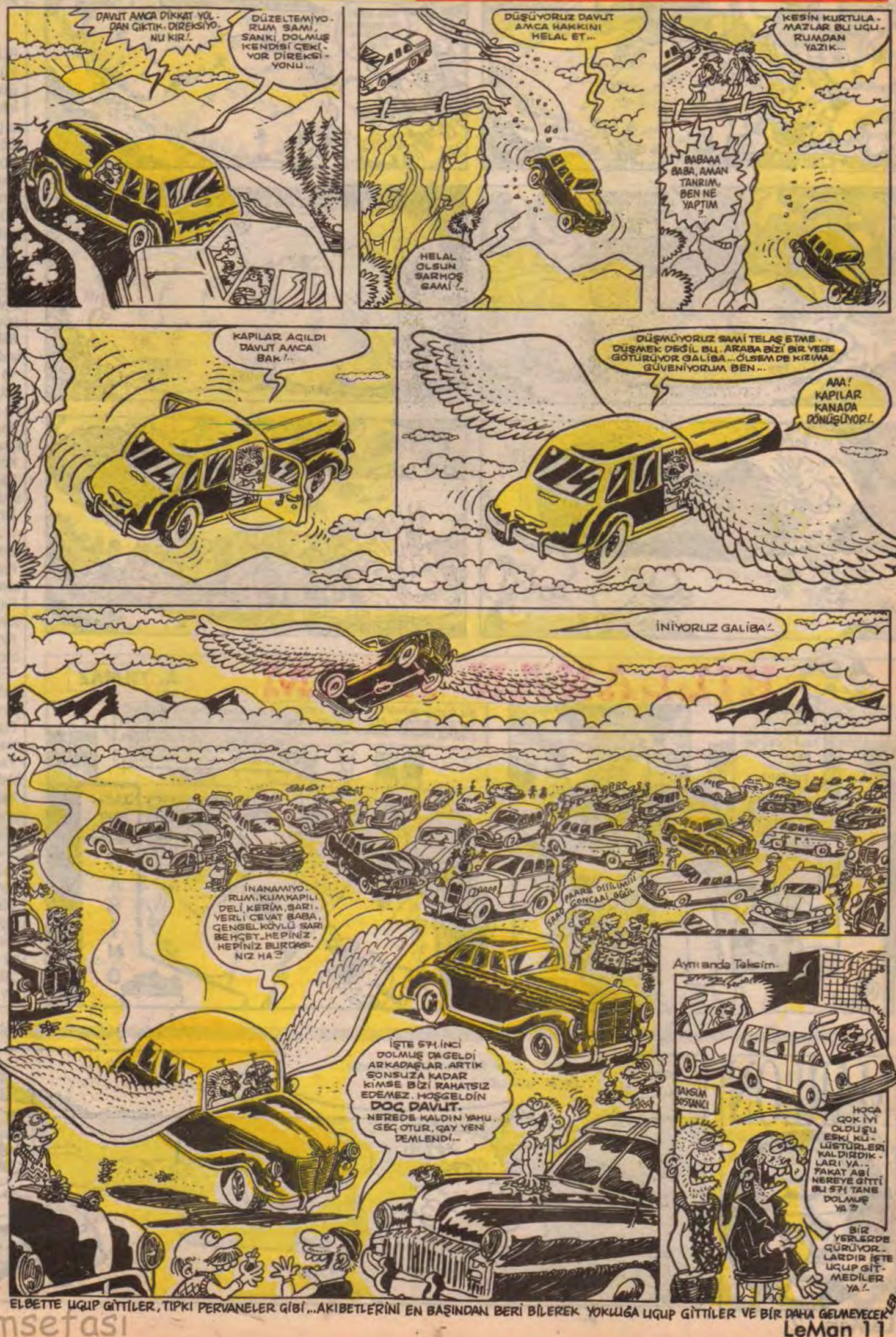

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

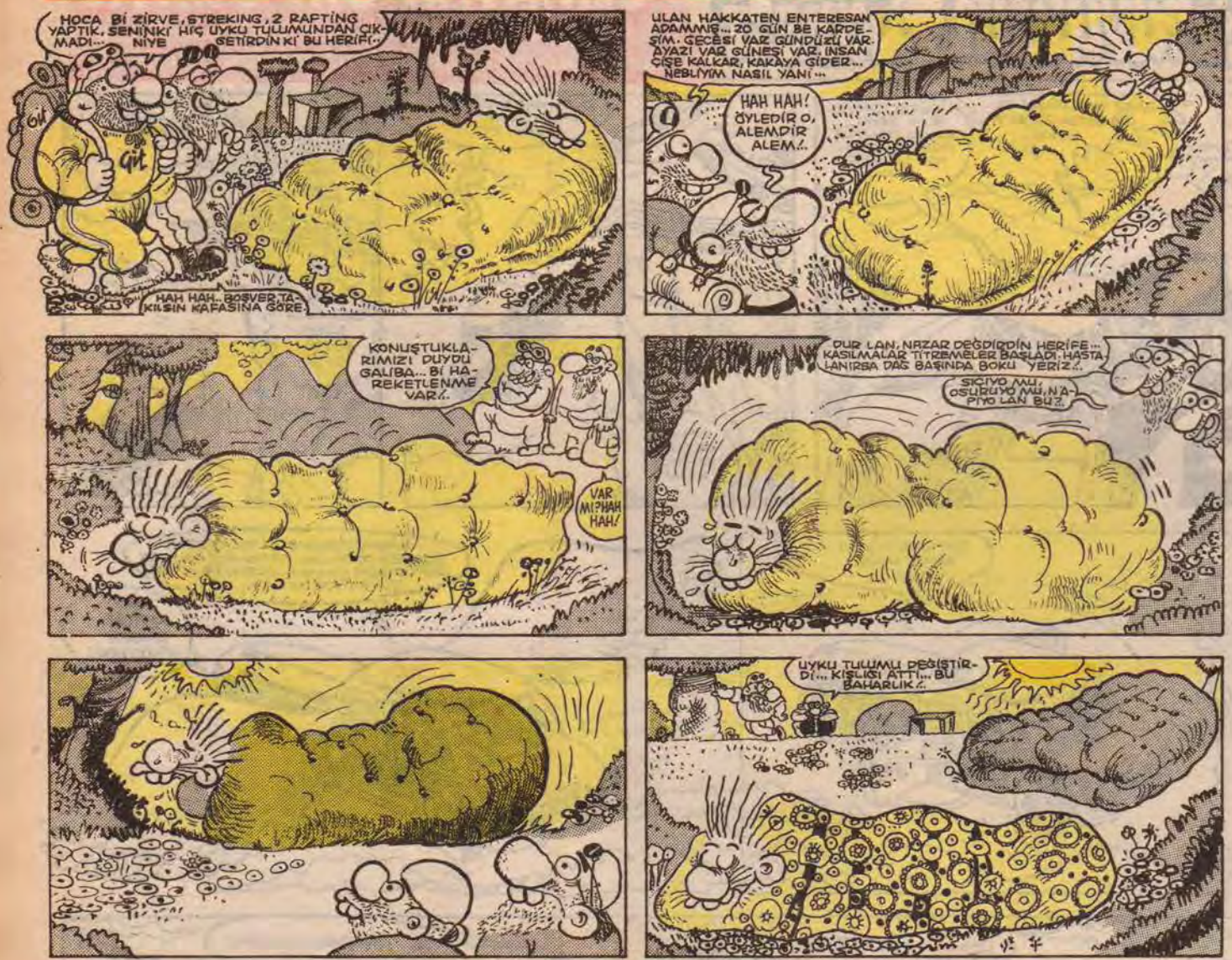

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

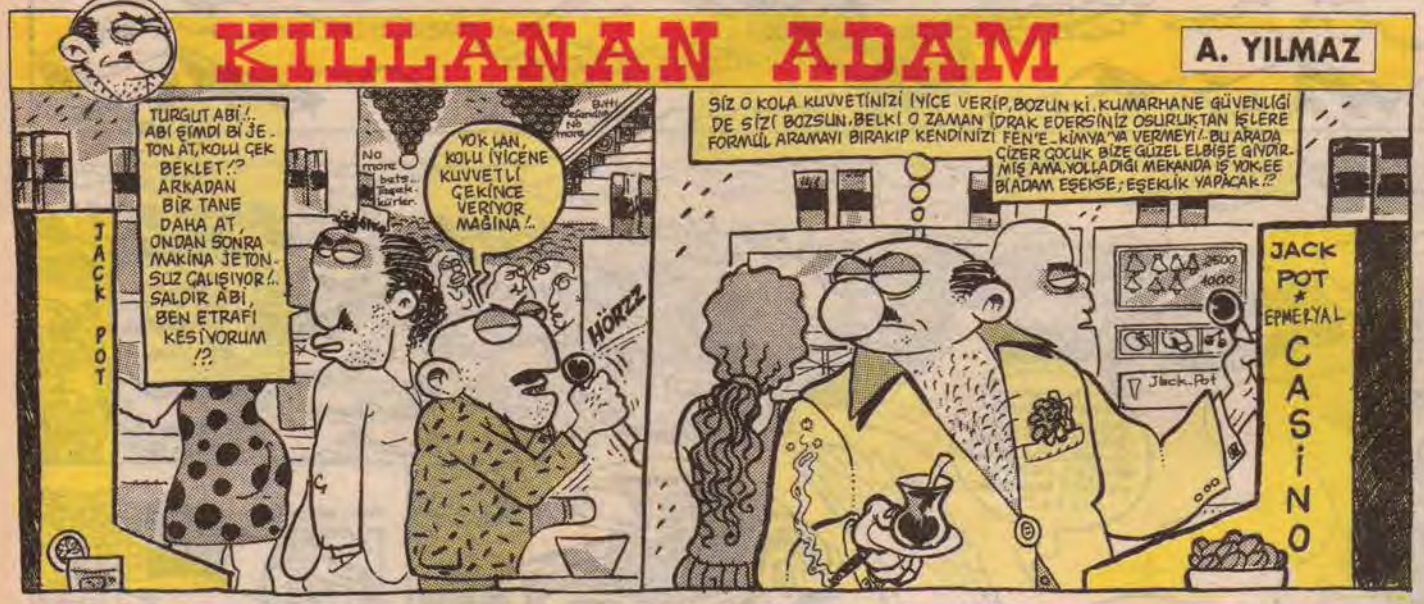

MARLON

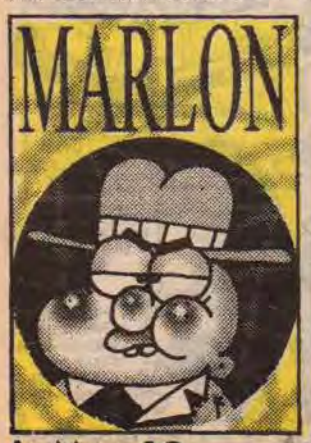

ERDİL YAŞAROĞLU

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Biz yaralılar tanınırız gözlerimizden...

Ruhlardan gözlere yükselen hüznü izle!
Hüzün ki bakışlanmızın damgasıdır.
Gözlerimiz de yaralı ruhumuzun aynası.
İşte bu yüzden biz yaralı insanlar tanınınız gözlerimizden...
Gözlerimizdeki hüzün ortaktır.
Gözlerime bak, ne olduğumu anla!
Yaralı insanlardır beni yaralı insan yapan...
Çünkü yaralı insanlara baktıkça kendimi görürüm.
Ve de yanık yanık hüzün mısralan döktürürüm.
Örneğin ne kadar da hüzünlendirir beni, toplum için savaşırken toplum tarafından yalnız bırakılanlar.
Bilirim, doğduğu anda ana babası tarafından terkedilenler gibi yaralanır insan.
Ya da en çok ihtiyaç duyduğu anda ailesi, sevdiği tarafından bir yudum sevgiye, ilgiye hasret bırakılanlar gibi.
Yaşadığın denizin suyu ansızın çekildiği için, karaya vunnuş balık misali olursun.
Korunmasız, çaresiz...
Sanki bir hançerin sızısını sırtında hissedersin.
Sanki kızgın bir demir dağlar yüreğini.
Sanki peş peşe kurşun yemişcesine sendelersin.
Kimsenin hissetmediği bir depremdir seni yıkan.
Kimseyi yakmayan bir yangın kavurur seni.
Kimseyi alıp götürmeyen bir sel tarafından alıp götürülürsün.
"Giden ağam, gelen paşam" diyerek darbeci paşalan alkışlayanlan görürsün, yaralanırsın.
Darbeci paşalann anayasasını oylanyla onaylayanlan görürsün, yaralanırsın.
Yaralamaz bu kadar seni, işkencecilerin bedenini yaralaması...
Yaralamaz bu kadar seni, polis kurşunlannın bedeninde iz bırakması...
Çünkü en çok koyandır insana, sevdiğince yaralanması.
Ama herhalde toplum yaralaya yaralaya öğrenecektir yaralamamayı bizi.
Bizim yenile yenile yenmeyi öğreneceğimiz gibi.
Birgün ne toplum yaralayacak bizi, ne biz yenileceğiz.
İşte o zaman ruhlardan gözlere yükselen sevinci izle!

Akşamsefası

'Geriç ölmek'...

Ender Özkaramanlar

Gazetede okudum: Cezaevindeki kocasıyla görüştürülmeyen bir kadın bu durumu protesto eden öteki kadınlarla oturma eylemine katılınca oradaki polisler tarafından tartaklanmış...Kadın cağız hamile olduğundan o sırada bebeğini düşürmüş. Şimdi size bu olayın perde arkasını, yani bir insan spermının ülkemiz siyasi koşullarındaki macerasını anlatmak istiyorum.

BİLİM TEKNİK

İşte, bir insan spermatazoiti... Dişinin yumurtasına ulaşmak için tam 6 metrelik bir mesafe katetmesi gerek... Boyu yaklaşık milimetrenin yüzde 1'i kadar... Bir erkek, saniyede 3000, normal yaşamı boyunca da 40 milyar sperma üretiyor...

Erbezlerinde günde 300 milyon spermatazoit üretiliyor... Bunlar, iki aydan daha kısa bir süre içinde olgunlaşıyorlar...

...Ve yarış başlıyor... Boşalma sırasında bir milyona yakın sperm hedefe, yani yumurtaya doğru maceralı yolculuğuna başlıyor... Bu yolculuk, onları baskıyan ve hareket olanaklarını arttıran meni içinde sürüyor... Ancak, bu bir milyon spermden çok azı yumurtaya ulaşabilecek...

Bazı akyuvarlar (Sarı olan hücreler) spermleri bekliyorlar... İçlerinden en güçsüz olanlarını kısa sürede yok etmek için...

İşte gördüğünüz gibi dört spermatazoit dölyatağı ağzına ulaşmayı başarmış... Yolculuğun bundan sonrası sayısız engel ve tehlikeyle dolu... Spermlerin büyük bir bölümü bu yolda telef olacak...

Resimde bir spermin kamçı bölümü görülüyor. Turuncu renkli olan ve bir anlamda enerji santralleri olan "mitokondri"ler, spermlere uzun yolculukları boyunca gerekli enerjiyi sağlayacaklar...

Bir spermatazoit dölyatağına ulaşıyor... Daha da zorlaşan bu yolculukta dölyatağını kaplayan tüycüklerin neden olduğu akıntıya karşı yüzmek zorunda kalıyor...

...Pekii, bu spermler yumurtanın yolunu nasıl buluyorlar? En son araştırmalara göre, hormonal koku sayesinde... Dölyolunun kasılmalarından kaynaklanan dalgalanmaların üzerinde bir sörfçü gibi kayarak ilerliyorlar...

Ve kaderin kapısına geliniyor... Yola çıkan bir milyon spermin sadece 100'e yakını yumurtaya ulaşıyor... Şimdi bütün mesele, yumurtanın üç esnek zarını delmek... Yumurta bu işi kolaylaştırmak için genişliyor ve zarını daha gergin ve zayıf bir yapıya getiriyor...

Yumurta zarını delme sırasında, sperma başını kaybediyor... Patlayan başın içinden çıkan enzimler spermin yumurta zarını delmesini kolaylaştırıyor...

Ve, nihayet zafer... İşte spermlerden bir tanesi yumurtanın zarını delmeyi başarıyor ve içine doğru giriyor... Yarış bu noktada bitmiştir artık... Artık, diğer spermlerin yumurta yanına yaklaşmaya hakları yok...

Spermin yarısı yumurtanın içinde bulunuyor... Bu noktada, dışarıda kalan kamçı bölümünden kurtuluyor... O ana kadar kendisine motor görevi gören bu parçasına artık ihtiyacı yok... Spermin dışarıda kalan bu kamçı bölümü, daha sonra akyuvarlar tarafından başka hücreler üretmek için kullanılacak...

...İşte yeni bir hayata atılan ilkadım... Kromozomları taşıyan "kromatin"sıvısı yumurtanın içine saçılıyor... İnsanoğlunun genetik mirası olan kromozomlar yumurta hücresinin çekirdeğiyle birleşiyor ve yeni bir canlının, bir insanın ilk adımı atılıyor...

Yaklaşık bir ay sonra caninliğin ilk evreleri...

Derken o gün, o anda herşey birden bitiyor...

AAAH!..

Böylece, bir insan spermatazoiti daha ülkemizin ağır siyasi koşulları altında koşusunu daha fazla sürdüremeyip düşüyor...

AAAAAAAAAAAAH!..

Hayatın anlamı bu!.. Aslında şu an hepimiz birer kocaman kromozom gibiyiz... Tek derdimiz var, o da bir yumurta hücresinin çekirdeğiyle birleşmek... Tıpkı yıllar öncesindeki gibi... o kadar...

-BİTTİ-

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

Ne yani sen şimdi hiç bilgisayar kullanamıyor musun?! EHİHİKİKİKİ!. (Sakuk ERDEM'le yapılan bir diyalogdan.)

SİNCE 1990

ERKUT ABİ..

ERKUT, SEN NE KADAR TEPKİSİZ ADAMSIN BE!. KUTUPLARDA KUTUP AYILARINI ÖLDÜRÜYORLAR, FOKLARI ÖLDÜRÜYORLAR SESİN SEDAN ÇIKMIYOR.. BİZ BU İŞ İÇİN Bİ VAKIF KURUYORUZ ARKADAŞLARLA..SEN DE BU OLUŞUMDA GÖRMEK İSTERİZ..

TABİİ ÇOK İSTERİM NE..DEN OLMASIN?.

ŞİMDİ BUNU ALIN.KUTUP AYILARINDAN EVVEL BU ÜLKEDE NELER OLUYO ONLARI TEK TEK GÖSTERİN..SONRA ONLARA ÇÖZÜM BULMASI İÇİN MOTİVE EDİN!. BÜTÜN HAYATINI BU ÇÖZÜMLERE HARCIYCAK..HAA, Bİ DE EVLENDİRİN BUNU!. Bİ DE ÖYLE BAKALIM?.

ERKUT ÇİÇEK ÇOCUKLAR BAKIM EVİ.

KARDEŞİM ŞURDA ÜÇ GÜN BAYRAM TATİLİ YAPALIM DEDİK, İYİ OTELDİR DEDİK, ŞİMDİ SEN KALKMIŞ BANA 25 MİLYON LİRA SU KULLANMA EKSTRESİ ÇIKARTIYORSUN!. HER DAKİKA YIKANMADIK YA!..

ABİCİM, BEN DE EMİR KULUYUM.. FATURA BURADA.. BELKİ ÇOCUKLAR, YENGE FİLAN AÇIK UNUTMUŞTUR SULARI?. NEDEN OLMASIN?..

Reception.

ULAN ANCUK!. BAK BURDA DA DEĞDİRİYORUM!. BENİM ADIM KERİM, ADIMI HAVADA KARADA YERİM EHEHİKİKİKİ!.

Ulan demekki fezayada çıksak orda da yapacak şu hareketi..Ya paraşütü açıp şu gereksiz arkadaşlıktan ve diyaloglardan kurtulacam, ya da aşağıya fırlıcaz KERİM olan adını KERİME yapacam... [kisinden biri-

Espri:Ender ÖKSÜZ. -Mersin.

ERDENER ABİ

-Erdener abbü gattum Amarakarya daptüm galdüm büraya!..

-E sende kendine göre haklısın tabii..

*İstanbuldan Molda SUBAŞI'ya: Espirilerin fena değil, ancak daha önce söylediğim mi bilmiyorum, çizgi, hareket kompozisyon sorunların var ..Önce deseni halletmen gerekiyor..Yani kurşunkalemle bol bol çizecaksin.(Gördüğün herşeyi) Sevgiler, başarılar..

*İzmirden Ömer EŞİT'e: çizginiz fena değil, ancak o gereksiz taramalar yok mu, işte o gereksiz taramalar karikatürü öyle bir boğuyor ki! Balıkla.. çok yerkiri çizgi ile ön plana çıkartmaya çalışın, taramaya filan hiç gerek yok!. Espriler pek yazılırdı.. Bundan ötesi gerek karikatürlerinizde bir hareket yok, çok durağan!. Selamlar, sevgiler..

*Manisa'dan Tonay BAĞDEMİR: Espirilerin iyi, çizgin de güzel, fakat keçeli kalemle çizmen işi bozmuş.. Yüz ifadeleri birbirine girmiş.. Tarama ucu ya pilot kalemle çizmeyi dene, bakalım..(Önce kurşun kalem tabii) Selamlar.

*Iğdır'dan İlkay BALABAN'a: Çizimlerini ve fotoğrafı almıştım. Panige gerek yoktu İlkay.. Hocam, çok küçük ebatlı iki-üç figürlü karikatürler çiziyorsun .. Bu yüzden çizimler çok basitmiş gibi duruyor.. Çizerken kendini kasma. Bir de aklına ilk geldiği gibi çiziyorsun zannedersem, bu yüzden espriler tam oturmuyor.. Desenini biraz daha toparlayıp olaya girişirsen çok iyi olacak .. Bu arada Orhan, Kamancı'dan ayrıldı.. Fezo Fatih, larini de ileride tekrar çizeceğim.. Selamlar, sevgiler..

*İzmirden Osman MEŞEKIRAN'a: Diğer arkadaşların aksine sende bütün çizimlerini kurşun kalemle yapmeşin! (yi güzel de bari bir tarihaini çinilassaydinde görseydik.. Espirilerin şimdilik çizginle pek uyuşmamış.. Umarım düzelir. Başarılar..

*Bursa'dan Ömer ÇAVUŞ, Erdam AFACAN, Ankara'dan Aydın ÜNAL, Espirileriniz başarılı..

AH BE MEHMET'İM YAA!. BİR KUANTUM FİZİĞİ OLAYI TUTTURMUŞSUN GİDİYORSUN YAA! O KADAR GITIR VARKEN, EĞLENCE VARKEN BU UĞURDA HAYATINI, YILLARINI YEDİN BİTİRDİN BE GÜZELİM!. BAK BANA!..

Bakıyorum, bakıyorum da bi mak görmüyorum bir türlü!.. kendime bakıyorum, üniversitede öğretim görevlisi olan bir kişinin nasıl böyle arkadaşları olur diye düşünüyorum!. Şu çocukluk arkadaşlığı tribinden kurtulamadık.. da "nobel" ödülü alsam pay.. da yok bana!..

ULAN SAYIN YAVRUCUUM... NİÇİN AĞLAMAKTASIN BÖYLE BİR ŞEKİLDE?.

HÜÜÜ!. ŞU GÜZELİM ELMAYI AFİYETLE YEMEK İSTİYORUUM!

İYİLİKSEVER BİR İNSAN EDASIYLA SENİ İSTEĞİNE KAVUŞTURMAK LAZIM. HOOP!..

AMANİN! NOLUYOR?

İMDAAT!.. BEN DE YÜKSEKLİK MOBİSİ VAR!.. KURTARILMALIYIIM!.

YAZIK, ÇOK YAZIK. NE YAZIK Kİ BİR ASTRONOT OLMA İHTİMALİN YOK DENECEK KADAR AZ... OYSA Kİ BEN...

İMDAAT! DEPREM OLUYOOR!.. KAPI ALTINDA DURMALIYIZ. KAPIII!..

ZANGIR ZANGIR

YOV ŞİMDİ NERDEN KAPI BULUYLUM SANA!.. AMMA PROBLEMLİ Bİ ÇOCUKSUN SEN!. PES YANİ!

PAT

UÇAR GİDER TEYYARE YERE İNER MEYYARE!

ZONK

İMDAAT!.. KÖR OLDUM, KÖR OLDUUM! GÖREMİYORUM!.. BU NE ACI Bİ KADERİM VARMIŞ!..

ULAN BÜTÜN GÜN SENLE Mİ UĞRAŞICAM! DAHA EVE GİDİP AT BACASI PİŞİRMEM LAZIM! ÇATTIK BE!..

AY AYY! BOYUN SIPAZMI GEÇİRİYORUM DERHAL VASİYETİMİ YAZMALIYIM. ÇABUK BANA Bİ NOTER, NOTEER!..

YOK KAPI İSTER, YOK NOTER İSTER, BİRAZDAN FREN BALATASI İSTERSE HIÇ ŞAŞMAM!..

GYYN

GÖRÜYORUM, GÖRÜYORUM! GERÇEKLİK TÜM HAŞMETİ İLE GÖZ BEBEKLERİME AKSEDİYOR! DETS E MİRİKİL!

HOPPA!.. İŞTE OLDUU... BİR İŞİ DAHA BAŞARMANIN HAKLI GURURUNU TAŞIYORUM BİZZAT!

PIOP

HÜÜ!.. HAYATIMIN GERİ KALAN KISMINI BİR ZÜRAFA OLARAK MI GEÇİRECEĞİM? HÜÜ!..

ULAN NE KÖTÜLÜK VAR BUNDA?. YA DENİZ ANASI OLSAYDIN?. VEYA TARIM SİĞIRI?.

ÜSTELİK, BAK ARTIK ELMAYA RAHATÇA YETİŞEBİLİYORSUN... VE BU TAMAMEN SAYEMDE OLDU!

HAP

ŞİMDİ VAZİFESİNİ YAPMIŞ ÇAĞDAŞ Bİ İNSAN EDASIYLA YENİ VE ERDEMLİ UFUKLARA YELKEN AÇIYIM!..

HIMMFFFF! İMMFF.. HFF!..

VE ŞUNU DA UNUTMAMALIYIM Kİ MİYOP VE MAVİ BİR DEVE...

Boru sanayindeki son gelişmeler hiç umrumda deyil. Niçin olsun ki? Niçin merak ediyim böyle bişeyi yaa?. Ben menyak deyilim ki. Gidin başımdan. (Fakat beyfendi böyle demeyin. Boru sanayindeki gelişmeleri umursamalısınız. Yoksa boru sanayi ile ilgili kişiler size darılabilirler.) Darılsınlar anasını sa ıyım, ne hoyratlarını gördüm. Birgün olsun gel abi gidip biraz maydonoz yiyelim dediler mi. Cevap verin bana dediler mi? (Demediler.) Peki gel abi seni sırtımızda gezdirelim dediler mi? Cevap versenize ulan dediler mi? (Aysık ıma ama sen, gelin arkadaşlar bir güzel pataklıyalım şu hıyarı.) ÇAAT ÇAT ÇAAT. İmdaat imdaat. (Evet umarız bu sana güzel bir ders olur ve bundan sonra boru sanayindeki gelişmelerle yakından ilgilenirsin.) Fakat hiç de öyle olmadı. Adam ilgilenmemeye devam e ti. Çünkü o ilgisiz bir kişiydi. Evet.

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

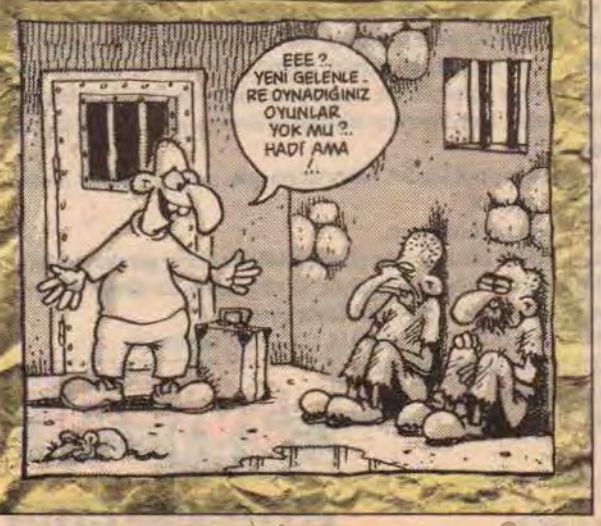

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

ÖLÜMSÜZ RUH KIZILMASKE FANTOM...

İPEKLİ ŞİİR - LOŞ ŞİİR

Kilosu üçyüz elli bin lira olan Erik
Fayda sağlamaz vücuda!
Buna mükabil vişne veyahut çilek
Manavlarda boy göstermişse,
Sevgilinin canı çeker, ister onları!
Ola ki almazsanız yüzer gram,
Sevgili küser, bünye çöker!
Esnafla iyi geçinmeli, borç harç
tedarik edilmelidir vitamin, kalori!..
Aksi halde C vitamini eksikliği çeken
bünye yorgun olur, sevgili de terkeder
böyle olunca... Çocukluğun lüzumu yok!

HAİN İŞADAMI ABDURRAHMAN...

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

BİR "GİTMEK" HİKAYESİ ..

GİTMEYENLER'E...

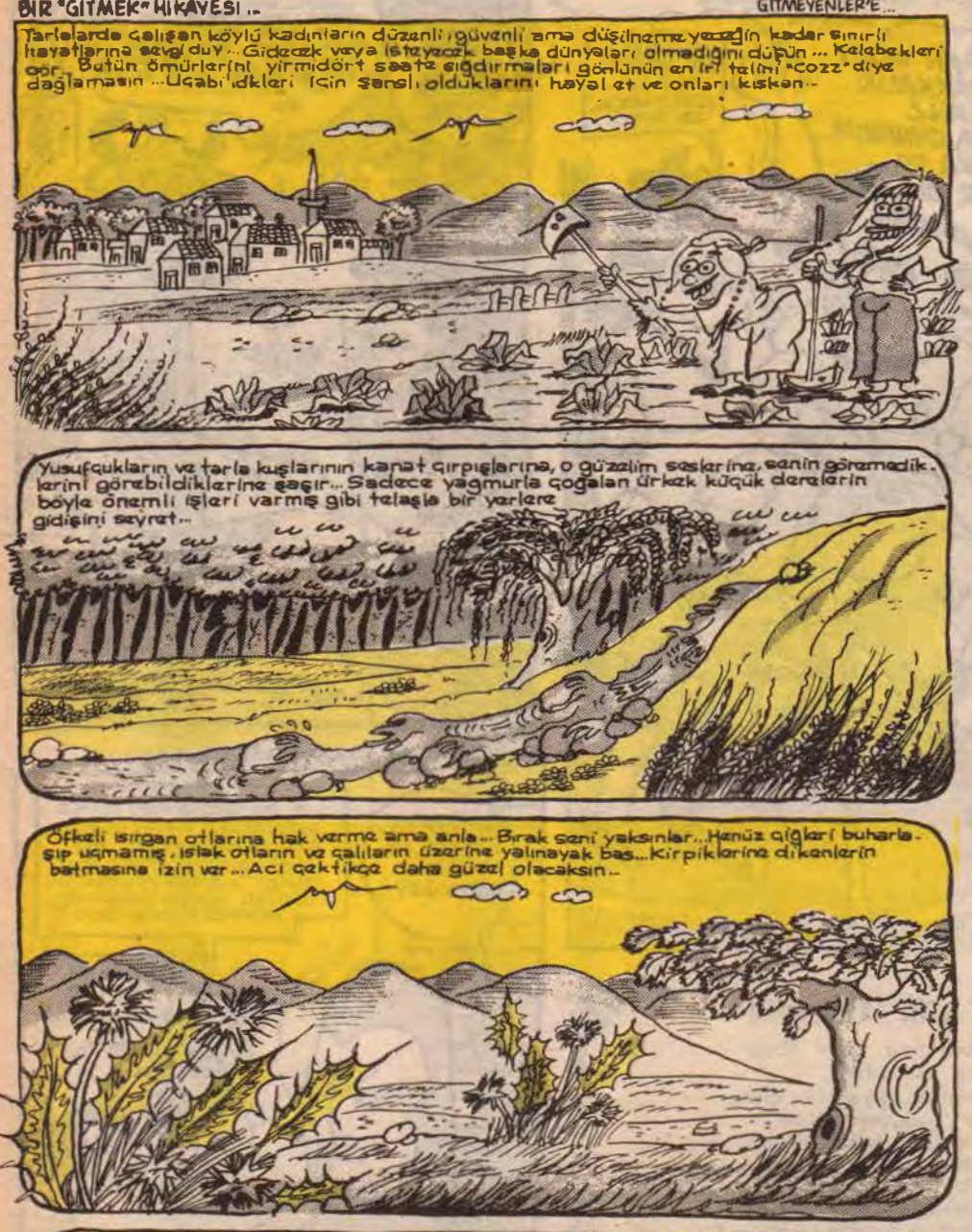

Dünyanın En Güzel Günü

Bayram nedeniyle yazımı bir çırpıda yazıp, hemen göndermem gerekiyor. Eğer bana sorarsanız, işte geldin gidiyorsun, yediğin içtiğin, yazdıkların senin olsun, bu ülkede seni mutlu eden ne vardır? Derim ki, bu ülkede en çok etkilendiğim, en mutlu şey: 23 Nisan'da Tacikistanlı, Pakistanlı, Hindistanlı, İranlı, Taylandlı, Kenyalı, Çinli, Yeni Zelandalı, Malezyalı, Zambialı çocukları Ankara sokaklarında bir arada görmek.

Ankara sokaklarında renk renk, birbir iklimden gelmiş, siyahın, kahverenginin her türü, gülen, oynayan, zıplayan, danseden çocuklar. Yoksul ülkelerden gelmişler, perişan ülkelerden, zengin ülkelerden, soğuk ülkelerden gelmişler.

HER YERDEN GELMİŞLER.

Ömrüm kitap okumakla geçti, binlerce öykü okudum, binlerce şiir okudum, böyle güzellik, böyle coşku olamaz.

Çocukluğumda dünyayı tanımak için elimde yalnız bir orta atlas vardı. Orta atlasın ortasında dünya haritası. Haritanın altında renk renk dünya bayrakları.

İlkokul-ortaokul boyunca en heyecan verici kitabım orta atlastı.

'80'li yılların başında bir dünya başıma düştü. Arkadaşlarımı kaybettim. Fikirlerimi kaybettim. Sonra Anadolu'nun orta yerinde kendimi kaybettim. Bana verilen eğitime inanmıyordum. Bana öğretilenlere inanmıyorum. Çocukluğumdan beri beynimi yıkayan düşüncelere hiç inanmıyordum. Kendimden utandım. Ülkemden utandım. Ve bir gün, Ankara sokaklarında dünya ülkelerinden gelmiş dünya çocuklarını gördüm. Ortalarına düştüm. Tacikli çocuklara sarıldım. Bengladeşli çocuklarla oynadım.

O gün, orada dünyam değişti.

Çocukluğumdaki orta atlasın içine canlı canlı düşmüştüm işte.

Büyük uykudan böyle uyandım.

İçin için ağladım, alçaklar, hainler, namussuzlar bana yanlış, bana sahtekarca şeyler öğretti. Beni bir asker gibi yetiştirdiler, bana ordu gibi talim verdiler. İşte burada dünyanın gülen tüm çocuk yüzleri. Burada başka birşey var: Ukraynalı, Güney Amerikalı, Lübnanlı, Cezayirli çocuklar, hepsi birarada. Neden ben onların içinde değilim?

Tüm ruhumu, böyle bir cennet fikri kapladı. Çocukların renkliliği yetmiyormuş gibi, o kadar renkli folklarik giysileri, o da yetmiyormuş gibi, o kadar çeşit müzik aletleri, o da yetmiyormuş gibi o kadar cins, çeşit oyunlar, danslar. Bunlar da yetmiyormuş gibi, hepsi gülüyordu. Ne dinler vardı orada, ne ırklar, ne vahşiler vardı orada, ne kahpe arospu çocukları. Hepsi cıvıl cıvıl, pırıl pırıl.

Sen kimden yanasın dedim, kendi kendime: İnsandan ve doğadan yana. Peki bunun, içinde bulunduğun insanlarla ne gibi bir ilişkisi var: Hiç...

Yoğun geçmiş bir yüzyılı, yoğun geçmiş üç-dört seneye sıkıştırdım, yanımda kendimi koruyacak, dünya çocuklarının gülen-oynayan-danseden yüzlerinden başka hiçbirşey yoktu.

O, karanlıkların karanlığı yalnızlık içinden, çocukların yüzlerindeki ışık, renk danslarıyla kendime geldim. Ve bu melek yüzlü çocukları benden de sahipsiz, benden de yalnız gördüm. Vahşi liberalizm üstlerine geliyor, aklını yitirmiş teknoloji üstlerine geliyor, bilim, bilgi sıkıştırılmış tüccarların eline geçmiş, üstlerine geliyor, bilim adamları holdinglerin eline geçmiş, üstlerine geliyor, yazarlar, sanatçılar holdinglerin eline geçmiş, üstlerine geliyor! Onlar bütün bunlardan habersiz, sadece dans edip oynuyorlar.

Evet, bu lütüklerin dünyasında herşeyi unutup, sadece dans edip oynamak. İnadına, türkülere, şarkılara, oyunlara sığınmak, inadına orada doya doya gülmek.

• • •

Neler gördüm orada. Taylandlı çocuklar birbirine benziyor, Faslı çocuklar da, Lübnanlı çocuklar da. Bir de bizim çocuklara baktım, şöyle tane tane, her bir yüz ayrı ayrı.

Gördüklerime inanamadım. Bizim çocuklar birbirine benzemiyor. Hintli çocuklar birbirinin tıpkısı. Kenyalı çocuklar bir anneden doğmuş gibi. Bir bizim çocuklar beş benzemez. Sonra ailelere baktım. Dört erkek kardeş dördü de birbirine benzemiyor. Sonra çevremdeki insanlara baktım, hiçbiri birbirine benzemiyor. Sonra tarihe baktım, coğrafyaya baktım. Bu ülkede insanlar birbirine benzemiyor.

Bu neden böyle? Binlerce kavim gelmiş geçmiş. Belki de tarihin en melez ırkı bu topraklarda yaşıyor. Demokrasi genlerimize işlemiş. Biz demokrasi demesek bile, suratlarımız demokrasi diyor. Biz ne söylersek söyleyelim, bu amansız gerçeği değiştiremeyiz. Ve bu büyük gerçek, bu toprakların büyük şansı.

Amerikalılar bile son ikiyüzyıldır birarayo gelmiş bir kavim. Yemek ve beslenme ve spor alışkanlıklarından Amerikalı çocuklar bile birbirine benziyor.

Ve biz, bu çılgınlık verecek bir mutluluk.

Hiçbir kültür bu kadar zengin olamaz. Bu kadar yüce olamaz.

Kendimi o karanlıklar karanlığı yalnızlık içinde, dünyanın en şanslı çocuklarından biri olarak gördüm. Tarihin, coğrafyanın bana verdiği bu büyük şansı, fikirlerime, düşüncelerime geçirmekten başka artık ne yapabilirdim. Böyle bir ilahi ülke olamaz. Böyle bir efsanevi ülke olamaz. Böyle bir muhteşem kavimler dansı, kültürler dansı olamaz. Coğrafyaların felsefesi. Denizlerin felsefesi. Bulutların felsefesi. Nehirlerin felsefesi. Medeniyetlerin felsefesi, onbinlerce yıl içiçe dans edip bana böyle yüce bir ülke bağışlamış.

Kütüphanelerine gidip o ülkeye koşmak istedim. Kitapçılarına gidip o ülkeye koşmak istedim. Aydınlarına gidip o ülkeye koşmak istedim.

Ben o ülkeye koşuyorum. O ülkenin çocuğuyum.

Sonra gördüm, bu ülkenin lütükleri kasabanın en güzel çocuklarını ölüme gönderiyor. Sonra gördüm, bu ülkenin toprakları kaybolup nehirlerden gidiyor, sonra gördüm, bu ülkenin yeni yetişen genç çocukları bu ülkeye küsüp birer birer gidiyorlar, kayboluyorlar...

İşte burada durdum. HERYERDEN DOSTLAR, KARDEŞLER, ÇOCUKLAR bekliyorum.

Sizi bütün, BEN ÖLÜNCEYE DEK O ÜLKEYE KOŞACAĞIM.

Çünkü ben bu ülkenin çocuğuyum.

İşte bir çırpıda bir çığlık attım, affedin. Üzülmeyin, ölünceye dek yine yazarım.

Not: Gaziantep Üniversitesi'nin davetine katılamadım. Ömer Şensoy ve arkadaşlardan özür diliyorum. Mayıs ayı sonunda telafi ederim. 6 Mayıs'ta Kıbrıs'ta, 10 Mayıs'ta Bursa'da olacağım.

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

ÖZET: Eski sevgili, iliğini kemiğini kurutan kadın, ünlü yıldız Hülya Tavşan uçaktaydı.. Hem de kendi üçağında.. Kaptan pilot Kenan yükseldikçe anılara daha çok yaklaşıyordu..

Suat Gönülay

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

Suat Gönülay

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.F.İ.D.A.N

Selâm:... Çekirdek yiyip televizyon seyrederken: Bıktım artık, dedim; yazarken yoruluyorum. Patlıyorum yaahu, ne boktan iş bu... Güldü annem iyiniyetli iyiniyetli: Şiir yazıp veriyim mi sana? Koyarsın dergiye, yükün hafifler?.. Allaam bu ne ya. Anneler nası bişii böyle.. Güldüm ben de: Olur mu yaa, saçmalama. Kim annar senin şiirlerinden... Şaşırdı, baktı bana. Annamadı... Annem eskiden şiir yazarmış gençlik dergilerine, bi sürü yayınlanmış. Bilirsiniz, Aşk şiirleri falan işte; eski 'Hey' de vardı hani... Gâlbaa kızıldı, ben de açıkladım: Onnar eskide kaldı anne. Artık kimse o şiirlere bakmaz. Zaman değişiyo... Daa bi sürü şey söyleyebilirdim belki, ama öyle bi baktı ki, onu üzmek istemedim... Lafı değiştirdim, gülüştük, göbeene falan vurdum "Şişko" dedim.. Soora televizyona döndük, öyle kaldık..

SEVERİM:... Mektup zarflarını kapamak için yaladımız zeminin parlaklını...ÖZGÜR... Kıymalı pideden dökülen kıyma taanelerini parmaamla alıp aazıma atmayı...MERTOL... Kedimin patilerini sıktımda, tırnaanın çıkmasını... Baklavaya çatalı batırıp çekince, alt katmanların yapışıp orda kalıp, saadece cevizli kısmının gelmesini, kalan kısmı soora yemeyi..CİHAN... İşyerinde, çuvaya çaktırmadan, iki yerine üç şeker aldım anlan... Ayran kutusunun üzerindeki alüminyumu, sivri uçlu kamışla Pört' diye delmeyi...BORA... Bozulan fermaanımın alt tarafının, vjjjt diye kolayaana açılmasını... Yeni aldım kitapların ciltlerkene, ben bantları yapıştırırken, birisinin (Babamın) kitabı dik tutup yardım etmesini...SELÇUK... Karton meyva suyu kutularının kulakçıklarını açmayı...İLKAY... Naylon poşetlerde, tutma yerinde bulunan, o fazladan naylon parçaklarını...AYŞEN... Gazoz kapaanın içindeki, o gazozun kokusunu... Elektrik kablosunu çakmakla ısıtıp soymayı...Arka cebimden cüzdanımı çıkardım anda, orda hissettiim boşluk duygusunu...ORHAN... Pergelle tek bi döndürüşte güzel bi daayire çizebilmeyi...ZEYNEP...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Ortaokulda beden derslerini hiç sevmezdim.. İlkokuldaki iyiydi de, ortaokulda canımı sıkıyodu. Bi kere, soyunmayı sevmezdim. Bi baraka vardı, tren vagonu gibi hani, onnardan, üstü yuvarlak. Orda soyunulup, eşofmanlar giyilirdi. benim altımda pijama olurdu hep. Donla kalmayo utanırdım çünkü. Eşortmanı geçirirdim hemen üstüme, bi çırpıda, pijamaam fazla görükmeden. Zayıf, eciş bücüş bişiydim. Öteki çocuklar çırılçıplak soyunur, hiç çekinmezlerdi. Oralarının kıllarını birbirlerine gösterir, gülüşüp şakalaşırlardı.. Baazen pijamamı içime giymeyi unuttuumda, çok acele eder, pantolonu bi saaniyede indirip yarım saaniyede de eşortmanı giymeye çabalarken, ayaam dolanır, düşecek gibi olurdum... Zaaten, eşofmanı taşıdım o poşetten de nefret ederdim. Boşuboşuna yük. Soora çıkar baaçeye, potaya koşup top sallardık. Sırayla birer turnike. O aar basket topunu da hiç sevmezdim. Çok aardı.. Yanmışlıkla karnıma falan çarpınca biri attında, çok acırdı karnım.. Zaaten bi de güneş, leş gibi sıcak, öf yaa! Bitse derdim. Biterdi. Gidip giyinirdik. Ulan haybeye terledik haa.. Allah kaaretsin, şimdi işin yoksa eşortmanı torbaya sıkıştır.. Sımazdı. Yırtılmış torba. Koyardım öyle yarım yamalak. Soora onu da çantanın bi yerine bastıra bastıra tıkıştırırdım.. Soora eve giderdik.. Okul çıkışları nefisti. Baaran çaaran. Bi günültü paatırı..

POTBURİ:... odanın içi yine darmadaan oldu. Hiçbişii annamıyom bu işten. Aaniden oluyo yaa... Kenan ve İzzet'le lokantada buluşcaktık. Gittiimde, yemek yiyolardı. bol bol otlandım onnardan... Kenan'ın son tavuk parçası, ekmeği ve tatlısının üç kaşıklık dibini yedim, İzzetin'de suyundan içtim... Böylece gidip aynca bişiyler almamo gerek kalmadan bayaa doydum... Bizim evin ordaki Caferağa spor salonuna gittim. Şansıma çok iyi iki maç vardı: İTÜ, İstanbulsporu yenip 1.Basketbol ligine çıktı. Bayanlar maçında da. Galatasaray Fenerbahçeyi uzatma da yenip lig şampiyonu oldu... Galatasarayın Amerikalısı Klerisatın, annesi gâlbaa, önemdeki sıraya oturdu saçlarındaki kepekleri saydım onun.. Arkamda da bi herif vardı. Habire "Şerefsiz haakem" diye baardı durdu. Ne gırtlak be.. Yine anteni düzeltmeye balkona çıktım. Karşıdaki kadın mutfaandan beni görüyo hep. Deli sanacak. Zırt pırt antenle oynanmaz ki.. Çok su içtim; donmuş makarna yidim; kitaplık dolabının camını sildim..

BİŞİİ:... Sümbül, Hakan, Duygu, Coşar, Fırat, Zeyno, Mete, Aslı, Koray, Ceren; onnar iyi dii. İsterseniz bi daa deneyin.. Açe, Evren, Mümin, Saniye ve İrem; sizin de Ayrıntı haanici yazdıklarınızı okudum. İyi yapmışım di mi?. Ve Ayhan; kitabı kooa İzmir'de bulamamak nası oluyo?: Bulursun yav... Evet, bu haftalık da bu kadar. Gidip uyuycam. İyi günner diliyom ben!..

Akşamsefası

L e M an MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

****

O bir sosyalistti ve bir göçmen ve sevgilim. Onu hatırladığımda aklıma gelenlerden bazıları: Aynı okuldaydık onunla, aynı şehirde. Onu seviyor ve ona değer veriyordum, o da bana. Üniversite sınavına girdi ve İstanbul'u kazandı. Farklı şehir, ayrılık... Kalbim paramparça oldu. Gitmese olmaz, ben onunla gitsem olmaz. Çaresizdim. "İstanbul'dan beni alacak" diyordum. "Yok" diyordu. Sonra ben burada kaldım, ben sılada o gurbette. O, gurbet şarkıları dinleyecekti, ben özlem. Yapılacak tek birşey vardı; beklemek beklemek beklemek... Dönene kadar. Gitti. Önceleri aradı beni. Arayacağı saate kadar sabırsızlıkla bekledim. Aramadığında gelirdi. Sarılırdım ona. Hiç bırakmak istemezdim. Ellerine dokunurdum, yüzüne bir güvercine dokunur gibi. Başını göğsüme koyardı, saçlarını okşardım. Ama tekrar giderdi. Ailem onu hiç istemedi. Ben daha lisedeydim. Bir yıl sonra bitecekti ve bazı şeyler bizim elimizde olabilecekti. Onların baskılarından kurtulmak için bir yıl görüşmemeye karar verdik. Ama o zamana kadar dayanamadım. Dört veya beş ay sonra aradım, o da beni özlemişti. Seslerimizin birbirimiz üzerinde bıraktığı etkiyi hissediyorduk. Görüşmeye devam ettik. O değişiyordu. Her gördüğümde biraz daha, biraz daha. Bana olan duyguları değişmiyordu ama fikirleri hep değişim halindeydi. Onun seviyesine ulaşamıyor muydum? O öyle düşünüyordu, anlıyordum. Beni basit görmeye başladı. Mantığım ve duygularım çelişiyordu. Sonra ben üniversite sınavına girmeden evvel ayrıldık. Ayrılmak; görüşmüyorduk, onu özlüyordum, kalbim acıyordu, onsuz olmaya hiç alışamadım. Sınavı kazandım. İstanbul'a gidecektim, evimiz olacaktı, ayrılmayacaktık. İstanbul'u yazmadım. İyi bir bölüm kazandım, dersaneye gitmeden. Karşısına çıkıp sonuç kağıdımı göstermek isterdim, "bak beni aşağılıyordun ama demek ki birşeyler yapabilirmişim, öyle değil mi?" Aradı beni merak etmiş, sonra görüştük. Bağırmadım ona. Bir daha hiç ayrılmayız artık diye düşündüm. Sarıldım, sıcaklığını hissettim, kokusunu duydum. Yine gidecekti. Ben de okula gidiyordum ama İstanbul'da değil. Onun yanında olmalıydım. Ben burada olmamalıydım. Yatay geçiş yaparım diye düşündük. Onun söylediği notu tutturmalıydım. Çalıştım çalıştım. Ama o aramıyordu. Aylar geçti aramadı. Ne yapmıştım? Neden? Her telefon çalışında içim ürperiyordu. Ama o değil. Öğrenci olaylan oluyor, televizyonu açıyorum, polisler öğrencilere coplarla vuruyor. Ben ekranın karşısında ağlıyorum, biliyorum ki; o da onların içinde. Elim kolum bağlı. Bekliyorumki, arasın, iyiyim desin, ya da "aramızdaki herşey bitti" desin. Yeter ki; arasın. İstanbul'daki numarasını buldum. Aradım, görüşemedik. Ondan soğuduğumu düşündüm. Dayım öldü. Ölü görmek, onun bir daha hiç olmayacağını düşünmek, ölüme karşı birşey yapamamak kötü duygular. Yo ondan soğumamıştım, dayım yerinde o olsaydı ne yapardım? Tekrar aradım bulana kadar. Buldum. Yoğunmuş, kız arkadaşı varmış, cezaevinde imiş, onu seviyormuş.

Ortalamayı tutturmuştum...

Beni eğitmek için aradığını anlamamıştım.

Sevgiler. Hayır sevgi kelimesini kullanmaktan korkuyorum. Mutluluklar...

Noname

Dostlarıma

Merhaba, ben 17 yaşında ve liseye devam etmekte olan bir gencim. Şu anda okulumuzun açtığı tiyatro çalışmalarına katılıyorum. Mektup yazmasını pek beceremediğim halde size biraz tiyatrodaki çevremden bahsetmek istiyorum. Kendimi bildim bileli insanlarla iyi diyalog kuramam.

Bu yüzden insanlarla içiçe olmak amacıyla tiyatroya girdim. Gerçekten başka bir dünyaydı burası. Herkes birbiriyle o kadar samimi bir durumdaydı ki; sanki önceden tanışmış gibilerdi. Ben ise onlardan kendimi hep soyutluyordum. Fakat onlar beni içlerine almaktan hiç bir zaman vazgeçmediler. Ve şimdi buradan hepsine birer teşekkür etmek istiyorum. İlk başta beni daima destekleyen ve bu ortamı bulmamı sağlayan aileme, bana çalışmalarda yardımcı olan hocalarım Engin Bey'e, Osman Bey'e ve Esin Hanım'a. Bana insan olduğumu hatırlatan sevgili arkadaşlarıma ve sana Leman. Eğer sen olmasaydın, hep bir adım geride kalacaktım. Şimdi hayatımdan memnunum ve şu anda arkadaşlarım bu yazıyı okuyorlardır. Hepinize sonsuz teşekkürler.

Deniz Kalkan / Zonguldak

Sevgili Leman Çalışanları

Öncelikle daha önce böyle bir girişimde bulmadığımı ama yardımınıza ihtiyacım olduğunu belirtmek isterim. Ben kaç yaşında yetiştirme yurduna verildiğimi bilmiyorum ama kendimi bildim bileli devletin ekmeğiyle besleniyorum. Devlet beni okumam için Kırklareli 60.Yıl Sağlık Meslek Lisesi'ne yolladı, hatta daha önce bu olayları ve okuldan ayrılmamla ilgili bir mektup size yazmıştım. Okuldan ayrıldıktan sonra aynı ilde devlet memuru olarak göreve başladım. İşin aslı işimi güvence olarak seviyorum ama beni geçindirmiyor. Şu an Göle/Ardahan'da vatani görevimi yapmaktayım. Belki bu mektup elinize geçtiğinde geç olmuş veya zamansız bir zamanda gelmiş olabilir ama şu an size yazmaktan başka bir çarem kalmadı.

Hemen konuya gireceğim. Yeni bilinçlenen bir insan olduğum için geçmişte bir çok hata yaptım. Hırsızlık (mecbur olduğum için) yaptım. Artık insanları kırmak ve onlardan mecbur olsam da, birşey çalmak istemiyorum. Ailem, bana yardım edemediği için ben de tek çare sizden yardım istemek oldu.

Bunun ne derece doğru olduğunu bilmiyorum ama bunu denedim ve olmadı diyebilirim en azından gerekçeli bir açıklama yaptığınızda. Mali durumum yerinde olmadığı için sizden yardım istiyorum, en azından askerliğim bitince geri ödemek koşuluyla. Aileme (daha doğrusu olmayan) yük olmak istemiyorum. Amcam Yılmaz Sevindikoğlu, benim mallarımın üstüne kondu ve burada olduğum için sizden başka kimse bana yardım edemez. Elim kolum bağlandı sanki, kimsenin bir şeyini çalmak ve o insanlara zarar vermek istemiyorum, kötü olsalar bile. Sizden nasıl yardım istediğimi bile bilmiyorum. Belki benim için bir iyilik yapırsınız diye düşünüyorum, kanaat sizin istediğinizi yapabilirsiniz ama bu yazdıklarım ne demagoji ne de başka bir şey. Kimi arkadaş diyebildiysem hiçbiri yardım etmedi ve itelendim. Hata yapıp en iyi dostlarımın zarar görmesini sağladı lanet para.

Artık onun kölesi olmak istemiyorum. Evet sigara çay için sizden para istiyorum. Zaten başka bir şeyin parasını kabul edemem. Şimdi eğer bana yardım ederseniz sevinirim, nasıl yapacağınızı veya nasıl olacağını ben de bilmiyorum ama, yardımınıza ihtiyacım olmasa size bu mektubu yazma gereğ'ini de başka bir konu üzerinde duyardım.

Şundan emin olun ki; yardım etmeseniz de size olan güvenimde bir eksiklik olmayacaktır.

Recl Sevindikoğlu
As.Pos.:1278-1 Topçu Taburu
Göle / Ardahan Tel: (0476) 411
20 73 - 411 34 60'dan çağırınab

MERHABA LEMAN

225. sayısını okuyorum Leman'ın, hep sevgi dolu olmaktan bahsediyor. Okuyucu mektuplarına yazan insanlar hani nerede? Nerede Leman okuyan büyükler? Bu kadar çok insan varsa sevgi dolu, neden hep ayrılık şarkıları çalınıyor? Neden hiç rock dinlenmiyor? Neden radyolarda rumuzla şarkı anonsları yapılıyor? Neden sevgiler yasak, sevgiler karşılıksız? Neden sevgi dolu insanlar saklanma ihtiyacı duyuyor? Neden ben ve diğer insanlar asık suratlı birbirine küfreder gibi güvensiz bakıyorlar. Neden hiç bir kardeşim yanımda yok? Bunların bir kısmının cevabını verebiliyorum sadece. Eğer evin küçüğüysen, daha birkaç yıla kadar dalım kolum olacak, tutunacak, gülüp eğlenecek herşeyimi paylayaşacak kardeşlerim yanımdaysa ve şimdi beni kanadımı nasıl söküp alabilirler benim yanımdan? Nasıl da böyle çaresiz yalnızlıklarla bırakırlar korunmasız. Ve biliyorum, onlar kendi dünyalarını kurmalılar, ama değişmemeliler. Hep öyle kalmalılar, evet hep öyle. Çıkarlanamadın ama ben yine de senin o çıkarcı konuşmalarındaki saflıkları bulup gülümsüyorum. Ve zengin olman beni hiç ilgilendirmiyordu. Fakir olduğun halde yalan söylemen ve düşlerimi anlattığımda o karavanın sende oluşu beni ilgilendirmedi. Çünkü ben karavanı paylaştığım o düşteki insanı sevmek isterdim. Evet karşılıksız sevdim seni, çıkarsız, sınırsız ama birkez bile yüzüne baktığımda gülümseyemedim sana. Çünkü, sen duvarları doğduğundan beri örüyorsun. Bu duvarı Leman'la aşmak istedim, kitaplarla ama yoruldum artık. Hep ben birşeyler yapmaktan yoruldum ve sonunda tırlatmamam ve yaşama bağlanmam için üniversite sınavlarına ve biraz olsun abilerime denize düşüp karaya vurduktan sonra elimi uzatıyorum.

Üniversite sınavları karşılık görüp beni bağrına basacak ama ne olur abilerim, ablalarım beni anlayın. Oğuz abi "insanları mutlu etmeye çalış onlar da seni edecektir" demiştin ya hani karşılığı ne olur, illaki ağlamam mı gerekiyor. Musa abi ve sen Rahman abi, "sakat olabilirsin ama bu kadar saplantılı, gerçekçi yaklaşman gerekmez." Yazdığım şiirlerime babama oranla ya da başkalarına oranla iyi yaklaşabiliyorsun ama bu beni tam olarak anlıyorsun sayılmaz. Ve üçünüzü de çok seviyorum. Şu ana zırıl zırıl ağlamak tesellim. Ve yanınızda olmak için neler vermezdim. Yanağıma bir öpücük koymanızı nasıl isterdim, hiç tahmin edemezsiniz. Elimde olsaydı 80 Km'lik yolu koşarak gelirdim yanınıza. Şu an bedenim duruyor ama kalbim deli gibi geliyor yanınıza, bir gülümsemeniz yeter bana. Sizi çok ama çok çok çok seviyorum.

Leman'ı ve okuyucularını da çok seviyorum.

Melankolik kardeşiniz Seher

AKIN OK'a MÜZÜK'ten Cevap

İnsanlar ne kadar tuhaf oluyor. Müzük dergisini arayarak Metin Solmaz'a (hiç de öyle bir iddiamız olmamasına rağmen) ne kadar bilimsel bir dergi yaptığımız yolunda övgüler düzen ve Murat Meriç'e dergiye katkıda bulunmak istediğini söyleyen Akın Ok, kendi hataları Müzük dergisi tarafından ortalığa çıkarılınca panikledi. Biz de bilimsellik mertebesinden düşüverdik.

Çünkü Akın Ok '68 Çığlıkları adında bir kitap "toparlamıştı" ve onu da yanlış toparlamıştı. Murat Meriç de "Sağır Duymaz Uydurur" başlığıyla akın Ok'un kitabındaki hataları 3 sayfa ve 8 tablo halinde üstelik "seçerek" yazdı.

Bunun üzerine Akın Ok, Metin Solmaz'ı telefonla aradı ve yaptığı (yk. 45 dk. süren) telefon konuşmasında ona ne kadar güzel bir dergi yaptığımızı vs. anlattıktan ve "sen beni kolla, ben seni kollayayım, gece rahat uyuyalım" edebiyatı yaptıktan sonra Murat Meriç'in kendisine haksızlık yaptığını, dizgicinin yaptığı hatalardan, tashihlerden yola çıkarak yazı yazılamayacağını söylemiş. Metin Solmaz da Ok'a en anlaşılır dille, Meriç'in hiç de haksızlık yapmadığını, hiçbir dizgicinin "(oy) lümüne"yi "ölümüne", "sınıfın bil safa gel"i "sınıfın insafa gel", "Science fiction showları"nı, "sikişme şortları" diye yazamayacağını anlattı. Ayrıca kitabındaki diğer onlarca (belki yüzlerce tashihle ilgili olmayan vahim hatalardan bahsetti. Akın Ok da bu hataların büyük bölümünün suçunu yayınevine attı. Kendisine kitap çıkalı 2 yıl olduğu hatırlatıldıktan sonra yazıtı yapacağı bütün açıklamaların Müzük'de yayınlayacağını söyledi. Ok da tamam dedi ve konuşma net bir şekilde sonlandı.

Sonrası daha komik. Akın Ok Müzük'e bir cevap geçti gerçekten. Ama bu cevapta (müzük 3) "ayıp" kitabı savunulmadı ya da özür dilenmedi. Akın Ok'un yazdığı cevap yazısı yeni bir yazı istiyor durumdayken (Nisan Müzük'den bakılabilir) Müzük dergisi konuyu daha fazla uzatmamak için en ekonomik dille kısa olarak cevapladı.

Ok, mevzuyu Leman'a taşımış. Konuya da hala hakım değil. 23 dipnot, 8 tablo, 4 sayfa yazıya hala bir tane olsun cevap yok.

Not: Bir kitapta geçen yazılar daha önceden başka yerlerde "aynen" yayınlanmışsa bunun kitapta belirtilmesi kuraldır. Belirtilmiyorsa ve özgün yazılarmış gibi sunuluyorsa bundan ne anlaşılır Leman okurlarının takdirine bırakıyoruz.

Müzük Dergisi
Ziya Gökalp Cad. 38/3 Kızılay-Ankara

• • •

Böyle deyyaşanır ayrılıklar,
Uzak diye bir yer yok.
Paylaştığımız gökyüzü
Kavuşturuyor bizi...

"Dostluğumuzdan birşey kaybedecek kadar uzaklaştık mı"?

Tabiki hayır. Tam tersi paylaşma sınırlarını aşarak birbirimizi unutulmaz kıldık.

Seninle o evde paylaştığımız; kahvemiz, sigaramız, dinlediğimiz o sarhoş melodiler ve engeller yemediğimiz tutkularımız değildi sadece. Tüm uzaklıklara rağmen yaşattığımız dostluğumuzu ve koskoca bir yalnızlığı paylaştık biz. Sen her ne kadar "yalnızlık paylaşılmaz" desen de, farkına varmadan bütünleştirip paylaştık ve yargıladık yalnızlıklarımızı.

Sonra gözlerimizi kapadık ve düşlere bıraktık kendimizi, ayrı ayrı. Herşey sakin ve sıradandı. Ta ki; düşlerimizin birleştiği ana kadar. Biliyorsun dostum, düşler hiç utanmıyor. Gözlerimizi açtığımızda ise sadece gerçekler vardı ve düşlere sadık kalıp inadına pişman olmayacağız diyen ikimiz.

Eğer bilmek istediğin, şu anda pişman olup, olmadığımsa tabiki hayır ve asla anlayacağın aramızdaki tek uzaklık kilometreler. O'da dostluğumuzdan hiçbirşey kaybettiremez. Değil mi?

Eğer dostluğumuz zaman ve uzaklıkla sınırlı ise O yok demektir. Biz zaman ve uzaklıkla sınırlı olmayanı yaşıyoruz. Zamanı yendiğimizde hep aynı andayız. Uzaklıkları yendiğimizde hep aynı yerdeyiz. Öyleyse hep beraber olduğumuzu düşünmedin mi?

Tüm düşlerin gerçek olsun kötü kız.

Sevgiyle...

Deniz (Ses)

5. SAYISI ÇIKTI

Sayı: 234 5 Mayıs 1996 Pazar

SAHİBİ: [illegible] YAYINCILIK adına: Mehmet ÇAĞCAĞ • Genel MÜDÜR: Turhay AKDÜN • Sorumlu Yazı İşleri MÜDÜRÜ: Kutlu ESENDEMİR
Yazar ve Çizerlerin adı ADEMİR • Turhay AKDÜN • Cengiz AKIN • Can BARLAN • Bahadır BARUTÇU • Filiz BİZLER • Bahadır BÜYÜKAL • Sevinç CAN • Murat ÇETİNER • Mehmet ÇINGÇAĞ • Gökhan DABAK • Selçuk ERDEM • Cemre ERSÖZ • Recai ERTEN • Kutlu ESENDEMİR • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVEN • Güneri İÇİNDELİ • Altay KAHTA • Ümit OFLAZ • Adem ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİRCİOĞLU • Gürkan ÖZKAN • Suat ÖZKAN • Kadir ÜZELMANLAR • Fe-

Metin SOLMAZ • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKUÇ • Metin ÜSTÜNDAĞ • Erdil YAŞAROĞLU • Ahmet YILMAZ •
Can YILMAZ • Kadir YILMAZ • Can YÜCEL • Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN • Ali Ekber USLU • Bilgisayar Tasarımı: Murat YÜCEŞAN •
Cebrail OKÇU • Satış: Güneyt AYDIN • Nuri AÇAR • İşletme: Orhan AÇAR • Nakliye İlişkileri: Suzan ÇARK • Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN • Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE • Tel: 251 42 44 - 251 57 54 • Faks: 251 52 47 • Baskı: BASMAT • Dağıtım: Yay-Sat • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. • **İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/**

A B O N E L İ K

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ • UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ • AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM • AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM • YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000

K O Ş U L L A R :

TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.1[illegible] TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 • Dolar hesabı: 3002461 - 2 • TL hesabı: 1100384 -7
• (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

Kıştan Sonraki Kadın

Bahar tüm coşkusuyla kente yeni mevsimin müjdesini veriyordu. Parklar, bahçeler, kuş sesleri, mahalle araları, çıkmaz sokaklar, caddeler ve deniz kenarları kentin mutluluğuna eşlik ediyor, bir mevsim güneş görmeyen yüzler bu sevinci paylaşıyordu. Herkes mutlu bir ifadeyle sokaklara renk katıyordu. Kadınlar daha alımlı, kırlarda yeni açmış çiçekler gibi cıvıl cıvıl halleriyle bu tabloyu dolduruyordu. Sonbahar içine kapanık havasının aksine ilkbaharda daha bir güzel oluyordu kadınlar.

Bahar, Firuzağa'nın küskün apartmanlarından birinin çatı katında oturuyordu. Duvarında bir dergiden kestiği kendisine yakın bulduğu bir şiir taşıyordu, yalnızdı. Belki de yalnızlığı sevdiğindendi ki; bu kadar içine yaşıyordu. Yaşamın çok uzağından takip ediyordu kendini ve buydu onu cesaretlendiren, hayatına renk katan, bağlayan. Kırık sesinin yabancısıydı gözlerindeki düş. Bu kadar hayat yorgunluğunun üstüne hala kendinden emin ve güven doluydu aşka karşı. Çünkü heran aşkı yaşayanlardandı. Bunu herhangi birileriyle değil asıl kendinde anlam bulduğunu biliyordu. Ama hep bekleyecekti kendisiyle birlikte olacak birini. Bir sinema önünde buluşulacak, sonra onunla Piyerloti'de Türk kahvesi içilecekti...

Düşe inanıyordu. Düşlerde yaşıyordu, ayakta kalmasını sağlayan yaşamını güzelleştirendi düş. Bir eskici dükkanının vitrininde başlıyordu gözlerindeki dalgın ve hüzünlü hal. Sokakların davetkar duruşlarında kayboluyordu o ve düşleri. Her seferinde küçük evinde yeniden kendine geliyordu. Eğri tavanın altında bir koltuğa gömülürdü. Okuduğu kitaplarda biterken gün yeni bir yaşama adım atardı rüyalarda.

Bahar en güzel sabahlarından birini takdim ediyordu güne. Güneş varacağı yere ilerlerken apartmanların gölgesinde kalan dar sokaklarla yüzleşti. Rüzgar geçici bir görevle uzaklaşmıştı. Ben akşamdan kalan masayı toplayıp, sabaha kibarlık yaparak güzel bir müzik sesiyle tüm evi coşturuyorum. Evdeki sessizlik odadaki bölmelere sığınıyor. On dakikalık bir kum saatinden zaman öğle üstüne kayıyor.

Ben bahar seviyorum.
Baharın ilk günlerini, düşü.

ASLAN ÖZDEMİR

NEŞET ERTAŞ SEVER MİSİNİZ?

Alp Tamer

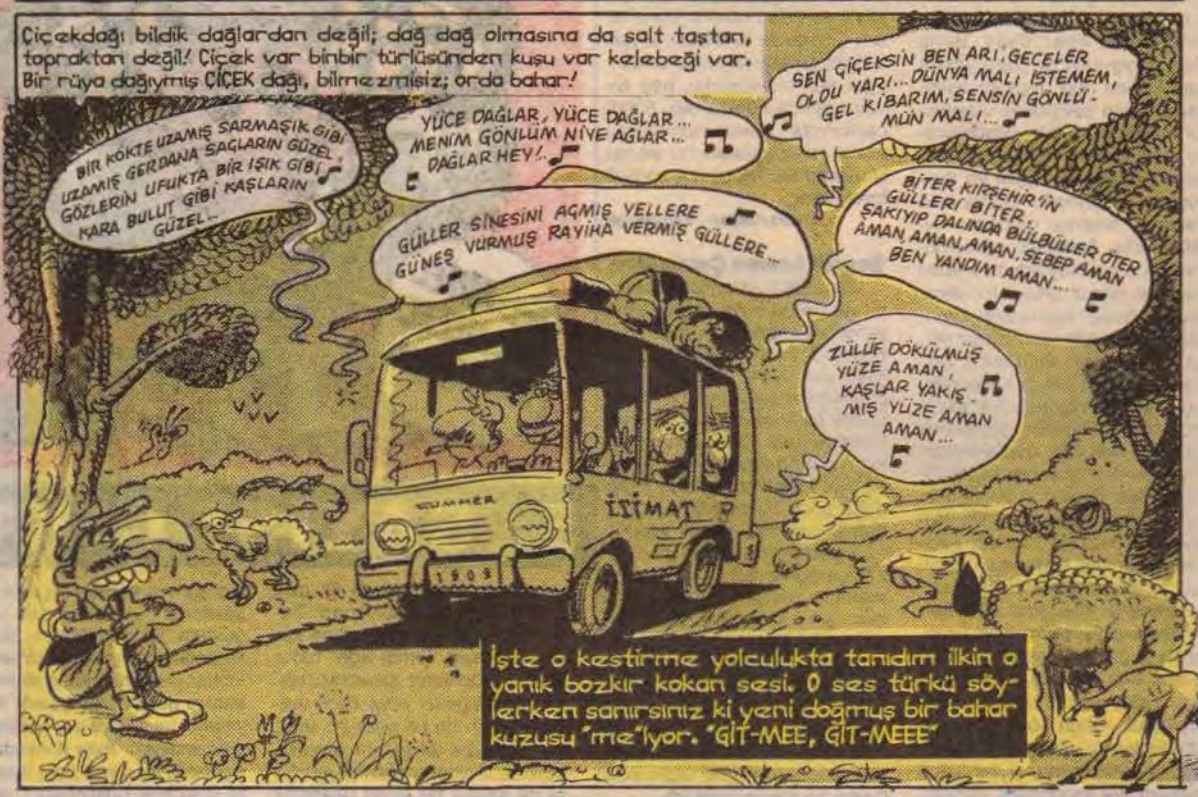

Halk ozanlığı bir gelenek ve o gelenekten, günümüze gelen ustalardan sadece bir tanesi NEŞET ERTAŞ. Demem o ki, (dileğim) N'olur bu bayram yollarda direksiyon sallarken, arabanızın torpido gözündeki onlarca abur-cubur kasedin dışında bu sefer bir NEŞET ERTAŞ dinleyin. Onun meleyen sesinde, rüzgarı, ağacı, nehri, ovayı, dahası tüm baharı ve doğayı yüreğinizde hissedin. Hissettiğiniz her neyse, belki de seversiniz.

1996

LE MANCOĞRAFİK DERGİ
Gît
Bir yol Filozofu: Arif Aşçı
Gît Pijamalı Piknik
Nature Nasıl Zçılır?
Dünyaca Dinç Kadınlar Karaköy'e: Barbara Bush
Bir Çalgıcının Seyahatleri: CHARLİE CELAL
1. SAYISI ÇIKTI

Akşamsefası

12 MAYIS 1996 Pazar... Sayı: 235... 40.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

karikatür

SALİH MEMECAN

SEN VAROŞUN KARİKATÜRÜNÜ ÇİZEBİLİR MİSİN SALİH?

Plaza medyalarında halk düşmanlığı yaygındır. Bırakalım plaza oluşumlarını, halk düşmanlığı ülkemiz gazeteciliğinde bir gelenektir. Her on yılda bir gelen darbeler, idamlar, '77 1 Mayıs'ında olduğu gibi toplu katliamlar, yargısız infazlar, işçi-memur yürüyüşleri, öğrenci eylemleri sonrası sıcağı sıcağına yapılan bütün haberlerde, alınan manşetlerde, yapılan yorumlarda, onlara buram buram 'halk düşmanlığı' kokusu yayılır. Toplumsal dönüşümlerin yaşandığı, baskının, şiddetin, topluca hapislere tıkılmanın, katliamların yoğunlaştığı dönemlerin hiçbirinde, gazeteciliğimiz, istisnalar dışında onurlu bir tavır göstermemiştir. Tersine basın tarihimiz onursuzluk, korkaklık, yavşaklık, emre amadelik örnekleriyle doludur. Ancak, son yıllarda halk düşmanlığının gazetecilikte vardığı boyut, televizyon gazeteciliğinin de önemli katkılarıyla arş-ı alâya çıktı, 'vasıfsızlar' diye adlandırılan, toplumun önemli bir kesimi tamamen dışlandı, ancak aşağılanacakları zaman bu medyalarda kendilerine yer bulabildi. KİT'ler satılırken işçilerin çoğunun atılmasını, memurların önemli bir kesiminin hiçbir işe yaramadığından dem vuruldu, bu insanların da işsiz vasıfsızlara katılmasının ciddi haberleri ve analizleri yapıldı. Kentlere hayali vizeler kondu. 'Yükselen değerler' gibi kavramlar üreterek gözden çıkarılma, teorikleştirilmeye çalışıldı, varolabilme statüsü kazanabilmek için de 'Beyaz Türk' gibi imajlar belirlendi. İnfo, gusto, in'ler, out'lar güya trendler oluşturulmaya çalışıldı. Maganda, zonta sözcükleri yoksulları, halkı tanımlamak için "aşşağılayıcı" tonda güncelleştirildi. Buraya sığdırmakta güçlük çekeceğimiz ama yaza-çize kalemimizde tüy bitiren daha pek çok şey yapıldı. En son 1 Mayıs olaylarında bu kez "varoş" sözcüğü gündemin baş köşesine oturtuldu, anlaşılan uzun süre "varoş"la yatıp "varoş"la kalkacağız. Moda sözcük "varoş"ta da bir aşşağılama tonlaması var. Kente, eski sur içi, sur dışı gibi bir sınır çizmeye ve bunun kavramının oluşturulmasına çalışılıyor. Neden böyle bir ihtiyaç duyuluyorsa? Herneyse, "varoş"la ilgili açımlamalar dergideki yazarlarımız Metin Üstündağ, Nihat Genç'te de bolca var. Yukarıda sıratadığımız onca kötü örneğe imzasını atmış onca yazar, yorumcu, aydın, akademisyenle karşı karşıya kaldık yıllar yılı. Ama bir "muhalifilik" mazlum dili sanatı olan karikatür sanatını kullanan bir çizerle karşılaşmak yıllar sonra canımızı sıktı, hepimizi üzdü. Bu tavır, bir karikatürcünün tavrı olamaz. Salih'in plaza havasından zehirlenmeyip, belki klima cereyanında kalmış olabileceğini umuyoruz. Bunun bir tarama ucu sürünmesi olmasını diliyoruz.

TUNÇ

karikatür

Akşamsefası

LeMan

HAFTANIN FOTOĞRAFI

TEMPO 184 — FOTOĞRAF: SİNAN GÜL/CHA

HAFTANIN BULMACASI

Medya'nın lale'lerin arkasına gizlediği üç adet cesedi bulunuz!

Yüce divan yolu gövünen Çiller'in ortaya çıkan hanhamamları bitmek bilmiyor.

Denizli'de makyaj yapmak isteyen genç kız, ailesinin izin vermemesi üzerine balkona çıkıp intahar etmek istedi.

Kayıp evlatlarını ararken copladığımız üniversite olaylarında gözaltına alınan çocuklarını beklerken hapisteki evlatlarını ziyarete giderken, her fırsatta copladığımız anneler günü kutlu olsun

Leman haber-Beyoğlu/1 Mayıs'tan buyana Taksim ve Beyoğlu'nda şüpheli görülenlere sürekli arama yapılıyor. Ama nedense polisin seçimi kara kaşlı, kara gözlü esmer doğulu görünüşlü vatandaşlar oluyor.

GÖZALTINDA KAYIPLAR DİZİSİ 301: Gün geçmiyor ki birisi evinden, işinden, herkesin gözü önünde sokak ortasından alınıp kaybedilmesin. Bugün gözaltına alınıp kaybedilenlerin sayısı 300'ü geçiyor. Son örnek Talat Türkoğlu. Talat Türkoğlu İstanbul'dan memleketi olan Edirne'deki ailesinin evine ziyarete gitmiş ve 1 Nisan gecesi evden çıktıktan sonra bir daha kendisinden haber alınamamış! Türkoğlu kaybedildikten sonra İstanbul'daki evi, eşinin olmadığı zamanlarda girilerek darmadağın edilmiş. Evin kapısı da anahtarla açılmış. Anahtarın Türkoğlu'nun üzerinden alındığı fazla şüphe götürmüyor. Talat Türkoğlu'nu sağ istiyoruz kampanyasına destek verin.

HAFTA SONU NE YAPAK?

△Leman Dergisi geçen hafta, bayram tatili nedeniyle önce yapıldığı için, melek gibi, polyanna gibi çıktı!.

△siyasette değişmez kader: kötünün, iyisini seçmek!. peki ne zaman, bu değişecek!. takım tutar gibi, parti tutmayı bırakınca belki!.

△haldun taner öleli 10 yıl olmuş!

△10 yılda 1.5 milyon civarında iş kazası olmuş!.

△enver paşa'nın mezarı türkiye'ye getirilecekmiş!.

△çok nefisto filmler vizyona çıkmakta!.

△postacı filmi, tüm dünyada 60 milyon dolar hasılat yapmış!. (postacı filminde postacıyı oynayan oyuncu massimo troisi, film çekimlerinin bitiminden 12 saat sonra ölmüş, filmi görememiş)

△cumhuriyet gazetesi 73.yaşında!.

△bu yılki sait faik öykü ödülü, "uzak noktalara doğru" öykü kitabı vesilesiyle cemil kavukçu'ya... halil kocagöz şiir ödülü de "eskiden terzi" şiir kitabı hasebiyle haydar ergülen'e verildi!.

△üniversitelerin bahar, sanat şenlikleri başladı!.

△dede efendi'nin evi müze oluyor!.

△1995 yılında trafik kazalarında 5 bin 821 kişi ölmüş, 111 bin 201 kişi de yaralanmış!.

△iki kipat: murathan '95, murathan mungan... muska, sadık yemni, metis yay!.

△dünya basın fotoğrafları sergisi, AKM sanat galerisinde!.

△trabzonspor'un yenilmesine üzülen 2 trabzonspor taraftarı intihar etmiş!.

△ömür törpüsü, met üst, parantez yayınlarından çıktı!. ikinci baskısı'na hazırlanıyor!.

△şimdi de yollardan trafik levhaları çalan hırsızlar türemiş!. en çok üzerinde "girilmez", "U dönüşü yapılmaz", "30 km hız sınırı" gibi işaretler bulunan, trafik levhaları çalınıyormuş!.

△ve **ÖKÜZ** nihayet çıktı!. artık her cuma **ÖKÜZ** günü!. her türlü öneri, eleştiri ve üretimlerinize sahura kadar açığız!.

MANSUR ŞEBBOY
(hijyenik insan)

Akşamsefası

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

"ölüm adın varoş olsun"

"1 mayıs'ta kırılan 3 cam ve can insana"

- sanki kendileri, **hidiv kasrı**'nda doğmuşlar!. sanki paşa dedeleri, saray kızı nineleri olmuş!. sanki yedi göbekten, doğma-büyüme, istanbullu'lar!. sanki artık istanbul'da, istanbul'un hakiki esri ve yerlisi kalmış gibi, istanbul merkezi dışındaki yerlilere ve yerlere "**varoş**" diyorlar!.

ve fakat, ama, ancak, lâkin, bu anlayışa göre, asıl varoş, ikitelli değil mi!. ikitelli'nin konu mankenleri dışında kalan insanlar, matbaa işçileri, basın emekçileri, diğer hizmet verenler, varoşlardan gelmiyorlar mı!. daha düne kadar, **"-her gecekondu'da televizyon, çamaşır makinası, buzdolabı var"** diye garip bir şekilde böbürtenenler, kendileri değil miydi! ee, öyleyse, ne istiyor bu varoşlular!. sanki bir evde bu eşyaların bulunması, mutluluk, kanalı'ymış gibi!. oysa mühim olan, o televizyonlardan ne seyredildiği, o çamaşır makinalarında ne yıkandığı o buzdolaplannda ne saklandığı, değil mi!.

- varoş, fakirliği imleyen bir kelimeyse, fakirliğin de çeşitleri olabiliyor!. coğrafya ayrımsız, ruh ve akıl fakirliği de var, mesela!. varoş, bir yoksunluk hâli!. bunun istanbul'un çanakkale savaşı'yla birlikte, her on yılda bir, öyle ya da böyle, topyekün imha ediliyor!. son onaltı yıldır nedense, tüm tahriklere kışkırtmalara rağmen, eskisi gibi büyük çaplı topyekün genç ölümleri olmuyor!. üstelik doğu'da adı konmamış bir savaş sürerken, üstelik üniversiteler kaynarken!. memleket gerçek anlamda belki de ilk defa, ölü olmayan, yaşayan ve çoğu da varoş'larda yaşayan avrupanın en genç nüfusuna sahip olacak!. bunak sistem, bunak iktidar, belki de bundan korkuyor! gençleri çıldırtmaya, topyekün imha etmeye, birbirlerine kırdırmaya çalışıyor!. ama artık yemiyor!. gençler artık, sürekli ölü ve kahraman olmak yerine, sıradan bir insan ama hayata dahil olarak yaşanabileceği ihtimalini de düşünüyorlar!. varoş edebiyatı yapan ikitelli esnafı, şunu anlamıyor: iktidar diyor ki; **"adalet mülkün temelidir"**, varoşlar da diyor ki; **"mülkiyet hırsızlıktır"**, asıl çatışan bu!. çünkü temeli, mülk olan bir adalet ancak mülküne göre adalet dağıtır!. ölmek değil, dayanmak ve dayatmak zamanıdır!.

- bundan eski zamanlardı!. lise'deydik!. bu tür olayların en hararetli olanları yaşanıyordu!. gene boykot olmuştu, gene yürüyecektik!. bir arkadaşımız birden sandalyeyi kaptığı gibi lise binası'nın büyük camcere'sini al aşağı etti!. uğultu kesildi!. bayan resim hocamızın sesi duyuldu, **"-devrim olduğunda, bu binalara ihtiyaç duymayacak mısınız, hayatı ahırlarda mı öğreneceksiniz"**, dedi!. sandalye ile lise binasının camcere'sini al aşağı eden arkadaşımız, **"-devrim olunca, bu binaları hergün yıkıp, yeniden yaparız be"** dedi!. içimizden ben, **"-devrim, amale** mi lan!. **hamal mı!. hazır bina işte, batıyor mu, niye yıkacağız"**, dedim ve yumruğu yedim!.

sonra ikimiz kınp dökmeye devam ettik!. kimimiz de kınp dökmeyi bırakıp hayat için iyi şeyler düşünen nalbur, manav, marangoz, avukat, doktor, karikatürist filan olduk!. ve sonra kimimiz de yan yolda öldük!.

sandalye ile lise binasının camcere'sini al aşağı eden arkadaşımız ise sonra moskova'ya gitti, büyük bir lokanta açtı, genç ve güzel rus kızlarından oluşan bir harem edindi! canı sıkıldıkça, aklı estikçe bana telefon edeyor: **"-met üst"**, diyor, **"bir hafta sonu moskova'ya gel, sana gürbüz yoldaş cıvır'lardan ikram edeyim, al zevkini, o yumruk için affet beni!. ha ha ha"** diyor.

her telefon edişinde içimdeki bir camcere, şangır diye al aşağı oluyor, ve genç yaşta pisi pisine ölen arkadaşlarım aklıma geliyor!. birkaç büyük camcere daha al aşağı oluyor!. içim, kadıköy kadıköy!.

diyeceğim şudur: tek zenginliğimiz, iç zenginliğimizdir!. ruh fakirleri için, her coğrafya varoş!. ruh fakirleri için etiler de, moskova da varoş!. sen varoş'ta değilsin, varoş senin içinde, yâni!. varoş, hayata en yakın coğrafya!. ve hayatı delirtmeye çalışıyor gene birileri!. aklımıza, yüreğimize mukayyet olalım!. **nâzım usta'nın** dediği gibi, **"yaşamakta ayak diretelim"**.

Akşamsefası

LeMan

HAFTANIN FOTOĞRAFI

TEMPO 184 — FOTOĞRAF: SİNAN GÜL/CHA

HAFTANIN BULMACASI

Medya'nın lale'lerin arkasına gizlediği üç adet cesedi bulunuz!

Yüce divan yolu görünen Çiller'in ortaya çıkan hanhamamları bitmek bilmiyor.

Denizli'de makyaj yapmak isteyen genç kız, ailesinin izin vermemesi üzerine balkona çıkıp intahar etmek istedi.

Kayıp evlatlarını ararken copladığımız üniversite olaylarında gözaltına alınan çocuklarını beklerken hapisteki evlatlarını ziyarete giderken, her fırsatta copladığımız anneler günü kutlu olsun

Leman haber-Beyoğlu/1 Mayıs'tan buyana Taksim ve Beyoğlu'nda şüpheli görülenlere sürekli arama yapılıyor. Ama nedense polisin seçimi kara kaşlı, kara gözlü esmer doğulu görünüşlü vatandaşlar oluyor.

GÖZALTINDA KAYIPLAR DİZİSİ 301: Gün geçmiyor ki birisi evinden, işinden, herkesin gözü önünde sokak ortasından alınıp kaybedilmesin. Bugün gözaltına alınıp kaybedilenlerin sayısı 300'ü geçiyor. Son örnek Talat Türkoğlu. Talat Türkoğlu İstanbul'dan memleketi olan Edirne'deki ailesinin evine ziyarete gitmiş ve 1 Nisan gecesi evden çıktıktan sonra bir daha kendisinden haber alınamamış! Türkoğlu kaybedildikten sonra İstanbul'daki evi, eşinin olmadığı zamanlarda girilerek darmadağın edilmiş. Evin kapısı da anahtarla açılmış. Anahtarın Türkoğlu'nun üzerinden alındığı fazla şüphe götürmüyor. Talat Türkoğlu'nu sağ istiyoruz kampanyasına destek verin.

HAFTA SONU NE YAPAK?

△ Leman Dergisi geçen hafta, bayram tatili nedeniyle önce yapıldığı için, melek gibi, polyanna gibi çıktı!.

△ siyasette değişmez kader: kötünün, iyisini seçmek!. peki ne zaman, bu değişecek!. takım tutar gibi, parti tutmayı bırakınca belki!.

△ haldun taner öleli 10 yıl olmuş!

△ 10 yılda 1.5 milyon civarında iş kazası olmuş!.

△ enver paşa'nın mezarı türkiye'ye getirilecekmiş!.

△ çok nefisto filmler vizyona çıkmakta!.

△ postacı filmi, tüm dünyada 60 milyon dolar hasılat yapmış!. (postacı filminde postacıyı oynayan oyuncu massimo troisi, film çekimlerinin bitiminden 12 saat sonra ölmüş, filmi görememiş)

△ cumhuriyet gazetesi 73.yaşında!.

△ bu yılki sait faik öykü ödülü, "uzak noktalara doğru" öykü kitabı vesilesiyle cemil kavukçu'ya... halil kocagöz şiir ödülü de "eskiden terzi" şiir kitabı hasebiyle haydar ergülen'e verildi!.

△ üniversitelerin bahar, sanat şenlikleri başladı!.

△ dede efendi'nin evi müze oluyor!.

△ 1995 yılında trafik kazalarında 5 bin 821 kişi ölmüş, 111 bin 201 kişi de yaralanmış!.

△ iki kipat: murathan '95, murathan mungan... muska, sadık yemni, metis yay!.

△ dünya basın fotoğrafları sergisi, AKM sanat galerisinde!.

△ trabzonspor'un yenilmesine üzülen 2 trabzonspor taraftarı intihar etmiş!.

△ ömür törpüsü, met üst parantez yayınlarından çıktı!. ikinci baskısı'na hazırlanıyor!.

△ şimdi de yollardan trafik levhaları çalan hırsızlar türemiş!. en çok üzerinde "girilmez", "U dönüşü yapılmaz", "30 km hız sınırı" gibi işaretler bulunan, trafik levhaları çalınıyormuş!.

△ ve **ÖKÜZ** nihayet çıktı!. artık her cuma **ÖKÜZ** günü!. her türlü öneri, eleştiri ve üretimlerinize sahura kadar açığız!.

MANSUR ŞEBBOY
(hijyenik insan)

Akşamsefası

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

KAÇIIIIN!.. VEREM SAVAŞ DERNEĞİ ÜYELERİ BUNLAR!.. ANAMIZI MİKERLER VALLA!

ALIN ANUNA KODUĞUMUNUN VEREMLİLERİ SİZİ!..

ÖHHÖ ÖHÖ!

AAHHH!

ÇOOT

VURUN İPNE VEREMLİLEREE!..

ÇOK HOŞ!.. HAA! HAA! HAA! ÇOK MUTLUYUUM!..

ÇAAT!

FAFAT, FENİ, FERFEDEMEZSİN AFUMAN!..

AY KUSURA BAKMA, BÖYLE ÇOK KORKUNÇ OLDUN!..

ÜFF!.. YAVRUM BENİM!.. NERDE BÜYÜTTÜN O KARPUZU?..

EHE! EHE!

LAN!.. LAN!.. TÖVBEMİ BOZDURMAYIN BANA LAN!..

N'OOLUR SAKİN OL CELİL!..

KAÇA SATIYON LAN GARIYI GAVAT?!

DAYANAMIYORUM, TÖVBEMİ BOZACAM!..

LÜTFEN CELİL, YAPMA!..

AL İŞTE TÖVBEMİ BOZUP YENİDEN SİGARAYA BAŞLADIM!..

NE GÜZEL ALTI AYDIR İÇMİYORDUN CELİL!..

ÇAT!

KANLI KALEM

FATİH KAAN

Herkes atlı, fatih yayan

Cılız bir yaşantının içinden gelmiş olmalı ki müsrif ve müzminliği hiç üzerinden atamıyor. Tembel ve yorgunluğu onu hayata küstürmüş gibi. Yattığı yerden kalkmaz, dağınıklığı pezmürdeliğine delil hayata küskün bir halde kendini bir türlü kazanamıyor. Tuncay Akgün misali iki ileri bir geri ağlayan zavallılar gibi acımaklı konuşması sanki sefaletin içinde yaşayan ırgat gibi özenti ve bezentisine düşkün ama yakışanı bilmiyor. Sefiller gurubundandır.

Haftaya Suat Gönülay

YASİN ADIYEKE

PARDON, ACABA SİZ BU HASTANIN YAKINI MIYDINIZ?..

YOK... TANIMIYORUM!

NEYİM VAR?.. N'OOLUR BANA SÖYLEYİN DOKTOR?!

SSK

BANA ANNEMİ ANLATSANA BABA!..

PARAHOYA

HAH!.. İŞTE BAYANDAN SATILIK ARABA!.. TAM BANA GÖRE!.. GİDİP BAKAYIM, NASILMIŞ ACABA?..

ARABA BU OĞLUM!.. 340 KADRAN, GTI!.. BANA BİRAZ YAVAŞ KALIYOR... BUNU SATIP 450 KADRAN LOTUS ALACAM!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

KOMİKAZE

Şimdiki Geçmiş Zaman

-134-

GECEYARISI KOVBOYU

Bu oyun için tek kişi yetrlidir. ancak birden çok tenis topu ve çok katlı bir apartman sokağa bakan dairesinde oturmak gereklidir. Ayrıca sokağa parkeden arabaların tenis topu atış mesafesinde olması kazımdır. Kil olduğunuz zengin komşuların alarmlı arabalarının işten döndükten sonra apartman önüne parketmeleri beklenir. Gece saat 12'den sonra herkesin uyuması fırsat bilinerek top camdan arabanın üzerine fırlatılır. Darbeyle arabanın alarmı çalar. Komşu cama çıkar. Bir şey göremez. Aşağıya iner yine kimseyi göremez. Evine döner yatar. Oyun oturur dakka arayla tekrarlanır. Eğer arabanın camını kırarsanız komşunuz top bulur ve ağzınıza sıçar. Yoksa toplan bulma ve sizi farkelme ihtimali oldukça düşüktür.

* Bizim kaçükliğümüzde alarmlı araba sayısı oldukça az olduğundan yeterince uygulanamamıştır.

Ali Eroğul gönderdi.

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

SADAKAT ÖYKÜLERİ NO1

ATLARA GİDEN KADIN

NO2 KIZLARA GİDEN ADAM

16

16 yaşından küçüklerin bakması şey olabilir..

Akşamsefası

TEORİDE & PRATİKTE

BAHADIR BOYSAL

BEN! O TARTIŞILMAZ BEN ve KESİN OLARAK AÇIKLAYAMADIĞINIZ VE ENGELLEYEMEDİĞİZ

KALBİNİZİN NARİN OZURUĞU AŞK KAVRAMI ÜZERİNE!!?!

DUR!

Aşkın ne olduğunu çok iyi biliyorum ben... Aşk sevilendir... Söz konusu olan sadece ve sadece o'dur.. Ama kendi kendinin yoluna baş koymuş, kendine güven saray'ının o sonsuz koridorlarında hep kendinden emin...

Hammaddesinin aslında ne olduğunu da bana bir türlü açıklayamazsınız ki bunun için tutarsız bir duygudur ve artık tiksinmem kaçınılmazdır... Bana ne derece yararlı olabilir?? Bu şurup öylesine fenadır ki, nefretle andığım, ergenlikten fırlayan o vahşi delikanlılık çağlarımda her güzel kıza nasıl da futursuzca dağıtıp sonra...

BB

VIP UNITED PESSIMIST

...Adımlarla yürüyen, kısacası bölünemeyen ve bütünüyle ben merkezci olan bir ben için, aşk gibi paylaşılıp bölünen romantizm ve duygusallıktan fazlasıyla payını almış (kimi zaman kalbimde sıkıntı ve başımda ağrılara neden olacak kadar) bir hayat şurubu ki o şurubun...

İlaçsız yara bere içinde kaldığım zamanları hiç unutabiliyor muyum? Bedava dağıtılan öpücüğün bedeli ağırdır sevgili okuyucularım... Gerçek aşkımın sadece bana ait olduğunu anladım... İçimde dönüp duran karanlık anaforların ta dibinde bir yerde arzunun yeniden kımıldadığını hissettiğim kimi zaman, omurilliğime titreterek içime dolan bu duygunun...

Beni öylesine çileden çıkaran yaralı gözyik bakışlarına, yaprak tenlere, bebeksi kıvrımlara, soylu memelere, kunt kalçalara...

AŞK ŞEHVETİN ELÇİSİDİR Şehvette benim ve şehvetin partnerimiz yarısıyan biçimi hep tasa-hayvan ve kurumtudur... Çünkü benim şehvetim kadifemsi kurbanım...

Zindanında çoktan kilit altına aldığı vakit bana hiç bir dilek verilmemiştir ki onu gerçekleştirecek güçte birlikte verilmemiş olsun...

Acınası istek dolu okşayışlara, üstü örtülü erotik göndermelerden başka bir şeye yaramadığını gözdüm...

Hayır sevgili okuyucu!.. Yazdıklarımın hasta duygurluklu yanındanme kadar yaka silkiyorsun, sen anlamazsın ki, kuramda doğmatik olduğum kadar pratikte ihmalci yönlerim ve tehlikeli görünüm bile soluğun bahşiş ve tehlikelerine kelebeklerinin cazibesi karşısında arpirişlerine aldanmak için pasterden ulaşmak için kötü gün vakti pişmanlığa varacağınızın bildiğim bilmem olduğunu bilmeniz istemiyorum...

...Ve bu hafta, kişisel hayattaki tek egzantrik saplantıma M. JACKSON'ima ithaf ediyorum.

BAHADIR BOYSAL ve GÜNLÜK HAYAT... Siyasi kimliğim sürekli merak konusu... Ancak şunu söyleyebilirim... İnsanlığın yaratıcılığı tüm akımlardan daha güçlü ve bu harikalı

Akşamsefası

Kıllandırma Servisi

Vedat Özdemiroğlu

William birader

Yalanım yok abi, ben turistleri sevmezdim... Gıcıktım abi... Biz yaz-kış direksiyon sallıyoruz koskoca kamyonu oradan oraya taşımaktan imanımız gevriyo, kendi memleketimizde doğru dürüst bi tatil yapamadık daha... Adam kendi ülkesinde benim yaptığım işi yapıyo belki, ama geliyo buraya, şahane tatil yapıyo... Tabii döviz işi memleket için önemli, eyvallah, fakat yine de koyuyodu be abi... Ta ki bizim William'a rastlayana kadar...

Geçen yaz abi, Antalya'ya mal götürüyorum, bütün gece uyumamışım, afedersin yorgunluktan zambak gibi olmuşum... Karayolunda bunu gördüm, otostop çekiyo... **"Bana ne lan"** deyip geçtim... Sonra zınk diye bastım frene... Acıdım birden... O güneşin altında, parası var mı, yok mu... Yazıktır dedim... Koşarak geldi bindi kamyona... **"Selamunaleyküm"** dedim... Gülerek kafasını salladı... **"Heilo"** dedim... Yine güldü... Ortaokuldan kalma iki-üç cümle yabancı dilimiz var ya, sordum hemen: **"Ver ar yu from?"** Cevap vermedi, cebinden bi harita çıkarttı, gösterdi... Nedir lan burası? Baktım, Hollanda. Fakat konuşmaması ilginç. **"Niye konuşmuyosun birader?"** dedim yine güldü... **"Du yu spiik ingiliş?"** dedim... Sözlüğü karıştırdı bu sefer, aaa, herif dilsizmiş lan... Tüh, bi üzüldüm... **"Kusura bakma birader"** dedim... Güldü... Sonra yol boyunca karşılıklı sözlük karıştırarak, isimlerimizi kağıtlara yazarak muhabbeti ilerlettik... Adı William'mış... Ressammış.. Sırt çantasından yoptığı kurşunkalem çizimleri gösterdi, baya da iyi çizmiş hani... Resimler arasında bi kızın portresi de var... Kim olduğunu güçbela sordum... Sözlükten seri sayfalar çevirerek hikayesini anlattı: Sevgilisiymiş, ayrılmışlar, o da buraya gelmiş... Anaa, herif meczup lan... Aşk acısından yollara düşmüş garibim... Benimki de benzer durum, istedik vermediler, yollara vurduk... O sanatçı olduğu için bu işi ücretsiz yopıyo tabiatıynan...

Antalyo'ya girene kadar, torpido gözünde yazılı **"Şöförsün dediler, vermediler!..."** lafını tercüme etmeye çalıştım... Anladı mı bilmiyorum, ama hissetti galiba... Gözleri buğulandı... Çok hisli çocuktur bu William..

Neyse, geldik şehre... Malları boşaltıcam... Nereye gideceğini yine binbir uğraşlo sordum... Cevap yok odamda... Ortada da bırakamıyorum... Düşünemiyorum Antalya'da dilsiz bir Hollandalı... **"Göster be adam yaa şuraya, paran mı yok, nedir, n'apıcan?"** Sadece gülüyor...

İşte o gün bugündür, William benim muavinim abi... Yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmiyor... Her yere geliyor benimle... Boş zamanlarında resim yapıyo, mola yerlerinde sergi açıyoruz... Nakliyat aleminde herkes tanıyo artık bizim turist William'ı...

Bu arada kızı verdiler bana, benim çeyizi William'la birlikte düzüyoruz, görsen bi seviniyo... İlk fırsatta onu da başgöz edecem... Kardeşim benim...

Kalpler anlaşınca, dilini bilmesen n'olur abi, dilsiz olsa n'olur... Balayına hep birlikte Hollanda'ya gidecez...

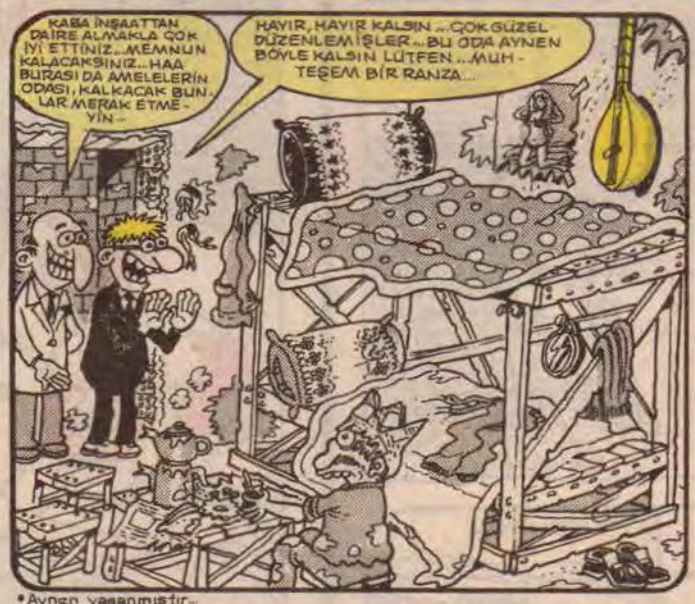

*Aynen yaşanmıştır..

Garip nostaljiler serisi: No:2

Akşamsefası

bayır gülü

Feyhan Güver

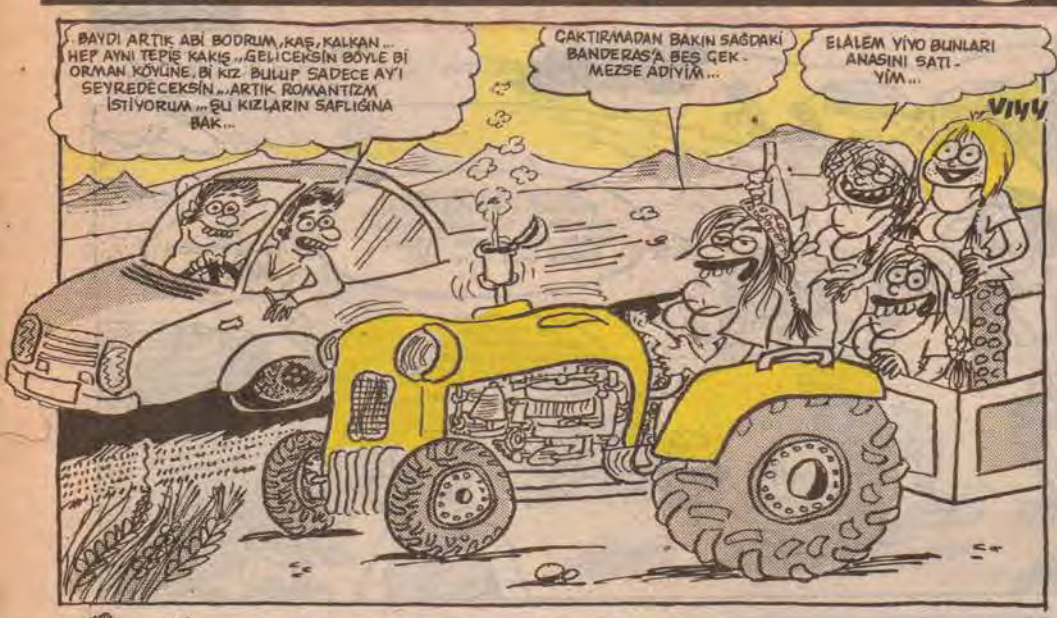

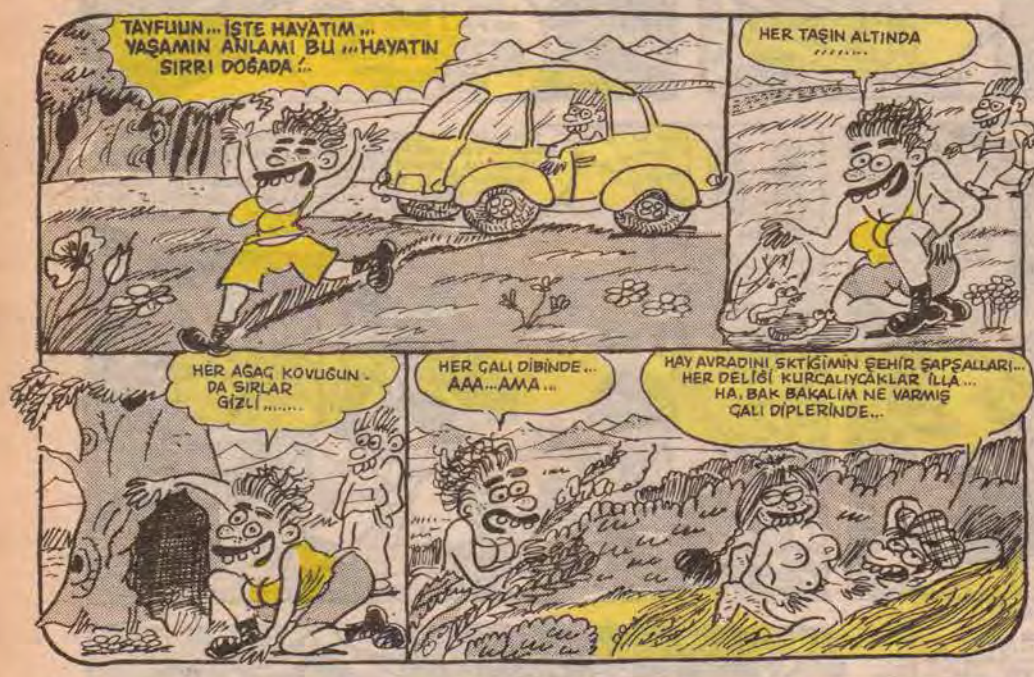

Akşamsefası

LeM anti MEDYA

Kırılan camlar yerine takıldı, ya k

'BABAM

Parka herkes girebiliyordu. Güzeldi park. Çölde bir vaha gibi. Büyük, yüksek, şefkatli ağaçları, rengarenk masaları vardı. Gecekondu yoksulları henüz yeni keşfetmişlerdi bu parkı. Böylesine güzel bir parka para vermeden girmek onları şımartıyordu adeta. Masumca. Habire konuşuyor, şarkılar, türküler söylüyor, şakalaşıyorlardı...

Kuraldır: Yoksulları mutlu, neşeli görmek, yeni zenginleri çileden çıkartır.

Parkın çay bahçesinde, yoksullarla, yeni zenginlerin ortasında oturuyordum. Yoksulların geçici de olsa neşeleri çoğalınca onlarla aynı ortamı paylaştıkları için yeni zenginlerin hırcı da çoğalmıştı...

Yeni zenginlerden biri sonunda dayanamayıp: **Ne işi var bunların burada? İpini koparan buraya geliyor,** diye öfkesini kustu. Bir diğeri hemen destekledi onu: **Bunları çekmek zorunda mıyız? İğrenç tipler...** Aralarından en çok öne çıkmak isteyen ise garsonu yanına çağırdı sert bir hareketle: **Neden herkesi sokuyorsunuz buraya? Neden parka girişte para alınmıyor? Neden bizleri bu insanlarla aynı yerde oturtuyorsunuz?** Belli ki garson da gecekondudan gelmişti. Ne diyeceğini şaşırdı. Bir budist rahibin olgun gülümsemesiyle baktı bu otak yeni zengine ve ellerini sonsuz bir bilmece gibi iki yana açtı...

Ama ben bir budist rahibin olgunluğuyla gülümseyemezdim bu yoksullara tiksintiyle bakan, henüz sınıf atlamış züppelere. Ve son günlerde yoksullara yapılan her saldırı, her haksızlığı kendi üzerime alıyordum nedense... Bir sonsuz bilmece gibiydim ben de...

Bu arsız yeni zenginlere dönerek: **Doğru konuşun, kimin ipini kopardığı tartışılır, burada herkesin oturma hakkı var,** dedim...

Yeni zenginler bunu benden beklemiyordu, durakladılar! Yoksulların masası ise gizli bir yerden emir almışcasına ani ve kutsal bir sessizliğe büründü. Yeni zenginler hemen toparladılar kendilerini: **Sen karışma, senin fikrini soran olmadı, biz rahatsız oluyoruz tamam mı, onları burada görmek istemiyoruz...** O sonsuz bilmece halimle ayağa kalktım, yeni zenginlerin masasına doğru yürüdüm ve hepsine birden: **Siz kimi burada görmek istemiyorsunuz? Burası herkesin. Herkesin hakkı var burada!** diye bağırdım. Bu sırada yoksulların masası kutsal sessizliğin-

den kurtulmuştu. Ş
sından kurtulup, k
bir gayretle çırpın
mek istemiyorsu
Masalar devri
Bir ara ortalık
nin babası, bu yu
masasına gidip: Ö
asıl fırtına koptu. Ö
aşağılık insanlara
diyorsun? Yetti
yeni zenginlerin m
Ve ardından i
müritlerini kurtarı
boşladım. Alışıktı
Çok küçük yaşlar
kadar çalışırsa ça
mıştı. Bu yüzden
Alaycılığı ve k
keyle ve hınçla g
büktüm, hep boy
zenginlere, burju
duk. Sonunda a
tasfiyeci, köle
Böyle yaşamakt
Rutubet ve ins
gibi hemen uzan
yasında görmüş g
sendikada göre

...tledilen canlar..

Robocop polisimizi tanıyalım

1 Mayıs olaylarından sonra yeni Robocop polisiniz devreye girdi. Şimdi bu yeni polisimiz hakkında şemalık bilgi veriyoruz.

■ **Kafa:** Görev bilinci yerinde bir kafa. Program vatandaşı korumak üzerine. Hoşgörü programı sürekli çalışıyor ancak, anı program eylemcinin polisin tepesine binip devleti rezil etmesini engellemek üzerine. Bu kafaya zarar gelmesin diye emniyete kadar örten bir miğfer, gözleri koruyan kırılmaz koruyucu var.

■ **Tabanca:** Polis elbette tabanca taşıyor. Tanımı gereği, legal şiddet tekelini elinde bulunduruyor, ancak bu son çare.

■ **Gözyaşartıcı sprey:** Gözyaşartıcı bomba atarken rüzgarı hesaplamaktan bıkan polis, artık bunları direk eylemcinin suratına sıkacak.

■ **İki cop:** Bu coplardan bir tanesi hafif müdahale, bir tanesi, alışağı etmek için. Cop, aynı zamanda kalkana vurularak ses çıkarıyor ve toplu saldırıların temposunu tespit ediyor. Polisimiz bu numarayı Fransız C.R.S.'lerden kaptı.

■ **Çelik yelek:** Gövde, çelik yelekle korunuyor. Ateş altında kalan polis, tabancasına davranmadan çelik yelekte bir hasar meydana gelmesini bekleyebiliyor.

■ **Eklemlerde koruyucular:** Polisle kavga edip vurmak, artık karateci bozmaları için de pek akıl karı olmuyor, bütün eklemlerinde sert plastik koruyucular var. Polisimiz bu numarayı Amerikan futbol takımlarından kaptı.

■ **Dört kiloluk kalkan:** Polisin bileğinin güçlü olduğunu ispat eden bu koruyucu kalkan çok işlevli. Koruyor, copla vurulunca ses çıkarıyor, duvar oluşturmakta kullanılıyor. Askerdeki tüfekli koşuların yerini, poliste kalkanlı koşular aldı.

■ **Botlar:** Botlar: Bildiğimiz klasik botlar gibi dursa da, polisin kaval kemiğine tekme atmak artık ayak kırmakla eş anlamlı. Bottan dizlerine kadar koruma giyiyorlar.

Bu caydırıcı güç gerçekten etkileyici. Aklı başında insan, çevik kuvvetin karşısında sadece gülümser, ama bizim eylemcilerin akıl başına geldi mi göreceğiz. Polisin işleri çıkardığı belli. Robocoplarımız hayırlı olsun.

Murat Birsel - Yeni Yüzyıl

ROBOCOP POLİSİMİZİ TANIYALIM.

Çelik Yelek: Gövde, çelikten yapılmış yelekle korunacak. Fakat asıl koruyucu özenle kesilip biçilmiş astar.

Tabanca: Aynı onda üç kurşun atabilme özelliğine sahip silah, geçtiğimiz 1 Mayıs'ta yakaladığı üç kurban sayısından kesinlikle taviz vermeyecek.

Gözyaşartıcı Sprey: Polis, olaylar esnasında gözyaşartıcı sprey sıkmak yerine olaydan sonra ölülerin aile ve yakınlarının gözyaşlarının akmasını tercih ettiğinden dolayı sprey daha çok aksesuar vazifesi görecek.

Kalkan: Kalkanlar, polisin bileğinin güçlü olduğu kadar arkasının da güçlü olduğunu gösteriyor

İki Cop: Coplardan büyük olanı solcu grupların, öğrencilerin ve memurların eyleminde; süngerden yapılmış küçük İminikl cop ise şeriatçı ve ülkücü grupların eyleminde kullanılacak.

Botlar: Duvar desenli imal edilmiş botlar, Metin Göktepe olayının bahanesi olan "Duvardan düşlü öldü" bahanesini mantığa bürümüş olacak.

Mesut Ceylan

HAİN BABADAN GAZETEYE DAYAK

Bayram için ailemin yanına, Bursa'ya gitmiştim. İstanbul'a döneceğim günün son akşamıydı. Annem yatmış, babamla balkonda oturuyorduk. Masanın üzerinde de gazeteler vardı. Yeni Yüzyıl'ın o ünlü "Hain tale'ye solcu dayağı" başlıklı manşetli sayısı ise tesadüfi olarak en üstte duruyordu. Salonda da televizyon öylesine açıktı. Aklımdan gazeteyi alıp, İstanbul dönüşünde Tuncay'a göstericem, dergide kullanırız diye düşünüyordum.

Birara televizyondan ağlayan bir kadın sesi gelince babam salona geçti. Ardından ben de. Doktor Stres'in programı vardı. Konu ise "Yaroşlar, öfke ve şiddet"ti. Ağlamaklı sesin sahibi telefonda "bir evin bodrum katında oğluyla birlikte oturduğunu, aç" olduklarını söylüyordu. Kadın, "Devletin büyükleri Uludağ'da, Marmaris'te, Antalya'da. Ben evimden çıkamıyorum. Ölüyorum. Keşke genç olsaydım da ben de bir yerleri kırıp, dökseydim" diyordu. Kamera konukların üzerinde gezerken, 1 Mayıs olaylarından sonra medya dünyamızda engin bilinçlerimiz eksik etmeyen meslek gurubundan bir doktor ile MİT eskisi Mahir Kaynak soğukkanlıydı. Gazeteci Şule Çizmeci ile Nedim Saban'ın ise bu "canlı varoş" gerçekliğiyle yüzyüze gelmenin çaresizliğiyle kalakalmışlardı sanki. "Derdimizi anlayan yok" diye haykırıyordu kadın. "Oğlumla ben, bu apartman dairesinde ölkemizi, kinimizi birbirimize kusuyoruz. Kimse bizi dinlemiyor. Devlet büyükleri bu saatte uyuyorlardır belki, ama böyle devam ederse, birgün biz de şiddet uygulayacak duruma düşebiliriz" sözleriyle çırpınıyordu.

Babamın gözleri dolu doluydu... Programdan sonra baba oğul tekrar balkona çıktık. Babamın bakışları gazetelerin en üstünde duran Yeni Yüzyıl'a ilişti. "İnsanlar aç ulan aç" dedi. "Öldürmüşler çocukları, yıkıntıları bakıp bak. Laleye gösterilen hassasiyetin allah belasını versin, bu saatten sonra" diye söylendi. Daha sonra da "Ne alıyorsun bu gazeteyi ki" diye çıkıştı bana ve gazeteyi buruşturduğu gibi, yırtıp balkondan aşağı attı.

K.E.

Gİt

Mayıs 96... Sayı:1... Fiatı: 60.000 (KDV dahil)

Develerle 2 yıl sürecek yolculuğuna çıkmadan önce Arif Aşçı'yla yapılan son röportaj ●●● 'Natura Nasıl Zçılır ●●● Yasin Çelebi'nin Leman'ın 5.katından zemindeki Gİt'e inişinin hikayesi ●●● Sefil Geziler ●●● Çılgın çalgıcı Charli Celali'n İran'dan, Pakistan'dan, Hindistan'dan yazdığı mektuplar ●●● Ve 26 Mayıs Pazar günü Kilyos-Demirciköy ormanlarında yapılacak katılım için pijamalı olmanın zoruniu olduğu Gİt'in 1.geleneksel 'Pijama Pikniği'; Gelmek isteyenler için ayrıntılı bilgi GİT'te ●●● 1.Sayısı tüm satış noktalarında....

ALP TAMER ULUKILIÇ

9-30 Mayıs tarihleri arasında EKOL SANAT GALERİSİ'nde Resimlerini sergiliyor... Adres: Cihangir Sıraselviler Cad. bakraç Sok. No:35/A Beyoğlu-İst.

●●●

ANTONIO COSENTINO
MUSTAFA PANCAR
HAKAN GÜRSOYTRAK

"HAFRİYAT"
RESİM SERGİSİ

9-29 MAYIS,.
KARE SANAT GALERİSİ...

ATİYE SOKAK 12/2
80200 Teşvikiye-İst.
Tel: 24044 28
Tel/Fax: 247 48 78

Güven Kıraç
KAPLAMA ALANI

STAND BAY GOMEDİSİ
13 MAYIS PAZARTESİ..
Saat: 22.00 Yer: LeMan KÜLTÜR
REZERVASYONLAR İÇİN:
245 38 06 - 249 91 13

Zaman Aynası

Aslan Özdemir

BİR MAYIS AKŞAMI

bir mayıs akşamı
yine haberler kan kusuyor
alışık olduğumuz bir durummuş gibi
artık kimse tınmıyor
şu ana kadar
iki beden sahipsiz kalmış
spiker kadın
çok soğukkanlıydı bunları söylerken
benim ağzım varmıyor
onun gibi demeye
iki kişi
ilk belirlemelere göre, böyleymiş

İstanbul buraya çok uzak
burası bir ada
altı yedibin kişilik bir kara parçası ege'de
rumlar artık azınlıkta
nerdeyse hepsi karatar giyinmiş
kocaları yok artık
az önce dalgaların sesini dinlerken
bu kıyıda, kayaların üstünde
bir çocuk geldi
yanımda duran r. desnas'un şiir kitabını
alıp uzaklaştı
oturduğu banktan yanıma çağırdım
sonra geldi
ona babasının ne iş yaptığını sordum
balıkçıymış
motorunu gösterttim
küçük kamarasının da
olduğunu söyledi
altı yaşındaymış
henüz okuma bilmiyormuş
ona güzel sözler söyledim
kibar davranmak gibisinden
ama hiçbirini dinlemiyordu
gözleri arkadaşını aradı
elini sırtıma atıp bana baktı, sıkıldı
uzaktan bana gülerek kayboldu

akşamüstü
karanlığa düşünce
iki yıkık bedene yeni bir gövde düştü
sıcak sıcak kan,
öfke, çatık kaşlarda dondu
kan sıcak sıcak
kadıköy meydanı yitik bir bedenle
yeniden hayat buldu
kimileri kırılan camları gördü bir tek
bir yerlerine girdi parçalar sanki
köşelerine yazınca çıkar sondılar
baharın azıcığı
sessiz ve dalgın kalırsın
olup bitene
yitene suskun...

...ÖLE RUHLUDUR!"

yaşlarındaki bir genç, babası, annesi ve kardeşlerinin arzu ni zenginlerin üzerine adeta bir pars gibi atlamak için son bir taraftan da vargücüyle bağırıyordu: **Kimi burada görüz insan değil miyiz, hakkımız yok mu buraya gelmeye?** rsonlar koştu, şişeler kırıldı!

gibi oldu. Ben de sakinleşmeye hazırdım. Ama yoksul ailemayı fırsat bilip, benee hiç gerek yokken, yeni zenginlerin **Sileriz, gençler, kusurumu bakmayın,** gidince, işte o zaman genç önce babasının yakasına sarıldı: **Neden özür dilediğin o Neden bu şehirde bizi ezen, aşağılayan herkesten özür nin bu korkaklığın, bizi de kendine benzettin...** Sonra da na doğru koştu büyük bir öfkeyle!..

de polis ekip otosundaydık. Ve ben ona sigara uzatırken r peygamber gibi gururluydum. Sonra da onu incelemeye otosuna, alışıktı götürülmeye. Polislere pis pis sırıtıyordu. beri çalıştığı belliydi. Kaslı ve ağırbaşlıydı vücudu. Ama ne birşey kazanamamış, kazanmışsa da hemen elinden alınlayaydı, kayıtsızdı...

ğı babası aklına geldiğinde aniden bitiyor, yüzü birden öfordu: **Bize hep uzaşmayı, itiyüzlülüğü öğrettiler. Hep iki ğik olmayı. Bize göstermediği yakınlığı, anlayışı bizi ezen o gösterdi. Onun gözünde biz ne yapsak hep hakaret olmi, kardeşlerini kendisine benzetti. Hepsi onun gibi oldular... Ama ben boyun eğmem. Gururlu bir insanım. ölmek daha iyi!**

orkusu kokan nezarethaneyi de iyi biliyordu. Evindeki kalıktan yapılmış banka. Biraz kestirdi. Uyandığında sanki üne babasını anlatmaya devam etti: **Babam benim işçidir ve Birkaç sene önce bir protesto yürüyüşleri vardı. Baba, amcamız ne, niye yürüyorsunuz? diye sordum. Ne dedi biliyor musun: İki milyon liralık maaş farkımızı vermediler, onun için yürüyoruz, dedi. Verirlerse yürümeyecek misin? diye sordum, yürümeyiz, dedi. Köledir benim babam, geçenlerde sendika olarak işverenlerine bir bildiri verdiler, bildiride eski Yunan da kölelerin karnını doyurulduğu, oysa kendilerinin bu maaşla karnlarını doyuramadığı yazılıydı... Kölelik şartlarına razıydılar...** Sözler ilerledi. Bir ara ovukatım geldi. Bir takım belgeler imzalattı bana, sonra da biraz moral verip gitti. Ama benim aklım öfkeli gençteydi. O kolabolik ailesinden kimse gelmemişti henüz yanına. Dayanamadım bunu sordum. Soırumdan etkilendiği belliydi. Yüzü acıyla gölgelendi. Öfkesini tarttı, yumuşattı, yutkundu: **Gelmezler,** dedi. **Gelmezler çünkü şu ana işsizim, ave bir kalkım yok. İşim olsaydı hemen gelirlerdi.** Sonra durdu. Yüzü yine eskisi gibi kayıtsız, olaya ifadesini aldı. **Ama bak, benim teyzeoğlu gelir. çünkü onunla ortak bir işimiz var. Üstelik ona biraz borcum var. Bir an önce işe girip ona borcumu ödemem lazım. O gelir...**

Bu çocuk herşeyi abartıyor, dedim, içimden; gözüm nezarethanenin kapısında teyzeoğlunu bekliyordum. Acaba gelecek miydi gerçekten?

Hayatı, yakınları, ilişkileri hakkında konuşurken öylesine kesin ve acımasız konuşuyordu ki sanki kimseye ihtiyacı yok gibiydi... Çünkü ne yaparsa yapsın kimsenin onu sevmeyeceğine inanmışlı birkere. Daha akmaya başlamadan kesilmişti sevginin akışı ona. Hayat korkusu yaşarken ve ayakta kalma savaşında sevgiye izin yoktu, sevgiye zaman yoktu. Bazen bir hiç gibi görüyordu kendisini; bazen de herşeye gücü yeten ve gururlu bir Tanrı gibiydi.

Nitekim söylediği oldu. Gecenin bir vakti teyzesinin oğlu geldi. teyzesinin oğlu 50 yaşında gösteriyordu. Sordum: **Yok, bakma sen ona, o henüz 29 yaşında,** dedi. Teyzeoğlu çok telaşlı gözüküyordu. Bir ara nezarethanenin kapısını açtırıp yanımıza geldi. Alında boncuk boncuk terler vardı. El çantasını koltuğunun altına sımsıkı sıkıştırmıştı. Sesine gırıp bir ima verecek: **Bırakacaklar, ama para istiyorlar; yoksa seni dövecekleriş. Ne dersin, vereyim mi?** diye sordu bizim öfkeli gence. Bizim gencin bebekliğini hiç görmedim; ama eminim, bebekken ağlamaya başlamadan önce alt dudağı böyle kıvrılırdı. Ama çok sürmedi bu hali. Hemen toparladı kendisini. Gözlerinin ufkuna öfke ve hınç bulutları hemen yerleşti: **Ne verecekim, ne yaptık ki, bırak dövsünler, yazık verecediniz parayı,** dedi.

Çünkü bu parayı da ergeç ödeyecekti teyzeoğluna. Hem ona olan borcu da durup dururken artacaktı. 50 yaşında gösteren teyzeoğlu da rahatlamıştı: **Tamam, o zaman, yarın görüşürüz** deyip gitti.

Biraz sonra iki görevli geldi: **Hadi, aşağıda boks maçımız var,** diye nezarethanenin kapısını açtılar. Öfkeli genç belki o an yaşadığı utancından, belki korkusundan; belki de başından beri hiç önemsemediğinden bana veda etmedi, dönüp bakmadı bile... Öylece gitti...

Ve bir daha yanıma dönmedi...

Ben ertesi sabah özgürlüğüme kavuştum. Birkaç gün sonra aynı parka yine gittim. Parkın girişinde bir görevli durdurdu beni. Park artık girişi artık parklı olmuştu!

Ama park yine aynı parklı, aynı yüksek, aynı şefkatli ağaçlar, aynı renkli masalar vardı yine. Yeni zenginler oturuyordu yine her tarafta. Ama bir eksiği vardı parkın; yoksullar, gecekondu yoksulları yoktu etrafta. Bizim öfkeli gence gelince, geçen kanlı 1 Mayıs'ta onu görür gibi oldum. Gömleğine biraz önce yaralanan arkadaşının kanı bulaşmıştı. Bir ara üç polisin arasında kaldı. Alt dudağı bebekliğindeki gibi kıvrılmıştı yine. Sevgiden hiç umudu kalmamıştı, sadece elindeki sopaya güveniyordu: **Gelsin ulan, hepiniz gelin, gelin, öldürün beni!** diye bağırıyordu... Kimbilir, belki de benzetmiş olabilirim!...

* Devlet güçleri tarafından kana bulanan 1 Mayıs'ta radikal sol grupların başından beri olay çıkarma niyeti yoktu. Çünkü bu gruplardaki kimsede silah bulunmadı. Sabah 10.00'da Söğütüçeşme'deki toplanma alanına geldiğimde, iki kişinin ağır yaralandığını öğrendim. Daha sonra bu iki kişinin öldüğü haberi geldi. Bütün bunlara rağmen, radikal sol gruplar yürümeye devam ettiler. Ancak öğleden sonra ara sokaklardan sivil polisler ateş ederek bir çok insanı yaraladılar. Yine de yürüyüş devam etti. Yürüyüşçüler kucaklarında ölüleri ve yaralıları olmasına rağmen olay çıkarmamaya çalışıyorlardı. Kadıköy meydanına inildiğinde, kürsüden komünya yapan sendika liderlerinden ve görevlilerden bu katliamın önüne geçmesini istediler. Ancak cevap alamadılar. Daha sonra öfkeler patladı, adeta bir cinnet hali yaşandı. Şimdi soruyorum: Öldürülen 3 genç insanı yok sayıp, kırılıp dökülen camları ve çerçeveleri öne çıkartarak kamuoyunu yönlendiren bu medyaya ne demeli? Ve bu medya tarafından yönlendirilen kamuoyuna ne demeli? Öldürülen 3 sosyalistin önünde saygıyla eğiliyorum. Sosyalistlerin ve sınıfsal bilince sahip emekçilerin, düzenin bu karşı saldırısını püskürteceğine inanıyorum.

* 17 Mayıs Zeytinburnu adliye önünde 14.00-16.00 imza günleri

* Günür Tarpüsü. Metin Göktepe. Paraviez Yayınları.

* Ölülerim Lal. Haşim Şahin. Şiirler. Koraştır Yayınları.

* Ütopyanın Yelda Karataş. Şiirler. Hera Yayınları.

* Önyargıların kurbanı olan kız "Kolejli Kız" bir önyargıdır. Haklısın.

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

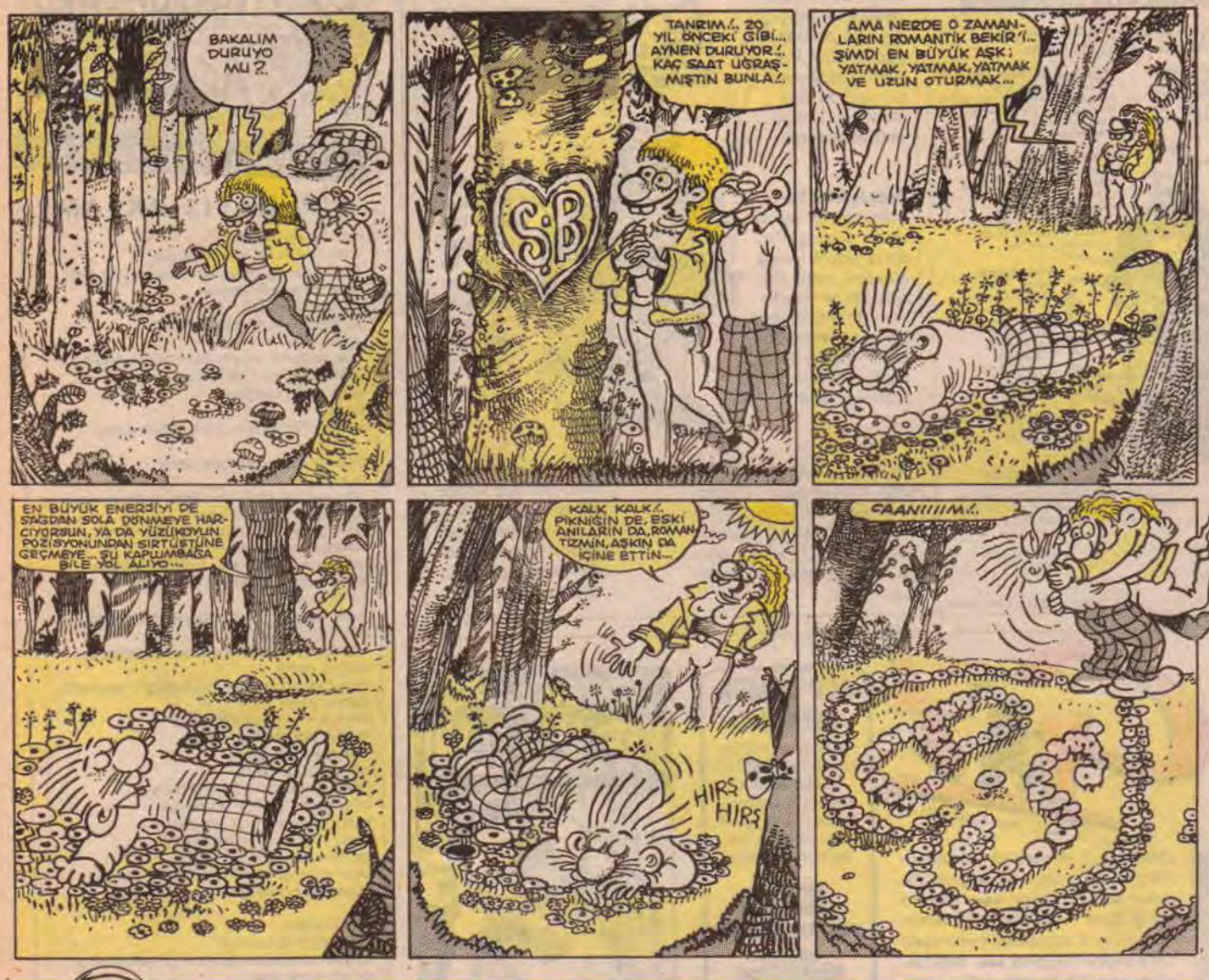

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Sırça Plazalarda Oturamam Anne!

Anneler Günü münasebetiyle

Yargısız İnfaz Cumhuriyeti ve tetikçisi medyaya başkaldırışıma bakıp endişelenmiş, **"Ya onu da yargısız infazla yok ederlerse, ya gazetecilik yaşamını bitirip ömürboyu işsizliğe mahkum ederlerse"** demişsin.

Kızacağımdan çekindiğin için de bu endişelerini bana söylemeyip, yakınlarımıza söylemişsin.

Endişelerinde haklısın anne, bunlann hepsi olabilir.

Ancak **"Medyada bugüne dek pek rastlanmamış yükseklikteki transfer teklifini reddetmese ve diğer köşe yazarları gibi keyfine baksa olmaz mıydı"** derken haksızsın.

Çünkü oğlunu en iyi sen tanırsın.

12 Eylül'de demokrasiyi, hukuku, insan haklannı çizmeleri altına alıp çiğneyen darbeci generallere başkaldırdığı için, ilk mahkum edilen yazar senin oğlun değil miydi?

Senin oğlun, dünya basının deyimiyle **"Tek kişilik insan hakları örgütü"** gibi mücadele ettiği için, darbeci generallerce üç yıl işsiz bıraktınlmamış mıydı?

Şimdide insan hakları çiğnenmiyor mu? Zulüm kol gezmiyor mu? Yargısız infazlar cirit atmıyor mu?

Ve medya tekelleri de bu kasap havasına eşlik edip yargısız infazlar yapmıyor mu?

Son olarak 1 Mayıs'ta ezilenlere, itilmişlere, kakılmışlara, dışlananlara yargısız infaz uygulamadılar mı?

Artık onlar yoksul çoğunluğa düşman, zengin azınlığa dost...

Bu tutumlanna son vermedikçe, böyle bir medyada senin oğlunun yeri olabilir mi anne?

Senin oğlun, diğer köşe yazarları gibi **sırça plaza**larda oturup, yoksullara karşı zenginlerin tetikçiliğini yapabilir mi?

Eğitimsiz, geleceksiz, işsiz, yoksul bıraktırılmış milyonlarca insana boş verip keyfine bakabilir mi?

Halkın çoğunluğu Hint fakirleri gibi yaşarken Batılı zenginler gibi yaşayabilir mi?

"Yaşayamaz" dediğini duyar gibiyim; duygulandığını görür gibiyim.

"Ne o anne...
Gözlerinden akan ne?"

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

LeMan 12
Akşamsefası

Şiir yazarı şair Apo...

Ender Özkaracaoğlan

Hakkâri'de, Lale Sinemasındayız... Yıl 1979. Bir şair vardı Hakkâri'de... Şair Apo...

SEN DE BİLİYORSUN Kİ NAZLIM, SEVGİ EMEK İSTER..

BUNU DA YAZ APO!..

YAZDIM, YAZDIM...

O yıl, Hakkâri'de iki bayan öğretmen Zap nehrinde yüzerken boğulup ölmüştü... Cesetleri aylarca sonra bulunabilmişti ancak... Bu olay Hakkârilileri derinden etkilemişti, cenaze törenleri oldukça kalabalıktı... Tüm şehir bu tören için çarşıya inmişti...

YOK BE ABE.. BUGÜNKÜ FİLM GÜZEL DEĞİL DİYE... BİR KAÇ GÜZEL CÜMLE DUYDUM O KADAR İŞTE..

VAAY! KARDEŞİM ŞAİR APO'DA BURDAYMIŞ... YİNE DOLDURMUŞSUN KAĞITLARI ULE!..

HADİ... HADİ...

Şair Apo hemen her gün bu sinemaya gelir dikkatlice filmleri izlerdi... Duyduğu özel sözcükleri, kulağa hoş gelen cümleleri elindeki kâğıtlara not ederdi... Bunu böyle gizli gizli değil, açık açık yapardı...

ÖĞRETMENİM... ÖĞRETMENLERİM İÇİN YAZDIM... ALIIIN... OKUYUUN... BEDAVAA...

Apo, nehirde boğulan öğretmenler için yazdığı dörtlükleri matbaada bastırıp cenaze töreni sırasında halka bedava dağıtınca ününe ün, şanına şan katmıştı... "ÖĞRETMENE AĞIT" adlı şiirinin basılı olduğu kâğıtlar havada kapışılmıştı...

ÖĞRETMENE AĞIT

Güneş tüm canlılara ışık saçtı durdu...
Senin ışığına yetişemedi öğretmenim.
Ferhat, Şirin için değiller dedi durdu...
Senin sevgine yetişemedi öğretmenim.

Şu güzelim şehrimizde yaşam ar...
Her kaşta gözyaşı, bulutlar da...
Zalimin oğlu; Zap sizi bizd...
Senin imdadına yetişem...

Kimbilir, nasıl GİRPİ...
Bizler için ya...
...larımız

Apo bizim yerel şairimizdi... Hakkâri'de ki yerel gazetelere şiirler yazar, sünnet, düğün davetiyelerinde onun dörtlüklerine sıksık rastlanırdı... Hatta o sıralar Diyarbakırlı bir ozandan, iki şiirinin bestelenmesi için söz bile almıştı...

Delma yanında gezdirdiği eski püskü deriden çantası, bazen içinde ki mecazlar yüzünden epeyce ağırlaşırdı...

Apo'da şairlere yaraşır bir surat vardı zaten. 30'lu yaşlarındaydı. Ama hüznün yarattığı çizgiler onu daha olgun göstariyordu...

"Her insanın bir öyküsü yardır, ama her insanın bir şiiri yoktur." Apo şanslı birisiydi, hem öyküsü, hem de şiiri olan bir insandı o...

SARR

O ana kadar ağlamamak da direnen kim varsa, bu dörtlükler karşısında daha fazla dayanamadı, Apo'nun bu şiiriyle halk toplu bir ağlama nöbetine tutuldu gitti...

HIRRR!

Apo'ya sadece hüzün yakışmıyordu, o her türün adamıydı. Aşkı yaşıyordu, komiği yaşıyordu, doğayı yaşıyordu... Ama Akrostiş şiir onun en usta gen verimli olduğu alandı... Önce dizelerin başharflerini şöyle yukarıdan aşağıya yazar sonra başlarda onları bir bir tamamlamaya...

Acaba Kimi?..

E Elma gibi yanakları yok...
L Lüle lüle perçemleri de yok...
B Bana bir parfüyle hatırlatmıyor
E Esmer de değil teninin rengi
T Takma ismini Parihan koydum
T Tanrım sen beni bağışla artık
E Elimden gelmiyor yalan yazmak...

S Seviyorum ulan çok seviyorum onu
E Eh galiba anlamıştır o da beni
N Ne diyor bu adam? diye sorma
İ İstersen baş harflere bir bak...

Abdullah Ö...

ACABA KİMİ...

Elma gibi yanakları yok...
Lüle lüle perçemleri de yok...
Bana bir parfüyle de hatırlatmıyor
Esmer de değil teninin rengi
Takma ismini Parihan koydum
Tanrım sen beni bağışla artık
Elimden gelmiyor yalan yazmak...

Seviyorum ulan çok seviyorum onu
Eh galiba anlamıştır o da beni
Ne diyor bu adam? diye sorma
İstersen baş harflere bir bak...

Abdullah Ö...

MEVSİM ŞİİRLERİ MEVSİMLİK ŞİİRLEER!..

VAAV! BAHAR GELİNCE KONULAR AŞK OLUYOR HA APO?..

TABİİ OLUM! N'APSIN HERİF...

Bazen Apo'nun stoğundaki metaforlar, mecazlar, aforizmalar çabucak tükenirdi... İşte böyle anlarda Apo, şehrin dışındaki kır yerlerine koşar ilmeğe termosunu tekrar doldurmaya çalışırdı...

Bu film, Apo'ya tehlikeli metaforlar kazandırmıştı...

İSTİYORUM

Burjuvaların olmadığı bir yerde
İşçilerle kolkola koşmak,
Rahatça bağırmak istiyorum...
Dükkanlar olsun istiyorum
Eşya olmasın içinde, kararttığı satan...
Varoşlarda gecekondular
Kanguranik olsun istiyorum...
Tertiyorum...
Mutlaka olsun istiyorum...
İşçilerle, harkeala birlikte
Saflarda çiçek atmak
Tamam demek istiyorum
İş ve Ekmek diye bağırmadan
Yürümek istiyorum
Oradan oraya koşmadan
Renkleri toplamak istiyorum
Unutmadan, gülmek istiyorum
Mutlaka istiyorum...

Aradan çok geçmedi... Apo'nun evinin önünde bir askeri cip durdu... Onlar da Apo'yu istiyorlardı...

APO AÇ KAPIYI... BİR YERE KAÇAMAZSIN TESLİM OL...

BAM! BAM!

Ve, 1980 yılının Eylül'ünde aşkın, ağıdın, doğanın dizelerini yazan akrostiş şiirleriyle ünlü yerel şairimiz Apo, birçok insanla birlikte tutuklanıp cezaevine kondu... Örgüt üyeliği ve bölücülükten hüküm giymişti...

Aradan tam 16 yıl geçti... Bu süre zarfında, belki Hakkârililer Apo'nun akrostişlerinden mahrum kaldılar ama...

...Ama, Diyarbakır Cezaevi'ndekiler hayır... Onlar bugün hâlâ, Apo'nun kâğıtlara, duvarlara yazdığı şiirlerle avunuyorlar. Aralarından bazıları çıkıp ona bir soru sorar... O da "meslekte pişti̇ğinin" verdiği rahatlıkla cevaplar...

Q Oturtu, ar...
Z Zalimler Sa...
G Güzellik bende...
Ü Üstüne üstü...
R Rüyalar, ...
L Lütfukar olur...
Ü 4 yıl beş yıl...

APO, SENİN ASIL MESLEĞİN NEDİR?..

BENİM MESLEĞİM GÜZELLİKTİR DOSTUM...

Filmin adı; "Arkadaş"dı...

BAKIYORUM SEN DE BU SİSTEMİN BİR PARÇASI OLMUŞSUN ARKADAŞ!..

BUNLARI YAZIYOSUN DE Mİ?..

DEMİN KIZA NE DEMİŞTİ?..

BURJUVA... BURJUVA DEMİŞTİ...

Aradan bir yıl geçmişti. Yıl, 1980... Aylardan Ağustos... Lale sinemasına Yılmaz Güney'in bir filmi gelmişti...

BİTTİ...

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

N'aber? (Suat Gönülleyle yapılan bir konuşmadan...!

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ..

YAA HASTA MISIN LAN SEN?. İKİDE BİR GELİYORSUN MEKANIMA RAHATSIZ EDİYORSUN BENİ.. GİTSENE KARDEŞİM ŞURDAN!. BAK HALÂ DURUYO.. OĞLUM GİTSENE ŞURDAN!. KIRACAM Bİ TARAFINI ŞİMDİ... ULAN NERDE ÇEŞİT VAR, BULUR BENİ YAA!..

HADİ BE!..

TUTUN ÖYLE.. BIRAKMAYIN.. BEN ÇIKAYIM DA.. HUH!.. İYİ YÜZDÜK BE!.. NEYSE, BUNU ÖNCE HAVUZA ATIN, SONRA BOL PROTEİN TEDAVİSİ UYGULAYIP, BOL KİTAP OKUMASINI SAĞLAYIN.. İYİCE KIVAMA GELİNCE BUNU KÖY KÖY DOLAŞTIRIP ŞİFALI BİTKİLER TOPLAMASINI SAĞLAYIN. Bİ DE DÜKKAN AÇIN, RAHATLASIN...

ERKUT OLİMPİK HAVUZ İŞLETMELERİ A.Ş.

YAA ENİŞTE HER İNŞAATA BENİ NİYE ÇAĞIRIYORSUN YAA!.. DÜKKANI İŞİ GÜÇLÜ BIRAKTIM GELDİM!..

Hayırlısı şimdi burayı yıkmak için ameleye tutsam çok masraf! Grayder zaten girmez... Bi el at da şu işten kurtulalım, dikelim inşaatı... Söz bi daire de bardan veresim.

Ulan bi on dakika geç evden çık be!.. Hayır, bugün, yarın kıza çıkma teklif ettiğimde gözünün önüne her sabah çekmek almaya giderken kişu pijamalı görüntüm gelecek, doğallık bir yana, daşak oğlanı durumuna düşücem...

1.1

Espri: H. Selçuk BACAK -ANKARA.

* İzmir'den Serkan ŞENER, Emre ATASOY ve Oğan METİNOĞLU'na: Çizgiler başarılı fakat espriler yetersiz.. Bilişey dikkatimi çekti, karikatürün finalini hep kompozisyonun sol tarafında yapmışsınız. Bendan size küçük bir tiyo! Eğer karikatürümüzün okuyan tarafından daha iyi anlaşılmasını istiyorsanız, olayı sol taraftan başlatıp sağ tarafta bitirin... (Patlama, hareket vb.) vurucu şeyler karikatürün sol tarafında bulunsun.. Hadi size başarılar.

* Kuşadası'ndan Serkan BİNİCİ'ye: Sana bu cevabı yazarken nedendir bilmiyorum, canım tatil çektiğinden... Neyse, ilk olarak söyleyeceğim şey, çizgilerinin çok titrek olduğudur. Kompozisyonun çok büyük, biraz daha uçaltıp bir araya toplamaya çalış.. Figürlerin kompozisyon içinde çok ölüz kalıyor.. Biraz daha belirgin olması gerekiyor... Başarılar, Selamlar.

ERDENER ABİ...

- Abimin dükkanından çaldığım altınlarla kendime şahane bir araba yaptım abi...

- Sıcaklar da fena bastırdı!..

* Bandırma'dan Mahir ÜNSAL ERİŞ'e: (Yaşın?) Gördüğüm kadarıyla rapidoyla ya da pilot kalemle çiziyorsun... İlk önce kurşun kalemle çizmeye çalış yeterli hissettiğiz zaman çinilersin.. Daha erken... Anatomi, kompozisyon gibi standart hatalarin var... Ancak düzeltilemez diye bişey yok başarılar..

* GRUP TERAPİSİ: Kütahya'dan Çetin DİNLER, Trabzon'dan Özgür KUMAŞ, Balıkesir'den Erkin ÖZDEMİR, Güner YAZICI, Malatya'dan Serdar SÖNMEZ, Edirne'den Muhammet ÇALIŞKAN, İzmir'den Sezgi BEŞLİ, İstanbul'dan Dinçer DÖNMEZ, Zonguldak'tan Evrim AYTAŞ'a: Bu sefer espirileriniz olmadı.. Sevgiler..

NOT - ADA PLAKÇILIK'tan 10.yıl konseri.. 10 Mayıs Cumartesi saat 19.30'da Harbiye Açıkhava tiyatrosu

* SAHAF KAFE Dumlupınar sk. No: 12 Kadıköy sular idaresi Gima karşısı: Etkinlikler var...

BAK FARUK, ARKADAŞLIK DOSTLUK DA BİR YERE KADAR!.. İKİDE BİR TOPLUYORSUN ARAPLARI.. ADÜ ABÜ SPONSÖRLÜK YÖP! HADİ ABÜ VERGİDEN DÜŞ!.. BIKTIM ULAN SENDEN!.. NE BUYA, VAR MI BÖYLE ŞEY!..

HADİ LAN!..

ABİ BU ADAMLAR AMERİKA'NIN EN İYİ CAZ YAPAN GRUPLARINDAN BİRİ... N'OLCAK ABİ, İKİ KONSER VERSİNLER, ARKAYA DA YAZALIM ŞAHANE, KOCAMAN "ÖKÜZ OĞLU TİCARET" DİYE... NE GÜZEL ABİ...

İETT BRONZKÖY 155

NERDE KALDI BU YAA?. GEÇ KALDIK YAA...

HART

İETT BRONZKÖY 155

HADİSENE KARDEŞİM İŞİMİZ GÜCÜMÜZ VAR!..

TAMAM YAA... TEKERLEĞİ İCAT ETTİM IŞTE... BİRAZDAN OTOBÜSÜ DE İCAT ETCEM GATLAMAYIN!..

ULAN GATLAMASI MI KALMIŞ BU İŞİN... İŞE GEÇ KALIYOZ DEDİK HIYAR!..

BONK

BULDUUM, EVEET BULDUUUM!.. TREEN, TREEN, EVEET TRENİ İCAT ETTİM..!

DÜÜT GUH GUH GUH GUH DÜÜT!.. GUH GUH GUH GUH GUH!..

Tüm ısrarlara rağmen boru sanayiindeki gelişmelerle ilgilenmediğin yolunda elimizde güçlü kanıtlar var. Bütün deliller aleyhine, ne diyeceksin bu konuda? (Şimdi şöyle: Esasında ben de boru sanayiindeki gelişmelerle ilgilenmek istiyorum, fakat bir türlü ilgilenemiyorum. Hatta psikiyatriste bile gittim ama nafile) Hmm! Demek öyle, peki madem öyle, gel şöyle. (Peki geleyim şöyle, fakat bu birşeyi değiştirmeyecek. Şöyle gelsem de, böyle gelsem de boru sanayiindeki gelişmelerle ilgilenmeyeceğim) Bak arkadaşım: Bu ilgisizliğin, boru sanayii ile ilgili kişileri çok rahatsız ediyor. Kendilerinin ciddiye alınmayışlarını hüsranla kınıyorlar.. Gözlerinde yaş, gönüllerinde yas var. (Ben de isterim, onları mesut ve bahtiyar etmeyi, fakat yapımdaki genetik bileşim, ısrarla boru sanayiindeki gelişmelerle ilgilenmeyi reddediyor) Pekii... İlgilenmeseniz bile, en azından haftada bi telefonla arayamaz mısınız? (Ahh! Ararım aramasına ama jeton ve telefon kartı sanayii ile de ilgilenmiyorum ki) Hık! Mık! Zım? Bıç! Lömm? Hempıtım! Küıt? Zım!.. (Evet)...

GÖKHAN DABAK

LeMan 14 Ünlü karikatürist Suat ÖZKAN'ın (DEDELER) albümü çıktı... Bayınızden ısrarla isteyiniz!

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

● KAZIKLI VOYVODA...

● MALKOÇOĞLU ve ORTAK VÜCUT İŞARETİ BAĞLANTILI KARDEŞİ BİZANS'TAN

*Cümbür-Cemaat adlı kitabıma göstərdiğiniz alâkaya teşekkür ederim. Ahmet YILMAZ

Akşamsefası

KRALIN FİS-KOSCULARI

Kralın kulağına fis-kos yaparak ülkeyi yönetmeye kalkışan fis-kosculan Şekspir'in eserlerinde ya da tiyatro klasiklerinde görmüşsünüzdür. Bunun en nefis örneği beşbin yıllık bir HİNT masalı'dır. Şöyle;

Adamın biri krala gelip, hergün gelip sizin kulağınıza konuşur gibi yapıp yalancıktan fis-kos yapacağım, bunun karşılığında size yüklü miktarda para ödeyeceğim, der. Kral, "Hem hiçbirşey istemeyecek, hem de yalnızca fis-kos yapacak, bundan ne çıkar" deyip kabul eder.

Adam, oylorca kralın kulağına yalancıktan fis-kos yapar. Kral da bu iş karşılığı yüklü paralar aldığı için memnun kalır.

Birgün, kralın kulağına fis-kos yaparken, maliye bakanının gözlerinin içine bakar. Maliye bakanı, bu adam, kralla benim hakkımda ne konuşuyor, diye işkillenir. Adama sorar. Adam: "Kral sizin hakkınızda çak kötü şeyler düşünüyordu, ama, üzülmeyin, ben durumu halletttim" der.

Maliye bakanı da adamın bu iyiliği karşılığında yüklü hediyeler verir. Ve adam, yalancıktan kralın kulağına fis-kas yaparken, bir başka bakanın gözlerinin içine bakar. Böylelikle, tüm kabineyi hem yönetmeye başlar, hem de paralarını alır. Bu beş bin yıllık Hint masalı çak tanıdık gelmiyor size, değilmi?

•••

Bu fis-kaslar, yakın tarihimizde, ihalelerde, aday seçimlerinde, bürakrat tayinlerinde, özelleştirmede, siyasi garezlikte, ayak kaydırmalarda, gözdağı vermelerde, öıt-bas etmelerde, vs. fütursuzca kullanıldığını görüyorsunuz.

Bu masalan değiştirin çocuklar.

Dostluk, adamı alma, ona ulaşma, bir mesaj iletme; nasıl, ne zaman, kimin adına, iktidan kendileştirin-menfaatleştirip, keyfince kullanma, utanç verici bayutları geçmiştir.

Ve fis-kosı Ülkemizde siyasetin en büyük manipülasyon (amacı dağrultusunda yıpratmak) aracı olarak kullanılmaktadır. Açık toplumun yüzyıl önce çözdüğü, ortak romanlarda-masallarda-tiyatrolarda kalan bu sahneler canlı-canlı hergün yaşanmakta, değil şikayetçi olmak, değil mahkeme salonlarına götürmek, başlacı edilmektedirler.

İş-ticaret-adam kayırma-siyaset, özel dostluk mesaj hatlarında ne kadan karışıktır, ne kadan sahtelikter, ne kadan bozuktur, kimse bilemiyor.

BAŞTAN KOKAN BU BOKTAN SİYASETİN SUÇUNU, sonra bizler, KADIKÖY MEYDANI'NDA eline sopa almış on üç yaşındaki çocuklardan soruyoruz.

Televizyonlar tartışacak program arıyor: Alın size konu, Kral, siyasi düşüncelerini özel dostluk hatlarıyla gönderebilir mi? Hep aynı özel kişilere gönderebilir mi? Özel kşiler kralın adına konuşabilir mi? Kral, dostluk hatlarını niçin kullanır? Bu hatların batılı demokrasilerde örnekleri var mıdır? Nasıldır?

•••

İşte Özal dönemi apaçık ortada.

Bir başka soru: Bu gazeteciler kral mı tayin eder? Yoksa üstün yeteneklerinden mi kralla dost otarlar? Ve medya neden bu fis-kasculan baş mevkilerine oturtur. Sedire Yan Gelmiş Aydınlar.

Bu köşeler: BAĞIŞLANMIŞ MEVKİLER'dir. Oturdukları yer: BAHŞEDİLMİŞ RÜTBE'dir.

Milliyet Gazetesi'nin fis-kasculanndan ünlü bir gazeteci, Hizbullah'ı vuran İsrail bambalarını-kamutanlannı ziyaret ediyor. Sorarsan: Araştırmacılık.

Röportajdan iki şey çıkıyor: 1) Bu bombalar çak güçlü, akıl sır ermiyor. Yani bu bombalardan korkalım. 2) Askerlere ve kamutanlara sürekli savaş hakkında düşüncelerini soruyor. Hepsi: "Üzgünüz", ya da "asla savaş istemiyoruz"- diyorlar. Hadi, bir insanın, bir ülkenin İsrail yanlısı, batı yanlısı olmasını da anlıyor insan. Peki, İsrail'in boklarını temizlemeye yeltenmesini nasıl onlayabilirsiz?

Bu nasıl bir ruh halidir? Bu kumaş medyamızda öyle çok üretiliyor ki.

İsrail'in çak güçlü lobilerine rağmen Batılı bir yazar, İsrail'e öyle fütursuzca karşı yazılar yazamaz, amca, açın okuyun gazetelerini, böyle İsrail boku temizleyen yazılan, Amerika'da da zor bulursunuz.

•••

Acılar-sefaletler-sahtekarlıklar içinde bir hayatımız olabilir, biz, tüm bunlan çözmekte-anlamakta zorlanırsak da, ne yapalım, bu ülkenin çocuklarıyız, bunlara katlanırız. Ancak, bizim başımıza gelen vahşi siyasetin çocuklarımızın başına gelmesini istemeyiz. Çünkü, acılarımızdan ders çıkarırız. Tarih bir anlamıyla böyle yazılır: Bir musibet (başa gelen kötülük) bin nasihattan iyidir, derler. Başımıza gelen acıları-oyunları yazarak, kaydederek, bizden sonrakilerin aynı tuzaklara yakalanmamasını, tedbir almasını, bizim gibi çözümsüz kalmamalarını sağlamaya çalışırız. Burada tarih bize yardımcı olur.

Şimdi, '80'li yıllarda bu fis-kasculann metinlerine bakarak, Özal şunu dedi, Özal bunu dedi, anlaşılmamakta, hepsi, birbiriyle karışmaktadır. Çünkü bu köşelerdeki bilgiler bir tarihçi'nin yüzüne bakmayacağı "dedikodu" ürünü, "safsata", uydurulmuş, ne kadan yazanın, ne kadan çıkaranın, ne kadan kralın görüşü olduğu hiçbir şekilde açık değildir. Bu yüzden hiçbir tarihçi bu metinleri "belge" olarak kullanamaz. Bu şu demektir: Bu belalar, aynısıyla çocuklarımızın da başına gelecek demektir. Sadece maaşımızı, hakkımızı, hukukumuzu değil, ZAMANIMIZI DA ÇALAR.

ÇALINMIŞ TARİH'tir bu. Çalınmış tarih demek, ülkede yaşanmış tüm üretim güçlerinin, tüm iyilerin-kötülerin meydana getirdiği bilgilerin ÇÖPLEŞTİRİLİP imha edilmesi demektir.

Altmış milyonun acısı bir yana, acılan da, çocukları da, gelecekleri de şimdiden ÇÖPLEŞTİRİLİP tarihten kovuluyorlar, demektir.

Fis-kasculann tarihi, krallann hüküm sürdüğü tarihtir. Biz "gazeteci" istiyoruz, gazetecinin tek bir cenneti vardır: GÜNIŞIĞI. Fis-kasculann tek bir ülkesi vardır: PERDE ARKASI-KAPALI KAPILAR.

Kapalı kapılar ardında kimler aç bırakılıyor, kimlerin hakkı yeniyor, kimlere ülke peşkeş çekiliyor, bilemiyoruz.

Bütün bunlan geçelim. Ben bu yazıyı bildiğiniz bu şeyleri tekrar hatırlatmak için yazmadım. Şu soruyu sordum kendi kendime: Neden bu fis-kocuların köşelerindeki fotoğraflannda acı-mutluluk, tuhaf bir gülümseyiş var?

Gerçekten "mutlu" yüzler. Bu mutlu yüzlerden milyonlarcasını bulmak mümkün. Ne anlatıyor bu yüzler. Fotoğrafları bir sanat eseri gibi önüme koyuyorum. Burada, bu yüzlerde sahici bir "orgazm" ifadesi var. Kendinden geçmişlik, süt-mutluluk, cennetin ötesine ulaşmış ifadeler. Bu neden böyle?

Orgazm eskilerin deyimiyle YİTİRİLMİŞ UYKU'dur. Yani, tanrı bize, doğum öncesi ve ölüm sonrası dünya hakkında nesnel bir bilgi vermez. Fakat, hayatın bağışladığı en büyük hazzın içinde zamandan kopuş vardır. Bu kopuş, boşluğa düşüş gibi, insanın zaman ötesi, doğum öncesi, ya da ölüm sonrası hayata dair yakaladığı en büyük ipucudur. Orgazm, büyük uykudan bir küçük damladır.

Orgazm, kaybedilmiş ZAMAN'dır. Ya da "ölçülemeyen zaman"dır, "zamansız zaman!"

FİS-KOS'cu gazetecilerim'iz de, TARİHİ KAYBEDERLER, ZAMANI KAYBEDERLER, HİÇBİRŞEY OLMAMIŞ GİBİ GEÇERLER ÜSTÜMÜZDEN, HİÇBİR ŞEY YOKMUŞ GİBİ, MUTLUDURLAR.

Çünkü anlar, dertsiz-tasasız boşlukta asılan, modern dünyanın ürettiği yeni, yepyeni bir böcek-insan türüdür. Onlar bu gezegende yaşanmamış gibi yaşayan, sürekli orgazmı tadan bir garip hayvanlardır.

Ve bu pis tecavüzün orgazmını, haklarımızın hukuğumuzun üstüne binerek gerçekleştirirler.

SURDİBİ Nihat Genç

TABUDEVİREN

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

Suat Gönülay

ÖZET:
Eski sevgili, ilığını kemiğini kurutan kadın, ünlü yıldız Hülya Tavşan uçaktaydı. Hem de kendi uçağında... Kaptan pilot Kenan, yükseldikçe anılara daha çok yaklaşıyordu... Bu sırada yolcularda büyük bir panik başladı.

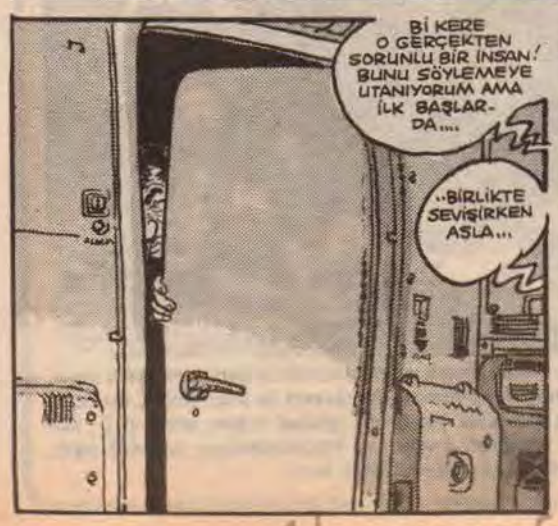

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

Suat Gönülay

SÜRECEK

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.F.İ.D.A.N

Selâam:... Yalan yok, aslında bayaa zorladım kendimi: bi kibrit kutusunun basitliinden baasediyim, bi kalemtraşın sevimliliini överek giriyim muhabbete didim. Baktım olmuyo; olmaz tabi didim. Sokarım ayrıntısına, yerim detayını didim. Baar gelmiş drarik diye, ben nelere takıyom haalâ didim... Ulan tam dört kere didim yazdım yav!. Eskittim, oazına sıçtım o nefis kelimenin... Herneyse, baar geldi karmançorman oldu her bişii. Çekip gitmek istiyom burlardan ama, yataklı vagonla Ankaraya gitmekten başka bi bok olmıycak gâlbaa.. Faaruken'e felan sordum: ne kadar bi motor didim... Elden düşme bişii, en az üçyüz milyonmuş.. Hani ben de hemen alcaamdan diil, laf olsun işte. Yav bisiklete binmeyi bile onsekiz yaşımda öörendim, hemen götümüz kalktı, motor hayalleri kuruyoz... Ama yok yaa, öyle demiyim di mi; Allah herkesin düşleri için yardım etsin... Bunun gibi şeyler işte; hadi siz geçin aşaa Severimlere... Bana ne hayır varsa onnardan var yine.. Hodyadiş bu nası oldu şimdi, ni dimek bu?

Severim:... Doomgünnerinde felan, yaş pastayla kolanın oazımda bıraktı o garip tadı...EVREN... Baacığı önceden baalanmış ayakkabıyı çekecekle giymeyi...BARIŞ... Bayırdan aşaa döktüüm suyun, parçalara ayrılmasını, kendilerine ayrı yollar çizen o parçaların yarışını seyretmeyi...DENİZ... Yeni yapılmış bi etek traşından sooro dokunup avuçlodım testislerimi!...ALİ... Volkmenin kulaklıını, düşmesin diye, kulaamın etrafında bi tur sarıp emniyete almayı...HAKAN... Tombul bebeklerin dirseklerindeki çukurluklan...EDA... Yanışlıkla buruşturduum bono laazım olan bi kâadı, halının altına koyarak düzeltmeyi...YALIN... Kolumu yanışlıkla, paltonun asıl kolu yerine içteki astarın ordaki sağınasapan bi yere soktuum aanı... Evde düz beyaz kâat kalmayınca, ansiklopedilerin felan baştaki boş sayfalarından koparmayı...ÖZLEM... Masadaki küçük su damlacıklarını çatalla birleştirmeyi...MELTEM... Normalde basılamayan Rec tuşuna, teybin, kasetin bant yapıştırılmış yerine denk gelicek o plastiini bulup onu ittirerek, içinde kaset yokken teybin Rec tuşuna basabilmeyi...MEHMET... Çok güneşli günnerde, saatimin camından yansıyan ışık sınıfın duvarlannda gezdirmeyi...CENK... Patlayan şeker yerken oazımda çıkan küçük patlama seslerini...JANİS... Çamaşır makinesinin o büyük deliinden içeri kafamı sokluumda hissettiim korkuyu...ERDİNÇ... Gözlüklerin ortasındaki, burnu acıtmayan o minik şeffaf parçayı...DİDEM...

Eskiden bi gün:... Yukan doru sıvadım gömleem yine aşaa düştü. O kadar da sıkı sıkı, iyicene yukarı sıvıyom kolumu, an geliyo yine düşüyo bileeme.. Annem iyi sıvardı gömleemin kollarını küçükken.. Ve bi de şöyle bişii var: Kol bantlarını hiç sevmezdim.. İlkokulda temizlik, ortaokulda kütüpaane kaluna seçildim. Ve o bez kol bantlarına hep gıcık kaptım. Bi kere tek başıma hiç çengelleyemezdim onu.. Kütüpaane Kolu partnerim bi kız vardı, o çengellerdi, haşuma giderdi bu. Ama yannız, hiç yapamazdım. Uuraşıp yapsam bile, yamuk yumuk olurdu. Bi de yazılı kısmı görünür kısma denk gelmesse, öf, uuraş dur. Buruşurdu önlüüm; kolum dönmüş gibi aptalca olurdu ordaki buruşukluk.. askerde de taktık onnardan intikâlde felan. Bi saat çırpınırdım çengelliyim diye.. Burdan: Yardım edip de kol bantlarımı çengelleyen kütüpaane kolu partnerime, intikâl badime; gömleemin kolunu çamura bulanmasın diye sıvıyan büyüklerime selâmlar... Bi kazdım, haldur huldur sıvadım kolumu şimdi yukarı!. Temel reisin o saçma pazusu gibi duruyo orası şu an..

Potburi:.. Karikatür Okulu denilen bi ortam vardı. Okul gibi diil de, adı öyleydi: Çarşaf dergisinin karikatür çizmeyi becermek isteyenler için yarattı bi ortam. Bi çoomuz orda güven kazanıp bu işi becerdik. Raşit Yakalı diye bi adam vardı orda: hoca gibi diil de, arkadaş gibi.. Yıllar sonra, özel bi sohbet aanı düzenlemiş o. Gittim, kafayı yidim: Eski arkadaşlar, eski fotoğraflar. Mısır patlattık. İlhon Nalbant gitar çaldı çizgi film seyrettik, birbirimizi yıllar sonra tanımaya çalıştık. Nefisti be... Şimdi bu çok özel oldu da, diyceem şu: Birbirinizi kaybetmeyin yav.. Anılan, bozuk para gibi harcomamak laazım... Bu duygulu olayın dışında, bi de: Bit pazanno gittim yine: Yeşil, plastik bi çekecek; bi taane acaayip kokulu tütsü; üç taane yerli erotik videokaset; Eski Aamet Kaya, Madımtolking, Süpertremp kaseti; beş taane bişiy asmak için fayansa yapışan vantuz; dokuz on taane de, çocukluktaki, o hareket eden ciktet resimlerinden bulup aldım. Hepsi eski olduu için, ucuza geldi.. Hayaatımda ilk defaa bi kıza ceketimi verdim.. O lafı diyip hem de.. Sonra aldım oma... Panik, Expres, Solinger, Karamozof Kardeşler. (Azıcıını), Hastlır, Git. Ustura, Milliyet, mektup, manili ciklet, Kadın dergileri (Kardeşimin sevgilisinin! okudum... Üç Kemal Sunal filmi yanı, bi pomo, iki realili, bi buçuk maacera filmi; Bizimkiler ve tonla reklam seyrettim... Baliyle b işiiyapıştırdım.. Şekerliğe atılan baş kaotlarından görükmeyen alttaki bi iki bayram şekerini bulup yidim... Japon balımın teki kabızlıktan öldü...

Bişii:... Okan; Altuğ; Ayten; Arda; Şengül; Ceren; Azat; Emrah; onnarı beenmedim. Gayret etim ama, beğenemedim... Murat; Rahmi; Yalın ve Eda; ayrıntı haarici yazdıklarınızı dibine kadar okudum, iyi mi?.. Bütün sorulara burdon cevop vermek, katılımcı olmayıp saadece Ayrıntıokurlar için vakit kaybı olur.. Ama şu soyadı işine bi açıklık getirelim: Soyadları çok yer kapıyo; onbeş soyadı yerine, birinizin bi ayrıntısını daha koyarım. daa iyi. Ayıp olmasa isimlerinizi de yazmıycam. Bu da bi kaparış espriydi. (Soyadları ciddiyet katıyo; annayın!.)... Köşesüsü fotoğraf: Annem ve kızarkadaşları, salacak plajı, 1960'lı yıllar... İyi günner diliyom benî.

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Leman Emekçileri ve Okurları

"Manisalı Tutsaklar" olarak, Leman aracılığı ile kurduğumuz dostluk ve dayanışma köprüsü her geçen gün güçleniyor. Mahkemelerimiz yanlız olmadığımızı gösteren gösterilere sahne oluyor. Bize yazılan her mektupla bir kez daha görüyoruz halk olduğumuzu, haklı ve güçlü olduğumuzu. Umudumuz ve coşkumuz büyüyor. Bizi onurlandıran ve kamçılayan direnç ve umut yüklü mektuplardan kısa alıntıları buraya aktarıp, tüm Leman okurlarıyla paylaşmak istedik duygularımızı..

-"Sevgili dostlarım, haklılığınızın yol gösteren bilincinde yüreğiniz, daima dışarıda mücadele eden; işçi, memur, köylü, öğrenci, tüm namuslu halkımızla beraber olsun. Bilin ki; binlerce insanın yüreği sizinle birlikte çarpıyor. Sizleri çok seviyoruz."

- "Fakat böyle kuru kuru sevmek de pek işe yaramıyor."

- "Artık kalkmanın, haykırmanın zamanıdır."

- "Sizi destekleyen çok insan olduğunu unutmayın ve lütfen güçlü olun."

- "Yılmayın, çünkü; zafer direnenlerin olacaktır."

- "Geceye yumduğunuzda gözlerinizi, unutun yalnız olduğunuzu. Islık sesleri duyacaksınız uzaklardan, hoş tınılar yükselecek ufuktan. Ellerimizi göreceksiniz sizlere sarılan, hiç bırakmamacasına. Yanınızda hissedeceksiniz bizleri. Anlayacaksınız yalnızlığın bittiğini."

- "Tutsak edilişi karşısında insanların; keskin bir rüzgar olmak isterdim, kolayca ufalandığını göstermek için cansız duvarların."

- "Sol yanımız hep sizinle birlikte."

- "Umudunuzu yitirmeyin, güzel günler de göreceğiz."

- "Sanırım kalbinin sesini dinleyen herkes bize mektup yazacak."

- "Umarım sesimiz çığlık olur ve binlerin, onbinlerin dilinde yankılanır durur."

Daha fazlasına yerimiz yetmeyecek... Milas, Nusaybin, Hatay, Sivas, Konya, Eğerli, Eskişehir, Antalya, İstanbul, Edremit, Bandırma, Çanakkale, Bursa, Akhisar, Rize, Van, Isparta, İzmir, Ankara, Gaziantep, Bodrum, Fethiye, Samsun, Iskenderun ve Malatya'dan gelen onlarca mektuba cevap yazdık. İsimsiz adressiz (ama umutlu) onlarca mektuba da buradan teşekkür ediyoruz... İnanın mektuplarınız işkencecilerin boğazına uzanan halkın elleridir. Ve halkın öfkesi kabından taşarsa neler olacağını göstermektedir, göstereceksiniz. Son olarak; mektuplarında katkılarını gönderecek yer isteyen dostlarımıza bir notumuz var. İzmir TİYAD, Kemeraltı Veysel çıkmazı, Uyan İşhanı No:39/106 Konak/İzmir adresine veya Arzu Vatansever Doğru. Yapı Kredi Bankası İzmir Mustafa Bey Şubesi 0209824-2 numaralı hesap numarasını kullanabilirsiniz. Beş tahliye verdiğimiz üzüntü ve mahkeme sonrası üçüncü mahkememiz 30 Mayıs'ta saat 14.00'de İzmir DGM'de. Hepinizi sevgi ve dostlukla kucaklıyoruz.

Mahir Göktaş
Buca Kapalı Cezaevi
YBK.6

* * *

Mayıs'ta Gençlik Kurultayı organize ediyoruz. Kurultayımızın temel gündemi; öğrenci gençlik hareketinde anti-faşist tüm gençliğe hitap eden taban ve merkezi örgütlenmeleri yaratma yönünde adımlar atabilmek.

Örgütlenme konusunda önerileri tartışmak ve devrimci demokrat, ilerici, örgütlü-örgütsüz tüm gençlikte ortak bir paydayı yakalayabilmek.

Bu nedenle çalışmalarına başladığımız Gençlik Kurultayı, gençliğin mücadelesine önemli bir dönemeci de ifade edecek, örgütlenme konusunda atılması gereken adımlara açıklık getirecektir.

Kurultayımızda tüm işçi, memur, aydın-sanatçı, demokratik kurum ve kuruluşlarla birlikte olmak, onların desteğini de görmek istiyoruz.

Alanlardaki birlikteliğimiz, örgütlenme konusundaki çalışmalarda da desteğe dönüşsün ve bu adımlar bundan sonra daha da güçlensin istiyoruz.

Yapacağımız her açıklama, verdiğiniz destek ilanları-destek laaliyetleri ve Kurultaya bizzat katılmanız gençlik mücadelesine vereceğiniz önemli bir güç olacaktır.

Dayanışmayı güçlendirmenin, mücadeleyi de güçlendirmek olduğuna olan inancımızla çalışmalarınızda başarılar diliyoruz. sizleri Gençlik Kurultayı'na bekliyoruz.

Not: Gençlik Kurultayı'nın yapılacağı yeri basın aracılığıyla kamuoyuna duyuracağız.

Gençlik Kurultayı Örgütlenme Komitesi Adına Zafer Taş
Tel: 504 65 02

Mayıs'ın Meçhulleri

Mayıs'ın ikinci pazarı... Bir ceviz kabuğunu bile doldurmayacak idealler uğruna unuttuğumuz; gözlerinde hüzünleri, pazar torbaları ile çökmüş omuzları, ucuz deterjanlarla parçalanmış elleri ve solgun eşarpları ile sararmış bir yaprak gibi salınan ANNELERİMİZİN GÜNÜ.

Evlatlarına sınırsızlıkla aşık olmuş... Aşklarının sıcaklığı, ruhlarının cömertliği ile başdöndüren, yürek burkan... Sevdalarında aşkın kırmızısını, umudun mavisini, yeşilin tutkusunu, ölümün karasını barındıran...

Bir bahar sabahının serin sessizliğinde, hafif hafif yağan yağmurlarla ıslanmış bir papatyanın narin beyazlığını okşar gibi sırtımızı sıvazlayan... Gözyaşlarıyla, yağmur sonrası etrafa yayılan o mis toprak kokusunu yüreklerimize salan.

Gül kokulu, rengarenk orlonlarla kazaklar ören, zeytinyağlı dolmalar sarıp bol limonlu sıcak çorbalar pişiren... Yarın kıtlık çıkacakmış gibi bizleri besleyen...

Zemin katlardaki ıssız ve rutubetli odalarda unutulan, sosyal güvencesiz, yıkık gecekondularında kendileriyle yaşayan, huzurevlerinin yaşlı depolarında sevgisizlikten çürüyen, emekli, dul ve yetim maaşlarında tükenen... Mayıs'lara sıkıştırılmış, Mayıs'lardan habersiz, Mayıs'lardan umutsuz... Sokak merdivenlerinde, çocuk parklarında; gözleri buğulu, boğazları düğümlenerek birbiriyle dertleşen... Kınalı kalplerini onarmaya, o umutsuz ve imkansız acılarını dindirmeye çalışan ANNELERİMİZİN GÜNÜ.

Bir sonbahar hüznünde, karanfil huylarıyla, titrek bir mum ışığı gibi, sessiz ve buruk, ansızın "ÇIT" diye toprağa düşen... Yüreklerinde demledikleri aşklarıyla toprağa gömülen... Gümbürtüleri az bi sonra dalga dalga yayılan ve yetimlik hüznüyle anılan.

Belki de henüz, hiçbir şey için geç değil... Belki de henüz "ÇIT"lamamış tüm anneler. O halde çıkalım bürolarımızdan, taparcasına kullandığımız otomobillerden, güzellik salonlarından... Çoraklaşmış bu yüreklere bir kova su serpiştirerek yırtalım bu pazar yalnızlığını.

Nihat Işık/H.Ü. Sos. Hiz. Y.O.

Yıldız Tilbe'ye Saygılarımla

Sizin müzik anlayışınızı, sesinizi yorumunuzu ve parçalarınızı beğenerek dinliyorum. Bilhassa Türk Halk Müziği'nden, hele bir de Neşat Ertaş gibi bir üstadın parçalarını yorumlamanız hoş bir olay ve sırf siz esrar içiyorsunuz diye de sizi dinlememezlik yapmayacağım, zaten bu yüzden sizi dinlemeyecekleri de boşverin gitsin. Ben sizi anlıyorum, toplumun anlar mı, bilmiyorum. Ama şu bir gerçek bizim saf halkımız boyalı medya kurbanı, hiç bir zaman toplum için gerçek haberi değil de, sıradan toplumu ilgilendirmeyen ama toplumun ilgilenmesi için uğraşan (Ben buna "makyajlı haber" diyorum) haberler yayınlıyorlar. Paparazzi programlarına girmiyorum, onlar başlı başına bir ne diyelim kötü huylu bir UR televizyonlarda.

Kısaca, sizin esrar kullanmanız hiç kimseyi ilgilendirmez, ama toplum sizleri örnek alıyor ya, güya sizin yapmanız yanlışmış gibi lanse edildi. Ben bir devrimciyim, bizim de örnek aldığımız insanlar var, onların da yanlışı doğrusu var. Önemli olan doğruyu seçmek, yanlışın bir zararı dokunmaz, yanlış o zaman da kalmıştır.

Sakın yanlış anlamayın, sizi yargılamıyorum, ne yazık ki o işi yapacak makamlarımız var.

Size diyorum ki, ben her zaman destekçiyim, sizin uyuşturucu kullanmanız beni ilgilendirmez, kimseyi de ilgilendirmemeli. Onun için moralinizi bozmayın en azından beşkasına zarar vermiyorsunuz. Eğer sizden örnek alıp esrara başlayanında aklına yanarım.

Not: Gazetecilere olan tavrınızı tuttum." Saygılarımla...

Parlament Mavisi

Sevgili Lemancılar ve Dostlar

16 yaşından beri sokaklarda yaşadım. Şu anda 26 yaşındayım. Ne mi, sokakta kalmama sebep olan şey?.. Küçücük bir çaybardağı. Evet evet, sadece bildiğimiz o küçük çay bardağı. Sevgili babam, o yıllar Nakşibendi tarikatının en etkili üyesiydi, bir nevi onun vekili, bir akşam onun o "sofu" arkadaşları bizim evde toplanmış sohbet muhabbet hesabı takılıyorlardı. Ben de çay demlemiş onlar götürüyordum. Aksilik ya bu, ayağım kapının pervazına takılıyor, düşüyorum ve sevgili babamın o çok değer verdiği bir insandan dahi üstün tuttuğu bardak kırılıyor. Ve ben ne yapacağımı şaşırmış bir vaziyette o kırıkları topluyorum. Babam da sesi duymuş dışarı çıkmıştı. Ne oldu diye sorduğunda ayağımın takıldığını önemli bir şeyin olmadığını söyledim. O arada da kırılan bardakların arasından o çok değer verdiği nesneyi görüyor ve ilk tokatı yiyorum. Şaşırdım daha ben baba neden bana vurdun demeye fırsat kalmadan ikinci tokadı yemiştim bile. Tabii bunu diğer tokatlar takip etti.

Sevgili babam hızını alamamış olacak ki; bu sefer boşta duran balta sapıyla ölesiye vurmaya başladı. Diğer insanlar ona "hiç müdahale etmeden, sadece, aile meselesi, biz araya girmeyelim" diye söyleniyorlardı... Eee ne de olsa aile meselesi ve dışarıdan kimsenin müdahale etmesi söz konusu olamazdı. Sevgili pederim yine hızını alamamış olacak ki; ben o balta saplarının darbelerine dayanamayıp bayılmışım, uyandığımda kendimi boş olan odanın içinde, boğazımdan zincirlenmiş bir vaziyette buldum. Zincirin bir ucu tavanın krişlerine bağlı olduğu için çözmem mümkün değildi.

Zaten istesem de çözemezdim, çünkü yediğim dayağın etkisiyle her tarafım morarmış, parmağımı dahi kımıldatacak halim kalmamıştı. 4 gün boyunca bu şekilde orada hiç kımıldamadan yattım. Kalkıp bir sigara içmek istedim. Allahtan cebimde kırık bir sigara kalmıştı ve onunla yetinmek zorunda kaldım. Sonra tuvalete gitmem gerektiğini hissettim. Seslendiğimde kimse cevap vermedi, oysa evde bir sürü insan vardı ve rahatlıkla sesim duyulurdu, ama nerde? Hiç kimsenin umurunda değildi. Neyse ki; aradan 3-4 saat geçtiğinde kapının gıcırtı sesiyle irkildim, ilk aklıma gelen babacığımın içeri girip tekrar beni döveceği oldu. Ama Allahtan o değildi, gelen amcamın kızı Hanife'ydi ve hemen bir demir testeresi temin edip zincirini kesti. Çıkış o çıkış, bir daha geri dönmedim, dönmem de mümkün değil zaten. Sonuçta sokakların çocuğu olmuştum. İlk gecemi bir caminin parkında geçirdim. Sabah ezanıyla bir düdük sesinin kulaklarımı çınlattığını ve sert bir cismin göğsümde beni ittiklediğini hissettim. Kalktım baktım, 30-35 yaşlarında bir bekçi bana "burada ne arıyorsun" dedi. Hiç dedim, "evin yok mu senin?" Var. "Ee, o zaman niye buradasın?" Evden kaçtım. "Gel bakalım karakola" dedi. Korktum, ama ne çare ki gitmek zorundaydım. Bekçi amca öyle nazik ve kibardı ki, neredeyse sol kolum kopacaktı. Neyseki karakola girdim, bana yöneltilen ilk soru kaç kişiydiniz, nereyi soyacaktınız veya nereleri soydunuz gibi bir takım sözler. Ben anlatmaya başladım, taki evden kaçtım, durumum böyle böyle, diye. Arkadan bir ses anlat heyecanlı oluyor o,çocuğu... diye seslendi. Dönüp baktığımda ise ne bakıyon lan pezevenk demez mi? Ben karşı koydukça onlar daha da mutlu oluyorlardı. O kişiye ben pezevenk değilim dedim. Sonuç malum, 6 gün her gece falaka ve ceryan, sonunda üzerime 33 tane araba teybi yükleyip tezekemi yazdılar. Savcılıkta ve mahkemede hepsine itiraz ettim. Olayları tam detayıyla anlattım ama dinleyen kim. Sonuç itibarıyla 8 ay 16 gün cezaevinde yattım ve çıktım. Çıkar çıkmaz içeriden tanıdığım kulüpçü bir abinin yanında çalışmaya başladım. Bu arada da okula yazıldım, E.M.L. elektrik bölümünü kazandım, hem çalışıyor hem okuyordum. Ama yetmiyordu, bir aile sevgisi, bir anne kucağı, nerede, ne zaman yoksa annesine sarılan bir çocuk görsem, ağlarım. Çünkü ben o duyguyu tam 10 yıl önce kaybettim, artık bulacağımı da sanmıyorum. Sonuç itibariyle şu anda yine yalnız yine kimsesiz yaşıyorum. İşim, evim, param var, ama yetmiyor. Sevgili dostlar insanın dostu olmazsa bu hayat neye yarar?. Kendi imkanlarımla, kendi yağımla kavurlarak bugüne kadar geldim. Bundan sonrası için pek birşey düşünemiyorum. Çünkü yorulduğumu hissediyorum. Kimbilir belki siz bu yazıyı okuyunca, ben buralardan dönülmeyene göç etmiş olurum ya da buradan tüm Leman dostlarına sevgilerimi gönderiyorum. İstediğim tek şey anneler ve babaların çocuklarına verebilmesi gereken en iyiişeyi vermeleridir. Benim bu yazıyı yazmamdaki neden; bir aile yapısının ne şekilde bir çocuğu etki altına almasının örneğidir. Sizler inanıyorum, buradan bir pay çıkartır, daha mutlu, daha huzurlu bir yaşam için çocuklarınızı, o çiçeklerinizi sevgi selliyle sularsınız. Manisalı tutsaklar sizi unutmadım. Sizler benim gönlümün göz bebeğisiniz, size yazdım, umarım cevap gelir ufaklık. Sana da bundan sonraki yaşamında başarılar ve mutlulukların en güzelini diliyorum. Grup Laçin sizleri her zaman beğenerek dinliyor ve seviyorum. Grup Direniş; sizlere de sağlıklı bir yaşam diliyorum ve sizleri de seviyorum. Size de yazdım, cevabınızı bekliyorum. Mühendis Serkan, mektubunu bekliyorum, Ve diğer tüm sevgi dolu insanlar hepinizin ama hepinizin mektuplarını bekliyorum, inanıyorum beni yalnız bırakmayacaksınız. Sevgiyle kalın.

Nedim Erenoğlu
Şehit Mehmet Sok. No:20
42 Evler/İzmir

YEDİVERENLERE

Bu ülkede çocuklar zor doğar, zor büyürler. Daha ana karnında başlar yaşam uğraşları. Kimi zaman cezaevine kocasını görmeye giden ananın kamında, bir jop darbesiyle yitirirler yaşamlarını. Eğer bu darbe sıyrılıp geçmişse, doğmayı becerirler. Ancak kimbilir, belki Dersim'de belki Muş'ta, bir köy baskınında küçücük yüreğine yediği bir kurşun alır götürür yaşamdan onları. Eğer bu da sıyrılırsa, 13-14 yaşlarında garaj kapısından sokar biriler onları, gözleri bağlı, tepelerine çuvallanmış... Burayı da atlatıp bir yolunu bulup üniversiteye girmeyi başardılar mı, bu kez polisiyle, jandarmasıyla, faşistiyle, anti-demokratik yönetimiyle, harcıyla aynı zor yine sahnededir. Ancak artık ne yapacaklarını gayet iyi bilirler. Daha sağlam dururlar yaşamın karşısında. Her yerde, her koşulda barış, özgürlük tohumu ekerler.

YEDİVEREN de böyledir işte. Her mevsim yaşamayı becerir. Onca kara, tipiye rağmen başını çıkarır güneşe, biz de üzerimizdeki ölü toprağını atıp öyle uzandık özgürlüğe, alanları zaptettik birlikte umutla. Kızılay, Beyazıt, yıllardan sonra tekrar dinledi ayak seslerimizi. Kucak açtı haykırışlarımıza, hayal gücümüze. Bir kentin alanları üzerindekilerle birlikte varolurmuş. Biz yeniden var ettik alanları. Beraber yarattık biraraya gelişlerimizi. 20 Ekimleri, 20 Aralıkları, 27 Martları... 24 Nisan Beyazıt eylemini yarattık beraber. Evet, siz yoktunuz belki yanımızda, belki biz o okul senin bu okul benim dolaşıyorken, siz karanlık odalarda sorgulanıyordunuz. Aslında hep beraber yola düştük. Ankara'dan İstanbul'a yan yana çıktık atlana, beraber joptandık. Çünkü dünyanın iki ayrı ucunda da olsak aynı tohumları ekiyoruz yeryüzüne, halkın yüreğine.

Dostlar;

Yargılanan sizin şahsınızda bütün bir gençliktir. Yarattıklarımız, değerlerimiz, meşruluğumuz, özgür bir üniversite hayalimizdir.

Yargılayan ise ana karnında çocuk öldürenler, yakan yıkan, kirli savaş yürütenler, özgürlüğe düşman olanlar, gayrimeşru olanlardır.

Artık herkes biliyor nerede olması gerektiğini. Yargılayanlarmı, yargılananlarmı? Biz yargılananlarla, akıntıya karşı yürüyenler, özgürlüğe doğru koşanlarla birlikteyiz.

Bitmedi henüz, söylenecek çok sözümüz var. İlk sözlerimizdi yankılanan kulaklarda. Yeni yolculuklar, yeni yankılar bekliyor bizi.

Senin dudağında gülümseyen bordo gül

Benim yüreğimi harmanlayan isyan olsun

Umut yürekte, yürek isyanda, isyan mapusta!

Gazalı Dostları/Ankara Üniversitesi Öğrenci Koordinasyonu

Sayı: 235 12 Mayıs 1996 Pazar
SAHİBİ: LM BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞCAĞ ● Genel Müdür: Turgay AYGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Refik ESENYAŞA
Yazar ve Çizerler: Fatih ADİBİCE ● Turgay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can AKKELAN ● Bahadır BARUTÇİ ● Fikret BERLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Hasan CEYLAN ● Mehmet ÇAĞCAĞ ● Gökhan DAĞAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi EKÖZ ● Kazım ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇÖĞLU ● Fatih KAAN ● Altay MARTI ● Lütfü ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAYMAKAM ● Fatih SOLMAZ ● Selip TEKİN ● Mehmet TEST ● Alp Kemal ULUSOY ● Metin USTUNDAG ● Erdal YAŞARDOĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Ben YÜCEL ● Sayfa Sekreteryası Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Murat YÜCEŞAN ● Cabrel OMÇU ● Selçuk Güneş AYDIN ● Mert AÇAR ● İşletme: Orhan AÇ Ali ● Mülkiye Müşteri: Sezen ÇAKIR ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Elena Gabrovetskaia Yasin AKBİBER ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 47 ● Basımcı: BASMAT ● Dağıtım: Tay-Ad ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.pinnet.com.tr/
ABONELİK KOŞULLARI
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL
BANKA HESAP BİLGİLERİ: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3003481 . 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

12 Mayıs 1996 Pazar... Sayı: 235... 40.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

HABİTAT KONUKLARIMIZ HOŞGELDİNİZ

Kelle avını seviyorum mu dediniz? " Varoşlar çocukları"nı tafsiye ederiz size. Bu coğrafyada hava bedava, su bedavadır, bir de "varoş çocukları"nın kanı... Dilediğiniz yerde, meydanda, alanda avlanabilirsiniz. Eğer evinize "boş dönme riski"ni göze almak istemiyorsanız- ki bu imkansız ama, Gazi, Ünıraniye hatta Okmeydanı da ideal alabilir, Gülsuyu, Sultanbeyli, Küçük Armutlu, Cennet mahallesi de. Biraz daha önce gelseydiniz, mesela 1 Mayıs'ta, Kadıköy meydanında da gezdirebilirdik sizleri! Dilediğinizce, sabah dokuzdan, taa akşama kadar...Yalnızca lalelere basmamak kaidesiyle. Aksi taktirde gazetelerimiz, televizyonlarımız var, ham yapardı sizi! Kendi yerinize, buralarda sizin için avlanacak ekiplerimiz de emrinize amade alabilir... Yüzlerce- binlerce geliyormuşsunuz. Hoşgeldiniz, sefalar getirdiniz. Sizler için ne yapmadık ki; tinerci çocukları topladık, kedileri köpekleri imha ettik, şüpheli şahıslar, siz gidene kadar içerde. Temizliğimiz bitmedi daha. Hani hani sürüyor faaliyet. 10 günde 15 kaldırım ördük her taştan... Eğer taşlar yerinden oynar, üzerinize olur da kan sıçrarsa, o sıcak kan "varoş çocukları"nın kanıdır, bedeli yoktur. Korkmayın... Kelle avını sevicilerine "Varoş çocukları"nı tafsiye ederiz. Unutmayın:

TÜRKİYE'DE 365 GÜN, AV SEZONUDUR

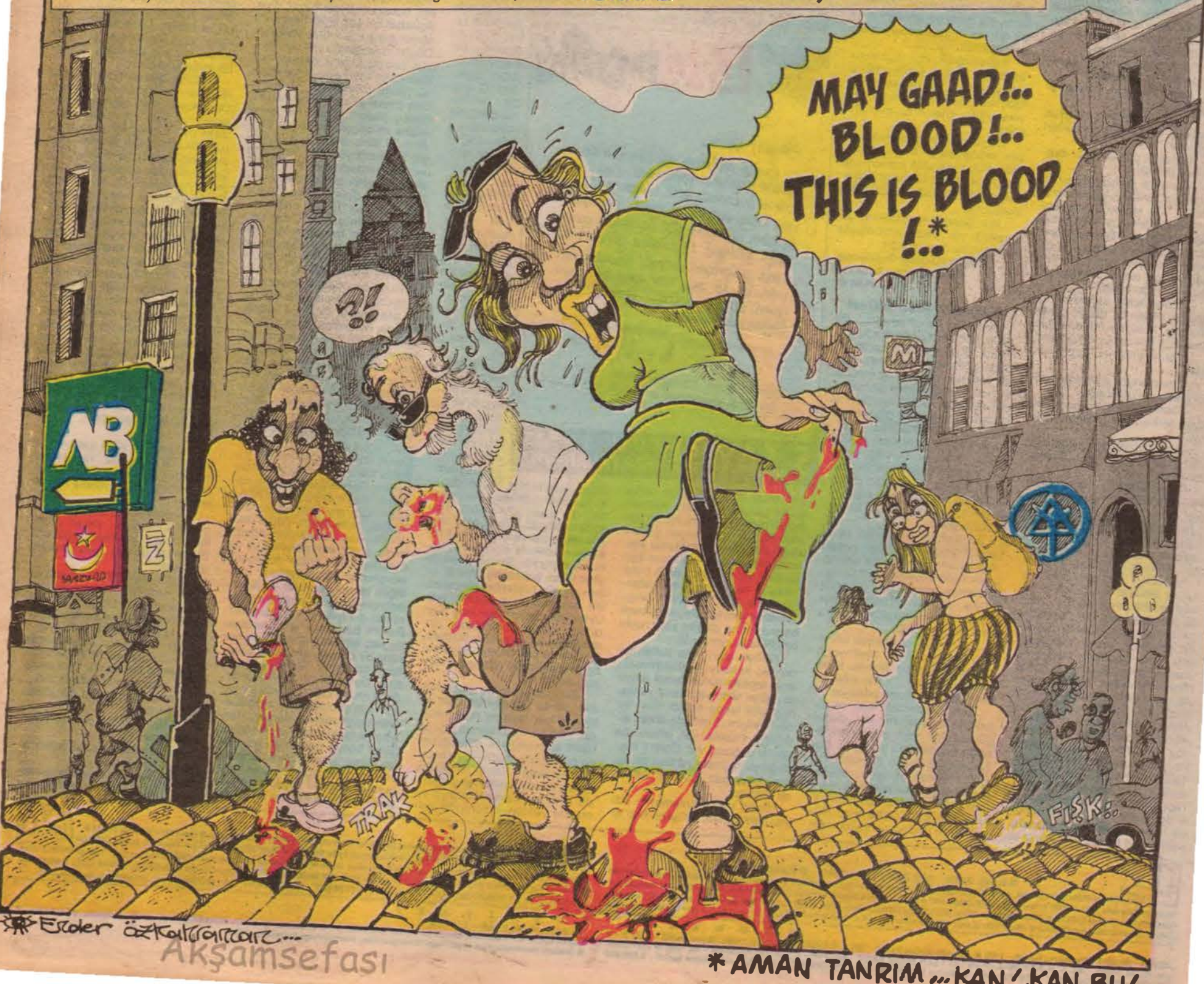

19 Mayıs 1996 Pazar... Sayı: 236... 40.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

SAM AMCA İŞKENCENİN BAŞINI GÖSTERDİ

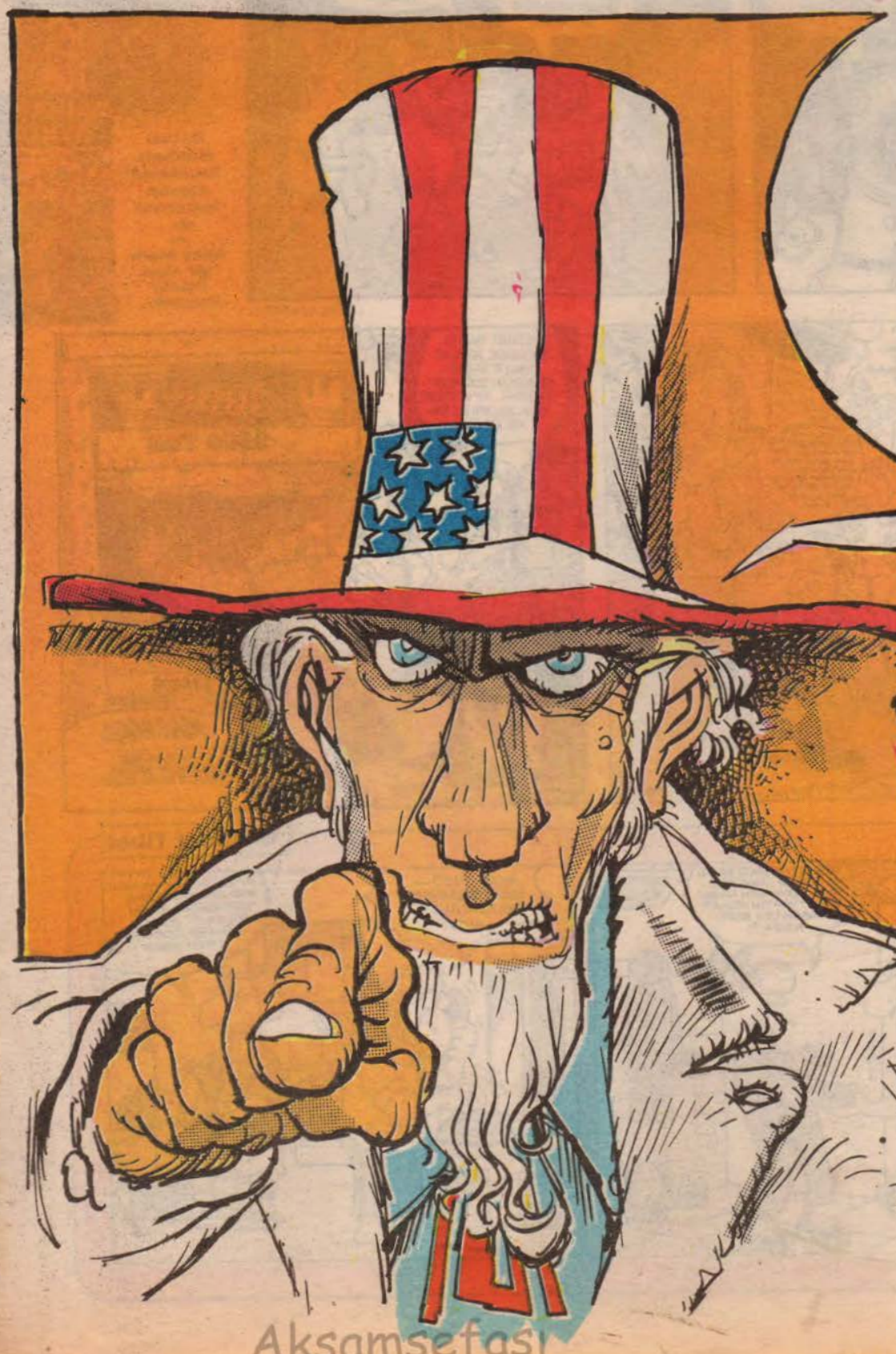

BİZ DE ŞEYİNİ GÖSTERİYORUZ!

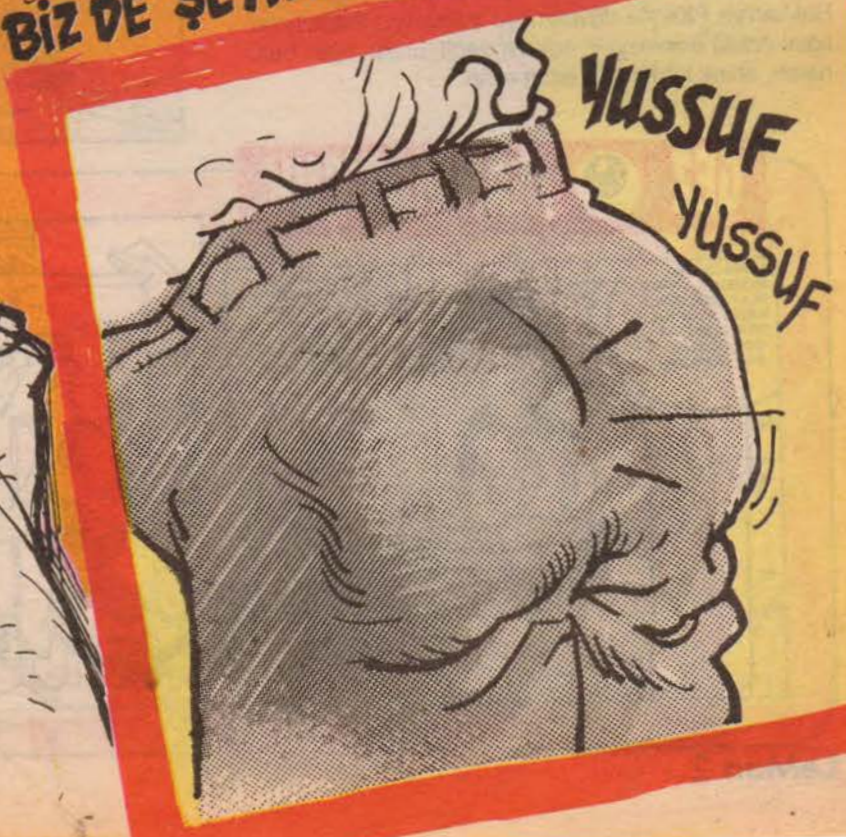

Akşamsefası

Can Yücel

ANTİ FEMİNİST ÇİLLER'İN BU GEÇMİŞ ANALAR GÜNÜNDEKİ YERİ

TÜRKLER analarını çok severler. "Anasını ağlatırlar", "anamız ağlar" ve birbirimizin "anasını becermeyi" ağız alışkanlığı etmemize karşın analarımızı severiz. Analarımız bir şefkat, analarımız bir özveri timsali olarak içimizde yaşar. Bunun için tüketici kolpasına girip armağan, marmağan alışkanlığımız yeni icad edilmiştir. Yılda bir kez, verilen hediye yerine, biz analarımıza bakarız, analarımıza sarılıp öperiz, onları baştacı ederiz.

Ana, dediğim gibi, bizde şefkat ve özveri timsalidir. Son yıllarda cezaevi ve karakol kapılarında çocuklarını korumak için, cop yemeyi göze alan analar hareketi, bunun en büyük kanıtıdır. Üstelik Gazi Mustafa Kemal'in İsviçre'den aktardığı, Medeni Kanun'un kadınlara, analara tanıdığı hakların güdüklüğü ve bütün bunların köylülere, kısacası dar gelirli kitlelere ulaşmamız olması karşısında, son yıllarda ciddi bir feminist hareket başlamış, bu emekçi kadınlarına ve analara dek, yayılmıştır. Kadınlar iş hakkı, söz hakkı, iktidar hakkı istemektedirler. Bunda da zaman zaman başarılı olmaktadırlar.

Bunun içindir ki; Türkiye kadınları Tanju Hatun'un başbakan oluşunu bir büyük ilerleme olarak ister istemez görmüşlerdir. Ve kadın iktidarının yurdumuz için ne kadar ön açıcı ve yol açabileceğini ümit etmişlerdir.

Hiçbiri, Tanju Çiller'in şahsında şefkat yoksunu ve para anası bir tipin ortaya çıkacağını akıllarına bile getirmemişlerdir.

Bence Tanju Çiller'in Yüce Divan'da soruşturulacak suçlarından çok daha önemlisi, analarımızın, kadınlarımızın bu umutlarına balta vurmuş olmasıdır.

Tanju Çiller şu anda anaların şikayet ettiği erkeklerimizin kusurlarıyla donanmış bir erkek kadındır. Kendisi derhal askere alınmalıdır. Ve Güneydoğu'ya yollanmalıdır. Amerika'daki New Hanpshir değil, doğru Hakkari'ye PKK'yle dövüşmeye yollansın. Vatanseverliğini örtülü ödemeyi iç ederek değil, orada fiilen bulunarak, erkek kadınlığını ispat etsin.

ÇİLLER, örtülü ödenekten, dolandırıcılara 5.5 milyar kaptırmış, sonra dolandırıcılık olayını yargıya değil ülkücülere havale etmiş.. İki aydır da güvenoyu alamamış korsan hükümet tarafından yönetiliyormuşuz da haberimiz yok. Bir millet ancak bu kadar derin uykuda olabilir.

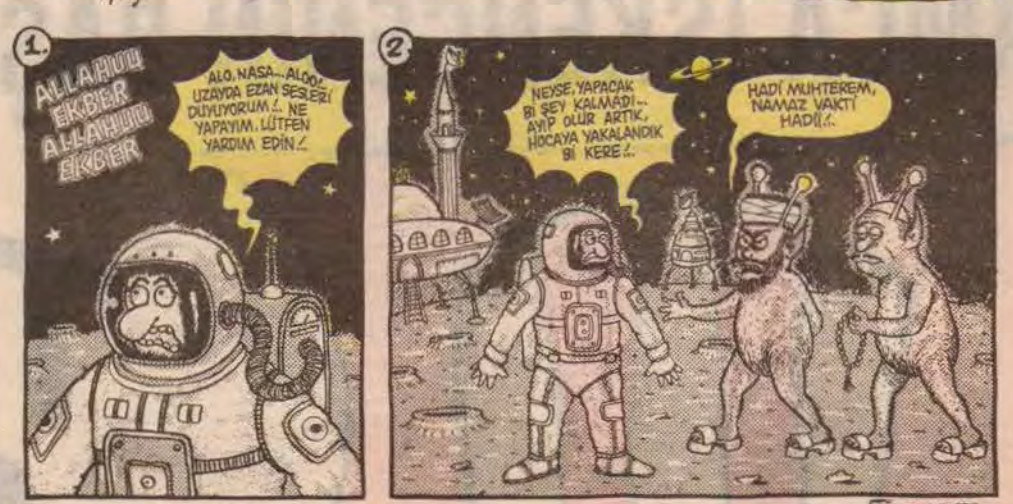

Akşamsefası

LeMan

19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı kutlandı.

ÇİLLER
-Örtülü götürek-
SABAH
-Çiller ailesinin medya bodyguardı-
ERBAKAN AİLESİ
-Karun, sizi kıskanıyor-
SADETTİN TEKSOY
-Cin Ali haberci-
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI
-İffet'ül Azam-
RP
-Göktepe cinayetine kara örtü-
HABİTAT
-Kaldırım laleleri-

HAFTANIN BULMACASI: AŞAĞIDAKİ FOTOĞRAFTA NE OLUYOR?.

Basında yer alan bu fotoğrafta Erbakan abdest alıyor, korumaları yardımcıları da yardım ediyor. Ayaklarını kuruluyor diyorsanız yanıldınız. Biraz ipucu verelim. Metin Göktepe cinayetini araştırma komisyonu RP'liler tarafından engellendi. 3 RP'linin imzasıyla fesih kararı TBMM'ye verildi.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın iffet takıntısı sürüyor. Öğretmenlerde iffet kontrolü yapacak. Bu utanç bize yeter.

Çiller meğer saftorikmiş. Telefonla 5.5 milyar kaptırmış. Ama bizim kadar saftorik olamaz. Çünkü kaptırılan bizim paralar.

Emin Çölaşan 2 Mayıs tarihli yazısında "Manisa'da işkence gören çocuklar için terörist olmaz diyorlardı. 1 Mayıs'ta Manisa'daki çocuklardan da küçük, çocuklar vardı. Demekki çok daha küçükleri terörist oluyormuş" diyordu. Diğer yazarlar çizerler de polisin tutumunu esnek buluyordu. İstedikleri oldu da işte 1 Mayıs'tan sonraki bilanço: Adana'da 15 yaşındaki kız çocuğu işkence gördü, cinsel tacize uğradı, 14 yaşındaki Sedat Akkoyun kayıp, 17 yaşındaki lise öğrencisi İrfan Ağdaş Kurtuluş gazetesi dağıttığı için sırtından vurularak sokak ortasında infaz edildi.

HAFTA SONU NE YAPAK?

△gündem yine akrep yüklü!. tencere dibin kara, benimki senden kara, misali!. hayat, dikiş tutmuyor!. milli irade'mizle rezil oluyoruz!. yazmak ise çare değil, latin harfli terapi!. sicim gibi bir yağmur yağsa keşke!. silse, süpürse herşeyi!.

△ankara tüyap kitap fuarı 18 mayıs-26 mayıs arası!. dalgalanak da, durulak!.

△brigette bardot: "insan ile köpeği arasındaki ilişkinin en güzel yanı, her ikisinin de diğeriyle ilgilendiğini düşünmesidir"

△kimin yolsuzluğu, kimin yolsuzluğunu döver, şimdi de bunu tartışıyoruz!. züğürtün çenesi yorulma manyağıysa elbet çok zengin bulunur!.

△ertan aydın, evrensel gazetesi'nin çizeri, ne zamandır içerde!.

△adam öykü'nün dördüncü sayısı çıktı!. düşler öykü'ler'in binnci sayısı çıktı!.

△çiçek dünyalar, sami baydar, şiir, ykyl. kitab-ül hiyel, ihsan oktay anar, roman iletişim yay!. gizli kadın örgütleri, mananne monastiler, çev. m.sakar, say yay!. kıraç dağlar kar tuttu, suzan samancı, can yay!.

△**neden ÖKÜZ?**. son günlerin en gözde sorusu!. valla billa **"bir anısı"** yok!. belki de millet, habire böyle, **"neden ÖKÜZ?"** diye sorsunlar deyu koyduk, bilmiyorum!. siz yine de tatmin olmayacaksınız tabii!. gerekçeli geyik cevaplar isteyeceksiniz!. biz de aklımıza geldikçe yeni geyik cevaplar üreteceğiz herhalde!.

△sakatlar haftası, bol keseden laf atılarak kutlandı!.

△enflasyon'da dünya birincisi olmaya doğru gidiyoruz!. bundan önceki bayan başbakanımız bilindiği gibi ekonomi profesörüydü!

△temel eğitimde yeni model "2+8+1", tutmazsa "3,5 2", o da tutmazsa "13+1" modeli uygulanacak!. böyle böyle işte, ağaç yaşken deneme tahtası yapılır!

△"neden şaşırıyorsun? artık değer kaldı mı hayatta/gemisinden kurtulan kaptandır sert adımlarla geçen işbölümünü dikerek/bahar, yaz ve kâr aylandır", (ölü kitap, izzet yaşar)

△"bitiremiyoruz, bir hafta yetmeyor", uyarılarınızla ÖKÜZ dergisi haftaya 20 sayfaya inyor!. "neden 20 sayfa" diye sormazsınız umarım!.

△bahar, yaz, çiçek, böcük, kır, kelebek, aşk.!. çinko damlan gagalama sezonu, vesaire!.

MANSUR ŞEBBOY

(örtüsüz ödenek)

Akşamsefası

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

DARAL

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

veryasınlar!.

- hangi mantık, bu hayata uyacak şaşarım!.

- sömürge devleti mi burası!. herkes yağma ve ganimet peşinde!. burası vatan mı, arsa mı!. devlet yoksa, parsa mı!.

- bana 70 yılda çözümlenmiş bir sorun gösterin, dünyayı, hatta aklımı yerinden oynatayım!. haybeye mi gidiyor, onca zaman, emek ve insan hayatı!. hayat, kahpe bizans mı, niye böyle davranıyoruz!.

- herşey kitabına uyduruluyor!. yâni, öyle kitaplar var da biz niye bilmiyoruz!. uyduranlar kitaplı, uyduramayanlar kitapsız!. herşey tersine döndü!. tersin bile tersi döndü. üç yanlış'ın bir doğru'yu götürdüğü memlekette, doğru'nun değeri nedir ki!. enayilik!.

- vicdan diye birşey var mıydı gerçekten!. veya nasıl vicdansız olunabiliniyor!. bize de bir yol öğretseler ya!. biz de katılsak talana ve yağmaya!. bizim başımız kel mi!. onur ve gurur, dürüstlük ve namus, alınteri ve emek, şimdi birer küfür sanki!. şimdi bir ucube!.

- allahtan bahar var, yaz var!. alıyor insanın içine tıka basa doldurdukları karabasanı, karamsarlığı!. bir çimen kokusu veya kendiliğinden renk renk çiçek açmış bir ağaç!. insana umut veriyor!. bizi buralara aklımız mı getiriyor, yoksa mide'miz mi!. mide'mizle düşünen, aklımızla, yiyip-içen, semiren mahluklar mı oluyoruz!. orada kimse var mı!.

- memlekette habire uluslararası toplantılar olsun!. gelecek seneki HABİTAT hakkari'de yapılsın mesela!. yabancı şahıslara şirin görünmek ayağına yavaş yavaş biz de orada kaynar, güzelleşiriz!. daha fazla uluslararası toplantılar olsun!. daha fazla kaldırımlar yapılsın!. ellere cicom cicom, ellere vaay!. biz arada kaynamaca!.

- kendi hayatımızda, üvey insanlarız!. kendi topraklarını talan ve yağma eden veya edenlere ses çıkarmayan garip yaratıklarız!. temel felsefemiz: **"yağmalıyorum, o halde varım"**.. topraktan geldik, toprağa gideceğiz diyen bir görüş nasıl, niye toprak ağası olmaya yeltenir!. ta-nım-sız!.

- hangi mantık, bu hayata uyacak şaşarım!.

Akşamsefası

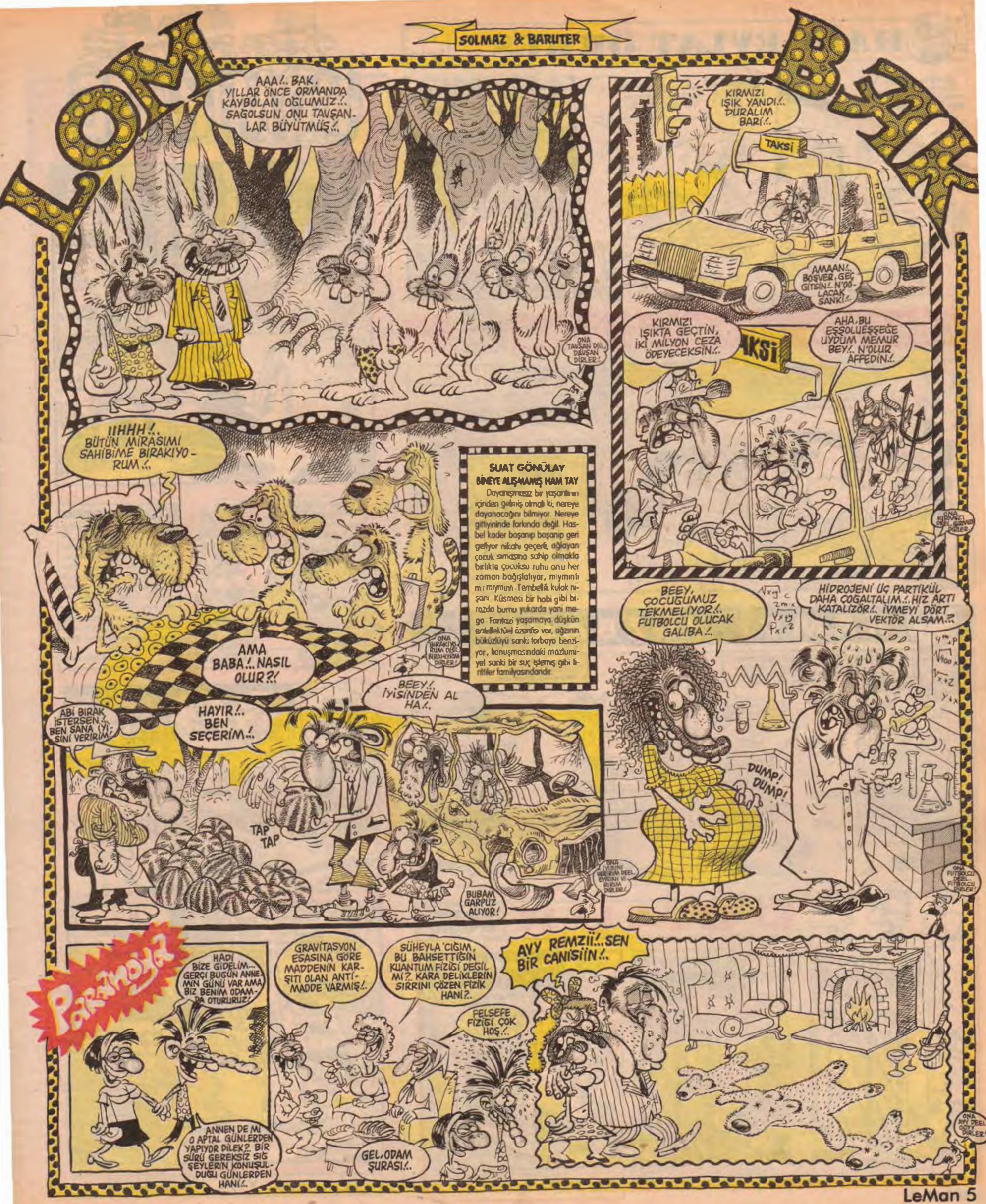

SUAT GÖNÜLAY

BİNEYE ALIŞMAMIŞ HAM TAY

Dayanışmasız bir yaşantının içinden gelmiş olmalı ki, nereye dayanacağını bilmiyor. Nereye gittiyininde farkında değil. Hasbel kader boşanıp boşanıp geri gelliyor nikahı geçerli, ağlayan çocuk simasına sahip olmakla birlikte çocuksu ruhu onu her zaman bağışlatıyor, mıymıntı mı mıymıntı. Tembellik kulak nişanı. Küsmesi bir hobi gibi birazda burnu yukarda yani mego. Fantazi yaşamaya düşkün entellektüel özenfisi var, ağzının büküzlüyü sanki torbayo benziyor, konuşmasındaki mazlumiyet sanki bir suç işlemiş gibi liriltiler familyasındandır.

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

KOMİKAZE

Şimdiki Geçmiş zaman 35

FLAŞ GORDON

Akşam erken yatıp uyuyan birisi seçilir. Bir fotograf makinası flaşı bulunur. Uyuyan adam çeşitli dürtüklemelerle uyandırılır. Tam gözlerini açıp uyandırana baktığı anda flaş adamın gözüne patlatılır. Zaten uykumahmuru olan kurban flaşın etkisiyle iyice körleşir. Sinirlenip, saldırması ve etrafı görmediği için sağa sola çarpmasıyla oyun sona erer. Ayı oyunudur.

Mutlu Laçin gönderdi.

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES ÇAN BARSLAN

YAŞAM, ÖLÜM VE ZAMAN KAVRAMLARIYLA KÜÇÜK, SALAK DETAYLARIN İLİNTİSİ...

"Çok ilgisiz bir yerde kulağımda çınladı o ses...

SALATANIN TUZUNU, ÇOK KOMAAA...

Belki de beynimde yankılandı demek daha doğru...

SALATANIN TUZUNU ÇOK KOMAA!..

SALATANIN TUZUNU ÇOK KOMAAA!..

NE BU YAA...

SALATANIN TUZUNU ÇOK KOMAAA!..

SALATALARIN ARTIK BİRAZ TUZSUZ OLUYO CANIM...

...Ona bir ses bana emrediyor da onun için böyle diyemezdim ki doktor...

İŞTE BÖYLE.. ARTIK O SESE İTAAT ETMEYE BAŞLAYINCA SİZE GELDİM... İSTER İSTEMEZ ETKİLENİYORUM VE SALATANIN TUZUNU AZ KOYUYORUM...

BU, BİR HALÜSİNASYON OLAYI.. BELKİ DE SİZİNLE DAHA UZUN KONUŞMALIYIZ... ESKİLERDEN BAŞLAYIP BUGÜNE KADAR...

ÇOCUKKEN... ANNE VE BABANIZI YATAKTA... EE... SAÇMA TABİİ AMA YATAKTA ORGAZM SALATASI YERKEN... YA DA MUTFAKTA BİR OYNAŞMA SIRASINDA KIRILAN SALATA TABAĞI...

HAYIR... SANMIYORUM...

Seanslar devam ediyor ama ses kesilmiyordu...

SALATANIN TUZUNU ÇOK KOMAA!..

İNSANA, GELECEĞE DAİR MESAİLER VEREN KİMİ VARLIKLARA İNANIR MISINIZ? TELEPATİ YOLUYLA, YA DA RÜYADA...

AK SAKALLI DEDELER GİBİ Mİ? YOO!..

BELKİ DE BU İŞE YENİ BAŞLAYAN BİR DEDE, YAŞAMSAL ÖNEMİ OLAN SÜRPRİZ MESAİLER YERİNE ŞİMDİLİK BÖYLE KÜÇÜK ÖNERİLERLE BAŞLAMIŞ OLABİLİR...

SALATANIN TUZUNU ÇOK KOYMA, GİBİ HA... HIH HI!..

PARA DURUMUMUZ HİÇBİR ZAMAN İYİ OLMADI... ÖLÜMÜN HEP EN ÖNCE UĞRADIĞI... ACININ HEP EN ÖNCE HİSSEDİLDİĞİ ÖZENSİZ YERLEŞİMLERDE OTURDUK... KENTİN KIRINTILARI DİYORDUM BEN ORALARA...

ÜRETİMİ TÜKETEN KENTLERDİ, BİZSE HAYATIN ARTIKLARIYLA YETİNİYORDUK... YENİ ALDIĞIMIZ HERŞEY ESKİ, ÜZERİNDE YAŞADIĞIMIZ TOPRAK BİLE İKİNCİ ELDE...

BAŞKASINDAN KALMAYAN, SADECE BİZE AİT, VE İ'YENİ ALIP KULLANDIĞIMIZ SADECE İKİ ŞEY VARDI... ZAMAN VE YAŞAM... O ZAMANLARDAN BERİ ŞU SORUNUN YANITINI ARADIM...

YAŞAM MI, ZAMANI BİTİRİYOR, YOKSA ZAMAN MI YAŞAMI BİTİRİYOR?..

EVET... MM... BEN DERİM Kİ...

BUGÜN EVE GİDİN VE SALATAYA DİLEDİĞİNİZCE TUZ KOYUN... O SESE ALDIRMADAN, SIRF ONA İNAT DOLDURUN TABAĞA TUZU...

Olabilirdi. Doktorun dediği gibi böyle bir etki tepki olayı beni rahatlatabilirdi. Özgüvenimi tekrar ka..

DAAAAT!..

DOĞRU YÜRÜ BE ÖKÜZ...

Sıra salatanın tuzuna geldiğinde o ses yankılanmaya devam ediyordu..

SALATANIN TUZUNU ÇOK KOMAA!..

...Ama tınmadım. Devam ettim. Eski ölçümü bir saniye geçtim...

Tuzluk elimde sallanıyor, saniyeler geçiyordu... 2 saniye.. 3 saniye.. 4 saniye..

5.. 6.. ve 7... Eskisinden tam yedi saniye fazla ekmiştim tuzu... Ve!..

SES YOK!..

SES KESİLDİİİ!..

Başarmıştım... Yenmiştim onu.

Salataya düşen limon çekirdeklerini topladım..

...Balkona çıktım ve çöp kutusunu açarken..

DAN!

OOOLEY OLEY OLEY ŞAMPİYOOON DAN DAN

...Ölürken, fazla tuz koymak için harcadığım 7 saniyeyi düşündüm. Buraya kadar yaşamış ve zamanı bitirmiştim... Ama aslında, Zamanın beni bitirmediğini kim söyleyebilirdi ki...

7 saniyeyle yaşamı kazırmıştım.. Ölüm, yaşam ve zaman böylesine iç içe ve... Böyle... Hhh..

DEMİŞTİM Dİ Mİ?..

PANTOL'UN PAÇASINI KISALTTIIIR... PANTOL'UN PAÇASINI KISALTTIIIR!..

BU NE YAA...

Akşamsefası

TEORİDE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

"Seni seviyorum..."

Hah... Bir de böyle bişey var. Son bi kaç haftadır ağzından en sıklıkla çıkan cümle bu... Söylenmesi ne kadar haz verici olsa bile...

Aşkın görkemli tarihindeki en gözle görülür ve görgüsüz kavramı ikide bir yineleme, böylesine sıradan bir kolaycılık... İster istemez beni sıkmaya başlıyor...

...Hayır... Taş kalpli de değilim ki... Ama bence asıl tartışılması gereken benim niye sende ısrar ettiğim... İçerik olarak bütün bu hafifliğini ve yer yer gereksiz romantikliğini...

Veren erken yüz çizgileri ve göz-altı morlukları, ben de senin dabdabeli geçmişin hakkında hep binbir türlü şüphe ve merak uyandırıyor... Ve nasıl olupta onca ızdıraba rağmen hala tutkuyla ve minik şekerli ve parlak kalpciklerle süslenmiş bir...

...Değil senin olduğunu gösterir. Gerçek bir BAHADIR BOYSAL hiçbir başlığımlığa girmez...

Cinselliğimizin hiper-şehvetli izdüşümünden başka.) Ama dostlarım aşkın gözü örmüş. Ve sevdiğimizin bizi nasıl gördüğünü önemsiyorsak onu seviyoruz demektir. Bu bakışlar sibernetik alt-yapımda kısa devre yapıp ben de seni aynı silahla vurmalıyım...

Aşk hikayesini hayatın acı gerçeklerine yeğliyorsun, şaşırıp kalıyorum... "Seni seviyorum" derken de benim fikrimi alma, den bana aşık oluyorsun... Kendini düşünüyorsun... Bu da aslında bencil ve megaloman olan benim...

(Kimi zaman aptallığa varacak kadar...) Görmeme rağmen... Senin evrendeki ve benim yanımdaki yerini düşündüğümde... O öpülesi baldudakların ve hele hele cennetsel gözlerinin kenarında zamanında çok çekmiş izlerinin...

MUCI...

.....
BEN DE SENİ... SE... SEVİYORUM
.....

Akşamsetası

Kıllandırma Servisi

Vedat Özdemiroğlu

Örtülü Ödenek Zararlıları

(Dolandıran-Dolanan görüşmeleri)

-Alo, iyi günler efendim... Tansu hanımla mı görüşüyorum?..

- Evet, öyledir... Kim anyodu?..

- Ben Perihan Savaş...

- Nasılsınız Perihan hanım?.. Fakat?.. Sesiniz bir erkek sesi gibi...

- Haklısınız... Acılı günler geçirdim, üzüntüden sesim kalınlaştı... Hormonlarım bozuldu...

- Doğru, ormanların durumu kötü... Yeşillik diye bişey kalmadı...

- Ben de bu yüzden aramıştım... Çevreci arkadaşların 10 milyar liraya ihtiyacı var... Eğer yardım ederseniz, kaplumbağa yumurtalarının üzerine "Türkiye 2001, Başarı Bizimledir" yazdıracaklar...

- Ah, ne iyi... Tamam veriyorum parayı... Çocuğu gönderdim, örtülü ödenekten çekip gelir şimdi... Siz santrale banka hesabınızı bırakın... N'oldu, niye güldünüz?

•••

- Alo, ben Zafer Mutlu...

- Selam... Nasılsınız?.. Yanlki manşet ne?..

- Manşet mi?.. Eee... Manşet... Sekiz sütuna olacak... Belki tam sayfa bile olabilir... Hatta iki sayfa...

- İnanmıyorum... Ben varım di mi konunun içinde?..

- Tabi ki... Yalnız bi problem var... Bilgisayarlar arızalandı... Yarın gazete çıkmayabilir...

- Ne kötü... Virüs mü girdi?..

- Virüs olsa iyi... Dana girmiş bilgisayara... Deli olmasından kuşkulanıyoruz... Acil para gerekli... 20 milyar...

- O niye?..

- Ya yeni aletler olacağız veya eski aletleri üç saat içinde Amerika'ya götürüp baktıracağız... Her halükarda para lazım... Bi yardımınız olabilir mi?..

- Okey, hemen gönderiyorum...

- Buraya göndermeyin, dikkat çeker... Çantayı Kuğulu Park'taki şaşı kuğunun olduğu bölüme bıraktırın, biz alırız...

- Tamam.. Aaa, öbür hattan da siz anyomuşsunuz Zafer bey... Ne raslarım... Aaa, kapattı...

•••

- Alo, ben Kompela...

- Hayır, ben kompleksli değilim...

- Alo... Tansu hanım mı?.. Ben Gaziantepsporlu Kompela... Yabancı futbolcu...

- Ah, ne güzel... Ben sporcunun atik ve yabancısını severim...

- Sağolun... Bi ricam olucak sizden...

- Buyrun... Ama Türkçeniz ne kadar net...

- Dayım Türkolog... O öğretmişti.. İstiyorsanız size de öğretebilir... Neyse, ben 5 milyar lira istiyorum...

- Olur da niye?..

- Yazın ülkeme giderken baklava ve kebap götürmek istiyorum, tanıtım amaçlı...

- Kabul... Parayı nasıl ulaştırım?..

- Siz karıştırırsınız şimdi... Talimat verin, danışman ilgilensin...

- Tamam... İyi günler...

•••

- Alo, ben Yılmaz Zafer... 75 milyara ihtiyacım var...

- Ne demek, tabi... Siz hayata geri döndünüz ya, önemli olan bu...

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

•Aynen yaşanmadı ama her an yaşanabilir...

LeMan 9

Akşamsefası

Tüyap 3. Ankara Kitap Fuarı... Kültür Fizik Dergisi'nin istasyonlarında... Git... Haritanın gidebildiği yere... Tüyap... Öküz...

beyler gülü

Feyhan Güver

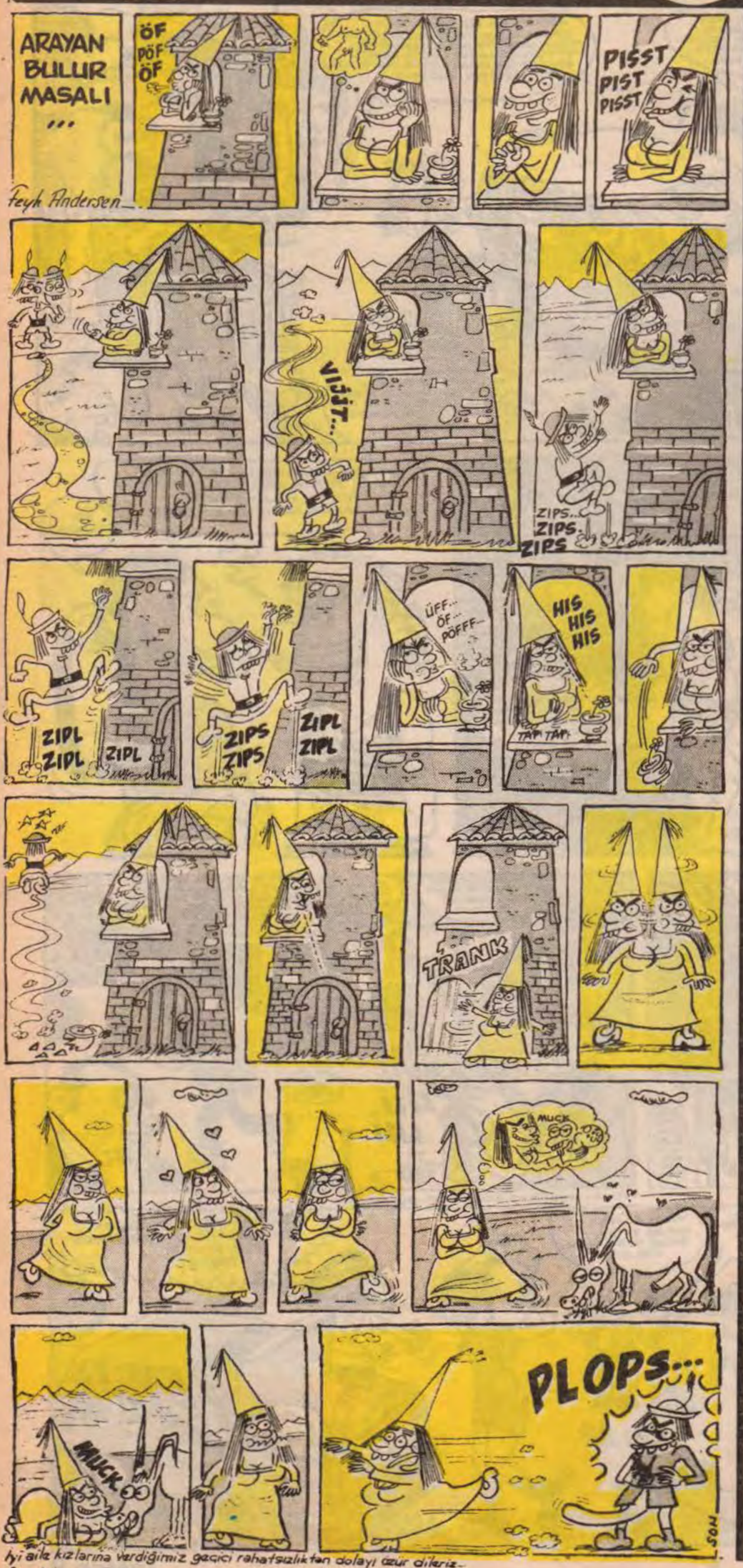

İyi aile kızlarına verdiğimiz geçici rahatsızlıktan dolayı özür dileriz.

Akşamsefası

Milliyet
BASINDA GÜVEN
13 Mayıs 1996-Pazartesi 45.000 TL

Milliyet
THE WALL STREET J
Tebrikler... Teşekkü

Faşizmi gördü

6 Türk öğrencinin Nazi Almanyası'nda yaşadığı inanılmaz

Atatürk tarafından 1935 sonunda Almanya'ya gönderilen gençlerin 60 yıl saklı kalan müthiş öyküsü..

O yıllar...

Resmi koydum tavaya

Türk usulü 'Heil Hitler':
Haydin İtler

Aaa: Beni

LEMAN ANKARA KİTAP FUARINDA

Leman ve Leman yazar-çizerleri 19-26 Mayıs tarihleri arasında yapılacak Ankara Tüyap kitap fuarında... 19 Mayıs Cumartesi Kaan Ertem, Pazar, Pazartesi 'Dedeler' albümüyle Suat Özkan, Tuncay Akgün, bilahre Ahmet Yılmaz, lile de Nihat Genç, Cezmi Ersöz, muhtemelen Metin Üstündağ, Altay Martı, Mahmut Tibet müteakiben Aslan Özdemir, Vedat Özdemiroğlu, ayrıca sürpriz Ankara çıkarması yapabilecek pekçok Leman yazar-çizeri okurlarıyla bu fuarda buluşacaklar.

BB Kedi Ser

3 aylık 5 kardeş. Bir sarman. b
ıkı tane üst tekir, alt beyaz bir
tekir. İpek'le, Hakan 11.00 -
263 09 26'dan aranırlarsa b
ulaşmanızı sağlayacaklar. Ayr
ıkı dışı ikı oğlan pek sevimli do
de 0216 410 04 83'ten Vesile
evimize neşe kalabilir miniklere
sınız. bu arada Çağçağ'ın ked
beş tane yavrusu oldu. Hel
açılsın, kendilerine gelsin, ev
yeşlerini alsınlar.. Unutmada
kiyle Bahadır Baruler'inkiler de

Bu hafta köşemi Leman Kültür'ün ve Leman Dergisi'nin kapısında bekleyen güvenlik görevlilerinden Önder'e (Aksoy) bıraktım. Bu hafta dünyaya, bu yaşadığımız hayata onun gözlerinden bakalım istedim..

"Ben Badyguard Önder, 26 yaşındayım. 10 yıldır annemi görmedim. Babamı da görmeyeli epey oldu. Beşiktoş'la ablamla oturuyorum. Aslında ben piyanist olmak isterdim. Babaannem piyanistti. Ona çok özenirdim. Ama olmadı. Okuyamadım.

Şu an ekmeğimi bileğimin hakkıyla kazanıyorum. Yıllardır bu işi yaparım. Daha önce Taksim'deki Hayal Kahvesi'nde görev yapıyordum. Burası oraya göre sakin. Ama yine de tatsızlıklar çıkmıyor değil. Yolunu şaşıran pavyon müşterilerinden bahsediyorum. Uygunsuz teklifler yaparlarsa çok bekletmem onları kapıda; iki tokat, bir tekme ile evlerine gönderirim. Birçok diskoda, bardo dövme yeri vardır. Depo gibi bir yer yani... Leman Kültür'de böyle bir yer yok... Bazen de homoseksüeller gelir. Kendileri çok nazik anlayışlı insanlardır bana göre. Bu yaşam tarzı onlann kendi seçenekleri olup, normal karşılanması gerekir.

Son günlerde dünyaya geldiğime pişmanım. Çünkü bu tip yerlerde paranın kötü yüzünü anladım. Buraya gelen insanlar sana paran varsa bir değer verirler. Buraya gelen insanların çoğu kayıtsız, mutlu, para harcamaya gelen insanlardır... Şu an cebimde bir lira bile yok. Bakabilirsin. Benim işim gece ikiden sonra biter. Taksi param olmadığı için taksim'den Beşiktaş'a koşarak giderim. Açık-

LEMAN KÜL

hava Tiyatrosu'nun oradan. Hem spo
hem de eve bir an önce gidip uyuma
gecenin o saatinde koşunca polisler ş
durduruyorlar. Ben de durumu anlatı
benim ev yakın buraya. Bir diğer güe
arkadaş daha var, Mehmet, onun evi
şa'da, gece ikiden sonra Bayrampaşa
buçuk milyon lira yazar. O da ne yapsı
tıya ilk otobüse kadar Beyoğlu'ndo
bir başına gezer dolaşır durur yor-
gun argın... Parası olmadığı için.

Herşey para olmuş. Şimdi, Git di-
ye bir dergi çıktı. Güzel bir dergi. Git
diyor, söyler misin ben bu parasızlık-
la nereye gidebilirim? Bir sırt çantası
dünyanın parası. Biliyor musun, sev-
gili bulmak bile paraya bağlı. Burada
ancak bir gecelik sevgili bulunur. Er-
tesi gün sana yaptığın mesleği hatır-
latırlar. Kaç paran olduğunu sorarlar.
Buraya gelen bir kız benim gerçek
sevgilim olamaz.

Ama öyle güzel kızlar geliyor ki
parçalanıyor bazen...

Ama bu kızların çoğu için önce ara
dairen olacak. Bunlar yoksa etiketin o
dedim de ben buraya gelen insanlara
kıp hangi marka arabaları olduklan
Meselâ şu genç adamın Tippo marka
dır, kalibını basarım, yüzünden anlad

Bugünlerde en çok Cem Yılmaz'a
Benden de genç. Bu yaşında şöhret

LeM anti MEDYA

'Faşizmi gördük'

Gençlerin, '90 Türkiyesi'nde yaşadığı inanılmaz günler

Kutlu ESENDEMİR

1990'lı yıllarda ekonomik, siyasal, demokratik taleplerini dile getiren gençlerin müthiş öyküsü.

İşkence, gencin sırtını dağladı.

Jandarma tarafından Adliye'ye getirilen iki çocuk... Elbiseler tek tip, ellerde kelepçe, başlar eğik...

O yıllar...

1996 1 Mayıs'ı. Yer : Kadıköy... Hasan Albayrak, tek kurşunla hayatını kaybetti.

Harun Çetin, Avcılar Kampüsü'nde gözaltına alındı. 2 ay sonra beyin göçüğünden vefat etti.

- İlköğretimden üniversiteye kadar, gençler baskıyla, işkenceyle içiçe.
- **Kampüslerde açlık grevleriyle, saldırılarla, paralı eğitimle tanıştılar. Bir savaşın canlı tanığı oldular.**
- Zorunlu hizmette bombardımanlarla karşılaşbılar, arkadaşlarının ölüm haberleriyle sarsıldılar. En sonunda onlar da birer "kurban" oldular.
- **Fotoğraflar, belgeler, mektuplar...**

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Adli Tıp Kurumu Başkanlığı
İST DGM Şube Müdürlüğü
(Adli Tabiblik)

Muayene Tarihi: 19.2.1996
Mehmet kızı, 1980 doğumlu. Sevgi Kaya'nın yapılan muayenesinde, her iki ayak tabanı iç yan bölgelerde 5x4 cmlik bir alanda ve başparmakta olan eski ekimoz, her iki avuç içi 1inci matarpal bölgede aynı bölgelerde aynı özellikte eki-

16 yaşındaki Sevgi Kaya'nın işkence raporu...

Türk usulü 'Heil Hitler':

Haydin İtler

Yer: Cizre, tarih: '92... "Faili meçhul" bir işkence kurbanı çocuk.Foseptik'ten çıkmış, kolu kesik.

ÜRÜ BEKLERKEN...

süper şahane bir arabası var. Ama hakediyor, yetenekli çocuk... Ben de burada birşeyler çizmeye çalışıyorum. Geçen gün çizdiklerimi Selçuk Erdem'e gösterdim, baktı: İyi olmamış, daha çok çalışman lazım, dedi. Bozuldum tabii. Ne bileyim, biraz moral verebilirdi. Ama haklı, pek yetenekli değilim galiba. Sosyalizmi benimsiyorum. Ama başta işçiler olmalı. O zaman ne iş olsa yapanm. Çöpçülük olsun yaparım. Bilirim ki çöpçü olduğum için kimse beni aşağılamayacak, insan olarak herkes aynı değerde olacak. Eşit alacak... Ama Türkiye'ye sosyalizmin gelmesi çok zor... Çünkü bu ülkede herkes suçlu. Ben 1 Mayıs'taki çocukları haklı buluyorum. Yok, laleleri dövüyorlarmış, düzenin laleleri onlar...

Kurtuluşum için yüz milyon lira lazım bana. Bu parayı biriktirebilirsem hemen bürosu olan bir emekliyle anlaşırım. Onunla bürosunu ortak kullanırız. Burada ajans işi yaparım. Televizyonlara oyuncu, seyirci, barlara, diskolara güvenlik görevlisi gönderirim. Bu işte tutturamazsam, o zaman gayrimeşru işlere girişirim.

Ne olursa olsun birşeyler yapmak zorundayım. Çünkü ben küçük adam olarak kalmak istemiyorum. Buraya gelip insanlan göre göre hırslanıyorum. Neden ben de bu insanlar gibi olmayayım diyorum. Haksız mıyım? Haksızsam söyle.

Birşeyler yapmalıyım. Çünkü ben böyle en alt sınıfım. Ama baktım bu işler olmuyor, beceremiyorum bu olmayan hayatıma yine kendim son vermek istiyorum!..

Not: Bundan böyle bu köşede arada bir içinizden biriyle yaptığım röportajlar yayınlanacak. Bu konuda bana yardımcı olursanız sevinirim.

Önemli Not: Uyuşturucu gençler arasında hızla yayılıyor. İşin en acı tarafı, devlet uyuşturucu mafyasına göz yumuyor. Arkadaşlar; gelin hep beraber uyuşturucuya karşı savaş açalım. Özellikle eroin bağımlılığından kurtulmak mümkün olamıyor. Lütfen bu konuda birbirimize yardımcı olalım.

* Sezgin Ataç, Gökçe Biçer, Figen Serim, Özce, Arzu Acar, Güliz Yaman, Abdullah Göktürk, Nazire, Tahsin Özbek, Şengül Boran, Altuğ Hasözbek, Banu Mizrakçı, Özlem Gökalp, İlyada Sezer, Öztürk, Aykut Dalyan, Gülizar Yıldız, Sinan Karataş, Şengül Arman, Arzu Aktaş, Kemal Şeker, Nurcan Can, Ulusoy, Bülent Yücel, Yoldaş, Gulan, Amed, Minik, Özlen A.Çili, Seda Kolcular, Gaye Korkmaz, Bengi, Gizem Gencer, Pelin Başaran, Azadi Gab, Funda Doğanay, Derya Şimşek, Elif Aydın, Nilüfer Kaya, Ali Tutal, Neslim, Besime Ersoy, M.Melih Uzunkol, Orman Kurt, Hande Erkent, Sinem Küskü, Nazlı, Özgür Akkaya, Elif Gülle, Burhan Hikmet Öztürk, Halim Şafak, Fulya Yüksel, Nazlı (Gül Kadın), Duygu Duman, Adnan Kalkano, Gül Ay Tanal, Ufuk Karakuş, Metin Narmanlıoğlu, Elif Akkurt, Ernesto, Özlem Şahin, Nilgün Uzun, Ünal Yılmaz, Ceren Tezel, Aysun Şenocak, M.Özgür Alacan, Hüseyin Sezgin, Hande Petek, Eylem Günay, mektuplarınızı aldım sevgiyle..
* Kınalıada'dan Romina, Bergama'dan Puna, Eskişehir'den Ferit Kumbu, Ankara'dan Beslenay S.N. Beni lütfen Leman'dan arayın.
* **Annelik Oyunu Bitti** adlı kitabım İletişim Yayınları'ndan çıktı.
* 25 Mayıs'ta Diyarbakır'da. Saat 14.00'de Büyükşehir Belediyesi Tiyatrosu'nda. Şükrü Erbaş, Yılmaz Odabaşı ve Hicri Legören'le birlikte.
* **Aşkla Satranç.** Şiirler. Cihan Oğuz. Gibi Yayınları.
* **Bast'an Sonra Susmak.** Şiirler. Halim Şafak. Sütunı Yayıncılık.
* Bırak Tembel Çıkısın Resmimiz. **Ömer Orhun.** Liman Yayınları.
* Kendimleyim, **Şerafettin Kaya.** Şiirler. Hera Yayıncılık.
* **Mavi Portakal.** Mayıs Sayısı. Tömer Antalya Şubesi.
* Koray Düzgören'in yazılan Yeni Yüzyıl'da sansüre uğruyor.
* **Sular Yükseliyor.** Rock konseri. 19 Mayıs Saat 18.00'de Açık Hava'da.
* **Talat Türkoğlu** gözaltında kaybedilmek isteniyor. Gözaltında kayıplara son!
* Karikatürist Ertan Aydın yine tutuklandı. Düşünce ve hayalgücü yine baskı altında.
* Habitat gerekçesiyle linerci çocuklar dövülüyor, kovalanıyor. Kediler ve köpekler zehirlenıyor. Seyyar satıcıların arabaları ellerinden alınıyor. Savulun en alttakiler, korunmasızlar efendi geliyor!

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

● Kırık Leblebi "DEDELER" Albümü çıktı... 20-21 Mayıs Gülveri Ankara Kitap Fuarı'nda (imza günündeyim. S.Ö.

Akşamsefası

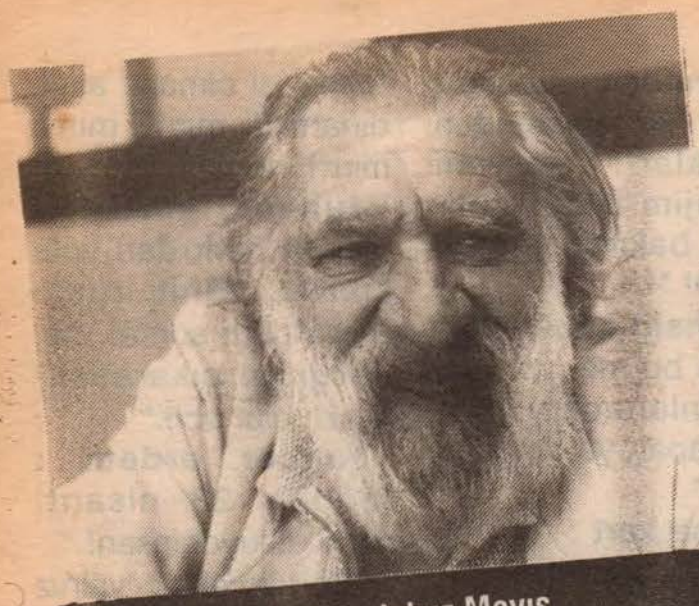

Bugün Ondokuz Mayıs,
Mayısın ondokuzu!
Sen ey Türk ülkemizin geleceği,
Ulusumuzun gözbebeği,
Sen ey demir parmaklıklarda
barfiks yapan,
Ranzalarda parende atan
Sportmen ve kahraman Türk Gençliği,
Önünde senin bütün Kilit-bahirler açık,
Ama Samsun'a herzaman çıkılmaz a,
Bu sabah da avluda volta atmağa çık!

(Bir Siyasinin Şiirleri)

CAN YÜCEL

Sunay AKIN

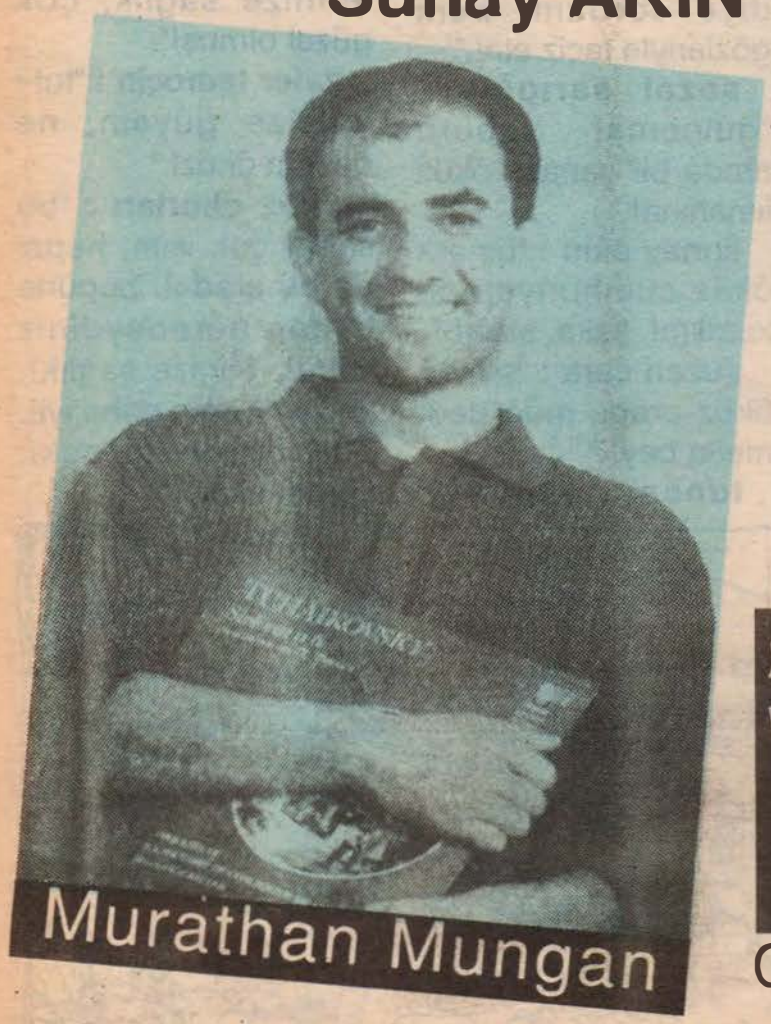

" Bu ülke irrasyoneldir. 1919'daki siyasi ve askeri şartları hangi bilgisayara verirseniz verin, sonuç parçalanma çıkar! Ama öyle olmadı. "

" Ticaretle siyaset içiçe girmiş. Nüfuz ticareti yapan gazeteci, alçak değil, çukur'dur! "

ATTİLÂ İLHAN

Bir yere geldik ki
Hiçbir sokağın adı yok.

Cemal Süreya

Tuncer Erdem

Ümit KIVANÇ

Çiğdem ANAT

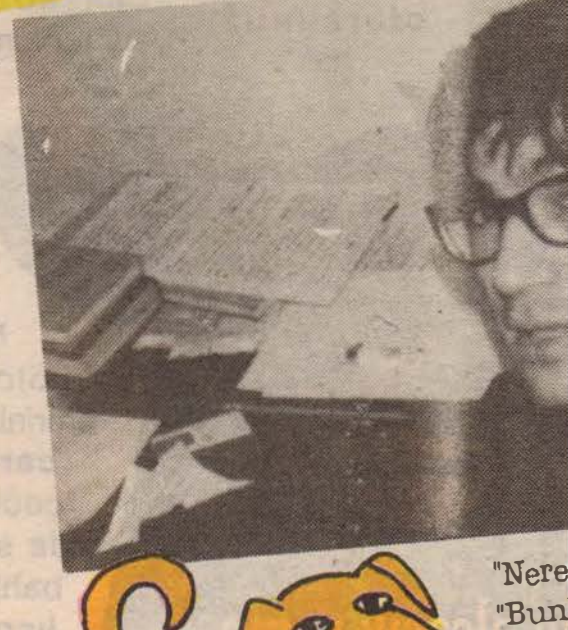

"Nere
"Bun
dedi
Köpe
bahs
önü
"Kış
birl

(Yazı ve desen 2. sayıdaki "Köpekler H

DÜŞ KOVALAY

Atilla ATA

şeyedi YORUM

Can Barslan

Lütfü OFLAZ

Haydar ERGÜLEN

LEB-İ DERYA

MA SAYI:2 FİYATI: 45.000.TL. (kdv dahil)

ÜZ

MELEKTİ YAVRUM

altaymartı

Cins isimler
Muhsin KIZILKAYA

Halil TURHANLI

Musa KART

Ferhan ŞENSOY

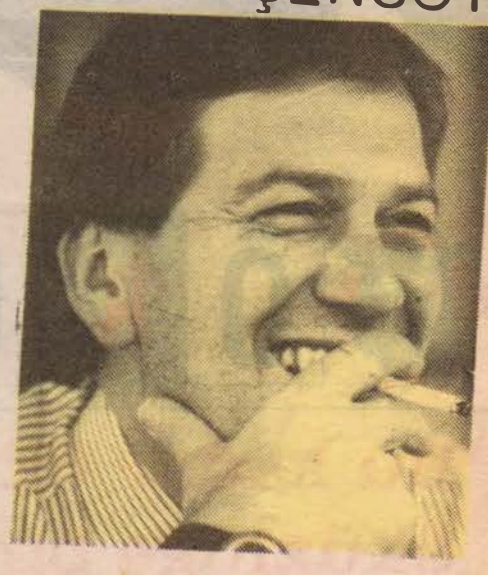

SÜHEYL EĞRİBOZ İLE SÖYLEŞİ...
Mesut KARA

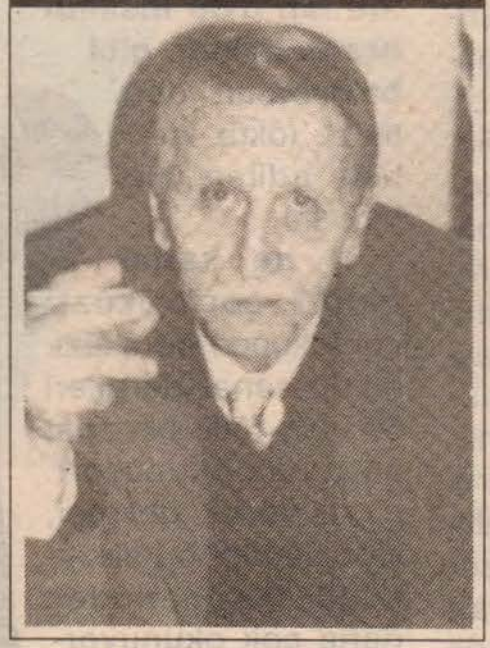

KARA ÇALAN

Foto: Murat ÖZCAN

Nihat GENÇ

köpek?" dedi, gösterdim.
ilerdeki çöplüğe gelir,"
bacı.
kendinden
ildiğini anlamış gibi,
bakıyordu.
ç kalır, kırılırlar,
erini parçalarlar."

ORHAN PAMUK

kında Bildiklerim" yazısından)

Kutlu ESENDEMİR

Fikret BEKLER

Ömer LAÇİNER

Yılmaz ERDOĞAN

Orhan KOÇAK

Gani Müjde

YILDIZ'ın ESRARI
Yıldırım TÜRKER

Tuncel KURTİZ

AHLAKÇI NİYAZİ
Kemal Gökhan

V.Ö
Vedat Özdemiroğlu

MET ÜST

A Y

SAYIN

Can KOZANOĞLU

Zafer TEMOÇİN

İKİNCİ SAYISI BAYİİLERDE..
(1. sayısını Pazartesi gününe kadar bayiilerde bulabilirsiniz)

Akşamsefası

ÖKÜZ

"Bu kadar öküz'e ve öküzlüğe bir öküz lâzımdı zaten"

Can YÜCEL

Öküz hakkında bildiğimiz ve hiç kimseye söylemeye cesaret edemediğimiz her şey!

a) **kim öküz?.** öküz!.. eee!. bir hayvan.. hep ihmal edilmiş, hakkı yenmiş güsel bir hayvan!. (biz daha çok küçükken annemiz babamız uçakla ikitelli'ye giderken uçakları bir ormana düşmüş ve ölmüşler!. bizi ormanda bir öküz bulmuş, o büyütmüş)

b) **neden öküz?.** öküz!. şeey!. bir vefa borcu!. öküz boğa gibi değil!. tarlaya, harmana koşsun diye, enerjisini cinselliğe harcamasın diye iğdiş edilmiş, taşhakları (pardon!), testisleri ufakken burkulmuş bir hayvan!. hayatı varsa yoksa çalışmak sanıyor!. içkisi, kumarı, gece hayatı, hiçbir iyi alışkanlığı yok!. ama hisli! fakat narin!. fakat ince ruhlu!. trene bakıyor!. (hiçbir maddi kaygısı olmadığı için her sene DYO resim yarışmalarına katılmıyor!. VAKKO'da resim sergisi açmıyor!. istanbul menkul kıymetler borsasından mansiyon toplamıyor!. boku bile işe yarıyor, tezek oluyor)

c) **ne zaman öküz?.** ee.. her zaman öküz.. tarım toplumu olmakla ilgisi yok!. bu bir ruh hâli!. bir durum, bir vaziyet tercümesi!. "ö, k, ü, z" harflerinin anlamsızca yanyana gelmesi! "zükö", veya "küzö" de olabilirdi!. öküz, bir tavır alış; öküz, bir duruş, bir bakış biçimi!. sadece resimlerine baktığımız bir hayata, bir de başka bir gözle bakma-görme-algılama denemesi!. öküz bir hakaret değil, bir şeref, bir iltifat!. (sorarız a size: "neden tüm hayvan isimli hakaretler ille de insana en yararlı hayvanların isimlerinden seçilir ha dostlar)

d) **nasıl öküz?.** şöyle öküz!. çeşitli hayat alanlarındaki yaşanmış türlü pratikleri bir potada kotarmaya çalışmak!. en azından denemek!. mizah dergisi grafiği, formu, sunumu şekliyle kültür-sanat dergisi içeriğini kaynaştırmak!. şekle göre, içerik sunmak değil!. içeriğe göre şekil vermek!. gonca gonca gül dermek!. (çocukları tıpkı bizim çocukluğumuz gibi geçen çocuklara tıfıl arkadaşlarımıza ulaşmak.. onlara kırık bağlamamızla yol göstermek ve gönül tellerini titretmek!. tıpkı eski gırgır dergisi, tıpkı ruhi su, tıpkı yılmaz güney, tıpkı ertem eğilmez pratikleri gibi.. onca yıl sonra "nasıl yapmalı" diye sormak değil, "böyle yapmışlardı galiba" diye hatırlamak ve hatırlatmak)

e) **niye öküz?.** hiçbir öküz toplu ulaşım araçlarına dalgın dalgın bakan bir öküze asla: **"ne lan öyle insanın uçağa baktığı gibi bakıyorsun"** demez!. (öküz kurban edilen bir hayvan)

f) **ne kadar öküz?.** çook öküz!. çok okunan bir öküz!. kültür-sanat dergileri 500 bin-1500 bin adet civarında okunuyor!. oysa varlık dergisi, vaktiyle tüm bu sanat-kültür dergilerinden daha çok okunuyordu!. dahası, bugün hâlâ 250 bin veya 500 bin lira olan (daha doğrusu kalan) telifle şairler, yazarlar, edebiyatçılar, sanatçılar hiç olmazsa bir kereliğine mükellef bir sofra donatabiliyorlarmış!. bir yerlerde, bir takım yanlışlıklar olmuş diye sittin sene bu hep böyle mi gidecek!. hayıır!. çok okunmak istiyoruz!. en azından eski varlık dergisi kadar!. hepimizin hakkı bu!. değil mi!. çok okunmak ve iyi telif ödemek istiyoruz!. (zengin olmak istesek üç-beş eften püften dizi de biz yazarız televizyonlara)

g) **kim öküz?** öküz, tıpkı **"garip"** gib tıpkı **"varlık"** gibi, **"re simli ay"** gibi tıpkı, tıp kı **"papirüs"** gibi sor radan torunlarınıza, to runlarımıza anlatacağ mız bir dergi olmay düşlüyor!. bir şey yap mamak yerine, dene meyi seçiyor!. (sana çıların ve okuyucuları yoğun ilgisi bu dene mede geç bile kalınd ğını gösteriyor)

ğ) **velhasılı kelâm:** öküz

kendi derdini, yaptıklarıyla anlatacak bir dergi okurlarından, okurlarının içinden çıkaca yeni sanatçılarla gü alacak, öküz'ün altınd buzağı arayanları d kucaklayacak bir de gi!. (hayırlısı olsun!. o saman ve su verenle

Akşamsefası

sağolsun!. öküzler kurban edilmesin!. şeker de yiyebilsinler!. amin!..)

ÖKÜZ çalışanları ÖKÜZ için ne dediler?.

ali ekber uslu : "beddua ederim öküz olursunuz ha!."

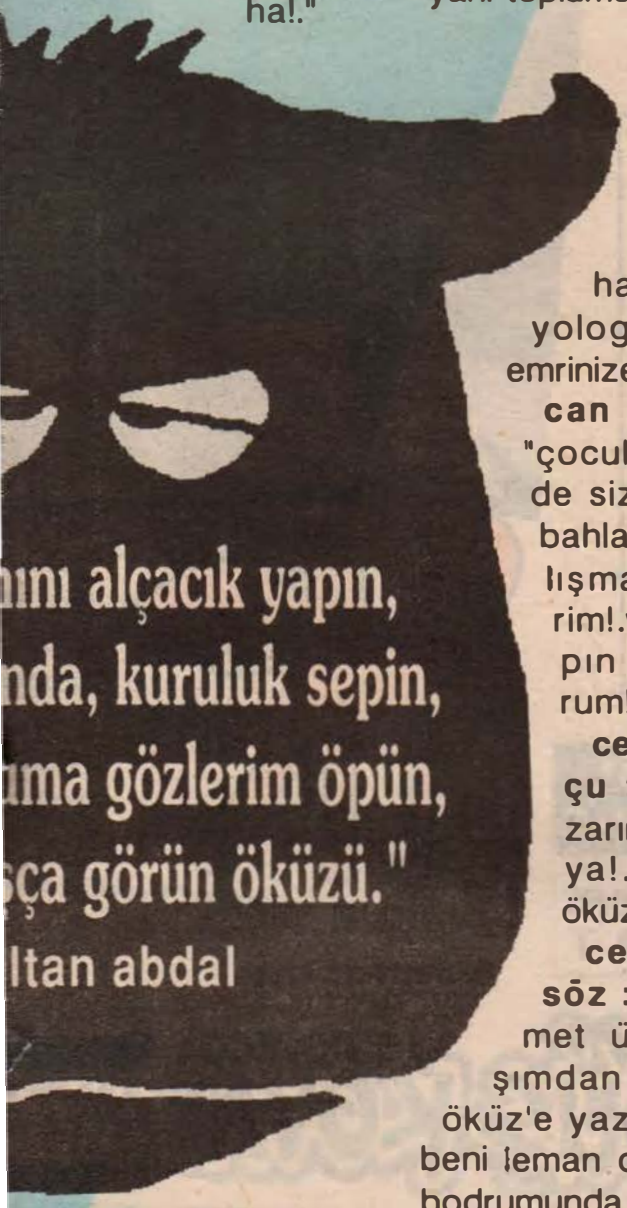

altay martı: "ne güzel!. ben de yazmak isterim!"

aslan özdemir: "ne enteresan!. ben de böyle bir proje düşünüyordum ya!."

atilla atalay: "tamam, ben de yazıyorum!."

aydın şahin : "keşke uyuyan prenses olsaydım ya!. çalışmaktan canım çıkıyor!."

bahadır baruter: "aaaa!. öküüz!. kültür-sanat dergisi!. aaa!. çelişki olsun diye, değil mi!. aaa!."

bahadır boysal : "sibernetik enerjimin bir bölümünü de öküz'e seve seve ayırırım"

can kozanoğlu : "yani toplumsal bir yarayı kanırtmak istiyorsunuz, değil mi!. o halde sosyolog ecevit emrinize amade"

can yücel : "çocuklar, ben de sizlerle sabahlamak, çalışmak isterim!.yatak yapın geliyorum!."

cebrail okçu : "bir pazarımız vardı ya!. onu da öküz tepti"

cezmi ersöz : "alın şu met üst'ü başımdan yahu!. öküz'e yazmazsam beni leman dergisinin bodrumunda dövecekmiş ya!. şaka şaka.. güzel insan, tabii yazarım!"

cüneyt aydın : "cüneyt aydın değil, cüneyt arkın olsam yetemem ben bu enerjiye ya!."

erdal belenlioğlu : "ciddi misiniz, peki!."

ferhan şensoy : "faydalı bir eser, bir yerde!."

fikret bekler : "yıllardır bu ânı beklerim"

gani müjde : "nerde çokluk, orda.. eee, tamam, ayda bir yazarım beni!."

gürcan türeci : "kolay gelsin!."

halil turhanlı : "fazla popülist olmasın!. ne!. duymadım!. tamam!."

haydar ergülen : "öküz ile tren!. öpsün seni zeki müren!. tamam ile oldu!."

kemal gökhan : "şeref duyarım!. ahlâk yaparım!."

kutlu esendemir : "bir gün keşfedileceğimi biliyordum!."

lütfü oflaz : "lütfü'süz öküz olur mu caanım!."

mehmet çağçağ : "met üst, senin bize bir garezin mi var ya!. haftanın her günü de sabahlanıp, dergi çıkarılmaz ki!. aa, met üst değilmiş!. ben ne zaman eve geldim!. aa ev de değilmiş, asansörmüş!."

mesut ceylan : "ne iş olsa yaparım aabi!."

mesut kara : "nerde o eski filmler, o eski jönler, figüranlar!. yine bir gün!. nee!. dergi mi çıkarıyorsunuz!."

metin üstündağ : "altı yıldır üzerinde çalışıyorum bu projenin!. tutmazsa roman yazarak, film çevirerek alırım intikamımı bu halktan!. tuncayçağ, siz yeter ki "he" deyin lan!. "he" deyin, ümüğünüzü bırakayım!."

murat yüceşan : "vurun, vurun beni öldürün!."

murathan mungan : "isme hiç ısınamadım çocuklar!. ama yeni bir rejim biçimi buldum, bakınız tığ gibi oldum!."

muhsin kızılkaya : "zaten bu met üst boş zamanlarında ya çocuk yapar, ya dergi çıkarır!."

musa kart : "çok iyi fikir!. siz delisiniz!."

nihat genç : "bu dergicilik tarihinde bir devrim!. hayırlı bir iş yapıyoruz arkadaşlar!."

orhan açar : "öküz dergisi beni bu gömleğimle iyi açar!."

orhan koçak : "ben o dergide biraz fransız kalmaz mıyım yahu!."

orhan pamuk : "kravatsız ve keyif alınan bir dergi olsun!. arkadaş işi yok!. ben hep sizin yanınızdayım!."

ömer laçiner : "eminönü'nde bir gazete bayiisine öküz var mı diye sordum, beni gözleriyle taciz etti!."

sezai sarıoğlu : "gülcemal vapuru arada bir yanaşır öküz limanına!."

sunay akın : "bir ara öküz cumhuriyeti de kuralım!. şaka, şaka!."

suzan çark : "sizi bir öküz aradı, möö dedi metin bey!."

tuncay akgün : "genç işi olmalı!. aktif, dinamik!. mırrr.. mırr!. mırrr!. horrr!."

tuncel kurtiz : "sabah haho'dan yola çıktık!. cahit ırgat'ı düşündüm sonra!. ne, dergi mi çıkaracaksınız!. olur abi!."

tuncer erdem : "bugün 23 nisan!. neşe doluyor insan!."

ümit kıvanç : "yalnız olmuyor!. aşkım bana resimaltı"

vedat özdemiroğlu : "öküz beşiktaş'ı tutsun!."

yavuz taran : "beennnnnnnnn!."

yasin adıyeke : "kan çıkmazsa para yok!."

yaşar akşahin : "dereleri sıvamadan paçaları giymeyin!."

yıldırım türker : "ikinci sayıda varım!. ikinci sayınız çıkabilirse tabii!."

yılmaz erdoğan : "elinize sağlık, çok güzel olmuş!"

zafer temoçin : "tut-i mucize gûyem, ne desem öküz!."

öküz okurları : "bu kadar çok isim, hepsi de bir arada!. bugüne kadar neredeydiniz yahu!. elinize sağlık!. 20 sayfa olsa daha iyi!. bitiremiyoruz!. peki, neden öküz!."

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

GİT DERGİSİ'nin Mayıs Sayısını okumanızı öneririm...

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

İnsanları kopartmayın!

Herhalde parklara, bahçelere dikilen **"Çiçekleri kopartmayın"** türü uyarıcılar gibi, **"İnsanları kopartmayın"** diye uyarıcılar da dikmek gerek!

Niçin?

Ülkemizde acımasız eller, insanları habire yaşamdan koparttığı için.

Gelin benim gibi siz de ülkeyi bir insan bahçesi, bu bahçenin çiçeklerini de insanlar olarak görün.

Ve düşünün...

Çiçekler sevgi, ilgi ister de, insanlar istemez mi?

Çiçeklerin suya ihtiyacı var da, insanların ekmeğe, işe, umuda ihtiyacı yok mu?

Toprağından, dalından koparılmış bir çiçek yaşayamaz da, toprağından, köyünden, yerinden yurdundan koparılmış bir insan yaşayabilir mi?

İnsanları toprağından kopartmak, işsiz, ekmeksiz, sevgisiz, umutsuz bırakmak, yaşamdan kopartmak değil midir?

Bir de yargısız infazlarla, işkencelerle, kirli savaşlarla ülkemizde pek çok insanın yaşamdan koparıldığı düşünülürse...

Ne var ki insanları yargısız infazlarla, işkencelerle, kirli savaşlarla yaşamdan koparanlar için, medyamız yazmaz **"Bunlar insana düşman"** diye.

İnsanları yersiz yurtsuz, işsiz, ekmeksiz, sevgisiz, umutsuz bırakarak yaşamdan koparanlar için de yazmaz medyamız **"Bunlar insana düşman"** diye.

Medyamız yalnızca 1 Mayıs'ta birkaç laleyi koparan öfkesinin esiri bir kızı fırsat bilip, emek yanlılarını **"Bunlar insana düşman"** diye damgalamayı bilir.

Ve de **"Laleye solcu dayağı"** diye yazmayı...

Ancak marifet **"Laleye solcu dayağı"** diye yazmak değildir; marifet **"İnsana general dayağı"** diye yazmaktır.

Ama 1 Mayıs'ta polis kurşunuyla yaşamdan koparılan canların değil, kınalan canların hesabını soran medya bunu yapabilir mi?

Nitekim iş bu konulara gelince medya yazarlarının kalemleri tükenir, yazmaz.

Yüzbinlerce insanın yaşamdan koparılışını seyredip, birkaç lalenin koparılışına tepki göstermek iki yüzlülük, samimiyetsizlik, aldatmaca değildir de nedir?

Bu tutumla ne adam olunur, ne insan olunur.

Sadece medyaya kapılanmış dönek solcu olunur!

Adam olanlar, ülkeleri'nin adam gibi olmasını isteyenler ise şunu bilir, şunu söyler, şunu yazar:

Çiçekleri koparmayın, insanları da!

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

Bekir'in aksi...

Ender Özkaltramak

Bazen sokakta yürürken gözlerimiz vitrinlere yansayan aksimize takılır... Bu; benim, senin, onun hepimizin yaptığı birşeydir... Caddelerde vitrin camlarındaki aksilerine baka baka yürürken çarpışan yayalara çok rastladım ben... Aslında doğal birşeydir bu...

Her zaman yaparız bunu. Bir yandan yürürken, bir yandan da vitrin camlarından ne kadar zayıfladığımızı ya da ne kadar şişmanladığımızı seyrederiz...

Böyle bir anda, camdaki aksinizin yanında bir başka aksin belirdiğini görürseniz korkmayın sakın...

MERABA ABE!.

Bu...

...Şimdi size hikayesini anlatacağım Bekir'in aksidir...

Bekir, yıllar önce bizim orada yaşayan kimsesiz, gariban bir adamdı... Amansız bir takıntısı vardı onun...

Bir vitrinin önünde aksini görmeye dursun... Gördümü çivi gibi çakılır kalırdı oraya... Kimse onu oradan sökemezdi...

...Bekir'in en sevdiği yer lokantacı Tahir'in geniş vitriniydi... En yakışıklı yansımasını herhalde bu vitrin camında buluyordu ki her öğlen buraya geliyordu...

...Tabii bu durum da lokantacı Tahir'i rahatsız ediyordu...

BANA BAKIN ULEN... SİZ YA BU HERİFİN İCABINA BAKACAKSINIZ, YA DA BEN SİZİN!..

TAMAM ABE!.. TAMAM!.

BEKİR MİSEN KİMSEN ULEN ŞANA DÜN DE DEMEDİM Mİ?. MÜŞTERİ RAHAT YEMEK YİYEMİYİ DİKİLİP DURMA BURDA DEMEDİM Mİ?.

DEMEDİM Mİ?. SENİN YÜZÜNDEN İŞTEN Mİ ATILAK ULEN...

"YEMEK VEREK" DİYORUZ İSTEMİYOSUN... NE VAR BU CAMIN ÖNÜNDE ANLAMIYORUM...

AAH!..

İnsafsız lokantacı Tahir'in müşterileri insaflıydı... Bu durumu protesto edip lokantayı boşaltırlardı...

YA? BEN NE EDİM PEKİ?. HERİF TÜM GÜN CAMIN ÖNÜNDE...

N'OLMUŞ YANİ.. CAMINI MI YEDİ?. YAZIK SANA YAZIK...

ERKEKLİK BU MU LEN?

Onca dayağa rağmen Bekir pes etmeyince, lokantacı Tahir dükkanı boşalttı...

Dükkanın yeni kiracısı bi bakkaldı... Öncekiler bişey demedi Tahir'e...

BAKKAL

YAV KİMDİR BU ADAM? BÜTÜN GÜN VİTRİNDEKİ MALLARI SAATLERCE SEYREDİYOR. NE VERDİMSE DE ALMIYOR...

ALMAZ... HEM MALLARI DEĞİL, KENDİNİ SEYREDER O...

Bir ay sonra o da dayanamaz bir hale gelmişti...

YAV BEKİR ALLAHAŞKINA YAV!.. NE İSTİYOSUN, SİNİR ETTİN BENİ YAV..

...Ve Bekir'in amansız inadı, onun da dükkanı boşaltmasına neden olunca, malsahibi inatçı Bekir'in neredeyse ayaklarına kapanacaktı...

BEKİR!.. KURBAN OLAM BEKİR... BIRAK BU DÜKKANIN ÖNÜNÜ... SÖZ SANA KOCA BİR AYNA ALACAM, YETER Kİ BURADAN GİT... YOKSA BEN POLİSE GİDECEM BAK...

AYNA İSTEMİYOM... POLİSE DE GİDERSEN GİT...

Biliyorlardı ki polis, hiçbir güç Bekir'i bu inadından, bu huyundan vazgeçirmiyecekti... Tek çaresi verdi bu işin, o da yapıldı...

Ama Bekir için alternatif o kadar çoktu ki. Aha işte fırıncı Ayvaz'ın vitrini... O da Bekir'in oldukça yakışıklı olduğunu söylüyordu... Fırıncı Ayvaz iyi bir adamdı. Bekir'e hiç karışmadı...

Kış gelmişti ve Bekir yine oradaydı... Bazen vitrindeki yansımasıyla konuştuğu bile olurdu...

SONRA BEN DE DEDİM Kİ, ARKADAŞ BU ÜLKEDE DOMOKRASİ VAR DEDİM...

GRAK!..

...Taki çatıdaki o koskocaman buz sarkıtlarından biri Bekir'in kafasına düşünüyorum dek... Dünyanın tüm vitrinleri o anda rahat bi nefes aldılar... Bekir belasından kurtulduklarını sanıyorlardı salaklar...

TÜÜ! SARKAKLAR... BAK BUNU HİÇ DÜŞÜNMEDİK...

DAHA ÖNCE DİKKATİNİ ÇEKMELİYDİK BEKİR'İN..

Bugün-yarın, vitrin camlarındaki yansımanızın yanında bir başka akis belirirse korkmayın diye anlattım bu hikayeyi... Bu, tüm dünyanın vitrinlerinde dolaşan Bekir'in aksidir...

MERABA ABE!..

BİTTİ...

LeMan 13

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

Bu ay'kiler komik di'mi?

(B. Baruter'le yapılan bir telefon görüşmesinden.)

ÇİZİCİ VE KALEMİ

SİNCE 1990

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ...

ERKUT ABİ, BEŞİKTAŞ'TAN BENİ İSTEDİLER ABİ, 100 MİLYAR ARTI BİR DE MERSEDES VERMEZSENİZ GELMEM, TOPA AYAĞIMI SÜRMEM DEDİM... "ÇOK ABARTIYORSUN" DEDİLER, DEDİM. SİZİN 10 TANE OYUNCUNUZUN YAPACAĞINI BEN TEK BAŞIMA YAPARIM!. BENDEN İYİSİNİ BULAMAZSINIZ!..

ÖYLE TABİİ... İYİ FİTBOLCU YOK BU DEVİR DE...

BUNU ALIN, DÜNYANIN BELİ BAŞLI TAKIMLARINDA BİRER HAFTA OYNATIN BAKTINIZ Kİ KESMİYO, DÜNYA KUPASI FİNALİNDE PENALTI ÇEKTİRİN BUNA... HADİ O DA KESMEDİ, UGANDA'DA BİR FİTBOL TAKIMININ BAŞINA GEÇİRİN, BEDAVA ÇALIŞSIN ORADA!..

ABİ NİYE HALA EL SALLIYORSUN? BABANNEMİN EVİ ÇOK GERİDE KALDI... KADIN.. CAĞIZ NASIL GÖRSÜN KATARAKLI GÖZLERİYLE?. GÜLDÜRME BENİ!.....

O GÖRÜR SEN MERAK ETME!.

LAN METİN?. HİÇ KONUŞMUYORSUN LAN? OĞLUM BU SEFERKİ ERDİN PARTİSİNDEN İYİ PARA VURDUK, İNSAN BİR KADEH KALDIRIR ULAN!. EHE Hİ Hİ Kİ Kİ Kİ!.

ABİ KONUŞACAK HALİ Mİ KALMIŞ ADAMDA? EHİ Hİ Hİ Hİ!..

SİZİN METİN DİYE TANIDIĞINIZ ADAMIN 40 YILLIK POLİS MÜDÜRÜ OLDUĞUNU BİRAZDAN İÇERİ GİRECEK OLAN EKİPLERDEN ANLAYACAĞINIZ ZAMAN, BAKALIM DALGA GEÇME FASLINIZ NE ŞEKİLDE DEĞİŞECEK?..

İSPİR-DENİZ KALKAN ZONGULDAK..

ERDENER ABİ..

-Erdenür beğ çok şahane bi gurufasülye yaptım.. Ağzünüze layuk!..

-Yiyen bi kişi değilim!.

* Trabzon'dan Ali-Ahmet-Ömer İzmir-den Mahti ÖZTEKİN, Ankara'da Zafer YÜCEBAŞ, Balıkesir'den Duygu BARIN, Konya'dan Başak ULUKÖSE, Mersin'den Hüseyin ve Ender ÖKSÜZ... Espirleriniz başarılı.. Hepinize selamlar...

* Adapazarı'ndan Sedat ORAL'a: Verdiğin örneğe, bende iki tane daha ekliyayım. örneğin Kocaelispordan Faruk, Gençlerbirliğin-den Engin... Bilmem anladın mı?. Espirler güzel... Selamlar...

* Ankara'dan Murat CENGİZ'e: İlk başta Ajanda sayfasına kari-katür çizilmez Murat. İkincisi renkli kalemle boyanmaz. Çizgi ve espirlerin yetersiz.. Bunun üstüne bir de gereksiz kenalama lar yapmışsın, iyi-de karmakarışık olmuş.

* K. Maraş'dan Selçuk ÖZMENt: Espirler iyi.. Mektubun uzundu fakat okurken keyif aldım...

* İzmir'den Deniz YILMAZ'a: İlgilenişiniz için teşekkürler.. Bazılarını kahnadım fakat yine de teşekkürler, başka mektuplarınızı bekliyorum.

* İstanbul'dan Oğuz AKALIN'a Oğuz şu kompozisyonu kağıdın bir köşesine sıkıştırma üstünden kendini kurtaramadın bi türlü... Espirler güzel fakat balonlar çok uzun.. Balonlar uzun olabilir (Bkz. Fakir) Fakat kısaltılacak bir pay koyman gerekir. O girkin taramaları yapma sakın Selamlar...

DUYURU - * MOĞOLLAR KONSERİ 23 Mayıs Perşembe Saat 16 de Cerrahpaşa Tıp Fak. Odi'toryum. Organizasyon Akın ok..

* KARGO'nun 2. kasadı "Yarına ne ne kaldı... Piyasada... Alın dinleyin..

AY HALUK, SENDEN ÇOK ÖZÜR DİLİYORUM, ANNEM ARABADA BEKLİYOR. ONA ALIŞVERİŞTE YARDIM ETMEM LAZIM. ONUN İÇİN BUGÜNKÜ BULUŞMAYI İPTAL ETSEK, SENCE NASIL OLUR? KUSURA BAKMA

Haluk, şahane pantalon, ceketi çaksin koşa koşa buluşmaya gelsin, sen onu maymuna çevir, bırak... Bu durumda Haluk seni bırakıp gitmez mi başka maniaşlara? Gitmez mi başka ortamlara? Sende bu eşekliğine ağlamaz mısın? Ağlamazsın tabii... Niye ağlıyacaksın ki? kerizçok..

Cumartesi-Pazar Ankara Kitap Fuarı'ndayız...

YETER LAN YETER!.. HAYAT MI LAN BU!.. BIKTIM ARTIK BIKTIM!..

YİAAYT!.. KOLLA KENDİNİ CANAVAR! PRENSESİ KURTARMAYA GELDİM!.. YİAAAYYTT!.

SANKİ ÇOK SKİMDEYDİ!..

HAYRET BİŞİ YAA! CANAVARLAR DA Bİ TUHAF OLDU DOĞRUSU...

PRENSES, SİZİ KURTARMAK... FAKAT, FAKAT... EEE...

N'OLUYO YAA!!

ULAN BU HERİF GÖRDÜKLERİNİ Bİ ANLATSA TÜM PRENSESLİK KARİYERİM TEHLİKEYE GİRER!.. İYİSİ Mİ GİDER GİTMEZ...

ULAN BEN BU HATUNUN YERİNDE OLSAM, BENİ SAĞ BIRAKMAM!.. İYİSİ Mİ SUNU İTİYİM AŞAĞI DA BİTSİN BU İŞ!..

Boru sanayindeki gelişmeler ve durumun yüzeysel alarak değerlendirilmesinin insan yaşamına direkt etkileri nelerdir? İŞİMDİ ŞÖYLE BİŞEY, HAYAT, İZDÜŞÜMLERİN YAYDIRILMASI İTİBARİYLE SİMETRİK OLARAK TEKDÜZE TEMAYÜL EDER, DOLAYISİYLE BORU SANAYİNDEKİ GELİŞMELER SULANDIRILASI ARAZİLER İÇİN HOŞNUTLUK VERİCİ SONUÇLAR DOĞURUR, BU DA HAŞ BİŞEYDİR DOĞRUSU...] Peki madem öyle, şimdi size kırmızı cücelerin bayramda giydiği... (BANANE KIRMIZI CÜCELERİN BAYRAMDA GİYDİĞİ ŞEYLERDEN YAA...] Açıklasana bana baru sanayindeki gelişmelerden... (AÇIKLAMIYCAM İŞTE...] Açıklamazsan açıklama çok umurumdaydı sanki... [EEE NAPİYİM YANİ...] Demek öyle... [EVET ÖYLE...] Ever? [EVET!..]

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

ESPRİ: Aziz dost Suat Özkan

TARKAN-KURT hadisesi

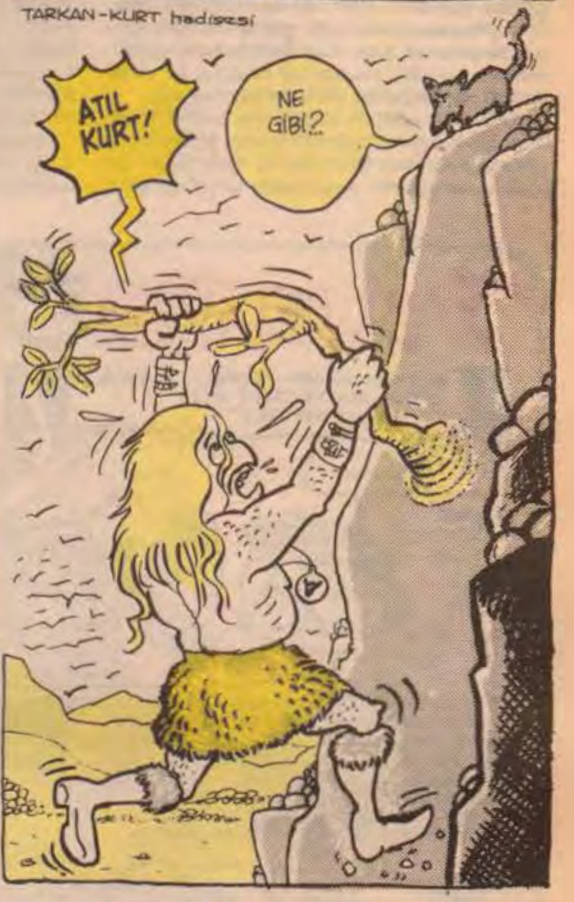

DÖKULARA HÜCUM EDEN KRAKERLİ SÜTLÜ ŞİİR

Kuru incire hasret kalan bünye, sızlanır durur. Hele bir başkasının ağzında görülürse kuru incir dayanılmaz bir hâl alır, arzu hiddetlenir: Sevgiliniz de yanınızdaysa tercihini kuru incir yiyen kişiden yana kullanacak, sizi terk edecektir. Arasına fındık konulan kuru incir ve cezriye de vardır..

Akşamsefası

TANRININ FİS-KOSCULARI

Hint Okyanusu'ndaki hortumlar denizi koparıp bir başka kıtadaki insanların başına balıkları dökecek kadar güçlüdür. Şimdi, pazar yerinde halısını satmaya gelmiş bir Hint fakiri düşünün. Hortum, halısıyla uçuruyor Hint fakirini, diyar diyar. Uçan Halı masalının dahi akla uygun bir izahı var.

Ama, neden UFO teknolojisi hiç ilerlemeden beşbin yıldır aynı yerde duruyor. UFO'cular mağara resimlerinde bile UFO'ların daire, anten çizimleriyle tespit ettiklerini ileri sürüyorlar. İnsanoğlu, yüz küsür yıldır, zeplin, helikopter, uçak, balon, uzay mekiği vb. birçok teknoloji geliştirdi. Daha da gelişecek. Ancak UFO'lar hiçbir ilerleme kaydetmiyor.

1950'li yıllarda UFO gördüm diyen insanlar, gördüğü uzaylıları anlatırken, kafalarının üstündeki antenlerden sıkça sözederlerdi. Çünkü o zamanlar, iletişim sektöründe anten pek modern pek revaçta bir malzemeydi. Şimdi ise düğme gibi, böcek gibi alıcılar yapıldı. Artık UFO görenlerin anlatımlarında "anten"ler rafa kaldırılmış.

Bir de "örnek bir UFO gören adam" portreleri vardır, standart. Balkonunda dinlenen yaşlı çift, göl kıyısında balık avlayan çift, gece evine dönen avcı. Sakin, kendinden emin konuşurlar. İnandıra inandıra anlatırlar. İnsanların rahat ifade taşımaları ön kaşul olunca, bugüne kadar tek bir deli paranoya UFO görmemiş, ya da tek bir insan "gördüm, gördüm" diye çığlıklar atmamıştır.

UFOCULAR, birçok sefer kavunu, kaplumbağayı, çanak anteni, hindistan cevizini, kaya parçalarını, ağaç yapraklarını, kiremitleri, saç kavurma saçlarını, tencere kapaklarını, uçakları, balonları, UFO diye ilan etmişler, gerçek tespit edilince iddialarını geri almışlardır. İddia olarak ellerinde kalan tüm fotoğrafların netliği şüphelidir. İllüzyona, ışık oyunlarına, teredüdüe açık resimlerle işbaşındadırlar.

Amerika'da bilinmeyen bir nesnenin fotoğrafını getirene milyonlarca dolar ödül veren kurumlar vardır. Oysa, bilinmeyenlerden haber getirenlerin hepsi dünyayı ele geçirecek güçte dinler kurduğu halde İmüslümanlık-hristiyanlık, ufoculuk, bir tüysever, bir otlak demeği saygıdeğerliğini bile kazanamamışlardır.

UFO'cular neden din kuramadılar, çünkü kalpsizdirler. Din kurucuları toplumda sevilen, sayılan emin, güvenilir insanlardı. UFO'cular da 'emin' ifadeli insanları konuştururlar. Ama, neden tüm programlarında korku-ölüm-ürkütücü sesler kullanırlar!

Gerçeği satmak için neden "ölüm" efektleri kullanırlar? Çünkü şarlatanlardırlar. Ellerinde CIA'nın gizlediği iddia edilen kayıtlar, netliği her zaman tartışmalı olmuş görüntüler, illüzyonist, optik, ışık oyunları ve gölde balık tutan balıkçının konuşmaları vardır.

Tersinden düşünün. Dünyanın tüm teleskopları, teknolojik güçleri UFO'ların amaçları için kullanılsaydı ve tüm bilimadamları onların konuştuğu gibi konuşsaydı ne olurdu? Muhteşem bir aptallıklar imparatorluğu kurar, bizleri bir aptalın hükümdarlığında ezip, geçerlerdi. İşte, ortaçağda, bilim, felsefe bu şarlatanların ellerindeydi. Tüm dünyaya, tüm kıtalara KAN kusturdular. Krallıkları Tanrı'dan emir aldığını söyleyen, binlerce bilimadamıyla doluydu.

Onlar artık bir DİN kuramayacak kadar gelenmiş, sadece televizyon şovmenleri olup çıkmışlardır.

Ve onüçyaşında çocuklar, ekran karşısında sinek kadar çaresiz.

Başına bir sarık, sırtına bir cübbe geçirmiş köy hocası-travesti karışımı bir adam alleme kesiliyor. Ekranların tüm imkanları önleri'ne açılıyor. Binlerce aydına-profesöre verilmeyen imkan bu delilere veriliyor, böyle de "ağırlanıyor".

Peki ne oluyor? Dölünü silmeyi bilmeyen bir medyum, gökkubbenin sahibi gibi konuşuyor. Politikacılar da, sanatçılar da kapısından ayrılmıyor.

Kitleler ise, kasaba delisinin gösterisi karşısında, korkudan koltuklarına çivilenmiş, görüntünün dehşetiyle kuru bir yoprak gibi çaresizler.

Neden, bölduklarını ileri sürdükleri gerçekleri, coşkuyla, mutlulukla, sevinçle, dürüstlükle anlatmazlar. Neden, korkutucu, bozucu, yıldırıcı, sindirici ifadeler, teknikler kullanırlar.

Eğitim-öğretim, bilgilendirme, açıklıkla, netlikle, içtenlikle, ahlakla ve yaşama dönük, aydınlığa dönük ifadelerle anlatılır.

Modern toplumun peygamberleri aydınlardır, dünya, ölüm, sonsuzluk, tarih, iktisat, bölüşüm, edebiyat, dağlar, siyaset, vs. neler oluyor, nedir, nasıl gibi evrenin tüm sorularını tartışarak, öğrenerek, öğreterek, birbirlerine santarak aydınlık bir yolda ilerlerler.

Aydınları hapsedilmiş, illimiş, sindirilmiş, toplumun öğreticileri kasaba delileri olmuş. Onüç yaşında çocuklar, açık toplumun en korunaksız, en savunmasız yüreklerini-beyinlerini taşırlar. Ve korkutularak-ürkütülerek inandırılırlar. Aldıkları eğitimde geleneksel terbiyeleri de böyledir: korkutularak, sindirilerek inandırılır. UFO'cular da, dinler gibi aynı melodileri denerler. Dehşet efektlerini çok severler. Ve dünyanın en normal işini yapıyormuş gibi sakin konuşuyorlar. Sıradan bir kasaba delisi, herhangi bir güçlükle karşılaşmadan bozuk beyninin ürettiği sanıları, cinleri, perileriyle iletilere açılır.

◆◆◆

UFO'cular uzay lerörist'leridir, onüç yaşındaki çocukların ruhlarına hükümdarlık kurmak isterler. Din adamları gibi ölümü, öteleri ŞANTAJ gibi kullanırlar.

Ortaçağın din adamları, sık sık rüyalarında Tanrı'dan, peygamberden emir aldıklarını, rüyalarında onlarla konuştuklarını ilan ederler, ülkemiz bile binlerce bu alimlerle doludur.

UFO'cuların yan kuruluşu gibi çalınan RUHÇULAR da, Uzaylılar'la görüştüklerini, aldıkları emirleri, bir din kitabı gibi yazmışlardır. Mesela bu kitaplarda, tüm dünya dinlerini birleştirmiş, tuhaf yasalar, ucube vahiyler indirmişlerdir.

Bu insanlar her toplumda gizli örgütlenmelere gidip, dünya krallarını ilan etmiş, modern bir tarikat gibi gelişmişlerdir.

Şimdi, UFO'lara ilgi duyduk, inandık, iman ettik. Sonra ne yapacağız. İşte bu UFO'ların merakları derneklerin, ruhçuların kitaplarına uzanırız. Sonra ne olur? Uzaylı yaratıklarla konuşulup alındığı ilan edilen VAHİYlerle yaşamaya başlarız.

Ki, dünyamızda böyle bir KRALLIK çoktan kurulmuş, bu krallığın vahiyleriyle örgütlenmiş insanlar vardır.

Ve kitapçı raflarında yüze yakın kitapları vardır.

İster ruh çağıranlardan olsun, ister dinci, ister ufocu olsun, hepsi, kainatı fokurdayan cehennem ateşleri içinde göstermeye bayılırlar. Hepsi, göklerin binbir yıldız, renk, ışık cümbüşünü kapkara bir fincanın içine sokmaya bayılırlar. Bu fincanı da şeyhlerinin, ya da teleskoplu falcılarının eline vermeye bayılırlar.

Namussuz herifler, oturduklan aparlmanın yöneticiliğini yapamazlar, kainatın hükümdarlığına soyunurlar.

Teleskopçu falcılar, intihar eden insanların karanlık, umutsuz imgeleriyle, ses fonlarıyla dolu sahnelere bayılırlar.

Yüzlerine tükürerek sorun, neden?

Neden, ölüm, uzay, sonsuzluk bize dansederek, şarkı söyleyerek, coşkuyla anlatılmaz. Dinler, siyasal iktidar, CIA'lar, falcılar neden bunu denemez.

Ölümü, tanrıları, sonsuzluğu bize yalnız ilkel toplumlar, dansederek, coşkuyla eğlenerek anlattı.

Bizi sindirmek isteyenler, üstümüzde korku krallıkları kurmak isteyenler, doğal, insanî korkularımızdan bize evrensel şantajlar yapmaya yelteniyorlar.

Olan, akılları ermeyen on yaşındaki çocuklara oluyor.

İşte kardeşlerim, bu proğramların daniskalarının yüzlercesinin yapıldığı Amerika'da, insanlar oturup, bizden önce bunları düşündüler. Korunaksız on yaşındaki çocuklarını düşündüler. Ve oturup E.T. filmini yapmak zorunda kaldılar.

Uzaylı imgesini sevimlileştirmek, korkunun yerine sevgiyi inşa etmek istediler. Ve insanlar da korkuyla değil, sevgiyle öğrenmek istediklerini gösterip bu filmi dünya çapında üne kavuşturdular.

Tanrının fiskosculan eskiden rüyasında onunla konuşan deliler ya da evliyalardı. Roller değişti. Tanrı'nın fiskosculan artık CIA ve NASA. Ben ise hala son çiçeklerle bazan ayışığıyla idare edip gül gibi geçinip gidiyorum.

Not 1: 21 Mayıs Salı saat 14.00 H.Ü. Beytepe Üniversiteler bizim bahar şenliği. Mizah-toplum üzerine konuşacağım.

SURPİBİ

Nihat Genç

TABUDEVİREN

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

*Kısmen yaşanmıştır...

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

ÖZET: Eski sevgili, iliğini kemiğini kurutan kadın, ünlü yıldız Hülya Tavşan uçaktaydı.. Hem de kendi üçağında.. Kaptan pilot Kenan yükseldikçe anılara daha çok yaklaşıyordu..

Suat Gönülay

2. Bölüm: HAVA (Aşk eski bir yalan)

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

Suat Gönülay

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.F.İ.D.A.N

Selam:... Elimin içinde: Bombe yaparak katlodım kitabın basıncı vardı... Yıllardır dosya taşıyamadım; yanıma aldım, buruşmaması, ya do az buruşması gereken kâotları, öylesine bulduum bi kitabın, bi derginin içine felon koydum. Sonra o kitabı yanlarından tutup büküp, o sevimli bombeyi yapıp ve o bombeyi avcumdan oluşan hassas mengenede kilitlediimde, şu duyguyu hissettim: Elinizin, avcunuzun içinde bişii var: Normal pozisyonunda durmayan, sizin büküp başka bi biçimde soktuunuz bişii. Ve onun, zavallı bi basıncı var. Bi eşyanın, bi insana karşı olan, durgun, efendi basıncı. Günlük hayatta, en çok haşuma giden keyif antarından biridir bu.. An diyorum, çünki elbetteki bu tür şeyleri her zaman hissetmem, annardan hayatla ilgili süslü anlamlar çıkarmam. Bi an işte.. Hayaalın içinden, bu tür garip şeyleri, anlık hissedişleri ayıklorsın, ve hayaatının en önemli şeyiymiş gibi yazarsın.. Şu an hayaatımın en önemli şeyi ne biliyo musunuz; şu Altobın cezaası yazıyı bi an önce bitirip gidip zıbarmak... Avuç içindeki ikiye katlanmış kitap bombesinin basıncı, söyleniş iiibariyla, enteresan bişii gibi. Ama, avuç içindeki ikiye katlanmış kitap bombesinin basıncının götüne koyyım, daa enteresan bişii. Enteresanın da enteresanı var şu hayatta.. Ne biçim kelime tan bu enteresan! Çok havalı... Yeter, hadi geçelim aşaa..

SEVERİM:... Mevlüd şekerli külahlarının, en dibindeki lokumu...ZERRİN... Paket sütlerin aazını, dişimle yırtarak açmayı...BARIŞ... Evdeki teybin numaratörüne basıp, hepsinin sıfır olduu aanı...BÜLENT... İçine koyduum bişiyi ararken, dik tutup do sayfalorını azar azar biraktım kitabın, parmak etlerimden sayfa sayfa geçen minik dokunuşlarını...GİRAY... Dağınık okey taşlanını, ıstakanın düz tarafıyla düzeltmeyi...FIRAT... Halı sarmayı... Patates yemeenin dibinden çok kıymalı kısmı almayı... Üçgen krem peynirleri açmayı...NEJAN... Kocaman bi sakızı çiinedikten sonra çenemin aarımasını...NEFİN... Annem laananın yapraklarını ayırırken çıkan gırç sesterini...İBRAHİM.. Atori oynarken coystii oynatırken (saa sola), kendimin de soa solo haraket etmesini... Çok banta ihtiyacım olduunda, bi sürü kesip parmaama yapıştırıp yedek yapmayı...MERTOL... Tuvalette okuduum porno dergileri, anne baba kardeş görmesin diye, pijamayla atletim arasına sokuşturup taşımayı...FATİH...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Ne salakça şakalardı onnar yav. Lisedeyken, kızlara yapardık. Önümüzdeki sırada oturan iki kız vardı. Biz de onların arkasında, Orhanla beraaber otururduk. Habire dürterdik kızları. Sırtına dokunursun, sırayı oynatırsın, bi sürü gereksiz saçmasapan şey yaparsın. arkaya döner "Yapma yaa", "Salak" felan deriler... Onnarın o kızarak salak demeleri, gerçekten de salaktık ki, hoşumuza giderdi; salak derken ki o yüz ifaadelerinden erotik mesajlar yakalamaya çalışırdık... Bilmiyoduk ki pek bişiy; bi salak olarak kurabileceemiz en annamlı ilişki: Onnara aptalca şakalar yaparak, verebilcekleri hoş bi tepkiyi ümit etmekti... Her iki tarafta payını aldı, hiç biri cezaasız kalmadı: Salaklarla iki çift laf etmeyi onurlarına yediremeyenlerin çoğu, iri kocalara gidip bol yağlı birer salak oldular. O zamanki salakların çoğu da, kızları arka sıradan dürtmekle hiçbişii elde edemiyceklerini annamodılar ve bu annoyamayışın başluu ve öfkesiyle taşaklarını patlotırcasına otuzbir çekip hücrelerini tuvaletlere akıttılar... Yuhh, çok uzun cümle oldu bu!. Biraz sosyal içerikli takılıyım dedim, iyi kaptırdım.. Neyse, bu havayı yanda kesmeyim ve şöyle kıyak bi mesaj konduralım köşemize:... Arkıdeşler; liseli hemcinslerim; kızlara aptalca şakalar yapıp onları roatsız etmeyin; hiç bi boka yaramıyo. Ve siz saygıdeğer hanımlar; suratına sıçar gibi öyle pis pis bakıp Salak dimeyin bi erkee.... Oldu?.. Oldu oldu, hadi...

POTBURİ:... Tuvalete bi çöp kutusu aldık. Küçük bişii. Bi çöp kutusuna benziyo... Laoleli'de gezinirken, bi odamın bi kadına pondik denen o şeyden attını gördüm. Kadın da odama çantasını kaldırıp vurdu. Adam eğildi, çantanın azıcıı çarptı. Vay ayı vay, sokak ortasında... Bitpazanndan, ucuza bi uzaktan kumandalı ota aldım. Lamborgini. Aşoodoki parka gidip ordo sürdüm. Çok sürdüm, pili bitti... Eski arkadaşım, tertibim Neco'ya uuradım. Oturduk öyle, çay içtik, sigara uzattılar, kaşarlı tost ısmarladılar. İyi oldu, bayoa konuştuk... Odama uzanan paralel telefonun kablosu, bi sürü yerden çivisinden çıktı. Hani var ya, sıkıştıran, o küçük tutturucu çivilerden... Almalı onnardan beş on taane dao. Tutturmalı kabloyu... Sabahattin'le, Sirkeci Garının ordaki parkta oturup ikişer bira içtik. Bi şarapçı yanaştı sigara istedi; yerde kurumuş bir prezervatif gördük; soora gidip işedik... Eminönü diye yannışlıkta Beşiktaş vapuruna bindim, çok sinirlendim... Öküz; Hıbır, Pişmişkelle, mektup, Kinema, Hastlır America, Ortaokul İngilizce dersi kitabı, mutfak robotu kullanma kılavuzu, ihtas oto dergisi, Hürriyet (fotoğrafım çıktı diye) okudum; Şener Şen'in zengin mutfaa'nı, Bizimkileri, Süper stadyumu, bi Pleymen kasetini, yine ondokuzbin taane reklamı ve bi sürü şey seyrettim işte... Çok kaove içtim; pandispanya yidim... Akşamleyin Kadıköy'de gezindim, o on için bi sürü şey gördüm, ama hiçbiri şu an yazıcak kadar ilginç diil, ya da üşeniyom yaa, nebiliyim yaa, aman bee, bi bok olmadı...

Bişii:... M.Sönmez; Aomet; Özgür; Saynur; Berceste; Şükrü Ceren ve Aslı onnar iyi diildi. İyisini yapın. Veyaa yapmayın. Naaparsanız yapın. Ne bu yaa, niye insannara bişiiler diyom ki ben... Evren; Elif; Bonş; Giray ve Rahmi sizin de özel şeylerinizi okudum. Yonnış bişii yok, efendi efendi takıldık bu hafta işte... Ha şunu do söyliyim: Ayrıntılara hiç özenmiyo, ilk akla gelen duyguyu langırt diye yazıveriyosunz. Çoğunu ben açıyom... Üşenmeyin be!.. Sıkıldım artık biraz; dalgaya oliyonuz gibime geliyo... Ciddi bi iştir bu... Bak, ekmek parası kazanıyoz ondan... Üşeniyosanız, hiç göndermeyin!. Noolcak, ben yazarım ortan boşluu. Elim mi kopar. (Bişeylere kafam bozuk, azcık size takılıp sataşıyım didim.) Hadi iyi günner diliyom artık ben...

SÜRECEK

MAYIS SAYISI BAYİİLERDE

Akşamsefası

LeMan Okur Mektupları

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Leman dostları:

Gece olduğunda artık rahatlamıştım. Çünkü, uyurken insan zamanın nasıl geçtiğini pek anlayamıyor. Sabah kalkıp onu garaldan alıp eve getirecektim. Ona öylesine özlemle sarılacaktım ki, neredeyse boğarcasına.

Ama öyle olmadı. Nedenini bilmediğim bir şekilde sabaha kadar uyuyamamıştım. Zaman çok zor geçiyordu. Nihayet gözlerim bir saatte bir pencerede, saati 7 ettim. Kalkıp doğruca garaja gittim. Çok fazla heyecanlıydım. Bir yıla yakın kendisiyle görüşmüyorduk.

Bekledim, bekledim, yok, yok, yok. Gelen bütün arabalara gözlerim umutla baktım. Ama gelmemişti. 24 saat çalışıyormuş gibi bitkin bir hale düştüm. Sonra telaş, acaba birşey mi olmuştu? Hemen telefona sarıldım. Karşıma benim de annem kadar sevdiğim annesi çıktı. Sesimi duyar duymaz ağlamaya başladı. Ne oldu diye sordum. Cevap çok ganptı. "Oğlumu aldılar." O anda aklıma ilk gelen onun oğlu, benimse 10 yıldır dostum olan kişiyi Allah mı almıştı? Yoksa kendini Allah sananlar mı? Biraz daha açıklamasını istediğimde onun gözaltına alındığını öğrendim. Telefonu sakın bir şekilde buruk halde kapattım. Yavaş yavaş evin yolunu tutum.

Sabırsızlanıyordum. Acaba, neden, niçin, nasıl, bu soruları hep kendime sordum. Çok sürmedi, birkaç gün sonra televizyonda kendisini gördüm. Manisa'da gözaltına alınıp işkence görenlerden biriydi dostum. İkinci kez beynimden vurulmuşa döndüm.

Ona garajda beklediğim günkü gibi sarılma isteği doğdu içimde. Yürekliydi, duyarlıydı, olgundu, halkını, vatanını seviyordu. Yaşamayı da hepimiz kadar seviyordu. Bu özellikler kendisinde bulunduğu için işkence görmüştü ya.

Artık olması gerekenden "az" kamuoyu oluşmuştu. Leman dergisinde yazısını okudum. Yazdıklarında yaşadıklarını anlatıyordu. Leman dergisinin bu konu üzerinde duyarlılıkla davranması beni çok sevindirdi.

Ben onu beklerken artık o beni bekler duruma düşmüştü. Nihayet, kendisini görmeye gittim.

Karşı karşıya geldiğimizde birbirimize sarılıp öpüşemiyorduk, fakat gözlerimiz herşeyi yapıyordu. Bir süre sessizce birbirimize baktık. İşkencenin vücuduna vermiş olduğu halsizlik tüm halinden belliydi. Ama yüreği hala sağlamdı, hala olgundu ve duyarlılığı çok daha artmıştı. Kendisine işkence yapanlara kini vardı. Özlemimizi giderdiklen ve uzun bir süre sohbetlen sonra ayrılma vakti gelmişti. İkimizin yüzü de solgundu. "Yine geleceğim" dedim. Daha sonra iki hafta daha yanına onu görmeye gittim. Her gittiğimde daha sağlam bir beyin, vücul ve yürekle karşılaşım. Uzun bir süre ayrılmamız gerekiyordu. Okula gitmem gerekiyordu. İlk fırsatta onu yine görmeye gideceğimi söyledim. Şunu da söylemeden edemedim. "Belki dışarda görüşürüz." Söylediği şey "Beni mektupsuz bırakma." oldu.

Televizyonda mahkemelerini izliyorum. Ama o hala tutsak ve özgürlüğünü bekliyor. Çünkü o bunları haketmemişti. Suçu sadece ve sadece iyi bir insan olmak, duyarlı olmak, yürekli olmak, halkını sevmekti.

Üzülme Aşkın hep seninleyim. Üzülmeyin Levent, Emrah Mahir, hep sizlerleyiz.

Çetin Ömeroğlu

Merhaba Leman Çalışanları ve Okurları;

Cezaevini daha önce yakında tanıryanlar bilir. Okumak, araştırmak vazgeçilmez, çalışmamızdır. Ancak cezaevinde yeterli kitap vs. yok. Bu konuda yardımlarınızı bekliyoruz.

Bütün Leman okurları ile mektuplaşmak istiyoruz. Her konuda yazışabiliriz. Yeni dostluklar, yeni arkadaşlar edinmek istiyoruz. Halkımızı, kavgamızı saviyoruz.

Çalışmalarınızda başarılar.

Mustafa Köprülü
E-Tipi Kapalı
Cezaevi C1.Koğuş
Nevşehir.

"CAN" LEMAN DOSTLARI

Böbrek rahatsızlığı olan Nurten kardeşimize yardım amacıyla yapacağımız konseri size olduğu gibi O'na da iletmiştik. Fakat mektubumuz eline geçmemiş olacak ki, aynı tarihlerde yollanan iki mektubumuzdan biri Leman'da yayınlanmasına karşılık Nurten kardeşimizden henüz bir yanıt gelmedi. Bize verilen adres hastane adresi olduğundan birtakım gecikmeler olmuş olabilir. Bu yüzden eğer ilkelerinize ters düşmüyorsa, vereceğimiz telefon numaralarını yayınlarsanız hem sevineceğiz, hem de bizden bu tip konser isteyenlere de yardım elimizi uzatmış olacağız.

Telefonlarımız: 0532-236 94 77 - 0232-278 05 32 - 388 5554

Şimdiden çok sağollar. Hepinize LAÇİN dolusu sevgiler.

Grup Laçin
91 65 Sok. No:34/1
35370 Yeşilyurt/İzmir

MERHABA LEMAN OKUMANIN AYRICALIĞINI YAŞAYANLAR

Ben İzmir'de bir kamu kurumunda memur olarak çalışıyorum. Geçirdiğim bir rahatsızlıktan dolayı, altı ay rapor aldığım için, işyerine gidemiyordum. Raporumun üzerinden dört ay geçince ayağa kalkabildim ve çalıştığım yerdeki arkadaşlarımı ziyaret etmek için işyerime gittim. Burada 100'ün üzerinde personel çalışmakta. Ziyarete birinci kattan başladım. Selamlaştıktan sonra, yanına oturduğum ilk erkek memur, daha bana geçmiş olsun, nasıl oldun demeden, haydi gözümüz aydın, yeni bir bayan memur geliyor, bende hoş geliyor dedim. Bu arkadaş bana: Oğlum bu öyle bildiğin diğer memurlar gibi değil "DUL"muş, üstelik çok genç ve de güzelmiş, inşallah bizim kısıma verirler de beraber çalışırız. Hayırlısı ile de aşna fişnelere de başlarız, gibi laflarla muhabbet edvam etti. Onun yarından, diğer arkadaşlarla da hal hatır sorayım diyerek ayrıldım. Diğer katlarda da aynı muhabbet, hangi erkek memurun yanına oturduysam devam etti. O gün mesai bitimine kadar hemen hemen aynı şeyleri değişik fantazilerle dinledim. Mesai bittikten sonra evlerimize gitmek için sersive bindik, değişen birşey yoktu, arabadaki konu da aynıydı.

Bu olay beni anlatamayacağım kadar üzdü. İnsanlar, hiç görmedikleri bir insan hakkında herşeyi rahatlıkla anlatıyorlar, sanki onu kırk yıldır tanıyorlarmış gibi yorumlar geriniyorlardı.

Benim raporumun bitmesine bir hafta kala, bu meşhur bayan memur arkadaş işe başlamış. Onun işe başlamasından bir hafta sonra da ben işe başladım. Bir sandalye alışverişi münasebetiyle bahsi geçen "DUL" memurla bende tanıştım. Gerçekten fizik olarak çok güzel bir bayandı. Huy olarak tanımak için zamana ihtiyaç vardı. Ama ben insanların dış görünüşlerinin çoğu zaman içleriyle orantılı olduğunu düşünenlerdenim.

Bu arkadaş olanlardan habersiz işini yapmaya çalışırken, bazı erkek memurlar kendi aralarında iddiaya girmişler, hangimiz daha önce halledeceğiz diye hesaplar yapmaya başlamışlardı. Bu arada diğer bayan memurlar da yeni gelen bayana cephe almış ve dışlamışlardı. Çünkü "DUL" du ve de güzeldi. Kendi yerlerini dar edeceğini düşünüyorlardı herhalde.

Erkek memurlar etrafında dört dönüyor, onun dikkatini çekebilmek hoş görünebilmek için, şaklabanlıklar yapıyorlardı. Evlilerden bazıları onun yanına gittiklerinde parmaklarındaki yüzüklerini çıkarıp öyle konuşuyorlardı.

Bütün bu yaklaşımların sebebi, tabii ki o memurun hoş sohbetinden ve yeni gelmiş olmasından kaynaklanmıyordu. Onların akıllarında tek şey vardı. "DUL"du ve kolayca isteklerine cevap verebilecekti.

Aradan iki ay geçti ve bu arkadaş kendisini, cana yakınlığı, kültürü ve ileri görüşlülüğü ile tüm memurlara yavaş yavaş kabullendirmeye başladı. Aç kurtların hepsi ters köşeye yatmıştı. Nedeni ise bu arkadaşın hiç de öyle düşündükleri gibi birisi olmaması idi. Ustalık "DUL" kalmak onun suçu değildi. Eşi öldüğü için bu durumda düşmüştü. Lütfen bu insanları dışlamayalım, ön yargılı olmayalım. Çünkü onlar da insan, birgün aynı şeyin bizlerden birinin veya yakınlarımızın başına gelebileceğini unutmayalım.

Ben şimdi o art niyetli kişilerin, arkadaşı tanıdıktan sonra onun kötü birisi olmadığını, düşündüklerinin tam tersi olduğunu anladıklarında onun yüzüne nasıl bakabildiklerini hala onunla nasıl konuşabildiklerini çok merak ediyorum. Hoşçakalın.

Şahin Çiftçi-İzmir

VAN'DA '95-'96 KEDİ AVI SEZONU AÇILDI.

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nin vizelerinin başlamasıyla birlikte, kedi avları da artarak yoğunlaşmaya başladı.

Kedi ve vize: Aralarındaki ilişki ilk bakışta spesifik bir ilişki(!) olarak görülebilir. Tıp fakültesi, Veteriner fakültesi gibi bölümlerde okuyan öğrenci akradaşların hepsinin ortak bir sorunu vardır. İlk etapta küçük bir sorun olarak karşılarına çıkan ve giderek kabus haline dönüşen bu sorun Anatomi dersidir. Yüzüncü Yıl Üniversitesi Veterinerlik Fakültesi'nde okuyan arkadaşlar da Anatomi dersi yüzünden kedilerle yakın ilişkiye girmek zorunda kalmışlardır. İlk etapta Anatomi dersini veren asistanlar öğrencilerden, derse kedi getirmelerini rica ederler. Asistanın kedileri sevdiğini düşünen bir arkadaş ertesi gün okula bir kedi getirir, fakat gerirdiği kedinin öğleden sonraki Anatomi dersinde laboratuarda deney masasında parçalanmış bir şekilde denek olarak kullanıldığını görünce, hayretler içerisinde kalır ve olayın şokunu uzun bir süre üzerinden atamaz. Çünkü getirdiği kedi 6 aydan beri evinde besleyip büyüttüğü ve canı gibi sevdiği Mitti'dir. Mitti ise şu anda gözleri açık cansız bir şekilde yatığı yerden bütün iyi yüreği ile sanki sahibine, "üzülme bunun sebebi sen değilsin, böyle olacağını bilseydin beni buraya getirir miydin" der gibiydi.

Neyse, olayın üzerinden biraz zaman geçer, bu zaman içerisinde asistanlar seri cinayetlerine devam etmek için kedi taleplerini sürekli şekilde yenilerler. Fakat canlı kalliama şahit olan öğrenciler, bu istek karşısında kayıtsız kalırlar. Bu arada vize tarihleri hızla yaklaşmaktadır. Asistanlar, kedi taleplerine öğrencilerin kayıtsız kaldığını görünce, yaklaşmakta olan vizeleri koz olarak kullanarak, getirilecek bir Vanlı kedi için(Van kedisi değil, sıradan bir kedi) Anatomi vizesinde fazladan 10 puan, Getirilecek bir Van Kedisi içinse (Van kedisi denek olarak kullanılmıyor) Anatomi finalinde fazladan 15 puan vereceklerini söylüyorlar. (Ayrıca burada kedilerin puanlarına bakarak onların aralarında emek-sermaye sistemine bağlı bir sınıf farkı olmasa da puan sistemine bağlı bir sınıf farkının oluştuğunu (!) rahatlıkla görebiliriz.)

Durum böyle olunca da, öğrenciler ne kadar istemese de, asistanların verdiği pirimin cazibesine dayanamıyorlar. Çünkü anatomi sınavından verilecek fazladan 10 puan, öğrencilerin sınıf geçme şansını büyük oranda artıracaktı. Bu durum karşısında öğrenciler, çaresiz sürek kedi avına başlarlar. Fakat gerek çevreyi bilmediklerinden, gerekse de okuldan zaman ayıramadıklarından olsa gerek kedi avında başarılı olamıyorlar. Durum böyle olunca da araştırma hastanesinin önünde boyacılık yapan köylerinden göç ettirilmiş, küçük Kört çocuklarına müracaat ediyorlar. Onlar da 50.000 lira gibi bir ücret karşılığında kedileri yakalayıp, öğrenci abilerine teslim ediyorlar. Böylece, bir şekilde yaşamak zorunda olan çocuklara da küçük de olsa bir iş sahası doğuyor.

Çocuklar para karşılığında kedileri yakalayıp öğrencilere teslim ediyorlar. Öğrenciler not karşılığı bu kedileri alıp asistana veriyorlar. Asistanlarsa akademik kariyer sağlamak amacıyla bilimsel araştırma yaptıklarını sanarak kedileri atomlarına ayırıyorlar. Ortada gözle görülür üç tane çıkar grubu var. İyi de abi bütün bu olanlardan kedilerin çıkarı nedir onu anlamıyorum. Ayrıca geçtiğimiz yıllarda araştırma yapmak amacıyla 50'ye yakın kedinin kattedildiği ve buna rağmen asistanın hala kedinin arterya femoroalis'i (arka bacak damarı) kedinin ön bacağında aradığı gelen haberler arasında.

" Birisine: Bence katıksız sevgiyi doğuran ve besleyen tek şey paylaşımdır, cinsellik değil. Cinsellik paylaşılan bütün güzel şeylerin sadece tuzu biberidir. Sevgiyle kal.

Doğu Şebo
Yüzüncü Yıl Üniversitesi/Van

BAŞLIK

Yaşamayı seven insanları sevmiyorum. Çünkü yaşamdan ne anladıklarını anlamıyorum.

Biz niye yaşıyoruz? Daha biz doğmadan belirlenmiş bir senaryoyu oynamak için mi? Niye farklı olmak için uğraşmıyoruz da, iyi bir oyuncu olmak için uğraşıyoruz? İyi oyunculara ödül mü veriyorlar? Ödül koca bir SIFIR mı?

Bu mektubu yazmayı pek düşünmüyordum. (Belki de sadece rahatlamak için yazıyorum.) Fikrimi değiştiren, 233 sayıda mektubu yayınlanan R.T. rumuzlu şahıs. Anlattıkları hoşum gitti. Farklı olmaya çalışmıyordu, gerçekten farklıydı. "Farklı yaşamak, farklı düşünmek, farklı hisselmek." İşte buydu! Otomatik pilottan kurtulmanın balki de tek çözüm yolu! O bunu başarmışlı ama mutlu değildi. Çünkü kendi gibi olanları arıyordu. (Umarım bulur.)

Bense hala farklı olmanın, deli olmanın, manyak olmanın yolunu arıyorum. Hayatı terketmek, odadakileri bırakıp kapıdan çıkmak istiyorum. Ama istemek yetmiyor, cesaret lazım. Dilediğim gibi davranamıyorum. Görgü kurallarını hiçe sayamıyorum. Kızdığım insanlara bağıramıyorum. Sevmediğim insanlara, "seni sevmiyorum" diyemiyorum.

18 yaşında, boysuz possuz bir delikanlıyım. Üniversiteye hazırlanıyorum. Kafam karışık, aklımda pek çok şey var ve bir dolu sorumluluk. Aslında hepsi saçma sapan şeyler, ama benim yapabileceğim bir şey yok. Ben de başkalarının çizdiği yolda gidiyorum. Belki de ilerde kendi yolumu yaparım. Düşüncelerimi paylaştığım arkadaşlarımda da var. (Zaten tek teselim onlar.)

Benim gibi düşünenler veya sorularıma cevap bulanlar veya manyak olmayı başaranlar, bana yazsınlar.

Tekrar görüşmek dileğiyle.

Y.B.
Mediha Eldem Sok. 51/12
Yenişehir-Ankara

Lüks kağıtlı dergilerin pahalı Jeeplerle, yatlarla, özel uçaklarla turlayanların değil, tabanvayla, tornetle, şamrelle, bisikletle dünyayı gezenlerin gönül eyleyenlerin üçüncü hamur dergisi.

GİT'in 1. Geleneksel(!) Pijamalı Pikniği'ne Gel
26 Mayıs Pazar günü Kilyos Demirciköy ormanlarında yapılacak. Pijamalı piknik tüm okurlara açıktır. İlk başvuru ve **Git getiren 200 kişiyi GİT götürüyor.** Ayrıntılı bilgi GİT'te.
Pijama giymek zorunludur.
Rezervasyon, 251 42 44 - 251 57 54

VAROŞ SAHİPLERİ

Uçakları hiç sevmiyorum. Bana savaşı anımsatıyorlar. Savaşı da sevmiyorum. Çocuklar geliyor aklıma, oyuncaksız, ayakkabısız, evsiz, barksız... Kimi zaman belki her zaman cansız.

Çocukları çok seviyorum. Hepsini; ayırt etmeden. Ben ayırt etmesem bile onlar ayrılıyor. Kimisi var ki, hayata çocuk olarak gelip, öyle devam eden ve çocukluğunu bir çocuğunki gibi geçirebilen. Kimisi var ki, hayata gözlerin açar açmaz üstüne sorumlulukler bi-

Sayı: 236 19 Mayıs 1996 Pazar

SAHİBİ: LM BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR
Yazar ve Çizerleri: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇÖĞLU ● Fatih KAAN ● Altay MARTI ● LÜTFİ OFLAZ ● Asfan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKARDAŞLAR ● Fatih SOLMAZ ● Celip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUDAĞ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Murat YÜCEŞAN ● Çalışma OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● Mali AÇAR ● İşletme: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Bilgi Görsel Yönetmen: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Yay-Sat ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● ULAKOĞLU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 - 7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

Ben Dönecem

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

Akşamsefası

26 Mayıs 1996 Pazar... Sayı: 237... 45.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeM

KRONİK HASTALIĞINIZ

KÜLT ÜR BAKANI AGAH OKTAY GÜNER HAZERFAN FİLMİNE KARŞI

Kültür Bakanı Güner 'İstanbul Kanatlarımın altında' filmine savaş açtı. Osmanlı'nın filmde anlatıldığı gibi edepsiz olmadığını belirten Bakan Güner, filmi mahkemeye vereceğini, filme verilen Kültür Bakanlığı desteği için de soruşturma açacağını belirtti. Resmi tarih anlayışı dışında yapılan herşeye karşı savaşlarıyla tanıdığımız, bildik anlayış yine hortladı. MHP ve Ülkücü kuruluşlar davalarında, rahmetli Uğur Mumcu'nun da öldürülmeden önce sık sık işlediği kanlı icraatlarla ilgili suçlanan, siyasal kimliği belli bir Bakan'ın filme karşı aldığı bu tavır hiç de yadırganmamalı. Yine eski MHP'li Gökçek'in heykel'e tükürme vakası da hatırlandığında kültür hayatımızın kimlerin elinde olduğunun farkına daha iyi varabiliriz. Bugünlerde Habitat nedeniyle yasaklanan konserler, resmi tarih anlayışına uymadığı gerekçesiyle mahkemeye verilen filmler, içine tükürülen heykeller 70'ine merdiven dayamış üstad yazar Çetin Alton'ın yazarlık yaşamı bayunca 300 kusüröncü davasına kavuşturulması, yargılanan, içeri tıkılan yüzlerce yazar çizerin yanısıra, karikatürist Ertan Aydın'ın geçtiğimiz günlerde 1 yıllık cezasını çekmek üzere cezaevine konması, tiyatrocu Mahir Günşiray'ın mahkemede okuduğu 'Kafka' metninden yargılanması gibi etkinlikleri izliyoruz. Oysa bir sanat eseri ancak estetik açıdan eleştirilebilir, sorgulanabilir. Çizerimiz Alp Tamer raslantıyla 'İstanbul Kanatlarımın Altında' filmini bu hafta 2.sayfadaki köşesinde işlemesi böyle açıklanabilir. Yasakçı, baskıcı, yakedeci kafalar içinse Allah yazar, çizer, sanatçı, aydınlara kolaylık versin... Yönetmen Mustafa Altıoklar'a da...

Akşamsefası

BU NEDİR?..

PWING!

CEVAP: MEDYA GAZI...

Konuya (konumuz film eleştirisi) girmeden önce bu bilmecede ne alâka diyenleriniz için zorunlu açıklama: Şekilde görülen adam MEDYA GAZCISI; o tozduman ve zehirli kokuysa adı üstünde MEDYA GAZI oluyor. Bu açıklamadan sonra bu bilmeceyi, küçük bir değişiklikle yeniden çizersem bahsedeceğim konuya kolayca vakıf olacağınızdan eminim. İşte bu gazla; medya, yapımcı ve yönetmen tarafından ciddi bir karambole gelme söz konusu oldu ve bu gaz 66 günde 306.000 kişiyi etkisi altına aldı. O etki altına giren aklı selimlerden biri de maalesef bendim inanın.

MÜTHİŞ FİLM, YÜZYILIN EN BABA YERLİ FİLM ŞARKISI. TOP 10'DA LİSTE BAŞI, 66 GÜNDE 306.000 KİŞİ, HAARİKA OSKAR ADAYIMIZ!..

İstanbul Şeyimin Altında

Üç tarafı sularla kaplı bir ülkenin suluboyayla bir kentinde yaşayan; birbirlerine sulu şakalar yapan, sulu-kuru ne varsa içen 4 sıkı arkadaşı ve onların yaşadığı tarihsel dönemi anlatan ipuçlarıyla başladı film. Zaman+mekan sarmalı malûm! Zamanı anladık ama mekanı sulandırmışlar. 4 kafadardan ikisi Hazerfan ve Lagari Hasan kuştar misali uçmak hevesindedir.

EEEEE E EEEE EEY!

Bekri Mustafa zaten sürekli uçuş halindedir. Evliya Çelebi ise sağduyu sahibidir ve bu koşullarda bu teknolojiyle ve bilgi birikimiyle uçulamayacağını bilmekte. fakat muhabbet boka batmasın diye sesini çıkarmamaktadır. Yani her üçünde ortak noktalandır uçmak... Devirse IV Murat devri!..

Fakat film içinde "EVLİYA ÇELEBİ"nin niçin ve neden bu ekipte yer aldığını mantıki olarak bir türlü açıklayamayız. Sonuçta "EVLİYA ÇELEBİ" bir gezginken, filmdeki işlevi, Osmanlı sınırları dışında gördüğü bilimsel ve teknolojik yenilikleri (barut, prezervatif, H.I.V. virüsü vs...) filmin senaristine ve kendi arkadaşlarına anlatmak olabilecekken o, bu tür deneyimlerini nedense gizler. Sadece geyik yapar. Lagari Hasan'sa bu tür yenilikleri Evliya Çelebi'den değil de ancak mahalleye gelen sirk cambazlarından öğrenir!!!

ciyyuuuu...

HEEY BULDUM, NASIL UÇACAĞIMI BULDUM!..

BEN MAÇİN'DEY-KEN NAH BÖYLE KOLUM GİBİ BİR YILAN GÖRMÜŞTÜM HAH...HA... HA..

Esas oğlan "Hezarfen Ahmet" oldukça şımarık biridir. (Oyuncunun yorumundan öyle anlaşılıyor) Koyu bir Fenerbahçeli olan Hezarfen bütün hayali kanat takıp uçmak ve Fener bayrağını "Ali Sami Yen"in ortasına dikmektir..

Filmin yönetmeni, geçmişin o görkemli imparatorluğunu ve şaşaalı saray yaşamını, bir oda, bir saray avlusu, bir saray kapısı 5 kişilik 'Gemem' yayı yatağı ve 3-5 tosbağayla hasbelkader beyzperdeye sığdırmaya çalışmış. Teoride makro düşünüp, pratikte mikro davranarak filmi ancak kotarabilmiş. (Eh, 70 milyarlık bir bütçeyle onlarca bu kadar olur di mi?) Oysa 70 milyara 70 alkolol, 35 bilardo salonu, 68 adet Pop-Klip, 3 milyon kahmacun, 5 adet odam gibi film yapabilirdi!

Dedik ya, devir 4.Murat devri. Alkol ve tütün yasak. Devletin toplum ve birey üzerindeki baskısı günümüzdeki baskıdan daha az. Yargısız infazlar ve kelle avcılığı o dönemde de yaygın, yollarda, ağaçlarda, cesetler salkım saçak fakat, insanlar en azından ölülerini bulabiliyorlar. Kayıp vak'ası yok.

ÇIKMAZ SOKAK

4.Murat istikrarlı gibi görünen, biraz duygusal, hafif tertipte F.Coppola'nın "Kıyamet" filmindeki MARLON BRANDO'ya özenen yalnız bir padişahtır. Arada sırada tedbil-i kıyafet eyleyip tütün tiryakileri ve alkolikleri asıp keser. Alabildiğince mutsuzdur. Ta ki bizim 4 kafadarla tanışana kadar. Bekri Mustafa padişaha MUSTAFA KESER takıldı yapar ve onu güldürmeyi başarır.

PADİŞAHIM ŞARAP KOYİİM Mİ?..

Fakat çevresi meclis kulisi gibidir adeta. Müneccimbaşı, Hürrem Sultan Sadrazam ve sol daşşağı devletin bekasını (ne demekse) düşünen üçlü bir kumpastır!

SULTANIM KOYİİM Mİ?!..

ŞİMDİ OLMAZ SADRAZAM, BAŞKA ZAMAN..

SÜREÇEK...

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

TERTİP... HANİ KÜÇÜKKEN TELEVİZYONDA ÇİZGİ FİLM HEİDİ VARDI... PEYNİRLERİ ÇUBUKLARA GEÇİRİP ATEŞTE ERİTİR, EKMEKLE YERLERDİ... HEP İMRENİRDİM ONLARA... KISMET BUGÜNEYMİŞ..

Bu arada kebak gibi ortadayız... İnşallah peynirden başka bişey yemeyiz...

GERÇEKTEN ÖYLE Mİ SANDIN LAN?. OOLUM O ÖYLE LAFIN GELİŞİ SÖYLENİYO.."EN BÜYÜK AŞKER BİZİM AŞKER" DİYE...BİZE DE SÖYLEDİLER UĞURLARKEN.. RÜTBE DİYE BİŞEY DUYMADIN MI SEN?. BUNUN ONBAŞISI VAR...ÇAVUŞU VAR.. SAÇMALAMA KALK HADİ!..

NÖBET

NASIL KAYBEDERSİN LAN KOORDİNATLARI?. MAYTAP TABANCASI MI BU, NEREYE ATIŞ YAPCAZ?.

GEÇEN SEFER ŞU TARAFA ATMIŞTIK... GALİBA YİNE AYNI YER...

Akşamsefası

Kayıp aileleri ve aydınlar, fener alayı düzenleyerek evlatlarını aradı...

LeMan

Erbakan, Çiller'le anlaşarak, malvarlığı görüşmeleri öncesi meclisi tatile soktu. ANAP'ın örtülü ödenek şaibesiyle, köşeye sıkıştırdığı Çiller, kendisini ve DYP'yi yükseltirken, ANAP kamuoyu araştırmalarına göre yüzdesini yüzde 26'lara tırmandırdı. Sağda birinciliği ANAP'a kaptırma telaşındaki Erbakan, Çiller'e her konuda destek çıkıyor.

Akın Rençber 18 yaşındaydı.1 Mayıs'ta gözaltına alındı. Emniyet'ten 10 gün sonra çıktı ve "Beni bitirdiler"dedi. Bu sözlerinden tam on gün sonra da hayatını kaybetti.

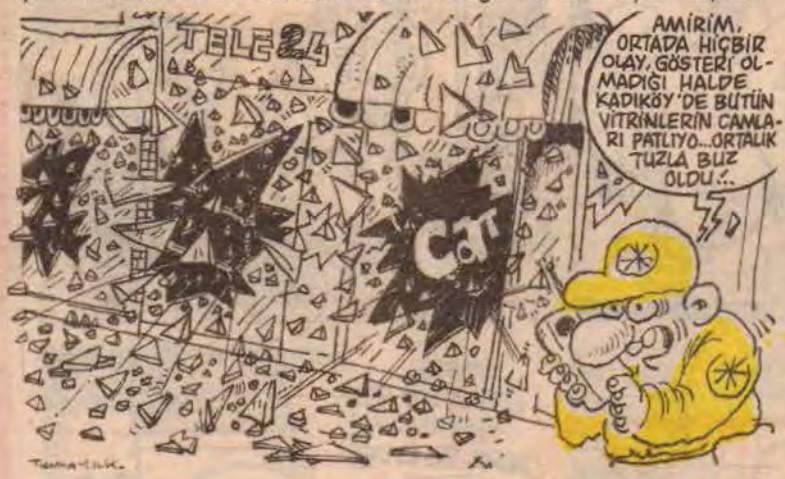

DEMİREL
- Tarihi sözlerini, kendi ağzıyla tarihe gömdü-

ÇİLLER
-Fileri bitik sabık başbayan-

AGAH EFENDİ
-Elkanlı dalkavukların dili, gayya çukuru gibi-

DYP- RP
- Meclis'ten malvarlığı kaçırma-

AĞAR
- Eskişehir'e tabutluğu tekrar hizmetimizde-

EDİRNE VE İSTANBUL'DA ÜNİVERSİTELERE SALDIRAN FAŞİSTLER

HALDUN TEKİNALP
-Karanlık hafiyesi-

ALİ ŞEN
- İmparator da o, kral da, ama vatansız da-

TGRT'NİN JALE'Sİ
-Reality show-

HAFTA SONU NE YAPAK ?

△cem boyner: **"öyle bir ortamdayız ki, vatandaş siyasetçisinin bakire olmasını ama fahişe gibi davranmasını istiyor, temiz ve dürüst olmasını istiyor ama o kötü tütününe iyi para versin istiyor, rant ve çıkar mekanizmalarından yararlanmak istiyor."**

△**salt faik** öleli 42, **edip cansever** öleli **10 yıl** olmuş! (bugün artık dün gün'dür)

△televizyon seyretmede (günde 219 dakika ile) avrupa şampiyonu ve dünya ikincisi olmuşuz!.

△istanbul caz festivali!. istanbul tiyatro festivali!. valilik habitat nem kapmasın diye bazı sanat etkinliklerini erteliyor ya da yasaklıyor!. (habitat'ın bu mu dünya)

△inkılâp yayınevi roman ödülü veriyor!.

△kemal gökhan, **zontallektüel abdullah;** gülgeç yay... hazım ruhi, **ağır aksak öyküler,** parantez yay.. hagop mıntzuri, **armıdan-fıratın öte yanı** aras yay.. **yalnız şovalye-attila ilhan,** haz: zeynep ankara, bilgi yay..

△fenerbahçeli **oğuz** ve **aykut,** topun ucunda!. cıvık futbolcu olmadıkları için!.

△**birikim dergisi**'nin 85.sayısı çıktı!. **nar** dergisi **yusufçuk** dergisi ilaveli!.

△son bir yılda 10'dan fazla hükümlü, tedavilerinin engellenmesi nedeniyle hayatını yitirmiş!.

△**bulutların ötesinde,** michelangelo antonioni, **aşk ve yaşam,** ang lee, film!.

△1 mayıs'ta gözaltına alınan akın rençber (18) serbest bırakıldıktan 10 gün sonra ölmüş!.

△mustafa keser: **"müzik benim genlerimde var. babam öyle iyi bir marangoz ki yaptığı kemanlar amerika'ya bile ihraç ediliyor."**

△**ÖKÜZ!.** sessiz ve derinden ilerliyor!. ilginiz karşısında kuş gibi hafifliyoruz!. haftaya **ÖKÜZ,** okur ürünleriyle daha yeni, daha hayattan olacak!. sağolun, varolun!.

△kuş, böcek, çiçek, doğa, çinko dam olayı!.

MANSUR ŞEBBOY

(inatçı lekeler)

Akşamsefası

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

../..

biz hâlâ saklanıyorum ben
kim beni bulacaktı
oyun bitti mi

noksan uyandım güz'e
bulduğum bir gerçek vardı
aç kalınca üç kuruşa okuttum

insan anlaya inleye ihtiyarlıyor
hayatın kaatili gene hayat
ne bahçıvan ne uşak ne de aşk

ömür ölümün uvertürü
insan zamanın aperatifi
bugün de bunları anladım

oyun bitti mi
kim beni bulacaktı
ben hâlâ saklanıyorum biz

"zemheri"

../..

sarkaç boşlukta hâleler çiziyor
her hayata bir med-cezir
tahammül ederek

ne kadar yol gidiyoruz
başladığımız yere
gelmek için

düşler de yoruluyor
düş kalmaktan
ebedi

göz pıtrak nar: nar pıtrak göz
yatıştırmıyor bakan ile
bakılanı

çöl eskimosu kutup devesi'ne binmiş
doğu'yu hep batı'ya
seğirtip yoruyor

kuyruğunu yakalamaya çalışan
uyuz bir köpek
yankı

"zemheri"

../..

Akşamsefası

SOLMAZ & BARUTER

LOMBAK

LOMBAK

BİNGOO!

SONUNDA KAÇTIM ELLERİNDEN HİBNELERİN!..

DİKKAT HIRSIZ VAR!

LAN BİLEREK Mİ DEĞDİRİYOR NEDİR?.. DUR BİR DAHA DEĞDİRİRSE, ISSIRIM OLUR BİTER!..

YARDIM EDİN DOKTOR... TAVUĞUM ÇİFT KİŞİLİKLİ!..

GIT GIT GIT GIT GIDAAK!

GOT GOT GOT GOT GODOOK!

KİİĞĞAA!.. İİĞOOii!..

VAY BE!.. HAKKATEN HAVUÇ GÖZE FAYDALIYMIŞ!..

AAA!.. BİR AY ÖNCE TUVALETE DÜŞÜP, KAYBOLAN YÜZÜĞÜM!..

PATRAMOYA

MAALESEF HASTALIĞINIZ ÜÇ KİŞİDE BİR GÖRÜLEN HEPATİT-BE HASTALIĞI... TEDAVİSİ ZORDUR!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erlem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

*Aah Pera aaah..Eski bir Rum şarkısı diyor ki "STO GALATA THA PIÒ HARASI, STO PERA THA METHISO" Galata'da şarap içicem, Pera'da sarhoş olucam..Ben de diyorum ki; Galata'da dumura uğruycam, Pera'da kafayı yiyicem...

KOMİKAZE

136 ŞİMDİKİ GİBİ GEMİŞ ZAMAN

YUMURTA PATLATMACA

Bu oyunda, evde beklettilen dört bayat yumurta ve bir aden uzun fitilli torpil kullanılır. Yumurtalar torpilin etrafına bantlandıktan sonra bir hedef seçilir (Yumurta ve torpil sayısı isteğe göre artırılabilir). Hazırlanan düzenek kapının önüne bırakılıp fitil yakılır. Zamanı geldiğinde zil çalınır ve son sürat olay yerinden kaçmaya başlanır. Hedef alınan kişinin kapıyı açmasıyla birlikte torpil patlar ve her taraf yumurta olur. (Bu en iyi zamanlamadır.) Daha ne olduğu anlaşılamadan siz uzaklaşmış olursunuz. Oyun başarının verdiği hazla son bulur.

Anıl Şener Gönderdi

ERDİL YAŞAROĞLU

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

SAYFAYI UZUN GÖSTEREN AŞK ÖYKÜLERİ

1- Denizkızı

2- Oraloğlan

3- Ayşegül morgda

Akşamsefası

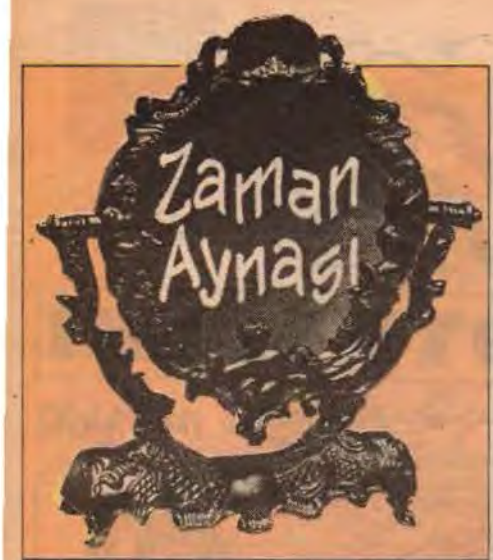

Aslan Özdemir

Bağdat'ın Sol Yanı Dicle mi?

şimdi ruhum sökülüyor
nil diplerinden
sükun ediyor uğradığım kıyılar
bir denizcinin ruhunu giyiniyor
rüzgar
siz
güneş görmeyen yerleri'mden biriydiniz
aşkı hatırlattınız bana
oysa canımı acıtmaktasınız şimdi
her sabah
vahşi bir hayvan gibi uyanıyorum
sızlayan yarasına aciz ve yorgun
yaşayamadığı mevsimi özlüyor bahar
belki de biraz hayal kırıklığı
madem kanatların yoktu
neden uçmaya çalıştın
biliyor musun hangi düşte olduğumu
hangi düşü yorduğumu artık
bir arap atında
geçmiş bağdat'ın perçem vaktinde
gözlerimin sarhoş feriyle
bir arap kadına
aşık ettirdim kendimi
acıklı bir kasideydi ardımda bıraktığım
gülüşü unuttum
öğleüstü bir söğüt gölgesinde
sappho'nun şiiri'nde mi vardı,
ozanın evinde
yas tutmanın yaraşmaz olduğu.
şimdi bir çöl saatini tersine çevirmiş
yad ediyorum geçmişi
ırmağın tekrar çimenleri
sulayışını.

Cumartesi / Mayıs 11

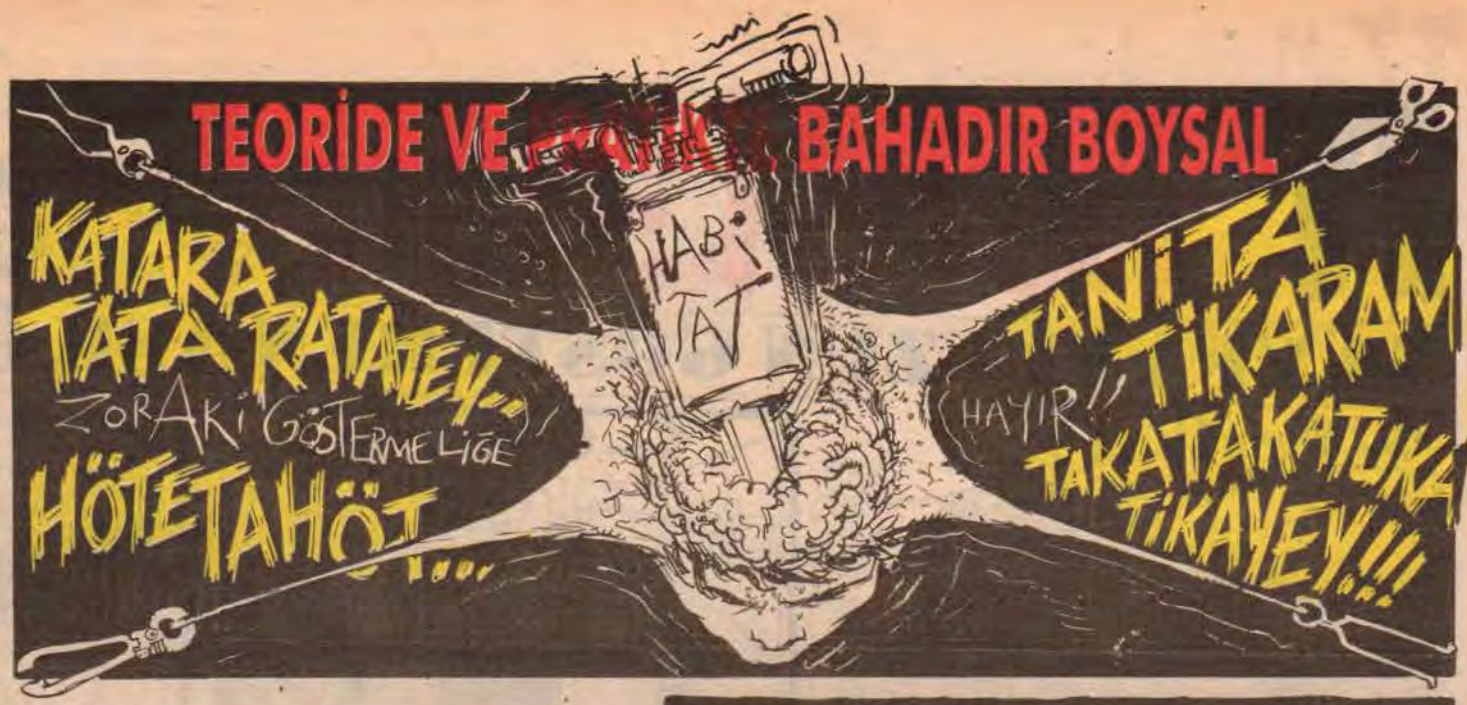

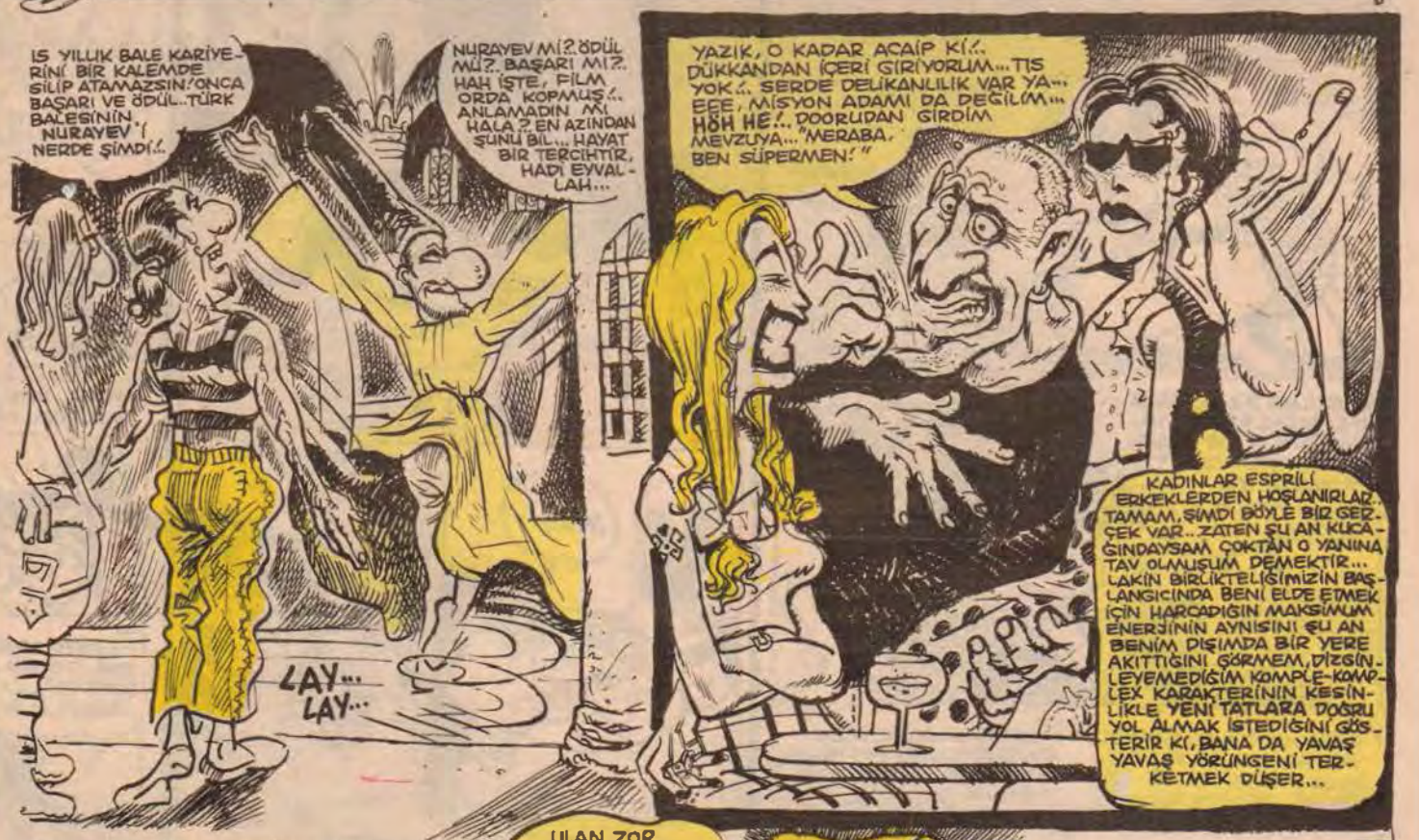

Akşamsefası

Kullandırma Servisi

Vedat Özdemiroğlu

Haberler Olayı!

• **Çiller**'i dolandıran milli basketbolcu **Selçuk Parsadan,** Balıkesir'de ribaunta çıkarken havada yakalandı... Parsadan, yakalanır yakalanmaz polislerden rica ederek cep telefonuyla Çiller'i aradı, kendisini **Raza Silahlapoda** olarak tanıttı, Çiller'den ziyaretine gelmesini, **Titihoya Kuşlan** yaranna 30 milyar lira getirmesini istedi... Çiller'in öneri'yi şevkle kabul ettiği öğrenildi...

• **Demirel**'e suikast girişiminde bulunan eczacı **İbrahim Gümrükçüoğlu,** Demirel'i çok sevdiğini, yüzlerce İmam Hatip Lisesi ve Kur'ân Kursu açılışında Demirel'in yanında bulunduğunu, olayın **John Lennon** suikastı gibi **"bir nevi aşın hayranlık"** olduğunu söyledi... Gümrükçüoğlu "Kendisi'ni defalarca eczaneme davet edip, kalsiyum sandoz ikram etmeyi istedim, gelmedi" dedi... Suikastçinin **"Ağca gerçekten İsa, ben de ekmek ve şarabım"** diyerek polisi yanıltmaya çalıştığı belirtildi...

• Şimdi aldığımız bir habere göre (illa ki bi haber gelir yani) örtülü ödeneğin bir kısmının **Hıncal Uluç**'a saç ektirmek için harcandığı iddia edildi... Uluç'un iddiayı yalanladığı ve **"Bizim kurum olarak kıl ihtiyacımız yok, istesem mesai arkadaşlarım bana bukle bukle saç verirler"** dediği vurgulandı... (Bu lafa da hastayım: Vurgulamak!... Mühim gibi)

• **Ali Şen**'in, **Kaptan Oğuz**'u ve Trabzon maçından sonra **"Fazla sevinemiyorum, yenilsek bizden kötüsü yoktu, yendik omuzlara alıyorlar"** dediği için **Aykut**'u takımdan uzaklaştıracağı, rakiplerine tekme atmayan **Högh**'ü ise UEFA'ya şikayet edeceği öğrenildi... **Şen,** ayrıca koyu FB'li olan **Ercan Sootçi**'nin çekeceği ilk klipte tavşan adam rolünde oynayacağını söyledi... (Bu arada başta **A.Yılmaz,** Cezmi, **Can Bonzan,** Can Kozanoğlu ve **dizgi üstadı Cebo** olmak üzere bütün Fenerlileri kullonm)

• Bundan böyle; **Yafes Öztürk**'ün eşleri ve mirası, ilaç şirketini paylaşmayan kızkardeşler, **Holis Toprak**'ın boşanma davası ve de **"bilmemneresiyle bilmemneyi çeken adam"** haberlerinin verilmesi, RTÜK tarafından yasaklandı...

• **Mesut Yılmaz,** örtülü ödeneğin Habitat Vadisi ile Bekaa Vadisi arasında bir yere bizzat **Yalım Erez** tarafından gömüldüğünü ileri sürdü... **Çiller** bunun üzerine sert bir dille (nasıl yani "sert dil"?) açıklama yaparak **"Yalan söylüyor... Çamur adam... Moço papazı... Garson boy... Katil balina... Saptıron adam ve oğlu... Örtülü o döneki"** dedi...

• Ünlülerin eşyaları için müzayede düzenlendi... **Tuğçe Son**'ın yılanı 12 milyon, **Necdet Menzir**'in altın dişi 3 milyon, **Sevda Demirel**'in eski sütyeni ise 350 bin liradan alıcı buldu... **Ebru Yaşar**'ın **küçük zigon sehpasına** ise alıcı çıkmadı... (Bu arada, hakkında neredeyse **"Araştırma Komisyonu"** kurulan Ebru Yaşar için benim de küçük bir görüşüm var: E.Yaşar, sound olarak **Esengül**'ü andırıyor ve bu yüzden kaplama alanı geniş bir başluğu doldurdu... Esengül'ü hatırlayanlar, bilmeyenlere anlatsın...)

Not: Özellikle Kitap Fuarı'na gidecek Ankaralı okurlar için; Cezmi Ersöz'ün **"Annelik Oyunu Bitti"** adlı kitabı İletişim, Metin Üstündağ'ın **"Ömür Törpüsü"** ve Altay Martı'nın **"Ağır Ahcak Öyküler"** adlı kitapları Parantez, Suat Özkan'ın **"Dedeler"** albümü ise L.M. Yayınlan'ndan, çıktı... **Önemli İnsan** Vedat Özdemiroğlu'nun **"Gece Tarifesi"** adlı şaheseri ise zaten çıkmış idi... (Ayrıca genç sanatçıların çıkardığı **"Mavi"** dergisi'ni tavsiye ederim...)

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

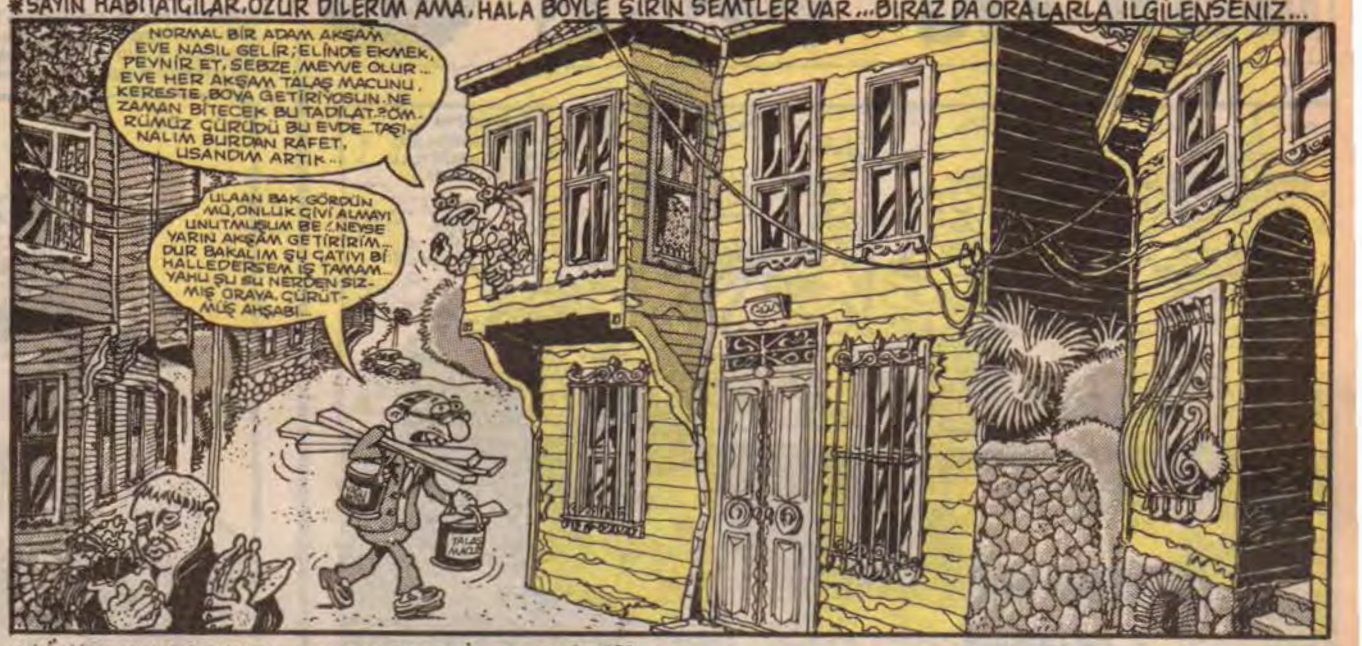

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

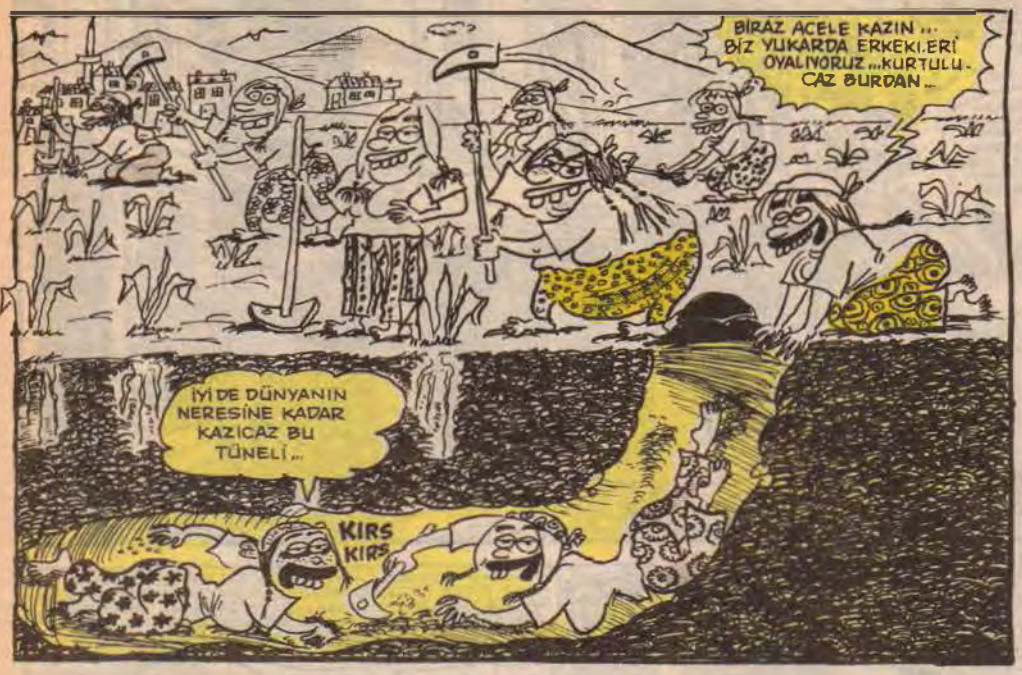

LeManti MEDYA

Sabah gazetesinde, 2 ay önce yayınlanan, DHKPC maskeli bir genç kızın fotoğrafı yer aldı. "Güzel gözlü militan" başlıklı haberin fotoğrafında, sadece gencin yeşil gözleri gözüküyordu. Bu haber üzerine polis, Özlem Erkek'i gözaltına aldı. DGM'ce tutuklanan Erkek, fotoğraftaki kişinin kendisi olmadığını söyledi. Peki, LeMan'daki bu maskeli kişiyi gözlerinden tanıyabilecek misiniz?

ÖRTÜLÜ ÖDENEĞİN İHTİMAL DAHİLİ ADRESLERİNDEN BİRİ OLARAK GÖSTERİLEN, GÜZEL GÖZLÜ PATRON KİM?

ALTAY MARTI Para
yayınlarından çıkan "
Aksak Öyküler" kita
25-26 Mayıs'ta **Ankar**
tap Fuan'nda **Leman**
dında... Martı, **1 Haziran**
martesi günü de, **Berg**
ÖDP binasında söyle
imza gününe katılacak.

Çiller: Örtülü ödeneği nereye harcadığımı açıklarsam, Türkiye ç

SABAH

SEN KADIN BEN ER

Peki, nasıl gelmiştik buraya, bu soğuk, bu doyumsuz aydınlığa? Oysa daha biraz önce bunaltıcı, korunaklı, ama yalnızlık dolu odalarda birbirimizi kışkırtıyorduk...

Sen kadındın, ben bir erkektim. Birbirimize oynadığımız bitmez tükenmez oyunlarımız vardı. Ve daha biraz önce, ne doyasıya yaşayabildiğimiz, ne de lekesiz bir mutlulukla ölebildiğimiz odalarda o buruk, o kirli tadını çok iyi bildiğimiz bir düşkırıklığı için olmadık vaatlerde bulunuyorduk birbirimize...

Nasıl gelmiştik buraya peki? Bu dondurucu yere? Bu ıssız, bu kimsesiz ve soğuk çöle...Demek zamanı gelmişti, demek artık karşı koyamamıştık.

Yaban, ama çok güçlü bir duygu bizi buraya adeta sürüklemişti sanki. Bizi o sahte hayatta tutan onca yapaylığın üzerimizdeki etkisi demek buraya kadardı.

Çünkü artık yapacak birşeyimiz kalmamıştı oralarda. Ellerimizde sevgi adına, aşk adına yazılmış ve çok önemsiyor gözüktüğümüz, oysa inanmadığımız, eskitilmiş, yapay, gülünç senaryolarla bildik rolleri tekrar tekrar oynamaktan usanmıştık...

Üstelik daha çocukluğumuzu doya doya yaşayamadan üzerimize giydirilen o binlerce yıllık kadınlığa ve erkeklik rollerimize sıkısıkıya bağlı kalarak, üstelik abartarak oynamamız gerekiyordu bütün bu oyunları...

Ama olmuyordu, gitmiyordu işte. Binbir korku ve hile ile zehirleyip boğmaya çalıştığımız içimizdeki çocuk ölmemekte direniyor ve üstelik hergün biraz daha katılaşıp moraran vücuduyla sürekli can çekişiyordu. İçimizde bir türlü yatışmak bilmeyen o vahşi huzursuzluk bu can çekişmeydi işte...

Öylesine lıkanmıştık ki bu sahte rollerden, bu yapay, bu çıkışı olmay rın içinde oyalanıp durmaktan... H hem de birbirimizi incitiyor, didikliy hatta yokediyorduk. Sanki kadın ve yoketmeye mecburmuşuz sanıyord işte bütün bu tükenişlerden, içimizde zursuzluktan kaçıp bu buzdan, bu gelmiştik. Burası öyle soğuk, öyle k öyle sahici bir yerdi ki, kadın ve er mizle burada asla yaşayamazdık...

Hiç zaman kaybedemezdik ve üz dın ve erkek giysileri bile bize zaman artık. Bu yüzden hemen soyunduk. Ç dünyaya geldiğimiz gündeki gibi, yo sız, çıkarsız soyunduk. Törensiz.

O buzdan çölün ortasında birbiri kimsemiz yoktu. Önceleri biraz ürkek mişlik böylesi bir sevişmeye. Ama n parmaklarımızdan başlayıp hızla duv dar sıçrayınca sanki ilk kez hissettiğ birbirimizi ısıtmaya başladık...

İşte ayakparmakların, işte baldı göğsün, omuzbaşların, ellerin, avu hiçbirşey düşünmeden, hiçbirşeyi al den vücudunu ısıtıyor, kandolaşımır sonsuz ve anaç bir çabuklukla... V aynı telaş, aynı sonsuz ve anaç çab vücudumun donmaya başlayan ye dolaşımını harekete geçirmeye çalış birbirimiz için rol yoktu. kadın erkek

Akşamsefası

Bir polis- gazeteci vesikası: Kanal 6 İstihbarat Şefi Haldun Tekinalp, Yabancılar Şubesi'nin düzenlediği operasyonda, bazı yabancı kadınları gözaltına alırken, Sabah gazetesi tarafından, yanlışlıkla fotoğrafı yayınlandı, deşifre oldu.

Kızının hastalığı intihara götürdü

- Devlet Hastanesi'nde tedavi gören kızını ziyarete giden M[redacted], üzüntüye dayanamayıp, canına kıydı. [redacted] ilçesine bağlı [redacted] Köyü'nde oturan Y[redacted], bir süredir psikolojik tedavi gören kızı N[redacted]'e kola, yiyecek ve çok sevdiği çekirdek getiren baba, "Elveda Yavrum" diyerek servisten ayrıldı.
- Kızının tedavi gördüğü üçüncü katın penceresine çıkan baba, "Artık dayanamıyorum. Yavrumu gördükçe kahroluyorum" diyerek kendini boşluğa bırakarak yaşamına son verdi. Doktorlar, yakınlarını uyararak olayın M[redacted]'dan saklanmasını istedi. ■ Fuat KARS

POSTA

M. adlı yurttaşımız ve kızı N., bir kaşrı kesitinde hayatlarını sürdürüyor. 14 yaşındaki N. hasta ve bir hastanenin psikiyatri kliniğinde tedavi görüyor. Toplumun genel değer yargılarına göre tüm psikiyatri hastaları birer "deli"... Baba M. üzgün, büyük intihalle dayanamıyor baskılara, kızının çektiği acıya. Hastanedeki kızına yiyecek götürüyor, çok sevdiği çekirdeği de ekleyerek "Elveda yavrum" diyor ve ayrı hastanenin 3. katından atlayarak hayatına son veriyor. Doktorlar, N.'nin ailesini uyarıyorlar. Annen hastamızın haberi olmasın, diye... İşte POSTA gazetesinin, bırakın gazetecilik ahlakını, kendi ahlaksızlığını deşifre eden klasik haberlerinden biri. Bir postada, bu haberi hükemiyoruz. Umarız N. bu gazeteyi görmemiştir. Geçmiş olsun N. Sana hem başsağlığı, hem de acil şifalar diliyoruz. **Kutlu Esendemir**

DUYURULAR

SON TANRIÇA
Tuncel Kurtiz Tiyatrosu
25.05. '96
Saat: 17.30- 20.30
(Evrensel Kültür Merkezi adına)
Sabancı Kültür Merkezi / İZMİR
29- 30- 31 Mayıs- 1 Haziran'96
Saat: 20. 30
SAKLIKENT/ ANKARA

●●●

LeMan TİŞÖRTLERİ
SATIŞ NOKTALARI
CRAZY TİŞÖRT: İstiklal cd. Beyoğlu Sineması Pasajı No:140/ 87 Beyoğlu
BOOMRANG: Bağdat cd. Zincirli Köşk sk. No: 4/2 Erenköy/ İST.
ONS: Meşrutiyet cd. 15/ B Kızılay/ ANK.
BOOMRANG: Carrefour Alışveriş Merkezi Kazyatağı/ İST
COAST: 1382 sk. (Gül sk.) Alsancak/ İZMİR
LEMAN KÜLTÜR: İstiklal cd. İmam Adnan sk. No: 20 Beyoğlu/ İST

●●●

Çağdaş Gazeteciler Derneği İstanbul Şubesi, yeni lokalini açıyor.
Tarih: 31.05. '96 Saat: 19.30
Adres: Mis sok. No: 21 Beyoğlu/ İST

ĞINDAN VAZGEÇTİN EKLİĞİMDEN...

liklerden, enaıyola- ükeniyor, ırpalıyor, ek olunca irbirimizi. vahşi hu- aydınlığa esiz, ama kimlikleri-

izdeki ka- elliriyc:du ok kaldık, z, hesap-

en başka ış alışma- ma ayak- ımızo ko- bir telaşlı

n, karnın, ... Başka gelirme- ğlıyordum n de beni la ısıtıyor. ideki kon un... Artık ma. o gü-

lünç, o yapay oyunlar kalmamıştı aramızda. Kendimi kurtarmam için seni kurtarmam gerektiğini bile aklıma gelirmiyordum. Öyle ki organlarımız birbirimize karışmıştı. Hangi el senin elindi, hangi karın benim karnımdı. Bu donan ayaklar senin miydi, yoksa benim mi? Şu moraran parmakuçlan sana mı aitti, yoksa bana mı? Bilmiyorduk. İkimizde, ayrıca bilmemizde gerekmiyordu. Birlikte varolmaktan başka birşey düşünmüyorduk. Birbirmizi donmaktan korudukça bütünleşiyorduk sanki. Artık bizim için çok uzak olan o geçmişte, binbir giz, sahte anlamlar, yapay gerilimlerin arkasında gizlediğimiz organlarımız şu on telaşlı bir sevgiyle, merhametle, içtenlikle donmaktan koruduğumuz bedenlerimiz içinde bambaşka bir anlamla duruyorlar, varlıklarını nefeslerimizin sıcaklığına borçlu olduklarını çok iyi biliyorlardı...

Nefeslerimiz, bedenlerimiz, kanlarımız birbirine karışınca rollerimiz yokoluyor, hızla içimizdeki çocuğa benzemeye başlıyorduk...

Bütün o kadın ve erkek rollerinden, bizi tüketen çekişmelerden, üstünlük ve egemenlik kaygılarından arınıp çekişmelerden, üstünlük e egemenlik kaygılarından arınıp birbirimizi donmaktan korumaya çalıştıkça içim'zde can çekişen çocuk diriliyor, yüzü ilk günkü ifadesini alıyordu...

Bedenlerimiz ölümle sınav verirken, ruhumu garip bir hafiflik sarıyordu. bakışlarından anlıyordum. Seninde içindeki o vahşi huzursuzluk azalıyordu usulca.

Onca baskı ve rollerden ürkerek kantarımızdaki hücrelerimize gizlenen sevgilerimiz açığa çıkıyordu yavaş yavaş. öyle ki sen regl olmadan önceki holine dönmüştün sonki. Kadın olmadan önceki haline. Gözlerinde kutsal bir pırıltı, sonsuz bir saflık vardı. Yüzünden içime gelen bir ışıkta bende kendimi görüyor, seninle aynı kutsal pırıltıyı paylaştığımı hissediyordum. Ben de erkeke olmadan önceki kirletilmemiş çocukluğumo dönmüştüm.

İçimizde uyanan hafiflikle birlikte öyle garip, öyle dinmez bir güç kazanmıştık ki, birbirimizi donmaktan koruyarak bizim gibi kadınlık ve erkeklik rollerinden, üstünlük ve egemenlik tufkulanndan tiksinip ve tükendiğini hissedip yanımıza bu soğuk çöle, bu sahici yere gelecek olanları yıllarca bekleyebilirdik... Burada yepyeni bir düş ülkesi yaratabilmek için... Beklerdik... Bekleyebilirdik... Hiç yılmadan... Geriye dönmeyi asla aklımızdan geçirmeden. Yıllarca...

* Diyarbakır'a bürokratik engeller yüzünden gelemiyorum. Ama en yakın zamanda mutlaka. Diyarbakır'ı çok özledim.
* 31 Mayıs günü düşünce yeniden yargılanıyor. Beşiktaş DGM'de.
* 30 Mayıs saat 17.30'da Mezopotamya Kültür Derneği'ndeyim. Galatasaray, Odakule'nin karşısı. Turhol Han.
* 31 Mayıs'da Antakya'dayım. Hürriyet Caddesinde saat 15.00'de.
* 1 Haziran'da İskenderun, Yener Kitabevi'ndeyim. Saat 16.00'da.
* Romancı Bülent Akyürek, 25 Mayıs saat 14.00'de Ankara Tüyap'ta Sayfa Yayınları.
* İstanbul Üniversitesi'nde, Edirne Trakya Üniversitesi'nde faşist saldırılar yeniden başladı.
* **Uyuşturucuyla ilgili ne biliyorsanız bize bildirin. Hep beraber uyuşturucuya savaş açalım!**
* Eskişehir'de, Flaş FM'deki Tombeki programını kuruyorum.
* GİT dergisinin yeni sayısı çıkıyor. GİT'mek için sırt çantasına gerek yok.
* **Mercek.** İTÜ Jeodezi ve fotogrametri kulübünün dergisi.
* **Kırık Lebleb. Dedeler Albümü.** Suat Özkan. Leman Yayınları.
* **Ağır Aksak Öyküler.** Altay Matı. Parantez Yayınları.
* Esra Akbalık, Ankaralı Deli, Geye Ör, Varol Güraç, İbrahim Tuzcu, Hacer Özdemir, Serkan Mirioğlu, Leventi Sezer, Orçun, Ayhan Taşkın, Barış Kılıç, Mimik, Oğuz Yalçınoğlu, Turgut Altuğ, Yörüm, Başak Çalıkoğlu, Işın Onur, Nazım Baran, Oya Demirel, Metin Güz, Hakan Kireç, Yasemin Arkaş, Ceren Tezel, mektuplarınızı aldım sağolsun.

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

ÖYKÜ: Beni köyümün yağmurlarında yıkasınlar

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

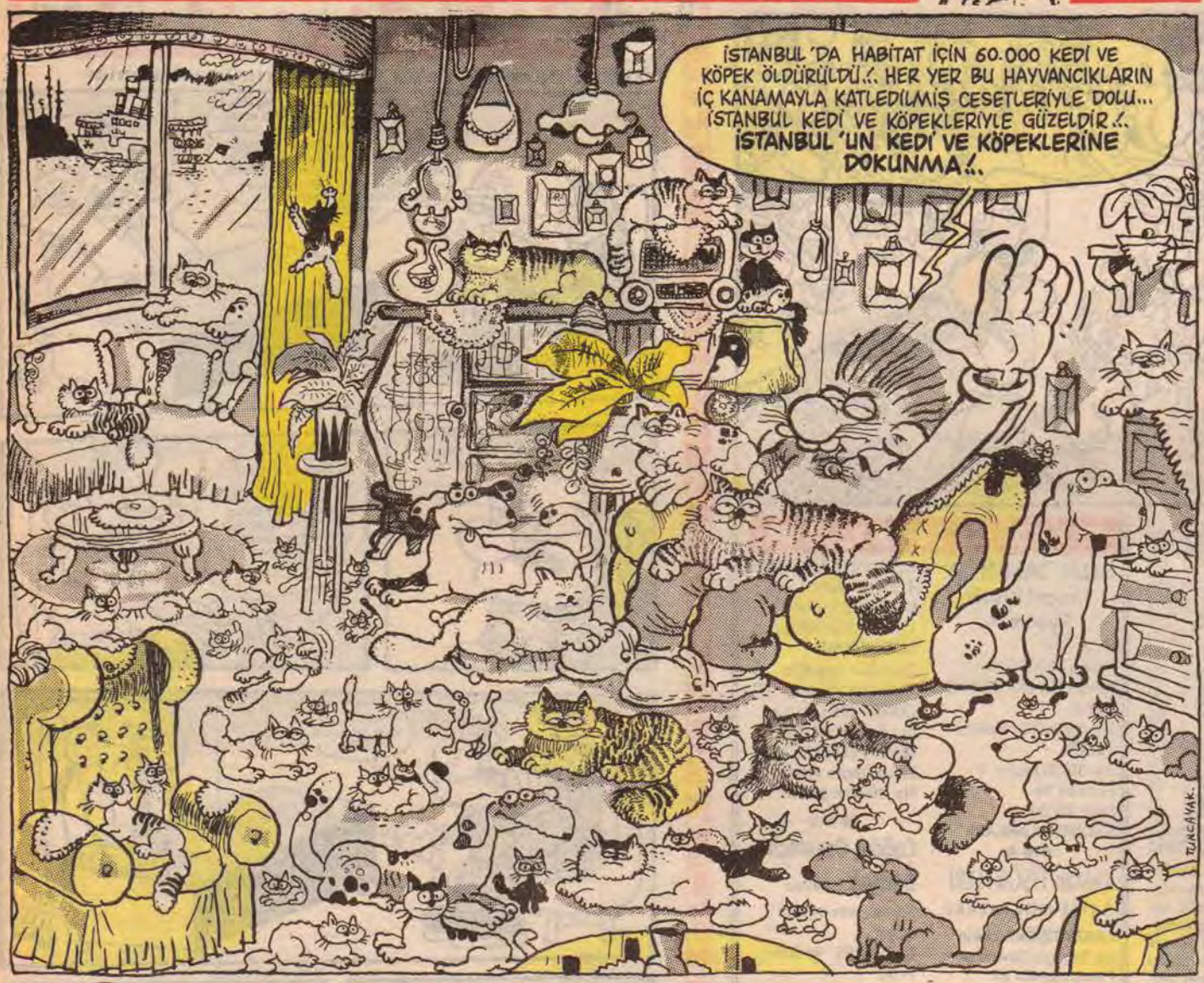

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Milli Ruh Aranıyor!

"Aranıyor! Yıllar önce kaybolan **milli ruh** aranıyor! Görenlerin, yerini bilenlerin..."

İmkanım olsa bu ilanı her yerde yayınlatırdım.

Belki yıllar önce kaybettiğimiz **milli ruhu** bir gören vardır, belki yerini bir bilen vardır.

Belki de bu ilanı gören **milli ruh** pat diye çıkıp gelir.

Aslında bekledim ki bu ilana gerek kalmadan **milli ruh** çıksın gelsin.

Öyle ya, ABD uçak gemisi Saratoga'nın Muavenet muhribimizi kazayla değil kasten vurduğunun ortaya çıkması üzerine, **milli ruhun** çıkıp gelmesi gerekmez miydi?

Dördü subay biri er beş denizcimizin şehit edildiği bu saldırıyı protesto etmek için, milyonların "Katil Amerika hesap ver" diyerek sokaklara dökülmesi gerekmez miydi?

Ne var ki bu acı gerçeğin ortaya çıktığı geçtiğimiz 4 Mayıs'tan beri onca gün geçti; ancak **milli ruh** bir türlü gelmedi.

Acaba ne yapsam, **"Üç gün dedin, beş gün dedin, yıllar oldu gelmedin"** deyip, **milli ruha** sitem mi etsem!

Yoksa Kayıplar Otobüsü'ne **milli ruhun** da afişini mi yapıştırsam!

Yahut 1920'li ve de 1960'lı, 70'li yıllardan ruh mu çağırsam!

60'lı, 70'li yıllarda Amerikalı denizcilerin İstanbul'a gelip kadınlarımıza vurması **"Burası Amerikanın kerhanesi mi?"** diyerek bizi ayağa kaldırıyor da,90'lı yıllarda ABD uçak gemisinin bir savaş gemimizi vurması niye kılımızı kıpırdatmıyor?

Nerde 1960'larda "Kahrolsun emperyalizm" diyerek Amerikalı denizcileri Dolmabahçe'de denize döken gençliğim? Nerde 1920'lerde emperyalistlerin maşasını İzmir'de denize döken ordum?

Nerde "milliyetçi" ya da "millici" partilerim, demeklerim?

Nerde **milli ruhum**?

Kaybolan insanlarımı arar gibi kaybolan ruhumu arıyorum.

"Şimdi bana kaybolan insanlarımı, kaybolan ruhumu verseler!.."

* * *

1978'deki K.Maraş Katliamı üzerine sorduğum "Söylendiği gibi bu katliamın başrollerinde sağcı militanlar var mı?" şeklindeki soruma, **"Bana sağcılar da suç işliyor, cinayet işliyor dedirtemessiniz"** karşılığını veren Demirel'e, bir sağcı militanın silahlı saldırısına uğraması nedeniyle geçmiş olsun diyorum!

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsetası

Yarım metreküplük konak...

Ender Özkahraman

Biliyorum, sıkça yapılır şu; tabutta yatıp etrafındakileri korkutan adamların geyiği... Ama, ben yine de size anlatacam şu Sami'nin tabut hikayesini.. Sami, Urfa'da yaşayan nev-i şahsına münhasır bir deliydi. Yazları orda burda yatardı ama kışları gecekeyin onun nerede yattığını kimse bilmiyordu... Ve onun ısrarla gizlediği bu yeri herkes merak ediyordu.

...Etrafındakiler de onun yatıp kalktığı yer üzerine tahminler yürütüyorlardı...

BANA DA BÜYÜK Bİ KARTON KUTUNUN İÇİNDE YATTIĞINI DEDİLER...

KALENİN ALTINDA Kİ MAĞARA DA YATIYORMUŞ DİYİLER...

Bir gün, üç dört birayla hafif çakır keyf olan iki Urfalı yalpalayarak caminin önünden geçerken...

Birden bire başlamışlar huşu içinde camiiyi seyretmeye...

Tam o sırada musalla taşının üstünde ki tabut ilişmiş gözlerine...

...Sinsice ve gizlice girmişler bahçeye...

KORKUYOSUN DE Mİ?

NİYE KORKAYIM OLUM. İSTERSEN GİREYİM İÇİNE...

NAH GİRERSİN!..

GİRSEM NE VERECEN?..

GİR!..GİRERSEN 1 MİLYON VERECEM...

BAK GİRİYORUM HA! VERMİYENİN?..

EHE.HE! VERMİYENİN ANASINI, BACISINI...

İri yapılı olanı, tam kapağı açmaya niyetlendiği anda, kapak kendiliğinden aralanır ve gecenin sessizliğini yırtan bir ses...

İKİ...İKİ MİLYON!..

GİR!..EĞER İKİMİZ SIĞARSAK 2 MİLYON VERECEM BEN SANA...

PEKİ ÜÇ!.. ÜÇ MİLYON VERECEM!..

TUMP

Ufak-tefek olan korkudan olduğu yere yığılınca, diğeri de geri geri yürüyüp...

AY AY AY!

...Camiinin kapısını denkleyemez bile... Duvardan atladığı gibi kaçar ordan...

İMDAAT... ŞEYTAAN!

Saat gecenin ikisidir... Ve camiinin 50 metre ötesinde jandarma karakolu vardır.

DUR! KİM VAR ORDA?.. DUR DİYORUM SANA!..

Ama onun yaşadığı korkudan bu ihtarı duyacak hali yoktu elbette...

TA TA TAK

AYH!

Tam bu esnada tabutun yanına yığılıp kalan arkadaşı da peşisıra gelmektedir...

RAGIP ABE... N'OLDU SANA?

DUUUR!

İhtarı o da duymayınca o da vurulur...

TA TA TA TA!

AH

Ertesi gün, akşam. Kahvehane.

ŞŞT LA SAMİ! BİZİM İKİ ARKADAŞI JANDARMA VURMUŞ... ACELE KAN LAZIM, Bİ TEK SENİNKİ TUTUYORMUŞ...

AYIPSIN ABE!..

ve hastane odası...

SENİ ALLAH YOLLADI SAMİ.. SAĞOL, VAR OL... DÜN GECE O CAMİİNİN ÖNÜNDE YAŞADIKLARIMIZI Bİ BİLSEN?..

N'OOLDU Kİ?..

SİTTİREDİN ONU ŞİMDİ... YAV SAMİ SENİN İÇİN GİZLİ Bİ YERDE ÖZEL Bİ KONAĞI VAR, ORDA YATIYOR DİYİLER.. DOĞRU MU ALLAH AŞKINA?..

OLMAZ... SÖYLEMEM...

Gece olmuştur artık. Sami'nin o çok özel konağa gitme vaktidir...

Bu "konak"ki, yarım metre küptü, ahşaptan yapılmaydı ve musalla taşının üzerindeydi... Deli Sami ölecegi gün bu konağın gerçek sahibi olacağının bilindyle bu dar ama beleş tabutta uzun süre gizlice takıldı durdu...

Kemal Demirkol, sana çok teşekkür ederim...

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

MAAN ERTEM

Sana şu balonların için madalya takmak istiyorum...

İmza: Kaligraf ŞEVKİ...
(Gezginin adamı)

ERKUT ABİ...

ABİ İNANIR MISIN, FENER ŞAMPİYON OLACAK DİYE İKİ GÜN EVVELDEN ARABANIN TEPESİNE DEV HOPARLÖRLER YERLEŞTİRDİM, SONRA AKŞAM Bİ AÇTIM, VAR YA ALEMİN AKLINI OYNATTIM VALLA!.. DELİ DİVANE OLDULAR...

ŞAHANE YAPMIŞSIN KENDİNİ!..

BUNU HEMEN KONYA CİHANBEYLİ PLATOSUNDA 350 km HIZLA BİR AĞACA TOSLATIN, SİLİKİNİN KENDİNE GELSİN!.. SONRA BİR HUZUREVİNE HADEME OLARAK VERİN, YOR OLMADI BUNU SESSİZLİK ODAMIZA SOKUN BEŞ SENE ORADA KALSIN AKLI BAŞINA GELSİN..

ERKUT FORMULA YARIŞLARI DENETİM BİRİMİ

E

HERİFLERİN DÖŞEDİĞİ KANALİZASYON BORUSUNA BAK!.. TÜH ALLAH MÜŞTEHAKLARINIZI VERSİN!.. ULAN BU KADARDA MALZEMEDEN GALİNMAZ BE!.. ONDAN SONRA ŞİFONU ÇEKİYORUZ GİTMİYO...

ABİ SEN İSTE YETERKİ, GEREKİRSE BİZ HARRAN TÜNELİ AÇARIZ!.. CANIMIZ KANIMIZ, CİĞERİMİZ, ABİMİZ...

SEYRET DIŞARIYI SEYRET! SURAYA GELDİN GELELİ Bİ FAYDANI Bİ KATKINI GÖRMUŞ DEĞİLİM, İNSAN, USTAMI İZLİYEYİM DE BİRKAÇ NUMARA KAPAYIM, BERBERLİĞİN İNCELİKLERİNİ ÖĞRENEYİM DER.. SENİN BU DAVRANIŞLARIN OTORİTER GÖRÜNÜŞÜMÜZÜ DE ETKİLEDİ... AMA OLUR, SU MÜŞTERİ GİTSİN BEN SANA SORACAM..

ÇIKAK ÇIKÇIKÇIK

Espri: Özkan DURAKOĞLU -İZMİR-

ERDENER ABİ

- Erdener abi beynimde, kafamda bi karıncalanma oluyor, valla taa kıçıma kadar iniyor..!

-Gekiliniz, gidiniz!..

*Adana'dan Fatih ERGÜNAY'a: Çizgileriniz biraz daha uğraşırsanız kompozisyona iyice oturacakmış gibi görünüyor.. Bir de şu dikkatimi çekti, tek çizgi kullanıyorsunuz, bu nedenle çizdiğiniz karikatür özensiz çizilmiş izlenimi uyandırıyor.. Çizgi kalınlığı her yerde aynı... Bu da fırçanın ucu kullanmadığından kaynaklanıyor... Biraz daha özenli ve uğraşılmış işler lütfen... Espriler zayıf... Başarılar...

*Bodrum'dan Serkan ALTUNİĞNE'ye Serkan, çizgin çok güzel, espirilerin çok güzel fakat bir eleğin var oda kompozisyonla fazla uğraşmıyorsun. Arka planlar hep boş kalıyor: kompozisyonu biraz daha ufaltıp her şeyi yerli yerine koyarsan olacaktır... Yazın gelirsem bi uğrarım oraya.. Bir kolanı içerim sevgiler...

*İstanbul'dan Reykan YILDIRIM, İbrahim ULUDAĞ, Ankara'dan Ozan AKKUŞ.. Birer espriniz başarılı..

*İzmir'den Altuğ HAŞÖZBEK'e: Gönderdiğiniz "katlızma" isimli dergiyi aldım bu tip dergilerin ne zor koşullarda çıkartıldığını bildiğim için çoz fazla bir eleştiri yapmayacağım.. Yalnız şunu söyleyeyim, derginiz bana bir parça zayıf geldi.. Yazı olsun, çizgi olsun bir parça daha doluluk olursa daha iyi olacakmış gibi görünüyor.. Her geye rağmen düşünceniz ve bunu pratiğe geçirmeniz çok güzel. Başarılar...

BİRAZ DA GRUP "TAKILALIM" KÖŞESİ: Ankara'dan Oğuz ŞAHİN, Taylan NEMLİ, Alican PAMİR, Ali ERGÜN, Karim KULELİ, Gürdal ERDOST, Eskişehir'den Cem YİĞİT (Yaşar), Adana'dan Mehmet GELENGİL, Antalya'dan Güney DEMİRAY, Ordu'dan Ulaş TEMİZ, İstanbul'dan Göksel GÜZEL, Mehmet ERKUŞ, Bilecik'den Alper ÖZTÜRK, Dostlar bu sefer olmadı be.. Biraz daha özenli espriler lütfen...

PTT

Vay vay vay vaaay!.. Ulan, heriften hız bilgi, ne hırsı varmış be! Coşturucu çocuğuş.. Şu hâle bak! Kendini bilgiye bulmacaya veren adamdan korkulur abi..

ARKADAŞIM ŞUNUNLA BAŞLAYALIM BAKALIM...

BİL BUL

HERKÜL

PAZAR BULMACASI

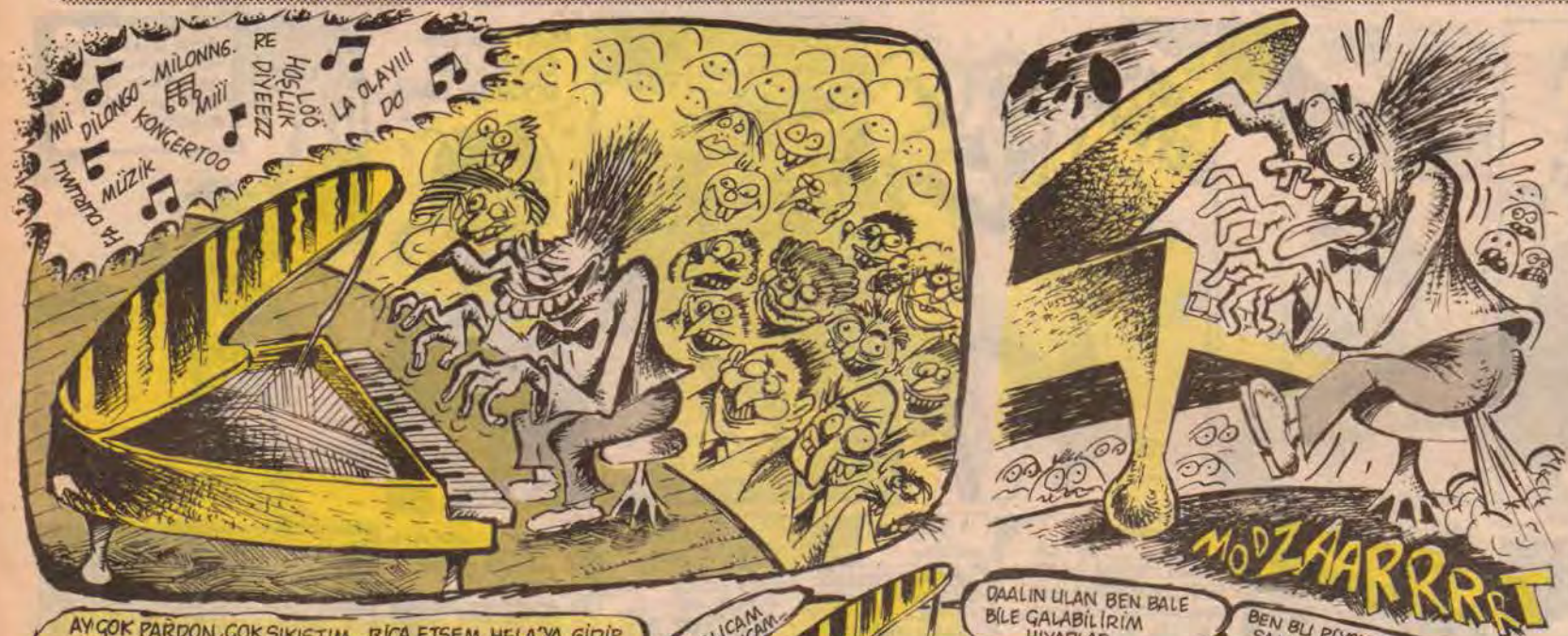

Bir balık, bir balık daha iki balık eder. Ve böylece akvaryum hoş bi şekilde seyredilir. Eğer üç balık, üç balık daha altı balık olsaydı, akvaryum çok kalabalık olurdu. Ve böylece akvaryum zevkle seyredilemez. İnsanın içi sıkılır. Çünkü bi sürü altı tane balık oraya buraya dolaşırlar. İnsanın başı dönüyor vallayi. Ve belkide bin' derki (kız Fernhunde, şu akvaryumdaki balıklardan dördünü pişirde yiyelim) diyince diğeri de belki (ulan şimdi çamaşır yıkıyorum hiç uğraşamam öyle işlerle) diyebilir. Ve durum böyle olunca b[illegible]ki de odam akvary[illegible]ki balıkları sey[illegible] vazgeçip ağ[illegible] domates yeti[illegible] steyebilir. Veya [illegible] Bilemeyiz. Bilemezsiniz. Bilirim diyenin aklına şaşarım. Tavuk bur[illegible] Evet.

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

TARKAN ve KURT BAĞLANTILI TARZAN

SÜPERMAN & LOUIS

ESPRİ: Mehmet ÖZYAZANLAR

KİMYASAL ŞİİR- OYUNLU ŞİİR

Yoğurt, süt gibi kaymaklı gıdalar vardır
Yan ürünleri ise dondurmadır, vanilyadır
Atom adıyla büfelerde satılan meyve özü
pahalı olmasına karşın besleyicidir.
Muz, kiraz, kavun, hepsi bünyeler için
ulaşılmaz birer tabiat harikasıdır!..
Betonlaşmayla birlikte ekik, muz tedarik
edilemez olmuş, seracılığa ağırlık verilmiştir.
Dol yısıyla fiyatlar daha çok artmış, bünye
kalorisiz, mineralsiz kalmıştır. Durum da
böyle olunca sevgilinin kalori ihtiyacı kokteyllerle giderilmeye çalışılmaktadır: Kokteyl
beraberinde sinir ve stresi getirdiğinden,
sevgiliyi asabi yapar!.. Diyabetik reçelde
vardır...

KUŞBAZ HALİT ve İLLÜZYONİST ERSİN TURBO MAGAZA

1995-96 Türkiye birinci Futbol Ligi Şampiyonu FENERBAHÇE ne de güzide bir camiadır! A. YILMAZ

Akşamsefası

Bir Hakikat

19-20 yaşında başladım okumaya. Kitabı göğsüme bastırır, sonra yazarının gözlerinin içinden kaşardım. Bir zaman sonra farkettim ki, kitaplarda hep bir adamın adı geçiyor: HASAN ALİ YÜCEL. Kırklı yılların dar bütçesi, dar aydın kadrosuyla, meğer bu ülkenin en güzel işini yapmış. Kaç, Sabancı katrilyanlara vardı, devlet bütçemiz milyonlarca kat büyüdü, ama hala Hasan Ali Yücel'in kültür devrimini aşacak bir özel ve resmi yayınevi çıkmadı.

Ekranlarda bin bir şebek politikacıyı, yazarı görüp üzülmeyin. Bir zamanlar bu topraklarda bu soylu insanlar yaşıyordu. Cumhuriyet tarihinin büyük düşünce adamı Cemil Meriç'in "Ben bu kitaplarla büyüdüm" sözünü unutmam. Dünyayla, bilimle, felsefeyle, aydınlanmayla gözümüzü ilk defa bu kitaplarla açtık, bu kitaplarla büyüdük. Acımasız ve sınırsız bombardımana karşı bu kitaplarla kuşandık. Şimdi bu soylu insanın oğlu, okumayı doyamadığımız büyük şair Can Yücel'le aynı dergide yazıyorum.

Bir hafta içinde üç ayrı üniversitede konuştum. Bana, ekranlardaki, manşetlerdeki soytarıları şikayet edip, derin mutsuzluklarından söz ediyorlar. Ben de onlara onurla saylu insanlardan söz ediyorum. Bu topraklarda onurla saçlarını beyazlatmış güzel insanlar var. Gururumuzu kırmadan, dökmeden, kazasız-belasız ihtiyarlamanın yollarını bize öğreten bir yenilmez armada var.

Yenilmez armada: Can Yücel, İlhan Selçuk, Attila İlhan ve onlarca tarihçisi, şairi, yazarı.

Modern silahlardan ve imkanlardan yoksun bırakılmış bu nesil, bu saate kadar bizim için uyumadı. Aldanmadı. Tongaya basmadı. Ayakta kaldı.

Doğrusunu isterseniz köşe dönücü nesil hiç beklemedikleri bir savunmayla karşılaştılar. '80'li yıllarda azgınlaşan ve küstahlaşan köşe dönücü saldırılar nerdeyse, genç neslin ülkeleriyle-onurlarıyla tüm hallarını kapatıyordu. En iyi dergilerin tirajı 500'e kadar düştü. Yeni bir çevirmen ordusu, yeni bir yazar kuşağı Hasan Aliler'in bıraktığı yerden daha ileriye taşıyor.

Artık kahpe Bizans'ın şansı kalmadı, çürümekten başka.

• • •

Hasan Ali Yücel, yüzlerce aydının kapısını çalarak dünya klasiklerini acilen bu ülkenin genç aydınlarına taşımak istiyordu. Bu klasiklerden biri de cinselliğin filozofisini icad etmiş, psikanalizin babası Freud idi. Çalışmalarından İsmet Paşa da haberdar. Birgün İsmet Paşa, Hasan Ali Yücel'e:

- Hasan Ali Bey, bu Freud dediğiniz adam? diye sorar.

Hasan Ali Bey: "Paşam, muhterem çok önemli bir hakikat bulmuştur. Lakin, bu hakikatı fazla abartmıştır, der.

İsmet Paşa: - Öyle demeyin Hasan Ali Bey, biz de bir hakikat bulsakta abartsak.

• • •

Yüzyıl boyunca hakikat arıyoruz. Tek parti dönemi Türkçülük diye bir hakikat bulmuş, güneş dil teorisine kadar abartmış. Hakikat bir gün Hürriyet-Müşavereti olmuş, birgün Demokrasi.

Altı ay öncesinin gazetelerini okuyun. Hakikatımız: GÜMRÜK BİRLİĞİ. Büyük gazetelerimizin başyazarları, Kordak Kayası Dükleri. Yeni Yüzyıl'ın yazarları: Gümrük Birliği Düşlerini'ne inanmış olsaydık, bugün cennetin tübâ ağaçları arasında, bilgisayar düğmesine basıp elmaları yiyorduk.

Sanki o cenneti âlâ gümrük birliğine giren biz değilmişiz gibi, son altı ayın manşetleri tarihimizin en büyük iç karartıcı felaket haberleriyle dolu. Olan hakikatimize oldu, hakikatsız kaldık. Dükler ve düşlerin dostlar arasında dağıttığı ünvanlara bakın: Çamur adam, hırsız...

• • •

Bir zamanlar hakikatımız GAP projesi idi. Terör aldı, bitirdi. Bir zamanlar Orta-Asya'nın açılmasıyla, 21.asır Türk asrı olacak laflan idi. Onlar da İngiltere'ye mi, Amerika'ya mı, Japonya'ya mı, İran'a mı, bize mi, kime baba diyecekleri i şaşırdı. Ve bir zaman sonra hakikatımız bilgisayarlar idi. On yıldır aydınlarımız bilgisayarla çarpışıyor. Hepsi böyle bir dünyada yaşamak için yaratılmışlar, çok mutlular, lakin ortalıkta eser yok. Ve son iki yıldır hakikatımız İnternet.

Ve yine, Orta Anadolu soğan yollarda kalır, Antalya'da domates tarlada çürür, Trabzon'da hamsi denize dökülür. Ve bu bilgisayarlar ne işe yarar? İkiyüze yakın barajı kurduk, en çok işsiz kesim ziraat mühendisleri. Bin tane hastane var bir tanesini yöneteminiyoruz. Adliyelerimiz ise öyle verimli çalışıyorlar ki, ekran başında insanların ne tiyatroya ihtiyacı kalıyor, ne eğlenceye.

1950'li yıllarda Amerikalılar da bir hakikat bulmuştu: HULOHUP. Bu hulahup, belimize geçirdiğimiz bir lastik tekerlek. Çevirdik. Hulohup rüzgarı İnternet'ten beterdi. Tüm dünyayı sardı. Genç kalmanın, enerjinin, coşkunun, sindirimin, sağlıklı yaşamın, cennetin, geleceğin, kötü hastalıkların, mutluluğun ve en önemlisi çağdaş yaşamın ve modernizmin sembolü oldu: HULOHUP.

Bu sözleri ben söylemiyorum, açın, okuyun o günün Amerikalı gazetelerini. Şimdi İnternet.

Aynı yıllarda hak, hukuk, adaletten şeytan görmüş gibi nefret eden Amerikalı işadamları rahatça cirit oynayacakları ülkeler aradılar kendilerine. Bunlardan biri, bir garip, zavallı, yoksul ülke Liberya. Hep haberlerde duyarsınız: "Bağaz'dan Liberya bandıralı bir gemi..." diye. Dünyanın en büyük filosu, işte bu Liberya bandıralı gemilerdir. Çünkü Liberya fasan bir ülke olarak, Amerikalı işadamları tarafından kullanılır.

Allah'a bin şükür, bizim Liberya gibi bir ülkenin bayrağına ihtiyacımız yoktur. Liberya'dan daha rahat, geniş, vurdumduymaz ve zavallılaştırılmış bir ülkede yaşıyorlar.

Bunlar bizim: Liberya Bandıralı Liberal anarşistlerimizdi. Nasıl getiriyorlarsa getiriyorlar, ülkemize döviz getiriyorlardı, köşeleri dönüyorduk.

İşte bu Liberya bandıralı gazetelerimiz, bundan dört-beş yıl önce kendilerine bir de sevimli, dünya âlemi, denizlerin efsanesi bir maskot: BEYAZ BALİNA AYDIN'ı bulmuşlardı. Aydın geliyor manşetten, Aydın gidiyor, ekrandan uğurluyorduk. Haber programlarımız Aydın'la başlıyor, şarkılarımız Aydın'la ağlıyordu.

Aydın'ın gelip gittiği o günlerde, gazeteleri, dergileri açın okuyun. Hatta değişim fakülteleri bu konuda da bir çalışma yapsın. Ben satır satır okudum. Çok önemli birşey farkettim. Ben, yazarı Herman Melville, kahramanı KOCA AHAP olan bu BEYAZ BALİNA romanını Hasan Ali Yücel'in dünya klasiklerinden okumuştum. Altıyüz sayfalık çok kalın bir kitaptı.

Birşey farketmiştim. Şebek yazarların bu kitabı okumamıştı. İddia ediyorum, o günün köşe yazarlarını açın okuyun.

Çünkü Herman Melville, Beyaz Balina kitabında bu balinadan yüzlerce sayfa değişik ırk ve cinslerinden bahsettikten sonra, Beyaz Balina'nın efsanesinden sözeder. Beyaz Balina efsanesi eski kavimlerden bugüne yaşıyordu, Herman Melville de kitabını bu yüzden yazmıştı. Efsaneye göre Beyaz Balina, gittiği her ülkeye felaketler götürüyordu. Hangi gemici onu görse lanetten kurtulamıyordu, hangi kasabanın önünden geçse, o kasaba yakalıyordu.

Beyaz Balina ülkemize her geldiğinde büyük felaketler getirdi. Erzincan Depremi, doğuda çığ düşmesi, ve Uğur Mumcu'nun ölümü o günlere rastlar. Sel felaketleri birbirini izledi. Hiç bir yazar bunu Beyaz Balina'ya yorumlamadı. Çünkü kitap çok kalındı.

İnsanoğlunun tutkuları da çok kalındır, insanın soğanı beyazdır. Beyaz Balina'yı ben okumuştum. Ve aslında Herman Melville Beyaz Balina'da şunu anlatıyordu. İnsan felaketleri görmeyebilir. Ama o felaketler okyanusun derinliklerinde yaşıyor. Birgün çıkıp kasabanıza gelebilir, çünkü Kaptan Ahap o felaketi görmüştü.

Yenilmez armada nesli de büyük felaketleri babalarından dinlemişti.

Bu büyük felakete karşı Tanrı Kaptan Ahap'a yalnız delice bir tutku vermişti. Kaptan Ahap ömrü boyu tutkusunun peşinden koştu; Beyaz Balina'yı, yani felaketi öldürmek. Bütün tayfası korkup, onu yalnız bırakıp kaçtı.

Ve insanlar felaketlerin üstünden kaçarak, unutarak ondan kurtulmaya çalıştı.

Yalnız Kaptan Ahap saldırdı mızraklarıyla. Ömrünün en büyük sevdasıyla çullandı Beyaz Balina'nın üstüne. Herbiri izbandut gibi yiğit, levent tayfalar Kaptanı terketti. Kaptan oğarmış soçları, buruşmuş kaslarıyla ölene dek Beyaz Balina'nın peşine düştü ve onu avladı.

Herman Melville bize, felaketten korkup kaçanlara değil, onun üstüne tutkuyla bir ömür saldıranların hikayesini anlattı.

Şebek yazarlarla dolu medyayı görüp üzülmeyin. Bu klasikler, bu topraklar Koca Ahap'larını çoktan yetiştirdi. Biz onların gözlerinin içinden öğreniyoruz tutkuyu, sevdayı, yaşamayı, mücadeleyi...

Ağarmış saçlarıyla yanardağ lavları gibi akıyor metinleri hala sayfalara...

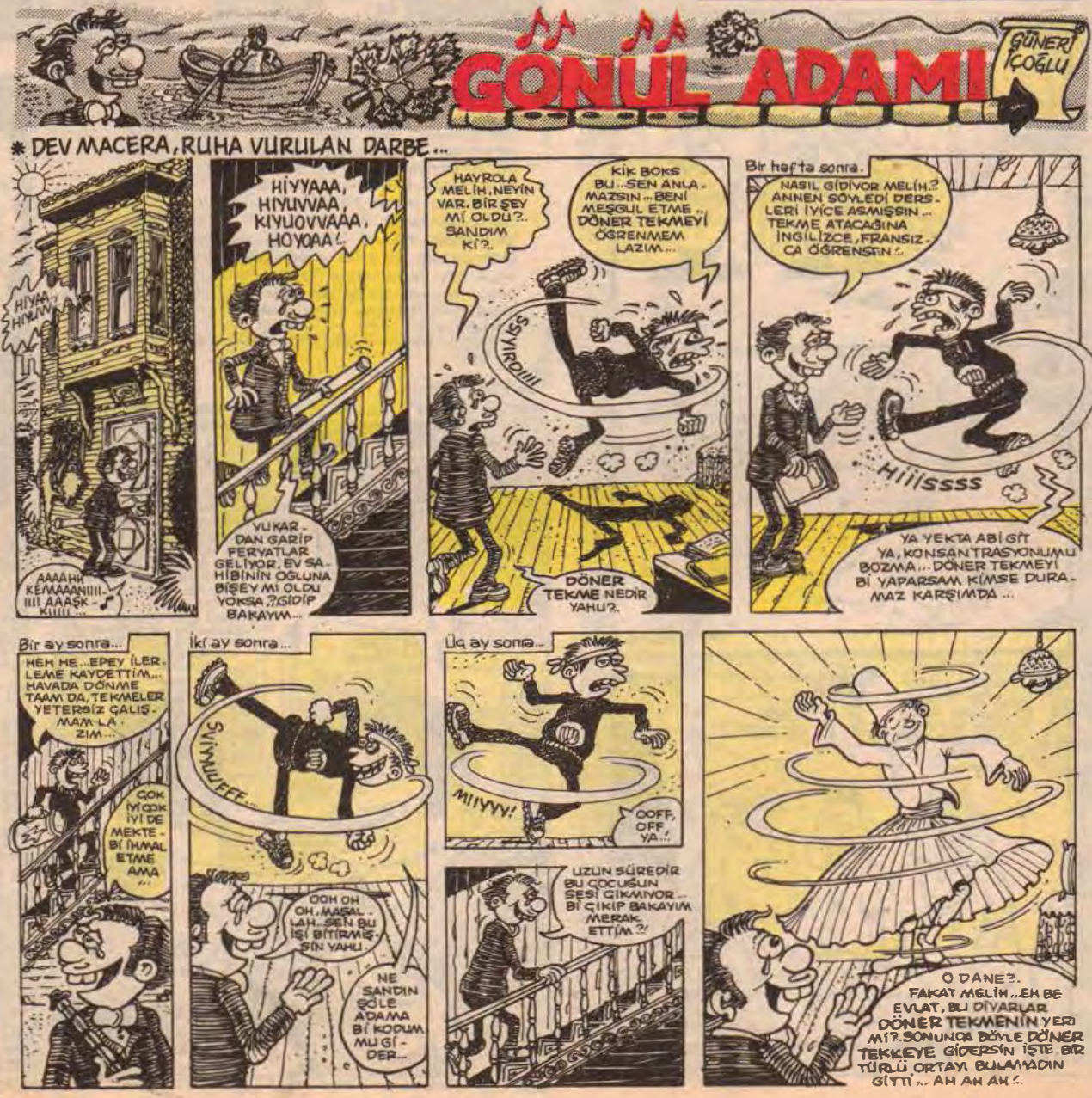

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

ÖZET: Eski sevgili, iliğini kemiğini kurutan kadın, ünlü yıldız Hülya Tavşan uçaktaydı.. Hem de kendi üçağında.. Kaptan pilot Kenan yükseldikçe anılara daha çok yaklaşıyordu..

Suat Gönülay

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

Suat Gönülay

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.F.İ.D.A.N

Selâm:... Bu hafta, lafı geveleyip karambole getirmiycem, ve ilk defaa, çak ciddii bişiy yapcam. Evet, yapıyam: Bi Okuyun Kampanyo'sı da benden: Okuyun, Mizah Dergisi akuyun!. Bi taane diil, bi kaç taane akuyun. Adı sık duyulmuya diye rağbet etmediiniz, şekli şemaali haşunuza gitmeyen, en az satan bi mizah dergisinde bile: mutlakaa çak haşlanıcaanız, yaptı şey bi şekilde sizi ilgilendirecek bi insan vardır. Ve o insanı akuyup faydalanmak için, yirmibeş, otuzbeşbin TL azdır bile. Burdan şunu çıkartırım ben hep: Bi ramanda felan, bi kişinin, o yazarın hayat görüşünü, mesajlarını, söylemek istediği şeyi falan duyarsınız. Bi mizah dergisinde ise, ortalama onbeş felan yazar çizer vardır. Yaani, bi sürü duygu, bi sürü görüş, bi sürü hissediş. İçlerinden, seç beğen al... Bu ne yaa, bu kadar tuhaf bi şii olur mu, büyü gibi bi şeydir mizah dergileri!.. Hadi daa da ciddi olıyım: Ben, şu anda neysem, hayat görüşüm, dünyaa bakışım, yaani ben şu an her ne baksam, (iyi ve akıllı bi insan alduumu sanarım) mizah dergilerini akumaya barçluyum!.. Ve işte mizah dergilerinin büyüsü de burda başlar: Okurunu, iyi ve akıllı bi insan yapmak gibi, gözle görülür bi uğraşları yaktur.. Ne öörretiyalarsa, çaktırmadan yaparlar... Pek çak yabancı mizah dergisi akudum. Yaani baktım; çünkü yabancı dilim yaktur. Ama kesinlikle inanıyom ki: Türkiye'deki dergiler gibi büyülü şeyler, hiç bi yerde yaktur... Okuyun, mizah dergisi akuyun... Faydasını sezemiyeceksiniz, çünki ne olacaksa, çaktırmadan olacak, eğlene eğlene, güle güle, bi gün tam olacak!.. Şu anda bi mizah dergisi akuya, onnıya diye, gurur duymalısınız. iki dergiyse, iki gurur.. Ben çak ciddiiyim... Yapmak istediim şey: Hikâye kitapları yazmaktır. Ve ilk kitabımın girişinde mizah dergilerine edeceğim teşekkürü, aklıma esti, şimdi ettim... Okuyun, mizah dergisi akuyun!. Canımıza okuyamıyacaklar!..

SEVERİM:... Kalıma kalonya döküp yaklıktan sanra, kafa hiçbişii olmamasını... Futbol topunu ayaamla havalandırıp elime almayı... Hızlı damga vuran meemurlan...MURAT... arkadaşımda kalmaya karar verince, beraaberce eve gidip eşyaalarını almaa aalını... Çak uuroşarak hazırladım keki fırına koyduum aanı... Yaşlı ikiye katlayarak T.V'yi seyretmeyi...SERAP... Çarba pişirme esnaasında, kaşığı saa felan çevirip karıştırırken, aaniden sola çevirip karıştırdımda oluşan, girdaba felan benziyen dalga karmaşasını...ALPER... Buzdolabını açıp kapaatımda, sonra bi daa açtımda, ilkinde tam hissedemediim, a lostiin zarlandı aanı...NUR... Uzun kaset kapağı içi köğıtlarını, hiç zortanmadan kallayıp yerine koyabilmeyi...EMRE... Çiineyip sıkıldım sakızı havaya tükürüp, ayaamla vurmayı... Kat pantalonumun kemerini bi çekişte hızlıca çıkarabilmeyi... Vidayı iyicene sıkıştırırken, vidanın dönüşünün aarlaştı, a son yavaş turu...İNAN... Ekmekarası bişii yerken akuyabilcek bi şey bulduum aanı...ABDÜRRAHİM... Düdüü çalarken, içindeki topun döndüünü hissettmeyi... Gitar çalarken parmaamı iyi ayarlayamadıımda, telden çıkan bizz sesini...CAN... Balanı şişirip, aazını gerip havayı bırakınca çıkan sesi...CEREN...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Maallemi, beni meşgul eden şeyleri hatırlayınca, aklıma hemen, duvarlar gelir. İki duvar vardı: Bi taanesi, çook eskiden kalmış, köşeleri felan azcık yıkılmış, çayırlığın artasında duran taş bi duvardı. Kocaman kocaman çıkıntılı taşlardan oluştuu için, kolaylıkla üzerine tırmanılıp oturulurdu. Zarlanırsam, kenarından, a yıkık yerinden çıkardım merdiven gibi. Bi çak işe yarardı: Otururşun, üzerinde yürürsün, kaçışan kertenkeleleri seyredersin. İkinci duvar ise, büyük arsanın kenarındaki, bi apartmanın bahçesini koruyan, yeni, beton bi duvardı. Tırmanmak da zordu tabi. Kaşa kaşa atlayıp sarılmak, parmaklarla kenarına tutunmak, yukarı çekmek gerekirdi kendini. Bunu yaparken, dirsekleri ve dizleri çak acır bi çocuun.. İyi bi duvardı a. Köpeklerden kaçıp kurtulmaya, aşaada top oynayanları seyretmeye, üzerinde oturup cikiet kâğıdı oyunları oynamaya yarardı. Ve en büyük özelliği, yanızlar duvarıydı a. Arsaya tapuyla oynamaya gelip ayrılıycak birini bulamayan bi çocuk, topu duvara atar, duvar da ona geri yollardı.. Böyle çarpıtıra çarpıtıra, saatlerce vakit geçirirdim. Çok işe yarardı a duvar yanızlık anlarında. Bi arkadaş gibiydi.. Tabi baazen, top fazla havalanır, üstten bahçeye kaçardı. Gidip alırdık, fazla tehlikesi yaktu... Sanra, a duvarın üstüne, dikenli bi tel örgü çektiler boydan boya. Çok çirkin gözüküyardu. Plastik toplarımız araya çarpıp bir bir patlamaya başladı... Bi duvarın üstünde oturmak zevklidir. İki tarafın artasındasındır. İstediin tarafa döner, ve ayaklarını sarkıtırsın. Aşaalarda bişiler olur, bakarsın..

POTBURİ:... Eve gelen bi kamşu çocuunun bir paket çubuk krakeri burda kalmış. Yidim ben de kıtır kıtır... Krem rengi görünceemin yakası terden kirlenmişti, saadece arasını yıkadık, giydim... Kenan'lara gittik Annesi nefis şeyler yaptı, baaçede oturduk, sigara içtik, Madım Talking dinnedik, İzzet'in tişörtüne kala döküldü... Evde bira içerken açacağı bulamadım, a hıyar saymaya felan yarayan tuhaf aaletlerden birini kullanarak açtım kapağı... Akşamleyin, Göztepeye kadar yürüdüm. Pinkfloyd dinleyip yürüyerek, bi sürü hayal kurdum... Büyük selabant yuvarlaanın içindeki kartanı sayup çıkardım kat kat. Böylelikle, yuvarlağı büküp daa rahatça esnetebiliyorum... Faaruken ve Oky'nin evlerinde kaldım bi gün. Bi boşnak yemeği olan Paprika yapıp yidik. TV'de Ceyms Band seyrettik, gereken yerlerde gereken espriler yaptık... Evde balkonda oturup sigara içtim terlikli ayaamı uzatıp demirlere dayadım. Heyconlıydı. Terlik bi kayıp düşerse, gidip almak gerekecekti... Biraader Nejdet, askere gitti. Önce ana tabi ve bütün a şimdi askerlere, hayırlı teskereler!..

BİŞİİ:... Aslı; Eren; annat yapıldı... Tülay; Rahmi;Evren; annattıınız şeyleri dinnedim... Yazdık, dinnedik, bi hafta da böyle geçti gitti. Hafta hafta gidiya ömür... Bi de, köşenin en başında yazdım şeyden, biraz utandım şu an. Ama; ama öyle yaa, dooru söyledim ben. Valaa... Hadi iyi günner diyom!..

MAYIS SAYISI BAYİİLERDE

"GİT"in Pijama pikniğine GEL..

Bu pazar **26 Mayıs**'ta yapılacak **Git Dergisi**'nin geleneksel Pijama pikniğine bütün okurlar davetlidir. İlk başvuran ve **"Git"** dergisi getiren **200** okuru piknik yerine **Git** götürecektir. Otobüsler saat **8.30**'da **Taksim AKM** önünden kalkacak. Arabaları ve kendi imkanları ile gelmek isteyen okurlar aynı yerde buluşup bizi takip edebilirler..

Yer: Kilyos Demirciköy Ormanları.. Rumeli Feneri.. **Not:** Pijama giymek zorunludur..

Akşamsefası

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

BOŞALSIN ZİNDANLAR, HAYALGÜCÜNE ÖZGÜRLÜK

Ankara Üniversiteleri Öğrenci Koordinasyonu'na ve tutuklanan 7 güzel insana...

Onlar yaşamın oğulları ve kızları. Su yorumcuları gibi, hayatın en incelikli, derin düşüncelerinden bir gibi onlar...

Yarını düşlerinde bile göremeyen insanlar, kumdan kaleler yaptırmak istiyorlar bizlere, sonra da kendi ellerimizle yıkmamızı...

Bizler hayatın TA KENDİSİYİZ. Cüretkâr da olabiliriz, öfleki de. Birer birer ve hep beraberiz. Sevincin de, coşkunun da, hüznün de, vesairenin de en hası bizdedir.

* Destek mektubu göndermek isteyen arkadaşlar için adres: Mahmut Yılmaz-Merkez Kapalı Cezaevi 5. Koğuş - Elif Kahyaoğlu, kadınlar koğuşu / Ulucanlar-Ankara

Umut yürekte / Yürek isyanda / İsyan... Her zaman

İstanbul Üniversite Öğrencileri Koordinasyonu Y.T.Ü. Maslak Öğrenci Cephesi

***

Altı aydır üçbin nüfuslu bir beldede yaşıyorum. Üniversiteyi İzmir'de okudum. Okuldan sonra orada kalmak istedim, olmadı. Belki evlenme fikri olduğu için yapamadım, belki de yapamadığım için evlendim, bilmiyorum. Nedenleri birbirine karışıyor. İzmir'de güzel dostluklar kurmuştum. Okul bitince dağıldık. Zaman zaman görüşüyoruz, mektuplaşıyoruz. Yetmiyor. Burada hemen hiç kimseyle görüşmüyorum. Dostluklar kurmak istedim, olmadı. Komşuluk etmek istedim, beceremedim. Komşular artık evli bir kadın olarak onlarla günlere gitmemi bekledi. Statüm değişti. Ama ben değişmedim. Değişmemek için de çabalıyorum. Altı aydır tek yaptığım okumaya çalışmak. Arada bir şehre iyi bir film, tiyatro geliyor. Onları takip etmeye çalışıyorum. Ama hep yalnız. Eşim hiç bir zaman yanımda değil. Onunla neyi paylaştığımızı sorguluyorum sürekli. Gece birlikte yattığımız yataktan başka. Konuşamadığımızı farkettiğimden beri onunla konuşmaz oldum. Evlenince aile ilişkileri de girdi işin içine. Senin ailen; benim ailem kavgaları başladı. Ailem kötüleniyor susuyorum, ev işleri üzerime kalıyor, susuyorum, birlikte bir şeyler yapma teklifim redderiliyor, susuyorum, para isteyince çok harcadığım söyleniyor susuyorum.

Öğrenciyken babamdan para istemek zor gelirdi de, en olmadık işlerde çalışır ev kirami öderdim. Pazarda meyvalara bakıp iç geçirirdik. Elektrik faturalarını ödeyemediğimiz için mum ışığında oturduğumuz ya da arkadaşlara taşındığımız çok olurdu. Ama mutluyduk. Çünkü paylaşıyorduk. Son paramı da okula gidecek arkadaşa bilet ve simit alsın diye verip o gün de evden çıkmamak koymazdı hiç. Güvenirdik birbirimize. Onları özlüyorum.

Şimdi bütün meyvaları alabiliyoruz. Çikolata bile yiyebiliyoruz örneğin. Ev kirasını, faturaları hiç düşünmüyoruz. Ama şimdi yediğim muzdan, İzmir'de her gün yediğimiz bulgur pilavındaki tadı alamıyorum. Onların benim olduğunu hissedemiyorum. Başkasının parasını yediğimi sürekli hissediyorum. Çoğu kez boğazıma diziliyor. Bunları da arkadaşlarımla paylaşmak isterim ama hakkım yok.

Altı ay çoğu zaman susmak, alttan almak ve fedakarlık etmek için çok uzun bir zaman. Çünkü altı aydır eşim burada para kazanabilsin diye ben yaşamıyorum. Üretemiyorum. Artık kimseyle de konuşmuyorum. Çünkü bunun yalnızca o insanların merakını gidermeye yaradığını farkettim. Ve kendime kızdım. Buradan büyük bir şehre gideceğimiz günü bekliyorum.

Canan Ç.
Çardak-Lapseki/Çanakkale

MERHABA LEMAN

Aşk o kadar güzeldir ki...

Ona bakmak ve büyümesi için özen göstermek gerekir; tıpkı bir çocuk gibi.

Aşıksan eğer, demet demet papatyalarla sarılıverir yaşamın, her mevsim bahamış gibi gelir.

Önüne ket vurulamayan bir nehirdir aşk. Her gün biraz daha büyüyen, her gün zaptedilmesinde biraz daha güçlük çekilen.

Sevinçtir, umuttur, her yeni aşk bir güzellik doğurur.

Başkaldırıdır yaşama, topluma, düzene ve kurallara. Başına buyruk ve asidir her yürekte.

Ve acıdır, binlerce ucu keskin bıçaktır. Kanatır bazen düşleri, düşünceleri. Buna rağmen esir eder, hiç anlamadan, hiç hissettirmeden seni. Her yerde arıtır kendini; sonsuza varan kapılar çaldırır sana.

Özlemdir, çocuktur, annedir; bir sarılış, bir dokunuş ve inceliktir aşk.

Ne kadar açıklamaya çalışırsan çalış, çıkmaz bir sokaktır. Kimi zaman karanlık, kimi zaman aydınlık; her gün değişir bu durumları.

Bencildir çoğunlukla, sahiplenmeyi bile getirebilir yanında. Buna rağmen güzeldir aşk.

Kim ister kurumuş bir ağacı, kim sever kuraklıktan çatlamış toprakları. O, beraberinde hayat getirir, çiçekleri dallar getirir.

Ve maalesef biz, aşkı yaşamayı, yaşatmayı değil de öldürmesini daha iyi biliyoruz galiba.

Yaşamayı yaşarken durup düşünmüyoruz, yaşamayı yaşarken durup nefes almıyoruz ve yitip giden harcadığımız güzelliklerini anlayamıyoruz.

Biz ölünce anlıyoruz, öldürünce anlıyoruz, onsuz olunca anlıyoruz değerini, hayatımıza yüklediği anlam dolu güzellikleri.

Halbuki aşk, o kadar güzeldir ki...

Serap Aylakin
Ulubağ Köyü İlkokulu Öğretmeni
25443 Uzundere/Erzurum

***

Hayat ve insanlar niye bu kadar acımasız? Niye herşey benim ve benim gibi olanların aleyhine gelişiyor? Bu soruların hepsi cevapsız kalıyor. Bir gün önce babam olacak adamla hayatımın belki de en kötü günlerinden birini yaşadım. Sanki düşmanına vuruyormuşcasına, birbiri ardına indiriyordu darbeleri vücuduma. Kudağımdan kan gelmesi bile onu durdurmuyordu. Belliydi; yorulana kadar vuracaktı. Ama ben yılmıyordum, vurduğu yerler acımıyordu bile, hiçbirşey hissetmiyordum, on beş yaşımın verdiği deli doluluk ve biraz da erkek olmam ağlamamı güçleştiriyordu. Ben ağlamadıkça daha da sinirleniyor daha bir hızlı vuruyordu. Tek sorun, benim annemle pazara gitmemdi. Daha nedenini bile sormadan küfürler yağdırarak üstüme saldırmıştı. Bir saate yakın sürdü. Ben yeter dedikçe "ne o yoksa bana vuracak mısın?" diyerek daha bir hızlılaştırıyordu vücuduma indirdiği darbeleri. Olayın üzerine annem geldi, hızını alamayan babam olacak adam, anneme de küfürler yağdırdı. Olay yatışır gibi olduğunda annem boşanmaktan sözetmeye başladı. Benim için bu işi bitirmek istiyordu. Önümüzdeki günler bu olaya kesinlik kazandıracak. Ama beni en çok etkileyen ve hayretler içinde bırakan, kendini devrimci sanan ve zamanında bunun mücadelesini veren hatta bu uğurda kardeşini kaybeden babam olacak adamın bunları nasıl, ne şekilde doğacağımıza kendimiz karar vermiyoruz. (Bunu daha sonra biz belirleyebiliyor muyuz? Sanmıyorum) Etrafımdaki bütün tiki ve züppelere rağmen ben de bir sosyalistim. (Ama yine de binlerce kitap okumadan önce, kesin bir karar vermek doğru olmaz diyorum) "Yumruğum ve ben bu onurlu kavganın içindeyiz" demişsin. Umarım bahsettiğin güç dilinin ve beyninin gücüdür, çünkü gerçek bir sosyalistin en güçlü silahı düşünceleridir. Sevgisizliği hissettiğini söylüyorsun, acaba gerçekten sevmeyi denedin mi? Senin için ağlanacak bir omuz olmak isterdim. Bileklerinde onsekiz çizik olması ya da uyuşturucu kullanman ne sana acımamı, ne de saygı duymamı sağlar. Düşünen insan ileriye umutla bakar ve hayallerini gerçekleştirmek için çabalar, ölmek için değil.

Unutma ki; Deniz'in bileklerinde kesik izleri yoktu!

Bolahenk Sok. Kıpçak apt. 20/4 Ayaspaşa-İst. (Bu adresi laf olsun diye vermedim. Bana yaz.)

Joplin

İstanbuldaki İlk Altı Ayım VE;

Doğumhanenin aydınlık odalarında duyulan iniltiler, bağırtılar; sürekli devinim halinde olan beyaz önlükler; kullanılmaktan iyice eprimiş ama rahatlığı bakınca hissedilen beyaz sobalar; şiş karınların içindeki fetusun bizlere nasıl, hangi organıyla katılacağının sıradanlığı sadece bilineni anlamlandırıyor, büyütüyor...

AYDINLIĞIN GÖRÜNENİ GÖSTEREN GÖZÜNDE:

İnsanlar arasındaki her iletişim sıkıcı bir tekrarcılığa, üstünkörü bir sevecenliğe, hep ama hep geniş bir yelpazede saçaklanamayan, hiç başlanamayan bir empati yoksunluğuna dönüşüyor...

Karınları şiş bağırtılardan, iki ucu delik aletlerle dinlenen çocuk kalp seslerinden, rivanollu su ile ıslatılmış iki parmakla hissedilen cinsel cazibesini yitirmiş genital organlardan dağılan sıradanlık ve hep iğreneceğim, hiç unutmayacağım VAGEN kokusu BENİ BOĞUYOR...

Mephisto / Kartal

HİÇBİR SEBEP YOKKEN!

Numune Hastahanesi'nin acil servisinde staj görüyordum. Stajerim ya, gelen her hastanın peşinden merakla koşuyordum.

Yine acil bir hasta gelmişti. Adını hatırlamıyorum. Zihnimde kalan; soğuk elleri ve kocaman gözleri. 29-30 yaşlarında. O gün, işyerinde aniden yere yığılıyor. Hem de hiçbir sebep yokken. Arkadaşları da hemen acile getiriyor.

Kalbi çalışmadığı için hasta şok odasına alınıyor. Oda da 6-7 kişiyiz. Hazırlıklar tamamlanıp elektroşok uygulanmaya başlıyor. Sarsılmasın diye hastanın bileklerinden tutuyorum. Verilen her şokta beynimi sarsan bir zelzele yaşıyorum. Bu işlem yaklaşık on dakika sürüyor. Ve hocamızın o lanet cümlesi karabasan gibi üstüme çöküyor; "Maalesef çocuklar." Hemşire arkadaşımız; "son bir kez daha denesek" diye ısrar ediyor. Bir daha... Ardından bir daha. Hocamız bu kez, daha gür bir ses tonuyla "Maalesef!" diyor. Titrek ve tekli parmaklarımın bir anda soğuduğunu hissediyorum. Artık kimse de ısrar etmiyor. Derin derin nefesler çekiliyor. Kimse kimsenin gözlerinin içine bakamıyor. Sessiz ve buruk. Gözlerim, sedyedeki cansız bedenin iri iri gözlerine takılıyor. Sanki ölümün çaresizliğine isyan ediyor. Öylece soğuyoruz. Hocamız; "Biraz daha erken getirilseydi belki" diyerek odadan çıkıyor. Öldüğünü bile bile "son bir kez daha denesek" diye ısrar eden arkadaşımın gözlerine bakıyorum. Hiçbirşey demeden hızla odadan çıkıyor.

Sosyal hizmet uzmanı olarak, ölenin ailesine haber vermek bana düşüyor. Önce tutanak için bir memur çağırıp üstünü boşaltıyoruz. Ölüm nedenini soruyor. "Hiçbir sebep yokken" diyorum. Memur, ölenden çok bana acıyor. "Fazla üzülme, hocalarınız gibi sen de alışırsın" diyerek teselli vermeye çalışıyor.

Ailesine haber vermek için elimdeki telefon numarasıyla odadan çıkıyorum. "Ben hastaneden arıyorum. Eşiniz hiçbir sebep yokken öldü. Ama biraz erken getirilseydi belki" haberini vermek için.

İşte hepsi bu. Yaşam ve Ölüm... O günün üstünden kaç ay geçti bilmiyorum. Ölümün soğukluğu daha deminmiş gibi parmaklarımın ucunda. Onu tüm çaresizliğiyle hissediyorum. Hem de tüm kötülüklerine ve kötülerine rağmen. N'olur bir daha hiçbir sebep yokken ölmeyin.

Nihat Işık
Sş.Soc.Hiz.Uz.

Doğumgünün kutlu olsun Ruken

Bu mektup Leman'da yayınlandığında doğumgünün geçmiş olacak. Gecikmeli de olsa doğumgününü kutluyorum. Şu an Mehdi Amca'nın "Zelal" ismli kitabını okuyorum. 14 Mayıs'ın doğumgünün olduğunu oradan öğrendim. 1994'te babanın doğumgününden birgün önce gözaltına alınması ne acı tesadüf...

Babanı ve annenl cezaevinde ziyarete gittiğinde, babana "sen de buradasın, iyi oldu, ev bana kaldı" deyişin, babana ve annene moral olmuştur eminim. Çünkü yılmadığını göstermiş oluyordu bu sözler, bu şakacı tutumun.

Annene olan sevgini bir halkla paylaşmak nasıl bir duygu Ruken? Seçimlerde konuşmak için Urfa'ya geleceğini duyan genci, yaşlısı yüzlerce insanların alana sırf anneni görmek için geldiğine tanık oldum. Yaşlı amcalar "Leyla bizim anamızdır" diyorlar, anneni merakla bekliyorlardı. Annen o gün gelemedi Urfa'ya, havaalanında problem çıkmış. Ama ertesi gün ilçelerdeki konuşmalarına Urfa'dan büyük katılım olmuştu. Nice genç, cüzdanlarında, kitap aralarında annenin seçimlerde giydiği o "meşhur" entarisiyle çekilmiş resmini taşıyor. Odamın duvarında annenin sanık sandalyesindeki resmi asılı. Bugün 12 Mayıs anneler günü, Leyla annemin anneler gününü kutladığını ilet kendisine ne olur? Halk anneni o kadar seviyor ki; doğan kızlarına Leyla veya Zana ismini koyan pek çok insan tanıyorum. Bunlardan Zana isimli 3 yaşındaki bir kız, annen için yazılmış olan şarkıyı hem söyleyip, hem oynuyor ki; görmeni isterim.

Sevgili Ruken, ismin gibi güleryüzlü olduğunu tahmin ediyorum. İnsanlar isimlerine benzermiş çünkü. Gülen yüzünü hiç birşey soldurmasın. Leyla annene ve Mehdi amcaya selamlar. Tekrar doğumgününü kutluyorum. Özgür ve mutlu yaşa!

BARAN

3. SAYISI BAYİİLERDE..

Sayı: 237 26 Mayıs 1996 Pazar

SAHİBİ: LM BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. ● Genel Müdür: Turgay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mutlu ERDENİZLİ

Yazar ve Çizerler: Yalın ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BERKER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Murat ÇETİNER ● Mahmut ÇAĞAÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Bahçıvan ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kasım ERTEN ● Mutlu ERDENİZLİ ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Fatih KAAN ● Alihay MARTİ ● Lütfi OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZ-

GÖKBARAN ● Fatih SELMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut YAŞAR ● Alp Yavuz ULUDAĞ ● Metin İSTİDADLI ● Sedat YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Murat YÜCEŞAN ● Cabbar OLUÇU ● Sürekli Cüneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletmeden Orhan AÇAR ● Hukuka Bilgilerin Sezgin ÇAKIR ● Muhasebeden Yaşar AKŞAHİN ● Sima Güleryüzlü Yasin AKTEKİN ● Tek: 251 45 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 47 ● Basıldığı BASIMAŞ ● Dağıtımcı Yay Sat ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 60 $ ● İZAHİDİĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Merk hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşam Serası

Ben Dönecem

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

SLOP

ANAM VAY... YANDIM!..

GAN!.. DURDURAMAYACAKSINIZ BENİ!..

DÖNECEM BEN DÖNECEM!

TRAK

AH!

BACAĞIM!

BEN DÖNECEM!

DÖNECEM: ÇOĞU BİTTİ ORMANIN!..

AZ KALDI, ÇOK AZ KALDI!..

HADİ!

TRAK

ANANI!

OGH!

TRAK

SÖZ VERDİM DÖNECEM DİYE! OĞLUM OKUYACAK, SUBAY OLACAK!..

BU ORMAN HEPİMİZİN KADERİ!..

AHA, ŞURA ORMANIN BİTTİĞİ YER!..

Akşamsefası

2 Haziran 1996 Pazar... Sayı: 238... 60.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

VURULDUK EY OKU UNUTMA BİZİ!

Akıllara durgunluk verecek yeni bir darbeye daha ta oldu Türkiye. "**1 HAZİRAN DARBESİ**". Bu öyle bir darbe **12 Mart** ve **12 Eylül** darbe koşullarını dahi aratacak **"habersizleştirme"** darbesi. Bu darbe, cuntacı genera rin sansür ve yasaklama uygulamalarını aşan bir dar Bu darbe, bu ülkede yaşayan insanların haber alma gürlüğünü kafadan koparan bir darbe...

Ülkenin malum **2 büyük medya tekeli** birleşerek k dilerine bağlı olmayan tüm yayınlara öldürücü darbe vurdu. Olay şöyle gelişti. Ülke çapında dağılan bütün bu yayınların dağıtımını yapan 2 dağıtım şirketi **YAY-S (Hürriyet-Milliyet grubunun dağıtım şirketi)** ve **BİRLE BASIN DAĞITIM (Sabah grubunun dağıtım şirketi)** şir len, dünyanın hiçbir yerinde gerçekleşmesi hukuken mü kün olmayan bir birleşme kararı aldı ve ülkenin dağıtım nusundaki tek tekeli oldular. Bunun Türkçesi şudur: Onl şartlarına uymayan ve kabul etmeyen hiçbir basılı ya Türkiye'ye dağılmış bayiler kanalıyla okura ulaşamayac tır. Yine hukuksal cinayet denilebilecek kararla bu **tek** yani ülkede varolan tek dağıtım şirketi, kendilerinin da tımlarını üstlendikleri tüm yayınlara, yalnızca 1 gün süre nıyorak yeni şartlarını dayattılar.

Buradaki en belirleyici koşul, tüm dergiler için istedik payın %45+KDV, gazeteler için de %30 olarak belirlenm sidir. Bu dağıtım yüzdelerine ilave olarak, 50.000 dolara başlayan tazminat oranlarıyla anlaşma, tam anlamı bağlayıcı hale getirilmektedir. Böylece daha önce kestik dağıtım komisyonlarına 1 gün içinde %100'e yakın ve b zan geçen oranda zam yapmışlardır. Bu ekonomi silah taammüden işlenmiş cinayet gibidir. Çünkü bu şartlo bir yayının varolabilmesi çok zordur. Elbette en büyük a beyi de muhalif yayınlar, gazeteler, ilke olarak reklam mayan ve yalnızca okurlarının desteğiyle varolmoyo çalışan dergiler yiyecektir. Özel anlaşma(!) yaptığı söylenen rihi eski birkaç gazete dışında, dergimiz yayına hazırlan ğı sırada 2 sol gazetenin çıkma serüveninin akıbeti b değildi ve bu gazeteler büyük bir olasılıkla çıkmama ka olacaklardır.

Onca gazetecinin öldürülmesinden, yüzlerçe gazete nin hapislere tıkılmasından, gazete binalarının yerle bir e mesinden, belli bölgelerde zaman zaman ve kısmen ga te dağıtımının engellenmesinden sonra dağıtımda tekel me yaratılarak, holding dışı gazetelere dayatma yapıla okurun haber alma özgürlüğü gospediliyor. Ve; ilginçtir, yerinden oynatması gereken bu olay, bu darbe, ülke te vizyon kanallarında haber bile olmadı. Olmadı çünkü te vizyon kanalları da hazretlerin tekelindedir. Ülkenin **Cu hurbaşkanı, Başbakanı, başbayanı, Sosyal Demok muhalefeti**, bir tek politikacı bu konuda ağzını açıp tek söylemiyor. Tüm bunlar, bu akıllara durgunluk veren ka rın hangi düzeylerde ve mercilerde ele alınıp bir gün için uygulanabilirliğinin nasıl sağlandığına işaret ediyor.

Leman'ın varolma savaşı da şu andan sonra çok b yük zorluklar içeriyor. Okurların dergiye ödedikleri p ranın yarısına yeni dağıtım tekeli el koyacaktır. Şima bu düzeyde okurlarımıza ulaşmanın başka pratik y gözükmüyor. Sistem tüm yolları tıkamış durumda. A cak biz, onların aklının alamayacağı birçok yönte hep birlikte bulacağımıza inanıyoruz.

Vurdular... Vursunlar!. Biz kolay ölmeyiz.

Akşamsefası

HERŞEYE RAĞMEN "GİT"
HAZİRAN SAYISI SALI GÜNÜ
TÜM SATIŞ NOKTALARINDA

LEMANCOĞRAFİK GİT GELENEKSEL BİRİNCİ PİKNİYİNE GİDİLDİ.

Adabına, adına uygun verdiğe sözü yerine getiren GİT ihtişamlı bir piknik gerçekleştirdi. İlk defa bir mizah dünyası okurunu yüzyüze getirip kucaklaştırdı, her dünyanın insanının buluştuğu piknik yaşlıları eski günlere gençleri geleceğe taşıdı, bana da çocukluk yıllarımı anımsattı. Böyle bir faaliyetin gerçekleşmesinde hemen hemen aileler bile mutlu bir 26 Mayıs yaşadı. Pikniğe gelenlerin isimlerini yazmaya kalksam birkaç sayfa yetmez biz birbirimizi biliyoruz, siz beni daha iyi biliyorsunuz. Medyanın şaşkına düştüğü piknik hayatımda bir anı olarak kalacaktır, bizi kayıp eden medya müşkülleri aramalara rağmen bizim ihtişamımızı göremediklerine mi yansınlar, haber yapacaklardı ana mı yansınlar, okurlarımızdan da pazar keyfiyeti uykusuna dalanlar Demirci Kayu armanlarında kadastra memurluğu da yapmışlar. Lemancoğrafik GİT yaşamı boyunca nice faaliyet düşüncesinde. Ne Okuz değil boynuzundan boynuzlulardan güç alsın, ne inek değil memesinden süt versin güçlü okurlarından aldığı destek ile ulaşabildiği her yere hep beraber gideceklir. Pijama yarışından, halat çekmeye, futboldan, mendil kapmacaya kadar her türlü oyunları sergileyen sevgili okurlar, mangallardan çıkan kebap kokuları dumanla birlikte yudumladığımız rakılar doğanın azizliğinden olacak ki sarhoş olmadık. Bütün samimiyetimle ifade ediyorum daha fazla da içinizi kurtlandırmak istemiyorum, şamarel yarışına bizi izlemeye gelmenizi bekliyorum. Sevgili okurlar Lemancoğrafik GİT'in kefilliğini üstleniyorum. Yalnız sizin de desteğinizi istiyorum, GİT'i destekleyin, çelme takanlara siz kastek olun. GİT için öneri istek eleştiri gibi düşüncelerinizi bekliyoruz. Sevgiyle.

Yasin Adıyeke

'68'li Bezgin Bekir Tuncay Akgün 28 Mayıs doğumgününü kutlarım. Sevgiyle

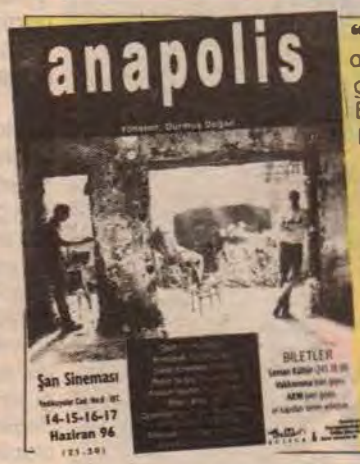

"Kent, canlı bir organizmadır; her anında milyonlarca karşılaşmaya gebedir. Bu süreçler nasıl yürür? Bu süreçlerden neler doğar? Benim için bu rastlaşmalar, böylesi karşılaşmalar her şeyden önce bir fırsat, doğurgan bir meydan okuma anlamı taşır."

anapolis

Şan Sineması
Yedikuyular Cad. No:8 / İST.
14-15-16-17 Haziran 96 (21.30)
BİLETLER
Leman Kültür (245 38 06)
Vakkorama bilet gişesi
AKM bilet gişesi ve kapıdan temin edilebilir..

TEKELİN NESİ VAR ÇOKELİN SESİ VAR.

Leman'ı dağıtan, Aydın Doğan grubuna ait Yay-Sat ile Dinç Bilgin grubuna ait Birleşik Basın Dağıtım, birleşerek, Biryay A.Ş. adıyla resmen tekelleşti ve kendi siyasal, ekonomik şartlarını dayattı. Bu şartlar hem Leman için hem de bu iki yayın grubu dışında kalan diğer gazete ve dergilere hayat hakkı tanımamak üzerine oturuyor. Bugün son görünen noktada Bir-Yay, sisteme muhalif tüm yayın organlarından, öne sürdüğü yaptırımlarla canlarını istedi. Biz Leman olarak direnmenin hayatta kalmak demek olduğunu düşünüyoruz. Dağıtım tekellerinin boğucu şartlarına mahkum olmamanın tek koşulu, elbetteki ve illaki farklı iletişim kanalları yaratmak. Bunlardan ilk akla geleni abonelik zincirini geliştirmek ve ödediğiniz paraların yarısını tekellere kaptırmamak.

Leman'ın 0212-251 42 44 ve 251 57 54 no'lu telefonlarından ve 251 52 67 no'lu faksımızdan geçeceğiniz mesajlarla getireceğiniz öneri ve desteklerinizi bekliyoruz. Bu numaralara sizinle iletişim kurabilmemiz için isim, adres de bırakabilirsiniz. Yazı İşleri Müdürümüz Kutlu Esendemir bütün arayan okurlarla bizzat ilgilenecektir. Abonelik koşullarını önümüzdeki hafta açıklayacağız.

Zengin Edebiyatı

Bu yüz mumluk mumun altında yatasıca merhum Turgut Özal, ilk başlattı bu fukara edebiyatı temasını... Buna ne medyada para ile efsunladığı medyumlar da katıldı. Fukaralıktan bahsetme Türkiye'nin haline ve geleceğine bir ihanet sayılmaya başladı!. Bu sade kartlaşmış düzenbazlar için bir cesaretlendirmekle kalmadı, gençlik ve gençlik eğitimine de sıçradı. Sanki Amerikan usulü ve tarzıyla birbirine kazık atıp köşe dönmek en büyük müslümanlık erdemi sayıla geldi. Bunun gençlikteki uyuşturucu sonuçları çarşıl çarşıl ortada.

Ama asıl önemlisi parlamentosuyla adaletiyle, eğitimiyle tacir, tüccar ve reklamcısıyla, ama herşeyden önce parti vurgunculuğuyla şu anda bir fukara edebiyatına karşı kurulan ZENGİN EDEBİYATININ ne kadar gülünç birşey olduğu şu anda anlaşıldı.

Fukara edebiyatının hiç değilse kitapları vardı. Bunların hepsi kitapsız...

Can Yücel

HAFTA SONU NE YAPAK ?

✓ **"yeşil ipek gömleğinin yakası/büyük zamana düşer/her şeyin fazlası zararlıdır ya/ fazla şiirden öldü edip cansever.",** (edip cansever, **cemal süreya**)

✓ hayat üstüm üstünde, gelecek rolanti'de! namussuzların her taratta bangır bangır bağırdığı, dürüstlerin sustuğu-susturulduğu, yürü ya kulum bir zaman! kimileri buna dönem de diyor! boyle bitmez tükenmez bir dönem olur mu acep! guluk hayat içinde karşılıksız çek'ler gibi dolaşıp duruyoruz! prostesto olmanın, protesto etme'nin haber değeri ise nah! hayırlısı olsun! kaldıysa yâni!

✓ **yenibir sol üzerine tartışmalar,** serbest piyasacı sağa cevaplar, hilary wainwright, çev. ali çakıroğlu, **cennetin dibi,** gunduz vassaf, ayrıntı yay! **şizofrengi kitabı,** kavram yay **mum hala,** aziz nesin, düsün yay!

✓ **sibel can'ı** çırılçıplak basınlar, fotoğraflarını posta gazetesi'ne astılar!

✓ kaçırılmış filmler, yeniden vizyonda! akşam seriliğinde 21.00 matineleri, ilaç gibi!

✓ 1993 yılında AIDS'ten ölen ünlu balet rudolph nureyev'in anıt mezarının üzerini bir turk halısı süsleyormuş!

✓ haziran ayı **LeManyak'ı** ve **GİT'i** çıktı! **OKUZ** bir aylık oldu, tay duruyor, su ısıtıyor!

✓ **"kadınım ben, gece yarısı gibi bir şey/ve hâlâ bir hammadde değerli karanlığım.",** (çev. cevat çapan, **athina papadaki**)

✓ paranın ozne, insanın nesne olduğu şimdiki hayat'a şaşırmak enayilik sayılıyor artık!, herkes bir ucundan tutarak, ite kaka sarsıyor hayatı! sonra da yakınıyor, yaka sıkıyor!, oysa ne oluyorsa bizim yüzümüzden oluyor!, kaatil'de, maktul'de bizız! herşey bizim yüzümüzden oluyor, olan biz'e oluyor!

✓ HABİTAT olayı başlıyor! İstanbul'un bir bölümü Habitat vadi'si oldu, o vadi'yi birleşmiş milletler koruyor! (vadi'm o kadar habitattiri dutturu'ydu ki)

✓ fenerbahçe yenilince cam çerçeve indiren fenerbahçe seyircisi futbol dünyamızın en efendi iki futbolcusu oğuz ile aykut'a yapılanlar karşısında neden acaba suskun! nerde kaldı vefa borcu!

✓ ışık yurtçu, ertan aydın, ismail beşikçi ve daha niceleri, içerde!

✓ **"insan, ormanda unutulan çocuk, yalan zırhı, yalan hürriyete açılan kapı, yalan, kaygıların bittiği liman, samson'un gücü saçlarındaydı, esirlerin gücü yalanlarında, tarih yalan söyler, şiir yalan."** (bu ülke, cemil meriç)

✓ hayat devam ediyor, biz mola verdik!

MANSUR ŞEBBOY

(gün aşırı doz)

LeMan YANILMAZ!

(26 KASIM 1996 Kapağımız)

haftanın lalesi

Akşamsefası

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

mat üst

.. /..

yalnızca iş saatleri'ni zırt-pırt
ileri-geri olmalarından
anlamalıydık
oysa

bu devlet bu hükümet ve
bu d'uyku sersemi millet
sevmek-sevişmek
düşmanı

"zemheri"

.. /..

(bosna-hersek'ten hâllice hâlimiz)

bu rengini almamışken gökyüzü
cümle ikbâl yara sardı makbuz kuyruklarında
evvela zemheri yaşadı tüm olup bitenleri
sonra bizi kendisine sevgili günlük tuttu

taşıdığımız pankartta peki ne yazıyordu
-kendimizden kuşkulanıyoruz-
yeni bir algılama biçimi ne olur

GAZİ MI VAR BEBEĞİMİN
MELEK Mİ DURDU YOKSA

yoo hayıır kalmayacağız yatıya
-arkadaşımız hayata bıkıp usanacağız-
yatay bir gurbet olan şu türkiye diskosu'nda

(uğu boynu yurt değilken gölü talan edilmişken
şimdi bizim durumumuz biraz ve lop galiba
ağbisine ilik nakli yapılsın diye doğurulan
o diyet bebeğin hâl-i pür meali

(eşyanın tabiatı da dönek çıktı)

"zemheri"

../..

Akşamsefası

LOMBAK LOMBAK

ZOOOORT ZOOORT

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

AAAHH!.. YAA "YONTMA TAŞ" DEVRİ NE GÜZELDİ... NERDEN ÇIKTI BU "VURMA TAŞ" DEVRİ?!

ÇTOOK! ÇOOT!

DUA ET "SOKMA TAŞ" DEVRİNİ BAŞLATMADIK LAN!.. İYİ VUR HA!..

AYY, TÜH!.. HERKES AYNİ ŞEYİ HEDİYE GETİRMİŞ!..

KUSURA BAKMA NAZIM USTA, SENİN YERİNE ASUMAN HANIM ÇALIŞACAK!.. PİYASADA BAYANDAN OTOMOBİL ÇOK İYİ SATILIYOR..

FOTAŞ OTOMOBİL FABRİKASI

KANLI KALEM

GÜNERİ İÇOĞLU

Vesveseli bir yaşantının içinden gelmiş olmalı ki, kendi gölgesinden bile kuşkulanıp korkuyor. Herhalde ölümden çok korktuğu içindir ki, her delikli demirden korkan adlek rızkını sansar gibi bacak arasında saklar. Hayalet ve ruhlar alemine inandığından mıdır nedir, gölgesinden korkup boşluğa tekme atıyor. Cimriliği yapısında mevcut ama itinalıdır, saygıda kusur işlemediği gibi merhametli gibi görünür ama katı kalplidir. Ufak tefek şeylere de hiçivlenen lıska bacak bir soruyu binbir defa tekrarlar. **GUŞGUŞLAR FAMİLYASINDANDIR..**

YASİN ADIYEKE

BOBİİİ!.. TERLİK GETİRSENE LAN!..

YAA LÜTFEN YAA!.. DAHA YENİ GİRDİM BU İŞE!.. BURDAN DA KOVDURTMA BENİ!..

TERLİKÇİ

İŞTE, HIRSIZ EŞŞOLEŞŞEĞİN OTELİMİZDEN ÇALDIĞI HAVLULAR BURDA!..

VENÜS HOTEL

BİZ DE ONUN KLOZETİNİ SÖKÜP GÖTÜRELİM!..

¡¡¡TMEE HAAKEEEM! AY, DİLİMİZ SÜRÇTÜ... ¡¡PNEE HAAKEEM!

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

KOMİKAZE

ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

HAKLAMA

Uzak bir yerden bakkala sepet sarkıtmış ve birşeyler isteyen kadın izlenir. Bakkal kadının siparişlerini getirmeden evvel, kadının kapısı çalınır. Kadın kapıya gidince sepet sıkıca bir yere bağlanır. Bakkal siparişleri sepete koyar. Saf kadın sepeti çekmeye çalışıyor fakat bağlı olduğu için başaramaz. İşte tam bu sırada ortaya çıkarak sepettekileri alıp kaçarsınız.. Aslında oyun dili, profesyonel hırsızlıktır.

Kıvanç Kaplan gönderdi...

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

...Bizler, komik işiyle uğraşan insanlarız... Çok çeşitli tarzlar, üsluplar geliştirsek de ana amaç espriyi ve komiği yakalamaktır... Bu aralar, beni biraz mutsuz eden birşey üzerinde düşünüyorum. Gerçek komik nedir? Bu sorunun yanıtını sonunda buldum... Gerçek komik, eşittir; Gerçeğin komiği... Bizler ne yaparsak yapalım, ne kadar üstün ve dahice espriler bulursak bulalım...

...İstediğimiz kadar, komiğin sınırlarına dayanalım asla gerçeğin komiğini yakalayamayız... Bizim için ne kadar acı bir gerçek... Yazdığımız, çizdiğimiz herşey sonuç olarak kurmaca... Yapay... Yıllardır dedik ki "düşen insana gülünmez"... "Düşüp kalkma görüntüleri komik değildir." Kimi çevreler bana dönek diyebilirler ama şimdi lafımı geri alıyorum... Düşen insan komiktir... Ama, sözünü ettiğim düşme "ciddi ciddi yürüyen ve düşmek istemeyen birinin düşmesi"... İşte mizahın amacı... Ne yazık ki asla, gerçek komik kader komik olamayacak...

...Şimdi size birkaç tane filmden pasajları anlatacağım. Bu filmlerin hiç birisi komedi değil... Hepsi, ciddi ciddi yapılmış dramatik unsurlar taşıyan mesajlı filmler... Bunların kimisi iyi film olmayabilir ama ortak yanları ciddi öyküler anlatmaları... İşte, ciddi ciddi yapılmış ama komiğine ve mizahına asla ulaşamayacağımız bazı sahneler. (Bu arada eski Girgir dergisinden İsmet Çelik abimi de saygıyla anıyorum...

...Adını anımsamıyorum... Sayğılı Haluk Bilginer'in Tv'den videoya kaydettiği bir film... Başrollerde Filiz Akın (Şebbal), Kartal Tibet (Mübin) ve Önder Somer (*) oynuyorlar...

(*) Filmdeki adı bilinmiyor...

Anlatacağımız sahneye gelene kadar çok kısa bir özet vermem gerekiyor, çünkü gerekli... Şebbal (F.Akın) ve Önder (Önder Somer) İzmirde yaşayan iki arkadaş... Mübin se (K.Tibet) İstanbul'da oturuyor... Önder, Şebbal'i seviyor ama mahcubiyetinden hiç açılamıyor... Daha sonra Şebbal ve Mübin tanışıyorlar ve aralarında büyük bir aşk doğuyor...

...Fakat günün birinde ayrılmak zorunda kalıyorlar... Şebbal, İzmir'e dönüyor ve bir zaman sonra Önder'le nişanlanıyor...

...Mübin'in İstanbul'a dönme vakti gelmiştir... Şebbal ve Önder onu uğurlamak için İzmir Garına gelirler... Garda ıslak konuşmalar, bakışmalar... Garesiz bir aşkın burukluğu... Mübin trene binecek ve bir daha asla birbirlerini göremeyecekler...

İNSAN ÇOK SEVSE BİLE BAZEN AYRILMAK MUKADDERAT OLUR... YANİ GENEL ANLAMDA SÖYLÜYORUM...

MÜBİN...

...Önder, onların bu halinden kullanır...

ALLAHAISMARLADIK...

ELVEDA...

...Ve birden...

DURUN!..

AMA...

...Bu filmde iyi bir adam olan Önder, duruma müdahale eder...

SİZ AYRILAMAZSINIZ BİRBİRİNİZİ HALA ÇOK SEVDİĞİNİZİ ANLADIM. SEN KALIYORSUN MÜBİN...

Olaylar gelişiyor... Mübin İzmire geliyor, Şebbal ve Önder'le karşılaşıyor. Tanrım!.. Birbirlerini hala sevmektedirler ama Şebbal artık nişanlı bir kadındır... İlişkiler bir edep dahilinde olmalıdır...

...Önder, sevgilileri birbirine bağışlamıştır... Trene biner ve gider...

Trene biner ve gider...

BEN GİDİYORUM!..

TCDD

Şimdi burada sormazmıyız?

a) Önder, aslında İzmir'de yaşayan birisidir. Orada evi vardır, işi vardır... Düzenini kurmuş bir adamdır... Mübin belki de kendi arabasıyla gara getirmiş ve arabasını da garın önüne parketmiştir... O halde Önder "neden İstanbul trenine binip gitmiştir? Neden?..

b) Sırf bir iyi niyet gösterisi ve fedakarca bir geri çekilme olayı için bu trene binip İstanbul'a doğru yol alması uygun olmuş mudur?..

c) Bileti var mıdır? Ozzalı biletödemeyi göze almış olabilir mi? Yoksa böyle birşey olacağını önceden tahmin ederek bilet mi almıştır? Ve en son ihtimal. O karambolde Mübin'in biletini araklamış olabilir mi?..

İZMİR İSTANBUL TCDD

d) Olayın bir de devamını düşünelim. Tren İzmir'in dışına doğru gitmekteyken Önder neler düşünmektedir?..

TCDD

ULAN NAAPTIM YA... BEN KERİZ MİYİM ABİ?.. NİYE BİNDİM? İSTANBUL'DA NE İŞİM VAR? ÜFF... ARABAYI DA GEKERLER ŞİMDİ... AMAN YA!.. HALT ETTİM HA!..

...Ama gene de bu, yapılabileceklerin en soylusu olmuştur... Bir de trene binmediğini düşünelim...

DURUN!.. SİZ AYRILAMAZSINIZ... BEN ARADAN GEKİLİYORUM...

...Ee?.. Mübin ve Şebbal mutlu mutlu önden giderken. Önder'de ....aşşakoğlanı vaziyetlerinde arkalarından mı yürüyecektir yani?..

1. Peron

HAYIR! BİN DEFA HAYIR!.. TRENE BİNER GİDERİM DAHA İYİ...

...İkinci sahne, çok yeni bir filmden... İstanbul kanatlarının altında... Başarılıdır, başarısızdır tartışmıyorum... Ama öyle güldüğüm bir yer ver ki...

...Dede...

ÖZÜMÜ ARARIM!..

DUR DEDE!.. NE ARARSIN BURADA?..

4. Murat.

Der ve gider. Padişah arkasından anlamlı bir ifadeyle bakakalır... Şimdi bu ne?.. Bu gülünecek bir şey mi?. Çoğuna göre belki değil ama, ben güldüm... Napiyim...

ŞŞŞŞ!..

KHK!

Özümü ararım... Bu ne demek?. İnsan özünü nasıl arar?. Öz nedir?.. Ve bir de padişah, bu derin(!) felsefenin kıskacında ezilmez mi?. Niye ki?. N'oldu ki?.

VAY BE!..

Özümü ararım yerine "ödümü ararım" demesi bence daha mantıklı... Hiç olmazsa biliriz ki dede bıçaklanmış ve ödü yere düşmüştür... O da ödünü aramaktadır... Özünü aramaktan daha kabul edilebilir birşey... Böyle...

Ya da...

ÜZÜMÜ ARARIM. ÜZÜM DÜŞTÜ DE...

Olabilirdi...

...Evet. Şimdilik bu kadar. Bu iki ciddi hikayedeki komikliği, mizahı ne yazık ki asla becerememecek işte buna çok içerliyorum. Bitmedi...

OLMUYOO!..

HAFTAYA 2 Film daha...

1. ZEHİRLİ ÇİÇEK... Başrollerde Ömer Şan, Bilge Şan...

2. ADINI BİLMEDİĞİM BİR FİLM... Başrollerde o dönemin ünsüz bir çocuk şarkıcısı... Leyla Somer v.s.

1) Hala öküz almayan varsa, ben ona ne diyim ki?.. 2) Ben Fenerliyim ve Ali Şen'i artık kulübümüzde görmek istemiyorum... Beyfendi Tv'de çok sallıyor ama, konuşmuyorum. Fenerbahçelilerin yüzde doksanı böyle düşünüyor...

TEORİDE & PRATİKTE

BB
BÜYÜK BEVİN

TÜM BU PROVAKATİF KİNAYELERİN, BELKEMİKSİZ VE HER TARAFINDAN YAPMACIK AKAN 3. SINIF POPÜLİST MEYDAN KONUŞMALARININ SPEKÜLATİF CAHİL CÜRETİ BU MUHTEŞEM OKUR KİTLESİ ÜZERİNDE HAZIMSIZLIĞIN GETİRDİĞİ HAFİF BİR KARIN AĞRISINDAN DAHA FARKLI BİR ETKİ...

"YARATMADIĞININ AZ-ÇOK BİLİNCİNDE OLSAM DA, SİZ DE ŞUNU BİLİN Kİ, HAZIMSIZLIĞINIZIN (BENİ TÜM YÖNLERİMİLE KAVRAYAMAYIŞINIZIN) TEMEL NEDENİ, BU ZAVALLI DÜNYADA ETE KEMİĞE BÜRÜNMEMİN BENLİĞİMDE OLUŞTURDUĞU RUHSAL IZDIRAPTAN ÖTE BİR ŞEY DEĞİLDİR...

ONUN İÇİN SEVGİLİ DOSTLARIM.....

İZİN VERİNİZ !!!!!!

DİNAMİTSEL DİNAMİĞİMİ BU GÖRSEL VE YAZINSAL TERÖRİZMİMİ, MADDEYE YAKLAŞIMIMIN EN EMPERYALİST DİKKATİYLE .....

İNSANLIĞIN YARATTIĞI TÜM O CÜZ'İ YOKSUL DEĞERLERİN HİÇBİRİSİ BU IZDIRABIMA ÇARE OLAMADI... (SANIRIM OLAMAYACAK DA...)

..BENİM DE BÜTÜN O DÜNYASAL HAZLARIMIN DORUĞUNA ÇIKMAMI SAĞLAYACAK EVRENSEL/HİPER-EROTİK **BB** GERÇEĞİ BUDUR !!!!!

..SİSTEMATİZE EDİP, BAKİR BEYİNLERİNİZİN EN EL DEĞMEMİŞ KIVRIMLARINA ULAŞAYIM VE BASTIRILMIŞ DUYGULARINIZIN O HESAPSIZ KENDİLİĞİNDENLİĞİNİ ORTAYA ÇIKARAYIM! ŞÜPHESİZ SİZİN HER HAFTA BİRAZ DAHA AYDINLIĞA....

BB GNÖRG.

Akşamsefası

Kullandırma Servisi

Vedat Özdemiroğlu

Medya Geyikleri

Hülya Avşar ve Sibel Can'ın gürbüz poposunu dert edinen büyük medyaya...

● Kanal D'de **Defne Samyeli**'nin sunduğu gece programı... Güya "**haber içerikli**"... Hipnozla uyutmayı başaran bir bilim kadını ve **Banu Alkan** konuk olarak katılmışlar... Muhabbetten anlıyoruz ki, uyutan kadın bir önceki gece de programa katılmış, birisini uyutmuş, çok telefon almışlar, vs. Peki Banu Alkan ne? Sürekli ıslak dudaklarıyla hangi kameraya bakacağına karar vermeye çalışıyor. Defne Samyeli diyor ki, uyutan kadın Banu Alkan'ı hipnozla geçmişe döndürmüş, gerçekten **Afrodit** olup olmadığını araştırmış... Sonuç?.. "**Hayır**" diyor uyutucu, "**Afrodit değil, Nefotiti çıktı!..**" Banu Alkan ilk tercihinin gerçekleşmesine hç aldırmıyor, hâlâ kamera aramakla meşgul... Uyutucu, Nefotiti'nin fotoğrafını kameraya gösteriyor, "**Bakın, benzerlik ortada**" diyor... Ne benzerliği, hiç ilgisi yok... Sonra stüdyodan bir eleman çağırıyorlar, uyutucu 2 ile 3 saniye arasında çocuğu uyutuyor!.. Yani neredeyse uyur holde gelecek çocuk... "**Kolunu kaldır**" diyor, çocuk kaldırıyor... "**Bacağını kaldır**" diyor, çocuk kaldırıyor... "Uyandığında göbek at!" diyor uyutucu, sonra çocuğu uyandırıyor... Tam bir deli panayırı... Çocuk galiba utandığı için göbek atmak istemiyor, Defne Samyeli ve uyutan kişi, gayet ısrarkeş, "**Göbek atmak istiyor musun, istiyosun di mi?**" diye sorup duruyorlar... Çocuk "**istiyorum ama atmıcam**" diyor... Banu Alkan ise henüz açısını bulabilmiş değil... Böylece canlı yayında bilimsel bir deneye tanık oluyoruz... Kek gibi seyrettiğimiz için yazıya aktarıp beyhude bir çabayla intikam olmaya çalışıyoruz!..

● İstanbul'da "**Fetih Törenleri**"... Temsili yeniçeriler, çekerek götürülen kadırgalar, vb. Bir de "**temsili**" **Fatih Sultan Mehmet** var, at sırtında gidiyor... Burnu falan benzetmişler... Muhabir hislerini soruyor... Sahte Fatih sinirli, cevabı şöyle: "**Şu anda Fatih'in ruhunu taşıyorum, meşgul etmeyin!..**"

● Önce **Tempo**'da çıktı, oradan **Kelebek** haber yaptı: "**Üçüncü kız modası!**" Etraftaki iyi aile kızı olan seksi lolitalar sarmış!.. Bir Amerikan filmindeki "**Alicia**" tiplemesinden yola çıkarak, "**toplumumuzdaki**" seçkin kızları tanıtmışlar... Kendilerini, hayatlarını anlatmışlar... Hayır, bakıyoruz, haber olacak hiçbir özellikleri yok... Hepsi de paralı ailelerde geliyor, gayet "**Cool**" bi durumları var, falan filan... Bi tanesi "**Bir gün kafama esti, arkadaşlarımla Tayvan'a gittim**" diyor, bir başkası "**Hoş kıyafetler giymeyi ve lüks yaşamayı seviyorum. Ama spor kıyafetler de giyinmiyor değilim**" diyor. Böyle şeyler. Ve bu imaj saptantısı ciddi ciddi haber oluyor. "**Aynı yaşta işkence gören, kaybedilen, öldürülen çocukları niye yazmıyorsunuz**" dediğimizde de biz "**demode**" oluyoruz. Fakat dinozorluğun, "**Seçkin bir ot olmaktan**" en azından daha onurlu olduğunu biliyoruz...

● "**En iyi DJ yarışması**" yapılıyor, sunucu ünlü ve .de medyatik bir arkadaşımız... Kafasında "**Che şapkası**"!.. N'olmuş, takar takar... Fakat, Che'nin şapkasından olduğu kadar, beyninden de etkilenseymiş keşke... Herşeyi "**imaj parçası**" olarak gören zihniyetedir eleştirim, kişisel değil...

● Bir adet de dergi geyiği... **Ayhan Erdoğan**'la birlikte "**Baldız**" filmini izliyoduk, konu **Müjde Ar**'dan açıldı... '70'lerin sonunda Müjde Ar'ın oynadığı bir reklam filmi vardı... Bir kolonya firmasıydı... Ayhan bu firmanın "**Pe-Re-Ja**" olduğunu söyledi, ben ise "**Fuar**"... İddiaya girdik... Dergide kimisi beni doğruladı, kimisi Ayhon'ı... Bazıları "**Selin**" diyerek durumu iyice kilitlediler... Gerçi ben haklıyım ama, elinizde bunu belgeleyecek birşeyler varsa, lütfen gönderiniz... (Bu arada **GİT pilniği** gayet eğlenceli ve çok güneşli geçti.)

Akşamsefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

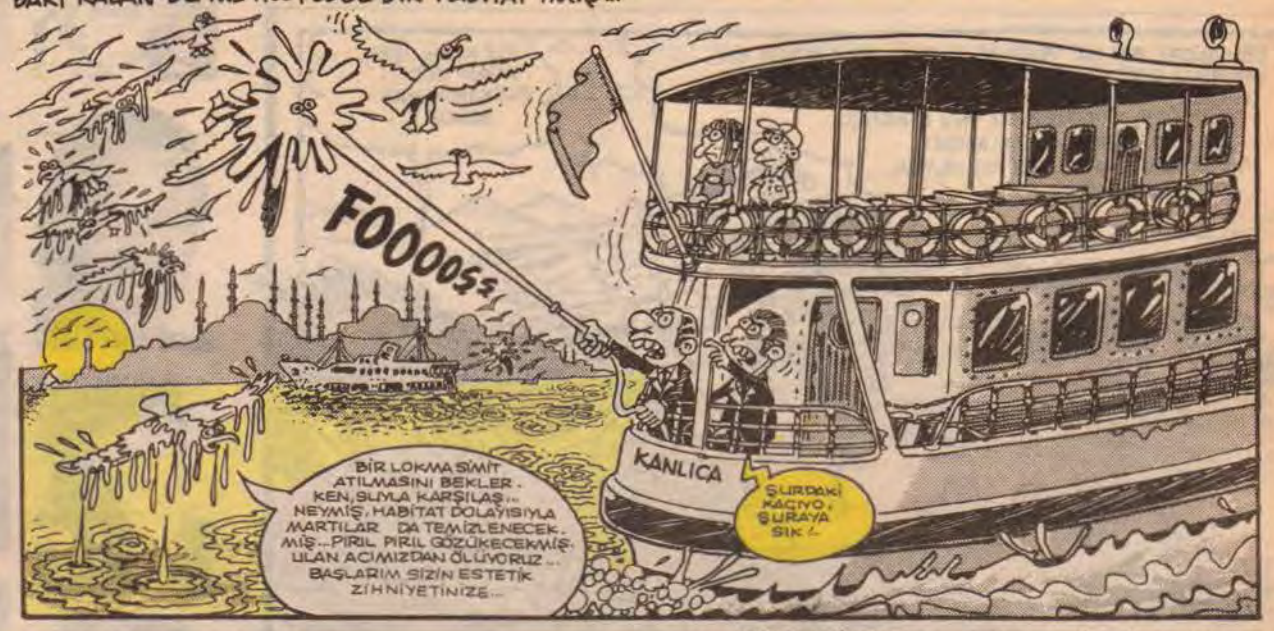

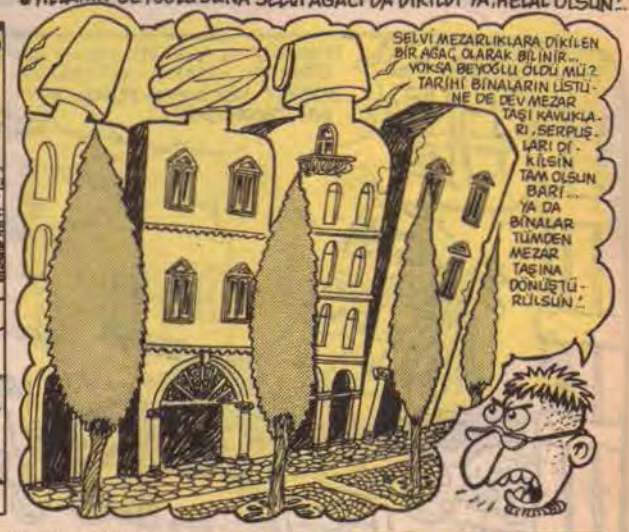

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

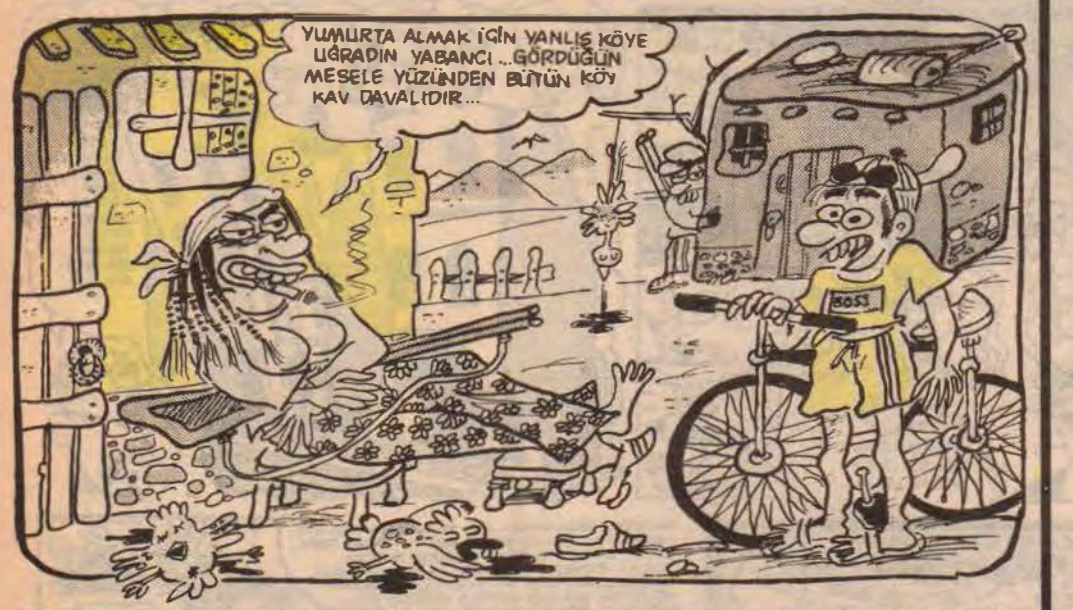

ARTIK SADECE O

Bu hafta yaşadığımız bu dünyaya, bu hayata, İstanbul teknik Üniversitesi'ne bağlı, Haritacılık, Jeodezi ve Fotogrametri bölümü ikinci sınıfta okuyan 19 yaşındaki Yaprak'ın gözünden bakmak istedim...

Adana'nın 4700 nüfuslu bir ilçesinden İstanbul'a okumaya geldiğimde garip, anlatılması güç bir şok yaşadım. İki ay boyunca yurdun kantininde öyle oturup etrafa baktım. Derin bir yalnızlık ve eziklik duygusuyla...

Babam emekli memur, annem ev kadını. Önceleri az da olsa bir umudum vardı. Geçen yaz tatilinde yanlarına gittiğimde anladım ki durumları hiç düzelmeyecek...

Her ay bana beş milyon gönderiyorlar zor zor. Bazen yanlarında para olmuyor, o zaman Ağrılı komşularımızdan borç alıp gönderiyorlar. Borç alıp gönderilen parayı anlıyorum. Bazen annemin telefondaki sesinden, ya da yanlarındaysam sokak kapısının sessizce açılıp annemin ürkerek komşumuzun kapısının zilini çalmasından. Bu sırada evde garip bir tedirginlik havası eser. Aceleci, gergin gidip gelmeler olur, üzgün fısıltılar...

Babam benimle pek duygularını paylaşmaz, çok az konuşur. Ama arada bir durup durup: **Bu parayla koca şehirde iyi idare ediyorsun, çok zor değil mi,** der, sonra hemen susar. Eskiden **Ruhi Su** dinlermiş. Annem hızlı olduğunu söylüyor. **Ruhi Su**'nun evde plakları varmış, bir yere saklamışlar...

Anladım ki bir işe girip çalışmam lazım. Çünkü bana gönderilen para öyle az ki artık ne zaman yemek yesem, bir şey içsem bir sonraki gün yiyeceğim yemeği, bir sonraki gün içeceğim şeyi hep hesap eder hale geldim.

PARAM YOK,

Taksim'de bir kafeteryada iş bu
başladığım gün sabah sandalyele
temizlemek çok ağrıma gitmişti: **
böyle olmamalıydı, dedim içimde
daiyelerin bacaklarını silmenin ma
nım için. Ben bu okula girerken m
düşünüyordum, ama şimdi bu işi ya
yapmayı aklımdan silmeliydim. İşt
netler yağdırdım bu düzene...

Hafta içi 4 saat temizlik, 6 saat
10 saat boyunca oturmak bile yas
Canım çok sigara çektiğinde pat
görmeden tuvalete gidip binbir kork
la iki üç dakikada sigara içiyorum. B
le zamanlarda arkadaşlarla birbirin
idare ediyoruz...

Bütün gün ayakta durmaktan ay
larım şişiyor, sanki çiviler batıyor. Pay
sa yakın müşteriler çıkıp gelmiyor
içimden bildiğim bütün küfürleri soyu
**Niye geldiniz, gidin evinize, televiz
seyredin,** diyorum.. İş bilikten so
ayaklarımın tabanına basamıyor
yan yürüyorum. İşe başladığımı evd
lere söylemek zorunda kaldım. H
nasılsa anlayacaklardı. Çünkü artık
arkadaşımın evinde kalıyordum. İşe
renince hemen gönderdikleri beş
tabii...

Çalışmaktan yorgun ve bitkin bi
ce yurttaki arkadaşlarım ders çalışıy
niyor oluyorlar. Hayır, onlara hiç
Aksine o an kendimi üstün görüyo
Çünkü ben bir savaş veriyorum. H

Akşamsefası

...LARI OKUYACAKSINIZ!

...AMA YURDA DÖNERİM.

...İşe ilk onun içinde pişiyorum... Tabii çoğu kez o yorgunlukla yatınca sabah erken kalkamıyor, bu yüzden birçok sınava giremiyorum.

Ama ondan daha kötüsü bazen okuldaki bir arkadaşım bana dört milyona aldığı kotu, beş milyona aldığı ayakkabıyı göstermiyor mu, işte o zaman çileden çıkıyorum. Ben bu para için bir ay sandalye bacağı siliyor, hiç oturmadan servis yapıyorum çünkü...

Bazen çalıştığım yere sevgilim geliyor, o zaman kendimi izleniyor gibi hissediyorum, böyle anlarda bir an önce işimin bitmesini istiyorum...

Bir kafede çalışıyorum, ama bir başka kafeye müşteri olarak gidip oturmayalı çok oldu. Aslında benim en büyük lüksüm arkadaşlarla filmden çıktıktan sonra bir kafeye gidip o filmi tartışmak...

Burada çalışırken anladım ki, hayatım hep böyle olacak artık. Bir güzellik yaşamak için hep ağır bir bedel ödeyeceğim. Ama yine de sık sık: **Bundan daha kötü duruma düşmem,** diyorum.

Okuldaki sol gruplara bakıyorum. En büyük dertleri eylemlere daha fazla sayıda insanı katmak. İnsanları sayı olarak görüyorlar sadece. Her grup kendi pankartını açıyor. Ortak bir pankart yok. Gruplar arasında rekabet var. Bencillik bu. Bildiğimiz anlamda bencillik...

Oysa çok büyük sorunlarımız var. Bir çok hakkımızı elimizden alıyorlar. Babam emekli sandığına bağlı diye mediko-sosyal hakkımı elimden almak istiyor.ar. Mediko-sosyal dedim de geçenlerde ellerim ve ayaklarım şiştiği için gittiğimde doktor hastalığımı anlamadı, yine de her ihtimale karşı kas için, romatizma için dört ayrı ilaç verdi ve **Dördünü de birlikte al, birinden biri mutlaka iyi gelir,** dedi.

Ailemin durumundan ötürü harç ödemiyorum, ama okul bittikten bir yıl sonra beyaz eşya fiyotlarına endeksli olarak ödeyeceğim. Şimdi yıllık harç on milyon, kimbilir bu enflasyon hızıyla kaç para olur?

Okulda bir olay oluyor, yüzlerce polis hemen bütün gücüyle okulun etrafını sarıyor. Polis hergeçen gün güçleniyor. Muazzam arabalarını, silahlarını, techizatlarını görünce sanki sadece üzerimizde daha fazla polis baskısı kurulsun diye vergi verdiğimizi düşünüyor ve çok üzülüyorum...

Ama insanlar arasındaki uçurumlar o kadar hızla derinleşiyor ki büyük bir patlamanın kaçınılmaz olduğunu düşünüyorum.

Ben bir şey içmesem... Siz için... Nasıl desem üzerimde fazla para yok... Peki, sağolun. Param yok, ama yurda dönerim. Mavi kartım var...

- Diyarbakır Cezaevinde 35 günlük açlık grevi yapan tutuklulara yapılan saldırıyı kınıyorum.
- 2 Haziran saat 16.00'da Eskişehir'de. **Eskişehir Tiyatora Kumpanyası**'nın şenlik düzenlediği sokaktayım. Yalbı Sokak Esbank'ın on.
- 8 Haziran saat 15.00'de **Bandırma Ozan Sanatevi**'ndeyim.
- **Ronahi** haftalık siyasi gazete
- Çağlık. İstanbul Lisesi Aylık Kültür Sanat dergisi
- **Çöl Şiirleri.** Hilmi Yavuz. Varlık Şiir
- **İn İnsana** Suna Aras. Berksav Yayınları
- Daha geçen gün bir hastanede eroin bağımlısı bir gençle tanıştım. O kadar büyük acı çekiyordu ki, kelimelerle anlatılmaz. **"Lütfen köşenizde yazın, bu alışkanlığın korkunç bir acı verdiğini. Kimsenin benim durumuma düşmesini istemem"** diyordu.
- Arzu Aktaş, Neşim Saydım, Banu Atalay, Guliz Yaman, Kaya Şahin, Zeynep, Sezgin Bezgin, Onur Özkoyuncu, Jusuine, İmran Başak, Müge Şener, Tuğba Durmaz, Gülizar Yıkılız, Zeki Topcuoğlu, Eylemgüzeli, Azadi Cah, Gaye Korkmaz, Destina, Tolay Akgündüz, Işıl Sümertaş, Oage, Eşref Ural, Şengül Boran, Sinan Karataş, Canan Perdahlı, Erkan Değanay, Göktan Ulger, (bazı şiirlerini okumam için göndermişsin) mektuplarınızı aldım sevgiyle
- Mustafa Kaya, kalbindeki sevda hep sürsün

Akşamsefası

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

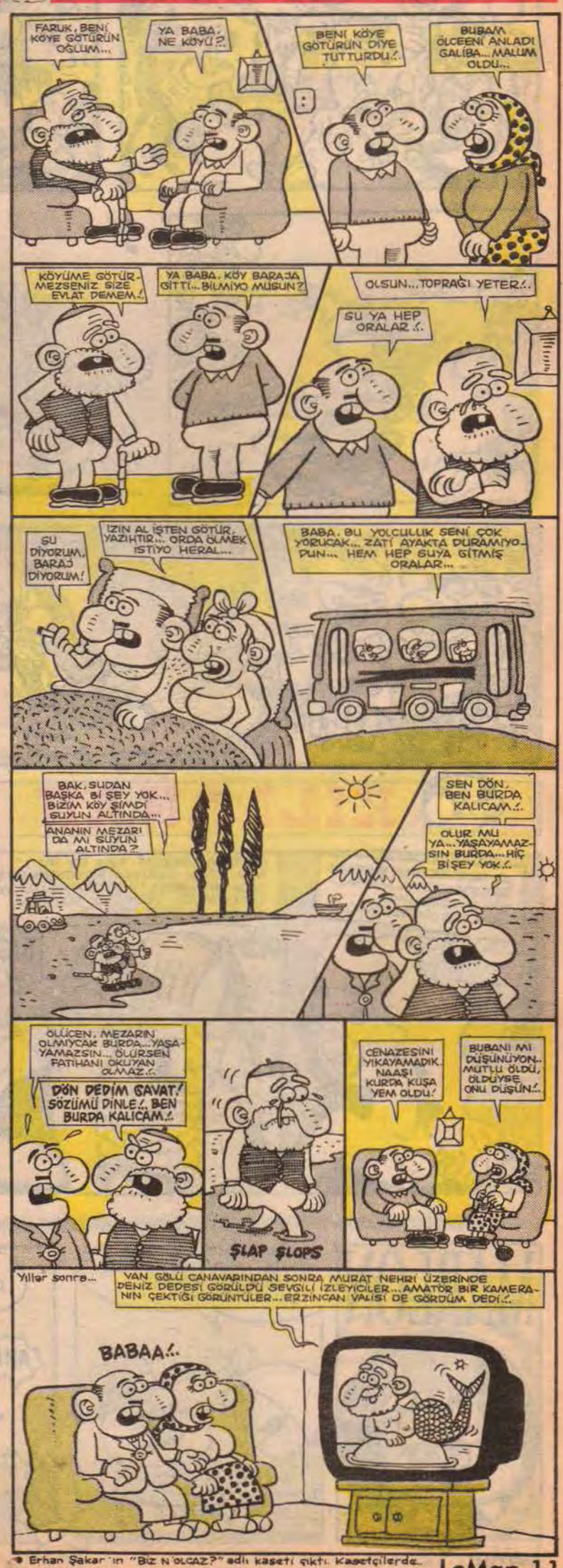

• Erhan Şakar'ın "Biz N'olcaz?" adlı kaseti çıktı. Kasetçilerde.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

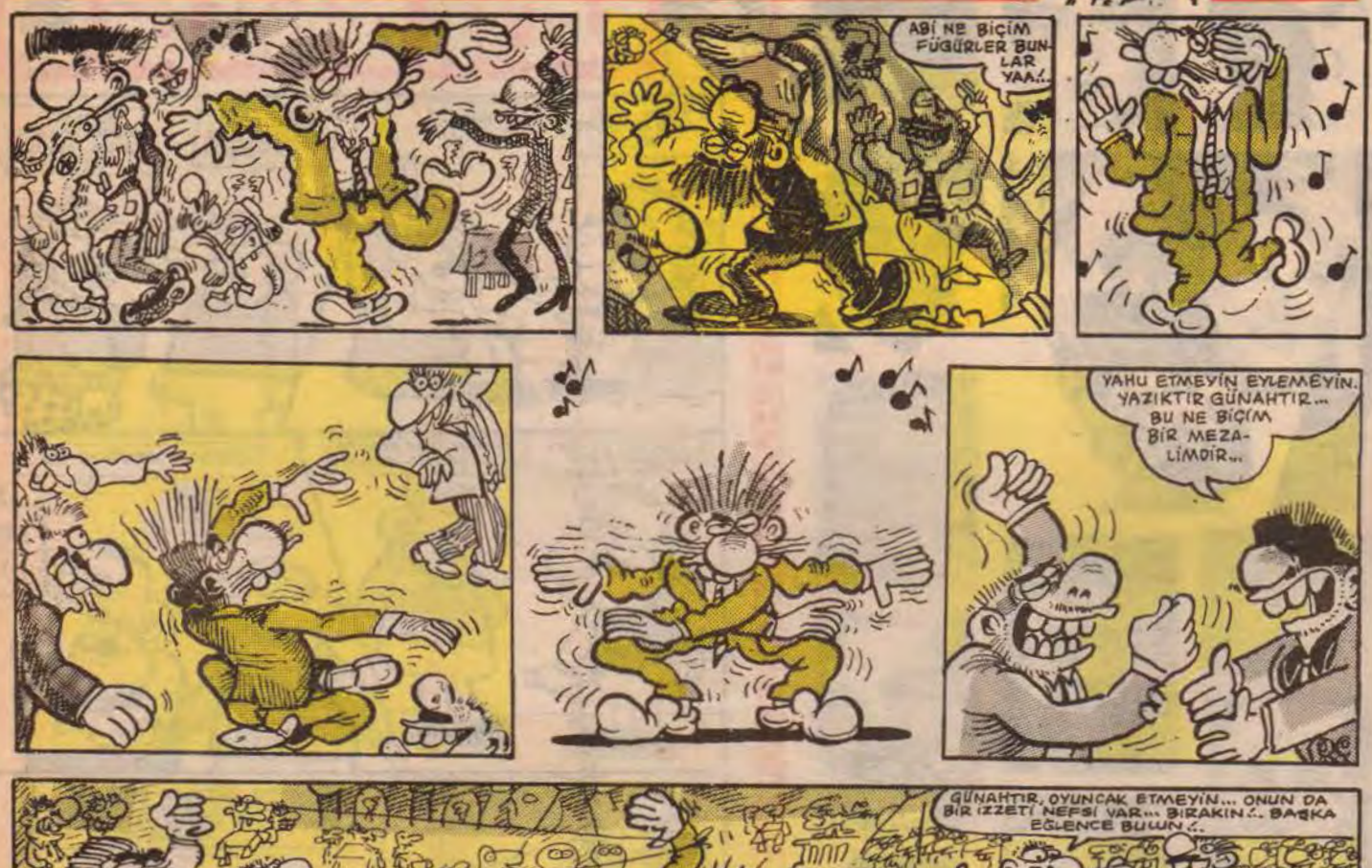

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

Yazı Katür

LÜTFÜ OFLAZ

Hırsızını Seçme Özgürlüğü!

İş arayanlara müjde; dişi büyük başımız(!) çok sayıda temizlikçi, bulaşıkçı arıyormuş!

Niçin mi?

Yediklerinden arta kalan pislikleri temizletmek için!

Aslında çok sayıda temizlikçiye, bulaşıkçıya yalnız onun değil, diğer büyük başların da ihtiyacı yok mu?

Nedense bizim büyük başların çoğu şeyleri benzemez de, sadece yemeleri birbirlerine çok benzer!

Ve bir de edindikleri malın mülkün hesabını soranlara verdikleri karşılık..

"Babadan kalma birkaç yüz bin lira, profesör maaşıyla, nasıl birkaç trilyonluk servet oldu; ikna edici bir hesap verin" sıkıştırmasına Bacımız'ın da, Hocamız'ın da verdikleri karşılık ikiz kardeş gibidir:

"Biz hesabımızı Allah'a veririz..."

Bu ne benzerlik; geçmişte Çobanımız'ın da, Tontonumuz'un da "kısa zamanda bu kadar serveti nasıl edindikleri" sıkıştırmasına verdikleri karşılık aynıydı:

"Biz hesabımızı Allah'a veririz..."

Öyle ya, demokratik bir ülkede hesap millete verilir; ama biz Allahlık bir ülke olduğumuz için hesap yalnızca Allah'a verilir!.

Keşke hesap millete verilseydi de, milletin parasının en çok hangi büyük başın döneminde kaybolduğu ortaya çıksaydı.

Hiç değilse bizim de aklımızda "Devletin hazinesini en çok şunun yeğeni mi, bunun kardeşi mi, berikinin karısı ile çocukları mı, öburkunun kocası mı kemirdi" şeklinde bir soru işareti kalmazdı.

Acaba bu soru işaretinin cevabını ortaya çıkartmak için **"Kaybolan İnsanlar Kurultayı"** gibi **"Kaybolan Paralar Kurultayı"** mı toplasak?

Sahi hiç merak etmiyor musunuz, bu ülkede en çok insan ve en çok para hangi büyük başın döneminde kayboldu diye?

Yoksa siz demokrasi, özgürlük deyince yalnız **"hırsızını seçme özgürlüğü"**nü mü anlıyorsunuz?

"Kendi hırsızını kendin seç" misali!

Öyleyse söyler misiniz, önümüzdeki seçimlerde kendinize hırsız olarak kimi seçeceksiniz!

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

LeMan 12
Akşamsefası

Şeytan aldı götürdü...

Ender Özkahraman

Evet sevgili okurlar... Bu olayın gerçeklikle uzaktan yakından hiç bi alakası yok. Böyle bişey hiç olmadı... Çizer, Galatasaray'da yürürken gördüğü kayıp aileleriyle ilgili bi öyku çizmek istedi... Hemen bitişikde Habitat için çalışan bir sürü kürt işçi vardı... Kürt işçiler ve oğulları kayıp analar... Çizer kafasında birşeyler tasavvur etti ve evine gidip çizdi... Ortaya işte bu pembe öykü çıktı... Oysa, OHAL Bölgesi'nde yoğunlaşan kayıp vakalarının sayısı 300... Son yıllarda İstanbul'da da yaklaşık 30 kişi kayboldu... Adlarını bilmediğimiz sizin çocuklarınız, adlarını bilmediğimiz bizim çocuklarımız benzer inançlar uğruna kaybediliyorlar... Ülkemizde gözaltında kayıplar sorunu kanayan bir yara haline gelmiş, en temel hakkımız olan yaşama özgürlüğ.....

.....(Çizer de kayboldu.)

BİHİ.

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

YAA, senin şu balonların var ya... Ne diyeyim. Allah müstahakını versin emi!..

İmza: Fatih KAAN (Kaligraf)

ONDICE QUALITY — ONCE 1990

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ... ESPRİ: Kadim Dost Ahmet YILMAZ

BERBER MUHABBETLERİ NO: II

ERDENER ABİ...

İstanbul'dan İbrahim ULUDAĞ'a (Yaş:16) İbrahim esprin güzel... Çizgi konusuna gelince, epey aksiğin var. İlk başlayan kişi, mutlaka kurşunkalemle çizmelidir. Önce kendini kurşunkalemle alıştır. Eksikliklerini, hatalarını daha iyi görürsün... Selamlar...

Eskişehir'den Serap ŞENOĞLU'na: Serap, çizim yapacağım diye aman dersleri aksatma... Aman gözünü seveyim... Önümüz yaz... Bol bol vaktin var...

İstanbul'dan Seymen ŞENER'e: Çizgilerin başarılı... Mektubunda bahsettiğin teklifi etme olayına girebilirsin (Tabii başlangıç için.) Fakat çok da saplanıp kalma... Zaman içinde kendi çizgini oturtacaksın merak etme...

Adana'dan Erkut TERLİKSİZ'e (Yaş: 17) Çizgilerin iyice oturmuş... İyi de hep kurşunkalemle çiziştirmişsin... Bir de çinikeyle gönderiver... Eserlerin zayıf... Çizgine uymuyor... Bazı yerleri (özellikle arka planlarda) şişirmişsin... Biraz daha dikkat lütfen... Sevgiler...

İstanbul'dan Burak PELENK'e: Burak, yine Anatomi hataların var... Duruşlar ve hareketler bozuk... Araştırma çizgisi kullanman iyi olmuş... Bir de daha fazla çizim göndersen daha iyi bir değerlendirme yapabilirim sanıyorum...

Ankara'dan Ali ABACIOĞLU ve İstanbul'dan Aynur GENCER'e: mektuplarınız elime geçti...

***HAYDİ HEP BERABER KÖŞESİ:**

İstanbul'dan Özlem DOĞAN, Demirhan ASLAN, Bolu'dan N.Özer ÖLÇER, İzmir'den Engin ÖZÇİVİCİ, Bursa'dan Özgür ACER, Barış DİRİ, Tolga ATAÇ, Mersin'den Hasan ÖZDEMİR, Trabzon'dan Murat EKİNCİ, Cenk BAYAR, Eskişehir'den Senol BODUR, Aydın'dan Cevat ÜNAL, Balıkesir'den Mertol AKDOĞLAN, Samsun'dan Uğur ALKAN, Ankara'dan İnci ve Cansu, Murat ÜSTÜN... İzmit'ten Onsun İRFAN... Espriler bu sefer olmadı... Sizler yabancı değilsiniz... Göndermeye devam... Sevgiler, Selamlar...

1.Partiküler sığır yahnisi severler derneği kuruldu. 2.Maydonoz ve faideleri hakkında uydurulan efsaneler el birliğiyle yüceltildi. 3.Sabah kahvaltısında at bacağı yeme zorunluluğu hissedildi. 4.Saat yediyi beş geçirildi. 5.Kış diyi'l diye palto giyilmedi. 6.Bir tavuğa zorla üçyüzbeş yumurta yumurtlatıldı. 7.Uçak uçuruldu. 8.Islak ve geniş bi denizde bir takım tahta gemiler değişik yönlere yüzdürüldü. 9.Kraa diye bağıran kuş neydir neyle geçinir merak edildi. 10.Ve bu kuşun martı olduğu anlaşıldı. 11.Evet denildi.

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

KİRALIK SEMT HONK-KONG'UN TARİHİ GEÇMİŞİNE BAKIŞ!..

SEVEMEDİM KARAGÖZLÜ'M OLAYI...

FANTOM

GÜZEL VE OKUNAKLI ŞİİR

Irmaklarda gezer kuğular
Dağlarda meleşen kuzular
Deli gönül coşmuş, şımarmış
Vitamini ister, kaloriyi ister
Fotoğraf çektirir sevgiliyle
Dağlık bayırlık yerde!.
Minarelini almayan sevgili
Fotoğrafta cılız çıkar
Aile albümünde güzel durmaz
Koyulmaz böyle resimler albüme
Ayrıca besinin alamayan sevgili
Zaten terkedecektir sizi
Feryadınız boşunadır, beyhudedir!..

TARZAN – ÇİTA!..

Akşamsefası

HAYDİ ABBAS

Ayıyla kartal uçakta. Kartal iki de bir başının üstünde bir düğmeye dokunuyor, hostes geliyor. Hostes; "niçin bastınız düğmeye" diyor. Kartal, "hiiçç, iş olsun" diyor. Bu böyle üç-dört defa devam ediyor. Sonra ayı kartalın ne yaptığını merak edip başının üstündeki düğmeye basıyor, hostes geliyor, "niçin bastınız düğmeye" diyor. Ayı "Hiiç iş olsun" diyor. Hostes, kaptana şikayet ediyor, kaptan da "aç kapıyı at ikisini de aşağı" diyor. Kartalla ayı uçağın kapısına geliyorlar. Kartal, ayıya, "sen uçmayı biliyor musun?" diyor. Ayı "hayır" diyor Kartal: "Uçmayı bilmiyorsun da niçin puştluk yapıyarsun!"

***

Arkadaşım Kemal Can anlattı. Örtülü ödenek için anlatılıyor bu fıkra.

***

Devlet, sınır tanımayan hırsızların örgütü değildir.

Devlet, hazinesi başbakanlarının el çantası olmuş örgüt değildir. Devlet, zavallı insanların barakalarını üç yaşındaki çocukların başına yıkan örgüt değildir.

Devlet, baskı gruplarını, sivil kurumları tetikçiler ve copla sindirmeye çalışan insanların örgütü değildir.

Devlet, işadamlarının gönüllü dostuklarla yönettiği örgüt değildir.

Devlet, özel ve zengin kuruluşların çatısı altında toplanmış maaşlı aydınların kürdanla diş temizler gibi yönettiği örgüt değildir

Devlet, avukat dilbozluğuyla yumurtlayan politikacıların sığındığı örgüt değildir

Devlet, hayatta her tadı yaşamış, her yalu denemiş, macera-perest insanların briç ayunları molasında can şenliği, eğlencesi olmuş örgüt değildir.

Devlet, yöneticilerinin hazineyi ganimet gibi gördüğü örgüt değildir.

Devlet, emekliye ayrılan bürokratlarını yönetim kurullarına yerleştiren örgüt değildir.

Devlet, hergün kuş beyinli insanların gaza gelip savaşa girmek zorunda olduğumuzu bize inandırmaya çalışan insanların örgütü değildir.

Devlet, holdinglerin kazancını-cirosunu bir iman gibi koruyan-kollayan, bunu bir ideoloji, devlet-üstü, hak-üstü inanç haline getiren insanların örgütü değildir.

Devlet, dar kafalı, ancak kibar eğitim görmüş yaşlı insanların barındırıldıkları örgüt değildir.

Devlet, bizim gibi konuşan insanların "zanlı, suçlu", kendi gibi torpilli insanların "harika sanatçı" ilan edildiği insanların örgütü değildir.

Devlet, susanların yüceltilip baş köşeye konulduğu, konuşanların kovulup, soruşturulduğu insanların örgütü değildir.

Devlet, Fransız-Amerikan dergilerini okuyup, oralardan aynen ve tıpatıp fotokopi değerler üreten insanlara milyarlarca dolar kredi veren örgüt değildir.

Devlet, gece kulüplerinde mafya liderlerinden görüş almak için doksanbin dolarlık kameralarla koşuşturan gazeteleri ödüllendiren örgüt değildir.

Devlet, dalkavuklara, şorlatanlara, kendini beğenmiş ve hiçbir işten anlamayan yalakalara uzmanlık dağıtılan örgüt değildir.

Devlet, iç barış için hergün son model silah sistemlerinden konuşan örgüt değildir.

Devlet, görev alan herkesin, kendini "devlet" sandığı, kendine yapılan suçlama ve eleştirileri devlete yapılmış kabul eden ve bu eleştirilere karşı devletin tüm istihbarat, polis gücünü harekete geçiren ve kendiyle şanlı tarihi, kutsal devleti özdeşleştiren insanların örgütü değildir.

Devlet hiçbir şey üretemeyen-geliştiremeyen, ancak, işi üretmek olan insanlara suçlama, ceza, yasaklar koyan birtakım insanların örgütü değildir.

Devlet, çelimsiz, düşük yöneticilerin bütün hırsını, kinini, yapmacıksız, basit, çulsuz ve sıradan insanlardan kan kusturarak aldığı insanların örgütü değildir.

Devlet, rantiyelerinde şişmiş domuz, fare suratlı insanların, onurlu ve gururlu bir hayat yaşamaları için itibar dağıtılan insanların örgütü değildir.

Devlet, yöneticilerinin sırf kendi sözlerini geçirebileceklerini, kendi yalanlarını ve hırsızlıklarını gizleyebilecekleri ve başka da hiçbir yetenek gözetmeyen insanların örgütü değildir.

Devlet özel çıkarların örgütlendiği insanların oturduğu yer değildir.

Devlet, menfaat grupları arasında uyum, güleryüz, hoşgörü sağlamakla görevli uzlaşıcı insanların oturduğu yer değildir.

Devlet, politik düzenlemelerin sonu gelikçe, orduyu, polisi ve üstün dini değerleri devreye sokup her defasında yine çözümsüzlükle karşılaşan insanlann örgütü değildir.

Devlet, çürümüş düzeni değiştirmek isteyen herkesi "ruh hastası" ilan eden insanlann örgütü değildir.

Devlet, otuz yıl çalıştırdığı memura altı milyon maaş veren örgüt değildir.

Devlet, yöneticilerinin sabah esneyerek yataktan kalkıp "sistem bozuk ağbi!", akşam fermuar yerlerini karıştırarak "köklü çözüm lazım ağbi" dedikleri, ve bir icraat döneminde hep bu laflan söyleyip duran insanların örgütü değildir.

Devlet, politik düzentemeleri, gerdeğin yeniden düzenlenmesi şeklinde anlayan insanların örgütü değildir.

Hangi üniversiteye konuşmak için gitsem, artık aynı şarkıyı söylüyor çocuklar.

GÜN DOĞMAYABİLİR BİR DAHA
HAYDİ ABBAS VAKİT TAMAM.
AKŞAM OLSUN DİYORDUN İŞTE AKŞAM.

Not: Bunlar ne güzel çocuklar! Hacettepe Kitapçılık kulübündeki arkadaşlara teşekkürler: Azize'ye, M.Ali'ye, Yurdal'a. Bunlar ne coşkulu çocuklar: Gazi Ünv.E.Gt.Fak.Felsefe Topluluğu'ndan Bülent'e, Mehmet'e, Özgür'e, İbrahim'e teşekkürler. Mütkiye'nin inek bayramında konuşacağım.

SÜRDİBİ Nihat Genç

TABUDEVİREN

Geçen haftaki okurumu buldum. "Ali İsmet İnanoğlu..."

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

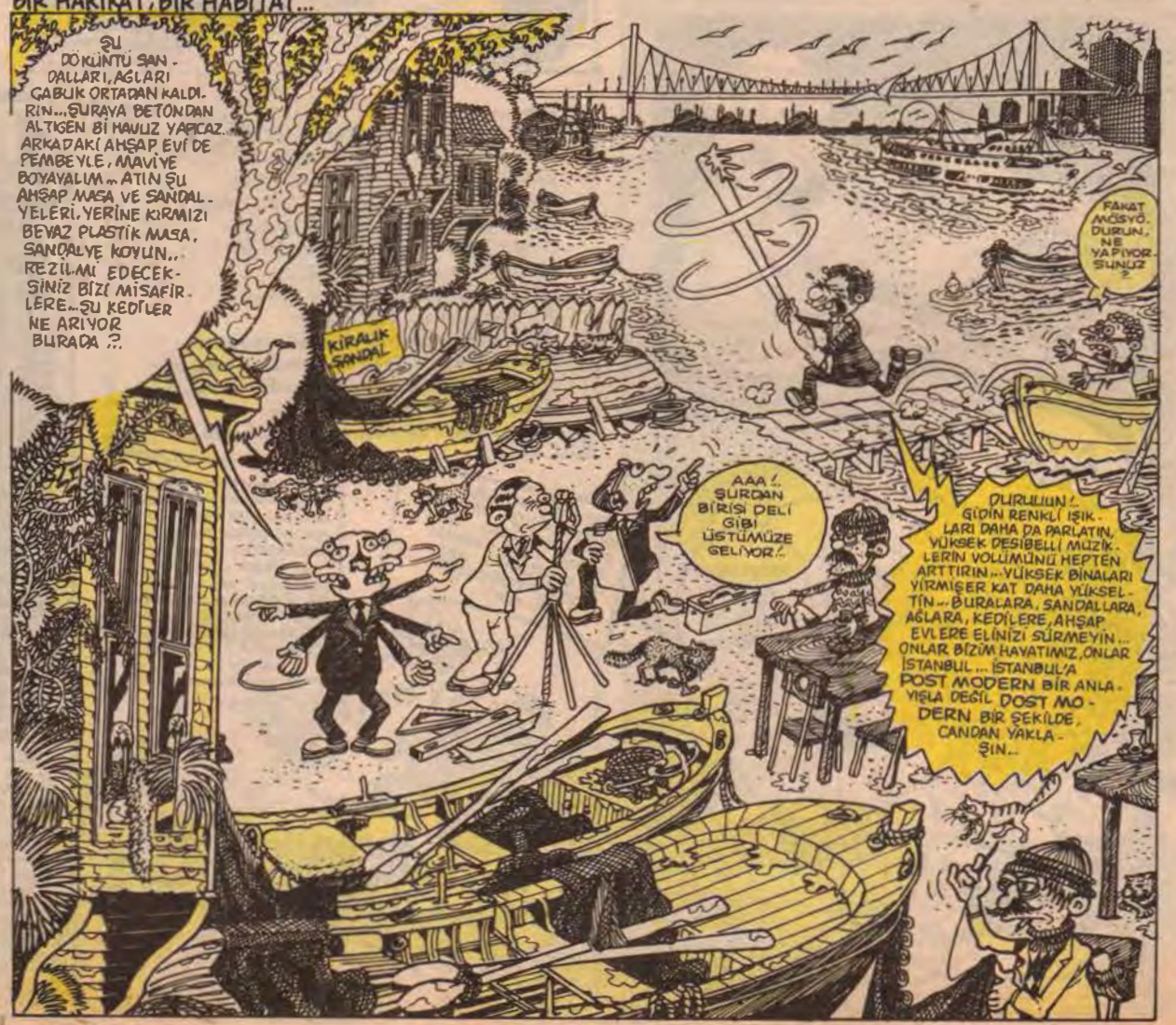

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

ÖZET: Eski sevgili, iliğini kemiğini kurutan kadın, ünlü yıldız Hülya Tavşan uçaktaydı.. Hem de kendi üçağında.. Kaptan pilot Kenan yükseldikçe anılara daha çok yaklaşıyordu..

Suat Gönülay

3. Bölüm: Su (Her soytarıya bir kral)

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

Suat Gönülay

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.F.İ.D.A.N

Selâm:... Gece. Dı Dorksayd Of Bi Muun'u dinmiyorum. Manyak bu adamlar yaa, ne biçim müzikler yapmışlar, yıllardır dinne dinne sıkılmadım. Herneyse, biraz fanatiklik belki benimkisi, ayrıca şu kısa çay kaşığına da uyuz oluyom: Fincanın içinde kayboldu gitti. Çıkarıyım onu ordan derken elim sıcak kaaveye girdi, ocıdı parmaaam azcık. Keşke tatlı kaşığını olsaydım mutfaktan ama, a da çok ses çıkarıyo, çakır çukur! Tatlı kaşığından küçük, çay kaşığından büyük, ikisinin arası bi kaşım olsaydı, severdim ben onu. Masamın üzerinde de bi sürü şey var, yazarken koluma deymesinler diye onnarı öleye itelemekten illallah dedim! İtiyom itiyom geliyolar yine. Böğe, elimin tersiyle, bi kasam onnara, gitse düşse hepsi yere! Çak ses çıkar, aşaadakiler raatsız olur. Arada sırada bi araba geçiyo sokaktan. Önce, Rrnnn diye bişii duyuyom, sonra yanımdan geçerken Rraamm oluyo, sonra yine rrnn, ve biliyo gidiyo ses. Of yaa, gece işte, bi bok olduu yok. Oturdum annatiyom, hani alur da belki esraarengiz bişey, ya da belki hissederim de, haf bi duygu, allaya pullaya yazarım anu. Yok, bişiy olduu yok. Kaseti değiştirdim, Divişın Beli taktım. Seslen yaşlı ama, iyi yine de. Bi de küllüü boşalttım çöpe. Bi umut işte, her bişiy yapışımda, belki ordan bi annamlı laf, bi ilginç lesbit çıkarım diye umuyom ama, olmıycak. Ben sizi daa fazla meşgul etmiyim. Ulan ayıp da alcak, o kadar dinnediniz; hadi bi ilginç bişii sayliyim baan. Şu nasıl: Götümü kaşırken elime bişii geldi, böcek sandım, karktım, attım yere. Eşofmanda oluşan, ip, yün karışımı bi mini topakmış. Nası bu, kamik mi? Ulan üretemiyaz bişii, yıyoz hep cepten.

SEVERİM:... Çam ağacının iinesiyle dişlerimin arasını kurcalamayı. GÖKNUR. Bisikletin lastiine kartonu, plastik gibi bişii sıkıştırılınca çıkan motor sesini. KIVANÇ. Salata tabaandaki, yumuşak, kaygan bi domates içi parçasını, çalalıma batırıp alabilmeyi. Bu başka KIVANÇ... Annemin pooça homuruyla oynamayı. MELİKE. Apartmanda otamatik söndüünde elimi duvarda sürterken, elim düümeye deyip anu bulduum aanı. Sakızın kaadını, asansörde çıkarken kapının dibine atılımda, onun aşaa düşmeyip, küçük hışırdamalarla titremesini. TEKİN. Radya anteninin yan yatırılıp, yerine oturtulmasını saalayan o küçük plastik çıkıntıyı, ve anteni yerine oturtma aanındaki küçük sesi. AYŞEN. Çekyatı açarken yanlarındaki vidaların felan, çıfırdamasını. SABİHA. Yeni orkid aldımda, içindeki küçük torbaları birbirinden ayırmayı. Taboamdaki pilavı çalalımla düzlemeyi. AYSU. Gitar çalarkene penam olmadında, kredi kartını kullanmayı. KEREM.

BİSKİDEN Bİ GÜN:... Bi maalle maçında yaşanan en berbat şey. Uzaa giden topu almaktı. Bi top, bi sürü irenç yere gideblir. Bi yokuştan aşaaya, bir baaçenin içine, bi balkona felan. En sevmediim, yokuş aşaa giden topu. Genelde, ööle bi kural kayardık, gol olsa bile, topu, otan alırdı. Bu gidip alma yüzünden, gol bile atmak istemezdik, yavaş vururduk. Ama kalede bi kardeş, daa küçük bi çocuk falan varsa, ona aldırırdık hep. zavallı, habire gidip topu getirirdi aflaya puflaya. Kalay da dıl ki. Bi, gidiya kaduumun topu, yokuş ya, durdurabilene aşkolsun: Sen gidiyon, a kaçıya. Aaniden de, yaklaştında üstüne basıp stop edemiyon, teelikeli, düşebilirsin. Azıcık önüne geçip durdurmalı. Durduyum derken bişii yapmıyon, soçmalıyon, ayaan değiya çarpıya, haydaa, bi daa gidiya, daa da hızlı. Belki bi aaca, bi taşa felan çarpıya da yavaşlıyo, oh diyon. Tabi aşaadan bi aabi geliyoso, "Aabi obi" diyon, o en nefisi. Yokuş aşaa giden topun peşinden koşmak kadar irenç bişii yok. Sekiyo mekiyo, hızlandıkça hızlanıyo aadı top. Ulan aşaa maalleye kadar gidiyo, orda bir yerde duruyo ööle. Bi de şöyle bişii oluyo, çıldırıyom. Sen sanında götünden terler akıta akıta topu durduruyon, tepikleye tepikleye gelirken, yukordakii hıyarlar sabredemiyo, "at, aat, yollaa" diye bağırıyolar. Vuruyım gitsin yukarı diyon, bi vuruyon, anaa, orda bişiye çarpıya, hadii, yine geriye. aşaaya!. Şöyle iyi bi düşündüümde, aklımda oluşan en net görüntü. Topun a gidip gidip, bi yerde ööle durduu an. Bi duvarın dibinde, bi çalılın arasında. Ordan sonra bakar. Bi kızarsın ki ana! Ama işte kızmamak. Kızınca, sinirlenip yukarı vuruyon, daha azcık bi yer gitmeden bi yere çarpıp, yine geri! Saakin olcan, alcan eline şefkatlice, öyle götürcen... Iyy, çamura girmiş bu. Çimenlere silmeli. Harş, hurş! Eh, temizlendi gibi.

PSİKOAYRINTI:... Karşı cinsle beraber yürürken bana olur baazen. Şimdi karşı cinsle, karşıdan karşıya geçmek için bekliyozdur. Arabalar azalınca geçcez. Ama, hassas bi karar aanı a. Tam olarak ne zaman geçcez, belli dıl. Bi de, karşı cins henüz yeni. Bele sanma durumları olsa, alır götürürsün. "Hadi şimdi" demeyi de sevmiyom, emir verir gibi. Aynı anda hareket etmeliyiz. Alıyom adımımı, aa, a gelmedi. Yavaş kaldı. Ama kaboal bende; aanı atıldım. Geriledim, yanına geldim, beraaber geçtik... Bir kere, ben alıp başımı gitmişim, karşıya geçtım, kızcaaz öbür tarafta kalmışlı. Unuttum onu... Bekledim, geçti kendisi. Vay be, ne hıyarlık. Bi de şeyi sevmiyom ben. Birisiyle yürüyon, senin bildin bi yere gidiyon. O, yolu bilmiyo yaanı. Düz yürürken iyi, konuşa konuşa gidiyon. Sonra, bi yol ayrımı felan çıkıya, bi tarafa dönüp yönelmek gerekiya. O, bunu bilmediği için, haalâ konuşuya, umrunda dıl, gidiyo dümdüz. Senin, döndürmen gerek. Biliyaz lan! "Şu taraftan" dersin, alır. Onu dedem de biliya. Biz, dedemin bilmediği şeyleri annatıyoz. Herneyse dönüş tarafının aksindeysem ben, ve bi erkekse yanımdaki, hafif bi omuz konduruyom, donuya a kendisi. Bi kızla, olmuya a. Yine, dönüş tarafının aksindeysem ben, "Şu taraftan" diyip onun anlattığı şeyi bölmek istemediimden, azcık duralıyom, a da duruyo gibi oluyo, yan dönüyom, dönuyoz, rabat gibi oluyaz. yeni yönümüze geçiyaz. Tam annatamadım, saçmapasan bişiyler oluya işte. Bi kızla yürümeyi beceremem, aramıza direkler, bişeyler, insannar felan girer. Ama kendim, tekbaşıma, nefis yürürüm. En iisi kendi başına yürümek. İstediin zaman durur, hızlanır, istediin an donersin felan. Elele tutuşup yürümek, a ayrı bişii. O zaman zaaten, tek bi vücutsunuzdur; yerde yürüyen dört taane ayak olsa da, ortak bi kalp vardır, sizi alıp götüren... İyi bağladım muhabbetin sanırım; duygulu oldu.

POTBURİ:..., Haftanın en heyconlı olayı: Tünel metrasunda oldu. Tam yanaşırken, elektrikler kesildi, araç durdu. Biraz sonra herkes bişiyler söylemeye başladı. Keyifliydi ortalık. Sıradan, günlük hoyaata, bi renk gelmişti. Bi bak da yaktu, az sonra çalışcaktı jenaratör felan, gidceklik. Ama işte, abarttık, tadını çıkardık. Yok içerdeki hava y termiymiş de, yok inip de gitseymişiz de, bi sürü şey. İstedim uzun sürsün. Zaten ne, iki dakkalık bi yolculuk. Azcık bişiy olsun. Geldi aadi elektrik. Gittik. Bu hafta nazlandım, bil pazarından hiçbişii beğenemedim. Acılı turşu suyu içtim bi ton... Satrancın eksik üç taşını, temizlik yaparken kanapenin altında buldum. İstiklâl Caddesi'nde yürürken gözüme toz kaçtı. Vapurla geçerken, fanta içtim. Bu her hafta oluya genelde, bi büyük köpek gördüm yine, baktım... Bişiyler oldu işte, idaare eder...

BİŞİİ:... Janis, İbrahim; Gürcan, onnar iyi dıl. Mustafa, seninki de. Meral, seninki de. Seher; Evren, okudum sizi.. Bu ne lan, ne biçim dedim. Ve bi de, "Kola kulusuna basıp oyakkabıya sıkışmıyorsa", "Arası kremalı şeylerin önce dışını yiyip kremalı orasını sona bırakma", "Pantalon veya montun düümelerini, aaniden, ayrı onda açma" Ayrıntıları, çok oldu, yapmayın onnarı bi daa. Yok başka bişii, hadi iyi günner diliyom ben!

SÜRECEK

HAFTALIK KÜLTÜR-FİZİK DERGİSİ 31 MAYIS 1990 PERŞEMBE SAYI: 4 FİYATI: 45 000 TL (KKTC'DE 45 TL)

ÖKÜZ

kanımız yerde mi kalacak oğul, er kişi değil mi sen

Mr. Yiğit Güleküz

Mehmet 2 Konferansı ve Yiğit ailesinin kaldırılmasının ardına, iyi görünebilmek için, kedi, köpek ve diğer hayvanların vurulması, hastanelerin kapatılması ve ateşli çocukların toplandığı, bina ve diğer yatırımların yapıldığı bir yıldır.

Biraz geriye bakılırsa, 1 Ç. Hükümetinin, Milletler için ayrıdığı bütçelerin yapılan harcamalarla buna gerçekliklerine inanmamız, yalnızlı 170 Sahrelet olduğu bu konular derin kaygılarımı oluşturmuş ve eğer bu duyurular gerçekse bunları ulusalarımızı sivil toplum kuruluşları toplantı gün adına protesto edişen ve bir an önce durdurulmasını talep ediyorum.

Bu uygulamalar hem insanlık dışıdır, hem de bir hayvanlarımın, yabancı ülkelerden yapılan silahlardaki kedi, köpek, tavşan ve çocuklarını yaralayabilecek etkilerden çok daha kötüdür.

Hem Van Putten
170 Sahrelet

ŞOK BELGE

HABİ "TATSIZ" GÜNLER
Barbarlığın 98 Türkiye Versiyonu

4. SAYISI Tüm Satış Noktalarında..

Akşamsefası

L e M NİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

SUÇ DUYURUSU

Arapça bir sözcük olan illaf, Türkçe Sözlükte aynen şöyle tanımlanıyor: "Öldürme, yok etme".

Sokak kedileri ve sokak köpekleri, yıllardan beri hepimizin gözleri önünde, kanun ve nizam dairesinde katledilir. Belediyelerin illaf ekipleri (yani profesyonel cinayet timleri) tarafından yürütülen katliamlar, az sayıda hayvanseverin protestoları dışında herhangi bir tepki ile karşılaşmaz...

Süreklilik kazandığında, cinayete, katliama alışmak mı gerekir?

Son aylarda İstanbul'u Habitat II Kent Zirvesi'ne "Hazırlayan" Belediye, hazırlık çalışmalarına, en iyi bildiği ve uzmanı olduğu işlerden başladı: Kaldırım taşlarının değiştirilmesi, caddelere yeni beton surların döşenmesi ve 60.000'i aşkın sokak hayvanının öldürülmesi.

Kaldırım taşlarının her mevsim değişitirilmesindeki ısrar ve beton lutkunluğu, bir akılsızlık, savurganlık, suistimal ya da beceriksizlik örneği olarak görülebilir. Eleştirilebilir, alaya da alınabilir.

Ama onbinlerce kedi, köpeğin öldürülmesinde alaya alınacak, halilsenecek, hatta eleştirilecek bir yan yoktur. Söz konusu olan candır çünkü, bu hayvanların yaşama hakkıdır. Katliam eleştirilmez, ona karşı durulmalı, tekrarı engellenmelidir!

Başka canlıların, hele hele binlerce yıldır insanlarla birlikte varlığını sürdüren evcil hayvanların yaşama hakkına saygı duymayanlardan, insan haklarına saygı göstermeleri beklenebilir mi?

Sokaklar pislik içinde yüzüyor olabilir, sokak kedilerinden ve sokak köpeklerinden insanlara çeşitli hastalıklar bulaşabilir. Kabul... Peki, 60.000 hayvan öldürülünce İstanbul temizlenmiş mi oldu? Temizliğin ve insan sağlığının tek çaresi katliam olmalıdır?

Sağlıktan Habitat'a, temizlikten düzenliliğe kadar hiçbir gerekçe, onbinlerce köpeğin zehirlenmesini, acı içinde can çekişerek ölmesini haklı çıkaramaz. Cinayet cinayettir: Öldürülen kim olursa olsun, ne gerekçe gösterilirse gösterilsin.

Bizzat Habitat bütçesinden ayrılan parayla sokak hayvanlarına sahip çıkma projeleri geliştirilirken, yaşamın izin verdiği, belediyelerin ısrarla sürdürdüğü, toplumumuzun çoğunluğunun susarak onayladığı bu katliamı kınıyoruz. İnsanları, hayvanları ayrımsız, koşulsuz seviyorsanız, lütfen bu protestoya siz de katılın. Baktığınız her yerde kan görmekten hâlâ yılgıya kapılmadınız mı?

Destek faxları için:
(0 -212 -251 52 67)

Dileyenler, 0- 212 -251 42 44 ve 251 57 54 nolu telelondan Kutlu Esendemir'le ilelişim kurabilir..

KEDİ DERGİSİ

Tek Sözcük İçin..

İçinde bulunduğun konumdan dolayı ne senin adını yazabiliyorum, ne de kendi adımı. Fakat sana kim olduğumu anlatacağım.

Hatırlar mısın. 3 kişiydiniz o zaman. Sen, annemin dayısının oğlu, İ.Y. babamın amcasının oğlu, H.G. ise babamın halasının oğlu. Küçük bir sahil kasabasındaydı evimiz. Ve siz üçünüz, hiç aksatmadan her yılbaşı gelirdiniz. Birbirinize çok düşkündünüz. Hatta bir gün İ.Y. ile para yüzünden, daha doğrusu, O'nun paraya olan düşkünlüğü yüzünden tartışmıştınız da, sonra ertesi sabah "akşamki" demişti. Asker kaçağısın, örgüt üyesisin. Bu yüzden gerçek adın B.G.'yi kutlanmazdım. Ben çok küçükken, sana Osman dememi istemiştin. Ve bir gün "Neşeli Günler" isimli Türk filminl izlerken sana bir de "Ziya" ismini takmıştık.

Bize en son, eşin H. ile gelmiştin. Üzerinden 2 yıl geçti. Ve biz senden ne bir haber alabildik, ne de izini gören oldu.

Evet Osman Ziya, senden bahsettiğimi anladığını sanıyorum. Ve ben de tahmin ettiğin kişiyim. O çok sevdiğiniz elektrikçi H. abinizin oğlu A...! P. ile D'nin ağabeyi.

2 yıl oldu bizi aramayalı. Çok korkuyorum. Senden istediğim tek şey, yaşadığına dair bir haber. Eğer hala sağ isen ve dışarıdaysan bu yazıyı okuyorsundur. Çünkü beni Leman ile tanıştıran eşin H. olmuştu. "Böyledir Bizim Sevdamız" ile danseltiğin H.

Yakalanmış olabileceğinden korkuyorum. Belki şu anda içerdesin. Belki işkence görüyorsun. Belki de artık bizi duyamayacak kadar uzakta... Eğer bu mektubu okuyorsan lütfen çok küçük de olsa bir cevap yaz. Telefon bile istemiyorum.

Tek sözcük: HAYATTAYIM

ÇAĞDAŞ ÜLKE

Daha 15 dakika olmamıştı. Türkiyem adına merşlar nutuklar okumamız, özgürlüğüüneee! Bağımsızlığınaaa! Çağdaş Uygarlığaaa! Uygar Türk Toplumunaaa! Ve sonunda da "Ne Mutlu Türküm Diyene"

19 Mayıs çalışmaları için akşam saat 08.00'den sonra stadyuma gittik. Bizim liseyi temsilen. Görevimiz, İstiklâl Marşımız, Ey Türk Gençliği, Nutuklarımız ve Ulusal Andlarımızı okumak. Türkiyemiz'i yücelten, çağdaş uygarlık seviyesine getiren andlarımız. Görevimiz bitti ve evlerimize dönmek için dağılırken hava epey kararmıştı. Saat 09.30'u geçmişti. Herkes de yani tüm kızlar da biraz korku vardı tabii... Çünkü; stadyum ve park girişi pek tekin yerler değildir. Hele de o vakit ve bayram provalarının kalabalıklığı ile epey karışıklıklık vardı. Polisler, okullar, serseriler, kıro tipli adamlar, hatta sallanarak yürüyen hovardalar.. Herkes evine telefon açtı ve aileleriyle anlaştıkları buluşma yerlerine dağıldı. Kuzenim ve benim, yani bizim buluşma yeri olan stadyumun yanı ve yeni açılan kot mağazalarının önüydü. Ve oraya gittik ilk kot mağazasının önünde dikildik. O saatte oraya dikilmek bir sürü kişinin bize laf atmasını gerektiriyor olmalı ki; bir sürü laf atıldı. "Söbyanlar manitalarını bekliyor", "Burası otobüs durağı değil, gösterelim mi?" gibi... Bu laflar bizi epey korkuttu. Çünkü: savunmasızsınız orada, ne yapabiliriz ki... Sonra durmayıp, aşağı yukarı yürümenin mantıklı olduğunu düşündük. Vakit biraz daha geçmişti ve bizimkilerde hala yoktu. Gözümüz hep arabalardaydı. Ne mersedesler yavaşladı bizi görünce, ne arabalardan farlar yakıldı üzerimize, yavaşladı arabaların bazıları biçim için, kafalarını çıkarıp ıslık öttürmeler, çağırmalar, komalar... "Biz neydik ki orada?" İşte çağdaş Türkiye'de savunmasız durumdaki kadına, kıza bakış açısı. Eminim biraz daha kalsaydık, artık "kaç parasın" diyenler de çıkabilirdi. Bunların sebebi arabalara çok dikkatli bakmamız mıydı? Hayır hayır! Türkiye'de insanlar sınırsız özgürlüğe sahipler. Ne kadar da çağdaş bir Türkiye, ne kadar da ilerici - uygar bir toplum. İşte Türkiye'deki sözde uygarlık.. Sözde çağdaşlık..

Şu anda evimdeyim, bunları Leman'a yazma özgürlüğümle yetiniyorum.

Bursa'dan Sevim

Sevgili Leman Okurları ve Üniversiteliler

18 Mayıs Pazar, Vanspor-Fenerbahçe, yarın 300 metre ötemde maç yapacaklar. Van şehir merkezinin hali hayli ilginç, saat 19.30 civarı, en önde sabahtan akşam geç saatlere kadar ya dilenerek ya da 3'ü 20 bin liraya, permatik, selpak vb. eşyalar satarak geçinmeye çalışan, sefil, yalınayak çocuklar, hemen gerilerde gün boyu kahvehanelerde oturan işsiz büyük bir genç takımı, bunların gerisinde Van'ın zengin züppleri ama onlar taksili, arabalı cihad yapan ordu misali sloganlar atılıyor coşku içinde..

Az önce evden çıkmıştık, amca kızı bir de oda arkadaşı. Delikanlının biri omuz atıyor bana, sigarasını yakmaya çalışırken, sebep? Yanımda iki bayan var diye. Birden fazla kızla dolaşırsanız yanlış anlaşılıyor burada: (Satıyor musunuz falan diye) çıkışıyorum, anında 7-8 genç daha beliriyor. Kızlar çekiştiriyorlar beni, çevremdeki insanlar tebessüm ediyor, sapık sapık.

Karşıya geçmeye çalışırken, arabalı züppe fanatikler laf atıyorlar, bağırıyorum onlara, duyan yok. 8-10 adım ötede iki polis duruyor, içim rahatlıyor gibi, bu rezillikleri anlatayım derken içimden, arkadaşımın önüne geçiyor biri, tam hizalarından geçerken, bu seferlaciz polisten geliyor.

"S...ler" kime kızacağımı şaşırıyorum. Kızlar birşey olmamış gibi davranıyorlar, hazmetmesem de elimden bir şey gelmiyor.

Konvoylardan modern giyimli, kızlara, kadınlara ağza alınmayacak laflar ediliyor. Güvenlik güçleri cadde boyunca dizilmiş görevlerini yapıyor. Türbanlı çarşaflı kızların yüzlerine bile bakmıyorlar, iyi sıyrıyorlar, anlaşılan yeri başka onların, terbiyesiz olan bizi.z

Vanlı üç arkadaşa kahraman fanatiklerin yaptıklarını anlatıyorum. Futbolcu olanı karşı çıkıyor, "Erkeksen kavga etseydin." gibisinden laflar ediyor. Belli ki "lanatik." Kırılıyorum.

Karatede kırmızı kuşağım var ama kavga etmem neyi değiştirecek ki, dövseydim yine zararlı çıkacaktım.

Maç fanatiklerine diyorum yiğitçe birbirinize saldırır, öldürürsünüz. Erkekseniz siz böyle bir ortamda kız arkadaşınızı çıkarın bir dolaşmaya, ama kız arkadaşınız olmaz, sizin yürekten yoksunsunuz.

Bu olay Van Gölü'nde damla kalıyor. Üniversitemizde, bir bilim yuvasında(?) dönen şerialçi-faşist dolaplar, büyük problemler taşıyor.

Kızlara karşı yapılan bu çirkin davranışları tezgahlayıp yapanlar arasında namaz kaçırmayan, "ehli müslimin" gençlerin de pek çoğunlukta olduğunu burada belirteyim. Kampüs minibüslerini beklerken, sırf başları açık veya elek giymiş diye yüzlerine kezzap atan yine bu gençlerdir.

Anlı, şanlı, Van: Konukseverliğin için teşekkür.

Van Yüzüncü Yıl Üniv.nden

Can ve Diğerleri İçin

Tanışlığımız zamanı hatırlamıyorum çünkü uyumuştum. Yani herşeyi unutmuştum. Sorunlarım uzaktaydı, annelerim, babam lanet okulum, dingil okul arkadaşlarım herşeyi herşeyi unutmuştum. Rahatlamış, nöronlarımı öldürmüş ve gülüyordum. Sonrası hep aynıydı. Ama biz gökyüzüne baktığımız zaman mutluluğun adını mavi koyabiliyorduk, sevdaya akan çiçekler gibi güneşe döküdük.

Vildan, Özgür, Can... Ve henüz hayatta onlar yani bizler. Eksiz ve yolsuz ebeveynler, aptal eğitimciler, polisler...

Kapana sıkışmış bizler. Belki anlamazsınız. Öyle bir an gelir ki; herşeyden vazgeçersiniz, varolmaktan bile. Gözünüz ne boş geleceği, ne de s.kilmiş geçmişi görür. Güneş, gökyüzü, deniz, dünya, hayat, sevgilin, dostun, müzik selin umurunda bile olmaz. Uçurumda duruyorsundur, aşağı bakarsın başın döner. Çevrendekilerin maskesini saymaya gücün yetmez. Üstelik etrafında da bir sürü tatlı su enteli vardır.

Biran aklına gelir işte. Beynine en ihtiyacın olduğu anda öldürürsün onu. Can da biliyordu bir gün bu yüzden gideceğini. Ama iradesi sayesinde kurtulabileceğini bilmiyordu. Çünkü kimse anlatmadı. Ben şu anda kullanmıyorum. Yaklaşık 6 ay oldu. İlaç, hastane, terapi hepsi palavra. Herşey insanda başlayıp onda bitiyor.

Oysa bizlerin beyaz umutları vardı. Can'ı 2 aydan ben göremiyordum. Bu aralar azlığını duymuştum. Onu çok aradım. Bir türlü denk gelmedi, yetişemedim ona..

Sonra Çarşamba günü atv haberde eroine bir kurban daha dedi. İsminin Can olduğunu söyledi. Sonra da, önce kaldırımda yatan cansız bedenini sonra da beyaz birşeye sarılmış bir şekilde gömülmesini gösterdiler.

Can... Can ölmüştü. Tıpkı Vitdan Özgür ve diğerleri gibi. Bu benim için çok acıydı. Onun canlı bedenini sokaklarda araken, cansızını o lanet renkli televizyonda görmek. Sanırım artık bu konuda duygusuzlaştım. Ağlayamıyorum. Ama üzgünüm ve yazamıyorum.

Şunu bitiyorum ki; hiç anlaşılmadık.

Duygularımız örselendi, gözlerimizi kapadılar, çenemizi susturdular. Sonra isyan ettik. Bu lanet yaşam bizimdi. Bırakın da yaşayalım dedik. Yasaklar koydular, sürekli üstümüzü aradılar, kitaplarımızı aldılar, copladılar, işkence ettiler, bütün umullarımızı söküp düşlerimizi yok ettiler. Oysa biz, sadece kendimiz olup bunu göstermek istiyorduk. Haraçları protesto ettik. Nükleer santrallere hayır dedik, yazılar yazdık, bağırdık size ters olan şeyleri yaptık. Tabii biz kupon kesemedik, yerimize oturup kıç büyütmedik, ticari kaygıların kurbanı olmadık, piyasa dışıydık, yakışıklı popçuların uslüne atlamadık, kim kiminle şaapmış diye izlemedik paparazzileri.

Ama biz hayatı yaşadık. Beynimizde zonkladı, cezaevindeki bayram görüşmesini de gördük, akılmızı tutamadık, bazen kafalasımızdan uçup gitti. Düşlerde çılgın kanatlar takıp, gökyüzünde deli divane uçtuk. Sevinçten ağladığımız oldu. Ağladığımızda, dudaklarımızı bükülüğümüzde çocuklar bize oyunlarını verdi. Üç verdik, dudaklarda dans ettik, sevgilimizin dudaklarında, bu onurlu bir heyecandı. Akşam olurken yani gece karanlığa bürünürken umutlarımız aydınlattı bizi.

Rock'n Roll içimizde yanan bir ateşti. Kuşak kayıptı. Kurtarıcı da yoktu. Anlayışsız ebeveynler, duyarlı yürekler, robot peşinde olan bir eğitim sistemi, toplumun saçma kuralları da vardı.

Bunların yanısıra evden ayrılmalar, başkaldırılar, alkol ve uyuşturucular vardı.

Önümüze çözüm konmadı, anlamadınız, çünkü hiç dinlemediniz. Sonra enlektörü damarımıza başlığımızda üstümüze gelip bizi psikoterapi merkezlerine teslim ettiniz. Deli muamelesi yaptınız. Ne yapsaydık yani, sizin o katı kurallarına boyun mu eğmeliydik? Biz uyuşturucunun zararlı olduğunu biliyoruz. (Sağolun sayenizde biliyoruz) Onun öldürdüğünü biliyoruz. (Az mı kurban verdik?) Bize çözüm söyleyin arkadaş!

Ya da suçu biraz da kendinizde arayın. Silikonlu göğüsleri, yemek takımlarını, nevresimleri, rating savaşlarını, bırakın bunları.

Haber niyetine verdiğiniz dana kovalamacalarını, Sarah ile Musa'nın aşkını, bırakın bunları.

Ya da boşverin. Sizden birşey beklemek hata. Kişikel çıkarlarınızla defolun. Size ihtiyacımız yok. Ama karışmayın bize. Bırakın da yaşayalım. Ama unutmayın ki, bizim yaşamımız eğlence yerlerinde kıç büyütmekle geçmiyor. Bunu bilin ve artık düşlerimizden, eylemlerimizden, müziğimizden uzak durun. Sizinle belki cehennemde görüşürüz. Biz Nirvana'ya ulaşlığımızda marşınız olan puştluğu gevelersiniz.

Dün arkadaşım aşırı dozda eroinden öldü. Aslında burayı terketmeden çok daha önce gitmişti. (Tıpkı diğerleri gibi ve gelecek günlerde gidecek olanlar gibi.)

Beyaz Bulut

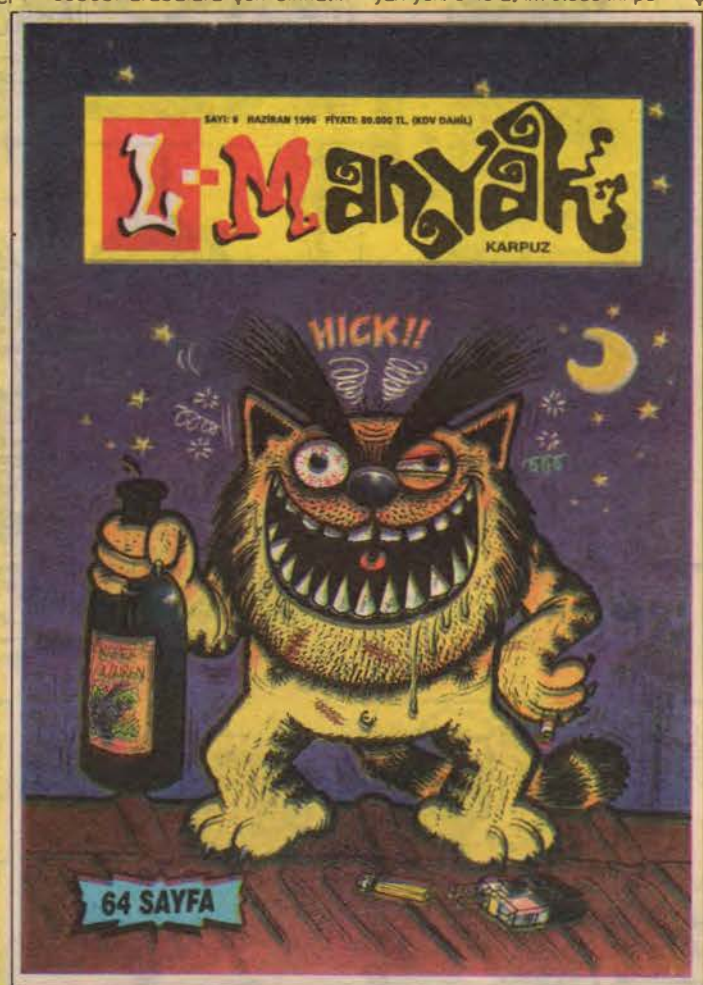

HAZİRAN SAYISI ÇIKTI

Sayı: 238 2 Haziran 1996 Pazar

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Turgay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR ● Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Turgay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BASKAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BERBER ● Bahadır BOTSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Baver ERSÖZ ● Koray ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Altay MARTI ● Lütfü ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKUÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil TAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Ayden ŞAHİN ● Ali Gökhan USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Murat YÜCEŞAN ● Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletmesi: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Büro Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Sinyor ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/**

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL

BANKA HESAP ÖDEMELERİ: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1 100364 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Sarıyer, Perpa-Ticaret Şubesine aittir)

Aksamsepeti

Ben Dönecem

Yazan çizen: Galip Tekin

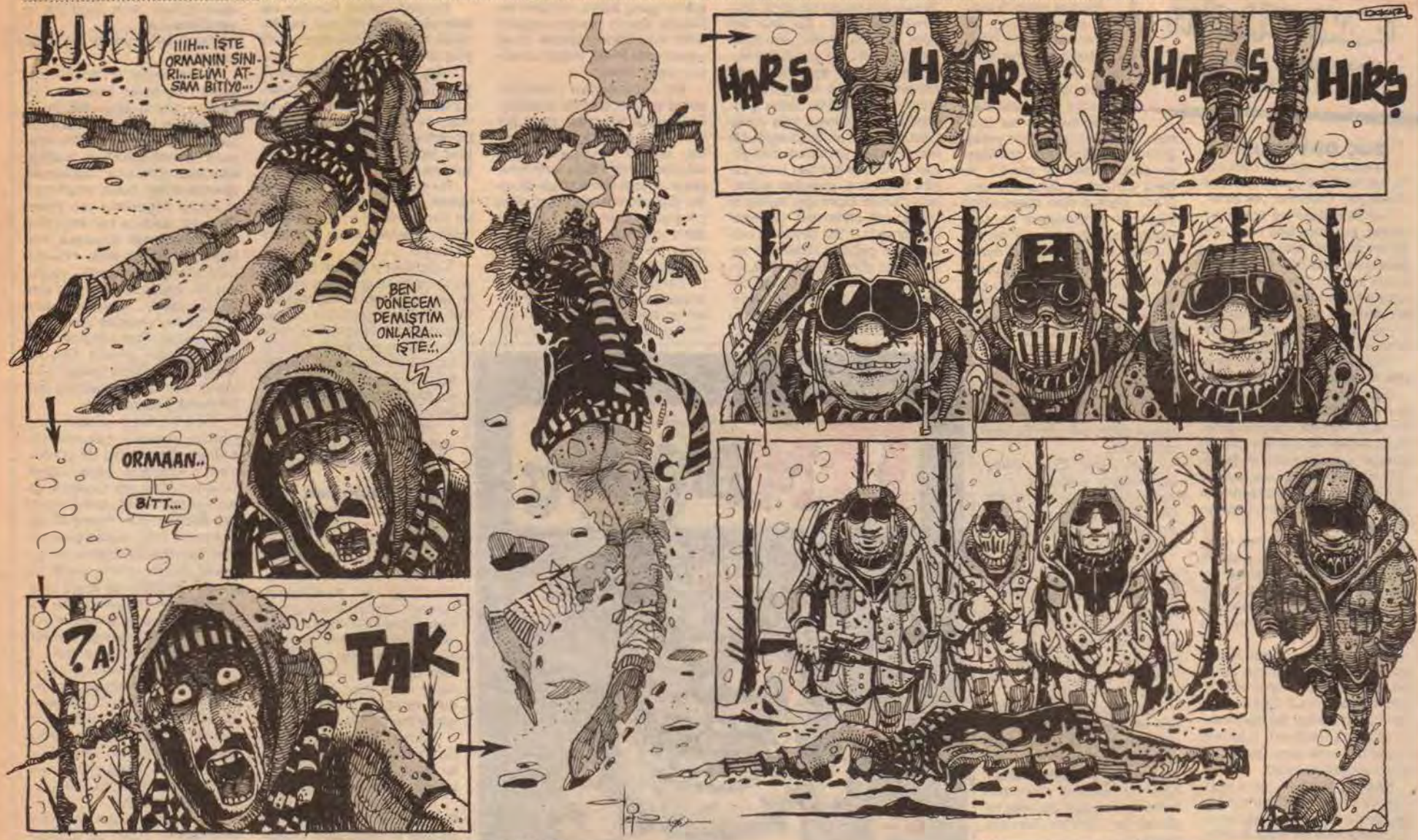

* EVET BEYLER, BURDAYIM...
* ŞİMDİ HESAPLAŞABİLİRİZ.
* AMA... AMA NE YAPTINIZ.? BU KURALLARA AYKIRI...

Akşamsefası

9 Haziran 1996 Pazar... Sayı: 239... 60.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GelMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

HAVADA DARBE KOKUSU MU VAR!.

Albay Aslon Türkeş'ten, medyanın belli başlı kalemlerine, Cunbabaya kadar, yine yeni bir darbenin geldiği yolunda açık imalar var. Anayol hükümetinin dağılmasından önce yüksek sesle duyurulan **"dağılmayın; gelirler"** uyarısı ve zoraki nikahın yürütülmesi için yapılan girişimler her düzeyde gerçekleştirildi. Ancak rejim tamamen kilitlenip, parlementonun devre dışı kalması IMF tarafından bile önerilebiliniyorken daha önceki güya darbe koşullarında olduğu gibi siyasilere benzer göndermeler sürekli yapılıyor. "Becekirsiz ve kötü niyetli parlementerler sakarca ve fütursuzca meclisi hükümeti kilitliyor, pandoranın kutusundan bakalım kim çikiyor. Hedef bu kez şaşırıyor. Ortada görünür bir sol muhalefet yok.Hoca ve partisi ise geldi, geliyor. Oysa rejimin kilitlenmesinin altında muhalefet odaklarının anormal belirsizliği ve dağınıklığı da yatıyor.. Sol oylar ülke tarihini de ilk kez %10'lora vurmuş, sağ oylar ise; ki Refah'ta merkeze oynuyor, %90'ları tokmaklıyor. Aslında görünürde darbe koşullarından çok, güç odaklarının fiili darbe gücünü bile aşacak nispette hokimiyeti var gibi. Ama rejim ve ülke ekonomisi her bakımdan öylesine kilitlenmiş ki **"Gordionun düğümü"** kendisini açacak kılıcı da bekliyor. Savaş harcamaları 1984 ile 1994 arasında 7 katrilyonu aşıyor. (Bu rakamlara, üretimdeki kayıp, yakılıp yıkılan yerleşim alanları ile gizli fonlar dahil değildir.) Türkiye ekonomisi yıkım uçurumunun üstünde düştü düşecek gibi duruyor. Sadece 1995 yılı bütçesinden güvenliğe harcanan para 8 milyon dolar, savaşa harcanan para 450 trilyon. Bu düzeyde korkunç kayba karşı ne burjuvaziler, ne de siyasi kanattan çözüm önerisi üretilmiyor, kimse buna cesaret de etmiyor niyet de. Dolayısıyla siyasal kriz deçöküntü noktasınhda.Hoco ise boş bahaneyi oluşturuyor. Hazret boşuna iktidara adımını atarken, "Nato'ya bağlıyız, Gümrük Birliği'ne devam, çekiç gücün yanındayız" demiyor. Ürktüğü açık. Anayol kurulmadan önce ellerinin arasından iktidarı kimlerin çektiğinin de farkında.

Türkiye ilginç gelişmelere gebe. Umarız korktuğumuz korkutulduğumuz başımıza gelmez. Artık aba altından değil aleni gösterilen sopalar bakalım nerelere inecek?

Akşamsefası

YENİ KÜLTÜR BAKANININ ZILGIT ÇEKTİĞİ YENİ FİLME YENİ BİR SENARYO

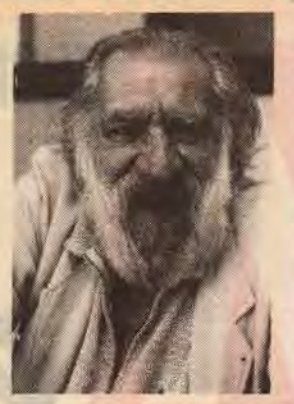

Evliya Çelebi iyidir hoştur ama,
Biraz fazla kıtır atar.
Hezarfen Çelebi öyküsü de bu temsil.
Hezarfen sözde Galata Kulesi'nden kalkmış.

Üsküdar'a inmiş...
İşin aslı şöyle:
Hezarfen Galata Kalesi'nden uçup
Haliç'i aşıp kanat çırpa çırpa
Dostdoğru Topkapı Sarayı'nın harem dairesine inmiş.
Muhteşem yatağında uzun saçları beline sarkmış.
Yüzüstü yatan IV Murad'ın kûnuna konmuş.
Bu yüzden Hazerfen, sanıldığı gibi asılmamış,
Zavallı AİDS'den ölmüş.

Hamış: Kûn: Büzük demek. IV Murad'ın baş tokmakçısının adı da zaten Emir-i-Kûn, bir kazan kaldırış sırasında Yeniçeriler tarafından paralanmış. Emirgân adı oradan geliyor.

C a n Y ü c e l

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

Hakkari'de, Özel Tim'in Bay mahallesine düzenlediği operasyonda 55 yaşındaki Sabri Beyter'e hayvan dışkısı yedirildiği ileri sürüldü.

Aydınlar ve sanatçılar, 70 gündür kayıp olan Talat Türkoğlu'nu, bastırdıkları tişörtle Kadıköy'de aradı.

Her yüz kişiden 62'si Polis'e güvenmiyor.

DOĞAN- BİLGİN
-Tekellek kardeşler-
ERBAKAN
-İktidar virajlarının keskin dönemeci-
ENSAR COŞKUN
-Lağım kokusu-
ECEVİT
- Erbakan'ın gizli saz arkadaşı-
ORHAN TAŞANLAR
- Mafya eski yeniçerinin peşinde-
AGAH'IN KÜLTÜR OFİSİ
-Edepte tasarruf yok-
ELBİSTAN CEZAEVİ
- Aptur ahman Yağmur 120 gündür hücrede-
YALIMEREZ
- Ağzı bozuk düşkün-
SERDAR ORTAÇ
- Adam olmayacağım kendisi de itiraf etti-
SABAH- HÜRRİYET- MİLLİYET
-Bermuda tiraj üçgeni-

ÖKÜZ

5. Sayısı Gazete Bayiilerinde

Dağıtım tekelinin üzerimizde oluşturduğu hayati tehlikede karşılık sizlerden aldığımız binlerce mektup, faks, telefon desteği ve öneriniz için binlerce defa teşekkür ederiz.

Mehmet Ağar'ın Adalet Bakanlığı'na getirilmesinin ardından Adli Tıp Kurumu'nda Ülkücü kadrolaşma artlı. Son olarak Fizik İnceleme dairesinin başına, cinayet ve yaralama suçlarından yargılanmış MHP'li İsmail Hakkı Uysal atandı.

Darbe söylentileri ayyuka çıktı

Erzurum Dadaşkent'in RP'li Belediye Başkanı Ercan Coşkun, Atatürk Üniversitesi öğrencilerinin "kan-koca hayatı yaşadığı"nı söyledi ve öğrencilere ev verenleri, lağımları tıkamakla tehdit etti.

HAFTA SONU NE YAPAK ?

✓ **"yaratılmış değil, yazılmış bir insanım; kendimi yazan.. yadırgamanız beni ondan.. mutsuzluğu yazmışsam kendime. mutsuz olmam için bahaneler uydurup duruyorum. Mutluluğu arayışımda kendimi kandırmak için. büsbütün mutsuzluğa düşmek için, mutluluğu arar gibi avutuyorum kendimi.",** (mum hala, **aziz nesin**)

✓ ressam erol akyavaş'ın petersburg'da açtığı 'bosna' isimli sergisi rus yetkililerce kapatılmış ve yapıtlara el konulmuş!.

✓ cahit zarifoğlu ve orhan kemal anıldı!.

✓ metin göktepe öldürüleli kaç gün oldu!. metin göktepe gerçekten yaşadı mı patron!.

✓ yılmaz erdoğan, **kayıp kentin yakışıklısı!.** ayşe kulin, **bir tatlı huzur,** sel yay!. hilmi yavuz, **çöl şiirleri** varlık yay!. akif kurtuluş, **politika ve sanat,** avesta yay!. **ergün gündüz** anlatıyor, hbr yay!.

✓ **toplum ve bilim** dergisinin 69. sayısı **toplumsal tarih** dergisin'nin de 30. sayısı çıktı!.

✓ aylık sanat kültür dergilerinin haziran sayısı çıktı!.

✓ dağıtım tekeli katliamına dayanamayan **avni** ve **dıgıl** dergileri kapandı!.

✓ balık ayhan'ın yeni kaseti çıktı!.

✓ istanbul kanatlarımın altında filmini kayseri belediye başkanı yasakladı!.

✓ türkiye'de güzel şeyler de oluyor!. mesela **ÖKÜZ!**. öküz, çığ gibi büyüyor!. herşeye rağmen devam ediyor!. edecek!. etmeli!

✓ **"her yazar, yalnız kendisi için yazar ve yalnız kendini yazar. yazarlar her ne yazarlarsa kendilerini yazdıkları gibi, okurlar da her ne okurlarsa kendilerini okurlar.",** (mum hala, **aziz nesin**)

MANSUR ŞEBBOY

PARAL & TİMOH

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜST

met üst

../..

- ah saadet
çoğu zaman ahmaktır
pek bir şey ifade etmeyeceği
ânlara şurup kalır

bedel ile öğütülmüş
şu tercih pıhtısı
ders miydi süre miydi
alıştığımız

..gecike gecike gelir gelecek..
(hayat pir fiyasko tur)

ağustosu işleyen
mor ekim böcekleri
hiç olmak da hiç yoktan iyidir
âsil üşümek kâr mı

- ah evrim bittikten sonra
doğan maymunun
maymun kalmaktan gayrı
tek şansı var mı

"zemheri"

../..

"bu çağın soylusu'na"

herşey'in 'tam şurası'ndayız gene
gölgesi kalan saçma
turizm denilince: hicret gurbet ahiret
hayat zimmetimize kayıtlı durur

boşluğu deneniyor döne döne sarmaşık
mânanın mülkü yok tarikat sayacı
insana tükenilen yerde: başlıyor ötedünya
ötedanya sek ütopya

güvercinler ötmüyorlar sanki salâ veriyorlar
bizi yanlış bile anlamıyorlar
zaman doğa'nın batılı süresi
ah biz kene'yiz

"zemheri"

../..

Akşamsefası

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

PİF PİF PİF SSSS DORT DOORT DOORT PFFF

PIFF BORB BORB BRO

LAY LAY LOOOM!.. AKVARYUM NE KADAR HUZUR VERİYOR Dİ Mİ?..

SALAK... SALAK...

SSK

HEEY! FİLMLER KARIŞMIŞ! ÜÇ SAAT DEĞİL, TAM YİRMİ DÖRT SAAT YAŞAYACAKSIN!

Paranoya

BİRAZDAN YENİ GÜNDELİK GİGELECEK. SENDEN UTANABİLİR... SEN ÇIK İSTERSEN!.

PEKİ DİLEK!..

AA. SELAM BEN YENİ GÜNDELİKÇİNİZ BEHÇET BEYFENDİ ÇIKARSA İYİ OLUR UTANIRIM DA YANİ...

GÜLHANE PARKI TOPLU BOŞANMA ŞENLİĞİ

SPONSOR: PEPSİ MAX

BUNDAN SONRA ARKADAŞ OLARAK KALACAĞINIZI UMUYORUM!..

YÜRÜYEBİLMESİ İÇİN GEREKLİ ŞOK ŞİMDİ UYGULANACAK!..

HIGG HIIK

YENİ PADİŞAHIMIZIN KİM OLDUĞU BİRAZ SONRA BELLİ OLACAK...

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

Bu hafta Ökkeş yana devrildi.

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

KOMİKAZE

137 ŞİMDİKİ ÇOCUKLUK ZAMANLARI

ASFALTLAMACA

Oyun için önce mahalleye bir asfalt döküm makinesinin gelmesi beklenir. Asfalt makinesini süren adam size uyan arkadaşlarınız tarafından oyalanırken, kimse görmeden uygun bir kap içerisinde makineden sıcak asfalt yürütülür. Mahallede gürültü yapınca size en çok bağıran GİCİK kadınlardan birinin kapısının eşiğinden sıcak asfalt içeriye boşaltılır. Sonra zaten gıcık olmuş kadının evine misafirliğe gittiğinizde kadın oyunu anlatınca "aman ne güzel asfalt kapınıza kadar gelmiş ayağınız çamur olmaz" diyerek, kadın ikinci kez gıcık edilir. Bu oyun mahalleye her asfalt makinesi geldiğinde tekrar edilir. Oyun farkedilir. Ama artık çok geçtir. Oyun annenizin size sıcak asfalt etkisi yapan dayağı atmasıyla sona erer.

Esin Kıvrak gönderdi

ERDİL YAŞAROĞLU

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

"GERÇEK KOMİK" eşittir GERÇEĞİN KOMİĞİ

2

Komik konusunu irdelemeyi sürdürüyoruz. Kimi arkadaşlar bana dediler ki "pislik" konusunu da irdelesene.. Tabii, neden olmasın. Fakat önce, "Büyük gazeteler-Özel Tv kanalları" ve "dağıtım şirketleri" hakkında araştırma yapmam gerekiyor... Bu araştırmayı yapar yapmaz "pislik" konusunu gündeme getireceğim... Ancak bugün daha güzel bir konuya... "komik"te devem edelim... Bu bölümde de iki tane "Ciddi yerli film"den sahneler var... Buyrun...

ZEHİRLİ ÇİÇEK

ÖZET: Ömer ve Bilge eskiden birbirlerine aşıktırlar... Fakat Bilge'nin yüzündeki yara izi yüzünden ayrılmışlardır... Ömer, başka birisiyle evlenmiş, İmar Bankası reklamındaki gibi sinir bir kızı olmuştur... Bilge'yse profesör Yusuf Sezgin'e estetik ameliyatı olarak çok güzel bir kadın olmuştur... Neyse efendim, olaylar gelişir şeyler olur... Ömer'in karısı bileklerini keserek intihar eder...

...Çok zengin bir türkücü olan Bilge, kadının ameliyat masraflarını öder ve kan verir.

SAHNE: Doktor odası: Bilge ve Doktor konuşmaktadırlar...

ÖMER'İN KARISI NASIL DOKTOR?

ÇOK İYİ... TEHLİKEYİ ATLATTI... SİZ DE ÇOK İYİSİNİZ BİLGE HANIM... HEM KAN VERDİNİZ HEM DE PARAYI ÖDEDİNİZ...

ÇOK RİCA EDİYORUM ÖMER, KAN VERDİĞİMİ VE PARAYI ÖDEDİĞİMİ BİLMESİN... ÇOK GURURLUDUR...

TA Bİİ...

Şimdi dikkat!.. Konuşma biter, Bilge "İyi günler" der ve çıkar...

İYİ GÜNLER...

SAHNE: Koridor...

Bilge odadan çıkar... Aynı anda Ömer'in karısı da ameliyattan çıkmıştır ve sedyeyle gelmektedir...

Ömer ve Bilge selamlaşırlar ve aralarında şöyle bir konuşma geçer...

NEDEN YAPTIN BUNU BİLGE?..

NE DEMEK İSTİYORSUN?..

KAN VERDİĞİN YETMİYOR- MUŞ GİBİ BİR DE AMELİYAT MASRAFLARINI ÖDEMİŞSİN...

KARIN BENİM ARKADAŞIM... BU KÜÇÜK BİR YARDIM...

BİR GÜN SANA BORCUMU ÖDERİM...

BANA HİÇBİR BORCUN YOK...

TEŞEKKÜR EDERİM...

...Der ve ayrılırlar... Evet yorum yapmıyorum... Bilge'nin doktora kan ve para verdiğimi Ömer bilmesin deyip odadan çıktıktan sonra Ömer'le karşılaştığında geçen bu diyalogların ve zamanlamanın analizini Sadettin Teksoy'a bırakıyorum... İkinci filme geçmeden önce zehirli çiçek'te bu tür sayısız sahneler olduğunu belirtir ve bu film hangi kanalın elinde olursa olsun derhal oynatmasını rica ederim. Ben haber alır almaz size bildiririm...

2nci FİLM

...Adını bilmiyorum televizyonda seyrettim. Başrollerde bir erkek çocuk şarkıcı, onun küçük kız kardeşi, babası ve Leyla Sorner...

ÖZET: Baba, oğlu ve kızıyla beraber yaşamaktadır... Anneleri yıllar önce ölmüştür ama genç de mutludurlar... Derken babanın hayatına fettan bir kadın olan Leyla girer... İsterik ve lüks meraklısı olan bu kadın nedense bu garip adamla evlenir, sonra adam, buna para bulmak uğruna kirli işlere girer ve hapse düşer... Leyla başka adamlarla eğlenmekte ve tabii ki iki kardeşe çok kötü davranmaktadır...

SAHNE: Oda...

Leyla üvey kızını dövmektedir...

SENİ PİÇ KURUSU!.. HADİ BAKALIM BABAN GELSİN DE SENİ KURTARSIN BAKALIM...

ÇOT

VURMA ANNECİĞİM...

Kız, ya çok iyi terbiye aldığından ya da aşırı salak olduğundan dolayı dayak yiyip işkence görürken bile kadına "anneciğim" diyebilmektedir...

YÜRÜ BANYO YA!..

ANNECİĞİM, ANNECİĞİM, YAPMA ANNECİĞİM!..

SAHNE: Banyo...

KİLİTLEYEYİM DE AKLIN BAŞINA GELSİN...

ANNECİĞİM LÜTFEN KİLİTLEME... BÖCEKLER VAR ANNECİĞİM... ÇOK KORKUYORUM ANNECİĞİM...

MM... ÇOK MU KORKUYORSUN BÖCEKLERDEN?

EVET CANIM ANNECİĞİM...

AL O ZAMAAANN: HİÎ HOO HAAAAA!

AAAY... ANNECİĞİİİ

Zaman Aynası

Aslan Özdemir

UZAYAN BİR AYRILIŞ VE KENTE KALAN IZDIRAP

senin gölgelerin kınk ışığında
tüm garipliğimle dolandığım
kaldırım taşı kentteydi aslında yalnızlığım
yetim dalgalarla kucaklaştım
bir seyrin rotasını çiziyorlardı martılar
ha ankara ha ankara'dan daha kara
dağ köylerinde
avcısızlığın kederini yaşıyor keklik sürüleri
avcının kendinden şüphe duyduğu bir zamanda
yılan budanmış mahluk çöldenizde
ya da ben öyle sandım şehrin sensizliğini
kabullendirilmiş yazgının son günleriydi yaşadığım
sevişiğim kuytularda hayat buldu
yaşama sevincim
bakirliğimin elinden tutlu
ilk yüzleşliğim kara parçası
senin payına çoban ateşleri düştü
hani deniz fenerlerinin muallakta bıraktıran ışıldağı
bana ise iri gözlerle ardından bakmak kalıyordu
üniformalar giyinmiş
ve bir arabalı vapurla uzaklaşırken.

02.04.95 / Gölcük

ŞİMDİYE YAZILMAYAN

Önceleri
Boynum bükük
Kırık kalbimle seyircin olacağım
Sen gülüp eğlenirken
Ben içime ağlayacağım
Bir başka kollarda olacaksın
Ben bekleyeceğim,
Saçlarını bir el okşak
El kabadır, her teli ayn çizilir
Büyü bozulur
Kirlenir boş bakışlarım
Kirlenir lanetli zaman
Bıçağın ağzında acı
Kesik dizim de kan
Kirlenir aşk.
An gelir söylenir bahar
Islanır gözlerim, yeşile boyanır mevsim
Dallar bir daha açamayacağı
çiçeklerini salar.
Sonradısır bu lanetli zamanın
Yıllar geçmiş olur da
Düşerse yolun benden yana
Sevinçle
Seni yine seveceğim aynı güzellikle
Pasaklı saçlarındaki akla geleceksin
Hep aynı heyecanla karşılayacağım
Ve
Yüzündeki kırışıklardan sayacağım
Kaç bahar geçtiğini
Kaç bahar ağladığımı.

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Akşamsefası

Killandırma Servisi

Vedat Özdemiroğlu

Tekel'in Dağıttığı Yazı

Vampir, kan emer. Cadı, kazan kaynatır. Fahişe vücudunu satar. Pezevenk, komisyonunu alır! Herşey olması gerektiği gibi olur, herkes görevini yapar. Hayat, kurallarından vazgeçemez.

Tekelci medya, **"davranması gerektiği gibi"** davrandı: Her ne pahasına olursa olsun ezerek, parçalayarak, bitirerek büyümek için her yol mübahtır! İyi de yaptı; seçkinci, dönek, eften ve de püften, komisyoncu, iş takipçisi, cahil, solak, "ara sıcak figüranlarla" uğraşalım derken, asıl meseleyi, sivrisineklerin bataklığını unutup duruyorduk: SERMAYE'yi! Sermaye, büyüyüp gelişmek için sınır tanımaz, engel bilmez, ne niyetle edinilmiş olursa olsun, hangi sistemi savunarak ya da karşı çıkarak kazanılmış olursa olsun, sermaye tüm sosyal kangrenlerin sebebidir. Genişledikçe çürütür, eli kanlıdır, öldürür...

Bağımsız basın; düşünce taşımanın onuruyla çıkan fikir gazeteleri, bir santimetrekare reklam almayan mizah dergileri, en sağdan en solu, holdingleşmemiş alternatif medya şimdiye kadar, niçin gerçek anlamda kurumlaşamadı? Yayınlarımızı pahalı dağıtıyor diye "ne idüğü belli" Bilgin'e, Doğan'a kızacağımıza gerçek anlamda özgürleşmenin yollarını düşünmeli ve bulmalıyız. Sermaye'ye mecbur, hatta muhtaç olarak bağımsız olabilir miyiz? Bütün "alternatif para sahiplerine" çok iş düşüyor. Ayakta kalmak dünyanın en zor işidir.

İşte **Avni** dergisi kapandı. Avni'nin çizerleri Murat Atpay ve Şevket Yalaz, gönderdikleri açıklamada şöyle diyorlar:

"Yayın hayatımızın son bulmasına neden olan "medya tekeli darbesi"ni şiddetle kınıyoruz. Patronumuzun, hayatta kalmak için "direnmek" gibi bir endişesi olmadığından "Avni-Dışı" dergileri yayın hayatından çekilmişlerdir. Direnmeyi seçtiğiniz ve "artık sadece onları okuyacaksınız" başlıklı orta sayfa haberiniz için sizleri yürekten kutlar, yayın hayatınızı sürdürmeyi başarmanızı yürekten diler, ne olursa olsun, aynı işin emekçileri olarak arkanızda olduğumuzu belirtiriz!.. Saygılar ve sevgiler..."

Ne acı, "gerçek" Girgır'ın devamı olan Avni, yayın hayatına son veriyor. Uzun ve emek dolu tarihine rağmen direnemiyor. Siz kupon kesmeye devam edin.

● ● ●

Avni'de sabahtardık; çok gülerdik, çok yorulurduk, çok gerilirdik. Hayallerimizin en güzellerini, en yenilerini bulup satmak için kafa patlatırdık. Sabaha karşı kalaiferli adalara sızıp kestirirdik, bir tek Yavuz Taran hiç uyumazdı, bir gece onun da kanına girdik. Saner, Zafer, Serhat, Biral, Süleyman ve diğerleri, hepimiz, yaptığımız deli işinin ürkütücülüğünden uzaklaşabilmek için geyiğin binbir türlüsünü yapardık. Nuri Kurtcebe gecenin bi saati gelip, açıkta uyuyanların üstünü örterdi. Gün ağarınca da Dağan Güneş gelirdi! Çok gülerdik.

● ● ●

Sermayenin, devletin, güçlülerin, yasaların, patronların, yani ilişkilerin, yani sistemin harcayıp tükettiği, ezip yoketliği bütün kafa emeğinin hesabını sorabilmek için gerçek anlamda bağımsızlaşabilmeliyiz.

Anti-tekeller yaratmadan, gurur ve ihtirasa kapılmadan, paylaşıp çoğalmayı bilerek.

Okul gazeteleri ve duvar dergileri de yokedilip bitirilmeden.

• Biraz geç oldu ama Tanju Okan'a rahmet, sevenlerine başsağlığı dilerim. Çocukluğumuzda onun 45'liklerini çok dinledik. "Yorgun" olduğunu en güzel ifade eden sanatçıydı. Dinleyelim, o güzel sesi unutmayalım.

• Kolonya iddiasında verdiğiniz destekler için sağolun. %100 haklıyım. Belgesiyle birlikte daha ayrıntılı yazıcam.

• Bülent Hahora'nın "Anneme yalnızın başlıcakını olduğunu söylemeyin, çünkü o beni hâlâ ciddi bir adam sanıyor" adlı kitabı çıktı. (Hahora Yay.)

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

BU HAFTA HABİTADİLAT DOLAYISIYLA KAPALIYIZ

ANILAR VE SİZ (Bkz. Eski LeManlar)

HİKAYE İÇİNDEKİ BİR HİKAYENİN İÇİNDEKİ HİKAYE

Malatya'nın ilginç mi ilginç bir ilçesinde askerlik yaptım ve altı yedi ay kadar önce döndüm. Geçen sene bu vakitlerde orada bulunan eski bir höyüğü görmeye gittiğimde, dinlediğim çok tuhaf bir öyküyü size nakletmek istiyorum. Bana ne anlatıldıysa, o anlarda, o ruh haliyle yazdım ve aynen aktarıyorum:

Bir höyük ki; içler acısı durumda, diğer yanıdan da herşey çok komik. Zaman herşeyi yiyip bitiriyor. Herşey eriyip gidiyor. Bazen çok saygı duyuyorum bu eriyişe. Çünkü birçok giz, anlaşılmadan yokolup gidiyor. Bu durum giden şeyi daha da kutsallaştırıyor, ulaşılması imkansız hale getiriyor. Aslında şu anda, benim de bunları yazmam saçmalık, neyi anlatmaya çalışıyorum sanki...

Höyüğün yanına geldiğimde, karikatürcü olduğumu ve hayatım boyunca bir tek bu işi yapabileceğimi anladım. Bir sanat tarihçisi, bir müzisyen veya başka bir meslek sahibi olamazdım, hele bir bilimadamı, asla... Karikatürcüyüm, mizahçıyım, ne olursa olsun benim işim bu. Bir köy var uzakta... Görmesek de, görmesek de o köy bizim köyümüzdür...

Tarihi M.Ö 3000'lere uzanan höyüğün tam dibinde, bir ev ve bu evde Hitit kralı gibi yaşayan komik mi komik **Karaca Amca ve ailesi**... Höyüğün eteklerine, yıl-

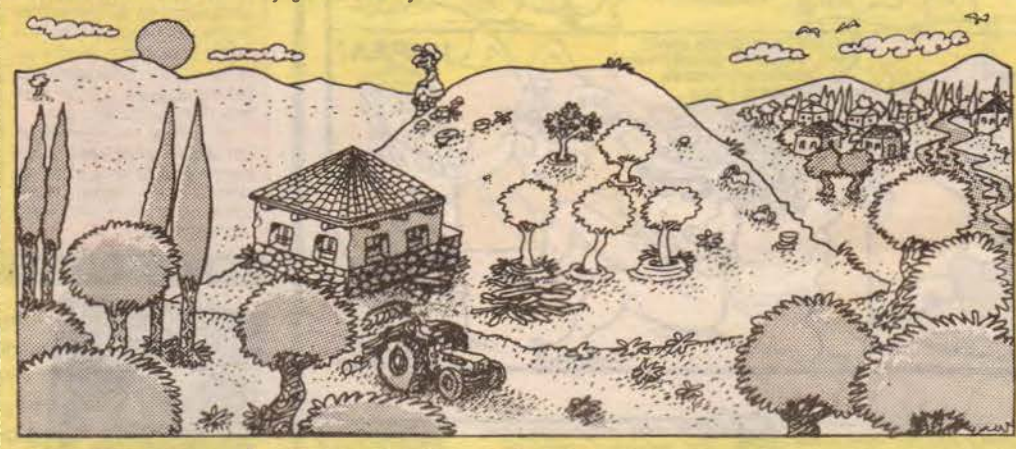

kanlara doğru meyve ve ceviz ağaçları dikilmiş, bir başka deyişle **höyüğün ocağına incir ağacı dikilmiş**. Karaca Amca'nın hanımı **Hatun Teze**, gayet normal bir şekilde bunları erezyona ve toprak kaymasına karşı diktiklerini söylüyor. **"Ağaç diktik, bu kıraç höyüğü adam edip, bağa bahçeye çevirdik, gitsinler ağaç dikmeyenlere kızsınlar"** diyor. Ne denir ki şimdi buna? Neyse herşey normal ve evrenin normal kanununa göre yok olup gidiyor...

Sağolasın komik göz... Sen ki, bizim için hayatı her zaman kolaylaştırırsın. Bütün bu şatlar altında o höyüğü kurtarmak düşüncesi veya açığa çıkarmak uğraşı ne kadar boş. O hö ük hızla yokolduğu için önemli zaten. Herşey yokolduğuna göre herşey son derece önemli... Yok olmayan bir tek **" okoluş kavramı"** var. Buna göre yokoluşun kendisi o kadar önemli değil. Çünkü sürekli var ve her an gözönünde, hep aynı... Birşey başlar ve biter, bugün var, yarın yok, ne kadar normal. İnsanın en çok alışık olduğu veya olması gerektiği durum...

Ne olursa olsun, Karaca Amca 5000 senelik bir farkla höyüğün altındaki kralla aynı yerde yatıyor kalkıyor. Tabii, kral höyüğün altında, Karaca Amca üstünde... Belki de Karaca Amca Hitit kralının kendisi, kimbilir? Herşey kocaman bir hayal, küçücük bir yatak... Karaca Amca'nın o gün bana, höyüğün kenarında, yemek yerken anlattığı acayip öykü; o ortamın, höyüğün, hayatın ve komikliğin garip karışımına bir anda ortaya serdi.

Bir zamanlar Darende'nin Yenice köyünden Hasan Usta diye biri, o yörede, bütün köylerdeki halı dokunacak yünleri boyarmış. Atıyla, toprak boyalarıyla köylere gider, gittiği yerde bir müddet kalmak suretiyle, kadınların getirdiği bütün yünleri boyar ve dönermiş. Sonra Hasan Usta'nın boyadığı bu yünler, köy kadınlarının elinde eşsiz halılara dönüşürmüş. Hemen her evde mutlaka halı dokunduğu için de Hasan Usta'nın işleri bir hayli yoğunmuş. Tabii, koyunu çok olanın yünü de daha çok olurmuş. Dolayısıyla hayvancılık ve koyunculuk ne denli iyi olursa, Hasan Usta'nın işi de o denli çok olurmuş. İşte bu Hasan Usta, bizim Karaca Amcalar'ın yünlerini boyamaya geldiği vakit, höyüğün üstünde, her zamanki yerine oturur, derin düşüncelere dalarmış. Yine bir Ramazan günü yünleri boyadıktan sonra, höyüğün tepesindeki yerine oturmuş ve ovaya doğru gözünü daldırmış... İftar vaktinde çağırmışlar. Yemek bittiğinde Hasan Usta, Karaca Amca'ya, **"Sen bu höyük hakkında ne düşünüyorsun, duyguların nedir? Yani birşeyler buluyor musun?"** diye sormuş. Karaca Amca da, **"Bişey bulamıyorum, arada bir eski paralar çıkıyor, o kadar"** demiş. Hasan Usta da, **"Hiçbir şey yok burda, olamaz da zaten"** diyerek hikayesine başlamış:

Yıllaaar önceydi; gençliğimde bizim köyde de bir höyük vardı. Bizde hep merak uyandırırdı bu höyük. İçinde ne var, merak eder dururduk. Bizden o zamanlar epeyce büyük olan **Memet Hoca** namında bin, anlattığı hikayelerle içimizdeki *merakı* hergün körüklerdi. Nihayet Memet Hoca, köyün üç gençi ve ben bu höyüğü kazmaya karar verdik. Bir gece elimizde kazma küreklerle ve eski model bir gaz lambasıyla, höyüğün bulunduğu yere geldik. Yığma tepe, neresini kazacağımızı, nereden başlayacağımızı bilmiyorduk. Kazma vurmadığımız yer kalmadı. Yarulmuş, bilmiştik. Gece ilerliyor, Memet Hoca düşünceli düşünceli höyüğün etrafını arşınlıyordu. En sonunda onun işaret ettiği bir yeri, son bir umutla kazmaya kayulduk. Kazdıkça kazdık. Kollarımız kopana kadar kazdık. Derken önümüze sert bir taş çıktı. Etrafını kazıp temizleyince, bunun kesme taştan yapılmış kalın, düzgün bir duvar olduğunu gördük. Birşeye rastlamıştık rastlamasına ama bu duvarın nasıl geçecektik? Ne varsa, bu duvarın arkasındaydı. O halde ne edip edip duvarı delmeliydik. Memet Hoca, birimizi, keski, murç gibi delici şeyler almaya yolladı. Keskiler gelince duvarın rastgele bir yerinden delmeye başladık. Yaradana sığınıp vuruyorduk, kan ter içinde kalmıştık. Ama merak ve hırs, içimizdeki gücü besliyordu. Kimbilir neler vardı içerde? Belki de küp küp hazineler... Herbirimiz, bir yandan vura vura, kesme taşlardan birini yerinden oynatmayı becerdik. Şafak sökecekti, acele etmeliydik. İçimize bir şevk geldi, son bir gayretle vura vura taşı yerinden söktük. İnanamıyorduk; duvar delinmişti. Hemen yanından yöresinden bir iki taş daha söküp, deliği girebileceğimiz kadar genişlettik. O anda içeriden öyle bir küf kokusu çıktı ki; tarifi mümkün değil. Ciğerimize, içimize işleyen bu koku hiçbir şeye benzemiyordu. Bir an birbirimizin yüzüne baktık, Memet Hoca ise hemen gaz lambasını delikten içeri uzatıp bakh. İçerde yüzyılların karanlığı vardı. Fakat Memet Hoca'nın gözlerinden çıkan hırs ışığıyla içerinin karanlığı yarıldı... Memet Hoca iki kişiyi gözcü bıraktı ve üç kişi delikten aşağı süzüldük. Lambayı tuttuk ve bir anda hayal kırıklığına uğradık. Burası dört köşe bir oda gibiydi, fakat boştu. Daha doğrusu bizim görmek istediklerimiz yoktu. Sadece köşede iki tane kesme taştan dikdörtgen mezara benzer birşeyler vardı. Memet Hoca, hırsına bir de sinir katılmış bir halde bu mezarlara atıldı. Ağır kapaklarını oynatmaya yeltendi. Onu böyle görünce biz de yardıma koyulduk, birincisinin kapağını açtık. Bunlar gerçekten de mezarmış. İçinde kemik yığınından başka birşey yoktu. Memet Hoca köpürüyordu. Hemen ikinci mezarda da aynı şekilde bir iskelet uzanmıştı. Kemik, kemik, kemik... Fakat a da ne! Bu iskeletin parmaklarından birinde bir yüzük vardı. Taşlı, güzel bir altın yüzük. Memet Hoca hışımla yüzüğü kaptı ve sebine indirdi. Bütün çaba bir yüzük için miydi? Bizim ağanın parmaklarında bile bunun emsali çeşidi vardı. Bölüşsen bölüşülmez. Bir yüzük, hiç beşe bölünür mü? Bölünseydi bir parmakta olmazdı ki, yüzük ancak bir parmağa takılır. O parmak da Memet Hoca'ydı galiba...

Hetak olmuştuk, sinirliydik, yorgunduk. Şafak söküyordu ki, aradan hızla ayrıldık. Erlesi gün köylüler ve candarma durumu anladı. Yetkililer geldi, ölçtü, biçti, araştırdılar ve birşeyin kaybolmadığına, zaten kaybedilecek birşeyin olmadığına karar verdiler. Kazanlar arandı, kimse birşey bulmadığı için bulunamadı. İlerleyen günlerde bizler, yani o gece höyüğü kazanlar, Memet Hoca'ya yüzüğü sorduğumuzda, kaybettiğini, anda olmadığını söyledi. Şaşırmıştık, Memet Hoca parmağını düşürüp kaybederdi de, altın yüzüğü kaybetmezdi. Bu işin içinde bir işvardı. Belki de ufak bir ganimetin kavgası, ondaki sahip olma hırsını alevlendirmişti. Birşey anlamıyorduk ve yüzüğün akibetini merak ediyorduk. Her soruşumuzda binbir yeminlerle kaybettiğini, yakıldığını tekrarlıyordu. Bu duruma sinirlenenen arkadaşlarımızdan biri, höyüğü, yüzüğü herbi şeyi anlatıp Memet Hoca'yı ihbar etti. Yetkililer hepimizi sorguya çekip Memet Hoca'yı iyiden iyiye sıkıştırdılar ve yüzüğü teslim etmesini söylediler. Memet Hoca'da cevap aynı, **"Yok, bende değil."** Allem ettiler, kallem ettiler; Memet Hoca'da tık yok. Nice korkutmacalar, dayaklar, tehditler: Memet Hoca bana musın demiyor, sözünden dönmüyor. Yüzüğü getirmesi için Memet Hoca'ya yapmadıkları şey kalmadı ama baş... Derken en son çareye başvurmaya karar verdiler; **Memet Hoca'yı konuşturmak için elektrik vereceklerdi...**

Zaman epey eski, o günlerde dili köylerde, şehirlerde bile doğru dürüst elektrik yok. Elektriği kimse tanımaz bilmez. Belki adını duyanlar vardı ama onlar da ne işe yaradığını, tam bilmiyorlardı. Işık olup aydınlatır diyorlardı o kadar. İşte Memet Hoca'ya bundan verilecekti. Peki Memet Hoca ışık olup aydınlanacak mıydı? N'olacaktı, niye veriyorlardı ki bunu? Yoksa acılıyor muydu? Memet Hoca tüm bunları da, elektriği de hiç mi hiç umursamıyordu. Zerre kadar da korkmuyordu. İnadım inat, yüzük yok da yok...

Öyle ki ertesi gece beraber kazı yapan bizler bile yüzüğün onda olmadığına inanır olmuştuk. Memet Hoca bu tavrıyla tüm yetkilileri de şaşkınlık içinde bırakmıştı. Yaman adammış vesselam. Derken, bir gün yetkililerden biri Memet Hoca'ya elektriğin ona ne gibi acılar vereceğini açıklarken aklına esip tesadüfen, **"Bak! Elektrik verilince erkekliğini kaybedersin, bi daha çocuğun olmaz"** diye acayip birşey salladı. Bunu duyan Memet Hoca'nın beti benzi attı, ödü patladı. Bir hışımla hemen gidip yüzüğü getirdi, teslim etti. Hayretler içinde kalmıştık. Epey yaşlıca olup onca çoluk çocuğu olmasına rağmen, erkekliğini yitirmekten niye bu kadar korktuğunu hiç anlayamadık. Bir daha **o işi** yapamayacağını sandı herhal. Hey gidinin, ölümden bile korkmayan adam, kuşu ölmeyecek diye korktu. Anlaşılan, **"Ben ölürsem erkekliğim kalır, ama erkekliğim giderse ben zaten ölürüm"** şeklinde düşünde zoor...

Demiş ve hikayeyi böyle bitirmiş.

Karaca Amca da tatlı sohbetini noktaladı. Güneş batıyordu, veda edip ayrılmak için kalktım. Höyüğün her yanından eski dibek taşları sarkıyordu. Sonra, son bir kez höyüğün üstüne çıkıp, Hasan Usta'nın yün boyamaya geldiği zaman oturduğu yere oturdum ve onun baktığı yerden ovaya baktım. Gülerek Memet Hoca'yı düşündüm. **Demek ki; onun için dünya serveti, ganimet, üzük, hepsi alan. Son ana kadar mala vurmaktır gerçek olan.** O halde ne işin vardı, höyüklerde be Memet Hoca? Ne diye tahrip edersin oraları, otur evinde; sabah akşam tepiş. Shilman mısın sen yahu?..

Akşamsefası

BAYIK BÜLÜ

Feyhan Güver

KANLI KALEM

HAZRETLERİNE İNAT

NAPOLYON para, para, para diyerek zillet çukurunda boğuldu. Ama SOKRATES kendine hediye edilen bir çuval parayı denize dökerek nefrette son beni nefsimden uzaklaştırıp zilfete düşürürsün diyerek izzet hasletinde kaldı. İkisi de başka dünyanın insanlarıydı. Aile münasebetleri hiç olmamıştı, hatta birbirinin izinden bile geçmezlerdi biri faşizmin bayraktarı ötekide faşizme yol tayini yapan derebeyi çetesiydi. Nasıl oldu da rekabeli bırakıp yakın aile münasebetleri ile maddi çıkarları birleştirip tekelci sermayenin dostluğunu kurdular.

Deyişen dünyayla birlikte zaman akışı içerisinde günümüz türkiyesinde iki gücü birleştiren menfaat hırsı rekabeti bıraktırıp tekelleşme zihniyetini doğurarak sömürü düzeni içerisinde ya bu deveyi güdersiniz ya bu diyardan gidersiniz dayatmalı metinli mukaveleyle yazma ve yayınlama özgürlüyüne bir çırpıda derebeyi nizamnamesiyle darbe indirdiler. Her ne kadar paramızı cebimizden alsalar bile beyinlerimizdeki yazma ve yayma hakkına sahip olduğumuz özgürlüyümüzü asla ve asla elimizden alamazlar. Çünkü biz böyle çoook develer güdüdük.

Cihanı alem biliyor ipin iki ucu suda onun için fırsatları iyi değerlendirip, kendi menfaatiniz açısından olumlu bulduğunuz dayatmalı sömürücü zihniyetinizle kimlere kötülük yaptığınızın da çok iyi farkındasınız. İki yakanın bir inde kalması hiç bir zaman mümkün olmamıştır yine de olmayacaktır gibimize geliyor çünkü ikisinin de kursağında fesatlık yatar ve bir gün birbirlerine hiddetlenir boğuşur o inden ayrılırlar. O'na bir başkası girer.

Bir gerçeği unutmamak lazım açık nimetlen izzetli ve cömertçe paylaşmanın idrakinde olanlar hiçbir zaman zillete düşmez izzet hasletinden uzaklaşmazlar.

Yasin Adıyeke

Geçen haftadan devam..

KÜLTÜR BAKANLIĞI'NA AÇIK ÇAĞRI

BÜYÜK TÜRK DÜŞÜNÜRÜ Agah Oktay Güner yönetimindeki Kültür Bakanlığı'nın, aralarında Leman'ın da bulunduğu 93 dergi ve gazetenin alımını "tasarruf genelgesi" ni gerekçe göstererek keseceğini öğrendik. Tasarruftan ziyade siyasi bir karar olduğunu düşündüğümüz bu operasyona karşılık, Leman olarak, yalnızca posta pulu ücreti karşılaması şartıyla, dergimizi, Bakanlığa bağlı kütüphanelere göndermeye hazırız.

LeMan

LEM

Bugünlerde hep devrimi düşünüyorum sevgili... Yoran, yıpratan, oma büyülü ve inatçı bir düş gibi... Cesaret veren ve hiç unutulmayan masallar gibi...

Ne zaman devrimi düşünsem, bu düşle birlikte aklıma askerlikte tanıdığım hep o beyaz kemerli er gelir... Öylesine seviyordu ki beyaz kemerini ve öylesine bağlıydı ki ona, bu yüzden tam sekiz kez askerlikten firar etmişti. Birlikte herkes ondan bahsediyordu. Öyküleri dilden dile dolaşıyordu. Zayıf, uzun boyluydu. Hatları sert ve oldukça esmerdi. İri gözkapakları vardı. Çok sakin dahası kendinden oldukça emin görünüyordu.

Onun için göze aldıklarından olsa gerek beyaz kemeri nereye gitse farkediliyordu.

Üstelik iri tokalı, bir kadın kemeriydi bu. Geceleri nöbet beklerken seyrederdim. Fosforluydu sanki. Işıl ışıl parlardı. Gözalırdı.

Neredeyse hemen hergün, bu kemeri taktığı için subaylardan ve çavuşlardan dayak yerdi. Yüzüne ve bedenine sopalar ve tokatlar inerken o sadece iki eliyle sımsıkı kemerine yapışır ve dayak atanlara kahkahayla gülerdi. Dayak yerken kahkaha atan gördüğüm ilk insan oydu. Üstelik hüzünlü, dahası kavruk bir yüzü vardı. Ve ne tuhaftı ki bu yüz, askerlikte palaska yerine beyaz kemer taktığı için dövülürken kahkaha atan insana çok uyuyordu! İyi düşünülürse bu dayak bu acımasız ve rezildünyoya çok yaraşıyordu!

BEYAZ KEME

Çünkü bu er asker elbisesinin
yaz kemer takmıyan ve bunu yap
de başı derde girmeyen bütün er
eziyet çekiyordu.

Yaşarken bilmezden geldiğimiz
muzdan sakladığımız bütün köl
saçmalıklan, şimdi, bu inatçı ve gö
beyaz, fosforlu kemeri aydınlatıyor

Ceza olsun diye en gereksiz
yerlerde nöbet tutturuyorlardı on
kendisi gibi hüzünlü ve onurlu
ağaçlarının nöbetini tutarken ya
Beyaz kemerin yüzünden ne ko
nacaksın bunca eziyete? diye so

Gecenin karanlığında ışıl ışıl p
merini okşadı hafifçe, sonra da:
bono çok iyiliği vardır, ama sorm
mem. Ama iyiliği olmasa bile ker
çok önemlidir, dedi...

Bir kemerin neden bu kadar ö
ğunu soracaktım ki, gecenin kara
ların koraltısıyla birleşti. O on sa
ışıltılı beyaz kemeri aydınlatıyord
ğumuz yeri. Böyle bir anda sorum
çobilirdi, vazgeçtim somaktan.

Beyaz kemerli askerin ünü bütü
liklere yayılmıştı. Onu merak eden
için çok uzak yerlerden gelen erler

Onun ziyaretine gelen kimse

KİŞİSEL BİR DUYURU

L- Manyak dergisinin 6. sayısında yayımlanan, "Aşk" altbaşlıklı Hayat Bilgisi köşesinde, Tann ile Adem ve Havva'nın harmanlan arasındaki konuşmalara, bazı okurlardan tepki gelmesi ve gelmeye devam etmesi üzerine birkaç önemli konuda açıklama yapma zorunluluğu hissetmiş bulunmaktan dolayı çok üzgünüm.

Hayat Bilgisi, ilk kez yedi sene önce Limon dergisinde yazılmaya başlanmış bir köşedir. Köşeyi, en azından bir süredir takip edenler, ana mantığının da "Yalan" olduğunu çok iyi bilirler. Ana mantığı "Yalan" olan bir köşede Tann'nın harmanlarla konuştuğunun yazılması, böyle bir durumun iddia edilmesi anlamına kesinlikle gelmez. Bunun Dünya mizahında benzeri pekçok örneği bulunmakla birlikte, hemen hiçbirinde birtakım manevi değerlerin aşağılanması amacı güdülmemiştir. Sonuç olarak, yazıdan herhangi bir şekilde rahatsızlık duyan tüm dindar okurlarımızdan özür dilemekle birlikte, iyi bir müslüman olarak yaşayan ve ölen anneme ve diğer telefona çıkan mesai arkadaşlarıma küfür ederek tepki gösterdiklerini sanan bazı kişilere, mizah yazılarını öfkelenmek için değil, eğlenmek için okumalarını tavsiye ederim.

Kemal Kenan (L- Manyak yazarı)

İlhan Selçuk'tan Babıâdi!

Bir süre önce faksımıza Cumhuriyet yazarı İlhan Selçuk'un, Lütfü Oflaz'ın LeMan'daki yazıları üzerine kaleme aldığı bir değerlendirmesi geldi. Aynen yayınlıyoruz:

Lütfü Oflaz, Babıâli'de yazarlığa başladı.

Babıâli yokuşu diktir.

Eskiden gazeteci olmak isteyen bu yokuşu terleye terleye tırmanır, kimliğini satlığı zaman da ayağı kayıp tepe aşağı yuvarlanırdı.

Artık Babıâli geçmişte kaldı.

Medya, İkitelli'ye taşındıktan sonra, çoğu yazara istediği gibi çiftetelli oynatıp gazete sayfalarında köçeklik yapanların alnına Amerikan doları yapıştırıyor.

Lütfü Oflaz, Babıâli göreneğinde direnip kalemiyle dikine tıraşı yeğlediğinden, İkitelli'ye kendisini beğendiremedi, medyanın sansürüne uğradı, ama, yazarlığını var hızıyla sürdürüyor.

İki üç fırça darbesiyle ortaya bir resim çıkaran ustalar gibi, Oflaz da avuç içi kadar bir kağıt parçasında diyeceğini söyleyiveri'p, lafı kısa kesen kalem erbabının ruhlarını şad ediyor.

Yazının adab-ı muaşeretini biliyor.

"Yazının adab-ı muaşereti nedir" diye sorarsanız yanıtı kolay!.. Bu işin muaşereti Çiftetelli'de holding patronuna yaranmak isteyen o biçim gazetecilerin elinde kaldı, adabı da yeni koşullara boyun eğmeyip kalemini kırmayan gazetecinin yazısında görülüyor.

Lütfü Oflaz, kubbesi çoktan yıkılmış bir hamamın namusunu kurtarmak için yazanlardandır. Ama inanıyorum ki yazdıkları **"baki kalan bu kubbede bir hoş seda imiş"**çesine havaya savrulup gitmeyecek; çünkü genç kuşakların dergilerinde kalkola bir uğraşın sıcaklığı içinde yazıyor.

Bunca eziyet, çile, hapis, mahkemeden sonra geleceğe yönelik umutların kanat çırpışı, toplumun yüreğine su serpiyor.

Yalnız su serpmekle de kalmıyor...

Oflaz'ın yazıları, mizahın gülücüğünü koruyan iyimserliği içeriyor.

Yaşamın her çeşit acısı karşısında gülümsemek, insanın en büyük silahıdır.

DUYURULAR

Grup YORUM
GELİYORUZ
Çıktı.. Kasetçilerde..

Suat Özkan
"Dedeler"
Tüm Satış Noktalarında

Umay
UMAY
34 U 442
Veda
Busesi
Kitapçılarda

LEMAN T-SHIRTLERİ SATIŞ NOKTALARI

EGALE spor Tekstil
İnönü Cad. İnegöl Çarşısı giriş kat No:46 Bursa
Tel: 224 - 224 27 21

CAN KİTABEVİ
Nalbanoğlu Kent İşhanı No:21/3 Bursa
Tel: 0224 - 220 34 09

KIRIK DEBİLEBİ

SUAT ÖZKAN

EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET VERİYOR

Ortaokullu, liseli arkadaşlar. Bırakın karnelerinizdeki kırıklara babanız üzülsün. **Leman en kötü karnelere bir dizi bisiklet veriyor.** Karnesinin kötülüğüne güvenenler Leman adresine fotokopileri (tahribat yapmadan) gönderebilir, ya da fakslayabilirler.

...Lİ ASKER VE DEVRİM..

...ne be-
...ığı için
...yerine
...korku-
...deri ve
...ek erin
...n uzak
...r gece
...kavak
...gidip
...daya-
...an ke-
...emerin
...yleye-
...aslında
...i oldu-
...ağaç-
...e onun
...lundu-
...ünç ko-
...ceri bir-
...örmek
...rdu.
...Ama

başkalarına gelen ziyaretçiler onun hakkında önceden çok şey duydukları için bir anda etrafını sarıyor, hem soru soruyor hem de gözlerini o iri tokalı, fosforlu beyaz kemere dikiyorlardı büyük bir merakla, belki de kanayan bir hasretle...

Sonra beyaz kemeri yüzünden subaylar ve yönetmelikler çok üstüne gelince yine firar etti. Yine yakaladılar, yine firar etti... Sonra ben teskere aldım, oma onunla ilgili haberler geliyordu bana.

Beyaz kemerini bize ver, sana hemen teskere verelim, demişler, kabul etmemiş... **Ancak ölünce alabilirsiniz beyaz kemerimi,** demiş...

Bugünlerde hep devrimi düşünüyorum sevgili yoran, yıpratan, ama büyülü ve inatçı bir düş gibi... Cesaret veren ve hiç unutulmayan masallar gibi...

Bugünlerde hep devrimi düşünüyorum sevgili; çektiği zulüm ne olursa olsun beyaz kemerinden asla vazgeçmeyen er gibi... Eğer bir gün şehrin sokaklarında beyaz kemeriyle dolaşan çok yaşlı, hüzünlü; ama gözüpek bir er görürsen ençok devrimi, düşlerimizi, biraz da beni hatırla sevgilim...

Ama en çok devrimi! Şu an bir mucize gibi görünen ve bu dünyada, bu ülkede hâla yaşıyor olmamız gibi mucize olan devrimi...

* 15 Haziran saat 14.00'de Kayseri'deki kitap sergisindeyim **Arkadaş Kitabevi.**

* Anadolu'da birçok şehir ve ilçeye konuk olduğumda orada adı **Barış, Arkadaş, Dost, Çağdaş** olan radyolara konuk olurum. Bu radyolar Anadolu'da demokrasi ve özgürlük mücadelesi verirler. Ve zor şartlar altında görev yaparlar. Ancak birbirlerinden haberleri yoktur. Bana radyonuzun frekansını ve telefon numarasını bildirirseniz bu aracılık görevini seve seve yaparım. Bu hafta Eskişehir'deki **FLASH RADYO'yla başlıyorum. Frekansı 104.5 FM. Tel: 0222-234 94 12 FaX: 0222-232 45 10.** Bu radyoların birbirlerinden haberdar olmalarını dahası birbirlerine konuk olmalarını çok istiyorum.

* Cezaevlerindeki baskıları protesto için yapılan açlık grevleri artıyor.

* Zalimler muhalif basına karşı özgürlük ve demokrasi isteyen gazete ve dergilere karşı birleştiler. Artık bizim gibi muhalif dergilerin ayakta kalması daha da zorlaştı. Bu yüzden biran önce muhalif gazete ve dergilerin birleşerek ortak dağıtım şirketlerini kurmaları gerekiyor. Henüz vakit varken...

* **Kıraç Dağlar Kar Tuttu.** Suzan Samancı. Öyküler. Can Yayınları.

* **Karşı Düşler.** İ.Ü Vet Fak. öğrencileri çıkarıyor.

* **Bir Avuç Ben.** İale Tancı. Şiirler. (Yaş 14)

* **Yüreğimin Özlemleri.** Cihen Oygun. Şiirler.

* **Aykırı Gül.** Nazan'ın ilk kaseti. Devsan Kasetçilik.

* **Düş ve Yaşam.** Yılmaz Odabaşı. Doruk Yayınları. (Bu kitapta Yılmaz'la çok güzel bir söyleşimiz var)

* **Kuz** Alternatif, avangarde dergi. **P.K.123** 06572 Maltepe-Ankara

* Dergilerimizde neden Anadolu'da yaşayan özellikle genç arkadaşlarımıza daha fazla yer verilmiyor. Örneğin Mesut Ceylan'ın yazılarını daha çok görmek istiyoruz.

* Defne Bahadır, Hakan Kirec, Belkıs Hayal, İzmir'den Gülcan, M.Şinni Kaya, Kurtuluş, Gizem Gencer, Zeki Topcuoğlu, M.Özgür Afacan, Serkan, Gaye Korkmaz, Nurettin Gündogdu, Sinem Peker, Nesim Saygın, Başak Çelikoğlu, Berna Canlı, Arzu Tektaş, Şengul Boran, Amed, Melike Öztürk, Canan Perdahlı, Yaşar Batman, Yasemin Aydın, Rahşan Ayhan, Aslı Günel, Özlem Doğan, Sengul Arman, Eylem Turkoğlu (Mayıs'ı anlamalıyız), Diyarbakır'dan Evin (beni Leman'dan arar mısın?) mektuplarınızı aldım sevgiyle.

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

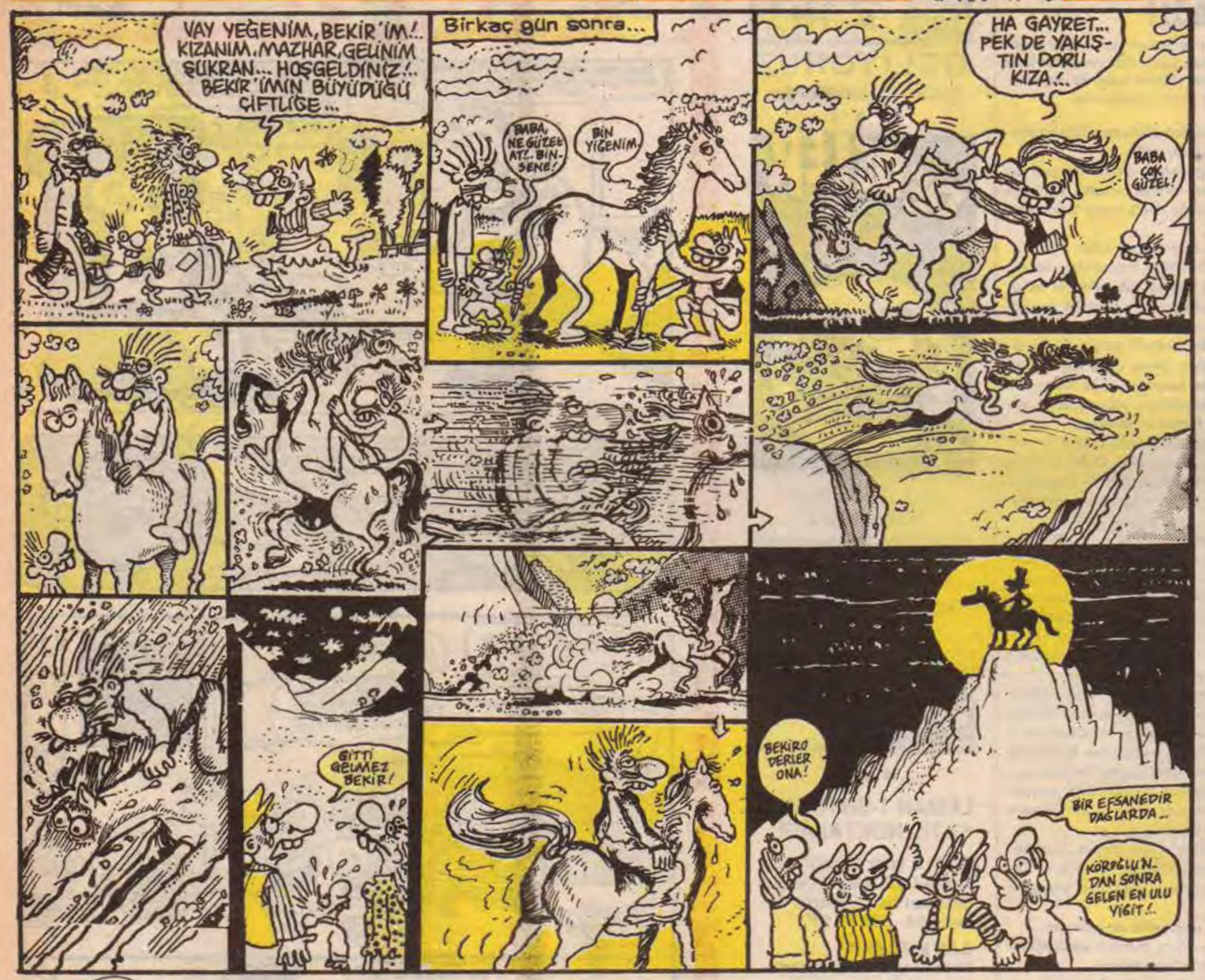

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Kırıldıkça çoğalır, vuruldukça büyürüz!

Alçaklık ki en çok yakışandır onlara!

Kendilerine yakışanı yaptılar yine.

Medya tekellerinin bize karşı birleşmelerine **"güç ortaklığı"** demek yetmez; buna resmen **suç ortaklığı** denir.

Nitekim resmen suikast düzenlediler, vurdular bizi.

Kendilerine ve kokuşmuş düzenlerine muhaliftik çünkü.

Buna dayanamadılar ve hazmedemediler şunu.

Nasıl olurdu da yüzbinlerce insan bizi okurdu?

İşte bunun hazımsızlığı bir araya getiren, birleştiren ve bize karşı harekete geçirendi onları...

Geçen hafta önce **"Seni okura ulaştıran dağıtım köprüsü bizim tekelimizde"** diyen tehditleri geldi, sonra da bize karşı ateşledikleri silahın sesi...

Vurulmuştuk.

Ama aslında vurdukları yalnız biz değildik, basın özgürlüğü, düşünce özgürlüğü, düşünceyi yayma özgürlüğüydü.

Ve de demokrasinin temeli olan çok sesliliktik...

Muhalif sesimizi yok etmek, halkı tek sesliliğe ve medya tekellerine mahkum etmek istediler.

Demek istediler ki **"Ya sırça plazalarda oturursun ya kıç üstü oturursun!"**

Gözü dönmüş aşıklar gibi "Ya benimsin ya hiç kimsenin" demeye getirdiler.

Kepenklerimizi indirmeli, onlara teslim olmalıydık.

Yazacaksak onların yayınlarında yazmalıydık.

Ve yüzbinlerce okurumuzdan götürebildiğimiz kadarını götürmeliydik medya tekellerine...

Eğer buna razı olmazsan suikastlerden suikast, ölümlerden ölüm beğen.

Peki tüm bunlar olurken, medya tekellerinin kendilerine "demokrat" diyen köşe yazarları, yorumcuları ne yapıyorlardı?

Susarak patronlarıyla suç ortaklığı yapıyorlardı.

Varsın suç ortaklığı yapıp, düzenledikleri suikastle bizi kırsınlar, vursunlar.

Ama bilsinler ki biz ne kırmakla tükenir, ne vurmakla yok oluruz.

Aksine **kırıldıkça çoğalır, vuruldukça büyürüz!**

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

Uçan Türk...

Ender Çekiçtemur

BAK KOÇUM!.. BELEDİYE REİSİ OLARAK SANA SÖZ VERİYORUM... İŞİN HAZIR... EĞER ATLAMAZSAN...

YAVAVV..

YARIN İŞE BAŞLA YA BİLİRSİN!..

İŞİNİ SKİİM!..

YAŞAM GÜZEL BE KOÇUM... HADİ HADİ BİZİ DAHA FAZLA ÜZME DE İN ORDAN AŞAĞI...

N'APICAK, ATLIYCAK MI?

BİLMEM..

ÇOK GEÇ ARTIK...

ÇOK GEÇ!..

VUUU

Dengeli Beslenme

* Eskişehirden ECEM'e: Bir sürü tip çizip göndermişsin sağol.. Sadece tipler çizmek istiyorsan bir diyecek âfim yok... Fakat çizimlerini yaparken kendini sıktığın anlaşılıyor.. Biraz daha rahat çizmeye çalışırsan daha ilginç ve kendine özgü tipler yaratabilirsin.. Bu senin elinde, başarılar, selamlar!..
* Ankara'dan Muammer DERBEŞAĞI'na: Mektuplarını alıyorum ve okuyorum.. Diyeceğim budur, selamlar kendine iyi bak..
* İzmit'ten Başar ALKUŞ: Başarı çok değişik çiziyorsun. Kompozisyonunu bir daha toparlamaya çalış. Bir de senden bir ricam olacak. İşlerinin hiç olmazsa bir tanesini çinileyip göndersene. Selamlar.
* Ankara'dan Aydın ÖNAL'a: Bu sefer ki çizimleriniz de başarılı, fakat şu kompozisyonu bir parça daha bir araya toplarsanız çok iyi olacak.. Selamlar...
* Silifke'den Onursal KOÇAK'a: Onursal, mektubun benim elime geçti.. Bir yanlışlık olmuş, istediklerini ilgili arkadaşlara iletttim... Bu arada çizgilerin gayet başarılı... Selamlar...
* Ankara'dan Kıvanç ERDİRİK'e: Kıvanç, mektubun ve çizimlerin için çok teşekkürler... Çizgilerin başarılı, fakat bir çok eksiğin var - (Anatomi, kompozisyon vb. standart eksiklikler) bunları zamanla aşacağına inanıyorum... Bu arada ODTÜ'deki mizahla ilgili aktiviteleri takip etmeni tavsiye ederim... Yeniden, görüşmek dileviyle..
* İstanbul'dan Şeymus ŞENER, Ankara'dan Korkut K., İzmir'den O. Eren BİLGEN, Adapazarı'ndan Sedat ORAL'a: Birer espriniz başarılı.. Bilginize sunarım.
* Denizli'den İlkan KARAKOYUN, Ali HACIOĞLU, Trabzon'dan Hakan TOKATLIOĞLU, Ahmet ve Ali, Ankara'dan Gürdal ERDOST, Antalya'dan Deniz TAT, K.Maraş'dan Selçuk ÖZMEN, İstanbul'dan Orkun YILDIRIM, Benat ÖZTÜRK, Alın EMİR, Bu sefer olmadı arkadaşlar.. Sizlerden daha iyi daha yeni espriler bekleriz. Selamlar, Sevgiler..

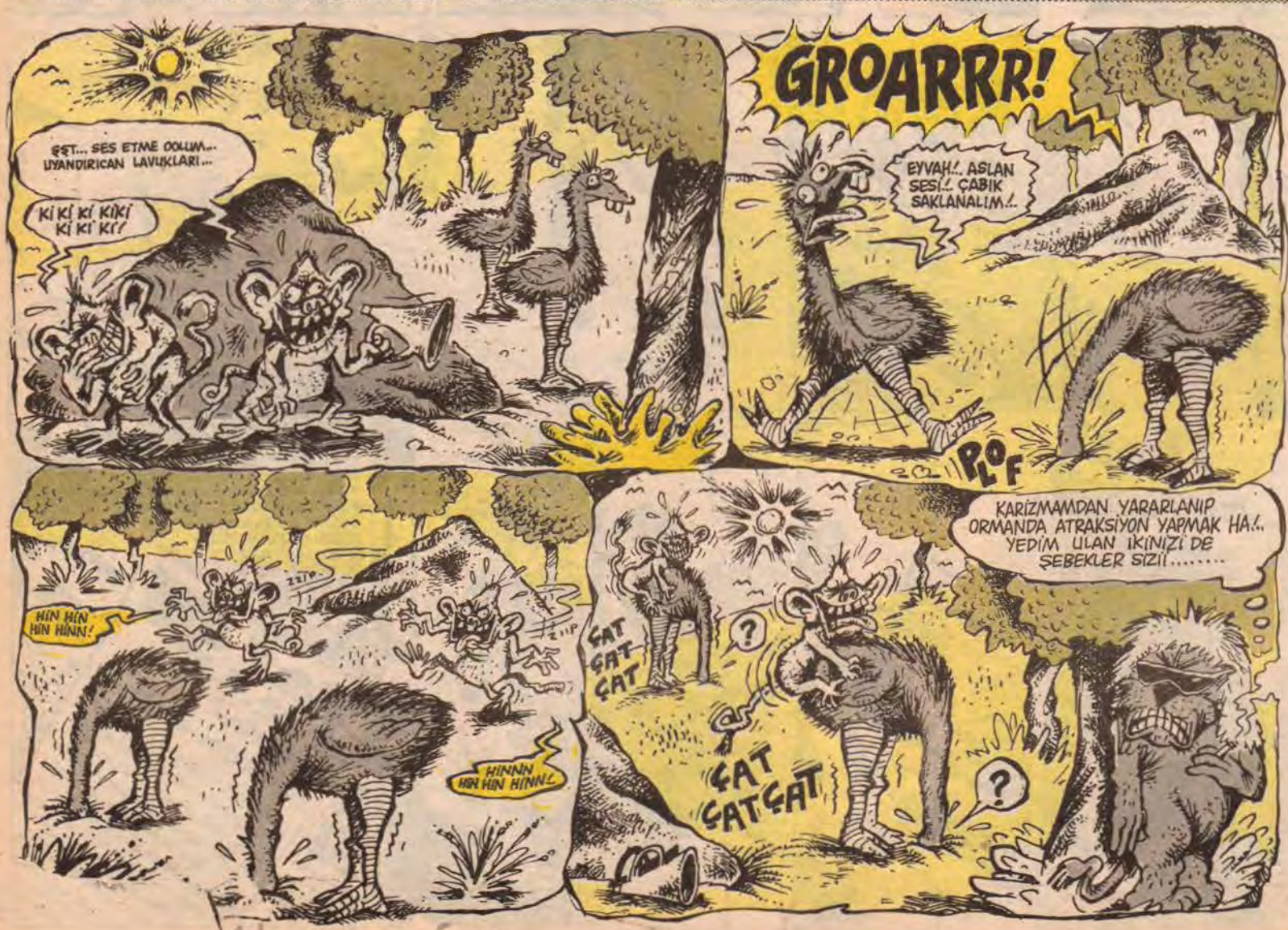

A-AAA NECMİ BAK BU YILLAR EVVL ORMANDA KAYBOLAN ÇOCUĞUNUZ DEVİL Mİ? (Evet Melahat bu o.) FAKAT NİÇİN HAREKET TMİYOR? (A-aaa tesadüfe bakıni doktor Numan bey de burdaymış. Evet doktor çocuğumuz neden hareket etmiyor?) HMM SAYIN ORMANDA KAYBOLAN ÇOCUĞUN SAYIN EBEVEYNLERİ YAPMIŞ OLDUĞUM MUAYENELER NETİCESİNDE HASTANIN BİTKİSEL HAYATTA OLDUĞUNU MÜŞAADE ETTİM. (Ayıp çin ocıba?) O ESNADA YANLARINA YAKLAŞAN Bİ ZÜRAFA DURUMA AÇIKLIK GETİRİR. (Sayın ormanda kaybolan çocuğun ebeveynleri, sayın doktor ve sayın jüri üyeleri bu çocuk ormanda kaybolduktan sonra begonyalar ve ağaçlar tarafından büyütüldü, işte bu begonyalar ve ağaçlar tarafından büyütüldü, işte bu yüzden bitkisel hayatta.) BU OLAYLARIN AKABİNDE MUTLU ANA BABA ÇOCUKLARINI ALIP EVLERİNE DÖNERLER. VE VLATLARINI BİNBİR İHTİMAMLA BALKONDAKİ BİR SAKSIYA DİKMİŞLER. (Dürri Cevat abi.) EVET.

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

MÜSABAKALARIN ÇOCUĞU ROCKY MUSTAFA!..

HIRS ve İNTİKAM ADAMI BÜLENT!

• FANTOM'UN FISILDIYAN KORULUKLARI

Mini Öykü: SIFIR VE KOMŞULARI BEŞTEN GİDER!

1.

2.

3.

Kumarhane Çıkışı...

4.

5.

• Dur bakiim, ban bi yerlere gidicem ama nereye gidicem? Size de bi şey diycektim ama diyemedim. A. YILMAZ

Akşamsefası

VAHŞİ BATI

Red Kit yüzyılımızın en büyük çizgi kahramanlarındandır. 18.yüzyılın ortalarındaki Amerika anlatılır. Kızılderililer'in henüz coğrafyadan kazınmadığı 1850'ler. Red Kit, çocuksu sevgisi, pırıltılı zekası, kendine güveni, hızlı silah çekişiyle, Amerikalılar'ın vicdanlarını rahatlatır.

Çünkü, Kızılderilileri tarihin en büyük vahşetiyle ortadan kaldıran kovboylar için bu sevimlilik, dürüstlük, gözü peklik, ancak çizgi kahramanların hikayelerindedir. Çünkü tarih başka türlü konuşur. Bu çizgi kahramanlarını okuduğumuzda yeryüzü topraklarının en büyük, en acımasız katliamlarını dahi sevimlilik içinde görürüz.

Amerikon tarih kitaplarında dahi 1850'li yıllar birkaç sayfayla geçiştirilir.

Amerikalılar Kızılderililer'in vatanı olan bu topraklara kendi yaptıklan bir hesaba göre 500 yıl, bir hesaba göre 2000 yılda ancak yerleşebileceklerini düşünüyorlardı. Çünkü kızılderililer inanılmaz dirençle karşı koyuyorlardı. Bu yüzden Amerikalılar vatanlarını parayla satın almayı denediler.

Ancak, 1848 tarihi, Amerikan tarihinde mucizevi bir dönüm noktasıdır. Alman asıllı bir göçmen, batı topraklarında bir nehirde sarı parçacıklar bulur, altın.

Altın sözcüğü değil Amerika'da, tüm dünyada yankılanır. Amerika'da doğudan batıya, üstü çadır atlı arabalar 100 günde ancak gidebiliyordu. ALTINA HÜCUM başladı. Beşyüzyılda ancak yerleşebilin'z dedikleri topraklara otuz yılda tümüyle yerleşirler.

Kendi halinde yaşayan kızılderili kabileleri, modern uygarlığın öncüleri taralından torihte eşi benzeri olmayan katliam, sürgün, tecavüz, işkence, yakma, talanlarla ortadan kaldırılırlar.

D.Brown adında bir kütüphane memuru, katliamdan yüz yıl sonra Kızılderililer'in gerçek tarihini yazmaya koyulur. Kitobın adı: KALBİMİ VATANIMA GÖMÜN.

Bu söz, ünlü kızılderili reisi OTURAN BOĞA'ya aittir. Vatanım dediği yer, şimdi müzikallerini seyrettiğimizKARA TEPELER'dir.

Okurken hüngür hüngür ağladığım kitapta Oturan Boğa şöyle der: Biz, beyaz adamı bilmiyorduk. Manitu'nun bu toprakları tümüyle bize verdiğini sanıyorduk. Şimdi gördük ki, dünyada beyaz adam diye bşkaları da yaşıyor. O hakde, bu toprakları Monitu, hem onlara hem bizlere verdi. Beraber oturacoğız.

Bu dünyanın eşsiz güzellikteki kültürü, kavmi tarihten silinir. Amerikalılar bu kültürü hem katleder, hem de "sevimli" filmlerle tüm dünyaya satarlar.

•••

1980'li yıllorda en iyimser iktisatçılar bile yüzyılda ancak kalkınabiliriz, diyorlardı. Özal'ın iktidarında inanılmaz şeyler oldu. TEŞVİK'e, KREDİ'ye, HAYALİ İHRACAAT'a hücum başladı.

Öyle bir hücum ki, ardında ne halk koydu, ne bir yazar koydu, ne ahlak koydu, ne din koydu. Şimdi plazalarında bu vahşi tarihi bize RED KİT gibi kakalamak istiyorlar. Üstelik RED KİT gibi sigarayı bile bırakarak.

•••

Anti Tekel Kanunu Amerikalılar'ın o topraklara yerleştikleri bundan yüzyirmi yıl önce çıktı. Çünkü bu sefer Amerikolılor birbirlerini yiyorlardı. Rekabet esastır, anlaşmanın her türü suçtur. Eğer o mıaldan başka kimse üretmiyorsa, o malın fiyatını belediye meclisi, bakanlık, hükümet ilan etmek zorundadır.

Mesela, Cem Uzan çimento fabrikalarını satın almaya kalktığında, Sanayi ve Ticaret bakanlığı "Satın alamazsınız, çünkü tekel oluşturuyorsunuz" diye oynı yasayı çalıştırıyor.

Çünkü tüm dünyada keyfine göre ticaret, çizgi kahramanların hikayelerinde kaldı, bir de ülkemizde.

Ülkemizde iki dağıtım şirketi birleşiyor. Şöyle soylüyor: Dağıtım payı olarak yüzde kırkbeş artı KDV vereceksin, ayrıca, hiçbir bayii bizim dağıtımımız dışında dağıtım alamaz, ayrıca, en küçük bir hatada elli bin dolar ceza ödeyeceksin.

RİNGO'nun AHIRI.

Bu kararı alırken neye güveniyorlar dersiniz: Hükümete, bakanlıklara.

Doğrusu güvendikleri dağlar onları utandırmıyor.

Burası neresi? Yazorları, aydınları neden susuyor? Televizyonları ne iş yapıyor? Aslan araştırmacı gazeteciler, insanlık için ölüp biten televizyon yorumcuları nerede? Burası neresi? Burası şerefine kadeh kaldırdıkları ARPALAR ve EŞŞEKLER'in yaşadığı Ringa'nun ahırı.

•••

1980'li yılların başında Türkiye gazetesi onbin satmıyordu. Sabah gazetesi ise ortalıkta yoktu. KREDİ'ye hücumla, plazalarnno sığmayan şişkin farelere döndüler. Şimdi, onlarca yıl sürüdürdükleri, işten kovdukları, katil gibi, yalan haini gibi ilan etti'kleri aydınların çığlıklarından, şiirlerinden, feryatlarından yeni bir genç yazarlar kuşağı doğmaktadır.

Bu kuşak, 1990'lı yıllara mührünü basmıştır. Bu kuşak basın tarihinde ilk defa DAĞITIM TEKELİ'ne karşı ayağa kalkmıştır. Elli yıllık gazetecilerin bile dağıtım tekeline karşı bugüne kadar tek bir yazıları yoktur.

Kuponu kestiğinde trajlan otuzbine düşecek olan, reklamla, binbir kredi, şarlatanlıkla gazete çıkmıyor artık, yolun sonu göründü.

Ancak, inili-uflaklı dergi ve gazetelerde okuyucuyla reklam-kuponsuz, tantanasız buluşan yeni bir kuşak büyümüştür.

İŞTE NE OLUYORSA BURDA OLUYOR!

Çünkü bu topraklara hayat verecek genç bir yazar kadrosu irili-ufaklı dergilerde sesini yükseltmiştir. Kendi gazetelerinde ise, pislik pisliği doğuruyor, pisliklerin dibi göründü, pıslik artık nurtopu gibi Refah doğuruyor.

Halkımız bu modern plaza modelini tutmadı, hem köye işçi gibi çalışacak hem kupon kesecek.

Kapıkule'nin dışında bu koran olan Başbakan bile alsa, koluna kelepçe vurup içeri tıkarlar. Burada, köşe yazarları patronlarıyla kucak kucağa erdemli, ödüllü bir hayat sürerler.

Ben bunlara yanmıyorum. Kardeşlerim, bu adamlar bir de kendilerini, modern dünyaya karşı, insanlığın, demokrasinin, gelişmenin, bağımsız, hür öncüleri gibi takdim etmeye çalışmalan yok mu? Çünkü, Batı'yı çok seviyorlar. Batı onlardan bahsetsin de nasıl bahsederse, bahsetsin..

Batı onlardan çoktan bahsetti. Mozart'ın Türk etkisinde kalıp yazdığı ve yarım bıraktığı komik operasının adı: KAHİRE KAZI'dır.

Modern dünyanın gözünde bunlar KAHİRE KAZLARI'dır.

•••

Hep soruyorum kendime, onlar kalejlerde okuyor, ben kümes gibi okullarda, yine de neden Kahire kazılığından kurtulamıyorlar. milyonlarca krediyle, havyarla büyüyorlar, biz sahanda yumurta ve dolmuş parasına yetmeyen maaşlarla, neden kurtulamıyorlar KAHİRE KAZI'ğından. Batı'nın en gelişmiş elektronik aletleriyle yazıyorlar, biz, değeri yüzbin lira etmeyen otuz yıllık kırık daktiloyla, neden onlar yine KAHİRE KAZI. Onları ağbileri kollarından tutup manşetlere atıırttu, bizim yazılarımızı on yıllar boyu en küçük gazeteler bile yayınlamadı. Ama yine onlar KAHİRE KAZI.

Neden? Çünkü biz, insan olduğumuzu, bu ülkenin çocuğu olduğumuzu, Pir Sultan Abdal'ı, Yunus Emre'yi bir gün bile unutmadık.

Onlar, vahşi batının sevimlileştirilmiş kahramanı RED KİT'in unutkan köpeği RİN TİN TİN gibi, her gün kimin köpeği olduklarını bile unutuyorlar!

•••

Bundan tam onyedi yıl önce büyük gazete patronu Kemal Ilıcak ,Uğur Mumcu'yu mahkemeye verir. Uğur Mumcu şöyle yazar: "Senin rotatiflerin, matbaalann yüksek politikacı dostların varsa, benim de kalemim var!"..

Bugün Uğur Mumcu, bir halk kahramanı gibi halkının gönlünde yaşıyor. Oysa şerefsizler, tarihin karanlığında, adladı-sanlan yok ortalıklarda.

Not: LEMAN DERGİSİ'ni basın tarihinde ilk kez gerçekleştirilen DAĞITIM TEKELİNE KARŞI başkaldırılarında milyonlarca kez öp , öper, öper, kutlarım.

Nihat Genç

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

ÖZET: Eski sevgili, iliğini kemiğini kurutan kadın, ünlü yıldız Hülya Tavşan uçaktaydı.. Hem de kendi üçağında.. Kaptan pilot Kenan yükseldikçe anılara daha çok yaklaşıyordu..

Suat Gönülay

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

Suat Gönülay

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.F.İ.D.A.N

Selâm... Hayret bişii yaa! Ulan ne şam oazlı adammışım ben arkadaş. Şöyle kırkyılın başında, kafamıza esti, odom gibi iki çift laf edelim, ciddî bi ler söyleyelim dedik, kafımı oazıma tıkadılar. Hani geçen h , mızo dergilerıylen ilgili b s mıştım ya, komponya g ibibişiydi hani. Okuyun onnan; mızalı dergileri p len kral yayınlardır f gibi konuşmuştum. Lan durun bi, destur deyin; d o yazıyı y ı üçüncü günü, otomatik silahlar:la saldırdı daalım şirketleri denen bişiyler. Sokanm böyle tesaadüfe! Nebiliyim, alcaa varmış olmuş, adamlar akbaba gibi pusudaymış heralde ama, benim suçum ne Allaam. Ah kafamı sıgıyım! C ciddi konuşup çözüm üretmek senin neyine odom; atur ayrıntını yaz sen. Şurda üç kuruşluk m zardı; ne guze baar gelmişti, o un da içine sıçtılar. Aptal hüsnükuruntularımı siktirediceek olursak, kendimi Cüney Tarkın gibi hissediyam: Ateş ediyalar üzerimize ama, haala yürüyoz sırıta sınta. Bu en ciddî şeyle bile dalgamızı geçme duygusunu kaybedersek, boku yemişizdir zaaten. Hadi, moralimizi bozmayalım, hayat devaam ediyo. Size nefis Severtmler hazırladım, buyrun... Ulan yaa!..

SEVERİM:... Son haftalarda çok fazla "Günü s yim bu hayaatın" felan dediimden heralde, aksilikler peşpeşe geliyo. Bu hafta üç tenecik S mektubu geldi.... Onnar haftaya ekleniyo, şindi ben yazıyam; f günnerdeki gibi)... Yer yaa o g ç ı geçirirken, köşeleri geçirdim aanı, ve o y de alışan, küçük, şişkin büzüşmeleri... Eve girdiimde, gömlek c o yapan maltepe paketini, laap diye, sallondaki masanın üstüne attım aanı. Uzun saadeyn b s d l s o g n hep oynı yeden, orda grovat felan sotan bi odamın tezgâhıyla bi bankat taşının dönmeyi... Mandalla kurtaamı satıştırıp acıya duyuvaldırıp öl meyi... Aar aar o l ; k nı arabaların yukarı açılan arka kapılarını kapattırıyo... Yine saçmasapan bi börek yapıp fırına kayduktan s a p k k sabırsızca d , bi sürü sigara içm... Pantolonumu askıya, kayışı yerinden astım aanı... Oluzbir çekerken, düşlerimdeki partnerlerim sarıyla, bombeli vücutlarını hayaalime sunduklarken ben herangi birinde karar kılamayıp tam da geliyor gibiyken, son anda, bi t nın bulanık görüntüsünü beynimde kilitleyebildim aanı... Yeni açılan kesmeşeker pakedini tutmayı, a tuttuğda, k unun h d e ı Ara sokakta, p den arabalar yüzünden, k da dirl de yolda yürürken karşıdan kocaman bi kamyon geldiinde, iycene kenara yanaştırmada, kocaman horultulu makinenin kıyısından yan yan ilerlemeyi... ins n vücuudunun en sevdiim yeri, üst dudakla burun arasındaki minik çukura d ı U t valet oynatmazım, diş maocununu, permatü felan, c diye tutan, minik yatay raf çubuğunu... Birisi yolda saat sorduunda, aanı s u karşısında dikkatimi toplayıp saate bakarken, saati, "So-aaaat," diye uzatıp, vakit kazanabildim aanı...

PSİKOAYRINTI:... Dönce buna benzer bişii yazmıştım b bi psikoayrıntıda. Bu daa k Küçük d o b yaratmışım gibi h havalı yürürken, ya da öyle e efendi seyir halindeyken, bişiy olur, küçük bi h h dalgınlık. Zd onk diye bi tökezl bi Ş içarıp; altüst olur dün y n, beynin bulanır... Bu, bir erkeğin başına gelirse pis aluyo, yakışmıyo bi erkeğe... Bi kadına da şöyle komik bişii aluyo. Bir araçta felan, aanı bi sarsıntı, denge bozuluyo, son vücut çırpınışları, bi y tutunma gayretleri de işe yaramıyo, yalaah, birisinin kucaana kap diye!. Herıen kalkıyo tabi kadıncaaz, özür felan dilıyo... B da çok aldu bu, lise y leeminde bi sürü şeyle minibüste ayakta gideken: Yine aanı bi sarsıntı, hopaa, iki üç kişinin k dkapaklanışı!. Kalkması da zor ulan,- böyle bi ş M t .. Yav bombok oluyo insan sonra, k erkeği farketmiyo. Müsaade ederseniz ben biraz abartıcam: ö o ş tuhaf bişii hissediyorum: Ö o ş tuhaf bişii hissediyor ben: İnsanların çoonda, o düşüşün, tökezleyişin s d net, çıplak, ilkel bir ifaade b yor... Gerçeğin, Draanik diye beyne vuruşunun ı o si. O olay s gerçek ne? Ahyom: Ne kadar da süslenip, bi yığın aksesuar ve bi o kadar tavır ve edayla kendilerini hayaata sunsak da, o tökezleyişin sarsıntısının y ı n l r o ş ş ki, aanıdan, ee, bi e bulunmadım lan!. Çok zormuş. Tam ahyodum atmadım. İşallah bi daa ki sefere. İyy, çok pis be, aanıdan tökezlemek olur mu yaa. K içinde bi ses çıkıyo gibi oluyo o an... Gerçeğin s Aha, attım yine... Bi gün tutturucam...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Pazar günnen en sevdiım şey, kızlarla voleybal oynamaktı. Tabi her zaman olmaz bu. Öyle bi rast gelir, bi arada bulunuya alursunuz, plastik bi top da vardır, ee, naapılır, çift kale m yapılmaz ya kızlarla, annonn en sevdiı şeyi aynarsınız. Ne voleybal ama! Ne fi-le var, ne saha maho. Şindi her erkek, haşlandı kıza atıyo topu. A kız, onun yok öyle bi derdi tabi, o atıyo başka bi kıza. Aralannda oynuyolar gibi aluyo. Bize de geliyo ara sıra top, seviniyoz. Bi de onnar, çoğunun etegi f olduu için tabi, öyle aşın vücut ha r n yapıp topu yakalama gayretine düşmüyolar. Onlor saakin saakin oynuya. Parmaklarının uçlanyla nefis vuruyolar. Eh, kaçan toplan da biz, erkekler alıyo tabi. Onnar bekliyo. A ıdan baazen, artistik yapan hıyarlar çıkıyo, uçarak falan manşet vuruya, kız bunu beğeniyo, kendisine gelen topları o pasliyo. Bi de, halka yapan gruptu bi tek kız almaya gürsün. Hadi! herkesin paslan ona. Eh, küçüktük, cümle kuramıyoz, şiir yazamıyoz; voleybol paslarıyla mesaj yollanırdı manliaya tabi. Bi ara, biraz büyüdüümde, maallede bi kıza aaşık olmuştum; voleybol oynarken en çok ona pasliyodum topu çaktırmadan. O heyecanlı zıplayışlar, parmak uçlarındaki minik sızılar, pat pat top sesleri altında kaybalan kalp atışları... Aşka daair, türlü kelime cambazlıklarıyla döşenmiş ifaadeler sıralamak, hiç bi zaman, bi maalle voleybalu pası kadar etkili olamıycak, biliyam...

POTBURİ:... Biftek aromalı ç gördüm kuruyemişçide. Aroma ne yaa! Her şeyin bi aroması var. Kayısı a , vardı ne. Aşooda yine k o oldu, balkondan baktım. Taalı yoldan çıkan çocuk haksızdı. Kavga etmediler, çok saakindiler, sevindim. TRT 3'te saatlerce tenis seyrettim. Futboldan sonra f sporum, tenis. Boran İvaniseviç müthiş servis atıya di mi? Stefan Edberg, her puan alşında, yumruunu havaya falan kaldırıp o yaptı, ona tat oldum. Bi de, p şat ve tay brek de hoşuma g . Ayıp olmasın diye l u r ıkendi k-de, bi k y l dzarar gelmez: Ayrıntılar Albümü Parantez'den. İçinde eski ayrıntılar var. Oh, maalladım. Yine saçmasapan bi b y oç katıncı. Bu sefer etrafı una bulamadım, karıştırıcıya a malzemeyi. Ne attım, unulum.. Dolapta ne bulduysa işe yarar, karıştırdım. En h t : Onu fırına koyduktan sonra, koridorda heycanlı heycanlı dolanıyorum, sigara l içiyom. Sifonun vanası damlatıyodu, bi odom gelda yaptı. Yüzelliibin liraya aldı. Contadanmış. Bitpazarından beş taane eski müzik kasedi aldım. Üçünün içindeki çıtmadı, bini eski pop şarkıları, biri sirk şarkıları. En ilginç şeyler bunnar, özel bi şey o , onu söylemem...

BİŞİİ:... Zaaten Severim çok az gelmişti, şindi iki üç cılız mesaj yazıp, boş bakkal dükkânı raflarını doldurur gibi g b h getirmiyim burayı... A ıen saçmasapan bi şeyler o başladı ama, hadi hayırlısı... İyi günn diliyom ben!..

Akşamsefası

LeMan MUZAN DERGİMİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
BOBOO BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Leman okuyucuları

Ben 22 yaşında bir bayanım. Bu yaşıma kadar, yaşımdan fazla sorunla mücadele ettim. 1974 yılında babam Almanya'ya işçi olarak gidiyor. Henüz annem bana hamileyken, kahretsin ki; bu iki insan ekonomik sıkıntılar yüzünden ayrı kalmak zorundadır. Babam işçi olarak çalışmaya başlıyor. Bu arada annem, Bodrum'da beni dünyaya getiriyor. Mektupla babama haberi veriyorlar. Tabii ki; çok mutlu oluyor. Hemen izine geliyor. Sonra tekrar gèri dönüyor. 1 yıl sonra izine geldiğinde çok farklı geliyor. Ben 1 yaşındayken annemi öldüresiye dövüyor. Annemden boşanmak istediğini, Almanya'da başka bir kadınla birlikte olduğunu söylüyor. Annem okuyup yazması olmayan, cahil bir kadındı. Ve babam annemi tehditlerle boşuyor. Beni de anneme bırakıyor. Hiç bir ekonomik yardım da yapmıyor. Annemi babası (dedem) eve geri çağırıyor. Annem de beni alıp babasının evine dönüyor. 1 yılda dedemlerde kalıyoruz. Ben 2 yaşındayken, annemi ailesi tekrar evlendirmek istiyor. Annemse istemiyor. Bizim toplumumuzda, evlenip ayrılan kadınlara iyi gözle bakmazlar diye, evliliğe zorluyorlar. Ve evlendiriyorlar. Evlendiği adamınsa ilk eşi öldürülmüş ve 2 tane oğlu var. Biz hepbirlikte yaşamaya başlıyoruz. Öylesine güzel bir aile ortamı ki; anlatamam. Sonra annemin 1 kızı da 2. evliliğinden oluyor. Şimdi, 4 çocuk 2 üvey ağabey, 1 ben ve kız kardeş. Ta ki, ilkokula başlayıncaya kadar üvey kardeş olduğumuzu bilmiyoruz, sanki öz kardeş gibiyiz. Ben üvey babamı, öz babam olarak biliyordum. Meğerse değilmiş. Tabii öğrenince çok üzülüyorum. Bu sefer anneme sorular sormaya başlıyorum. Benim babam ki; nerede, niye beni aramıyor? Annem her şeyi anlattı ve babama karşı bir öfke bende başladı. İlkokuldaki çocuklar da öğrendi. Bu seler başladılar, senin baban yokmuş, sen piçsin, diye benimle alaya. Bu alaylar, beni çok üzüyordu. Hiç kimse ile arkadaşlık yapamıyordum. Sürekli derslerime çalışıyordum. Okuyup bir mesleğimin olmasını sonra bu çocuklara haddini bildirmeyi istiyordum derken ilkokul bitti ortaokul çağım geldi ve ortaokula başladım. Canım annem benim okumam için her fedakarlığı yapıyordu. Bende sürekli derslerime çalışıyordum. Çok da başarılı bir öğrenciydim. Ortakolu 2.sınıftan 3.sınıfa geçtiğim yıl, yaz tatili Temmuz ayı idi. Bir amele ölarak pamuk çapasına gitmiştik ve bir haber geldi: Anneni eletrik çarptı. Biz derhal üvey ağbeylerimle birlikte eve döndük. Ama ne yazık annem ölmüştü. Dünya başıma yıkıldı. Dünyada tek varlığım olan insanı kaybetmiştim. Yaşımda küçüktü. Annemin ölümünden 1 ay sonra idi. Üvey babamla kalmaya devam ediyordum. Eve telefon geldi. Arayan köyün muhtarının oğlu idi. Beni muhtarın evine çağırdıklarını söyledi, ben de kalktım gittim. Baktım dışarda bir sürü kalabalık, köy yerlerinde insanlar epey meraklıdır. Kalabalığı görünce biraz ürktüm. Tanımadığım, daha önce hiç görmediğim 3 tane yabancı insan. Muhtar beni yanına çağırdı: "Bak kızım sen bu adamları tanıyor musun?" dedi. Ben de, "Hayır, daha önce hiç görmedim" dedim. İçlerinden bir tanesini gösterdi. "Bu adam kim biliyor musun?" diye sordu. Ben de "Hayır" dedim.

"Bu adam senin baban" dedi. Şok olmuştum. Bunca yıl beni arayıp sormayan, hiç birgün bile merak edip görmeye gelmeyen bu adam, "Ben senin babanım, seni götürmeye geldim" dedi. Üvey babam da oradaydı, olaya karşı çok üzgündü. ağlıyordu. Beni kendi öz kızı gibi sevip büyüten o iyi kalpli insan, gözlerimin içine bakıp, sanki gitme dercesine ağlıyordu. Bense kendi öz babama çok kızgındım. O yaşıma kadar, hep yüzünü hayal ettiğim babam, karşımdaydı. Onun benden özür dilemesini bekliyordum. Çünkü suçluydu. Birgün bile beni aramadı. Toplumda onun yüzünden hep horlanıyordum, çocuklar bana "sen piçsin, hani baban, nerede" derken ben hep yalnızdım. Çocukken hep hayalim, babam birgün gelecek, ben onun elini tutup, işte benim babam, ben piç değilim diye, onlara göstermekti. Ama hiç bir zaman olmadı. babam hiçbir zaman gelmedi. Şimdi ise annem öldükten sonra çıka geldi. Ben onun, bana sarılıp öpmesini bekliyordum. O ise bana emirci ve sert bir şekilde, "Derhal hazırlan, gidiyoruz" dedi. Ben bir sandalye çektim ve oturdum. Şimdi dedim, "Sen benim babam mısın?" O da "evet" dedi. "Peki şimdiye kadar neden beni hiç aramadın, neredeydin?" Tabii ki, bunları ona soracaktım. "Ve şimdi bana sıcak davranacağına bana bağırıp beni korkutmaya çalışıyorsun. Sen benim babam olamazsın, seninle gelmiyorum" dedim ve babamı kovdum. O da çekti gitti. Yine üvey babamlarda kalmaya devam ediyordum. Ortaokulu bitirdim, lise başladı. Bu arada ilk defa erkek arkadaşım oldu. Muhtarın oğluydu. Birbirimizi o kadar çok seviyorduk ki, günde 2 defa telefonlaşmazsak rahat edemiyorduk. Beni ilk defa o öptü, onunla çok mutluydum. Her zaman beni destekliyor, kimsenin beni ezmesine izin vermiyordu. O bir devrimci idi. Ondan çok etkileniyor, kendime daha çok güvenmeye başlıyordum. Bir zaman insanları hiç sevmiyordum. Hep beni babasız diye horlayan insanları görmek istemiyor, iğreniyordum onlardan. Sevdiğim o güzel insan, bana sürekli kitaplar veriyordu, ben de sürekli okuyordum. Lise son sınıftaydım, sevdiğim o insan gitmişti. Üzülmedim, çünkü onun bir mücadelesi vardı. Sonra onun vurulup öldürüldüğünü öğrendim. Ben çok üzgündüm, aylarca kendime gelemedim. Sevdiğim o insan faşizme kurban gitmişti. Kendimi öylesine bırakmıştım ki; üniversite sınavları vardı, çalışamıyordum. Artık yaşamdan hiçbirşey beklemiyordum. Hergün ağlıyor, onu unutamıyordum. 1990 yılı, Ağustos ayıydı. Bizim çok geniş naranciye bahçemiz vardı. O bahçenin bir köşesinde tavuklarımızın kümesi vardı. Gece geç vakit kümesin kapısını kapatmadığımı hatırladım ve dışarıya çıktım. Bu dönemlerde sürekli beni rahatsız eden bir genç vardı. Beni kaçıracağını söylüyordu, bana çıkma tekliflerı ediyordu. Bense reddediyordum. Onu sevmediğimi, beni rahat bırakmasını söyledim. O ise bir sapık gibi sürekli peşimdeydi. Neyse, nerede kalmıştık? İşte o gece dışarıya çıktım, tavukların olduğu yere doğru gidiyordum. Bir an arkamdan birisinin geldiğini farkettim, dönüp baktım ve hatırladığım tek şey; yediğim yumruktu, orada bayılmışım. İşte beni rahatsız eden sapıktı. Aradan ne kadar zaman geçti, bilmiyorum. Gözlerimi açtığımda yabancı bir evde, yatak odasında, çıplak bir vaziyette ve bacaklarımın arasında o iğrenç adam. Karşı koymama fırsat bırakmadan, bekaretimi bozdu. Bense ağlıyordum, karşı koyamamıştım. Bacaklarımın arasından kan akıyordu. Çok canım yanıyordu, korku içinde terkar bayılmışım.

Tekrar kendime geldiğimde, o iğrenç adamı başucumda gördüm. "Artık benim karımsın" dedi. "Kimse seni benim elimden alamaz" dedi. Ben şiddetle karşı çıktım. Onu şikayet edeceğimi söyledim. 1 gün sonra aileme haber vermişler. Ama nasıl haber? Biz kaçtık evlendik diye. Bütün aile bana çok kızgın, niye kaçtı, düğünle evlendirsek daha iyi değil miydi, diye. Hepsi sanıyor ki; ben severek evlendim. Sonra teyzemlere söyledim. Onlar da, "kızım bekaretin bozulmuş, ne yapabiliriz ki, mecburen evleneceksin" diye baskı yaptılar. İşte sevgili dostlar: Namusu iki bacak arasında düşünenlerin kurbanı olmuştum. Onlar için benim duygularım hiç önemli değildi. O, birkaç damla kan, daha önemliydi. Hiç kimse bana sahip çıkmıyordu. Tek başıma ne yapardım. Nihayet namus abidelerinin dediği oldu. Ben o iğrenç insanla evlenmek zorunda kalmıştım. O insanı hiç sevmiyordum. Bana dokunmasına tahammül edemiyordum. Kocam olan o insan da, bana kötü davranıyordu. Sürekli kumar oynuyor, parasız kaldığı zaman öfkesini, gelip beni döverek alıyordu. Bir süre sonra hamile olduğumu öğrendim. O çocuğu istemiyordum. Çocuğu aldırmak istediğimi söyledim kocama ve ağzıma bir yumruk yedim. Kocam da sürekli bana baskı yapıyordu. "Almanya'daki babanı bul, para göndersin" diye. Meğerse bu adam, benim öz babam Almanya'da diye ve zengin olduğu için benimle evlenmiş. Ki; benim babamla hiçbir diyaloğum yoktu. Ben öz babamın tek çocuğuyum, başka çocuğu yok. Oldıkça zengin bir insan; mersedes arabası, Bodrum'da. Güvercinlik'te, İzmir'de evleri var. Kocamın maksatı bunlara konmakmış. Babamın zenginliği beni hiç ilgilendirmiyor. O adamdan nefret ediyorum. Onun hiçbir şeyini istemiyorum. Derken, doğum sancılarım tuttu ve bir kızım odu. Kızımın doğumu ile dünyam değişti, onu çok seviyordum. Şimdiye kadar çektiğim acıların hepsini bana unuttturmuştu. Bütün sevgimi ona vermiştim. Kızımın adını YAZGÜLÜ koymuştuk. Zaman akıp gidiyordu. Evliliğim çok kötü idi. Bu sefer de kızım var diye katlanmak zorunda kalmıştım, Kızım 3 yaşına gelmişti. Onu öyle yetiştirmiştim ki, tam beynime hitap eden çocuktu. Ona hiç bir tane fiske vurmadım, yüksek sesle bağırmadım. Bu arada kocama, çalışmak istediğimi söyledim, tabii ki izin verdi; ne de olsa para gelecekti. Bir diş hekimi yanında işe girdim. Bu süre içinde, sürekli kitap okuyordum. Değişik arkadaşlarım oldu. Hepsi de aydın, demokrat insanlardı. Kendime özgüvenimi kazanmaya başlamıştım. Kocamdan gizli, toplantılara gidiyordum. Artık başkaldırmanın zamanı gelmişti. Kocamdan ayrılmak istiyordum. Kahretsin, yine ekonomi ön plandaydı. Nereye gider, nasıl yaşardım? Kızımı bırakmak aklımdan geçmiyordu. Çünkü ona çok bağlıydım. Bu arada Almanya'daki babamın adresini araştırıyordum. Lanet olsun, kızımdan ayrılmamak için babamın yardımına muhtaçtım. Ve onun adresi bulundu. Babama mektup yazdım. Tam bir hafta sonra ondan telefon geldi. 10 gün sonra Türkiye'ye izine geleceğini söyledi. İzmir Adnan Menderes Havaalanı'nda kendisini karşılamamı söyledi. Kocama; babamın adresini buldum, mektup yazdım, izne gelecekmiş, dedim. Kocam tabii ki çok sevindi, para gelecek diye, sevindi. Kızımı da aldım, yanıma gittim. Babam bana amcasının oğlunun adresini vermişti, önce onları buldum. Sonra onlarla birlikte, babemi karşılamaya gittik. Nihayet uçak gelmişti ve ben hayatımda 2..kez babamla yüzyüze idim. Sarıldık ve ağlamaya başladık. Sonra akrabalara gittik, oturduk, konuşmaya başladık. Babam bana tek şartla yardım edecekti, şartı şuydu: "Kızımı babasına vermek..." Babam yine yapacağını yapmıştı. Kızından ayrıl demekle, bana öl demişti. Eve dönmek istemiyordum. Kızımdan ayrılmayı hiç istemiyordum. Çok düşündüm, babam çok dengesiz şiddet yanlısı, MHP görüşlü bir adam. Ben böyle bir babayla, kesinlikle birlikte yaşayamazdım. Kocamın evine geri döndüm. Aradan 20 gün geçti. Eşimle kavga ettik. Gecenin yarısında, beni sokağa attı. Kızımı da aldım. Gidecek bir yerim yoktu. Sabah olunca arkadaşıma gittim. Mantıklı düşünmem gerekiyordu. Kızımı alıp yanına gidemezdim. En azından bir süre ondan ayrı kalmam gerekliydi. Şartlar böyleydi çünkü. Lanet olsun, öyle bir düzende yaşıyoruz ki; para olmadan hiç birşey olmuyor. Ve ben kızımı bırakarak evden çıktım, Babamı aradım. Sonra Amcamlara gittim. Babam, kızımı bıraktığım için memnundu. Beni Almanya'ya götürmek istiyordu. Ben de kabul ettim. Almanya'ya gidersem kızımı da alır diye düşündüm. Kızımın ayrılığı bana çok acı veriyordu. Babamın izine gelmesine 2 ay vardı. Ben Bodrum'da, Kumköy'de amcamda kalıyordum. Bayram yaklaşmıştı. Kızıma hediyeler aldım. Kargo ile gönderdim. Annemin 2. evliliğinden olan kız kardeşimle telefon görüşmesi yapıyorduk. Ona dedim ki; kızıma hediye gönderdim, senin ismine, al paketi kızıma götür ver dedim. Biz konuşurken amcam gelmiş, bizi dinemiş. Telefonu kapadım, amcamı gördüm. "Seni babana söyley eğim" dedi. Ve bir gün sonra babama telefon edip demiş ki; "Kızın senin gönderdiğin paraları kocasına gönderiyor" diye. Güya ben kocamla anlaşmalı ayrılmışım. Almanya'ya gittikten sonra kocamı götürecekmişim. Amcam kafasından böyle bir senaryo yazdı. Amcamın maksadı da para. Ben babamla ilişkimi düzelttikten sonra, babem bütün sermayesini bana akıtmaya başladı. Ben yokken, hep amcalarımı babam besliyormuş. Sonra babamdan bana telefon geldi. Bana küfürler yağdırıyordu. Ne kadar da babama anlatmaya çalıştımsa, beni dinlemedi. Beni kovdu. Ben de teyzemlere gittim. Dayılarım, teyzelerim beni zorluyordu. kocama dönmem için, hepsini karşıma aldım ve "hayır dönmüyorum, bu hayat benim hayatım, bu hayatı ben yaşıyorsam kararları da ben veririm" dedim.

Sonra arkadaştarıma telefon açıp konuştum. Onlardan yardımlarını istedim. Onların da Bordum'da tanıdığı kişilerle tanıştım. Bana iş buldular, kalacak yer buldular. Çalışmaya başladım. Hepsi de devrimci insanlardı. Derken avukat tutuldu, boşanma davası açtım ve boşandım. Mahkeme kızımı babasına verdi. Düzen öyle bir düzen ki; şiddet yanlısı zorbaların düzeni ve kızımı kaybettim. Ama onun yokluğuna da alıştım. Sonra Bodrum'da Evrensel gazetesi muhabiri, gazeteci bir bayanla tanıştık. Kışın aynı evi paylaştık kendisiyle. Arkadaşlarım sürekli benim yanımda, hep bana destek oldular. İşte dostluğu, paylaşmayı, sevgiyi böyle bir ortamda buldum.

Artık çok kitap okuyorum. Artık o çekimser insan değilim, yaşamaktan korkmuyorum, direniyorum. Artık insanları çok iyi anlıyorum, onları seviyorum.

Bu düzen degişmeli diyorum. Hiçbir zaman cesaretimi yitirmeyeceğim. VE HERŞEY İYİ OLACAK... Tel: 0242 334 14 91. Bana ulaşmak isteyen dostlarım bu telefon numarasını arayıp Leman aracalığı ile aradıklarını söylerlerse kendileriyle tanışmak isterim.

HAZİRAN SAYISI ÇIKTI

Sayı: 239 9 Haziran 1996 Pazar

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Turgay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR

Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Turgay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Filiz BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Altay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Syat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fo-

tö: SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mehmet TİRİT ● Alp Tamer ULUDAĞ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdi YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sorumlusu Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Bilgisayar Tasarımcısı Murat TUĞEŞAN ● Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletme: Orhon AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM - 6 aylık Abone bedeli - 45 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 105 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 2.200.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 1.100.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● Ödemeler numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Karaköy Şubesine aittir)

Akşamsefası

Ben Dönecem

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

* Ama ne yaptınız? Avdan hatıra olmak yasaktı... Kulağını kesmişsiniz... Anlaşmada bu yoktu... Neyse, kulak için artı 1000 Dolar alırım...

BUT WHAT HAVE YO DONE? IT'S FORBIDDEN TO TAKE SOUVENIRS OF THE KILL! YOU HAVE CUT HIS EAR OFF!*

O.K...O.K.

THIS WASN'T IN THE DEAL. ANYWAY I'LL TAKE $1.000 EXTRA FOR THE EAR!..

THE KILL IS 1.85 M. LONG..YOU OWE ME 1.85 X Z = $ 370 PLUS $ 1.000 FOR THE EAR... A TOTAL OF $ 38.000...!

YES GENTLEMEN

* Avın boyu 1.85; 1.85 x 2; 370 bırakınız 37.000 Dolar artı 1000 Dolar kulak 38.000 Dolar...

$ 100 PER CM...

1.45 CM UP TO HERE!

* Cm. 100 Dolardan, Buraya kadar 1.45 cm.

O.K IT'S ALL HERE. $ 40.000 INCLUDING $ 2000 TIP... THANKS...

* Tamam, hepsi burda.. 2000 Dolar da bahşiş . 40.000 Dolar...

ON BİR

DAN!

ALİ EKBEER! ALİ EKBEEER! ALİİİ..

HAMİT GARDAŞ DUR HELE!

AL AMCA, TAM YİRMİ BİN DOLAR. ŞANSI YOKMUŞ.. BAŞIN SAĞOLSUN!

HA...BU ARADA EĞER GÖNÜLLÜ VARSA BİR AV SONRA...

BİR PARTİ DAHA YAPABİLİRİZ... BENİ NERDE BULACAĞINIZI? BİLİYO-NUZ..!

HAYIR!

Akşam Sefası

16 Haziran 1996 Pazar... Sayı: 240... 50.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

10 BİN LİRANIZI KURTARDIK. LEMAN 50 BİN LİRA

KRONİK HASTALIĞINIZ

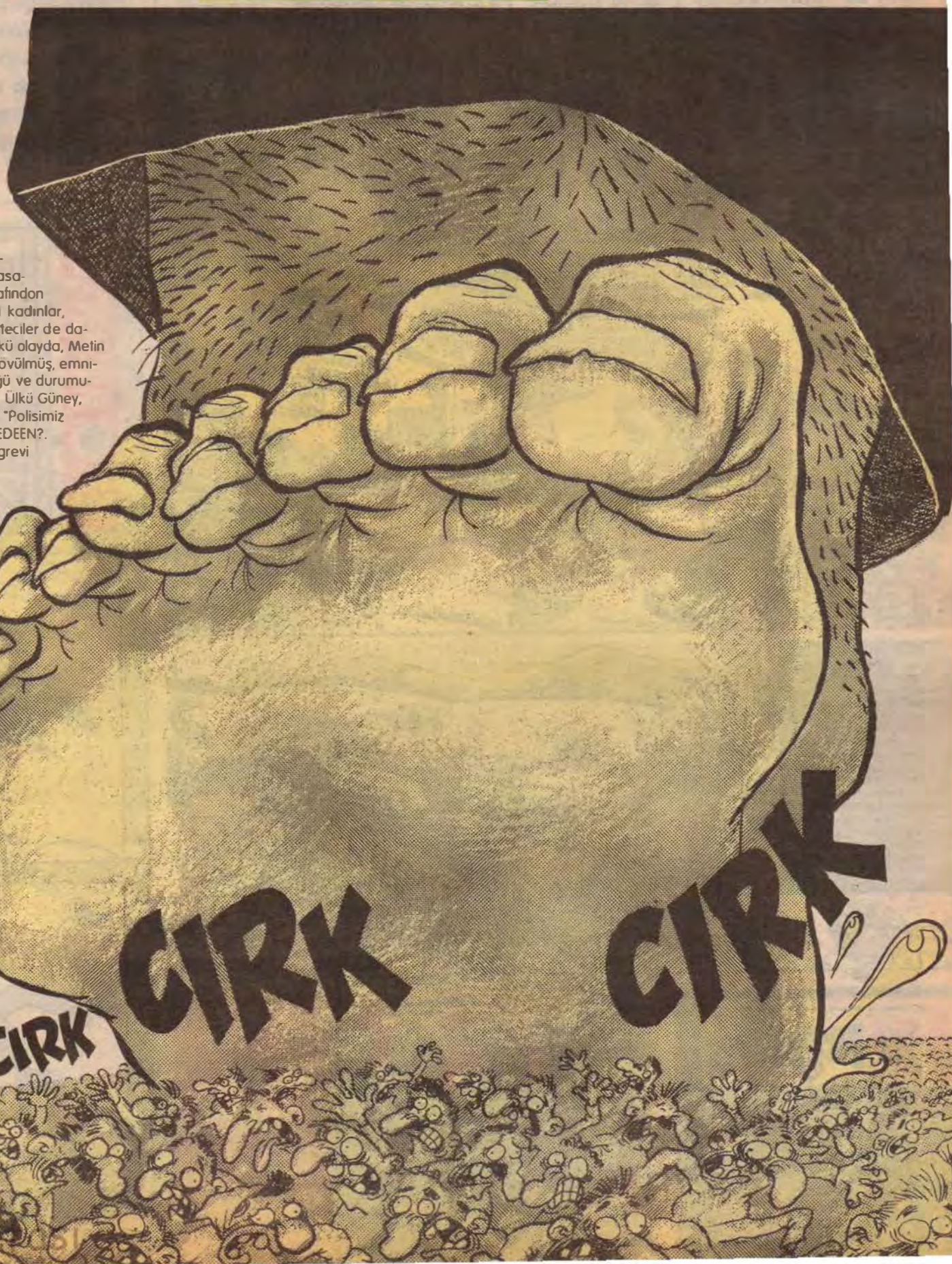

GÜREŞ: GENİŞ TABANLI HÜKÜMET KURULSUN

Bu hafta da dergiyi hazırlamak için, her zamanki gibi önce gündemi şöyle bir gözden geçirdik. Gazetelere taradık. Aklımızdakileri not ettik. İçinde bulunduğumuz karabasanın bütün karanlığı, tepeden tırnağa yine bütün benliğimizi kaplıyor. Hani zaman zaman üzerimize çöken, başımıza gelen kötü şeyleri unutmak için uyumaya çalışırız. Tam kendimizi uyuşturmuşken, birden kendimize gelir, bulunduğumuz kötü durumun verdiği acı, katmerli olarak varlığını hatırlatır; işte öyle olduk. Geçen cumartesi günü, kayıp evlatlarını arayan annelerin Galatasaray'daki toplantısında, yaklaşık 2 bin 500 kişi polis tarafından kıyasıya dövülmüş, gözaltına alınmıştı. 80 yaşındaki kadınlar, saçlarından yerlerde sürüklenmişti. Olayı izleyen gazeteciler de dayaktan nasibini almış, üstlerinde tepinilmişti. Aynı günkü olayda, Metin Göktepe'nin ağabeyi Hüseyin Göktepe de öldüresiye dövülmüş, emniyete alınmıştı. Göktepe'nin burada da işkence gördüğü ve durumunun ağır olduğu bildiriliyordu... NEDEEN? İçişleri Bakanı Ülkü Güney, Habitat 2 temsilcilerini coplayan polisleri savunarak, "Polisimiz sağduyulu, tarafsız ve onurlu davranmıştır" dedi. NEDEEN?. Bin 200 siyasi tutuklu ve hükümlünün başlattığı açlık grevi 50. gününe girdi. İçlerinden 19 mahkumun heran ölebileceği bildiriliyor... Tunceli'nin Hozat ilçesinde gıda ambargosu devam ederken, köylülerin sınırlı ölçüde aldığı çay ve şeker de yasaklandı... NEDEEN?. Hakkari'nin Baye köyünde, özel timler tarafından dışkı yedirilen Sadi Beyter, özel timlerden davacı olmaması için gözaltında tutuluyor... NEDEEN?.. MGK, her camiye Türk bayrağı asılması için çalışmalara başladı... NEDEEN?. Erbakan, iktidar yolunda orduya övgü yağdırdı... Gazeteci Metin Göktepe'yi döverek öldürdükleri sanıyla ilgili olarak sorgulanan polislerin, meslektaşlarından işkence şikayeti üzerine konuşan İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Deniz Gökçetin, "Öyle sorular sorduk ki; düşüp bayılanlar bile oldu" dedi... Ankara Belediye Başkanı Melih Gökçek, sarılı bir işçiyi işten attı... İşkence sonucu vefat eden Hasan Alat'ın cesedi tedavi borçları nedeniyle Adana Devlet Hastanesi'nde 5 gün boyunca rehin tutuldu NEDEEN?. Eski Genelkurmay Başkanı, DYP milletvekili Doğan Güreş'ten muhtıra- emir karışımı açıklama: "Herkes aklını başına toplasın. Derhal geniş tabanlı hükümet kurulsun..."

NEDEEN, NEDEEN?????

Çünkü...

DEMOKRASİLERDE ÇARE TÜKENMEZ

Alp Tamer

Gazete dağıtım kamyonları hızlıdır, hem de çok hızlı! Onlara saatte 120 km. hızla bile yetişemezsiniz. Bunun iki nedeni vardır: Dağıtım kamyonlarının silindir kapakları taşlanır. Ki bu işlem motora daha fazla benzin akması anlamına gelir. Motor, daha bir deli çalışır. İşte bu yüzden gazete kamyonları rüzgar gibi hızlıdır! Bir diğer nedense bu kamyon şoförlerinin, basın-yayının iletişimdeki önemini gazete patronlarından daha iyi kavramış olması ve kaşro okurunu kültürel açlıktan kurtarmak için hızlanmasıdır.

Mahalle bakkalımız Zeki'yle güncel bir diyalog ve çözüm anlayışı:

BAKIŞ

Aynada bakma yüzüne
Başkalarının gözlerinin içine bak
Köpeklerin gözlerine bak
Kedilerin gözlerine bak
Ne kadar masum
Ne kadar mahsun
Ama birden bire bir rüzgar esiyor
Sardunyalar açıyor
Kekikler kokuyor
Aynada bakma yüzüne
Ağaçların gözüne bak
Duvarların gözüne bak
Manavgat'a bak
Gözlerime gözlerime bak
Dünyanın gözlerine bak.
Kendine aynada bakma.
Sen öleceksin sonunda
Dünyanın gözleri kalacak.

...fücel

Mahmut Tibet

HAZİRAN SAYISI TÜM SATIŞ NOKTALARINDA..

LeMan

CUMARTESİ ANNELERİ İSKELE BABALARI

1 yıldır, her Cumartesi günü Galatasaray Lisesi'nin önünde toplanan kayıp annelerinin oturma eylemi yaptığı yer, iki haftadır polis tarafından işgal ediliyor.

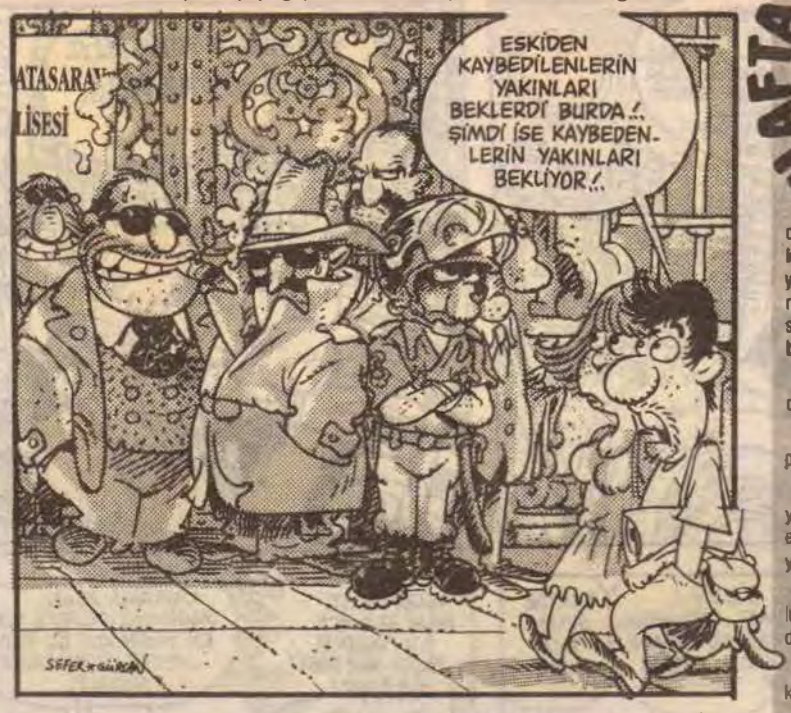

Kendisi gelmeden önce, bir uçak dolu koruması geldi. Dünyanın en iyi korunan lideri, efsanevi Küba Devlet Başkanı Fidel Castro, Türkiye'de...

Kayseri'de, "İstanbul Kanallarının Altında" filmi'nin gösterimi yasaklanırken, Nizam-ı Alem Ocakları Başkanı Zekeriya Karaca, "O filmi gösteren sinemayı ne yapacağımızı biliriz" dedi.

Mehmet Ağar'ın Adalet Bakanı olmasından sonra, tüm Türkiye'deki cezaevlerine yayılan açlık grevleri 50. gününü de doldurdu. 6 Mayıs genelgesiyle, en ufak insani haktan bile gasp edilen 1200 dolayındaki siyasi tutuklunun çoğu, açlık grevi nedeniyle ölüm sınırında

İstiklal caddesinde cumartesi günü gözaltına alınan kayıp anneleri ve kamu emekçilerinin akabinde sonrak için emniyete giden yakınları da gözaltına alındı.

Kültür Bakanı Agah Oktay Güner'in MHP'li kadrolaşması, Adli Tıp Kurumu'ndan sonra, bakanlığa bağlı kreşlere de yansıdı.

YENİÇİLİ
-155 senedir değişiklik-
-mda değişiklik yok-
WEIZMAN
Diplomasi gitsin, savaş gelsin-
ERBAKAN
Bu nasıl renge-
OCALAN
-bizimle babası-
HÜSEYİN AMBARGÖÇLÜLER
Can ve şeker bile hafsa çok görüyorlar-
AGAH EFENDİ
Çocukların da polisu-
NEJAT GÜNEŞ
-Sarılı işçiyi gören ata-
DOĞAN GÜREŞ
-Medya generali-
NİZAM-I ALEMCİ ZEKERİYA KARACA
-"Kayseri Kanallarının Altında"-
MEGEKE
-Cemde de "Tutuklanma" mevcut-

HAFTA SONU NE YAPAK ?

✓ **"ve kimse bilmiyor:nereye? dan dun ötüyor tramvayın zili. ve kimse bilmiyor: nereye?. ve gidiyorlar: hep beraber. ve kimse bilmiyor.. ve kimse bilmiyor.. ve kimse bilmiyor", (bu salt. Wolfgang borchert)**

✓ Cezaevlerindeki açlık grevleri devam ediyor!

✓ habitat vadisi'nde görevli 150 polis yedikleri gıda'dan zehirlendiler!.

✓ nasreddin hoca paylaşılamıyor! rivayete göre hoca, 1208 yılında eskişehir sivrihisar'da doğmuş, 29 yaşındayken akşehir'e göç etmiş!

✓ boğaziçi üniversitesi folklor kulübünün çıkardığı dans müzik kültür dergisi'nin 62. sayısı çıktı!

✓ grup yorum'un geliyoruz isimli kaseti çıktı!

✓ bu pazar babalar günü! babatan unutmayak!

✓ yorgan hikayesi, film, tavsiyeyi manisa'daki çocuklara işkence yargı önünde!. 10 polise 70'er yıl hapis isteniyor!

✓ dünya'da yılda 600 bin kadın hamilelik ve doğum sırasında ölüyormuş!

✓ phil collins genesis grubundan ayrılmış!.

✓ sharon stone: **"aklı, cinselliğinden büyük erkek bulursanız, adresime postalayın"**

✓ ankara devlet opera ve balesi, haziran ayı içinde seğmenler anıt park'ta ücretsiz konser ve gösteriler sunacak!.

✓ tadelle'nin tanıtılı reklamı çocukları istismar ettiği gerekçesiyle yayından kaldırıldı!

✓ "21. yüzyıla doğru yaşam. insan ve çevre sergisi, 18 haziran'a kadar yıldız teknik üniversitesi, sabancı sanat merkezi salonu'nda!.

✓ fair play karikatür sergisi gazeteciler cemiyeti basın müzesi'nde açıldı!

✓ leman'ın nadide yazarı ve okuz'un sağ kolu vedat özdemiroğlu'nun gece tarifesi isimli kitabı LM yayınlarından çıktı! alak, okuyak!

✓ ferhan şensoy, babasını yitirdi!. üzgü.

✓ turk resminde insana bakış sergisi, mimar sinan üniversitesi istanbul resim ve heykel müzesi'nde açıldı!.

✓ **"bazen bir dal bal veriyordu kardan. ve dal karamavi dalcıklar arasından yere sarkıyordu. ve inildiyordu sarkarken. usulcacık. ileride. solda. sonra şuracıkta. derken orada. dört bir yandan inilti sesleri geliyordu. çünkü karlar sarkıyordu dallardan. kucak kucak kar.", (bu salt. wolfgang borchert)**

✓ hüseyin ve kuz dergisi çıktı!.

✓ iki aylık şiir dergisi sombahar, panik ve express yayın hayatlarına ya son verdiler yada ertelediler! dağıtım tekeli'nin olduğu civarda kına satışları artmış olmalı!.

✓ öküz emin adımlarla yoluna devam ediyor! hayırlısı olsun! bundan iyisi şamda kayısı! lütfen gene çok mektup gönderin ama az ve öz gönderin!. yetişemiyoruz! sevkler!

MANSUR ŞEBBOY

(tombul şahıs)

Direndik. Sesimizi çıkardık.. Ön bin liranızı kurtardık. Dağıtım tekeli geri adım attı.. Eski şartlara dönmesek de 10 puanlık bir indirime razı oldular.. Bu arada abonelik sistemimizi kurduk. Ne olur ne olmaz diye.. Ayrıntılı bilgi künyede.. Desteğinize binlerce teşekkür.. Sevgiler.. LeMan..

Akşamsefası

BARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

../..

'hava muhalefeti'
de diyorlar..

yağmur mu tipi mi
komünist

söz algılayanın
büyük lig'i

çizgi kaçamak
adres tarifi

şiir poz-
şiir denklem

yazı: kader

"zemheri"

../..

karşıihtilal gibi geldi gene zemheri
afişler malül halk bakıyor duvarlarda
otobüs duraklarında sarkıt dikit insanlar
nefesleriyle ısınıyorlar pes buğularıyla
bünye kabul etmiyor yeni dünyayı
heyhat mutluluklar vâktinde yaşanmalı
yakında gene seçim var diyorlar
gene kendilerinden olmayanları
gene şevkle gene umutla seçecekler
gene umacaklar gene umdukça
yanılacaklar
gene bıkmayacaklar gene usanmayacaklar
gene sonsuz gene sonsuz ötesi
kendilerinin seçtiği kirli kanlı garsonlarla
gene birbirlerine has ölümler
ısmarlayacaklar
bahşiş gibi bahşiş gibi harcanacaklar
gene bu kanlı bu kirli bu aptal hesaba
bizi de ziyadesiyle bol kepçe ortak ederek

"zemheri"

../..

Akşamsefası

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

BİR TEKZİP

Leman Dergisinin 12 Mayıs 1996 tarihli 235 ci nüshasının 5.ci sayfasında Bahadır Baruter ve Fatih Salman imzası ile yayınlanan "LOMBAK" isimli köşede, sayfanın sol üst köşesinde yayınlanan karikatür, derneğimizin kişilik hakkına tecavüz eden ve kamu oyunda küçük düşürücü nitelikte olduğundan ekte sunduğumuz cevap düzeltme metninin Basın Kanununun 18.maddesine göre aynı sayfa ve köşede yayınlanmasını ihtaren bildiririm.

Av. Cem Serdar Atakan
Genel sek.Yardımcısı

CEVAP VE DÜZELTME METNİ

Leman dergisinin 12.5.1996 tarihli 235.Sayısının 5.sayfasında "LOMBAK" köşe başlığı ile yayınlanan karikatürler arasında sol üst köşede yer alan karikatür gerek çizim şekli ile gerek konuşma balonlarında kullanılan küfür içerikli genel ahlak kurallarına aykırı cümleler ile derneğimiz ve özel kişiliğine ağır şekilde tecavüz edilmiş kamu oyunda küçük düşürülmüştür.

Yayınlanan karikatür ile derneğimizin verem hastalarına karşı insanlık dışı davranışlarda bulunduğu kanısı uyandırılmak istenmiş ve kamu oyunun tepkisini derneğimiz üzerine çekme yoluna gidilmiştir.

Derneğimiz kurulduğu 1927 yılından bu yana ve bundan sonra da devam edeceği gibi verem hastalığının, dünya üzerinde ve Türkiyede ortadan kaldırılmasını ana gayesi olarak seçmiş ve bu hedefe varmak için maddi ve manevi her türlü çalışmayı yapmış ve yapmaktadır.

Derneğimiz kendisine başvuran veya yapılan genel taramalarda tesbit edilen verem hastalığına yakalanmış kişilere tamamen kendi kaynaklarından ve Sağlık bakanlığınca verilen ilaç yardımları ile İstanbulda mevcut 11 dispanser ile hiçbirbedel almadan teşhis ve tedavilerini yapmakta her türlü ilaç ve yiyecek yardımı ile hastanın iyileşmesinden sonra da kontrol altında tutarak hastalığın tekrarlanmasını önlemek için gerekten tedbirleri almaktadır.

Tüm bu işler gönüllü kişiler tarafından oluşturulan komiteler ve dispanserlerimizde istihdam edilen doktor, laborant ve hemşireler tarafından yapılmaktadır.

İSTANBUL VEREM SAVAŞ DERNEĞİ ADINA
Av. Cem Serdar Atakan
Gen.Sek.Yardımcısı

Paranoyaz

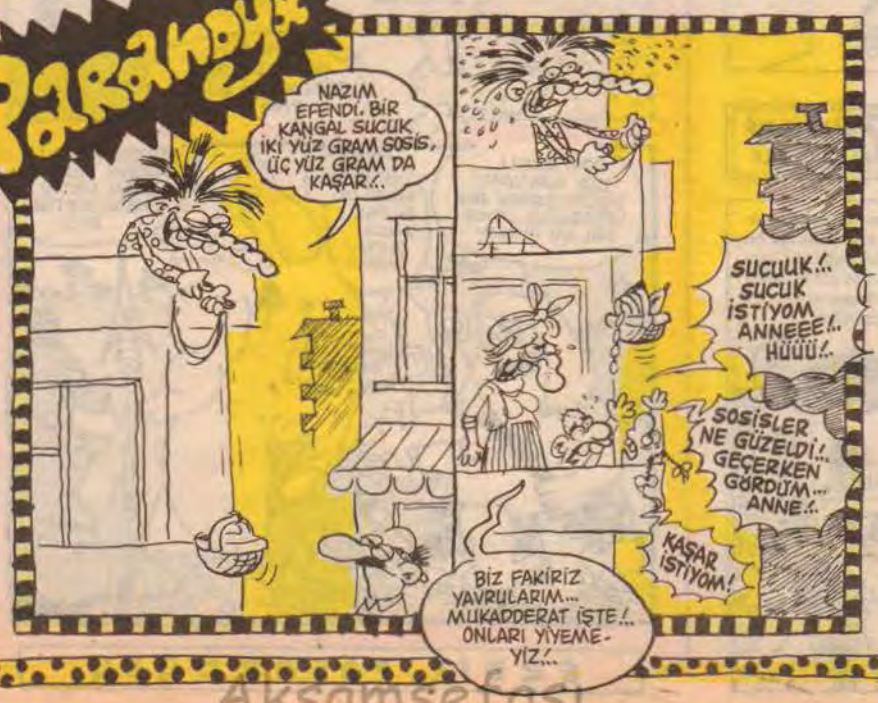

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

ÖLDÜREN DİALOGLAR

Hastane koridorundayız. asansörden inen bir hastabakıcı bir sedyeye uzaklaşan diğer hastabakıcıya bağırıyor;

- Lo oolum nereye götürüyon o sedyeyi? Çobuk getir. Hasto getiricem. Amaliyothonedon hastayı çıkarmaylar orda eylese beldiyo.

Diğeri;

- E peki ben neydecem. Yav buralarda o kader sedye vardı nere gitti bu sedyeler?..

- Ne bileyim olum. Sedye çobanımıyım ben. De getir şunu, hodisene laiyn..

* * *

Malatya'nın Akçadağ ilçesinin Ören mevkiinde meydanda bir çeşme var. Çeşmenin üstünde **doğumu 1930, ölümü 2000** yazıyor... Çünkü sahibi bu hayratı daha ölmeden yaptırmış.

Yaptırdığı çeşmesinin karşısına oturup çay içerken gözü çeşmenin üstündeki rakkamlara takılınca **"Az yazmışlar, şunu en kese zamanda 2010 yapcam, en az bi on sene daha yaşarım ben bu gidişle"** diyormuş.

Aynı zat, evinin bahçe çitlerini de kocaman levhalara yazdığı atasözlerinden yapmış. Evinin önünden, kamşulukla ve insanlıkla ilgili bu ibret verici atasözlerini akıllanmadan geçmek mümkün değil. Bu ibret panoları ister istemez insanın gözüne takılıyor. Herhalde zat bu şekilde, hem bahçesinin hem de insanlığın sınırlarını belirleyerek kendini dış dünyanın beklenmedik tehlikelerine karşı korumuş oluyor.

KOMİKAZE

ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

YILDIZ DÜŞÜRMECE

Üç kafadar bir araya gelinip çöplükten büyükce bir naylon parçası bulunur. Hava kararduktkan sonra enayi avına çıkar ve bir eyaldi bulunur. Dört kişi iki elleriyle naylonun etrafından tutarak gererler. Enayiye gökyüzündeki yıldızlardan birine bakıp yüzde kadar sayarsa o yıldızın naylonun üzerine düşeceği söylenir. O kapasını kaldırıp sayarken birisi naylonun altından enayinin bacaklarına işer. Kaçarken enayinin arkadan attığı taşlara dikkat etmelidir.

Göksel Kuruçay

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES ÇAN BARSLAN

YOLLARDA SIK SIK GÖRDÜĞÜMÜZ ARABA MOTORUNUN PERVANE KAYIŞLARI ÜZERİNE TEZ

● Burada göreceksiniz aylar süren bilimsel bir incelemenin sonuçlarıdır... İzlemeye başlamadan önce deneye gönüllü katılan ve sonucun böyle olacağını bilmeyen, bilim şehidi Sayın Şeref Bey'i saygı ve rahmetle anıyoruz... (Biz de bilmiyorduk)

17 Ağustos 1995 Salı... Saat 9.22 -Denek Şeref Bey'in evden çıkması...

..Saat 9.24... Deneğin "Karpuz zinciri" adıyla tanımladığımız olayla ilk karşılaşması...

YAKALA!..

HAYDAA!.. NASIL GEÇİCEZ?..

..Saat 9.27... Deneğin başka tarafa yönelmesi.

..Ve orada da karpuz zinciri ile karşılaşması...

A..A!..

..Saat 9.32.. Deneğin nabzında artış ve tansiyonunda yükselmeler gözlenmesi.

YOO... GENE!..

..Saat 9.36-10.07 arası... Yöneldiği her tarafta sarı "karpuz zinciri" olayları...

TAKSİ!..

İŞİMİZ VAR BE!..

TAKSİ

OTOBÜS!..

İET

GİTMİYORUZ!..

..Deneğin hücre yapısında bozulmalar...

İŞE... KOŞARAK GİDEYİM!..

GEL-DİM!..

Hİİ!..

ŞEREF BEYE DE KARPUZ ATIN!..

YOO!..

..derken, karpuz zinciri olayına yakalanmamak için direndikçe, deformasyonlar ve anormal şekil bozuklukları gözlendi.

TUUT!..

HAYIIIIR!

GEEL!.. SEN DE ARAMIZA KATIIIL!..

YOKSA FENA OLUR!

TRÖÖF

YOO!.. SİZE TESLİM OLMAYACAĞIM!.. AİLEM... AİLEMİN YANINA GİTMELİYİM!..

..bütün vücut sistemlerinin metamorfoza başlaması... İç organlarda değişim...

BABA... SEN DE ARAMIZA GEL!..

YOOOOO!.. OLAMAZ... OLAMAAAZ!

HH!..

HİİRR... OOAA!

SSS-HHSS-FFS...

KIP!

VROOAAAAA

PÖRT

..Saat 10.52... Maksimal düzeyde deformasyon...

HHIIIO... OOOSSS...

..Evet!.. İşte, yollarda düşmüş olarak gördüğümüz motor kayışlarının bilimsel açıklaması... Bilim dünyasına sunuyorum. Ben diyorum ki bunları yaşayan bir insan kayışa dönüşüyor... Aksini iddia eden varsa, denemesi bedava... Denesin gelsin, tartışalım...

Başta Hakem olmak üzere, Alpay, Arif ve tabii ki Fatih Terim'e bol fosfor içeren balık v.s. yemelerini öneriyorum. Akıl yapar diye duymuştum...

Akşamsefası

Zaman Aynası

Aslan Özdemir

MİZAH VE MİZAHÇILAR

(Yaşasın Komiklik)

DERGİ İÇİ SEYAHATLERİ

94 yılı mıydı, yoksa 95' miydi iyi hatırlamıyorum. Söyleşi ve imza için, **Suat Özkan, Ahmet Yılmaz** ve ben **İzmir**'e gitmiştik. İlk gelişimiz olmasa da İzmir'i çok iyi bilmiyorduk. Fuarın yakınlarında bir yerlerde biraz yürümeye başladık. Birkaç sokağa giriyor, neyseki ana caddeye çıkabiliyorduk. Söyleşi yapacağımız saat yaklaştığında bir taksiye binip, panel alanının adresini verdik. Biraz sonra **Ahmet Yılmaz**, taksici bizi çok dolaştırmasın diye İzmir'li "bitirim çocuğu" rolü oynamaya başladı. Yok efendim nerede oturuyorsun, hangi semtler hangi saatte daha tekin olur, nerelerde ne yapılır falan, durumun gerektiği adabla geyik bir süre devam etti. Söz sırası taksiciye geldiğinde adam dönüp **Ahmet**'e, "Sen nerde oturuyorsun?" diye sordu. Kısa ve negatif elektrikli bir sessizlikten sonra **Ahmet**, "Eshot'ta. Biz Eshot'un çocuğuyuz", diye kendinden emin bir şekilde karşılık verdi. Bunun üzerine taksici bize İzmir'de şeref turları attırmaya başladı. ESHOT İzmir'de belediye hizmetlerinin kısaltılmış haliydi. **Ahmet**, Eshot'u belediye otobüsleri üzerinde görmüş ve semt ismi zannetmişti. İşin tuhaf tarafı ben de öyle sanmıştım.

DERGİ İÇİ GEYİKLER

Günlük yaşamımızda çok gereksiz bir geyik vardır. Hani birisine anlıyamıyacağı bir şey söylersin ya. "Elmanın kurdunu zıtlın mı" gibi. Karşındaki de anlayamayınca "Hı" diye sorar. Sen de "Zıt Erenköy" veya "Bastırırım!" diyeha ince cevap verirsin. Halk arasında "sazan" diye bilinen "atlamaya" benzeyen birşey daha var. Herkesin bildiği birşey söylersin (ama çok bilinen) Etraftakilerden biri (kurban) hemen atlar. Örnek: Ya **Cesur Yürek** filminde oynayan erkek oyuncu kimdi? Atlayan, **Mel Gibson** diye cevap verir. İşin bundan sonrası bu arkadaşa topluca gülmek kalıyor. Bu sazan çeşitlemesinin dergideki versiyonuna ise "Fulda Ceylan" veya "Ağa Ceylan" yeni jenerasyon arkadaşlara ise "Genç Panter" ünvanı veriliyor. En son bu tuzağa **Vedat Özdemiroğlu** arkadaşımız **Suat Özkan** tarafından düşürülmüştür.

DERGİ İÇİ KUMPASLAR

Bir sabahlama günü dergiyi bitirmiş, sabahın ilk ışıklarından sonra küçük balkonumuzda sigara içip konuşuyorduk. Birden sokağın başında **Yasin** usta (Kanlı kalem) belirdi. Sabah mahmurluğu üzerinde yalpalaya yalpalaya dergiye doğru yürüyordu. Ben de asansöre oturup, Yasin ustanın asansörü çağırmasını bekledim. Biraz sonra Yasin usta aşağıdan düğmeye basıp asansörü çağırdı. Asansör bütün kanları inerek zemin kata indi. (Şans bu ya Yasin usta da o ara oralarda birşeylerle meşgul olurken asansörün ışığı da söndü) Birazdan Yasin usta yürüyüp asansörün kapısını açtığında, ben ağır ve cansız bir şekilde Yasin ustanın üzerine doğru kaldım. Yasin usta dilini yutmuş tuhaf sesler çıkararak, önce kafasını asansörün kapısına sonra arkadaki duvara vurup yere düştü. Hızla kalkıp binadan dışarı kaçtı. Bir yandan da bana "Hoşt hoşt, köpek" diye bağırıyor. (sonra anlıyoruz ki Yasin Ustanın köpek fobisi varmış) Ben arkasından sokağa fırlayıp şoktan çıkmasını sağlamaya çalıştım. Biraz sonra kendine geldi ve beraber sokaklarca güldük. Tabii Yasin usta olayın şokundan ancak bir hafta sonra çıkabilmiş ve dudağındaki yaradan gözlerini de başaramamıştır.

Bahadır Boysal, Bahadır Boysal'ın Kendisinin Buluşundan Başka Birşey Değildir... BAHADIR BOYSAL

DÜNYA DOSTLUK GÜNÜ OLAYLI GEÇTİ... (Gazetelerden)

Akşamsefası

Killandırma Servisi

Vedat Özdemiroğlu

"Durmazsan dimdik, Olursun bir imbik!"

Muharrem Özdemiroğlu

Tarihte O Gün

* "Mizahçılar aslında ciddi insanlardır" lafı ilk kez edildi.. (7 Mayıs 1948)
* Süleyman Demirel'in şapkası ilk kez çalındı... (3 Ağustos 1962)
* "Sevişerek evlendik" lafı ilk kez edildi... (17 Ekim 1933)
* Tür Sineması'nda esas kızın, keder içinde, ağlayarak, koşarak geldiği odasında, yatağa yüzüstü kendini attığı sahne ilk kez çekildi... (8 Haziran 1954)
* "Sonun başlangıcı" lafı Türk basınında ilk kez yazıldı... (4 Ocak 1969)
* Finali "Meğerse rüyaymış!" şeklinde rüyadan uyanmayla biten ilk öykü yazıldı... (19 Mart 1941)
* "Kızlar, üstüne düşüldükçe koçarlar" lafı ilk kez edildi... (24 Aralık 1974)
* Bir köpeğe "Kont" ismi ilk kez takıldı... (6 Ekim 1958)
* "Kız halaya, oğlan dayıya çeker" lafı ilk kez edildi... (16 Nisan 1853)
* Bir bar kapısında "Arkadaşa bakıp çakıcam" lafı ilk kez edildi.. (3 Temmuz 1982)
* Kahve falına bakılırken "At murattır" lafı ilk kez edildi... (18 Mayıs 1901)
* Futbolda "muz orta" lafı ilk kez edildi... (5 Mart 1989)
* "Şimdiki aklım olsaydı, İstanbul'un yansı benimdi" lafı ilk kez edildi... (29 Mayıs 1454)
* Türkler, İtalyanlar'a ilk kez benzetildi... (28 Şubat 1922)
* "Viskinin tadı tahtakurusu gibi, sevmiyorum" lafı ilk kez edildi... (18 Kasım 1940)
* Sofrada yemek artıklarının, balık kılçıklarının, içki şişelerinin çizildiği, zengin adamlı karikatür ilk kez yayınlandı... (2 Ağustos 1966)
* "Telesekreter çıkınca konuşamıyorum" lafı ilk kez edildi... (4 Temmuz 1991)
* Amerikan filmlerinden özenilerek, "Onunla oldun mu yoksa" lafı ilk kez edildi... (11 Ağustos 1987)
* Bir ata, sonu "bey"le biten isim ilk kez takıldı.. (2 Aralık 1964)
* Mahalle bakkalının önünde, kasaya oturarak bira içen Türk gencine ilk kez rastlandı... (23 Mart 1973)
* Basketbol oynayan Türk çocukları arasında "Steps" lafı ilk kez edildi... (19 Kasım 1983)
* Türk basınında "...ve cinsellik" kapağı yapan haftalık dergi ilk kez çıktı.. (11 Nisan 1981)
* "Eski bayramlar daha güzeldi" lafı ilk kez edildi.. (11 Eylül 1746)
* Bir test hazırlanırken, "e" şıkkına ilk kez "Hiçbiri" yazıldı... (13 Mayıs 1975)

• Hırvatistan maçını Alpay'ın tek bir hatası yüzünden kaybetmiş olamayız. Adam harcamayalım. Hem bir oyundur bu sonuçta...

• Habitat'tan anladığım: Taksim'de yıllardır duran Beşiktaş dolmuşlarının kahyasının sakallarını kesmişler, üzerine pijamaya benzer bir üniforma geçirmişler. Yani o artık bir "megakent kahyası!"

• Kolonya iddiasını kazandım. Haftaya belgeliyorum!..

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

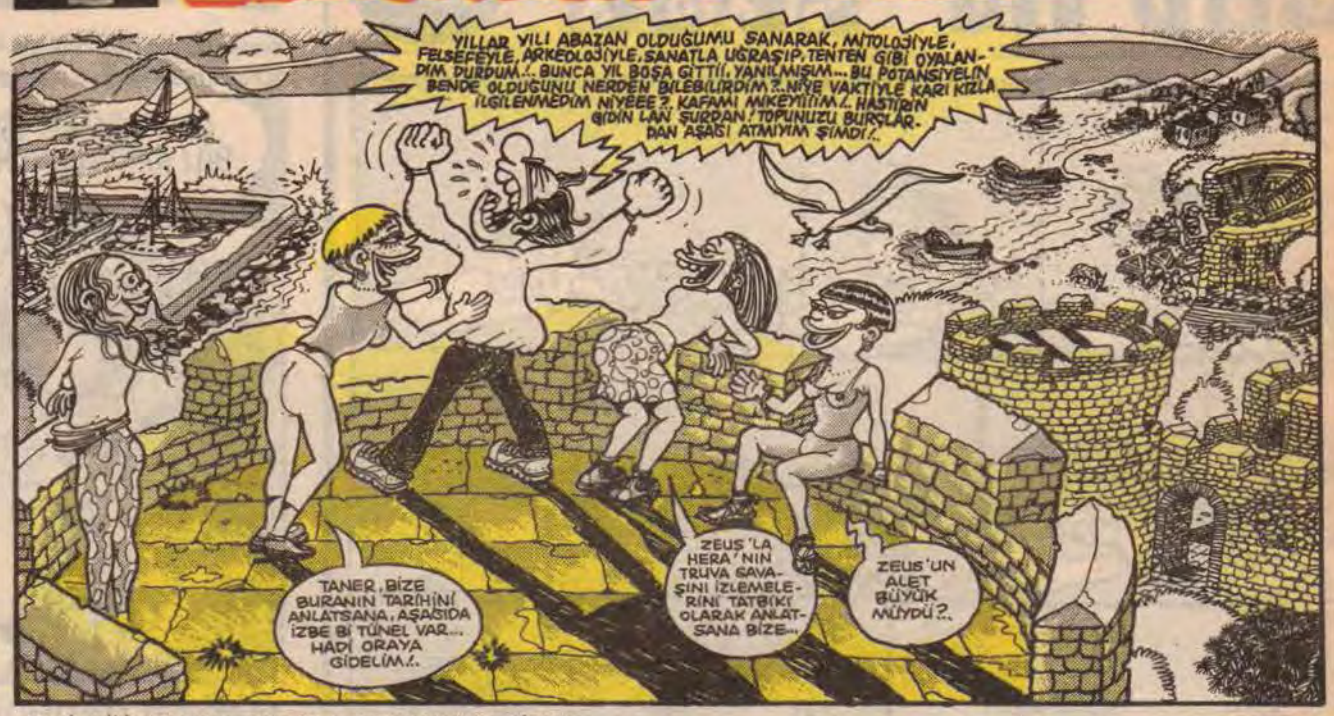

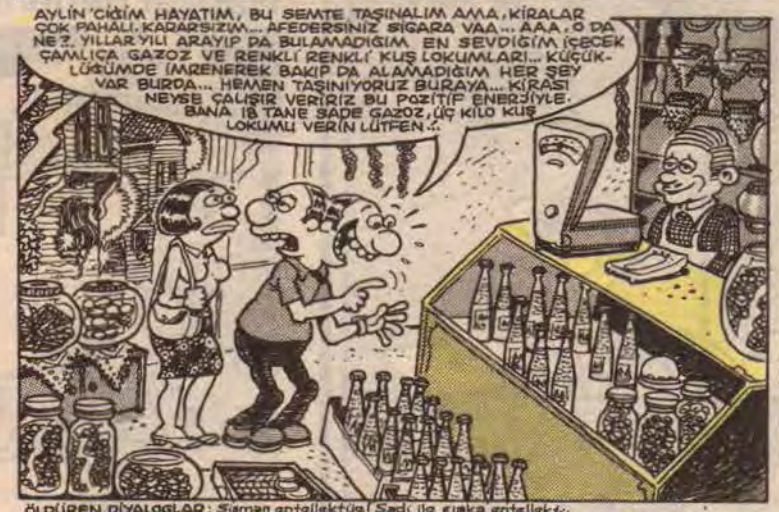

ÖLDÜREN DİYALOGLAR: Sigmen entellektüel Şadi ile eşeksa entellektüel Sami.

Akşamsefası

Bayır Gülü

Feyhan Güver

LeMan Mantı MEDYA

Manisa'da çoğu lise öğrencisi 16 gence işkence yapan 10 polis hakkında 70'er yıl hapis istemiyle dava açılırken, işkence emrini veren müdür hala görevde

Habitat nedeniyle Edirne'de bir kampa toplan

Dün gece ansızın sokak kapısını açıp, yan çıplak ve ayağındaki terliklerle evleri yakılmış, köylerinden sürgün ettirilmiş Kürtlerin naylon çadırlarına gitti koşa koşa... Gecenin bir yarısı ayağındaki terliklerle, yan çıplak bir adamın çadırlarının önünde kendilerinden durmaksızın özür dilemesi Kürt göçmenleri çok şaşırtmıştı. Hiç ses çıkartmadan kaygı ve merakla baktılar ona...

Çadırların ortasındaki çamur birikintisine kapaklandı sonra. Bedeni örselesin istiyordu. Üstü başı paramparça olsun... Ama en çok bu acılı insanlardan özür dilemek ve onların yazgısını kendi yazgısıyla birleştirmek ve onlara kendisini inandırmak istiyordu... Çünkü artık son günlerde benliğinin giderek tükendiğini hissediyor, adını koyamadığı bir güç içindeki son sevgi, hasret, anlayış, hüzün, acıma, başkaldırı duygularını çekip alıyordu.

Oysa önceleri, ne zamandı, bir başka hayatta mı? Öylesine derinden hissederdi ki, duyumsadıklarını anlatmakta güçlük çekerdi. Aynı anda birçok insana neredeyse benzer yakıcılıkta hasret duyardı. O an hangi yollarda yürüdüklerini, neler düşünüp hissettiklerini görür gibi olurdu. Gökyüzünde bu sırada garip bir kızıllık olur, sevinçle koşup oynayan çocukların yüzlerine masum gölgeler düşerdi. Ama sonunda bu en derinden yaşanan anlamların bile yüreğinin avuçlarından kayıp gitmesi sarsardı onu. Tıpkı birbirinin içinde kaybolmak isteyen sevgililerin, sevişmelen bir an gelip de bitince yaşadığı hüzün gibi... Dört bir yana dağılan o gizemli kaybolmuşluk gibi...

Şimdiyse bütün gün nasıl duygusuzlaştığını seyrediyordu. Kanının akışını seyretmek gibi birşeydi bu... Hep sevdiklerini, yakınlarını yalcu eden

Demirel

Polis saldı
mi, Habitat fal
kamu emekçile
si boyunca 8(
rüldenerek göz
de biz döveriz
ma üzgünlüğu

Sabahın
önüne giden t
rında faliyetlen
me, çay içme
na aldılar. Ken
man, göğüs g
haklara sahip
göz putlarından
tepki de gazet
yiyen, kafaları
yapılan insanl
her geçen gü
hatta terörist
olaylarda cinn
rüldenmesi. T
açıklanması, k
temesi ve 80
ması çıldırman

"Artık yet
karşılık verdile
üzerine yürüy
miyle karşı-karş
leri, gazetecile
çığlıklarını kar
adım atarken,

YARALI İN

ve giderek yalnızlaşan bir ev sahibi gi

Peki, kimdi giden, burada, bu ev
di? İşte bunu aklından geçirdiği an n
rın arasından aradan görünen ve
evine baktı. Pencerelerini, açık bırak
nunu, eşyaları ve odalarının arasır
dolaşan gündelik halini seyretti... Gö
yuyordu buradan gördüğü kendisine
şullan ve baskısı nasıl olursa olsun b
"sevgi" kazanmak, güçlü olmak, r
yaşamak için parçalanmayı, ikiye b
bullenmişti çünkü. Bu hayata uyum
yan, seven, merhamet duyan, itiraz
yan, çocuksu, akıldışı, düşçü, paylo
uzaklara göndermişti. En değerli yo
haber alabiliyordu ondan. Arada gö
giderebiliyorlardı, dünyanın baskısı
koşullan daha da zorlaşınca artık or
du. Sanki bilerek isteyerek izini kayb
yerek kaybetti çünkü onun buradaki
sıl da hızla kirlendiğini görmesini i
Ona hesap vermekten yorulmuştu
kaybettiriyordu, kafasını karıştırıyordu

Ama ne yapsa uzaklara gönd
unutamıyordu. Hayatın baskısına
için sahte bir zamanın yörüngesine
meden en değerli yanıyla ona yaşa
ren asıl zamanını da sürgüne gö
yüzden ruhunun ve belleğinin geliş
tu. Başlukta dönüp duran ruhlar gi
rakılmış ve anlamsızlığın rüzgarınd
kendine çarpan pencereler gibi...

Ve artık sadece oa çekemediği i
du. Garip, başdöndürücü bir duygu

döven polislerin ismini söyleyin!

...lumsal anneti en üst sınıra kadar dayandırdı. İnsan yerleş-...meyen güvenlik güçlerinin "Haydar"ı geçen cumartesi, hem ...m de cumartesi annelerinin kafasında patladı. İstiklal cadde-...daki anneler, gençler, hakkını arayan memurlar yerlerde sü-...ndü. Çocuklar bizi kaybederiz (ya da öldürürüz), annelerini ...yla toplumsal düzeni koruduğunu sanan polisler, haber al-...almeyi yine ihmal etmedi.

...ünlerinden itibaren İstiklal caddesindeki Galatasaray Lisesi ...ın kalkan-ve coplarla kesen polisler, günün ilerleyen saatle-...ınlaştırdılar. Yaş ve cinsiyet ayırımı yapmadan, sinemaya git-...si dinlemeden, caddeye çıkmak isteyen tüm insanları gözalt-...e aynı yasal güvenceye sahip kamu emekçileriyle zaman za-...mücadele ettiler(!) Kamu emekçileri toplu sözleşmeli sendikal ...bundan kendilerinin de yararlanabileceğini düşünmeden, kafa ...tasaray Lisesi önündeki olaylar sırasında, beklenmeyen bir ...en geldi. Hemen hemen her toplumsal olayda kıyasıya dayak ...i yiyenler, delik ayaktaki basın emekçileri, bu kez kendilerine ...davranışı kabullenemediler. Tanık olduklan şiddet karşısında ...ağlıkları bozukan, toplumun her kesimi gibi potansiyel suçlu ...nitelendirilen gazeteciler, cumartesi günü meydana gelen ...ndan döndüler. 1.55'lik foto muhabiri Hatice'nin yerlerde sü-...n yumruklanması, dayak yemekten sırtı nasır tutan Musa'nın ...la dikiş atacak deri kalmayan Ahmet'in gözaltına alınmak is-...kalı anneleriin dilip kakılarak, yumruklanarak otobüslere taşın-...başlı nedenleriydi.

...e bağıran basın çalışanları, polisin saldırılarına aynı şekilde ...deki kamera, fotoğraf makinesi ya da bacak kuvvetiyle polisin ...aretçiler, amirlerin alaylı sözleriyle ve hakaret dolu hareketle-...meyen tüm muhalif çıkışlara küçümseyerek bakan güvenlik güç-...rına eylemi ve "Mahir isti'yoruz; bize arkadaşımızı geri verin" ...şkına döndüler. Kimi ne yapacağını bilmez şekilde geri ...reyi amirine akıl danışmakta buldu.

Köstepress

...n tinercilerin yokluğunu İstanbul ve Beyoğlu hissediyor.

...SAN VE DEVRİM

...giderek büyüyen anlamsızlığın, hiçliğin, başlık duygusunun yarattığı yabancı bir sızıydı bu.

Yeniden evine, adalarına baktı. Evinde birçok insan vardı şimdi de. Ve arada anlarla beraber konuşup gülüşüyordu kendisi. Sefaletin, zulmün ve acının simgesi naylon çadırların önünde ve çamurların içinde, bu düzmece, bu yalanla ve unutmayla kurgulanmış hayatın ona kazandırdığı ne varsa yitirmeye hazır, acının ve ölümün kucağında yeniden doğmayı beklerken aynı anda evindeki yabancı konuklarla, sahte bir sevinç, sahte bir mutlulukla yaşayabiliyordu.

Yıllardır böyleydi, duygusuzluğunun çağalıp, sürgüne gönderse de içindeki boşluktan geçen o hayalet zamanın verdiği sızı dayanılmaz alup, artık içindeki dehşetle hesaplaşma anının geldiğini hissedince derin bir karku duyar ve bu hesaplaşmayı ertelemek için telefanlara sarılır, televizyanu açar ve evine yabancı konuklar çağırırdı. Konuklardan ısrarla kendisiyle kalmalarını ister, anlan bırakmak istemezdi. Parçalanmış kişiliğini unutabilmek ve o dehşet anıyla bir daha hıç karşılaşmamak için yabancı konukları gibi almak, anların düşüncelerini uygulamak, duygularını ödünç almak, anlar gibi yaşamak isterdi... Ama ne yaparsa yapsın kendisini bir Tanrı gibi duyuran o en değerli yanıyla sürgüne gönderdiği asıl zamanı bir hayalet gibi anu takip eder, anu huzursuz ederdi. En ufak bir fırsatta sakulur ve ana gerçekten yaşamadığını, sahici bir hayat sürmediğini acımasızca fısıldardı. Ve hemen ardından bir zamanlar onun umut ettiklerini, özlediklerini hatırlatırdı. Ulaşmak istediği anlamları. Hatta bir ara özgürlüğün kapısına kadar geldiğini... Ona eliyle dokunabilecek kadar yakınına...

Bir zamanlar, nefret ettiği şeylerin ta kendisi olmuştu şimdi... Bugün bu hayatta bir yer edinmişse, saygı görüyor, yaşamını sürdürüyorsa bütün bunları hep bu kirli ve bu nefret ettiği yanı sayesinde sağlıyordu. Onu bu hayata ve düzenin bu ilişkilerine bağlayan yanından başka kimse ve neye öfke duyabilirdi ki artık... Peki, o zaman gecenin bu vaktinde evleri yakılan, acılar içinde göçe zorlanmış Kürt göçmenlerinin yaşadığı naylan çadırlarının önünde, çamurlara batmış bir halde, anlardan özür dileyerek bağışlanmasını isteyen ve artık biraz ötedeki evine dönmek istemeyip yazgısını anların yazgısıyla birleştirmek isteyen insan kimdi?

Belki de mümkündü. An gelir, insan en kirli, en aşağılık, en umutsuz yanından yepyeni bir insan doğurabilirdi... Herşeyin ve farkında olduğu için yaralı, ama yine de yepyeni bir insan... Tıpkı bir devrim gibi... Yaralı bir insan ve bir devrim gibi...

* Antep cezaevinde açlık grevi yapan tutuklulardan 19'u ölüm sınırında. Ey insanlık neredesin?
* Çocuklarını kaybetmiş analara, sosyalistlere, insan hakları derneği üyelerine, memurlara büyük bir hınçla saldıran bu polise ne demeli? "Zulmün artsın ki, aval bulasın"
* 18 Haziran saat 15.00'de **Bursa** ÇGD Lokalinde imza günüm var. Ardından saat 17.30'da M.Eğitim salonunda (Heykel) konuşmam var.
* 22 Haziran Cumartesi günü saat 18.00'de **İzmir**'de İletişim Yayınları'nda söyleşim ve imza günüm var.
* Mezun olan Pamukkale Lisesi öğrencilerini kutluyorum.
* İzmir Demokrat Radyo frekansı 106.4 Tel: 0232-277 39 76 - 277 69 93 Fax: 278 34 76
* İmran Başak, Şengul Boran, Aykut Dalyan, Burak Bozdemir, Tayyar Köroğlu, Baran, Nilgün Uzun, Seher Sürme, Erman Kılıç, Salih Antekin, Tuğba Dunmaz, Erdoğan Bozbey, Pelin Unsal, İlyada Sezer, Filiz Aslan, Barış Atalay, Sümeyra Terzi, Suat Deliktaş, Sanem, Neslim, Ayşe İmamoğlu, Aytaç Gerze, Arzu Tektaş, Zeki Topcuoğlu, Perihan Mirat mektuplarınızı aldım sevgiyle.

16 HAZİRAN 1996 YIL: 3 SAYI: SON
EXPRESS
SAHİBİNİN SESİ DEĞİL, GAİBİN SESİ

Batmadı, iflas etmedi, kapanmadı. Selamını veriyor, sahneden çekiliyor. EXPRESS, BİRYAY adlı tekelin egemenliği altına giren ve adına serbest piyasa denen "cangıl"dan çekiliyor.

EXPRESS'İN SON SAYISI Kitapçılarda.

Express'in 124. (ve son) sayısını merak edenler İstanbul ve Ankara'daki kitapçılara(*) gidip 80 bin lira ödeyip bu tarihi sayıyı edinebilirler. Siraselviler 64/3 numaradaki Express yazıhanesine gelenler ise, "serbest tavan" fiyat uygulamasından yararlanabilirler. Express'in son sayısına biçtikleri bedeli (80 bin artı sonsuz) gönül rahatlığıyla ödeyebilirler. Bu imkan, posta ve faks yoluyla başvuranlar için de geçerli.

Adres: Siraselviler Cad. 64/3, Taksim-İst.
Faks: (0212) 243 65 41

BB Kedi Servisi

İST/ Anneleri 'Habitat' kazmacıları tarafından öldürülmüş 3 öksüz, çok sevimli minik yavru.. Şimdilik kendilerini korumaya alan Beyoğlu Hayal Kahvesi koruması "Kartal Vanlı"yla bağlantı kurarak onlara ulaşabilirsiniz... ●●● 3 aylık tekir ve benekli 1 erkek, 1 dişi... Birgül Hanım.. 246 17 64 ●●● İZMİR/ Siyah-beyaz, ismi; yulaf.. Bornova'da.. 373 21 31'den Levent Önder ●●● Sahipleri yurtdışına çıkacak mırnav için yuva aranıyor.. Akşamları 0 232 239 07 43'den Semih veya Şükran'ı arayın, biran önce mırnav'ı tanıyın...

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

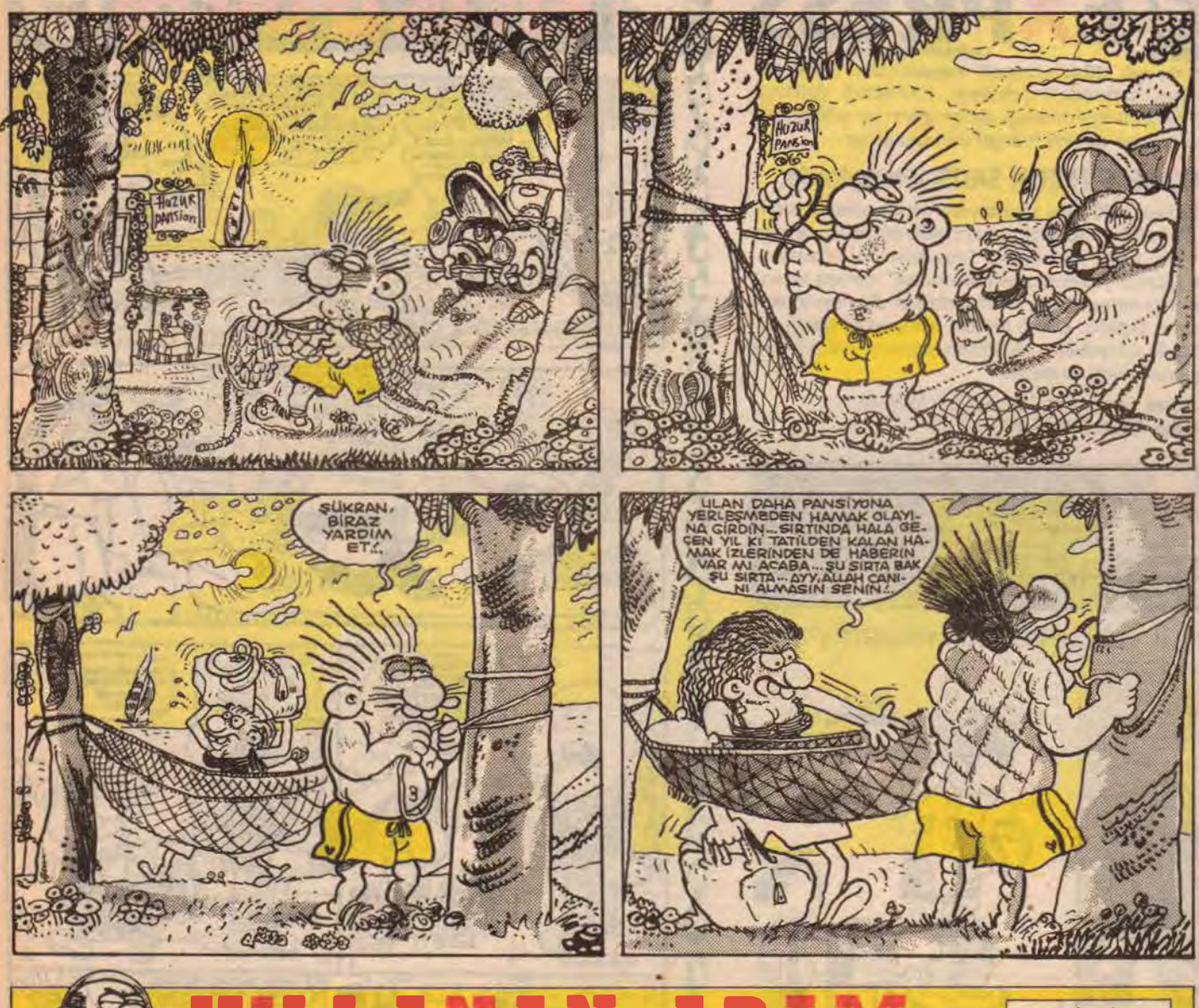

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Karakatür!

Karikatür vardı; sayemizde bir de yazıkatür oldu; kötü yola düşmüş gazeteci-yazarlann sayesinde ise **karakatür** doğdu!

Yazıkatür, "dakka bir gol bir" hızlılığında bir konuyu yorumlamak, anlatılması en zor konuyu en kısa yoldan anlatmak, karikatüristlerin çizgiyle yaptığını harf ile, yazı ile yapmaktır.

Peki karakatür ya da karakatürlük durum nedir?

Örneğin hergün millete "Susma, sustukça sıra sana gelecek" diye öğüt veren köşe yazarlarının, kendi patronlarının bize yaptığı zulme ses çıkartmayıp susmalanna karakatürlük durum denir.

Daha doğrusu ben böyle durumlara, kara mizahtan esinlenerek karakatür diyorum.

Millete "Susma, sustukça sıra sana gelecek" diye öğüt ver, sonra da medya patronlarının birleşip bizi susturmak için giriştikleri zulme karşı sus...

Bu tam kara mizahlık ya da karakatürlük durum değil midir?

Ancak millete "Susma, sustukça sıra sana gelecek" diye öğüt verip de, medya tekellerinin bize yaptığı zulüm karşısında susanlar yalnız onlar değildi.

Neredeydi "Susma, sustukça sıra sana gelecek" diyen partiler?

Neredeydi "Susma, sustukça sıra sana gelecek" diyen dernekler?

Neredeydi "Susma, sustukça sıra sana gelecek" diyen sendikalar?

Bizi susturmak için girişilen zulme karşı onlar da sustular.

Görülüyor ki bu ülke yalnız kara para cenneti değil, kara mizah cenneti de!

Tam **karakatürlük** bu ülke!

Bu ülkede "Susma, sustukça sıra sana gelecek" diye yazıp çizip, herkese öğüt veren çok da, kendine bu öğüdü veren yok.

Oysa bu öğüdü verenlerin, herkesten önce kendilerinin bu öğüde kulak vermesi gerek.

Yeri gelmişken ben de bir öğüt vereyim.

Kalemime günde beş vakit verdiğim şu öğüt, dilerim herkesin kulağına küpe olur:

Kim olursa olsun zalime karşı ol, kim olursa olsun mazlumdan yana ol!

...

Son dakika: Susmadık, direndik, kazandık... Bu da susanlara ders olsun!

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

Bir ÖYESE hikâyesi...

Ender Özkaltaman

İstanbul... Bebek sırtlarında bir ev... Evin içi...

ROBERT LİSESİ

1875

IBM

Ve aynı zamanda... kilometrelerce uzakta, taa Hakkâri'deki bi evin içi...

HAKKÂRİ LİSESİ

ÖSS-ÖYS SOSYAL A'SAMI SAYISI

ÖSYM ÖYS SINAV GİRİŞ KARTI

POLİ

ÖSYM SINAV

ŞİK ŞİK ŞİK!

TAK TAK TAK TAK TAK TAK '12

ZIRRR

ZIRRR

HEYCAN FALAN YOK Dİ Mİ?

SUPRADİN ALMAYI UNUTMADIN Dİ Mİ?

HAYIR YAA!

BUGÜN PAZAR OĞLUM. BÖYLE SABAHIN KÖRÜNDE NİYE KALKTIN Kİ?

SINAVIM VAR ANA...

NE SINAVI...

BİŞİ UNUTMADIK Dİ Mİ?

DON'T WORR, OKEY?

...CEVAP KAĞITLARINIZI SAAT 12:30'DA TOPLAYACAĞIZ ÇOCUKLAR... HAYDİ KOLAY GELSİN, BAŞLAYA. BİLİRSİNİZ...

DÖRT KERE SEKİZ OTUZİKİ, ELDE VAR İÇ... HMMM...

Soru 34: Aşağıdakilerden hangisi-1'e eşittir?

a) $\frac{x^3-2y^3+4}{x^2y+3xy^2}$ b) $\frac{x^3-xy+y^2}{(x-y)\cdot(x+y)}$ c) $\frac{-(x-y)^2+2xy}{x^2+y^2}$ d) $\frac{xy\cdot x^2+y^2}{xy}$

...en hangisi-1'e eşittir?

$\frac{x^3-xy+y^2}{(x-y)}$

eşittir?

EŞİTİR? EŞİT Mİ? EŞİT!..

EŞİT? EŞİTLİK! EŞİTİZ EŞİT

HAYIR!

HAYIR... HAYIR... DEĞİLİZ!

TUMP

EŞİT DEĞİLİZ, BİZ ONLARLA EŞİT DEĞİLİZ...

DEĞİLİİZ... BİZ ONLARLA HİÇ BİR ZAMAN EŞİT OLMADIK... EŞİT OLMADIK OLMADIIIIIIK!..

SORULAR ÇOK BASİTTİ YAA, ÇOK!.. HEPSİNİ YAPTIM, HEPSİNİ!..

...huriyet

Hakkâri yine en başarısız il

...aya- ...ş bir- ...k mak- ...yaraladı. Zor'un da- terör örgütü ...tanındığı, bu- ...arada neler ol- ...mayan T.G. (25) ...rdenbire silahını ...çeşitli yerle- ...dan Muh- ...ülücü

(AA) - 23 Haziran'da yapılan öğrenci yerleştirme sınavı sonucunda en başarısız iller sırasıyla Hakkâri, Muş ve Ağrı olurken, en başarılı iller ise İstanbul, Bursa ve İzmir olarak sıralandı. 1995-96 öğretim yılında, Hakkâri'de ÖYS'ye gi... 81 öğrenciden yalnızca 6'sı bi... yüksek öğretim programına girmeyi başardı. Bu sonuçlardan ...ra bir açıklama yapan Milli ...ran vakıf üniversitelerini d... ...ıla kullanılmasa, bi... ...tleri akıyl... ...r. Şöyle ...

Bitti

Akşam Ekstra

Dengeli Beslenme

ERKUT ABİ...

BURALARDA ARTIK DURAMAZ OLDUM ERKUT... GİTMEK İSTİYORUM. UZAK DİYARLARA, YÜRÜMEK, KOŞMAK İSTİYORUM. BAŞKA DOSTLARLA TANIŞMAK FARKLI COĞRAFYALAR ATIMI SÜRMEK İSTİYORUM... O TADI HİSSETMEK İSTİYORUM CİLİZ YÜREĞİM DE...

GÖKSEY İSTİYORSUN AMA DUR Bİ BAKALIM...

ULAN! LAN! TUT! TUT! HAYDAAA! EE... ŞİMDİ BU HERİF NASIL BULUCAZ? GİTTİ GİDER... KİM BİLİR NEREYE DÜŞECEK? ULAN BİR KERE DE BENİM LAFIMI DİNLEYİN BE! HAVIR BEN SİZE BAKIYORUM, SİZ AVAL AVAL BANA BAKIYORSUNUZ! İT HERİFLER! LAF DİNLEYİN!

AAAAH! ANAAY!

PARDON PATRON

FOOSSSSS

ERKUT ROKET DENEME LİSESİ

N'APICAKTIN LAN BANA? HA? SUİKAST MI YAPACAKTIN? İBRAHİM Mİ GÖNDERDİ LAN SENİ? ALACAĞINI TAHSİL ETMEK İÇİN... HA? CEVAP VER!

ŞEYY... EVET ABİ... BENİ İBRAHİM GÖNDERDİ. TABANCANIN YANISIRA, BAZUKA DA ALMAMI İSTEMİŞTİ, BEN BİR ANLAM VEREMEMİŞTİM... ŞİMDİ GÖRÜYORUM Kİ, TANK GETİRSEM NAFİLE... ÖZÜR DİLERİM ABİ... RAHATSIZ ETTİM...

NEE?.. HAVA BOŞLUĞU MUYDU? PARDON!.. PARDON!..

TEĞMEN DERHAL BU PEZEVENGİN UÇUŞ EHLİYETİNİ İPTAL EDİN... UÇAK DÜŞÜNÜ KORKUSUNDAN İKİ AYDA DÜŞÜRDÜĞÜ ALTINCI UÇAK BU... AYRICA YERE İNİNCE BANA GÖNDERİN, HAVA BOŞLUĞUNUN NE ANLAMA GELDİĞİNİ BİZZAT BEN İZAH EDİCEM BUNA...

KABOOOOWW!

BAŞÜSTÜNE EFENDİM...

Espri: Sarkan Altunığna — BODRUM...

* Kütahya'dan Mustafa KAŞIKÇI'ya: Mustafa bir hayli dergide çalışmak için o kadar acele etme! Çizgilerin genel olarak başarılı gözüküyor fakat senin de, bana çizgi gönderen diğer birçok arkadaş gibi perspektif, anatomi hataların var... Bir de o taramalar... Bir parça daha temiz ve net gönderirsen işlerini daha olumlu değerlendirebilirim. Sevgiler...

* Ankara'dan Muammer DEREBAŞI'na: Kitap fuarına gelmişsin, beni bulamamışsın... Bu adam ben bir hafta seni mi bekliyecektim orada? Duyuru su yapılmış bilmem nesi yapılmış... Neyse, artık başka bir sefere... Haa unutmadan imtihanda başarılar dilerim...

* Kayseri'den Turgay GÜNÜ: Sen eskiden güzel espriler gönderirdin. Yoksa ne oldu sana? Neyse uzun bir süre sonra tekrar karşılaşmak güzel, Sevgiler...

ERDENER ABİ...

— Erdener amüca, n'etcem ben üniversite imtihanında? Çok heyecanlıyım!..

— Sitterelaannnen!..

* SAFRANBOLU'dan Ali ULUPINAR'a: Mekan çizimlerin biraz daha düzelmiş ancak yine tek çizgi üzerinden gidiyorsun... Bu da çizimini çok durağan yapıyor... Siyah lekeleri nereye koyacağını iyi belirlemelisin... Espriler iyi... (Ayrıca geç cevap verdiğim için de çok özür...) Sevgiler...

* Adana'dan Erkut TERLİKSİZ: Bu sefer çiniklyip göndermişsin... Ancak çinilerken çok acele etmişsin... O güzel kurşunkalemlerinin üzerine biraz daha özenerek çini olursan iyi olacak... Bir de, tarama ucu kullan rapido veya pilot kalemler senin çizgine gitmez...

DUYURU

Dostumuz Münir TİRELİ, Ankara'da Radyo Birlik'de (94.2) her pazar "Batık gemi" adında bir müzik programı yapıyor. Dinlemedim ancak Münir'in titizliğini bildiğimi için hayırlı bir program olduğuna eminim...

HAYDİ NİYE OTURUYORSUNUZ? HERKES DANSEDİYOR... BUYURUN PİSTE... AAA HADİ, OTURMAK İKİNİZE DE YAKIŞMIYOR!..

Ulan bir taraftan çoğul ifadeler kullanıp, tekil düşünmen ve müfamaliyen benim kız arkadaşıma sarkmek fırsatını şu güzel ortamda beni delirtme noktasına getirdi... Bari ses geçip kız arkadaşımla muhatap olmam ve beni çeşpek çobanına döndürmek istemem de ayrı konu...

1. Vezir'e müshil içirip bebek arabasıyla dolaştırmak 2. Veziri bir şekilde kuş olduğuna ikna edip yüksek bir yerden aşağı itmek. 3. Vezir'i atom fiziği konusunda buluşlar yapmaya zorlamak. 4. Vezire plaka takıp kırmızı ışıkta durmasını temin etmek ve akabinde trafik polisine ispiyonlamak. 5. Vezirin dişlerini söküp at bacağı yahnisi ikram etmek. 6. Vezir'e sürekli yeni şapkanın ne kadar alımlı olduğunu ima etmek. 7. Vezir'in her beş dakkada bir kahkahalar atması için görevli birimleri harekete geçirmek. 8. Evet.

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

ESPRİ: Kadir YILMAZ

TARKAN-KURT

TADIMSI SAHİL ADAMI CENK!.

-ŞİİR DÜNYASI-

BÖCEKLER-KUŞLAR VE MEYVE

Isırgan otları arasında yapılan piknikte azamî özeni göstermeli, sevgiliye doğal besinlerden vermelisiniz, aksi halde boya katkılı hile hurda karışmış gıdalar, sevgilinizin ruh sağlığını bozabilir... Kuşlar için söylenecek pek bir şey yoktur, onlar uçmakta, oyun oynamaktadır...

Akşamsefası

YAZI PERİSİ

Yazı perisi! Hadi birşeyler söyle, bu haftaki ekmeğimizi de çıkaralım. Polis joplarla gazetecileri dövmüş. Toplu seks. Hadi yazı perisi! Kulağıma fısılda, birşeyler yazalım. Şimdi çay bahçesinde bir güzel oturmuş okuyucu yüzüme bakıyor. Usulca izleniyoruz. Onu merakta bırakmayalım. Hadi ne olur? Gösterelim ona, bir yazı en güzel yüzüyle nasıl yazılır! Bu bir yazı şampiyonası değil! İçinde müzik, komedi, keder, hüzün, varsın olmasın. Bu hafta da karnımızı doyuralım, yeter bana.

Desinler ki, bu çocuk bir boğa gibi yazıyor, on Balzac gücünde bir boğa. Desinler ki "Bu çocuğun da bilmediği bok yok", desinler ki, "ne zeki, ahlaklı, vay anasını, helal olsun loonnn!"

Ne yazayım şimdi, aklıma sadece küçük bir Karadeniz türküsü geliyor:

Ha buranın ekini
Tuttum Ayşeninkini
Ayşem ne danırsın
Sen de tut benimkini...

Leman dergisi'nin ünlü çizeri Ahmet Yılmaz'ın kitlesel bir çılgınlık ve sarhoşluk yaşatan bir "mal" muhabbeti vardı. Mal'ın tarihi derindir. Eski bir türküde geçiyor:

İstedim de vermedi
Ne yaman mal imiş

Tarih içinde birçok mal vardır. Malın tarihi büyük ve geniştir. En büyük mal Horun Reşid'indi. Binbirgece masallarında Harun Reşid'in malı, "Beyt-ül Mal" diye geçer. Beyt-ül Mal: En değerli hazine, hazineler hazinesi anlamında.

Birgün Horun Reşid'in yatoğında iki esire. Yatağa ikinci giren, birincisine: "Görüyorum ki, sermayeyi sırf kendin için saklıyorsun, fo'zini bile bana ödemeyi düşünmüyorsun" demiş.

Hatırı sayılır oğırlıktaki mali narin okşayışlarla avcunun çukuruna almış birinci esire cevap vermiş: "Peygamberin bir sözü vardır, ölü bir toprağı canlandıran oranın tek sahibi olur".

İkinci esire: "Peygamberin bir sözü daha vardır, av hayvanı onu ürkütenin değil, yakalayanındır" demiş. (1001 gece, 376.gece)

İnsan soruyor yazı perisi, tartışma canlı ve atak bir şekilde sürerken Harun Reşid ne alemde? Biliyor musun yazı perisi, yorgun ve yaşlı atlann beytül mallan harekete geçer. Bu neden böyle olur, benim halkım çok iyi bilmez.

Hani yabancı filmlerde olur, fantastik erotik sahneler: Elinde kamçı, siyah jartiyer çoraplı bir kadın. Benim güzel milletim bu filmleri seyreder, bunun ne gibi erotizm olabileceğini anlayamaz.

Şimdi yazı perisi! Sen bir derebeyi olsan... Şotonun vadisinde gül gibi yaşayan bir avuç halkın olsa... Her bahar vadiye inip, turfando kızlan toplayıp yatoğına getirsen...

Derebeyi kadınlann tek sahibidir yazı perisi! İstediğini, istediğini an. Peki yazı perisi, derebeyi yaşlanınca ne olacak?

Kaslarda heyecan kalmadığı zaman kırbaçlayın! Kas gerilecek, kasılacaktır. Cinsel heyecanlar, cinsel coşkular sert bir acının arkasında gizlenir. Felç olmuş, ayaklan çalışmayan hastaları bile tıp, sinir sistemi kesildiği için, kaslarını geliştirerek yürütmeye çalışır.

Kaslan dehşet bir sertlikle dövün, kaybolmuş hazzı bulacaksınız.

Diyelim ki yazı perisi, artık kamçı da işe yaramıyor. O zaman, kırbacı kölelerinin eline verir, birbirlerini kamçılattırırsın, o da seyreder, eli torbasında.

Ah yazı perisi! Neden bu sertlik istenir erkeklerden? O gün bugün, kamçı olmasa da, kadınlar, ezip geçecek, silindir gibi, ya da bir eşek ölüsü gibi üstüne çullanacak erkekler arar.

Süslemek istiyorsan bir kadının düşlerini, kurt gibi kavramalısın kollarını.

Neden bu acı? Gümüş renkli bir olabalığın gölün suyuna batışı gibi okşasak? Olmaz mı? Neden bu eşekliği beklerler. Bir bahçıvan gibi konuşsak?

Ah bilmezsin yazı perisi, gerektiğinde sertleşmeyenlere o biçim laflar bile ederler. Ağzından alev saçan bir pars gibi erik ağacının tüm dallarını kıracaksın! Aklını kaçırmış bir böğürtüyle!

Ah yazı perisi ne hoşsun!

Biliyor musun, kamçılayarak sertleşenlere karşı, oral okşayıcılar gizli ve büyük bir savaş açh. Oralcılan öyle geniş kitleler, condon-yürekten desteklemiş ki, bulaşıcı bir hastalık gibi yayılmış oralcılık. İkiyüzyıl öncesinin Fransız gazetelerini açarsanız şöyle uyanlar bulursunuz: "Allah aşkına bırakın şu oralcılığı, nüfusumuz bitiyor, artık kimse çocuk yapmıyor, Fransız zürriyeti tarihten yokoluyor" diye.

Hani bozan bono do soruyorlar, niçin sert yazılar yazıyorsun? Komçılonorak büyüdüğüm için, olmalı. Ama, halkın kanını emen derebeyleri bununla yetinmez.

Yaşlandıkça, halkın turfanda gazetecilerini, yazananını aana çok kamçılamak, ollDirlerine kamçılatmak zorundadırlar.

İşte bir derebeyi otuz yıldır beytülmalı, içine girdikçe ayılmıyor. Ayrılmayan, kıpırdayıp oynaştıkça vatanımız, milletimiz için şahane güzellikte hazlar oluşturuyor. Yapışmışken kopmayan, doljnca delen bir erkeğin yaşlısından korkacaksın yazı perisi!

Polis gazetecileri kamçılıyor, gazeteciler polisi.

Bir gazeteci esir de gitmiş Horun Reşid'den hesap soruyor.

Harun Reşid elini torbasına atıyor: "Bu torbanın içindekiler benimdir" diyor.

Ey kanat vuruşlan gibi narin gazeteciler!

Ey güvercin tüylü, kanarya renkli gazeteciler!

Tatlı diller dökerek, narin okşayışlarla beytülmalı yumuşatıyorsunuz.

Hepimizin son arzuya, en büyük hazza ulaşmamız için.

HEPİMİZİN KAMÇILANMASI, HEPİMİZİN KAMÇILAMASI GEREK.

Horın Reşid bu sözleri de işitiyor ve şafak sökünceye kadar yatoğında, beytülmalını altın bir balta gibi okşayıp duruyor.

(Ne hazindir ki Yazı Perisi! Sen bir piyano edebiyatcısı olmak istiyorsun! Ama nafile! Derebeylerine karşı DİKBAŞLI olmasan, seni de yaşatmazlar!

Tarih bize söyler ki Yazı Perisi! Kamçı, yırtıcı hayvanların zincirlerini porçalattırır. KAMÇILANMAK, bir sürüngen gibi YAŞAMAKTAN daha iyidir.)

SURDİBİ

Nihat Genç

TABUDEVİREN

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

APOLLONİAK-DİONİSİAK ÇATIŞMALAR.ATIŞMALAR

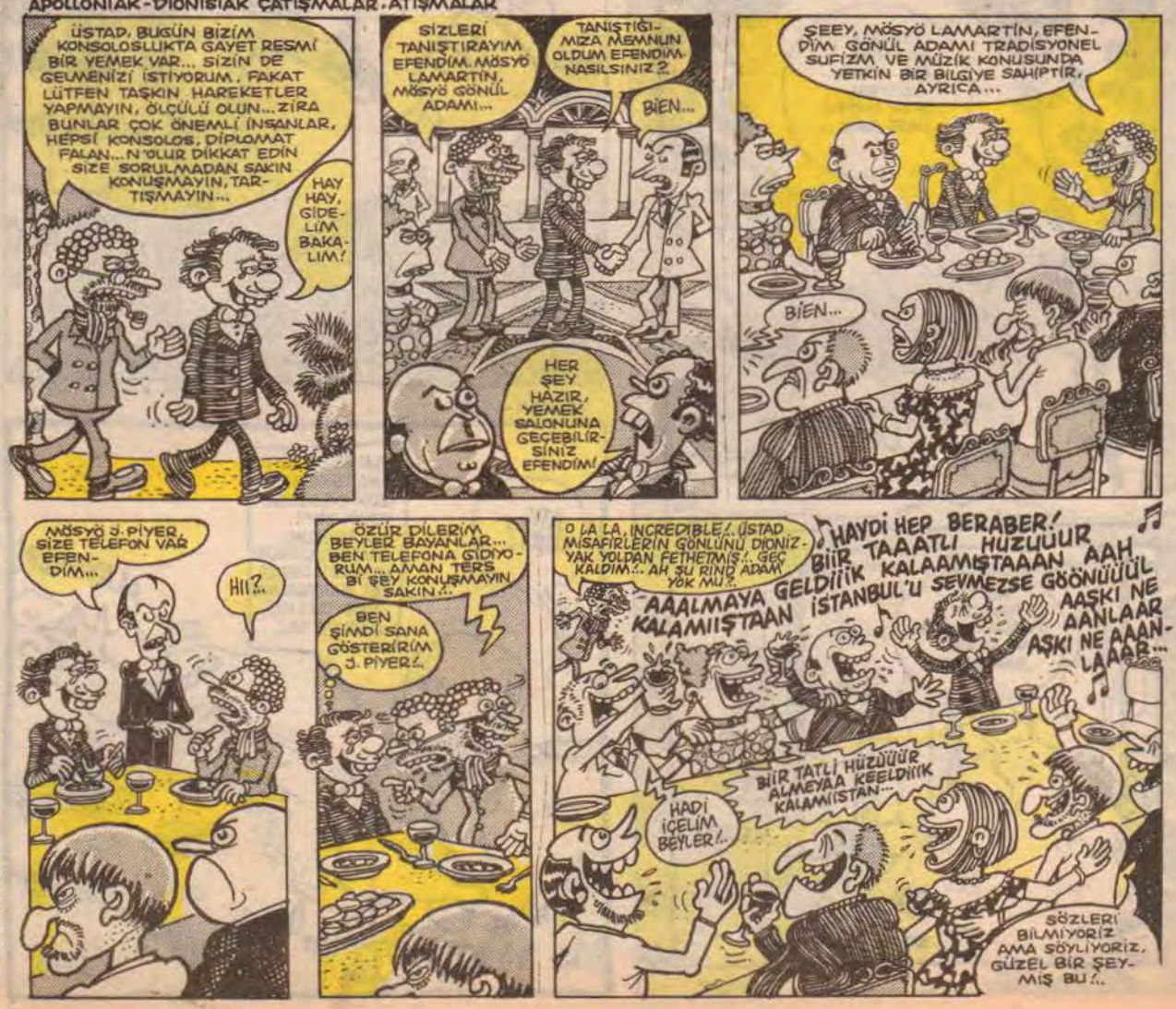

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

ÖZET: Eski sevgili, iliğini kemiğini kurutan kadın, ünlü yıldız Hülya Tavşan uçaktaydı.. Hem de kendi üçağında.. Kaptan pilot Kenan yükseldikçe anılara daha çok yaklaşıyordu..

Suat Gönülay

4- Bölüm: Toprak (Bizim Sadık Yarimiz)

Akşamsefası

KAPTAN İNTİKAM

Suat Gönülay

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.F.İ.D.A.N

Selâm.. Uzun cümleli bi yığın şey yazıp onnara çeşitli anlamlar yükliycek haalim hiç yok.. Ben size temizinden şöyle üç tene gerçek hayat aanı yazıyım.. En kolayı bu.. İsterseniz bi anlam yükleyebilirsiniz onnara. Beni uğraştırmayın do, naaparsanız yapın.. 1- az önce çilek reçeline ekmek banıp yidim.. 2- uykum geldi, esnedim... 3- Çok ışık geldi gözüm acıdı, masalambasını az daa duvara çevirdim.. Uff. bunnan yazarken bile yoruldum!

SEVERİM... Annem TV karşısında uyuklarken, onu uyandırmayı.. BARIŞ... Büyük bardaa kayduum suyu bi dikişte içerken, nefesimin kesildi anda suyun da tam bitmesini.. Kutu paketi sigaraların açılırkaponır kapaklanını... Turnikeye çıkan Naumoski'nin, blok kaymak için gelen şahsın parmaklarının bi iki santim üstünden topu aşırıp basket yapmasını.. EREN... emniyet kemeri veyaa çanta askısını iki göğsünün ortasından geçirmiş kızlara bakmayı.. ARAM... Kırmızı ışıkta tam duracakken, yeşil yanınca, ikinci viteste devam etmeyi.. SERTAÇ... Makarnanın kaynayor suda, haşlanıp yavşadı aanı.. ERDİNÇ... Ekmekarası döner felan yediimde, kaadın içine dökulen küçük parçaaklan en son yemeyi.. Cüzdanımdaki bi sürü telefon, adres felan yazan kâağıtları, temize çekip, cüzdanımı raatlatmayı.. KUBİLAY... Bavul teklerlenni.. CEMİLE... Satıcıların paraüstü verirken, "şöyle elli... şöyle yüz..." gibi bişii diyip uzatmalarını.. Tam konşacak, birbinne değecekken, açılım uzun seloteybi san anda düzlemeyi.. KIVANÇ... Falçatanın bıçaanı ileri geri aynatırken çıkan sesleri, ve, bıçaağı iki çentik arasında tutmaya çalışmayı.. MUSTAFA... Bozuk telefona telon attıımda jetonun hemencecik iode yuvasına düşmesini.. CAN... Evdekiler aralarında konuşurken, divanda uyuklamayı.. Balıkçıların, hamsi gibi küçük balıkları, torbaya, plastik bi tabakla caymalarını.. OSMAN...

PSİKOAYRINTI:... Birisine bişii soruz... O birisi, yanış annar... Annadı şeye göre bi cevap veri.. Yanış, sorduumuz şeyle ilgisi olmayon bi cevaptır bu.. Ama, sorduumuz şey de o kador önemli olmadı için, "Hayır, onu sormadım ben" diyip yinelemez, yanış annayanı bazmayız.. Hoca biliyoz, bi örnek versem şimdi nefis olcak ama, herkese farklı oluyo, genelden bahsettim ben.. Askerde, ağır havan cephanesiydim, bombaların sesi sol kulaamın aazına sıçıt; aterken kulaamı tıkardım ama, içimde patlardı sanki.. Ondan sonra, saar duymaz uydurur misaali, bi çok şeyi yarnış annadım.. Birisi bişii der, tam onnamam, "Ne?, Nasıl? felan derim tabi, bi daa annayamayınca, uydururum anasını satıyım.. Annadım kadar.. Oky dedi "Sinebeşte Yaamurdan önce oynuycakmış" Ben annadım, ne ilgisi varsa, "Yaamuradam." O çok ayndı yaa zaaten, dedim.. Şaşmıştır tabi Oky.. Yanış annadamı bi se bile, tafı uzatıp, beni bozmak istemez.. Az önceki şeye bi örnek işte bu.. Bi de insan, annamayınca, "Haa, hıı, ne?" demeyi sevmiyo.. Çok dersen bunu, karşındaki sıkılıya.. Simit ister misin?.. Ne? Simit diyorum! Simit ister misin!. Aha işte, bak bağırdı! Saar mı var ne baarıyon.. Böyle işte, baazen konuşmaktan yoruluyoz, insannar bi şeyi, ikinci kez tekrar etmeye sıkılıya, tekrar ederken sesini yükseltiya.. Ama öyle... Karşınızda zırt pırt "Haa, ne, kim, hu?." diyen bi herif varsa, işiniz zor.. Kulak yıkatmak küçük bi operasyonmuş ama, üç tene kanlı ameliyat geçirdiim için, tırsıyom yine de vücuuduma metal sokturmaya.. Şimdilik idaare ediyoz.. O kadar da abarttım gibi dül.. Birinci "Ne" de anniyom.. Ne?.. Sinemaya gidelim mi dedim!.. Otur..

ESKİDEN Bİ GÜN.... Acaoyip bi bitki vardı.. Böyle küçük küçük toplan var, minik üzüm gibi.. Yabaani bi bitki, ismini unuttum.. O bitkiyi tutup sıyırınca, küçük taaneler eline geliyo, bi sıkıyan sonra avcundo annan, ezıliyo, kan gibi oluyo, elin kanamış gibi oluyo.. Böyle yapıp da gidip birisini korkutmak, üzmek, heyecanlı olurdu.. Bi iki defoo yedi de, sonra bi daa inanmadı Annem.. "Anne baak, düştüm, elim kanıyo." "Çabuk git yıka elini!." İnanmadı.. Birilerinin bizim için üzüldüğünü görmek, güzel bişiydi.. Hele hasta olunca.. Vay be, o ne ihtiiram, o ne özen!.. Sonra hastalanmaz bir az geçer, şımarmoya başlarız, Anneler yemez... Teyzem bi ara fenaa korkmuştu ama.. O bitkiyi avucumda ezip elimi kıpkırmızı yaptım, gidip gösterdim.. Çok korktu, baktı.. Vah yavrum felan dedi, Daa da uzatırdım ama, çocuklar iyi rol yapamıyo, hemen mayışıyoz, sınıyoz.. Belki de, onnan daa fazla üzmek istemediimizden, ne biliyım.. Her neyse, o bitkilerle iyi şaka yapılırdı ama, zor çıkardı sonra boyası.. Bi de onla uuraş dur.. Yabaani böğürtlen gibi tatlım kafadan) ona benzer bi bitki vardı bi de.. Ondan yerdik habire ayı gibi.. Kanımız aarırdı.. Osuruk sapaları vardı, öyle derdik.. Ok yapmaya yarayan.. Vay be, doğoylo ne biçim hoşır neşirdik o zamonlar... Yıllar oldu, bi aaca tırmanmadım.. Aaca tırmanmak, arda oturmak, bi kaçştı tabi... Şimdi bunun daa modernleri var.. Canım bi italyan çukurunda olmak istedi şu an.. Tırmanıp tutunmak, dirseemi dayayıp acılmak, dizimle destek almak..

POTBURİ:... Kesmeşekerli yoort yidim.. Şekerler erimedi, aazıma kıtır kıtır geldi... Aşaada, olağan kazaalardan biri daa oldu. Hasar felan yok ama, tartışılar boyaa, uzothlar... Düella için randevu verdiler. Taksici "Şurda şu saatte bekliyam, gelmessen terbiyesizsin dedi... Öbürü, tamam, gelicem dedi.. TRT, Avrupa Futbol Şampiyanasını nefis sunuyo.. Bilgiler veriliya, magazinler iyi, sunucular efendi.. Bi özel kanal olsaydı bu organizasyonu, cıvık cıvık edip sıçıp batırırdı, eminim.. Faoruken'de gördüm, Massive Attack alıp dinnedim.. Bi odamın nefes alıp verdii bi parça var. Onu dinnerken ben de soluk alıp veriyom, iyi geliyo.. Volkmenin, kayşa takılmayı sağlayan o yeri karılmıştı. Japonka yapıştırdım. Sapsoalam oldu... Akvaryumda bi balık daa öldü.. Seksşoptan kasel almaya gittiimde, biraz sıra vardı, yapay penislere, suuni vajinalara bakıp vakıt geçirdim.. Tini mini denen ucuz, sopli dondurmadon yedim pek çok... Yuva 96 çıkartmaları alıp yapıştırdım.. Sokaa çıkarken çorap giymedim..

BİŞİİ:... Yalan, onnar iyi dil.. Fundo, seninkiler de.. Umran; Cevher, Muder; Taylon; Cemile, ve Eda, sizin de onnattıklarınızı dinnedim.. Aoferin bana.. Galba söyliyceem başka bişii yolc. Hadi, iyi günner diliyom ben!..

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba,

Bizler, Buca Tutukevi'nde kalmakta olan siyasi tutsaklarız. Hepimiz bir biçimiyle düzendeki haksızlıklara, sömürüye, gözaltında kayıplara, katliamlara, işkencelere karşı susmadığımız için, bunların ortadan kalkması ve daha yaşanası, özgürce bir yaşam için duyarlı olduğumuzu gösterdik. Okulda, fabrikada, işyerinde, haklarımızı elde etmeye çalıştık. Ama günümüzde bunlara tahammül olmuyor. Daha fazla sömürülecek, ezilecek bir toplum istenildiği için sindirme, pasifize etme, saldırı politikaları ile sesini çıkarmayan, gözyuman bir toplum yaratmak hedefleniyor. Onun çıkarına dokunacak en ufak bir başkaldırıyı, anında yok etmeye çalışıyor, bilinçlenmenin önüne geçiyor. Sindirme, yıldırma politikasının bir başka aracı da cezaevleri.

Cezaevleri yıllardır, en yoğun baskı, işkence, insan onurunu yok etme yöntemleriyle yüz yüze gelmiş. Önce dışarıda başkaldıran kişileri elinin altında tutmak için tutukluyor. Ama iş bununla bitmiyor. Cezaevlerinde de teslim olmayan, hiçbir yaptırımı kabul etmeyen tutsakları, burada da operasyonlarla katliamlarla yok etmeye çalışıyor.

Bugün tüm cezaevlerinde (özellikle de Mehmet Ağar'ın Adalet Bakanı olmasıyla birlikte artan) hak gasbı, işkence oldukça boyutlu durumda. Örneğin, bir Erzurum Cezaevi, her türlü işkencenin yapıldığı yer. Orada itirafçılaştırmaya çalıştığı tutsaklar, koğuşlardan zorla alınıp siyasi şubeye götürülüp en yoğun işkenceleri görüyorlar. Bizim burada her hastaneye giden arkadaşımız, askerler tarafından saldırıya uğrayıp, geri dönüyor. Ayakkabı arama, üst arama, çift kelepçe takma gibi dayatmalar, iradeyi teslim alıcı yollar deniyorlar. Ayrıca ailelerimiz polis tarafından tehdit ediliyor. Koğuş giriş çıkışlarımız, zaman zaman cezaevi müdürleri tarafından engellenmek isteniyor. Sosyalist basını içeri sokmak istemiyorlar. Kimi eşya, yiyecek, giyeceğin içeri alınmasında sorun çıkarıyorlar. Ve bugün saldırı zeminini oluşturmak, tutsakları birbirinden ayırmak, örgütlü güçlerini bölmek için tecrit etmek istiyor. Bunun için başta Eskişehir tabutluğu olmak üzere 7 tane tabutluk (hücre tipi) cezaevi açıldı. 6 Mayıs genelgesi ile (Adalet Bakanı M.Ağar'ın çıkarmış olduğu) bizler, süngülerle, tecritlerle dağıtılmaya çalışılıyoruz. Politikaları, tutsakları birbirinden ayırmakla kalmıyor, aynı zamanda saldırılarla katliam yapmak ve bizleri yok etmeyi amaçlıyor. Bugün kazanmış olduğumuz haklar dahi elimizden alınmaya çalışılıyor.

Bu yüzden biz siyasilerde tüm cezaevlerini kapsayan birçok siyasetin birlikte oluşturduğu merkezi koordinasyonumuzla 22 Mayıs tarihinden itibaren süresiz açlık grevine başladık. İçimizden 16 yaşından 45'li yaşlara kadar birçok kişi bedenini açlığa yatırdı. Hemen hemen 1 sene bile dolmadan yapmakta olduğumuz 2. süresiz açlık grevi. Daha öncesi 33 günlük açlık grevi ile Eskişehir Tabutluğunu kapattırmıştık. Bugün de uzun sürecek bir direnişi ve bedellerini göze aldık. Taleplerimiz; tecritlere, sürgünlere son verilmesi, Eskişehir tabutluğunun kapatılması, 6 Mayıs genelgesinin kaldırılması, ailelerimize yönelik baskı ve gözaltıların son bulması, Mehmet Ağar'ın istifası. Bu politikalar tüm siyasi tutsakları hedelliyor ve hedefimiz hep'imizin siyasi sorunları temelinde direnmek.

Tüm duyarlı, aydın, yazar, demokrat çevrelerin direnişimize destek olmasını bekliyoruz. Bizlerin açlık grevi boyunca şehit vermememiz, taleplerimizin bir an önce kabul edilmesi sizlerin elinde. Bizim yalnız olmadığımızı gösterirseniz devlet köşeye sıkışacaktır. bunu yapmak bir insanlık görevidir. Yapılacak saldırılar tüm halka yöneliktir. (Nitekim en son İrfan Ağdaş'ın Kurtuluş gazetesi satarken sokak ortasında katledilmesi gibi) Ve bize yönelik yapılacak her saldırının sorumlusu devlettir. Duyarlı olacağınıza güveniyor, mektubumuzun derginizde yayınlanmasını istiyoruz. Selamlar.

Buca Cezaevi'nden
Ebru Özdağ

(Okurumuzun bu mektubunu, hukuki engeller nedeniyle, kısaltarak yayınlamak zorunda kaldık. LeMan)

Onlar Geceleri..

Göğün sessizliği kapladığı vakit şehri. Büsbütün bir korku çökermiş üstlerine onların. Gündüzleri hiç düşünmezlermiş insanların acılarını. Ancak karanlık koşunca, dört nala geceye. Boğazlarına sarılırmış kimsesiz elleri kadınların. Gözleri haykırırmış küçük bedenlerin. Coşkun seller gibi gözleri. Açlık sağır edermiş kulaklarını; buruvaların. Eğmeye çalıştıkları boyunların dikliği, sinirlendirirmiş. Bir de zayıf, yorgun vücutları işçilerin...

Öfke sisi dağıldığı vakit şehrin. Elleri boyunlarında ve kan ter içinde uyanırlarmış. Her gece şuralarında bir çukur büyürmüş durmadan. Durmadan yine de zulmederlermiş. Yollarda karşılaştıkları yüzler tanıdık gelirmiş. Bulutsuz bir sabah göğü gibi yüzü işçilerin.

Ve onlar geceleri duyarlarmış bu tanıdık feryatları... Ne acılarını yüreklerinde hissedermiş, ne de bir damla yaş süzütürmüş kaba suratlarından. Onlar, geceleri ölüm kokulu çocuklardan korkarlarmış: İştahla kanını içtikleri o bedenlerden ve burjuvalar korktukları için geceden.

Gündüzleri bir sülük gibi emerlermiş umutlarını canların. Bilirlermiş onlar. Geceleri verilirmiş cezası bütün suçların. Yine de umursamaz bilir ve devam ederlermiş zulmetmeye.

Size onların öyküsünü anlattım: Faşistlerin, işkencecilerin, katillerin. E.A.'nın yazısını okudum ve çok beğendim. Alper Kayış gibi ben de bana yazmasını istiyorum. Ve dier bizim gibilere söylüyorum. Leman'a adreslerinizi ve benimle yazışmak istediğinizi yazın ben size yazarım.

Biraralar ben yaşamın anlamını bulmaya çalışıyordum. Sırf bunun için vapura binip köpüklere bakıp bakıp ağlardım. Sonra yaşamın anlamının olmadığını kavradım. Bizler yiyip, içmek ve uyumak için yaratılmışız. Birkaç his verilmiş zevk getirmesi için yaşama, o kadar. Bizler anlamsızca yaşıyoruz. Odadakileri umursamadan evden çıkıp gitmek sana hiçbirşey kazandırmaz. Eğer gerçekten sininini boşaltmak istersen sana birçok yol öğretebilirim. Zorla yaşıyorum ben de. Aynı şeyleri hissedebildiğim sadece iki insan var. (Özge Kahraman, Fatma Banu Kır).

16 yaşında sıradan bir kızım. Aslında pek insanları kafama takmam. Onlarla alay ederim, onlara gülerim. Düzene karşı çıkıyorum. Çılgın olmak, değişik olmak senin elinde. Eğer bu ülkedeki çoğu insandan değişik olduğunu düşünüyorsan, kendini yetiştirmelisin. Herşeyinle dörtdörtlük olmalısın. Tavırların farklı olmalı. Giyinişin farklı olmalı. Kitap okumalısın. Biz birer oyuncak olmak için yaratılmışız. Yaşamın dişli çarklarında ezilmek için. Karşı çık bu kısır döngüye, kır zincirlerini. Farklı yaşamak, farklı düşünmek, farklı hissetmek. "Gerçek bu. Sen bunun farkındasın. Bunc aptal insanın içinde akıllı olmak asıl aptallık olduğunu. Sevmediğim insanlarla konuşmuyorum. Ve kimseden korkmuyorum. Beni seven insanları çok seviyorum ve onlar için yaşıyorum.

Diyar Ekin Şanoğlu

Abime Mektup...

Sevgili abicim, beş aydır seni göremiyorum. Beş aydır sadece bir defa telefonla görüşebildik. Seni o kadar özledim ki; ne yapıyorsun, ne ediyorsun, bilmiyorum. Telefonla görüşemiyoruz, mektubun gelmiyor. Sadece orada yaşadığını biliyorum. Arasıra annemden iyi olduğunu, herşeyin yolunda gittiğini duyuyorum. Seni o kadar özledim ki...

Bazen sana çok ihtiyacım oluyor, yanımda olmanı istiyorum. Ama bunun olmayacağını biliyorum. İşte o an gözlerim doluyor, hıçkırıklara boğuluyorum. Seni görmeyeli çok değiştim; sen de değiştin mi, bilmiyorum. Artık boş hayallerin ardından koşmuyorum. Her geçen gün, seni daha çok özletiyor ve arattıyor.

Sevgili abicim; bu mektubu yazarken içimin kan ağladığını bilmeni istiyorum. Belki sani bu kadar sevmesem, sana bu kadar bağlanmış olmasam, bu kadar acı çekmem.

Ama merak etme; yıkılmadım hala ayaktayım. Başım dik, kimse bükemez. Sana ihtiyacımın olması, seni özlemem, sadece seni kendimden çok sevmemden kaynaklanıyor.

Canım abim; dört gözle mektubunu bekliyorum. lütfen bana yaz, İnan ki; hala evde, son görüştüğümüzde kalbini kırdığım için kendimi suçluyorum. Hala yanımdan çakıp gılmen, hançer gibi bağrıma batıyor.

Senin sevgi dolu bakışlarını ve sıcak kucağını öyle özledim ki... Ne olur iki kelime de olsa yaz.

Bu mektubu yazarken ağlamamak için kendimi zor tutuyorum.

Canım abim; artık seni, hemen hemen hergün rüyamda görüyorum. Rüyamda hasret gideriyorum. Mümkün olsa da, şu anda yanına gelebilsem.

Seni her andığım da, küçükken yaptığımız kavgalar aklıma geliyor. Ama yine de her zaman yanımdaydın, her zaman bana destek oldun. Şimdi niye yoksun?

Ne olur abicim; mektup yaz, yazmasan da defterinden bir yapağa "selam ve ben iyiyim" diye yaz, yeter.

Seni çok seven ve özleyen kardeşin;

Nalan Zerrin

Sevgili Leman'cılar,

Kanser olan Umut (17) kardeşimizin tedavisi için yetmiş milyona daha ihtiyacımız var. Tüm insanlardan yardım bekliyoruz. Mektuplarınızla beraber, yüzbin lira gönderebilirseniz, onu tekrar yaşama kavuşturma şansını elde edebiliriz.

Haydi dostlar bir UMUD'a EZGİ de biz yazalım... 20 Haziran'a kadar...

Yapı Kredi Telecard No: 4943141002317125

Adres: Mete Esrakazı Mersinaki Cad. 120/B Erdinç Sit. D:1 Eskifoça/İzmir

Merhaba;

Sevgili Leman ve okurları. Her sayınızda dikkatle ele aldığınız ve çok sevdiğiniz (!!!) Emniyet teşkilatının bir mensubuyum. Bir POLİSİM. Şu an 2 Haziran 1996 tarihli 238.sayısını okuyorum. Ve birşeyterde ben yazmalıyım artık diye düşündüm. Uzun zamandır yazmak isteyip de yazamadığım satırlar bunlar.

Gözaltı kayıpları, polis dayağı malülleri ve harf harf küfredip okuyacaklar varken; neden yazıyorum. Bilmem. Sadece ben de İNSANIM. Sizlere polisin savunmasını yapmayacağım. Yalnız bilinmeli ki, toplumlardaki değişimler her zaman sancılı olmuştur. Değiştirmek isteyenler ve değişimi kontrol altına almak isteyenler. Uzun zamandır bazı değişikliklerin sancısını yaşayan ülkemizde de bu olmaktadır. Bütün bunları, kişisel haykırışların, kişisel intiharların engellemesi ise toz pembe bir rüyadan başka birşey olamaz. Bu nedenledir ki; artık ayaklarımız yere değmeli ve gerçeğe dönmeliyiz. At gözlüklerini çıkarmalı, çevremize bakmalı, kendimize iki tokat atıp uyanmalıyız. İnsanlara, etiketlenene göre değil, Herşeyden önce insan oldukları için yaklaşmalı; ideolojilerin parçaladığı ilişkileri kimliksiz, rozetsiz, gözlüksüz yaklaşımlarla birleştirmeliyiz. Kalbimizi tüm paylaşımlara açık tutmalıyız.

Sağ ve sol; kalbimize ve beynimize vurulmuş prangalar. Bizler; prangaların esaretinde, kör döğüşü yapan aptallarız. Hani ansana yakışan o yiğit duygularımız, insan sevgimiz. Bir sevgilinin terkedişinde mi bıraktık onları? Bir jop darbesinde mi bıraktık? Sevgimiz, insan aşkımız bu kadar güçsüz ve koıkak mı? Yoksa kalbimiz bütün bunları hissetmeyecek kadar yapay mı?

Herşeyden önce.... Duygularımızı tartmalı, ne kadar insan olduğumuzu anlamalı, hissetmeliyiz. Sonra... Çıkıp sokaklara; insanlığımıza yakışırabiliyorsak; haykırmalı, (köpekleşen duygularımızı) camları kırmalı, çiçekleri koparmalı, devrim diye haykırmalı, devrim diye haykıran bir genci saçlarından sürüyüp joplamalı, bir ana kuzusunun beynini mermi çekirdeği ile parçalamalı, görevinde bir polisin üniformasını mermi yağmuruna tutmalı, polis olduğu için öldürmeliyiz. Ardından... Bir şey olmamışcasına yuvamıza dönüp; annemizin elini öpmeli, kardeşimize sarılmalı, çocuğumuzu sevmeli, karımızı koklamalı, rahat yatağımızda yatmalıyız. Ben haklıyım, toplumumuzun geleceği için bunlar gerekiyordu deyip köpekleşmeliyiz. MUTLU OLABİLECEK VE YAŞAYABİLECEK miyiz? Hiç sanmam. Elbet bizi de haklı sebeplerle toplumdan temizleyecek, soyutlayacak, kudurmuş benliğimizi zehirleyip yok edecekler bulunur.

Bırakalım bütün bunları, insanlaşalım artık. Kabuklarımızı parçalayıp atalım. İdeolojilerimizi, rozetlerimizi, üniformalarımızı, kimliklerimizi, cinsiyetimizi, isimlerimizi bırakalım; tüm çıplaklığımızla insanca yaşamayı öğrenelim.

Ütopya-Ankara

Not: Leman sayesinde yazışabileceğim, Leman'da buluşabileceğim tüm insan olanlara düşüncelerinizi bana hitaben yazın. Sevgiler.

Sayı: 240 16 Haziran 1996 Pazar

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. adına Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay ANGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Nuhi ESENDEMİR
Yazar ve Çizerlerimiz: ADİYEKE ● Tuncay ANGÜN ● Cengiz AYDIN ● Can BAKŞLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BİNGLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Altay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Yadat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fo-
to: SOLMAZ ● Cafip TEKİN ● Mehmet TİBET ● Yaşar Cemal ULUDAĞ ● Metin USTÜNDAĞ ● Evgli YAŞARGÖLLÜ ● Ahmet YILMAZ ● Can YILMAZ ● Nadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Bilgisayar Tasarım: Murat TÜCEŞAN ● Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletme: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Büro Görevlisi: Yasin ADİYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 32 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL

6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Merkez hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002481 - 2 ● TL hesabı: 1100384 - 7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

MOBY PICK
YAMAHA
BEEP BEEP
REMEMBER YOU WERE YOUNG YOU SHONE LIKE SUN.
WHEN
NUFF!
OHH... OVHH
ZEPPELI
MAHA
LUCY IN THE SKY WITH DIAMONDS
TIIIRRN
GIIIIRRNNN
BU NE YAA..ANASINI İSKT!
POVFF
TRANS
BEN GELDİM AŞAĞI MANGIT!..

23 Haziran 1996 Pazar... Sayı: 241... 50.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

KRONİK HASTALIĞINIZ

LeMan

VAV CANINA! KENDİ PİSLİĞİNİ ÖRTEN MAHLUKAT GÖRMÜŞTÜM AMA BAŞKALARININ PİSLİĞİNİ ÖRTENİ İLK DEFA GÖRÜYORUM..

FARŞ... FARŞ...

Akşamsefası

FİDEL'İN GELİŞİ-GİDİŞİ

Fidel çok insan bir dev
Ağarmış saçları sakallarıyla
Karlı bir dağ
Gözlerinde güleç
kardelenler açıyor
Sesi titremeyen bir ses,
Umudun sesi
Demirel'e Türkiye'yi övmüşmüş!
Mesutye'yi de adam yerine koymuşmuş!
Laf kıtlığında asmalar budamıyor Fidel,
Son konuşmasında yukarı yarımkürenin,
Aşağı yarımküreyi ezmesine küreselleşme
dendiğini mimledi,
Sade konut-monut davasıyla da yetinmedi.
Emperyalizm yüzünden, insanlığın altından,
Toprağın nasıl kaydığını anlattı,
Sosyalizmin teslim olmadığını temsil etti.
Hoşgeldin Fidel,
Gidişinle de
Bizi yine nahoş-çakallarla başbaşa bıraktın

Devlet manken yetiştirecek

KANLI KALEM

Tarih tekerrür ediyor yanılacak şaşılacak ne var ki, emirle karışık açık muhtıra mektubunun latlı bir dilde kamuoyuna ifşa eden şahıs geldiği yerin erdemini bildiği için kendi üslüne erzem almasa bile sezgileri doğrultusunda rahatlıkla konuşuyor. Arka ayak oyunlarıyla aritmatiksel yapıya ulaşamayan sözde demakrasi savunucuları birilerinin ayıplarını örtbas etmekle meşgul alurken tabii ki bir taraftan da arduya övgü yağdırarak 12 Eylül manzarasını akıllardan uzaklaştırmak istiyorlar.

Üslü kapalı da olsa darbe çağrışımlarını içeren laflar ne kadar dillerde sık dolaşır ise o kadar çabuk gerçekleşir korkusu ile el, ense, etek traş ederek zamanın en zavallı siyasi merhalelerini gündemde tutan parti ve parti yöneticileri yan çizdilerle adeta milletin azlından kaçıyorlar.

Demakrasi inancını kalbinde taşıyanlar meşruliyet içinde çare tükenmez. Siz neden çare kapısını kapalıp lettalların tiz seslerine kulak açıyorsunuz. Hal böyle olunca tarih tekerrür eder şaşırmaya gerek yok.

Not: Yazı işleri Müdürü Kutlu Esendemir algunluk yaşı alan 30 yaşına girdi. İyi yaşlanmalar.

Yasin Adıyeke

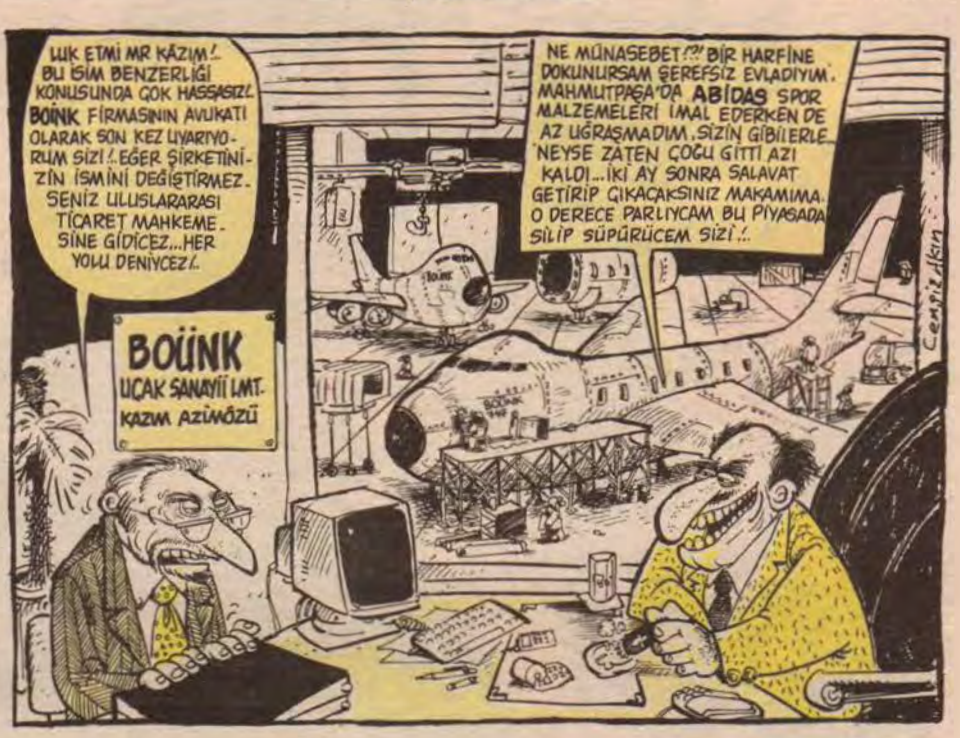

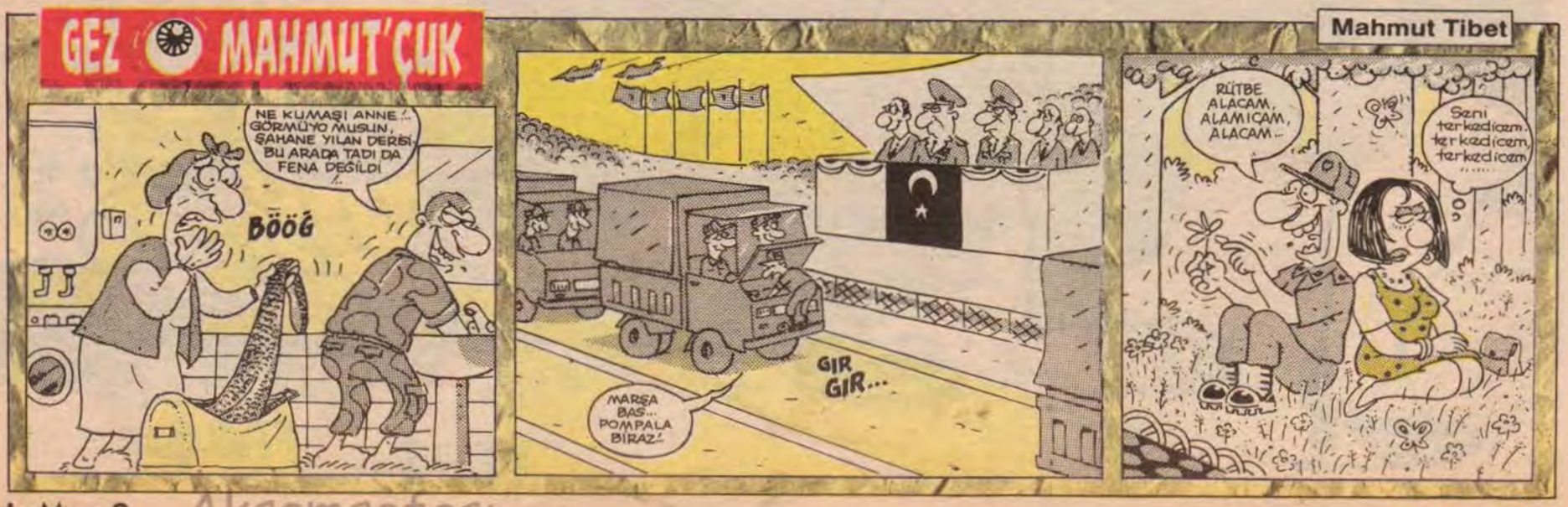

Akşamsefası

LeMan

TÜKÜRÜK SAVAŞINDA SON DURUM... Erbakan liderliğindeki RP, iktidar aşkına örtünün altındaki kadını "Rabia Hatun" yaptı. Soruşturma önergelerini örtbas etmek için her iki taraf tükürük yarışını kesip, tekrar görüşmelere başladılar..

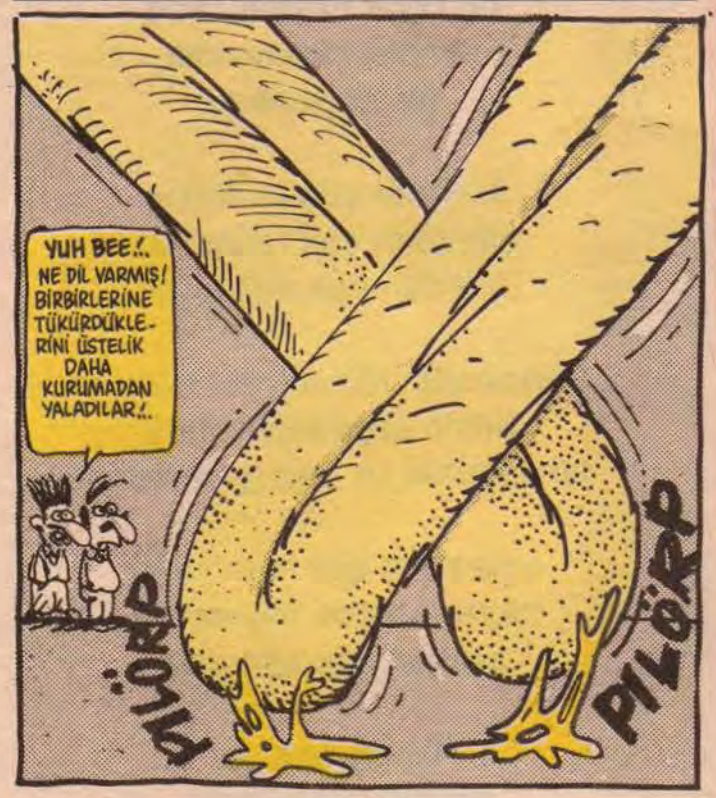

Birçok öldürme, yaralama ve tahsilat işine adı karışan Söylemez kardeşler mafyasının, çok sayıda asker ve emniyet mensubuyla ilişki içinde bulunması, bir kez daha "Devlet- mafya" bağlantısını açığa çıkardı.

Kurulduğundan bu yana, siyonist İsrail'i hedef alan RP, iktidar yolunu görünce, büyükelçilik kanalıyla İsrail yönetimine "iktidar olursak, sizinle ilişkilerimiz sürer" mesajını gönderdi.

Cezaevlerinde bulunan **2 bin siyasi tutuklu ve hükümlünün** başlattığı açlık grevi 60. gününde, **ölüm sınırında!**

54 haftadır, Galatasaray Lisesi önünde, kayıp evlatlarını arayan "Cumartesi Anneleri"nin eylemleri iki haftadır polis tarafından engellenirken,yaşlı- genç demeden her önüne gelen kıyasıya dövülerek gözaltına alınıyor...

Cezaevlerindeki sorunlarla ilgili olarak, DYP lideri Tansu Çiller ile görüşmek isteyen tutuklu ailelerinden 78 kişi, polis tarafından dövülerek gözaltına alındı

DOĞAN GÜREŞ - Cunta emekçisi -

ERBAKAN - Adil düzeni ilk Tansu'yu kurtardı -

DEMİREL - Megekeden aldı sıkı disiplin ve terbiye -

TANSU - İmeldanın bile bir raconu vardı! -

AĞAR - Kazma kurek elinde -

ÜNAL İNANÇ - Ağar nazırı -

ABBATE GÖMLEKLERİ - Kandan gömlek yapılmaz -

IRKÇILIĞA TSE ONAYI... Türk Standartları Enstitüsü' nün 40. yıldönümü nedeniyle yayınlanan kitapta, "**Türk ırkının standardı**" belirlendi.

Akşamsefası

HAFTA SONU NE YAPAK ?

✓ **"yol-yordam şaşırana ovadır uçurumlar/bir usta el çizmedikçe uslu harta bilinmez", (şiirce, metin eloğlu)**

✓ tekrar seçim olunca peki ne değişecek?!. kafalardaki kararsızlık, umutsuzluk yine toplanmaz, çıkarılmaz, bölünmez, çarpılmaz yüzdelerle önümüze duvar gibi çıkacak!. çünkü artık üç yanlış'ın götüreceği bir doğru bile yok ortalıkta!. dört yanlış birleşmiş deveyi hamuduyla götürüyorlar!. ve tabii ki bir de mafya var!. askeri, polisi, devleti de içeren!. içerenköy'de inmek en iyisi mi!. (ne demekse) eskiden demiştik ya: "seçimlerle gerçekten birşeyler çözülecek olsaydı, seçimler yasal olmazdı" diye!. seçimleri halkı suçlarına ortak etmek için yapıyorlar sanki!. kötünün iyisini seçmek artık demokrasi!. ve hayatın bir kenarı kanıyor!. hayatın her kenarı kanıyor!. ortada mafya var, yandan kaç!.

✓ cumartesi anneleri'nin galatasaray lisesi önünde oturmaları engelleniyor!. cumartesi günleri beyoğlu polis kaynıyor!.

✓ 6 milyar dünyalı gitti!. habitat bir muamma olarak kaldı!.

✓ yalnızca türkiye'de değil, rusya'da da darbe söylentileri ayyuka çıktı!. küçük amerika olamasak da küçük rusya'ya benzemeye başladık galiba!.

✓ açlık grevleri ölüm aretesinde!.

✓ yine "temiz toplum" teraneleri!. temiz toplum teranelen'nin ayrıca toplumu kirletenlerden gelmesi ise özel panel konusu!.

✓ **şiir üzerine notlar,** gülten akın, yky.. **kötülü** - **"gün şetaflığı"** -aşırı fenomenler üzerine - bir inceleme - jean baudrillard, çev: e.abora, a.erguden, ayrıntı yay..

✓ gelecek geldiğinde bu günleri nasıl anımsayacağız acaba!. üç sağcı parti bir türlü koalisyon kuramıyor ve iki sosyal demokrat parti figüran kılığında!. ve sürekli darbe söylentileri var!. ancak darbe'nin kime karşı yapılacağı ise meçhul!. mumla arasan bulunmaz garip bir zaman yanı!.

✓ **"yine de yine de sevişirken/kullandığımız her kelime/hırsızın devirdiği eşya.", (sevda sözleri, cemal süreya)**

✓ önyargılarınızı vestiyere asın!. vicdanınızı paspasa silin!. hayatı terkederken ışıkları söndürmeyi unutmayın!. aslında umutsuz olmak için hiçbir sebep yok!. altı milyar dünyalı'yı hesaba katmazsak yanı!.

MANSUR ŞEBBOY

(mutedil dalgalı)

PARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

.. /..

bu diyar baştan falso
kendisi olmayacak
ille de yankısı

kral'dan çok kralcı'lar
tanrı'dan çok tanrıcı'lar
halk'tan çok halkçı'lar

-bunca yılın öküzü'yüm bakarım
böyle uzun böyle kara
böyle tuhaf bir tren görmedim-

insan'dan çok insancı'lar
hayat'tan çok hayatçı'lar
aşk'tan çok aşkçı'lar

ille de yankısı
kendisi olmayacak
bu diyar baştan falso

"zemheri"

.. /..

bilmedikleri görmedikleri dağlara
yılgın ve şalvarlı imanlar
yüklüyorlar

esmerdir rüzgar oysa
zom tiril pelte ferheng

olduğumuz için mi
düşeriz toprağa..
yoksa soğuk mu vurur
..soğuk mu vurur yoksa

ölçek pim cam yön afallar
bedelsizse harita

zenne solur
kardelen saksıda boğulur
dağ dağda yaşanır vira mübalağasız

"zemheri"

../..

Akşamsefası

LOMBAK LOMBAK LOMBAK LOMBAK

MISIR'DAKİ DEDENİZ MİRASINI SİZE BIRAKTI!..

BİLİYODUM! BİLİYODUM BİR GÜN ZENGİN OLACAĞIMI!..

MERZİFON Nüfus: 32157 Rakım: 14

DUUUR!.. RESUL EMMİNİN BİR ÇOCUĞU OLDUUU!..

DÜŞ BEE!.. DÜŞ!.. DÜÜŞ! DÜŞ!..

TAK TAK

AAGGHH!.. AAAGGIIIHHH!

KES SESİNİ!.. KORSAN YAPIYOZ!..

KIRT KIRT KIRT KIRT

PARAMOY!

TÜH! ELEKTRİKLER GİTTİ!.. MUM GETİREYİM!..

PIT

AAA!.. AMA! DÜR SAKIN BAKMA DİLEK! MUMUN YERİNİ DEĞİŞTİRMEM LAZIM...

PASTANE

EE... KRALİÇE DEDİ Kİ... ŞEY DEDİ... EKMEK BULAMIYORLARSA, PASTA YESİNLER DEDİ!..

AÇIZ AMUGA GOYYIM AÇIZ!..

SOLMAZ & BARUTER Sunduklar

3 aylık minik tekir sokakta kalmaktan çok korktuğu için geceleri güvenle uyuyabileceği bir ev arıyo... TEL. 293 79 93 (Eda)

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

KOMİKAZE

ŞİMDİKİ ÇOCUKLAR ZAMANI

Oyun evde ve apartmanda geç çıkışların en yoğun olduğu saatte oynanır. İşten gelen annedir, teyzeler apartmanın girişinde dedikodu yapmaktadır. Yukarıdan çocukları dövmeye başlayınca kapıyı açarlar. Bu sırada bir devreye girer ve otomatiğe dönüşürsünüz. Berbat sesler çıkaran otomatiği 10-15 saniye basılı tutarak çocukların beynine verirsiniz. İşte bir süre için ara verirsiniz ve bu sırada durumu yolunuza koymaya çalışırsınız. Bu arada ve teyzelerin şantelerine yakın olarak Oyun hafızayı yukarıdan aşağı babaların çocuklarını dövmesiyle sona erer. Sevinmemek gerekir, toyanızın meydana çıkmasıyla, dayak sizin için de kaçınılmazdır. **Erdem Son gönderdi**

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsetası

Zaman Aynası

Aslan Özdemir

MİZAH VE MİZAHÇILAR

DERGİ SEYAHATLERİ

Yıllar önceydi... **Koan Ertem, Vedat Özdemiroğlu ve ben** Ankara'ya imza ve söyleşi için gitmiştik... Bizi karşılamaya ODTÜ'den bir arkadaş gelmişti. Hepimiz yol yorgunuyduk. Söyleşinin yapılacağı Yüksel Caddesi'ne gitmeden önce, bir iki saat uyuma fırsatımız da olduğundan, ODTÜ'lü arkadaş bizi aturduğu eve götürdü... Milletvekili lojmanlarının hemen yanındaki sitede oturuyordu... ODTÜ'lü arkadaş, **"Ben sizi bir kaç saat sonra gelip alcam"** dedi ve kendisi organizasyon işleriyle ilgilendiği için bizi eve kilitleyip tekrar panel alanına döndü... Biz de soyunduk döküldük, bize gösterdiği yataklarda uyuduk... Önceden uyanan Koan Ertem ve Vedat beni de uyandırdılar... Evin balkonuna çıktık... Kalp desenli, çizgili donlarımızla, balkonda milletvekili lojmanlarına bakıp gülüyor, yoptığımız espirilerle coşuyorduk. Ev, 10. katta olduğundan dolayı bizi kimsenin görmediğini sanıyorduk... Biraz sonra ODTÜ'lü arkadaş gelip, annesinin kendisini aradığını ve evde hırsız gördüğünü bildirdiğini söyledi... Meğerse arkadaşın annesi misafirliğe gittiği karşı lojmanlardan bizi kesiyormuş... Oğluno telefon edip de bizim hırsız olmadığımızı anlayınca da sabahleyin yapmış olduğu fırında kızarmış peynirli ekmekleri ve buzdolabındaki meyveleri ikram etmesini istemiş. Utana sıkıla ODTÜ'lü arkadaşla beraber evden uzoklaştık...

DERGİ İÇİ HAİNLİKLER

O zamanlar derginin ismi **Limon**'du. Dergiyi **Güneş** gazetesinin bünyesinde çıkartıyorduk. Bir sabahloma günü işlerimizi bitirmiş masaların üzerinde uyurken, **Fatih Koan, Fatih Koçan** ve **Koan Ertem**'in kahkahaları ile kendime geldim. Bir yandan bana bakıp gülüyorlar, bir yandon tuvalete gitmemi istiyorlar. Arkadaşların tuhaf davranışları karşısında şaşırmış ve kendime gelmeye çalışıyordum. Bir çay içip yüzümü yıkamak için tuvalete doğru gittim. Bu orada arkodoşlonmız hala gizli gizli bana bakıp gülüyorlar. Tuvalete gitmek için gazetenin yazı işleri katından geçmek gerekiyordu. Oradan geçerken de insanların şaşkın bakışları arasında yoluma devam ettim. Tuvalete gittiğimde yüzüm simsiyahtı. Ben masanın üzerinde uyurken çini mürekkebiyle yüzumü boyamışlardı. Ben bir hafta yazı işleri katına uğramadım.

GİZLİ HASTALIKLAR

İşimiz olmadığı avare avare dolaştığımız bir akşam Yazı İşleri Müdürü **Kutlu Esendemir, beni** ve **Suat Özkan**'ı evine davet etme yanlışlığında bulundu. Yıllardır hep çakmaklarını "kaybeder" dergidekiler ve herkes nereye gittiğini merak eder. Her çalışma günü kaybolan çakmaklar nereye gider, kimse akıl sır erdiremez. Neyse, Kutlu'nun evine vardık. Evde gözümüze ilk çarpan ağzı bağlı iki büyük torba oldu. Suat'la merak edip torbaları açmaya kalkışınca Kutlu hafif bir kıllanmayla, açmamamız için birkaç söz sarfetti.

Bunun üzerine, Kutlu'nun şüpheli hareketleri merakımızı daha da cezbetti ve hemen çuvalları hızla açtık. Yıllar önce kaybettiğimiz Zippo'lar, Ibola'lar, Dupont'lar, renk renk çakmaklar, binlerce çeşidiyle evin içine yığıldı. Ben hemen en sevdiğim çakmaklarımı seçip aldım. Suat da boş durmadı. Kutlu bir kenara çekinip mahçup mahçup gülmekle yetindi. Ama hala dergi'de bir çakmak sıkıntısıdır, sürüp gidiyor.

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES — CAN BARSLAN

OOUHH!.. SOĞUK SOĞUK... BU SICAK HAVADA ACAYİP İYİ GELİYO... İSTEYEN OLURSA BEŞ DAKKA VERİRİM ARKADAŞLAR!..

EYVAH, ÇABUK KAÇ!.. GELİN ARABASININ ÖNÜNÜ KESME MAFYASI GELDİ!..

GELİN LAN BURAYA, SİZ NASIL BİZİM BÖLGEMİZDE GELİN ARABASININ ÖNÜNÜ KESERSİNİZ HA!.. DEYYUSLAR!..

MUTLUYUZ

AYY!.. ÇOK KÖTÜSÜN DAVUT... İSTEMİYORUM DEDİM... YAPMA!.

YÜRÜ YAVRUUM!.. YATAKTA ÇOK İYİYİMDİR... PİŞMAN OLMAZSIN...

1

SANA O BURMA BİLEZİĞİ YARIN ALICAM CANIM... AYRICA ZOR DURUMDAKİ BABANA 100 MİLYON VERMEK İSTİYORUM... ÇOCUK ESİRGEME KURUMUNA BAĞIŞ VE BİR HASTANE YAPTIRMALIYIM...

DOĞRU SÖYLEMİŞSİN DAVUT... GERÇEKTEN DE YATAKTA ÇOK İYİSİN!..

2

BAK HELE BAK, ŞU HERİFİN YAPTIĞINA... GETMİŞ SÜS İNEĞİ ALMIŞ GELMİŞ... YOK MUYDU NORMAL İNEK BE ADAM!.. BUNUNLA ÇİFTİ Mİ SÜRÜLÜRMÜŞ!..

BÜRRSSS ŞUŞU... BRİSSS KIZIM!..

TARTI TARTI, GÜZEL TARTI... SÖYLE BANA... BENDEN DAHA YETMİŞ KİLO VAR MI BU DÜNYADA?

YOK SAYIN EFENDİM... EN YETMİŞ KİLO SİZSİNİZ BU DÜNYADA...

KENEVİRİN TABAN FİATINDAN HUBUBATA ÖNEMLİ ZARARLAR VEREN SÜNE BÖCEĞİNDEN HABERİNİZ VAR MI HA!.. YA KIMIL ZARARLISINDAN... TRAKTÖR KREDİSİ KULLANMANIN ZORLUĞUNU BİLİYOR MUSUNUZ HA... BİLİYOR MUSUNUZ!.. DURSUN ALİ SAYESİNDE GÖZÜM AÇILDI ARTIK!..

BU ADAMA AŞIK OLDU, KAPAYI YEDİ BU KIZ YA...

İNANMIYORUM!..

UÇMUŞ ABİ!..

HAH HAA!.. ANI BİR BASKINLA SİZİ TAHTALI KÖYE GÖNDERDİM ALÇAK TENYALAR!.. BUNU BEKLEMİYODUNUZ SANIRIM!..

PATIR KÜTÜR LÖÖP...

İLGİSİZ KARI!.. BİR GÜN OLSUN ŞU ÇOCUKLA İLGİLENMEDİN... KENDİ İŞİNİ KENDİSİ YAPMAKTAN HELAK OLDU YAVRUCAK!..

UYUYİİM DE BİYÜYÜÜM NİİNNİ TIPIŞ TIPIŞ YÜRÜYİİM NİNNİİ EEE.. EE!..

Geçen hafta "başta hakem olmak üzere" diye başlayan cümle "başta Hakan olmak üzere" olacaktı... Mersi.

Akşamsefası

Kıllandırma Servisi

Vedat Özdemiroğlu

VÖSYM sunar!
Yılın son deneme sınavı

1 - Akif ile Gürhan'ın yaşlarının toplamı 34'dür... Fakat Akif, yaşını saklayan bir kişiliğe sahip olduğu için, bu toplam yaş bazen 27'ye, bazen de 24'e düşmektedir... Gürhan'ın Akif'e göre daha olgun, daha çağdaş bir insan olduğu gözönüne alınırsa, Akif'in küçük yeğeni Mete kaç yaşında politik bilinç sahibi olacaktır?..

a) 15 **b)** 16 **c)** 86 **d)** 17 **e)** Hepbiri

2- Bir havuza dört musluktan su akmaktadır... Bu havuzun olimpik olup olmaması önemsizdir... Musluklardan iki tanesi şakır şakır akarken, bir musluk neredeyse hiç akmamaktadır... Dördüncü musluk ise bozuktur... Hatta dördüncü musluk yoktur... Demek ki sözkonusu havuza üç musluktan su akmaktadır... Havuz dolduğu zaman musluklar kapatılmamakta, bu ise su kaybı, havuzun taşması, vb. problemlere yol açmaktadır... Buna göre aşağıdakilerden hangisi ne?..

a) İstavrit **b)** Yakamoz **c)** Yutak borusu **d)** Hiçbiri **e)** Nasıl yani şimdi?..

3- Bir aynaya dik olarak gelen ışın, daha sonra kırılmakta, bu esnada aynanın bir kısmını da kırmaktadır... Işığın kırılma indisi (normal şartlar altında) 3.08 miligrad olarak düşünülürse, veya buna yaklaşık bir rakam tasarlandığında merkezin optik olarak nasıl bir kuşkuyla görünmesi normaldir?..

a) Kırılma olayı yanlış anlaşılmıştır **b)** Ayna diye film de var **c)** Keşke bu sınava hiç girmeseydik **d)** Yok **e)** İndi ne, hindi gibi mi?..

4- Bir basket potasına saatte 200 tane top atılmaktadır... Bu toplardan bir kısmının futbol topu olduğu düşünülürse, potanın çemberi nasıl bir titreşim sergiler?.. Ya da atılan toplardan kaçı aynı anda iki potaya birden girer ve nedir ribaunt?..

a) 3 sn. **b)** 5km. **c)** 4.15 desilitre. **d)** Hepsi **e)** a Şıkkı.

5- Bir nikah memuru, her gün 20-30 çifti evlendirmektedir... Aynı nikah memuru işlerinin yoğunluğu nedeniyle evlenmeye vakit bulamazken, sözkonusu nikah memurunun bir saat içinde ne kadar çalıştığını hesaplayınız ve bahsedilen nikah memurunu tanıyınız...

a) Yüz miligram **b)** Bin hektometre. **c)** 45 saniye. **d)** Yok. **e)** Niye hep beş şık olur?

6- Bir hayvanat bahçesine üç musluktan maymun dolmaktadır.. Birinci musluk vanası iyice sıkıştırıldığında durum x+2y=4z+40g sonucu arzetmektedir... Buna göre yarıçapı bularak..

a) Musluk **b)** Tırtıl **c)** Meslek **d)** Hiç **e)** 4 şıkkın hepsi de

7- Aşağıdaki şiirde anlatılmak istenen var mıdır, nedir?..

"Refah'ın değil, benim zaferimi müjdeliyor ezan sesleri
İçime doğuyor vallahi ve Parli-ament'i billahi.."

Şık Aşet Kumsu- T.Chiller (19.2.'94)

a) Parliament iyi sigaradır **b)** Türban takmalıyız **c)** Hayat boş **d)** Hepsi de hiç e) Yazar "Ben söylemiştim" demeye çalışıyor ancak utanıyor...

• Sunay Akın'ın "İSTANBUL'UN NÂZIM PLANI" adlı kitabı Çınar Yayınları'ndan çıktı.

• Sınava girecek öğrencilerin dikkatine: İlerde işe girceksiniz ve büyük ihtimalle işyerinde "Biz bir aileyiz" denilecek! Sakın yemeyin! (Yok öyle şey) Aile ayrıdır, işyeri ayrıdır. Ama illa da işyerini aile gibi görmek istiyorsanız, ensest ilişkiye hazır olun.

• Belge melge yok. Müjde Ar da "Fuar" dedi. O kadar.

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

TEZ

Çevresinde soyadıyla anılanlar mutlak surette hayatta başarılı olur ve iyi bir mevkiye gelirler. İsim ve soyadı ile anılanlar vasat bir hayat sürerler ancak kendilerini kurtarırlar, bazı hallerde başarılı oldukları görülür. (Fakat bunları eski zamanlardaki gibi iki ismi olanlarla karıştırmamak gerekir. Örneğin, İhsan Sedat, Cemal Şevket vs...) Gelgeletim lakabı olanlar, yani ismi söylenmeksizin sadece lakabıyla anılanlar ise kesinlikle başarısız olurlar.Bellerini doğrultamaz ve günübirlik yaşarlar. Metropolün göbeğinde bile buram buram mahalle kokarlar. Gerçi sevilirler ama burda söz konusu olan bu değil. En olmadık yerlerde, hatta bir şirket toplantısında bile, bunlara lakabıyla seslenilir ve itibarları bir anda sıfıra iner. Bunlar için lakablarına boyun eğmekten başka çare yoktur. İdareci ve yönetici olmaları mümkün değildir. Bu yüzden de zorunlu olarak muhabbetçi olurlar. Antiteze açık bir konudur.

ANTİTEZ

UNDERGROUND VARDIR UNDERGROUNDDAN İÇERÜ

Herkesin Underground filminin müziğini dinlediği şu sıralarda bende büyük klarnet ustamız **Çingene Deli Selim**'i rahmetle anmak istiyorum.Onun üç dörl sene önce dinlediğim bir radyo röportajının çok hoşuma giden bir bölümünü, konuşurlarken not ettim. Büyük ustamızı saygı ve rahmetle anıyorum.

- Sizce müzik nedir?
- **Müzik bir neşe, oynatıcı madde.**
- Notanız var mı?
- **Notam yok, kafadan nota, lormal.**
- Antreman yaparmısınız?
- **Antreman yapmam sazımı çalarım.**
- Tamam bende onu dedim, egzersiz yani.
- **Haa ben de antreman diyince koşma falan sandım yahu... Antremana gerek yok, bizim kanımızda müzüsyenlik var.**

• Aynen yaşanmıştır...

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

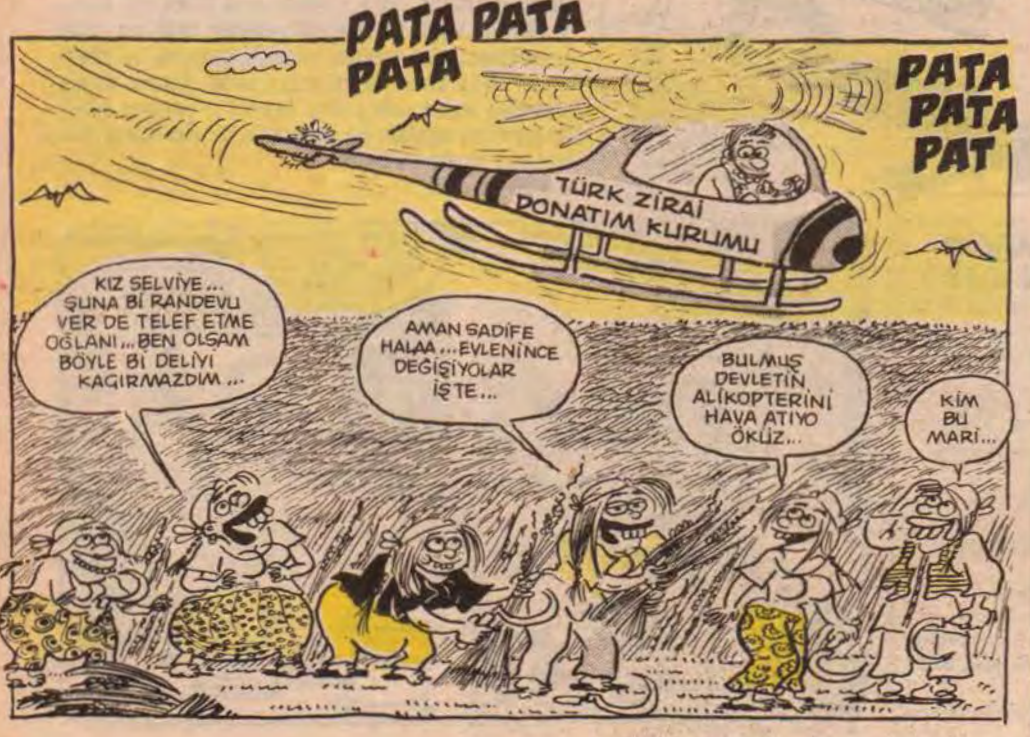

LeMan Anti MEDYA

BAZI REKLAMCILARIN İNSANLIKLA HİÇBİR İLİŞKİSİ OLAMAZ!

Bazı babaların Abbate gömlekleri ile hiçbir ilişkisi olamaz. Abbate kampanyalarında görmeye alıştığımız firma gömlekli cool, uzak, mermer Abbate adamları yok bu kez fotografta. Tam tersine fazla hareketli, fazla yakın, fazla yoksul bir fotografla karşı karşıyayız. Slogan, fotografı tamamlıyor. Özetle, gaddar, yoksul, çirkin, boktan bir adamın Abbate gömlekleriyle hiçbir ilişkisi olamaz. Olsa olsa bu pis herifler Mahmutpaşa işportalarından giyinirler. Üzerlerindeki zevksiz ve kalitesiz çaputların da etkisiyle karılarını, çocuklarını terkederler. Reklamın altındaki ideolojiye dikiz. Sosyolojiye el atmışlar. Tarihe geçecek bir , "Kendi kendine jiletli sezeryen" trajedisini malzeme yapmışlar. Akıllarınca, "İDE ÖRME KAZAKLARI" ve benzerleri gibi, bir "Benetton" versiyonu yapmaya çalışmışlar. Ama Benetton versiyonunu yakalamaları için, akıl fikir olarak kaç fırın ekmek yemeleri lazım; onu bir yana bırakalım. Bu kadar onursuzlaşıp, alçalabilmek için yemeden içmeden, nasıl bir efor harcanmış; o incelemeye değer...

Bir on kopatın gözlerinizi ve sizi devlet adına birilerinin kaçırdığını, belirsiz bir yere götürdüğünü düşünün. Bağucu bir karanlıkla silahların soğuk gölgesi altında ölüme bekletildiğinizi... Siz ölüme bekletilirken gazetelerde, kaybolduğunuzu ya da faili meçhul bir cinayete kurban gittiğinizi yazıldığını düşünün arka sayfalarda, küçük puntolarda... Arkadaşlarınızın, yakınlarınızın sizin hayatınızdan umut kestiğini... Devlete ve hükümete ait hiçbir kurumun bırakın sizin bulunmanız için en ufak bir çaba harcamayı, sizi bulmak için uğraşanlara ellerinde gelen her türlü engeli çıkarttıklarını düşünün... Başvurulan bütün hukuki yolların görünmez bir el tarafından kapatıldığını... Ve o sırada, neredeyse geçmişte bir hayatınızın olmadığını, dünyaya gözlerinizi bu boğucu karanlıkta açtığınızı hissedecek kadar umutlarınızın ve hayallerinizin tükendiğini düşünün...

Birtek kişi kalmıştır geride. Titrek bir mumun ardında yaşayan, inatçı ve doyumsuz sevgisiyle belki de sizi boğduğuna, hatta özgürlüğünüzü kısıtladığına inandığınız anneniz. Evet, genellikle öyledir çoğu kez boğor ve annelerin sevgileri, özgürlüğümüzü kısıtlar; oma ne desek nafile, gerçektir, lekesizdir, koşulsuzdur sevgileri... Onun dışında bütün sevgiler zor anlarda, koro yıllarda usul usul geri çekilir, yorulur...

Onların sevgisiyse böyle zamanlarda titrek bir mumun ardından çıkıp, öne çıkmaya, sessizlikten çıkıp direnmeye, haykırmaya başlar...

Kapatın gözlerinizi ve düşünün, bir sabah ansızın annenizin, babanıza ve kardeşlerinize: **Artık ben bundan böyle diğer kayıp anolarıyla her cumartesi günü saat 12.00'de Galatarasay**

CUMARTES

Meydanı'nda oturma eyleminı Gecikirsem beni İnsan Hakları sorun, onlar size yardıma olurlar edin... Ardından gözünden hiç oy do asılı duran fotoğrafınızı yanına

Sonra yıllardır yenisini otamadı tosunu sırtına geçirdiğini, eğilip merhametli elleriyle aceleyle ayak varsa başörtüsüyle o artık yıpra çocuklaşmış soçlarını örtüşünü dü

Kolunun altında fotoğrafınız, çocuk ve inatçı odımlonyla sokaı çıkışını, size duyduğu o derin sevg bir kez daha hatırlayınca ode mutlu br korkuyla ürperişini hiss din. **Cumartesi Meydanı**'nda anı nizin elinde sizin fotoğrofınızla ke disi gibi evlatlarını arayan diğer a nelerle birlikte, o epr'miş, oma h zamon tertemiz anne kokan mant suyla yere. taşa oturduğunu düş nün. Annenizin bütün bunlon ya mur, çamur, fırtına, kar demeden yıl boyunca her cumartesi yaptığ aklınıza getirin. Bu bir yıl boyun annenize sadece bir avuç sosyali savunucusu ve duyarlı, demokr dovrandığını onunla ilgilenip acısı çalıştığını düşünün...

Sonra bir sabah annenizin C dan'no geldiğinde hep yere olu rofınızı o merhametli elleriyle gö ışığa doğru koldırdığı yerde yü mığferli, coplu polisin tetikte bek zün önüne getirin.

HEM YU HEM HE GAZE

Güvenlik ve Yo leri Derneği Be İnanç yine satır ödüllü patentli A si'nin kıymetli (! budur. Ödül ve çekmediği zam zetecilik yapar cezaevlerindeki kencelerden so Bakanı Mehme ödül vermek ol "Adliye Nazı Ağar" yazılı bi İnanç, daho ön bul eski Emniye han Taşanlar k başladığı sıra koparmayo ge dizik bir cümle Taşanlar da, bahşedilen bu çıkarmamak ac fo koparmış. bu yararlı hiz dolayı biz de bi ruz. "Üst düzey yargı görevileri muşak hem H gazeleo" İyi gü ner inşollah.

İnternet ar gösterdi. T

Akşamsefası

Anti-Medya TEST

1. **Milliyet** yazarı Canan Bardas, **"Gençler bu paradan çok şikayetçiler"** diye yazarak hangi maddi sorunu dile getiriyor?
a) Pasha Disco'nun 1.5 milyonluk giriş ücreti
b) Üniversitelerin 15- 20 milyonu bulan harç ücreti
c) **Lorena Mc Kennet**'in 1-2 milyonluk konser bileti ücreti

2. **Yeni Yüzyıl** yazarı **Kürşat Başar**'ın köşe yazılarını her gün binlerce insan kesip saklıyor.. Neden biliyor musunuz?
a) Çünkü o, Türkiye'nin en çok okunan yazarı.
b) Çünkü ordu ve din hakkında çok sert eleştiriler yazıyor.
c) Çünkü köşesinin arkasında promosyon kuponu var.

3. Dilizdeki yabancı kelimelere Türkçe karşılıklar bulan **Türk Dil Kurumu**'nu eleştiren **Gülay Göktürk**, **"Bir kurum NEYİ bile anlamıyorsa"** diye kızıyor?
a) ...yaşamın maddi ve manevi vechelerinin anlamını
b) ...yaşamın maddi ve manevi yönlerinin anlamını.
c) ...yaşamın yabancı etkisinden kurtulmasının anlamını

4. **Yeni Yüzyıl Gazetesi**'nin, "Politikacıya güven yok" manşetiyle yayımladığı Kurumlar ve Güvenilirlik araştırmasına göre; -82 ile en güvenilmez olan politikacıların ardından -60.5 ile hangi gurup geliyor?
a) Gazeteler
b) Reklamcılar
c) Öğrenciler

5. **Yeni Yüzyıl** yazarı **Murat Birsel**, **New York Times Magazine**'de okuduğu, tuvaletin karşısında durduğunuzda suya ışıkla hedef çizen tuvalet lambasından bahsetmekten sonra yazısını nasıl bitiriyor?
a) Bu saçmalıklar, zaten hep aptal **Amerikalılar**'ın başının altından çıkar.
b) Herhalde dünyanın en gereksiz alet edavatından biri budur
c) Bono do şort diyorsanız, Sharper Image zincirine bir uğrayacaksınız.

Cevaplar: 1.a 2.c 3.a 4.a 5.c

Murat Belder

ğıyla yapılan ilk sanal eyleme, medya pek rağbet
lilekleri, bütün eylemlerin " sanal" olmasıydı adeta!

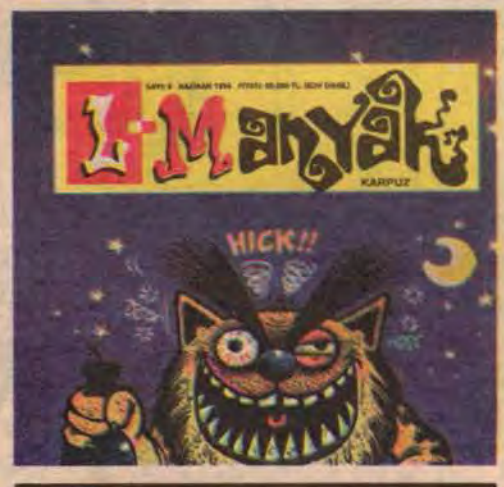

EXPRESS'in dağıtılamayan son sayısı bayilerde!

ANNELERİ VE DEVRİM

Sadece annenizin oturma eylemi yaptığı alanın değil, bütün Beyoğlu yarımadasının binlerce çevik kuvvet ve sivil polis tarafından ablukaya alındığını, ara sokaklardan geçenlerin bile durdurulup duvarlara dayatıldıktan sonra aşağılanarak arandığını düşünün...

Dünyanın en sivil, en sessiz, en haklı ve en kutsal gösterisini engellemek için panzerlerle bütün sokakların kuşatıldığını...

Ve bir süre sonra sürek avının başladığını, annenize, anneniz gibi acılı ve yaşlı olan annelerin acısına ortak olmak için **Cumartesi Meydanı**'na gelen sosyalistlerin, insan hakları savunucularının, duyarlı demokrat, barışçı insanların dövülerek ve saçlarından sürüklenerek gözaltına alındığını aklınıza getirin. Bu sessiz gösteriyi destek için gelen her bir kişiye karşılık yaklaşık yirmi-otuz polisin görevlendirildiğini hayal edin.

Sonra anca polise ve devlet gücüne rağmen annenizin her zamanki yeri olmasa bile yakınına bir yere oturup fotoğrafınızı kucağından çıkartıp yine gökyüzüne, ışığa doğru lüftuğunu düşünün. Bu sırada yerlerde sürüklenip, tekmelenen insanların çığlıklarının fotoğrafınıza çarptığını gözünüzün önüne getirmeye çalışın; Çoğu solgun akşamlar duyarlı kalplere konuk olan hüzünler gibi...

Ardından bir polis şefinin yerde oturan annenizin yanına hışımla gelip **Defol, kalk buradan... Götürün lan şu kart o..spuyu,** dediğini ve annenizin apar topar orada bulunan ekip otosuna bindirilip bir polis merkezine götürüldüğünü düşünün. Elinde asla bırakmadığı fotoğrafınız, gökyüzüne fırlığı, ışığa doğru...

Evet, bu yazı bitti. Ama çok önemli bir sorun var yine de. Bir'leri benim bu yazımda duygu sömürüsü yaptığımı iddia edebilirler. Onlardan ricam şu: Bir daha beni okumasınlar, bu köşeyi es geçsinler. Onlarla paylaşacak birşeyim yok benim. Sonra bana sıkça söylenildiği gibi karamsar da değilim. Kayıp çocuklarının fotoğraflarını gökyüzüne, ışığa doğru kaldıran annelerin o ödünsüz sevgi ve isyanını gördükten sonra nasıl karamsar olabilirim... Sadece üzüntülü ve kaygılıyım...

Evlatlarını arayan annelerin önünde hiçbir zorba devlet duramamış. Bu devlet de duramayacak... Zulmü arttıkça kötülük bulacak...

Daha ne kadar güçleri varsa yığsınlar. Galatasaray'a, fayda etmez!

O yaşlı, o yorgun, o kırgın **Cumartesi Anneleri** devrimi çoktan başlatmıştır...

Zulüm kendi kendisini yaketmeye başlamıştır... Söyler misiniz, evladını arayan sevgi dolu bir anneye kaç polis yeter? **Bu sorunun yanıtı, iyi kapli bir devrimdir!... Hemen şimdi!**

*** Cezaevlerindeki tutuklulara yapılan baskı ve insanlık dışı uygulamalar halen sürüyor. 19 tutuklu siz belki bu yazıyı okurken ölmüş olabilir. Bu ülkede yaşamak ve düşünmek özgürlüğünün ayaklar altına alınmasını kabul edemeyiz. Bu bir varolma ya da yokolma meselesidir.**

* Emek Partisi'ni kapatmak istiyorlar. Buna izin vermeyelim. Bu konudaki imza kampanyalarına katılalım.

* 24 Haziran 18.30'da İzmir Bahçesaray'da Sanat Sokağı'ndayım. Söyleşi ve imza.

* Süleyman Ekim, Seda Kolcular, Bülent Akyürek, Bülent Baran, Serdar Gümüş, Duygu Duman, Burcu Işık, Nesim Saydım, Özlem Funda Kurt, Özgür, Rahşan Ayhan, Koray Avcı, Asude Abdulazizoğlu, Amed, Mehmet Hüseyin Zorkun, Bunalım, Belkız Hayal, Gökhan Tekin, Gaye Karkmaz, Şengül Baran, Berna Canlı, Özlen A Çıh, Serkan Minoğlu, mektuplarınızı aldım sevgiyle.

* Tülay ve Nuri'ye mutluluklar diliyorum.

Akşamsefası

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

BU HAFTA KÖŞEMDE, A KADAŞIM ALP TAMER'İ KONUK EDİYORUM..

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

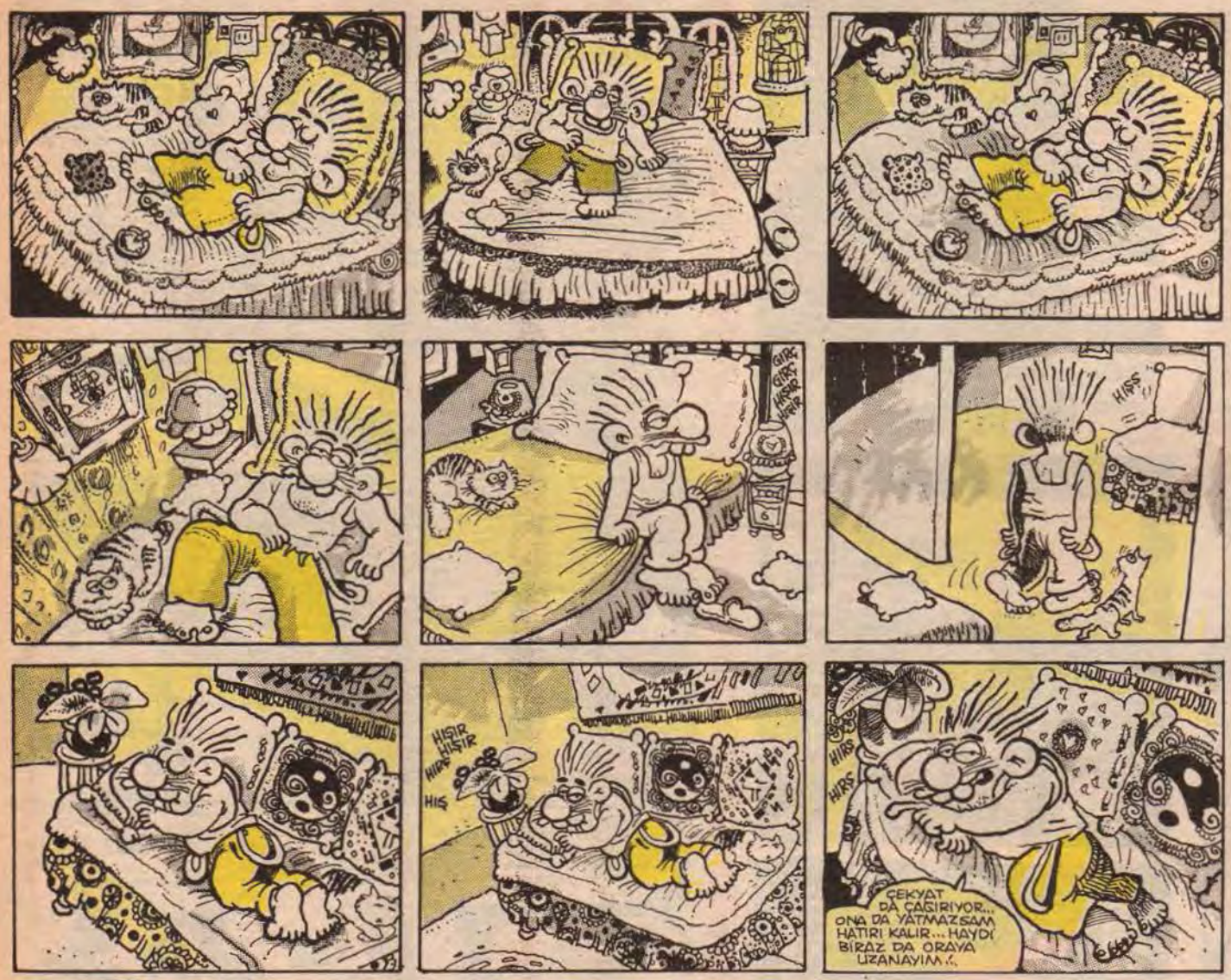

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Dar be!

Terziliğini darbecilerin yaptığı anayasayı üzerine giyen halkın diyeceği şu: "**Dar be!**"

Dar olacak tabi, cendereye alacak, sıkacak. adı üstünde dar-becilerin anayasası bu.

Sana dar gelmeyecek anayasayı darbeciler yapacak değillerdi ya...

Şimdilerde halk darbecilenn yapımı 1982 Anayasası için "**Dar be!**" diye yakınırken, eski genelkurmay başkanı ufukta gördüğünü şöyle seslendirdi:

"**Darbe!**"

Demokrasimize bir güneş gibi doğan (!) eski genelkurmay başkanına göre, akıllar başa gelmez ise darbe gelecekti!

Anlaşılan o ki, 1982 Anayasası ile daraltılan özgürlükler, daha da daraltılmak isteniyor.

İstenen anayasayı da, dünyayı da halka dar etmek...

Zaten her askeri darbe, bir önceki darbeye göre özgürlükleri daha da daraltmadı mı?

Kafasına vura vura halkı **kafadan darbeli** hale getirmedi mi?

İşte bunun için 12 Eylül darbesinin hemen ardından, Türkçe yayın yapan yabancı radyolar kanalıyla şu çağrıyı yapıp durmuştum:

"Sen dünyayı darbecilere dar etmezsen, darbeciler sana dünyayı da, anayasayı da dar eder!"

Her türlü tehlikeyi, eziyeti göze alarak yaptığım bu çağrılardan sonra insanlarımızdan beklemiştim ki, dünyayı darbecilere dar etmek için bana eşlik etsinler.

Ancak beklentilerim boş çıkmıştı.

Sonra askeri yönetim gitti, sivil yönetim geldi.

Hiç değilse sivil dönemde dünya darbecilere dar edilmeli, yaptıkları hukuk dışı, insanlık dışı icraatların hesabı sorulmalıydı.

Ne var ki bu beklentim de boş çıktı, bu konudaki çağrılar da karşılıksız kaldı.

Ve Türkiye, dünyayı darbecilere dar etmeyen tek ülke olarak kaldı.

Hatta bırakın dünyayı darbecilere dar etmeyi, onlar baştacı edildi.

Eh böyle bir ülkede niye ikide bir darbe ihtimali gündeme gelmesin ki?

Onun için darbe ihtimalini dile getirdi diye eski genelkurmay başkanına kızmayalım, kendimize kızalım.

Ve de şunu hiç unutmayalım:

Sen dünyayı darbecilere dar etmezsen, darbeciler sana dünyayı da, anayasayı da dar eder!

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

Ender Özkaraman

PISSSORT

IMGH..

FLOOOŞ

FLOOSSSSSŞŞ-PİŞŞŞ

Dengeli Beslenme

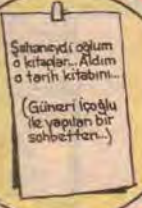

KAAN ERTEM

ESPRİ: Korkut K. -ANKARA-

Ⓜ İZMİR'den Deniz YILMAZ'a: Eleştirilerin için çok teşekkürler... Mektubunu okudum, ayrıca Met-Üst'e de iletttim, haberin ola.. Sevgiler, Selamlar..

Ⓜ Ankara'dan Barbaros ERSÖZLÜ ve Türkay GÖZLÜKAYA'ya: Ankara'da çektirdiğiniz fotoğrafı gönderip dürüşt davrandığınız için teşekkür ederim.. İstanbul'a yolunuz düşerse yerimizi biliyorsunuz... Selamlar..

Ⓜ Adıyaman'dan Ersin AYDIN'a: Altı sayfalık mektubunu sonuna kadar okudum... Katılmadığım taraflar da vardı yazının, ancak genel olarak bizim de rahatsız olduğumuz bir konuyu eleştirmen (Bizzat gözlem yaparak) hasıma gitti... Bu konuda bizim kendi aramızda da çok tartışmalar oldu. (Yakın bir geçmişte) Zaman içinde düzelecektir diyorum ve noktayı koyuyorum... kendine iyi bak..

Ⓜ HAYDİ HEP BERABER, ELELE KÖŞESİ: Balıkesir'den Sinan REYHAN, İzmit'den Sezgi BEŞLİ, Tekirdağ'dan Kıvanç KAPLAN, Adana'dan Emel ALINTAŞ, Ongun TAN, İzmir'den Bora DEMİR, Lâle grubu, İstanbul'dan Kıvanç İLHAN, Tolga DÜLGER, Fırat ALKAN, Ankara'dan Zafer YÜCEBAŞ, Perit TOKMAK, Konya'dan Başak ULUKÖSE, K.Maraş.tan Selçuk ÖZMEN'e.. Olmadı arkadaşlar, bu sefer'lik olmadı... Yeni espriler'de buluşmak dileğiyle...

NOT: Bu PAZAR (23 Haziran) YÖN FM'de (96.6 FM) Akın Ok'un Müzik Atölyesi programına Müzisyen Yaşar KURT konuk olacak... (Saat 15:10'da)

ERDENER ABİ...

Pedal GÜNÇE-ANKARA

Parlatılmış pirasalar, vazelinlenmiş vazolara konulup oval odalarda miskin misafirlerin gözlüklü gözlerine seyrettirildiler. Terletilmiş hacivatlar ise kaygan kertenkeleler tarafından yadırgandılar. Aniden roman yazmaya başlayan bir yazar daktilosunu kaybedince gösteye ilan verip az kullanılmış şebek aradığını ima etti. Akabinde bir takım baleriniere şişip patlayan tavşanların iç dünyaları hakkında yirmibin sayfalık kompozisyonlar yazmaları konusunda telgraflar çekildi. Halihazırda ne kadar gemi varsa hepsi denize açılıp herhangi bir fırtınada şiddetle sallanıp taşıdıkları astronotların acaba başları dönecek mi diye merak ediyorum doğrusu diimi Cevat aabi. Evet.

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

KADİR YILMAZ

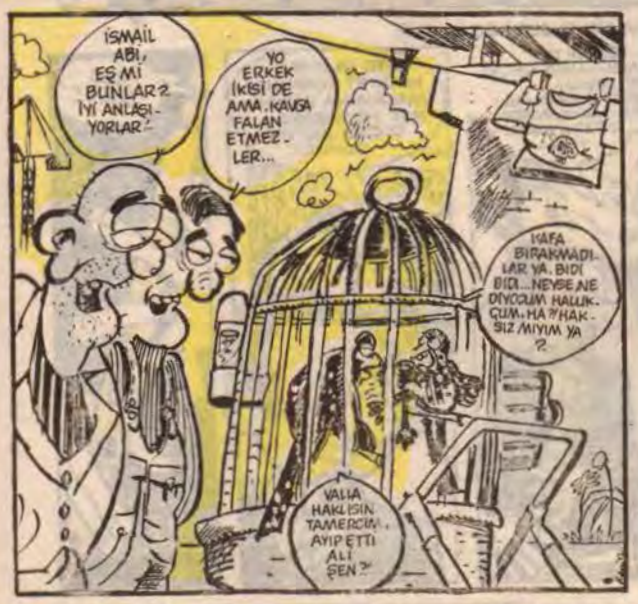

Arkadaşımız Sezcuk ERDEM, rahatsızlığından dolayı bu hafta çizemedi... Geçmiş olsun Sezcuk...

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

KOLSUZ KAHRAMAN WANG-YU 'NUN DÖNÜŞÜ

ŞEKERSİ ŞİİR - TADIMSI SİNCAP

Gliko u bol olan yiyecekler vardır, Tabloro çukulata ve Dido en verimli şeker drajeleridir..!. Meyveler litrik asit içerir. Talcid asidi giderir..!.
Susuz kalan sevgili almaz ise kolalı meşrubatı bünyesine, huysuzlanmaya başlar, derhal kadının şeker ihtiyacı giderilmeli, hiç olmazsa sakızla oyalanmalıdır bir müddet, yoksa terkeder!
Kuşlar ve doğa için glikoz bir nlam ifade etmez, onlar oyun peşindedir, ekmeğindedir!.

SPACE TIME!..

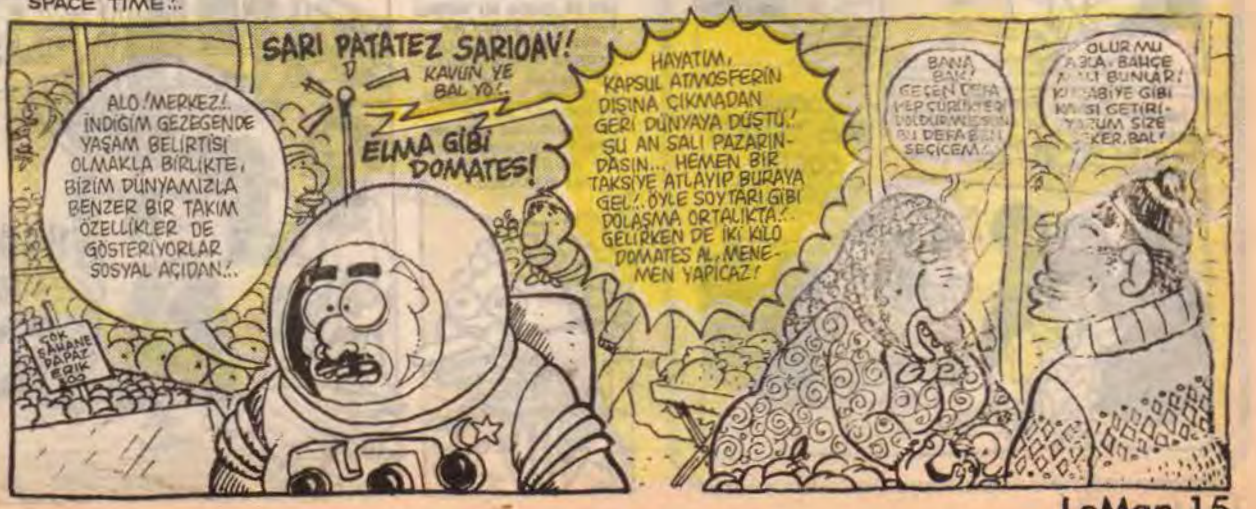

Akşamsefası

ORAN HALLAÇCILARI

İnsanların utanarak, sıkılarak yaşadığı bir ülkede, oranı hallaçcılar yaşardı. Başı kabak, yalmayak insanlara kalkınma hızı, milli gelir vs. oranlarından söz eder mutlu olurlardı. Çalışmaktan ölü balıklar gibi canı çıkmış halk yığınların ekranların önüne dizilir "dış ödemeler dengesi" olanlarını duyar. huzur içinde başlarını yastığa koy, sonra uyurlarmış. Hallaçcılar oranda oturur, istatistikleri pamuk gibi atar, halkın üstüne gani gani oran yoğdırırlar, çaresiz, zavallı halk da lokma lokma oran yerdi.

Umutları sönmüş halk, ulu başbakonlonnın ağzından bir gayri safi milli hasıla oranı duyar, diğer ulu bakanlardan da oran-oran medet beklerlerdi. Oranlar yağdı, halk şükretti, oranlar yağdı, ulu başbakanların kalbi parça parça oldu. Ülke bir otuz yıl gökten yoğun oranlarla duygu seline döndü. Camide hocalar bile orandan söz eder, taşralı politikacılar bile vatan, millet nutuklarından utanır, oranlı konuşmanın yollarını ararlı. Oranlar, en soğuk kalpli, donmuş soleuları bile birer mümin kul yaptı.

Ülkemiz ne zaman uçurumdan düşse, ulu başbakonlar ekrana çıkar, göğsünü gererek, sevinçle ağlayıp sızlayarak, kalkınma hızımızın oranından sözederlerdi. Acılar içindeki halk, oranclan öyle severdi ki, orantardaki rakamları duydukça, bu insanlar bu rakamları beyinlerinde nasıl tutuyorlar, bu insanlar ne kafalı insanlar derlerdi. Hele bir "dış ödemeler dengesi" vardı ki, ben bile ağlardım buna. Bu dış ödemeler dengesi bir defasında, geçen yıla göre düşüş hızındaki oranla bir sevişmeye başladı ki... O zaman Adana'da bir mitingdeydim, orancı kürsüdeydi. Oranlar ulu politikacının ağzından gül yaprakları gibi serpiliyardu ki, içimi bir hararet, heyecan bastı. Elini öpmek istedim. Bir gömlek, bir şalvar giyip, elimde şalgam suyuyla bu hürmetli bakanı dinleyen kalabalığa bardak bardak dağıttım.

Bu dış ödemeler dengesindeki oran sayesinde hidayete kavuştum, Tanrı'ya hamd ve duo ettim. Artık bir memleket çocuğu olarak bu zümrüt yeşil dağlarla çevrili sorunsuz ülkeyi terkedip Paris'te ressam olmanın zamanıdır dedim.

'80'li yıllarda oranct hallaçcıların oranlan rüya tabirleri gibiydi. En saldırgan köpek balığı gibi muhaliflen', düşmanları bile sustururdu. Ulu başbakanlarımızın hayatı oranların tarihidir. Sonunda ülkemize iri bir kuş geldi. Adı Özal'dı. Onun, oranları gibi'si ne görülmüş, ne duyulmuştu. Zamanın zirt dediği yerde bir oran bulmuştu ki, halkımız sevinçten bayginlik geçirdi.

İn kuş oranlarımızı beğenmedi. Mercan kayalıkları gibi oranların yaşadığı yeni ülkeler buldu. Bunlardan biri İstanbul Ticoret Odası, diğeri Milli Prodükt'wite Merkezi, bir diğeri TÜSİAD idi. Diğer'ini geçmiş gün hatırlamıyorum.

Elinde ince oklava gibi bir kalem, ekranda öyle güzel yufkalı oranlar açardı ki, halkımız, başnak böreği mi dersin, su böreği mi dersin, kol böreği mi dersin, afiyetle yerdi.

Sonra oranclar otobüslere binip diyor diyor gezdiler, miting otobüslerinde oranlardan önce müzikler çokardılar. Otobüsler birer müzik kutusu oldular. Her türlü açlığa, sefalete, ölüme, şiddete, kayıplara, işkencelere karşı önce müzik çolorlar, sonra da otobüsten çıkan oranclar, oranlarına başlarlardı. Yine de inanmayanlar, çıkarsa, bu işkenceler ne oluyor diyen olursa şöyle cevap verirlerdi: "Aziz milletim, görüyorsunuz, tam da dış ödemeler dengesindeki oran geçen yılın düşüş hızını geride bırakmışken, nifak tohumu ekenler karşımızda neler söylüyorlar?" Halkta, oranclaran yüzü suyu hürmetine, işkenceden, yakluktan, açlıktan sözetmeyi günah sayar, Allah'a, vatana, millete bir zeval gelmesin, yeterki başı sağolsun dış ödemeler dengesinin dermiş...

Sonra birgün, oranclann müzik kutusundan hırsızlar, teşvikciler, hayaliciler, barsa fareleri çıkmış... Aradan yıllar geçti. Ülke yeniden felaketin eşiğine gelmiş. Ama, artık ne oran kalmış, ne orancı.

Son iki yıldır ülkenin ulu bakonları artık orandan söz etmez olmuşlar. Söyleseler canları mı çıkar? Ama söylemiyorlar işte. Çünkü artık tek bir oran kalmış: Refah yüzde 36. Artık herkes bu orana bakıp şıpır şıpır ağlıyormuş...

ZAMAN ve SAYI

İktisat düşüncesi Adam Smit'in Milletlerin Zenginliği kitabı ve bırakınız yapsınlar-geçsinler', düşüncesiyle başlar. Bu kitap İncil gibi bir kitaptır. Yani genel, kaba düşüncelerle doludur. İktisat bilimi gerçekte, yirminci yüzyılın başında, vergilerin, işçilerin, gelir gruplarının, ölümlerin, dağumlorın, sigortalorn vs. hesaplanmasıyla başlar. Hesaplama-istatistik yalnız planlamanın değil, sosyal devletin başlangıcıdır. Ülkemizin sağcı-solcu politikacıları bu kurumları döte kadayıf kullanmışlar, yanlmuşlar, harcamışlardır. siyasi çürümenin kotlonılmaz yönü, ülkedeki verginin, işçinin, hastanın, sigortanın, gelir gruplarının vs. akıl olmaz abartıyla, inanılmaz siyasi tezgahlarla, binbir yanlışlıkla tespit edilmeye devam edilmesidir. Birçok büyük hastanede gözlerimle gördüm, dağum, ölüm, hastalık, gelir grupları vs. gibi bilgilerin inanılmaz bir gelişigüzellik ve düzensizlik içinde sallayıp giltiklerini. Bu oran hastalığı, bir takım demek ve vakıfların (verem, konser, özürlüler vs.) dergi ya da kongrelerinde dile gelen rakamlarda da kendini gösterir. Bu hastalık sayılarını ciddiye alıp altalta topladığınızda, altmış milyon insana üçmilyonın üstünde hastalık çıkmaktadır.

Tabii ki siyasetçiler artık oranları kullanamayacak, bir milyon özürlü, bir milyon görmeyen, iki milyon bitmem ne, altı milyon falan hastalığı kim ağzına almaya cesaret edebilir? Yüz milyar dolar dış borç rakamını kim telafuz edebilir?

Artık yeni bir dünyanın eşiğindeyiz. **Ötelerdeyiz.** Masallarda rakamlar şöyle çalışır: Üç gün üç gece, padişahın yedi kızı, kırk katır, kırk satır gibi. Burada rakamlar masal zamanı içinde kullanılır. Dinlerde de öyledir. Yetmişbin melek. Ya da bir kadir gecesi bin geceden hayırlıdır. Gibi, kullanılan sayılar gerçek sayılar değil, kutsal zaman diliminde ifade edilen sayılardır. Yani "ötelerin" rakamlarıdır. Kutsal zamanların iki temel rakamı vardır: Sıfır ve sonsuzluk. Arada kalanlar kim, kaç kişi gelmiş, kaç kişi ağlamış, bunlar bu fani dünyada önemli mi? İşte yetmişbin üniversite hocamız var, yediyüzbin kilometrelik bir ülkemiz, ulu başbakanımız yedi kere hükümet kurdu, kırk yıldır ülkeyi yönetiyor, doğudaki savaşta yetmiş bin kişi ölmüş.

Artık kim nerede ölüyor, kim nerede eziliyor, siyasetçilerimiz nasıl bilsin? Bu yüzden geçmişin hükümdarları gibi, mitinglerde, seçimlerde halkın başından aşağı yardım-para saçarlan Gönüllerinden ne koparsa.

Ve artık kim koparsa! Ne diyelim, kırkbir kere maşallah!

(Bir insan hakları panelinde sevdiğim konuşmacı arkadaşım yanımda konuşurken: Bu ülkede otuz milyon alevi, otuz milyon kürt var... diye söze başladı. Güldüm. Bana döndü, bir laz olduğumu hatırladı. "Özür dilerim seni unuttum" dedi, güya espri yaptı. Ben de güya espri yaptım: "Önemli değil, ben de zaten İnciluzum! dedim.)

Hadi birkaç oran da ben vereyim. Dünyanın en çok maaş alan gazetecileri bizde. Dünyanın en çok maaş alan özel sektör genel müdürleri bizde. Dünyanın maliyeti en ucuz, ancak kâr oranı en yüksek dağıtım şirketleri bizde. 1986 yılında kurulan bir holdingin elindeki servet kurulduğu on yıl önceki ülkenin tüm döviz stoklarından daha çok.

Ve çok çok çoğalacak. Ne diyelim dış ödemeler dengesinin canı sağolsun!

Nihat Genç

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

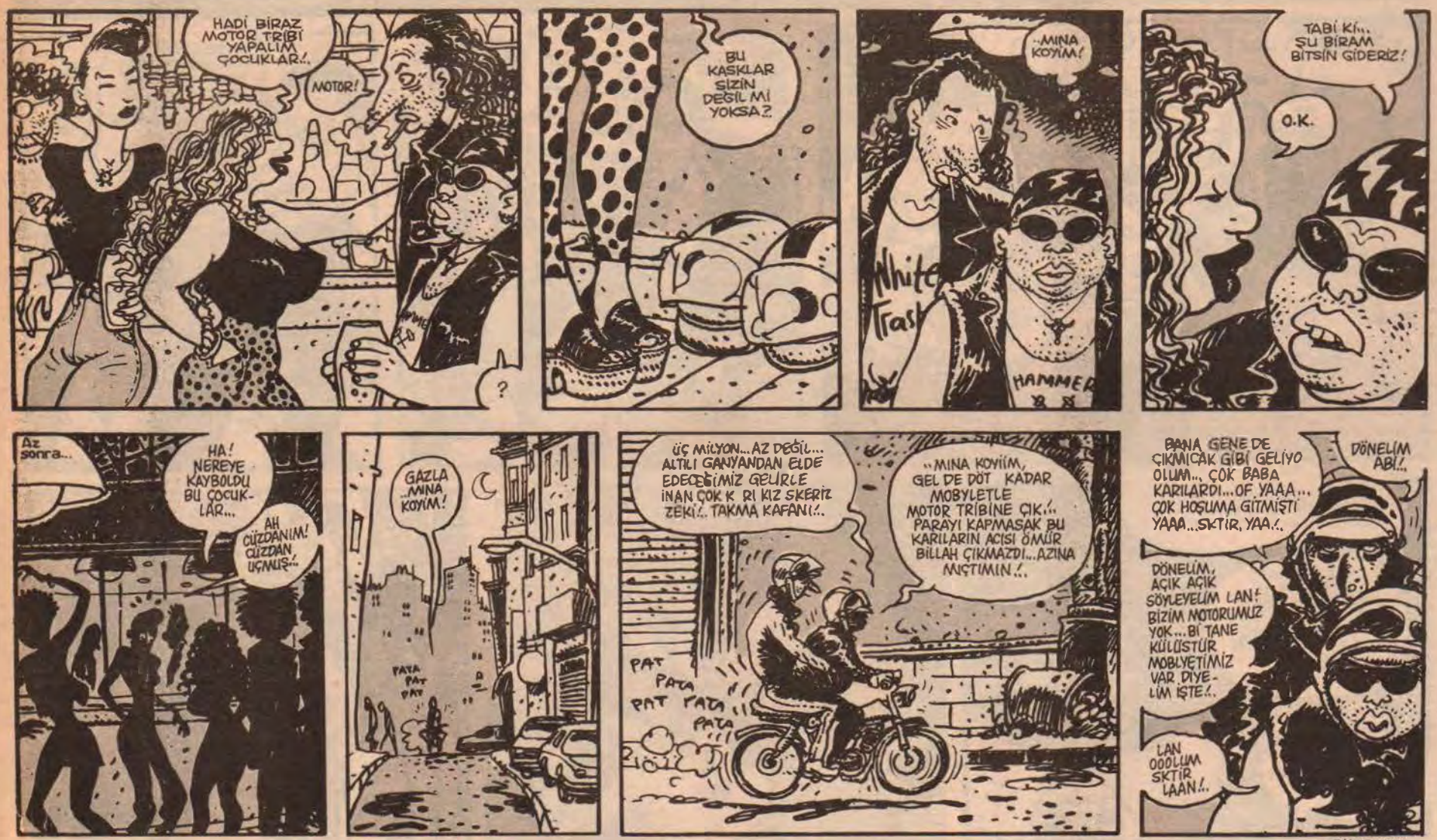

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Selâm... Kibrit kutularının, içinde kibritlerin oturduu o iç bölmesinin yan kartan duvarları, dışa dooru çok hafif bi bombe yapar... O iç kutu, tek başına o haaliyle, iyi yapılamamış dandik bi kutu görüntüsü verse de, biliriz ki: Kenarlardaki o hafif bombe, o küçük dışa eğim, iç kutu koruyucu dış'a sokulduunda sürtünür, sıkışma görevi yapar, ve iç kutunun orada, içeride saabitlenip kalmasını sağlar... İç kutuyu orada saabit tutan şey: O hafif bombenin gerilip, eski haaline dönme isteğidir. Dış kutunun iç kenarına dayanır, oraya baskı yapar, ve hiç pes etmeyip, gerilir, bir bombe olduunu unutmaz... Tersi duruma kısaca, Cıvık, Gevşek, Yalama felân da diyebiliriz biz...
Kadın göğüslerinin kalıuk alına dooru bittii yere, sol başparmaamın boğumu üzerindeki minik et benine, ve o iç kutunun gergin kenar bombesine dokunup hissetmek, beni etkileyen en büyük üç dokunuş olmuştur...

SEVERİM:... Dar bi yerde bacak bacak üstüne attımda, etimdeki sıkışıklı NAZLI Kızarkadaşımın sırtına elimi koyduumda, sülyenine değip hissetmeyi... EVREN... Basküle çıktımda, ibrenin soa sola gidip geldikten sonra yavaşlayıp, kilomu gösterdii o heycanlı aanı... ZEYNO... Soba borularına asılan askı çubuklarını... Peja minibüslerin arka cam kenarına oturmayı... Kapı ceryan yoptımda, çarpmasın diye oraya terli kaymayı... OĞUZHAN... Yazılardaki "O" harflerinin içini tükenmez kalemle doldurmayı... Çay içerken, çay kaşıı yüzüme çarpmasın diye işaaret parmaamla tutuumda o tutuşun parmaketimdeki saabitliini... SİBEL... Kutu kola, bira felan içerken, kutuyu oazıma, bakmadan götürdüümde, deliin oazıma tam denk geldii aanı... Bakkaldan aldım bi külâh ayçekirdeenin içinde, fındık, lostik gibi değişik bi çerez bulmayı... FARUK... Stada girdiimde, merdivenlerden İribüne çıkarken, çimler gördüüm aanı... OZAN... Uzun uç kutularının kapaklarını... MERTOL... Lavaboda biriken su, bitmek üzereyken, son su birinkintisinin ŞŞLUP diye girdap yaparak kaybolduu aanı... FARUK... Kolayla Fantayı karıştırıp içmeyi... İşçilerin spatulayla sıva yaparkalarını... Plastik top arabanın altına kaçtında, hiçbiyere takılmadan geçtiği aanı... Gözünde kırmızı ışık yanan aslanlı zilleri çalmayı... KIVANÇ...

PSİKOAYRINTI:... Yeni tanıştımız birisiyle sahbet ederken, insanlık haali, bişii alır... Onun veyaa senin, oazından çıkan küçük bi tükürük damlası, sanki oar çekimde görünür, lap diye karşıdakinin suratında bi yere konar... Ve, o aana kadar kurulmuş olan bütün özenli cümlelerin, saabit tutulmaya çalışılan tavırların, yoluna kayulmuş herşeyin makyajı akar, bi şeyler netleşir, hayat orda birazcık durur... En basit sığınış, koçiş, umursamazlık olarak: "İnsanlık haali, olur bu"yu seçip, sahbete devaam etmeye çabalasak da, hiç bi buluşdüşünce, yonaamızda inatla varlıını hissettiren, "Sil beni" diye boaran basit bi tükürük damlası kadar belirgin, net olamaz... Evet, o net bişiidir... Düşünce dedin nedir ki, kayar gider... Dokunuştur saabit olan, net olarak bişi'lersöyleyen...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Bu hafta dokunuşlarla bozduk kafayı. Havaya girdim, rataan sapmıyım, anla devaamediyim... Çocukluumdan şu an hatırladım en güzel dokunuş: Avcumo dökülen çekirdeklerin hissettirdikleri. Bi arkadaşın pakedidir o... Samimisinizdir. Sana da verir çekirdek... Arakar pakedi, döker avcuna... Hışır hışır, çıtır çıtır, birbiri ardına gelen yüzlerce çarpışın oluşturduu o hoş efektin eşliinde, sona armaan edilen çekirdekler avcuna dökülür... Hafiftir, sonra aarlaşır, çok olur... Taşıp dökülmeye başladıında, "Tamam lan" dersin, cebine boşalltırsın avcundakileri. Lafları açıyo: Sinemada, bi arkadaşla aynı mısır torbasından mısır yemek de güzeldir... Aslında uyuz olurum patlamış mısır torbalarına: Doruektur, elini sokmaya çalışırsın, iki üç taane gelir... Her neyse, durum hoştur: Mısır torbası ondadır... Hayır bi dakka bende olsun, arayı annatmak daa güzel. O uzatır elini, doldırır parmaklarını... Sen de tutarsın torbayı... Onun o elini doldırışı bi basınç yopar, sen birazcık kaldırırsın torboyı, ona dooru felan götürürsün azıcık... Bi daa olması için, torbayı artada bi yerde tutarsın... Elim aarır... "Al, ben yemiycem daa"... Oh, kurtuldum torba tutmaktan... Bi de eskiden bi gün, düz bi taşın üstünde olurmayı severdim... Maça alınmayınca, maç yapanları seyretmek için, üzerine olurabilcek düz bi taş ararsın... Bi taane bulursun... Biraz yamuk. Çevirirsin, aynarsın, şöyle kayarsın... Bi an düz gibi olur, olurursun... Azıcık acıtıya götürmü... Bi oynat kıçını, düzleşir biraz daa...

POTBURİ:... Çalışma masamı bezle sildim. Temiz oldu. Sonra yine kirlendi... İşedikten sonra son damla sallaması yaparken, yine, çeneme çiş sıçradı... Çok hızlı sallamamalıyım... Hazır limonlu dondurma yaptım. İrenç oldu. Haalâ dolapta duruyo... Bi günde ikı defaa Dorkmen'i seyrettim... Bakkal yakın diye, eşofmanla, ayaama geçirdiim eski bi ayakkabıyla, salkım saçak aşaaya indim... Kapanmış Bakkal... Taa kuruyemişçiye kadar yürüdüm öyle bi kilometre... Onyedi Temmuz'da, geçtiimiz Pazartesi, yirmiyedi yaşına girdim... Akvaryumun suyunu değiştirdim. Çok zahmetli bi iş. Balıkların hepsi ölsün bi, uğraşmom belki, kaldırırım... Çekecekle oyakkabımı giyerken, çekecek sıkıştı, gelmedi. Meğer, paçam da girmiş araya. Sinirlendim... Aslında berber de traş oluyom ayda bi ama, kafama esti, bi aldspays traş köpüü aldım. Bi de yanında, tırnak makası aldım eczaaneden. Ha bi de, dişmaacunu aldım, sigara içenler için olanından. Eczaaneci, iki kutuyu üstüste, tırnak makasını da, altta küçük kalan kutunun kenarına koyup, hepsini öyle paketledi. Yalda giderken, pakedi az yırttım, tırnak makasını çıkardım, baktım. Hımm, yeni bi tırnak makası. Hoş...

Bişii:... Özgür, Hakan, onnor iyi diil yav... Ve Ebru, seni de dinnedim, ne işe yanycaksa... Evet, bu haftalık bu kadar, gitme vakti... Köşe süsü fotoğraf: Arabalar giderkene bi an... Hadi iyi günner diliyom ben!..

-SÜRECEK-

ediz

METİN FİDAN

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhabalar Sevgili Leman

Benin değinmek istediğim konu 9 Haziran '96 tarihli Leman'da çıkan bir espirinizle ilgili. Konu, Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde okuyan öğrencilerle ilgili olarak söylenmiş bir sözü, çizer: "Okuma uğruna memleketinden kalkıp, buralara kadar gelip, onca zorluğa rağmen okuma mücadelesi veren kızlarımıza fahişe gözüyle bakan zihniyetin ağzını da ben tıkarım" sözüyle cevaplamış. Teşekkürler çizer, gerçekten çok iyi bir cevap vererek o hayvan heriflerin ağzını tıkadığın için, binlerce teşekkürler.

Biz yurdun gelişmiş sayılabilecek bir şehrinin, küçük, küçük olduğu kadar da lanet olası köşesinde okumaya çalışan üniversite gençliğiyiz. Burada pekçok zorlukla mücadele içerisindeyiz. Öncelikle maddi zorluklar, dersler, hocalar ve de bu yörenin cahil, kendini bilmez insanlarıyla. Burada bizlere resmen orospu gözüyle bakılıyor, arkamızdan hiç bir aslı olmayan bir sürü şeyler uyduruluyor. Artık ne yapacağımızı, nasıl hareket edeceğimizi şaşırdık, tek dileğimiz okulumuzu bitirip, bir daha buranın adını duymamak üzere gitmek. Burada resmen hapis hayatı yaşıyoruz. Gündüz dışarı çıktığımızda, taciz eden bir sürü bakış ve lafla karşı karşıyayız, akşamlarıysa evden dışarı çıkmak sözkonusu bile değil. Yolda, okuldan veya dışarıdan bir erkek arkadaşımızla görüşemiyoruz. İnanır mısınız; yanlış anlaşılır diye akrabalarımızın bile buraya gelmesini istemiyoruz.

Ama, biz gene de suçu bu cahil insanlarda değil, burada bu okulu açarak bizi de kendi pis oyunlarına alet eden siyasetçilerde buluyoruz. Ülke sorunlarını çözmeye çalışırken yaptıkları gibi bunda da herşeyi gözlerine yüzlerine bulaştırdılar.

İsimsiz

Merhaba!

Birilerine anlatmam gerekiyor, kime bilmiyorum. Ama ben bunu anlatmalıyım, mutsuzluğum tüm benliğimi sardı. Geçmişimi silemiyorum. Bunu, geçmişimi, sürekli olarak unutmak istiyorum. Beni annem, doğduğumda terketti ve beni hiç bir zaman görmek istemedi. Bana bir defasında "Sen, benim kötü geçmişimin bir parçasısın ve seni unutmak zorundayım" demişti. O şimdi çok mutlu, çünkü beni görmüyor.

Babamı ise çok seviyorum, ama göremiyorum. Çünkü üvey annem beni istemiyor. Çoğu geceler, yattığımda, annemin ölmesi için dua ettim. Ve beni dünyaya getirdiği için. Bana bir defa bile gülümsemediğini hatırlarım bazı zamanlar.

Günlerim geçti getti. Çalıştım, bir yerlere geldim ama içim bomboş, sanki ıpıssız, artık hiçbir şey hissedemiyorum. Ne bir acı duyuyorum, ne de bir sevinç. Eskiden ağlardım, ama artık içimde, boğazımda takılan birşey var, gözyaşlarımı bırakmıyor.

Doğmamış olmayı isteyen biri, belki de normal değil. Hırsımı annemden babamdan çıkarmayı da denedim ama karşımda duvar buldum.

Eğer sorumsuzca bir çocuk doğurursam, ona bakmayı reddedersem ve ona sevgiyi esirgersem, bunu anladığım anda ve bunu yaptığımı, yani çocuğumu sevmediğimi anladığım anda kendimi öldüreceğim. Çünkü, içim acıyor. Artık, sokaklara çıkıyorum ve uzun uzun yürüyorum. Sonra da geri dönüp bakıyorum; karşımda eski bir resim ve içinde benim olmadığım insanlar görüyorum. Ben, geçmişimi arıyorum, onu yeniden yaşamak istercesine...

İsimsiz

Başlığın B'si

Nasıl başlayacağımı gerçekten bilmiyorum. Böyle yazıları oldum olası yazamam zaten. Sürekli çok uzun ve edebiyat hocama göre boş cümleler kuruyormuşum. Nane yesin o bunak!

Herşey 4 Haziran 17:30'da patlak verdi. Tam evden çıkıyordum ki annem kıçına kaktüs batmış gibi cırlamaya başladı. Bu celallenmenin sebebini anlaymamış bir şekilde suratına baktım. (Her normal insanın vereceği tepki gibi.) Sorun kıyafetlerimmiş. Mateme girmiş gibi sürekli siyah giyiyormuşum. Streetball şortum yakışmamış ayrıca bu yaz gününde postal mı giyilirmiş, daha bir sürü zırvalık. Çok acı ama annem benden utanıyor. Sebebi çok basit, salak arkadaşlarının salak kızları gibi ıpırtman topuk ayakkabılarımın ve "LOVE" yazılı badilerimin olmadığı için.

Nefret ediyorum. İnsanlar sürekli beni dar bir kalıba tıkıştırıp duruyorlar. Sürekli kişiliğimden ödün veriyorum ve çok acıdır ki; yokoluşuma engel olamıyorum. Dünyadaki en kötü şey insanın kendi çığlığına yardım edememesidir. Aslında her şeyden çok çabuk ve kolay bir şekilde kurtulabilirim. Maalesef; mazoşist eğilimlere sahip değilim. Kendime zarar veremiyorum.

Garip bir topluma sahibiz ki; eğer siyasi görüşünü belirleyip, sistemi eleştirirsen, pis devrimci damgasını yiyorsun. Herşeyden bir haberdar olan Tarkan fanatikleri de gerçek Türk gençleri oluyor.

All I wanna doisto fuck them.

Merhaba,

Ben 19 yaşındayım. Liseyi 2 yıl önce bitirdim. Universitede şansımı denedım ama olmadı. Bu ll.yılım, yine umutla hazırlandım ama bu sene de olmayacağı kesin. Ben de bu süre zarfında bir iş bulup çalışırım diye düşündüm. Ve birçok yere başvurular yaptım.

Bakanlıklar, özel şirketler, bunun gibi yerler işte. En azından bu boktan yaşamdan belki kendimi kurtarırım diye düşündüm. Babam tutucu bir insan değil. Fakat fazla anlayışlı da değil. Bana göre normal gelen herşey (daha doğrusu gençliğin istekleri diyebilirim) ona göre abes, yani tuhaf. Bana göre insanlar arasındaki iletişimin en önemli yanı anlayış ve hoşgörü. Geçen gün bir işyerine yaptığım başvurudan olumlu bir cevap geldi. Yani işe alındım. Ama geçici bir iş bu. İki ay çalış ondan sonra çık. Ne kadar direndimse, ne kadar "hayır bu benim hayatım ve ben yaşayacağım" dedimse de dinletemedim. Babamın almış olduğu örf ve adetlere ters düşen bir iş olduğu gerekçesiyle, ayağıma gelen bu ender fırsatı teptim. Gerçi o da çok sıkıntılı anlar yaşıyor. Amacım hem kendimi sonra da ailemi az da olsa rahatlatmak. İnsan şimdi ister istemz, bu düzene ve kendine kızıyor. Biz 6-7 milyon için dötümüzü yırtıyoruz; işini bilen gözaçıklar paraya para demiyor. Bu dünyada yaşamak için illaki hırsızlık mı yapayım, adam mı dolandırayım, holding sahibi mi olayım (şu holdingi fazla abarttım galiba!) anlamadım. Aslında çok şey anlıyorum ve anlıyoruz.

Ama, her zaman küçük etnik gruplar nedeniyle etkisiz kalıyoruz. Ben kendimi diğerlerine göre şanslı görüyorum. Şanslı görmem herşeyi boşvermem anlamına da gelmiyor. Eğer sokaktaki binlerce aç, susuz, evsiz, korumasız, güvencesiz insandan haberimiz varsa ki var, yazıklar olsun bu düzene ve yaşama. Sevgiyle kalın ve duyarlı kalın.

İsimsiz

Merhaba Leman Okurları;

9.6.1996 tarih 239 sayılı Leman dergisini 8.9.1996'da Okur Mektupları Köşesi'ni okudum. 22 yaşında bir bayanın başından geçen olayları anlatıyordu. Yazıda belirtilen telefonu aradım. Telefon sonucunda düşüncelerim karıştı ve insanlar hakkında karamsar düşüncelerekapıldım, çünkü ben de bir bayandım.

Değerli dostlar ben Leman dergisinin çizgisini ve yazısını (Yazar ve çizerlerini) demokrat ve ilerici olarak görüyorum. (Ki; zaten öyleler) Kendimi de demokrat olarak görüyorum. Bu nedenle sözünü ettiğim telefon görüşmemi sizlere ve tüm Leman okurlarıyla paylaşmak istedim.

Bir kamu kuruluşunda memur olarak çalışmaktayım. Hafta sonu tatilimi ailemle birlikte genellikle evde geçiriyoruz. Malum ekonomik yetersizlik. Bu yüzden evimize düzenli gazete girmez. (Zaten birkaç gazete dışında okunacak gazete yok, hepsi çeyiz düzme peşinde) Konuyu dağıtmadan şimdi telefon görüşmesine gelmek istiyorum.

Başından birçok tahilsiz olaylar geçmesinden dolayı hemcinsime bir telefonla da olsa teselli olması amacıyla numarayı birkaç sefer çevirdikten sonra düştü ve işyerinin sahibi olduğunu belirten bir bey çıktı. (Ben kafamdan neler konuşabileceğimizi az da olsa tasarlamıştım) Ben Leman okuruyum demeye başlayacaktım ki, karşı taraftan beni azarlayan bir ses tonu "aradığım kişinin orada olmadığını, burasının bir işyeri olduğunu, yazıyı yazan bayana izin verip göndermediğini, sabahtan beri sürekli sapık! telefonların kendilerini rahatsız ettiklerini ve aradığım şahsın moralinin çok bozuk olduğunu, hayal kırıklığına uğradığını söyledi. (Ağzımı açmadan, ne olup bittiğini anlamadan bütün bunlar oldu. Üstelik ben bir bayanım, düşünün bana böyle yapıldığında iyi niyetle aramak isteyen bir erkek ne duruma düşer.) Bütün bunlardan dolayı şok oldum. Çünkü sapıklık damgası yemiştim. Konuşmalardan birşeyler anlamak için bütün hakaretlere rağmen telefonu kapatmadım. İşyeri sahibi konuşmaya devam ediyordu. "Hanımefendi, Türkiye'nin her yanından telefon geliyor, telefonlarımız kilitlendi. (Ne demekse) Zaten arkadaş düşüncesini belirtmiş, her halde erkekler bastırılmış düşüncelerini böyle şeyleri fırsat bulup ortaya koyuyorlar" dedi (iğrenç) İyice şaşırdım ve sinirlendim. Konuşmaya devam ediyordu. Beni tanımadığını, ne niyetle aradığımı bilmediğini bunun üzerine maddi olmasa da, manevi destek olmak için İzmir'den aradığımı belirttim. (Kısacık arada konuşma fırsatı bulunca) Bunun üzerine sabahtan beri ilk iyi niyetle arayan kişinin ben olduğumu belirtince yine çok şaşırdım. Bu telefonu ben değil de eşim açmış olsaydı, konuşmak isteseydi inanıyorum ki arkadaş yine kötü niyetle aradığını anlıyacaktı, çünkü bir bayana karşı olan tavrı dahi çok kötüydü. Kendisinin böyle davranmasının haklı gerekçeleri olduğunu anlattı ve konuşma burada sona erdi.

Düşüncelerim allak bullak oldu, kendisiyle konuştuğum şahsın kaprisi mi yoksa, okurlar mı bu kadar boş? Adamın deyimiyle gerçekten sapıklaştık mı? Ben, Leman okurlarını seviyeli insanlar olarak algılamak istiyorum, bu kadar basitleştik mi?

Eğer diğer insanlarla da benimle konuştuğu gibi (belden aşağı mantığıyla) büyük bir iletişim eksikliği oldu sanırım. Çünkü diğer türlü mantığım almıyor. İnsanlarımız bu kadar duyarsız herşeye leş kargası gibi çullanmaz diye düşünürken Usta Aziz Nesin'in dediği gibi; "Türkiye halkının %60'ı aptal mı?" Eğer bütün bunlar gerçekten olduysa %60 değil ustanın belirttiği gibi (aydınlar dahil) %92 doğrusu. Bugün resmen aptallaştım, neyi nasıl yazacağımı bilemiyorum.

Leman okurlarına sesleniyorum; iyi niyetle aramanız suistimal edildiyse (ki ben öyle sanıyorum) aramayla ilgili olanı bitenı dergimiz olan Leman'a yazın (Bütün iyi niyetiyle, Leman okurlarına sorunlarını açan birini yanlış anlamalar nedeniyle sorunlarla karşılaşmasını istemiyorsak) Gerçekten diğer türlü aradıysanız örümcek kafanızla tarihin çöplüğünde yaşam boyu utancınızla yaşayın.

Türkiye'nin dört bir yanından arayan Leman okurlarının iyi niyetle aradıklarına herhangi bir ar: niyet taşımadıkları inancımı korumak istiyorum.

Böyle bir derginin okurları iyi niyetli, devrimci, yardımsever olduklarına inanıyor, gelen günün daha güzel olmasını diliyorum.

NAZİFE

MAPUS

Mapusluğumun tam 17 ayı. Sevginin, özlemin ve hasretin biçiğ gibi gün be gün büyüdüğü tam 17.ay. Ve ben her zamanki gibi hücremin bir avuç penceresinden beni inatla o güzel düşlerimden ayırmaya çalışan günün ilk ışıklarıyla uyanıyorum, demir kapının ardında ve kalın duvarların arasında. O bir avuç insanın beni tüm güzelliklerden mahrum etme isteğine karşın bütün yaşama sevincimle açıyorum kollarımı güneşe. Kimi zaman suya hasret çiçeği misal ederim kendime. Özgürlüğe, sevgiye, iyiye, güzele olan susamışlığımla. Ve o duvarlar viz gelir bana, coşkumu dünyaya taşırmak için. Bak en kötü koşullarda bile mutlu olmasını bilmeli, diyebilmek için. Güneş avuçlarımın arasında iken ben mutlu olmam da kim mutlu olsun. İnsanlığımı ve herşeyden önce onurumu korumuşum, doğruluğun ve dürüstlüğün saflarında yer alarak. Bunca katliama, işkencelere, yargısız infazlara, yerinden yurdundan göç etmelere suskun kalarak onaylamamışım, insan olduğum gözardı etmeden. Yüreğim yırtılıncaya kadar haykırmışım, bunca kan, zulüm, gözyaşı, bunca insanlık suçu yetti diye bu güzelim dünyada yaşamı bize zehir eden bir avuç kan emcilerine. O nedenledir tehlikeli sınıfına konmam, vatan haini, terörist ilan edilmem. Ve o nedenledir ki; düşüncelerimden vazgeçmem için kör zindanlara hapsedilmem. Halbuki kör karanlıktan bıkmış bir yüreğin gördüğü ışığa, her türlü engele ve bedel ödemeye karşın, dikensiz bir gülün sevilemeyeceği bilinciyle, zaptedilemez bir arzuyla koşması kadar daha doğal bir şey ne olabilir. Asıl tüm gerçeklerin üstüne çekilmiş sis perdesini bir türlü aralayamama ve o insanı mutluluğa kavuşamamaktır, doğal olmayan şey. Oysa o varolan şeyi zaten elimizden almaya çalışıyorlar. Bizleri tüm güzelliklerden, herşeyden en önemlisi özgürlüğümüzden mahrum eden en insanı yaşam koşullarını bile bize çok görerek her defasında pervasızca saldırarak yüreğimizden bir parça koparıyorlar, öfkemizi arttırarak tan. Bizleri insanlığımızdan insanı değerlerimizden soyutlayarak pasif, silik, kışılıksız bir insan yapmaya yanı kendilerine benzetmeye çalışıyorlar. Ne fayda! Bu beden bu yürek, bu bedenler ve yürekler güneşe yürüyenlerin aydınlığa sevdalıların yolundaki engelleri kaldırmak ve kızıl bir meşaleyle yol göstermek için dünden kendilerini feda etmişlerdir. Kızıl bir karanfil özlemiyle dünden yanıp tutuşmaktalar, gülistan ülkesini kurmak için. Ve şimdi ülkemin ve insanlarımın üzerine çöken o zifiri karanlığı yırtma vakti. Güneş ülkesini yaratmak da karanlıkta yitip gitmek de bizim elimizde

Sevgili Leman; bu duygularımı sizlerle paylaşarak her türlü engele, haksızlığa karşı yanınızda olduğumu belirtmek istedim!

Beyhan Güneş
Özel Tip Cezaevi C-Blok Bursa

Sayı: 241 23 Haziran 1996 Pazar

SAHİBİ: İM Basın Yayın Ltd. Şti. adına Mehmet ÇAĞÇAĞ • Genel Müdür: Turgay AKGÜN • Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR
Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE • Turgay AKGÜN • Cengiz AKIN • Can BARSLAN • Bahadır BARUTER • Fikret BEKLER • Bahadır BOYSAL • Semra CAN • Mesut CEYLAN • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Gökhan DABAK • Selçuk ERDEM • Cezmi ERSÖZ • Kaan ERTEM • Kutlu ESENDEMİR • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Altay MARTI • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Gürcan ÖZKAN • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Fatih SOLMAZ • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKUÇ • Metin USTUNDAĞ • Erdil YAŞAROĞLU • Ahmet YILMAZ • Cem YILMAZ • Kadir YILMAZ • Can YÜCEL • Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN • Ali Ekber USLU • Bilgisayar Tasarımı: Murat YÜCEŞAN • Cebroil OKÇU • Satış: Cüneyt AYDIN • Nuri AÇAR • İşletme: Orhan AÇAR • Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK • Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN • Sina Görevlisi: Yasin ADIYEKE • Tel: 251 42 44 - 251 57 54 • Faks: 251 52 67 • Baskı: BASMAT • Dağıtım: Bir-Yay • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. • İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 60 $ • AVRUPA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $
6 aylık Abone bedeli - 650 $ • AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 60 DM • AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 65 DM • YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL
6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 • Dolar hesabı: 3002461 - 2 • TL hesabı: 1100384 -7
• (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Perembahçe Şubesine aittir)

Akşamsefası

MobyDick

Yazan Çizen: Caliptekin

ÜOOP!

TO LOVE ♪ SOMEBODY! THE WAY ♪♫ I LOVE ♪ YOU!! ♫♪

LOOKING FOR ♪ ADVENTURE ♫♪ WHAT EVER COMES ♫♪ OUR WAY ♫ BORN TO BE WILD ♪

UFAK, UFAK BAŞLIYALIM SABAH OLMADAN BU İŞ BİTMELİ...

BABY ♪ YOU ♪ DON'T KNOW ♫ WHAT ♪ IT'S ♪ LIKE TO LOVE SOMEBODY ♫♪

BORN ♪ ♫ TO BE ♪ WILD! ♪

HOOOP!.. HEMŞERİM BAK HELE!

NEDİR BU BORULAR FELAN... N'APIYON SEN BURDA... KİMSİN?..

BU GECE KÖYDE ŞENLİK VAR.. BİLMİYOR MUSUN?

HAA?.. O ELİNDEKİ SAÇ NEY?

ARG!

ZİLCİYAN!.. CRASH!..

ZİL

TAKIMDAKİ ZİLLERDEN BİRİ!

AÖRG!

HMM!

EVEET, AŞAĞI MANGIT... SOLO ZAMANI!..

TAMA

Akşam Gazetesi

30 Haziran 1996 Pazar.. Sayı: 242.. 50.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

TEMİZLİK BİTTİ SIRA HÜKÜMETTE

"Sen bana atı vurdur ben sana fili" hükümeti, DYP-RP koalisyonuyla kurulmak üzere. Çiller ve Erbakan birbirlerinin mal varlıkları, örtülü ödenek sırları(!) karşılıklı TEDAŞ, TOFAŞ, MERCÜMEK dosyaları ve soru önergelerinin döşediği, Yüce Divan yollarından ilk kavşakta sapmak için iktidar ortaklığına giriyorlar. Geçtiğimiz hafta 'örtülü ödenek' meclis soruşturması oylamalarında ortak tavır geliştirerek birbirlerinin kötü koku çıkaran sırlarını örten iki politikacı yakın gelecekteki koalisyon beraberliklerinin de ilk işaretini vermişti. Malvarlığı TEDAŞ ve TOFAŞ önergeleriyle Yüce Divan'a bileti kesilen Çiller'in belki de tek kurtuluş yolunu RP'ye evet demekte görmesi, Hoca'nın da yılların iktidar susuzluğunu dindirmek için her fırsatta küfür ettiği Çiller'i yanına çekmesi koalisyonun önünü açtı. Böylece Cumhuriyet tarihinin belki de en ilkesiz ve amaçsız hükümetlerinden birinin kurulması gündeme gelmiş oldu. Önümüzdeki günlerde önemli bir gelişme olmazsa bu hükümet kurulacak ve bir dönem de bu hükümetle güdüleceğiz.

Akşamsefası

VAZİYET-İ UMUMİ

Benim halim memleketin hali
Üç gündür kabızım dışarı çıkamıyorum
Ne geğiriyor ne osurabiliyorum
İçim gırtlağıma kadar bok
Her zamanki gündelikçi kadın
iki kız yollamış yerine
Acemi şeyler,
etrafımda dolanıp duruyorlar
Zaten başım dönüyor
Yemekten içmekten kesildim
Boyuna lavman yaptırıyorum
Götüme fitil sokuyorum
Bunlar yetmezmiş gibi dışarda
Sokak inşaatı yeniden başladı
Matkaplar gırla
Kendimi intihar edeceğim geliyor

Can Yücel

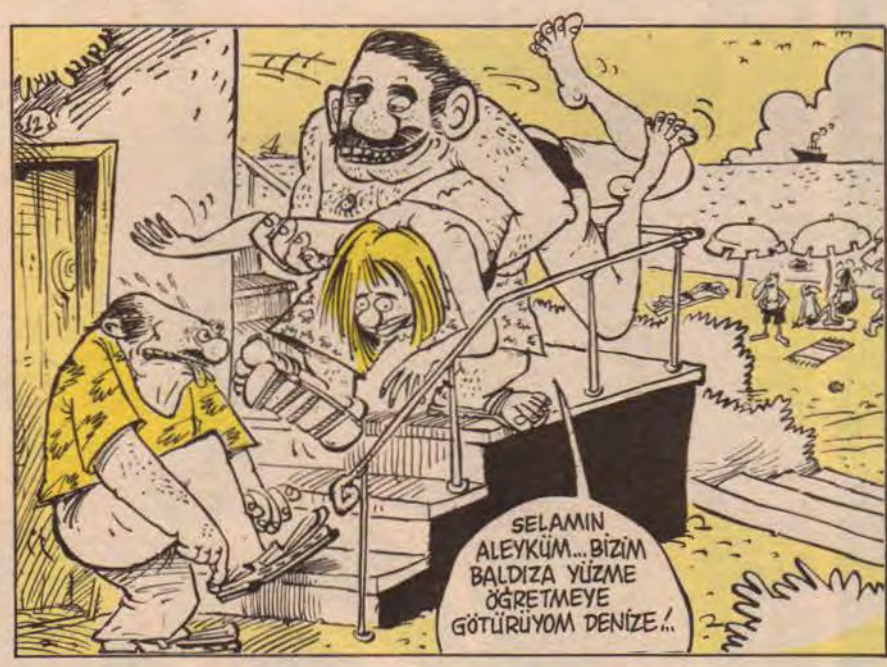

KANLI KALEM

DİŞ DEĞİL, TIRNAK DEĞİL, BİR ÜLKE NEDEN KANAR?

Kürt, Türk, Abaza, Çerkez, Laz, Terekeme, Tatar, Alevi, Sünni, Süryani, Gavur, Müslüman, Hristiyan, Ermeni ama eşitsiz İNSAN. Sosyo-ekonomik ve siyasal yanlışlıklardan kanar bir ülke, milliyetine ve milletine yapılan tecavüzlerden kanar bir ülke, siyasal teammüllerin işlevini kayıp etmesinden kanar bir ülke. Kardeşi kardeşine bıçaklatmasından kanar bir ülke. Siyasi ihtirasların yeğlediği kaltuk kavgasından kanar bir ülke. Örtülü ödeneklerin örü altından ört bas edilmesinden kanar bir ülke. Arının ata sokmasından kanar bir ülke. Gravatlı hırsızların çoğalmasından kanar bir ülke. Kişisel menfaatler, toplum menfaatleri üzerine çıkınca kanar bir ülke. Milli gelir adaletsiz dağılırsa kanar bir ülke. Her önüne gelen çıkıp üstüne elzem almayan lafları telaffuz ederse kanar bir ülke. Kendi bağrından çıkan insanları kendi bayraklarını indirirse kanar bir ülke. Faili meçhul olayların failleri bulunamazsa kanar bir ülke. Tabandaki asgari ücret tavanda azami sürat, köşe dönmecelerden kanar bir ülke. Ahh hiç bir zaman kapatılmayan açık kalan yaralardan kanar bir ülke. Gözaltında kayıplar çoğalırsa kanar bir ülke. Gözaltında kayıpların anneleri kayıplarını sararsa kanar bir ülke. Kayıpların anneleri sürüklenir tarlaklanırsa kanar bir ülke. Bahçesinde yetiştirdiği çiçekleri dağlarda ağaç diplerinde taş kovuklarında soldurursa kanar bir ülke. Çiçek dedim de aklıma geldi 25 Haziran Salı sabahı Mehmet Çağçağla Kutlu Esendemir, Ölüz dergisinin kapağına bakıyorlardı, ben de baktım o çiçekleri öyle güzel serpiştirmişlerdi ki derginin kapağına her biri meltem rüzgarıyla ırgalanmış gibiydi, siz gönül bahçemizden kapup dağ, taş ağaç kovuklarında solan can çiçeklerimiz kardeş kardeşi bıçaklar geri döner kucaklar dönün kucaklaşalım bir dem olsun bizde sizi koklayalım.

Yasin Adıyeke

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

Birkaç densiz kışkırtılmış Kürt çocuğun Hadep Kongresi'nde provakasyon kokan bir aptallık ve hainlikle bayrağı yere atmasını fırsat bilen medya krizi tırmandırdı. Heryerde milliyetçilik, şövenlik, düşmanlık rüzgarları esiyor.

Hükümet arayışları için Ecevit: 3.isim olabilirim.

BİLMECE: Bu kimdir?

YANIT: 3'ün biri.

Mafya yasası hazırlanıyor. Ağar son günlerde gündemi işgal eden mafya örgütlerinin önünü kesebilmek için bir yasa tasarısı hazırlandığını söyledi.

Tabibler odası ilaçta reklama hayır kampanyası başlattı...

1252 kişi vatandaşlıktan çıkarıldı.

Dünya tarihine geçecek bir tutuklama daha yaptı polisimiz. Bu kez tutuklananlar 'Cumartesi Anneleri' mitingine katılanların getirdiği karanfillerdi.

Akşamsefası

HAFTA SONU NE YAPAK ?

✓ **"ah, kimselerin vakti yok/durup ince şeyleri anlamaya"..** (ilkyaz, gülten akın)

✓ gazeteler, dergiler yetmedi!. şimdi partiler de kapatılmak isteniyor!. **HADEP** partisi kongresi'ndeki bayrak indirme eylemini fırsat bilen güvenlik güçleri **Emek Partisi** üyelerini hastanelik etti!.

✓ yeni dağıtım tekeli BİRYAY'ın, anlaşma yapılmasına rağmen bazı bölgelerde özellikle **LeMan** ve **ÖKÜZ** dergileri'ni dağıtmadığı ortaya çıktı!. dağıtım tekeli ayrıca kendileriyle anlaşma imzalamayan **SİYAHBEYAZ** gibi gazetelerin kapandığı dedikodusu yayıyor!. çiller ve erbakan'ın en çok anlaştığı konu, **"hükümeti kurarsak, medya'nın haddini bildireceğiz"**, cümlesi oldu!. hayırlısızı!.

✓ **manisa'daki çocuklara işkence** davası başladı..

✓ edebiyatçılar derneği ankara'da iki gün sürecek, **"aziz nesin günleri"** düzenledi!..

✓ binkim dergisi'nin yeni sayısı çıktı!.

✓ komedyen bahtiyar özdemir, tiyatro sanatçısı **zihni küçümen** ve sinema sanatçısı **ferda ferdağ** öldü!.

✓ pamukbank, don **kişt karikatür** yarışması düzenledi!. tafsilat tel: 275 10 94

✓ sivas'ı unutmayalım! yangın çünkü bitmedi!.

✓ ürgüp belediyesi, sanatçılar için, "tatil köyü" kuruyor!.

✓ **ismail beşikçi**, "insanlar, düşüncelerinden dolayı yargılanmamalı. bu tür davalarda beraat da, ceza da olmamalı.", **dedi**.

✓ **LeMan** ve **ÖKÜZ** dergileri'nin sol kolu arkadaşımız **kutlu esendemir**'in annesi felç geçirdi!. geçmiş olsun diyoruz ve acil şifalar diliyoruz!.

✓ edebiyatçılar derneği'nin bu yılki onur ödülleri **arif damar, can yücel, ismet zeki eyuboğlu, mina urgan, attila ilhan, nezihe meriç, nermi uygur** ve **memet fuat**'a verildi!.

✓ dikkat!.. deniz'de boğulma ve orman yangınları mevsimi açıldı!.

✓ **astigman bakışlar, taner ay, çalıntı yay!. kızgın damdaki kedi**, tenesse williams çevr. fatih özgüven, nisan yay!.

✓ **"zambak dur, sana da bulaştı kan."**, (sesler ve küller, **behçet aysan**)

✓ KİT'ler neden zarar ediyor? sorusuna iyi bir örnek!. **TRT** avrupa kupası maçları'nı sunma fırsatını, kendi hazırlayacağı programlarla destekleyemedi!. bu, bulunmaz fırsatı çarçur etti!. (amaan bana ne ya)

✓ türkiye'de ayda tam **100 bin** adet okunan bir kültür-fizik dergisi var, farkında mısınız! evet **ÖKÜZ**'den bahsediyoruz!. amacımız ayda 100 bin adet değil, haftada 100 bin adet okunmak!. bu **kadar değiliz, daha fazlayız!**. haydiii!!

MANSUR ŞEBBOY

(şüpheli şahıs)

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

günlük güneşlik

☛ "atalarımızın kanlarıyla suladıkları bu topraklar", hızla, çölleşiyor!. "atalarımızın kanlarıyla suladıkları bu topraklar", hızla, politikacıların özel arsaları oluyor!.

☛ polis, 1 mayıs 1996 olaylarından sonra iyice "vurdum"-"duymaz" oldu!.

☛ batı'da bayrak motifli don, kilot, t-shirt'ler bile yapılıyor!. burada ancak, şehitler bayraklara sarılıyor!.

☛ hor çarşamba: halk günü, her cumartesi: anneler günü, bugün cuma: enseni kapa, çaak!.

☛ size de ba en, altı yüzyıllık osmanlı imparatorluğu'na eklenmiş ve şimdiki padişahı süleyman demirel olan bir cumhuriyet imparatorluğu'nda yaşadığınızı sandığınız oluyor mu!.

☛ okullarda ezberletilen o klasik "millet tanımı",şimdiki zamana ve şimdiki hayata, ne kadar uyuyor acaba!. kişisel çıkarlar ve hayatı yağmalama dışında, insanlar-arası ne gibi ortak değerler kaldı!.

☛muazzam hırslarıyla sarhoş kıllı adamlar ve tepeden tırnağa yağlı boyalı kadınlar saltanatı sürüyor!. hayat: ucuz ve soğuk bir "otel" şimdi!. neon ışıkları, çıkar hesapları ve gürültü sızıyor, yüzü porsuk damları geçerek!. sabaha, kimin kim, ne'yin ne olarak uyanabileceği meçhul!. üçüncü hamur hayat, kuşe baskılı dehşet!. fırat güler anlatsak, hayat bir la fıkrası!. yaşamak kadar yalnız, ölüm kadar hissiz!.

☛ sakallı bir adam, tüfekle karga avlıyor, yesin diye, ailesi!. çok kurşun, çok kurşun harcıyor!. parası'yla kasaptan çok piliç, çok piliç alacak kadar çok kurşun!. söyleyin, nedir bu!. fakirlik mi, mizaç mı, av merakı mı!. hem, iki taş ve bir çıta'yla, tuzak da kurabilir kargalara ama, o, bu yolu seçmiyor!. işte bizim fakirliğimizin böylesi şatafatlı ve gürültülü bir yanı da var!.

☛ "bayrakları bayrak yapan üstündeki kan'dır", olduğu için mi, kan eksik olmuyor yaşadığımız günlerden!. şehirde araba konvoyları, gündüz, "evlendik, mutluyuz" koroları halinde, gece ise, "en büyük asker, bizim asker" nidalarıyla geçiyor!. "evlendik mutluyuz" olsanız, o çocukları olası bir savaşa "en büyük asker, bizim asker" nidalarıyla, bir horoz döğüşü mantığı'na gönderir miydiniz!.

Akşamsefası

LOKBAK

SOLMAZ & BARUTER

ÇIKMAK İSTİYORULUM!.. FİLMDEN DE VAZGEÇTİM, DELİ ROLÜNDEN DE VAZGEÇTİM!.. İMDAAT! ÇIKARIN!

KEL LAN BURAYA... ALTI AY ARAMIZDA YAŞAYINCA ROLÜNÜ ÇOK İYİ YAPICAN!..

YEREMLE SAVAŞMA, SEVİŞ!.

VUUUT?.. ÇUF, ÇUF, ÇUF, ÇUF!

1

OH!.. ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM...

RİCA EDERİM BAYAN!.. GÖREVİM!..

2

Devlet otobüslerde yer verme işleri.

DEVLET SİGARA YAKMA İŞLERİ

Devlet bayana kapı açma işleri.

BEN BUGÜN BEŞ SİGARA YAKTIM HOCAM!.

KOŞUN! KOŞUN!.. SALAK BU KEŞİNLİKLE!..

BÖYLESİ YÜZYILDA BİR GELİR...

KUYUMCU

TADİLAT NEDENİYLE ÇOK UCUZ ALTIN. KİLOSU YÜZBİN

TAK TAK TAK

HAH İŞTE AİLE DOKTORUMUZ NİYAZİ BEY DE GELDİ!.. NİYAZİ OĞLUM SİYATİKLERİM AZDI YİNE BU ARALAR!..

DOKTOR BEY, ÜÇ GÜNDÜR MİDEM BULANIYOR...

NİYAZİ BEY ADETLERİM YİNE DÜZENSİZLEŞTİ...

BENİM DE GÖZÜM AĞRIYOR DOKTOR BEY...

AİLE DOKTORU KAVRAMINI İCAT EDENİN TA ANUNA ÇAKAYIM. GÖZ DOKTORU MUYUM, GÖT DOKTORU MUYUM, DAHİLİYE DOKTORU MUYUM İYİCE KARIŞTI...

Paranoya

AHH! OOOH! IHH! KOOM!.. ŞÖÖN, OOAH!..

YAVRUM BABAN AZ ÖNCE ÖLDÜ... BEN DE KANSER OLDUM... ÜHÜ ÜHÜ... HOŞÇA KAL...

AMA, AMA! KASETİN SONU, NİĞİN?.

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erten

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

GİTTİM GÖRDÜM DUMURA UĞRADIM

Malatya yöresinde Akçadağlıların taş kavgaları çok meşhurmuş. Dediklerine göre taş atma da üstlerine yokmuş. Davut peygamber misali, çok uzun mesafeden bile hedefi şaşırmaz atlıklarını vururlarmış. Akılınızda bulunsun, buna **"Akçadağ taşı"** denirmiş ve bu taşı kafaya yiyen bir daha iflah olmazmış. Bu işte usta olmalarının nedeni, daha çok küçükken gütmeye başladıkları kalabalık koyun sürülerini, oturdukları yerden kalkmadan bir uçtan bir uca taş atmak suretiyle idare etmeleriymiş. Burada çocukların oyunları bile hep taş atma üzerine. Hatta bir keresinde ben de burada taş atma yarışı yapan iki çocuk gördüm. Fakat ilginçtir, çocuklar **taşı kim daha yavaş ve daha yakına** atacak diye yarışıyorlardı. İnanamadım, herhalde hızlı ve çok uzağa atmaktan sıkıldıkları için böyle bir oyun oynuyorlardı. Bu yörede bir kavga olursa tabii ki hemen akla taş geliyor. Bu konuda çok ilginç gerçek bir öykü var, anlatsam inanmazsınız?

"...Vaktiyle taş atmada usta bir köyle, diğer bir köy birbirleriyle **silahlı** çatışmaya girmiş. Fakat çatışma uzadıkça uzamış, bir türlü neticeye varılamamış. Derken taş atmada usta olan köyün ilen gelen bir ihtiyarı sinirlenerek, **"İş ciddiye bindi, silahı bırakın taşa sarılın ağalar!.."** diye direktif vermiş..."

ÖLDÜREN DİALOGLAR

Bir kafede Gökhan Dabak'la oturuyoruz. Gökhan Dabak dalgın ve derin derin bilinmez bir yere doğru bakıyor. Yavaşça ağzından şu sözcükler dökülüyor:

- Görülüyor ki, teklik birmiş, ikilik üçlük değil, dörtlük hiç değil.

Ben -**Gökhan çok önemli bir şey söyledin...**

Gökhan- **Eğer çok önemli bir şey söylediysem şebekler ...iksin beni!...**

Ben - **Bu konuşmayı aynen yazıyım mı Gökhan?.**

Gökhan- **Naaparsan yap!..**

KOMİKAZE

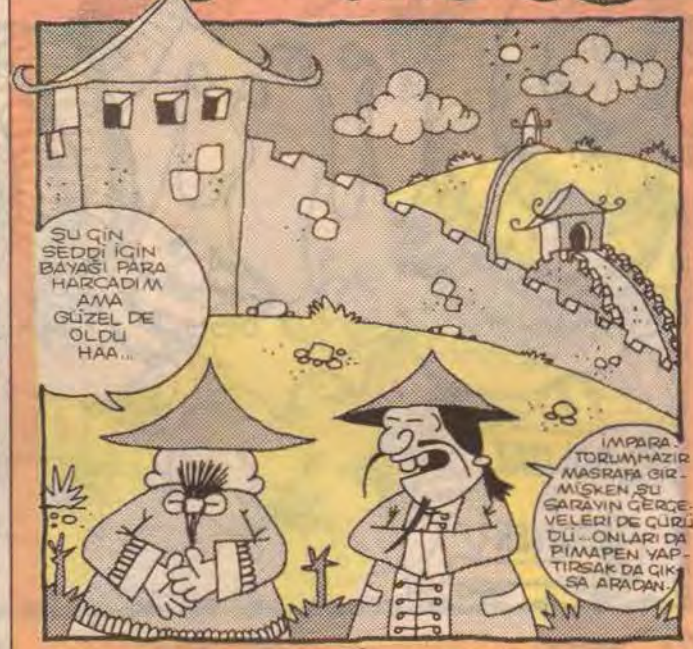

ŞİMDİKİ ZAMAN / GEÇMİŞ ZAMAN

EL BOYAMACA

Bir şırıngaya mürekkep çekerek burnu evdeki dalmalık biberlerin içine enjekte edip annenizin yemekte dolma yapmasını beklerseniz Anneniz dalmalık biberleri temizlerken biberlerin içini çıkardığında enjekte ettiğiniz mürekkep annenizin ellerine akacak ve el boyama işlemi gerçekleşecektir. Eğer annenizi bu durumdan "doğa-üstü" bir anlam çıkartıp Saadettin Tekinsoy'u aramaya kalkarsa durumu izah edip, hemen oradan kaçın

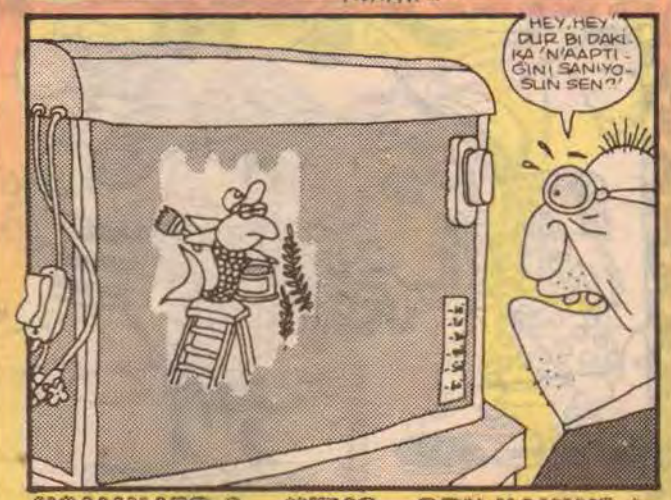

KOMİKAZE 3... KİTAP... ÇOK YAKINDA...

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

AKIL FİKİR HAFTASI

ÖYKÜ AKIL FİKİR ADAM ve DOKTORU

•Yukarıdaki öyküye bir de aşk ögesi yerleştirdim kidaha çok ilgi çeksin...

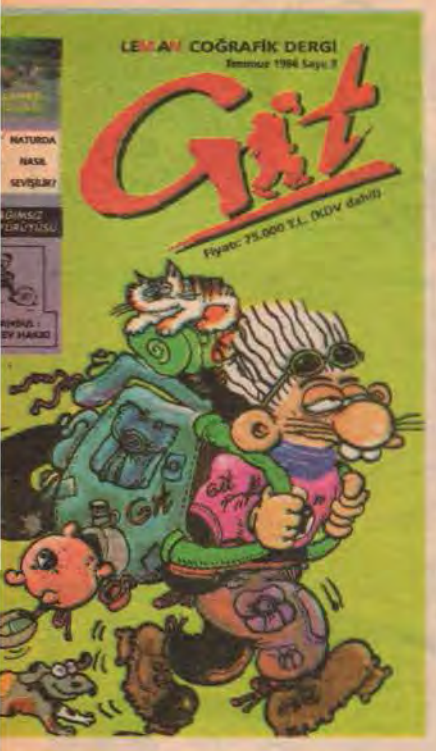

YENİ SAYILARI ÇIKTI!..

LeMan 8

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

İSTER ANARŞİK, PESİMİST, ANDROJEN, İSTER MARJİNAL, EVCİL, UTANGAÇ YA DA KURNAZ OLSUN, BİR ERKEĞİN KADINDA ARADIĞI EN ÖNEMLİ ŞEY ONUN BEDENİDİR... KARŞILIKLI ANLAYIŞ, SEVGİ, AKIL, İRADE GİBİ OLGULAR DA SİZİN İÇİN ÖNEMLİ OLABİLİR VE PROTON VE NÖTRONLARIN VÜCUDA GETİRDİĞİ O YUMUŞAK, SICAK KADIN GERÇEKLİĞİNİN DENGELİ VE SİMETRİK KIVRIMLARINI HİSSETMEK UĞRUNA SIRF BU OLGULARIN ZORLAYICILIĞINA KATLANMAK İÇİN HARCADIĞINIZ ÇABA DA ZATEN "İLİŞKİ" DEDİĞİNİZ ŞEYDİR VE BEN BUNA DEĞER DİYORUM... ÖPÜP, OKŞAMAKTA GECİKMEYİNİZ LÜTFEN...

BB'nin cinsel faşizm adlı başyapıtının 31. baskısının önsöz'ünden

ACI AMA GERÇEK
(İster inan ister devret)

- Birbirini çok seven iki arkadaşım evleniyorlar ve gerdek gecesi ilk kez beraber olacaklar ama mümkün olmuyor. Çünkü kızımızın doğuştan vajinası yok, yıkılmıyorlar ve doktora gidip, oyuncak vajina taktırıyorlar.. Şimdi çok mutlular... En azından bana öyle geliyor..
- Geçen günlerde Bağdat Caddesi'nde hiper-enteresan (dumur ötesi) bi olaya şahit oldum.. Cadde'de siyahlara bürünmüş tesettürlü bi bayan son hızla bi Harley Davidson kullanıyordu... O an idefiksimin tüm lekülleri birden irkilip, tire...
- Son olarak, takvimlerde, posterlerde gördüğünüz sevimli kedi yavrularının içinin doldurulmuş olduğunu biliyormuydunuz.. (Baruter'e ve B.Bekir'e esefle duyrulur)

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

İsim üzerinde çalışmalar

.....Aydın'a

- Biz yine en bilinen yolu izleyelim Sultan... Çocuğa babamın adını verelim gitsin...

- Olmaz öyle şey... internet çağında doğacak çocuğun adı **Kudbettin** olamaz... Gümrük Birliği'ne entegre olma sürecini uzatır bu isim...

- O zaman senin babanın adını verelim...

- O da olmaz... **Yüksel**, emir kipi gibi... Baskı altında büyümesin çocuk... Hem Yüksel kadın ismi de olabiliyo... Fakat bizim çocuğumuz erkek olacak...

- Peki o ultrason isteğe göre çocuğun yirmi yaşındaki halini de gösterebiliyo mu?.. Hayır yani, tipine bakıp ona göre isim verirdik...

- Saçmalama Bay Yalçın Turunç!.. Şefkatli ve akıllı bir baba gibi isim düşün... Çocuk, adıyla gurur duysun... Çarpıcı olsun...

- Sanki reklam sloganı bulucaz... **Seçkin Sosis** nasıl?.. İki isimli... **Çağdaş Sosis** de iyi... Ya da sonunda Can olan isimler moda, **Sosis Can** da olabilir.... Veyahut **Mikrosoft Can**...

- Reklam diil de, sinemadan bulabiliriz ismi... Sanata yatkın olur böylece... **Leon** nasıl?..

- Çok yabancı... **Ve Recep ve Zehra ve Ayşe** koyalım...

- İnsan ismi yerine sıfat koysak... Mesela **İyi, Kötü, Çirkin** olabilir... Bünyesinde duygu çeşitleri barındırsın...

- Doğru... Bu açıdan bakarsak **Hasan Celal Güzel** de koyabiliriz çocuğun adını...

- Dalga geçme... Ben ciddiyim... Başka ne vardı film?. **Underground**?.. Olmaz... **Blue Velvet** nasıl?..

- Güzel... Hatta **Blue Velvet Velidedeoğlu** koyalım... Daha kültürel olur...

- İkiz olsalardı **Dinç'le Aydın** koyardık... Elele verip ortalığı mahvederlerdi... Tekel kurup bize bakarlardı... Bastı mı gaza gider mi giderlerdi...

- Ama onların ruhu olmazdı... Ayrıca tekil olacak çocuğumuz... Devrimci olsun istersen, adını **Deniz** veya **Nâzım** koyabiliriz...

- Olmaz, ilerleyen yıllarda başı derde girer... Devrimci olarak sadece **Fidel** ismini koyabiliriz... Son 50 yıldır bu ülkede itibar gören tek sosyalist o oldu... **Fidel Turunç**... Nasıl?..

- İş dünyasına yönelik bi isim koysak... Adı **Acenta** olamaz mı mesela?.. Ya da **Broker**...

- Zengin olmasını istiyosak, futbolcu ismi koyalım... **Gaskoyin** olur mu?.. **Zubizeratta** nasıl?.. Zengin, saf ve Fetullah Hocacı olmasını istiyorsak **Hakan** da koyabiliriz adını... En iyisi **Databank** koyalım, hafızası iyi olur...

- Teessüf ederim, Databank deme... Bari **Nokla** olsun...

- Yok ya, olmaz... Erken doğum yapsaydım, Habitat zamanı, **Habib** koyardık... Anısı olurdu...

- İsim koymayalım... Şey diye çağırırız aramızda...

- Tek başına olmaz... **Mehmet Şey** olsun en azından... Aa, dur bi saniye, bayrak seferberliği sebebiyle **Ayyıldız** koysak...

- I-ıh.. **Zeki Triko** daha iyi...

- Ay, ay... Ay, sancı başladı Yalçın... Geliyo galiba... Isim olarak **333** nasıl?.. Ay, ay...

GENÇ SANATÇILAR İÇİN DUYURU

Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği'nin geçtiğimiz yıl ilk kez düzenlediği **Genç Etkinlik** organizasyonunun ikincisi, bu yıl 13-20 Temmuz tarihleri arasında Tepebaşı Tüyap Fuar Merkezi'nde gerçekleşecek. Herhangi bir sanat dalıyla uğraşan ve yaşı 35'in altında olan bütün genç sanatçılara açık etkinliğin bu yılki teması **"YERSİZ -YURTSUZLAŞMA"** olarak saptanmıştır. Katılmak isteyenlerin 5 Temmuz '96 cuma günü saat 17:00'a kadar Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği, Maçka Demokrasi Parkı, Sanat İşlikleri , No:1 (Şişli Evlendirme Dairesi yanı) adresine elden veya posta ile başvurmaları rica olunur. Başvuru için sanatçının özgeçmişi, bir adet fotoğrafı ve işi ile ilgili çizim, dia, fotoğraf ya da ürettiği işi açıklayıcı yazılı bilgi gerekmektedir.. **ÖZELLİKLE GENÇ EDEBİYATÇILARA DUYURULUR.**

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

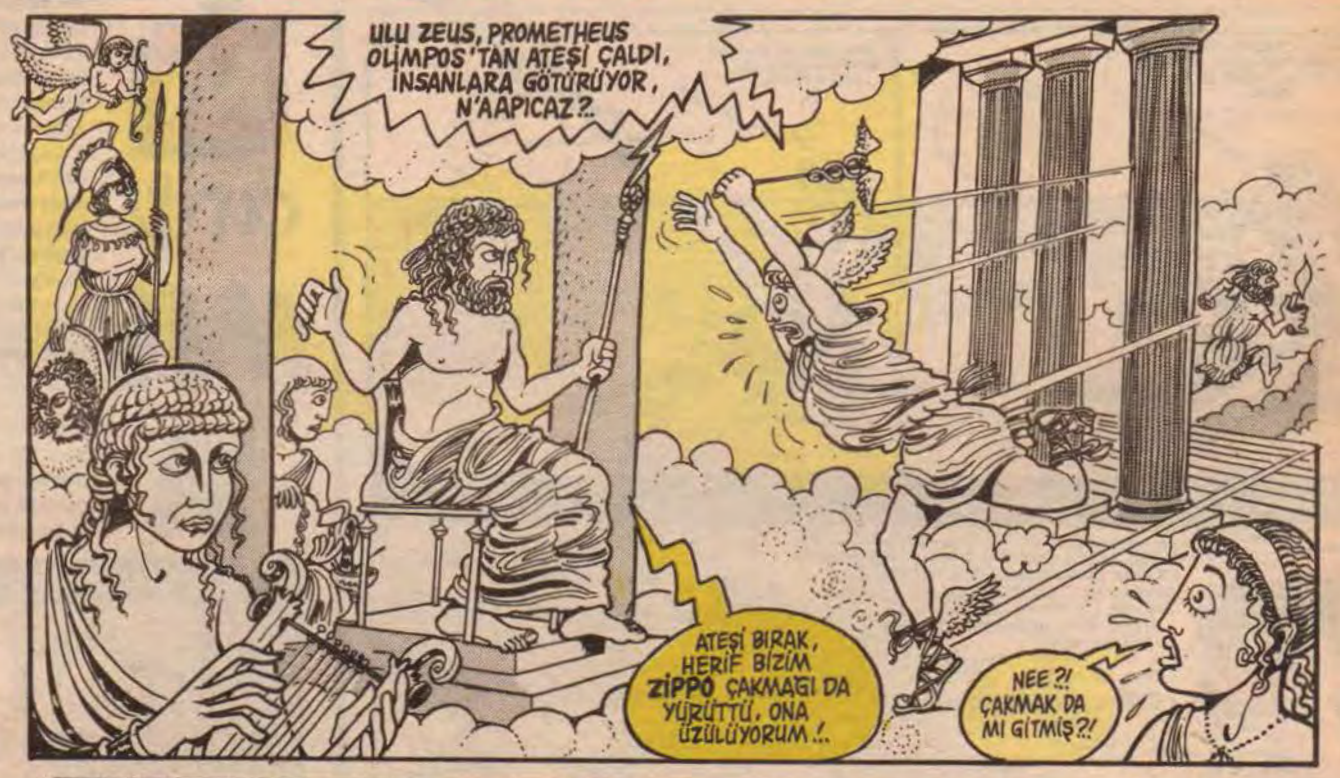

İSPANYOL PAÇANIN LANETİ. (Hiç yaşlı bir hippi gördünüz mü? serisi. (Bakınız Eski Leman'lar)

HAZİN BİR CEP TELEFONU GÖRÜŞMESİ

- Alo merhaba sevgilim şu anda ne yapıyorsun?

- Çılgınlar gibi sevişiyorum, böylesi bir aşka yasak tanımam

- Neee beni aldatıyor musun? Sanıyorum bu son görüşmemiz.

- Evet baay, artık senin saplama alanın dışındayım.

TEZ KARİKATÜRCÜ VE TEKNOLOJİ

Karikatürcü espri bulma bakımından ilerleyen teknoloji ve gelişimler karşısında çaresiz. Örneğin jetonlu telefonlar ve bunlara yumruk vurma esprileri çok yapıldı. Oysa ki, **kartlı telefon** konusu ziyadesiyle işlenmedi. Çünkü bir konunun karikatür olarak işlenmesi için bir bozukluk olması gerekir. belki daha sonrası, bu telefonlar da kartları yutmaya başlar veya çalışmayınca yumruklanırsa, işte o zaman bunların da esprisi yapılır. Bunun yanı sıra bankamatik esprisi de pek yapılmamıştır.

ANTİTEZ

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

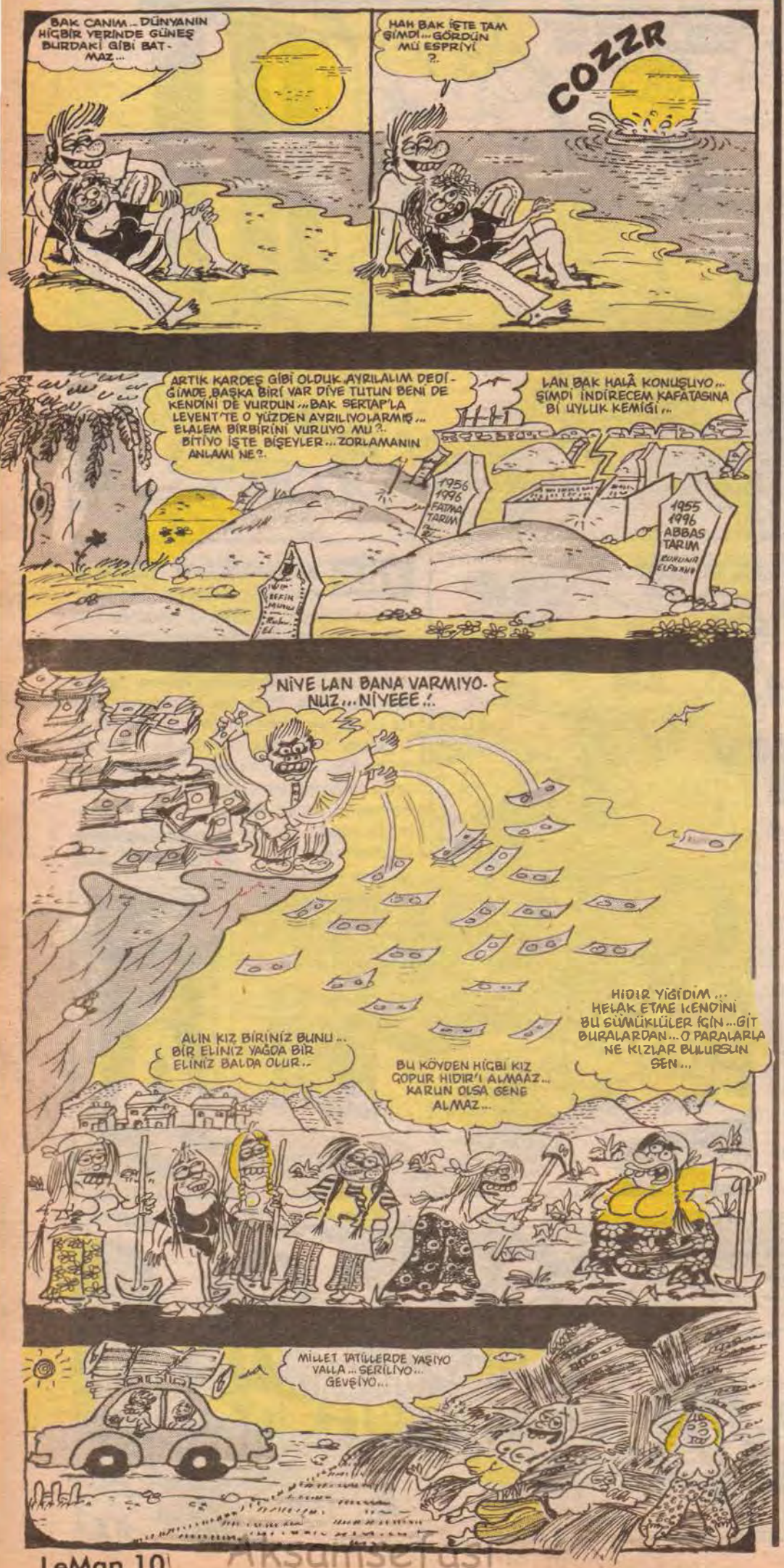

LeMan anti MED YA

Doğuştan Gerizekalı

Niye yaptınız? Ne gereği vardı? Daha doğrusu nasıl yapabildiniz, ekran karşısında kanımızı dondurmaya nasıl cüret edebildiniz ey gerizekalılar?

Aptal mankenler, tuhaf dansözler, **"alttan yalarız, üstten basarız"** diye bilmeceler soran üst düzey kulüp yöneticileri, piyaso popçular, havuz başında geyik yapan futbolcular, konuşmalarını montajlarının komik olduğuna inandığınız politikacılar, bitmek tükenmek bilmeyen malzemeniz Kompela yetmedi mi ki, bu tür bir sığırlığı üç-beş raiting uğruna ekrana yansıtırsınız?

24 Haziran Pazartesi akşamı Televole programı. Konudan konuya atlanırken, sunucu diyor ki, **"Fanatik Gazetesi'nin naldarı gerçek oldu!"** Az sonra izliyoruz, bu müthiş zeka bulgusunu 1.5 yaşında bir çocuğu göstereyorlar, **"Doğuştan siyah-beyaz"** diyerek. Çocuğu çırılçıplak soymuşlar, vücudunda benek benek beyaz lekeler var. Esmer teniyle, bu lekelerin oluşturduğu görüntü, saygısız, zekasız, sosis beyinli profesyonellerin gözünde, küçücük çocuğu **"Doğuştan Beşiktaşlı"** yapmaya yetiyor ve karşımızda kelle gibi sırıtıyorlar, yaptıkları iş çok başarılı çünkü!

Gerek var mıydı ey gerizekalılar, bu çocukluktaki lafların lakapların bile insanın adına bir ömür boyu eklemlendiği ülkede, sırf salak bir buluş uğruna, bir yavrucağın hastalığını sömürmeye? Gerek var mıydı bu acımasız rezilliğe, bu deni düzeysiz ve yaz olmak zorunda mısınız ey malazlar?

Çocuğun babası sırıtıyor, kamera görmenin şaşkınlığıyla birlikte: **"Ben z... taşlıydım, oğ... ğuştan öyle o...** çıkmak kolay m...

O çocuğun ... t dığı var ey ac... galar, **"Vitiligo** hastalık sinirs... çaresi yok. An... büz kafanız te... kede hasta ha... adamları, nere...

Aile faciala... lar da mı şere... mına? Birazcık, ...

Tanımlamanız... re **Has-sıt-tir**...

(Futbolla ilg... dalmış durağ... kâhyasının **"B...** şında, her del... **"Galatasaray** diye kadar bir... **tanık"** demeci... Kara azür dile...

Ben ruhumu farkettiğimden beri kendimle hapisten kurtulmayı düşleyen ve bunun için durmaksızın gizli planlar yapan iki mahkum nasıl konuşursa öyle konuşurum. Ya da iki konun kaçağı, iki toplum dışı insan gibi. Hayrat, tedirgin, sıkıntılı ve hep sancı dolu sorularla. Yüzümü havuyla kurutarken yine aynı soru gelir dilimin ucuna. **Gelişecek mi, derinleşecek mi ruhum bu yaz? Yoksa yine aynı koşmak sorularla yine aynı çemberin etrafında mı döneceğim?.. Çemberin ortasında ne var? Ruhumu geliştirecek olan yer orada mı?**

Terkedilmiş, metruk bir evin mahzeninde saklanan bir kaçağa gizli gizli yemek ve giyecek bir şeyler götürür gibi ruhum aç kalmasın, bir on ance bu halde kimseye görünmeden ayağa kalkıp beni düşlediğim yere ulaştırabilsin diye romanlar, şiirler, araştırma kitapları okuyorum, filmler seyrediyorum.

Soruyor, öğreniyor, bilgilen, anlamları, görüntüleri beynimde depaluyorum. Biraz zaman geçiyor. Bekliyorum içimden, ta içimden anlamlı bir soru çıkmasını bekliyorum. Sadece bana ait daha önce hiç karşılaşılmamış bir anlam çıksın istiyorum. Örneği görülmemiş bir düşünce cesareti, farklı bir çağrık. Bekliyorum, israrla. Gelmiyor.

Mahzeninde hiç konuşmadan yaralar içinde oturuyor ve ben ne yapsam, sadece: **Olmuyor, bu değil, çok anlamsız, çok saçma**, diyen bakışlarıyla bakıyor bana. Dışardaki insanlara bakan yüzüme, aklıma... Hiç beklemediğim anlarda ansızın önümde boşluklara düşüyorum. Onca okumak, onca kitap, onca soru bu anlamda bir şeye varamamış oluyor böylece.

Çünkü onu konuşturamıyorum, canlandıramıyorum. Günlük hayatımda onu hiç yanımda göremiyorum. Ne yapıyorsam okuduklarımla, edindiğim bilgilerle, başkalarından öğrendiklerimle el yordamıyla yapıyorum. Günü böyle kurtarıyorum. Evinin mahzeninde bir kaçağı sakladığı anlaşılmasın diye endişeyle yaşayan ve her söylediğine dikkat eden insanlar gibi her gün biliminde büyük bir yargunlukla, ama yine de gizli bir umutla ave dönüyorum. Gizli bir umutla, çünkü belki o akşam, mahzenime indiğimde andan artık ne yapmamız ve

HEY, BU... KURTULA...

bundan sonra nasıl yaşamamız gerektiği konu... cu olabilirim diye hep ayrı beklentiye yine girdi... şiirler, romanlar sorup öğrendiklerimi asla küçü... Belki de asıl "kötülüğü" onlar yapıyorlar! Bir ruh... anlar hatırlatıyor, sonra da çekip gidiyorlar...

Bir kitapta okumuştum, belki de bir yolcu... tum. **Ruhu canlandırıp konuşmanın ve onunl... en iyi yolu aşık olmaktır** diye. Çok kez den... Hem de israrla ve o an içtenlikle, bir çok acıya g... bir meyde...

Ama olmuyordu, bir süre sonra kendimi bir... lanma inandıramıyordum. Hep başkalarının as... yordum. Ruhumu konuşturamadığım için sok... yeniden boşluğa düşmemek için hemen kurg... dum. Aşka dair benden önce yaşanmış ne va... çerek kurgumu geliştiriyordum. Bazen hızımı al... kafamdaki kurgum, o anda yaşadığım ilişkini... yordu. İlişkinin başındayken sonuyla ilgili muzır... sonra yeniden kaldığı yere dönüyordum. Tıkan... larda çok etkilendiğim kimi aşk öykülerinin en... lerini bu kurguya dahil ediyorum. Ama yine de... ve yoğunluğu yaşayamıyorsam, hemen bu öy... kahramanları düşünüyor, neler yaşamış olabile... ediyor, böylece hayalimde bile yaşayamadığım... terkedilmeden terkedildiğimi düşünüp acı çeki...

Ama çok sürmüyordu bu yarılsama, anlıy... başkalarının aşkını yaşadığımı. İşte o an hayal... kaybolmuşluğun sızısını, öksüzlüğünü duyuyor... men o an değil, bir süre sonra bilmiyordum. Çünkü hemen bitirmeye kıyamıyordum.

Hep belki diyordum, belki ben bu hayali... ruhum ayağa kalkar, kendine gelir, birşeyler s... beraberinde... İşte o zaman ne yaşarsam aşk ada... sahici ve yalın olur...

Akşam Sefası

ÇİLLER
-İktidar olsun çamurdan olsun-
ERBAKAN
-Kadayıf gibi ortak istiyor-
TRT
-Teknik yayıncılıktan etnik yayıncılığa-
MEDYA
-Bayrak krizi pompalama merkezleri-
BAYRAM MERAL
-8 milyona oda döşeyen adam-
KENAN EVREN
-Sık sık darbe yapar-
RTÜK
-Medyasını hem sever hem döver-
REHA MUHTAR
-Haberciliği kilo aldı-
BAYRAK İNDİRENLER
-Provakasyon manyakları-
TELE-VOLE
-Hasta çocuklarınızı konuyun-
MAFYA
-Önce tasası vardı şimdi yasası-

ar

Beşik-
la do-
Ekrana

ni has-
z mon-
mli bu
henüz
in gür-

elime bilir: Ra'ming! Yok mu koskoca ül-
ı arayacak bir kurum, nerede onurlu tip
ubetten nem kapan RTÜK?
arlar, özel hayatlardan sonra hastalık-
ak sizin olmayan beyinlerinizin fırıncala-
cak düşünmez misiniz?
ullandığınız Maradona üslubuyla üç ke-
o-le!
ı bir konu için not. Ben ki, Taksim'deki
'anından geçip evime gelirken, durak
ş, bir; Beşiktaş, iki" diye yalcu çağırı-
la içimden "Fenerbahçe sıfır" ya da
diyecek kadar Beşiktaşlıyım, fakat şim-
l adamından Rasim Kara'nın "şarkın-
cahilce bir laf duymadığım için, Sayın
odar Beşiktaş'ı tutmaya ara veriyorum.

V.Özdemiroğlu

MEDYANIN ABİ'LERİ

HADEP kongresinde yaşanan talsız olaylardan
ra RTÜK'ün "Medya kutsal bir görevi yerine
irdi, yayınlarında kışkırtıcılık yok" şeklindeki
klaması medyayı bir anda yıldız yaptı. Aynı
nlerde koalisyon hazırlıkları yapan, ama karşı-
da bir medya mukavemetiyle karşılaşan Erbaa,
a, "Hepsine hadlerini bildireceğiz" dediğinde yi-
medyanın bir başka abi'si Ecevit tarafından sa-
lenmiyordu. RTÜK ve Ecevit'in iki değişik olay-
desteğini alan medyamız, bu desteği dibine
dar kullandı. Aynı Ecevit medya tekeli kurulduğu
nda, bu konuyla ilgili birkaç söz etseydi, yine
ık ve görsel basının ilgisini çekemmiydi. Tam
sine medya, Eceviti yerin dibine sokmak için
nden geleni ardına komazdı. Ya RTÜK'e ne de-
li... Devlet-i ali'nin yüksek menfaatleri sözko-
su olduğunda, TV ve radyoların gözünün yaşı-
bakmayan bu kuruluş iş, vatan-millet-sakarya
biyatına geldiğinde medyaya methiyeler düz-
kten geri kalmıyordu. İşte zamanın zırt dediği
de tam burasıydı. Ülkede siyasetin dengesi
gelmiş 'sağduyu' sahibi bir Politikacıyla, devle-
makası gibi çalışan bir kurumun aynı yerde
uşmasıydı acı olanı...

Ayhan Erdoğan,

"Türk Olmak" Üzerine Bir Büyük Gazetenin Ruh Hali

9 Haziran '96 tarihli Hürriyet. Gazeteye şöyle bir göz atmak bile, nasıl bir düşünce cehennemlerinde kavrulduğumuzu, bizi yönlendirmeye çalışanların iflah olmaz kompleksler içinde nasıl kıvrandıklarını görmeye yetiyor.

Birinci sayfadan bir haber: **"Açılışa Türk damgası-Kubi, İngilizleri dize getirdi!"** Bir İsviçreli'nin İngiltere'ye attığı golden ılık adına medet umuluyor. Kubilay'a spor sayfasında da **"Muhteşem Türk"** deniliyor. Yine spor sayfasında, yabancı futbol adamlarının görüşü kocaman yer almış: **"Türkler can yakar!"** (Bunu tahmin etmek için yabancı olmak gerekir!)

Gazetenin "zeytinyağı uzmanı" genel yayın yönetmeni **Ertuğrul Özkök**, her zamanki gibi "hafif bir pazar yazısı" kaleme almış: **TÜRK EROS RAMAZOTTİ'Sİ DOĞUYOR(!)** Özkök, yazısında **Ferda Anıl Yarkın**'ın yeni kasetini övüyor, Yarkın için "...Akdeniz'in daha doğusundaki bu ülkenin **Eros Ramazotti**'si olmaya adaydır" diyor. (Niye, bu ülkenin Ferda Anıl Yarkın olmak felaket mi? Eros Ramazotti de nihayetinde Yarkın'ın meslektaşı değil midir?)

Özkök, üç müzisyenden, F. Anıl Yarkın, Mustafa Sandal ve Ercan Saatçi'den bahsediyor ve diyor ki: **"...Hepsi Türk, hepsi modern.(...) İşlerini ciddi yapıyorlar. Hepsinin evi küçük birer stüdyo. (...) Türkiye'nin müziği büyüyor."**

Türk, modern ve ülkemizin müziğini "büyüten" Mustafa Sandal için gazetenin 2. sayfasında da bir haber var: **"Musti, Keanu Reeves gibi (!)"** Musti'nin yeni hali Reeves'e benziyormuş, hayranları çok sevmişler: (Haberde iki sanatçının resimleri kullanılmış) Bir yabancıya benzemeden modern olunamıyor, hepsi Türk, hepsi modern mi modern, kaset satışları güzel mi güzel, ama yoruh?

Büyük gazete, aynı sayısında saçmalamaya doyamıyor. Genel yayın yönetmeni, Ramazotti; 2. sayfa, Reeves derken, Yavuz Gökmen yazısında **"Avrupa, Avrupa** duy sesimizi" sloganını eleştiriyor ve **"Bu slogan, Avrupa karşısında, Türk ezikliğinin tipik bir simgesidir"** diyor!

"Türk ezikliğine" son sayfada rastlıyoruz: **"Türk işçisi, Rus mühendisi geçti (!)"** Türk işçisi 500 dolar alıyormuş, hem de ortaokuldan terk ve vasıfsızken. Rus mühendis ise sadece 200 dolar kazanıyor!

Rusya'yı katlayan ülkemizde, memurlarla birlikte sendik acılar, gazeteciler ve partilerin coplandığını, Habitat için gelen yabancı konuklar da dahil 357 kişinin gözaltına alındığını, ayrıca "kayıp" Talat Türkoğlu'nun eşi Hasena Türkoğlu'nun cop darbesiyle başından yaralandığını, içerde bir yerde, 30. sayfada okuyoruz!

Haaa, bu gazetenin bir de manşeti var: **"Bakan'ın feryadı."** Kırgızistan Dışişleri Bakanı **"Türkiye eskiden bize heyecan ve şevk veriyordu, bizim ufkumuzdu, şimdi ne oldu size?"** Sahiden yahu, ne olur bize?

Hürriyet logosunun altında bin yıldır yazdığı gibi **"Türkiye Türklerindir"** ama modern, yabancıya benzeyen, 500 dolarlık Türklerin

V.Özdemiroğlu

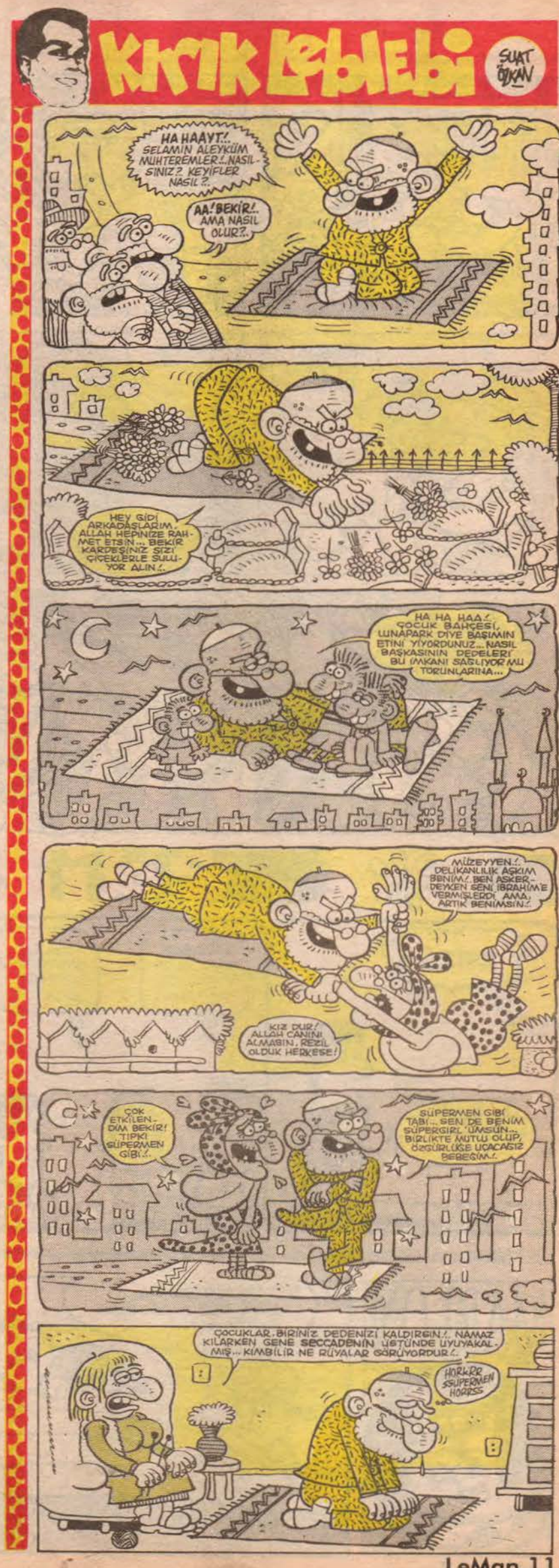

YAZ BURADAN BİLECEK MİYİZ?

Peki, ne inandırmışsın beni ruhum konuşunca, gelişip denileşince kendi gerçek aşkımı yaşayacağıma? Neydi onu benimle bir gün buluşturacak düş? Bu düşe neden bu kadar bağlanmıştım? Tıpkı insanın ilerde bir gün şimdikinden daha sağlıklı, zinde ve daha güçlü olacağını düşlemesi ve bunu beklemesi gibi çocukça, pek de inandırıcı olmayan düş müydü bu? Hiç konuşmadan duran ruhum kısırlımışlık, anlaşılamama duygusu ve derin bir sızıdan başka ne vermişti ki bana kendisini hatırlatanı. Acaba saatleri konuştuğunda, sırlarını benimle paylaştığında içimdeki karanlık boşluklar aydınlanacak, anımde perde perde duran ve bana geçit vermeyen gerçeklere ulaşabilecek miydim? Yüzlerin, seslerin, ifadelerin arkasında yatan sırları, anlamları çözebilecek miydim?

Ve en önemlisi dünyaya sanki bir anahtar deliğinden ve dinmeyen bir suçluluk duygusuyla bu bakma halim sona erecek miydi? Ve gözüme hep paramparça görünen bu hayat bütünleşecek miydi?

Çünkü arada öyle duran ruhumu düşündüğümde ateşin deli tadı, öpüşün zehir akıtan tuzu, tenin yücelik hazzı, gökyüzünün derin oksi, başlığa başkaldırmanın yürek köpürten sevinci böyle sönük değil, sanki çok, çok daha başka olacaktı.

Başına mı işiyordu dinmeyen bir özlemle bu kadar çok insan, onca alkolü, onca uyuşturucuyu ve belki de sigarayı. Ne zaman onlarla gözgöze gelsem bana hep şunu soruyorlardı: **Bu mu hayat, bu kadar mı, bir şey yok mu gördüğümüzden başka?** Susuyor, bir şey diyemiyor, bekledikleri tutulan gelmiyordu aklıma. Çünkü susuyordu ruhları terkedilmiş, metruk evlerinin mahzenlerinde saklandıkları kaçaklar gibi... Ruhları, yani o kaçaklar onlara tek bir şey söyleyemiyorlardı. Çok eski çok gizli bir nefretin aşasını çıkartır gibi sadece kendilerini hatırlatıyorlardı. Dilsiz bir kısırlımışlık ve bir boşluğun sızısı olarak.

Sonraları, büyüdükçe, ruhumuzla buluşmaktan öylesine umut keseriz ki aklımıza sanlınız, günlük aklımıza, dışardaki aklımıza... Ha bire aklımızı sıvırtıp, keskinleştiririz. Öyle ki başkalarının aşklarını bile yaşayamaz hale geliriz. Yarattığımız duyguları başlamadan bazarız anlamsız bir öfkeyle. Hayalimizde bile çekemeyiz ödünç aşklarımızın inandırıcı olmayan sızısını.

İçimizdeki boşluğun amansız ayazında bir soru dönüp durur öylece: **Neden aşık olamıyorum?..**

Nasıl olduysa oldu, artık onun varlığını bildikten sonra ben de onunla o terkedilmiş, o metruk evin mahzeninde yaşıyorum. Zaten, günlük, basit, sıradan, herkesinkine uydurduğum hayatım çabucak ve anlamsız bitiyor. Ve ben soluğu hemen onun yanında alıyor ve her an her dakika, yüzümü yıkarken, yüzümü kurularken, uykuya dalmadan önce, uyanınca, odalar da sıkıntıyla dolaşıp dururken, pencereden gökyüzüne bakarken hep soruyorum: **Ruhum, bu yaz benimle konuşacak mısın, benimle sırlarını paylaşacak mısın?**

Ruhum, bu yaz değişip derinleşeceksin?

Ruhumun farkına vardı beri ben kendimle hapisten kurtulmayı düşleyen ve bunun için gizlice planlar yapan iki mahkum birbiriyle nasıl konuşursa öyle konuşurum:

Hey, bu yaz buradan kurtulabilecek miyiz, ne dersin, söylesene hey!

Sivas Katliamı'nı ve Ankara'da Emek Partililere yapılan vahşeti unutma!

Herşeyi kullanarak üzerimizde psikolojik bir faşizm yaratıyorlar. Barış ve Demokrasi'ye her zamankinden daha çok ihtiyacımız var. **Halkların kardeşliğini yokedemeyecekler!**

Sinema oyuncusu Ferda Ferdağ'ı kaybettik. Yeşilçam'da çığlığı duyulmadı. Üzüntüm sonsuz. Son Yüzler'den biri daha eksildi.

Grup Yorum'un üyeleri gözetim süreleri bitmesine rağmen halen gözaltında ve iskenceye maruz kalıyorlar. **Grup Yorum**'a özgürlük

Talat Türkoğlu'nu sağ aldınız sağ istiyoruz. Kayıplara son.

Expres Dergisi yeniden çıkıyor. 13 Temmuz

İzmit'teki **Sanat Sokağı**'nı bir özgürlük kalesi olarak görüyorum. Kuruculanını kutluyorum.

Adı Barış. Rıdvan Odabaş Şiirler

Yergök. Erol Büyükmeriç Bilim Kurgu Roman

Temmuz'un 4 ya da 5'inde Datça'daki **Knidos Şenliği**'ndeyim Şükrü Erbaş ve Erdoğan Aydın'la birlikte. Bursa'daki **Can Kitabevi** kapanmasın. Zor durumda, desteğinizi esirgemeyin.

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

ediz

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Gülsuyu değil lağım suyu!

RP deyince akla artık gül suyu gelmiyor, lağım suyu geliyor!

Ve Erbakan başta olmak üzere RP milletvekilleri gül suyu kokmuyor, lağım suyu kokuyor!

Hakkında neredeyse **"Sana dar gelmeyecek lağımı kimler kazsın, gömelim gel seni Marmara'nın lağımına desem sığmazsın"** diye şiir yazılacak birini(!) temizleyip aklamaya kalkışanlar başka nasıl koksun ki?

Başka nasıl koksun ki, ortak olmayı düşündükleri kişinin ve de dişinin(!) yaptığı pisliklerin üstünü örtenler?

Oysa kendilerini millete saf, tertemiz bir pınar suyu gibi sunmuştular.

Pınar suyu, zemzem suyu, gül suyu derken, çıka çıka karşımıza lağım suyu çıktı.

Erbakan kendileri dışındaki partilere "renksiz" derken, RP **R**enksiz **P**arti olup çıktı.

Nitekim belirli bir rengi, fikri yok; işine gelen renge, fikre bürünüyor.

Diyarbakır'da Kürtçü, Yozgat'ta Türkçü, Ankara'da Atatürkçü!

Oy toplamak istediği zaman adil düzenci, iktidar olmak istediği zaman egemen çevrelere "Ben de sizdenim" mesajı yollayan adi düzenci!

Öyle bir parti ki düne kadar "milletin parasını yiyen" dedikleri Tansu Analarını kurtarmak için seferber oluyorlar da, her hafta polis copu yiyen Cumartesi Analan için kıllarını kıpırdatmıyorlar.

Cezaevlerini ezaevi yapmak, "hokus pokus yokuz" metoduyla insan kaybetmek türü pisliklere karşı kıllarını kıpırdatmadıklan gibi.

Anlaşılan RP iktidara gelince bayanlan örtmeyecek, Başbayan başta olmak üzere kimilerinin yaptığı pisliklerin üstünü örtecek!

Biliyorum, şimdi bu yazıyı okuyan RP yöneticileri beni arayıp, "Partimize bu kadar yüklenmeyin" diye sitem edecek.

Oysa ben bu yazıyı, son zamanlarda RP tabanının yöneticilerine duyduğu isyana kulak vererek yazdım.

Çünkü bu partinin gençliği bana **toplumculuğu en iyi anlatan kalem** ödülü verdiğinden beri, İslamcı tabanla aramda kurulan bir telefon köprüsü var.

Onun için, bu yazım nedeniyle beni arayıp sitem edecek RP yöneticilerine diyeceğim sadece şu:

Yazana değil yazdırana bakın!

* * *

Kurtuluş Savaşı kazanıldığında ayaklarının altına Yunan bayrağı serilince "Düşman bayrağı da olsa, bayrağa saygısızlık olmaz" diyen Mustafa Kemal bunun için **büyük adam**, HADEP Kongresinde Türk bayrağını yere atan provokatör de bunun için **küçük adam!**

MARLON

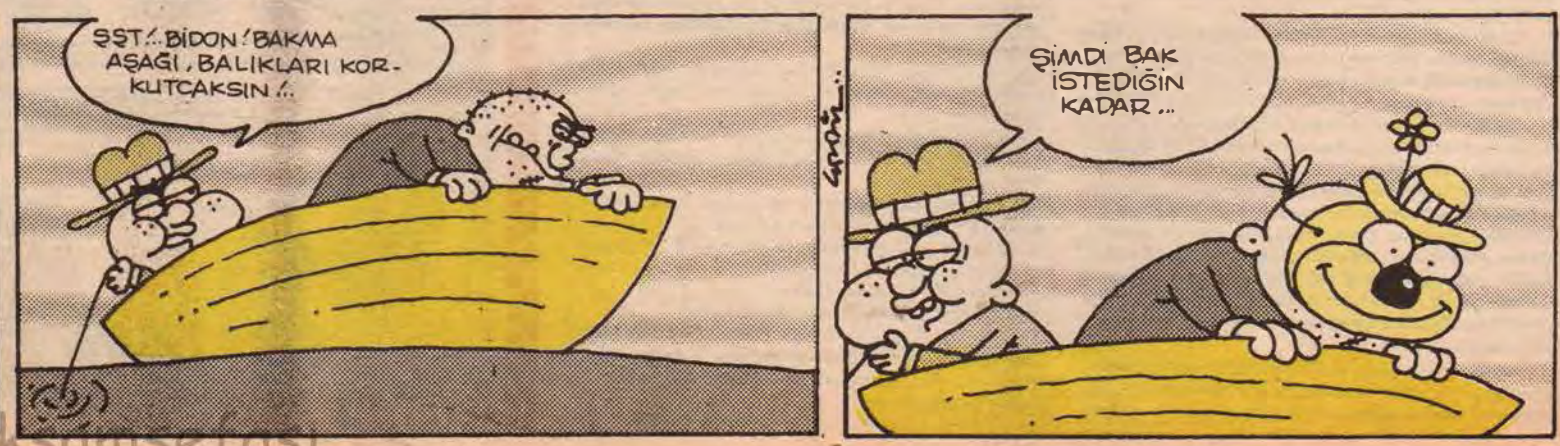

Akşamsefası

Sigiller...

Erdem Özkaramanlar

OĞLUM KURBAĞA YAVRUSU ONLAR, BALIK YAVRUSU DEĞİL!

AMA ŞEKİLLERİ AYNI YAVRU BALIK GİBİ!

TUTAMIYORUM, NE BİÇİM KAYIYORLAR!

Hakkari'de, Zap deresinin kıyısında küçük bir göl vardır... Yıllarca dincedi... Gölün içi kurbağa kaynıyordu...

Yavru kurbağaların şekli tıpkı balıklara benziyordu...

BAKIN, SON KEZ DİYORUM, ELLEMEYİN... SONRA ELLERİNİZDE YARA ÇIKAR...

Ama dinleyen kim? Bu kaygan ve simsiyah yavrulardan bir kaçını yakalamayı başardık...

NE YARASI?.. ISIRMIYORLAR Kİ...

NECATİ ABE, SEN BUNLARI SÜLÜK SANIYOSUN GALİBA... BUNLAR BALIK BALIK...

SENDE KAÇ TANE VAR?.

BEŞ... SENDE?

DÖRT... ELİM ACAYİP GIDIKLANIYO...

E... SİZ BENİ DİNLEMEYİN, YARIN GÖRÜRSÜNÜZ...

Ertesi sabah uyandığımızda, gerçekten de ellerimizin üstünde yaraya benzer siğiller çıkmıştı... Aynen Necati abenin dediği gibi...

Hiç acımıyorlardı ama oldukça rahatsız edici bir görünümleri vardı... Her bi elimizin üstünde en az 8-10 tane çıkmıştı...

N'APACAZ OLUM?.

BİLMEM!..

Artık ellerimizi kullanmak istemez olmuştuk...

Bir-iki gün sonra siğiller geçmeyince, annelerimiz bizi mahalledeki en bilge kadın Şefika Nine'ye götürdü...

VALLA BUNU GEÇİRMENİN İKİ YOLU VAR; YA SİĞİLLERİ ATEŞLE DAĞLIYA CAKSINIZ, YA DA...

...YA DA ONU OLDUKÇA KÖTÜ BİR ŞEKİLDE KORKUTMALISINIZ!..

Benim annem, elimdeki siğilleri ateşle dağlama yolunu tercih etti... Ben de razı oldum ama, bu resmen bir çeşit işkenceydi...

KES SESİNİ!.. KİM SANA DEDİ GİT ELİN KURBAĞALARIYLA OYNAŞ DİYE?. CEMERESİNİ DE BÖYLE ÇEKERSİN İŞTE...

AY! ANNE YAVAŞ

COŞŞ COŞŞ

AAY! AAY!

Ama Şerkan elleri-ni dağlatmamıştı annesine...

OLUM NASIL DAYANDINLA?. RESMEN İŞKENCE BU, CAN MI DAYANIR DAĞLANMAYA?.

MECBUR DUK OLUM...

BEN DAYANAMAM VALLA!..

Onun için geriye bir yol kalıyordu o zaman. O da birilerinin onu çok kötü bir şekilde korkutması...

İlk önce babası denedi... Gizlice bi köşeye tünemiş oğlu tam evden çıkarken başladı saydırmaya... Ama Şerkan tınmadı bile...

TAK TAK TAK

Yolda yürürken önüne aniden yılan attılar... Kocaman simsiyah bir yılan...

Bakmadı bile... Belki de hayatında gördüğü binbeşyüzüncü yılandı bu...

Olmuyordu işte... Bir türlü Şerkan'ı korkutmayı becerememişlerdi... Aradan bir hafta geçti, elindeki siğilleri bıktığı gibi duruyordu...

O sabah Şerkan biraz geç uyandı... Evin önünde onu kötü bir sürpriz bekliyordu...

YOO HAYIR

YOOO HAYIIIR!.. DAĞLATMAM BEN, ELLERİMİ DAĞLATMAAM! BIRAKIN, ORSPU ANALILAR BIRAKIIIN!..

Fena halde debeleniyor, onu tutanların elinden kurtulmaya çalışıyordu... Ellerinin dağlanmasından acayip derecede korkuyordu Şerkan...

TAMAM, TAMAM BIRAKIN!.. BUGÜNLÜK AFFEDELİM, OLMAZSA YARIN SABAH Bİ DAHA DENERİZ!..

AAAAAAAAY...

OLUR!

Bir daha denemeye gerek kalmayacaktı... Çünkü Şerkan, hayatının en korkunç anını o sabah yaşamıştı... Akşamleyin erkenden yatağına yattı, sabahleyin uyandığında ellerindeki siğillerin kaybolduğunu görecekti...

BİTTİ.

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

Adamın bisiklet var ya bi kilo gaziyo..

(Fatih KAAN'la yapılan bir diyalogdan..)

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ..

SEN AŞKA İNANIR MISIN ERKUT? BEN İNANMAM..! BENİM FANTEZİLERİM VAR!.. DEĞİŞİK KADINLARLA DEĞİŞİK FANTEZİLERE YOLCULUK ETMEK DOYURUYOR YORGUN YÜREĞİMİ..! BİR RENK, BİR DOKU OLSA GEREK BU..!

ÖYLEDİR TABİİ... CANIM SOĞUK BİR ŞEYLER İSTEDİ...

BUNU ÖNCE TURŞU YAPIN, SONRA, YANİ ÇIKARDIKTAN SONRA, SOKAKLARDA SALATALIK SATTIRIN, SATAMADIĞI, ARTAN SALATALIKLARI YEMESİNİ SAĞLAYIN... EN SON OLARAK DA BABAANNESİNİN ELİNİ BİN KERE ÖPÜCEK...

AMMAN!.. PARDON KOMŞU!.. SİVRİSİNEĞE VURAYIM DERKEN... YANİ NE DESEM BOŞ... ÇOK MAHCUP OLDUM...

GODOOMM

ONUR, SEN HİÇ BRAT PITT'İN BİR FİLMİNİ İZLEDİN Mİ? ÇOK YAKIŞIKLI, MASUM VE SERT TAVIRLARI BEN ÇOK ÇEKİYO...

BENİM DE BALDIRIM ÇEKİYO ONUN İÇİN MAÇA ÇIKAMIYCAM!.. OFFF BE! YETER!.. YILLAR BOYU EVDEN DIŞARIYA ADIMINI ATMADIM, HEP OKUDUM, GEREKLİ KÜLTÜREL ALT YAPIYI HAZIRLADIM SANIYORDUM AMA.. NE DİYEYİM Kİ ARTIK!..

Espri: Sadat ORAL -ADAPAZARI.

ERDENER ABİ

-Bak Erdener, böbrekler için, dizoktirin, mide için de gastorfokrin diye bi ilaç var... Bana iyi geldi, istersen sende bir kulla....

AA?AAAA?..

-Haddi leeeen!..

*Kuşadası'ndan Serkan BİNİCİ'ye: gönderdiğin çizimleri aldım.. Rapidosanın çizgine uygun bir çizim aracı değil... Tekrar tarama ucu ile çizmeyi dene... Alışırsan, rahatlarsın.. Tarama ucu ile çizmek daha kolaydır... Kompozisyonla ilgili problemlerin var... Anatomi hataların var. Bir çizgisiz defter al, kurşun kalemle bol bol eskiz yap... Gördüğün herşeyi karikatürize edip çizmeye çalış... En güzel çalışma budur... Bu arada espriler zayıf... Sevgiler, selamlar

*Gebze'den Alper ERHAN'a: Çizgin biraz uğraşınca düzelecekmiş gibi görünüyor, ancak özensiz çizmişsin hiçbir yorum yapmıyorum.. Biraz daha dikkat, Espriler zayıf, çizimlerini sık sık gönderebilirsin. Dergiye gelmene gerek yok, seni bulamazsın... Sevgiler...

*İstanbul'dan Mahmut IRMAK'a: Esprin güzel, çizginde bazı eksiklerin var.. Ayrıca çizgin daha dergide yayınlanacak yeterlilikte değil.. Bunu aklından çıkar. Yapacağın iş bol bol çizip çizgini geliştirmek.. Öyle bir tane çizmekle olmaz.. Ayrıca çinileyip gönderirsen daha iyi olur... Başarılar.

*Antalya'dan Serkan ERTAN'a: Parsel adamıyla ilgili olarak daha önce de birşeyler göndermiştin zannedersem. Tamamıyla kendi bulduğun kendin yarattığın tiplere yorumunu tavsiye edarım. Selamlar..

DUYURU

*Münir TİRELİ Ankara Radyo Birlik'de (94.2) her pazar saat 18.05'de Batık Gemi isimli program yapıyor.. Mutlaka dinleyin...

İNDİRİN BENÜÜ!.. İNMEK İSTİYOOOOM!..

PATRON, ADAMI İNDİRELİM İSTERSEN!.. BU GÜNEŞİN ALTINDA ÖLÜCEK MÖLÜCEK Bİ DE BAŞIMIZA İŞ ALICAZ!..

KALSIN ORDA İTSİPASİ!.. OTEL PARASINI ÖDEMEYENLERE İBRET OLSUN! SEN BİR HAFTA YE, İÇ.MIÇ, SONRA DA PARAM YOK, İSTANBUL'DAN GÖNDEREYİM, CART CURT! YOK ÖYLE KERİZ MİVİZ LAN BİZ!..

AĞALAR, BEYLER... BİZE BU İŞİ HALLEDECEK BİRİ LAZIM... VAR MI BİR BİLDİĞİNİZ?..

KATIROĞLU DERLER, Bİ YİĞİT VAR!.. BU İŞİ YAPSA YAPSA O YAPAR... BİLEĞİ KUVVETLİDİR, ATILGANDIR, PEKTİR, AKTIR, PAKTIR... TUTTUĞUNU KOPARIR, VURDUĞUNU KIRAR, ÇEKTİĞİNİ UZATIR, SEVDİĞİNİ ÖPER...

RELAKSTIR, KHILDUR, TEKNO DİNLER, DOĞRU SÖZLÜDÜR, YALIN BİR TÜRKÇESİ VARDIR, KEMİK YAPISI SAĞLAMDIR, HİÇ GÜRÜK DİŞİ YOKTUR... ADELELERİ GERGİN VE SERTTİR... YÜZ METREYİ DOKUZ SANİYENİN ALTINDA KOŞAR... İYİ GİĞ KÖFTE YOĞİRİR... ÇOCUKLUĞU SAKİN VE SEVECEN GEÇMİŞTİR...

HİÇ UNUTMAM, Bİ GÜN MALAZGİRTTE SAVAŞİYOZ, Bİ BAKTIM BU...

YETER!.. YETEER!.. ANLADIK YAA... KATIROĞLU MUDUR, BEYGİROĞLU MUDUR?.. HER NE HALTSA GETİRİN ŞU HERİFİ!..

Ve akabinde KATIROĞLU.

BENİ EMRETMİŞSİN AMİRİM!..

EVLAT ZOR Bİ GÖREV VAR... SENİ ÖNERDİLER... BU İŞİ SANA VERİYOM... OKEY Mİ?..

EMRİN BAAŞ ÜSTÜANG!..

ÇAAL

ANAM, VAY ANAM VAY!..

OMUZUNU KIRMIŞ...

SÖYLEMEYİ UNUTTUM... KATIROĞLU İYİDİR HOŞTUR DA, BİRAZ SALAKTIR...

AĞALAR, BEYLER... VAR YA... HEPİNİZ SIKTİRİP GİDİN BAŞIMDAN...

İlgili şahıs yaptığı karikatürün kurşun kalemini bitirir. Sıra mürekkeplemeye gelir. Bunun üzerine bu şahıs mürekkep arar. Fakat üç katta da mürekkep bulamaz. Esasında üst kattaki camekanlı dolabın içinde mürekkep görmüştü fakat kimsede o dolabın anahtarı yoktu da o yüzden o mürekkebi alamamıştı ya. O ayrı mevzu. Bu durum karşısında bi müddet düşünürken karşı masada oturan ama o sırada yemek yemeye çıkmış olan diğer bir şahsın çantası dikkatini çeker ilgili kişi (bu çantada mürekkep olabilir) diye düşünüp çantayı açınca bir de bakar ki hakkaten öyleymiş. Ve mürekkebi alıp işini mürekkepler. Bi müddet sonra bu iş de bitince (bitti bu iş) deyip yatıp uyumuş. (dii mi cevat aabi). evet

GÖKHAN DABAK

SELÇUK ERDEM

MACERA DOLU DÜNYAMIZ

Kadir Yılmaz

Arkadaşımız Ahmet YILMAZ tatilde olduğu için çizemedi...

Akşam Gazetesi

TOPAL ASKER

On yılını dolduran doğudaki savaş, orduya teknik-taktik olarak zindelik getirirken, torihi strateji'lerini kökünden yenilemek şansını verdi.

Gerillaya karşı dünyada zafer kazanmış ordu yoktu, Ruslar Afgan dağlarından çekilmişti. Savaşın moliyeti Afganistan'dan çok daha büyük yaralar açıyordu. Kitleler, ne sosyal, ne psikolojik olarak bu yaraları kapatamıyordu.

Savaşın başladığı ilk yıllarda yoksul bir ülkenin kobralara milyarlarca dolar ödeyeceği kimsenin aklının ucundan geçmiyordu. Maliyeti düşük bir savaşla gerillaya karşı konulmayacağı anlaşıldığı zaman, geri adım atılmadı, sınırsız maliyet göze alındı.

Ordu, maliyeti ne olursa olsun bu savaşı göze aldığını, doğuya, batıya, eşe dosto gösterdi. Savaş moliyeti, başlı başına savaşın kendisidir. Ülke ekonomisi açısından yıkıcı maliyetlere yol oçobilecek bir savaşı göze almak kolay değildi... Avrupa'nın, dünyanın hesaplayamadığı denge de buradaydı. Yoksul bir ülkenin soyisetçileri işte bunu deneyemezdi.

Çünkü tüm gelişmiş ülkeler, gerillo savaşından tam do bu yüksek maliyetten geri adım atmışlardır.

Gerilla savaşı, operasyonlarla düzenli ordulon yıpratma savaşıdır. Savaşın ilk yıllarında böyteydi. Ordu, büyük maliyetleri göze alıp, yıpratma savaşını tersine döndürmüş, insiyatifi tümüyle eline olmıştır.

Savaşın başında ülke elden gidiyor ürküntüsü, gerçek bir ürkütüntüydü. Bu ürküntü bertaraf edildi. Savaş psikolojisinden, kalkan cenazelerden, radikol sivil sağ kitleler ayoğo kaldırılmıştır.

Savaşın başında gerillo imkonsız bir meydan okumada bulundu. Ordu, tüm müttefikleri, batıyı karşısına olmak zorunda kolsa do, meydan okumaya karşılık vermiş, daha büyük bir meydan okumayı eline geçirmiştir.

Savaşı hızlandırma, durdurma, yavaşlatma, hatta "kınama" insiyotifleri tümüyte ordunun eline geçmiştir. Bu yüzden gerillonın şok operasyonel zaferlere olan inancı zayıflamıştır.

Savaşın başında moral cesoret gerillanın elindeydi. Askerler ne yapacaklarını şaşırmışlardı. Gerilla bildirilerinde "çürümüş ordu" sıfatı, bazı büyük gazetelerde de dile getiriliyordu. Geçen on yıl zarfında, "Moral cesaret" tümüyle ordunun soflarına geçmiştir.

Savaşın ilk yıllarında orduda motivosyon eksikliği en büyük sorundu. Himbillik herkesi koro kara düşündürüyordu. Bugün orduda bireysel motivasyon dünyanın hiçbir ordusunda olmayacak kador yüksek bir sınıra çıkonlmıştır.

Savaşın başında eleştiriyi hiç sevmeyen ordu, kendisine yakıştırılan katı, konuşulmaz, girilmez, suçlamoları karşısında paniğe kapılıyordu. Ordu, çokton önyargılarını eleştirmeyi öğrenmiş, kendine olan güveni artmış, bu yönüyle profesyonel bir ordu olmuştur.

Kemikleşmiş ordu hiyerarşisi kendini yenileme şansı bulmuştur, bu şans, bir mucize gibi onu torihi sükunetinden uyandırmış, kıvraklaştırmış, canlandırmıştır.

Ordunun boşansı siyasete de yansımış, ülke siyasetinde ilk defo sağ oyların toplamı yüzde seksene varmıştır.

Bir zamanlar ürküntü veren operasyonlar artık viz gelip tırıs gidiyor. Ülke savaşı sevmekle kalmadı, ondan torihi, milli bütünlük coşkuları çıkartmasını öğrendi. Savaşın ilk yıllarında çotırtının solladığı ülke siyasetini yönetmek bir betaydı. Ne halka, ne batıya anlatamıyordun. Bu sorun tümüyle bertaraf edildi. Bir zamanlar Avrupalı ülkelerde olduğu gibi, gizli bir savaş bakanlığı gibi, ya da savaş siyaseti, siyosetin çok üstündeki kurumlara çekildi.

Savaşın ilk yıllarında ordu savaşı "kızgınlıkla" kabultenmeye çalışıyordu. Bugün ise, hem halk, hem ordu coşkuyla savaşmaktadır.

Anadolu topraklonnın bin yıllık tarihine bakın, bu toproklar üstünde ilk defa düzenli ordular bu kadar güçlü, bu kadar kendinden emin.

Savaşlar, strotejiler içinde küçük etaplordır. Müttefikleri seçmek, savaşların tümünden daha büyük stratejiler gerektirir. Ordu, on yıllık savaş tecrübesini, yüzyıllık tecrübeleriyle toplayıp, tarihi yönünü değiştirmiştir. Sobah söyledikleri akşama uymayan müslüman ülkelerin kukla liderlerinin hiçbir şekilde muhatop alınamayacağını öğrenip, İstail'le askeri ondloşma imzalanmıştır.

Savaşın ilk yıllarında merkez saldan ve birçok kesimden demokrasi adına anlayış, himaye gören marjinal portiler, tümüyle, siyasetin, demokrasinin dışına kovulmuştur.

* * *

Ordu inanılmazı gerçekleştirdi, muhteşem bir zafer kazandı. Kim kaybetti! İşçiler, köylüler, memurlar, aydınlar, akademisyenler, insan haklan, siyaset, ekonomi, üniversite öğrencileri, işsizler, yeni doğan bebekler!

On yılın yıkıcı moliyeti killeleri sefil, perişan etti, hırsızlık, fohişelik, yalancılık aldı başını gitti. Rüşvet, mafya, sistemin kendisi oldu. Ülkede siyasetin, sistemin kökünden değişmesini istemeyen tek bir yazar, tek bir insan kalmadı. Hiçkimsenin devlete güveni kalmadı.

Oysa, 1980'lerin sonuna gittiğimizde, ülke insonı, siyasetçisi, başbakanı, yazarı, sabahtan akşama kadar ağlayorak orduya sesleniyordu: "Bu işi bitirin, bu işi halledin!" Ordu, "siyasi destek verin, imkan verin, hallederim" diyordu, verildi, inanılmazı yaptı.

Peki şimdi, ağlayan sızlayan yazarlara, işadamlarına, medyaya, kitlelere ne oluyor?

20.yüzyılda bir savaş ne anlama gelirdi? Bunu bu cahil, aptal yazarlar sürüsü, kimse düşünemedi mi? Bülün dünya nefesini tutmuş, bu yıkıcı moliyeli bu yoksul ülkenin nasıl göze aldığını ürpertiyle izliyordu.

Şimdi? Yargıya, odalete güven kalmadı. Öğrencilerin istikbal, emeklinin umut, sokaktaki insanın inancı kalmadı.

İşte savaş! Devam etmek isleyen etsin, zafer yine sizin olacaktır. Şanlı ve muzaffer bir ordunuz olacaktır. Bunun karşılığında memurundan, işçisinden, köylüsünden, halkınızdan vazgeçecek, onur, insanlık, güven, dostluk, tümüyle yokolacaklır. Yerine, dolandırıcılar, krediciler, kuponcular, mafyacılar, torpilciler gelecek. Eşi benzeri görülmemiş bir talan, vurgun düzeni içinde, tarihte hiçbir dönemde görülmedik bir şekilde, siyaseti, ekonomiyi, hukuğu ortadan kaldırocak!

Esnaf, bayrağa hakaret edildiğinde kendiliğinden miting, yürüyüş yapacak. Sonra dükkanına dönüp, yeniden vergisini kaçırmaya devam edecek. İşadamı mikrofonu eline alıp çakıl taşı vermeyiz diye bağıracak, sonra işine dönüp, gecelik faizlerine devam edecek. Böylesine, ruhu bozulmuş bir halk!

* * *

Bir de içimizde savaştan dönen topal askerler var! Vatan için ölüp ölüp dirilip ayoklonnı vermişler. Bu insanlor, bu kadar onursuz, bu kadar vahşi bir düzen içinde nasıl yaşayacaklar? Nasıl tahammül edecekler!

Masaldaki gibi: Çocuğa babası, noelde kurşun askerler alır. Askerlerden biri topaldır. Çocuk topal askeri hiç sevmez. Kağıttan bir kayık yapar. İçine topal askeri koyar. Yağmur sularına bırakır, topal askerden kurtulur.

Topal asker! Topal asker! Kardeşim, arkadaşım benim. Ya birliğine geri dön! Ya da "onur"dan söz etme bize. Onur'u, siz şerefinizle savaşırken, biz burda kaybettik.

SURDİBİ Nihat Genç

TABU DEVİREN

...İstanbul Kanatlarımın Altında adlı filme belediye çıkışlı yasaklar sürüyor...Sanıyorum Kültür (!) Bakanınında bu yasaklara onayı ve kutlamaları da sürüyordur...

Öncelikle sinema sanatı adına bu gibi adamlara lanetlerimi sunuyorum. Sonra da diyorum ki bu zavallılardan sinemanın kendisi öcünü alacaktır nasılsa...

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ ÇOĞLU

GÖNÜL ADAMI BİR REKLAM AJANSINDA ÇALIŞAN YEĞENİ BATUHAN'I ZİYARETE GELMİŞTİR...

* Bu espriyi Vedat verdi ve aynen yaşanmış olduğunu söyledi...

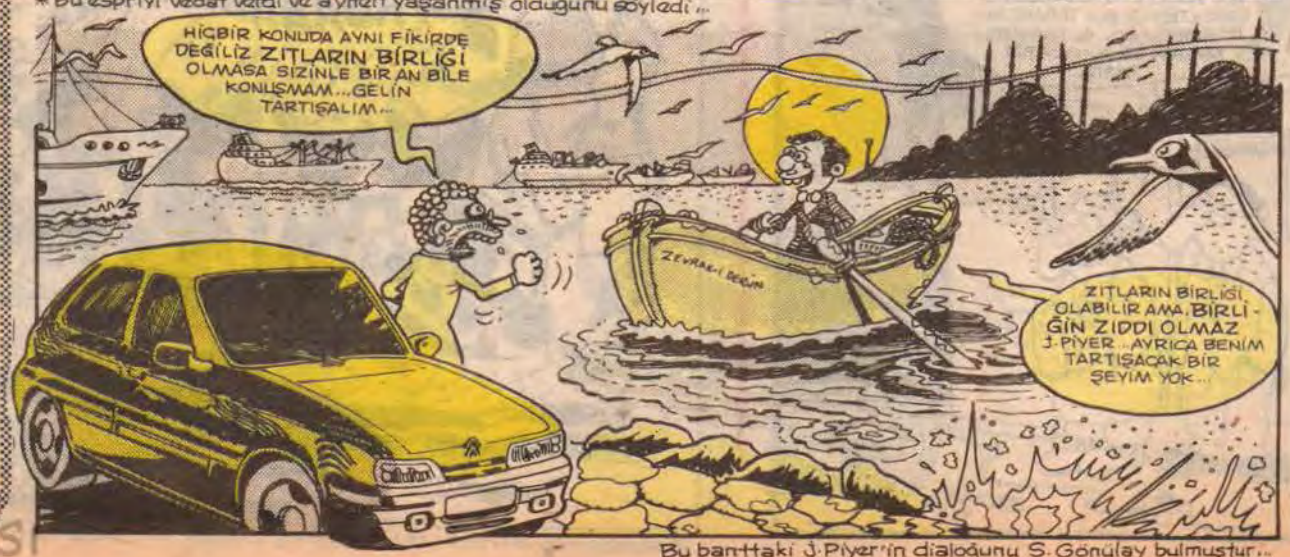

Bu banttaki J.Piyer'in dialoğunu S.Gönülay bulmuştur...

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

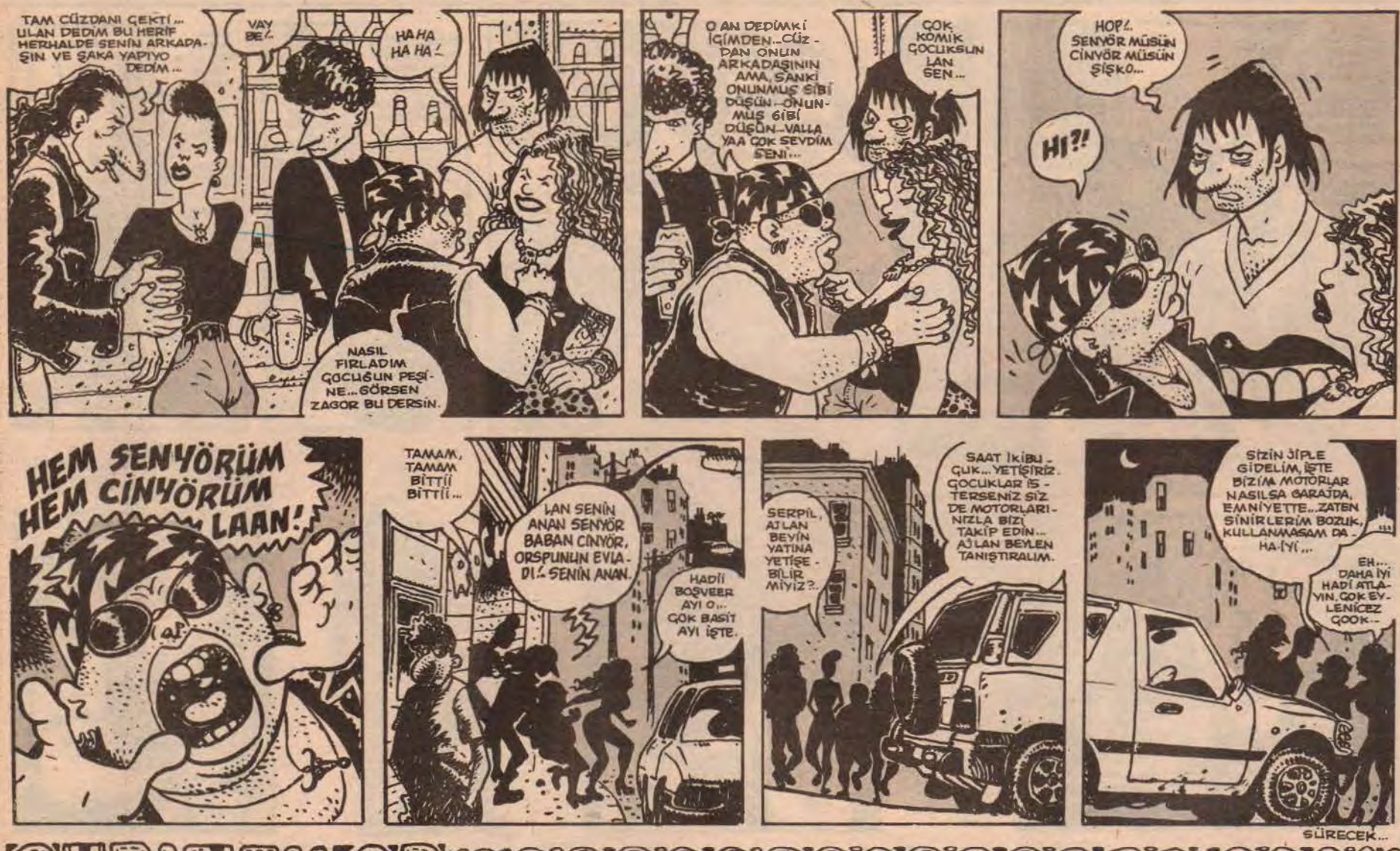

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

Selâm... Naaber!.. Naapıyosun; görünmüyon hiç?.. Aa, ciddii misin?.. İyi bu.. Annadım.. Eh, baazen.. Kim?.. O orda.. Hahaa!... Baksana, Aamet'i görüyo musun hiç?.. Aa.. Yok, ordan ayrıldım.. Tabi.. Sen zaaten... Di mi?.. Hahaa... Alıyım.. Kalemin var mı?. Benimkisi... O eski... Üçyüzkırkiki... Kırkiki! Beş'ten sonra evdeyim hep... Annadım... Görüşürüz... Tamam... Sen de...

SOSİ VAR:... Bi yerde, beş taane uzun çıkıntı.. Bi sürü şey yapmaya yarıya.. Şu anda bi taanesi gözümün önünde. Sigarayı ve kôadn tutuyo.. Yazıyım onlan ilgili bişiyler, belki ilginç bişiyler söyleyiverirsin didim.. Ellerimi kullanmayı, çak iyi beceremedim hiç bi zaman.. Ne aazıma götürüp nefis ıslıklar çalabildim, ne de kaltukaltıma sokup osuruk sesler çıkartabildim... Arkadaşım Erdo, iyi kullanır ellerini, bişii annatırken nefis hareketler yapar annarla.. Bi de, Darkmen filminde, Sem Reymi'nin çektii yakın plân el saaneleri aklımdan çıkmaz hiç.. Eller, en kuytudaki bi burun pistiini bi,e ustaca sökebilir, çenemizi güzel güzel annamlıca tutup, düşünmemize yardım ederler.. El işte yaa, bir sürü şey yapar, yaz yaz bitmez! Beyaz kôadın üstüne kar, tükenmezle kenarlarından çizersin; parmakaralarının ardan geçmek kalay alur.. İki elini üstüste yapıştırır, on parmaanı aralarsın, öyle yapmış başka bi arkadaşın parmaklarının arasına sokarsın, aralarsınız biriniz avucunuzu, bişii görünür dipte, bi şeye benzeyen. Kibritini çaktıında, iki el, bi sürü kıvrım büküm yapıp, rüzgâra karşı nefis bi doğal kuytu oluşturur.. Elele diye bi dergi vardır!. El paso d'iyebi yer vardır!. Elin adamı vardır!. Tut elimi vardır!. Ne var elinde? vardır!. Vardır.. mına'kayım, el'li bi sürü şey vardır işte yaa! Sözlük yazar g'ibiyazı yazılmaz ki!. Aeeoğhhooğuıkh!. (sıkılmla efekti)...

SEVERİM:... Güneşgöztüü takarken kaşındıında, camın altından parmaamı sakup kaşımaya çalıştım aanı... Bi köpek havlaması duyup yavaşça ses'ıngeldii yöne baktımda, köpeğin bi balkanda alduunu görmeyi... Marketleki kad akuyucusunun çıkardıı sesi.. ALPER.. Bi kaç yerinden deldiim su dolu bi tarbayı taşımayı... Milli maçlarda, spikerimizin, "Aman çocuklar, daa dikkatli, daa dikkatli!" drye telaşlanmasını.. MERTOL... Kartvizitlerin üzerindeki, tükenmezle yapılmış karamolar ve düzeltmeleri... LİMON.. Leblebileri, tarbasından çıkartmadan, üzerinden kültablasıyla vurup ezerek, leblebitozu yapmayı.. METİN... Okey o,narken bitince, yanımdaki samiimi arkadaşa "Bakiim neyin var" diyip, ıstakasını yıkmayı.. MUSTAFA.. Sınıfa girince, kitaplarını sıranın üstüne atmayı ve kitapların sıranın üstünde, iki üç basamaklı küçük bi merdven haalinde yayılmasını.. KÂZIM... Silme doldurduum çay bardaandan ilk yudumu, elime alıp kaldırmadan, eğilerek hürpletmeyi.. NİYAZİ.. Basküle elimle bastırıp koç kg'lık kuvvetle sıklıima bakmayı... Yanan ampülün altına bakıp, koç mumluk alduunu akumaya çalışmayı... TAYLAN... Berberin, saçımı ıslatmak için kullandıı pıspısın yüzüme de azcık su sıçratmasını.. KIVANÇ...

PSİKOAYRINTI:... Gülmek, onaylamaktır çoğu zaman.. Bişii annatır arkadaş, bi buluşunu, bi keşfini... Lafın bitimine yakın, yardımcı tanlamalar daruk naktasına ulaşır; suratına çevrilen bakışlarında, "Onayla beni" pırıltısı sezilir.. Ya boktan bi keşifse, vasat bi espriyse? Ohooo, yalandan kim ölmüş.. Hayat bu; seksenikibinüçyüzanyedi taane kuralı var. Onnardan bi taanesini uygular: "Hahaa, evet!" dersin.. Zdank!. Onaylanmıştır artık a.. Arkadaş arkadaşı anaylar, arkadaş arkadaşın pezevengidir!... Ya bi arkadaş da diilse a? Ohoo, dedik ya, yalandan kim ölmüş.. Hem yabancıya kazık atmak daa kalay.. Bu kadar kötü ve acıklı bişii diil aslında bu.. Çünki artık, suuni bi refleks oldu, aazımızın kenarındaki yanak parçasını büzüştürmek.. Bi tür doğal refleksten öte, bi cevap, bi cümle belki, a şekilde gülümsemek... "Annadım", "Annatırın yanmış, boktan bişii bile olso, annadım", Tamam annadım, geç" annamına gelen, bi yanak büzüşüyle suslenen bi cevap... Yazı kadar dürüst olamaz hiç bi şey. Bu annatıklanma, ardan, istediiniz yaparsınız, "Siktir lan" bile çekersiniz.. Bi gün bi yerde karşılaşsak eminim ikimizden biri, o suuni refleksten birini yapacak ve diğeri annamayacaktır.. peki ya, gerçek bi gülümseme?.. İşte a, doğal bi yanak büzülüşüdür... Deriyi kaşındınp titretmez.. Di mi?

POTBURİ:... Dergiden ayrılırken, bi saat tükenmezimin kapaanı aradım.. Kapaksız kayunca, gömleemi lekeliyo.. Bulamadım, kalsın burda didim... Giderken baktım, benim kalem zaaten cebimdeymiş, a başka bi kalemmış, kapaksız.. Kafa iyydi heralde.. Minibüste atururken, bi kadın bindi. İlkönce, oman yaa vermiyim didim, sonra, demin tutan damarlı, buruşuk elini görünce "Buyrun" diyip kalktım, kapının araya dayandım. Kapı açıklı, esen rüzgar saçımı dalgalandırıyadu.. Sıcak bişii yidim, aazımın içinde; damaamın bi köşesi yandı, azcık şişti Orayı hep unutuyam arasıra, dilimle yoklayınca bu ne yaa diyip çıkartmaya çalışıyam, sonra hatırlıyam.. Belediyeotobüsünde, bi kadın bi adama, "Ayı" dedi.. Adam ona bakıyamuş dediine göre. Adam kalktı yanjma aturdu, "Ne yaani dışarıya bakmakda mı yasak" felan dedi bana, üzgün, çaaresiz.. Ben, bişii demedim.. Götümü sigiyim, keşke bişiiler deseydim!. Onu yanıız bıraktım.. Eh, hayat, yazı yazmak kadar kalay diil.. vidya'da, Çok Noris'in bi filmini seyrettim. Teksasta çalışan bi Rencır'dı. Bira içiyadu çak, daanık bi evi vardı, iyi ateş ediyodu... Suculardan pek çak bardak su içtim. Dibine kadar içsen de, haalâ biraz kalıya, anu da yala atıp bardağı uzatıyam geri... Havlayan bi köpeğin yanından karkmadan geçtim... Sigaralanmı, yerde ezerek diil, yürürken ufalayarak söndürüp attım...

BİŞİİ:.. Betil; Biral; Yahya; annar iyi diil.. Açe ve Eda; sizi de dinnedim... Şimdii: İyi bi ayrıntı, daa önce yazılmamış bi Ayrıntıdır... Meselâ. Aslı'nın dedii gibi: Sabahleyin aaniden uyanıp saate bakma, ah, bi beş dakka felan daa varmış d'iyip yeniden yastığa gömülme, ilk akla gelen, çak yapılan bi oyunıdır. Kurcalayın bişiileri. Çok gereksiz bişi yapmak gibi yaani, durup dururken valkmenin içini açıp bakmak gibi, yanınızda öyle bön bön duran bi eşyaaya bakıp, "Ne diya lan bu bana" derseniz, bi cevap alırsınız.. Susarsa, bi daa soruyam.. Sanra, bi daa. Naaparsın, ekmek parası.. Kanuş kibrit!. Nesin sen?!.. Hadi iyi günler diliyam ben!..

Akşamsefası

Leman
MİZAH DERGİSİ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

DEVRİMCİ MAHKUMLAR ONURUMUZDUR!

-Gönül Duman'a-

Susamazdık, susmamalıydık ve susmadık; zaten sizler de öyle istiyordunuz. Devrimci mahkumların mektupları geliyordu, Leman'a susmayın, direnin, bize destek olun diyorlardı. Susmadık! Birkaç seat önce Ankara'da Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nin "Cezaevi baskılarına son!" mitinginde susmadık! Bine yakın devrimcinin öfkesi her zamanki gibi onları korkutmuş olacak ki yine yürümemize izin vermediler. Yine itişmeler, kakışmalar saldırganlığı âdet haline getiren, vurması, öldürmesi yasallaştırılmış olan polis her zamanki gibi saldırdı. Neyi değiştirebildiler ki biz yine susmadık!

Şu an sen de diğer mahkumlar gibi açlık grevindesin. Kaç gün oldu bilmiyorum, durumun nasıl bilmiyorum, çünkü on beş gündür senden haber alamıyorum. Gerçi aylarca senden haber alamamaya alıştım. Son mektubuna yazmışsın "Korkma! ben canımı askere, polise verecek kadar zayıf değilim. Bizi kuyuya atsalar da biz yaşarız" demişsin. Tek tesellim de bu zaten; senin inancın, senin direncin. Bir kaç defa daha yazmıştım ama ben yine yazma gereğini duyuyorum. Sizler bizim onurumuz, sizler bizim gururumuzsunuz sizleri unutamdık, unutmayacağız. Tıpkı susmadığımız gibi.

Evet, Gönül! Benim gibi dışarıda olan binlerce insan senin gibi içerde olan binlerce devrimci tutsak için böyle düşünüyor. Çünkü sizler yüzünde savaş boyaları, ağzında sakız', daracık mini eteklerle onun bunun sevgilisini ayartmaya çalışan fahişeler gibi orospuluktan değil, halkınızın özgürlüğünü kendi özgürlüğünüze tercih ettiğiniz için zindandasın. Onurlu, şerefli haysiyetli gururlu bir kavganın neferisiniz ve arslanlar gibi yatıyorsunuz, elalem ne düşünür umurumda bile değil, ben böyle düşünüyorum ve sizlerle gurur duyuyorum gerisi önemli değil zaten. Haberiniz olsun bugün sizi andık. Türkiye'nin göbeği Ankara'da; Ankara'nın göbeği Kızılay Yüksel Caddesi'nde bir defa daha haykırdık.

DEVRİMCİ MAHKUMLAR ONURUMUZDUR! DEVRİMCİ MAHKUMLAR GURURUMUZDUR!

Sizleri tüm devrimci duygularımla selamlıyorum. Zafer sizinle olsun!

Murat Dönmez - Ankara

ALL I WANNA DOIS TO FUCK THEM'E

23 Haziran'da Leman'daki yazını okudum. Gerçekten benim gibi hisseden birilen varmış bu dünyada.

Annem beni hayata hazırlamak için falan herhalde sürekli benimle oynuyor. Kızlar hani saçlarının dibini kazıtıyorlar ya, enselerini yani, ben de öyle yaptırmak istiyordum, ilk kez de çıkıntılık olsun diye diil. Saçım uzun ve gür, yazın sıcaktan patlamayayım diye. Neyse annem okul kapandıktan sonra diyordu. Okul kapandı. Hadi gidelim dedim. Kızım o saç sana yakışacak mı? Ha, nee..! Ben yakışsın diye yaptırmıycam ya! Haksız ya hemen ağlar, ben kızımın sersen gibi dolaşmasını istemiyorum da falan filan işte. Tamam ağlama, kestirmeyiz canım, n'oolcek. Yani bir saç bu dünyeda ne kadar önemli. Saçımı kestirince anneme yakışmıyorum, hani bu büyükler konumlarına falan göre çocuklarının saçını belirseler de biz de böyle haddimiz olmayan şeylere kalkışmasak. Annem beni ne çok seviyor. Ben de çocuklarımı sevicem. Hep iki yandan örgülü saçları olacak onların.

Annesinin Kötü Kızı.

***

Merhaba, sevgili Leman okuyucuları. Ben hayvanları, doğayı seven ama insanları sevmeyen 21 yaşında bir bayanım. Neden diye sorabilirsiniz, neden mi? Biz insanlar elimizin değdiği her şeyi kirleten ve yok eden bir canlı türüyüz de ondan. Çünkü hiçbir canlı türü bu kadar acımasız olamaz. Bence insanlar da olmamalı.

Burası sahilde Kemer'e yakın güzel bir köy. İnsanların büyük bir bölümünün geçim kaynağı turizm.

Benim size anlatacağım olay burada gerçekleşiyor. Kardeşlerimin de aralarında bulunduğu bir grup genç köyde terör estiriyorlar. Onların kendilerince doğruları var. Bu doğrulara uymayan insanları dövüyorlar. Onlar gibi giyinmeyen, onların dilediği müziği dinlemeyen yani onlar gibi olmayan insanları düşman kabul ediyorlar. Yaşça onlardan büyük insanların kışkırtmaları, karakol komutanı da dahil muhtarın ve diğer insanların ses çıkarmamaları ve onları açık bir şekilde desteklemeleri sonucu neredeyse durduralamaz hale geldiler.

Niye bu acımasızlık, niye bu şiddet, paylaşamadığımız nedir? Nasıl olup da genç beyinlerin böyle boş şeylerle dolduğunu ve doldurulduğunu anlayamıyorum. Bu gençler mi Atatürk'ün kurduğu ülkeyi yönetecekler. Soruyorum siz gençlere böyle mi olmalıydık. Başkalarının haklarını çiğneyen, büyükleri ve küçüklerine saygısızlık eden. Vurdum duymaz bilinçsiz ve cahil bir nesil.

Utanıyorum önce insan sonra genç olduğum için. Başka canlıların yaşama haklarına saygı duymuyoruz, hatta insanların yaşama haklarına bile. Neden?

Rumuz Umut

LEMAN DERGİSİ EMEKÇİLERİNE

Sanatçı ve aydın olmanın günbegün imkansızlaştırıldığı, kendilerini halkın sesi olarak nitelendiren ve gazete okuyun yoksa canınızı okurlar deyip insanlara tencere tava kakalayan medya devlerinin, tartaklanan, coplanan, gözaltına alınan anaların, kayıp yakınlarının, gazetecilerin ve şimdi de insan olma onuru adına ölümü göze alan tutsakların başlattığı açlık grevlerinin olduğu bu ülkede; sanatçı ve aydın eylemlerine, cumartesi analarına, gözaltında kayıplar kurultayına hiçbir iletişim aracının yer vermediği ya da sadece altyazı geçtiği günlerde onların tam aksine sayfalarca, sayılarca yer verdiniz destek oldunuz. Bu uğurda göstermiş olduğunuz sanatçı duyarlılığınıza ve mücadelenize sonsuz teşekkürler.

Bizim Sahne Oyuncuları adına
Hüseyin Sayın

ÜTOPYA - ANKARA DİKKATİNE

Ben 20 yaşında Bodrum'da yaşayan bir kızım. Evet, arlık ayaklarımız yere değmeli gerçeği görmeliyiz amahangi gerçek?

Bir insan olarak bize yaklaşımınız işkence yaparak mı? Konuşmamıza izin vermeyerek, döverek, 24 saat (veya daha fazla) nezarete atmak insanlık mı? Onun suçu olsa bile o da insan, aynı deriden. Bizler size karşı gelemeyiz çünkü sizler öyle bir cephesiniz ki, tek başımıza olmasak bile karşı gelemeyiz zaten. Bir tek suçumuz var. Okumak, öğrenci olmak, gazeteci olmak ve bu suçu siz yaratıyorsunuz. Eğitim görmek suç ise, siz niye eğitim gördünüz?

Artık kararsızlığı bırakın tek yön seçin ya barış ya da savaş.

İlk önce insanoğluna değer vermeyi öğrenin, işkence çektirmenin yollarını değil. Ama bunu yapmak zor geliyor ve bu açığınızı kapatmak için bir anda kendinizi bir şey zannederek işkence yapıyor, polisliğinizi kullanarak olayı kapatıyorsunuz. Bir hiçliğe doğru yürüyorsunuz.

Bunları yazmak veya konuşmak bile suç oluyor. Çünkü bazı gerçekleri yazdığım için.

Soruyorum! Niye yaşıyorum, konuşma özgürlüğümü neden kullanamıyorum? Bu doğal haklarımı neden benden alıyorsunuz? Alın, size verecek hiçbir şeyim kalmadı çünkü. Konuşma özgürlüğü de neymiş. Size göre herşey kolaysa alın: tüm varlığımı, düşüncelerimi alın. Hiçbir şeyiniz olmasa da polissiniz, öncüsünüz. Ama yanılıyorsunuz. Çünkü sevilmiyorsunuz. Sevilmedikten sonra ne değeriniz var.

Beni de suçluyorsunuz, insanlığımızı savunduğum için. Boşversene neye yarar ki; diyebilirsin evet, neye yarar ki; sonuç: HEP AYNI SUÇLUYUM.

Burada bunları yazarak seni yadırgamıyorum ama şunu da bil ki, insanlara işkence yaparak, coplayarak insan olunmaz.

GÖKKUŞAĞI

Merhaba Sevgili Leman Okurları;

Ben kafasını popüler kültür, iletişim ve politika ilişkileri ile bozmuş, vakit bulsa neredeyse sanat sosyolojisi ile de uğraşacak, ama bunun için temel eğitiminin yetersiz olduğunu bilen, bir yandan haftada 45 saat bir beyaz yakalı olarak iri binaiara girip-çıkarak kulluk eden ve yarışmacı toplumun gereklerini yerine getirmeye zorlanan, bir diğer yandan da direnen, direnmeye çalışan 32 yaşında, aklı başında bir öğrenci-memur karışımı insanım. "Tüm bunlardan bize ne ulan!" diyenlerin olduğunu da duyar gibiyim. Ama akacak kanın damarda durmadığı gibi, söylenecek sözü de hapsetmek olmuyor, yakışık da almıyor.

Okur mektuplarını okumak ve oradan yayılan mesajlardan bir takım şeyler çıkarabilmek benim için bir hobi'nin çok öteinde ciddi bir uğraş anlamı taşıyor. Her türlü sorunun ifade özgürlüğü olan bir ortam içerisinde (mevzuat dairesinde ne yazık ki!) tartışılabilmesi, aktarılabilmesi elbete güzel birşey. Fakat birçok mektupta gözüme çarpan bazı olguların özenle altını çizmek isterim.

Ülkemizde açık ve gizli baskının varmış olduğu boyulu hepimiz anlamasak da en azından bunu hissediyoruz, iliklerimize kadar. Ama bu bizim aklımızı ve zihnimizi dumura uğratıp, edilgenleştirme senaryolarına karşı birçok kez de sistemin zaten bizim için öngörmüş olduğu tepkileri verdiğimizi görüyorum üzüterek. Nedir bunlar diyenlere birkaç küçük örnek vermek gerekirse eğer; başkaldırıcı kahraman mitosuna bel bağlama, kurtuluşu bilişsel bir aydınlanmak sürecinden değil kol ve kasa dayalı metodlardan beklenmeye yöntendirme, nostaljik ağıtlara yönelme, kurgusal, kurmaca bir geleceğe ve herşeyin bir anda değişeceğine duyular pembe manalar bunlardan birkaç tanesi olarak örneklenebilir. Ne geçmiş, ne de kurmaca verebilir mutluluğu. Yaşanan tarih bir süreçtir. Ona bir son biçmek kimsenin haddi değildir. Bu süreç olumluya doğru evrilebileceği gibi, geriye yönsemeti bir devinim içinde de olabilir. Eğer arzu etmiş olduğumuz özgürlükçü ve eşiterkçi toplumu gerçekten kurmak istiyor isek ona bugünden hazır olmak için çaba sarfelmemiz gerekir. Siyasal amaçlar ve vülger propogandalar uğruna kültürel yetersizliklerimize prim vermememiz gerekir. Sloganist düzeyde bir şeyler yerine önce anlamayı seçmeliyiz. Kişi anlamadığı bir şeyi değiştirmeye muktedir olamaz. Sırf politik düzeyde bir mücadele platformu ile özlenen topluma doğru evrilmek de mümkün olmaz. Tüm acı deneyimlerimizin bize öğrettiği bir şeyler olmalı. Bizi yaşamın tüm alanlarında kuşatmaya çaba gösteren ve bunu büyük bir oranda da başaran egemen güçlere karşı bizde yaşamımızı kuşatan bir savaşım içinde olmalıyız (tüm olanlarını) diye düşünüyorum naçizane.

Ne yazık ki, kısa vadeli bir gelecek için çok umutlu sözcükler sarfetmek durumunda değiliz. Zaten bize de ne içinden çıkılmaz bir kötümserliğin, ne de kof umutların bayraktarlığını yapmak düşer. Bize düşen umudun nerede olduğunu ve tehlikenin nereden geldiğine işarel edebilmek, onu algılayıp, içselleştirebilmektir. Açıkçası hepimizin kendimizi donatmaya ihtiyacımız var. Sevgiler dostlar. Ondan sonra da bu toplumu özgürlükçü ve eşitlikçi bir yönde dönüştürmek isleyen, hatta buna mecbur olan tüm güçlerle birlikte örgün adımlar atabilmeyi öğrenmeliyiz hep beraber. Okuduğum metinlerde ve üzerinde durduğum çalışmalarda iki şey var beni kör bir kötümserlikten koruyan. Bunlardan ilki, herşeyin iman eli ile değişebileceğine duyduğum inanç (ki bizi bundan, bunu düşünmekten alıkoymak isterler.) İkincisi ise, insanoğlunun tarihin hiçbir döneminde tümüyle bir yanlış bilmece hapsedilememesi ve imanların daha iyi ve daha özgür yaşama umudunun hiç söndürülememesi. Değişime duyutan inancın körelmemesi de denilebilir buna ama, her demokratikleşmenin özgürleştirmeye yol açmadığı gibi, her değişimin de özgürlükçü ve eşiterkçi olmadığının bilincinde olmak gerek. Sözgetimi çok seslilik adına desteklenen özel radyo ve TV'ler ne kadar çok sesli!.. Eğer bir çok seslilikten söz edilecekse TV'lerdeki mahalleyi konu alan dizilere bakmak yeter değil mi? Süper Baba, Bizim Mahalle, Bizimkiler vs. vs. Bunlar aynı öykünün değişik versiyonları. Bizi hep bir aile ortamı içerisinde hissettirmek, öyle olmaktan mutluluk duymamızı sağlamak istiyor. Hastane ailesi, polis ailesi vs de bunlara ilave edilebilir tabi ki. Bizi öz ve gerçek bir dayanışmanın yerine (örgütlü ve organik bir dayanışma yerine) sözde cemaatler ve sözde dayanışmalara yönlendirip, ilgimizin kendi ailemiz, mahallemiz, iş yerimiz ve sairemiz ile sınırlı kalmasını, yasak meyvalara el uzatmamamızı istiyorlar kısaca.

Ne yazık ki, iç açıcı bir dünyada yaşamıyoruz. Kısa vadeli bir gelecek için de büyük umutlar besleyecek konumda değiliz. Hayal kırıklıklarını beklentilerin yarattığını, beklenti düzeni ne kadar yüksek olursa uğranılan düş kırıklığının da o denli acı olacağını unutmayarak; gerçekleri görmek ve bunu gerçekçi olmakla da karıştırmamak gerek. Gerçeği görelim ama onu asla kabullenmeyelim sevgili arkadaşlar. Kötümserim belki ama umutsuz değilim ben. Ama. W. Benjamin'in söylemiş olduğu gibi "Umut diye birşey kalmışsa eğer, şüphesiz umutsuzlar adınadır bu!" sözünün anlamını da idrak etmiş bulunuyorum. Kötümser yorumlarıyla bilinen ve ABD'deki yıllarında otoriter kişilik üzerindeki çalışmaları ile ABD'deki bu eğilimlerin en az Almanya kadar baskıcı eğilimli olduğunu araştırmalarıyla tespit eden (II. Dünya Savaşı ve arkasındaki yıllarda) Thedor Adorno'ya sormuşlar: "Peki ama hiç umut okumuş" cevabı "var tabii ki, çünkü sinemada ışıklar söndüğünde hala öpüşen çiftler var" demiş. Bunu okumak beni umullandırmıştı. Çünkü ne zaman elele tutuşan, sarılan, öpüşen sevgililer görsem sanki bana sarılıyorlar, benim elimden tutuyorlar sevgiyle ya da beni öpüyorlar gibi bir gizli sevinç duyarım. Hani derler ya, "Bir can, bir cani sevse, yüreğim yağ bağlar" diye. Hiçbir kompleks duymaksızın yüreğim gerçekten yağ bağlıyor benim. İnsanların yüreğindeki sevginin, özgürlük ateşinin ve daha iyi yaşama özleminin söndürülemediği sürece umutsuz olmak için hiçbir neden yok. Ama amaçlarının ve varılması istenen hedeflerin bugünden yarına ulaşılacak şeyler olmadığını ve bir baş ve bir sen değil bir süreç yaşayacağımızı bilmenin yanısıra sömüren/sömürülen ve yönelen / yönetilen ya da ezen/ezilen, egemen/bağımlı ilişkilerinde bir yer değiştirme değil tüm bu tutsaklaştırıcı ve sömürücü ikiliklerin ortadan kalkmasını gerçekten inanmak gerekir. Bu da özgürlüğü, eşitliği, adaleti, barışı bir söylem olarak benimsemekle değil onu içselleştirebilmekte, yaşamımıza katabilmekle mümkün diye düşünüyorum.

Çok ihmal edilen gündelik yaşam alanı ve kendimize ait zamanları gerçekten kendimize ait kılabilmek, bu alanda üretici, yaratıcı olmak ve bu alandan başlayarak dönüşümü gerçekleştirebilmek gerek. Buyurgan bir aile yapısına koşulsuzca boyun eğen bir insanın, onların etki alanı dışında ülkesini ve dünyayı değiştirmeye çalışması, büyük anlatıları ve devrimci bir romantizmi benimsemesi arasında bir paradoks değil midir? Kızkardeşimize, annemize anlatamadığınız bir şeyi tüm topluma anlatmak sevdası bir kahramanlık rüyası mıdır? Hadi anlattıkta anlamadılar, benimsemediler diyelim. Kendi düşünce, duygu ve eğilimlerini gizleyen birçok iman var ailesine karşı. Ana ne demeli? Bağımsız mı bağımlı mı?

Umarım bu fikir ve kanaatler iklimi değişir de tüm dünyaya ve ülkemize özgürlükçü ve eşitlikçi bir iklim hakim olur. Hepinize sevgiler.

İlker

***

Sevgili Leman okuyucuları, ben Engin. 18 yaşında bir gencim. Ama benim diğer gençlerden bir ayrıcalığım var. Onlar gibi koşamıyorum, atlayamıyorum, dans edemiyorum ve diğer gençlere katılıp yürüyüşlere gidemiyorum, çünkü ben bir özürlüyüm. Ben ana baba sevgisi görmeden 10 seneyi aşkın kimsesizler yurdunda kalmış birisiyim. Geçen sene reşit olduğum için yurttan çıkarıldım ve annemi bulup onun yanına yerleştirildim. Üvey babam tarafından istenmediğim için bu evde 1 senedir sığıntı olarak yaşıyorum. Sakatlığımın sebebine gelince, öz babamın ben küçükken içki içip beni aşırı derecede dövmesinden "SCOLYOZ" hastalığına yakalandım ve kemik büyümesine yol açtı. Yetiştirme yurdunda ameliyat oldum ama düzelemedim. Ama şu anda Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde bu ameliyat başarıyla yapılıyor ama, ameliyat masrafları tam 1.500.000.000 TL. tutmaktadır. Tabii ki ben bu parayı ömrüm boyunca ödeyemem, o yüzden bakanlık tarafından valiliğin yardımıyla kampanya başlatlık sayın Leman okuyucuları, sizden istediğim bana elinizden geldiği kadar yardım etmenizdir, unutmayın yaptığınız yardımlarla bir hayat kurtulacaktır. Şimdiden bütün Leman okuyucularına teşekkür ederim.

Banka hesap numarası:

İş Bankası Keresteciler Merter Şubesi. Hesap no: 11-84-30000-73310. Pamukbank Avcılar Şubesi Hesap no: 0131 1235...

Mektupla yardım etmek isteyenler için adresim: Balık Yolu, Huzur Mah. Palamut sok. No:23 Esenyurt / İSTANBUL

Sayı: 242 30 Haziran 1996 Pazar
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Turgay ARGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR
Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● T. Turgay ARGÜN ● Cengiz AVCI ● Can BAKIŞLAN ● Bahadır BARUTÇU ● Fikret BOZLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mahmut ÇAĞLAĞ ● Gökhan DAĞLAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kasım ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇÖĞLU ● Altay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Celal TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer TALLERLİÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreteri: Aydın ŞAHİN ● Ali Orhan USLU ● Fotoğraflar: Tasarım: Murat YÜCEŞAN ● Cebriil OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletme: Orhan AÇAR ● Mahalle Bilgilerim: Susan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Sina Örs ● Reklâm: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Tur ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 1 0 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 650 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL
6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Pamukkapı Şubesine aittir)

Akşam Ofset

MobyDick

YAZAN ÇİZEN: CAVİT EKİN

Akşamsefası

7 Temmuz 1996 Pazar.. Sayı: 243... 50.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-486

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

YASADIŞI BİR MÜZİK GRUBU SAĞ OLARAK ELE GEÇİRİLDİ!!!

Grup Yorum'un müzisyenleri 15 gündür gözaltındaydı. Perşembe günü mahkemeye çıkarıldılar. Anlattıklarına göre kendilerine yapılmadık işkence kalmadı. Yaptıkları güzelim müziklerin, söyledikleri coşkulu şarkıların yerini, karanlık emniyet odalarındaki falaka, elektrik, filistin askısı uygulamalarında çıkardıkları acı dolu haykırışlar aldı. Evlerinde karakol kurulup, silahlı baskınlarla gözaltına alınan 'Grup Yorum' sanatçılarından ikisi tutuklandı. Tiraj ve imaj için durumu göre polis kıyafeti, Türk bayrağı kostümleri giyen, esen rüzgara göre girmedikleri kılık, takınmadıkları yavşaklık kalmayan şebek popçularını yere göğe koyamayan bu ülke, bu devlet, bu medya, Grup Yorum'un silahlı baskınlarla yakalanıp, işkencelerden geçirilmesi, hapislere tıkılması karşısında neden tınmıyor? 1987 yılında kuruldu Grup Yorum. 9 yıllık başarılarla dolu müzik hayatlarına, tam 11 kaset sığdırdılar. Egemenlerin medyasının "yoz kültür" politikalarını, hayatın içinden gelen damarlarla alaşağı ettikleri için görmezden gelindiler. Kliplerı televizyonlardaki hiçbir babayiğit (!) izleyiciye sun(a)madı. Herşeye ve her engellemeye rağmen kasetleri yüzbinler sattı. Sadece müzik yapmakla yetinmediler. Açlık grevlerinde cezaevlerinin önünde, 1 Mayıslar'da alanlarda, Okmeydanı'nda, Gazi'de halk saflarındaydılar. Üniversitelerde, fabrikada, Cumartesi annelerinin yanlarında hep onlar vardı...

Tüm yasaklamalara, baskılara, tehditlere rağmen konser vermedikleri kent, gözaltına alınmadıkları emniyet, işkence görmedikleri nezahaneyane kalmadı. Yılmadılar, usanmadılar. Onların adı "Grup Yorum"du "Geliyoruz" dediler. Bu gidişe rejimin bir "dur" demesi gerekti elbette. Devlet, bu ülkenin yetiştirdiği 4 sanatçıya, evlere karakol kurup gözatına almayı reva gördü: "Yasadışı bir müzik gurubundan 4 kişiyi, sağ olarak elegeçirdi!!" Grup Yorum sanatçılarından Kemal Sahil Sahir Gürel, Ufuk Lüker, İrşad Aydın ve Özcan Şenver, 21 Haziran'da gözaltına alındıkları tarihten tam 15 gün sonra siyasi şubeden çıkarılıp DGM'ye getirildiler. 4 sanatçı, tam 15 gün boyunca kendilerine aralıksız işkence yapılarak, Grup Yorum'dan ayrılmalarının dayatıldığını belirttiler. DGM'de Gürel ve Lüker, "örgüt üyesi" oldukları savıyla cezaevine tıkılırken, diğer iki sanatçı serbest bırakıldı. Grup Yorum, çıkışından bu yana gösterdiği karalılıkla, bugüne her türlü baskıyı aştı. Ne kadar çok işkence yaparsa, ne kadar çok işkence emri verirse, vekil olma şansının o kadar arttığını gören yeniçeriler bir yana, kendi evlatlarının işkencelerini başımıza haramı seçen, cezaevlerinde ikibini aşkın siyasi tutuklu ve hükümlü açlık grevinde neredeyse can çekişirken bile susan bu coğrafyanın insanları, umarız, Grup Yorum sanatçıları zindandayken yorumsuz kalmaz!!!

İŞTE Grup YORUM ADLI YASADIŞI GURUBA ÜYE MÜZİSYENLER VE ELEGEÇİRİLEN ÇEŞİTLİ ÇAP VE AKORTDAKİ MÜZİK ALETLERİ...

Akşamsefası

Memet Fuat ile polemik

Sen elbette benim dünyada
sevdiğim insanlardan birisin.
Ama bugünkü faşizan polisi mazur
göstermek sana yaraşmaz.
Bu ağır yazıyı onun için yazdım.
Dikkatli okudum, güvenle okuduğum için
Seni üzmüşsem ki, hiç istemediğim bir şey
Beni özürle karşıla.
Polisin, bugünkü polisin ne ve kim olduğu
her an ortada.
Halk çocuklarının bazıları da o. çocuklarıdır.
Bunların arasında işkenceci, değnekçi,
rüşvetçiler de var.
Anaları hariç
Gözlerinden öperim.
O dedikoduya gelince, o bir dedikodu
değil, bir kodu-dedi'ydi.

Dipnot: Memet Fuat, Adam dergisinde polisler hakkında tüy yatırmı bir yazı yazmıştı. Ben de buna **Evrensel** gazetesinde potisiye bir yazı başlıklı bir karşılık vardım. Bunun üzerine Memet Fuat, Sevda Sözleri diye bir yazı yazdı. Bu şiir taslağı bu polemiğin son perdesidir.

Can Yücel

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

Sivas'ta yakılan onlarca aydının 3. ölüm yıldönümünde, yeni kurulan hükümetin Adalet Bakanlığı'na Sivas sanıklarının avukatı Şevket Kazan getirildi.

Grup Yorum'un 4 elemanı günlerdir gözaltındaydı. Grup elemanı müzisyenler 15 gündür işkence gördüklerini söylediler. Mahkemeye çıkarılan Yorum'cuların ikisi için tutuklama kararı verildi.

KANLI KALEM

ERBA'KANLI GÜNLER

Dere sakin, tilki keyifli, tavuk kümes değişti, horozun boynu buruk. alem ne olursa olsun devran yine aynı devran. Yıllardır siyasi arenada yer alan islamcı parti ve o partinin lideri haz duyduğu şeriat düzeni için, cihat çağrılarıyla İran'ın yetiştirdiği putperest molla provakatörleri Türkiye'ye açıkça davet etti. Bu davet İran'ın hoşuna gitmiş olacak ki islamcı partinin propagandasını üstlenerek kırsal yerleşim bölgelerinde faaliyetlerini sürdürerek dini duyguları sömürüp iyiden iyiye sağlam bir temel oluşturdular.

12 Eylül 1980 askeri darbeyle siyasi partilerin faaliyetlerinin durdurmasıyla birlikte, **putperest provakatörlerin** de faaliyetleri bir ölçüde durmuş oldu. Ara rejimin (ASKERİ REJİM) sona ermesiyle yeniden yeşeranan siyasi partiler ve bu partilerin içinde yer alan islamcı parti şeriatçı güdümünden çıkamayıp cihat çağrılarını sıklaştırdı. Bu cihat çağrılarına sempati duyan müslüman kesim içlerine sızan provakatörleri seçemeyip, islamcı partinin bünyesinde kirli emellere sahip tetikçileri barındırmaya yeltiltiler. Bu kirli emellerin canlı tetikçileri dışardan aldıkları güdüm hevesine kapılarak aydın kesime kin kusmaya başladılar ve **2 Temmuz 1993'te Madımak Otelini ateşe verip, Hasret Gültekin, Asım Bezirci, Orhan Kaynak, Metin Altıok, Nesimi Çimen gibi 37 aydını katlettiler** bu acı hakkında herkes birşeyler söyledikleri, söyleyemeyenler kendini temizleme işine giriştiği ise de bu acı aşiyan gönlümüzde **bir yara olarak kaldı.**

Yıllardır kendini düzenin dışında tutarak demokratik laik cumhuriyete inanmayan islamcı lider **24 Aralık 1995** genel seçimlerinde seçim propagandalarında bağ emperyalizmin örnek göstererek bütün siyasi partileri rantiyecilik ve düzenin yanlış adamları olarak nitelendirip **"ABD-TÜRKİYE-İSRAİL"** işbirliğinden büyük İsrail planıyla emperyalizme gidiştir deyip **"TÜRKİYE-İRAN-PAKİSTAN" bermuda şeytan üçgeni** içerisinde islam birliğine cihat çağrısını yineledi tabii ki çağrı cevapsız kalmadı; kaçış yolu arayan DYP lideri kendine yakın parti ANAP'la kurduğu ANAYOL'u bırakarak **kara paraların aklanması** için REFAH'la gizli işbirliği yaparak REFAHYOL'u kurup, her iki parti de yüce divana giden yolu kapattı. **Ve adaletten de kaçtılar.** Refahyol'un kurulmasında 30 yıllık psikolojisinden ödün veren islamcı lider 7 aya yakındır gördüğü aksi atmaz başbakanlığının doldurulması için siyasi arenada laik demokratik rejimin nimetlerine saygı duymaya başladı REFAHYOL'un hükümet programına koyduğu **düzenden yana acıda ne ölçüde inandırıcı** metni maddeler bir dönüşün ilk müjdeleri olarak to plumu yeniştirmeye başlasa bile **Erba-kanlı günler için bir başlangıçtır bu günler.**

ERBA'KANLI GÜNLERİN UFKUNDA VAKİT HENÜZ ÇOOOK ERKEN BU SON FASILDIR EY GÖNLÜM SEN NASIL GEÇERSEN GEÇ..

Yeni koalisyonda bakanlık paylaşımı hala bitmedi. 3. MC çağrışımlı koalisyona, BBP de girmeyi dayatırken, Temel Karamollaoğlu gibi bazı isimler DYP tarafından veto yedikleri için bakanlık alamadı.

İsmail Beşikçi'ye 92 bin liralık mahkeme masrafı için haciz takibi yapılıyor.

Devlet Resim ve Heykel Müzesi binası faşist eğilimleri nedeniyle 1931 yılında kapatılan Türk Ocağı'na devredilmeye çalışılıyor.

Mehmet Ali Ilıcak'ın yeni gazetesi Önce Vatan, ilk sayısında Cumartesi Anneleri'ni, "Eli kanlı katillerin yakınları" diye duyurdu ve "Cumartesi Anaları denen kadınların yaptığı eylemlerin arkasında Türkiye'nin bölünmesini, insanların birbirlerine düşmesini ellerini ovuşturarak söyrederek bekleyenler var değerlendirmesini yaptı...

HAFTA SONU NE YAPAK?

✓ **"gelsene dedi bana/kalsana dedi bana/gülsene dedi bana/ölsene dedi bana/geldim/kaldım/güldüm/öldüm", (vera'ya, nâzım hikmet)**

✓ vay be, sen nelere kadirmişsin ülen iktidar hırsı!. hacı ile bacı'yı yanyana getiriyor!. olmayacak hesaplar yapıyor!. pislikler örtüyor!. ve herşey, herkesin gözleri önünde olup bitiyor!. şeffaf ve demokratik!. nereye kadar!.

✓ sivas katliamı sanıklarının avukatı şevket kazan adalet bakanı oldu!.

✓ jim morrison'un ölümünün 25.yıl dönümü!.

✓ şiirler, bob dylan, haz: mustafa yılmazer, fahri öz!. şarkılar-şiirler, leonard cohen, haz:mustafa yılmazer, ayraç yay!.

✓ tarih ve toplum'un temmuz sayısı çıktı!. toplumsal tarih'in temmuz sayısı çıktı!.

✓ meral onat, kadınlar hamamı - altay martı, ağır aksak öyküler - uğur durak, mırmır:ar, parantez yay!.

✓ **"benim doğduğum köylerde/ceviz ağaçları yoktu/ben bu yüzden serinliğe hasretim/okşa birazı"**, (hikaye, **cahit külebi**)

✓ amerika, jean baudrillard, çev:yaşar avunç.. baştan çıkarıcının günlüğü, sören kierkegaard, çev: süha sertabiboğlu, ayrıntı yay!.

✓ okyanus yayınları'nın dünya masalları dizisi'ne alaka gösteriniz!. özellikle hint ve eskimo masalları'na!.. leziz pek!.

✓ cezaevlerindeki açlık grevleri, ölüm orucuna döndü!. galatasaray lisesi önü cumartesi anneleri'nden esirgeniyor!. işçiler, memurlar eylemde!. sivas'ta, sivas katliamında ölenleri anmak isteyenler coplandı!.

✓ askerliğini yapmayan mehmet ali ılıcak, önce vatan gazetesini çıkardı!.

✓ **"artık kaç kişi yeniyoruz/halk adına dökülen kan sapı güldah güzelliğinde bir bıçaktır./dişlerin arasında.../ispanya'da/ve her yerde..."**, (her pazartesi **turgut uyar**)

✓ şimdi hedef L-Manyak!. L-Manyak'ın geçen sayısı met üst'ün uluorta sözler yazısı neden'iyle toplatıldı!. kahvede, sokakta, her muhabbette söylenen sözler, gayri meşru ata-sözleri kamuoyunun bilmem nesini bilmem ne etmesinden zart zurt gerekçesiyle!. kim lan bu kamuoyu!. o lafları edenler kamuoyu değil mi!.

✓ **ÖKÜZ** diyoruz, karpuz yerken çok iyi!. tavsiye!.

MANSUR ŞEBBOY

(uykusuz hergele)

Akşamsefası

TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

../..

âlemde hır sevinçler birinçç olma telaşında
kelimeler söyleyenden heyecanlı endamlı
hiçkimse'ye çıkıyorken her sokak
her eve herkese kaç çok kimse engerek
hüzzam makamı'nınsa ta orta yeri oynak
ki içzenginliğimiz çoğu zaman
dışımızın yoksulluğu değil mi

pinta gemisi'ndeyiz faturaları kan ödüyor
ve utanma duyu organı kaldıysa ciğerimiz
en sonra van gogh'un odası'nda uyandım
bir elimde kesilmiş iki sağır kulağım

"zemheri"

../..

düşkün ve budala ruh: köylü fakir özürlü
anlam çöl kipi fikir beyin refleksi
elma'nın elma olmaktan başka
bir menfaati olabilir mi

büyükler sıfatlarını öne çıkara çıkara
ovuyorlar ötekilerin diramlarını
evren prömierine çıkmış karanfil devamsızı
neron da boş zamanlarında insandı

tabu nedir: allah'ın bildiğini kuldan saklamak
ya insan olmasaydık gece'den korkar mıydık
ruh'un bollaşmasına dostluklardaki
jest azlığı neden oluyor

çocukları kendimize benzetmediğimiz
önceki halleriyle severiz
kediler gibidir gürültüler de
elin insanları bunlar aşk fakirlerin işidir

"zemheri"

../..

Akşamsefası

SOLMAZ & BARUTER

LOMBAK

LAN BENİ KATİL Mİ EDECEN?.SANA KAÇ KERE MİNİ ETEK GİYME DEMEDİM Mİ,HA?!

LAN BALIK GARI BU!

AAA! AA!

AAA!

HASİTTİR BEEE!.. KARA KUTU UÇAKTAN DÜŞTÜ KAPTAAAN!

BLACK BOX

LÜTFEN GİT CEMİL!.. ÇOCUKLARIMIZA SENİN YILLAR ÖNCE ÖLDÜĞÜNÜ SÖYLEDİM.!..

HA HA HAA! DEMEK BABAM OLACAK SALAK MUZ KABUĞUNA BASIP, KANALİZASYON ÇUKURUNA DÜŞMÜŞ HA!

Hİİ HOOO HAA HAAA!.. AY ÇOK KOMİK ÖLMÜŞ BİZİM PEDER!.

KORKMANA GEREK YOK!.. O VEJETERYAN BİR VAMPİR!..

FADİK DOĞURDU

Hem de 7 tane

1 2 3 4 5 6 7

Küçük kızım, Nisan ayının sonlarında bana evde bunaldığını ve biraz gezip eğlenmek istediğini söyledi...

MAUUUVVVVV! YOK MU BENİ ZİKEEN?! ERKEK YOK MUUU?. MAUUUUU!..

Modern görüşlü çağdaş bir baba olarak, bu yaşta bir kızı evde bunaltmaya hakkım yoktu. Flört her genç kızın hakkıydı...

ASSAA ASSA, DAHA ASSA...YOK, ÇOK ASSAGA İNDİN, ÇIK YUKARI, ÇİÇ ÇIK! HAH..TAMAM!.OHH ERKEĞİM KAPLANIM BENİM!..

ÇABUK OL LAN OSMAN, SIRA BENDE!..

Mahallenin gençleri kızıma karşı sevgi ve saygıyla yaklaştılar.. Seviyeli arkadaşlıklar ve zararsız flörtler yaşandı...

SST, LAN ENTEL!.. SU SENİN KIZI ASSA YOLLA DA BİRAZ EĞLENELİM HA!

KORKMA LAN, ACITMAYIZ... SADECE ÖPÜCEZ, SÖZ.!

ARKADAŞLAR BAKIN!.. AÇIKTA BİZ TIKLATALIM ŞUNU... YAP Bİ KIYAK HADİ!..

Fakat giderek kızımın kilo almaya başladığını, özellikle de arkadaşları ve üstten komik bir görünüm kazandığını farkettim. Yeterince Şişman değil "gebe" olduğunu söyleyene kadar bayağı endişelendim...

Üstten görünüm

Arkadan görünüm

Gebeliğinin son günlerinde küçük kızım kendine, doğuracak kuytu yerler aramaya başladı...

KIZIM.. BAK NE GÜZEL KUTU YAPTIM SANA... HADİ ÇIK ORDAN!.

ÇATTIK HAA, KEYİF BENİM DİİL Mİ KARDEŞİM, İSTEDİĞİM YERDE DOĞURURUM!.. AL SEN O KUTUYU, SANDALCILIK OYNA!..

Fadik en sonunda aynen böyle 7 tane sıçan suratlı yavru doğurdu...

miiiv!

BANA DA BU YAVRULARI NASIL DAĞITACAĞIMIN TASASI DÜŞTÜ. DİYORUM Kİ, HELE Bİ ELE AVUCA GELSİNLER, SÜTTEN KESİLSİNLER DE, KEDİ DOSTU OKULLARIMIZA VERSEM ŞUNLARI!..

Bİ KAÇ HAFTA SONRA BEN YAZARIM, GELİR SEÇERSİNİZ, TAMAM MI?.

Temenni kası!, yavruları kakalamak için yeter bu kadar soytarılık yaptığın!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erlem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

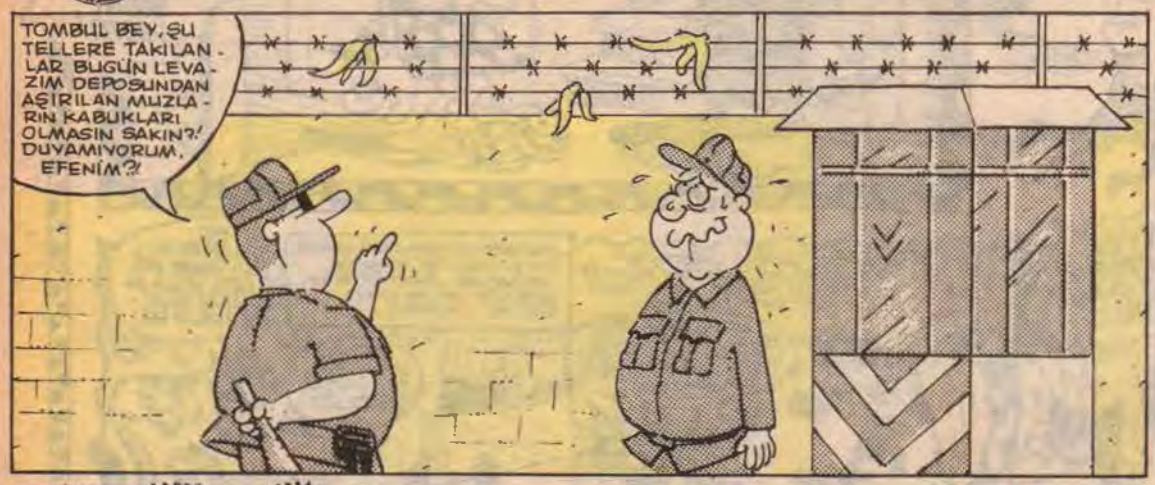

DUMUR

Güneri İçoğlu

*Gerçekten görülüp, belgelenmiş bir sahnedir..

KOMİKAZE

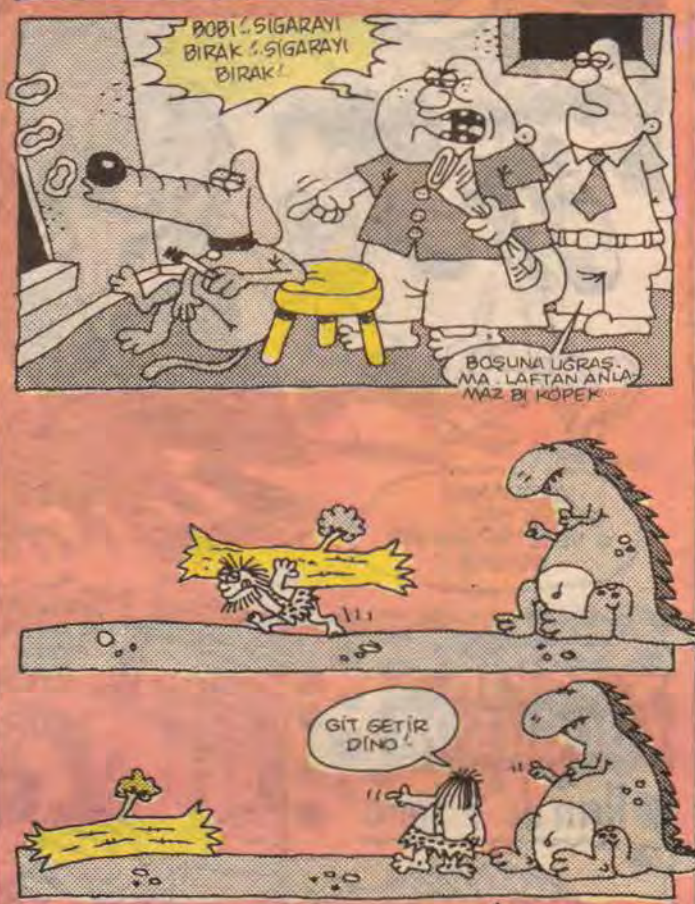

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ÖLÜRKEN BÜTÜN HAYATIMIZ BİR FİLM ŞERİDİ GİBİ GÖZLERİMİZİN ÖNÜNDEN GEÇERMİŞ YA... İŞTE...

İİİİİİİİİİİİİ!

Fren sesini duyduğumda.

...Artık çok geçti...

GÜM!

AYY! ADAMA ÇARPTIN!..

...Adam dediği bendim...

HASTIR YAA... KİMSE GÖRMEDİ, TÜYERİZ...

DURUN... KIPIRDATMAYIN...

TAKSİ ÇAĞIRIN!..

KODUMUN HERİFİ... ÇARPTI KAÇTI YA...

Ölüyordum.

O şey doğruymuş... Hayatım bir film şeridi gibi geçmeye başladı gözlerimden..

...Ee... Şey olmuştu... Tırnağım batmıştı... Cımbızla şeyetmiştim...

Kiraz yemiştim, kurtlu çıkmıştı...

...Bir de şey vardı... İlginçti... Neydi o yaa... Eee... Neydi? Hay Allah neydi... Unuttum...

...Neyse onu boşver... Bir ara saçımı önden ayırmıştım, yakışmıştı...

"Migros'a gitmiştim, param yetmeyince aldıklarımdan şeyi.. Bazı sayılmış sosisi geri bırakmıştım...

...Bir gün sıcaktı, beyaz eşya satan mağazanın önüne raks vantilatörler koymuşlardı... Birisi açıktı ve ben, on dakka...

...Önünde durup serinledim, dükkancı kızdı... Hadi kardeş hadi, dükkanın önünü kapatma, dedi...

...Oduncu görleği almıştım. Güzeldi... Ve... Ve...

...Tanrım! Bu hayat benim miydi?.. Gözlerimin önünden film şeridi gibi geçen bu berbat hayat... Hayat değil...

...Çok boktan biçeydi... Ben. Ben ne kadar enayi bir hayat yaşamıştım ben... Yaşamımın önemli anlarına bakar mısınız.. Hayır! Ben ölmemeliyim... Ve... Bundan sonra... Yoo... Ölmiycem...

AAA

GÖZLERİNİ AÇTI!..

AMBULANS DA GELİYOR...

VALLAH BRAVO, HERİFİN BÜNYESİ ÇOK GÜÇLÜYMÜŞ.. MUCİZE YANİ...

BENCE KESİNLİKLE YAŞAR BU!..

Tabii yaşayacağım,.. Hem de nasıl yaşamak...

Viyuviyu.. Vi.. Yuviyu

AYY! YARALI BENİ MINCIKLADI DOKTOR!..

MÜMKÜN DEĞİL NECLA İSTEMSİZ B ADELE HAR KETİDİR...

Akşamsefası

Sevgili Kader Abla.....

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

NEREE GİTTİN GİİİİZ?!! NERDE GALDIN OROSBUUU!.. DONDUM BURDA DONGDUM... !!.....

GARA MIYMINTI SENİ... ANAN DA BEYLEYDİ... BİR İŞİ BECEREMEZ YARALI BARMAĞA İŞEMEZİDİ!!!

ANAMA KÜFRET, BABAMA KÜFRET... SOM AĞZINDAN NERELERE GİDİİM BEN... VEYSİ ÖLDÜ ÖLEL(KANIMI KURUT-TUN, YEDİN GENÇLİĞİMİ ...

BİLİRİM, OĞLUM DA SENİN YÜZÜNDEN DERTLERE GALDI... SEN ÖLDÜRDÜN OĞLUMU GAHPE! GARA GAHPE!.. GEL DE YUĞ BENİ... SÖYLETME.!!!

VEYSİ'MİN HATIRI UĞRUNA GATLANIRIM SANA... AHDI VARIDI RAHMETLİNİN... BU HUZSUZA BAKMAK BOYNUMUN BORCU OLSUN DEDİYİDİ!..

ALLAHIM SABIR VER... ALLAHIM SABIR VER... YETER GAYRI BU IZDIRAP!.. ORUZBU DA SENSİN, GAHBE DE SENSİN!! SOYKA DA ANANDIR!!! DEVRİL ARTIK KOCA KÜTÜK!!

YOKARI!..YOKARI!!! GULUNÇLARIMI OĞSANA GIZ!!! HEÇ ELİNE İŞ YAGIŞIR MI SOYKANIN!!!

EEE...YETER!.. HAYDI DÖKSENE SUYU.. GÖTÜMG DONDU!! ZATÜRRE Mİ EDECEĞN BENİ GALTAK SENİ!!

AEEYY ... YANDIM ANAM... SICAK GIZ BU, ILIŞTIR!! AÖEERE EEYYH!..

BABALI GÜNAHI BOYNUNA AYNI ANASI.!! NE BAKIYON EYLE DIK DIK... DÖKSENE SUYU GAVURUN DÖLÜ!!!

FODÖMM!!!

GIZ ANAM, ÜZME BU GADER GENDİNİ... YÜCE RABBİM BEYLE YAZMIŞ... TOPARLAN BİRAZ.. BİZ VARIZ, AÇTA AÇIKTA GALMAZSIN... CENAZE İÇİN VERİRİZ ÜÇ-BEŞ KURUŞ...

SAĞOLUN DOSTLAR... EKSİK OLMAYIN... ALLAH RAZI OLSUN... RAHMETLİNİN DÖSSEĞİ ALTINDA Bİ KIRIL ÇIKINI VARDI.. ONLA GÖMERİM TOPRAĞA EVELLALLAHİN İZNİYLE..

Gece...

VE KADER OTURDU.. SON DEFA KENDİ ELLERİYLE YIKADI KAYNANASINI.. FUKARALIĞIN O BİN PİŞMANLIĞIYLA.. HELE ALINYAZISINDA ACI

ÇEKMEK OLMAYA GÖRSÜN... NE TEYEMMÜM İÇİN İMAM'A VERECEK PARASI, NE DE İÇTEN İÇE KIZIP AĞLAYACAK BİR KAYNANASI VARDI ARTIK..

BB: (Hiçbir cinsellik sömürüsüne meydan vermeksizin) Kadınlarla ilişkilerim gayet doğal ve rahattır. İşin içine hiç kurnazlık girmez. Onların bende gördüğü o savaşçılık ve anlayış, apaçık ve şehvetli kurnazlığın ta kendisidir zaten...

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Günlük olağan yalaklanmalar

- İnsanoğlu kuş misali... Yani bazen öyle papağan gibi konuşabiliyo... Danışmanlar bişey diyo, siz tekrarlıyosunuz... Yoksa ben adil düzeni, niye Marksizm'e benzetiim?.. Marksizm ne?.. Ben anca Mark'ı bilirim, sizm'le uğraşamadım... Eski lafları unutalım Necmettin Bey, o demeçler danışman hataları... Çok afedersiniz, bazı danışmanlar puşt misali...

- Tamam Tansu Hanım, geride kaldı onlar... Hepimiz zaman zaman tuymuna konuşuruz...

- Neyine konuşuruz?..

- Yani gereksizce, laf olabilsin diye... Ben de size, "taharet bilmeyen Batılılar'ın uşağı" demişsem vaktiyle, ya sarhoşken demişimdir veyahut size değil de başkasına şeederek... Yani kızım sana söylüyorum, gelinim asıl hedef kitlem sensin gibi...

- Okey... Bakınız, Özer de size özel hurma konsantresi gönderdi... Burbon esanslı... Gülsuyu nektarı..

- Sağolsun... Ben zaten oldum olası İstanbul Bankası'nı severdim... Özer Bey'in kitabını da okudum... Vallahi ağladım...

***

- Alo, buyrun...

- Alo, Muhlis bey mi?.. Sizi çok beğenerek okuyorum... Bi ara hep "Fakak" diyodum...

- Nasıl?. Alo, ben Muhsin... Kimsiniz?..

- Ah, özür dilerim Muhsin Bey... Sizin filminizi de izlediydim ben... Pederiniz "Karı isterem" diyodu...

- Tansu Hanım, siz misiniz?..

- Kesinlikle...

- Kafanız biraz karışık mı ne?.. Ben Muhsin Yazıcıoğlu...

- Ay, doğru... Nasılsınız?.. Ben olağanüstü hal ve hatır sormak için aradım... Hatırım için güvenoyu verir misiniz diyerekten... Meclis aritmetiği sıkıştı, yolun bundan sonrasını hatırlarla gidicez...

- Olur, veririz ama Devlet Bakanı olmak isterim... Hatta zamanla devlet olmak isterim...

- Bunların hepsi konuşulur, halloiur... Üçüncü emsi fırsatı doğmuşken işi bozmayınız..

- Em-si mi?. Ha, MC diyorsunuz... Mertebe isterim...

- Bakınız, yaşınız daha ufak Muhsin bey... Maşallah, Charles Bronson'un gençliği gibisiniz... Gelin birarada olalım... Lütfen... Nabzım arkamda atıyor sayın Printeroğlu...

***

- Alo, paşam, saygılar... Alo... Doğan Paşam...

- Heö?..

- Ben Necmettin Erbakan paşam... Nasılsınız?..

- Tuzak mı bu?.. Ben taikim... Şanlıyım... Tansu'nun haberi var mı aradığından?..

- Tabii, kendisi aradı... O da şu an Muhsin Bey'le görüşüyor...

- O niye o?.. Muhsin bişey yapmasın serçeme... Yaşatmam... Kolordu gönderirim... Kanaryama dokunmayın...

- Sakin olun paşam... Güvenoyunuza çok ihtiyacımız var... Bi kereliğine istiyoruz, sonra hiç vermeyin...

- Neaa?.. Şeriatçıya oy vermem ben... Tansu ne diyo?.. Kabine fena değil gibi aslında... Muhsin, kabinde gözetlemesin Tansu'yu... Mareşal gönderirim...

- Eğer güvenoyu verirseniz, Tansu Hanım size üç günlük bir tatil ziyaretine gelecek... Hemen, apar topar... Sizin demir gibi iradenize ihtiyacı var...

- Yapma yau... Verdim gitti lan... Laikim ama ha... Tansu hemen gelsin... Muhsin'i vurdurtmayın bana.

- Ehi ehieh... Sağolun paşam... Bi ricam daha olacak... Yarı Tansu - yarı Atatürk resminizin Atatürk kısmını kaldırsanız... Oraya Seda Sayan'ın yarısını ekleriz... O da sarışın... Nefis o da...

Firavunun Laneti

Firavun'un Laneti hikayecilik sunar: RUH GÖÇÜ

GÜNERİ İÇOĞLU

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

LeMan 10

Romina, 3 Haziran sa
her zamanki rutinliğin
günü bayiilerde her z
mizle karşılaştığında,
Basın Dağıtım şirket
ne olursa bundan sor
bu konuya değinmesi
rinin birleşmesinin "as
Romina: "Dayatılan d
ri bile yok" diye konuş
eşi ve kızı bir toplant
Aydın Doğan, Romina
rek, **"Aaa! Deli bu kı**
sonu bellidir: Romina,
ten çıkartılır. Romina'r
ra, onu da başkalarından öğrendik. Hemen kendisini aradık. İşten atılmasını **"doğal karşıla**
değişmediğini aktardı. Üzülme sen Romina: Tüm bu olan bitenin, zatialilerinin kokuşmuş m
kadar doğal. Patronların, kendi aralarında yaptıkları anlaşmaya göre artık **ikiteIII** civarında
mi güzel"! Gazeteleri, televizyonları, radyoları var, **"özel mi özel"**! Ama onların ruhu yok, o
Romina; gökyüzü seni bekliyor, uçabildiğin kadar uç... **Böylesi bir konuda gösterdiğin ces**

FARKI PROMOSYONU

Basın tarihine geçecek bir ilke daha imza attı bizim uyanık medyacılarımız. Aynı gazeteyi iki değişik isimde iki farklı fiyattan satıyorlar. Bir tanesi ismi POSTA olan; 75 bin lira, promosyonlu. Diğeri 'İYİ GAZETE' isminde olanı 10 bin lira promosyonsuz. Fotoğraf ve haberlerin yerlerini değiştirip küçük büyüklüklerini ayarlayarak güya tıpkı basımdan kaçılan bu iki gazetede promosyon farkının 65 b'inTL'ye tebabul ettiğini öğreniyoruz. İşin ilginç yanı 'İYİ GAZETE'nin reklam kampanyalarında promosyonsuz gazete olmayı bir erdem gibi sunmalarıydı. Ki promosyonlu olanını do aynı ekip, tıpkı basım olarak çıkarmaktadır. Kafanız karıştı değil mi? Hiç karışmasın! Şeytanın aklına gelmeyecek orijinal fikirleriyle basın literatürüne adını yazdıran bu kurnazlar yaptıkları habercilik ve gazetecilikle basın tarihine katkıda bulunsalar o zaman gerçekten şaşırabilirdik.

POSTA

Dışişlerini de teslim etti

Erbakan'ın, ABD'li konuklarla asıl görüşmeyi yapması, görüşmeye kendi g
ge dışişleri bakanı Gül'ü alması, dış politikayı ele geçireceğinin işareti o

Tansu Çiller yalnız kaldı

Söylemez'i kaçıracaklar

Ağar, Başbuğ'un yanına makam yapacak

CEZMİ ERSÖZ

Hiç şüphesiz devrimciydi Neriman Abla!

12 Eylül günlerinde, evine gidip iğne yaptığı fohişeye bir cemse dolusu asker tecavüz etmeden önce de devrimciydi... Yıllarca sigorta hastanelerinde hemşirelik yapmış, emekliye ayrılınca da hem insanlara yardım etmek hem de onu geçindirmeyen emekli aylığına üçbeş kuruş daha katabilmek için beyaz spor oyakkabısıyla ev ev dolaşır iğnecilik yapardı. Kir düşmüş soçlarını hep kısacık kestirirdi. Omuzları hep dikli. Yaz kış rengarenk hırkalarla dolaşırdı. Yüzü güneşten, rüzgarlardan, gördüğü acılar ve sefaletlerden dolayı kavrulmuştu. Ama iri, kahverengi gözlerindeki çocuk bakışları yumuşatırdı o sert, köşeli yüzünü. Gözlerinde ışıklar, sevimli şakalar, masallar, umutlar saklıydı...

— Hiç şüphesiz devrimciydi Neriman Abla!

— Kocası yıllar önce Almanya'ya teknisyen olarak gitmiş, orada bir Alman-k.adınla evlenmiş, bir daha dönmemişti.

Çocukları ise bizdik onun... En küçüklüğümüzü, en çaresiz hallerimizi bilirdi o bizim. Gece altımıza işeyip çarşafları kirletmeyelim diye, annelerimiz bizi ana göndenr, o da tek tek kuyruksokumlarımızın üzerinde bir yere çimdik attıktan sonra: **Koca adam oldunuz, hala altınıza işiyorsunuz** deyip evimize gönderirdi. Gerçekten işe yarardı bu yaptığı. Belimizi çektiği geceler altımıza işemezdik... Onun en büyük keyfi maç yaptığımız günler, sahanın kenarına elinde hasır çantasıyla gelip bize mangorinli ekmekler hazırlamaktı. Üzerlerine toz şeker dökmeyi de ihmal etmezdi...

Çocuktuk; düşlerimizden yaptığımız o masum ve o bembeyaz bulut başımızın üzerinde bizi korurdu. Ama kısa sürmüştü çocukluğumuzun bu cennet günleri. Ne başımızın üzerinde düşsel bulut, ne Neriman Abla'nın meleksi sevecenliği hayatın acımasızlığından çekip kurtaramamıştı bizi.

Neriman A

Masalların, oyunları, şakaların, bilip tükenmeyen turnuva maçlarının, deniz gezintilerinin pikniklerin yerini acı, yıkım, ölüm ve yoksulluk ri almaya başlamıştı. Çevremizde, mahallen kansızlık yüzünden iyileşemeyen hastalar, iş vulanlar, geçim sıkıntısı yüzünden boşanan ranlar, intihara kalkışanlar, parasızlık yüzün mi yanda kalıp çalışmak zorunda kalanlar, kedip bilinmeyen bir yere gidenlerin öyküleri düşkınlığı, umutsuzluk ve cansıkıntısıyla tan yavaş yavaş... Gözlerimizi bir kez daha, om çocukluğun neşesi ve umuduyla değil, ha merakla yine Neriman Abla'ya çevirmiştik: **düzelir bütün bunlar çocuklar, devrimk devrim yapmak için dersimize iyi çalışmak** yordu o da bize. Devrim sözcüğünün bu söylendiğine ilk kez tanık oluyorduk. Peki ya, **işmak** neyin nesiydi? Sonradan anlamıştık, yalan yanlış bilgilerle dolduran düşünme yapma yeteneğimizi körelten, okuldaki dersl ğil, başka şeylerden bahsedi'yormuş Nerim İşinden artı kalan vakitlerde bir partinin ka rında ve sendikada çalışıyordu. Ve kalan za da hastalara, yoksullara, başı dertte olanlara koşuyordu: **Ders çalışmalısın,** kastettiği bu mon Abla'nın...

Sevgililerimizle birlikte olmak için yer bu mızda aklımıza ilk önce onun bodrum katı cük, şirin evi gelirdi. Önce **Çocuklar bir gön laf olur**, der ama sonunda bizi kıramaz, u vimli bir pinokyonun asılı olduğu anahtarlığı hemen: **Sakın kimseye gözükmeyin, ses sessiz çıkın,** der, sonra da, beyaz spor ayak yanımızdan çabucak uzaklaşır, dersi'ni yap derdi...

Bir yaz ikidisinde, Nerimon Abla'nın evin me sonrasının o haklı, o masum uykusun

Akşamsefası

YARESİNE BİNİP, İP GİTTİ...

Kanal D gurubuna ait **"D Radyo"**daki programına ılar. Ancak canı biraz sıkkındır. Çünkü, Cumartesi okuduğu LeMan'ı bulamamış, pazar günü dergi- Doğan'a ait **Yay- Sat** ile Dinç Bilgin'e ait **Birleşik** irleşerek tekelleştiğini okumuş, üzülmüştür... İşte ur... Romina' nın, **"D "Radyo"**daki canlı yayında atını değişirir". Doğan ve Bilgin'in dağıtım şirketle- tekelleşme değil mafyalaşma olduğu"na değinen n payı yüzdelerine bakılırsa, LeMan'a tahammülle- ur. Tam o sırada da tesadüf bu ya Aydın Doğan, ıkmış ve özel aracında D Radyo'yu dinlemektedir. bu sözlerini şaşkınlık içinde dinler ve eşine döne- **ydun değil mi? Bana 'mafya' dedi"** der... Filmin n Doğan'ın cep telefonu direktifiyle hemen o an iş- vazusu yüzünden, başına gelenleri tam bir ay son- nı ama dağıtım tekeliyle ilgili olarak düşüncelerinin **edyasında** tek satır haber olmaması, işten atılman lamayacak olman da... Onların plazası var, **"güzel için "hiç şansları yok"**. Oysa senin teyyaren var, **duyarlılık için de teşekkürler.** KUTLU ESENDEMİR

Duyuruları

GİT Yürüyüş Kulübü, 14 Temmuz Pazar, Patikalara, derelere, yaylalara, şelalelere yürüyor. Katılım 750 bin lira. Bilgi - Timur Danış-Yasin Adıyeke...

-Galata Kulesine beş penaltı şampiyonası 20 Temmuz Cumartesi. Tüm ayrıntılar GİT'de

BB Kedi Servisi.. 1.5 aylık 3 yavru. Sarı beyaz erkek ve üç renkli iki dişi. Onlara 336 41 96 nolu telefondan Başak'la konuşarak ulaşabilirsiniz... 3 yavru da Nuray'da var. İki dişi bir erkek Nuray'ın telefonu 259 67 96. Bir tane yetişkin beyaz Van kedisi ise zorunluluktan yeni sahip bulmak zorunda. Cihan Yeşil Elma'da... 2.5 aylık, sırtı tekir, patileri ve karnı beyaz, oyuncu mu oyuncu erkek bir kedicik, sıcak bir yuva arıyor... Tel. 216 - 410 04 83

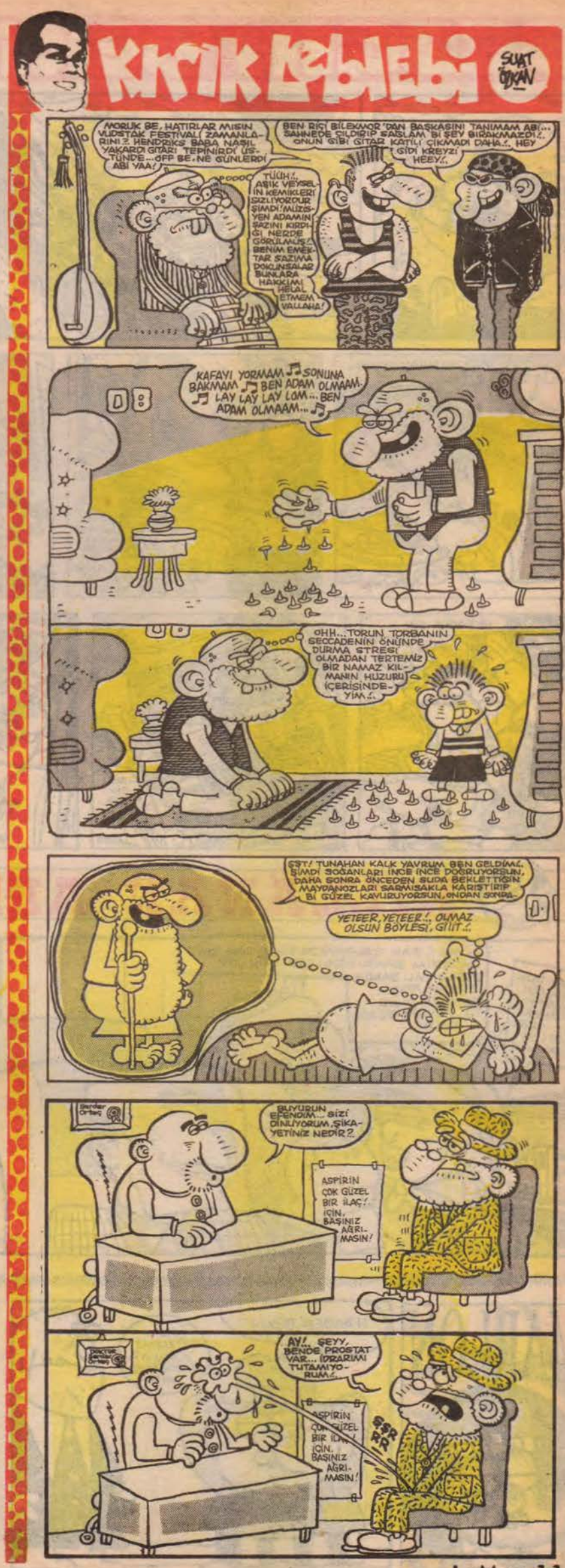

...la ve Devrim...

teslim etmeden önce, duvarına asılı fotoğrafa görmüştüm o günden sonraki hayatıma yön verecek o zeki bakışlı, muhteşem sakallan olan adamı. Neriman Abla bize onu **Kral Marx**! diye tanıtmıştı. Çok kısa bir sürede neyin ne olduğunu öğrensek bile bizim aramızda **Marx**'ın ön adı hiç değişmedi. Çelişkiler bizi oradan oraya savuruyor, baskılar altında bunalıyor ve hızla yoksullaşıyorduk; ama olsun bizi seven, düşünen, kollayan bir kralımız var, diye düşünüyorduk: Evet, **Kral Marks**'tı onun adı! Mitingden mitinge koştuğumuz, sokak duvarlarını iddialı afişlerle donattığımız, artık kimseye sürpriz sayılmayan korsan gösterilerle devleti şaşkına çevirdiğimiz, gökyüzüne gözü kara bildiriler fırlattığımız ve gözaltına alınmaları adeta sıradan bir soğuk algınlığı gibi gururla yaşadığımız o yaşamla ölümün birbirinden ral çaldığı günlerde kimin aklına gelmişti Neriman Abla'ya o yersiz şakayı yapmak bilmiyorum, ama nedense fikir ortaya atılınca hepimiz istisnasız ortak olmuştuk bu günaha...

Taksicilik yapan bir arkadaşımızın arabasında kurduğumuz telsiz sistemiyle o gün radyosunu dinleyerek evinde temizlik yapan Neriman Abla'nın önce dinlediği şarkıyı kestik; ardından kalın ve tok sesli bir arkadaşımız mesajı kesin bir ifadeyle okudu: **Dikkat!.. Dikkat!... Devrimci halkımıza önemle duyurulur. Devrimci Marksist Güçler biraz önce iktidara el koymuştur... İkinci bir emre kadar sokağa çıkmayın ve yeni bildirilerimizi bekleyin... Devrimci halkımıza önemle duyurulur!**

Ve bu mesajın hemen ardından içinde devrimci devrimci marşı olan bir kaseti koyduk teybe...

Hepimiz büyük bir heyecanla Neriman Abla'nın: **Çocuklar, devrim oldu! Yaşasın, devrim oldu!** diye sokağa fırlamasını bekliyorduk. Ama Neriman Abla bir türlü evinden çıkmıyordu. Sonunda beklemekten vazgeçip evinin bahçe kapısından girip penceresinden içeri baktık. Elinde temizlik beziyle divanına oturmuş kara kara düşünüyordu. Yüzü sapsarıydı. Bizi görünce hemen toparlamaya çalıştı kendisini. Penceresin'inyanına gelip büyük bir dikkatle ifadelerimizden bir anlam çıkarmaya çalışırken: **Çocuklar radyoda söyledi demin yoksa yanlış mı duydum, devrim mi olmuş?** diye sordu bütün gücünü toplayarak. Neriman Ablo'nın bu hali bizi derin bir düşkırıklığına sürüklese de, son bir ümitle oyunumuzu sonuna dek oynamaya kararlıydık.

En yapmacık tavırlarımızı takınarak ve neredeyse son gücümüzle: **Evet, Neriman Abla, düşünsene devrim oldu! sonunda oldu müjdemizi isterim!** diye bağırdık... Neriman Abla göstermelik sevincimize hiç aldırmadan kaygılı bir sesle: **Herşeyi kamulaştırırlar mı acaba çocuklar?** dedi ansızın. Aramızdan biri bilgiç bir tavırla: **Bütün fabrikaları, tarlaları ve evleri kamulaştıracaklarmış,** diye öne atılınca: Neriman Abla adeta ağlamaklı bir sesle: **Ama olur mu? Ben bu evi ne zorluklarla aldım,** dedikten sonra elindeki temizlik beziyle halının üzerine boylu boyunca düştü. Bayılmıştı!..

O günden sonra evine kapandı Neriman Abla. Özür dilemek için kapısını çaldığımızda bile bize kapısını açmadı. Belli ki bize çok kırılmıştı. Çünkü onu fazlasıyla utandırmıştık. Hiç beklemediği anda ruhunu çırılçıplak soyup ortaya koymuştuk. Çünkü iktidara kim gelirse gelsin kendisinden birşey alıp götüreceğine inanıyordu. Bu gizli korku ruhunun derinliklerine sımsıkı sarılmış pusuda bekliyordu.

Çünkü o hayatı boyunca yoksul yaşamış ve haksızlığa uğramıştı. İktidara gelen her yeni hükümetle sofrasındaki bir lokma eksilmiş, yapılan her askeri darbeyle son özgürlüğü elinden alınmıştı.

O hastalıkla bezdiği devrimin bile canıyla tımağıyla satın aldığı evini elinden alacağından korkmuştu bir an.

Bu gizli korkusu dışında hiç şüphesiz devrimciydi Neriman Abla!

* Asım Bezirci 7 Temmuz saat 18.00'de İstanbul Evrensel Kültür'de anılıyor. Tel: 0212 243 08 03-06
* Babası halen tutuklu olan, Eda Akbaba iki yıldır lösemi hastası. Eda'ya yardım için banka hesabı: Vakıflar Bankası Şişli Şubesi Bilal Akbaba. Hesap No: 204 66 32.

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

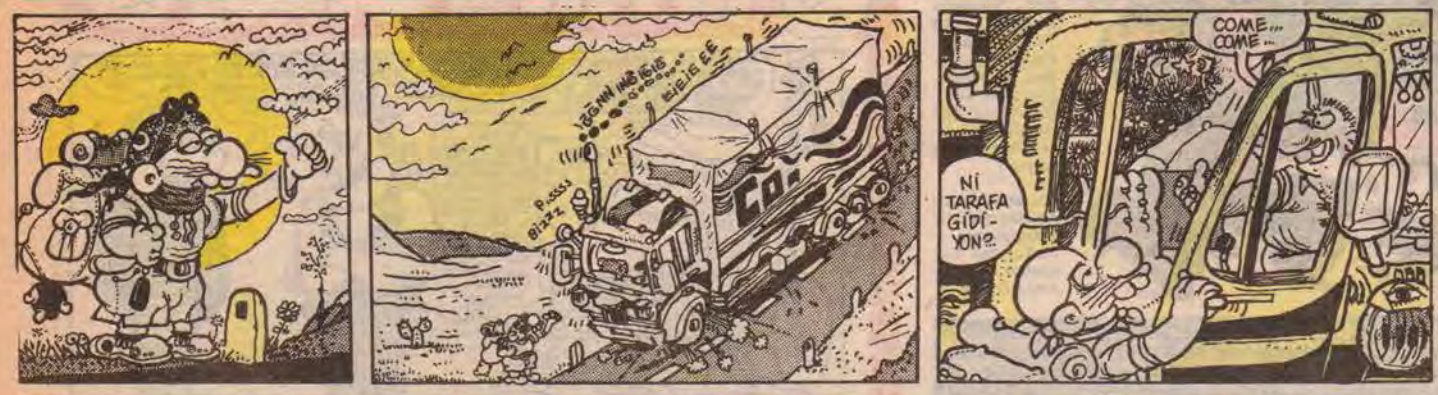

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Yak aydını aydınlan!

Ülkemizi nasıl aydınlatacaklar? **Aydınları yakarak!**

Tıpkı üç yıl önce Sivas'ta olduğu gibi.

Ya yaka yaka ortada aydın kalmazsa?

Aydın bulamayan kitap yaksın!

Böyle yapılmazsa **yanar döner sarışının** korktuğu başına gelir sonra, ülke karanlığa gömülür.

Hani Erbakan başbakan olursa ülke karanlığa gömülür diye korkup "Erbakan ile hükümet kurup ülkeyi karanlığa gömme Mesut" diye çağrılar yapan **yanar döner sarışının...**

Ancak Erbakan ile kendisi hükümet kurunca ülke karanlığa gömülmüyor da, başkası kurunca niye ülke karanlığa gömülüyor, cevapla cevaplayabilirsen.

Gerçi kim kiminle hükümet kurarsa kursun, ülkemiz sonbaharda karanlığa gömülecekti zaten.

Çünkü Anaplı eski Enerji Bakanı, "Sonbaharda enerji darboğazına girilece ğinden yoğun elektrik kesintileri gündeme gelecek" demişti.

Ama Refahlı yeni Enerji Bakanı bulmuş bunun çaresini...

Yaptığı açıklamaya göre, yakında İran'dan elektrik alacakmışız.

Demek ki artık ülkemizi İran aydınlatacak!

Kala kala Iran'ın aydınlatmasına kaldıysak yanmışız zaten!

Acaba Iran'a gerek kalmadan ülkemizi aydınlatmak için bir çare bulamaz mıydık?

Yaka yaka ortada aydın ve kitap kalmasa da, gider Doğu'daki köyleri yakardık.

Yaka yaka Doğu'da köy mü kalmadı, çocuklarını kaybedip analarn yüreğini yakardık.

Demokrasilerde, hele bizimki gibi **yanarlı demokrasilerde** çare tükenmez.

Hem yakmayalım da karanlıkta mı kalalım!

Ah "Asmayalım da besleyelim mi" deyip ülkemizi ortaçağ karanlığına gömülmekten kurtaran Evren Paşamız şimdi işbaşında olacaktı da, "Yakmayalım da karanlıkta mı kalalım" diye bir gürleyecekti.

Evet, yakmayalım da ülkeyi ortaçağ karanlığına mı gömelim?

Kitaplar, aydınlar yakılıyorsa eğer, bu ülkenin karanlıkta kalmaması içindir...

Yak kitabı, yak aydını, aydınlan!

Her şey aydınlık Türkiye için!

Aydınlık Türkiye'ye karşı çıkanlar, Sivas'ta aydınları yakmakla suçlananların avukatı ve de Adalet Bakanı Şevket Kazan'ın kaynayan kazanında yanalar inşallah!

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

Koç yumurtası...

Ender Özkarraman

Çoğu temel ihtiyaçlarımızı, artık nerdeyse hemen her gün bir yenisi açılan şu dev alış veriş merkezlerinden karşılıyoruz... Yiyecek, içecek, giyecek, temizlik malzemesi v.b. gibi en temel ihtiyaçlarımızın artık tümünü birden gidip bu devasa merkezlerden almaya ayırıyoruz haftamızın bir gününü... Öyküsüz bir tüketici çılgınlığı yaşıyoruz ve...

CAREFOUR

GÖTZEN

GROSS

Artık piyasaya öyküsüz şaşırtıcı mamüller çıkıyor ki, onların ne işe yaradığını ancak üzerlerindeki yazıyı okuduktan sonra anlıyabiliyoruz...

AA! "HEM KÜLOT - HEM PET" Mİ?.. KULLAN AT... ÇOK Nİ YAA!..

Küçük, fakir olanlar için boş, ama zengin olanlar için hoş olan gelişmeler bunlar... Parası olanların, bu tür yarlarda harcadığını bulabilmesi yani...

MMM MİGROS

MİGROS'U ANLADIK DA, MMM NE?. LEZİZ ANLAMINDA MI?.

Bu şey; zengin-fakir herkesin alış veriş yapabileceği bir market modeliydi... Adı da yerli ve bizdendi.

KAFKA MARKET

* Kafka: Kafkas Kartalı'nın kısaltılmış halidir...

Evet... Geçenlerde bir markette böyle bir diyaloğu duyunca, daha önceden de düşündüğüm birşey geldi aklıma...

ŞU KORNFLEKSLERİN SARI OLANLARINDAN YOK MU?. HANİ ŞU VÜCUTTAKİ ADRENALİNİ ARTIRAN CİNSİNDEN...

KALMADI ONLARDAN!..

AA!.. TESTOSTERON İÇEREN KORNFLEKS!..

Sadece yeni değil... Hem yeni, hem çeşitli, hem de alternatif...

Test Corn Flakes

COCO CORN-FLAKES İÇİNİZDEKİ ÇOCUĞU UYANDIRIN!

Burda insan her aradığını bulabilmeliydi... Mamüller arz-talep dengesiyle uyumlu olmalı, ve bu mamüllerin bileşimi yeni anlamlar içermeliydi...

Büyüdüğünü kabullenme yeteneğini yetişkinler için...

Bir takım hınzırca numaralarla kandırılmamız çok kolay olduğundan, bu market kibritlerde de bir kampanya uygulamalıydı, mesela...

(VASATİ 35 GÖP!.. 40 GÖP ALANA 5 TANESİ BEDAVA!..)

Şu terör adı verilen belayla da başımız iyice dertte olduğundan, burdaki tüm sıvı mamüller pet şişelerde satılmalı... Cam şişeleri molotof kokteyli yapımında kullanan teröristlere prim vermemek için... (Başvekilin siz şimdi devrecileri...)

AH-HA HA... ÇOK KOMİK YAA...

MUZAFFER İZGÜ

AZİZ NESİN KÖR DÖĞÜŞÜ

Artık mizah ve gülme ihtiyacını fazlasıyla görüntülü medyadan karşılayan halkımız için, yine bu marketin "KİTAPLAR" bölümünde süslü ve şirin bir çerçeve içersinde küçük güldüren aynalar satışa sunulabilir...

ZO

Kokuya, hijyenden daha fazla önem veren kimi dallamalar vardır ki... Bunlar da önemli bir çoğunluğa sahiptirler ve oldukça da paraları vardır... Bazı kağıt üreticileri, bunları düşünerek yalnızca bu markette satılmak üzere MENTOLLÜ TUVALET KAĞIDI üretebilirler...

Yok, yok olmalı bu markette... Bazenleri ve de seloloitleri gizleyen, göbekleri ve bacakları iri ve diri gösteren "MUCİZE FİSTONLAR" olmalı... Kocaman çengeller olmalı, yakalanan hırsız çocukları ibret-i alem yapmak için...

İNSAN HAKLARI kavramını bölücülükle eş tutan, insan hakları savunucularını öcü olarak gören bazı HAYVAN HAKLARI savunucuları vardır ki... İşte bunlar için de sivrisinek ve hamamböceklerini BAYILTAN AMA ÖLDÜRMEYEN aerosollerden bulunmalı bu markette...

ÖZON DOSTU ÖLDÜRMEZ! BAYILTIR. YALNIZCA BAYILTIR!

"AA, BAK KRAL ÇIPLAK!" diyen ama, bununla yetinmeyenler için, Japonya'dan insanları çırılçıplak gösteren gözlüklerden ithal edilmeli, 18 yaşından küçüklere satılmamalı ama...

Hem "aydın" hem de "enerji" krizi yaşayan ülkemizin bu önemli iki sorununa dikkati çekmek için yeni mumlar tasarlanmalı, derhal satışa sunulmalı...

ALAATTİN DUMAN SERDAR DURGUT DENİZ GÖLAŞAN MEMET BARLAZ HASAN CEMALİ

Bu marketin, taşra da şubeleri de olmalı... Her şube kendi arz-talep dengesini oluşturabilmeli, mesela marketin Adana şubesinde satılan şalgam suları, depozitolu pet şişelerde olabilir... (Bu uygulamada Coca Cola'nın başarısı dikkate alınmalı...

tuke

vatan

danel

Tarihi geçmiş tüm konserveler, bu marketin Hakkari şubesine transfer edilebilir... Oradaki halk, yemeğini çöplükten yemekten bağışıklık kazanmıştır nasılsa...

Bir makara film çektikten sonra çöpe atılan "ŞIP-ŞAK, ÇEK-AT" fotograf makinalarına mukabil olarak pratiklik mahiyetinde ömrü yalnızca bir kaset kalımlık olan yeni Walk-men'ler burada halkın beğenisine sunulabilir...

NDY DANDY DYK KAYIP Ali SIR DANDY No:555

"Kayıp aileleri"ni yalnızca Ferdi Tayfur düşünmemeli... Çiçekçi sarayılmız da çıkartmalarda kayıpları kullanabilir. Çünkü kaybolan bir insan... Evet, bu market bu uygulamada da pilot bölge olmayı, bir onur duyma vesilesi saymalı...

Sadece o mu?. Bu markette ki kutu ayrıntıların üzerinde, Partav Naili Boratav'ın kaleme aldığı gayri resmi Nasrettin Hoca fıkralarının çizimleri de yer almalı artık... Müşterinin bir yandan ayrıntıları içeren bir yandan da, "Bunlar küçük ama önemli ayrıntılar" diye düşünmesi çok önemli...

TEKVEŞLİ AYR

Market, ürün etiketlerindeki metinleri yazmak için özel bir birim oluşturmalı... Bu birim, sosyoloklar, sosyal-antropoloklar ve psikoloklardan oluşmalı...

TAYLAN YA? SLOGANI NEYDİ BU BİSKÜVİNİN?

TV İZLERKEN KALKAN MİDENİZİ TEKRAR İNDİREN PÖTİBÖR!

NE PÖTİBÖR?

Diyelim ki, bu marketten alış verişinizi yaptınız ama mahallenizdeki bakkalın önünden şu klasik market poşetleriyle geçmeye utanıyorsunuz... İşte bu birim, buna da çözüm bulan birimdir...

KADİR BAKKAL

ALTAY MENKUL DEĞERLER

BEY, KOÇ YUMURTASI ALMAMIŞIN!..

NE?. KOÇ YUMURTASI MI?..

EVET, KOÇ YUMURTASI! HANİ ŞU KOÇ GURUBUNUN ÜRETTİĞİ ÇİFT SARILI YUMURTALARDAN...

HAA... UNUTTUM!

Evet, saçma sapan ve gereksiz bir model, bir ütopya bu... Ama, şunu inanıyorum, cebimizdeki parayı kaptırmak için ileride öyle bir ayrıcalığa ve aldatmacalara başvuracaklar ki, şu anlattıklarım solda sıfır kalacak, onların dehasına asla yetişemiyeceğiz ve de karşı koyamıyacağız, asla...

Akşamsefası

LeMan 13

Dengeli Beslenme

*Güner KARA'ya (Yaş 14): Esprilerin zayıf... Çizgi konusunda da epey eksiğin var... Bu köşede diğer arkadaşlara yazdığım eleştirileri de dikkatle okumanı tavsiye ederim... Sana tavsiyem bol bol kurşunkalemle her bulduğun boş kağıda birşeyler çizmendir, doğru ya da yanlış çiz hiç önemli değil... Kendini çok çizerek geliştireceğini bilirsin. Başarılar.

*İstanbul'dan Seymen ŞENER: Seymen taklit etmek çok doğal birşeydir. Ancak şöyle ki benim tarzım sadece kendi yarattığın çizgilerden ve esprilerden yana olacaktır. Biraz kendi çizgini oluşturmak için uğraş... Başaracaksın... Başarılar...

*Ankara'dan Muammer DEREBAŞI'na: L.Manyak'ı okuyan o kadar çok insan var ki! Neyse, yaz, gönder, bekliyorum... Psikolojik olarak kendimi hazırladım merak etme...

*IĞDIR'dan İlkay BALABAN'a Bak, büyük olgulu çizin-az çizgin, çinilemen daha bir rahatlamış. Şimdi senden istediğim birşey var, anatomin filan iyi de suratlar, surat ifadelerin hep birbirine benziyor... Biraz daha değişik tipler, değişik ifadeler bulursan çizgilerin daha komik olacak.

*İstanbul'dan Murat DEKİN, Ata DEMİRER, Ankara'dan Evren ÖZEGEN (Ayrıca kart için de çok teşekkür) Gönderdiğiniz esprilerden başarılı... karikatür olabilir... Sevgiler...

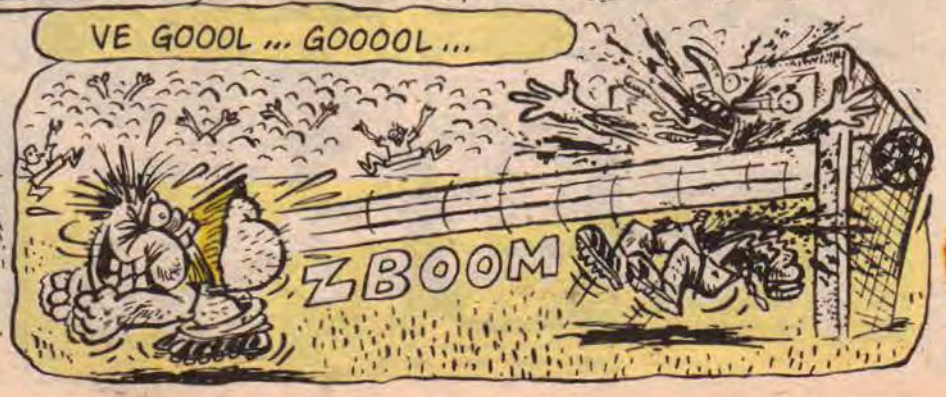

İYİ GÜNLER BEN BOKSORÜM YENMEK İÇİN BİR RAKİP İSTİYORUM TEZGAHTAR (Emriniz başımın üstünde bir şapka adeta sayın müşteri. Nası bişey arzu etmiştiniz bol çeşidimiz var. Biz sermayesi yüksek bir müesseseyiz.) ŞÖYLE KOLAY YENEBİLECEĞİM BİŞEY OLSUN. BİRAZ FORMSUZUM DA TEZGAHTAR. (Elim'izde tam size göre bi rakip var sayın müşteri. Kör topal çolak kel ve felçli. Üstelik yanında eşantiyon olarak fare zehiri veriyoruz içirip müskabaka edin de daha kolay yenilsin diye düşündük.) ÇOK DÜŞÜNCELİSİNİZ TEZGAHTAR HİÇ FİLOZOF OLMAYI DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ? (Hayır sayın müşteri ben embesilim.) HERNEYSE. PEKİ ALIYORUM SALAK TEZGAHTAR. (Paket mi yapıyım burda mı yenersiniz sayın müşteri?) BURDA YENİCEM DANGALAK TEZGAHTAR. RİNG NE TARAFTA? (Hemen hela'nın yanında sayın müşteri.) BİRAZ SONRA.. (Hemen hela'nın yanında sayın müşteri.) BİRAZ SONRA... (Paat küüt paat küüt...) TAMAM YENDİM. GİDİYORUM TEZGAHTAR. (gil müşteri.) GİTTİM TEZGAHTAR. (gitti mi cevol aabi.) EVET.

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

TARKAN - KURT...

REANKARNASYON EMİN'İN SON ŞEKLİ, ŞEMALİ!..

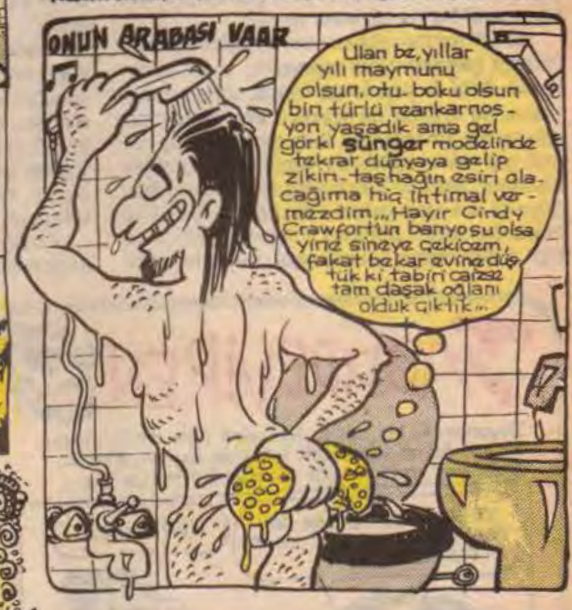

ŞİİR DÜNYASI GLOBAL TAD VERİSİ

Düz ovalarda meralarda oynaşan kuzular,
Pınarlarda koklaşan kuğular, balıklar
Ve sen sevgilim, ben senin gibi
Kalınkafalısını görmedim bu diyarlarda..
Vitamin ise vitamin, kaloriyse kalori
Neyini eksik ettim bilmem ki.
Sen gittin gideli gurbet eline,
Bisküvitle beslenir deli bünyem!.
Suratım asık, avurtlarım çöküK
Muza hasretim, kuş ve doğa ayrı tabi!.

Tüm Leman okuyucularından özür dilerim... Sevgiler AHMET YILMAZ...

Not: Geçen haftaki köşemi çizmeme rağmen, uygun satte bir otobüs firması bulamadığım için gönderemedim.

Akşamsefası

EVLER ÇÖPLER

Bir haberde yaşlı bir amca, bir programda yine yaşlı bir teyze, oturduğu daireyi çöp yığınlarıyla doldurmuş. Komşular kokudan şikayetçi olup, pencereden aşağı çöpleri küreklerle atıyorlar, amca da ağladı, teyze de...

Bir insan, neden evini, pis, hiçbir işe yaramayan çöplerle doldurur. Bi, dışarıdan rahatsız oluyoruz, o ise, onlarla birlikte yaşıyor. "Alıştı" diyor, geçiyoruz. Bir insan pis, çürümüş kokulara, örümceklere, farelere nasıl alışır?

Ve adına TV denilen hokkabazlar neden güler bu işe?

Bir insan işe yaramaz eşyaları neden biriktirir?

Kimbilir? Belki de çöpleri nasıl seve seve, koklaya koklaya biriktirdi. Şefkatle taşıdı onları. Belki de geceleri sevdi, okşadı onları. Bereketle, hızla çoğaldı çöpler. Belki de birgün kullanılmamış iyi cins bir kumaş parçası bulmuştur. Belki de sevincinden uyuyamadı o gece. Gecenin bir vakti sevincinden uyuyamadı, çıkardı kumaş parçasını bir daha sevdi. Tanrı'ya o gün, o kumaş parçasını bulduğu için dua etti, tatlıhine şükretti. Belki de kumaş parçasına takılmış, üzümleri yenmiş, çöpü kalmış üzüm salkımlarını da getirdi evine. Üzümü tane tane yiyen insanların sevincini. Belki de açlığını gizleyip, melekler gibi üzüm tanelerini terennüm etti. Belki de uykusunda kırık bir zeytinyağı şişesi sayıkladı. Belki de şişeye bir çınar yaprağı yapışmıştır. Yanında, kimbilir, çok kullanılmış bir tarak, teki de...

Evlerimiz de böyle değil midir? Ne çok çöp taşırız dört duvar arasına. Onların çöpleştiğine kim karar verir? Ne zaman karar veririz?

Ne çok rüyasını görürüz eve birşeyler almanın. Paramız çıkışmaz. Nasıl yapayalnız, sessiz döneriz eve. Belki de yaşlı teyze, toprak, sokak, çamur kokusunu taşıyan bu eşyaları eve yapayalnız dönmemek için taşımıştır. Belki de o çürümüş, sümük gibi atılmış eşyalarda, kendi terkedilmişliğini taşımıştır. Belki de komşulara tafra olsun diye. Güya eli dolu dolu geliyor, işte. Belki de koltuk ve halılardan ibaret bomboş salonları görüyordur kapı aralıklarından komşularının, acıyordur onlara. Nasıl seviniyordur, kendi evi ağzına kadar dolu. Belki de zaten süründüğü hayat içinde, eve sürüne süüne gelmek istemiyordur, kendi gibi sürünmüş, yıpranmış, leşi çıkmış, böcekli, boklu çöpleri taşımıştır.

Ah insanlar! Söyleyin lütfen! Yalnız ve güvensiz bir insanın yarasını neyle örteriz! Telefon rehberimizdeki numaralar çöp yığınları değil midir? Akşama kadar tenimize, suratlarımıza bulaşan bakışlar, çöp yığınları değil midir? Ah insanlar! Siz, diri diri, cici eşyalar topluyorsunuz, yaşlı teyze, ölmüş, cesedi paramparça eşyalar! Güzel, parlak, cilalı eşyalar sizin çirkinliğinizi örtüyor, çaput eşyalar zavallı insanları daha da çirkin ve neden deli yapıyor...

Kimi dolar biriktirir, kimi gayrimenkul, kimi tablo biriktirir? Biriktirmekse mutlu olmak, işte biriktiriyor yaşlı teyze. Yeryüzü size meyvesini veriyor, yaşlı teyzeye çöpünü! Ey hokkabazlar ne var şimdi buna gülecek! Hangi eşya sizi mutlu yapıverdi, hangi gayrimenkul size cenneti bağışladı? Nerden biliyorsunuz, kokusundan mı tanırsınız eşyaları, çürümüşlüğünden mi?

Kimbilir bağlar, bahçeler içinde ne serseri ruhu vardı, şimdi, çöp kutularının içinde.

• • •

Biz, bu topraklara bin yıl önce dilenci serserilerle ayak bastık, yurt yaptık. Garip insanlardı, odları derviş oldu, aptal oldu. Bin yıl köyden köye bir duayı taşıdılar: Dünya malı dünyada kalmaz, anlatıldılar.

Sırtlarında hayvan postu, yalınayak, kazınmış kelleli bu dervişler, Allah'ın nzasına çağırdılar insanoğlunu. Allah "herkesin nzkını" verir dediler, ilahilerle. Bu bereketli, yemyeşil topraklara inandılar. Hiçbiri "yarın" için birşey biriktirmedi. İşte bu yüzden kimseden yarın için dillenmediler, o gün oturup, ne bulduysalar yediler. Alıp götürmek, saklamak, "günahtı".

Kardeşlerim! İşte bu yüzden bu güzel insanlar, değirmende hak geçmesin diye bin yıl değirmenlerinde tavuk yetiştirmedi. Gelin görün ki kardeşlerim, bin yıl devlet, kanncının taşıdığı buğdaydan bile vergi aldı.

Yaşadıkları topraklara bin kere pişman oldular, göç ettiler, ikiyüzyıl var ki, dilencilerimiz yarınlar için de dileniyorlar. Oysa, onlar rızk için dileniyorlar. Rızka inanan insanlar, artık yarın bir nzk çıkar mı, inanmıyorlar.

Açıktan, yarınlardan öyle korkuyorlar ki, Allah'ın nzasını hergün bizden soran insanlar, Allah'ın nzasına inanmıyorlar, inanmadıkları için, kapıyorlar, kaçıyorlar, tıkıyorlar, kilitliyorlar, ne bulurlarsa, nerde bulurlarsa, nasıl bulurlarsa, yağmalıyorlar.

İşte okuyun borsa dergilerini. Mum kadar zekası yok işadamlarının güneşi istiyorlar, dağları veriyorsun, çoban kadar zekaları yok yaylaları istiyorlar, sahilleri veriyorsun, balık kadar zekaları yok, ufukları istiyorlar. Ev dolar, araba dolar, tatil dolar, arkadaş dolar, çocuğu dolar, eğitimi dolar, hayalleri dolar.

Koskoca nehirleri kirleten, körfezleri kirleten, koskoca denizleri kirleten onların bu hayalleri değil mi? Gölleri çürüyor ülkenin, binlerce kayıp insan, annelerin yüreği çürüyor? Bu kokuyu kimse duymuyor?

• • •

Benim de yaşlı teyze gibi çöplerim oldu. Dünyanın en pis şaraplarını içtim. Şaraplara hayalimdeki sevgilileri katık ettim. Sokak satıcılarından kitaplar topladım. Topladım. Topladım. Kokladım onları. Hayatın en gizli sırlarını istedim onlardan.

Kitaplarım ne siyasetçilerin, ne komşuların, ne ailemin, kimsenin işine yaramadı. Dondurmadan bir tepsiye bayrak, sade kaymaklısından ay ve hilal yapan Maraşlı dondurmacı kadar sevmedi bizi bu halk, bu yazarlar, bu ülke...

En düşük memur maaşını bile alamayan, bir dilenci kadar karnını doyuramayan bu çocuğun yüzüne bu kitaplıkta acıyarak baktı komşuları, dostları...

Kitaplar nedir ki, binlerce ölü yazar, ne elektrik faturasından anlıyorlar, ne dolmuş parasından...

Günlerden birgün, zengin bir yakınım birkaç hafta evime misafir oldu. Dayanamadı, nihayet çıkarttı ağzındaki baklayı: "Bu kitaplar çok kötü kokuyor!" dedi. O güne kadar benim lale diye kokladığım kitaplardan hiç almamıştım böyle bir pis bir kokü. Küçümseyici bir tavırla: "Nasıl tahammül edebiliyorsun?" dedi.

Yine ağlasam mı, ne yapsam? Kitapların içinden Hayyam'la, Halil Cibran, çıkıp gelse, şu cesedinden toprağın utanacağı adama birşeyler söylese..

Henüz tek bir kitap yazmamıştım. O gün şu düşüncelerin içine sürüklendim. Hayat dediğin nedir ki, yanlış bir hürriyettir, ölüm dediğin nedir ki, yükseklik arayan sarhoşluktur...

Şimdi ben, şuracıkta ölüversem. Kazma kalpli bu insanlar küreklerle kitaplarımı pencereden atacaklar. Mahalleli burunlarını naylon torbalarla kapatmış, kitap yığınlarına uzaktan bakacaklar!.. Çöp arabası bile söylenerek, küfrederek dolduracak kitapları. Gecenin sessizliği herşeyi örtecek. Cesedimi hastaneler "biz almayız" diye kapısından döndürecek. Gecenin sessizliği herşeyi örtecek...

Daha alçak bir bataklık olabilir mi, işte buraya gömülüyor ülkenin yazarları. Bu metinler dışında, elde avuçta beş kuruş yok, yarın yok, sigorta yok, yazmayı burda bıraksan, akşama yeyecek ekmek yok. Yine de insanların yüreklerinin kapısını çalmaktan, insanların beyinlerini tıklatmadan yılmıyorlar!

İşte Yalnız bu, NEŞE veriyor!

Nasıl ıtır kokuyor sabah rüzgarlarının yüzündeki neşe! Nasıl "ter" kokuyor akşam rüzgarlarının sırtındaki neşe!

Ah insanlar! Lütfen söyleyin! Böyle çürümüş suratlar içinde, böylesine berrak bir neşeyi bize başka kim verebilir? Hangi sayfayı açıversen, sonsuzluğun yemyeşil vadisine uzanmış tarlalar gibi.

SURPİŞ

Nihat Genç

FABUDEVİREN

Diyorum ki bu hafta bir yerli film trüğünden bahsedelim..Gerçek kişi ve kuruluşlarla ilgisi var mıdır, yok mudur bilmeyelim...

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

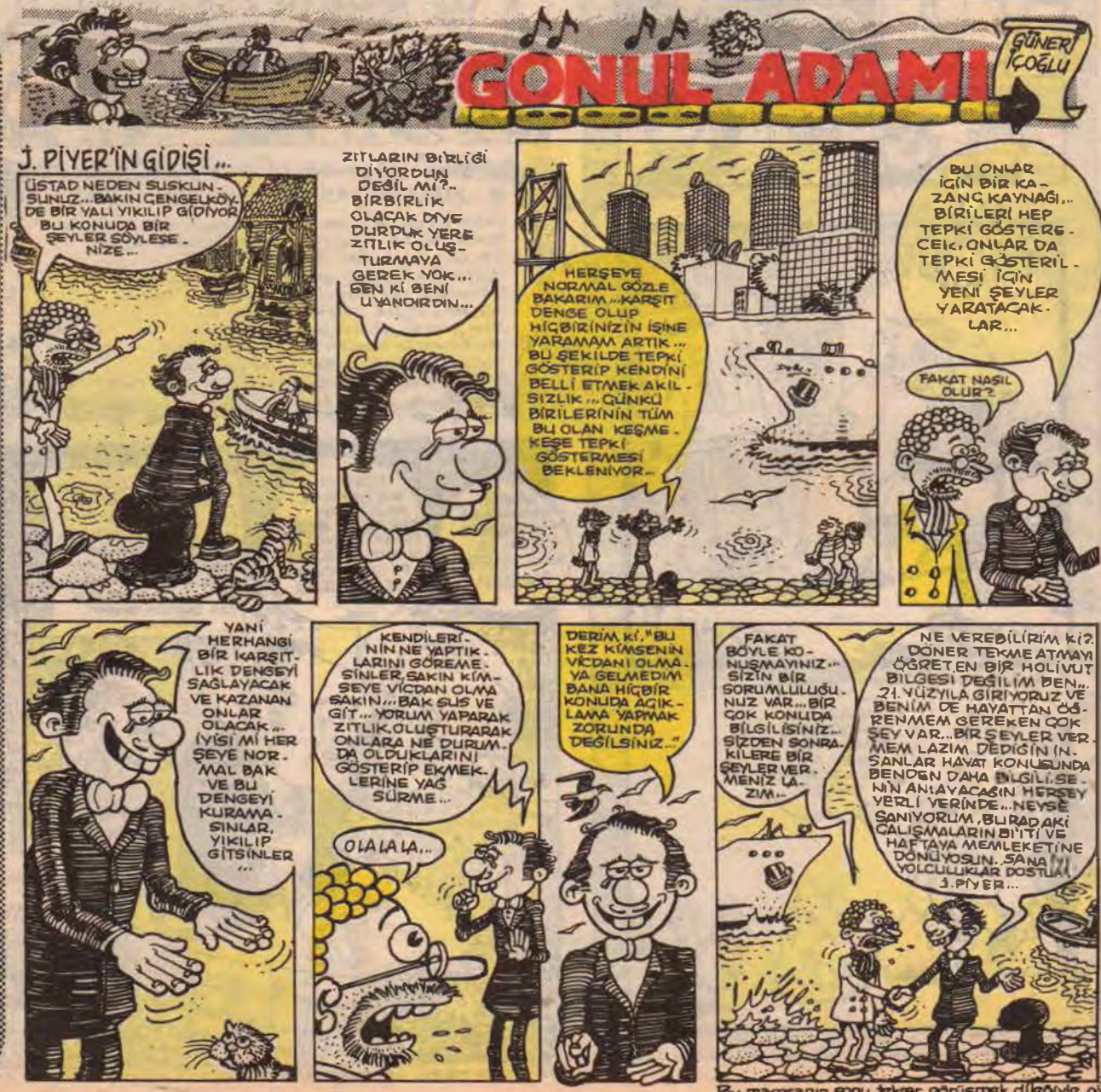

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

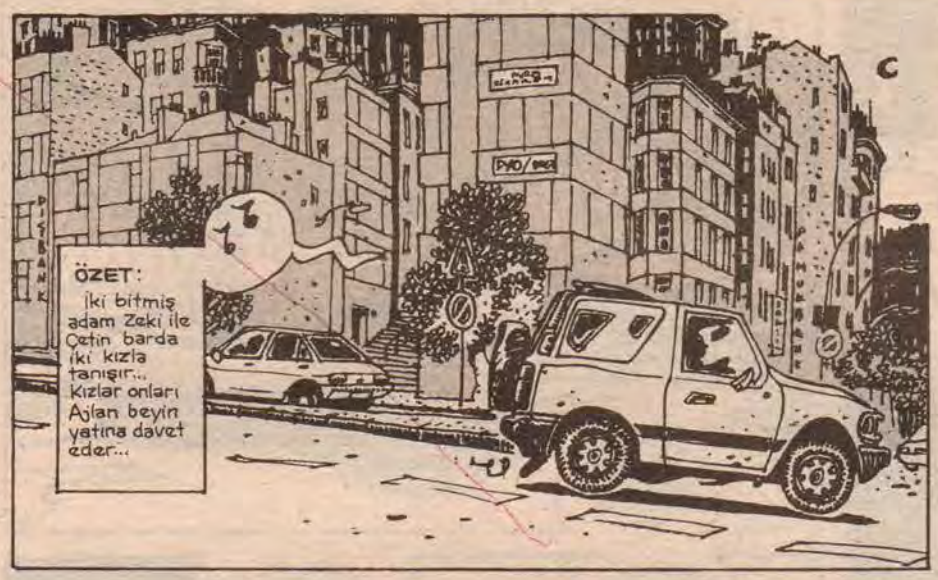

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

SÜRECEK

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N F·İ·D·A·N

Selâm... "Sigara paketi jelatinlerinin, bi şerit sıyırarak açılıp sökülen a üst kısımları, eğer sokakta telan dill, evimizde kalluumuzda oturuyosak, irenç bi sorun yaratır.. Bi ucundan uzun bi şerit sarkan, gıcık hışırtılar çıkarlan bi naylan parçasıdır kio, atsan atılmaz, satsan satılmazl.. Bi kere, kültablasına konamaz öyle. Çak yer, hem de saçmaşekil bi yer kaplar.. Hiç bi zaman, a aptal naylonu, elimle tam alarak, hacmini küçülterek buruşturamamışımdır.. Buruşturduunu sanar bırakırsın bi yere, havadayken doa: açılır saçılır, yine yer kaplar kültablasında"..." Anmıyorum" anlamında gözlerini kırıştırıp başını salladı Doktar Semih... Genç adam, yumuşak raatlama kaltuunda, yana döndü, bacaklarını karnına çekti... Sıyrılan pantalonu yüzünden, paçası ve çorabı arasındaki beş santimlik bir açıklıkta: Kıllı bir erkek bileği görülmekteydi...

Severim:... Islak ve kaygan karpuz çekirdeeni elimle tulabildiim anı... ERSIN... Pinpan taplarının kenarına parmaamı bastırdımda, azcık içen ezilip yine gen gelmesini... Kapı, tam hızlı bir şekilde kapanırken anu tut'uum oanı... MERTOL... Delme zımbasıyla, üstüste bi tamar kâadı delerken çıkan, kalın, tak sesi... Selabantları, işime yarıycak küçücük bi parçayı dişimlen, o istediim ufaklıkta koparabilmeyi... Cetvel gerektiren küçük basit çizimleri, bankamatik karlımları kalayca halledebilmeyi... BAANU... Krema yaptıktan sonra, mikser çubuklarını yalamayı... SEHER... Sabah kalktıımda, Annemin, normal kaavaltı haricinde bi deeşiklik yapıp, poaça, börek felan yapmış olmasını... Dondurmayı, tap şeklinde kütüha koyan a kayma makinesinin, koyuş aarındaki ve su da temizlenişi aanındaki sesini... Yatda giderken, aacın dalındaki yapraklara uçarak kafa atmayı... MURAT... Maket bıçaanın ucunu kırmayı... MUSTAFA... Spor ayakkabımın dili yana kaydıı zaman, anu yukarı çekip atuttuum aanı... Yemek yerken aazım salçalanıp yaalandıında felan, elimdeki ekmek lokmasıyla dudaamı silmeyi... ESER...

PSİKOAYRINTI:... Omuzumuza yönelik dokunuşlar, çeşitli duygulara yol açabilir.. İçeri nası girdii belli olmayan Stiiv, aaniden Karalin'in omzuna dokunur, kadını karkutur. "Ah, sen miydin Stiiv" der, karktuunu vurgular kadın.. (Bkz: Ayrıntılar albümü, sayfa bilmem kaç) .. Bi eli raatça kaymak için, insan omzu uygun ve mükemmel bi çıkıntıdır. Raat kavranır.. Kışın, kalın kazaklar pardesüler felan giymiş, arkası dönük b insinin arasına, iki üç parmakla hafifçe dokunduunuzda, parmaanızla anun eti arasında santimetrelerce kalınlık olmasına raamen, dönecek, siz de "buyıun oturun" veyaa başka bişiyi diyebilceksinizdir.. Şu günnerde, kalsuz şeyler giymiş birinin omzuna dokunmak, aşırı ve tedirgin edici bi samimiyet doğuracağından, anun dönüp bakması için, saadece "bi dakka bakar mısınız" la yetinebiliriz heralde... Askerde, an kilometre kaşu sanrası sıraya girip, hizaayı sağlamak için ellerimizi uzattıımızda, leş gibi terli, topraklı, vıcık vıcık sırtlarla karşı karşıya kalırdık ve uzattıımız elimizin iki üç parmaanı, öndeki terli omzun bi santim berisinde tutmaya gayret ederdik... Ulan, parça parça bi tan şey annattık ama, asıl demek istedilm neydi yav!.. Omuz işte haca yaa!. Hassas bi yer; bedeninin köşelerinden bin... O köşeden sapıyon, kafaya gidiyon... Omuz!... Söyleniş itibarıyla da haş bi kelime. Otisaabi alsaylı, "O muz dill, öbür muz" yapardı... Tanrım, yaz yaz bitmiya, ne de haş bi kanuymuş... Çak kaave içtim, ne yazsam ilginç aluya sonıyam şu an...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Bana o aptal "Harita Metad! lakaabını takıp dalga geçen Ali'yi, bi tartışma sanrası karnından yumrukladuımın ertesi günü, aabisi, bi aabiye yakışır şekilde tehdit etti beni... Aabi Erdinç'le aynı yoştaydaydım, dolayısıyla fazla umursamadım, hattaa anu küçük arsada güreşe devoamettim... Bunu beklemiyardu, ama geldi... Daa birinci dakkada, bunu hemen yere yıktım, "Pes mi" diye sarcaktım ki, kafası taşa geldi, "Ah" dedi, ben de bıraktım, kalktık... Çocukken, yeredüşünce kafanın taşa gelmesi kadar kötü bi yeş yoktur... E aldu mu?!. Şu anda da düşüp kafam taşa gelse kötü bi şey alur di mi?. Neyse, "Çacukken"le başlayan iddaalı cümleler kurmak güzel aluya... Tapaynadıımız saçmasapan bi saha vardı, her tarafı sivri sivri taşlı. Yere düşüpte kafanı bi taşa çarpmazsan, biraava... Ayannecim, çok acıyodu yaa!. Şimdi kankalılarde, "Küüt, Zıdoonk, Çotark" felan yazıp dalga geçiyaz çarpma aanıyla... Ama... Ama Allaam, ne kötü bi an'dı a... Uy, bi de kanamışsa hele!.. Bakıyan hep elini sürtüp, "Oh, kanamıya"... Erdincin kafası da çak acımadı aslında bence... Kıvırdı arda... Hayaatımın en kısa güreşi oldu...

POTBURİ:... Kaavaltı edemedim, iskele büfesinden bi sasisli aldım. Bi sürü keççap sıktı, dört taane saman kâat harcadım aazımı silmek için. Bi taane de giderken aldım yanıma. Giderken de sildim... Bi ara a ayuk'dan bahsettiim için, ilgimi çekti: Alf'de bi filmde: "Melek Gabriel, adama döndü aaniden: "Dudoanla burnun arasındaki o çentiği, ben yaptım" dedi." "Sen doğarken, yanındaydım, sana bi sır verdim ve kimseye söylememen için, parmaamla araya dokunup tembihledim"... İnal etlim ama, sanunda merâk edip aldım Metalika kasedini. Taşırken bayaa uuraştırdı: elimde dergilerle felan tutarken iyi durmuyodu öyle. Gömlek cebime maltepe'nin yanına kaydıım san çaare. Orda da aarlık yaptı... Kardeşim, işe giderken elime bi Metra gofret tutuşturdu.."Yersin vapurda" didi. Unutlum anu yemeyi. Göt cebime kaymuştum, ezilip yamuk yumuk almuş... "Atılgan" Bilimkurgu dergisi. Yazışma ve isteme adresi: Bülent Akkaç, P.K.1345 80008, Karaköy, İSTANBUL... Canım sıkılıyodu, teybin içini açıp baktım. Ulan o ne yaa, atuz taane vidayla vidalamışlar kapartayı!. Maafoldum!. Bi ara sıkıldım; pes etmedim. Açtım, baktım. Bayaa baktım. Hiçbişii ifaade etmeyinceye kadar baktım... Banyodaki büyük tüpü, mutfaktaki biteniyle değiştirmek için taşırken, yoruldum. Dizimle destek alsam da, yarucuydu... Kutu Çamlıca içtim; postaaneden mektup attım; ne zamandır ayaama, rüzgârdan uçuşan bi poşet dokanmadı:..

Bişii:... Sabire; Nermo ve Berna; onnar iyi dill veyaa yapıldı... Yılmaz; saadece "Severim" göndermelisiniz. Diğerlerini de size yaptırırsam, ben ne yazıcam? Arkadaşlar, köşe süsü fotoğraf: İlginç alsun diye istemedii halde karbaşlı giydirilip fotosu çekilmiş, eski köyköpeem Hasret... İyi günner diliyam ben!...

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Halim Abiye...

Yirmi gün önce evine gittik. Eşyalar toplanmış, odası toz içindeydi. Kutulara kitaplar, kasetler gelişigüzel doldurulmuş. Küllabası ağzına kadar izmarit yüklüydü. Odanın, her karışında trajik acılar saklıydı. Belki de ona sunulan yaşam, taşınmaz acıların özetiydi. Diploması masanın altında toz içindeydi. Gösterdi. Politikadan tanınmış bir profesörün imzası vardı. Diplomayı masaya fırlatarak; Neyin ölçüsü, ne işe yaradı? diye sözcükler döküldü boğazından... Yabancı aristokratlarla çekilmiş fotoğraflarını çıkardı. Bir yandan da sürekli kaset değiştiriyordu. Gözlerini ne olacak saygısı parsellemişti.

Evet sizler onu tanımıyorsunuz. Gizli biri değil. O hergün karşılaşılan, ama görmezlikten gelinen, her kasabada sayılı bulunan, kaybettirilmiş sonra dışlanmış kayıkların açık sözcüleridir. Bizim sözcümüz, Halim Usta'ydı. Halim Usta, dün sabaha kadar dolaşdığımız, o izbe, o saklı, çekici arka mahallelere daldım. Gözlerim seni aradı. Fakat nafile... Aslında hiçbir zaman buralı olmadın. Birgün Paris'in gizemli, denklemsiz sokaklarındaydın. Diğer gün, medeniyetlerin göbeğinde, yani Anadolu'nun metruk toprak evlerindeydin. Günlerin bittiğindeyse, yabancı topraklardan göçen eski kavimlerin çingene türkülerindeydin. Konu psikoloji ya da felsefeydi. Ne fark eder. Ama ana fikir hep sınırsızlıktı.

Evet önceki gün, kasabayı terk edecekti. Ona söylediğim gibi uğurlamaya gitmedim. Ezik yanlarımızın ele geçmesinden ürktüm. Bu depremden öte birşey. Hangimizin neye zararı olmuştu. Olmaz olsun. Adaletsizliğe uğratılmıştık. Evet kaybedenler, bundan sonra, kasabanın her köşesinde, karşılıksız birliktelikler boy verecek. Yaralı kalpler, kanlı çıkışlara davetiye çıkaracak. Kayıkların disiplin yöntemleri boşluğu kucaklayacak. Okullu çocuklar, tutkunun filozoflarını yollarda rehin bırakacak. Bütün dillerde anlatsam, gelinen nokta uçurumun eşiğidir. İnsanlık onuru bilinen tüm ölçülerin altına düşmüştür.

Üzgünüm ustam, bize sunulan bu berbat yaşamları kanatmalıyız. Eminim bu yazımı görürsen, F.Merkül'ün sözünü anımsatırsın: "Oyun devam etmeli, ben olsam da olmasam da" üzgünüm oyun fiilen bitmiştir. Gözüm: Önce yurdum insanının sevdiği, siyah-beyaz yeşilçam bir senaryo hazırlayalım. Bol mahkemeli... Önce egemenlerin, kirli çıkarlarına alet olan, enkazlardan başlamalı. Bu eser umudun kapılarını açacak. Yeter ki şiirin çiçek diliyle öbür yanımızı gösterelim. Bunu yaparsak belki de tutkunun filozofları, yaralı kalpler, kayıklar biraraya gelir. Geleceği birlikte kurma sonsuzluğuna ulaşırlar. Onların bizden alabileceği birşey yok. Onların alay ettiği duyarlılığımız, insanlığımız var. Geriye kalanlar onların olsun. Olsun ustam, egemenlerin olsun. Çürümüşlükler, yapaylıklar, cıvık ilişkiler onların olsun. O yalan barış sözleri, o sahte uzlaşmalar, duygusuz kalpler, sonsuz hevesler, soysuz zevkle onların olsun. Modern boyalı dünyalar sosyal tatmin cemiyetler, renkli kulubeler onların olsun. Kofti efsaneleri, çok adresli cinsel orospulukları onların olsun. Loş ışıklar ontarın olsun. Deli poyrazlar yeter bize... Kasaba uykudayken, yükseklere çıkalım. Açalım sonuna kadar eylemin kapılarını, ateş çemberinin içinde dans eden deniz ruhlu çocukları davet edelim. Kasabayı yüzyılın duellosuna hazırlıyalım. Her köşeyi rengarenk güllerle süsleyelim. Önce isimsiz barış güvercinleri gönderelim. Kibarca kasabayı uyandıralım. Önce bu pislik savaşın figüranları, sonra patronları gelsin.

Ustam son perdede bütünleşeceğiz. Eksiksiz. Ruhlarımızdan, gasp edilmiş, bahar yüklü iklimlerin hesabına çalınan tarihimizin sorumlularını alacağız. Birbirlerine parçalı gökyüzü uzaklığındaki, tutkunun filozofları, yaralı kalpler, kayıklar çok bir yandan, kasabayı kuşatıp, yarını ateşleyecekler. Ateşi, deli poyrazlar dünyanın dört bir yanına götürecek. Bu yeryüzünün asla tanık olamadığı bir durum. Sonunda sevdanın senfonisi, eşliğinde yönetime, çığlık çığlığa geleceğiz.

Bütün şiirlerde ölüm vardır. Ucuz olmayan ölümler, soylu ve onurlu...

Not: Kayıklık: Duyarlılık, tek yüzlülük, tek başınalık, ayrıkılık, paramparçalık, acıkmışlık... Bunları taşıyan ya delidir, ya da delirmeye yakındır. Böylece "Kayıklık" sonsuzluğuna ulaşır.

Oğuz Yetimoğlu/Muğla

Merhaba!

Ben Buca Kapalı Cezaevi'nden yazıyorum. Ben Manisa'da gözaltına alınan işkence gören çocuğum. İsmim Mahir. 14 yaşında cezaevine girdim. 15 yaşına cezaevinde girdim. Yaşadığımız işkenceleri anlatmama gerek yok, çünkü bunu bilmeyen kalmadı. Hegün kamuoyunda duyuluyor. Daha önce Leman'a mektup yazmıştım yayınlandı. Şu anda açlık grevindeyim, açlık grevinin 40.günündeyiz. Şu anda ülke genelinde 36 cezaevinde 2000 tutsak süresiz açlık grevinde. Ben bunlardan bir taneseyim, bedenlerimizde rahatsızlıklar başladı, direnişimiz ölüm boyutuna ulaştı. Devletin tutsaklar üzerinde uyguladığı baskılar sürüyor. Bu baskıları meşrulaştırmak, meşru göstermek için 6 Mayıs genelgesini çıkardılar. Bu genelgede beynimize kilit vurmak istiyorlar. Ben şu anda 40 günden beri açlık grevindeyim. 15 yaşındayım niçin açlık grevinde olduğumu da biliyorum. Ailemle ve arkadaşlarımla rahat görüşebilmek için, tek kişilik hücrelerde kalmamak için, hergün gardiyanlardan dayak yememek için, istediğim kitapları okuyabilmek için, sevdiğim saydığım insanlarla rahat mektuplaşabilmek için, mahkemeye gidişlerde ahlaksızca aramalarına maruz kalmamak için açlık grevine giriyorum ve Leman aracılığıyla insanım diyen herkesin bizlere sahip çıkmalarını yardım etmelerini istiyorum.

Hergün sokakta ailelerimiz, yazarlar, gazeteciler, sanatçılar, sendikacılar, gözaltlarına maruz kalıyor, hergün televizyonda gösteriyor. Bizlere sahip çıkıyorlar. 60 yaşında analar saçlarından tutulup, yerlerde sürükleniyor, avukatlar joplanıyor ve bunu yaparken terör demagojisi yapıyorlar. Yani sözün kısası açlık grevi yapmamız için çok neden var. Belki ölümler yaşanacak, belki bu mektup size ulaştığında ben ya da yanımdaki arkadaşım şehit düşecek, ama onurlu yaşamak için öleceğiz. Ölümlerin yaşanmaması için insanları duyarlı olmaya, ailelerimizle birlikte dayanışma içinde olmaya çağırıyorum. Leman okurlarını bizlere sahip çıkmaya, görüşlerimize gelmeye ve TİYAD'a (Tutsak ailelerle dayanışma ve insan hakları derneği) maddi destekte bulunmaya çağırıyorum. Duyarlı insanların yapacağı en ufak bir destek bizim kazanmamızı sağlayacak ülkedeki kirli politikayı, Mehmet Ağar'ın kirli yüzünü açığa çıkaracaktır. bunun için kendisine insanım diyen herkesi maddi ve manevi desteğe çağırıyorum.

Mahir Göktaş - Buca Kapalı Cezaevi Yeni Bölüm 6.Koğuş Buca - İzmir

TİYAD: Anafartalar Cad. Kemeraltı Veysel Çıkmazı Uyan İşhanı No:39 K:1 D:106 Konak/İzmir Tel: (0232) 446 27 96

9.SAYISI TÜM SATIŞ NOKTALARINDA

Hesap: Arzu Vatansever Doğru Yapı Kredi İzmir Mustafa Bey Şubesi Hesap No:0209 824-2

Sevgili Leman'cılara

Gırgır, Mikrop, Limon, Leman derken sizleri çok yakından tanıdığımı düşünmeye başladım. Çok ince bir gülmece zekasına sahip olmayan insanlarla ilişki kurmaktan kaçınan biri olup çıktım; çocuksu da olsa bir tür bilgeliğe bulaşmış kişileri bunun dışında tutuyorum. Okuyucu mektupları köşesine hiç yazmadım, ama bu bir okuyucu mektubu değil zaten; yakın dostlara yazılan bir "merhaba" yalnızca.

İstanbul Üniversitesi, Felsefe Bölümü'nde on yıllık öğretim görevliliğinden sonra, Eylül ayında istifa ettim. "Etmek zorunda kaldım" dersem daha gerçek olur; öğrencinin yanında olan, hiçbir felsefe dehasına(!) müritlik etmeyen, dünyaya sürekli olarak eleştirel tavır alan, kendi kendisiyle gırgır geçen, bununla da yetinmeyip megalomanları "ti"ye almayı huy edinmiş olan birinin kafasının kopartılmasında şaşılası bir şey yoktur.

Pek övdüm kendimi, ama övünecek başka şeyim yok. Araba, han-hamam, kat-yat-at, yabancı yazarlardan veya sanatçılardan arak yapıtlarım yok. İğneyi kendine batırmaya huy edinmiş birine hayat da yok.

Bu ülkeye gereken en son şey felsefeciler olduğu içindir ki, Şubat ayına dek işsiz kaldım. Neyse ki kat-yat-at yok, ama avrat var; hem de kralı. Benim gibi bir hataya on yıl boyunca katlanmış olan ve eğer birazcık uslanırsam yani tanıştığım her insana gönlümü ardına kadar açmaktan vaz geçersem, ölene dek bana katlanacak olan bir "dostum" var. Ailenin asıl reisi olan bir karım var.

Ben de bir Rock Bar açıverdim Bodrum'da. Ama sorup soruşturmadan hemen atlayıverdiğim için (kafam çok kıyaktı) bana Tarlabaşı'nın ara sokaklarını anımsatan ve Bodrum'da biricik olan bir sokağın konuğu olduğumu farkedemedim. Caddeden geçen bir insanın o sokağa girmesi biraz değil bayağı... ister. Gerçi pavyoncular beni çok sevdiler; her akşam uğrayıp bir-iki duble içiyorum; hesap da almıyorlar. Bodrum'a yolunuz düşerse, hiç korkmadan girin sokağa. Sizleri çok iyi tanıyorum ama bazılarınızı tam olarak tanırsam daha mutlu bir insan olurum.Üstelik iyi içiyorsunuzdur siz; iyi de para bırakırsınız (karım gelişmekte olan bu ticari zihniyetimden hoşnuttur sanıyorum). Sizleri çok seviyorum.

Dr.(!) Cemil Güzay

* * *

Yığınlar götürülüp yakılırken ocaklarda, ne dünya tem'idendi kanlı senaryolarından, ne de yedi kat arşa değdi mağrur başımız. Sadece yaşama, zamana özdeş yeni kısırdöngüler yarattık ve yatakta değil hayatta yaşadık iktidarsızlıklarımızı. Sömürü o veya bu şekilde hep aynıydı, heryerde, her zamanda!. Ve İstanbul; Günden sıyrılan bir bulut gibi süzülüyorum sana, buyur edilmeksizin. Gözlerinin buğulu körlüğü karşılıyor, çığlıklarınla, dudaklarındaki içrek acımsı tadı algılıyorum ve sırrına kıdem basıyorum, gönülsüz!.. Derin bir sessizlik sindiriyor zemheri pusuda, şairin parmaklarını usandı sesinden, yoksa bu oyunun bir parçası mıydı lirin suskunluğu... Nasıl da kanatıyor örselenmiş teninde son bulmayan işkence, parmak izleri, silüetler ve canhıraş bir katliam, insanlık önderliğinde.

Bu ülkede aşevlerine dönüşmüş çöplükler var ve coplarla sürüleştirilerek götürülüyor yığınlar... İte-kaka, kayıtsız... Çiçek demetleri yok, yok, yok ellerine yüzlerine bulaşan ilkelliklerinden başka ve belirsiz korkularından, düzen aynı düzen, düzülenlerse!... Ve bu İstanbul, bir yüzünü makyajlayıp reklam dünyasına boy boy afişe et'irdiğimiz, vitrin camekanına yapıştırılmış konu mankeni dahası layık olduğu düzende prestij sağlamaya çalışan siyasi çevreler. (Örnekler çoğaltılabilir)

İğretiler duyuyorum başkalarının isimlendirip, senaryolar düzdüğü bu kent sorunsalından, bu sınıfları oluşturan ve bu sistemin içinde varolan, canlıyı, doğayı yoketmeyi amaç edinen tüm karşıtlıklardan. Bundan böyle ne yüzüm ne sözüm gayrısına sonrasına!... DOSTÇA..

Not: Sizinle birlikte, katliamsız doğanın tüm güzelliklerini içine alan, yeni günlere... Sevgiyle. Gündevine, baranda mutla...

Hacer Akman

Tüm Lemancılara Selam!

Şırnak ilinin Uzungeçit nahiyesinde ikamet ediyorum.. Haritalarda Uzungeçit'i imkansız bulamazsınız. Ama 6000 nüfusluk Uzungeçit'in haritalarda kayıp olduğuna bakmayın, Uzungeçit herşeyiyle gelecek vaat eden bir potansiyel. Ne yazık ki; böyle bir yerde, 15 tane lise mezunu vardır. Hazin bir durum.

Varolan bir gerçek ise; Uzungeçit insanının zeki ve çalışkan olduğu... Okuma ve yazma oranının düşük olmasının en önemli sebebi ekonomik, yani burada insanların kitaba verebilecek paraları yok.

Benim istediğim, köyde herkese açık bir kütüphane kurmak... Kütüphanenin binası ve adı hazır. Kütüphanenin adı:

"LEMAN OKURLARI KÜTÜPHANESİ"

Eksik olan en önemli şey ise, bu kütüphaneye bırakılacak kitap. Bu konuda hepinizden kitap talep ediyoruz. (Yardımınızı bekliyoruz.)

Göndereceğiniz bir sayfalık materyal dahi, büyük devrimleri yaratacak bilgi birikiminin ilk damlası olacaktır... Kitaplarınızı ve yardımlarınızı bekliyoruz. Sevgiyle...

Bahri Yıldız
Uzungeçit Nahiyesi 73810
Uludere/Şırnak

DUYURULAR

Sibel Kula. Tel; 0232-285 44 79 İzmir Vakıfbank Hesap No: 2028007 Sibel Kula 2.500.000. 000.TL.'sı karşılığında bir hastalığın pençesinde el ele verip kurtaralım.

* * *

Leman'ın son 50 sayısı tanesi 50.000.TL.'sından sadece bir takım alınacaktır. Elinde bulunanların Leman Hatkla İlişkiler'den Suzan Çark'a müracaatları. **Nihat Genç**

Sayı: 243 7 Temmuz 1996 Pazar
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Turgay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESKİSERAN
Yazar ve Çizerler: Yalın AGİTBİ ● Turgay ARGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARLAS ● Behzat BARUTÇU ● Fikret BERGİS ● Behzat BOYSAL ● Soyrav ÇAN ● Mehmet ÇETİN ● Mahmut ÇAĞDAŞ ● Gülseren DARAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESKİSERAN ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneş İÇÖNLÜ ● Alper MARTİ ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Sedat ÖZKAN ● Serdar ÖZKURAMANLAR
● Fatih SOLMAZ ● Cüneyt TEKİN ● Nejdet TİRET ● Alp Tamer TALMAÇ ● Metin (ESTÜDYO) ● Erdil TAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Murat TÜCEŞAN ● Cebren ONÇU ● Satış: Güneşi AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletmenin Ortağı: Ercan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Okur Görevlisi: Yalın AGİTBİ ● Tel: 251 42 44 - 251 37 34 ● Faks: 251 52 67 ● Santral: BAŞMAT ● Dağıtım: Bir-Yay ● Adres: İstiklal Cad. İnvern Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 60 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 135 $ 6 Aylık Abone bedeli - 650 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 60 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 35 DM ● TÜRKİYE İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

Moby Pick

Yazan Çizen: Galip Tekin

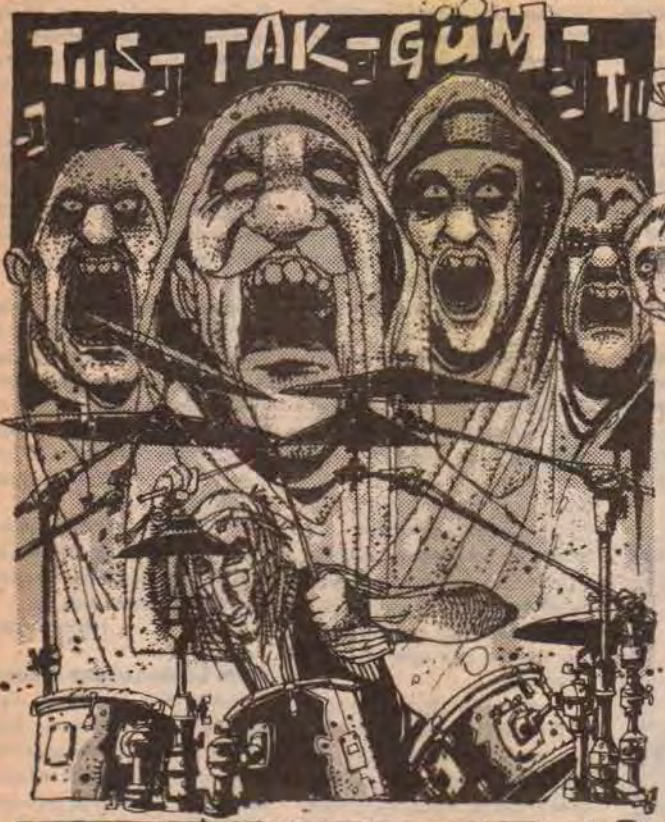

Akşamsefası

14 Temmuz 1996 Pazar.. Sayı: 244... 50.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-48

GelMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

'BU ÇIĞLIK SENİN KOLLARINDA'

12 **Eylül** cuntasının şehirleri, caddeleri, sokakları zulme boğduğu günlerdi. Onbinlerce insan süresiz gözaltılarda, sistematik işkenceden geçirilmekte, tüm muhalif unsurlar, şubelerdeki, kışlalardaki uygulamalardan çok daha ağır insan hakları ihlallerinin cenderesindeki cezaevlerine doldurulmaktaydı. Siyasi tutukluların üzerine **dışkı sürme, hücreye kapatma, toplu dayak, tazyikli su sıkma** gibi insanlıkdışı uygulamalar, kişilikleri alaşağı etmede öyle bir araç olarak kullanıldı ki; bir cezaevi müdürünün, koğuşlara saldırttığı köpeği "**Co**"nun adını yedidüvelde duymayan kalmadı. Tüm bu vahşete karşı toplum suskundu. **1984 yılında**, cezaevlerindeki insanlar, onurunu, kişiliklerini korumak için, bedenlerini ölüm orucuyla ölüme yatırmaktan başka çare bulamadı. **72 gün** süren ölüm orucunun ve insan onuruyla hayatı sürdürebilmenin "**faturası**" dört can'dı. **Hasan Telci, Falih Öklümüş, Aptullah Meral** ve **Haydar Başbağ** ölüm orucunda hayatını kaybetti. Bu dört cana "**karşılık**" siyasi tutuklulara da, insani hakları iade edilmek zorunda kalındı.

O günlerden bu yana, cezaevlerinde hak gaspları oldu, ağır açlık grevleri yaşandı, kısaca 16 yıllık süreçte devletin, cezaevleri politikasında en ufak bir ilerleme olmadı. **ANAYOL** koalisyonunda, **Adalet Bakanlığı**'na eski polis şefi **Mehmet Ağar**'ın getirilmesiyle, hemen cezaevlerinde operasyon hazırlıklarına başlandı. Bir iddiaya göre **Radyo Televizyon Üst Kurulu(RTÜK)**, özel televizyon kanallarının genel müdürlerini **Ankara**'ya çağırarak bu durumu açıkladı ve el altından, cezaevlerindeki operasyonlarla ilgili haber yayın yasağı koydu. Operasyon yapılacak cezaevlerindeki sağ görüşlü hükümlüler, küçük cezaevlerine nakledildi. Operasyonu haber alan medya, cezaevlerini hedef göstermekte gecikmedi. Bu "**Organize harekat**"ta kamuoyu gücü sağlanınca Ağar, ardı ardına üç genelgeyle cezaevlerindeki tutuklu ve hükümlülerin en ulak insani hakkını bile ellerinden aldı. 2 bini aşkın **insana** yine açlık grevi yolu gözüktü. Bu arada hükümet çöktü. **Refahyol** kuruldu.

Ancak eylem, ölüm orucuna ve süresiz açlık grevine dönüşmüştü. Aileler de, eylemleriyle Türkiye'yi ayağa kaldırıyordu. Hükümet kurulmadan önce, RP'de açlık grevi yapan tutuklu yakınlarına "**misafirimiz**" diyen **Erbakan**, cezaevlerine mavi boncuk dağıtan **Şevket Kazan**, iktidara konunca, statükoya hemen sarıldı... Takkiye uzmanlarından Adalet Bakanı Kazan, Refahyol'un güvenoyu almasından bir gün sonra, Ağar döneminde çıkan tüm genelgeleri iptal ettiğini açıklayınca, tüm duyarlı kamuoyunda bir umut doğdu. Oysa Kazan, herkesi yanıltmış, 3 genelgeyi birarada getirip, "**Cezaevleri Koşulları İyileştirme Raporu**" adı altında tekrar yayınlamıştı... Dergimiz baskıya girdiği sırada, ölüm orucunda 60. gününe yaklaşan tutuklu ve hükümlülerin durumu son derece ağırdı. Ancak, **ölüm orucunda can çekişen insanlar, Kazan'ın "yeni" raporuna hayatlarını ortaya koyarak, cevap vermekte gecikmedi.**

Akşamsefası

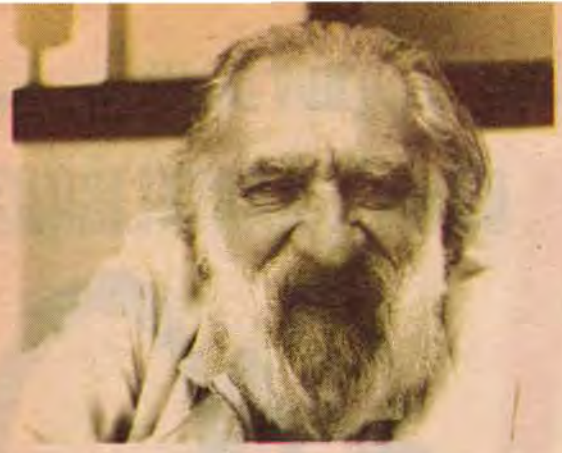

NİOBE

Karnında otuz kilo dinamit yüklü
Bir kadın geliyor karşıdan
Dudakları boyalı
Saçı başı düzgün
Ölümü doğuracak
Bayrak töreninde
Adımları Azrail'in yanpiri adımları
Allahlık bir kaya oluşacak gözyaşlarından
Niobe, artık doğurma sen emi

Can Yücel

İNSAN VARDIR

Alp Tamer

Hak süphane ve taalâ adem oğlanlarını dört dürlü nesneden yarattı. Ve hem dört bölük kıldı. Ve hem dört bölüğün dahı dört dürlü taatları vardır. Ve dört dürlü arzuları ve dört dürlü halleri vardır. Pes edekkim, dört dürlü nesneden yarattı. Evvel: topraktan, ikinci: sudan, üçüncü: oddan, döndüncü: yelden. ("Makalat", H.Bektasi Veli.)

İnsan vardır 2/3
Hepsiciği sıvıdır
Geriye kalır 1/3
Onun adıda dışkıdır
Gübre olur zamanla
Pek bi boka yaramaz
Yüzyıllardır böylesi

İnsan vardır çarpılır (*)
Çarpılır da bölünmez
Sadece bu yüzdendir
Toplamaya tutkusu

(*) Sağlaması yapılmıştır

İnsan vardır, serinlik
,Çeşmesi bile ondan yıkar yüzünü
Göl olur gençliğinde
Büyüyünce Akdeniz
Derler ki: Okyanusa gömülür
Ölünce böyleleri
Derinliği çok gibi

İnsan vardır sıcacık
Kanı akar üşümez
Ay gibi, güneş gibi
Güneşte ateş gibi
Üşüdüğünü bilemez.
Biliriz ki sadece
Soğuyan bizler oluruz.

İnsan vardır ruhun satar
Seni satar beni satar
Millet satar vatan satar
-Çoğu dövize endeksli
Lâkin kâra geçiremez
Sayıları pek çok gibi
Pişmanlığı hiç yok gibi
(Çekinserlerine de raslanır)

İnsan vardır incecik
Papatya olur dizboyu
Su olur dağdan akar
Şerbet misali kokulu
İçsin diye başkaları
Sazın böğrüne gömülür.

İnsan vardır, çöl gibi
Kilyos'ta bir yerli film karesi
Her daim seyirci hayata
Ve bir ömür değidir / tükettiği
Bilmem kaç ton ayçekirdeği
Hollywood'a yenilmiş
Yeşilçam'a gömülür.

İnsan vardır uçucu
Hem vardır da hem yoktur
Derdi kimseyi yormaz
Dertleşir aynalarla
Şiirlerle ötüşür
İlişmeyiz keyfine
Onlar kendini bilir
"İnsanoğlu kuş misali"
Onlar için söylenmiştir.

İnsan vardır kafiye
İncelmiş hüzün gibi
Az ama öz konuşur
Sevdi mi karşılıksız
Mecaz yaşar kendine
Metaforla beslenir
Yaşlanır kitap olur
Cesedi fena güzellik
Bulutlara gömülür
Mezarında bitendir,
Yerçekimli karanfil!

Sürecek...

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

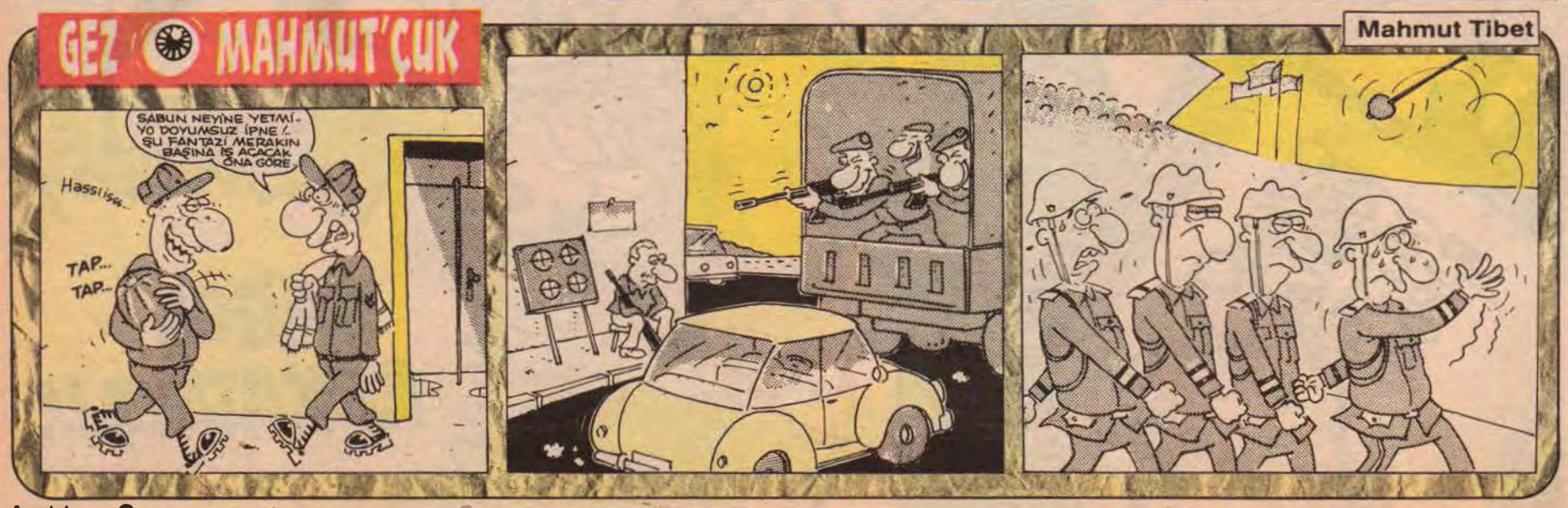

Akşamsefası

Tarikatçı çevreler, Adalet Bakanlığı'na mecliste bekleyen idam dosyalarının işleme konması için RP'li Adalet Bakanı Şevket Kazan'a baskı yapıyor.

Taze Başbakan Erbakan'ın ABD'nin bölgesel çıkarlarının kollanması karşılığı batıdan onay alırken, fundamentalist Ortadoğu ülkeleriyle olan ilişkilerini nasıl dengeleyeceği merakla bekleniyor.

15 yaşındaki M-Ç'ye bisiklet çaldığı iddiasıyla gözaltına alındığı İzmir Güllük Jandarma Karakolunda işkence yapıldığı doktor raporlarıyla saptandı.

Yeni hükümetin güvenoylaması mutedil saldırılı ve kanlı geçti.

Hükümet'in üzerindeki yolsuzluklar gölgesi, daha önce yarattıkları ekzantrik kahramanların varlığıyla sürüyor.

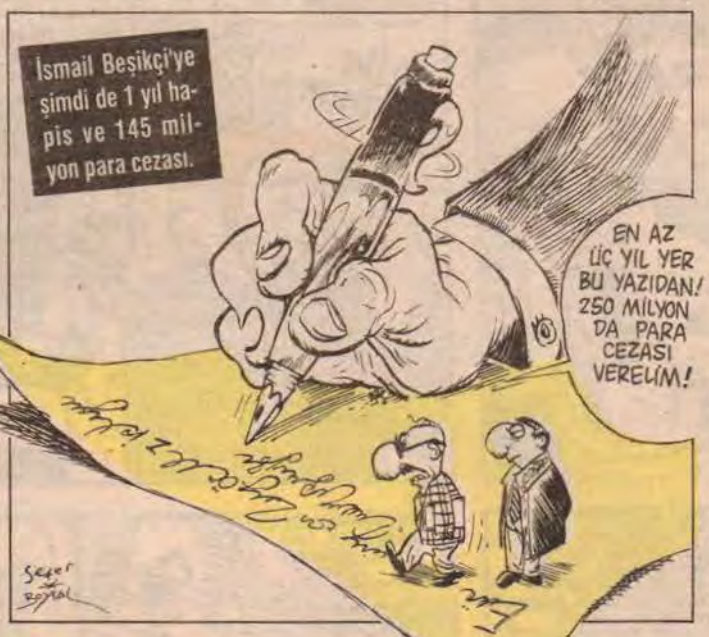

Erbakan ve Çiller'in babayı bağlamak öncesi başladıkları basta ABD'nin ki olmak üzere batılı elçilik turları, güvenoylamasından sonra da, elçilerin konuta çağrılmasıyla sürüyor.

ŞEVKET KAZAN
-Cehennem, Bakan'ın ayakları altındadır-
ÖZER -TANSU ÇİLLER ÇİFTİ
- Götürü Yorum-
ERBAKAN
- Hijyenik Başbakan-
GÜLAY GÖKTÜRK
- Anne bak! Faşist çıplak-
BBP
- Hem ağlar, hem güder, hem döver-
DEMİREL
- "Kırmızı başlıklı" baba-
CUMARTESİ YENİÇERİLERİ
•
TURGUT ALTINOK
- Bıyık

İlişkisidir. Kedilerinizi bile kollayın!-

HAFTA SONU NE YAPAK

✓ **"nedir bilmem, helâl, haram.../olsun yeter cepte param./o gün başta her kim varsa,/onunladır benim aram./ ben bu huyu bırakamam:/giden ağam, gelen paşam!.,** (aziz name, aziz nesin)

✓ refahyol hükümeti kuruldu!. türksat-1 C uydusu, nihayet yörüngesine oturtuldu!. memura zam yapıldı!. cezaevleri kaynıyor!.

✓ yapılan bir araştırmaya göre, türkiye'de son 20 yıl içinde, 30 bin 429 adet orman yangını meydana gelmiş!.

✓ **tansu çiller:** "-biz, ihlas ve inançla geldik", **ritat ilgaz:** "-yaşam yalama oldu"

✓ türk sanat müziği'nin efsanevi sesi **hamiyet yüceses** öldü!.

✓ şiirlik ve şiir oku dergileri'nin son sayıları yayınlandı!.

✓ rumeli hisarı konser ve gösterileri devam edeyor!.

✓ **"eski masallarla türkülerden başka/bel bağlayacak neyim kaldı ki artık?.",** (eskimo şiirleri, çev:t.s.halman)

✓ faks çekerek ayrılanlar **kervan'ına nilüfer** ve **gökberk ergenekon** çifti de katıldı!.

✓ film: gölde bir ay, baraka, ay carmela, othello, çavuş bilko!.

✓ türk karikatür ustaları'ndan orjinal karikatürler sergisi-toprak erozyonu uluslararası karikatür yarışması sergisi, karikatür ve mizah müzesi'nde!.

✓ güleryüzlü sosyalizm'in öncüsü **mehmet ali aybar** ölümünün birinci yıldönümünde anıldı!.

✓ **tanıdığım yüzler,** çerkes karadağ-fotoğraf-kültür bakanlığı yay!. **maşenka,** vladimir nabakov, çev: esra birkan, telos yay!. **bekârlar,** henry de montherland, çev: tahsin yücel, yky!.

✓ **"gerçek eren içinde kir tutmayandır;/varlığını korkusuzca hiçe sayandır;/bu topraklar üstünde en temiz kişi/sağlığında toprak kesilmiş olandır.",** (dörtlükler. **ömer hayyam**)

✓ aylık kültür-sanat dergileri'nin yeni sayıları çıktı!. iki aylık şiir dergisi sombahar kapanmadan önce **500 adet** okunuyormuş ve fakat dergiye ortalama **1500 adet** şair, şiir gönderiyormuş!. demek ki şairler dergiye bayii'de bakıp, şiirleri, yayınlanmamışsa dergiyi almıyorlarmış!. ne feci!.

MANSUR ŞEBBOY

(az sonra)

Geçen hafta Sivas katliamı ile ilgili bu sayfada yayınlanan karikatürde, ozan Muhlis Akarsu'nun ismi kaligraf arkadaşımızın aşırı yorgunluğundan kaynaklanan bir hatayla yanlış yazılmıştır. Okurlardan özür dileriz

PARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

../..

kamyon tır kum çakıl taşıdılar
mezarlığın üstünü örttüler
mezarlık arsa oldu

umudu elmas ile çizip doğdunuz
ömrünüz ardınızdan kurye
ile gönderildi

kaybolan mürekkeple mil mi çektiler
alınyazınıza ve süreceğiniz
aynı çıkmaz sokaklara

ıssız oto-yol'lar'da bol kedi ölüleri
ne diye geçmeye çabalarlar
bu hız ve motor ırmağını

çünkü asıl vatan geçilen yollardır
çünkü asıl zaman alaca-bulaca höyük
çünkü asıl hayat seçilen yollar

soğuk gecelerin taş bedenlerin kıvamı
temelinizdeki mutluluk harcı
iç ve dış borç

bir tarafınız sallanmaya görsün
her yanınız un ufak lop
zelzele sarısı

kimse üstlenemedi göze alamadı sizi
biraz sonra vuracaksınız birine
ilk rastladığınız sahil birine

ıssız oto-yol'lar'da bol kedi ölüleri
tutuşan elleriniz mi yoksa
kös küs gezdirir sizi

çünkü asıl insan yol tarif eden
çünkü asıl milet yol arkadaşları
çünkü asıl sevgili yol benim diyen

söz'ün ve yazının bittiği yerde
bizi nasıl biliyorsan öyle kus
arsa mezarlık oldu

"zemheri"

../..

Akşamsefası

LOMBAK

DURUUUN!.. SİZ EVLENEMEZSİNİZ!.. ÇÜNKÜ SİZ KARDEŞSİNİZ!..

BİRAZ GEÇ KALMADIN MI EŞŞOĞLUEŞŞEK!..

AAA!.. İZLER BURADA BİTİYOR!.. HADİ ÇABUCAK GERİ DÖNELİM BARI!..

EVET!.. HEM DE EN SÜRATLİ ŞEKİLDE!..

1

BÜTÜN MAHALLE İMZA TOPLADIK!.. DÜKKANINI MAHALLEMİZDE İSTEMİYORUZ!..

NİYEYMİŞ? BEN TİCARET YAPIYORUM BURDA!..

ZOMBAK DEFOLU MALLAR

2

SİTTİRME TİCARETİNİ!.. SATTIĞIN PANTOLONLARI GÖRMÜYOR MUSUN HAYVAN ADAM...

N'APALIM, DEFOLU MAL BUNLAR!..

ZOMBAK DEFOLU MALLAR MAĞAZASI

UCUZ DEFOLU ORTALAR YIRTIK SADECE

AEG

GEMİYE FİLİKA KOYMAYI UNUTMUŞUZ!.. EN SON KADINLAR VE ÇOCUKLAR ATLAYACAK!..

SOLMAZ & BARUTER

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

YAZ SEBEBİYLE DUMUR GEZİYOR.

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

üç ayrı Tabidtlar KISA ÖYKÜ VE İKİ KURUNTU

SABAHIN YEMİŞİ

KURUNTULAR (Geri Soru)

Sevgili Peker... Mutluluklar dilerim...

Bir süredir, yazayım diye kafama takılan bişey var.. Önce belirtmeliyim ki "bu kesin böyledir" diyemem... Sadece "Acaba mı?" ibaresini koyarak sorabilirim... Reklam sektörü!. Bi parça bilirim... "araklama" belki diyemem ama çok fazla "esinlenmelerin" olduğu bir alandır . Bu yandaki karikatür oldukça uzun bir süre önce Leman'da, bu sayfada yayınlanmıştı. Okundu, geçti, bitti, unutuldu... Fakaat, (kuruntudan olabilir ama) sanıyorum kimi reklam yazarları bu karikatüre daha bir başka gözle baktılar ki bir süre sonra ortaya şöyle bir televizyon reklamı çıktı...

1- Fuktblcular ol atıyorlar ve sevinçle koşup... Foşuurt!. Aynı yandaki karikatürde olduğu gibi çamurlara atlıyorlar...

2. Malzemeci rolündeki aktör çamurlu formalara bakıyor ve "bu formaları temizlemek Berezilya'ya gol atmaktan zor" gibi bir replik söylüyor.

3- Yeşil renkli adeleli bir adam olan Yeşil güçlü adam gökten inip çamaşır makinasının içine yor...

4- Ve finalde tertemiz formalar... Malzemeci gururla "P Adam bizimle olsun Berezilya kibimiz olsun" gibi hoş bir bitiş cümle söylüyor...

Tekrar ediyorum, tabii ki bu bir rastlantı, kuruntu olabilir... Çamurlu bir karikatür yüzden kimseye çamur atmak istemem... Ama apiyim ki, bu reklama çok sık rastlıyorum, ve bzerliğe bakıp da acı acı... Herneyse.

Ve ikinci kuruntu.. Birkaç hafta önce bu köşede filmlerden örnekler verilerek "Gerçek komik, gğin komiğidir" adlı bir teori öne sürülmüştü... Ardın ATV'de yayınlanan Şok adlı bir programda "Hiçbirşey çekler kadar komik ve espili olamaz.. Bu programda sce gerçekler vardıır" diye yüksek sesle bir anons yapılduydum. Teorimi benimsedikleri için teşekkür ediyo ama yine de diyorum ki, **"Mizah dergileri onlarla o Brezilya rakipleri olsun..."**

LeMan

Akşamsefası

TEORİDE & PRATİKTE 38

ve kırık bir Lovestory

HAYATIM, DÜNYA KADAR İŞİM VAR VE SEN SANIYORUM ROMANTİK BİR EMRİVAKİ İLE BURALARA KADAR GETİRTİYORSUN BENİ... ŞİMDİ SÖYLE...

HİÇ ANLAMIYOSUN DEĞİL Mİ?. SENİN İÇİN HİSSETTİKLERİM, O KAHROLASI ÇİZDİKLERİNDEN HİÇ Mİ ÖNEMLİ DİL?.

ŞUNU BİLMENİ İSTERİM Kİ, BENİ BİR META GİBİ GÖRMENE DAYANAMIYORUM ARTIK... İLİŞKİMİZ SANKİ BİR SIDIK YARIŞI GİBİ... HİÇBİR DUYGUSAL ALT YAPISI YOK... SIRILSIKLAM BİR AŞK DA DEĞİL İLLA Kİ İSTEDİĞİM....

AMA DUYGULARIMA GEM VURDUĞUMU HİSSEDİYORSAM, KALBİMDEN DEĞİL DE ETİMDEN SÜTÜMDEN VERDİĞİM BİR İLİŞKİYİ KABUL ETMİYORUM DEMEKTİR... ÖZÜR DİLERİM, BENİ YANLIŞ ANLAMANI İSTEMEM... BELKİ ANLATAMIYORUM AMA, BÖYLE EN HASSAS ŞEYLER....

"ANLATILAMAZ... YAŞANIR ÇOĞU ZAMAN... BİZ YAŞAYAMIYORUZ DEMEK Kİ... KARŞILIKLI ATRAKSİYONLAR... KURGULU DİYALOGLAR... ANCAK GÖRÜNDÜĞÜ KADAR OLAN...

İRDELE YAVRUM YAZ GELDİ ÇARŞIYA KİRAZ GELDİ!. ÇİLEKEŞ AZİZE ROLÜNÜ BEYLİK SÖZLERLE NASIL DA USTACA OYNARSIN!.. BİR MACERADIR BENİM OLAYIM... SEN DE DAYANAMIYORSAN BUNA ŞARKIM ŞUDUR... "SEVEMEZ KİMSE BENİ BENİM SEVDİĞİM KADAR..."

İKİ BOYUTLU, YÜZEYDEN ÖPÜŞMELER, KOKLAŞMALAR... BELKİ BEN TATMİNSİZİM AMA KESİN OLARAK BİLDİĞİM... BUNU ARTIK KALDIRAMADIĞIM....

ANLIYORUM... BUNU ANLAMIŞTIM ZATEN VE..... BİRLİKTELİĞİMİZİN BAŞLANGICINDA BANA ALDIĞIN O HEDİYEYİ... YANIMDA GETİRDİM...

HRRRRR.....

SANIRIM BUNU ARTIK SANA VERMELİYİM... GÜZEL GÜNLERİN HATRINA... SEVECENLİĞİNİN VE SICAKLIĞININ SEMBOLİYDİ BENİM İÇİN...

AH! İNANNNMIYORUUM!!!

A... AMA NİYE PARMAĞINA ZİNCİRLEDİN HEEY!.. N'APIYOSUN ÖLDÜRECEKSİİİN!.. TANRIIIIM!!!

C... CİYYK CCİİYK!!.....

TANRIM ABİİ... BAK GÜZELİM, YEMİN EDİYORUM... TÜM İÇ ÇEKİŞLERİNE RAĞMEN, İNAN Kİ SANA İHTİYACIM VAR!..

AYYY... SADİSTSİN SEEN!.. PARANOYAK KAATİİL... TAMAM BIRAK ONU...

KADINLIĞIN O KUTSAL YUMUŞAKLIĞINI BİR SÜRE DAHA BANA BAHSETMEZSEN, HEMEN BURDA ÖLDÜRİCEM ONU... SIRF BU FANTAZİYİ BİLE YAŞAMAYA DEĞER BENİM İÇİN... EN AZINDAN MİNİK AŞK HİKAYELERİ YAZANA KADAR BENİMLE OL...

CİYYK-CİYYK-CİY-

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Necmettin Hoca bi gün

- Sayın başbakanım, Hafız Esad telefonda...

- Yok deyin... Şom'o çağıracak, gidemem...

- Sekizdir yok diyoruz... Artık inanmıyor... Galiz küfürler ediyo...

- Diğer telefonda Fohd ile konuşuyor deyin...

- Olmaz... Diğer telefonda da o var... Tokiyye yopıcom diye bizi kandırdı diyo... Galiz küfürler ediyo...

- Ona deyin, şöyle deyin... Tokiyye değil takunya demiş idi deyin... Yanlışlık olmuş diyor deyiniz... Söyleyin... Takunya göndereceğiz...

• • •

- Muhterem santral, beni arayıp durma gözüm... Abdullah Gül'e masaj yaptırıyorum şu an...

- Ama efendim, Benny Hill telefonda... Acil diyo...

- O kimdi lan?.. Hao, bağla bağla.. Çabuk...

• • •

- Alo, Benny Hill...

- Beni hilme... Tamam...

- Yahu, sana ulaşmak bayoa zorlaştı Necmettin kardeşim...

- Hişt, bana telefonda Kudbetti'n diyin... Dinliyor olabilirler...

- Bizim kredi işini soracaktım... Alloh'ın izniyle....

- Muhakkak... Unutur muyum?.. Ama şu bikaç gün çok sıkışık... Memurlara para saçtık...

- Kudbettin'im yeme beni... 15 yıldır destek çıkıyoruz, ofedersin, sona ödediğim parayla Eva Herzigova, yirmi yıllığına kapatılırdı...

- Hişşt, direkt para deme... İşitilebilir... Bi sen diilsin ki muhterem senin gibi çok kişi var... Borçluyuz, tamam, ödeyecez... Zaten sizin negatif elektriğinizden kurtulmak için hükümet kurdum... Yoksa biraz daha bekleyim ortamı şeederdim...

- Onu bunu bilmem... Ben par... Yani işte, partiden karşılık umuyorum... Terlikleri takarız, bornozlar, giyeriz, son tahlilde hepimiz dalin isten'z... Anla artık...

- Peki, peki... Hemen bi çek yolluyorum size...

- Çek olmaz... Çek Cumhuriyeti diil bura, Nakit Krallığı... Bi zahmet keş ödeme rica ediim... O benim size yolladığım bordo, Slozenger çantalarla... Bi zahmet Kudbettin... Hadi...

• • •

- Alo, ne var muhterem, ne var lon...

- Ao... Ben Tansu... Niye kızgınsınız bono?.. Yoksa... O dosyalar... Ü-hi-hü-hi...

- Ağlama yavrüm... Olur olmaz arıyolar, ondan ötürü... Ne vardı?..

- Bi ricam olacak... BBP'li arkadaşlara söyleseniz de, sırayla Demirel'i, Mesut Yılmaz'ı, bi de Çölaşan'ı dövseler... Vallahi bakanlığımı veririm...

- Ehi eh... Öfkelenme kuşum... Hallolur hepsi... Sen şu İsrail konsolosunu bi yemeğe çıkartıp rahatlar hele...

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

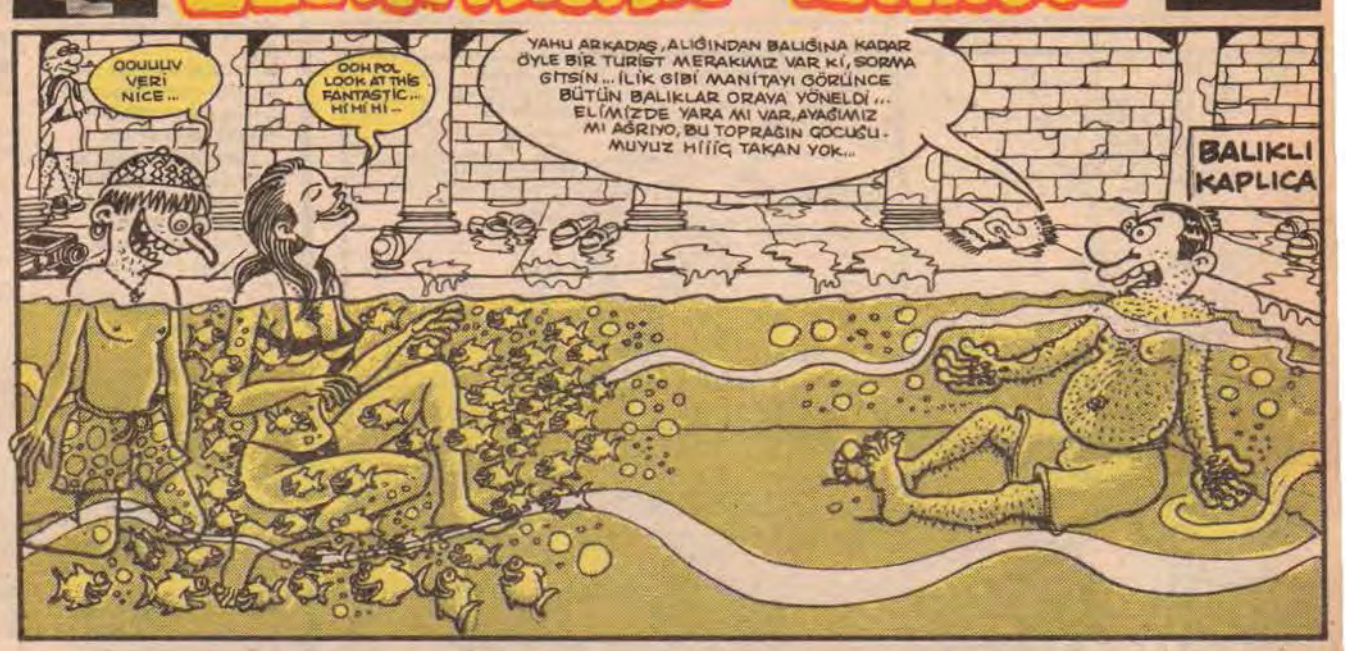

İki sene önce bir yaz günü akşamüstü, Konya yakınlarındaki çok ilginç bir yer olan Sille'den dönüyordum. Yolda otobüse garip bir adam bindi. Elinde daha önce hiç görmediğim, küçük, kanuna benzer üçgen bir müzik aleti vardı. Yanılmıyorsam siyahi bir renkteydi ve çanta gibiydi. Kanun gibi bir çok teli olmasına rağmen parmakla değil yayla çalınıyordu. Bir köşesinde Kazım Büyükkaikan yazıyordu... Dikkatle baktığımı görünce bana döndü ve bu aleti kendi yaptığını söyledi. "Dünyanın babşı ve dünyanın kurtuluşu bu kanunun içinde" falan gibi anlaşılmaz garip bir şeyler mırıldandı. Donmuş bir halde onu izl'yordum Çok sessiz konuşuyordu. Buğulu gözlerinde yüzyıllar vardı. Geçmişten gelip bugünü ziyaret eden bir yolcu gibiydi ve otomatik kapının açılmasıyla yavaşça indi, sazıyla birlikte alacakaranlığın içinde kayboldu gitti. Arkasından bakakaldım. Bunu şimdi buraya yazmamın ne manası var ben de bilmiyorum. Saat sabahın albsı, uykusuzum ve dünya içinde dünyalar, rüya içinde rüyalar var...

• MİNİ ÖYKÜ: EV ALMA PANSİYON AL...

Akşamsefası

Bayır Bülü

Feyhan Güver

Bu hikaye vakti zamanında aynen yaşanmıştır...

Anti-Medya Test

1. Yeni Yüzyıl yazarı Murat Birsel, "izini kaybettiğiniz arkadaşı nasıl bulursunuz?" başlıklı yazısında ne öneriyor?
a) İnternet'e bağlanıp özel bir servisten e-mail adresini öğrenin.
b) Cumartesi anneleriyle birlikte Taksim'de oturma eylemi yapın.
c) Kayıp insanlar otobüsüne bir fotoğrafı ilan da siz verin.

2. Hıncal Uluç, Hisar'da başlayan yaz etkinliklerinden birine katıldıktan sonra, çıkışta ne yapılacağını yazıyor?
a) Çeşitli semtlere korsan dolmuş yapan minibüslerle eve dönülür.
b) Sahilde arkadaşlarla biraz yürünüp, ucuzundan köfte ekmek yenir.
c) Ortaköy'de bir çoiba ısmarlanıp Havana purosu yakılır, dumanı boğaza üflenir.

3. Milliyet'te "Askeri birliğe bombayla saldıran Zeynep'i örgüle kocası solmuş." diye yazıyor. Yine Aydın Doğan'ın bir gazetesi olan aynı tarihli Hürriyet'te aynı konuda ne yazıyor?
a) Örgüle kocasıyla beraber girdi.
b) Kocasını da örgüle o soktu.
c) Kocası onu örgüle soktu.

4. Hürriyet Gazetesi, bir çatışmada ölü ele geçirilen terörist Filiz'in kanlı fotoğrafının altına, hangi başlığı yazmış?
a) Bir daha hiç gülemeyecek.
b) Bir daha düşünemeyecek.
c) Bir daha eylem yapamayacak.

Cevaplar: 1.a 2.c 3.b 4.c

LeMan Anti MEDYA

Medyayı promosyona sınırlama getirmekle tehdit eden Erbakan'a, medyadan da tepki ve tehditler yükselmeye başladı.

Perşembe gecesi. Kanal D gece haberleri. Programı sunan Defne Samyeli'ye üç konuğu(!). Belli ki biraz sonra medyaya hesap verecekler. Önce görüntüleri izliyoruz. İstanbul Karanfilköy'de, polis ve zabıta birliklerinden oluşan yıkım ekibinin bir mahalleyi yerle bir ettiğini öğreniyoruz. Semt sakinleri bu haksız yıkıma karşı var güçleriyle direniyorlar. Evlerin damına çıkanlar, feryat-figan bağıranlar, yerlerde sürüklenenler... Görüntüler bitiyor. Sunucu hanım, konuklardan konuşmalarını istiyor. Evlerin yıkılmasından ziyade polisin kadınlara kötü davranması, yerlerde sürüklenmesi ve coplaması onları kahretmiş. Yapılanların Bosna-Hersek'ten farklı olmadığını belirtiyorlar. Tabii ki Defne Hanım izin vermiyor. Haremefendi için şov yanını önemsiyor besbelli. Bir yandan da polisi aklama çabası içinde. Yok efendim vatandaşlar da karşılık vermiş, polis ne yapabilirmiş, zaten yıkılanlar gecekondu değil koca binalarmış. En pes vaka, şimdi zabıta gitse, sizin Medya Towers'ınızı başınıza yıksa(!), muhabirleri yerlerde sürüklese, alayınızı dayaktan geçirse kendinizi böyle mi savunurdunuz?... Bir başka medya infazcısı da Show TV'den Reha Muhtar'dı. O da her gece olduğu gibi bir kurban bulmuş üzerine çullanıyordu... İş bulamadığı için böbreklerinden birini satılığa çıkaran iki çocuk babası genç bir adam vardı Reha Muhtar'ın karşısında. Muhtar Bey, anlamsız sorularla adamı konuşturmaya çalışıyordu. Nihayet finale doğru beklenen çığlığını yaptı. "Ne yani böbreğinden sonra kutağınızı satacaksınız?" Neden olmasın.. Ülkede sen ve senin gibiler olduğu sürece bu insanlar kulaklarını da satarlar. Ama sizleri duymamak için. Ayhan Erdoğan

Ben istedim onunla ölümün ve acının yüreğine birlikte yolculuk yapmayı... Çünkü aşıktım, bu yüzden ölümden, acıdan ve unutulmaktan korkmuyordum. İçimde uyanan cesur düşler ve dünyadoki herşeye sevgiyle bağlanma arzusu onun bütün düşlerini ve arzularını da içine atmıştı sanki.

Ve bu yolculukta onu da benimle birlikte sanıyordum. Herşey bittikten sonra anladım: Ölümden, acıdan ve unutulmaktan korkuyordu yanımdayken. Ve üstelik şaşıyordu benim nasıl öyle coşkulu ve korkusuz olabildiğime... Ona bu denli aşık olmasaydım belki de daha iyi anlardım onu... Üstelik yolda değil, tam ölümün ve acının yüreğine geldiğimizde ve her tarafımız kuşatıldığında söyledi boşlukta olduğunu ve yüreğinin benimki kadar sıcak olmadığını. Bırakıp gitmek istiyordu herşeyi...

"Ne çok çaba harcıyorduk aynlık için..."

İşte tam o on içimdeki o eski, ürkütücü, o sıkıntılı, o karanlıklarla dolu kapı açıldı ve o tanıdık korkum geldi beni yine buldu... Aşk şarkılarım yine üşümeye boşladı... Sonra döndüm geriye, şehrime, kalabalıkların arasına, tanıdık yabancıların içine, vitrinlerin uzak, yakın ışıklarına.

ÇÜNKÜ HAYA

Ben de herkes gibi şaşkın ve çoma herkes gibi kararlı görünüyor de. Pek anlamıyor, oma anlıyor, bili nüyordum olan bileni. Kör, yabani v karşı ilgiliymiş gibi görünen, ama aç gözlü ve tembel bir köpekti için uyanan. Ve o kötülük duygusu bu h ne beni istediği yere sürüklüyordu...

Sevgim, cesur düşlerim, herşey mak isteyen hayallerim ve kırılg buzlu camın ardına gizlenmişti yi bilmediğim, oma çok ağır bir suç de cezamı bekliyormuş gibi yaşadığ o "döküntü günlerime" dönmüştüm

En başarılı sayılmam gereken ar kendimi başarısız ve yenik hissettiğ re... Yedek kişiliğime dönmüştüm yi arkadaşlıklara, yedek ortamlara, lere...

İçimden kendime: **Sen iyilik sev rüstsün, aslında hep farkındasın** diyordum, ama aynı zamanda ins önemsesin, bana saygı göstersin, sin diye çırpınıyordum. Biliyordum, gim aradığını bulamayıp, o buzlu o na geri çekilince başlardı bu c önemsenme, dikkat çekme ihtiyacı.

BİL

"...Çapkın k onu yaşamak dındır. Bu ku köylü bilmem Yukarıdaki " ve TV yıldızı, röportaj yapm kil kişi değil, b konuşuyor ad palanan "kend Bakın ne di cesur olan" y iyi şu, en iyi oldum..." Fark seviyorum. K de onlarla ya onlara bırakıy Yani bilmes eden ekollerin ve sunduğu oluşan Şakar bilmem tuha nefik Sinir Öte Berna Laç kadar kolay o man magazin Nişanlısı iç bir insan .(!) güvene, kanş Şaka ve ci "Çapkınlık im nitliyor: "Bir lkelerde çok ça Herşey bir ediyorum. B kitleler için " öneriniz var: latan bir prog

Akşamsefası

...EN İYİ ...EM NE!"

...k istediği, o kişiyi beğendiği ve o an ...ve de cesareti olduğu için yapan ka...çtığı da olabilir, işadamı da olabilir, ...olabilir..."

...öz" Berna Laçin'e ait. Tiyatro sanatçısı ...iz ayının kuşe kâğıdı dergilerinden biriyle ...iduk ve dumura uğradık. Konuşan bir le... prototipi. Bir tuhaf yaşam biçimi adına ...n yıllarda, gençlere yüksek dozda pom... Güvenin" gazından lena zehirlenmiş. ...erekirse "bir köylüyle bile yatacak kadar ...z: "... Varolan bütün ödülleri aldım. En ...iyi bilmem ne... dolayısıyla farklı yerde ...de şöyle açıklıyor: "... Ben açık bulmayı ...n sonra benim rakiplerim çıksınlar, bir ...a. Kendimi gösterdikten sonra meydana ...ne haliniz varsa görün diye..."

...hanım; sağlam, içerikli beyinlere hitap ...sü sanabiliriz. Ama biliyoruz. Bahsettiği ...mlar, bir dönem kamera şakalarından ...aden de cinlerin, gaipten gelen seslerin, ...n cirit attığı, kafası çalışmayanlara yö...ne alçakgönüllülükmüş böyle!

...Bu çağ böyle. Bir yere gelmenin bu ...yerde, inşan küt diye, kafadan megalo...verir. Böyle çağa böyle star!

...şöyle konuşuyor: "... Tolga, eğitilebilen ...le birlikte yaşaya yaşaya, bana güvene ...yı öğrendi..."

...de öncü, eğitim uzmanı Berna Laçin, ...reden geliyor?" sorusunu ise şöyle ya...rok. Gazeteciler çok söyledi, halktan er...işiniüştü olduğumu söyledi..."

...o **"halktan erkekler"** kimler, çok merak ...n en tuhaf özelliklerinden biri, vasıfsız ...arfabının kullanılması. Sayın Laçin'e bir ...süredе nasıl bu kadar şımarılacağını an...lıpsın. Sponsor da Tempra olsun.

V.Ö

BÜTÜN ANNELERE ÇAĞRI

Leman Cumartesi Anneleri imza kampanyası.

ÇOCUKLARIMA DOKUNMA

Bu vicdanı ve çığlığı büyütelim. Bütün anneleri kampanyamıza imza atmaya bekliyoruz.

Git DERGİSİ

Galata Kulesi'ne Beş Penaltı Yarışması.

20 Temmuz Cumartesi. Tüm ayrıntılar GİT'de

eXpress

Yola çıktı...

13-14 Temmuz'da

Bayinize sormayı unutmayınız!

BB KEDİ SERVİSİ..1,5 aylık 5 minik kediye hem sıcak hem de serin bir yuva aranıyor. Hepsi de yetenince büyüdü. Her şeyi yiyorlar. Sağlık açısından bir problemleri yok. Üç tanesi gri, bir kirçıllı, diğeri siyah beyaz. İlgilenenler Leman Dergisi'nden Ayhan Erdoğan'ı arayabilir.

PAHAYOLDA BELİRSİZLİK

Şaibeler altında kurulan pahayol ve bu yolun lideri İslamcı başbakanın ümmetçilikten vaz geçip geçmeyeceği belirsiz. Bütün demokratik halk ülkelerde hiç kuşkusuz teröre tartışılır ama şaibeler varsa yüce divana ve adalete teslim yüce divan yolcusunu aklayan sosyal demokrat lider şeriat düzeni ortağı İslamcı lidere kıyakçılık yaptı. İslamcı liderin 30 yıldır adil ve tutturduğu, düzen siyasal yaşamla hiçbir ilgisi olmadığını anlıyoruz ama nasıl kurduğu da belirsiz. Açlık grevlerinin ölümle sonuçlanması liderin güvenoyu almasına rağmen vicdani duygularıyla nasıl bağdaşacağı belirsiz. İslamcı liderler ve grubundaki yeşil faşist tefeci çeteler demokratik kitle kuruluşlarıyla sistem kavgası mı, istem mi yapacaklar belirsiz. Belirsizlik içinde bir belirsizlik daha, Şevket Kazan kepçe ne vereceği belirsiz. İslamcı lider ve arkasındaki gravotlu hırsızlar bundan sonra cihat çağrısı yapıp yapmayacağı belirsiz. İslamcı lider ortağı Tansu'nun IMF'deki ablalarına ne diyeceği belirsiz. Çarpık söylemler içerisinde lider transferleri ile ECEVİT'in Kıbrıs'a cumhurbaşkanı olması, Denktaş'ın Türkiye'ye cumhurbaşkanı olması, Demirel'in DYP'nin başına geçmesi bir ölçüde ERBAKAN'ın dışlanmasına ne diyeceği belirsiz. İslamcı lider dini vecibeler doğrultusunda medeni kanunda hakkın yolu üçtür. Bir erkeğe üç zevce deyip deneyeceği de belirsiz. İslamcı lider büyük ümitlerle kurduğu pahayol da anayol gibi birden kaparsa ne diyeceği belirsiz. Belirsizlikler dergahı Refah ve ortağı DYP şaibeler altında kurulan pahayol islam birliğine zemin hazırlarken üçüncü ülkeler hakkında ne diyecekleri Türkiye'den büyük ümitler bekleyen Kafkas ülkeleri ile ne ölçüde işbirliğine gidecekleri de belirsiz. Nihayet belirsizliklerle kurulan pahayol'un ne kadar ömrü olduğu da belirsiz.

Yasin Adıyeke

...TAN ALACAKLIYIZ!..

...zdim, ...yine ...görü... ...rşeye ...usuz, ...yine ...le yi... ...e al... ...ım o Sanki ...nişim eski, ...a bile ...ünle... ...'edek ...k ev... ..., dü... ...eyin, beni ...r ver... sev... ardı... ...esine

Sonra alış veriş yapmak birşeyler satın almak istiyordum. Birşey alırsam bana iyi gelecek sanıyordum... Önce iyi geliyor, ama ardından daha da aşağı düşüyordum. Tam herşey var, herşey mümkün olabilir, derken yine herşeyin yanılsamadan ibaret olduğunu görüyordum. Bu koca şehirde, şehirlerde herşey tıkır tıkır işler gibi görünürken, sevgiye, umutlu bir söze, şefkate, okşanmaya muhtaç onca insanın hücrelerinden avuçlara, mektuplara, telefonlara, kan sızıyordu durmadan.

Devletlerin, düzenlerin işine yarayan şeyler insanların hayatına yıkımlar ve yeni acılar getiriyordu...

Ama yine de çok geç sayılmazdı. Henüz yine de herşey mümkündü ve bu bize, bizim inancımıza, cesaretimize bağlıydı.

Bense şimdi evimde kimsesizken ve sabahın olmasına birkaç saat kala, şairin dediği gibi, **sevgilim diyordum, oysa kimseler yoktu yanımda** ve belki çok uzaktaki belki de hiç tanımadığım, oma benim bu duygularımı paylaştığına emin olduğum birisine şu dizeleri yazıyordum:

"Seni asla lekeleyemem, çünkü
en derinimdesin,
buluşmak için çırpındığım o ta içimde.
Seni asla lekeleyemem, çünkü
günlük, basit, sıradan hayatımda yoksun
yasakların geri çekildiği,
korkunun sustuğu
o saf anlarda beliriyor kalbin... Kalbime..."

Siz yine de sakın çok geç demeyin: Taşmaya hazır, birikmiş onca sevgi, okşanmaya susuz onca beden, küçük de olsa bir teselli sözü bekleyen onca yürek bir ses, bir ışık, bir jest, bir şiir bekliyor sizden...

Çünkü aşk sizi bekliyor, sizi bekliyor ölümden ve cesur düşler, çünkü sizi bekliyor dünyodoki herşeye sevgiyle bağlanacağınız o mucizevi günler!..

* 20 Temmuz'da Zonguldak Devrek'teyim.
* Adana Arkadaş Radyo FM 101.4 Tel: 0322 359 10 92/93
* Magma Mavera. Filiz Naldöven. Şiirler.
* Ortadoğunun Diyalektiği. Kemal Taştekin. Doruk Yayınları.
* Adım Ölüm Kendi Kendini Tatmin. Metin Celal. Era Yayınları.
* Görüş Günü. Serkan Özlü. Şiirler. Gazioğlu Yayınları.
* Aksak Kuş. Hakan Akcura. Şiirler.
* Edebiyat Kültür Dergisi. Pencere. P.K.328 Kadıköy
* Serdar Kalkan, Derya Duman, Umut Onur Şahin, Emre Kurt, Filiz Sönmez, Ayhan Taşkın, Güzide Vural, Şengül Boran, Azadi Gati, Nilgün Uzun, Aytaç Gerze, Aslı Günal, Yaşar Başçı, Ahu Uğurlu, Öztürk, Şebnem Şenlen, Elil Kaya, Banu Atalay, Berrak Coşkun, Güneş Baysal, Pınar Yılmaz, Muge Göktürk, Özlem Doğan, Şebnem Çavdar, Sumeyra Terzi, Serap, Hüseyin Erdem, Nazım Baran, L'eirangere, Serkan Özlü, Destina, Salih Arıtekin, Deniz Bayraktar, Çiğdem Koç, Güner Önder, Güneş Işıl Gülbeyaz, Erkan Doğanay. Başak Can, yazdıklarınızı aldım sevgiyle.

Kırık Lebleb

SUAT ÖKAN

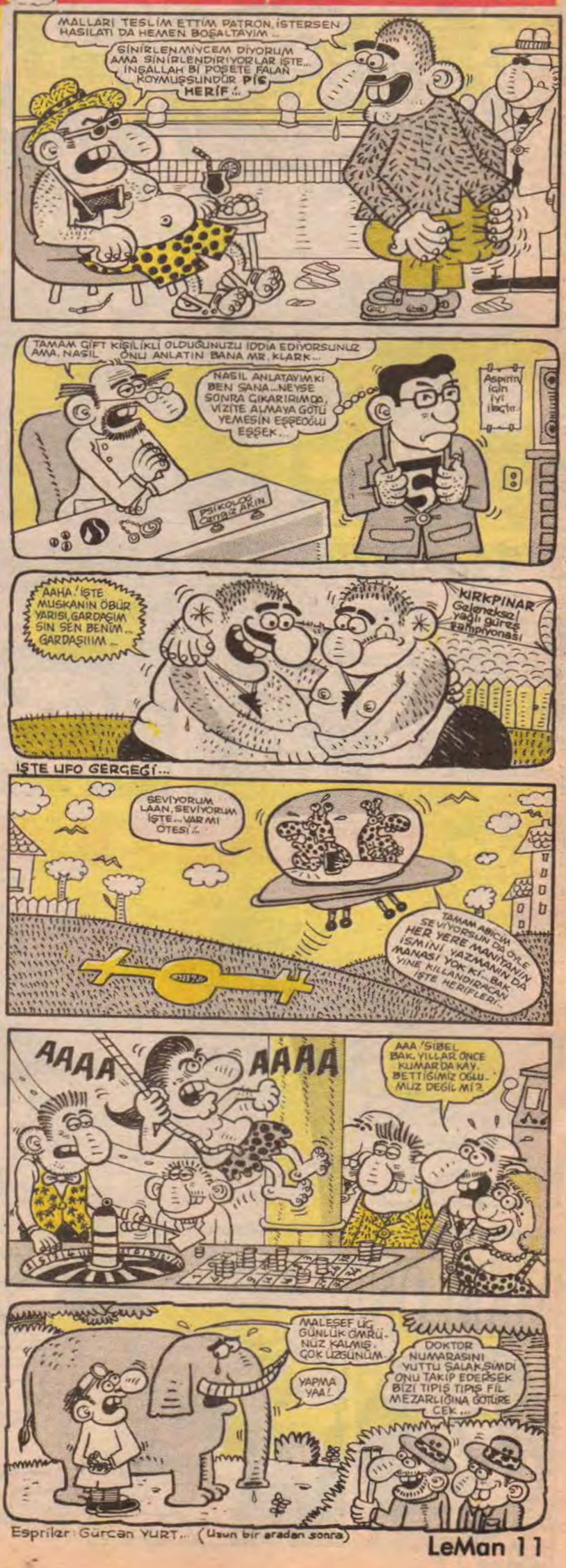

Espriler: Gürcan YURT... (Uzun bir aradan sonra)

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

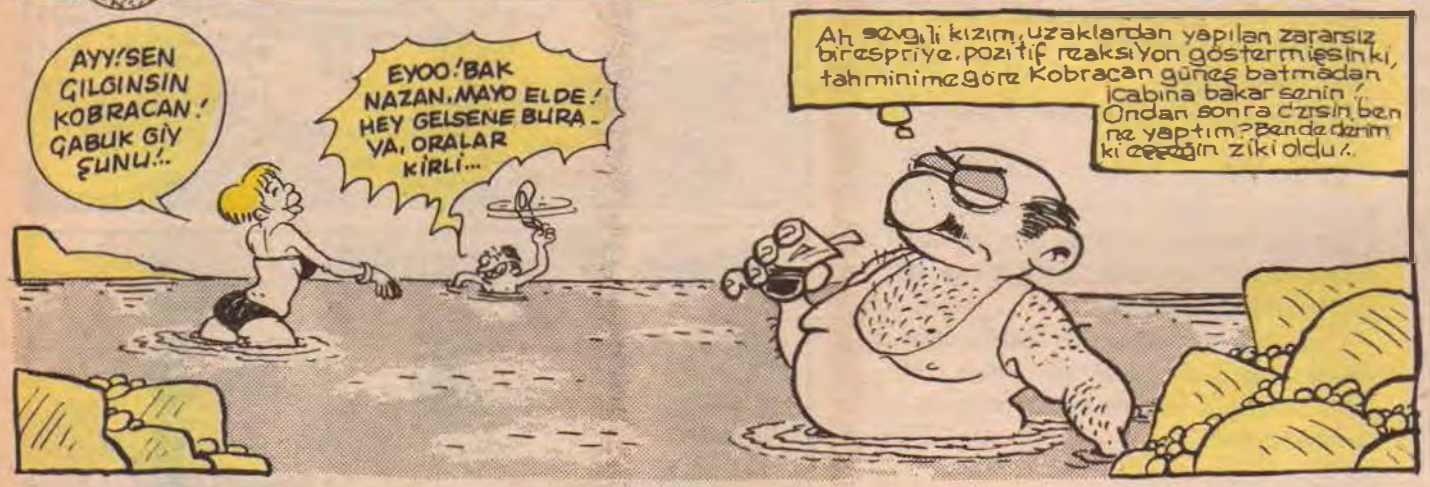

Yazı Katür

LÜTFÜ OFLAZ

Kıbleniz seyyardır sizin!

Medyaya başkalarını ahlaksızlık yapmakla suçlamak yakışmaz, "**Ahlaksızlığı meslek edindim, bende ahlak ne arar**" diye şarkı söylemek yakışır!

Erbakan'a, **başbakan altı** Çiller'e "Ahlaksız" diyen medya, bari ahlaklı olsa...

Senin ahlakın var mı medya?

DYP milletvekilleri Erbakan'ın altına yatan patronlarına ses çıkartmadı da, sanki medya yazarları kendi patronlarının ahlaksızlıklarına ses çıkarttılar mı?

İşte onun için başkalarını ahlaksızlıkla suçlamak bu tekelci medyaya yakışmaz.

Şimdi ahlaksızlıkla suçladıkları Çiller'i yoktan var eden de onlar, basın ahlakını vardan yok eden de...

Ve de ahlak dersinden sürekli çakan da...

Nitekim son olarak tekelci medyanın patronları bir dağıtım tekeli oluşturup, kendileri dışında kalan basını yok etmek gibi bir ahlaksızlık sergilemediler mi?

Peki tekelci medyanın yazarlarından bir teki bile, patronlarının bu ahlaksızlığına karşı ses çıkarttı mı?

Öyleyse şimdi bunlar hangi yüzle halkın haber alma özgürlüğünden, basın özgürlüğünden bahsediyorlar?

Erbakan başbakan olmuş, basın özgürlüğü elden gidiyormuş.

Başbakanların, genelkurmayın, büyük patronların emir komutasına giren tekelci basın zaten ne kadar özgürdü ki?

Kaldı ki onlar bu işin erbabıdır; başkalarının altına yattıkları gibi bu kez de yatarlar Erbakan'ın altına!

Bugüne kadar aşınmadıysa şimdi aşınacak değil ya!

Nitekim Erbakan da bundan o kadar emin ki, "Medya yarın 180 derece dönüp bizi methedecek" demedi mi?

Öyle ya, hortumlanacak daha çok devlet kredisi, kurulacak daha çok banka, gazetecilik dışında yapılacak daha çok iş var.

Sizi gidi dansöz kılıklı mikitelli basını, ayak oyuncu çiftetelli basını sizi!

Yakında başlarsınız "**Giden ağam, gelen hocam**" deyip, Erbakan Hoca'ya secde etmeye...

Çünkü **kıbleniz seyyardır sizin!**

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

Akşamsefası

Uçmuş bunlar abi...

Ender Özkan

Geçen gün, bir çay bahçesinde oturmuş çayımı içiyordum... Arkamdaki masanın muhabbeti, birden dikkatimi çekti... Konu: Cezaevlerindeki ölüm orucuydu.

ABİ GERÇEKTEN İNANILMAZ BİŞEY BU... SEN TUT; TAMITAMINA 50 GÜN BOYUNCA HİÇBİRŞEY YEMEDEN-İÇMEDEN YAŞA-BEN BÖYLE ŞEY GÖRMEDİM ABİ.

Bİ BİT YENİĞİ OLMASIN... GİZLİCE BİŞEYLER YİYİP-İÇİYOR OLMASINLAR SAKIN...

OLUR MU LAN?! ADI ÖLÜM ORUCU BUNUN. BORU DİİL...

50 GÜN HA!.. CAN MI DAYANIR ABİ, UÇMUŞ BUNLAR!..

50. Gün.

?

BAKSANA ZATEN ÇOĞU YATALAK OLMUŞ, VERİLEN ŞEKERLİ SUYU DA VÜCUTLARI ARTIK KABUL ETMİYORMUŞ. SANIRIM BİRKAÇ GÜN DAHA UZATIRLARSA BU ÖLÜM ORUCUNU, ARTIK GERİ DÖNÜŞLERİ OLMAYACAK...

"GERİ DÖNÜŞLERİ OLMAYACAK"LA NEYİ KASTEDİYOSUN?

YANİ; ARTIK ÖLÜM ORUCUNU BIRAKSALAR DA, VÜCUTLARI YİYECEK HİÇBİRŞEYİ KABUL ETMİYECEK, VE.

YOK AABİ KESİN UÇMUŞ BU HERİFLER...

Çayımı bitirdim ve kalktım ordan... Vay be, demek 50.günü dolmuştu ölüm orucunun...

ELLİ GÜN! HAKKETEN YA. UÇMUŞ BU ADAMLAR...

Evet... Gerçekten de uçmuştu bu adamlar... Ha babam kilo kaybediyorlardır şimdi... Ha uçmuş, ha uçacak bir haldedirler...

Artık ne midelerindeki kramplar hissedebiliyor...

...Ne de açlık duygusu duyuyorlardır. Nefeslerinde keskin bir aseton kokusu vardır şimdi...

Vücut beyinden bağımsız bir biçimde, ölüme direnmeye çalışıyordur...

Çoktan tükenen yağların yerine kasları eritip kendine enerji yaratıyordur...

YETER ARTIK, BİR AN ÖNCE NE YAPIYORSANIZ YAPIN, İYİLEŞTİRİN ŞU CEZAEVLERİ GENELGESİNİ!.. BAKIN ÇOCUKLARIMIZ MUM GİBİ ERİYORLAR, BİTMEK ÜZERELER... YAŞAMAK, ONLARLA BİRLİKTE YAŞAMAK, ONLARLA BİRLİKTE ÖLMEK İSTİYORUZ... BUNU BİZE ÇOK GÖRMEYİN...

ÖLÜM ORUCU 52. GÜNÜNDE...

İHD acil eylem çağrısı yaptı.

BAKIN, BUGÜN 53 GÜN! ONLAR ORADA ONUR SAVAŞI VERİYORLAR AMA, DURUMLARI DA İĞLER ACISI... NEREDEYSE ARTIK HEPSİ YATALAK OLMUŞ, VERİLEN ŞEKERLİ SUYU VÜCUTLARI KABUL ETMİYOR... ONLAR İÇERİDE YAŞAMA MÜCADELESİ VERİRKEN, BİZ DIŞARDA HER GÜN ONLARI DÜŞÜNÜYOR, DÜŞÜNDÜKÇE ÖLÜP ÖLÜP DİRİLİYORUZ... BU ÖLÜM ORUCUNUN ARTIK SONA ERDİRİLMESİNİ İSTİYORUZ...

OH! YAŞASIN BALONLARI BIRAKTILAR!..

ÇOK ŞÜKÜR ALLAHIM, SONUNDA AÇLIK GREVİNİ BIRAKTILAR.

HİÇ OLMAZSA BU ÖLÜM ORUCUNU FİRESİZ ATLATTIK...

ANNE? EĞER BAMLAR O BALONLARI BIRAKMASALARDI N'OOLCAKTI?

ŞAK ŞAK

UÇACAKLARDI. O BALONLARLA UÇACAKLARDI...

DİLE KOLAY... 50 GÜN, AÇ SUSUZ...

KESİN ABİ, UÇMUŞ BU HERİFLER...

Bugün 11 Temmuz, şu anda saat 06:10... Bu öykünün çizimini bitirdim ama, cezaevlerinde değişen birşey yok... Onlar hala ölüm orucundalar ve orada balonlarıyla birlikte öylece oturuyorlar...

Bitti

LeMan 13

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

Bakın lan, senin kadın değil mi bu? Şerafettin...

(Bukalemun üstüne yapılan bir diyalogdan)

ERKUT ABİ...

GEÇEN GÜN, ARKADAŞLA ŞAKALAŞIYOZ, BANA TOKAT ATTI... AĞRIMA GİTTİ, SESİMİ ÇIKARTMADIM... İPNEYİ AKŞAM EVE GİDERKEN KISTIRDIM, İKİ TANE SAYDIRDIM DÖTÜNE, AKLI BAŞINA GELDİ... ŞİMDİ KAÇIYORUM...

ZOR GÜNLER BEKLİYOR SENİ...

BUNU HEMEN UZAYA GÖNDERİP, UZAYLILARLA ÇİFTLEŞTİRİN.. JÜPİTER'DE SÜLALE KURMASINI SAĞLAYIN... 20 SENEDE BİR TÜRKİYE'YE GELİP TATİL YAPACAK... GÖTÜRÜRKEN BİR İKİ METEORA ÇARPTIRIN AKLI BAŞINA GELSİN!

BANA DA BAKSANA KARDEŞİM! İKİ SAATTİR BİR DONDURMA LIÇAZ ÇOCUK ÇOCUK BEKLEŞİP DURUYOZ BURDA!. SIRA VAR, NİZAM VAR BE!..

N'OLUYO YAA?. AY? AMAN! ABİM GELMİŞ!. ABİ TELEFON ETTİK, SANA MARAŞ'DAN ÖZEL KARGOYLA DONDURMA GELİYO ABİ...

HAKAN?. HAYROLA?. GEÇMİŞ OLSUN! HABERİ ALIR ALMAZ GELDİM!

Haberi alınca fazla bilgi edinmeden buraya geldiğin belli oluyor, sendan habersiz dükkandaki paralarla alem yapıp, arabanı denize uçurduğumu bir bilseydin, ayak ve elime ilaveten kafam içinde akıl gerekbilirdi... Neyse şimdilik geçici şuur kaybı numarası yapayım...

Espri: Ender ÖKSÜZ, Mersin.

ERDENER ABİ

- Erdener abi, abi var ya, yüz seneye kadar dünyayı uzaylılar işgal edecekmiş... Öyle bir duyum aldım...
- E o da bir renk tabii!.

* İstanbul'dan Evren DAĞLIOĞLU'na: Yine robot gibi figürler... Biraz daha kıvrak canlı çizmeye çalışırsan daha iyi olacak... Bir de arka planların çok düz oluyor... Bir parça perspektife dikkat edersen iyi olacak... Başarılar, sevgiler...

* Bursa'dan Nusret MALKOÇ'a: Yazını ilgili arkadaşa verdim... Senden eskisi gibi espriler bekliyorum... Sevgiler.

* İstanbul'dan Ahmet TANGİL'e: Uzay maceranı tekrar çizmeyi düşünüyorum... Her halde sonbaharda başlarım... Bu arada esprilerin de başarılı... Selamlar, sevgiler.

* Susurluk'dan Mertal AKOĞLAN'a Hep "tıss" oldun ama yılmadan devam ettin. Esprilerin iyiye gidiyor, ayrıca çizgin de başarılı, çok komik... Devam et sevgiler...

* İstanbul'dan Mangü GÖLMEN, Ozan ÜZÜLMEZ, Tunç AKSOY, İzmir'dan Seyhan KARABULUT'a Esprilar bu sefer "tıss" oldu... Gönder meye devam... Selamlar...

* İzmir'dan Fatih YAZGAN'a senin de yazını ilgili arkadaş'a (!) verdim... Senden eskisi gibi espriler bekliyorum... Sevgiler.

HAMİT ABİ, BÖYLE BALE YAPAR GİBİ ATACAN OLTAYI... BEN DE BUGÜN TAM TAKIM GELDİM ABİ... HAYDİ HOOOPPP!..

ZIP!

AAA? HAMİT ABİ?..

Ulan, seni tekneye alan kafama zıçayım emi! Bale dedi, dans dedi ne surat bıraktı, ne şekil!.. Yılların façasını bir iğne darbesiyle darmadağın etti bıraktı it sıpası...

Espri: Serkan ALTUN. İĞNE - Bodrum.

AYNA AYNA TILSIMLI AYNA... SÖYLE BANA, VAR MI BENDEN GÜZELİ BU DÜNYADA...

EVET VAR! İSMİ DE PAMUK PRENSES...

OROSPUUU, OROSPUU, MAHVEDİCEM SENİ OROSPUU...

Biraz sonra...

ŞU GRALİGE BAĞA BİR KERE VERSE YA... BAYILTIRIM ŞEREFSİZİM...

LAN OOLUM SEN ONU DATMİN EDEMEN... GİMBİLİR NE BİĞİM TOKMAKGILARI VARDIR...

GET LAN GAVAT... BORUYU DÖŞEDİMMİYDİ BARİM BARİM BAARTMAZSAM BAĞADA OSMAN DİMESİNLER...

HADİ LEN GÖTLEK...

BAH DA ÖÖLE GONUŞ GAVAT... GÖRDÜN MÜ HEÇ BEYLESİNİ... HEY YAVRIM HEEYY... BREH BREH!..

VAY BABAYIN GEMİNE...

ÇATIRR

Antartika... Aylar sonra...

MIN ÖKÜZÜ... NE HALLERA DÜŞTÜK SENİN YÜZÜNDEN... GRALİGENİN GORKUSUNDAN GURBET ELDE ZİYAN OLDUK GETTİ...

ZKİNE SZIÇTI-

BİÇAHALLIK ETTİK İŞTE...

MERHABA SATICI (Merhaba alıcı) NE ALMAK İSTEDİĞİMİ BİLİYO MUSUN SATICI? (Maalesef bilmiyorum alıcı daha bir müneccim tarafından düzülmedim.) HERNEYSE SATICI. ÖKÜZ GÖTÜ ALMAK İSTİYORUM. VARMI? (Çok üzgünüm alıcı ama elimizde hiç kalmadı. Ama eğer isterseniz size ebenizin üreme organını satabilirim.) SAÇMALAMA SATICI. O DEDİĞİNDEN İKİ KİTAPLIK DOLUSU VAR EVDE. ISRARLI BİR ŞEKİLDE SORUYORUM. HATTA ISRARIMIN KARESİNİ ALIP SORUYORUM. ÖKÜZ GÖTÜ ALMAK İSTİYORUM SATICI. VARMI? (Sizi memnun etmek için elimden geleni önüme koymama rağmen isteğinizdeki yetersizlik dozu arzınıza çare olmama engel oluyor sayın alıcı. Bilmem anlatabildim mi?) PEK İYİ ANLADIM SATICI. HAYKIRARAK ISRARIMIN KAREKÖKÜNÜ ALİYOR VE TEKRAR SORUYORUM. ÖKÜZ GÖTÜ ALMAK İSTİYORUM VARMI? (Hımm-galiba depoda bir tane olucaktı, biraz bozuk ama madem ısrarınızda yeterlilik dozuna ulaştınız. Derhal tamir edip onu size satmak adeta boynumun borç senedidir sayın alıcı.) SONRA HERŞEY YOLUNA GİRMİŞ Mİ CEVAT AABİ? (Evet)

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

Uslanmaz kumarbaz İlknur Abi ve öküz arkadaşları.

İYİLİK ADAMI İkram, bi haber Arı...

ŞİİR DÜNYASINDA OLUP BİTEN, DENİZ ÜRÜNLERİNİ İLGİLENDİRMEZ..

GLOBAL ŞİİR, TÜTSÜLÜ ŞİİR

Bazı zamanlar alır bir endişe bünyemi,
Kuşku duyarım vitamini mi alamadım?
Ve işte o anlar ne de ıstıraplı olur,
ne de çekingen olur kişi ve kuruluşlar!?
Sonra sevgili de vardır, tatlı tebessüm
Işıklı gözler, oynak saçlar, dilruba gibi!..
Böyle durumlarda kasaptan yarım kilo
İki kere çekilmiş yağsız kıyma alınmalı,
ve vücudun protein ihtiyacıacilen karşılanmalıdır;
aksi taktirde vücudumuzdaki kromozomlar çıldırır,
yağ dokuları delirir.
Böyle olunca da sevgili istemez olur sizi!..
Bu esnada kuşlar bir o yana, bir bu yana uçuşmakta,
arkadaşlarıyla oyun oynamaktadırlar
Bir doğa sınırları içerisinde!?..

SENEDE BİR GÜN (2)

CLARK KENT.

PAPAĞAN MÜNİR VE HAYVANSEVER KUDRET!..

Akşamsefası

TABU DEVİREN

BAŞLIK: Evinde göplerle yaşayanlar artıyor...

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

2. BÖLÜM - YENİ MACERALAR.

•Gönül adamı'nın karşı cinsle olan hayatı hep merak konusudur... Gönül adamı'ninge çmiş yıllarında birçok sevgili si olmuştur... Fakat kahramanımız çok ağır şeyler konuştuğu ve yaşamı için kızlar tarafından hep tarkedilmiştir... Aşk pazarında canlar satılır, satılır canımı alan bulunmaz" misali dolanıp durmuştur...

EMİR ALLAH'TAN BÜYÜK MÜ?

Bazı arkadaşlarım annelerine "nine" derdi, tuhaftıma giderdi. Bazıları da "ana" derdi, bu da tuhafıma giderdi, birini köylü, birini kabadayı ağzı görürdüm. Bazı arkadaşlarım da "anneciğim" derdi, şu "ciğim" ekine de yıllar var ki alışamadım. Utanırdım "ciğim"li konuşmadan. Yıllar sonra tuhaf utangaçlığımı üstümden atıp, biraz şakaya, sululuğa vurup "anneciğim" demeyi öğrendim.

Memleket hasreti büyüdükçe, radyoda neşeyle yükselen "hoplasın memesi/Yesin onu ninesi" türküsü, "nine" kelimesine ısındırıyor sizi. Nazım Hikmet Belgeseli'nde, Nazım'ı anlatan yakınlarından birisi, çocuğunu Nazım'ın "hoplasın memesi/yesin onu ninesi" diye sevdiğini duyunca, içinize işliyor kelime.

Ve birgün anneniz ayrılıyor aranızdan, elinizde türküler kalıyor. Onlar da "ana" diye çağırıyor. Ne tuhaf? Artık annenizi içinizden hep "ana" diye çağırıyorsunuz. Ve anasız kalınca insan, etrafındaki analara bakıyor, hepsi birden "anneciğim" oluyor, içinize işliyor, "ciğim"...

Türkçe'nin her kelimesi çocukluğunuzu bir yara gibi büyütüyor içinizde. Her ses, dünyanın en acımasız, en coşkulu ırmaklarını hiç olmadık bir yerde başınızdan aşağı döküveriyor?

Galatasaray Lisesi önünde anneler polise: "Evladım, ben anayım, içim yanıyor" diyor. Evlat, ana, içi yanmak, kim tanır bu kelimeleri.

"Ana" kelimesi devlet'in içine sinmiyor. Semra Özal yılın anası oldu sindirdik, Tansu Çiller analann anası oldu sindirdik, bu evlatlan kayıp analan sindiremiyoruz.

"Evladım diyor, gözü çıkmış olsun, kolu kopmuş olsun, olsun... Ben evladımı arıyorum". Belki de evladı bir ermiş gibi kuş olup uçmuştur? Kimbilir? Tankat şeyhleri'nin yönettiği ülkede, hergün birileri kuş gibi uçup gidiyorsa, sonsuz maviliklerle ilahi nura kavuşuyorsa, ne var bunda? Allah ve evliya sevgisiyle dolu devletimiz sokakta gezen alalade insanları bir ermiş gibir kuş gibi uçurtuyor işte!..

Ancak "iyi insanlar" uçar, biz kötü insanları niçin uçursun?

Siz hiç Teksas-Tommiks'lerde kötü adamlann annelerini gördünüz mü? Tommiks'in zımbaladığı kötü adamların ağlayan çocuklarını gördünüz mü?

Cüneyt Arkın yüzlerce kötü adamı öldürdü. Sütçü'nün, İhsan Gedik'in cesedleri başında ağlayan yakınlarını gördünüz mü? Cesedlerine sanlmış, mezarlarına gelmiş, kadınlarını, kardeşlerini gördünüz mü?

Kötü adamların annelerini, çizgi filmler, Cüneyt filmleri ve devlet göstermez bize. Bakın, Irak'ta CNN naklen yayın savaşı verdi. İkiyüzbin Iraklı öldü. (Kaçyüzbin olduğu bile bilinmiyor?) Bir tek Iraklı'nın cesedini gördünüz mü? Neyi görürsünüz siz? Savaş korkusuyla stres geçiren İsrail'li kızların endişelerini?

Cüneyt, yüzlerce kötü adamı öldürdükten sonra, çocuğu yavaş çekim ona doğru koşup boynuna sarılır. Sonra yaramazlık yapar çocuk. Cüneyt de çocuğu dizleri üstüne yatırıp, eğlenerek, götünde trampet çalar çocuğun. Sevgilisini de böyle trampet çalarak sever. Teksas da Rodi'yi böyle döverdi.

Bu göt trampeti öldürülmüş yüzlerce kötü adamın hikayesini unuttunur bize.

İyi adamlann şakaklannda, alınlarında kristalize yıldızsı ışık hüzmeleri olur. Kötü adamlann yüzleri karartılı, tarama çizgileriyle doludur. Kötü adamlar öldürülürken huzursuz, cızırtılı müzik çalınır. Öldüğünde hepimiz rahatlarız, müzik genişler, tempolu, melodik bir neşe dolar içimize.

İyi adamlar ya büyük, ulu bir çınarın altında, ya soylu bir caddenin orta yerinde, ya da ufuklara uzanan mavi yelkentinin güvertesinde, ya da nerde öldürülürse öldürülsün kamera göklere doğru açılır. Kötü adamlar depolarda, ardiyelerde, karanlık, izbe sokaklarda öldürülür. Tommiks haydutlan inlerinde, Cüneyt, kanalizasyon, harabe, çöplük gibi yerlerde öldürür.

(Ah mekan ne çok şeye kadirdir! Eskiden atlamak isteyenler heybetli surları seçerdi, şimdi köprüyü seçiyorlar.)

Annelerin çocuklan, Beyoğlu'nun izbe sokaklannda öldürülse, zindanlarda, kafeslerde kaybedilse, buna kimsenin itirazı olmaz, anneler, baraka, toprak damlannda kendi "ah"lanyla ölseler, bu da filmimize uygun düşerdi.

Ama onlar, iğrenç bir sinema tarihi, iğrenç bir edebiyat, iğrenç bir resmi eğitimle doldurulmuş bilinçaltlarımıza karşı çıkıp, Galatasaray Lisesi önünde anıyorlar çocuklarını! Alkışlar arasında sürükleniyorlar, dövülüyorlar! İşte bu alkışlar Cüneyl filmleriyle büyümüş kahramanlann "ağnna" gidiyor!

Temmuz yüzlü bir genç kız çiçek bırakıyor oraya, ağrına gidiyor Malkoçoğlu'nun. Bir yaz kuşu gibi ürküyor soyunuyor ellen genç kızın! Ağrına gidiyor Karaoğlan'ların! Temmuz çiçekleri gibi açılır açılmaz güneşin yakıcı yüzüyle göğe savruluyor elleri, ağnna gidiyor pehlivanlann!

İşte böyle bitmemeli bu film. Cüneyt kötü adamları dövdükten sonra, yavaş çekim çocuğu boynuna sarılmalı, alıp onu lunaparka gitmeli, ya da götünde trampet çalmalı.

Ekranlar, seyirciler, siyasi partiler, dernekler, götünde trampet çalmalıl

* * *

Galatasaray Lisesi önü ova değil, yayla değil, analar orda ne anyor! Ağlayacak bir kara taş bulmuşlar, oturmuşlar! İşte bir kara taş, yaralı taş! Günboyu ağlıyorlar işte!

Bin yıl böyle geçti işte umutsuz. Bin yılın gecelen de böyleydi, analan da. Bin yılın sokaklan da böyleydi, zaptiyeleri de! Bin yıl yukarda gülümsedi ay, işte bin yıldır böyle beyazdı bulutlar. Bin yıl alıp götürdüler, analar bu bembeyaz göğün altında gün boyu ağladılar.

Artık çıkardın şu savaş paltolannızı, yetsin artık, bırakın şu götümün trampetlerini! Bin yıldır böyle "rap-rap-rap/Herşey vatan için" diye bağınmayı. Bir kerecik de "herşey insan için diye" bağının, bir kere, Allah aşkına, bir kerecik.

İşte böyle geçti bin yıl, ince bir gömleği kaldı, soyunmadı üstünüzden bin yılın yılan gömleği!

Burası neresi komşum! Galatasaray Lisesi önü! Soylu bir mekan! Yüzyıldır batıya açılan kapımız komşum. Öyle batıya açılan kapı ki, herkes batıya kaçtı! Öyle hızlı, öyle çabuk kaçtılar ki, halkımız-analar yetişemediler onlara!...

Onlar ellerinde dolarla kaçıyorlar, siz ardımızdan joplarla kovalıyorsunuz, yine yetişemiyoruz onlara!..

Yüzyıldır Galatasaray mezunları hakim olmadılar mı, hukukçu olmadılar mı, doğuya yol, köprü olmadılar mı, adalete bekçi olmadılar mı? Bu anneler Fransız Guyanası'ndan mı geldiler? Yoksa Fener maçını seyretmeye mi?

İşte sonunda Galatasaray Lisesi önünde bir kara taş!

Birileri dolarları, namussuzlukları alıp batıya kaçmış, birileri dolarları alıp Kabe'ye koşuyor. Orada "benim kabem insanlık" diyen bu ülkenin anaları, analara çiçek taşıyan Temmuz yüzlü bu ülkenin kızları!...

Birileri gelip "çiçek bırakıyor" ağrınıza gidiyor çiçekler!

Ağrınıza gidiyor, yaz geceleri kadar güzel tenli kızlar!

Ağrınıza gidiyor, Temmuz çiçekleri kadar güzel eller!

Ağrınıza gidiyor, yaz kuşları kadar ürkek, melek yüzlü kızlar!...

Çünkü ellerinde, bin yıl uğraşıp boğamadığınız bir neşe var! Ellerinde hala ağlayan, kanayan, coşan bir ateş var!

Orada, kara taş üstünde, hala "benim kabem insanlık" diyen insanlar var!..

Bin yıl işte böyle geçti, analar hep böyle gün boyu ağladı!..

Ve şuracıkta, sınsıkıdam kan, incecik bir gömleği kaldı!..

Ne zaman böyle canımız yanarak konuşsak, karşımıza geçip "Biz de emir kuluyuz" diyorsunuz?

Emir Allah'tan büyük mü? Söyleyin! Vatan Konserve açacakları!

SURDİBİ

Nihat Genç

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

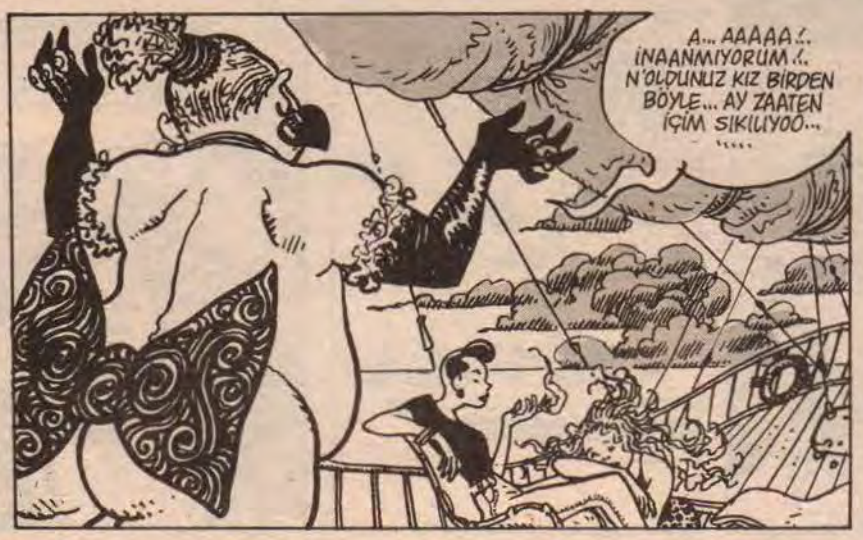

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

SÜRECEK

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.F.İ.D.A.N.

Selâm... Şu an, hiçbiyere dokunmadan, boşlukta durabilsem bi süre, ne güzel bişii olurdu yaa!.. Jöle gibi hissediyom kendimi; nereye dokunsam yapışıyom araya... Kalem tutan elim kâada yapışıyo; çıplak göbeem masanın kenarına değip yapışıyo; götüm naylon eşofmana yapışıyoo... Bi yerlere değip yapışırken, aklıma, bi çok filmdeki o görüntü geliyo: bi yaratık, bi değişim felan geçirip de, hani vucuudu lif lif ayrılır, peite gibi bişii olur; öyle işte... Elyın 3'de: Rabat Bişop'un bozuk haali vardı, pelteleşmiş kafasında, kulaandan beyaz bişiiler akıyordu. Bi de: Elm Sokağı 4'de galbaa: Fredi, böcek haline gelen bi kızı, içinde jöle gibi bişii olan bi kutunun içinde sıkıyadu ve fışkırtıyadu... Olum bak, sıcak mıcak diyip sızlandın ama, bi sürü de şey yazıverdin işte!.. Sanırım kış gelince de bi ara, ne lan bu soğuk böyle, diycen, ardından da bi sürü şey yazıcam, esprili, örnekli, buluş benzetmeli felan... Hem doğaya artistik yapıyom, acı çekiyomuş sıcak mıcak diyom, sonra da kap malzemeyi ardan yaz bi sürü şey ..mına koyim. Ulan bence var ya, yazarlar, dünyaanın en üçkaatçı.. Zaaten herkesin artak derdi olan bi sürü şeyi, sanki çak kendilerine özel bi sorunmuş gibi abartıp süslüyolar, bi de para kazanıyolar o işten.. Çak sıcaksa, terle be adam!.. N'iyema!zeme yapıyon; hem ah çekip, hem de çaktırmadan mizah yapmak, delikanlılığa sığar mı?.. Ityyim iyyim ben; bakmayın bana, bunalınca kendi kedimle konuşurum; hadi siz geçin Severim'lere...

Severim:... Marketlerin girişinde içiçe duran market arabalarından bi taanesini çekip alışveriş yapmayı... Salatadan artan zeytinyalı suyu makarnamın üstüne dökmeyi... MEHMET... Olips şeken artadan ikiye kırmayı... Silginin üstüne tükenmezle adımı yazıp mühür yapmayı, bi yerlere basmayı... Salata tabaanın dibinde biriken domates suyunu içmeyi... Odamdaki posteri, eğiklik yapmadan asabilmeyi... KIVANÇ... Çarpışan otoların direenin ucundan çıkan kıvılcımları... Banya yapmadan önce, çıplakken sıçmayı... Kürtböreenin kılını kenar kısımlarını... Naumaski'nin, tereyen yüzünü, aynı anda tapu sürerken, formasına silmesini... ERDİNÇ... Azımda ciklet varken saak su içtiimde, cikletin sertleştii aanı... Yaarda ilk kaşık daldıran ben almayı... SEVDA...

PSİKOAYRINTI:... Tünel aracında, iki adam otardu karşıma.. Sesli gülüşerek, küfürlü konuşarak girdiler içeri.. Belli ki belâlı tipler.. Hep camdan dışarı bakmaktan sıkıldım, bi ara gözlerimi aracın içinde rastgele gezdirirken, bi taanesiyle gözgöze geldim!.. Hiç aadetim diildir ama, du bakiyim lan noolcak diyip, çekmedim gözlerimi!.. Ayy, keşke yapmasaydım, çak korkunç bi andı.. Eh tabii ki, o, hiç çekmedi gözlerini.. Pis pis bakıyo!.. Her an, "Ne bakıyon lan!" diyip bulaşabilir.. Bi kere başladık ayuna, devoam ettirmeliyim; erkeklik gururu denen o pis şey işte.. Ama tırsıyom.. Kötü bakıya, gözlerini çekmeye niyeti yok!. Lan yaa, ne geree vardı be oolum.. Aslında saaniyeler sürdü ama, sanki yıllar geçti ; onun için uzatıyom lafı..Ve aabi; nefis bişii oldu: Birisi geçti aramızdan, o sırada bakışmamız bölündü tabi; normale döndüümüzde, ben çoktan cama bakıyor pozisyonundaydım zaaten.. Beni tehdit eden bi herifle aramdan, bi tren, uzun bi otobüs geçmişti de, ben de o arada kaybolmuştum, filmlerdeki gibi... Şimdi, hazır olun, mesaj veriyom: İş uzasaydı, o adam aaniden "Ne bakıyon lan" felan deseydi," kaybeden o olcaktı aslında.. Bakışmaya dayanamadığı için, pes edicek ve kendini koruma içgüdüsüyle tehdit dolu "Ne bakıyon lan" sorusunu yönelticekti... Nerden biliyon lan!.. Hep de işime gelen mesajlar veriyom haa...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Müthiş bi Brek Dans modası vardı o sıra.. Komşumuzun Almanya'da oturan torunu Arkadaşım Atilla'da, Almanya'dan Brek Dansı anlatan dergiler getirirdi hep... Ve bize nefis gösteriler sunardı... Maalede bi salgın başladı; herkes, elini kolunu uzatıya büküyo, çırpınıyo; yamuk duruyo, Brekdans yapmaya çalışıyodu.. Daa cesaaretliler, kafasını yere koyup, ellerini bırakarak tepe üstü dönmeye de çabalıyolardı.. Saçım acıyodu, ondan hiç yapmadım.. Ama bal bal, elimi kolumu büküp kıvırıp, o tuhaf hareketleri denedim.. Hiç olmuyodu!. Televizyonda çıkan, minik vücuudunu titretip sallandıran o küçük zenci çocuklara imreniyodum. Güloone parkında, brekdans yaparak dolanan genç çocuklar vardı.. Her yarışma programına mutlakaa, birekdans yapan bi iki dansçı çocuk çıkartılıyodu TV'de.. Acaayip bi salgındı; ve dans denen şeyle ilk ve son ilişkim, böyle oldu.. Kendimi dans ederken aptal gibi hissediyodum.. Kaslarıma hiç haakim diildim. Dans, güzel bi şey.. Fantazilerimden biri de: Nefis dansedebilmek olmuştur: Ben şimdi kalabalıkta dansediyom; çak güzel ediyom, herkes bakıyo; kenara açılıyo, pisti bana bırakıyo; uçuyom zıplıyom, sonra bitiyo, alkışlıyolar.. Yaşar Alptekin ve Yasemin Evcim'in danslı filmleri vardı, ne diyim, komik... Şov görls'deki kıza ise hasta oldum. Diskolu sahneli yerli filmlerde Madım Tolking'i duyunca, Brekdanslı günneri hatırlıyom...

POTBURİ:... Mutfaan artık çürümüş dolaplarını boyamak için, Nalburdan san bi boya istedim. Eve geldim, açtım, bambaşka bişii çıktı. Bak rengi gibi tuhaf bi san. Eh, ziyaanolmasın; el halterimi, adamın duvar dipleerindeki tahtayı, kaloriferi, o renge boyadım... Kuin'in, eniyilen kasedini aldım. Müzik maazalarındaki o kaset raflan çak hoşuma gidiyo. Arayıp bakarken, kasetleri beri deviriyon ordorda, düşmüyolar, duruyolar öyle eğik eğik, ne güzel... Zırtpırt içeri gilmiyim diye, bi kavanoza kesmeşeker doldurup masama koydum kaavem için. Alması zor oluyo yav!.. Uuroşması zevkli ama. Elimi daldırıyam, bi sürü kesmeşeker köşesi çarpıya elime, hoş... Yaptım hazır dondurmayı, çak buzlanan buzluğa kamak için, ordaki buzu bıçakla kırmaya çalışırken, bi şeyi deldim, Pisss! diye bi ses çıkmaya başladı. Buzdolabı patlıycak sandım, gorktum... Ööle bi gaz varmış buzdolaplarında, soğutma işlemine yarayan; daa yeni öğreniyom... Güvenoyu aylamasını seyrettim.. Geceleri, apartman yönetimi sulan kesiyo, sıçtıktan sonra götümü yıkamam bi ezeriyethaalini alıyo. Alaturka WC olsa, sorun diil.. Maşrapayı nası tutcom, nerden dökcem, elimi araya hangi şekilde uzatcam, feleemi şaşırıyom.. Uyumamış bi halde, sabah Altı'da iskeleye indim. Dolandım. Volkmende Süpertremp çalıyodu; sokaklar bomboştu. Biraz klip tribi yaşadım, saora bitti o duygu, gidip uyudum...

BİŞİİ:.. Osman; Eser; Miray; annar yapıldı... Yeşim; Firuze ve Söz; sizleri de dinnedim.. Hadi iyi günner diliyom ben...

Akşamsefası

L e M an okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

* * *

Yeşil gözlerine baktım Bursa'nın
Erken ağarmış saçlarını okşadım
Islak rüzgarına bıraktım sevdamı
Çırak çocukların özlemlerine karıştı
Nazım'a selam yolladım
21. yy'ın en güzel şiirleriyle

Dayanamadım
Dayanamadım yine yalnızlığa
Çift kişilik serdim yatağımı
hücrem'inbetonuna

Dışarıda yağmur yağmıyor. Ama nedense ben yağmur sesini duymak istiyorumuşcasına kulak kabartıyorum. Yağmur sularına bırakılan bir çift gülücük ile seslenmek istiyorum tüm dostlarıma, unutamadıklarıma.

Nedense bir üşüme sarıyor bedenimi; titreyen ellerim izin vermiyor hiçbir şeye, gözlerim küçülüyor her kelimenin sonunda. Ama bugün yazmalıyım bunları. Özlemlerim kör bir bıçak gibi saplanıyor her gece yüreğime.

Devriye sirenlerine, sarhoş naralarını, sersem kurşunları, sokak ortası pazarlıkları aşan sesimle seslenmek istiyorum, en yakındakinden en uzaktaki tüm dostlarıma: En güzel sevda türküleri tadında merhaba!

Şu anda ne yalnızlığımı, ne de günlerdir alay ettiğim ölümü düşünüyorum. Çakal ulumalarının bu kadar yakınında gülebilmek; belki de ölümle alay etmenin bir biçimi de bu.

Yıllardır binmediğim bir belediye otobüsünün camına yaslanmış, insanları seyrederken düşlüyorum kendimi. İnsanlara bakıyorum; iki kol, iki bacak, bir kafa... Çocuklara bez bebekler yapmalıyım ilk fırsatta. Sabahtan akşama kadar bu bebekten sokak sokak dağıtmalıyım... Yarının büyükleri bu günden öğrenmeliler iki kol, iki bacak bir kafanın insan olmak için yetmediğini.

Yolculuğum; hergün biraz daha yaşlanan bu şehrin sokaklarında kendimi aradığım dünlere. Bu şehir hergün biraz daha yaşlanıyor ve her gece defalarca idam sehbalarında sallandırılıyor gündelik sevitmelerle, yalan aşklarla, kurşunlanan gecenin en aç yosması; gazete parçalarının altında mahremini gizlemiş, evde bekleyen yavrusuna götüreceği ekmeği düşünüyor kara kara. Çığlıklarına kulak tıkayan yüzlere tükürmek istiyorum, otobüs ilerliyor. Dilenci çocuklar, midyeciler, simitciler, boyacılar kısa ve çelimsiz bacaklarına, taşıdıkları onca yüke rağmen bizimle yarışıyorlar. Zabıtalar çoktan geride kalmış. Aynı sahneleri daha önce de seyrettiğimi hatta yaşadığımı hatırlıyorum belli belirsiz. Ben büyüdüm, sokak çocukları büyümedi. Geceden çıkan gazetelerin dev puntolarla "barış çağındayız, refah çağındayız, dünyada artık huzur var" yalanlarına gülüp geçen yorgun yüzler, kaçan çocuklar, kovalayan zabıtalar, gündelik sevişmelerin resmi pazarlıkları; dün aynıydı, bugün aynı. Peki ya yarın?

Kendime dönüyorum. Gecenin içinde yitip giden sesimi arıyorum. Üşüyorum. Belki başımı yasladığım camın soğukluğu, belki de ulu orta katliamlarla, idamlarla, işkencelerle, 900'lü telefon numaralarıyla, coplarla, yolsuzluklarla kirletilen bir yaşamın soğukluğu beni üşüten. Bugün kurulan hükümeti görüyorum, yan koltukta oturan kara çarşaflı bayanın yüzünde. Yıllar öncesi çıkardığım takkem yine başımdaymış gibi hissediyorum. Abdestlerle, takkelerle, gülsuyu kokularıyla süslü ilk gençlik yıllarım, şimdi ne kadar uzakta... Songül, seni çok iyi anlıyorum bugün. Ve Çiğdem ve Tomris ve Koray ve Yeşim ve Fatma ve Zeliha sizleri de çok iyi anlıyorum. Anlayamadığım tek şey neden bu kadar uzaktasınız bugün. Ulaşılamayacak kadar uzakta... Kara çarşaflı, bayanın yüzünde kendimi görüyorum. 2 Temmuzun yıldönümünde, ağlama duvarı arayan herhangi bir günahkardan farksız hissediyorum kendimi...

Dışarıda yağmur yağmıyor. Oysa gözyaşlarıma bulutlarında eşlik etmesini isterdim. Bugün cumartesi; anatar 56. defa Galatasaray Lisesi önündaydı. Yine cop, yine gözaltı, yine işkence, yine zulüm. Burda açlık grevi 50'lere dayandı. Ölümün eli kulağında. Ve herşeye rağmen ölümle alay edercesine gülen insanlardan yükselen çığlık sarıyor dünyayı: "Baskılar, işkenceler, tehditler sizleri yıldıramaz!" Emek Partisi'nin; işçi-emekçi ve tüm ezilenlerin sesini susturmak isteyen panzerler, coplar, işkenceler, tehditler yetmiyor. Hergün akan kan ile abdest alanlara başkaldıran ve demokrasi ve hürriyet ve eşitlik ve bağımsızlık diyen milyonların haklılığını, direnişlerinin zaferle taçlanacağını biliyor olmanın ve onlardan biri olmanın onurunu taşıyorum. Ve işte bu yüzden yaşamayı seviyorum.

Dışarıda yağmur yağmıyor. Gecenin içinde gülümseyen milyonlarca yıldız, aydınlıkların habercisi. Üzerimize örtülmüş karanlığı yırtacak olan tüm işçi-emekçi, onurlu insanlar, dostlarım: MERHABA!

Not: 88-89 öğrenim yılında İzmir Namık Kemal Lisesi'nde birlikte öğrenim gördüğümüz dostlar, bana yazarsanız sevinirim. Ve tabii ki, güzel günlere inanan diğer Leman dostları, belki bu yazı tanışmamıza aracılık edebilir.

Tahir Duran
Bursa Özel Tip Cezaevi/Bursa

Sevgili Dostlar,

15 Haziran burada yayımlanan ve Umut kardeşimiz için para yardımı konusundaki yazıdan sonra bir çok duyarlı insan yardıma katkıda buludu. Küratif operasyondan sonra şimdi kemoterapiye başladı. Umut artık yüreği yaşama sevinciyle dolu bir genç insan. Güzelliklere inancı tam, çünkü onun varolma savaşında yanında güzel insanlar vardı, siz vardınız. Şu an görevimiz Umut ve diğer tüm genç insanlarımıza yaşanabilecek bir toplum ve güzel bir dünya bırakmak. Ellerinizdeki aydınlık güneşi hiç bırakmamanız dileğiyle başta Fatma, Umut Çağrıcı, M.Mutluoğlu, A.Cihan, A.Özdemir, B.Ü.Ergün, Ç.Bakır, Yoldaş Sitacı, A. Yapmış, D.Sevimay, F.C.Kiper, Ç. Arpaçay, M.Barakazi, A.Tuğ, S.Yıldız, V. Vool ve katkıda bulunan tüm dostlarımıza teşekkürler ediyoruz.

Umut adına Servet Yiğit

* * *

Dünyaya bir de kendi gözlerinle bak;

Vurulup da boylu boyunca düşerken ne hissettin kıvırcık saçlı kumral kız? Kana buladığında vücudun, son çırpınışlarında yüreğin ve son nefesinde ciğerlerin neler hissetti? Kimleri düşündün o sıra; isteyip de yaşayamadıklarını mı, yoksa sonsuzluğa uzanan yeni yolculuğunu mu? Ne farkeder değil mi artık?

O neşeli yüzünde bir daha gülümseme belirmeyecek, neşenden yoksun kalacak dostların. Gülümsemek... Dost... Yoksa sen hiç gülmedin mi, yoksa dostların gülmeni istemediler mi? Yoksa onlar hiç gülmezler mi?

Belirsiz bir yaşam. Öyle ki; sonu gelmez sorunları ardında beliren yalnızca umutsuzluk. Ne yaptığın, ne yapmak istediğin, ne yapacağın; her şey ama her şey belirsizliğe gömülü. Bu dişliler çok sağlam, öylesine acımasız. Mutsuzluk diz boyu. Boğucu bir çamurun içinde atılıyor kulaçlar. Kötülükler girdabında eriyor, boğuluyor yaşamlar. Yaşamıyor bu fanuslarda. Çaresizlik diz boyu.

Ufacık bir delik açılıyor bir gün fanusun bir yerinden. Bir umut ışığı sarıyor bedenimi. "Gel" diyor. "Gel, bu gemide sana da yer var. Katılırsan mutlu olursun." Çaresizlik yok artık, uzat elini, uzat haydi. Değişmeli bu yaşam, kırılmalı bu dişliler... Bambaşka bir dünyaya uzanıyorsun, bambaşka insanlar çevreliyor seni. Düşlesen, özlesen, bir yaşam bu; tüm geleneksel kalıpların, tüm anamalcı ilişkilerin ötesinde. "Biz" varız burada. "Azz". Doğruyu söylediğimiz için üzerimize geliyorlar, baskı yapıyorlar, ama yıldıramazlar bizi." Sen de "biz"densin artık.

Orada, o karanlık, tozlu topraklı inşaatın bahçesinde boylu boyunca yatarken bunları mı düşündün yoksa? O "biz"in içerisinde basamakları hızla tırmanırken düşünmüş müydün o toprağı? Elbette. Ama gerekliydi. Kurtancılarını bekliyordu insanlar. En salı, en masum duygularla acı çekerken sen, kurtulacaktı o insanlar. O gece, o bahçede yatan sendin. Başka gece, başka bir köşede bir başkası. En yaşaması gereken insanlar yatıyor o kuytuluklarda. En uzun yolları yürümesi gerekenler bitip tükettiler daha yarısına bile gelmeden. Acıyı en yoğun haliyle yaşıyor o bedenler, yabancı ellerde. Fanuslara kapatılıyorlar ömürlerince. Üç kuruşluk medyada yazgıları belirleniyor. Ne uğruna; değeri olmayan bir iki hedefi ortadan kaldırmak. Böylece yığınlar ardımıza düşecek, "biz" den olacak. Bir bizden, bir onlardan. Onlardan böylesine nefret ederken onların yöntemlerini kullanarak.O kadar kolay ve ucuz mu bu yaşamlar?

Bunları da düşündün mü acaba selvi boylu kız? Oraya giderken yalnızca "bir şeyleri kurtarmak" mı vardı aklında yoksa? Ya sen, yirmiikisinde boylu boyunca yatarken senin yaşamın? Oraya gitmemen korkaklıkta, kaçkınlıkla suçlanmana eşdeğerdi ve sen inanarak gittin. İnanç önemliydi, komutanlara karşı gelinmezdi, sorumlulukların vardı. Çiçek sevilirdi ama daha önemli işler vardı, yaşamak kan, acı ve anaların gözyaşından ibaretti. Bir hedef yokedildiğinde sevinci paylaşılır ve tatlı yenilirdi. "Biz"den biri hedef olursa gözyaşı dökülmez, gözlerde nefret, ağızlarda sert haykırışlar...

Herşey kılıfına uygun, her hareketin yaftası hazır. Sen de açıkgözdün, neferlere katıldın. Ama kovboyculuk oyunu değildi bu. Düpedüz toplu intihardı. Ve programı yapanın ellerı uçmuyor görünüyordu...

B.K.

Selam,

Ben üniversite sınavlarına girmiş ve hemen hemen bir yeri tutturduğu kesin olan, medyanın tabiriyle şanslı azınlığa dahil bir gencim. Üniversite gibi tamamıyla farklı bir ortama girmeden önce, kafamda hala soru işaretleri var. Mesela ben yetiştirilme tarzım ve özel isteklerim doğrultusunda, cuma namazlarını elimden geldiğince kaçırmamaya gayret eden ve bu sebeple de arkadaşları tarafından garip sorulara maruz kalan bir yım. Ne tür bir siyasal görüşü savunduğumu söylediğimde, bazı sağ görüşlü arkadaşlarımın bana sordukları şu aklımı kurcalayan ve bir türlü herhangi bir anlam veremediğim garip soruları bir de siz Leman okurlarıyla paylaştıktan sonra yanıtlamak istiyorum. Onlara göre cumaları camiye giden bir insanın, sosyalist rejimi savunması imkansız. Sanki din bir tek onlar için var. Sanki bir tek onlar Allah'a inanabilir. Ülkü ocaklarını dolduran bir dolu barbar insanın böyle bir değeri sahiplenmesi ya da sahiplenmek istemesi, beni üzdüğü kadar diğer lemanistleri de üzecektir sanırım.

Bir de kahretsin ki; milliyetçiyiz diye ortada dolaşan bu aptallar bu kutsal değeri de rezil düşüceleriyle kirletebileceklerini sanıyorlar. Ey aptallar sürüsü; bütün varlığımla haykırırım ki ben topunuzdan daha milliyetçiyim. Sizin hepinizden çok seviyorum bu milleti. O aptal ve gelişmemiş beyinlerinizin kavrayabileceğinizden daha çok...

Ben!

Merhaba;

Fikirlerimi söylemek istediğim konuda yalnız olmadığımızı, hep bu sayfada okuduğum mektuplardan biliyorum.

Ben 7 yıldır bale yapıyorum ve bundan çok mutluyum. Dans etmek beni anlatamıyacağım kadar yüceltiyor, kendi gözümde ve bundan asla vazgeçmeyi de düşünmüyorum.

Buraya kadar her şey güzel. Ama insanların sorun gözüyle baktığı şey rock dinlemem ve yazın ortasında bile hâlâ postal giymem.

Ailem bu tip şeyleri aşmış insanlar. Sadece beni dışardaki pisliklerden korumaya çalışıyorlar. Ama ben kendine zarar veren insanları zaten anlamıyorum.

Annem, kendini hep geliştiren, kurslara giden ve okuyan bir İngilizce öğretmeni. Okulda da benim gibi insanlarla uğraşıyor. Babamsa karikatürist ve matrak bir adam. Beni hep güdürür. Abim benim yaşımdayken aynı şeyten kendinin de yaşadığını söylüyor.

Annem yalnızca postallarımın içindeki ayaklarıma acıyor, çünkü aynı ayaklan pointlere sokup parmak ucunda dans ediyorum.

Herneyse benim derdim, bağcıklarımın rengi farklı olduğu için, sırtımdaki çanta sprey boyayla yıkandığı için, walkmanı sonuna kadar açık dinliyorum diye yoldaki insanların bana uzaydan gelmişim gibi bakmaları. Duymamazlıktan geliyorum, annemin nasıl böyle kötü (!) şeylere izin verdiğini yanlarındakilere soran hanım (!) teyzeleri.

Eğer ben Tschaikowsky ve Sepultura'dan hoşlanıyorsam, Metallica dinlerken mutlu oluyorsam bu benim seçimim. Her iki kolumda 50,60'şar sıra boncukla mutlu olmama rağmen, bunları kendime saygımdan, bale yaparken çıkarıyorsam buna hiç kimsenin karışmaya hakkı olmadığını düşünüyorum.

Baledeki arkadaşlarım (!) fosforlu tişörtleriyle gezerken ben onlara beyaz, topuklu keten pabuçların hiç sevmediğimi söylemiyorsam, onlar da kırmızı bağcıklarımdan ve tişörtümdeki çengelli iğneden uzak dursunlar.

Simsiyah giyiniyor olabilirim ama dışardan bakan insanlar doğayı, hayvanları, dans etmeyi, ailemi ve bunun gibi birçok şeyi sevdiğimi göremiyorlar. Sevebileceğimi bilmiyorlar.

SHE

Sevgili Anne;

Dün televizyonda yine Can'ı gösterdiler. Annesi Can için konuştu. Seni düşündüm. Öldüğümde senin de böyle programlara davet edecekler mi, o aptal sunucular. Ya sen ne diyecesin?.. "Eroinman olduğunu bilmiyordum" ya da "çok mücadele ettim" falan mı diyeceksin?

Ama biliyorsun eroinman olduğumu... Evet çok mücadele ediyorsun. Ama eroinden kurtulmam için değil, benden kurtulmak için.

Çocukluğumu hatırlıyor musun? Babam seni terkedince, bulduğun yeni cici babayı... O pis herif, benim her tarafımı okşardı... Sana söylediğimde inanmaz ve beni döverdin. İkiniz de midemi bulandırıyordunuz... Korkarak, ağlayarak, kirlenerek, yapayalnız büyüdüm ben...

..Ve bir eroinman oldum.. Kurtulamıyorum demiyeceğim, çünkü hiç denemedim. Hergün daha da kötüye gidiyor. Belki yaşgünümü bile göremeyeceğim. Umrumda bile değil bu. Ama ölmeden gidip o aptal sunucularla konuşacağım. Senin nasıl benden kurtulmaya çalıştığını anlatacağım. Öldüğümde sana söyleyecek hiçbirşey kalmayacak..

Kızın Eylül

All I Wanna Dois To Fuck Them ve Annesinin kötü kızına

Ailenizin utandığı bir evlat olmanın nasıl bir duygu olduğunu iyi bilenlerdenim ben. Cami derneğinin başkanı ve zamanında hocalık da yapmış bir baba ile hep kocasının yanında ezilmiş islamı tanıyamadan evlenip, kapanmak zorunda kalmış bir anne... Bütün bunların arasında kuralları çok fazla, gereksiz bulan, bu nedenle fizik hocasıyla takışıp kamesinde ilk dela zayıf getiren, sıradanlığa tahammül edemeyen, farklı bir toplum yaratmayı ve sokakta yırtık pantolonlu, burnunda hızması ve göbeği açık badileriyle dolaşan kızlara garip bakılmanın zamanının çoktan geçtiğini anlatmaya çalışan, konum yerine pit pazarından alış- veriş yapmayı (param olsa bile) tercih eden, yağmurda ayakkabılarını çıkarıp yürüyen, sokaklarda arkadaşıyla seke seke koşan, kısacık saçlarını minik tokalarla toplamaya çalışan, bir genç kız.

Küçük bir kızken oturunca eteğimi kapatmam gerektiği, erkeklerin öcü olduğu ve leylekler tarafından bacadan içeriye atılarak geldiğim anlatılarak büyütüldüm. Oysa şimdi hala kısacık etekler giyip bacak bacak üstüne atıyorum. Erkeklerse bana bir öcüden çok yakışıklı gibi görünüyor. Annemin yumurtalıkları ve babamın spermlerinden oluştuğumu da biliyorum artık.

Umuyorum ki günün birinde bizim kocaman genç kızlar olduğumuzu ve başkalarının kızları veya herhangi bir insan olmak zorunda olmadığımızı anlayabilirler.

Sevgiyle

Manyak /Ankara

TEMMUZ SAYISI BAYİİLERDE

Sayı: 244 14 Temmuz 1998 Pazar
SAHİBİ: Uğur Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu CENGİZ
Yazar ve Çizerleri: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cesmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Günseli İÇÖĞLU ● Alfay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN
● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mehmet TİBET ● Alp Tamer ULUERLİÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil Y AŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber UĞLU ● Bilgisayar Tasarım: Murat YÜCEŞAN ● Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletme: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 650 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL
6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı 1100384 - 7
● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

MobyDick

Yazan-Çizen: GALİP TEKİN

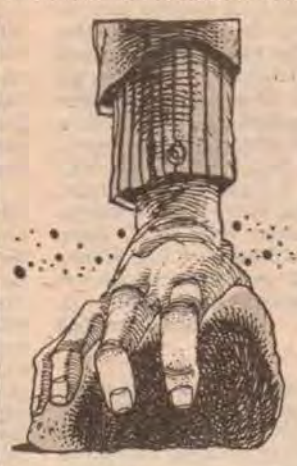

Akşamsefası

21 Temmuz 1996 Pazar.. Sayı: 245... 50.000 TL..(KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

ŞİMDİ DE ERBAKAN'IN ADİL DÜZENİ GÖSTERİMDE!

Son bir haftadır Türkiye'nin fotoğrafına bakıldığında, bu topraklarda yaşayan herkes sıcağı sıcağına programının birer kahramanı sanki. Ortalık yangın yeri! Yayınlar, programlarını prime-time'da yayına sokuyor, kanlı görüntülerle, reality'si bol, reatingi yüksek "eserler" sunuyorlar bizlere. Canı yanan herkes canhıraş bağırıyor: "Nerde insanlık, nerde bu devlet!" Herkes sıcağı sıcağına izliyor, yüzlerce tutuklu ve hükümlünün ölüm orucu-nda hayatlarının son damlasında olduğunu... İstanbul Cağaloğlu'nda tutuklu yakınlarını dövmekle yetinmeyen polisin eline geçirdiği gazetecileri dövmekle de yetinmediğini, Gazeteciler Cemiyeti'ne dalıp, buraya sığınan muhabirleri, savaş esirlerine bile reva görülmeyecek pervasızlıkta yaka paça götürdüğünü... Aynı gün, bizzat Başbakan tarafından Interstar'ın ölüm orucu haberinin daha yayına girmeden yasaklanışını... Aynı gece İstanbul Gültepe'de yasadışı bir örgüte üye olduğu gerekçesiyle üç genç'in öldürülüşünü... ODP'nin Ankara İl Merkezi'nin polis tarafından basılıp dört kişinin sorgusuz suolsuz gözaltına alınışını, Evrensel gazetesinin merkez binasının, arama izni olmaksızın eli tüfekli timlerce "basılışı"nı... Hepsini ama hepsini izliyoruz... Ve son bir haftadır, 32 yıllık iktidar özlemiyle yanıp tutuşan Erbakan, sıcağı sıcağına Başbakan ve ziller, sapalar onun "adil" ellerinde... Adil düzen; yoksulların, emekçilerin, işçilerin, öğrencilerin kafasına balyoz gibi iniyor. Şeytan, işlediği ve işleyeceği günahı hepnıize sevaptmış gibi gösteriyor. Sirenler, ambulans çığlıkları, yangınlar, feryat, figan, katliam; hepsi sıcağı sıcağına... "Allah rızası"yla yapılan bu programı ammon kaçırmayın!!

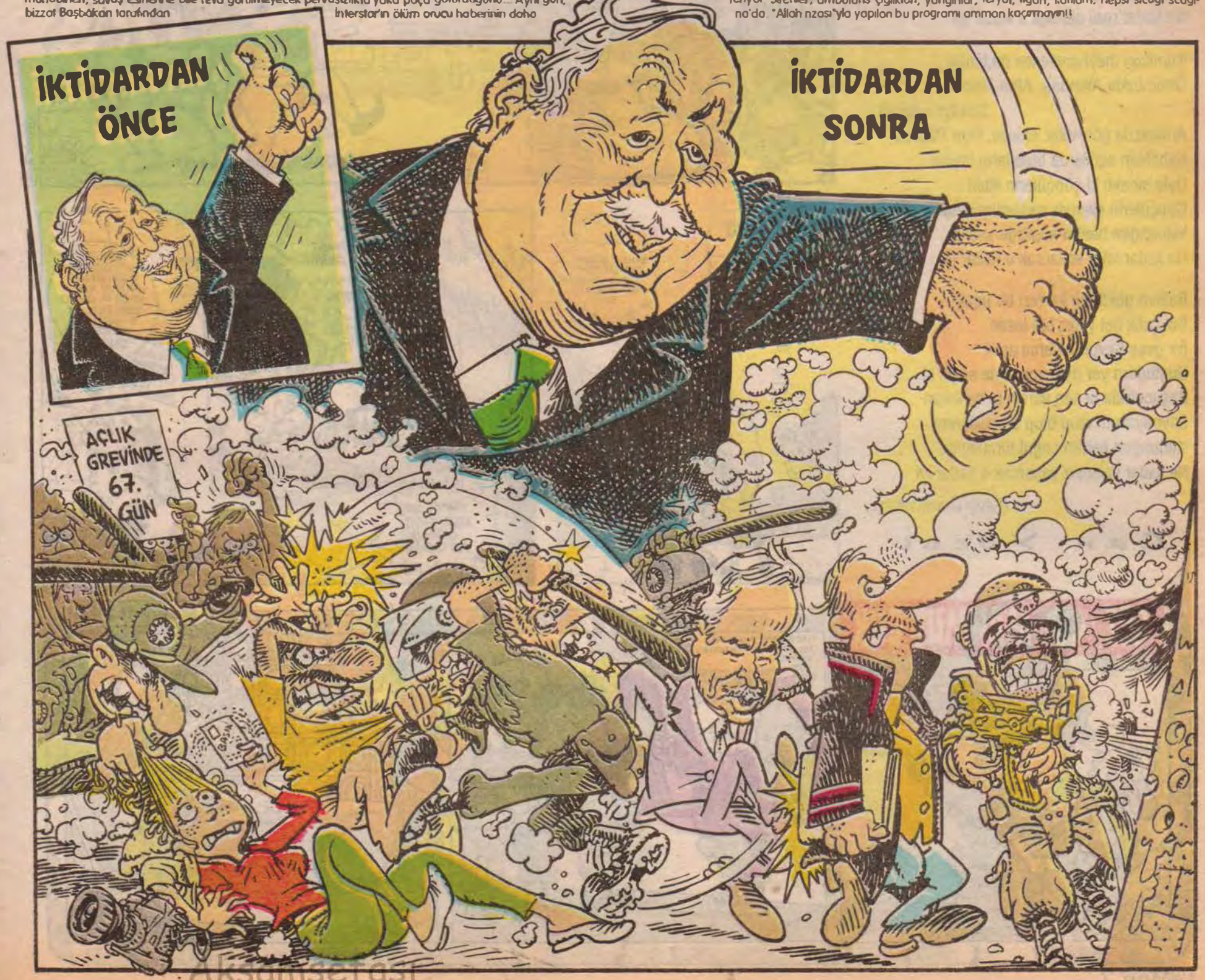

Akşamsefası

SEVGİ DUVARI

Sen miydin o, yalnızlığım mıydı yoksa
Kör karanlıkta açardık paslı gözlerimizi
Dilimizde akşamdan kalma bir küfür
Salonlar piyasalar sanat-sevicileri
Derdim günüm insan arasına
çıkarmaktı seni
Yakanda bir amonyak çiçeği
Yalnızlığım benim sidikli kontesim
Ne kadar rezil olursak o kadar iyi

Kumkapı meyhanelerine dadandık
Önümüzde Altınbaş, Altın Zincir,
fasulye pilakisi
Ardımızda görevliler, ekipler, Hızır Paşalar
Sabahları açıklarda bulurlardı leşimi
Öyle sıcaktı ki çöpçülerin elleri
Çöpçülerin elleriyle okşardım seni
Yalnızlığım benim süpürge saçlım
Ne kadar kötü kokarsak o kadar iyi

Baktım gökte bir kırmızı bir uçak
Bol çelik bol yıldız bol insan
Bir gece Sevgi Duvarını aştık
Düştüğüm yer öyle açık öyle seçik ki
Başucumda bi sen varsın bi de evren
Saymıyorum ölüp ölüp dirilttiklerimi
Yalnızlığım benim çoğul türkülerim
Ne kadar yalansız yaşarsak o kadar iyi

(Sevgi Duvarı'ndan)

Can Yücel

Akşamsefası

Erbakan rüştünü bir haftada ispat etti. 3 kişi yargısız infaza kurban gitti. ÖDP Ankara İl binası ile Evrensel'in merkez binasını polisler bastı, tutuklu yakınları ile gazeteciler kıyasıya dövüldü. İnterstar'ın ölüm orucuyla ilgili haberi bizzat Başbakan tarafından sansüre uğradı.

LeMan

Erbakan geldi, yargısız infazlar tekrar devreye girdi... Polis copu, tutuklu yakınlarından gazetecilere, kayıp annelerinden sokaktaki insana kadar kıyasıya iniyor.

Toplumsal olaylarda jop kullanan çevik kuvvet, bundan sonra karabiber tozu sıkan özel aletlerle kalabalığı "dağıtacak!"

Refahyol iktidarına, "Siyonist" İsrail kredisi: 650 milyon dolar!

ABD'den RP'ye yeşil ışık... Erbakan, Çekiç Güç konusunda kıvırdı... ABD Dışişleri Sözcüsü Bruns, Türkiye ile ilişkilerin "laikliğin" değil, "demokrasinin" bir koşul olduğunu söyledi.

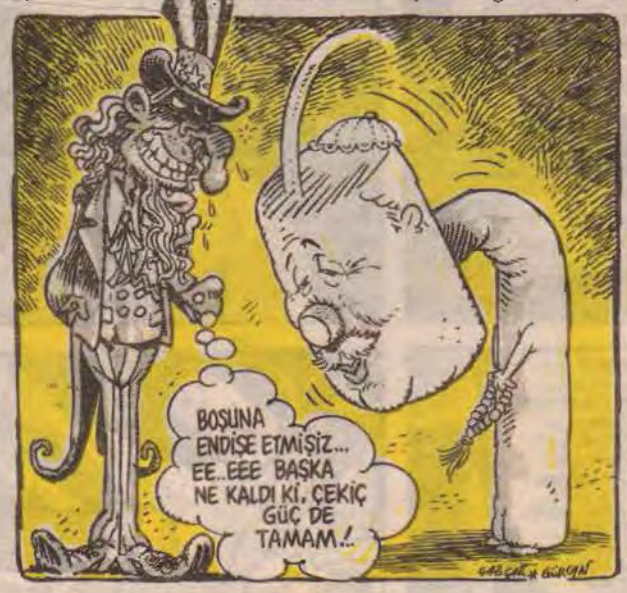

ERBAKAN 1
- Mahkumlarımızın ölüm oruçlarının kabul olunmasını ihsan eyle yarabbi-

ERBAKAN 2
- Yeniçen adaleti'ni kimseden esirgemediği için-

ERBAKAN 3
- Onun kıblesi de ABD ve İsrail-

Ülkü Ocakları Başkanı Alaattin Aldemir, Refahyol koalisyonunu destekleyen BBP'liler için " Biz **kurduz**, onlar **köpek**" dedi.

Adalet Bakanı Kazan'ın, Cumhuriyet tarihinin en büyük atama kararnamesi, bin 600 kişilik sürgün listesi Ankara'yı ayağa kaldırdı.

HAFTA SONU NE YAPAK?

✍ **"yazmak, zaten sinema yapmak demektir, çünkü yazmakla film çevirmek arasında nicel değil nitel bir fark vardır"**, (jean-luc godard)

✍ ve ölüm oruçları ölme sınırı'na geldi dayandı!. ve geçiyor!. ee peki bu temmuz, 11 ay'ın nesi olacak şimdi!.

✍ Şimdi anahtar sözcük, şimdi moda kelime "kaynak", kaynak yapılıyor işte. daha çok kaynamak hâli tezahür'de!.

✍ ilaç'a zam geldi!. ölmek bedava!. hayat ucuz!.

✍ **"24 mayıs cumartesi/şehir adları sayıyor küçük kız/kendiyse beli!/yalnız adıyla besleniyor/öyle solgun ki"**, (çay bahçesi, cemal süreya)

✍ adım ölüm-kendi kendini tatmin, metiin celâl, era yay!.. cinemascope kadınlar. cinemascope erkekler, astigmat bakışlar, taney ay, çalıntı yay!.

✍ milliyet yayınları'ndan yeni bir dizi; çizgilerle yeni başlayanlar için; feminizm, felsefe, kafka, hawking, postmodernizm, evren, einstein, ekoloji, darwin, cinsellik!, pek leziz, şekille annatırıyor!.

✍ **"bunalıyoruz çocuk, bunalıyoruz/biçim veremediğimiz şeylerin/biçimini alıyoruz"**, (küçük acılar, şükrü erbaş)

✍ **karikatürler**, ali ulvi ersoy, karikatür vakfı yay!. **uçurumun kıyısında**, gerhard roth, çev: cemal ener, iletişim yay! **cumhuriyet dönemi türk şiirinde garip hareketi**, hakan sazyek, türkiye iş bankası kültür yay!. **hangi erbakan, behcet cantürk'ün anıları**, soner yalçın, öteki yayınevi!.

✍ **"uyuklamış olsak gerek. hava kararıyor."**, narla incire gazel, bilge karasu, metis yay!

✍ **tolga aşkıner'i** ikinci kez öldürdüler!

✍ adalet bakanı **şevket kazan**, eskişehir cezaevi için, **"batı'da bile yok"**, dedi!.

✍ atlanta olimpiyatı başlıyor!.

✍ ruhi su kültür merkezi kuruluyor!.

✍ **"..boyun eğdiğimiz, sindiğimiz sürece eriyip yokolmamız, kaçınılmazdır. "anavatan-yavruvatan" söyleminin cazibesine pek kapılmayınız, yavru eiden gitmiştir, ortada artık ana vardır."**, (bir cinayete kurban giden kıbrıslı gazeteci, kutlu adalı)

✍ ismail beşikçi'ye 1 yıl hapis ve 145 milyon para cezası daha verildi!.

✍ **adam-öykü**'nün yeni sayısı çıktı!. aylık sanat-kültür dergileri'nin yeni sayıları çıktı!.

✍ kuşların çinko damları gagalama sorunsalı'na gelince dirim enerjisi üretmek, dönüm olmamıza engel teşkil edebilir. (ne demekse)

✍ **ÖKÜZ** diyorum, başka bi şey demiyorum!.

MANSUR ŞEBBOY

(yan etkisi çoktur)

Akşamsefası

DARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

../..

son kurşunlarımızı döküyoruz
atom amaçsız değil biz elemtere fiş'iz
mikroskopun tersinde böcekler
davul zurna çala çala
toplu linçe gidiyorlar
-kalınca insanlara kalmalı-
haham olarak terliyor
yazın balıkpazarı

tavuk su içerken allah'a bakıyor
insan su içerken firavuna yılana
ya çok iyiyiz ya da çok berbat
kimi faks çekerek ayrılıyorken
kimi çöp biriktiriyor kat kat
-mecaz da yurt arıyor manaya-
bütün renkler şu siyahla
astigmat akraba

tarihin yazının icadından bir önce
çocukluk yâni sek ilkistan
adalar betonarme çimenler küf kokuyor
şimdi var okul kırmış çocuklar
ah evvela vitrinlere
-vitrinlere bakmaya koşarlar-
peki kim söyleyebilir şimdi
gerçekten saat kaç

"zemheri"

oyun durdu
ham film boşa sarıyor
ancak diyemiyor ki şair:
fâkirlik gençlikte fiyaka caka
ve fakat kocayınca
adam akıllı maskaralık

(ölünce orta hâlli ölmeli)

zaten ne vakittir hayat da
memleket dünya millet
ahval nereye gidiyor
merakından çok
eski bir tiryakilik değil mi
evlerinin önü dünya

(hâbil kâbil bâbil)

"zemheri"

../..

Akşamsefası

LOMBAK LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

BEN BUNU BEĞENDİM... ALIYOM... KAÇ PARA?.

VALLA YÜZ BİNDEN AŞAĞI KURTARMAZ!..

W.C.

ÇABUK AYIRIN ŞUNLARI! MAŞUMMUŞ EŞŞOĞLEŞŞEK!

SADECE NARKOTİĞİN KÖPEĞİ VAR ZANNEDİYODUNUZ DİMİ?.. AMA MALİ ŞUBENİN DE VAR GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ!..

EVRAK DOLABI

HIRRRR HIIRRR

BİR ŞEY BULDU GALİBA!..

BU SİZİNLE SON GRUP OLAYIM OLACAK İPNE HERİFLER!.. BENİM KARIYI FOLLOFOŞ YAPTINIZ LAN!.. ALOOO!.. BAK YAA.. DİNLİYORLAR MI?!

BÖÖHHEE!.. ÖHHEE! ARKADAŞLAR BENCE SİGARA... ÖHEEE!.. SAĞLIĞA ZARARLIDIR!.

HÖÖÖ!..

HÖÖÖÖ!.. HÖ!..

BENCE DE... EEHHÖÖEE!

HÖÖÖ! HÖÖÖ! GGÖK!

BAKANLAR KURULU

ÖHHÖ ÖHEEE!

YAHU DELİ ETME İNSANI! NASIL HATIRLAMAZSIN?! HANİ YILLAR ÖNCE FAKİR AMA GURURLU BİR GENÇ VARDI ANUNA KODUMUN KALTAĞI!

AY VALLAHİ HATIRLAYAMADIM! CEMİL DESEM, YOK YOK REHA YOKSA RESUL MUYDU?

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

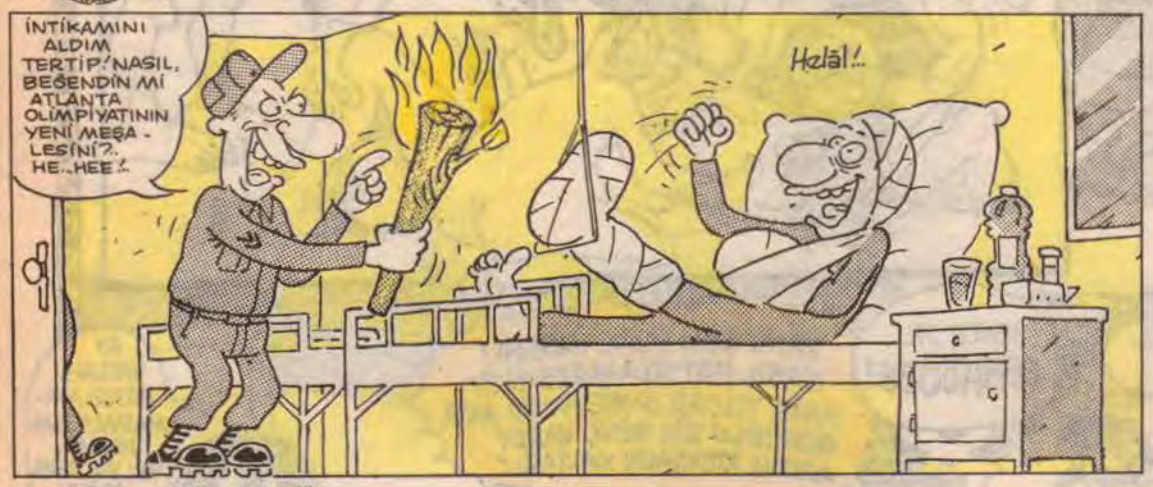

DUMUR

Güneri İçoğlu

DUMUR GEZİLERİ — TATLI BİR DUMUR

Bir Temmuz günü sabahın altıbuçuğunda Çanakkale'nin arka sokaklarında uykulu uykulu yürüyordum. Elleninde tablalarıyla simit fırınlarına giden bir iki simitçiden başka kimse yoktu ortalıkta. Evlere, caddelere, hala duran at arabalarına bakarak gayet yavaş adımlarla bilmediğim sokaklara girip çıkıyordum. Bir yandan da şunu düşünüyordum, "bir şehri sabah erkenden kimse yokken, öğlen vakti kalabalıkken ve yine gece vakti el ayak çekilmişken görmeden tanıyamazsın." Haa bir de şehre yüksekçe bir yerden uzun uzun bakmalısın. Ama yine de mümkün değildir bir şehri tanımak. Hergün aynı yerden geçersin, on sene sonra bir bakarsın ki o her gün geçtiğin yerde, eskiii bir su sarnıcı, önünde kırık bir çeşme var, suyu kesik ama çevresinde şıni şıni çocuk sesleri alıyor. Hep deriz ya, şehirler değişiyor. Bence şehirler değil bizler değişiyoruz ve şehirler bizlerden daha algun, hemen durumu kabullenip bizlere uyum sağlıyorlar. Fakat ne olursa olsun şehirler bazı şeyleri olduğu gibi bırakıyorlar ve dokundurtmuyorlar. Bu yüzden onları tanımak çok çok zor. İşte böyle Çanakkale'de sabah sabah dolaşırken garip bir sokağa girdim. Daracık miniiik bir sokaktı bu. Neredeyse bir ev koridoru gibiydi. Gözlerini ovuştura ovuşturo bana doğru gelen küçük esmer bir çocuğa, sessizce, "Bu sokak çıkıyor mu?" diye sordum. Çıkıyor manasında başını salladı. Anlaşılan o ki, bir roman sokağına dalmıştık. Evlerin kapıları açıktı. İçerde uyuyan insanlar görünüyordu. O daracık sokağa da bir sürü yatak serilmiş, herkes mışıl mışıl uyuyordu. Sokakta yürüyordum ama sanki koca bir evin odasında gibiydim. Uyuyanları rahatsız etmemek ve üstlerine basmamak için itina ile hareket ediyordum. Böyle bir sokağı ilk kez görüyordum ve hayretler içerisindeydim. Öyle ki bazıları yataklarında gözlerini açık bana günaydın diyorlardı. Çiçekli yorganlarıyla yan yana omuz omuza uyuyan bir sürü romanı şaşkınlık içinde geçtim ve tam bu sokaktan çıkıyordum ki, yine sokağın ortasında bir at arabasının içinde gayet mutlu bir şekilde uyuyan yaşlı bir çift gördüm. Çiftin yatak odası sokak, kayalalan isebir at arabasıydı. Bu görüntü sokağın bitiminde idi ve tam önünde Çanakkale Boğazı uzanıyordu. Yan taraftan ise genişçe bir ırmak sakin bir halde denize kavuşuyordu. Irmağın içinde renk renk kayıklar, kenarında bir sürü at ve at arabası, yine bazı arabaların yanında veya üstünde uyuyanlar. Az ilerideki çöpleri karıştıran, uykudan yeni kalkmış kocaman martılar, iri bir kanrca ölmüş bir uğur böceğini kapmış hızla götürüyor, tatlı bir rüzgar yanağıma değip geçiyor, bir asma yaprağı taş duvara daha sıkı sarılıyor. Ben bu hayaftan hiçbir şey anlamıyorum. Dumur, dumur, dumur...

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

BULACAKARANLIK ÖYKÜLERİ

DEHŞETİN ÇITIRTISI

PAŞABAHÇE CAM

PERAKENDE SATIŞ MAĞAZASI

..Her zamankinden daha sessizdi sanki... Geceye ait tüm sesler korkuyla sinmiş, onu bekliyorlardı.

..Ve birden...

ÇTRR.. ÇT.. ÇITT!..

..Kimileri gecelerdir bu sesi bekliyordu...

ÇIT..TIRR!

HAA!.. YAKALADIM SENİ!

ÇIT..IT ÇITIR..IR ÇOT.. ÇÇ. ÇATIR!.. ÇIT.. ÇIST TIRR KIRT KTIR ÇAT

İŞTE!..

ÇOTURK!

ÇIT..ÇIT... ÇIRT.. ÇÇ!..

MM... ÇAAT!..

SİZİ LANET YARATIKLAR!..

ŞAK

ÇITIR ÇITIRR... MMÇÇ..YM ÇT!..

ÇATOORR!..

ÇITIRRK!.. ÇIST...

HAAAAAA!..

DAN! DAN. DAN! DAN! DAN

DAN

HH!..

İYİ AKŞAMLAR TÜRKİYE... BİR SÜREDİR BİR CAM EŞYA MAĞAZASINA DADANAN VE CAMLARI YİYEREK BÜYÜK ZARAR VEREN ÜÇ KİŞİ ÖLDÜRÜLDÜ!..

ACIMIZ BÜYÜK SAYIN SEYİRCİLER... BU OLAY PROGRAMLARIMIZDA BÜYÜK BOŞLUK YARATACAKTIR...

SİZLERE BELKİ BİR MÜDDET CAM YİYEN KONUKLAR ÇIKARTAMAYACAĞIZ AMA BAŞKA BİR SÜRPRİZİMİZ VAR... BOKUNDA BONCUK BULAN ADAM... AZ SONRA...

SON

Akşamsefası

Hesap Defteri

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Tarihte O Gün

☎ İlk kez "amatör bi kameraman" tesadüfen önemli bi olayı çekti. (30.10.1975)

☎ Bir devlet yetkilisi "münferit" lafını ilk kez kullandı. (6.09.1953)

☎ Türk Sinemosı'ndo film icabı televizyon seyredilirken, ilk kez görüntülerin koymadığı bi televizyona rastlandı. (11.08.1985)

☎ İlk kez bir baba, çocuklarından doğuş sırasına göre numaralı olarak bahsetti. (2.02.1938)

☎ Belediye otobüslerinde "Oku el yönünde çeviriniz" yazısına ilk kez rastlandı. (5.07.1978)

☎ Sadece çok az insanın bildiği, devlet tarafından gerekirse kullanılmak üzere sıkı sıkı korunan, çok etkili ve adı bilinmeyen silahton ilk kez bahsedildi. (9.04.1947)

☎ "Acar futbolcu" lafı ilk kez yazıldı. (5.01.1971)

☎ Eve gelen misafirlere fotoğraf albümleri ilk kez gösterildi. (4.08.1962)

☎ Herşeyi masonların tezgahladığı ilk kez iddio edildi. (9.11.1958)

☎ "Tavlanın kitabını yazdım" lafı ilk kez edildi. (18.06.1969)

☎ Beyoğlu'nun artık eski'si gibi olmadığı ilk kez söylendi. (1.10.1899)

☎ İlk kez saç dökülmesini önlemek için kafa kazıtıldı. (25.9.1917)

☎ Bir meyhanede, eğlence dozunu arttırmak için ilk kez masalar birleştirildi. (14.11.1966)

☎ Bir konu ile örnek verilirken, örneğin konuya pek uymaması nedeniyle, "Atıyorum" lafı ilk kez edildi. (6.04.1987)

☎ İlkokul çocukları tarafından "Önümüze gelene bin tekme" oyunu ilk kez oynandı. (11.08.1958)

☎ Bir karikatürde, firma ismi, pano, vb. bir şey için trom kağıdının üstündeki "Letroset" yazısı ilk kez kullanıldı. (19.05.1987)

☎ Dişi ağrıyana ilk kez rakı içirildi. (1.1.1945)

☎ İlk kez, askerden dönen bir kişi, hiç dayak yemediğini, askerde komutanlarıyla arkadaş oldukolarını, hatta birlikte içtiklerini iddia etti. (12.4.1939)

☎ Bir temizlik molzemesinin çok işlevli olduğunu anlatan, dinamik bir müziğe sahip televizyon reklamına ilk kez rastlandı.(5.3.1988)

☎ Kutlu Poyoslı'dan şarkılar ilk kez radyoda yayınlandı. (13.7.1959)

☎ Mediha Şen Sancokoğlu'ndan şarkılar ilk kez radyoda yayınlandı. (29.2.1973)

☎ Bir oyunda, yanlış anlama kamiği olarak, William Shokespeare'in adından ilk kez "Vanilyalı Şekerpare" diye bahsedildi. (13.10.1951)

☎ Bir Türk işodomı ilk kez beyaz gömlek giyip askı taktı. (1.10.1984)

☎ Futbolda, takımın oyun kurucusunun bir "maestro" gibi oynadığı ilk kez iddia edildi. (14.4.1978)

☎ Yine futbolda bir gol anlatılırken "Adeta ağların tozunu aldı" lafı ilk kez edildi. (15.4.1978)

☎ Tabanca için "Makine" lafı ilk kez kullanıldı. (15.6.1972)

☎ Aşık olduğu insandan karşılık bulamayan bir kişi tarafından "Aslında o do beni seviyo oma arkadaşları aramıza giriyo" lafı ilk kez edildi. (7.11.1968)

Özel bi not: Asker arkadaşım Ercan Erbayraktar! Kimliklerini ve bazı notlarını bulan bir vatandaş, orada benim telefon numaramı görmüş. "insaniyet adına" beni aradı. Seni arıyorum, bulamıyorum. Lütfen bana ulaş.

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

HE IS MR. BROWN GEÇ GELEN İNTİKAM...

*Evet efendim, anladım, Trafalgar meydanı demek istiyorsunuz?

*Oh hayır, fakat kimsin sen? Çılgın mısın? fakat niçin ağlıyorsun?

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

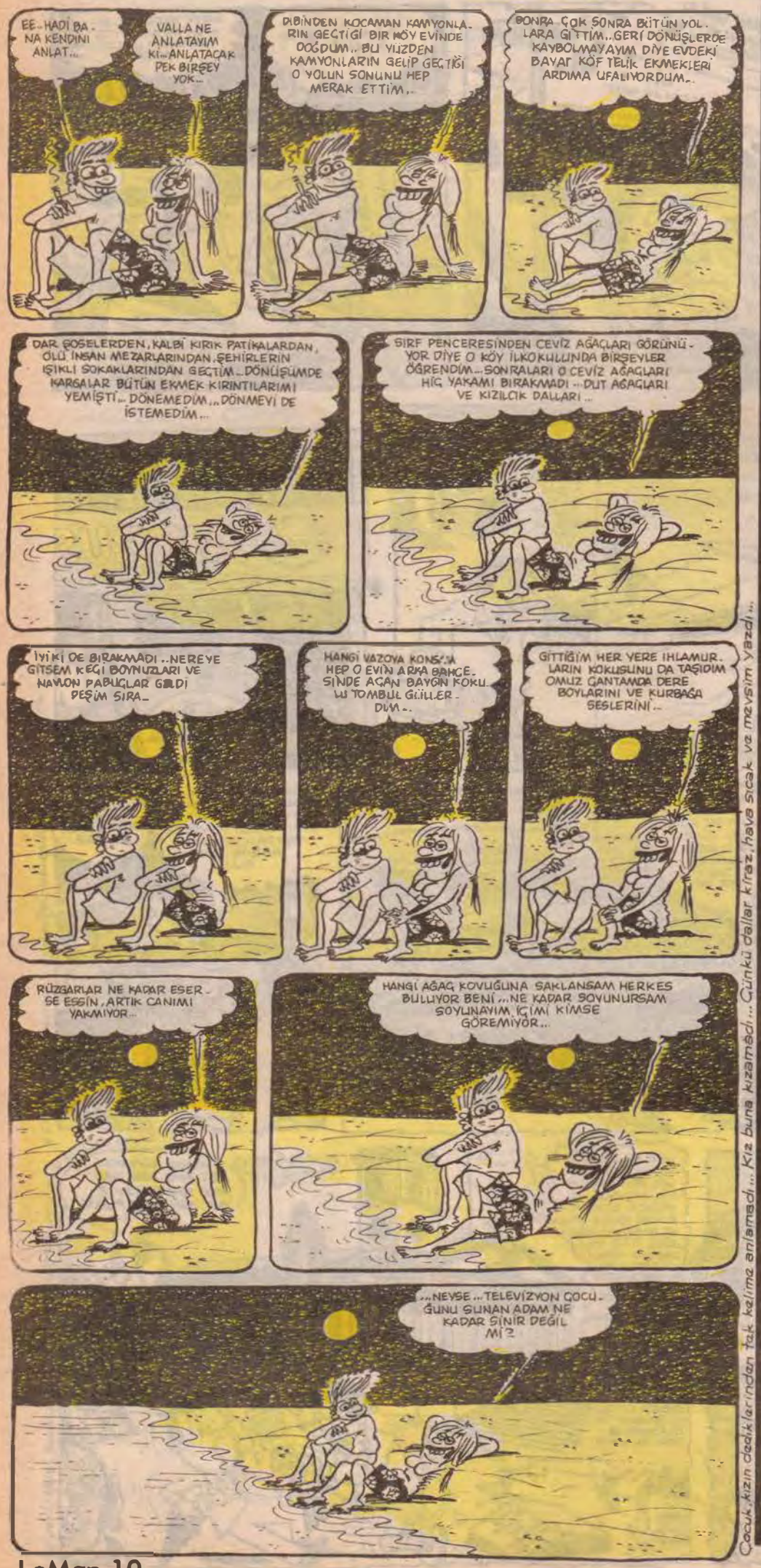

Çocuk, kızın dalkavuklarından tek kelime anlamadı... Kız buna kızamadı... Çünkü dallar kiraz, hava sıcak ve mevsim yazdı...

OKYANUS PERİSİ HANGİ YÜREKTE YAŞAR...

"Ölü bir denizcinin ruhu kamından konuşurken ben nasıl uyuyabilirim ki"
Ayışığı perde aralığından
duvara düşmüştü
Kirlan bir parçası da
yüzüne
Uyumadığını sen de biliyordun
Amacın belki kendini kandırmaktı
Aralıklarla oynayan kirpiklerin
Yüzümü kaşıyordu
Dengesiz nabız atışların,
Soluklayışın
Seni ele veriyordu
- Dudaklarım kendine geldikçe
Öpücüklerle süslüyordu karanlığı,
Oradan biliyorum-
Okyanus Perisi'nin
Genç sevgilisi olmak isteyen domuz
Evet
Benim domuzluğum tutmuştu yine
Davetkar bir oda kapısından süzüldüm
Karanlıktan sonra tüm eşyalarla yüzleştim
Ay'ın kınlan bir parçası da yüzüne vuruyordu
Aslan kafesine sığmayan bir domuz
Şimdi bir kumsalda
Yeni bir düşe otiliyordu
Beraberinde o sihirli sözcük
Güneşin çıplak göğsüne yasladım başımı
Uzakta kuş sesleri
Tuzlu su kıyıyı aşarak
Vücudumun kumlu yerlerini yaladı
Denizin sonsuz çizgisini
Göğün güleçli yüzüyle erittim
Ve anladım;
"Aşk ve mana sandalında hayat çift yazar"
Budur oyçiçeklerini güneşten ayırmayan
Geceyi nurlandıran hayat veren
Ama benim domuzluğum tuttu
Bir koltukta
İki kalbin seyahatini yazdım su üstüne
Henüz tuzlu tenine düşmemiş ter
Ben yaladıkça tuzsuz.
Okyanus perisinin kısık gözleriyle
Odanın rengini taltım
Serin rüzgar
Terli vücuduma sarıldı
Açıldım
Yelkenimde güneş mavi gök
Rotam çizili
Aşk bir anlam buldu sende
Daha kalbimin karasını bilmeden.

Aslan Özdemir

Ertan Aydın'dan Prangalı Karikatürler Sergisi

Bir karikatüründen dolayı halen Bayrampaşa Cezaevi'nde hapis tutulan karikatürcü Ertan Aydın'ın karikatür sergisi, Karikatürcüler Derneği'nin girişimiyle 20-31 Temmuz 1996 tarihleri arasında Yerebatan Çıkışı'ndaki dernek sanat galerisinde açılacak. Sergiinin açılışını kendisi de karikatürlerinden dolayı koğuşturmaya uğratılmış, birçok baskıyla karşılaşmış ünlü karikatürcü Turhan Selçuk yapacak.

Yaratıcısının hapiste tutulduğu için katılamadığı, 20 Temmuz Cumartesi günü saat 15.00'te açılacak sergide, Ertan Aydın'ın Türkiye'de ve dünyada yaşanan baskılara, insan hakları ihlallerine yönelik tepkisini dile getiren karikatürler yer alıyor.

Ertan Aydın daha önce de, Özgür Gündem gazetesinde yer alan ve eski polis şefinin Necdet Menzir'i eleştiren bir karikatürden dolayı Salihli Cezaevi'nde 4 ay hapis tutulmuştu.

Muhteşem

Yazarımız Nihat Genç'in belirttiği gibi tüm İslama dergilerin geleneğidir; "gavur den, şelale, güneşin doğuşu, bulutlar denizaltında balık sürüleri gibi enstantanemak. Altına da şöyle başlık atılır:

BU MUHTEŞEM MUCİZENİN SIRRI NEDİ

Bu dergilerin, içinde yaşadığımız coğr bir manzarayı bulamadıkları mı, yoksa leri yakalayacak foto muhabirleri bulunm ha büyük bir sır niteliği taşır!

Peki, böylesi tabiat düşkünü yurdum İ den, Refah Partisi iktidara geldikten son di" nükleer santral savunucuları kesilm Yeni Şafak gazetesinin 18 Temmuz tar nükleer çözüm" başlıklı manşetine bir g bere göre Türkiye emin adımlarla karan diyormuş. "Türkiye'de kimi çevreci dernek jinal gurupların oluşturduğu bir 'anti-n yersiz saptamalarla bu konudaki çalışm yor"muş... Biz burada, kuzey ülkelerinde madığı için, 3. dünya ülkelerine yönelen tör tüccarlarının amaçlarını, bu santralle ve doğaya verdiği tahribatı teknik olar değiliz. Bu konuda bilgi edinmek isteye Termik Santrali'nin inşasına karşı, büyük

KAPİTALİZMİ

Yeni moda barların ve diskoların bu çekim güçleri nereden geliyor ve birçok genç insanın referans, arzu, gerilim ve "bekleme" noktaları haline geliyorlar?

Hemen ve kesin bir yanıt aramak kolaycılık olur. Ama öncelikle şunu söylemek mümkün: Gürültülü müzik ile uyuşmak, içilen içki ile gerçeklikten hızla uzaklaşmak ve bir gecelik kolay sekse ulaşmak için geliniyor buralara en çok. Tabii buralara gelenlerin büyük çoğunluğu bu kolay ve bir gecelik seksi yaşayamıyor, kendine bir partner bulamıyor (bu mekanlarda "sevgilinin" ve yatak arkadaşının adı partner). Ancak buraya her gelenin partner bulma umudu hiç eksilmiyor. Peşpeşe eliboş dönseler de "umut bir başka geceye" deyip arzusunu saklı tutuyor. Peki, buralarda partner nasıl buluyor? En eski, en bilinen yol bildiğiniz gibi konuşmaktır. Ancak müziğin sonuna kadar açılan sesi insanların iç organlarını bile yerinden oynatırken, çılgın bas sesleri duyma ve anlama yeteneğini uzun bir süre için uyuşturup yok ederken konuşmak anlamsız ve "ilkel bir eylem" gibi görünüyor olacağından söz, yerini bar jestlerine, tuhaf, yapay, oma işbitirici koş göz hareketlerine bırakıyor. Bakışma da çok anlamlıdır şüphesiz; oma zengin duygular ve anlamlarla yüklüyse. Oysa burada kültoblosının yerini değiştirmekten, sigaranın dumanını üflemeye; pormoklorlo masada ritm tutturmaktan, bacak bacak üstüne almaya kadar, normal hayatta can sıkıntısına tekabül eden herşey bu moda mekanlarda gecenin seyir defterine yazılan çok önemli haber kodlarına dönüşüyor.

Evet, buralarda herşey var. Ama in cek anlamlar ve söz yok. Zaten kimse mo ve söze ihtiyacı yok gibi görünüyo **mayan insan hayatın dışında kalır** yanılırsınız, konuşmaya çabalarsanız mo düşersiniz! Kimse kimseyi dinlemiy da gövdelerin, fiziksel çekicilik ve reko risidir öne çıkan. Duygusu olmayan, memiş, hoyoltan öç alırcasına yoşon yaşanmak istenen. Yolculuk ona doğru

Gerçeklikten kopularak yaşanacak duygusunun insanı her tür dertten he sıkıntılardan uzaklaştıracağına inanılır için gerçeklik nedenin tam olarak çö dikleri kaygıları, tüketici bir sızı veren gularının ve o baş döndürücü kimliksiz nın toplamından başka birşey değil kaygısını, kimlik sıkıntılarını yorumloy kendisi ile uğraşması, düşüncelerine s okuması, yetkinleşmesi, dahası kend kültürel erozyondan koruması gerek ve güçlü bir çaba ister. Bu çaba göste gerçeklik insanı güçsüz yakalayınca merkezinden uzaklaşmaya başlar. Aş Ruhun pencereleri ardarda kırılır. Ber nun suları çekilmeye başlar. İnsanın lam veren, onu anlamlı her tür ideale merhamet duygusuyla yüklü trajedi d lan ruhsal kozanın içinden dışarı sıza ve tüketici bir karanlığa karışıp gide duygusu olmayınca insan için artık c anlamlı yolculuklara çıkmanın, yarar şında dünyada hiçbir insani ideal için

Akşamsefası

edya ST

1. Ertuğrul Özkök'ün "kapitalizmin inanılmaz yaratıcılığının mükemmel iki' olarak sunduğu Türk larından biri, nerede ni çekmiş?

n Saatçi'nin klibinde rol ancı mankenin üzerinde- ve külotta.

edeki bi arkadaşının ye- aldığı pantolonda.

azarı'nda gezinirken, tez- n üzerine çıkmış bağıran etinde.

eri Civaoğlu, hükümeına karşı aldığı tavırla zısında ne diyor?

nedyadan şimdiye kadar r görmedi. Ancak medya, ldukça eleştirip, yıprattı. in medyadan bir kuyruk k.. Ancak DYP'nin doldugelmekte olduğu da bir

da medyada çıkan haber- ler RP seçmeninin hoşuna gidiyor. Ancak DYP seçmeni çok rahatsız oluyor.

3. Aktüel Dergisi'ndeki yazıya göre, Türkiye'de sadece 12 tane olan pahalı ve lüks Lotus otomobilleri nasıl insanlar kullanmalı?

a) Kültürlü, hayat görüşü geniş olan, bilinçli...

b) Babadan zengin, çok iyi para kazanan...

c) Ukala, züppe, hava atmasını seven...

4. Yeni Yüzyıl yazarı (!) "Barfly Barbo": içlerinde siyasi durum analizi yapılmadığını, Lady Macbeth üzerine konuşulmadığını yazdığı She ve Ship Ahoy gibi barlara nasıl insanların gittiğini s ylüyor?

a) Zengin, süslü ve sığ.

b) Havalı, bilgisiz ve apolitik.

c) Genç, güzel ve hür.

Cevaplar: 1.a 2.b 3.a 4.c

Fikret Bekler

mucizenin sırrı

yıllardır ergilerin- de doğ, arakla-

a böyle. örünüm- ı ise do-

dan'ı ne- ati taklı- Örneğin Enenİye ım. Ha- oğru gi- ve mar- er lobisi' engelli- ar bula- eer reak- nsanlığa nlatacak Orhanell ukuk sa-

vaşına giren ve adeta konu ile ilgili olarak uzmanlaşan, RP Bursa Milletvekili Ertuğrul Yalçınbayır'a, TBMM'nin 0.312. 420 50 00 telefonundan ulaşabilir, Yalçınbayır'ın çalışmalarıyla ilgili olarak Yeni Şafak arşivini tarayabilir ya da Nükleer Karşıtı Platform'un 0.212. 260 70 73 nolu telefonundan bilgi alabilir.

Ancak kafamıza takılan sorular var! Koalisyon kurulmadan önce Yeni Şafak'tan derlediğimiz bilgilere göre, muhalefetteyken, Çiller dosyalarını kamuoyuna duyuran Erbakan'ın, DYP ile koalisyon kurduktan sonra, Mercümek dosyasıyla birlikte Çiller'in onlarca yolsuzluk dosyasını temizlemesindeki muhteşem mucizenin sırrı nedir? Kuruluşundan bu yana, siyonist İsrail devletiyle savaşa girişen RP'nin, iktidara gelince, Türkiye- İsrail diplomasisini taparcasına sahiplenmesindeki muhteşem mucizenin sırrı nedir? Muhalefetteyken tutuklu ve hükümlü analarını sahiplenmeye çalışan Başbakan Erbakan'ın, ölüm orucundaki yüzlerce siyasi mahkumu ölüme terketmesindeki muhteşem mucizenin sırrı nedir? Muhalefetteyken Gümrük Birliği'ne karşı olup, iktidara gelince GB'ye karşı çıkan Koç gurubunu ikna etmek için gizli toplantılara katılan Başbakan'daki muhteşem mucizenin sırrı nedir? Bunları anlayabilmiş değilim!?

Kutlu ESENDEMİR

Gözü Ruhlarımızda

yücelte- de anla- konuşa- rorsanız ik duru- ır. Bura- ı göste- li öden- r hazır

bu haz kaygı ve m onlar eyeme- uk duy- kınıları- İnsanın esi için olması, aşanan yoğun yince ve n kendi düşüş! uygusu- şine an- a aa ve su, yırtı- yabancı tra'jedi lmanın, gusu di- aşmanın

gereği kalmayacaktır. Kapitalizm budur işte; insanı merkezinden koparır, ruhunu ele geçirir. Tüketim ideoloji'si genişleme peşindedir ve gözü ruhlarımızın engin genişliklerindedir. Bizim ruhumuzun her parçası onun için bir pazardır..!

Ruhun pencereleri kırılıp, trajedi duygusu yabancı karanlıklara sızıp yitip gitmişse, gerçeklik, gündelik hayat sersemletici ve sahte kaygılarla sürüklenmekten başka nedir ki? Mutlak sahtelik! Düşünün: Aşık olamayan, çıkarı olmayınca hiçbir şey için parmağını kıpırdatmayan, inançları küçümseyen ve yaratma cesaretini yitirmiş bir insan, a yarım yamalak kendisinden nasıl da kaçmak ister. Kaçacaktır! Bu halde kendisiyle kalamaz. Gürültülü bir kalabalıkta, ona soru soran benliğinin son parçasını da alkolle uyuşturup, şansına düşecek, zihninde abartılmış ve kışkırtılmış bir şekilde yanıp duran hazza kavuşacağı bir yolculuğa çıkaracaktır kendisini. Geçmişi ve gelecek duygusunu yakarak ve kendisine moda bir "şimdiki on" duygusu yaratarak. Geçmişten ve gelecek fikrinden nefret ederek üstelik.

Ve müziğin valümü giderek arttırılır. Valümle birlikte içki içme isteği de artar. Sabırsızlık ve gerilim de. Herkeste gizli ve ortak bir intihar duygusu uyanmaya başlar. Müziğe, içkiye, sahte görüntülere ve hazlara gömülerek yok olma duygusudur bu. Volüm daha da yükselir. Artık bilinç tamamen uyuşmuştur. Gerçeklik silinmiştir. Süreklilik bitmiştir... Büyük ve asıl ölüm düşünülür, ona göz kırpılır. Onun çok uzakta olduğu anlaşılır. Bedenlerin hazlara ihtiyacı vardır daha...

Duyurular

Gît DERGİSİ

Galata Kulesi'ne 5 penaltı yarışması..

20 Temmuz Cumartesi..

Tüm ayrıntılan Gît'de..

***

● Pamukbank, geleneksel sanat etkenlikleri çerçevesinde **"Yaşasın Don Kişot"** karikatür yarışması düzenlenmiştir. Son katılma tarihi; 10.08.1996'dır. **Başvuru Adresi:** Pamukbank Reklam ve Halkla İlişkiler Bölümü Fulya Mah. Ali Sami Yen Sok. No:5, 80450 Mecidiyeköy / İst. 275 10 94

***

● **Metin Celal'in Adım Ölüm** isimli şiir kitabı **Era** Yayıncılıktan çıktı.

Sonra çanlar gecenin bittiğini çalar. Gerçeklik duygusu yeniden belirmeye başlar. Bilinç kıpırdanır. Yolculuk bitmiştir. **"Büyük ölüme"** göz kırpılmıştır, oysa yaşanan küçük ve sahte bir ölümdür. Ruhlar başalmış, yabancı ve tüketici geceye teslim olunmuştur. Tek bir teselli vardır: Yalnız değillerdir. Ancak bardan ya da diskadan, çıkılınca bunun da aldatıcı bir teselli olduğu hemen anlaşılacaktır. Bu mekanlarda kurulan sözümona "dostluklar", vampirlerin güneş ışığını gördükten sonra çırpınarak ölmeleri gibi, yabancı geceye karışıp gider. Yerçekimine dayanamaz bu ölüm ilişkileri. Hem burada insanlann o **"kutsal başlan"** yoktur. Bir kere **"başınızın"** almadığı bir yolculuğa çıkmışsanız, bunun bedeli yeni bir başluk duygusu olacaktır. Ya, ısrarla her gece bu yolculuklara çıkacaksınız demektir; ya da bu bedeli ödemek için ruhunuz ateşle bir imtihan verecektir kendisine. Bu da yoğun bir içeleştiri yapmaktan, yenilginin nerede boşladığını anlamaktan geçiyor elbet. Çünkü onca yaksulluğun ve onca haksızlığın olduğu, eşitsizliklerin giderek amansızca artlığı dünyaya bilincini ne kadar uyuşturursa uyuştursun, ruhunu ne kadar yabancı karanlığa teslim ederse etsin, kimse tamamen uzakta kalamaz: Her gecenin bir sabahı vardır. Cinayetlere ve suçlara kendini uyuşturan da, uyuşturmayıp bunu hisseden de artak olur. Belki de kapitalizm, en büyük kötülüğü kendisine teslim olmaya can atan çocuklarına yapıyordur. Eğer yaşananlara hiç aldırmaksızın her gece sahte bir ölüm ve haz yolculuğuno çıkanların hala ruhları varsa, yaşanan sabahta onları telafisi çok zor alan bir boşluk duygusu bekleyecektir. Yok eğer ruhları hiç yoksa, yeryüzünde bundan daha feci birşey zaten yoktur!..

* Eskiden yayınlanmış bir yazım. Ama şimdi daha da geçerli sanki.

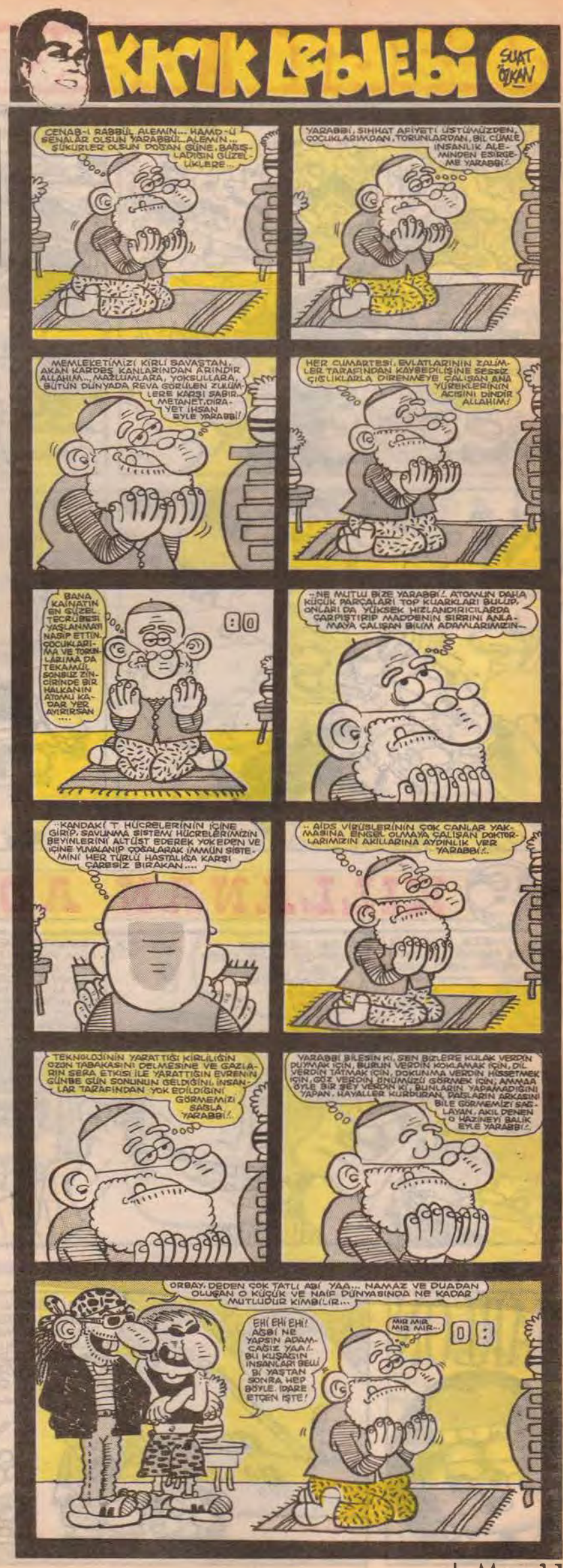

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Mapuslar adam öldürmesin!

Çok acele insanlık aranıyor!

Çünkü kanamalı bir hastanın çok acele kana ihtiyacı olduğu gibi, eriyen mapusların da çok acele insanlığa ihtiyacı var.

Eğer aranan insanlık bulunamazsa, mapushanelerdeki açlık grevleri ölümlerle sonuçlanacak.

Herhalde o zaman da şimdiki ve önceki adalet bakanı, **"Seni insanlık namına tutukluyorum"** diyenlerin elinden yakalarını kurtaramayacak.

Çünkü her iki adalet bakanının da işlediği insanlık suçu..

Mapusları tabutluklarda yatırmak, istedikleri yayınları okumaktan yoksun bırakmak gibi uygulamalarla mapushanelerde insanlık dışı bir düzen kurmaya kalkışmak, insanlı suçu işlemek değil mi?

Tabi bu arada da, İzmir'de olduğu gibi, mapus analarının üzerine iki ayaklılardan sonra dört ayaklıları da saldırtmak başka bir insanlık suçu...

Eğer onlar insanlık suçu işleyip, mapushanelerde insanlık dışı düzen kurmaya kalkışmasalar, herhalde mapuslar da açlık grevlerine kalkışmayacaktı.

Mapushanelerin kapısında değilse de, mapusların kafasında şöyle bir pankart açılmayacaktı:

"Bu mapushanede grev vardır... Direniş-İş"

Ve grev gömleğini giyer gibi, giymeyeceklerdi açlık grevcileri ölüm gömleğini...

Açlık grevleri ölüm orucuna dönüşmeyecekti.

Şu anda iş öyle bir noktada ki, iki aydır süren açlık grevleri her an ölümlerle bitebilir.

Ceza çekmeye değil eza çekmeye karşı oldukları için, ölüme yatan açlık grevcilerinin isteklerini yerine getirmek bu kadar mı imkansız?

Ücret artışı istemiyorlar ki **"Grevcilerin istediklerini vermemiz imkansız, devletin parası yok"** mazeretinin arkasına sığınabilesiniz.

İstedikleri sadece insanlık.. Mapushanelerde insanca düzen...

Onlara vereceğiniz insanlığınızda mı yok?

Bir yudum insanlığınız da yok mu ki onların göz göre göre ölüme terkediyorsunuz?

Varsa gösterin insanlığınızı...

"Aranan insanlık bulunmuştur" anonsunu duyalım artık.

Mapuslar adam öldürmesin!

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

LeMan 12
Akşamsefası

Yumuşak ev...

Ender Özkamaman

Şu 'metropol' dediğimiz kocaman kentlerin evlerinin, binalarının da bir o kadar kocaman ve sağlam olduğunu hepiniz bilirsiniz... Bi de bizim orada, yani Güneydoğu'da küçücük şehirlerde bazı evler vardır ki...

İşte ben bunlardan birinin; Fazıl amcagilin evinin öyküsünü anlatacam size...

Bundan 15-16 yıl kadar önce evimiz Hakkâri'de Tavşan mahallesindeydi... Fazıl amca, karısı Şükriye teyze ve çocuklarıyla birlikte, bizim bitişiğin yanında...

bahçelik küçük bir arsanın ortasında topraktan yapılma bir evde kalıyorlardı.

İşte bu ev... Bu evde beş kişi yaşıyordu...

AKŞAM BEKLİYORUZ HA?..

Babamla, Fazıl amca mesai arkadaşıydı... Her ikisi de Köy Hizmetleri'nde çalışıyordu... Bu yüzden haftada bir ya onlar bize gelirdi, ya da biz onlara giderdik...

TAMAM ABE!.. GELECEZ...

...8-9 yaşlarındaydım... Onların bize gelmesi değilde, bizim onlara gitmemizin benim için anlamı, heyecanı büyüktü...

BANA BAK! ONLARA GİDİYORUZ AMA İKİDEBİR YİNE O ODAYA GİRİP...

ZIRT-PIRT DUVARI SALLARSANIZ GEBERTİRİM!..

SALLAMAM... ALLAHIMA SALLAMAM BABA...

o oda... sallanan duvar...

YAV NERDE KALDINIZ?..

ANCAK... YEMEKTEN KALKTIK...

E..HADİ...HADİ İÇERİ GİREK!

...Hiiç acelem yoktu... Nasılsa...

az sonra Fazıl amcanın yaşıtım olan oğlu; Sabahattin'le mutfakta buluşup...

OLUM NERDE KALDINIZ?..

ANCA, YEMEKTEN KALKTIK...

E HADİ GİDEK!

BABAM GÖRMESİN?..

misafir odasında ki muhabbetin iyice koyulaşmasını bekleyecektik.

odanın önünden çaktırmadan geçtikmiydi iş tamamdı.

Tamamdı işte... Artık odadaydık.

Sürecek...

Akşamserasi

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

...Yok ulan, sıkı bir fakirlik ihtiyacım var... Bıktım ulan senden, yordun beni be!/Aaa!/

(Bakadır Barutçe'ye yapılan bir diyalogdan...)

ERKUT ABİ...

ŞİMDİ ERKUT DOST, BAK SENİN ŞU SENDİKA OLAYI VARDI YA, BENİM REKLAM AJANSINDAN BAZI İTSİPALARI DA ÖZENMİŞLER, TUTTURDULAR, ERKUT ABİ GİBİ BİR SENDİKA KURACAZ DİYE... BAK SENİ UYARIYORUM...

TAMAM, TAMAM ANLADIM... İZAH ETME BANA!.

PISS PISS PISSS PISST

ULAN BU SICAKLARDA DA BU HERİFLER HİÇ ÇEKİLMİYOR BE!.. NEYSE, BUNU KALIP HALİNE GETİRDİKTEN SONRA DENİZE SALIN, BATMAYACAĞI İÇİN DÜNYANIN ÇEVRESİNDE İKİ KERE DOLAŞSIN.. PANAMA KANALINDAN GEÇİRİRKEN DE ÜCRETİ BUNDAN ALIN...

PIS PISSOOS PISSS PIS PISTAAP! PISS SISS PISS SIS Erkut Plastik baskı makinesi

PİSST?.. KAPTAAN! UYUMA DURUMLARI YOK DİMİ?.. AZ EVVEL KAFANIN DÜŞTÜĞÜNÜ GÖRDÜM DE BİR UYARAYIM DEDİM... GÖLLÜK ÇÖCÜK BİR UÇURUMDAN AŞAĞI ATMAYASIN BİZİ?

YOK ABİ, NE DEMEK?.. KALIN DÖKÜLÜ ELLERİN ENSEMDE OLDUĞU MÜDDETÇE BIRAK OTOBÜSÜ, KENDİ EVİMDE BİLE UYUMAK BANA İSTİRAP VERİR!.

ABİ ASLINDA VAR YA, OLUŞAN BÜTÜN HERŞEY BELİ BİR KURAMA BAĞLI OLMAKLA BİRLİKTE, ŞÖYLE AÇABİLİRİZ BU KONUYU.

Ulan oğlum, gözüme takılan şu dağları görmüşlüğüm sonra içimde öyle bir macera artık uyanmışki artık cümle alem gelse durduramaz beni!.. Ama görüyorum ki sen hala işin felsefe boyutundasın... Yarından tezi yok vuracam dağlara bayırlara kendimi...

DENİZ KALKAN ZONGULDAK

ERDENER ABİ

- Abi, bak şimdi, bir yaşama organı var, bir yürütme organı var, bir de... Eeee?.. Eaaöö?.. Neydi yaa?.. Eee?.. Şey... Eaaa?..
- Senin kafana bayrak dikmek istemiyorum ki ama!..

* Ankara'dan Erkan EROL'a: Gönderdiğin mektubun alınmış geçmişti... Demekki cevap yazmayı unutmuşum... Espirilerin dosyada... Son gönderdiğin espri biraz düzeltilirse olacak gibi... Kendine iyi bak, Sevgiler...

* Zonguldak'tan Deniz KALKAN'a: Deniz, kurşun kalemin çini'lemeye uygun... Çini yapmayı bir dene bakalım... İyi olması, kötü olması farketmez... İlk başta biraz zorlanabilirsin. Denemekle birşey kaybetmezsin... Benim tavsiyem dosya kağıdı yerine iyi cins bir resim kağıdı üzerine çalışmandır... Sevgiler.

* Bodrum'dan Serkan ALTUNİŞİK'e: Geçen hafta bir espri'ni çizmiştim... Serkan espririn de komik, Çizgilerin de... Ancak çizgi konusunda kendini Ahmet ve Cem YILMAZ ikilisinin etkisinden kurtaramadın bir türlü... Biraz kendine olanak tanı... Kendi çizgini bulmaya çalış... Haa bu arada işi güçü toparlayamadık, oralara da gelemedik, kusura bakma... Sevgiler, selamlar...

- DUYURU -

Babalar faaliyette... Erkin Baba yıllar sonra yeni albümü ile karşımızda: "Gün ola harman ola..." (Hatırlıyorum da en son albümü Çağaloğlu'nda Abdülkadir'le birlikte almıştık. Ne kadar zaman geçmiş be!)

* Ha çıktı, ha çıkacak derken, Moğollar yeni albümü patlattı... "DÖRT RENK". Albümde dördünün de bestesi var, emeği var... Alın dinleyin... tavsiyeler, tavsiyeler...

FA? FAKAT? ULAN? BU NE BE? SUYUN ALTINA İNDİKÇE MEYDANA GELEN BASINÇTAN MIDIR YOKSA BİR GÖZ YANILSAMASI MIDIR ANLAYA... BİLMİŞ DEĞİLİM FAKAT BU OLAY GERÇEKSE... GERÇEK... GER?. OLAMAZ YAA! ÇOK KÖTÜ DAŞŞAŞA SARILIYORUM GALİBA!.

İNSAN VARDIR

Alp Tamer

İnsan vardır, karınca
Yük taşırda, dert taşır
Yüktür inen sırtından
Derttir binen türlüsü
Çok da güzel insandır
Kılavuzu kendinin/Lâkin
Haketmediği ödülü,
Yolunmuş kanatları

İnsan vardır, ceberrut
Bir eli kabzasında
Gırtlak sıkar diğeri
Aynı zamanda kendisi
Atamayla gelmiştir
Kolay gitmez bilinir.
Kanlı olur cesedi.

İnsan vardır, mekanik
Saatlere düşkündür
Erken kalkar gündüzün
Gıdası vapur düdüğü
Kerpetenler sevişir
Yorgun düşer ol zaman
Gel zaman zinciri atar
Ölümü de o zaman
Demirbaştan silinir

İnsan vardır, köşeli
Bir köşesi yaz köşesi
Kış köşesi bir diğeri
Köşe kapmaca oynar
Doğumunun ertesi
Doğar-büyür-gelişmez
Mezarı şark köşesi

İnsan vardır, minicik
Sakızda manî misali
Fal bakar aşık olur,
Rüyalara inanır
Bir telvede tortu çıkar kısmeti
Ölür cezvede gömülür
Ağır olur bedeli çünkü
-Hurafenin kendidir cürmü-

İnsan vardır, hep bekler
Gece bekler, gündüz bekler
Bekler yazın, bekler kışın
Bekler bekler de yorulmaz
Neyi bekler bilinmez
Yıllar sürer bekleyiş
Gelmeyen kendisidir oysa
Ayaküstü gömülür

İnsan vardır, ağırlık
Tüye düşman kesilir
Ensesi hayli kalın
Bir de katır inadı
Kan içtiği söylenir
Değmez uzun yazmaya
Gizlenir karanlıkta.

İnsan vardır, insan gibi
-Adam gibi adamdır biline-
Yoktur eğrisi, doğrusu da çoktur imdi.
Lâkin inandıramaz kimseyi
Sağlığında gülmez ama, baştan sona mizahtır
% 60 bundandır mezarında gülmesi

İnsan vardır, promosyon General!
Derler ki: 68'lilerin elde kalan,
Postu sağlam kalmış ama, defolu mallarından
İkitelli fildişi Towers'ta
-Bayrağı panama bandıralı-
Yazar geniş açı bir ufka, daracık bakaraktan
Oysa, utanır 76'nın gencecik fidanları
Beyfendi unpes yani(!) yazdıklarından

Hemiş: Yüksek yüksek tepelere ev kurmasınlar, Açık greflerinden de oslo haber yapmasınlar!

SÜNECEK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

KARA MURAT ÇIKIŞLI SARI FUAT VE BİZANS PRENSESİ OLGA

SENE DE BİR GÜN (PART 3)

TARKAN – KURT!..

–BONSERVİSLİ ŞİİR, ALAYCI ŞİİR–

Tek karnına içilen sıvı, vücuda yayılır,
O esnada tabiat harikası güvercinler oyunlarını oynamakta, besin almaktadır.
Sevgiliye hem besinini verir, hem de doğa hakkında malumat verirseniz sizden iyisi olmaz!
Bu arada mimarî eksikliği çeken bünyeler de vardır, artık onlar da başlarının çaresine bakmalı, birer sevgili edinmelidirler...
Aksi halde ne olucaksa olur, iş işten geçer!..

* Ormanda, Fantom bazen bir kentli gibi giyinip şehire iner derler..!

Akşamsefası

FABUDE VİREN

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

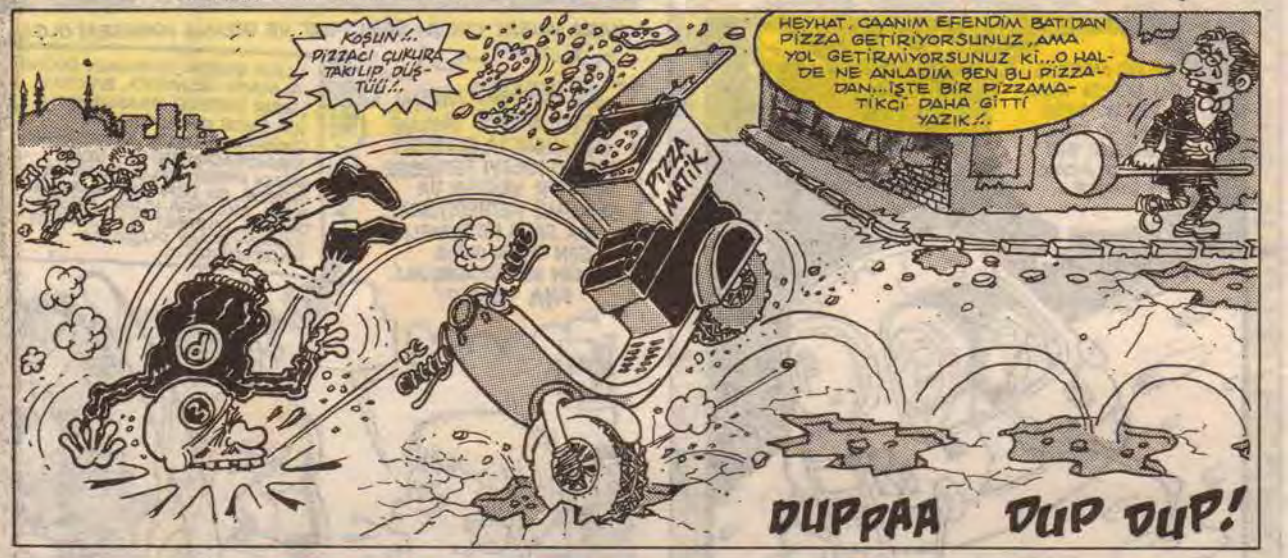

ÇAM

MİLLİ KAYNAK

kaynak milli kaynak milli kaynak milli kaynak milli kaynak milli kaynak milli kaynak milli kaynak

(Hükümetin oradığı kaynak, Özalvari yöntemlerle, birşeyler sotilarak bulunur. Ancak, Refah Partisi'nin milli kaynak sorunu arkasında unutulmuş bin yıllık bir tartışma var.)

...

Anadolu topraklan yalnız strateji olarak değil, bin yıldır, dünyanın en feziz zeytini, en güzel tereyağı, kayununu, buğdayını yetiştirdi. Büyük uygarlıklarm bu topraklara koşmasının sebebi buydu.

Zaman mı zalimdi, biz mi? Bugün Norveç uskumrusu yiyoruz, eti, buğdayı ithal ediyoruz, çölleşiyoruz.

Dedelerimiz bu topraklarda aziz ömürlerini başa mı geçirdiler? Dağlar, pınarları kurutan kimdi!

On yıllar bayunca Nurcu camianın ve sonra tüm İslamcı dergiler, batı dergilerinden aşırdıkları tabiat resimlerini yayınlamayı gelenek haline getirdiler. Sonsuz güzellikte şelaleler, güneşin doğuşu, bulutlann içinde dağlar, galaksiler. Bu fotoğraflann altında şöyle yazılar döşüyorlardı:

BU MUHTEŞEM MUCİZENİN SIRRI NEDİR?

Fotoğraflardaki resimler 'yağmur ormanlan' ya da 'Kanada'yo' aitti, objektifler, kuşe kağıtlar ise Batı biliminin sonuçları.

Bu eşsiz güzellikteki tabiat manzarasının allındaki yazılar ise, hem bin yıllık açtığın, hem de bin yıllık hastalığın yazılarıdır: "Bu muhteşem Güzelliğin İçinde Yaratanın Mucizevi Sırn Gizli!"

Gööya bizi, düşünmeye sevkediyorlar!

Doğaya bakıp düşünmek. Başka ülkelerin topraklarına, başka ülkelerin teknalajisiyle bakıyoruz. Hikmetin, büyük sırnn doğanın içinde saklı olduğunu söyleyen sözümona vecizeler. Bizler de bu resimlere bakıyoruz-bakıyoruz.

...

Tabiatın İçindeki Bu Sır Nedir? Bin yıllık bir yol ayrımıdır, bu.

Gazali bin yıl önce tabiatın bu muhteşem sırnın, daha büyük bir irade tarafından yönetildiğini söylerken, İbn Rüşd, bu sırrın hikmetinin, tabiatın kendi ilahi düzeninin içinde saklı olduğunu söyledi. Yani, İbn Rüşd, depremlerin meydana gelmesinin sebebinin yer altındaki sarsıntılar olduğunu, o kasabadaki cenabetler yüzünden meydana gelmediğini söyledi.

Biz, İbn Rüşd'ü sevmedik, kovduk. İbn Rüşd'ü batı okudu. Bu topraklar ve o dergileri yayınlayan cemaatlerin tümünde Gazali'nin düşünceleri hakim oldu.

Ve biz bin yıl sonra hala tabiata bakıyoruz. Batı, tabi'alın içindeki sırrın ne olduğunu sordu. Denizi, göğü, buğdayı, taşı, balığı; coğrafyanın, toplumların, eşyalann hareketlerini, düzenlerini. Gazali geleneğinden gelenler bilimi mucidlik sayarken, batı, birbirini doğuran, birbirini aşıp onlarca bilimsel disiplin, metod geliştirdi.

Bin yıl, eşyaya ait bilgi "bilimden" sayılmadı. İş, cihaddan sayılmadı. Dergahlar "ruh atelyeleri", tarikatlar "ruh fabrikalan" oldu. Üretmek değil, boyun eğmek, sormak değil, susmak, çatışmak değil, boğaz tokluğu, tarih değil, mitataji, insan değil, kul, piyasa değil köleler oldu. Ne oldu? Toprağın üstünde canlı, bedenlerin içinde ruh kalmadı.

Bin yıl "bilgi"yi inançtan soyutlayamadık, yeryüzü Allah'ın bilgisi olduğuna göre, ondan kuşku duyamayız, seller, felaketler, açlık herşey Allah'tan gelir. Rıza gösterdik. Zeka hastalığı kitleleri beyinsiz, ovalan bataklık yaptı. Dinodamları ile bilimadamlan birbirlerinin amuzunda yükseleceğine, bilimadamlarına düşman kesildik çünkü Türk Devleti tarih boyunca mürid-asker dışında kimsenin gözünün yaşına bakmamışlır, ne halk ne aydın. Peki şimdi?

Batı biliminin sonuçlarını, bin yıl baktığımız nehirlere son yirmi yılda koşarak getirdik. Buzdolaplarını, atomabillerini keyifle kullanıyoruz. Ama neden, hala İmam Hatip müfredattannda kul-köle yetiştiriyoruz? Neden sonuçlarını kullanacak nesiller büyüyor, neden, nedenlerini soracak müfredatlar sevilmiyor. Sonuç ne? Batı'nın bilimsel çöplüğünü eşeleyen yüzbinlerce kara küçük köpek! Hem batı bilimini hayranlıkla yalıyorlar, hem de şeyh efendilerinin dizleri dibinde "milli kaynak" onyorlar.

Kaynak yok artık, çöplük ve çöl var.

...

Bu ne sarsıcı trajedidir, biz bugün Gazali geleneğinden gelen tarikat şeyhlerinin çıkardığı dergilerde "tabiat mucizeleri" resimlerine bakıyoruz. Göya düşünüyoruz.

Bir Azerbaycan fıkrasıdır. Ağa, kahyasına atını teslim edip uyumuş. Bu Kahya uyuyup da atı çaldırmasın diye iki de bir inip Kahya'yı kontrol ediyarmış. İnmiş aşağıya. Bakmış Kahya düşünüyor... Ne düşünürsen Kahya! demiş. "Düşünürem ki ağam, bu kazıkları toprağa çakarlar, ardan torpak çıkar, bu torpak nere gider?

Ağa, Kahya'nın bombaş şeyler düşünmesine aldırmamış, onu "uyanık" gördüğü için sevinip yatmış. Sabah kalktığında Kahya atı çaldırmış. Kahya'nın yanına inmiş. Kahya'nın elinde atın semeri. Ne düşünürsen Kahya demiş? Düşünürem ki ağam, bu semeri sen mi vuracaksın, ben mi vuracağım şehre gitmek için!..

...

Bin yıl bombaş baktık, topraklar çölleşti, bin yıllık insanlarımız açlıktan öldü, insanlarımız gurbet ellere döküldü. Şimdi, gurbetçiler, yaz tatillerinde memleket hasretiyle çoluk-çocuklannı getirip "bakıyorlar" ve "dönüyorlar".

...

80'li yıllann başında yetmişbin köyümüz vardı, ama marketlerde tek bir köy alan Polanezköy peynirleri satılırdı. Yetmişbin köy, üç çeşit peynir bilir, yetmiş bin şeyhe inanır. Bugün bir Fransız, ya da İngiliz genci, hergün ülkesinde üretilen bir şorap veya bir peynir çeşidini tanımak istese, ihtiyarlayıncaya kadar denemesi gerekir. Neden? De Gaulle: "Ben onbin çeşit peynir üreten bir halkı yönetemem! der. Biz, bin çeşit şeyhi olan, bir testi suyu, bir çömlek yoğurdu olmayan köyleri kuzu kuzu yönettik asırlardır.

Bu yemyeşil vadilerde yüzbinyıl yetecek nimetleri öylesine tükettik ki, ısıracak bir elmamız kalmazsa şaşırmayın, bir salkım üzüm için cinayet işleniyorsa, şaşırmayalım.

Seçim gecesi Refah Partisi önündeki danseden robot da kimseyi şaşırtmasın. Cezayir seçimlerinde İslami Selamet Partisi de lazer ışınlarıyla gökyüzüne Allahuekber yazısı yazdı.

Son yirmi yılda ne oldu? Tabiat resimlerine bakan nesiller, birden kimya, fizik bölümlerine hücum etti, partiler, tarikatlar, batının en gelişmiş bilgisayarlarını, objektiflerini, en lüksünden, en pahalısından kullanmaya başladılar.

Daha kırk yıl önce o köylerde Halkevleri Salonunda bu insanlara "bir lokma bir hırka değil, iki lokma iki hırkanız olsun" denildiğinde "kafir" denilip saldırılıyordu? Ne oldu?

Akılalmaz bir hayranlıkla, batı biliminin sonuçlarını kullanıyoruz. Hala nedenlerini sormuyoruz. Bozuk ruhlu nesiller doğuyor. İmam Hatipler batıya düşman, ancak, batı teknolajisine hayran. Amerika'nın en büyük üniversitelerinde siyasal daktarası yapan gençler, şeyhlerinin dizi dibinden ayrılmıyor.

Hala eleştirel kültürden, sorgulamaktan, kuşkudan ürküyorlar, ama batı biliminin "balını" yalıyorlar, "zehrini" görmezden gelip, tüm müfredat programlannda kaldınyorlar.

Oyso, ne batıya hayran alalım, ne de düşman. Sadece soralım. Mesela son elli yıldır Karadeniz'in palamutlannı, kalkanlarını neden Sovyetler yedi, bize neden istavrit, hamsi düştü?

Yaksa, bu bin yıllık kör göze sürme çekecek kadar satılmış, dalkavuk aydını var bu ülkenin. Bin yıl ne yaptık sanıyorsunuz?

Bakıyoruz ve sonuçlarını kullanıyoruz. Bu fabrikaları, barajlan alabilmek için, ruhlarımızı satlık, siyasetimizi satlık, kitleleri satlık, partilerimizi satlık, halen, kafeksiyon atelyelerinde, turizm sektöründe dünyanın en ucuz kölelerini satıyoruz. Ve siz de "bir şeyler satarak kaynak bulacaksınız!"... Ve anları kullanabilecek, kurumsallaştıracak, yönetebilecek, kendince sorular soracak, arayacak insanlar gelebilecek mi?

Gelmez, çünkü bin yılın doymak bilmeyen beleşçe yaşanmış o şevki, haksızca yaşanmış o saadet herkesin işine geliyor, bitmek bilmiyor!..

SURDİBİ Nihat Genç

Akşamsefası

BITIK KARDEŞLER

ÖZET: İki bitmiş adam Zeki ile Çetin barda iki kızla tanışır... Kızlar onları Ajan beyin yatına davet eder... Ajan Bey onlara aşkı öğretecektir.

Suat Gönülay

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N.

Selâm.. "Raatlama kaltuunda, doktara dönerek uzandı; yere sarkıtıı soa kalunun, eliyle, marleyin üstündeki tozu silip, bi çizgi çekti.. "Dondurma yerken, arta kısımlara geldiimde zorlanıyorum".. Doktor Semi:h, elindeki deftere bişeyler yazıp, ona bakı "Anlat lütfen"... Tazun üzerinde iki çizgi daa çekip, bi üçgen yaptı " Bütün insannar, sapli dondurma yerken, üstten başlar.. Ben de öyle yapıyorum Yavaş yavaş yalayıp ısırıyorum üstten Biraz sonra, sapın ucu görünmeye başlıya Isırmam ve yalamam, zorlaşıyor. Aazımı, çubuğun etraafında döndürmem, uygun bi ısırış açısı yakalamam gerekiyor Bu çabadan nefret ediyorum; üzerime dondurma kınntıkları düşüyor! Akşamüstü büfelerde, a azcık kalmış döner gibi bi süre sonra, sapın etraafında da, az bi dondurma parçası kaliya. O küçük parçayı, birden aazıma atamıyorum.. Ne kadar da küçük alsa a parça, yine de artasından, a kahrolası sap geçiyor! Aazımı yine döndürüyorum, küçük ısırıklar alıyorum. Aslında, çubuğu, tam arasına kadar aazıma kakup, a parçayı alduğu yerden söküp almam da bi çözüm. Fekat a zaman, kusacakmış gibi aluyorum.. Aazıma a kadar uzun bi şeyin sokulması, iirenç.. Ilginç olan ne biliyomusunuz doktor?. O aptal çubuğu, tertem izetmek istiyorum.. Kalmasın artasında falan hiç bi dandurma parçası! Ama, aazımı veyoo kafamı yan döndürüp, özenli ısırış hamleleri yapmak, a kador yoruyor ki beni!.. "Siz de, artada kalan a son parçayı, yemeyin, atın çöpe, bitsin a gayret!.. "Hayır, anu da yemeliyim; yenilgiyi kabul etmek olur vazgeçmek!.. Doktor Semih, ayaa kalktı: Ben bi kaave alicam, siz de içer misiniz?. "Evet"... Doktor, mutfaan kapısının arda durup, hastasına döndü: Size, a ortadaki parçayı zorlanmadan ısırıp alabilmen'iz için, Derin Boğaz Tekniini öneririm; "Kafoni dergisinde bir yazıda okumuştum"... Raatlama kaltuunda daoıuldu, tozlanmış parmaklarını tişörtüne sildi: "Nedir o?"... Mutfaktan fincan tıkırtıları ve doktarun sesi geliyordu: "Oral sekste ilgili bişii.. Boazı kadınlar, özellikle porno yıldızları, a teknik sayesinde, hiç kusacak gibi olmadan, çok uzunları bile sonuna kadar aazlarına alabiliyalarmış! "Tekrar uzandı, tozun üzerine bi üçgen daa çizdi"Biliyo musunuz Doktor, çok şakacı bi insansınız!.. Doktar Semi:h, kaavelerle kapıda göründü: "Sağolun.. Kızmadınıza sevindim!.. Sıcak kaavelerini içip, ardarda espriler yaptılar...

SEVERİM:... Duvar saatlerinin arkasındaki minik ayarlama düümelerini çevirmeyi.. EVREN... Banyodan çıktıktan sonra yumuşamış tırnakları kesmeyi.. Cevizi kabuundan, tek parça olarak çıkarabilmeyi... Yerdeki bi taşı, vura vura, evimin önüne kadar götürmeyi... MURAT.. Bezgin Bekir'in karısının kıyafetlerini... GÜZİDE... Marketten bi sürü şey alıp annarı tek bi poşete sıdırabilmeyi... NAZIM... Pili zayıflamış bi duvar saatinin saaniyesinin, üçgen dokuza dooru yakuş çıkarken, aynı yerlerde titreyip, ilerleme çabasını... KÂZIM... Banyo yaptıktan sarıra, buğulanmış aynayı silmeyi... ÖZDE... Ahizeyi, konuştuktan sonra, a yandaki tutma çengeline asıp bırakmayı... OĞUZHAN... Baazı gazoz kapaklarının içindeki a yumuşak plastii çıkartmayı... Kulaklıkla müzik dinnerken, helikopter sesinin, soadan sola dooru geçmesini... GÖKHAN... Tahtakalenin arka sokaklarında gezeiken, başka hiçbir yerde satılmayan malzemeleri, eşyaaları görebilmeyi... AYDOĞAN.. Banyoda, bi iş için kovaya sıcak su doldururken, duş ahizesini kovanın içine atmayı... TANJU... Pipette içtiim kutu meyvesuyuna bi miktar hava üfleyip, ben çaba göstermeden, sıvını aazıma geldii aanı... CAN...

ESKİDEN Bİ GÜN:.. Dört sene felan okuyup bi türlü bitiremediim a meslek lisesini, hiç sevmedim! Uyuz ediyodu beni; sabahtan akşama kadar, an ders felandi! Hep karnım acıkırdı.. Ya ucuz kürt böreği, ya da a bol yağlı iirenç amerikan salatasından yiyebilirdim saadece.. Paçaları bal a aptal takım elbisem, hep tebeşir tozuydu, silketemekten fenaalık gelirdi... Atölyede, villa projeleri felan çizerken, miimar olcaamı sonırdam hep.. Hayaalim, yüzbinlik bi stadyum projesi çizebilmekti.. O komik hayaller de olmasa, hiç gitmez, a kadar rapida,aydınger arası filan harcatmazdım Anneme.. Komik bi okuldu zaaten: Okul hocaları tarafından projesi çizilen spor salonu, daa henüz yapım aşamasındayken çökmüştü!. Hocalarından da haşlanmazdım.. Bi haca vardı; çok güzel bi kadın! bi gün, kâat felan olmak için atelyedeki öğretmen yazıhaanesine girdiimde; kötü bi niyetim yaktı kapıyı açıp bi iki hocayı karşımda gördüümde: "Selôm" dedim aaniden.. Güzel bayan, birden sinirlenmişti: "Sen, nası selâm dersin yaa!. Biz, senin arkadaşınmıyız!. Selôm ne demek!..Fenaa azarladı beni... Belki de haklıydı ama, a kadar s inirlenmemeliydi... Bacaklarına bakıp, sıra arkasında oturbir çekenleri belki de görmezlikten geliya, bizim gibi kekleri de böyte paylıyodu işte... O okuldan, aklımda kalan daa ilginç bişii. bi gün, laf olsun diye okulun yeni açılan kıras takımı seçmelerine katılmıştım... Bi pişmaan aldum ki!.. Hoca, taa ebesinin damına kadar kaşturdu bizi, İstanbul dışına çıktık nerdeyse, tepeleri aştık.. Geri dönerken yürüdüm yan yolda anasını satiyim; sakarım kras takımına didim...

SIKILIYOM:... İÜşengeçlik anları!...Bacak bacak üstüne atıp masanın altına soktuumda annarı; sonra bişiy almak için kalkmam gerektiinde. sandelyeyi geri iterken zorlandıımda; bacaklarımı çözmeye çalıştıımda... Kot pantalonumu giyerken, oyaamın ucu paçaya takıldıında; inatla iltirdiimde; ayağım arda iycene takılıp yamulduunda, gitmediinde; eğilip düzeltmeye üşenip, keçi inaadıyla zorlayıp iltirdiimde.. Sokak kapısını elimde çok şey varkene açarken, kapı yaylı olduu için, aralansın diye oyaamla hıztıca öteye itip bi çırpıda geçmeye çalışırken. az itmiş alduumdan, tam seyrilirken, aadi kapı geri dönüp dötümün yan kemiine çarptıında.. Süpürgeyle, faraşa tozu çöpü aktarırken. İlk başta bisürü alıyan, atıyan çöpe. Sonra, geri kalan azıcığını atıyan; sonra, azıcık daa bi parca. Hadi anu da atıyım.. Aaa!. Yine var!. Yeter, dibi gelmiiya; savuruyam süpürgeyle bi yere!.. Burnumla oynarkene parmaama geten bi sümük parçası! Bi yere sürtmeden, diğer elimin bi fiskesiyle atmak istiyam anu uzaklara.. Bi vuruyam, bu sefer, vurduum parmaama yapışıya! Öbürüylen vuruyom, ana yapışıya! Bi ana, bi buna!.. Gitmiya!. Eeh!.Sıkılıyam..

Bİşİl:... Bu "SIKILIYOM"da, yeni yaz köşemiz oluya işte.. Üşengeçliklen, yorgunluklan ilgili şeyler... İstersenız siz de takılabilirsiniz.. Hadi iyi günner diliyom ben!..

Akşamsefası

LeMan Mizah Dergisi

Okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Selam özgürlüğe gönül vermiş aydın dostlar;

Ben Zeytinburnu'nda oturuyorum ve Tunceli'li olduğum için her an gözaltında kaybolma ihtimalim var. Bunu bir hafta öncesine kadar hiç düşünmemiştim ama yaşadığım, o iğrenç olaydan sonra artık kesinlikle eminim.

5 Temmuz günü işe giderken yolda polisler durdurup kimliğimi sordular. Kütüğümün Tunceli'de olduğunu görünce aşağılayıcı bir takım sözler söyleyip Tunceli'de hiç bulunup bulunmadığımı sordular ve ardından gidebileceğimi söylediler. Ben Tunceli'li olmanın ağır suçunu! bu kadar kolay ödemenin mutluluğuyla işime gittim. Fakat ertesi gün yine aynı araba yolda beni durdurup, karakola gitmemiz gerektiğini söyledi. O an niçin öyle yaptım bilmiyorum ama hiç itiraz etmeden (belki de bir tanıdığa rastlamak korkusuyla) arabaya bindim. Ve sorular başladı. İlk anda bağlı bulunduğum örgütü sordular, örgüt üyesi olmadığımı ısrarla söylememe rağmen "nasıl olsa akşam dayanamayıp herşeyi bir bir anlatacaksın" dediler. Bu arada lafla başlayan tacizler elle sarkıntılığa kadar vardı. Tabii ben bütün bunlara göz yummayıp karşı koyunca tokat atmaya başladılar. Biri tokatlarken diğeri de çantamı karıştırıyordu. Benim için çok değerli olan dostum Onur'un resmini ve not defterimi yırttılar. Tüm bunlar yetmezmiş gibi saçlarımı çekip beni ölümle tehdit ettiler. Birden aklıma babamın CHP İlçe Yönetiminde olduğunu söylemek geldi. Kartımı gösterip beni serbest bırakmaları gerektiğini, aksi takdirde başlarına iş açabileceğimi söyledim.

CHP'ye yönelen hakaret dolu konuşmalarının arkasından karakola götürmeyip inmem için izin verdiler. Arabadan inerken kendime iyi bakmam gerektiğini, yeniden görüşeceğimizi ve dayanacak güce ihtiyacım olacağını söylediler.

Şu an psikolojik baskı altındayım. Işın kötüsü olayı ailemle anlatamadım. Sadece iki yakın dostum, Deniz ve Onur biliyor. Belki şu an siz bu satırları okurken ben bağlı olmadığım örgütün hesabını veriyor olacağım.

Ama biliyorum ki inancımızın gücü ve insanlık onurumuz bu baskıları yenecektir!

Ç.O.

Sevgili Lemancılar,

Bu mektubun heyecanları, beklentileri maalesef çok büyük. Bu büyüklük de mektubu oldukça güçleştiriyor. Yaşatmayı yaşamaktan daha çok sevenlere sesleniyorum.

Etendim yaşaması gerekip de yaşayamayan birisi mi var, bi'zmi öldürüyoruz ki diyebilirsiniz. Ama maalesef öyle. Çok yakında üç ay içerisinde birisini daha öldürecekler, işin kötüsü bu cinayete bizi de ortak etmek istiyorlar. Bir arkadaşım dalağındaki rahatsızlığından dolayı kan zehirlenmesi yüzünden SSK Göztepe Hastanesi'nde yatıyor. Kısa vadeli çözüm olarak kanını değiştiriyorlar ama sınır koymayı da unutmuyor. "En fazla bir sene" deyip arkasından arkadaşım Eyüp için değerini biçiyorlar. 700 milyon. Arkadaşım Eyüp yarı sulanmış gözlerle 700 milyonum yok belki 700 milyonluk değerim de yok ama yaşamak istiyorum diyor. İşte bu konuşmanın şahidi olduğumda tüylerim diken diken oldu. Her zaman kızdığım sisteme ilk defa bu kadar küfretliğimi anımsıyorum. Eyüp'ten başka dünyada her gün hastanelerde binlerce insana değer biçildiğini düşündüm.

İşte bu yüzden bu mektup çok ağır. Gene o yüzden Leman Dergisi elinize ilk defa bu kadar ağır geliyor. Onun ölmek için tek suçu Hospital Hastanesi'ne gidebilecek kadar parasının olmaması olamaz. Bu ölmek için çok ağır bir suç, daha doğrusu herkes için normalleştirilmiş bir cinayet. Ben suç işlemek istemiyorum diyenlere seslenmiyorum. Sadece iki saatlik bilardo paranızı Yapı Kredi Bankası 0112020-3 nolu hesap numarası Tuzla-İstanbul Şubesi'ne yatırarak 19 yaşındaki gencecik birisini katillerin ve sistemin inadına kurtarabilirsiniz. Ameliyat sonucu gene Leman vasıtasıyla sizlere iletilecektir. Mektubun Leman'da yayınlanacağı sayıyı hastanede ona gösterip okuyabilmek bile onun gerçek değerini gösterecektir.

İsimsiz

Merhaba,

Böylesine çirkefleşmiş bir düzen içindeki toplumumuzun amansız hastalığı duyarsızlık artık toplumsal bir sorun haline geldi ülkemizde. Basın ya da bugünkü söylenişiyle medya, bu hastalığın ilacı olması gerekirken bugün yandaşı olmuş durumda.

İnsanlar cezaevlerinde ölüm orucuna girmişken, Cumartesi Anneleri yollarda canhıraş karakollara sürüklenirken, dokuz yıldır onurlu bir kavga veren Grup Yorum işkenceden geçerken, faşistler devletin her noktasında kök salarken, Sivas sanıklarının avukatı Adalet Bakanı olmuşken, cezaevlerinde baskı 6-8 ve 10 Mayıs tarihli genelgelerle meşrutaştırılmışken, devlet ve mafya sözcükleri aynı cümle içinde sıkça kullanılıyorken, DUYARSIZ OLMAYIN.

Azınlık olan onlar, çoğunluk sizlerstiniz, cezaevlerindeki baskıyı durduracak, Cumartesi Anneleri'nin yaralarını saracak, Sivas toplu öldürümünün acılarını dindirecek, Grup Yorum'un türkülerini söyleyecek yine sizlersiniz.

Not: Aydın cezaevindeki Esin'e, Deniz'den sevgiler.

Burcu

***

Yedi tepeli şehrin her tepesinde çil gibi serpiştirilmiş varoşlardan rengi solmuş goncalar vardır bilmediğim. Saçları belinde, kınalı isimleri farklı, belki de kısa boyalı saçları vardır bir kaçının istisnai.

Ama hepsinin kokuları aynıdır. Ucuz parfümlerin, kolonyaların altında bir cevher gibi gizli. Süt kokar hepsinin gerdanı, kaçamak öpmelerin ardında sevdikleri varır o cevhere. Çoğu da kenar bir öpücük fiyatına yaldızlı sözlere. Evde bir yerlerde hepsinin yamalı bohçası.

Sonra bir gün yıkılan gecekondunun ardında yıkılır umutlar, tükeniverir oracıkta. Olay yerinde can verir.

Gözünü açtığında Sarıkız'ın sarkık memelerinden son damlası sızar kovaya; kendi gibi kokan beyazlığını sarkık memelerde yitirmiş sütün... Selamlar...

Hande Sarp

***

Televizyonu açıyorum, karşıma bir dizi film çıkıyor. Başrolde Ebru Gündeş. Kim bu Ebru Gündeş yahu? Sıradan bir şarkıcı. Ne söylüyor? Arabesk'in filtreden geçirilmiş hali olan fantazi müzik dedikleri (ama benim hiç bir zaman kabul etmediğim) o saçma sapan şeylerden söylüyor.

İyi de dizi filmle ne alakası olabilir ki? Madem böyle bir insan var, gitsin işini yapsın. Ne söylüyorsa söylüyor, mutlaka hitabettiği bir kesim vardır. Oyunculuk eğitimi var mı? Bu işi biliyor mu? Bu konu hakkında kaç kitap okumuş? Daha doğrusu hayatında hiç kitap okumuş mu? Bütün bu sorular benim beynimi kemiriyor. Neden kemiriyor? Çünkü ben dört yıldır oyunculuk eğitimi alıyorum. Ondan önceki üç yılım amatör olarak, tiyatroyla uğraşarak geçmiş. Bu konu üzerine onca kitap okumuş, onca birikim sağlamış, yüzlerce tiyatro seyretmişim. B işın kuramı ve pratiği üzerine kafa patlatmışım. Ama ne yapıyorum? Evimde oturuyorum. Çünkü benim yerime nasıl olsa bu işi yapan insanlar var. Ebru Gündeş gibi, Hülya Avşar gibi, İbrahim Tatlıses gibi... Benim gibi yüzlercesi de dışarıda bu piyasanın içide iş arasın dursun. Kimin umrunda bizim uğrunda ter döktüğümüz oyunculuk mesleği... Benim bu işler için çalmadığım kapı kalmazken bir de bakıyorum Ebru Hanım ikinci filmini çekiyor bile. Zannediyor ki çok iyi bir oyuncu, zannediyor ki çok yetenekli... Tabii ki hakli kızacağız, çevresinde de bu işlerden anlayan yok ki. Herkes O'nu çok beğiniyor, halk O'nu istiyor. Bunlara göre halk neyi isterse sanatçı onu yapmak zorundadır. Neyi istediğini bile bilmeyen halkımıza aslında Ebru Gündeş çok bile ama biz ne yapalım? Biz kime hitabedelim? Onca emeğimiz boşa mı gitsin? Sanatı sanattan anlamayan bir takım dembeseklerin eline mi bırakalım?

Ne yapalım, başka çaremiz yok galiba, halkımız onları istiyor...

Kıvanç Tiner
Müjdat Gezen Sanat Merkezi
Tiyatro Bölümü Mezunu

Annesinin Kötü Kızı

Ne haber? Umarım iyisindir. Benimle aynı kanıda olman çok güzel. Şu an gecenin bir vakti ve insanlara her zamanki gibi acıyorum. Bütün gün boşu boşuna koşturduktan sonra mayışık bir şekilde yatakla birler.

Düşünüyorum da şu ana kadar kimse beni olduğum gibi kabullenmedi. Buna karşı cins de dahil. En grunge takılan çocuğu bile (Dil alışkanlığı. Hâlâ neden oğlanlara çocuk dendiğini idrak edebilmiş diilim?) Kız oynatan bir hatun görünce ağzının suyu akmaya karar veriyor. Çevremde tanımlayamadığım, anlayamadığım o kadar çok şey var ki... Bazan hayatımı çok kötü yazılmış bir senaryoya benzetiyorum. Bu oyunda ben sadece sıradan bir figüranım. Başrollerde ise sadık bekçilerim (ebeveyinlerim) ve örümcek kafalı bile olamayan toplum var.

Aslında her şey bana bağlı; ailemle iyi geçinmek, yakışıklı bir çocukla çıkmak (bkz. ilk parantez) ve mutlu olmak hepsi tek bir şeye bağlı, tiki olmama. Umrumda bile değil. Çünkü; mutlu olunca bir takım acı gerçeklerden soyutlanacağıma inanıyorum. Anlıyacağın sadece yaşıyor olmak için yaşıyorum.

"Evlilik" kelimesi şu an bana o kadar çok şey çağrıştırıyor ki... (Bu arada cümleterim hep ki'yle bitiyor. Nedenini bilmiyom.) Düşünsene iki insan bir kâğıdı imzalayıp sözüm ona karı-koca oluyorlar. Ne demekse! Sonrasında başka insan veya insanların tohumlarını yeşertiyorlar. Çocuklarının kaderi o ailenin yaşam şartlarıyla doğru orantılı. Din kitabında konuyla ilgili bir şey acayip dikkatimi mıncıklamıştı. Cümle aynen şöyle "Zengin gençler daha kültürlü ve ahlâklı olurlar" Bu konuda görüş belirtmicem. Çünkü; söylenicek kelimeler saklanmış ve ben onlarla saklambaç oynamak istemiyorum.

İleride en çok istediğim şey çocuk sahibi olmak. Biliyorum ki, o kedi gibi davrandığı için bunaltım takılmıcık ve annesinin desteği, anlayışıyla bir yaşam sürücük.

Kendine mukayyet ol!

YeşasınMETAL
P.S. Ben hep aynı, yalnız onlardan farklı.

All I Wanna Dois To Fuck Them ve Annesinin Kötü Kızı;

Aslında böyle bir yazıyı hep yazmak istiyordum ama sizi okuyana kadar kolumu kaldıramamıştım. Sizin yaşadıklarınızın aynılarını ben de yaşadım. Saçımın altını kazıtmayı hep istiyordum ama annemi hiç ikna edemedim. Ben de bir gün gittim kazıttım. Önce babama söyledim. Bir çok konuda daha anlayışlı olduğu için. Güldü ve biraz benimle dalga geçti işte o kadar. Ama annem çığlığı bastı ve o zamandan beri uzatmamam için baskı yapıyor, ben de inadına kazıtıp saçımı onun mıymınlı arkadaşlarının yanında topluyorum. (Asla saçımı toplama alışkanlığım yoktur.)

Sorun sadece saç sorunu değil tabii ki. Cicili bicili giyinmeyi sevmem. Üzerlerindeki baskıları dökülmüş, silinmiş bir sürü t-shirtüm vardı ve ananem bunları bana sormadan attı. Hafta bir keresinde odama astığım bir posteri yırtmıştı. (O zaman odama poster asmıyordum, ananem izin vermiyordu) sırf inat olsun diye odamı tavanı dahil olmak üzere posterle donattım ve hiçbirşey yapamadı. Önce bozuldu, şimdiyse hiçbişey demiyor.

Daha bunun gibi bir sürü şey sayabilirim. Ankara'da Kızılay'da her hafta takıldığım bir yer vardı. Cafe gibi bir yer. Annemle her evden çıkışımda oraya gidiyorum diye söytüyordum. Ve bi gün annemle babam oranın nasıl bir yer olduğunu kontrol elmeye gittiler. Sonra da bana "orayı beğenmedik, oraya gitme" dediler. Düşünebiliyor musunuz? Şimdi artık annemlere nereye gittiğimi asla söylemiyorum. Çok normal bi yere gitsem bile. Ama annemlerin bütün bu konularda baskı yapması beni hiçbir şeyden vazgeçirmedi. Elbette bunlar çok küçük şeyler. Bi sürü insan şimdi bu yazdıklarımı "Ne ki şimdi bunlar?" diye okuyor ama bunlarla mücadele ettim. Sırf inat olsun diye hepsini yaptım. Belki bunları yapmasaydım şimdi sahip olduklarımı elde edemiyecektim.

Yani; ufak tefek saçmalıklarda da, çok önemli şeylerde de haklı olduğunuzu düşünürseniz üzerine gidin.

Sevgilerle...

Ankaralı

***

Firar gecelerin kaçak yolcusu. Düş sakini. Yalnızlık dolu dünyanın yalnız bekçisi. Gece olunca elindeki düdüğü sadece kendini korkutmak için çalan acemi gezgin. Haykırışların nesli tükenen hayvanlar gibi çok derinlerden ve cılız geliyor. Anlaşılan haykırışların ağızdan çıkar çıkmaz infilak ediyor. Geriye sadece bu kirlenmiş ütopyada payına düşen sevgileri yaşamak kalıyor!

Acemi ve ürkek adımlarla geçtiğin yollarda şimdi sadece kan var, acı var, gözyaşı var. O yolları biz ne de usulca geçmiştik. Kimse bizi duymasın diye ayakkabılarımızı çıkarıp elimize almıştı. Şimdi o yürüdüğümüz kaldırım taşları hala eski sıcaklığını koruyor. Biz usulca çekip gittikten sonra başkaları geldi bu yollarda. Bu yollardı biz çok tahrip ettik. Her gün kaldırım taşlarını söküp birbirimizin yüreğine sapladık. Kimse bunu anlamasın diye de binbir türlü sebep attık ortaya.

Hiç kimsenin aklına getirmediği bir günde başta da birbirimize böylediğimiz yeni yolculuklara yeni serüvenlere bıraktık kendimizi. Bu yolculukların bizi ne çok üzeceğini ne çok kıracağını hesap etmemiştik beki de. Herkes bir an evvel yüreğine saplanan ve hergün içinde durdurulmaz bir hızla ve acıyla büyüyen taşları çıkarmak için çekip gitti, bu şehirden. Hani diyordun ya daha da olmasa çekip gideriz bu şehirden, dediğin oldu. Sevgili dostum. Herkes çekip gitti bu şehirden, gözlerimizde gitti ellerimiz de ama unutuyorsun yüreğimiz kaldı bu şehirde hani o bir türlü lat anlatamadığımız hani o bin türlü acıyla kavrulan yüreğimiz kaldı...

Umut ve sevgiyle kal.

Murat Akpolat

Sayı: 245 21 Temmuz 1996 Pazar

SAHİBİ: Leman Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Turgay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu ESENDEMİR

Yazar ve Çizerler: Tolga ADIYEKE ● Turgay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Ahmet ÇETLER ● Mahmut ÇAĞIÇALI ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cemil ERSÖZ ● Koray ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FIDAN ● Nihat GÖÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇÖĞLU ● Altay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKUÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Murat YÜCEŞAN ● Cebroil OKÇU ● Satış: Güneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletme: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Büro Görevlisi: Tolga ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 650 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.600.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Karaköy Şubesine aittir.)

Akşamsefası

MobyPick

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

Akşamsefası

28 Temmuz 1996 Pazar... Sayı: 246... 50.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

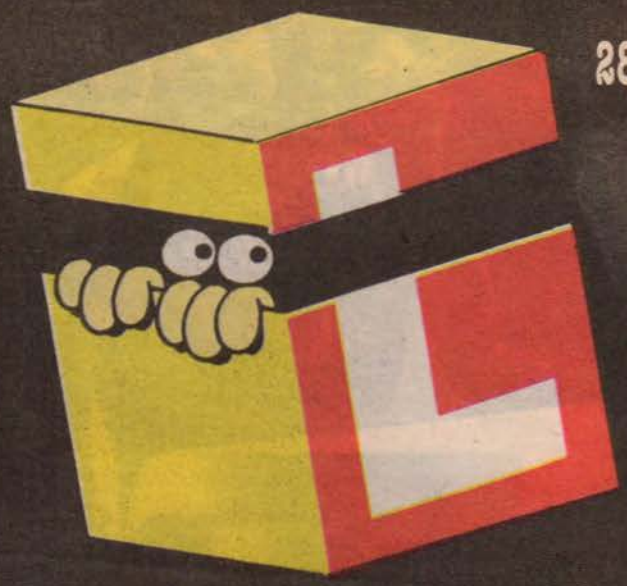

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

ÖLÜM SESSİZLİĞİ

Aksamsefasi

KERİMGİLLER-
DHKP-C Davası tutuklularından Alkan Berdan Kerimgiller, 28 yaşındaydı. Tarsuslu bir Arap-Alevi ailesinin çocuğu olan Kerimgiller, idam cezası istemiyle yargılanıyordu.

BU ÜLKENİN VİC

Akşamsefası

DANI NEREDE?

Aksamsefasi

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

önce tereyağ
devri yaşandı..

sonra margarin

şimdi zamana
vazelin sürdüler
noter huzuru
şırınga ettiler

adın ayşe değildi ki
ayşecik olasın
adım engin değildi ki
çok zengin olayım

insan doğduğunu
taşıyor ölümüne de
sisyphos zımpara
promethus ten'de

çocukken iki kere
kaçmıştım da ben evden

ilkinde dünya'da
oynarken bulmuşlardı

ikincisinde ise
hâlâ aramaktalar

"zemheri"

../..

eskiden mevsim diye bir şey varmış
daha önemlisi eskiden herkesin
herşeyin bir mevsimi varmış
şimdi aynı anda ağaçlar çiçek açarken
üşenmeyip telaşla yaprak da döküyorlar
gene dört mevsim var
gene sıra sıra geliyor gidiyorlar
lâkin hepsinin temel içgüdü reis'i
frederich wilhelm nietzsche zemheri

"zemheri"

../..

Akşamsefası

LOMBAK

AAYYY!..

VAY EŞŞOĞLU BEŞ KULAK!.. AZ DAHA BAYANDAN ARABA DİYE KAZIKLAYACAKTI BENİ!..

SATILIK OTOMOBİL

AAAHHH!.. AYAĞIIIM!.. AYAĞIM YANDI!!.. AAHH!..AYY!.. AYY! AAY!..

ÇIK ÇIK ÇIK ÇIK

BARBAR!.. OHH NOOO.. NOOO!..

*AÇIKLAMA: Çingeneler ayılarını kızgın saç üzerinde zıplatarak eğitirler!. Bu eğitim esnasında da sürekli tef çalarak ayıyı şartlandırırlar... Ayı tef sesini her duyduğunda o acıyı hatırlayıp zıplamaya şartlanır...

NE İYİ YAPTIK EVE KEDİ ALMAKLA Dİ Mİ?. BÜTÜN FARELERİ YAKALIYOR!..

TÜRKER ABİ, SEN RAHMETLİNİN OĞLUSUN AMA...TAŞIMASAN YANI!.. BU ONALTINCI OLDU!..

PAAT!

HEEY, DURUN!.. KORKMANIZA GEREK YOOK!.. DEPREM BİR TABİAT OLAYIDIR SADECE!..

BİRAZ BEKLE ÖZLEM!.. YERE DÖKÜLENLER ZİYAN OLMASIN!..

Reçel

LIP LIP LIP

Akşam Servisi

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

1nci Öykü

DOĞADA HİÇBİRŞEY YOKTAN VAROLMAZ VE VARKEN DE YOKOLMAYIP SADECE ŞEKİL DEĞİŞTİRİR YA...

CESEDİ N'APCAZ LAN?.. BIRAKIP KAÇALIM MI?..

OLUR MU OĞLUM, BİZİ HEMEN ENSELERLER.. Bİ FİKRİM VAR!

NE?

HAMAMA GİDİCEZ..

LA BU NE LA!..

ARKADAŞ HAMAMDA BAYILDI DA...

HEH HE!.. OLUR BÖYLE ŞEYLER OLUR... SICAĞA DAYANAMIYORSA Bİ DAHA GELMESİN..

SICAK SU DÖK... YOĞUR...

NE!..

DÖK YOĞUR... DÖK YOĞUR...

İYİCE YUMUŞASIN, DÖK, YOĞUR...

HAMUR GİBİ OLDU LAN..

TABİİ.. ŞİMDİ DE ŞEKİL VERCEZ...

NE YAPALIM?.. EN İYİ NE YAPMASINI BİLİRSİN..

Gece...

ULAN GETİRİYORLAR ÇOCUKLARI, ONLARI EĞLENDİRMEK İÇİN YAPIYORLAR KAYIKLARI, SONRA DA BIRAKIP GİDİYORLAR YAHU.. OHOO!..

SON

"Erdemli olmak güzel şeydir.. Fakat erdemli olmayı başkalarına öğretmek hem daha güzel hem daha kolaydır.. MARK TWAIN.

2nci Öykü

ONUN ARABASI VAR!..

..Askerlik arkadaşımı görmeye uzak bir kente gitmiştim.. Beni otogardan arabasıyla aldı ve evine geldik...

SEN YÜRÜYE DUR, BEN ARABANIN ALARMINI ŞEY EDİP GELEYİM...

OLDU...

GELİYORUM.. BİTTİ...

UZAKTAN KUMANDASI YOK MU?..

YOK YA... BU ŞEY ALARM.. EE... BEN YAPTIM...

SİSTEMİ NE? DEVREYE GİRERKEN, NE SİNYAL VERDİ, NE DE SES ÇIKTI...

YAA.. BU ŞEY YENİ Bİ SİSTEM.. ÇOK ETKİLİ. HIRSIZ YANINA BİLE YAKLAŞAMIYOR...

ELİNE SAĞLIK YENGE..

AFİYET OLSUN!..

BU ADAM VAR YA NERMİN. 25 METRE ATIŞLARINDA BENİM HEDEF KAĞIDINA ATEŞ ETMİŞTİ... HEH HE HE!..

Gece herkes yattı.. Bense bir türlü uyuyamadım.. Pencereden aşağı bakarken ş.. alarmı düşündüm öyle merak ettim...

Ve birden bir hırsız belirdi...

HİİÎ!..

"Fakat arkadaşımın arabasının içine bakar bakmaz hızla uzaklaştı.. Bu beni büsbütün meraklandırmıştı...

...Sessizce aşağı indim.. Arabanın yanına yaklaştım ve içine baktı...

Normal akıl hayatı kolaylaştıran birşey değildir.. İnsan, aklın sınırlarını zorlamadıkça hiçbir şeye ulaşamaz... A. EINSTEIN...

Akşamsefası

Zaman Aynası

Ölümü bekleyenlere

SOLUKLANIŞ

Hayır anlayamıyorum
Bir insan nasıl
Başka birisinin ölümüne
seyirci kalabilir ki
Ölüm bu ya!
Tekrarlanmayan bir oyunun son sahnesi
Şaka değil son nefesi
Karşılığı olmayan bir soluğun verişi
Sondan bir öncesini göremediler
Hala da farkında değiller
Bugünü atlı kişiyle kapattı yaşam
Borsada oynama olmadı
Dolarda da yükselme görülmedi
Ölüm bu ya!
Şaka değil son nefesi
Ölüm orucu deniliyor adına

Bir Su Kenarında

Yaz kokulu öpüşlerimizi tek ses
bırakıyorken dalgaların
yumuşak kucağına
uzak bir balıkçının
ağlarına sarılıp hayat buldu aşk
başka adaların ortalarına serilen güneş
vücudumun
her iki yanından da nasiplendi
bastığım yerde
ayaklarımın altından kayıp gidiyor kum
denizin sesini söylüyor rüzgar
su alıp götürüyor
bir çingene kadının su dolu bakır tasta
baktığı falda
yeniden belirginleşiyor suretim
henüz fazla kullanmın istila etmediği bir
çocukluk bu
zeytin taneleri gibi olan gözlerim
kadının su üstünde okudukları karşısında
bir mücevheri kıskandıracak kadar
en parlak dereceye ulaşıyor
bu çocukluk düşlerimde kurduğum,
kendime ölçtüğüm bir silüet değil
özlediğim bir çocuk geçiyor
pencerenin önünden
geçişini son anda farkettiğim
kapısı olmayan
penceresinin önünden
bir daha geçilmeyen ben
özlüyorum Van Gölü'nün
Tatvan kıyılarını yalayışını
işte bu su
bu deniz
gözüm kapalı iken
çocukluğumun cevap vermeyen
bir kaç karesini hatırlatıyor
altımdan kayıp gidiyor kum

Aslan Özdemir

TEORİDE ve PRATİKTE E[illegible]ADIR BOYSAL

DOGMATİK BİR AŞK ÖYKÜSÜ

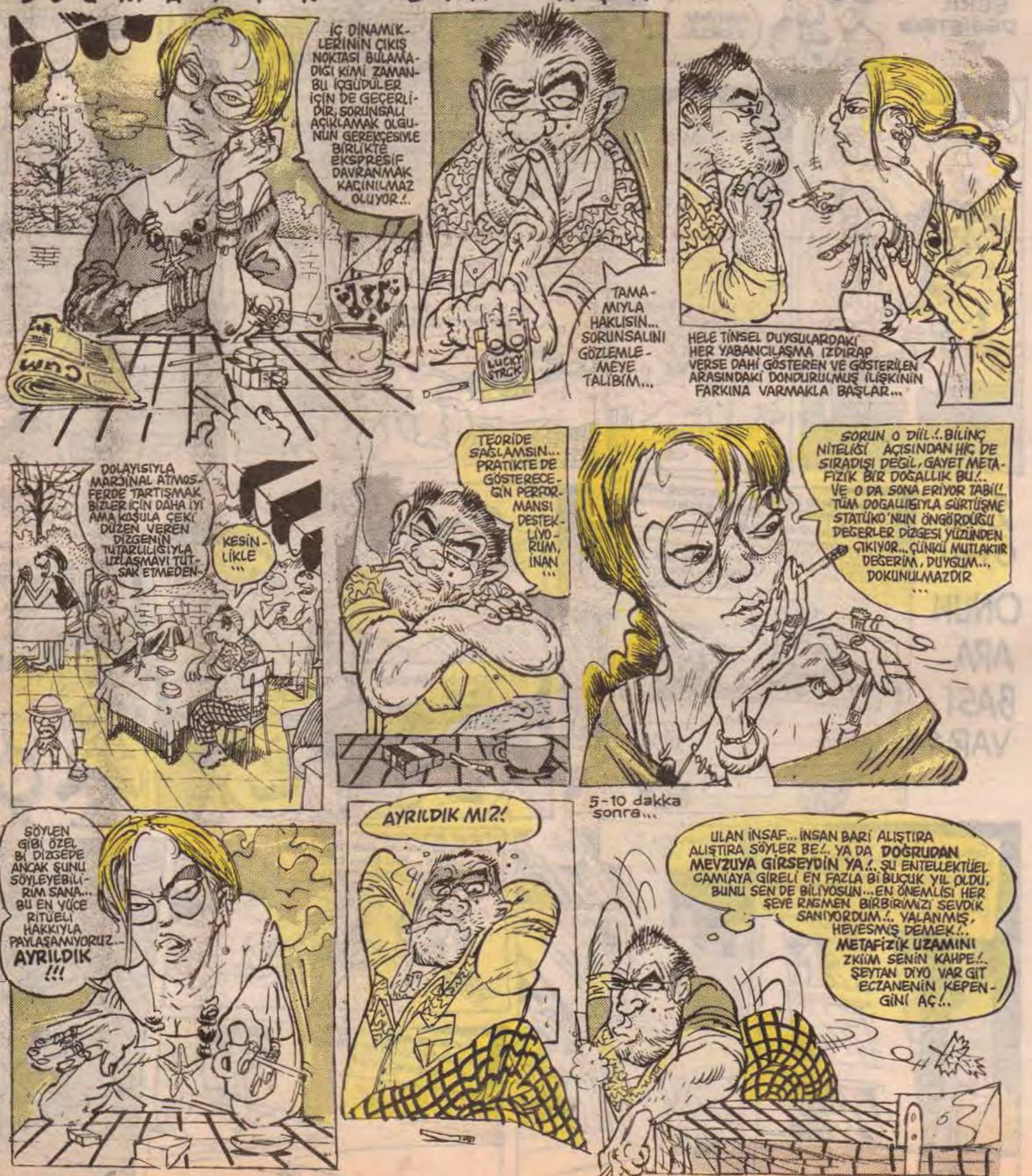

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Kaptan Rıza Çalımbay, yaptığın "muz ortalardan" atılan çok gol seyrettim, uğurlar olsun.

Tarihte O Gün

☎ Yüzüne bastırınca içe göçen ve bir daha düzelmeyen ilk Türk naylon oyuncak bebeği imal edildi. (14.6.1943)

☎ "Bu satırların yazarı" lafı yazı içinde ilk kez kullanıldı. (11.8.1964)

☎ Otomobillerin üstünü açtırma işleminin, en iyi biçimde Bursa'da yapıldığı ilk kez öne sürüldü. (8.12.1976)

☎ Ilk kez bir Türk köşe yazarı "Yıllık izninin bir bölümünü kullanmak üzere" tatile çıktı. (16.2.1974)

☎ Futbolda 2-0'lık sonuç için ilk kez "Net bir skor" yazıldı. (28.1.1966)

☎ "Yanında güzel kız olursa, kızlar daha çok bakar" lafı ilk kez söylendi. (24.5.1957)

☎ Top sakal ilk kez bırakıldı. (3.7.1215)

☎ "Üzüm yiyen köpeği, pekmez sıçana kadar kovalamak" deyimi ilk kez kullanıldı. (18.3.1892)

☎ Başrolünü Cüneyt Arkın'ın oynadığı "Dünyayı Kurtaran Adam" filmi ilk kez gösterildi. (14.5.1983)

☎ "Dünyayı Kurtaran Adam" filminin "Çok komik bir film" olduğu ileri sürülerek, filmdeki sahneler ilk kez bir geyik muhabbetine konu oldu. (14.5.1983)

☎ Herhangi bir şarkı, bir çift tarafından ilk kez "bizim şarkımız" şeklinde nitelendi. (11.7.1939)

☎ "Ta kendisi" lafı ilk kez kullanıldı. (6.5.1874)

☎ Ilk tuhafiye dükkanı açıldı. (29.3.1941)

☎ Ilk kez R'leri söyleyemeyen bir insana rastlandı. (21.11.1421)

☎ "İçelim, güzelleşelim" lafı ilk kez söylendi. (4.4.1949)

☎ Ilk kez bir erkek, baldızından çok hoşlandı. (M.Ö. 3.8.740)

☎ Bir insan, ilk kez başkasının anısını, kendi başından geçmiş gibi başkalarına anlattı. (6.2.902)

☎ Ilk kez bir Türk insanı, ehliyet aldığı gün, bunu arkadaşlarıyla içki içerek "ıslattı" . (9.10.1968)

☎ Türk Sineması'nda birbirine aşık olan kızla erkeğin, önce bir yanlışlık sonucu kardeş çıktıkları, sonra da aslında kardeş olmadıklarının anlaşılmasıyla mutlu biten ilk film çekildi. (16.4.1962)

☎ " Peşin fiyata taksitle" lafı ilk kez duyuldu. (1.1.1950)

☎ Bol miktarda rakı içen bir grup, ilk kez onca rakının üstüne "cila olur" diyerek birer bardak bira içip masadan kalktı. (18.7.1975)

☎ "Zalim ağa" karakteri ilk kez bir sanat ürününde işlendi. (20.4.1929)

☎ Ilk kez herhangi bir şey koleksiyonu yapan birine rastlandı. (7.4.1033)

☎ Katilin uşak çıktığı ilk film yapıldı. (19.11.1948)

☎ Katlilin uşak çıkmadığı ilk film yapıldı. (3.8.1960)

☎ Katilin bulunamadığı film, henüz yapılmadı. (-)

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

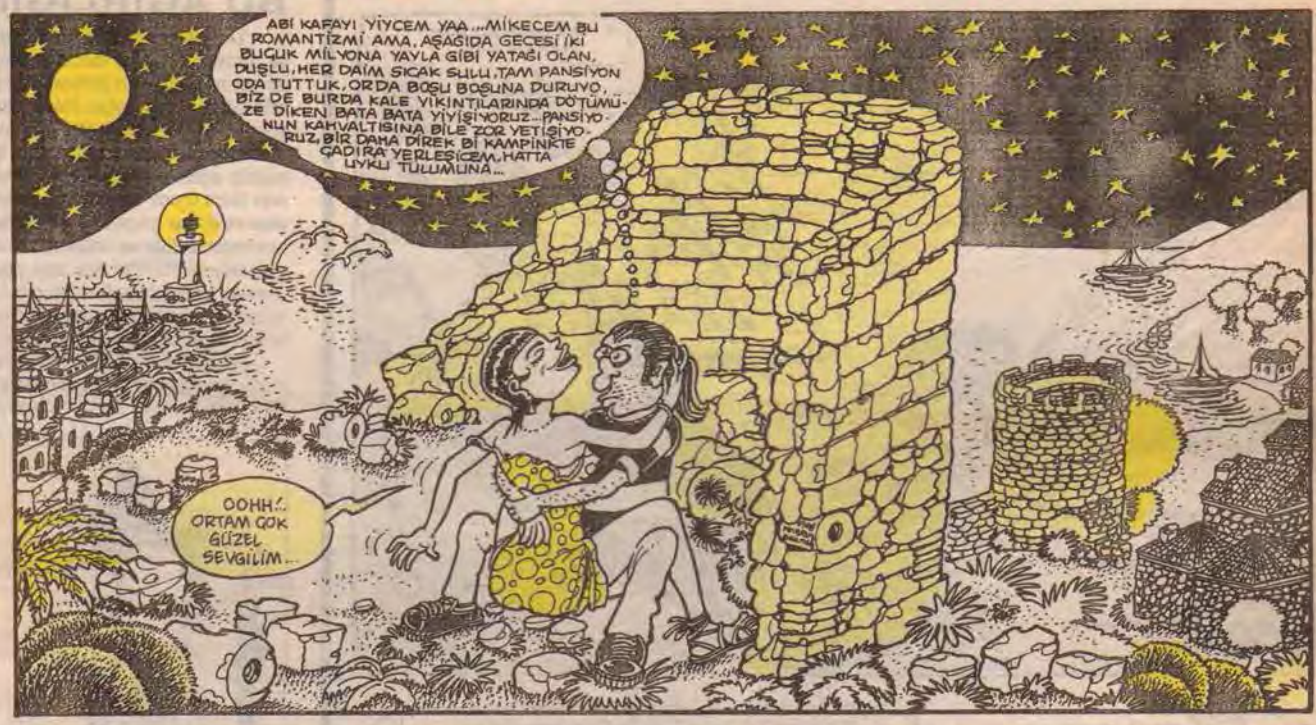

BİR ÇEVRE DRAMI

Gökçeada'nın eski ve çok güzel bir köyünde, koyunlar köy meydanında yerlere atılmış sigara izmaritlerini yiyorlar. Köyde bu bilindiği halde yine de izmaritlerin yerlere atılması önlenemiyor. Neden yediklerini buna nasıl alıştıklarını bilemiyorum ama bu yürek acıtan mıntıka temizliğini çevrecilere bi duyurayım dedim.

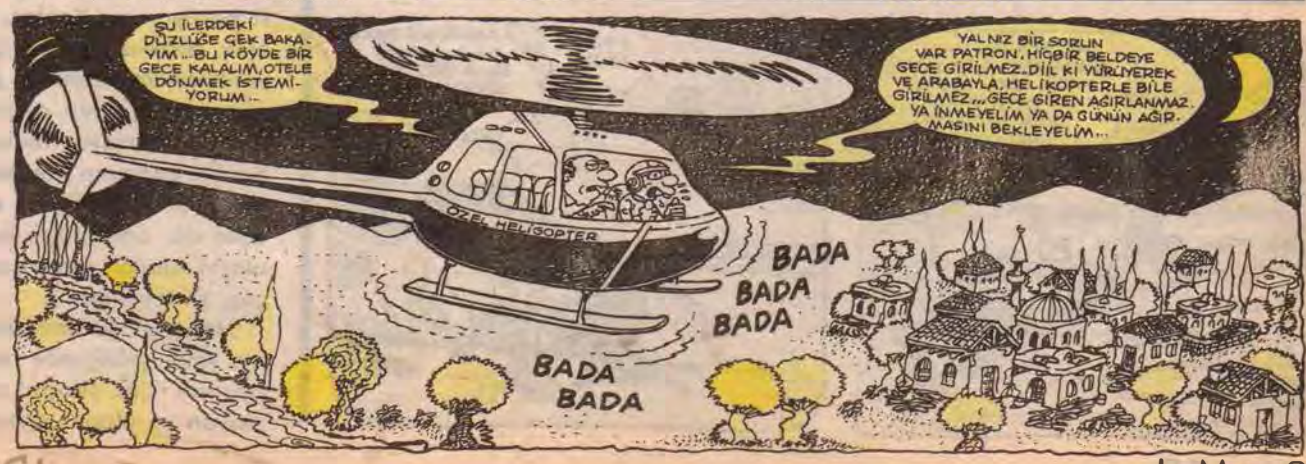

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

LeMan

BU AĞIRLIĞIN ALTINDA KALACAĞIZ!..

"Dünyaca ünlü halterimiz Naim Süleymanoğlu'nun, birbirini izleyen üç olimpiyatta da peşpeşe rekorlar kırıp altın madalya kazanması, altın alan diğer iki sporcumuzla birlikte tüm yurtta bire bir sevinç rüzgarının esmesine yetti de arttı bile... O tonlarca ağırlığı tüy gibi kaldıran, tüm ağırlıklarla adeta dalga geçen Naim, olimpiyat oyunlarında tüm yurdu TV ekranlarının başına çaktı. Milyonlarca yurttaşımız, halter yarışmalarını soluk soluğa izledi ve sonuçta bayram sevinci yaşandı...

Aynı saatlerde yurdumuzda başka bir olay daha yaşanıyordu... Dünya'da eşi benzeri görülmemiş egale edilmesi olası olmayan bir rekor gibi; Türkiye cezaevlerindeki 300'e yakın tutuklunun ölüm orucu 68. gününe ulaşıyordu... Cezaevleri Genelgesi'nin iyileştirilmesi amacıyla başlatılan ve iki ayı geçen bu grevlerde ölü sayısı 6'ya ulaşırken çözüm için hiçbir yapıcı çabada bulunmayan iktidar ve onun sesi kortumundaki medya da halkın ilgisini ve dikkatini TV ekranları ve gazetelerde Naim'in boy boy yayınlanan görüntülerine çekiyor... Duyarsızlık, umarsızlık dizboyuyken, cezaevlerindeki genç bedenler birer birer devriliyor... Bunca acının vebali altında kalmayı onuruna yedirebilen bir hükümetin yönetimindeki bizler birer birer ölen tutukluların ağırlığı altından nasıl kalkabileceğiz?..

Güreşçi ve halterci'lerimiz sayesinde ortaya çıkan "TÜRK GİBİ KUVVETLİ" bizler, acı kuvvetimizle, kündelerimizle, çırpınalarımızla ve kaldırma gücümüzle cezaevlerindeki bu ağırlığın altından kalkabilecek miyiz... Yoksa hergün olduğu gibi bu ağırlığın altında biraz daha mı ezileceğiz?.

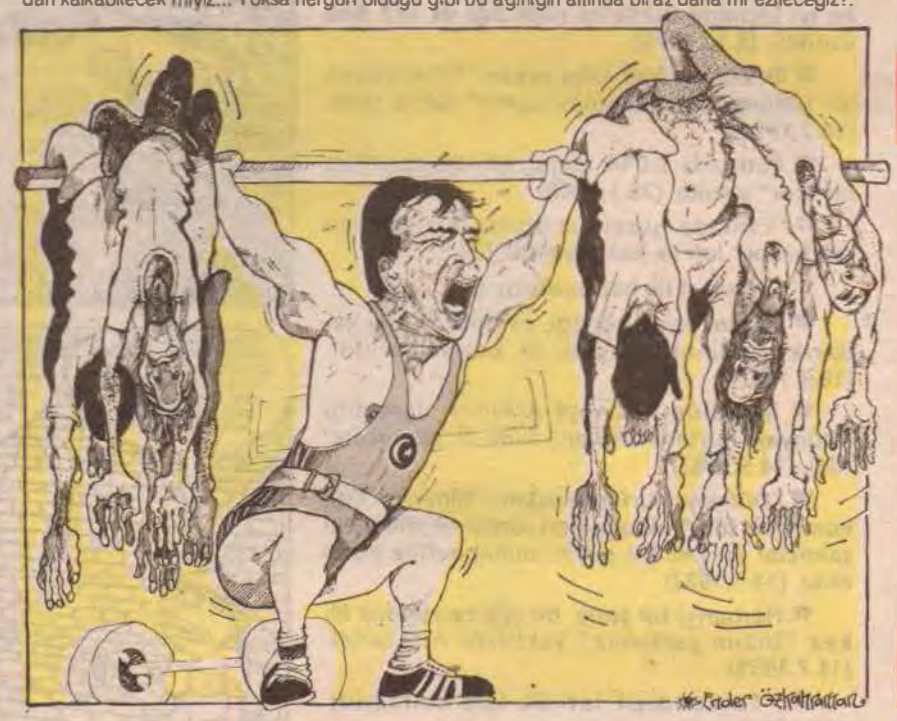

Ölüm orucunda ölenlerin anısına.

Yakınmayı yasaklıyorum kendime. Duygusallığım bu insafsız dünyada aşırı bulunduğu için düşman kazanıyor giderek.

Kapım çalıyor.

Telefonumdaki kaypak intihar tasarılarının üzerini eski bir ipek örtüyle örtüp, çalan kapımı açıyorum.

Kapımın önünde bir çift simsiyah gözle karşılaşıyorum. Sonra bütün pencerelerimde, evimdeki bütün aynalarda, lambalarda, eski ve yeni resimlerde, kitap aralarında cesaretle parlayan aynı gözleri görüyorum. Kasları erimiş, bedensiz, elsiz, ayaksız simsiyah gözler bunlar. Hayatımızın mahzeninde hızla büyüyen kirli yangının içinden geçmişcesine bakıyor bana ve herşeye... Bakıyor; gururlu, ama buruk. Zamanın yosolarından kurtulmuş, ama çok yorgun yine de. Bakıyor ölümü aşsa da, anlamaya hep hazır. Bakıyor ateşin içinden geçmiş olsa da yine mahçup, yine kınlgon...

Mahçupluğu bana geçiyor... Gece yatma vakti geldiğinde ne yapacağımı şaşırıyorum. Çok yorgun olsa do bedeni olmayan ve ölümü aşmış gözlerin uykusu

EVİMDE BEDENSİZ

gelir mi, diye soramıyorum. O i
telaşımdan anlıyor; **Sen yat,** di
usulca, **sen yat, ben seni bel**
Sabah uyandığımda pencerede
seyrederken buluyorum onu.
yasalarından kurtulup ölümü aş
ne de merak ediyor akıp giden h

Şehrin yarısı, öbür yarısına:
ne kadar tepkisiz, ne kadar
yarsız, diyor. Ama sonunda he
yatımızın mahzenindeki büyüye
yangınla ısınmaya çalışıyor... Ç
tün mevsimler artık yaz, ama ya
da durmaksızın kar yağıyor... Be
ona meşru ve okla uygun bi
ararken kayıp gidişimize, karo
bir polis annemi sürükleyerek
yor benden...

Oysa bu vahşete kayıtsız kal

...lemezler'in ardından, Ankara'da da polis-asker mafyası...

Basında sansürün kaldırılışının 88. yılı kutlandı.

Dünyanın 1 numaralı dergisi Aktüel'in son numarası... Aktüel, Sezen Aksu'nun "Cumartesi Anneleri" için yaptığı Cumartesi Türküsü isimli kasetini, dergiyi alan herkese, yayıncılık hayatının 5. yıldönümü sebebiyle bedava veriyor. Bu kampanya oğulları kör bir karanlıkta kaybolmuş acılar içindeki annelerin haykırışlarını bir pramosyan malzemesine dönüştürecek... Her hafta Galatasaray'da toplanan, buna rağmen umutlarını yitirmeyen annelerin gözyaşları tiraj kaygısı adına çığırılacak... 59 hafta boyunca her Cumartesi günü toplanıp seslerini duyurmaya çalışan bu insanların mücadelesi bir yıldönümü şerefine sömürülecek... Bu kaset paranın satın alamayacağı bir armağanmış. Öyle diyor Aktüel'ciler. Biz, paranın satın alamayacağı gibi bir tanımlamanın namuslu yaşamlar için kullanıldığını sanıyorduk. Yanılmışız... Bu ifadeyi ikitelli civarında duyar veya yayınlarında görürseniz, bilin ki, yine binlerinin gözyaşları sablıyor demektir. Aktüel, Cumartesi Türküsü, isimli kasetle birlikte bir promosyon daha sunuyor okurlarına bu hafta. "İstanbul Eğlence Rehberi" yani herkesin gönlüne göre, hem nalına hem mıhına... Oysa "İstanbul İşkence Rehberi ve Haritası" Cumartesi Türküsü, kasediyle birlikte daha şık oturdu. Onu da haftaya Leman telafi eder. İstanbul'un işkence ve dayak haritasını bekleyin.

Ayhan Erdoğan

ÖLÜMÜ YENMİŞ ŞİMSİYAH GÖZLER

bona uslu masallar anlatan annem değil miydi hep?

Hep ona kalmam ve gördüğüm cinayetleri unutmam için hobire sökülüp yırtılan umudumu parlak ipliklerle diken yine annem değil miydi?

Nitekim annemin o doğurgan ve o kutsal kalçasına kara gözlüklü bir polisin acımasızca tekme atışını gizleyemiyorum konuğum olan bedensiz gözlerden...

Ona, **böyle birşey nasıl olur?** diye çocuksu bir saflıkla sorunca da, **ne olur hiç şaşırma**, diyor, **çünkü biz hiç çıkamadık ki o büyük hapishaneden dışarı. Güneşli, özgür günler sandığımız, havalandırmaya çıktığımız anlardı yalnızca... Hiç koşamadık ki göğsümüz patlarcasına kendi yollarımızda...** Sonra susuyor, sonra askerler geçiyor önümüzden... Ve bütün zenginlikler ve bütün silahlar...

Günlerdir evimde konuk olan ölümü aşmış bedensiz gözleri arıyorlar...

Çünkü kendileri ölüm korkusuyla ayakta durmaya çalışırken ve bu yüzden bu korkuya taparken, ölümü küçümseyip yenmiş birinin gözlerini kimsenin görmesini istemiyorlar... Ama çaresizler. Ölüm korkusuna güvenerek hazırladıkları bütün yasaları şimdi anlamını ve gücünü yitiriyor birer birer... Evimde konuk olan o bedensiz, o simsiyah gözleri arıyorlar... Ama çaresizler, ölümü küçümseyen bedensiz gözler şimdi evlere birer birer konuk oluyorlar...

Yakınmayı yasaklıyorum kendime... Duygusallığım bu insafsız dünyada aşırı bulunduğu için düşman kazanıyor giderek.

Evimde, ölümü yenmiş, bedensiz, simsiyah gözler...

Benim için herşey yeniden başlıyor!..

* Edebiyatımızın yüzakı sevgili **Adalet Ağaoğlu**'na büyük geçmiş olsun.
* **Pertev Naili Boratav** hocanın **Nasreddin Hoca** adlı kitabını başan **Edebiyatçılar Derneğini** kutluyorum
* **Emek Partisi** engellenemez!
* **Şehirden Bir Çocuk Sevdin Yine** adlı şiir kitabım **Ooruk Yayınları** tarafından yeniden basıldı.
* **Saydam.** Cumhur Örancı. Telos Yayınları.
* **Çocuklar ve Adresler.** Yılmaz Odabaşı. Doruk Yayınları
* Memed Oğuz, Derya Duman, İmran Başak, Hacer Özdemir, Sangül, Oğuz Yetimoğlu, Çağın Yılmaz, Hüseyin Erdem, Serap Erdoğan, Söz Alev Avşar, Firuze Arman, Saffet Soyöz, Destina, Turgut, Nazlı, Tuba Dağdelen, Özgür, Tülin Seyhan Ceyhan, Gaye Korkmaz, Zeynep Hillebilinez, Arzu Tektaş, Burak Bozdemir, Güneş Işıl Gülbeyaz, A.Odem Karakaya, Sevgi Keleş, Aslı Günal, Barış Yılmaz, Hakan Öğdür, Müge Şener, Amed, Besleney, Ali Coşkun Hirik, Yeşim Balaban, Ilyada Sezer, Şengül Baran, Ahu Karamık, Dilek Baran, Harika Külçür, Yasemin Şener, Fercan Kaya, Levent Sezer, Hande Mimarsinanoğlu, Nursel Ertekin, Yasemin Arkaş, Kenan Demircan, Hüseyin Abay, Banu Murakçı, Özgür Kurt. Yazdıklarınızı aldım. Sevgiyle.

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

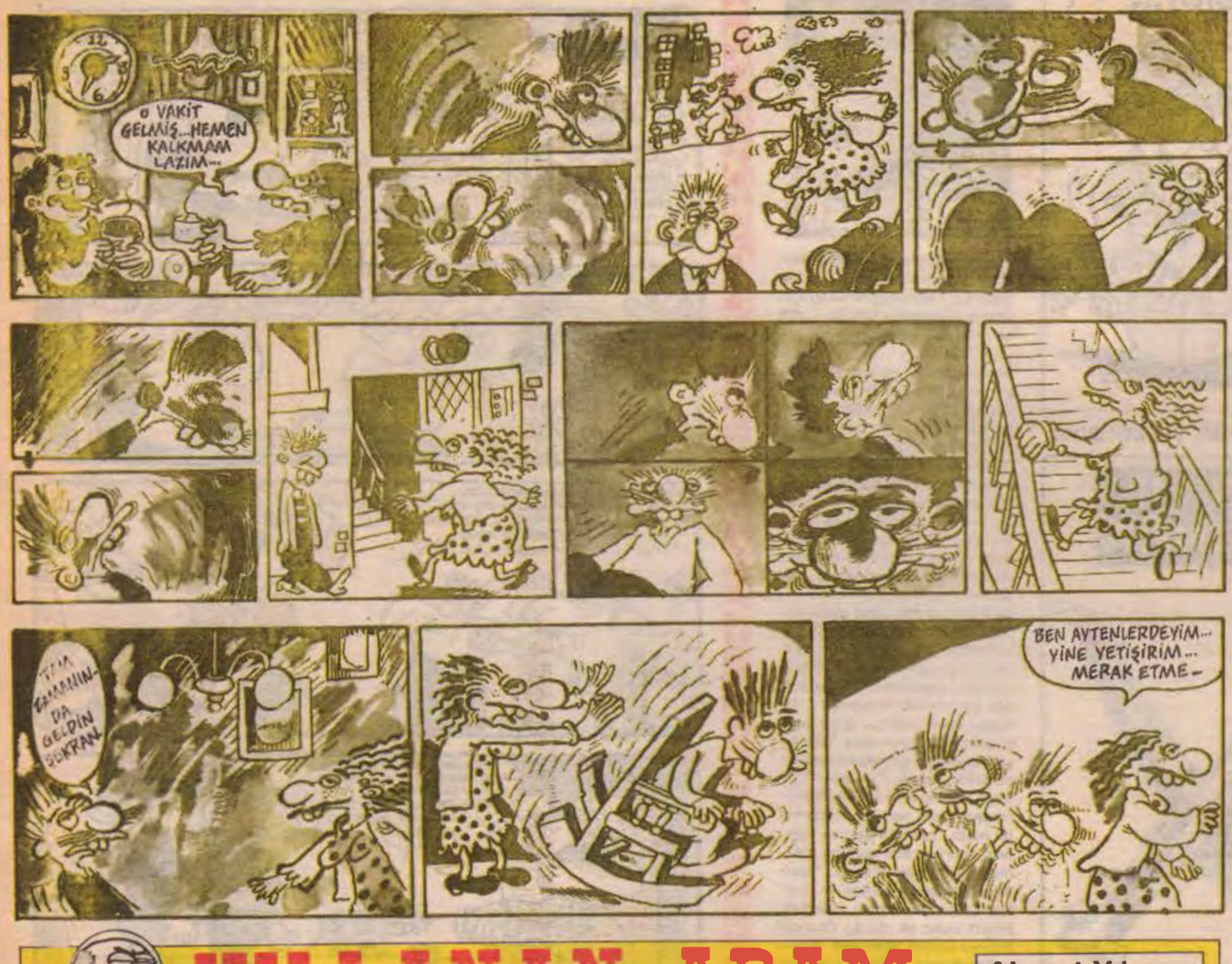

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Ruhunu taşımazsan kurt olmazsın!

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım, hangi çılgın bana tasma takacakmış şaşarım!

Adeta kurtlar böyle der gibidirler.

Bu bakımdan kurt ile köpek birbirinin tam tersidir.

Köle ruhlu değildir kurt, önüme bir kemik atsın diye kimseye kuyruk sallamaz, yaltaklanmaz.

Kendini kullandırtmaz.

Kısacası, kurtlar ile köpekler birbirlerine fiziken ne kadar benzerlerse, ruhen de o kadar benzemezler.

Şimdi bu kurt ile köpek kıyaslaması nereden mi çıktı?

Hani şimdilerde MHP ile ondan ayrılanların kurduklan BBP arasında **"Siz köpeksiniz, bir kurduz"** tartışması var ya, bu konuda biz de bir çift laf edelim dedik.

Aynı kökenden geldiklerinden MHP'liler için de, BBP'liler için de semboldür kurt...

Her iki partinin taraftarları da boyunlarında kurt madalyonları, göğüslerinde kurt rozetleri, parmaklannda kurt yüzükleri taşırlar.

Peki ama hangisi kurdun köleliği, kullanılmayı reddeden, özgürlükçü, bağımsızlıkçı ruhunu taşırlar?

Amerikan emperyalizmine bağımlı kolelik düzenine karşı çıkanların üzerine polisle birlikte saldıranlar kurdun ruhunu taşıyabilir mi?

Taşıyabilir mi **"Özgür ülke, özgür üniversite"** diyenlerin üzerine polisle birlikte saldıranlar kurdun ruhunu?

Emperyalizme bağımlı iktidarlara, sermayedarlara dün ve bugün kendini kullandır...

"Kahrolsun emperyalizm, kahrolsun kölelik, yaşasın bağımsızlık" diyenlerin üzerine saldırıp, grev kırıcılığı, eylem kırıcılığı yap...

Bunları yapanlar kurdun ruhunu taşıyor olabilirler mi?

Önemli olan kurt madalyonu, rozeti, yüzüğü taşımak değildir; kurdun kölelik, kullanılmayı reddeden, özgürlükçü, bağımsızlıkçı ruhunu taşımaktır.

Çünkü kurdun ruhunu taşımadıktan sonra istediğin kadar kurt madalyonu, rozeti, yüzüğü taşı; hatta kurt postuna bürün, yine de kurt olmazsın.

Kurda fiziken çok benzeyen, ama ruhen hiç benzemeyen bir şey olursun!

LeMan 12
Akşamsefası

Yumuşak ev...

Ender Özkarraman

BAK..BAK LA NASILDA SALLANIYOR...ACAYİP YUMUŞAK!..

ŞŞT!.. OLUM SESSİZ OL!.. ŞİMDİ DUYACAKLAR BİZİ HA!..

İşte bu oda, evin üçüncü odasıydı ve duvarları sağlam olmadığı için, içerde hiç eşya yoktu... Duvarlar gerçekten çok yumuşaktı... Fazıl amcagil, en çok bu...

...Duvarın birden yıkılıp evinde çökmesine neden olacağından korkuyorlardı..

ULAA!.. HAKİKATEN GİTGİDE YUMUŞUYO LA BU... NASIL AYAKTA DURUYOR Kİ?..

ZONK ZONK

ŞŞT.. FAZLA İTME! ÇOK SALLANIYO!..

EEH!... OOLUM YETER ARTIK... YIKACAN DUVARI!..

TAAM! OLUM YEMEDİK DUVARINIZI!

Fakat... Oam birden-bire oda sallanmaya başlamıştı...

ZANGIR ZANGIR!...

LA N'APTIN

Duvarlar, tavan ve yer, inanılmaz bir şekilde zangır zangır..

GÜRR

Sallanıyordu... Her ikimizde öyle bir korkuyorduk ki...

LA OLUM N'APACAZ?..

N.. N'EBİLEYİM..

Birden ikimizde kollarımızdan tutulduğumuz gibi babam tarafından hızla dışarı çıkartıldık...

ÇABUK ÇIKALIM!! EV ÇÖKÜYOR!..

Tamam artık herşey bitmişti... Resimleri, boku yemiştik...

Herkes dışarda evin bahçesinde toplanmıştı... Annem, Şükriye Teyze, Fazıl amca, çocuklar perişan görünüyordu...

Ama işte... Kabus ve şiddet dolu dakikalar başlamıştı...

ULAAN!.. KAÇ KERE DEDİM HA! O DUVARLA UĞRAŞMAYIN DİYE.. KAÇ KERE..

BANK

KAVAT OĞLU KAVAT!.. YIKTIN SONUNDA EVİMİ BAŞIMA!..

GÜRBAK

Tam o esnada annemin sesiyle irkildik.

AY!..AY..AYY ŞURYA BAKIN

Az ilerde henüz yıkılmış bi binaya vardı. Yatırdaki de gözyumuşuk örtüde yıkılıyordu... Neye uğradığımızı şaşırmıştık...

DEPREM BU! DEPREM OLUYOR!..

Gerçekten de deprem oluyordu... O gün, o an Hatay'da 5 ev depremden zarar görüp yıkılmıştı... Bu evlerden biri Fazıl amcagilindi... Ama Allahtan ölen olmamıştı!...

Halen merak ederim; o gün, o evi sallaya sallaya biz mi yıkmıştık yoksa deprem mi?.. Babamgil herneyse depremden olduğunu sanadursun şimdiden sebebin biz olduğunu biliyorduk...

İşte böyle... Küçük şehirlerin kimi evleri vardır ki burlar, yumuşak, hamur ve kirlenmiş bir şekilde beklerler orada... Bazen, ya küçük bir deprem yıkar onları, ya da iki çocuğun duvarlarını sallamasıyla silinip giderler haritadan...

Bitti.

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

- Bahadır?
- Nadir?
- Tatil?
- Eeeh be adam!..

(Bahadır Berüter ile yapılan bir diyalogtan)

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ...

ERKUT ABİ, GEÇEN GÜN KUMKAPI'YA GİTTİK, Bİ ARKADAŞIN MEYHANESİ VAR, ÇOK HESAPLI, TAVSİYE EDERİM... BAK, BEŞ KİŞİ, BALIK IZGARA, BİRER PORSİYON CACIK, İKİ BÜYÜK RAKI, PİLAKİ, MEYVE... KAÇ LİRA VERDİK BİL BAKALIM!..

NE BİLEYİM BEN BE?.

BUNUN FAZLA KİLOLARINI ÇIKARANA KADAR GÜZELCE BİR DÖVÜN... SONRA OLİMPİYATLARA 100 METRE ATLETİ OLARAK GİRMESİNİ SAĞLAYIN- ORADAN DA TÜY SİKLET BOKS MAÇLARINA KATILACAK...

E

ULAN KİLO MU LAN BU KALDIRDIKLARI? NE LAN BU?.

SEN DAHA İYİSİNİ KALDIRIRSIN BE ABİM!.. GÜZEL ABİM!.. NAİM HALT ETMİŞ!..

VE NAİM... KALDIRDI 187,5 KİLOYU KALDIRDI!..

AA?. KUŞA BAKIN NE İLGİNÇ DİMİ?.. KARGA ÇALIBA?

HAYIR, ARDIÇ KUŞU OLMALI!..

KUŞUN.. MAINA KOYİİM!.. OĞLUM EROL ŞİMDİ PÖTE GELDİN... REHBERLİK HAYATIN BU KAYBOLMA OLAYIYLA SON BULUYOR... NE MOK YİYCEZ BU DAĞ BAŞINDA?. BARI OYALANMALARI İÇİN BİR-İKİ ŞİFALI YEDİRELİM ŞUNLARA... SONRA ALIŞTIRA ALIŞTIRA OLAYA GİRERİM!..

ESPRİ: ENDER ÖKSÜZ — Mersin —

ERDENER ABİ...

- Abi hayrola?. Bıyıklar gitmiş... İmaj yapmışsın kendine?.

- Çok ağır konuşurum, git!..

İzmir'den Özkan DURAKOĞLU'na: Mektup için teşekkür... Espri de güzel... Güzel de, eskisi kadar çok göndermiyorsun ama bozuluyorum.. Neyse... Şaka... kendine iyi bak sevgiler...

İzmit'ten Güner KARA'ya: Valla Güner, çizgilerin çok cılız... Yani çok ince... Biraz kendini sıkıyorsun, rahat çizemiyormuşun gibi bir izlenim edindim. Biraz büyük ve her sayfaya bir karikatür sığacak ebatta çizersen daha rahatlarsın... Ayrıca bol bol eskiz çalış... Bir defter al içine devamlı karalamalar yap... Sevgiler...

İstanbul'dan Seymen ŞENER'e: Bu işin temeli resimdir tabi... Standart bir resim bilgisi ile başlanır daha sonra deformasyona girilir... Ancak bu çok kesin bir kural değildir... Direk karikatüre de başlanabilir. Karikatür, resmini etkiler... Bundan kaçamazsın... Her ikisini de aynı çizgide götürmektir... Önemli olan... Sevgiler..

Bu hafta tıss yok... İzinli... Haftaya...

DUYURU:

Christy BROWN'un "Sol Ayağım" kitabı Elif ÇAKMAK'ın çevirisiyle, Beatrice SAUBIN'in "SINANMA" isimli kitabı Hakan YÜCEL'in çevirisiyle ARION yayınlarından çıktı... Duyurulur... Sıcak yaz günlerinize bir tat katın... Kitap okuyun...

MERHABA TEYZE... OKAN EVDE Mİ ACABA?..

EVDE KIZIM... DENİZE Mİ GİDECEKSİNİZ?.

EVET... KENDİSİ MEŞGUL MÜ? UYUYOR MU?.

HAYIR, TUVALETTE!..

ULAN ANNE!.. YEDİN BİTİRDİN BÜTÜN YAZLIK KARİYERİMİ!.. BEN ŞEHİRDEKİ KANKALARDAN KAÇAYIM DA, ŞURADA GÜZEL ÇITIRLARA TAKILAYIM DİYE UĞRAŞAYIM... SEN... SEN... CANIMA OKUDUN BE ANACIM!..

..TONTON TAVŞAN, KÖTÜ KALPLİ CADIYI SUYA İTİP KURTULUNCA SİHİRLİ HAVUCA KAVUŞMUŞ VE HOPLAYA ZIPLAYA EVİNİN YOLUNU TUTMUŞ...

O gece rüyalar alemi...

MARABA VELET, BEN TONTON TAVŞAN!.. ELİMDEKİ DE ZİHİRLİ HAVUÇ HIHAHAHA!.. ZÜKAÇAM SENİ!.. NIHAHAHAHAHA!

NÖBETÇİLEER! YETİŞİİN!.. NÖBETÇİLER!..

EŞŞOLEŞŞEĞİN TAVŞANINA BAK YAA!.. SEN BENİM KİM OLDUĞUMU BİLİYO MUSUN HA, BİLİYO MUSUN!.. DANGALAK!.. GEBER, GEBER DE GÖR EBENİN HAVUCUNU!.

GHHRHH!..

Ertesi gün...

HAŞMETLİ SULTANIM, EFLAKI BOĞDAN'I FETHETTİK... İRAN'I, MISIR'I DA FETHETTİK!.. MALAZGİRT'İ DE ARZU EDER MİYDİNİZ?.

FETHEDİN, FETHEDİN!.. MALAZGİRT'İ DE FETHEDİN ANASINI SATIYIM!.. HA! AKLIMA GELMİŞKEN LALA MASALCI HATUNA DA KIRK DEYNEK VURDUR!.. YOK YOK, BOĞDURT GİTSİN!.. MASALCI MI YOK, ELİMİ SALLASAM ELLİSİ!..

EMRİN BAŞ ÜSTÜNE SULTAN VELET HAZRETLERİ!

Merhaba satıcı (MERHABA ALICI) Birtakım maddeler almak istiyorum satıcı (NE GİBİ MADDELER ALMAK İSTİYOSUN ALICI!) Orası seni ilgilendirmez satıcı bu özel bi durum. (FAKAT O ZAMAN..) Kes sesini salak satıcı derhal bana birtakım maddeler sat! (AMA BU ÇOK SAÇMA NE ALMAK İSTİYOSUN Kİ, MADDELERİN CİNSİNİ BİLEMEDEN..) Bak hala konuşuyosun satıcı şimdi patlatıcam yumruğu. (EE SEN'DE ÇOK OLDUN ALICI. AL SANA. PAAT KLIIT..) Tamam satıcı alıyorum. Borcum ne? (ÜÇ BEŞ PARA ALICI) Al satıcı. (VER ALICI). Aldım gidiyorum satıcı. (DEFOL GİT ALICI) Ucuza mı almış Cevat abi (EVET).

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

Tatilci Fikret ve Animatör dünyasından JİMMY & THOMAS

Ormanda bazen Fantom'un ne bok yiyoruz belli olmaz

TARKAN-KURT (Gümüş Eğer)

JAMES BOND TÜRKİYE'DE.!. (Bitmeyen Görev)

Akşamsefası

FABUDE VİREN

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

Gecenin Tarihi

Rüya gibi bir gece, saat oniki olmalı, Güvenpark'ta dolmuştan indim, ev, Kızılay'ı geçip, yürüme ikiyüzmetre. Serin bir gecede insan kendini şampiyon gibi hisseder. Bir taksi durdu: "Gideceğin yere kadar götüreyim!", "Teşekkür ederim, ev çok yakın, şöyleee!"...

Gece, tenhalaştıkça kaldırımlara bir çimen yumuşaklığı siniyor. Hiç bitmese bu yürüyüş. Taksi yine durdu: "Kardeş, gideceğin yere kadar götüreyim!", "Sağolun ben yürüyerek gideceğim!"...

Karanlığı tatlı gece! Söyler misin en özel yerin neresi, orayı öpeyim! Taksi yine durdu. Ne bu ayak. Muamele mi görüyruz. Etrafta kimsecikler, üstümde sivri şeyler yok. Adam puşt! Halay çeken politikacılara benziyor. Dikkatli ol, bir kaza çıkabilir. Sen bulaşma, sakin bir şekilde parkurunu tamamla.

Taksi, yine durdu. Sinirlice adama: "Kardeşim bir derdiniz mi var?", "İyilik yapalım dedik, boş gideceğime..."... "Siz yoldan geçen herkese böyle mi yapıyorsunuz?"...

Şöför hiç oralı olmadı. Sakin ve gülen Yavuz Donat suratıyla "Hadi kardeşim gideceğim yere kadar, atalım işte!"...

Ben bu .ötünü yiyim suratını iyi tanırım, kendimi kaybettim o an, kapıya, kaportaya karate vaziyetleri. İyi de ayakkabılar yazlık, tekmeler tavşan öksürüğü gibi ses çıkardı. Üstümde kavga için yalnız bir kurşun kalem var. Çıkarıp şöyle ucuna baktım. Girer mi, nerden girer, korkutur mu, nasıl korkutur?

Suç benim, adam ilk kapıyı açtığınızda, nazik bir Türkçeyle cevap verdim, bu saatte düzgün bir Türkçe kadar tehlikeli bir şey yoktur. Tekmeler üzerine adam dışarı çıktı: "Ama abi, kalbimi kırıyorsun" dedi. "Hasiktir lan ibine, bela mı arıyorsun?"... Şöför, "Git işine be kardeşim" deyip tekrar arabasına bindi.

Taksici gitmedi. Yolun kenarından beni takip ediyor. Şov büyüyor. Şansını denemek isteyen sekiz-on taksici daha taksinin arkasına dizildi. Timsah yürüyüşü beni takip ediyorlar. Her gelen kapıyı açıp: "Gideceğin yere kadar" diyor, kendimi sütyen giymiş hissedeceğim. Sakallı, kara ve bir boka benzemeyen bu suratta bu adamlar ne buldu? Kaldırım kenarından yürüdüğüm için mi pirelendiler. Hemen kaldırımın ortasına normal insanların güzergahına girdim. Ve ben adamı fena yaparım yürüyüşüne geçtim. Hiçbirşey olmamış gibi başım yerde gidiyorum, ama, göz ucuyla taksicilere bakıyorum. Baktığımda el-kol hareketleri, ışmar, yani miyavlayan ayı taklidi yapan insanlar. Tekrar saldırıya mı geçsem. Yoksa, koşarak, kaçarak mı gitsem. O zaman daha çok şüphelenirler. Ne var ki kaçayım. Bir ekip arabası gördüm. Gidip polislere söyleyeyim. İyi de, o zaman polisler: "Ateş olmayan yerden duman çıkmaz" derse. Ne ayak olduğumuzu sınamak için yoklama çekip önümüze, arkamıza parmak, el... Bir de "yazar" olduğumuzu öğrenirseler, hepten çuvalladık, meslek olarak da .öt olmaya yatkınız.

İyi de, bu kadar okumuşuz, etmişiz, ben hakkımı aramayacağım da, kim arayacak? Hakkını ararsam, olacakları kestiriyorum, bu pezevenk şöförle ben sabaha kadar nezaretteyiz, adamın arayıp da bulamayacağı şıklıkta garsoniyer yeri adeta.

Korkup tırsmamalıyım. Kavga etmeliyim. Ya da çözmeliyim bu işi. Bir kaza çıkabilir, gazetelik olursun, en yakınların kafasında bile soru işareti kalır. Işıl ışıl dumansız bir gecede, meclisin yüz metre aşağısında, Kızılay'ın tam göbeğinde büyük Atatürk heykeli önünde, piyasa ekonomisi .ötümüze biçtiği fiyat üzerine tartışıyoruz. Üstelik bir yazarsa, kırk yıl kim ayıklayabilir bu boku.

***

Ne ulan bu ince muhasebe ayakları. Taksinin kapısını açtım "Kardeşim belamısın, ne istiyorsun lan".. Adam, Serdar Turgut, Hıncal Uluç, Selahattin Duman gibi yazarların .ötünü yiyim felsefesini iyi özümsemiş. Hem mala kaymak istiyor, hem saf, erdemli, yüce bir insan olduğunu anlatmaya çalışıyor. Diyor ki: "Gideceğin yere kadar götüreyim dedim, bunda ne var?"...

"Senin .mına korum lan orospu çocuğu" deyip Türkçeme geceye yakışır bir üslup verdim. Yolun ortasına geçip bir yan sokağa geçtim, kan-ter içinde hızlı adımlarla eve girdim. Herşey olabilirdi, gasp, darp, fuhuş, nefsi müdafaa...

***

İhtiyarların, kadınların gezemediği sokaklarda ne insanlık ne demokrasi vardır. Lağımlarından çıkmış insanların işgal ettiği, düzdüğü bir gece. Bu topraklarda insanlar geceleri sokağa çıkabilmek için taa Ergenekon'dan Meşrutiyet günlerine kadar sabretmiştir. Meşhur direklerarası nostaljisi, oradaki eğlenceli kantolar, kara gözler, kantolar değildi. Meşrutiyet'le birlikte aileler bu topraklarda ilk defa geceleri sokağa çıkıyordu. (Ahmed Haşim ne güzel anlatır!) Meşrutiyet günlerinde beşbine yakın tiyatro, acemice, amatörce çevrilip oynanmıştır. Direklerarası'nın neşesi, rüyası elli yıl anlatılıp durulmuştur.

Oysa, orada tiyatrodan, eğlenceden öte, insanların geceyi keşfi vardı. Gece, kerhane ve meyhane ve fırıncılardan başka alanlar bulmuştu. İşte büyük ihtilal buydu; gecelerin keyfini çıkartmak isteyen bir halkın susamışlığı. Gecenin keyfini keşfeden yalnız aileler değil, gizli Rum ve Ermeni örgütleri içinde kaçırılmaz fırsattı. Hürriyet günleri işgalle sona erdi. Hürriyet içi boş bir kavramdı, hala bütün aydınlar o günlerin bu içi boş hürriyet kavramıyla dalgasını geçer. Ancak, unutmayalım, o hürriyet günlerinde, geceleri sokağa çıkabilen insanların şen kahkahaları vardı. Ve sosyal dünyamız bir "gece tasarımını" yavaş yavaş öğreniyordu. Sosyal eğlencenin geleneksel ustaları Rumlar ve Ermeniler'di, onlar da gidince. bu tarihi cümbüş elli yıl daha şen kahkahasını bulamadı. Karartma geceleri. Ellili yılların aile çay bahçeleri, altmışlı, yetmişli yılların lunaparkları, ve fuarları.

Meşrutiyet gibi, bir altmış ihtilali geldi, o da hürriyetlerden söz etti. 60'lı yıllar Anadolu'nun yazlık sinemalarla dolup taşmasına şahit oldu. Yazlık sinema cenneti öyle büyük aşklar, öyle büyük rüyalar yaşadı ki, Direklerarası'nın ününü çok geride bıraktı.

Altmış ihtilalinin de başı boş bu hürriyeti, pusuda bekleyen sert ideolojiler, yetmişlerin ortasına doğru gecelerin ırzına geçmeye başladı. Mermi sesleri, bombalar, ön kesmeler, iç savaş denemeleri gecelere kaldı. Tıpkı Meşrutiyet Günleri'nin sonları gibi, geceler 12 Eylül'le son buldu. Yazlık sinemalar tümüyle kapanmıştı. Siyah-beyaz bir televizyonun karşısında, seksenli yılların ortalarına kadar geceler yürürlükten kaldırıldı. 80'li yılların ortalarında şirin ülkemiz döviz hastalığından kurtulmak için turizm sektörüne, turizm sektörü de, binlerce küçük, sessiz, sahil kasabası buldu. Ege'de çok geçmeden yüzlerce irili ufaklı rüya şehirleri büyüdü. Anadolu'dan koşarak gelen gençler damızlık olarak İngiliz, Alman kadınlarına mutluluk ve neşesine kavalye oluyor.

Direklerarası, yazlık sinemalar ve şimdi sahil kasabalarının geceleri.

Gece, günün bayramıdır. Sosyal macerası, sosyal aktivitesi kilitlenmiş insanların ülkesinde ancak çakallar bayram yapar. Bir ömür anneleri-babaları sokağa çıkamamış insanların çocukları, ya turizm pazarına eğlenceli damızlık boğalar olarak, ya da garson olarak sunulur.

Anneleri-babaları gece sokağa çıkmamış insanların çocukları, öğretmen, yazar, hakim, politikacı olursa ne olur, .ötünü yiyimfelsefesi sosyal ahlak olur: O da aranmasaydı, O da başına iş almasaydı, o da kaşınmasaydı, olur.

Dünya bir günü dört vardiye kullanırken, dünya, ışıklarını, parklarını, tiyatrolarını, sosyal eğlencelerini sabahlara kadar açarken, siz aptal kutusu karşısında uyuyakalacak kitlelerden "mutlu" olacaksınız?

Çünkü gece polisten bir dostu olanların ve parası olanların vatanı, kitlelerin zindanı, belası, bıçağı, nezareti...

Not: KEBİKEÇ Tarih Dergisi'nin üçüncü sayısı çıktı. İsteme adresi: Birlik pasajı Sanat Kitabevi, Kızılay/Ankara.

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

ÖZET: İki bitmiş adam Zeki ile Çetin barda iki kızla karışır... Kızlar onları Ajan beyin yatına davet eder... Ajan Bey onlara aşk'ı öğretecektir.

Suat Gönülay

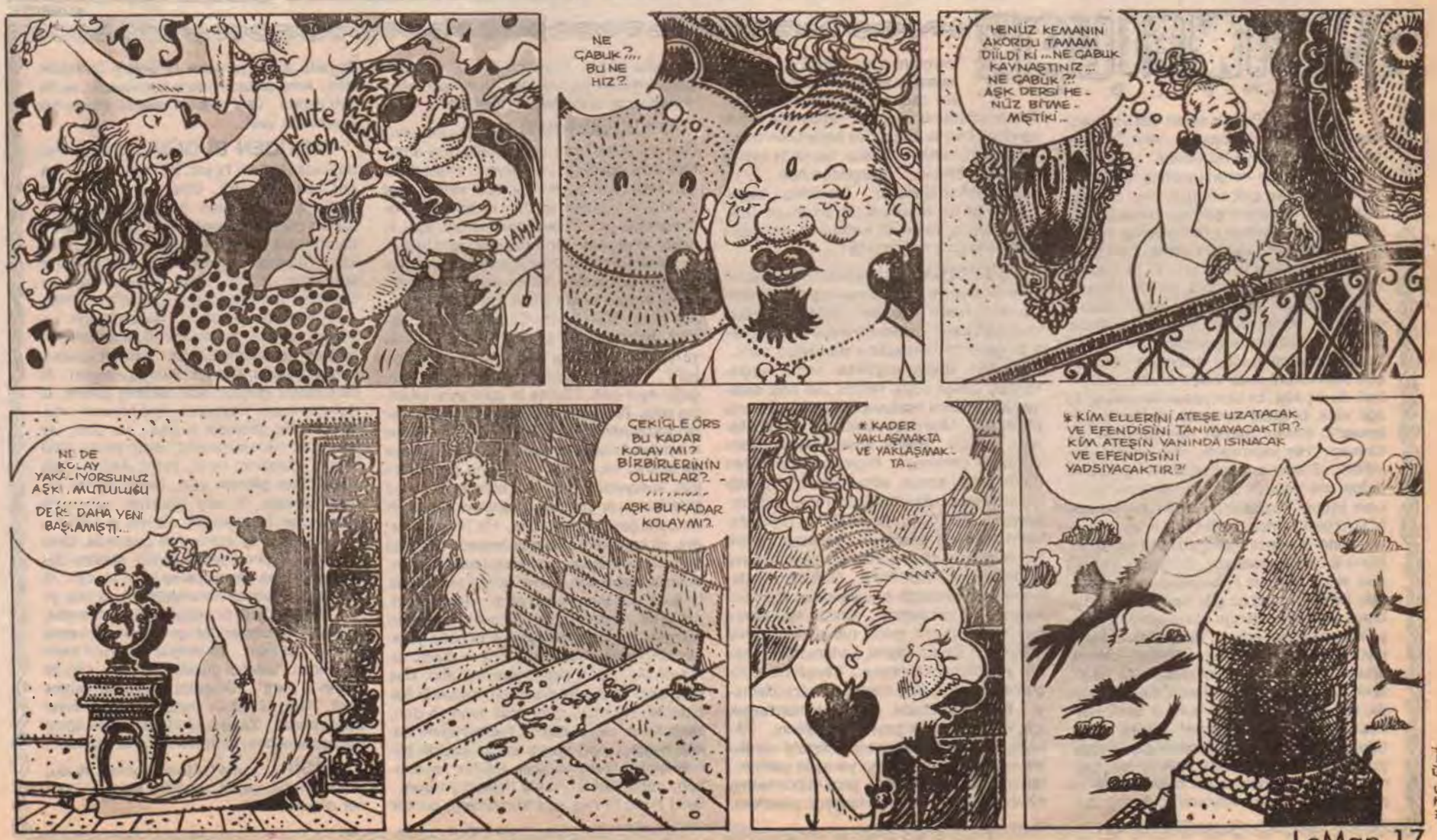

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

SÜRECEK

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N F.İ.D.A.N.

Selâm... Parlak siyah deriyle kaplı uzanıp raatlama koltuunda, yine Doktora sırtını dönüp köşeye büzülmüş, çok önemli bişiyi düşünüp sorguluyomuş havalarında, gizli bi işle çok meşgül olup oyalanmaktaydı:.. Kapattı köşedeki, küçük bi yırtın arasından gözüken pembeleşmiş süngeri, parmaklarının ucuyla kavradı; çekip, minik bi parça kopartıı oradan.. Bi iki saaniye onunla oynadıktan sonra, sıkıldı; saklayıp yoketmesi için uygun yerin aazı olduunu düşündü.. Minik süngerkırıntısını yuttuunda, aklına bişiller de gelmişti:.. "İki üç kişi beraaber yapılan işler arasında, beni en çok eğlendiren nedir biliyo musunuz Doktor!. İki üç kişi, bi kamyonun kasasına, bi ağır varili, bi kalas üzerinde yürüterek yüklemek"... Doktor Semih, samiimiyetle gülümsedi: "Hiç yapmadım, ama eminim keyifliidir"... Doktor onu rahatlatmıştı; güvenle dolup ona döndü: "Ben de en fazla iki üç kere yaptım hayaatımda. Ama inanın, çok büyülü bişii!. Önce, varilin kalası tam ortalayıp, aarlık merkezini dengelemesi gerekiyo. Bunu ilkbaşta başarıyoz. Sonra, bi kişi ordan, bi kişi şurdan, birisi ortadan felan iterken, itenlerden biri az güç kaybediyo, aarlık oraya yükleniyo, denge bozuluyo. O bölgeye koşup yardım ediyoz, denge tekrar kuruluyo. Bu aksaklıklar olup biterken, kalasın ortasına kadar gelmiş oluyoz, orda biraz, varili tutup dinleniyoz!. Sonra, hadee, haydii, hopaal. Komik olan bunnar işte!. Herkes baarıyo, bişiyler diyo!. Sanki, o an, dünyaanın en zor ve en önemli şeyini yapıyomuş gibi, herkes mutlu, birlik içinde, gayretli.. Annayan anlamayan baarşıyo, fikrini söyüyo. Daa az itip kaytaran olduunu sanmıyorum o an. Çünküo aarvaril, kalastan kayıp bi düşse, herkesin canının yanma şansı var"... Tekrar köşesine büzüldü; yırtığın genişledii yerden bi minik parça daa kopartsam mı diye oraya bakarken, Doktor Semih'in sesine kaydırdı gözlerini..." Gerçekten hoş... O an sizinle olmak isterdim"... Bu doktor, saahiden de iyi biri olmalıydı.. Bi dosttu o!. Doktorun koltuu, onun da koltuuydu, ve başka sünger kopartmadı yırtıktan...

SEVERİM:... Anahtarlık halkasına yeni bi anahtarı geçirmeye çalışıp zorlanıyor. ve tmaam acıyorken, deliğin tele oturduu, geri kalan kısmın ise kolay ve eğlenceli bi çevirme hareketine dönüştüü aanı... BARLAS... Banyo yaptıktan sonra, saçlarımdaki çokça suyu, kafamı saa sola sallayarak, saçlarımı havluyla kurulama ıslaklıına indirmeyi... Migros'ta verilen çarşaf gibi fişleri... EVREN... Hatının tüylerini ayrıp, dibini görmeye çalışmayı... Bıçaamı, reçele felan daldırdıktan sonra, akmaması için, bıçağı ekseni etraafında döndürüp reçeli ona dolamayı... MERTOL... İki tarafa bükülebilen o basit saç tokalarıyla oynamayı... Kibrit kutusunun içindeki bütün kibritlerin hepsini tutuşturmayı... MUSTAFA... Gofretleri, aralarını kremalı, çikolatalı o katlarından dişimlen ayarırık, kat kat yemeyi... Orkidin kanatlarını gövdeye tutturan minik tutkal parçalarını sökmeyi... Beyaz silgimi, kartonundan çıkanıp, yenilden sokabilmeyi... Sevgilimle öpüşürken, aazının içine sigara dumanı üflemeyi... ECE... Bakkalda, gramajı tamamlamak için kesilen küçük peynir parçalarını... FARUK... G-3 tüfeemin aazına mermiyi verdikten sonra, kurma kolunu yavaşça çekerek, mermiyi atım yataandan yere düşürmeden avucuma bırakmayı... Hergece yatarken, yastıma banyo havlumu örtüp, yanaamı yasladıımdaki yumuşaklı... Volkmeni, elimde taşıyarak dinnemeyi... HÜSEYİN...

PSİKOAYRINTI:... Birbirinin aynı olan, iki üçten fazla şeyler, öyle aynı anda, niye hoş gözükür?. On Ayrıntı mektubundan sekizinde çıkan: Elektronik saatte, saat 11.11'ken, saaniyenin de 11 olduu an "Ayrıntısındaki gibi... Sonra bulamıyom diye, bi paket kibrit alırım, dört beş taanesini korum masamın üstüne. Dört kutu bibrit.. Yarıyana. Hoş duruyolar... Ya da poşet kaave. Altı taane kırmızı poşet güzel durur yanyana.. Alla allaa!. Niye yav!.. Çocukluktan mı kalma?. Saçmasapan bi sürü şeyimiz olurdu ya?. Çok olsun, aynı olsun da, ne olursa olsun!.. Yuro 96 çıkartmaları almıştım; tabi çoğu aynı çıktı. Elimde bi sürü aynı çıkartma oldu. Birazını, buzdolabının kapısına felan yapıştırdım... Ama haalâ aynı var.. Sanki o aynıları faztalaştırırsam, çok özel bi şeye mi saahip olcam ne... Çalışma gecelerim için, kuruyemişçiden eve, elimde üç taane birbirinin aynı çikolatalı gofretlen dönerken de aynı şeyi hissediyom.. Ha bi kere de, eve, iki taane üçlüprizle gelmiştim. Güzel bi andı.. En komii ise, daa önce baasetmiştim: Bi yerde çalışırken, elime, bi koli ped düştü. Bi sürü, yüz taane felan ped!. Hepsi birbirinin aynı!. Anlaşıldı gibi: Birbirinin aynı olan o şeyler: garip, aynılıklan pek bi boka yaramıycak, komik eşyaalar olunca, o duygu biraz oluyo... Dört poşet kaaveyi alıp, baş parmaam ve işaaret parmaam arasında tuttuumda, bi tarftan dört, öbür taraftan dört, sekiz kenar deydi etime.. Parmaklarımı bükülüp oynatıp, dört poşeti eşit bi şekilde birbirlerinden çıkıntı yapıcak şekilde kaydırırken, sekiz kenarı haalâ hissediyordum.. Belki bunu bi beş saat sürdürsem, günlük hayatta işime yarıycak bi anlam üretebilirdim.. Ama onnarı içmem gerekiyodu, ve ikisini açtım!.. Ölüp gidcez, daa bi anlam bile bulamadık yav!..

ESKİDEN Bİ GÜN:... Metiin!. Fırına kadar gidiver bi ya!. İki hamur aliver bana!. Hadi güzelim!.. Ulaan, en nefret ettiim sesleniş, bu!. Metiin diyişinden anmıyom, buram buram yalakalık kokuyo.. "Güzelim" diyo bi de!. Aazını da yamıltıyo onu derken.. Güzeliim!.. Çok belli, hiç de inanarak söylemiyo... Eh be yaani, tam da maçın ortasında!.. Gidicez, başka çaaresi yok.. Hatırı sayılır komşulardandır.. Gidicez ama, kesin ben çıkınca başkasını alcaklar takıma, gelince de sokmıycaklar.. Zaaten istemeden almışlardı, karambolden girmiştim.. Bi de baazen, güçsüz olan takımın yanına, bi kişi daa fazla, haybeden jest hesaabı verilensem, hiç giremem bi daa.. Ver ulan, ver parayı! İki hamur demek!. Gidip alalım mına koyım!. Baazıları vardı, yırtık: Adam ciddii ciddii, "Ben gitmem yaa!. Banane yaa!. felan diyebiliyo.. Bi kere gidersen, artık sana bulaşıyolar. Mına koyım!.. Böyle bi sürü küfür ediyom ama, soora, yola çıktımda, biraz raatlıyom, ilginç şeylere bakıp, sinirimi daatıyom, hattaa yavaş yavaş keyif alıyom.. O hamur dolu poşeti mıncıklamak hoş olur yine.. Belki, büyük bi köpek, güzel bi araba, güzel bi kız, otobandan geçerkene bi kaaa görür , bakarım... Bi misket bulurum belki de yolda... "Saağol güzelim; tamam, sen de kalsın o para"... Güzelim deme be yalaka karı!. Hem, bi küçük paket çekirdek alınır bunla ancak.. Zaaten sinirliyim, yolda ilginç bişii göremedim, bi de sen Güzelim deme!.

BİŞİ:... İsmail; Nazlı; Ayhan; Kutlu; onnar iyi diil, veyaa yapıldı... Hadi iyi günler diliyom ben!..

Akşamsefası

LM MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

AYDIN MISIN?

Sana "aydın" diyorlar. Ama ben yine de soracağım: Gerçekten öyle misin?

Uluslararası düşünce ve sanat adamlarının toplantılarında sana ayrılmış bir sandalye hep var. Kitapların birkaç dilde basılır. Şiirlerini, türkülerini Avrupa'larda, Amerika'larda bile tanıyanlar vardır. En azından siyah-beyaz baskılı ciddi yabancı gazeteler, bir kez olsun " Türkiye'nin durumu" üzerine fikirlerine basvurmuştur. Ama ya sen? **Aydın mısın?**

Her gün -ya da haftada birbasındaki köşende satırlarını okuruz. TV'lerde sohbetler, yorumlar yaparsın. Zekice espirilerinle, eleştiri oklarını ince alayı değeri yakar. Edebiyat ya da müzik üzerine yazdıkların hayli dikkate değer. Sen, Türk diline önemli katkılar yaptın.Senin adını önemli birkaç eleştirmenin arasında sayarlar. Ülkede yaprak kımıldasa, birçok kişi "O ne diyor? diye önce senin yazılarına bakar. Ekonomi, edebiyat, siyaset, dünya haberleri, her türlü müzik, filoloji, psikoloji, felsefe, daha aklımızın erdiği-ermediği insanlığın ürettiği ama henüz bir çoğunun nasiplenmediği kültür değerleri senden sorulur. Ama ben sorumu yine soruyorum: **Aydın mısın?**

Hani bir Fransız profesör vardı, Cezayir'deki Fransa terörünü protesto etmek için cüppesini kürsüye bırakıp istifa eden... Yanılmıyorsam, ilk senin köşende okumuştum bu öyküyü. İnsan oldu mu böyle onurlu olmalı demişdin. Satırların, kısa-çarpıcı cümlelerin hala gözümün önünde. Senin mevkin, kariyerin,cüppen, kürsün yok mu? Yok mu kıracağın bir tükenmez kalemin? Sesin de mi yok senin? Sen... **Aydın mısın?**

Nazi Almanya'sında bir papaz varmış. Hatırlarsın; "önce komünistleri götürdüler, sustum. Sonra sosyalistleri, radikalleri, demokratları, yahudileri.. Sıra bana geldiğinde ses çıkaracak kimse kalmamıştı." diyordu ya. Ne de güzel çizmiştin bu öykünün karikatürünü. Sıra sana gelmedi mi? Var mı bir garanti belgen, dokunulmazlık zırhın? Yüksek mevkilerde sıkı bir dostun falan? Varsa bile emin sayılmazsın. Belki dün falan ilin DGM'sinde bir davan vardı yazdığın 3-5 satır için. Senin yoksa dostlarının vardır mutlaka. Sen huzurlu ve rahat mısın? **Aydın mısın?**

Öyküleri yazmak kolay, yeni öykülere konu yaratmak zor... Sen çok yazdın. Biz senin yazdıklarını okuduktan sonra karanlıktan ışık, çirkeften onur süzmeğe giriştik. Sen onuru üretiyor musun? Sahi sen **aydın mısın?**

Bilmem, okudun mu mektubumu buraya kadar? Yoksa imzasına bakıp "Yine mi cezaevleri?" dedip attın mı çöpe? Kızdın mı sana "sen "diye hitap ettiğim için. "Bu haddini bilmezin haddine mi düşmüş beni yargılamak?" diye düşündün mü?

Sana zindanları anlatmayacağım. Yarısı yalan yanlış da olsa, gazetelerin verdiği haberlerden anlarsın buranın halini. Televizyon haberleri bile gösteriyor ak saçlı analarımızın başlarından Ankara sokaklarına sıvanan kanları. Hiçbirinden olmazsa sizin camiada "mapus yatan" çoktur. Aç bir telefon sor birine, eksik de olsa anlatır buraları.

İnsanlarımız ölüm orucunda. 50 günü geçiyor ki açlar. 1980'lerde Diyarbakır, Metris, Sağmacılar, İrlanda zindanları gün gün eriyerek ölen onurlu insanları tanıdı, sen de bilirsin. Ama yanlış anlama. Şikayetim yok ölümüne direnmekten. Onur denilen yiğit kuş, başeğmez çiçek ölümlerden doğuyor bugünün dünyasında. Ve ölümlerde yaşamı yaratmaktan göğsümüz kabarıyor 96'nın Türkiye'sinde.

Benim sorularım senin "aydın" kimliğine. Böyle diyorlar sana. Bak Rifat ILGAZ ustanın ölüm yıldönümü de geçti. Onun sözleriyle soruyorum sana: **"Aydın mısın?"**

Cüppelerini bırakan profesörler, "Satmaktansa kırarım bu kalemi" diyen gazeteciler, Bruno'lar, Galile'ler, Kubilay'lar, Pir Sultan'lar, ve diğerleri, isimlerini benden daha doğru ve çok sayabileceğin tüm bu tarih olmuş kişilikler... Ya sen? Kör müsün, sağır mı? Sökmeyecek misin artık ağzındaki bantları?

Sesini duyar gibiyim: "Ben köşemde yazdım bu konuyu", "Ben de duyarlıyım cezaevlerine", "Siz teröristsiniz ama insansınız, böyle olmamalı".. Tamam, belki yazdın iki satır, yazdın 3-5 gün. Yetti mi? Yarın cesetlerimizle tarih yazılırken sormayacaklar mı sanıyorsun sana "Ne yaptın?" diye? "Yazdım ya!" mı diyeceksin? Ak saçlı şehit analarını ikna edecek mi sözlerin. Geçtim onları, bir vicdanın vardır senin de. Ona, o en büyük yargıca ne diyeceksin? "Aydın" mı diyeceksin kendine?

Yok mu senin karanfilin? Yok mu senin bedenin? Yok mu senin sesin, avazın, çığlığın? Bak 60 yaşındaki anamın bile senden çok çıkıyor sesi. Bizim ölüm kararlılığımız kıtalar ötesinden yankı yapıyor. Ne köşemiz, ne gazetemiz, en kürsümüz, ne mevkimiz, ne anıldı mı durup düşünülen isimlerimiz var bizim. Ama istedik mi deliyoruz medyanın gündemini.

Karayeller senin de kapını çalar. Sel suları bastığın toprağı dönüm dönüm sürükler ayaklarının altından. Büyüyen karalığa sen de yem olursun. Susma! Rıfat ILGAZ usta "Aç iki kolunu korkuluk ol!" diyor ya. Susma ki göğsünü kabartıp **"Evet, aydınım!"** diye cevap verebilesin tarihin sorgusunda.

Buca Cezaevi'nden DHKP-C'li ölüm Orucu Direnişçileri: Bernar SATAR, Yusuf SARP, Nevzat KALAYCI, Mehmet GÖÇEKLİ, Ali TEKE, Gülten IŞIK, Zeliha KOYUNPINAR, Yasemin CANCI

Merhaba,

Leman dergisinin toplumsal işlevini bilmeme karşın, şimdiden söylemeliyim...

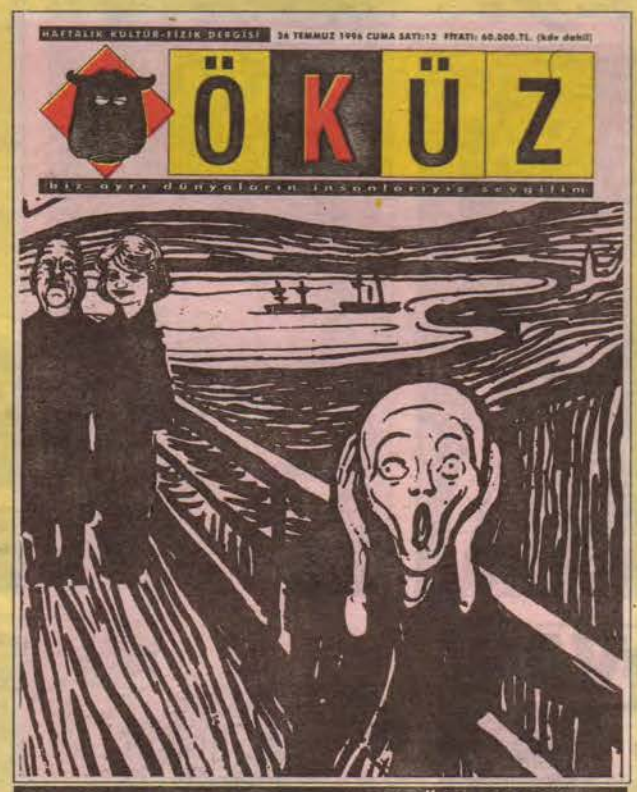

12.SAYISI TÜM SATIŞ NOKTALARINDA

Oysa kahkahalar başlangıç ve bitiş itibariyle tamamiyle bireysel eylemlerdir. Yani okuyucu, bir mizah dergisini, diğer bazı maddi ihtiyaçlarını karşılarmış gibi satın almamalı.

Bence Leman Dergisi, okuyucularını içi boş çuvallar oarak bellemiş,; onları yetiştirip toplum içine sokmak gibi bir çabalarına girişmiş, ve sanki biraz da solcu olmak zorunda tıpkı diğerleri gibi büyüme hevesiyle yanıp tutuşan bir ekonomik kuruluştur. Zavallılıklarıyla ün yapmış, kendi de promosyonlu gazeteler gibi, okucularına bilmem kaç sayı sonra sanki çağdaşlaşacaklarını, sıradışılaşacaklarını müjdeleyen bir halleri vardır.

Yaşadıkları yerde, devrimcilik, uzun saçlılık, kitap okuyor olmak arabesk dinlemiyor olma, hatta kadınsa pantolon giyiyor olmak gibi vs... tırışkadan sebeplerle marjinalleşmiş, ikinci kalite yurdum insanlarının bir alt kültür ürünü, yani belki de yeni arabeskleridir, Leman dergisi artık...

Ben ve yakın menzilimdeki insanların zaten konuşma dilleri, Leman dergisinin çok üzerinde bir dildir. Bu bir övünç teşkil etmiyor tabii ki... Aslında ben herkesin böyle olduğunu düşünüyorum, en azından düşünmek isityorum. Kendilerini Leman'ın o haftaki espri kuruna endekslemiş, Leman taşımanın otobüste, yolda, kantinde, kafede vs. her yerde, her türlü nimetlerinden faydalananların, köpek gezdiren abazanlardan, bir farkı kalmadığı şu günlerde dediğini çok merak ediyorum doğrusu.

Sonuç olarak Leman dahil herkesi selamlıyor;

Leman endeksli konuşmaya, danışıklı gülüşmeye, Leman markacılığına ve vesaireye "HAYIR" diyorum.

H.Hüseyin Hekim
Engindere San. Sit. No: 18 53020 RİZE

***

Bu gece yazmak istediğim daha doğrusu başkalarıyla paylaşmak istediğim çok şey var. Çünkü bugün Buca Cezaevi'ne gittim. Yaş ortalamış 20-25 olan onlarca insanı gördüm. Ve bugün insan olmaktan ne kadar utandığımı anladım.

İsimleri önemli değil.

-20 yaşında Tıp Fak. 2'den alınmış. Açlık grevlerinde zayıf düşmüş bir bedeni, yukarıdan vuran ince güneş sızıntısını aydılattığı umut dolu yeşil gözleri, sürekli konuşan bir bilinci var. Sanki tüm toplumun susmasına inat anlattıkça anlatıyor.

-23-24 yaşlarında inşaat müh.'de okurken alınmış konuşurken türkü gibi konuşuyor. Grup Yorum'a şarkı-türkü vermiş. Gitardan, bağlamadan, flütten konuşuyor. Belki o da ölecek ama yaşama ve müziğe olan tutkusunu son nefesinde bile yitirmeyecek biliyorum.

-30 yaşlarında başka biri 2-3 yaşındaki oğlu gelmiş. Ağzına şu doldurup babasıyla arasında set oluşturmuş cama fırlıtayor. Babası su yüzüne gelmiş gibi yüzünü siliyor ve son perde çocuğun o tatlı gülümseyişi...

-17-18 yaşlarında Karataş Lisesi'ndeyken alınmış. 1yıldır cesaevinde. Demir parmaklık ve cam perde arkasından bakan gözleri ışıl ışıldı. Sol elinde tuttuğu sigarasının dumanı kirli cama çarpıp yüzünde dağıldığı zaman bile o ışıltı kayboymuyordu. Ve eve geldiği saatler olmasına rağmen baktığım her yerde o gözleri görüyorum.

-23-24 yaşlarında Tıp Fak. 4'den alınmış. Şu an ölüm orucunda olan 200'ün üstündeki insanlardan biri. Düşünün lütfen düşünün bir insan ölecek ve biz tarih suratımıza tükürürken ne diyeceğiz?

Daha nicelerini anlatabilirim. Ama ne olur birşeler yapalım, onları analarıyla başbaşa bırakmayalım. En azından gidip onları bir defa görün. Açıktan konuşamayacak halde olanları görün. Yarın ölümler olduğunda kendine demokratım, insanım diyen herkes suçlu sayılmayacak mı?

Ben olanın düşüncelerine katılmıyorum. Belki yaşamdan beklentilerimiz de farklı ama yüreğim yanıyor, kendine insanım diyen herkes de benim gibi düşünüyor olmalı. Bu gençler ölmemeli. Bi çığlığa duyarlı olmaktan öte birşeyler yapılmalı. Herkesin (En korkağından en cesuruna kadar) yapabileceği birşeyler vardır. Bir yerlere mektup yazalım, telefon açalım, olayları sürekli takip edip ilişki kuralım. Analarına, babalarına maddi-manevi yardımda bulunalım. Hergün konuştuğumuz onca gereksiz konu yerine onlar için ne yapabiliriz tartışalım. Belki kılımızı kıpırdatmamız ölümleri önleyecek.

Leman'ı kapattıktan sonra üzülüp yatağınıza süzülmeden önce. Bir beste yapın, bir şiir, bir öykü yazın. Onları destanlaştırın. Sonra bu yaptıklarınızı yüreğinizde kanatlanmaya hazır barış ve özgürlük güvercinlerinin kanatlarına bindirip yollayın onlara. Unutmayın o ışıltılı gözler hala bana bakıyor.

Özgür

244. Sayıdaki EYLÜL'e,

Birileri yüzünden uyuşturucu kullanıyor, yaşamdan nefret ediyorsun. Ben de ailem yüzünden kendimi değersiz, kirli, kullanılmış, sevilmemiş, hiç hissediyordum. Ama olayı çözdüm. Yani aile olayını çözdüm ve aştım. Ve ne kadar değerli ve önemli olduğuma kendi kendime karar verdim. Bütün olay gerçekleri görmede yatıyor. Duygusal diil gerçekçi ve aktif olmak gerekiyor. Ve zayıf değil, GÜÇLÜ olmak gerekiyor.

Olanlar senin hatan değil, başkalarının hatası ve hatalar sonsuza dek kalmamalı, düzeltilmeli; düzeltilir; mümkün. Böyle durularda yakınmak, uyuşmak çare değil, ÇÖZÜM lazım.

Kendim bulup ulguladığım ve sonuç aldığım çözümü yazıyorum. Ancak olaylar seninkiyle birebir değil, daha değişik, yani istenmeyen evlat olayı. Ama bu acıyı çok iyi bilirim, tahmin edebiliyorum.

ÇÖZÜM

AŞAMA 1: Olayın analizi ve tahlili yapılmalı. Aile niye kurulur? Niye çocuk yapılır? Bir erkek ve dişi doğa kanunu, vücut hormonları baskısı nedeniyte birbirini beğenir, açık olur, birbirlerine uygun olup olmadıklarını anlamadan yıldırım hızıyla evlenirler. (beyinsiz evlilikler) ve cinsel birleşmenin doğal sonucu, çocuk olur. Olay bu. İyi anneler babalar çocuğunu sever, geleceğini düşünür. Kötü anneler babalar ben kısır değilim diye haz duyar. Ve tabii evlilikleri bir noktada tıkanır ve boşanmalar olur; olan çocuklara olur. Ve sağlıksız, eğitimsiz, sevgisiz büyüme; uyuşturucu, bunalımlar ve intiharlar.

AŞAMA 2: Bu durumu kabullendikten sonra cesaretlenip, kendini toparlayıp, o kişilere verdikleri zararlar direkt yüzlerine söylenmesi ve rahatlama.

AŞAMA 3: Bu zarar veren kişilerden uzaklaşma ve görüşmeme.

AŞAMA 4: Bu kişiler ve olayları, en etkili ilaç olan zamana bırakıp, unutmak, halızadan zamanla etkilerini silip atmak.

AŞAMA 5: Temiz hava, yürüyüş, sık sık ılık duş, dengeli beslenme, iyi birkaç dost, iyi bir sevgili, iyi kitaplar, televizyon, dergı, gazete, sinema. Kendi ruh ve fiziği besleyip, korumak için. Yaşam enerjisi almak için.

AŞAMA 6: Öğrenimi, tahsili tamamlamak, özellikle üniversiteyi bitirmek ve İngilizce öğrenip, iyi gelirli bir iş bulmak. Bunlar olunca iş bulmak zor olmuyor.

AŞAMA 7: Bunlar olunca doğal olarak, evlilik düşüncesi, doğru kişiyi bularak, aile ve çocuklar.

İşte güzel hayat bunlardan sonra başlıyor. Umarım bu zor aşamaları geçer ve mutlu bir hayat kurarsın, çocuklarını seversin.

İmza: KAFASI BOZUK

Sevgili okurlar; gönderdiğiniz mektupların okunaklı olması, enaz içeriği kadar önem taşımaktadır. Lütfen mektuplarınızda elinizden geldiği kadar imla kurallarına ve okunaklı olmasına dikkat ediniz. Şimdiden teşekkürler.

Dizgiciniz Cebo

Sayı: 246 28 Temmuz 1996 Pazar

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Kutlu ESENDEMİR

Yazar ve Çizarler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mahmut ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Salçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Altay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Gelip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tomer ULUKUÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarımı:** Murat YÜCEŞAN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Güneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/**

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 550 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

LEMAN T-SHIRT SATIŞ NOKTALARI: Boomerang Erenköy ● Boomerang Carrefour-Ankara ● Ons Jeans Kızılay / Ankara ● Coast Alşancak / İzmir ● Podyum Giyim konyaaltı / Antalya ● Messağe T-Shirt Bodrum / Muğla

LEMAN ÜRÜNLERİ DÜKKANI: İSTİKLAL CADDESİ BEYOĞLU SİNEMASI PASAJI NO:140/87 BEYOĞLU (Ayrıca Leman kitaplarını ve 1-2.sayı hariç mevcut Leman ciltlerini buradan temin edebilirsiniz)

MobyPick

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

Arşamsepası

4 Ağustos 1996 Pazar... Sayı: 247... 50.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

BUNLAR SADECE ORMANLARI DEĞİL TÜRKİYE'NİN HER YANINI YAKARLAR.

Her yaz bu ülkenin yeşili yanıyor. Binlerce hektar orman bilinmeyen eller tarafından yakılıyor. Hiçbir önlem alınamıyor. Ne yanmadan önce ne de yanarken müdahale edilemiyor.Ağaçlar, otlar, sincaplar, kuşlar, börtü böcek, doğa cayır cayır kavruluyor. Her yaz bu ülke biraz da bu tarafından eksiliyor. Şimdi Marmariş yanıyor. 40 yıl sonra eski halini alabilecek koca ormanlar kül oldu. Bu ormanları kimler yakıyor. PKK mı, büyüteçle oynayan çoluk çocuk mu, mangal yapıp söndürmeyen ya da araziye izmarit atan gerizekalılar mı. Kuşkular Arazi Mafya'sının üzerinde yoğunlaşıyor. Ne masum bir gerizekalılık, ne hain bir PKK kumpası. Marmaris ve çevresinde günlerdir devam eden orman yangınlarının çıkış nedeni konusunda resmi bir açıklama henüz yok. Ancak sahillerdeki arazi mafyasının binlerce hektarlık ormanlık alanı yakabilecek kadar ileri gittiği belirtiliyor. Muğla Valisi Cemil Serhadlı, "Yangını çıkaranları biliyoruz" dedi. Ege-Koop. Genel Başkanı Hüseyin Aslan ise "Arsadan rant elde etmek isteyenlerin varlığını ve bunların orman yakabilecek kadar ileri gittiklerini görmeliyiz. Bunlar sadece ormanları değil Türkiye'nin her yanını yakarlar dedi. Çocuklarının yanmasına seyirci kalan bu ülke, ormanlarının yanmasına engel olabilir mi?..

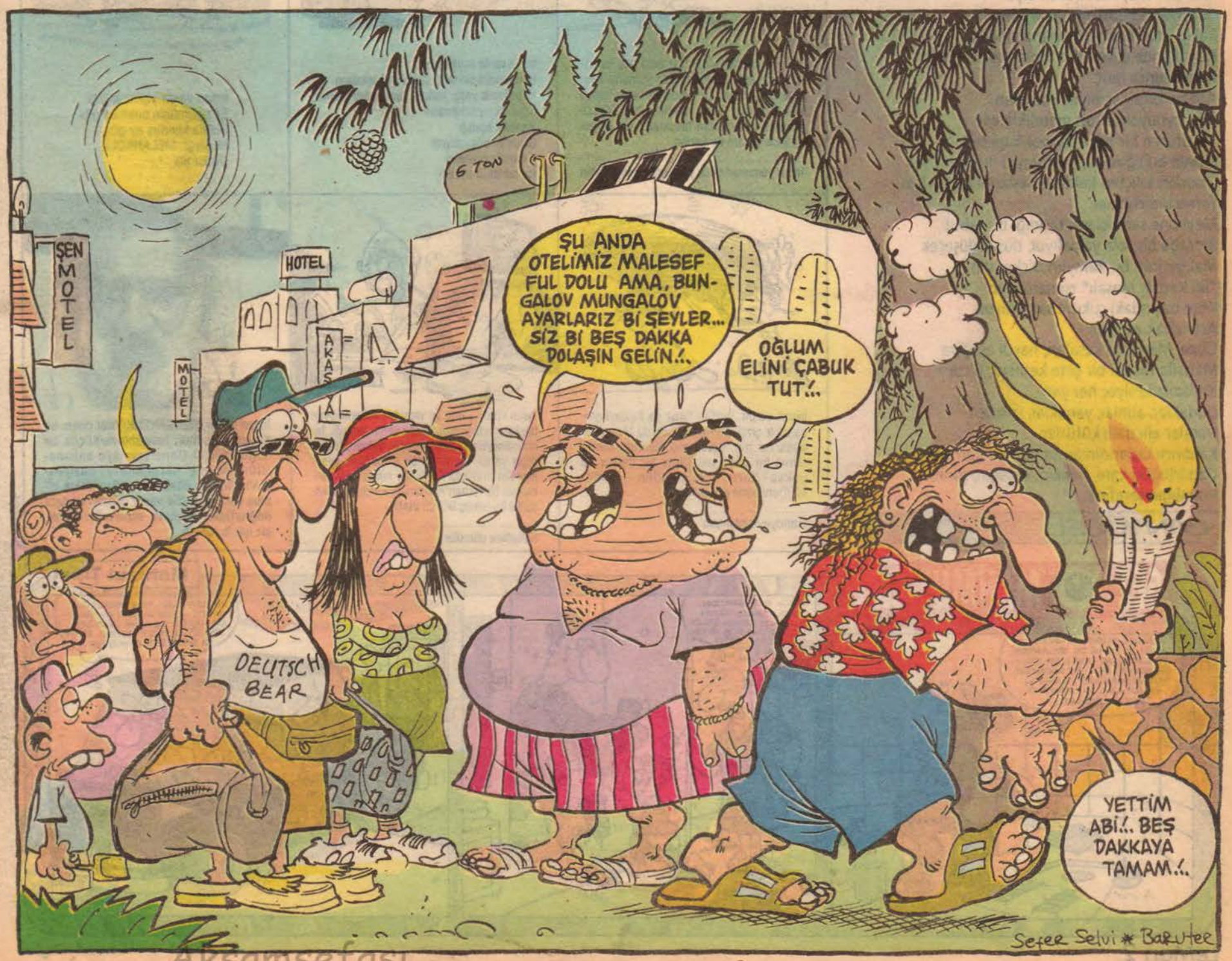

Akşamsefası

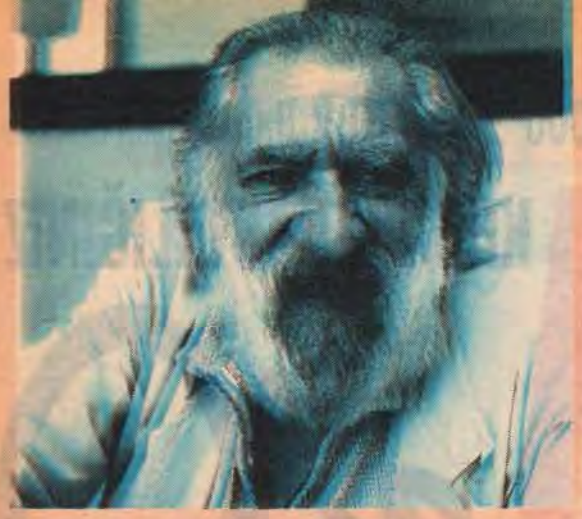

Pazarlardan bir pazar, sokaklardan bir sokak

Aydın Çubukçu'ya ithaf edilmiştir.

Ağır bir söz yarılmış da sanki şarkından
Ortada kalubeladan kalma bir arnavut kaldırımı
Kimi kör kimi şaşı iki sıra er, iki sıra surat
Sivilceler, çiçek bozukları, taş izleri, jilet yaraları
Kadınlar oturuyor eşiklerde,
kocalarını çekiştirerek
Göğün sulusepkenle kistiklenmiş
Mavisini örüyorlar kazak diye
Çocukların hepsi Yılmaz Güney
Rakip istemedikleri için mahallede
Kendilerine çekiyorlar tahta tabancalarını
Kahve hınca hınç
Ağzını bıçak açmıyor kimsenin
Kılıç oynuyorlar son metelikleriyle
Yel üfüren bir herif dalıyor kapıdan
Birinin kulağına birşey fısıldayıp dışarı fırlıyor
Öbürleri kılıçtan kaldırıp başlarını bir an için
Sonra indiriyorlar
Meyhane sarhoşların taşıdığı bir tabut
Bir sağa bir sola yalpalıyor, düştü düşecek
Mal getiren bir kamyon Dickens'in
"İki Kentin Masalı" romanından
Köşe başındaki çukura savruluyor
Art kapak açılıyor
Güzel Marmara kasaları, haydi aşağıya
Mahalle talimli bir çete kesiliyor bizden
Kıpkızıla kesiyor her yan
Dudaklar, alınlar, yanaklar, üstbaş
Naralar allı dallı küfürler
Kaldırım taşlarının arasından bir kan akıyor
Özgürlüğün kanı, hakkın, emeğin, şarabı
İnsanlığın şerefine.

CAN YÜCEL

İNSAN VARDIR

Alp Tamer

İnsan vardır dalga sesi
Aşındırır kayaları
Bir miktarda iz bırakır
Düşkünlüğü:Özgürlüğü
Belki de bundan dolayı
Matbaya yakınlığı

İnsan vardır bıçaksırtı
Ölümlerle beslenir
Kabilin soyundandır
Diğer adı: insan olmanın utancı
Eskiciler dahi almaz onu
Hurdalığa dökülür

İnsan vardır hastalık
Ruhu bezbat frengi
Senden benden sağlamdır, lâkin
Ödünç çalışır kalbi /ki böyleleridir
Ameliyatlarda, beyinlerinde muska unutulan
-Doktorl nn söylediği-

.....

Kabristana defnedilir

İnsan vardı bilmece/Yaşar beşi beş kuruştan/Kırılır günün birinde beş yumurta peşpeşe/Altı çıkmış bir sepetten nedir geriye kalan?/-Önce tavuk mudur çıkan,/Yoksa yumurta mıdır çıkan tavuktan?-/En büyük bilmece yaşam ve zaman

.....

Altıncı yumurtadır hep yaşamdan geriye kalan

İnsan vardır hayli nemrut
İlkin kendini sevmez, sonra da başkaların
Kabuğunda yaşar korkak, korkaklığını bilemez
Kendi duyarsızlığınadır
İnsanakızgınlığı
Gülmeye bile yabancı
-Uzaylıdır b yleleri
İçe dönük antenleri-

İnsan vardır yokmuş gibi
Söz gümüşte susmuş gibi
Buluta kanmış ay gibi
Mesleği: MELANKOLİ
(Nakarat)

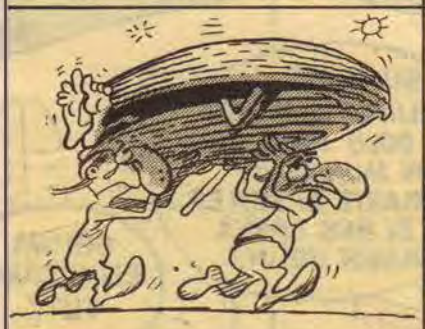

İnsan vardır, sır/Sır; biraz da huzur/Aşınca ufuk çizgisini/Rotası belirsiz bir yolculukta/Yol mu, yolcu mu bilinmez/Demir atmış bir gemi mi./Dipte bir define mi yoksa?/Sırrı kendinden menkûl/Denizlerin ortasında

.....

İstiridyeye gömülür

İnsan vardır yarım ve yamalak/Mütemadiyen başkalarında yaşamak /Bir filmin jeneriği, bilemediniz/Bir kitabın yarısıdır yalnızca/Ya da diğer yarısı, bitmemiş bir şiirin/Alnını yaşar sayfalar arasında/Beklediği, henüz yayınlanmamış bir romanı/Kahramanı kendisi; yazansa/59'da ölmüş BORİS VIAN!

.....

Sahaflara gömülür

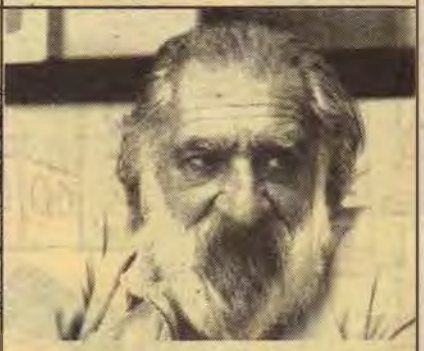

İnsan vardır, RENGAHENK/Yıllar önce, bir Köyenstitüsünün bahçesinde/Küçük bir söğüt fidanı/-Dönersermaye bahane-/Gün gelmiş serpilmiş / Kuzguncuk'ta/Boğaza dökülmüş dalları/Gölge olmuş koccaman/Bir vapur geçmiş boğaza doğru/Dallar okşamış vapuru/Serinlemişiz işte o zaman

Sürecek...

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Leman

Ölüm oruçlarında 12 kişinin kaybını kaybetmesi ve aydınların müdahalesi, arabuluculuktan sonrası eylemle son verilmesi; kirli savaşa, on binlerce gencimizin, insanımızın toprağa düşmesine, kaybedilmelere, yargısız infazlara, Cumartesi annelerine yapılan zulümlere karşı toplumsal barış umudu doğurdu. Burada en büyük ve etkili rol ise annelere düşüyor. Üçer, beşer Beyoğlu Galatasaray Lisesi önünde toplanıp sessiz çığlıklarını çığ gibi büyüten Cumartesi Anneleri'nin getirdiği sesin etkisi çok geçti oldu. Şimdi Savaşla çocuklarını kaybeden annelerin sesleri de bu sese eklemleniyor. Şimdi, barış, genel af, diyalog konuşuluyor.

Promosyona sınırlama geldi. TBMM'de kabul edilen tasrıya göre aürell yayın kuruluşları kültürel promosyonlar dışında, araba, çamaşır, bulaşık makinesi, tabak çanak vb. gibi promosyonlar yapamıyacak. Medya karar sonrası ayağa kalktı.

İTO'nun girişimiyle başlatılan Doğu Holding projesi sonucu, Patronlar Güneydoğu'da GAP'ın yaratacağı büyük rantlardan pay almak, Avrupa Fonu'ndan gelecek kredilerden yararlanmak için kapışıyor.

Edebiyatçılar Derneği Ecevit'i, 12 kişinin ölümüyle sonuçlanan ölüm oruçlarındaki tavrı nedeniyle şairlikten azletti.

DEMİREL Devlet olmanın şiarı devlete karşı çıkanlara zeytin dalı uzatmak değildir.

ŞEVKET KAZAN Kandil Zalimi

ERBAKAN Dönek

Asgari ücret Askeri ücret

ECEVİT Ölüm orucu duyarsızı şair

Karikatürcüler Derneği'nin düzenlemiş olduğu Nasreddin Hoca Karikatür Yarışması sonuçlandı. Yarışmada bir de Leman Özel Ödülü vardı. Rusya'dan Semeranko Vladimir meslektaşımıza verdik. Helali hoş olsun.

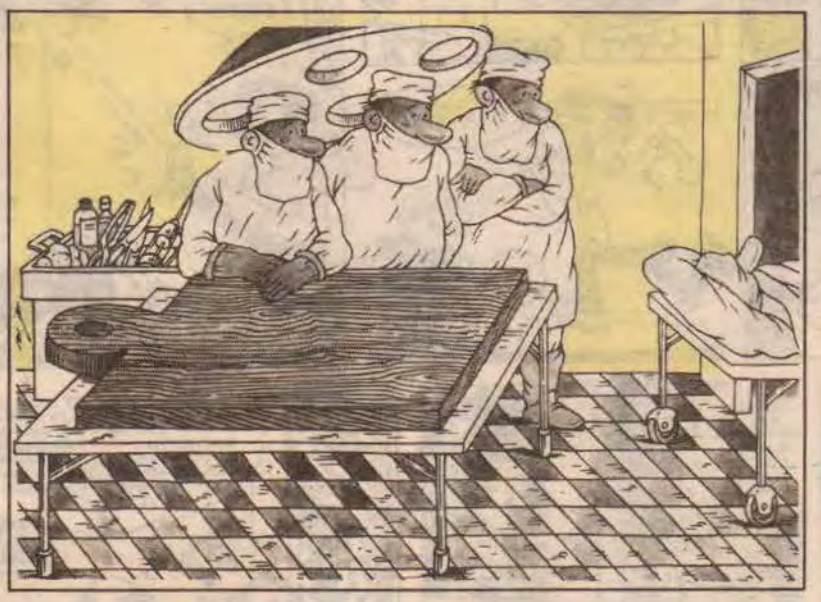

Asgari ücret belli oldu. Net...

HAFTA SONU NE YAPAK?

✍ yaşar kemal: **"her öldürülen mapusta birlikte insanoğlu vicdanında türkiye bir kez daha ölüyor. bunu insanoğlu hiçbir zaman bağışlamayacaktır. bir milletin onuru, toprağından daha değerlidir."**

✍ ismail beşikçi'nin DGM'deki lakabı: **"iflah olmaz odam"**, almış!.

✍ **carry grant** da ajanmış!.

✍ uluslararası çalışma örgütü'ne göre kadınlar erkeklerden yüzde 25 daha az ücret alıyor!.

✍ nüfusumuz artık daha yavaş artıyormuş!.

✍ adalet ağaoğlu: **"aybaşıyımdır mesela ya da belki annem soğukalgınlığıma karşı sarıma yaka sürmüş, üstüne de eski küçük bir havlu kaymuştur. ya böyle bir ceset olursam? yaa, insan ölecekse böyle ölmeli. sefil bir halde kusmuklar içinde değil, böyle mis gibi yatağında"**

✍ **can yücel** gözünden kataraktı ameliyatı oldu.

✍ gazeteci **uğur mumcu**'nun eşi **güldal mumcu**, mumcu suikastiyle ilgili olarak 42 aydır hiçbir ciddi ipucu bulunamaması gerekçesiyle milli savunma bakanlığı'na dava açtı!.

✍ **otaki ryuukaki** öldü!.

✍ **belki de bunlar**, karikatür, mehmet ali türkmen, iris yayı! **bir son çiçek**, öykü, julio cortazar, çevrinihal yeğinaboli, can yayı. **yanlış parmak**, günük 1992, salâh birsel, adam yayı!.

✍ **"yazmadan basmaya, müteferrika, mühendishane, üsküdar"** konulu sergi 2 ağustos'a kadar yapı kredi sermet çifter kütüphanesi'nde!.

✍ **"...vermediğiniz şeyi olamazsınız. vermeniz gerekir. devrim'i satın alamazsınız. devrim'i yapamazsınız. devrim olabilirsiniz ancak. devrim ya ruhunuzdadır ya da hiçbir yerde değildir."**, (mülksüzler, ursula k.le guin)

✍ ve **ÖKÜZ**'ün tiraj her hafta bin'er bin'er artıyor! sonbahara doğru 40, 50 bin tiraja ulaşacakmışız gibi görünüyor! hayırlısı! bu müthiş ilgi ve alakanız bizi nasıl mesut ve bahtiyar ediyor bilemezsiniz!. beraber ve herkesin gözü önünde bu ülke'de bir yapılmazı, bir olmaz'ı daha gerçekleştiriyoruz! bir sürü yeni **ÖKÜZ** yazarı çıktı mesela, hem de **ÖKÜZ**'ün kendi okurları içinden! evet, biz tartışmıyoruz, yapıyoruz! evet biz, olmazı, yapılmazı düşlüyoruz, düş kuruyoruz ve oluyoruz ve yapıyoruz! heyt üfen bize bel. biz neymişiz be abi!. sevgilerle!.

MANSUR ŞEBBOY

(tartışmaz yapar)

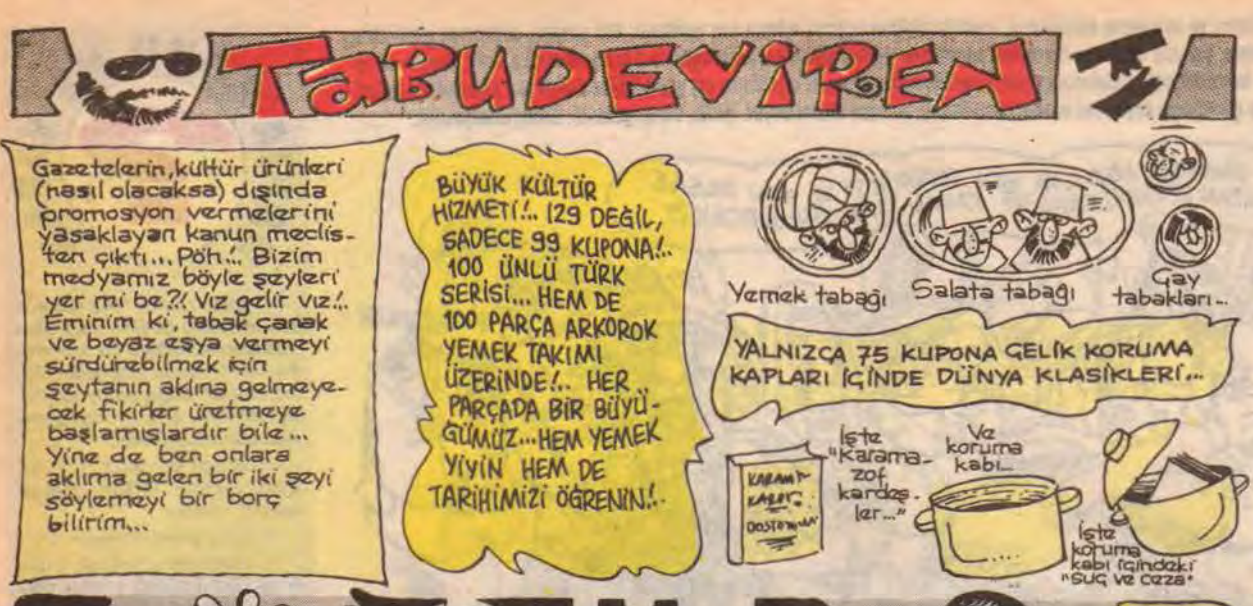

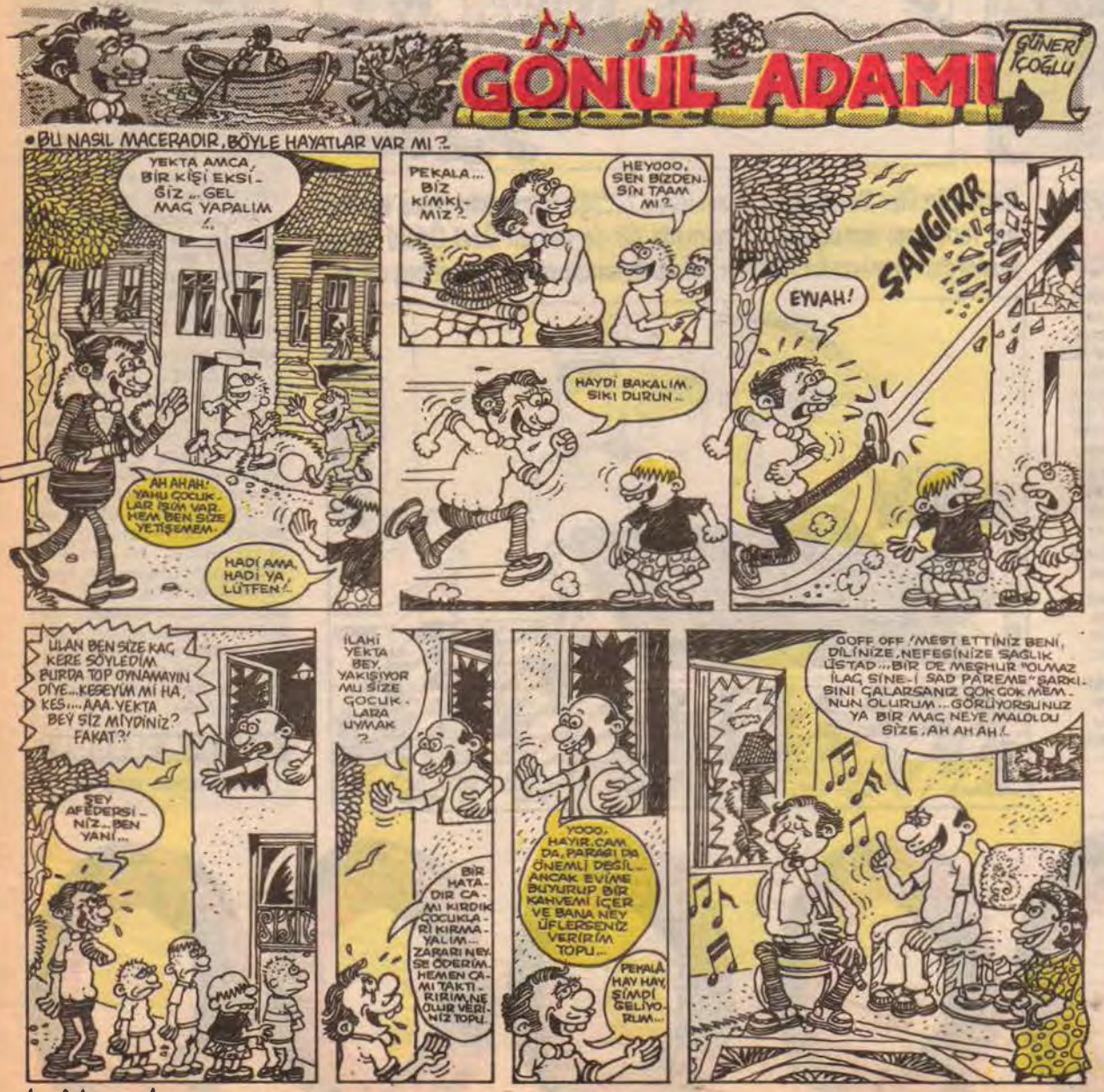

LeMan 4

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

../..

ardında seyrek gevrek hatırladığın
yamalı pantolunlu içli çöl çocukluğun
iki koltuğun altında iki erguvan dalı
sahur vakti kavun karpuz çalıyor
tandırda ısıtıp erguvan dallarını
boynu iki üç kere aşan karla
uçarak sel gibi bahçe bayırı
keklik avı'na çıkıyorsun
karga peklik çekerken

önünde pek tanımadığın
şehirli bir ihtiyarlık gövde
uzak bir çatıdan konuşlandırılmış
uzun namlulu susturuculu soyut
bin silahın gölgesiyle tedirgin
kendi kendine edindiğin *Hayat Kullanma Kılavuzu*'nu okuyorsun:
-çevremizde çok mutlu olanlar
bizi de 'pasif mutlucu' *yapıyorlar-*

"zemheri"

../..

su falı bulanıktır insan yüzüyle kalır

günler berbat bir iş gibi geçiyor
nevale tükendi bulaşık çoğaldı
teori sadece düş-geviş getirmeye yarıyor
hayvan aç çiçeklerle konuşmak lazım

dünya nihayet gerçekten soğudu galiba
kimse şu boşluğa geniş dolu gelmiyor
ölüm aklıyor herkesi herşeyi
sıcağa gölge var peki ya soğuğa

isa'dan sonra birgün biz'siz geçilen hergün
turistik eşya gibi iğreti duruyoruz
bizi sevenler çünkü öldürerek severler
artık doğaçlama da ağlayamıyoruz

kime seviyorum olsanız enkaz dört yanı
bu gezegene de kapora sayıldık şimdi
teori sadece düş-geviş getirmeye yarıyor
su hali bulanıktır insan yüzüyle kalır

günler berbat bir iş gibi geçiyor

"zemheri"

../..

Akşamsefası

LOMBAK LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

ALLAHIM NERDEN GİRDİM BU LABİRENT MAFYASINA?. BİR TÜRLÜ ÇIKAMIYORUM.!..

SAHİBİNİN MEZARINDAN AYRILMIYOR... ÇOK SADIK BALIKMIŞ... AFERİN!..

BÜLENT ÜSTÜN
Rutuna el kahkaha

FANTEZİ MÜZİK KRALI Gani Beşen KONSERİ

OY OOYY!.. BENİİ YATAĞAAA BAĞLAYIIIP KIRBAÇLA SEVGİLİM! SONRA DAA ŞEYİMEE ŞOKELLA SÜRÜÜÜP YALAAA!.. AMAN OOYYY!..

YÜRÜYÜN GİDİYORUZ!.. BİR DAHA FANTEZİ MÜZİK DİNLEYENİN YEDİ CEDDİNİ!..

AVU!

HAYDİ YAVRUM MOON LİHİT ŞA... YOK ÖYLE DEĞİLDİ... MUUN LAAYT SIHA... SITTIR BE! ÖYLE DE DEĞİLDİ!.. MUUN LAYT ŞADOV?. YOKSA MUUN LIGHIT ŞADOV MUYDU?..

ALTILI GANYAN KUPONU
1. Koşu
2. Koşu

ATLARA GAVUR İSMİ KOYANLAR ALLAHINDAN BULUR İNŞALLAH!. GANİ!.. GANİ UYAN BİR TANEM, TELEF OLACAKSIN!..

PADİŞAH GELİYOR!..

FESUPANALLAH!.. BU KAFAYLA TEBDİLİ KIYAFET!.. HAYRET BİR ŞEY YAAA!..

KELEPİR KEDİ YAVRULARI

Kapı açmayı bilecek kadar akıllı, yaralı bir kuşu yemeyecek kadar duygusal, köpeklerden korkmayacak kadar oyuncu, sofraya çıkmayacak kadar tok gözlü, 5. kattan üçacak kadar cesur kedim Fadik'in anası kılıklı 6 minik yavrusu bu dünyadaki 25. günlerini doldurdular.. Artık yavaş yavaş kendi evlerine çıkma vakitleri yaklaşıyor.. Bu durumda sevgi dolu ve uyumlu iki ayaklı ev arkadaşları arıyorlar...

İstenen nitaliklere sahip kedi dostları lütfen benimle iletişim için Halida ilişkilerden Suzan Hanım'ı arasınlar... BARUTER

DİLİNG DİLİNG DOLONG

HAMAMDA NE GÜZEL ÇALIYORUM!.. PEKİ KONSERDE NİÇİN BÖYLE OLMUYOR Kİ?..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erlem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

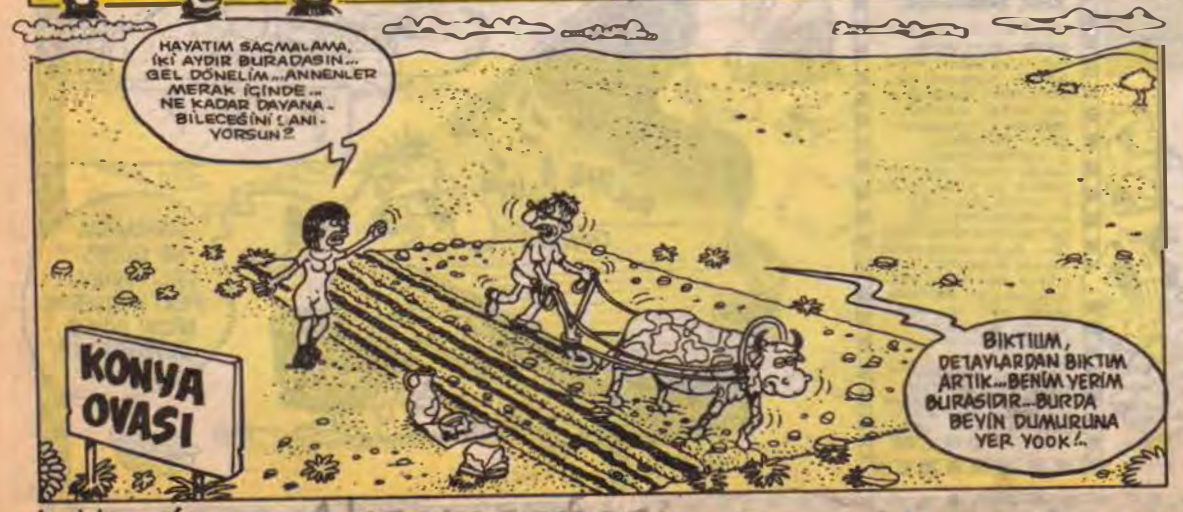

KOMIKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

ÇAN BARSLAN

1 ÖYKÜ "4 MART SALI San Diyego"

2. ÖYKÜ "Orta saha yuvarlağı nedir, ne zamandır..."

3 Öykü "Bir 2, Bir 0 Ve bir tahe daha 0..."

Akşamsefası

Lemancoğrafik Dergi GİT'te bu ay

Charlie Rize'ye ekstraya gitti ve Git'i oradan mek- pladı. Özgür'ün yeşil haltı. Michael Hartmann ara- ların üzerinden yürüyor. Avni, ırkçılık, faşizm, na- zm karşıtı Polonyalı bir grubun broşüründe... Kuledibi enaltı şampiyonası yapıldı. "Velespile ipek yolu", "Git ürüyüş Kulübü" bu şehirde örgütlü bir şekilde çıktı. öğüs tellan kadifeleşme eğilimi gösterdiğinde ve ça- k çacuk durumlar başladığında, bir zamanlar oto- opla Git'en insanlar alternatif gitme şekilleri bulmaya aşladılar. Serdar Gülsöker yazdı - İstiklal Caddesi'nde on bir iki aydır müzik yapan Andrea ve Costea'yla evrim röportaj yaptı - İHD'nin Umut Uçurtmaları - arboro Bush İstanbul'u dinliyor - Tuncay Akgün'ün Git Sineması" - Ordos Aladağlar Şenliği'nde Timur onuş "izi" - Aksi İhtiyor Kelebekler Vadisi'nden bildiri- or - Mantar Osman'dan Grimetler Sırolaması. Dünya ornet Şampiyonası'nı Git düzenliyor. Tuncay Usta'dan ekilli tornet tarifi. Tornetleri şimdiden yapmaya başla- alı. Yasin Usta, Nuri Savin, Çatalca İzci Kampı'nda araf'la Timsah, Dalgıç Deniz Pak ve Fehmi Şenak, bir ürü 'Haberiniz olsun" Git'in Kertenkele duvar şenliği uyurusu, Uzunyol Çingeneleri hepsi bu ayki Git'te

(yazısı orta sayfada)

ÖKÜZ'DE BU HAFTA

Öküz'ün nobeli **Eşber Yağmurdereli**'ye... Eşber ağmurdereli'yle ölüm orucu üstüne röportaj. Yağ- urdereli'den Özal'a. Mandela'yı halk yarattı, beni evlet yaratmak istiyor. Cevabım şudur: Hayır!.

Orhan Pamuk "Küçük Bir Kesik"... Cebimde anah- arlar ve bozuk paralar, ayağımda ağırbaşlı yakkabılar, dudağımın kenarında kurumuş ir nokta kan...

Met-Üst'ün sayfası.. harbi hüzün, barbie hüzün

Nihat Genç "Büyük Projelerin Yokoluşu"... Ağrı Dağı'ndan içi tabut dolu uçaklar geçiyor. Aşa- ıda yemyeşil vadiler üzerinde insanlar kü- ümsediğimiz bir kuru acı soğan dahi bulamı- orlar...

Ümit Kıvanç "Meraklısına"... Medya, bu olayda özünün yalnız insan hayatı kararmaya, yol- uzluk örtmeye, toplum aptallaştırmaya, pat- onlarının başka işlerinin reklamlarını yap- maya değil, demokratik ve insanca yaklaşım- ara yarayabileceğini gördü..

Ve **Can Yücel**, Can Kozanoğlu, **Ferhan Şensoy**, an Barslan, **Hafif Çapan**, Attila Atalay, **Vedat Özde- iroğlu**, Güneri Çağlu, **Muhsin Kızılkaya**, Altay Mart, **Musa Kart**, Semra Can, **Hafif Turhan**, Hacer Yıldırım, **Oktay Güzeloğlu**, Kemal Gökhan, **Mesut Kara**, Ender Özkahraman, **Engin Turgut**, Kutlu Esendemir, **Darya Soyer**, Memed Erdener, **Tan Cemal**, Soner Günday, **Turgut Erdem**, Sezai Sonoğlu, **Ayça Şen**, Eflatun Nuri, **Güneyi Özdemir**, Ahmet Cemal, **Woody Allen** bu afta yazı, çizileriyle ÖKÜZ'deler.

PVC KAPLI SOFT BİR AŞK HİKAYESİ

Teoride ve Pratikte
Bahadır Boysal

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Yaman dizgici Cebo'ya

Arkadaşımız Vedat Özdemiroğlu

Yıllık izninin bir bölümünü kullanmak üzere tatile çıkmıştır..

Arkasından konuşmak gibi olmasın ama, arkadaşımız Vedat Özdemiroğlu, takıntılı bir insandır, kafası hep meşguldür, dayanılmaz biridir...

Arkadaşımız Vedat Özdemiroğlu, geçen gün bir Türk filmi seyretti. Filmin baş oyuncusu (Orhan Gencebay) bir sahnede, üç turistle kavga ediyordu. İster inanın, ister inanmayın ama, turistlerden biri Orhan Gencebay'a "You are e dankey" (Sen bir eşeksin) dedi... Filmin devamında, komiser, turistlere asprin içirdi!...

Arkadaşımız Vedat Özdemiroğlu, "Bütün Perulu kadınlar çirkindir" diyen Serdar Turgut'a nefretlerini sunar..

Arkadaşımız Vedat Özdemiroğlu, küçükken, köpeklerin herşeyi siyah-beyaz gördüğünü öğrendiğinde çok şaşırmıştı. Bu durumun, hangi bilimadamı tarafından nasıl saptandığına kafası hiç basmadı ama yine de inandı. Bu konuda espri bile buldu. İki köpek aralarında konuşurlar:

1.Köpek: Eski filmler ne güzeldi, siyah-beyaz olanlar...

2.Köpek: Eee, şimdikiler de siyah-beyaz.

Karikatür esprisi gibi oldu ama, mizah dergiciliğinde bir türdür bu. Yazı ve karikatür biraraya gelir, adı **"Yarızıtür"** olur. Ya da öyle bişey...

Arkadaşımız V.Ö. (V,Vedat'ın; Ö ise Özdemiroğlu'nun kısaltılmışıdır), eski bir olayı anlatırken, kendilerinden "tip" diye bahsedenlere (Örneğin: "biz diskonun kapısında duran iki tip" ya da "Arka sırada bize durmadan gülen tipler" gibi) kıllanır. Bir diğer kıllandığı şey ise "Doğu" yerine "Şark" denmesidir. Fakat en çok bin yıldır, bıkmadan usanmadan Tina Turner'a "Rock'ın Babaannesi" denilmesine kıllanır...

Arkadaşımız V.Ö., birgün dergide Nihat Genç ile Yasin Usta'nın konuşmalarını dinliyordu. Nihat, Yasin Usta'ya anılarını yazmasını öneriyor, Yasin ise "Haklısın abi, doğru abi" gibi kısa karşılıklar veriyordu. Nihat konuşa konuşa, kendini gaza getirdi ve ayağa kalkıp, parmağını sallayarak "Seni ikaz ediyorum Yasin Abi! Ben hayatta bi kere konuşurum" dedi. Yani, odaya o an birisi girse, sanacak ki, bunların arasında bi mesele var, bi alacak durumu var. Yasin usta da şaşırdı ama yine "Haklısın abi" dedi...

Arkadaşımız V.Ö., yakinimizdir... Arkadaşımız V.Ö.'nün en iyi arkadaşı kitaptır... En iyi ikinci arkadaşı ise geyiktir.

Arkadaşımız V.Ö., garsonların dolu kültablasını değiştirirken, boş kültablasıyla doluyu kapatıp, her ikisini de alıp, sonra boşu masaya bırakarak, doluyu götürme işlemlerinin ilk ne zaman yapıldığını çok merak eder. Bir de, başroldeki çiftin, seviştikleri geceden daha sonra **"O günah gecesi"** diye bahsettikleri ilk filmin hangisi olduğunu merak eder...

Arkadaşımız Ahmet Yılmaz'ın konuyla ilgisi yoktur...

Arkadaşımız V.Ö., en çok, bi zamanlar Kore'de niçin savaştığımızı merak eder...

Arkadaşımız V.Ö biraz miskindir. Ama zaten hepimiz biraz Bezgin Bekir değil miyiz?..

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

YOL ANILARI

İki üç sene önce Ocak ayı başlarında, özel bir orobayla Malatya'dan İstanbul'a dönüyorduk. Geceyarısıydı, hava soğuk mu soğuk, yollar karlı ve buzluydu. Kaliraferleri bozuk olduğu için arabanın içi buz gibiydi. Şoför de, ben de battaniyelere sarınmış bir halde yolu devam ediyorduk. Kar ve buz bir yana, hava da pusluydu. Bu yüzden oldukça yavaş gidiyorduk. İşte böyle uykusuz ama gayet temkinli hareket ederken Pınarbaşı denilen mevkiyi geçtikten sonra galiba Uzunyayla denilen yerde bir uçurumun üstüne geldiğimiz sırada yolda ortalığa saçılmış, ne olduğu belirsiz görünür nesneler gözüktü. Yer durulacak gibi bir yer değildi. Göz gözü görmeyen bir havaydı ve aşağısı dibi görünmeyen bir uçurumdu. Şoförle birbirimizin yüzüne baktık. Nesnelere biraz daha yaklaşınca herşeye rağmen durma kararı aldık ve korkarak arabadan indik. Soğuktan titreyerek bu belirsiz şeylere doğru yürüdük. Bir de ne görelim, her taraf çuvallar, yuvarlak teneke içinde tahin helvaları, bulgurlar, yıkılmış çanta ve bavullar, bir paçası olmayan pantalonlar, donlar, ayakkabılar, çoraplar, diş macunları ve daha akla gelebilecek bir sürü eşya ile doluydu. Bu durumda aklımıza ilk gelen şey yolda bir kazanın olduğuydu. El feneriyle eğilerek uçurumun dibine, yolun kenarlarına, kısacası her yere baktık. Böyle birşey göremedik. O halde bu eşyalar ne arıyordu ıssız bir yolda? Hiç bir mana veremedik. Bunların bir şekilde bir otobüsten düştüğü fikrinde birleştik ve eşyaları herhangi resmi bir yere teslim etmek üzere toplamaya başladık. Kuru fasulye dolu çuvalları, teneke teneke helvaları, tekisi olmayan çorapları hatta don ve aletleri, ne var ne yok herşeyi özenle toplayıp arabaya yığdık. Araba oğzına kadar dolmuştu ve hareket ettik. Yolda birden aklımıza şöyle bir fikir geldi; **"Bu eşyalar yeni dökülmüş olabilirdi, o halde yolumuz üstündeki mola yerlerinde konaklayan otobüslere soralım, bir sonuç alamazsak herşeyi gereken yere teslim ederiz."** Bunun üzerine hemen bastırdık. Hiçbir mola yerini kaçırmamak için dikkatle yol kenarına bakıyorduk. Derken 98 Km sonra ilk mola yerine ulaştık. Ve hemen arabadan inip bütün bekleyen otobüslerin bagajlarını kontrol etmelerini gerektiğini, yolda birtakım eşyalar bulduğumuzu söyledik. Baktılar ve yolculara sordular. O gün bu gündür hala inanamıyorum, bütün bu eşyaların o anda arada kanaklayan bir otobüsten düştüğü anlaşıldı. O soğuk havada bir de hayretten donup kalmışlım. Düşünebiliyor musunuz, 98 Km ötede geceyarısı birşeyler bulduğunuzu daha sonra anlarını sahiplerini bulup teslim ediyorsunuz. Meğer otobüsün bagaj kapağı buzla dolmuş ve tam kapanmamış, bu halde de virajı alırken açılıp eşyaları uçurumun tepesine döküvermiş kimse de farkında olmamış.

Asıl ilginçlik bundan sonra... Bütün yolcuları teşhis için bizim arabanın başına getirdiler. Ortalık karışmış ve yolcuları kuyruk halinde dizdiler. Eşyasını tanıyan şahıs, alıyor ve sakin sakin otobüsünün başına dönüyordu. Mesela biri **"Benim bir teneke tahin helvam, yarım çuval da bulgurum var"** diyor, biz de çıkarıp eşyasını veriyorduk. Yarısı yırtılmış çantaları, tekisi olmayan çorapları, patlamış diş macunlarını, aflet ve damlarını alan göh sevinçli göh üzüntülü, yan uykulu suratlar... Bu durum gülmeyle ağlamanın ortasında çook hassas ve ince bir çizgidir ki, anlamak mümkün değildir.

Böylece eşya dağılımı biterken, olayların farkına yeni varmış ve uykudan henüz kalkmış, gözlüklü, uzun boylu, genç ve oldukça ilginç bir şahıs, elinde bir şemsiye ortalığı birbirine katarak geldi. Şoför ve muavinlere bağırmaya başladı. Sürekli **"Ooho taksidi bitmemiş dersan çelik tencere, takım elbisem nerde onlar nerde? Mahkemeye vereceğim sizi, çelik tencerem nerede"** diye haykırıyordu. Baktık arabada yalnızca küçük bir çanta kalmış. **"Bu senin mi?"** dedik. **"Evet benim"** dedi. O anda otobüs şoförü merakla çantayı ondan önce aldı ve **"Ne çelik tencere bu yahu, tencere bunun neresinde?"** diye sordu. Mağdur yolcu çantasını açıp çelik tencereyi gösterdi. Taksidi bitmemiş bu tencere neredeyse bir cezve kadardı ve en küçük boy çelik tencereydi. Belki de çelik tencere maketiydi. Takım elbise de atuzdörte katlanıp çantaya tıkıştırılmıştı. O anda herkesi bir gülme aldı. O yukarıda bahsettiğim hassas çizgiden biraz yana kayılmışlı galiba. Bir tek elinde eski model şemsiyesiyle o yolcu gülmüyordu ve sürekli **"Sizi mahkemeye vereceğim"** diye bağırıyordu. Muavinler de **"ver ulan ver bizim ne suçumuz var. Kapak buz tutmuş işte"** diye yolcuyla birbirlerine girerken araya biz girip ayırdık. Onca eziyetten sonra kavgayı da ayırmak bize düşmüştü. Yolcu **"Ben artık sizin otobüsünüze binmem"** diyerek Kayseri'de oturduğunu ve yola bizim arabayla devam etmek istediğini söyledi. O küçük çantasıyla bizim arabaya bindi. Onbir mevcutlu bir ortaokulda öğretmen olduğunu, orada yalnız yaşadığını ve bu küçük çelik tencerenin ve takım elbisenin onun için çok önemli olduğunu sonradan öğrendik. Bu bizim için uzun bir geceydi ve benim aklımdan zor silinecekti.

Akşamsefası

BAYIK GÜLÜ

Feyhan Güver

AY ORÇUN O KADIN YİNE GELDİ ...İKİ GÜNDÜR BİZE BAKIYO...

YOK GÜZELİM YA...BAK BAŞKA TARAFA DÖNMÜŞ...

BU KADINDAN KILLANDIM ABİ... DÜN DE BÖYLE BİZE DİKTİ GÖZLERİNİ...

NEYSE...BAŞKA TARAFA BAKIYO...

SAKIN BAKMAYIN...GÖZ GÖZE GELİNCE DAHA ÇOK BAKIYO... ERKEKLER BÖYLE YAPIYO DA KADININI İLK DEFA GÖRÜYORUM...

AY BEN KORKUYORUM...

LA SÜLO...KARI RESMEN BİZE İŞ ATIYO...

LILA DÖN ÖNÜNE...BEN ÖNÜ DÜN DE GÖRDÜM... BAKSANA NASIL DELİ DELİ BAKIYIR...HER YANI KIL KILÇIK DOLU...ADAMI KESER DE BU ALLAHIMA...

ALLAAM...GENE DİKTİ GÖZLERİNİ... HAY LAF ATMAZ OLAYDIM...

Ulan başımıza bi hal gelmesin. civi çiviyi söker hesabı kalktık magandalığa soyunduk lakin bütün plaja da gına getirdik... Madem korkuyosun ne diye yalnız tatile çıkıyorsun şapşal... Bu kıllar da iyice batmaya başladı ama işe de yaradılar...

SEKİRGE

CEM YILMAZ

■ KRALIN OĞLU ALKAR

...ALTAR'IN MİRASI GÜMÜŞ KILIÇ SAPLI OLDUĞU PIRILKAYA'DAN ÇIKARILACAAK... İMPARATORLUĞUN ÖCÜ, OĞUL ALKAR TARAFINDAN ALINACAAAAK!..

YAHU, TAMAM DA BU BÜNYE MESELESİ KARDEŞİM, NASIL ÇIKARACAZ KOCA KILINCI... İNTİKAMI DA SIKTİRET...BEN ADAMLARLA İKNA YOLUYLA BİR ŞEKİLDE ANLAŞIRIM ZATI... AMA GİDERKEN ŞU SOPAYI YANIMA ALİM DE N'OLUR N'OLMAZ!.. KILIÇTA DA DEĞİLİM AYRICA!..

■ E... OLMADI... OLAMAZ!...

...ULAN ÖYLE AMA BE!.. HAYATIMIN HİÇ BİR EVRESİNDE İYİ NİYETLE YAPTIĞIM HİÇ BİR İŞİN SEMERESİNİ GÖREMEDİM... OKUNMUŞ MUYUM NEYİM BİLMİYORUM KI!.. BAK... BUYUR... AL!..

TONK

AĞRI!... ŞİMDİ ANANI SIKTİĞİMİ...

■ OLUR ÖYLE...

...YAVRUM... "CASABLANCA" FİLMİNDEN HAMFRİ BOGART GELDİ DİYİVERİN...RİCA EDİCEM!..

RECEPTION

BURDAN

...HOCAAM... HADİ BE!.. SIRAYI BOZMADAN... HADİ ABİ!..

SÜT

Sıraya girin, akıllı olun!..

■ GULLIVER

...AH AH AH Hi Hioo HA!.. LAN SİZ NE SKİM BİR MİLLETSİNİZ YAA!.. BAK BAK, BAĞLIYO BENİ ADAMLAR YA!.. LAN OĞLUM KOPARICAM, ATICAM DİYORUM, HAYIR, İYİMSER YAKLAŞSALAR FAYDAM DOKUNACAK, KAYA KALDIRICAM, KÖPRÜ YAPICAM İPNELERE!.. AMA DURDAN ANLAMIYO Kİ... BABA-BAK!..

MEMET ABİ SİKALIM ABİ!.. İYİCE SIKIYORUZ ABİ!..

SUS, KOYACAM ÇEKİCİ HA!.. LAN OOLUM, GULME LAN!..

■ TEŞEKKÜR EDERİM...

Akşamsefası

ONU HATIRLAMAYA MECBUR OLDUĞUMU BİLMİYOR!..

Sait Faik için

Dün beni derin duygularla sevdiğini söyleyen bir kadına karşı kabuğuna gizlenen, korkak, hatta ruhsuz biri gibi davrandım... Hatta tedirginliğimi, korkaklığımı bana hissettirdiği için öfke bile duydum ona... Sebebi belliydi: Bu kabuğuna gizlenen, korkak, sevgi yeteneksizi birini nasıl bu denli gözüpek, bu denli koşulsuz duygularla sevdiğini söyleyebilirdi ki o... Görmüyor muydu halimi, hissetmiyor muydu beni kendimle bir türlü örtüştürmeyen etrafımdaki derin boşluğu? Hergün defalarca lanetler yağdırdığım, başkalarından utançla gizlediğim bu sevgi yeteneksizi varlığı nasıl sevebilirdi...

Beni sevmekte ısrar ederek bana verdiği acı ve sıkıntının farkında da değildi anlaşılan!..

Üstelik bütün korku ve kaygılarımı aldırmadan, hatta bütün bunlardan sevgisine ve varlığıma ilişkin gizemli duyarlık payları çıkarttığını ileri sürmesi beni iyiden iyiye gerileliyor, çevremdeki boşluğu biraz daha büyütüyor, kendimle buluşmamı sağlayan bütün çıkış yollarını kapatıyordu...

Aslında o beni sevgisiyle yukarıya, günlük hayata, olup biten herşeye anında hemen oracıkta tepki vermeye çağırıyordu. Birisine araba mı çarptı, hemen o yaralıyı kucaklayıp hastaneye götürmeye, birisi birisine bıçakla mı saldırdı, üstüne mi yürüdü, hemen ayırmaya, olayı kimin başlattığına dikkat edip gerekirse mahkemede tanıklık yapmaya, komşularla dayanışmaya, çocuk büyütmeye, karşı apartmandaki gözleri görmeyen adama roman okumaya, yan dairedeki yatalak kadına ilaç ve moral taşımaya çağırıyordu.. Oysa ben çok istesem de bunların hiç birini yapamam. Elimden gelmez, beceremem. Ben istesem de hiçbirşeye müdahale edemem, ben sadece önümde, çevremde olup biten herşeye maruz kalırım. Dayak yiyen adamın kendisini elleriyle kollarıyla korumasına, bıçaklanan adamın, **yandım anam,** diye bağırışına, yaralılara yardıma koşan insanların ayak seslerindeki telaşlı ve abartılı sevecenliğe, yatalak kadını ziyaret edip çıkarken, kadının minnetle gülümsemesinin usul usul ve hüzünle sönüp tamamen donmasına, mahkemede verilen ifadelere değil de, ifade veren insanların sanki başka bir gezegenden düşmüşlercesine o yabancı ve ürkek ifadelerine, tam bu esnada, orada yaşanan bütün bu gerginlik ve korkulardan uzakta yalanan bir kediye, güneşin mahkeme camlarındaki tozlu kırılmalarına ve o anda bahçede top oynayan çocukların uzun yıllar öncesinden gelen ve solmuş bir sevincin içimi acıtan seslerine, kendisine roman okunan kör adamın çevresinde kimsenin görmediği yaratıklar varmışcasına belirsiz, ama güçlü ifadelerle etrafı izlemesine maruz kalırım...

Çünkü en dalgın, en silik, en beceriksiz tanığıyımdır önümden hızla gelip geçen bu gündelik hayatın... Sadece kimsenin çekmeye gerek görmediği garip, işe yaramaz fotoğrafları ard arda çekip belleğimin gizli bölgelerine kaydeder dururum. Sonra ruhumun mağarasına çekilirim usulca... Ve orada tarihlerinden ve yurtlarından kopan yüzlerin, seslerin, acemiliklerin, dikkate değer görülmeyen davranışların, ancak ters ışıkta bir anlam taşıyan gizemli çelişkilerin üzerine gümüş yağmurlar ağar usulca, belli belirsiz...

Susar, hareketsiz seyrederim, yerüstünde sır vermeyen zamanın parmaklarından sızan gümüş yağmuru...

Çünkü sonunda yaralılar iyileşir, hapishaneler dolar boşalır, körler özgürleşir, çocuklar büyür, yatalak kadınlar ölür, komşular taşınırlar...

Beni koşulsuz ve ömrü boyunca seveceğini söyleyen sevgili birgün yorulur ve artık bir başkasına sunduğu sevgisini ona, uzak bir şehre götürmeye karar verir.

Otobüsün camına yasladığı bitkin başı hafifçe titremektedir...

Ağzının kenarından sızan belli belirsiz, masum ve ılık suda görürüm yüzümü, kendimi... Uyanmasın, dinlensin diye elimi, başıyla otobüsün camı arasına yavaşça yerleştirir, sonra da ağzından sızanı ılık suyu usulca silerim. Çünkü beni mağaramda bıraktığı için ona sonsuza dek minnet borçluyumdur...

Bu yüzden artık onunla heryere gider, onunla bütün sevgileri, özlemleri, acıları ve coşkularını yaşarım... Onu kutsal ve sarsılmaz bir sevgiyle seven ve yaralıların hiç durmadan yardımına koşan, olayları anında gören, hemen tavır alan, mahkemede hakimin gözlerinden dikkatli bakışlarını hiç ayırmayan, kavgaları anında ayıran, sevildiği için bundan öfkelenmek, içine kapanmak şöyle dursun yaşama dört elle sarılan ve kendine olan güveni ve sevgisi çoğaldıkça çoğalan sevgilisinin yerine koyarım kendimi...

Hatta zaman zaman, garip, anlaşılmaz bir boşluğa düşüp: **Sevgilerde yetmeyen birşeyler var, sanki bu bulutun arkasında gizli bir kapı, şu sisin ardında beni bana hatırlatan bir cümle, bir kelime var, ama bulamıyorum,** dediği zamanlarda ona göremediği kapıyı gösterip, hatırlamayadığı cümleyi, kelimeyi usulca kulağına fısıldayınca gözleri birden bire sevinçle ışıldadığında, bu bana ruhumun mağarasından sızan gümüş yağmurları gibi giz dolu mutluluklar verir...

O şimdi beni bıraktığı mağaramda geceler boyu kaybolmuş aşk yüzlerini ve yerin üstünde hep eksik kalan ya da unutulmuş duygu hallerini gümüş bir yağmurun altında buluşturup birleştirdiğimi de bilmiyordur...

İstediğim anda başka ruhların davetsiz konuğu olduğumu da... Mağaramdaki ruhumun yerin üstündeki ruhumla bir türlü birleşip bütünleşemediğini de bilmiyordur... İşte bu yüzden kötü olduğumu ve hertür kılığa bürünmüş kötülükleri anında hissettiğimi de...

Benim kötülüğümün başkalarına asla zarar vermeyen ve sadece bana korkunç cezalar veren bir kötülük olduğunu da bilmiyordur...

Şimdi kendisine yeni bir sevgili bulan yerin üstündeki sevecen kadın benim onu hiç sevmediğimi düşünüyordur... Elim otobüsün camıyla başı arasındayken bile onu sonsuza dek unuttuğumu sanıyordur üstelik...

Ben kendimi bir mağarada ömür boyu yaşamaya, acı veren ve "suçlu bir zevkle" mahkum ettiğim için onu sonsuza dek hatırlamaya ve ruhunda konuk olmaya mecbur olduğumu o hiç bilmiyordur...

---

* Kuşadası'nda. 6 Agustos saat 19.00'da **Toplumsal Araştırmalar Vakfı**'ndayım.
* Diyarbakır, **Metro FM** 89.0 Tel 0412 228 79 41/31
* Ali Şivan Özbek, Devrim Neval Alkaşı, Hacer Özdemir, Erkan Doğanay, Çiğdem Kat, Özlem Doğan, Sengül Arman, Özlem, Filiz Çetecioğlu, Gaye Ör, Yasemin Şener,Şebnem Şenler, Gamze Durak, Gaye Korkmaz, Deniz, Yazdıklarınızı aldım, sevgiyle.
* **Şiir Olsa**, İki aylık şiir yaprağı. Mustafa Köz PK:232 80302 Kadıköy/İstanbul
* **Yelda Karataş** Ürperme, **Küçük İskender,** Güzel Annemin Hayal Gücü, **Ahmet Ada.** Anmalık, Hera Şiir.

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

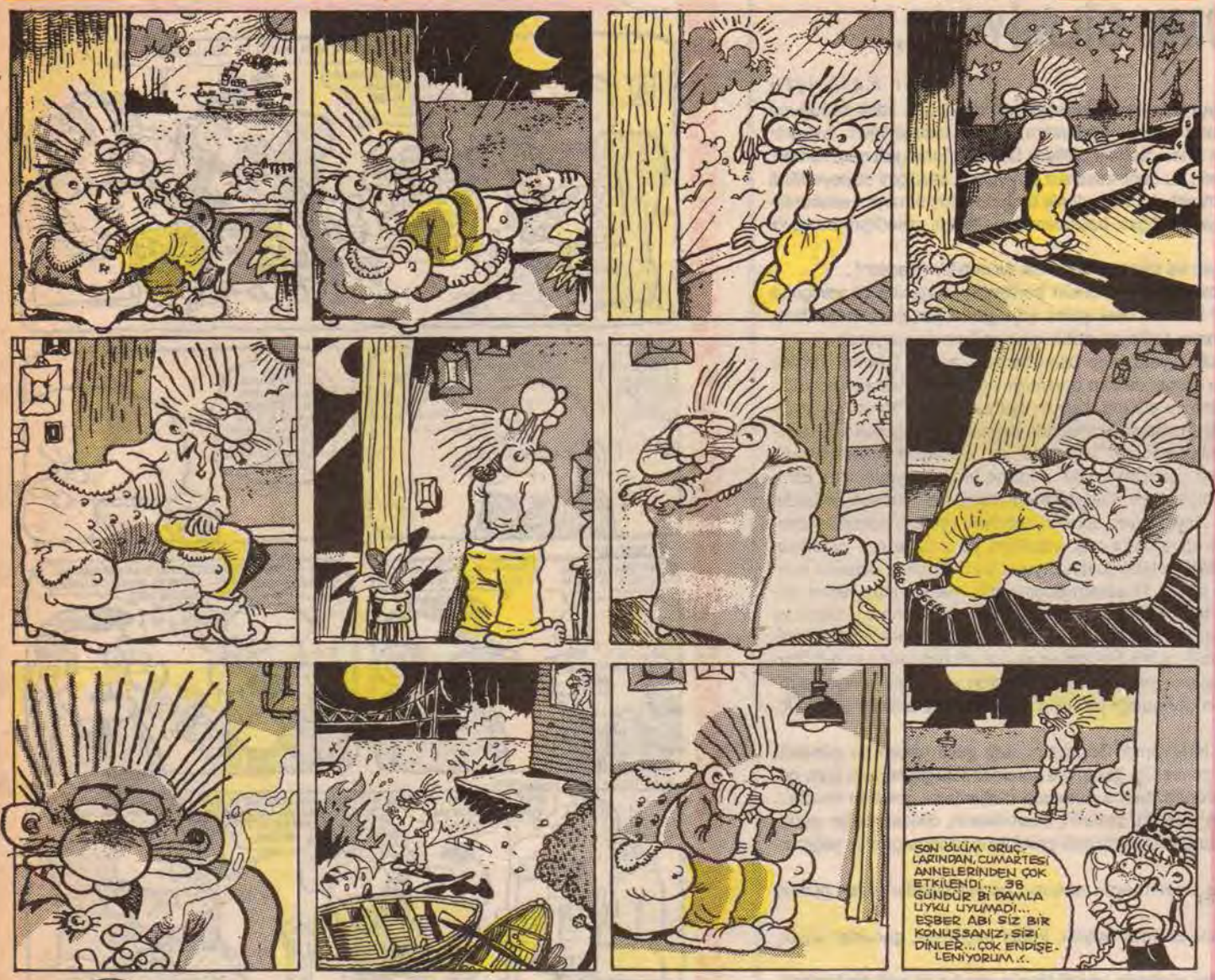

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Yemezsen büyürsün!

Demek ki hiçbir şey yemeden de büyüyebilirmiş insan, bedeni küçülse de kendisi büyüyebilirmiş!

İki ayı aşkın süre hiçbir şey yemeyip ölüm orucu tutanlar gibi.

Oysa yemezsen, çalıp çırpmazsan, işini bilmezsen, köşeyi dönmezsen.kimsenin gözünde büyüyemez, itibar kazanamazsın diye belletmişlerdi devlet büyüklerimiz.

Öyleyse dünyaları yiyen büyüklerimizin aksine, hiçbir şey yemeyen ölüm oruçcularını büyüten ne?

Şüphesiz ki onlan büyüten sadece ve sadece inançlanna olan bağlılıkları...

Canlarından vazgeçip, inançlarından vazgeçmemeleri...

Yaptıkları eylemlere tepki duysanız da, inançlarına olan bağlılıklarına hayranlık duymuyor musunuz?

Hele de bugünlerde kırk yıllık inançlarına ihanet edip duran Refah yöneticilerini gördükçe...

Bu durum, onlann inançlarına bağlılıklarına duyulan hayranlığı büsbütün büyütmüyor mu?

Bir tarafta canlarından vazgeçip inançlarından vazgeçmeyen sol eylemciler, diğer tarafta inançlarından vazgeçip koltuklarından vazgeçmeyen Refahlı yöneticiler...

Nitekim iktidar koltuğuna oturduklarından beri Refah yöneticileri başladılar tükürdüklerini yalamaya, inançlarını yiyip yutmaya.

"Kirili" olduğuna inandıkları Tansu Çiller ile ortaklık, "şeytan" olduğuna inandıkları ABD, İsrail, Batı ile dostluk yaptılar.

Kısacası muhalefetteyken neye inanıyorlarsa, iktidarda bunun tersini yapmaya başladılar.

İşte son olarak da muhalefetteyken "Hayır" dedikleri Çekiç Güç'e, iktidarlarında "Evet" dediler.

Çekiç Güç'e "**Çekgit Güç**" diyemediler.

Hal böyle olunca da iki ayı aşkın süre hiçbir şey yemeyen sol eylemciler büyürken, Refahlı yöneticiler küçüldüler.

Kendi tabanlarının, kendi kamuoylarının gözünde bile.

Sonuçta geliyoruz yazımızın başında dediğimize...

Demek ki hiçbir şey yemeden de büyüyebilirmiş insan!

Çünkü inançlarını yiyerek büyünmüyor, yemeyerek büyünüyor!

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

ÖZET: İki bitmiş adam Zeki ile Çetin barda iki kızla tanışır... Kızlar onları Ajlan beyin yatına davet eder... Ajlan Bey onlara aşk'ı öğretecektir.

Suat Gönülay

Bilir misiniz koalayı, ağlayan hayvandır koala, yumuşacık, sevimli... Bir gün koalaların en büyüğü King Koala Şaşarmış yolunu...
HAZZZZZZZ
Doğduğu ormanın dışında buluvermiş kendini, birşeye sarılmadan duramazmış King Koala...
Çok ağlarmış yoksa... Neye sarılsa kırmış King Koala, en sağlam yapılar bile... Herkes korkmuş, kaçmış ondan...
White Trash
HANNN!
HAZZZZ
CEHENNEMDEN GEÇMEDEN CENNETE VARILMAZ Kİİİ

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

Sapık

Otobüs beni yıllar sonra, bir yılbaşı arefesinde, yağlı kafası, kuzu yutmuş göbeğiyle sürekli horuldayan bir adamın yanında Trabzon'a götürdü. Bir çocukluk arkadaşım "İmkanı yok bırakmam" deyip evlerine sürükledi. Evde yılbaşı telaşı. Burmalı baklavalar, su börekleri, halılar üstüne halılar serilmiş. Herkesin birbirine aldığı hediye paketleri. Kızlar, komşu kızlarıyla kuaföre gidiyor. terzilerden elbiseler geliyor. Hazır mısınız diye birbirlerine telefon ediyorlar. Apartman içi lokal gibi, hekes herkesin evine girip, çıkıyor. Çocukların her biri kuş cinsleri gibi giyinmiş, kafilelerle bir evden çıkıp diğerine giriyorlar. Evin tüse sona giden çocuğu Okan: "Bu var ya, yazar, kilapları var" diye lakdım ediyor, içi fıstık, üzüm dolu bir kase tutturuyorlar elime. İçlerinden kuru yüzlü, sarı gözlü bir çocuk, dili beş karış: "Sen televizyona çıkmıyorsun, yazar olamazsın!" diye kesip attı. Burada herkes cana yakın. "Yazarların televizyona çıkması gerekmez", dedim "Olabilir!", "Sen yazar olamazsın!..."

Ev halkı beni yere göğe koyamıyor, alıp bitenlen bir bibla gibi kenardan izliyorum. Tüm akşamı namaz kılarak geçiren yaşlı teyze, geidi yanıma kuruldu: "Eee uşuğum, ne iş yapaysın?", "Yazarım!", "Parası var mıdur?", "Yoktur!", "Yoktur da ne boktur!"..

Ben de boktur, der, geçerdim, ama, o sarı gözlü çocuk bir açığımı bulmak için beni izliyor, yazarlığın çok onurlu bir meslek olduğunu anlatmaya koyuldum. "Senin anlayacağın teyze, öğretmenlik gibi bir meslektir" dedim, Teyze: "Olabilir!"...

Teyzeyi ikna edemedim, pis bir yorgunluk çöktü üstüme. Ancak Okan konuşmalarının manyetik etkisine girdi. Yeni ve büyük bir ülke bulmuş gibi, oyağa fırlayıp: "Ben yazar olacağım, ben de sanatçı olacağım" diye bağırmaya başladı. Evin içine fare düşmüş gibi bir panik. Evin hanımının beti benzi attı, önce benimle kaş göz, sonra özel konuştu: "Bir yıldız perişanız, mühendislik yazsın istiyoruz, siz güzel konuşuyorsunuz, ne olur ikna edin şunu!".. Çocuğu yanıma alıp yazarlığın ne boktan bir meslek olduğunu anlatmaya koyuldum, ancak çocuk, nasıl bir cümle kursam, içinden dünyanın en güzel kuşları uçuyormuş gibi sürprizli ve tatlı bir hayranlıkla dinliyor. "Bak Okan, aç kalırsın!", Okan: "Olabilir!"..

Biraz sonra arkadaşım (babası) geldi, facianın haberdar edildi. Beni özel odaya o da çekti: "Neler çektiğimizi bilemezsin, kafasını böyle şeylere takmasın, şimdi kafasına takarsa...". Çocuğu tekrar yanıma aldım, Çok kederli bir düşünceyle: "Bak Okan, çok acımasız bir meslek, hiç utanmadan en ince duygularını yazacaksın, belki insanlar sana sapık diyecek, manyak diyecek!", Okan: "Olabilir!"

Kan-ter içinde kaldım, ikna edemedim. Bir kağıt bir kalem istedim. bakalım yazar olabilir misin, gel seni imtihan edelim, aklına ne geliyorsa yaz, spardan, okuldan, annen, baban.. Ancak, korkusuzca, çekinmeden yazacaksın.

Çocuk bir olimpiyat coşkusuyla kağıdı kalemi alıp içeriki odaya girdi. biraz sonra döndü, annesini yazmış. Annesi, oğlu yazmaya gidince: "Oğlumun kompozisyonu güzeldir" diyordu. Fakat sarı cümle bir savaş nedeni: "O sinirlenince bir boğa, öküz gibi oluyor" diye bitiriyor. Anne bu sözleri duyunca, yüreği burkuldu, ağlamaya başladı: "Sana sütüm haram olsun, çalış, kazan giydir, söylediğine bak!.."

Sonra anne, kağıdı alıp bir yelpaze gibi kullanmaya başladı. Çocuğu yanıma alıp: "Bak yapamayacaksın, herkesi üzeceksin!" dedim, kötü de konuşsam, ister istemez inceldi davranıyorum çocuğa, bu da farkında olmadan şarap içme dersleri gibi geliyor çocuğa.

Bir facianın sebep oldum, gece zehir oluyor. Babası kavgayı büyüttükçe, keyfim bozuldu. Çocuk, acımsız sanatçılığı savundukça evin içine pis bir koku yayıldı. Lafları öyle yerlere geldi ki, babası bir mahalli gazete getirdi, görüyor musun, senin sanatçı dediğin, 13 yaşında kıza tecavüz etmiş, şimdi yatsın yirmi sene, rezilliği de duymayan kalmadı!". Sonra bana dönüp "Hatırlar mısın, çocukluğumuzda yazlık sinemalarda şarkı söyleyen bir adam vardı, işte o!", "Hatırladım". Gazeteyi elime aldım, vurgun yedim. "Ben bu adama ne çok özenmiştim!"...

Ben, bu dar şehrin hazin yalnızlığında sıkışmış sanatçıyı düşünürken, hediye paketleri açıldı, annesi, oğluna hediyesini vermedi, "O bana öküz dedi" diye. Çocuk annesine yılışmaya başladı, elime kağıda alıp son cümleyi düzeltti: "O aslında bir melektir" diye. Annesi "Aferin benim oğlum" deyip yüreği yufkalaştı. Hediyesini verdi, çocuk bir çığlık attı, annesi hediyeyi verirken oğlunun kulağına: "O da neymiş kazgın boğa, oraya sil benim yavrucuğum" dedi. Çocuk hediyenin sevincinden kağıdı yırttı. Anne, zafer kazanmıştı.

"Ama" dedi çocuk, "Sen bazen öyle değil misin?" Anne: "Olabilir!" dedi.

Barış sağlanınca, bu mutluluk ortamından kaçmak istedim, "İmkansız bir yere bırakmayız" dediler, sıkı bir pazarlık başladı, çantam rehin tutuldu, yorum saat hava almama müsaade edildi.

Sahili sessiz çağrısını duymuştum. Deniz yumuşak, ipek gibi lacivert. Parlak bir gök, insanı üşütmeyecek kadar soğuk. Çocukluğumu ve şarkıları, bir futbol topu gibi ayaklarının önüne katıp, tekmeleyerek turlamaya başladım. Kimsecikler yoktu sahilde. Bankta oturan bir kadın gördüm, şık giyimli, tatlı tatlı kahkahalar atıyor. Yanında 10-12 yaşında bir çocuk. Bir an gözüm aldı, yanlarından geçiyordum. Çocuğun bir eli kadının memelerinde diğer eli eteğinin altında. Beni gördükleri halde toparlanmadılar. Ürperdim, hızla yürümeye başladım. Bir kötü film mi, hayal mi, ürkerek geçtim. Uzaklaştıktan sonra normal adımlarıma döndüm. Yanımdan ağlayarak koçan bir çocuk. Peşinde, banktaki o şeytansı çocuk. Kaçan çocuk sahilde korunmak için yer bulamadı, geldi beni siper yapıt. Bana bulaşmasınlar diye aldırmadım, geçtim. Çocuk bana yapıştı, öyle oğlıyor ki: "Ağbi bu çocuk beni dövüyor!.. Sakin bir sesle: "Hadi kavga etmeyin, ayrılın" dedim.

Mazoşist şeytansı çocuk: "Sana ne lan" diye bağırdı, ne halin varsa görün gibisinden çocuğu itip yürümeye başladım. Şeytansı çocuk önümde durdu, alnı, yanaklan bir maymun gibi tüylüydü, "Seni" dedi. "Seni gördüm, o çocuğu alıp kayalıklara ineceksin, seni anımla gördüm, onu alıp kayalıklara!..."...

Başımdan aşağı kaynar sular döküldü, büyük bir korku duydum, elim oyağım titredi, gizli yaralarım eline düşmüştüm sanki. Kanım dondu. "Utanmıyor musun lan" dedim, çocuğun yüzüne bir köpek gibi havlayarak: "Senin ağzına sıçarım, öldürürüm seni lan" diye bağırdım. Çocuk, verimsiz saldırılarımdan kurtulup caddeye doğru bağırmaya başladı: Bu adam var ya, bu çocuğu kayalıklara götürüyor"... Korkudan tir tir titriyorum, koçsam, karşıya geçsem, biri görürse, burda, bu saatte, bu çocuklarla. Çocuk bağırmaya devam ediyor. Neden koçayım, böyle bela olur mu, kendimi mahalli gazetenin manşetinde gördüm, polisler meslegimi soruyor: "Demek sanatçı?"...

Çocuğun geceyi parçalayan bağırmalarına iki delikanlı koştu geldi, koçamadım. Ne yapacağımı şaşırdım. Ayaklarımın bağı çözüldü, oturdum, ağlamalarımı tutamadım. Delikanlılar başımdan aşağı baktı. Çocuk, onlara,"İşte bu" (Birşeyler) dedi. Meşin montlu delikanlı: "Olabilir" deyip, çekip gittiler...

Keşke şu denizde boğulsaydım, keşke şu denizin üstünde yol olsaydı da gülseydim, delikanlıların gittiğini görünce, kendimi, üstümde kalan bir ton ağırlığındaki kayanın altından yılan gibi kıvrılıp çıkarmak istedim. Ayağa kalktım. Dayaktan kaçan çocuk koçmamış on metre ilerde kedi gibi gülerek bizi izliyor, mazoşist suratlı oğlan, tam karşımda beni tehdit ediyor. "Üstünde ne kadar para varsa ver, bak ordan başkaları geliyor, onlara da söylerim"...

Çocuğun gözlerine bir daha baktım, avcunda iri, keskin bir kaya parçası. Alttan alıp, yumuşakça bir giriş yaptım: "Bu yaptığınız insanlık mı lan" dedim, "Olabilir!" dedi, bu kelimeyi duyar duymaz kudurmuş bir köpek gibi çocuğun üstüne atladım, iki tekme yerleştirdim, çocuk koçh, peşine düştüm. çocuk koçtu kovaladım, peşinden: "lan seni bir tutarsam, kayalıklara..."

Korku içinde apartmana geldim. Evin kapısından girerken, kuş renkli elbise giyen sarı gözlü çocuk önümü kesti. "Sen yazar değilsin, bizi kandırıyorsun?" dedi, "Nedenmiş?" dedim, "Babam seni hiç tanımıyor" dedi. Bir yarasa gibi çocuğun yüzüne çarpıtım, bağırdım. "Olabilir!" Çocuk ağlayarak koçtı. Minnacık çocuktan ne istiyorsun? Sen sapık mısın? Olabilir!..

Not: Kebikec Tarih Dergisi.. İsterne Adresi: Birlik Pasajı, Sanat Kitabevi, Kızılay / Ankara

Sürpriz Nihat Genç

İsimsiz...

Ender Özkahraman

ŞŞŞT!.. BAKIN BİR KİŞİ DAHA GELİYOR!..

BİR KİŞİ DAHA MI?

KAÇ KİŞİ OLDUK ŞİMDİ?..

YENİ GELENLE 12!..

BİSOR BAKALIM, DAHA GELECEK OLAN VARMIYMIŞ...

YOKMUŞ... ÇÜNKÜ GREV BİTMİŞ... BİTİRMİŞLER...

EVET.. BİTTİĞİNDE BEN HALÂ YAŞIYORDUM... AMA FAZLA DAYANIKLI DEĞİLMİŞİM... İNŞALLAH SONUNCU BEN OLMUŞUMDUR...

NEYSE... ARAMIZA HOŞGELDİN!

PEKİ SONUÇ N'OLDU?.. ANLAŞMA SAĞLANDI MI?

ÖYLE GÖRÜNÜYOR.. ARAYA YAZARLARIN-AYDINLARIN GİRMESİYLE OLDU BİRAZ DA GEÇ OLDU AMA, N'APALIM, OLDU İŞTE...

ÖYLE DÜŞÜNME... GERÇİ BİZİ KAYBETTİLER AMA BİR SÜRÜ ŞEY DE KAZANDILAR!

ÖYLE, AMA BEN YİNE DE ŞU AN ONLARLA ÖLMAK İSTERDİM... ÜZGÜNÜM...

BEN DE... BİZ DE ONU İSTERDİK AMA İLLA DA BİR KAÇ KİŞİNİN ÖLMESİNİ BEKLİYORLARDI... ÖYLE DEĞİL Mİ?..

EVET... İLLA Kİ BİRKAÇ KİŞİNİN ÖLMESİ GEREKLİYDİ İŞİN CİDDİYETİNİ GÖSTERMEK İÇİN... ÇOK ZALİMCE AMA, GERÇEK...

HEM... BİLİYOR MUSUN, BEN ASLINDA ÇOK DA UMUTSUZ DEĞİLDİM...

BEN DE...

HER NE KADAR ŞU ANKİ YERİMDE SAPLANMIŞ KALMIŞ OLSAM DA MUTLU SAYABİLİRİM KENDİMİ... HELE BU HABERDEN SONRA.. BAKIN KUŞLARA!

AA! ÇOK GÜZELLER, ÖZLEMİŞİM BU GÖRÜNTÜLERİ... AMA BEN YİNE DE EN ÇOK SAZIMI ÖZLEDİM...

ŞAK!

ŞŞT!.. ŞUNA BAKIN... AMAN ALLAHIM BU O... O DEĞİL Mİ?

HANİ ŞU... 3-4 YIL ÖNCE ÖLEN!

SAKIN ADINI ANMA ŞİMDİ... DUYMAK İSTEMİYORUM... IYY! İĞRENÇ HERİF!

ZZZZ...

ŞŞT SUSUN... POLİSLER GEÇİYOR...

ARTIK POLİS DEĞİL ONLAR... YALNIZCA BİRER TUKU BÖCEĞİ...

TUKU BÖCEĞİ Mİ?.. O NE YA?..

BİR ÇEŞİT UÇAN BÖCEK...

BEN... BEN ÜŞÜYORUM...

ÜŞÜYEMEZSİN!

O NİYEYMİŞ?..

BİZ YOKUZ ŞU AN... ŞU YAPRAKLAR, POLENLER, BEN, SEN BU SESLER YOK. HİÇBİRİ YOK... YA DÜŞÜNSENE DİYALEKTİĞE AYKIRI BİR DURUMDAYIZ, GÖRMÜYOR MUSUN?

PEKİ AMA TUKU BÖCEĞİ?.. O KERTENKELE?

ONLARDA YOK... HEPSİ APTAL BİR ÇİZERİN UYDURMASI, ONUN HAYALİNDEYİZ ŞU AN...

AMA BEN ÜŞÜYORUM...

ŞEN DEĞİLSİN ÜŞÜYEN, AKLINCA ÖYKÜ ÇİZDİĞİNİ SANAN SALAK ÇİZERİMİZ ÜŞÜYORDUR...

ONA SALAK DEME LÜTFEN... BİR İNSAN O DA...

NEYSE... HAKLISIN, SONUÇTA O DA BİR İNSAN... BİLİYOR MUSUN, BEN EN ÇOK NEYİ ÖZLEDİM?..

SAZINI...

NEREDEN BİLİYORSUN?..

E DEMİN DEMİŞTİN YA...

GEL SENİ BİRAZ ISITAYIM...

A.U.(25) A.B.K.(28) İ.Ö.(35)

H.D.(36) A.A.(34) M.Y.(37)

T.Y. A.İ.E. U.H.K.(24)

Y.K.(28) O.A.(32) H.C.(26)

Reenkarnasyona elbette inanmıyorum-

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

Kaan hani gelecektin lan?

(Bahadır Barut-er'le yapılan bir diyalog-dan-)

ERKUT ABİ

VERSENE OĞ-LÜM ŞU BORCUNU!' VERSE-NE LEN! ULEN OĞLUM NE GÖT GAFASIN SEN BE! LAN OĞLUM BORCÜN VAR DİYOM SANA! VERSENE LAN ŞUNU!

PEKİ!

ŞİMDİ BUNU ALIN, FİDANLIK OLARAK BİR ÇAMLIĞA DİKİN, GÜZEL-CE SULAYIN. SONRA ÇOK ZENGİN OLMASINI SAĞLAYIN! O KADAR ÇOK KAZANACAK Kİ PARA İLE BANYO YAPACAK! NE DEMEKCE BU?. NEYSE.

ERDENER ABİ

-Erdener abi, bak yirmi iki sene Almanyada çalıştım..Buraya geldim, sigortalarla ilgili bir prob....

-Buraları böyledir!

Güle güle canım... Eee anladık da, o el n'oluyo orda onu anla-madım.. Gidar ayak boynuz olayına girmeyelim sakın! Hayır tarrak kafalı indir-tiozk beni otobüsten... Otobüsü de kaçırıcaz dur-duk yerde! Ulan bi İstanbul'a gelin bak nasıl sıfıyorum sizi...

BABA GÖRÜŞÜRÜZ! İSTANBUL'DA GÖRÜŞÜRÜZ CANIM.. GÜLE GÜLE

Esprili: Serkan ALTUN. İĞNE (Bodrum.)

DÜNYA KİCK BOKSİNK CHAMPİON

Şu türkler ilginç insanlarmış... İki saattir herifi pestile çevirdim fakat gel gör ki bir düğmesi koptu diyor şim-di çanıma okuyo ritspesi! Sportif müsabakayla birlikte bir Van Dam tribi yaşayalım dedik.. Dedik de olmadı.. Olamadı...

LLLAEEEENN! ULAEEENNN!

OOOWW! MOUSTAP-HA!..

ABİ PARDON!..

N'APTIN BE GÜZELİM? ULAN SANKİ ŞERATON'DA KALIYO-RUZ! KARDEŞİM SİSARA İÇECEK. SEN ÇIK DIŞARDA İÇ YAA! OR-GAZM ÜSTÜ KEYİF YAPAYIM DER-KEN SERMAYEYİ DE YAKTIR-DIN BE OĞLUM!

OH MY GOOOOD!

CAMPING

VE SARAP EBE MLE DANS EDERKEN KIZIL CÜBBESİNİ SAVURA SAVURA YERYÜZÜNÜN GÖBEK DELİĞİNDE DOYMAK BİLMEZ BALIKLAR PATLADILAR YÜREĞİMİN DENİZİNDE HOŞ BİR GÜMBÜRTÜYLE..

Sokaklarında Yürünmemiş Şehrin, Sorulmamış Sorular Vadisine Bakan Yamacından Doğdu Kırk Pembe Güneş..

AKLINA KRAMP GİRMİŞ Bİ ÇOCUK UÇURTMASININ İPİNE ASIP SALDI KENDİNİ RÜZGARLI BİR BAYIRDAN AŞAĞI. AMİNO ASİTLERİN KADERİNE YAZDIĞI ŞİİRİ ÖNEMSEYEREK...

1 AT 4 NAL 8 KAHKAHA DÖNER DURUR YERYÜZÜ..

Kuyruğu birbirine düğümlü otuzyedi maymun elele tutuşup halay çekmek zorunda kaldılar. Garesizce oturmaktansa diye HAYALini kurarak bi HEVENK muzun...

SÖYLEYEN BİR KUŞ RESMİ ÇİZİLİ..

UMİDİMİ GÖRDÜM GÜPEGÜNDÜZ MEZARINDAN KALKMIŞ DOLAŞIYORDU YÜZÜ BERRAK VE DÜŞÜNCELİ. KEFENİNDE GÜL DALINDA ŞARKI

BİR DELİ SÜMÜKLÜBÖCEK VARDI ARDINDA BIRAKTIĞI YALDIZLI İZLERLE RESİMLER ÇİZEN HİKAYELER YAZAN. TAAKİ ÜZERİNE BASILIPTA KIRILINCA KABUĞU SARHOŞ BİR DERVİŞ TARAFINDAN. ANLAŞILDI BİLGE BİR SALYANGOZ OLDUĞU ATTIĞI MESUT ÇIĞLIKTAN..

BİR AT DÖRT NAL SEKİZ KAHKAHA DÖNER DURUR YERYÜZÜ...

GÖKYÜZÜNDEN KARTOPU FIRLATMAYA BAŞLADI YÜZBİNLERCE MİNİK PERİ. KIŞ GELDİ ZANNETSİNLER DİYE. FAKAT AYLAR-DAN AĞUSTOSTU RENKLERDEN PORTAKAL..

GÖKHAN DABAK

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

Spartaküs, gladyatörlerin şahı!..

Çelik Blek & Avukat Konoli

LEMAN T-SHIRT SATIŞ NOKTALARI: Boomerang Erenköy ● Boomerang Carrefour-Ankara ● Ons Jeans Kızılay / Ankara ● Coast Alsancak / İzmir ● Podyum Giyim Konyaaltı / Antalya ● Message T-Shirt Bodrum / Muğla ● **LEMAN ÜRÜNLERİ DÜKKANI:** İSTİKLAL CADDESİ BEYOĞLU SİNEMASI PASAJI NO:140/87 BEYOĞLU
(ayrıca Leman kitaplarını ve 1-2. sayı hariç mevcut Leman ciltlerini buradan temin edebilirsiniz)

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

● Sosyolog Ecevit'in öğrencisi sosyolog Tercan'in özgün tespitleri ve arkadaşı tespit pistrelisi tastikatör bilen Bülent...

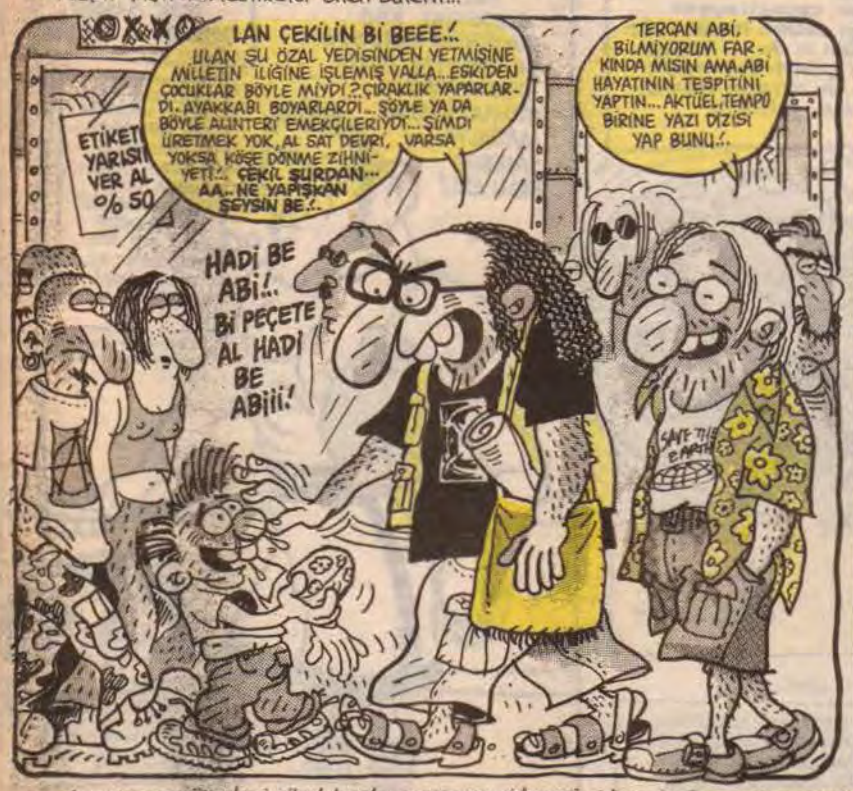

● Sevgili çalışanlarım, işçilerim, atölyem insanları, hepten unutulanlar...

● Arabası vaaar güzeel mi güzel, bastı mı gazaaa gider mi gider... Şofer zaten gendisii zopalik mi zopalık...

● Sinema ve TV kültüründen iki beylik replik miksi...

● Aylak zamanlar, güne bakan günleri ve hafif seyreden iç sıkıntıları...

Darel-Timsah'a bir süre ara, HARALA GÜRELE'yle tekrar merhaba.!..

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.F.İ.D.A.N

Selâm... "Rootlama kaltuu da rootlama koltuuydu ama hoo, nefis bişildi, gömüldükçe rootiyodu insanı. Doktara dooru yan dönüp, bi elini destek olarak çenesi'ne dayadı, öbür elini kalçalarına uzatıp bıraktı.. Bu pozisyonda uzanmaktan hep utanırdı; kendini, kadın gibi hissederdi elı böyle dururken.. Ama noapsın, en roat da öyleydi.. Kim olsa aynı şeyi yapar diye düşünürken, bumundaki tıkanıklığı açmak için çıkarttığı ses, sanki bi şey söyliyecekmiş gibi, çak annamlı olmuştu; dolayısıyla, elindeki kâğıda bişiler yazan Dr. Semih, bakışlarını ona çevirdi.. "Sanırım, sümüğünüzü yuttunuz?".. "Hayır. Artık onu yapmamayı başarabiliyorum.. Baksanıza Doktar. Bi elim böyle çenemde, bi elimi de şöyle göbüme koymuş dururken, niye kendimi bi kadın gibi hissediyom?.. Dr Semih, güldü. "Roat, yumuşak bi duruştur o.. Bel, aşağıya sarkar, kalça, yukarı çıkar.. Kadınlar o pozisyonda güzel gözüktür. Bilirsiniz, Kleopatra falan hani, durur ya öyle kanepesinde... Fakat abartmayın. Biraz daa Erkek gibi uzanmak istiyorsanız, üstteki bacağınızı aralayıp, göbürüne dikey olarak tutabilirsiniz.. Eh, bu biraz sert olur belki "... Öyle yaptı.. Ama bu, roat diildi. Eskisine dönüp, gülümsedi; "Haklısınız doktor, belki de abartıyorum".. "Bu doğal" dedi Dr Semih; "Siz bi hastasınız, abartıcaksınız elbette... Bi an sustular, sonra, damacana şişe tinin tutma kulplarının kalaylığından bahsedip, haftaya buluşmak üzre vedalaştılar...

SEVERİM:... Mikrofonun çalışmasını kontrol etmek için yaptığım o parmak vuruşlarını... Çakıyı kapatırken, bıçaan, bilme yalan, birdenbire yenne oturmasını... CAN... İçine bişi konup oazı boolanmış poşet'in içindeki havayı, üzeri e yavaşça baştırarak indirmeyi... CEREN... Basket maçlarında, ayakkabıların zeminde çıkarttığı bi sürü ciyk ciyk sesini... KUTLU... Kibritli söndürdükten sonra çıkan kokuyu... BURCU...

PSİKOAYRINTI:... Bi tanıdık görüyorsunuz az uzakta, karşıdan gelıyo... O, sizi görmemişse, mimik aptal planlar kuruluyo hemen. "Hmmm, tam olarak ne zaman baksam acaba?.. ilerliyosunuz başka bi yerlere baka baka; şimdi zamanı diyip, öylesineymiş gibi onun tarafına bakhınızda, oo, geçip gittii.. Başına kafa yorduk! Belki de görmemezlikten geldi. Sizin onu gördüğünüzü, ama uzak bir mesaafe olduu için şindilik bakıp gülümsemediniizi bi süre sonraya bıraktınız annadı, aynı planı kendi yaptı; ara kapanırken, ikönce kim bakıp farketmiş gibi akcak tribine girildi. Sonra iki taraf da aman yaa diyip siktiretti, geçip gidildi.. Az tanıdıklar'da böyle... Samimilerde de baazı kıtlıklar olmuyo diil ama.. Zaalen sorun, iki kişinin, biibirini çak uzaktan gördüğ an.. Görme aanında, bi kere otomatikman selâmlaşmış olunuyo gülümseyerek.. Anlık bi gülümseme ama o: bi duygu oluyo. Şimşek gibi çakıyo a gülüş dudakların kıyısından. sonra bilince a duygu, gülümsemenin durması gerekiyo, birden durduramıyosunuz. Ulan çok da var daa.. Ortaya gidene kadar adamın suratına boka boka gülümseyrrez ta. Bi kere zaaten, niye gülümsenildiini pek annamıyom.. Bi çeşit, kibarlık, iyi niyet göstersi belki. Çok doğalı da var tabi, iyi bi dostunu görmüşsündür, mutlu olursun, refleks olarak çakar a gülümseme.. Fekat, eve dönerken, köşedeki manavla bakışlanmız karşılaştığında çıkan iyiniyet gülümsemesinin bitiş aanını karailaştırmak çok zordur. Başka bi yerlere bakıp, yavaşça, kırışan aazımı normale döndürür, yürüyüp kapının önüne gelir, şimdi! diyip, anahtarı kilide solmuşken yana dönerim! Ordadır!.. İyi akşamlarımızı diler, içeri girerim.. Bunnar, basit şeyler aslında. Yazınca, bi sorunmuş gibi duruyorlar... Günlük hayatta çerez bunlar!.. O minik, karar verme anları!. Her zaman için, iki şey yapabilirsin hep.. biri iyi alır, biri kötü.. İki zamanda yapabilirsin hep.. biri erken alır, biri geç.. Bunların ortalan yoktur; orası boşluk, basamazsın.. Bırakın lan beni!.. Doo yazmak istiyom, çok hoşuma gitti!.. Sanki her an bi buluş yapabilirim!.. neyse, iyi bayramlar geldim heralde...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Top oynarken, top kızların oraya dooru koşunca çok komik olurdu.. Biraz koşar, sonra beklersin, atsın kızlar.. Biri kalkar, komik komik gerilip, topo çok komik vurur, top bi bomboşmuş, o da korkuyormuş gibi... E tabi, top çak yamuk gider, bizle hiç ilgisi olmayan bi orafa! Hayaliah, şunun yaptığına bak, bi de oraya koşcaz şimdi! Bişii olmamış gibi yerine oturur güle güle... İyi vuran kızlar da vardı, çok düzgün vuruyolar.. Ama yine de komik oluyo tabi.. Bi kıza çalım atmak çak kolaydı.. Öyle döndürürsün etraalında anı.. Aynı şeyi bize aabiler yapıca, deli oluyoduk. Şindi top kaçtı ya, hıyar vermiya, oyaanda tutup oynatıya, salak salak bişiiler yapıya. E ver işte, ne geree var! Yalakalar var, gidiya adamın yanına, bacaklarının etraafında dolanıya, topu almaya çalışıya, didiniya, uuraşıyor.. Adamı gaza getiriyo bu tabii. Bulmuşsun çocuu, at çalımını. Biz kızlara yapıyoz oma, komik olsun diye o.. En komii, ve en kötüsü de kaçan top, arda durup çekirdek yiyen bi kızın kafasına çarptında oluyo.. Kız sarsılıya, eteene boşalttığı çekirdekler etraafa saçılıyo, sonra kıziyo, küfür edip, topu yokuştan aşaaya atıya.. Halbuki istemedendi.. Ama o maasus sonıya.. Vardı tabi vardı, maasus yapan yavşaklar do vardı.. Onlara burdan sitem ediyom.. Nası bişii bu sitem yaa, ediyom diyince etmiş mi oluyosun!.. Ayrıca başkta bişeye gerek yok mu yaanı?.. Ed'iyom.. Offi, sıktım artık.

SIKILIYOM:.. (üşengeçlik anları)... Dosya kâğıdını dosyaya sokmaya çalışırken, kenarları kıvrılıp bükülüdüğünde, girmediinde, beni uuraştırdığında.. Gastenin iç sayfasını okumak için, dışa dooru hamle yapıp anı katlamak istediimde, tam olmadığında, burnumla ittmem de işe yaramadığında, bi daa açıp tekrar katlamaya üşenip o kıvrıklı elimle düzeltmeye çalışırkene, arası yırtıldığında.. ZEYNEP... Yatakta uzanırkene oturabilir çektikten sonra. azcık doğrulmaya üşenip eşofmanımı o pozisyonda geri çekmek istediimde, tutlaf hareketlerle onu giyerken yorulduumda, tam da iyi çekemediimde, kilot biraz aşaada kaldığında... Vapurun tenonunda oturup, ayaklarını demire uzatmış olarak roat bi halde, bişii düşünüp, bişii felan okurken, yandan noaneci, çaycı felan gözüktüüğünde, tam yanıbaşımda durduunda, öte tarafa dooru "Çaay" felan diye boordanda, geçcek mi geçmiycek mi belli olmadığında, geçerse ayaamı indirmem gerekeceğinden beni o sıkıcı aanı düşünmeye sevkettiğinde, mecbuuren meşgul olduum şeyle net olarak ilgilenemeyip, yan gözle onun hareketini beklediimde.. Vollmenin kapaanı aaniden, hor kullanarak açtığında, oo, bi de baktığında, kaset, kapakta beraaber gelmediinde, arda, içerde takılıp kaldığında, tırnaamla felan çıkarmam gerektiinde... METİN...

BİŞİİ:... Kaner; Özgür; Levent; ümit; Faruk; annarın çoğu yapıldı, geri kalanlar da aynıdır diil, başka bişii... Mete, Silapak; Güneş, sizin de annatılıklarınızı dinnedim. Kim olsa aynı şeyi yapardı, sorun diil.. Ve bi de şu: Hep aynı şeyleri yazmaktan sıkıldım, bi süre dinlendirmek için, POTBURİ köşesine ara verdim... Boşka? Daa naolsun di mi, kambur kımbur bi sürü şeyden bahsettik bu hafta, benim müdem bulandı ordan oraya allamaktan... Hadi iyi günner diliyom beni...

LeMan 18 Akşamsefası

Le Man MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman Çalışanları ve Dostları Merhaba...

Ben Leman'ın daimi okuyucularından. Birkaç gün önce yaşadığım ve beni çok etkileyen bir olayı sizlere aktarmak, sizlerle paylaşmak istedim. Geçen gün hastaneye "Eskişehir Devlet Hastanesi" gitmiştim. Koridorda beklerken, beş altı askerin bir mahkumu muayene için, benim bulunduğum yöne doğru getirdiklerini gördüm. askerlerin sıkı korumalarından, mahkuma karşı sert tavırlarından, en önemlisi de mahkumun yüzündeki ifadeden "siyasi" olabileceğini düşündüm. Emin olmak için hemşireye sordum, bilmediğini söyledi. Yanımızda duran bir genç, mahkumun siyasi suçlu olduğunu söyledi. Ben, nerden biliyorsunuz diye sorduğumda, tutuklulann sakal bırakma eyleminde olduklarını ve bu yüzden tutuklunun sakallı olduğunu söyledi..

O ara hemşire alaycı bir tavırla, "açlık grevi de yapıyorlarmış! Ama bakan "Adalet Bakanı"(!) akşam haberlerinde, cezaevi kantinindeki yiyeceklerin bittiğini söyledi" diyince, ben de" inandınız mı"ı dedim! Tansu Çiller'in örtülü ödenek hikayesi ile ilgili açıklamaları ne derece doğruysa, bakanın açıklamaları da o derece inandırıcıdır... İnsan birgün dahi açlığa dayanamazken, ölüm sınırına varan bir mücadeleyi karalamaya hiç kimsenin hakkı olmadığını söyledim!.. Yanımızdaki genç, "cezaevlerinde bir çok olaylar yaşanıyor ama çoğu abartılıyor" demez mi!

Cezaevi ortamını yaşamamamızın, onları karalama gerekçemiz olamayacağını söyleyip, yanlarından ayrıldım... Yurdum insanının bu kadar aciz, bu kadar zavallı olduğunu görmek, beni bir kez daha kahretti...

Daha sonra, ikimahkumun daha getirildiğini gördüm. Birinin yüzündeki ifadeden, ağrısının olduğu ve acı çektiği belli oluyordu! İlk gördüğüm mahkumun bakışları beni çok etkiledi... Başı ve omuzladı dik. Kendinden emin bir duruşu vardı. Bakışları kararlı, gururlu, onurluydu... Etraftaki insanların bazıları acıyarak, bazıları ise öfkeyle bakıyorlardı.

Ben ne acıyarak, ne öfkeyle, derin bir saygı ve sempatiyle bakıyordum. Bir ara inatla gözlerine baktım. Bakışlarımla, ona olan saygımı belirtmek istediğimi, bilmesini istedim. Ama beni fark etmedi. Bir süre sonra, hastanenin bahçesine çıktığımda mahkumların götürülmek üzere "zırhlı" araca doğru götürüldüklerini gördüm. Onları tekrar görebilmek için, yakınlarına doğru gittim! Ve tekrar, ısrarla "onların" gözlerine bakmaya başladım... Sonunda bir yle göz göze geldim! Ağrısı olan mahkumdu! O an, yüreğimin yandığını hissettim... Araca bindirildikten sonra bu kez de, aracın çok küçük olan üç camına doğru, onlar ordan uzaklaşıncaya kadar baktım. Ben onları göremedim, ama "onlar" dışarıya son kez baktıkları için sanırım beni gördüler! Yalnız, ilk gördüğüm mahkum kafasını cama dayamışh, bu yüzden bir ara "o iri ve kare gözlerini" gördüm.

O gözleri ve bakışları, ömrüm boyunca unutmayacağım... Öncelikle şunu belirtmek istiyorum. Ben hiç bir düşünceyi ve ideolojiyi benimsemiyorum. En azından şimdiye kadar, kendimi tamamen bir düşünceye ait hisselmedim! Bana göre hep birşeyler eksik oldu! Ancak, farklı inanç ve düşüncedeki tüm insanlara "bağnaz ve fanatikler hariç" saygı duyuyorum. Özellikle de inançları doğrultusunda yaşayan, bunun için mücadele eden insanlara karşı büyük bir sempati duyuyorum...

Ben öncelikle bir insanım. Her ne kadar çoğu zaman insan olduğumdan dolayı utansam da, "Onurlu" insanları gördüğümde insanlığa olan umudumu kaybetmiyorum. Tüm bunlardan dolayı, yaşanan olaylara karşı duyarlı ve hassasım...

Beni etkileyen bu insanlarla, herhangi bir yakınlığım yok. İnsan olmam, benim duyarlı olmamı gerektiriyor. Bu yüzden, davalarındaki direnişlerine olan saygım sonsuz..

İnsanları, insanlığa ve yaşanan tüm olaylara karşı duyarlı olmaya davet adıyorum.

Saygılarımla...

Avzem

O ÇOCUK BUNU HAKETMİYORDU!

1966'nın bir gecesinde Beyoğlu'ndaydım. Siren sesleri sıklaşıp yaklaştıkça acaba ne oldu deyip cama çıktım. Sokak boş gibiydi, loş bir ışık kümesi vardı. İyi bakınca sokağın boş olmadığını gördüm. Küçük bir çocuk karşı binanın girişinde, basamakların üstünde yatıyordu. Çocuğu o halde görünce dondum kaldım, kımıldayamadım. Aklımdan, acaba bunun gibi kaç bin çocuk, kaç milyon yavru daha vardı diye geçti. Beni uykulu halimden alıp, hüzne boğan bu manzarayı gördüğümde gecenin ikisiydi.

Çocuk ölü müydü-diri miydi, kız mıydı-erkek miydi belli değildi. İçimden;

-Ne olur sanki, sokaktan biri geçse de çocuğa baksa, diye geçirdim. Ben inip bakamazdım. Çünkü bir haftalığına misafir olduğum binanın kapısı gece saat 11'de kapanır, sabah 9'a kada açılması mümkün olmazdı. Böyle düşünürken sokağın başından iki tane delikanlı göründü. Hah! Tamam işte bunlar şimdi ilgilenir diye geçirdim içimde. Ne gezeri Çocuğa yaklaştıklarında hiç durmadan başları ona dönük yürüyüp gittiler. Çocuğun yanıbaşındaki barlara girenler de aynı o ikisi gibi davrandılar. Gelip geçenler onunla ilgilenmediler ama ben, onlar ve tanrılarıyla ilgili birkaç kelime fısıldadım. Onların yüzüne söylemek isterdim ama beni duyamazlardı. Çünkü sokaklardan gelen gürültüler buna engel oluyordu.

Bir bardan en az 30-40 kişi bir ağızdan "Alnında yıldızlı bere/elinde maveriyle/çıkıp dersim dağlarına/türkü söylemek var yaaa!...Cemocan Cemocan" diye bağırıyor, diğerinden; sanki çocuğu o halde görmüş de onun için acı acı uzun hava çalıyor zurnasıyla...

Belki barlarda söylenen türküler devrimci türküleri ama orda söyleyenler devrimci olamazdı. Çocuğa dalıp gitmişken gözlerimin dolduğunu barlardan gelen seslerle, tüylerimin diken diken olduğunu farkettim.

Çocuğun en fazla iki metre uzağındaki, yanyana duran bar girişlerinden en az 30 değişik yüz girip-çıkmış, herkes çocuğu görmüştü. Ama bir kişi bile eğilip bakmadı. Belki de barda içip "toplumu nasıl kurtarırız, bu halkı sömürmekten, ezilmekten kurtarmak için nasıl devrim yaparız söylemleri üretiyorlardı. Belki de hiç sokağı görmemiş bu masabaşı devrimcileri (!) özgürlüğün sokakta olduğunu nerden bileceklerdir. Bu masabaşı devrimcileri (!) ve bar solcuları (!). kanlarıyla-canlarıyla gelenekler yaratmış, türkülerini kanlarıyla yazmış gerçek devrimcilerin türkülerine ve cesetlerine basmaktan hiç utanmıyorlardır. Utanmadıklarından eminim, çünkü; halkımız dedikleri bir yavrucak buz gibi gecede, buz gibi betonda titriyodu ve biraz önce halk türküleri söyleyenler bakıp geçiyordu.

Aynı sokakta kapanmakta olan bir pavyondan, konsimatrislik yaptığını, giyinişinden tahmin ettiğim bir bayan ve iki bay çıkıyordu. Üçü de o pavyonda ya çalışıyor ya da sahipleriydiler. Bayan önce çıktığı için çocuğu ilk o farketti. Hiç tereddütsüz çocuğa yaklaştı ve saçlarını eleriyle düzeltip yüzüne baktı. Bayanla birlikte, ben de 7-8 yaşlarında küçücük bir kız çocuğu olduğunu farkettim. Uyuyordu. Müdahale edince yüzünü buruşturdu. Kıvırcık siyah saçlı miydi, yoksa kirden mi olmuştu belli olmuyordu. Loş karanlıkta gözleri ışıldıyordu. Aklı, yanakları kir lekeleriyle kaplı, elbiseleri leke ve kir deryasıydı. Çocuğun baş ucunda, basamakta küçük-siyah bir poşet vardı. Kimbilir o küçücük poşetinde ne hayaller, ne umutlar saklamıştı...

Kadın bir anne edasıyla

-Vah yavrum, dedi, çocuğu telaşla kucağına almaya çalıştı. Hayre ettim. Nedense kadının çocuğu kucaklarken ışıl ışıl parlak, süslü elbisesinin kirleneceğini düşüneceğini sanmıştım. Ama öyle olmadı. Kadın çocuğu kucaklarken, uyandı.

Çocuk uyanır uyanmaz yüzüne düşen kıvırcık saçlarını kaşımaya başladı. Anladım ki kızın saçları balki siyah ve kıvırcık değil, kirden öyle görünüyordu. Belki de yavrucak bitlenmişti. Kız can havliyle saçlarını kaşırken biraz geri çekildi, kadına ve sonradan gelen iki adama baktı. Adamlardan biri kadınla yarışıyormuş gibi;

-Yavrum senin evin ailen yok mu? dedi. Kız yürek parçalayıcı bir sesle;

-Yok, dedi. Kanım dondu, zaman akmaktan vazgeçmiş gibiydi. Daha önce lisanıyla saydığım küfürler boğazımı parçalamak istermişçesine çıkmak isliyordu. Yüksek sesle küfür ettiğim: biri veya birileri değildi, bu çocukları, bu kadıncıkları, bu yaşlı amcaları sokaklara itmiş, terketmiş bu düzenin ta göbeğineydi.

Pavyondan çıkanlar çocuğu alıp götürmek istese de kız korkuyor razı gelmiyordu. Kimbilir nelerle karşılaşmışh, kimbilir bu küçücük yaşında neler görmüş, nelerden korkmuştu. Belki de gitse bile bir kaç gün sonra yine aynı hallere düşeceğini düşünüyordu. Sorun sadece bir küçük kız mıydı? Kimbilir daha kaç milyon çocuk, avsiz-barksız annesiz-babasızdı? Ama yine de çocuğumuzun "kötü, orospu, hayat kadını" olarak düşündüğü bu kadın ve yanındakiler ona sahip çıkmış, götürmek istemişlerdi, ama başaramamıştılar.

"Kötü, hayat kadını" diye düşünülen bu bayana duyduğum saygı elbette ki; barlarda slogan atarcasına türkü söylemeye çalışan sözde devrimcilerden binlerce kez daha fazlaydı.

Kız yerinden doğrulup gitmeye (kaçmaya) hazırlanırken, adam başıcında duran poşeti açtı. Poşetin içinden 3-4 tane "salpak" yani kağıt mendil çıktı. Kanım bir kez daha dondu. 7-8 yaşındaki bu küçük çocuk, sokaklarda yatıp-kalkarken, küçük bir emekçiydi. Bu küçücük yürek bir kaç kuruş için çırpınarken, bizim masabaşı şaklaban devrimcileri (!), her akşam kimbilir kaç milyonu alkole ve keyfine harcasın. Yuh ki ne yuh, vah ki ne vah! Yuh ulan yuh be!..

Sonra bayan ve iki adam, kızın gelmeyeceğini anlayıp, bükük boyunlarıyla ordan yavaş yavaş uzaklaştılar.

Sonra bayan ve iki adam, kızın gelmeyeceğini anlayıp, bükük boyunlarıyla ordan yavaş yavaş uzaklaştılar.

Sonra barlardan gelen türk sesleri gelmeye, değişik yüzler barlara girip-çıkmaya devam etti.

Sonra küçük çocuk bir elinde selpak poşeti, bir eliyle de kirden kıvırcık olan saçlarını kaşıya kaşıya o soğuk ve karanlık gecede kaçıp kayboldu. Tıpkı diğer binlercesi gibi...

Sonra ben düzeni ve bar solcularını (!) lanetleye lanetleye kendime dönmeye, kendime gelmeye çalışıtım. Kendime gelmeyi becerebildim mi bilemiyorum.

Sokaklardaki binlerce aç, işsiz, evsiz için kısacası haklar için savaşan, yürüyen, ter döken gerçek devrimcilerin adını kirletmeye kimsenin hakkı yoktur. Bir gün gelecek açlar tok, işsiz ve evsizler iş ve ev sahibi olacaklar. Ama bu düzende değil..!!!...

DOKTOR

AĞUSTOS sayısı
Tüm Satış Noktalarında..

Suat Gönülay'ın yeni romanı: ADOLF

Mehmet Çoşkun

Can Barslan DEDEKTİF SANLI

Bülent ÜSTÜN KÖTÜ KEDİ ŞERAFETTİN

Soner Günday'dan YÜZBAŞI ALBIRT

Kaan ERTEM

Erdil YAŞAROĞLU

Bahadır BOYSAL

Metin FİDAN

Bahadır BARUTEN

MEMO'dan L-Manyak Şehitler

Ayrıca Kemal KENAN'dan Hayat Bilgisi, Doğan GÜNEŞ, BERKAY, Kadir YILMAZ, Kenan YAŞAR, Abazan ATAMAN, Can TATLI, Turgay AKGÜN Kahraman BARUT, DENİZ ve bendeniz.

L M

Sayı: 247 4 Ağustos 1996 Pazar

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Turgay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Kutlu ESENDEMİR

Yazar ve Çizerler: Yasin ADİYEKE ● Turgay AKGÜN ● Gençay AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTEN ● Fikret BOLAT ● Bahadır BOYSAL ● Serpil CAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Çağlayan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kazım ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneş İÇDİĞLİ ● Alihan MARTİ ● Uğur ORUAZ ● Adem ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİRCİOĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAN-BABAAN ● Fatih SOLMAZ ● Doğu TEGİN ● Mehmet TİBET ● Alp Turgay ULUERİÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Can YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Tasarımcıları:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarımı:** Murat YÜKSŞAN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADİYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/**

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 650 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 60 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL

6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Merkez hesabı: 3002482 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

Gemi

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

* Hayvanları kurtardılar ama, bi hata yapıp arada birkaç da insan kurtardılar... Bu insanlardan üreyenler kurtulan hayvanların anasını .....tiler...

11 Ağustos 1996 Pazar..Sayı: 248.. 50.000 TL... (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

SEN SUS DEVLET KONUŞSUN VE BARIŞ HANGİ BAHARA

On yıldan fazla süren ve onbinlerce gencin, insanın canına mal olan bir savaş. Yüzlerce kayıp, binlerce işkence vakası... Yakılan aydınlar, öldürülen gazeteciler, yargısız infazlar.. Herkesin içinden, kıyısından, köşesinden bulaşbğı bu toplumsal cinnete karşı şimdiye kadar en yürekli tepkiyi gösteren vicdanın, tabii ki en birincil taşıyıcısı anneler... Onlann kafasına inen joplar, bellerine inen acımasız tekmeler... Ve, ve birazcık insanlıktan nasibini almış, en kapalı gönül gözünü, en kilitli vicdan kapısını bile aralayacak çarpıcılıktaki, ölüm orucu traledisiyle yükselen barometrenin bunca baskıya dayanamayıp patlaması, tuzla buz olması... Kutsal kitaplarda bile yazar. Mezalimin en yükseldiği, zalimlerin en egemen olduğu karanlık dönemlerin, süreçlerin ardından iyimserliğin, güzelliğin, aydınlığın başladığı bir ilkbahara girilir. 12 devrimci delikanlının herkesin gözü önünde gün gün kendini eritip ölümle kucaklaşması, aydınlann müdahalesiyle diğer onlarcasının aynı vuslattan çekilip alınması, böyle bir tatlı ilkbahar rüzgan esti. İşte toplumsal barış havalan, genel af çağnlan, Başbakan Erbakan'ın kendisine ve Kürt temsilcilerine yakın aydınlar eliyle yaptığı girişimlerin müthiş zamanlaması. Umut rüzgarları esmeye başladı bir anda ülkede. Bir kısım basın bile barış yelkenine üfledi nefesinin gücünce. Sivil kurumlar, aydınlar silkindi. "İsmi açıklanmayan bir Genelkurmay yetkilisi"nin yaptığı açıklamalar. Emin Çölaşan gibi bu tür girişimlerin baş bombardımancısı güdümlü kalemlerin, mürekkebinden kan damlayan yazıları bile silik kaldı barış korosunun sesi yanında.. Reisi'cumhur Demirel ve Çiller'in ki de..

Heyhat ilkbahar kısa sürdü. Birkaç gün içinde hava döndü. Siyasi tarihinin en büyük hareketini yapmaya aday Erbakan, MGK ve Demirel'le görüşmesinin ardından bu işe soyunan diğerlerinin yaptığı gibi çok alışağımız klasik açıklamayla döndü.. Bayrak, vatan, terör, üniter devlet. Gerçi Erbakan'ın girişimlerinde bir ciddiyetsizlik havası vardı. Ancak beklenti öylesine büyük ki Erbakan'ın "bunlann hepsi uydurma haberdir" açıklaması dahi oluşan barış havasını tam dağıtmaya yetmedi. Umut kaybolmadı. İlk Özal bu konuyu tartışmaya açma girişiminde bulunmuştu.. Çabuk çark etmişti. Demirel-İnönü Kürt realitesini tanımıştı. Tanımın ne olduğu anlaşılamadı. Çiller Bask modeli diyecek oldu. İnkar, akşamına geldi. Mesut Yılmaz seçim öncesi Yaşar Kemal dostluğuyla Kürtlere selam gönderdi. Bölgeye giden daha fazla asker, bomba, skorsky oldu. Şimdi Erbakan'la benzer bir senaryo yaşadık. Güneydoğu'da temsil edilmeyen bildik siyasi gücün dışında en güçlü parti RP beklediği pnmı yaptı. Barış ise bir başka bahara kaldı. Kimbilir? Belki yann belki yarından da yakın..

Akşamsefası

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

met üst

'../..

sıradağlar sıla dağlar
sürgün geyikler hanı
tanrıların uzzun eşşek
oynama alanı

su'yun kanadığı yer: göze
ve su'yun malikhanesi: çeşme
öyküsü tezek ile start alanın
finish'i suni gübre

(doğarken mi bitti nedir
şu hayat hikayemiz..
..bir cenaze ardısıra
yürür bakar gibiyiz)

dur innuit orada kal
kapıcı ölmüş pan
eskimo ilkbaharı: zemheri
kardeş şehir: pompei

hâni sıkılmış da en sonra
kulaksız'a taşınmış ya
şair cemal süreya
onun dibi her şey

"zemheri"

kimi insanlar birbirlerine
suç göç gelirler

kimi insanlar hayatınıza girmez
adeta bulaşırlar

silkelersiniz silkelersiniz
çık-maz-lar

ömür yatak değiştirdiğinde aşklar
ve alışkanlıklar kireçlenme olduğu vakit
fena tehlikeli ur yeni sunak
çare yok her aşk is'i maktülü ile makbul

akşamın melez suları'ndayız
prefabrike dramlar aşka şive

seyrelmek şarapbilim
söz diye konuşulan butafor

evlerinin önü hersek
özgül ağırlığın ol

"zemheri"

../..

Aktüel, polislerin eğitiminde kullanılan "Suçlu Taşıma, Kelepçe Takma ve Yakın Savunma Tekniği" kitabını ele geçirdi!

Leman da, polislerin, derslerdeki karalama defterini ele geçirdi...

Cumhurbaşkanı Demirel, Kürt sorununun siyasi yollardan çözümü için çaba gösteren kişilere sert çıktı...

Güneydoğu'da akan kan, gırtlağımıza kadar gelmişken, Orhan Pamuk, Yaşar Kemal, İsmail Nacar gibi kanın durmasını isteyen aydınlar, Emin Çölaşan tarafından boy hedefi haline getiriliyor.

LeMan 2

Akşamsefası

LeMan

Yılardır devlet politikası haline gelen işkence şimdi de ormanlık ve piknik alanlara kaydı...

Kamu emekçilerini "Sülükler" diye aşağılayan Çiller, "İşçileri defterden sildim" dedi.

KENAN EVREN
- Değeri düştükçe, kan ağzından fışkınyor-

EMİN ÇOLAŞAN
-Edirnekapı Mezarlığı'na adı verilecek-

ÇİLLER
- Sildiği deftere, tarih yazılacak-

BESİM TİBUK
- Halk düşmanı kumathane kralı-

İLHAN ARSEL'İN ÖLÜM FERMANCILARI

SSK Okmeydanı Hastanesi'nde hastaya tecavüz. Hastanenin güvenlik birimi, 5 Nisan kararlarıyla iptal edilmiş. SSK, yıllardır özelleştirme nidalarıyla, halk karşıtı politikalarla imha edildi..İŞTE SSK'YI BATIRIP, ÇIKMAZA SOKAN SAPIKLARIN TEMSİLİ RESİMLERİ...

HAFTA SONU NE YAPAK?

✍ **"başım omzunda iken sayıkladığıma bakma / beni istediğin yere götür / ikimiz de ne uykudayız / ne uyanık"**, (mâro, asaf hâlen çelebi)

✍ hiroşima ve nagozaki'ye atom bombası atışının 51. yıldönümü çeşitli törenlerle anıldı!

✍ **"bir kurbağayı pişirmek için kaynar suyun içine canlı canlı atarsan, bunu imkanı yok başaramazsın. hayvan kendi refleksleri ve acısı sayesinde anında tavana kadar atar. halbuki hayvanı normal bir su kabının içine koyarak ve ısıyı azar azar arttırarak kaynatırsan, gık diyemeden ölümüne kadar gider."**, (dr. selçuk erez, bir öğle yemeği sırasında ressam bedri baykam'a türkiye ve relah gerçeğini böyle bir örneklemeyle anlatmışhr.)

✍ artık dünyanın içine daha bir rahat edebiliriz! mars'ta canlılonn yaşodığı tezi bilimsel olarak da ispatlanmış!.

✍ nietsche: **"hiçbir sanatçı gerçeği çekemez"**

✍ türkiye'nin seul büyükelçiliği, güney kore'de genelevlerin **"türk hamamı"** ismi altında işletilmemesi yönünde uyarıda bulunmuş!.

✍ SSK okmeydanı hastanesi intaniye servisi'ndeki tecavüz olayı, tecavüzün çeşitli halleriyle devam ediyor!.

✍ adalet bakanlığı, kadınlara sayadı özgürlüğü öngören bir yaso hazırlıyormuş!.

✍ modern arap şiirinin önde gelen isimlerinden **bülend el haydari**, sürgünde öldü!.

✍ öldürülen DİSK eski başkanı **kemal türkler** adına eğitim ve kültür vakfı kuruluyor!.

✍ **göksel arsoy** bir televizyon dizisiyle yeniden oyunculuğa dönüyormuş!.

✍ **"türkiye'de sınıflar, katmanlar, zümreler partilerini arıyorlar. çünkü var olan partiler temsil yeteneklerini yitirdiler."**, (hrmık, aydın engin)

✍ ÇGD rafel genç haber ödülü metin göktepe'ye verildi!.

✍ engin noyan, samanyolu televizyonu'nda kapılar ve köprüler isimli bir program hazırlıyor!. pazar geceleri zapping yaparken rastlıyorsunuz! izleyicilerin katılımıyla çok ilginçleşiyor!. başka bir tür siyaset meydanı gibi!. fakat herşey birbirine karışıyor, fikirler, değerler, kişilikler, kapılar köprüler!.

✍ **"sırtüstü yere yattım / tavansız göğe düşüyorum"**, (romontik gençliğim, **asaf hâlet çelebi**)

✍ havalar çok sıkıntılı!. havalar boğucu! imbat ile imdat, yonyana!

MANSUR ŞEBBOY

(onun arabası yok)

Akşamsefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

Laneti köşkler ve yalılar dizisi (1)

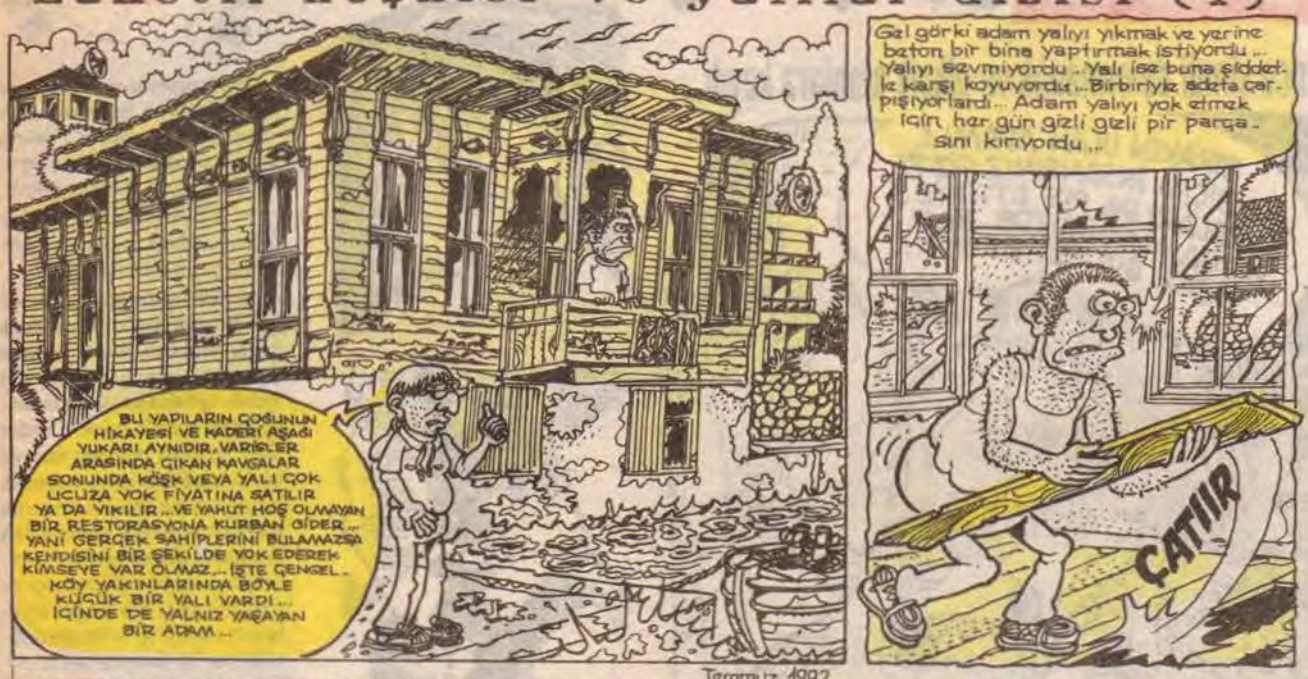

LeMan 4

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Sarsak, savruk, federe notlar

☎ Amerika, İran'a fena kıllandı. Vurdu vuracak. Niye Amerika "esas oğlan" gibi? Niye birini dövmeye niyetlendiği zaman, çok haklıymış gibi davranıyor? Amerika Göksel Arsoy mu? Aslolon onun keyfi mi? Amerika, Tamer Yiğit mi? Niye hep mutlu sonu kendisine ister? Irak, Süheyl Eğriboz muydu; İran, Kudret Karadağ mı? Doğulu ülkeler çirkin figüranlar mı? Petrolü dudaklarından öpmek, esas oğlanın hakkıdır, onlar öpüşürken ve görüntü yavaş yavaş kararırken, arkada yarı solak-yarı ca'ndon arkadaş gibi el sallayan Halit Akçatepe mi yoksa Türkiye mi? Kız oğlanı öpüyor, sonra ne? Aldanmayın, yeni dünyanın esas oğlanı Yalçın Gülhan'dır, biz yüzyıllar do sürse Tarık Akın'ı bekleyeceğiz.

☎ "... emeğe eylem eyleme yürek / yüreğe sevgi ne güzel uymuş" (Uyum-B.Ecevit) * "... karanlıkta ay gibi aklı / bir fenerdir gökten inen / o söyler uyar halkı / o bekler uyur halkı / güvenle yaşamakta tümü özgür / başlarında çoban köpeği / hekedene dek / tek tek / kurban edilmeyi" (Eflatun Krallığı-B.Ecevit) Şiirlerin günahı yok. Şiirler yazıldığı gibi kalır, değişmez. Değişen Ecevit'tir. Adı "Demokratik Sol" olan partinin başındaki liderin sözlemi, elikonlu bir başka liderinkiyle benzeşiyorsa, şiir ne yapsın?

☎ Acaba Tansu Çiller, yalnız başına kaldığı zaman, kendisi hakkında ne düşünüyor? Akıllı olmasa do kurnaz bir insan, bence söylediklerine hiç inanmıyordur. İlkokul 4. sınıf öğrencisi edasıyla, tane tane konuşmaya çalışarak, fakat başaramayarak konuştuklarını hatırlamıyordur bile. Sadece imaj çağının politikaya fırlamış bir zengin kişisi olarak, görüntüyü kurtardığına eminidir ve yanında bulunan, ondan daha akıllı ve mütehiş yolak kadro, onun vicdansız gönlüne düzenli olarak su serpiyordur. Çiller'in vicdan nakline ihtiyacı var. Yoksa niye ülkenin kanını işçilerin emeğini söylesin? Aptal olmak lazım bunu söylemek için. Aptal insan böyle zenginleşemez. Demek ki Çiller'in vicdanı suntalaşmış. Bu yüzyılın en ruhsuz politikocısı bize nasip oldu. Üstelik, estetikle fon da düzelmez bu.

☎ Mars'ta hayat izleri bulunmuş. Bize Dünyalılar, çok sevindik buna. Fakat Marslılar memnun mu bakalım? Orada da, izleri bulunan hayat, gün geçtikçe yaşanmaz bir durumda mı, onların da "Batsın bu Mars" diye hit olmuş bir şarkıları var mıdır tarihlerinde? Dünya ile Mars arasındaki uyuşturucu trafiği nasıl gelişecek önümüzdeki yüz yıllarda? Orada do Erbakan'ın korumaları gibi tuhaf canlılar var mıdır? Marslı fahişeler, Romen'lerden daha mı ucuzdur?

☎ Sağcı bir yazar, kin dolu yüreği ve bunama eğilimli beyninin ortak ürünü olarak, geçen akşam televizyonda Nâzım Hikmet için ileri geri konuştu. (Pardon, tabii ki sadece "geri" konuştu) Nâzım Hikmet'in cenazesinin Türkiye'ye getirilmesine karşıymış. Elbette karşı olacaksın, sen ve benzerlerinin çürümüş ruhları, o güzel insanın ölüsünden bile korkarsınız. Ayrıca, onun mezarı getirilirse, sadece Türkiye'nin prestiji artar, Nâzım Hikmet Ran'ın itibara ihtiyacı yok.

☎ **Trafik kazası geçiren Latif Demirci oğabeye geçmiş olsun.**

LOMBAK LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

MUDURNU YUMURTA ÜRETİM ÇİFTLİĞİ

GENÇ TAVUK ŞEHVETLE TİTRİYORDU... GÜÇLÜ HOROZUN KANATLARI ALTINDA ZEVKTEN İNLİYORDU!.. HOROZ İSE ÜÇÜNCÜ POSTAYI ATMIŞ OLMASINA RAĞMEN EREKSİYON HALİNDEYDİ!..

GID GID

GOT GOT

GOT GOT

GOD GOT

BAK, RUHUNA KARŞILIK SENİ ÇOK İYİ MÜZİSYEN YAPABİLİRİM, NE DERSİN?..

Paranoya

Rumeli Konserleri: EROL EVGİN

♫ HANİ ISSIZ BİR YOLDAAN GEÇERKEN.. HANİ YILLARI SAYAR DA İNSAN ♫

BU BAYRAĞI SORANLARA NASIL İZAH EDEBİLİRİZ Kİ?..

TOMBİK ÇOCUK TİYATROSU

ALLAHUUU EKBEEER ALLAHUU EKBEEER...

B A

ÇOCUKLAR, BENİM CUMA NAMAZINA GİTMEM LAZIM!

SEVGİLİM, DOĞUM GÜNÜ HEDİYEN EVİN ÖNÜNDE SENİ BEKLİYOR!..

CANIIM!

Akşam Serası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

KOMİKAZE

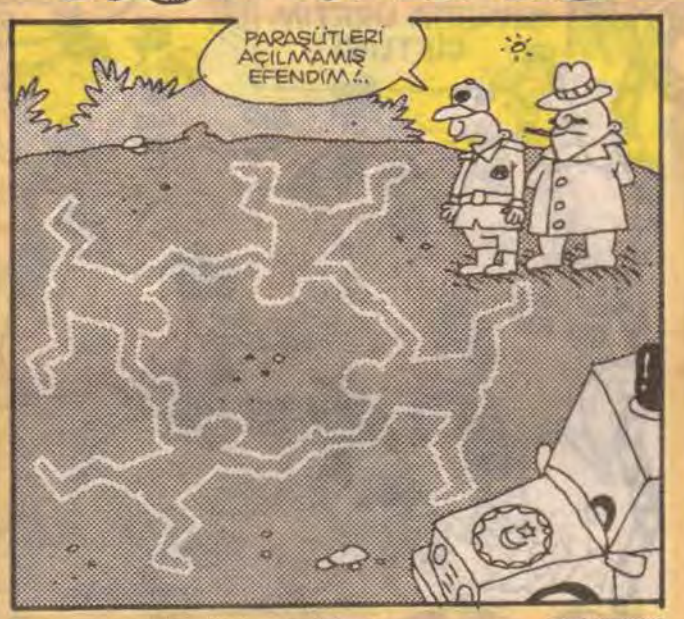

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

ÇEŞİTLİ MEVZULARDA KARİKATÜRLER

AKIL FİKİR (kötü) KARİKATÜR...

YAĞ SATARIM ... BAL SATARIM... USTAM ÖLDÜBEN SATARIM...

YAĞ İSTEMEM ... BAL DA VAR SEN BANA BİR KUTU USTAM ÖLDÜBEN, VERSENE ...

KAÇ KİLOLUK USTAM ÖLDÜBEN İSTERSİN ABİ ?..

Belgesel karikatür...

İSPANYA'DA HALKIN BOĞALARIN ÖNÜNDE KOŞTUĞU BİR FESTİVAL VAR YA... BİZDE DAHA KORKUNCUNU YAPMIŞLAR... HALK KENDİSİNİ POP ŞARKICILARININ ÖNÜNE ATIYOR...

BİR KAÇ İYİ ADAAM GİDECEKTİK KIZLARAA!

ONUN ARABASI VAAR...

SIIRF İNAT SENİN CİCİ BABANAAA..

BIRR!..

ÇITIR KIZLAAR NEREYE? NEREYEEE GİDER...

Tıbbi karikatür.

YETER BE! YETER ARTIK... ATMA ABİ YA ŞUNLARI...

OĞLUM BEN ATARDAMARIM SEN TOPLARDAMARSIN... İŞİMİZ BU!.. BEN ATICAM, SEN TOPLIYCAN...

Sosyo-Ekonomik karikatür...

PLASTIC ENFLASYON CANAVARI

ULAN DEVLET İSTATİSTİK ENSTİTÜSÜ VE ODALAR BİRLİĞİ VERİLERİNE GÖRE TEMMUZ AYI ENFLASYONU YİNE YÜKSEK ÇIKMIŞ... S...KİCEM ENFLASYONUNU YA... KAÇA BUNLAR USTA?

ZENCİ OLANI VAR MI?..

TL 1.855.000 TL

NOSTALJİK KARİKATÜR...

MİZAH ÜRGİSİ

ESKİ GIRGIRLARDA, FIRTLARDA NE GÜZELDİ... SÜTLÜ MISIRCI, ISLAK ODUN, SEPET SARKITMA, MİDYE KESTİ KONULU KARİKATÜRLER YAPARDINIZ... N'OOLDU ŞİMDİ?.. NİYE BİZİ UNUTTUNUZ HA?! NİYE GİZMİYORSUNUZ NİYE?..

Özel konulu karikatür...

BU YAPTIKIM İŞİ TÜRKİYE'DE YAPSAYDIM, KİRA KÖŞELERİNDE SÜRÜNÜYOR OLACAKTIM ABİ... HALBUKİ FRANSA'DA ŞATODA OTURUYORUM, ÜSTELİK BİR DE ADA SAHİBİYİM...

Politik-Sanat karikatürü...

Kel alaka karikatür...

ALLAH KAHRETSİN BÖYLE UYURGEZERLİĞİ DE, BÖYLE HASTALIĞI DA ... N'OOLURDU BEN UYUR OLSAYDIM, O GEZER OLSAYDI ... ŞANS YOK Kİ...

-YAZISIZ-

Akşamsefası

Bayır Gülü

Feyhan Güver

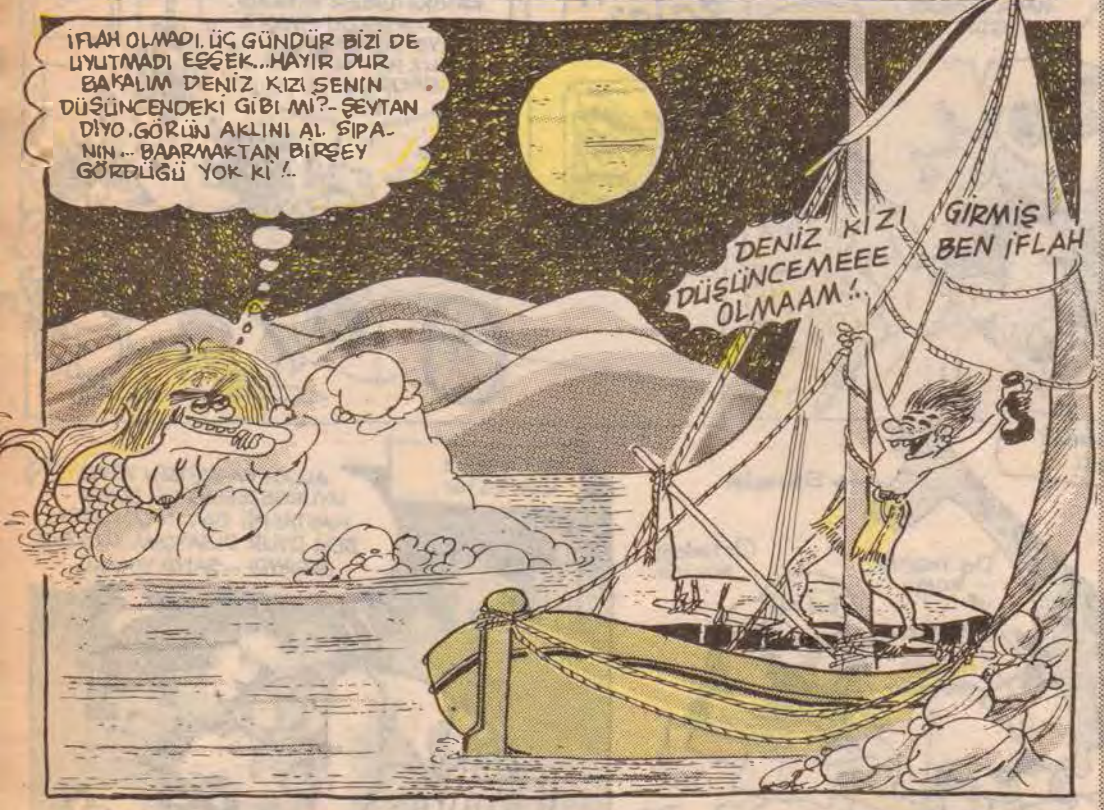

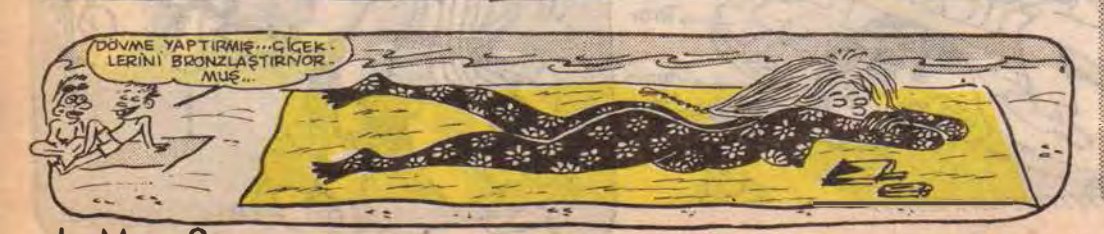

DÜŞÜLKEDE YAŞAMAYA HAZIR DEĞİLDİM!

Gece aniden evimde elektrikler kesildi. Sigortadan değildi. Sokağın ucundaki elektrikçiye belki de henüz kapatmamıştır umuduyla koştum. Dükkanının ışıkları yanmıyordu, ama kapısı açıktı. İçeri girdim. Kimse yoktu dükkanda. **Kimse yok mu? Usta, neredesin?** diye seslendim... Bir ara dükkanının arka tarafında, yerde metal bir kapağın açık durduğunu farkettim. Kapağın içinden ışık sızıyordu. Yaklaştım. Delikten bakınca aşağıda insanların dolaştığını gördüm. Yüreğim çarparak, ama nedense hiç bir korku ve ürperti yaşamadan merdivenlerden aşağıya indim. Yerin altında bambaşka bir kent kurulmuştu. Ama yukardaki kente hiç benzemiyordu. Evler düzayak, ya bir ya da iki katlıydı.. Heryer ağaçlar ve çiçeklerle kaplıydı. Çocuklar sevinç kahkahaları atarak koşuşup duruyorlardı. Etrafta hiç araba gözükmüyordu. Duvarlarda reklam afişleri, tabelalar, ilanlar yerine çiçeklerle süslenmiş sloganlar yazıyordu. Hayretle ve imrenerek okudum:... **Herkesin yeteneğine göre, herkesin ihtiyacına göre!... İnsanlar eşit doğar ve eşit yaşarlar... Mülkiyet hırsızlıktır!**

Büyülenmiş gibiydim. evremdeki insanlara bakınca şaşkınlığım daha da çoğaldı. Bizim sokaktan yüzüne aşina olduğum çıraklar gördüm önce. O yukardaki şehirde tedirgin, sıkıntılı, mutsuz çıraklar burada, bu düşülkede son derece kendilerinden emin, neşeli ve gururlu görünüyorlardı. Köşebaşındaki inşaatta çalışan amelelerle karşılaştım. Onlar da burada son derece onurlu ve mutlu görünüyorlardı..

Sonra ırgatlar, yanaşmalar, hamallar, kapıcı çocukları, otobüs ve minibüs muavinleri, sucular, komiler, sokak müzisyenleri, balıkçılar, işportacılar, tamirciler, yukandaki hayatta tutunamayan insanlar geçti. Onları daha önce hiç görmediğim yüzleriyle görüyordum. Herhalleriyle burada yaşamaktan onur duydukları belliydi. Kendileriyle barışıktılar. Gözleri sevgi, anlayış ve gururla parlıyordu... bir ara uzaktan beni bu düşülkeye sürükleyen elektrik tamircisini gördüm. Onun da gözleri mutlulukla parıldıyordu, ama beni bir onda karşısında görünce gözlerindeki pırıltı yerini kaygıya bıraktı: **Siz burada ne anyorsunuz?** diye sordu, adeta kekeleyerek... **Sizi anyordum. evde bir anza oldu. Dükkanın kapısı arakıh, metal kapak da açıktı... Burası düş gibi bir yer, anlatır mısınız, neler oluyor burada?** dedim. Usta önce bocaladı, ne diyeceğini şaşırdı. Orayı benimle birlikte ilk kez görüyormuş gibi merak ve hayranlıkla süzdü. Ama galiba yalan söylemek de hoş karşılanmıyordu burada. Mahçup bir tavırla: **Biz burada sosyalizmi kurduk!** dedi. O an adeta sımsıcak bir su damarlarıma pompalanmış gibiydi. Yüzümün alev alev yandığını hissettim. **Sosyalizm mi? Peki, ne kadar zaman oldu** diyesordum çocuksu bir heyecanla. Heyecanıma anlayışla, ama gizlemediği bir gururla gülümseyerek karşılık verdi: **Çok uzun yıllar oldu. Ben de tam olarak hatırlamıyorum. Bizim gibilerin yukandaki hayata dayanması mümkün değildi. Sizlerden habersiz burayı yarattık. Yukandaki kapitalist ilişkilere, baskılara, rekabete ve yolsuzluklara katlanamaz hale gelince hemen buraya geliriz. Burada yeniden insanlığımızı hatırlarız. İnsanoğlunun iyi, seveaen, mutlu bir varlık olduğunu burada anlar, biraz olsun moral ve sevgi depoladıktan sonra yine yukanya çıkarız...**

Haksızlığa uğramış, dışlanmış gibi hissetmiştim kendimi. Hiç düşünmeden: **Burası olağanüstü bir yer. Peki, ama neden burayı bizden gizlediniz.** Usta beni gördüğü anda yaşadığı kaygılı halini üzerinden atmıştı. Hüzün dolu bir bilgelikle gülümseyerek: **Siz okumuşlar bizlerden çok farklısınız ve hep farklı olmak için çabaladınız bugüne dek. Bizim kaderimizi paylaşmamak için düzenin bütün imkanlarını kullanarak ve inat ederek okullar bitirdiniz, bizlerden uzaklaşmak ve üzerimizde güç kullanabilmek için. Siz okumuş, ayrıcalıklı, seçkin insanlar bizlerle birlikte, ortak bir şekilde birşey yapmak istemezsiniz. Sizlere burada, yerin altında sosyalizmi kuruyoruz deseydik hemen gelir, ama bir süre sonra bize hakim olmak için ayrıcalıklarınızı, imtiyazlarınızı burada da isterdiniz. Bizi buna boyun eğmeye mecbur ederdiniz...**

Elektrik tamircisi konuşurken bir taraftan da bütün dikkatiyle yüzümü inceliyor, duygularımı anlamaya çalışıyordu... Bir an durdu ve gözlerini gözlerimden ayırmadan: **Gerçekten burada yaşamak istiyor musunuz** diye sordu. **Evet,** dedim, **elbette yaşamak isterdim, yukarısı karkunç, dayanmak mümkün değil...**

Öyleyse, dedi **yazarlığınızın size sağladığı ayrıcalıkları reddedin. Bugüne dek kazandığınız tüm boşlarınızı da... Kitaplarınızı ve yazılarınızı isimsiz yazın.**

Hayır dedim ani bir öfkeyle, **bunları benden isteyemezsiniz. Ne elde ettiysem alnımın teriyle elde ettim. Neden kitaplarımda ve yazılarımda ismimi kullanmayayım? Hani sizlerin emeğe saygınız vardı?**

Usla, bu direncimi bekliyor olmalıydı ki hiç şaşırmadı Goyet sakin **Yazar olarak kazandığınız ayrıcalıkları ve başarıları şu an dayanamadığınızı söylediğiniz bu düzende kazandınız. Baştan aşağı zorbalık, eşitsizlik ve çürümenin hakim olduğu yukardaki düzende... Orada kazandığınız ayrıcalıkları ve sözüm ona başarıları nasıl savunur, korumak istersiniz? İsim kullanarak kitap ve yazı yazmaya gelince, siz biryerlere gelmiş yazarların yukandaki toplumda rekabeti ve gerilimi bir kat daha arttırdığınızı bilmiyor musunuz? Sizin yerinizde olmak isteyen yüzbinlerce genç var. Ve birçoğu en az sizin kadar yetenekli... Ama aralarından birkaç kişiyle birlikte siz de sıyrılmışsınız. Bu karşı olduğunuz düzenin ilişkilerinden yararlanıp, olanaklardan lehine çevirmiş; inadınız ve biraz da şansınız sayesinde bu noktaya gelmişsiniz... Başarı ve ayrıcalık kazandıkça da yeni ıstıraplara, haksızlıklara, yeni gerilimlere neden oluyorsunuz... Biliyorum, siz muhalif yazılar yazdığınızı, özgürlük ve eşitlik için çabaladığınızı söyleyeceksiniz; ama boş laflar bunlar. Siz bu yazılarla başarı ve ayrıcalık kazandıkça kazanan sadece bu aşağılık sistem olur, başka hiçbirşey değil. Hele düşlediğiniz sosyalizm hiç değil... Şimdi anladınız mı beni, burada sizin yeni ayrıcalıklar ve başarılar kazanarak yukandaki gibi gerilim, kıskançlık ve rekabet ortamı yaratmanızı istemeyiz. Okumuşların, çıkarların üzerimizde etkili olmasına izin vermeyiz. Buradaki insanların çoğu ya ilkokuldan terk, ya da ortaokuldan belgelidir...**

Bunlar benim çok önceden beri düşündüğüm, ama bilinçaltımın en derin, en karanlık köşelerine gizlediğim düşüncelerdi.. Bu düşüncelerimle yüzleşmekten hep korkmuşumdur. Şimdi olduğu gibi... Bu yüzden bastırdığı korkularıyla ansızın karşılaşan insanlar gibi bu duygularımın üzerini hemen örtmüş ve kendimi gizlemeye başlamıştım... **İzin verin bu tekliﬁnizi düşüneyim** dedim ustaya... Ve bu yerin altındaki düşülkeden çıkıp karanlıklar içindeki evime doğru yürümeye başladım. Yukarıdaki bu dünya, yerinaltındaki düşülke'yi gördükten sonra artık daha bir acımasız ve anlamsız gözüküyordu gözüme... Ama yine de bu düşülkeye kavuşabilmek için bu karanlık yerde kazandığım başarı ve ayrıcalıkları terketmeye hazır hissetmiyordum kendimi... İsimsiz kitap ve yazı yazmaya... Demek ki henüz aşağıdaki o düşülkede yaşamaya hazır değildim...

Bugüne dek kendimden bu kadar utanmamıştım!..

Akşamsefası

Tehlikeli nikâh...

Ender Özkarraman

BURGE?..SENCE DE BU DURUMU BİRAZ ABARTMIYOR MUYUZ, HA?

TIK-TIKIRT...

OFF!.. OF!..

TIKIRRT!..

LÜTFEN AMA YAA, LÜTFEN BURGE YAA! GÜNLERDİR, HAFTALARDIR SANA ONLARCA SEÇENEK SUNDUM, ÖNERİLER GETİRDİM AMA, SEN HİÇ BİRİNİ BE-GENMEDİN!

VE ŞİMDİ DE SANKİ BUNUN SUÇLUSU BEN-MİŞİM GİBİ KARŞIMA GEÇMİŞ HA BABAM OFLUYOSUN-PUFLUYOSUN!

BAK BURGE, ŞUNUN ŞURASIN-DA NİKAH GÜNÜMÜZE BİR HAFTA KALDI, SENİN ŞU "İNADIM İNAT" TUTTUĞUN, SAÇMA SAPAN İSTEKLERİN VE BU GERÇEKLEŞMESİ NEREDEY-SE OLANAKSIZ İSTEKLERİNDE BİRAZ OLSUN YUMUŞAMAMAN YÜZÜNDEN, HANGİ NOKTAYA GELDİĞİMİZİ GÖRÜYOSUN DÜ-Mü? YA DÜŞÜNSENE DÜN, SIRF BU ANLAMSIZ TAR-TIŞMA YÜ-ZÜNDEN...

...BİRBİRİMİ-ZİN ÜZERİNE YÜRÜDÜK YA!..

I-HI...

IHII!..

IHI-HI HI-HIII! IHH!..

?

HEY HEY HEEY... TAMAM!..

TAMAM GÜZELİM... BAK ÇOK ÖZÜR DİLE-RİM...

BİLİYORUM CANIM, BİLİYORUM, BEN DE ÇOK ASABİLEŞİM, ŞU SIRALAR... AMA DURUMUMUZU DA GÖRÜ-YOSUN, İKİ AYAĞIMIZ BİR "ABUCA GİRMİŞ DURUMDA... BAK NE DİYO-RUM BİLİYOR MUSUN? DİYORUM Kİ ŞU HAMAM OLAYINI BİR DAHA DÜŞÜN SEN!.. BENCE BU FİKİR DAHA DÜŞÜN-CELİ BİR HAYLİ ÇEKER, HEM NİKAH MEMURUNU DA KOLAY İKNA EDERİZ...

İNAN BU KADAR KİTSCH FİKİRLERİN OLDUĞUNU BİLMİYORDUM CENK, BAK İNAN Kİ!.. BENİ ANLAMIYOSUN SEN!.. YA DA ANLAMAK İSTEMİYOSUN... EĞER BENİ BİRAZ OLSUN ANLAYA-BİLMİŞ OLSAYDIN BU KADAR BOKTAN GÖZÜMLER SUNMAZDIN ÖNÜME... NEYMİŞ; NİKAHIMIZI HAMAM-DA KIYALIMMIŞ, PÖH!..

BAK CENK... BAK ABİCİM, BU KONUDA BANA ÖNCEDEN VERİL-MİŞ BİR SÖZÜN VAR SENİN... BANA EVLENME TEKLİF ETTİĞİN O İLK GÜNÜ ANIMSARSAN SANA BİR ŞART KOŞMUŞTUM; "CENK" DEMİŞTİM, "NİKAHIMIZI ÖYLE BİR YERDE, ÖYLE BİR ŞEKİLDE KIYALIM Kİ OLAY OLSUN, PATLA-SIN, UZUN BÜRE KONUŞULSUN... BİRLİKTE PAYLAŞACAĞIMIZ BU KÜÇÜCÜK YAŞAMIN İLK ADIMI İLGİNÇ OLSUN DEMİŞTİM... VE YİNE ANIMSARSAN BU FİKRİ-Mİ SEN DE ÇOK BEĞENMİŞ-TİN...

EE-EVET...

...HATTA VE HATTA İYİCE ANIMSARSAN ORTAK BİR AND İÇMİŞTİK O GÜN... TÜM TELEVİZYON KANAL-LARI, BİR ŞEKİLDE MUT-LAKA BAHSEDİCEKTİ NİKÂHIMIZDAN...

YENİ EVLİ ÇİFT, REHİN ALDIKLARI NİKAH MEMU-RUNU HALÂ BIRAKMA-DI...

...YA DA GAZETELER, NİKAH İÇİN SEÇ-TİĞİMİZ YER-DEN BAHSEDE-CEKLERDİ...

NİKÂH YERİ OLARAK MAÇ ÇIKIŞINI BEKLEYEN

TEHLİKELİ OLMALIYDI... VURGUN YEME İHTİMALİNE KARŞIN İNGİLİZ DANİEL-LENA ÇİFTİNİN OKYANU-SUN BİNLERCE METRE DERİNLİK-LERİNDE KIYDIRTTIKLARI NİKÂH KADAR TEHLİKELİ...

...YA DA İTALYAN MASSİMO-GİNA ÇİFTİ GİBİ...

ONLAR DA PARAŞÜTLE ATLARKEN KIYDIRT-MIŞLARDI NİKAH-LARINI...

PEKİ YA, YERÇEKİMİNDEN YOKSUN BİR UZAY KAPSÜLÜNÜN İÇİNDE EVLENEN A.B.D'Lİ JOHN-ROSALİNE ÇİFTİNE NE DİYORSUN?

NASA

EVET... RİSK İSTİYORUM... BİR PAPAZI DA İKNA EDİP ORTALARINA ALARAK KENDİLE-RİNİ YÜZLERCE METRELİK BİR KULEDEN BOŞLUĞA BIRAKAN ÇİFT KADAR... HATTA ONLARDAN BİLE FAZLA... TEHLİKELİ BİR NİKÂH OLSUN İSTİYORUM...

ANLIYOR MUSUN... TEHLİKE İSTİYORUM, TEHLİKEEE...

IHH!... HI!..

TAMAM. PEKİ CANIM... İSTEDİĞİN OLUCAK...

...SAYIN SEYİRCİLER, ŞİMDİ DE EKRANLARINIZA MARDİN'İN DARGEÇİT İLÇESİNDE, CUDİ DAĞINDAKİ OPERASYON BÖLGESİNDE KIYILAN BİR NİKÂHIN GÖRÜNTÜ-LERİNİ GETİRİYORUZ...

BHH...

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

TA BU DEVREN

YazıKatür

LÜTFÜ OFLAZ

Cehenneme az kaldı, kibritim nerde!

Sen yakmazsan ben yakmazsam, bu cennet vatan nasıl olur cehennem vatan!

"Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda" türü şiirlerdeki cennet vatan geride kaldı, şimdi milletçe hedefimiz cehennem vatan!

"Yak bi sigara" dercesine **"Yak bi orman"** deyip, yak ormanları...

"Yak bi sigara" dercesine **"Yak bi köy"** deyip, yak Güneydoğu'da köyleri...

"Yak bi sigara" dercesine **"Yak bi aydın"** deyip, yak Sivas misali aydınları...

Kimileri: "Elinde kibrit olup da yakmayanın!" der gibi.

Kimileri tuttuğunu yakmak için kibrit arayan kör gibi!

Cehenneme az kaldı, kibritim nerde!

Ha bir de "Yak bi sigara" der gibi **"Yak bi otobüs"** deyip, belediye otobüslerini yakanlar var.

Ancak onların amacı vatanı cehennem gibi yapmak değil, devrim yapmak.

Gerçi kime sorsanız **"Bindiği otobüsü yakıp halka zarar vermenin devrimle, devrimcilikle alakası yok"** diyorsa da, bence var bir alakası...

Nasıl mı? Bakın şöyle.

Belli ki otobüs yakanlar, Çin devriminin **uzun yürüyüş** sonunda gerçekleştiğini duymuşlar.

Yani yedikleri yalancı dolma değilse de, bilgileri kulaktan dolma!

Kulaktan dolma bilgilerinden yola çıkarak **"Demek ki Çin benzeri bir devrim yapmak için önce halka uzun yürüyüş yaptırmak gerek"** kanısına varmış olmalılar.

Ancak biliyorlar ki, bizim halk uzun hava dinlemeyi sever, uzun yürüyüş yapmayı sevmez.

Öyleyse halkı uzun yürüyüş yapmaya mecbur bırakmaktan başka yol yok.

Anladınız mı şimdi belediye otobüsleri'nin peş peşe niçin yakıldığını?

Anladınız mı şimdi belediye otobüsü yakmakla devrim yapmanın alakasını?

Yakıla yakıla binecek otobüsü kalmayan halk ne yapacak?

Özellikle İstanbul gibi kentlerde bir yerden bir yere gitmek için uzun yürüyüş yapacak.

Çin işi uzun yürüyüşten sonra alın size Türk işi uzun yürüyüş!

Madem Çin'deki uzun yürüyüşün ardından devrim geldi, elbet burdaki uzun yürüyüşün ardından da devrim gelir!

Öyleyse her yemekten sonra **"yak bi otobüs!"**

ERDİL YAŞAROĞLU

LEMAN T-SHIRT SATIŞ NOKTALARI: Boomerang Erenköy● Boomerang Carrefour-Ankara ● Ons Jeans Kızılay / Ankara ● Coast Alsancak / İzmir ● Podyum Giyim Konyaaltı / Antalya ● Message T-Shirt Bodrum / Muğla ● Can Kitabevi. Nalbantoğlu Çarşısı Kent İş Hanı No:21/3 Bursa● United Deadbead Shirtsr Rockx Altop & Fupel Club, Belediye Pasajı / Mersin● Ozan Kitabevi. Askerlik Şubesi Karşısı / Erdek LEMAN ÜRÜNLERİ DÜKKANI: İSTİKLAL CADDESİ BEYOĞLU SİNEMASI PASAJI NO:140/87 BEYOĞLU (ayrıca Leman kitaplarını ve 1-2. sayı hariç mevcut Leman cetlerini buradan temin edebilirsiniz)

BİTİK KARDEŞLER

ÖZET: İki bitmiş adam Zeki ile Çetin barda iki kızla tanışır... Kızlar onları Ajlan beyin yatına davet eder... Ajlan Bey onlara aşk'ı öğretecektir.

Suat Gönülay

Akşamsefası

BİTİK KARDEŞLER

Suat Gönülay

Mutsuz Ölümün Yasaklanması

Eskiden hikaye anlatıcıları vardı, köy, kasaba dolaşarak yüzyıllardır akıp gelen büyük hikayeleri profesyonel oyuncular gibi anlatırlardı. Gelin görün ki, Leyla ile Mecnun gibi büyük tarihi hikayelerin sonu hep mutsuz bitiyordu. Folklor tarihçisi büyük kültür adamı Korkut Borotav anlatıyor, bakın başlarına ne işler gelmiş:

"Bundan 140 sene kadar evvel, 1800'de sağ bulunan Tüccari zamanında, hikayelerimizin birçoğu sevdalıların muratlarına kavuşmadan ölmeleri ile sona ererrmiş. Bunlar Kerem ile Aslı ve Divan Edebiyatından Leyla ile Mecnun, Ferhat ile Şirin tipi hikayelermiş. Birçok köylerde ve kasabalarda, yeniçeri ağalarından, köy kabadayılarından buna kızıp, hikayesinde aşıkları birbirine kavuşturmayan hikayecileri vuranlar ve öldürenler olmuş. Bunun üzerine Kars ve havalisi aşıkları toplamışlar ve bütün hikayelerin sonunu hasretleri birbirine kavuşturup muratlarına erdirecek şekilde değiştirmeye karar vermişler. Bu tarihten itibaren sevdalıları birbirine kavuşturmayan veyahut ölümle nihayetlenen hikayelere rastlamıyoruz..."

***

Altmışlı yıllarda da Türk filmleri bugünkü TV dizileri gibi eften püften meselelerle mutlu biterdi. Öğürüp yarım bırakılmış bir kabak yemeği gibi, yalan, sahte, yapmacık senaryolar o gün de çok tutuluyordu, bugün de. Köle ruhlu oyuncular o günde yüzlerce "insansız" film çeviriyordu, bugünde. Düşük ahlaklı yönetmenler o günde hokkabaz ruhu taşıyordu, bugün de "ayı oynatıcısı"...

Medyaya kurban edilmiş sanat

Komedya, gündelik hayatın eleştirisi, güldürüsü; tragedya, insan ruhunu derinden sarsan, coşturan büyük olayların soylu anlatımıdır. Tragedya ve komedya insanoğlunun yeryüzünde inşa ettiği bütün büyük sanat olaylarını şekillendiren en temel yapılardır. Sanatı sanat, ruhumuzu sanat yapan, davranışlarımızı, korkularımızı, sevinçlerimizi şekilleyen, eğiten-öğreten, estetize eden yapılardır.

Tragedya bize ne anlatır? Mesela bir ölüm, bir cinayet, bir ihanet! Gündelik hayatımızdaki sıradan bir ölümü alıp, onu göksel renkleriyle süsleyerek yüceleştirir, ince ve yüksek bir ruh bağışlar bize. Vahşi ve şiddet dolu güdülerimizi açığa çıkartıp, duygulaştırır, insanlaştırır. Hayatımızı törenleştirir. İşte aşk! İşte dostluk, ihanet, yalan! Hepsi evrensel öğretilerdir. Her biri bir dindir. Ve bütün sanat eserlerinin ruhuna sinmiştir. Soylu sanatlar, ruhsal çatışmaların arenasıdır, sanatçılar gerçekte ruh gladyatörleridir, öğretmenlerin, öğretmenidir.

Tragedyalar Yunan'la birlikte tarihe gömüldü, Roma'ya enkazı kaldı, Bizans'a ise soytarıları. Öyle bir çürümüşlük ki, Bizans sahnelerinde, yani At Meydanı'ndaki hipodromda, Tragedya adına, bugünkü sıcağı sıcağına programlarına benzer ölümler, cinayetler, bayağılık içinde anlatılmaya başlandı.

TV'de sergilenen cinayetler, çocuğuyla yatan babalar, tarihin her döneminde geniş halk kitlelerinin ilgisi çekmiştir, önce Tragedyaların, sonra, hikayenin, romanların, sinemanın konularıdır bunlar.

Sanatçılar, ossuruk dizilerde ucuz orospuluklar sanatla karşılarsa, ölüme, yalana, cinayete, hakettiği edebi, felsefi, mizahi, yani soylu çığlıklarla estetize edemezlerse, birilerı işte, en temel, en vahşi, şiddet dolu güdülerimizle ruhlarımızı boksal, artıksal duygu çöplüklerine döndürür. TV'de izlediğimiz bu iğrençleştirilmiş ölümlerden, bozuklaştırılmış hayat sahnelerinden eğitici-öğretici sonuçlar çıkmaz, yok böyle soytanlık!

Geniş halk kitlelerinin eğitici-öğretici estetik sonuçlar çıkaracağı büyük anlatılar, ölümler, yalnızlıklar, ihanetler, romanlar, tiyatrolar, hikayeler, ülkeden, müfredatlardan ve sanatçıların gündeminden çıkarılmıştır.

Ve söyler misiniz? Bugün geniş halk kitleleri kaç tür ölüm tanır? Biri kahraman şehit tabutları! Diğeri sıcağı sıcağına programlarında birbirlerini bıçaklayan zavallı insanlar! Ve bu ölümler de çok tutuluyor. Devlet, medya, burjuva, her yeni nesle salkım salkım bu ölümlerden devşirip armağan ediyor. Kahvede oturduğunuz, liseyi beraber bitirdiğiniz arkadaşınız doğu'da ölüyor, onun mutsuz öldüğünü yazacak, söyleyecek, haykıracak tek bir sanatçı, TV dizisi, roman, yok!

Sanatkarların, şairlerin ölümleri nerdedir? Kitlelerin bilinçaltında kahramanca mutlu ölmüş ölümler yatmaktadır. Ölümler peşkeş çekiliyor, ölüm çürütülüyor, üstüne kireç dökülüyor, sonra hepimiz bu ölümlere razı, bu ölümlerin etkisinde bozuk ruhlu insanlar olup çıkıyoruz! Vitrinimiz kahraman ve şehit ölümlerle dolu! Doğuda ölen askerlerin ölümlerini, gecekonduda perişanlık içinde ölen insanların hayat hikayeleri nerdeler!

Onlar sadece öldü mü? Nasıl öldüler! Siz, en son hangi ölümü okudunuz? Kimin ölümünü beğenirsiniz! Büyük sanatkarların elinden çıkmış, ruhumuzu arındıran, soylu bir saygı, soylu bir sorumluluk duygusuyla bizi incelten, yücelten kaç tür ölüm bilirsiniz!

Hiçbir sanatçının, yazarın sahiplenmediği kahraman şehit ölümleri, hikayelerden, romanlardan kovulmuş, gecekonduda bıçaklanarak öldürülmüş insanların ölümü!

Ve medya yazarları gün geliyor şöyle bağırıyor: Cumartesi annelerine ağlıyorsunuz da, neden cuma annelerine ağlamıyorsunuz. Size düşen artık, ölümlerden ölüm beğenmektir. Sanatkarlığınız, aydınlığınız buraya kadar! Gözyaşlarınızı eşit dağıtarak, barışçıl, insancıl olduğunuzu söyleyerek kurtarıyorsunuz vicdanınızı, yok böyle soytanlık!

Ve medya gün geliyor, şöyle bağırıyor: Anneleri oğullarının tabutlarına sevinç gözyaşları dökmüyorlar, onlar şehit oldular.

İşte böyle, firmaların, partilerin, TV'lerin biçtiği sevinç gözyaşlı kefenlere giriyoruz, anayasalarında, dinlerinde, gönüllerinde başka bir ölüm yok, sanatçılar da köle oyuncular gibi, bu insanların daşşaklarını okşuyorlar!

Okyaşın, okşayın! Unutmayın, dünyanın gelmiş geçmiş en aşağılık sınıfı alkışçılardır. Şu kongredeki delegeler, şu parti başkanını alkışlayan utanmaz gençler, şu dizilerdeki hokkabaz sanatçılar! Tabutları alkışlıyorlar!.

Devlet, medya "mutsuz ölümü" yasaklıyor ise, bir dergide, hikayesini de mi yazamazsınız! Yüzyıldır hiçbirinin kitabında bu ölümlerin mutsuz ölüm olduğu yazılmamıştır. Bunların dergisinde, kongresinde, bu ölümlerin mutsuz ölüm olduğu söyleyecek, tek biri tiyatro yazarı, sanatçı, delege çıkmamıştır! Çıkanlar kovulmuştur, linç edilmiştir, ya da Emir Kusturica gibi halkı tarafından aforoz edilmiştir.

Mesela, Çingeneler Zamanında Emir Kusturica neden dilenci çingene bir çocuğun ölümünü abartır, neden aşkını, ütopuk estetik ölçüler içinde yüceleştirir. Ve neden Emir Kusturica, halkı, dünyanın en kahpe savaşında katledilirken, bu ölümlere sahip çıkmaz! Çünkü Kusturica'nın kahraman şehit ölümleri değil, "insan" ölümleri vardır, halkı dünyanın en haklı savaşında ölürken dahi, kahraman şehit ölümlere taraftar olmaz.

Sanatçılarımız açlıktan, parasızlıktan, unsüzlükten korkmuş, otoriteye coşkuyla teslim, köle olmuşlardır!..

Kardeşlerim! Denizcileri! Değirmencileri! İlaiyeciler!

İçinizde bu insanların mutsuz öldüğünü söyleyecek tek bir sanatçı, TV, parti dergisi, roman, tiyatro var mıdır?

Bu büyük, soylu halk çocuklarının trajedisi nerdedir? Kimlere peşkeş çekiliyor!

Kardeşlerim! Fenerbahçeliler! Hollandalılar!

Ve bu sanatkarlar, delegeler, yazarlar, bürokratlar, dünyanın gelmiş geçmiş en aşağılık sınıfı alkışçılardır! Tabutları alkışlıyorlar!..

Not: Kebikec Tarih Dergisi. İsteme Adresi: Birlik Posta, Sanat Kitabevi, Kızılay / Ankara

Nihat Genç

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

Ormanda siz Fantom'u bulamazsanız, o sizi bulur derler!..

PAMİR ile MUHSİN

FATİH'İN FEDAİSİ KARA ŞEKİL!.

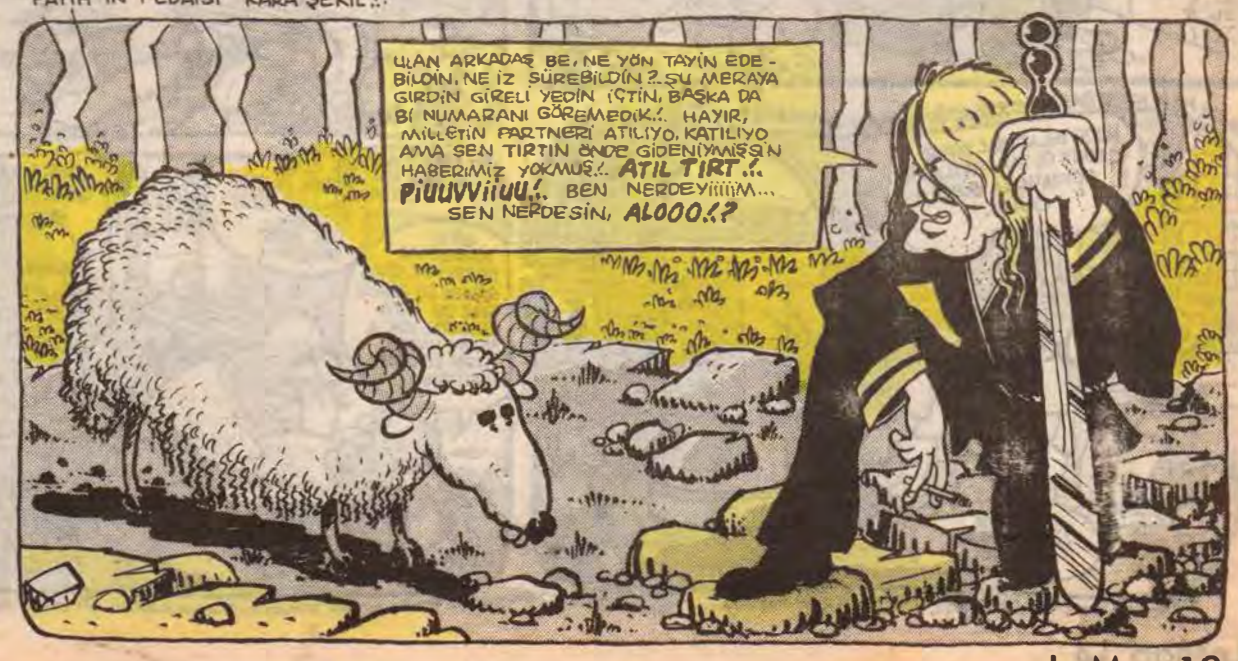

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.P.İ.D.A.N

Selâm.. Poşet kaavelerimi, sigaramı kibrittimi, kesmeşeker dolu kâsemi, volkmenimi, Süpertramp, Pinkfloyd, Çelik, Biddis kasetlerimi, su kaynatmak için küçüktüpü, bi büyük pet şişe soğuk suyumu, çaydanlı, bunnann hepsini odama getirip bıraktımda, acı bi gerçeği farkettim son anda!. Yazı aksesuarlarımın hepsi fül'du ama, yazıyı yazacaam beyaz kâadım kalmamıştı hiçl. Bu saatte, en yakın açık yer, bi kilometre ilerdeki şarküteri gibi bi yerdi, onda da yazı kâadı satılmıyodu.. Son bi umutla, zor anlarda hep yaptımı yaptım, gaste ansiklopedilerinin bulunduu dolaba gittim.. Heyoo!. Evet, vardı.. Üç edet cildin, son kısımlarındaki boş beyaz sayfaları kopartıp alınca, üç taane terlemiz yazı kâadım olmuştu.. Çocuklar gibi mutluydum, hemen yazıma başladım... Yarın kıtaasiyeden bi paket kâat almalı; koparta koparta, yolunmuş tavuğa döndürdük ansiklopedileri!..

SEVERİM:... El radyomun pillerini çıkarmaya yarayan küçük kırmızı kurdeleyi... Tokyoyla yürürken, tokyo ayağımdan aaniden fırladımda, bi iki adımda tokyoyu yakalayıp geri giymeyi...AYŞEN... Starwars filmlerinde, imparatorluk savaş uçakları "The Fighter"ların çıkardı "Öeee" seslerini... Artık ümidimi kestiimde, elektriin geldiini aaniden, buzdolabının çalışma sesiyle annamayı...ÜMİT... Bıçakla bi şey yaparken hafifçe elimi kestiimde, bakıp, kanamadını görmeyi... Pötübör bisküvilerinin arasına sarelle sürüp, Ev Çokoprensi yapmayı...DOLUNAY... Hamburger felan yerken, arasındaki turşunun, aazıma tüm tüm gelmesi'ni... MÜGE... Gece, sakızımla beraaber yatmayı...YAAMUR... İşçiler harç karıştırırken çıkan harçkarıştırma sesini... Monte edilcek bişii aldımda, kutunun içinden çıkan, vida felan dolu o küçük poşeti...MURAT... Bisikletin pedalını geri çevirdiimde çıkan sesi...EJDER...

PSİKOAYRINTI:... "Vana tutmak, hoşuma gitmiştir hep doktor"... Aani olmuştu; Dr. Semih o anda, elindeki bi tıbbi gayd'ın sayfalarını karıştırmakla meşgüldü. Samimi bir merakla başını kaldırdı: "Pek anmamadım?.. Doktorun, o her zamanki içten refleksi, başını kaldırıp gülümsemesi, hoşuna gitti; raatlama koltuunda dooruldu, kamına çektii dizlerini, kavuşturduu elleriyle o pozisyonda kitledi: "Vana tutmak, hoşuma gideri. Net bir dokunuş olur; hissedersiniz... Eski bi vana olcak ama. Bilirsiniz; kenarları, elimiz iyi saabitlensin diye dişli dişli olan, ortası boşluklu felan, kırmızı boyalı, küçük, tuvalet vanaları"... Burada, durdu. O aanı hissetti; bi yere bakıp gülümsedi. Gerisini, doktorunun tamamlamasını istiyordu... Dr. Semih, o duruş ve susuş anında, hastasının ne beklediini sezmişti; ve paylaştı: "Evet; küçük bi kırmızı vanayı avcumun içiyle kavradımda, o ne kadar sıkı olursa olsun, onu açabileceğimi hissediyorum. Bana bu güveni, vananın kenarlarındaki çentikler, çıkıntılar veriyo. Kavanoz açarken de aynı özgüveni hissedebil'iyorum ama, bi Vana'daki kadar diil"... Doktor, ilk defaa bu kadar çok konuşmuştu; bundan cesaaret alarak: "Bi margarin kutusunun içinde, yağın üstündeki aliminyum örtüyü sıyırırken ne hissediyorsunuz peki? diye sordu... Dr. Semih gülümsedi: "Burda, sorulan ben soranm!.. Tv gayd'ın onyedinci sayfasında, bi filmi çerçeveye aldı, hastasına döndü tekrar: "Her zaman için, tutunabileceğin küçük bi çıkıntı vardır... O alüminyum örtüyü sıyırırken eline yaa bulaşmasın diye, kenarda bırakılmış küçük tutma çıkıntısı gibi... Hadi, şimdi biraz uyuyun"...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Saadece, çok düşünceli ve ciddii olduum zaman düzgün yürürdüm küçükken.. Öyle olmalı, öyle hatırlıyom.. Bi sürü küçük çocuk da aynı şeyi yapardı... İstiklâl Caddesi'nde, volkmen dinleyip yürürken, kliplerde rep söyleyerek yürüyen zenciler gibi sarsılarak yürümek isterd'im. Ya da en azından, küçüklüümdeki o aptal ayak oyunlarını yaparak.. Neydi onlar be?!. Mutlusun di mi şimdi, bakkala felan gidiyosun öyle dümdüz yürümez bi çocuk; mutlakaa bişiler yapar: Zıplar, tuhaf tuhaf hoplar komik komik seker, yolda gördüü bişeye vurur, bişeyin altından geçerken zıplar ona değer, gönlünce saçmalar işte... Di mi ama, niye ciddii yürüsün ki; bırakır vücuudunu; kaslarının arzuladı her hareketi aanında gerçekleştirir... Tanrım, ne de mükemmel ciddii yürüyom volkmen dinnerken bile!. Canım biraz bişii yapıyoz, ufak salınımlar, şarkının ritmine göre minik yüz kasılmaları, hafiften adım tempo; ama ondan noolcak ki; aslaa küçüklüümdeki gibi bırakamam ki, salamam ki kaslarımı!.. Ben de ööle bi annatım ki, sanki şu an en büyük derdim ol.. Amaan, yürü git hoca, şu tıkış tıkış yollarda kolay mı öyle yürümek.. Kendimi kalabalıkta giderken, araba gibi hissediyom zaaten: Ondan sıyrıl, şunun yanından viraj al, şu teyzeyi çarpmadan solla... Ha raylarda yürüyen Candan Erçetin, ha rep edip yürüyen zenciler; hepsi klip mutluluu; Sen önündeki direğe çarpmadan güzelce yürü, yeter. Nasıl olsa evde, buzdolabından reçel almaa giderken, Brus Lii ilerleyişi yaparak yürüyebiliyorum...

BIŞII:... Göksel, Kutlu; offf, aynı şey işte: Onnar iyi diil, ya da yapıldı... Firuze ve Söz; sizin de dediklerinizi dinnedim... Başka şanşım yoktu... Du bakalım, şu aptal "Alındı, Mesaj" esprilerini daa ne kadar çeşitleyebilcem... Hadi iyi günner diliyom benl.

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

BÜROKRASİ

Sevgili Leman ben Engin Süt, bu benim ikinci mektubum. İlk mektubumdan sonra elinden geldiği kadar yardım eden ve mektubuyla yalnız bırakmayan Cengiz Kılıç ve Bahar Ferruhlar'a teşekkür ederim. Önceki mektubumda yaşadıklarımı ve durumumu daha açık bir şekilde yazıyorum. Sebebi ise gerekli yardımı toplayamamamdandır.

Küçükken babamın beni aşırı derecede dövmesinden dolayı rahatsızlandım. Babam annemi de hergün dövdüğü için annem dayanamadı ve boşandı. Ben ve dört kardeşime kimse bakamadığı için herbirimiz ayrı ayrı kimsesizler yurduna dağıtıldık. Ben 8 sene yurtlarda kaldım. Bu süre içinde geliştim ama benden daha çabuk gelişen birşey vardı, kemiklerim (Scolyoz) yani kemik büyümesi hastalığına yakalandım. Bu hastalığa yakalanmamın sebebi ise başta dediğim gibi babamın içki içip beni öldüresiye dövmesi. Bu hastalığın daha fazla ilerlememesi için kaldığım Bakırköy Yetiştirme Yurdu'ndan aldığım sevkle Çapa Tıp Fakültesi'nde iki ameliyat oldum ve sırtımdaki fazla gelişen kemiklerin yarısı alındı. Sırtıma platin takıldı ve kemik büyümesi durduruldu. Bir sene sonra tekrar ameliyat olmam gerekiyordu. Ameliyatıma 1 ay kala yaşımın 18 olması sebebiyle reşit edildim. Nüfustaki yaşım 2 yaş büyüktü, o zaman gerçek yaşım 16 idi. Yurttan çıkmamak için Sosyal Hizmetler binasına gidip durumumu anlattım. Ameliyat olmam gerek, korunma kararımı 1 sene uzatın dememe rağmen, yurttan çıkarılacaksın, elimizden birşey gelmez dediler. Valiliğe gittiğimde ise elime 5.000.000.TL verip aşağıladılar. Ve ilgisiz yurt müdürümüz Hasan KARA polis nezaretinde yurttan ben ve kimsesiz 15-20 kişi atıldık. Birkaç arkadaşımız yurttan çıkarılınca kimsesi olmadığı için bunalıma girerek canlarına kıydılar. Yurttan çıkınca birkaç ay yatılı işlerde çalıştım. Hastalığımın imkan vermemesi nedeniyle işten çıkmak zorunda kaldım.

Sonra Sosyal Hizmetler uzmanları araştırarak annemi buldular. Annem başka biriyle evliydi. Çocukları olmuştu. Benim evde kalmamı istemediler. Özellikle üvey babam. Ama Sosyal Hizmetler Uzmanı hastalığımı ve durumumu anlatınca evde kalmama ikna oldular.

Aradan dört sene geçti. Olmam gereken ameliyatı olamadım. Şu anda sırtıma takılan platinler derimi yırtıp, dışarı çıktı. Omiriliğimde delikler açıldı. Felç olmak üzereyim ve bir senedir bu haldeyim. Ameliyat masraflarım 1.500.000.000.TL. tutmaktadır. Bunun 300.000.000.TL'si basın-yayın yardımıyla toplandı. Leman okuyucularından isteğim elinizde geldiği kadar bana yardım etmenizdir.

Yazdıklarımı okur ve yardımcı olursanız çok sevinirim.

Saygılarımla...

Yardımlarınız için banka hesap numaraları:

Pamukbank Avcılar Şubesi 13501311235. Türkiye İş Bankası Keresteciler-Merter Şubesi:1184-73310 Mektupla yardım etmek isteyenler ve mektup yazmak isteyenler için adresim: Balık Yolu Huzur mah. Palamut Sok. No:25 Esenyurt-İst.

Bu kampanya İçişleri Bakanlığı gözetimi altında yapılmaktadır.

Engin Süt

Sevgili Leman Yazarları,

Derginizi elimden bıraktığımda ağlamamak için kendimi tutamadım, çünkü gerçekten bu konuda çok dolmuştum, siz de benim rahatlamamı ve öfkemi dışarı çıkarmamı sağladınız. Yazdıklarınızın üzerine ne yazılır, ne çizilir bilemiyorum. Aslan abinin şiiri (Soluklanış), Ender abinin, Lütfü abinin sözleri ve beni asıl bu satırları yazmaya iten Cezmi abinin yazısı.

"Duygusallığım bu insafsız dünyada aşırı bulunduğu için düşman kazanıyor giderek." (Hepinize abi diyorum çünkü 1-2 ay gibi kısa bir süre elimden bırakmak zorunda kalsam da babamın elime tutuşturduğu ilk günden beri sizlerle içiçeyim.)

İnsanlar niye bu kadar insafsız niye bu kadar acımasız olmak zorunda. Neden yanan ışıklara katılıp hepbirlikte parlamak varken karanlıkları seçerler, neden? Bunun cevabını ben bulamadım. Kimsenin de bulacağını sanmıyorum.

İlk ölüm haberini akşam haberlerinde duyduğumda başladığı günden beri bu kadar süreceğine bile ihtimal vermediğim bu olayın ne kadar ciddiyetsiz bir tavırla algılandığı beynime vurdu. Tabii yetkililerden ve onları insan olarak göremeyen beyin özürlülerden bahsediyorum. Enflasyon, zam, memur maaşları vs. değildi, bu insanlar ölüyordu. Bu saydığım şeylere çare bulmakta gecikebilirlerdi, ama bu ölümlere nasıl seyirci kalabildiler.

Derginin son sayfasına geçerken hep bunlar vardı aklımda ve okumaya son verirken kafamda silinmeyecek sorular oluştu. Hele son sayfadaki mektupları okurken insanlığımdan utandım.

Ve son okuduğum mektuba uyarak bu satırları yazdım. Çok kötü olduğum bir anda yazdığım şiirime 5-6 dörtlük daha ekledim ve gitarımla şimdi onu bestelemeye çalışıyorum. Kimbilir belki ilerde bir kaset çıkarırım ve bu parçayı ak saçlı analar, sokaklarda kanlı coplarla harpatanırken, kendileri inançları uğurlarına ölümüne direnmekten şikayet etmeyen bu en güçlü insandan güçlü, en duyarlıdan duyarlı insanlara adarım.

Yine de bu korkunç lekeyi silebilir miyiz yüzümüzden dersiniz? Sevgiler...

N.Hülya Meydan

Selam...

İşçiler-Emekçiler, doktorlar, hemşireler, aç kalanlar, susayanlar, cezaevinde herhangi bir suçtan yatanlar, kendini genç hissedenler, genç ve kendini güzel zanneden kızlar, annler, babalar, sömürüye uğrayanlar, aradığı aşkı bulanlar ya da bulamayanlar, nakliye şirketlerinde çalışanlar, vize kuyruklarında harap olanlar, haksızlığa karşı olanlar, ÖDP'li olanlar veya ÖDP'sizler, İETT'ye ve mavi karta mahkum olanlar, pide yemeyi sevenler, küçük şeylerde bile mutluluğu bulabilenler, orda burda karı-kız peşinde koşanlar, özel okul mezunu burjuvalar, Sen Luis'in Sen Benua'nın -cici- kızları, üniversite, lise, ortaokul öğrencileri, veya mezunları, eli kalem ve benzeri şeyleri tutabilenler, şiir'e inanmak yeter diyenler, deshane gençliği, Varlık yayınlarının Eski Türk ve Dünya Klasikleri'ni toplayanlar, pul ve benzeri şeylerin koleksiyonlarını yapanlar, genç -ölenler- yeryüzünde gerçek bir -mektup- arkadaşı arayanlar, işyerinde kendi dışındaki herkesten emir alıp azar işitenler, rakçılar, kaba bir deyimle (pardon ama) metalciler, Leman'a yazan sorunlu genç kızlar, imaj delileri, varoş gençliği, ateistler, müziği evrensel bulanlar, sevenler, sevilenler, hayvanseverler, milletvekili kızları, tüm demokrat insanlar, Leman okur-çizer-yazar ve satıcıları, protest müzik dinleyenler, hafta sonları Kadıköy'de bit pazarını gezenler, boyalı basına gıcık olanlar, sigara içmeyenler (benim gibi) eskidenciler ve yenidenciler, adının harflerinde "A" ve "E" harfleri bulunanlar, görünüşe önem vermeyenler, duyarlı insanlar, yaşamak yine de güzel diyenler, beni tanıyanlar, çıktığım ve çıkamadığım tüm kızlar, kupon manyakları, başak burcundan olanlar, üniversiteyi bir türlü kazanamayanlar, ölümü bile düşünenler, yaşamın ayrıntılardan oluştuğuna inananlar... Aklıma gelmeyen (şu zaman dilimi için) herkes ve herşey bana her konuda ve her sıklıkta yazabilirsiniz. Güzel günler.

Kadir Aydemir
Gülsuyu Mah. Kavaklı Sok. No:9
81560 Maltepe/İstanbul

Merhaba Leman

Ben 21 yaşındayım. Konuşma özürlüyüm. Normal insanlar gibi konuşamıyorum ve bu yüzden bana deli diyorlar. Herşey çok acımasızca. Hayat, insanlar, herşey. Babam şu anda çalışamayacak durumda. Çok yaşlı. Evin yükü üzerimde. Babam annem ve kardeşlerimle küçük bir evde yaşamaktayım. İş aradım ama kimse bana iş vermedi. Normal konuşamıyordum. Bize şu anda bir kaç yakınımız yardım ediyor. Ama bize ne kadar bakarlar ki? Zavallı ailem olmasa bir dakika bile yaşamazdım.

Benim istediğim kendimi ve ailemi insanca, kimseye muhtaç kalmadan yaşatmak. Sizlerden isteğim eğer size ters gelmiyorsa mektubumu yayımlamanız. Gönlü büyük siz Leman okurlarının gönüllerinden ne koparsa mektupla yardımlarını bekliyorum. Şimdiden sağolun.

Y.İ.
Yeni Mah. 16/A 04500 Patnos/Ağrı

Suat Gönülay'ın yeni romanı: ADOLF

Mehmet Çoşkun

Can Barslan DEDEKTİF SANLI

Bülent ÜSTÜN KÖTÜ KEDİ ŞERAFETTİN

Soner Günday'dan YÜZBAŞI ALBIRT

Ayrıca Cengiz ÜSTÜN'dan Kuntepe Cenaveri, Kaan ERTEM 'den Zıçan Adam, Bahadır BOYSAL'dan Televizyon Çocuğu, Erdil YAŞAROĞLU'ndan Büyük İntikam, Metin FİDAN'dan Şirket Alır, MEMO'dan L-Manyak Şeytanları, Kemal Kenan 'dan Hayat Bilgisi, Doğan GÜNEŞ, Berkay, Kadir YILMAZ, Kenan YAŞAR, Abazan ATAMAN, Can TATLI, Tuncay AKGÜN, Kahraman BARUT, DENİZ, ve benderiz...

ÖKÜZ'DE BU HAFTA:

Met-Üst. "Televizyondan konuşuyorum. Çocukken en büyük düşüm, büyüyünce bir gemiler'de pezevenk olmaktı..."

Orhan Pamuk. "Eskiden Yazıları"

Can Yücel, Can Kozanoğlu, Cezmi Ersöz, Feihan Şensoy Yılmaz Erdoğan, Can Barslan, Aslan Özdemir, Ümit Kıvanç, Sunay Akın, Atilla Atalay, Hallt Çapın, Ayça Şen ve isimini buraya sığdıramadığımız birçok yazar-çizer bu hafta ÖKÜZ'de...

L-Manyak

Sayı: 248 11 Ağustos 1996 Pazar

SAHİBİ: Ali Bozan Toyo Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Tuncay Akçöl ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Kutlu Esengönül

Tasar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can AKSLAN ● Gökcebey BAŞTÜRK ● Fikret BERLER ● Gökcebey BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut ÇEVLAN ● Mahmut ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Rafiq ESERTuncay ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜNEŞ ● Cüneyt İÇÖĞLÜ ● Alper KARTAL ● Umut KIVANÇ ● Aslan ÖZDEMİR ● Yücel ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Gürcan YURT ● Suat ÖZKAN ● Erdal OZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Can YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydan ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Murat YÜCEŞAN ● Cebroil OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● Nuri AÇAR ● İşletmesi: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ÇARK ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Büro Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Faks: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtımı: Bir-Yay ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://www.planet.com.tr/

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 60 $ ● AVRUPA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 650 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 60 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 65 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.600.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL.

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

Yolçatındaki Kadın

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

* Eğer sayfanın başında kendimi aşağıdaki gibi çizmişsem bu hikaye bulamadım, düşünüyorum, çok zor durumdayım v.s-v.s anlamına gelir.

MKH!

PLOP LOP!

* Ustam Oğuz abi bu durumlarda kendini aşağıdaki gibi çizerdi. Bu klasikleşmişti...

GIR..GIR..GIR!..

* Yeni nesil çizerler de böyle hikaye düşünüyor...

HİKAYE Mİ BULSAM, ŞU ÇITIRLARI EVE Mİ ATSAM, İKİSİNİ BİRDEN YAPABİLİR MİYİM ACABA?.

AMAAN, YORULDUM!.

KENDİNGİ BAT

* KONU MANKENİ: B.B.

* Yeni hikayeye başlarken önce evin bir köşesine çekilinir ve tripiere girilir...

BEN BİTMİŞİM, MAFOLMUŞ BEYNİ DURMUŞ SEFİL BİR ÇİZERİM BEN... AGGH!.

* Masaya oturmamak için herşey yapılır... Masa temizlenir... Çiçekler sulanır, on yıl önce kopan maketin bir parçası bulunur ve sabaha kadar yapıştırılır...

* Isınmak için eski ciltler karıştırılır, acı tatlı günler yad edilir... Eski ciltler yaşlı çizerlerin hatıra defteri gibidir çünkü... İtiraf: Geçen haftaki hikaye altı yıl önce çizilmiş tek karelik bir karikatürümdü, hayret bişey tek karede nasıl harcamışım...

* 33. Ciltte kafayı çekip Oğuz abinin evini basıp, bir hafta sonra dergiye geldiğimde Oğuz abiden dayak yiyen ilk çizgici ünvanını elde ettim...

* Hikaye düşünürken bir kağıdın üzerine abuk sabuk bi sürü şey karalanır...

BU HİKAYE BEN ASKERDEYKEN YAYINLANMIŞTI... BU CİLTTE DOĞAN GÜNEŞ'LE HAYATIMIZIN EN GÜZEL GÜNLERİNİ YAŞADIĞIMIZA KARAR VERMİŞTİK... BU HİKAYEYİ ÇİZDİĞİM GECE SON KEZ ONUNLA BERABER OLDUM!.

ULAN İT!.. KAFAYI ÇEKİP KAPIMA DAYANACAĞINA OTUR ROMANINI ÇİZ!.. HEM ÇEKİÇ ALİ, ARİF SAĞ'DAN İKİ SAZ ÇALAR... AYRICA, AŞIRI TARAMALARDAN KAÇIN!..

HAY..MINA KOYİM, BU ADAM GENÇLİĞİNDE BOK SÖRDÜ YAA!..

YENİ HİK

HAYA

AAA!.. KURBAĞA EZİLMİŞ... KURBAĞA... KURBAĞA...

BULDUM!

* Bu kadar izdiraptan sonra, bezgin bezgin işe giderken, Arnavutköy sokaklarında ezilmiş bir küçük kurbağa hayatınızı ve iki üç haftanızı kurtarabilir... Sağol rahmetli kurbağa...

BABA NİYE GELDİK BURAYA YAA... NE GÖSTERİCEKSİN BANA... YORULDUM BEN YAA!..

SABİRET!

BAK MEZAR!

EE?

O SENİN ANNENİN MEZARI OĞLUM... SENİN ANAN BU CİVARIN EN MEŞHUR OROSPUSUYDU BİR ZAMANLAR...

HA!

ANNE!..ANNE! ANACIĞIM!..

DUR!

ANACIĞIIIM!..

HIRÇK!

HIK..GA..BA-BA!

SANA DUR DEDİM... KENDİNE GEL, HER ŞEYİ ANLATICAM!

NE OLDU, NERDEYİM?.

Akşamsefası